

TIOMNADH NUADH

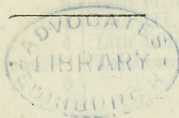
AR

TIGHEARNA AGUS AR SLANUIGHIR

IOSA CRIOSD.

EADAR-THEANGAICHTE

O'N GHREUGAIS CHUM GAELIC ALBANNAICH.

THE NATIONAL BIBLE SOCIETY OF SCOTLAND;
HEAD OFFICES—5 St. Andrew Square, Edinburgh,
and 224 West George Street, Glasgow.

Gaelic 24mo. Testament.

LEABHRAICHEAN

AN

TIOMNAIDH-NUAIDH.

AN SOISGEUL

A REIR

M H A T A.

CAIB. I.

1 Sinnsearachd, 18 *gineamhuinn,* 21 *breith,* 23 *agus mìneachadh ainm Chriosd.*

LEABHAR ginealaich Iosa Criosd, mhic Dhaibhidh, mhic Abrahaim.

2 Ghin Abraham Isaac, agus ghin Isaac Iacob, agus ghin Iacob Iudas agus a bhràithrean.

3 Agus ghin Iudas Phares agus Sara o Thamar, agus ghin Phares Esrom, agus ghin Esrom Aram.

4 Agus ghin Aram Aminadab, agus ghin Aminadab Naason, agus ghin Naason Salmon.

5 Agus ghin Salmon Boos o Rachab, agus ghin Boos Obed o Rut, agus ghin Obed Iese.

6 Agus ghin Iese Daibhidh an righ, agus ghin Daibhidh an righ Solomon o'n mhnaoi *a bha* aig Urias.

7 Agus ghin Solomon Roboam, agus ghin Roboam Abia, agus ghin Abia Asa.

8 Agus ghin Asa Iosaphat, agus ghin Iosaphat Ioram, agus ghin Ioram Osias.

9 Agus ghin Osias Ioatam, agus ghin Ioatam Achas, agus ghin Achas Esecias.

10 Agus ghin Esecias Manases, agus ghin Manases Amon, agus ghin Amon Iosias.

11 Agus ghin Iosias Iechonias agus a bhràithre, mu àm an giùlain do Bhabilon.

12 Agus an déigh an toirt do Bhabilon, ghin Iechonias Salatiel, agus ghin Salatiel Serobabel.

13 Agus ghin Serobabel Abiud, agus ghin Abiud Eliacim, agus ghin Eliacim Asor.

14 Agus ghin Asor Sadoc, agus ghin Sadoc Achim, agus ghin Achim Eliud.

15 Agus ghin Eliud Eleasar, agus ghin Eleasar Matan, agus ghin Matan Iacob.

16 Agus ghin Iacob Ioseph fear Mhuire, o'n d'rugadh Iosa, d'an goirear Criosd.

17 Uime sin na h-uile ghinealaich o Abraham gu Daibhidh, *is* ceithir ginealaich deug iad; agus o Dhaibhidh gu bruid Bhabiloin, ceithir ginealaich deug; agus o bhruid Bhabiloin gu Criosd, ceithir ginealaich deug.

18 Agus mar so bha breith Iosa Criosd: oir an déigh do cheangal-pòsaidh bhi air a dheanamh eadar a mhàthair Muire agus Ioseph, roimh dhoibh teachd cuideachd,

fhuaradh torrach i o'n Spior-
ad Naomh.
19 Ach air bhi do Ioseph
a fear 'na dhuine cothromach,
agus gun toil aige ball-sam-
puill a dheanamh dhi, bu
mhiann leis a cur uaith os
ìosal.[1]
20 Ach ag smuaineachadh
nan nithe sin dha, feuch,
dh'fhoillsich aingeal an Tigh-
earn e féin da ann am bruad-
ar, ag ràdh, A Ioseph, a
mhic Dhaibhidh, na biodh
eagal ort do bhean Muire a
ghabhail a d'ionnsuidh : oir
an ni a ta air a ghineamhuin
innte, is ann o'n Spiorad
Naomh e.
21 Agus beiridh i mac,
agus bheir thu Iosa mar ainm
air ; oir saoraidh[2] e a shluagh
féin o'm peacaibh.
22 (Agus rinneadh so uile
chum gu coimhliontadh an
ni a thubhairt an Tighearna
leis an fhàidh, ag radh,
23 Feuch, bithidh maigh-
dean torrach, agus beiridh i
mac, agus bheir iad Emanuel
mar ainm air, is ionnan sin
r'a ràdh, air eadar-theang-
achadh, Dia maille ruinn.)
24 Agus air mosgladh do
Ioseph as a chodal, rinn e
mar a dh'iarr aingeal an Tigh-
earn air, agus ghabh e d'a
ionnsuidh a bhean :
25 Agus cha d'aithnich e
i gus an d'rug i a ceud-ghin
mic ; agus thug e Iosa mar
ainm air.

CAIB. II.

1 *Thug na druidhean urram do Chriosd:* 14 *Theich Ioseph leis do'n Eiphit,* 16 *agus mharbh Herod na leanabana.*

AGUS an uair a rugadh
Iosa ann am Betlehem
Iudea, ann an làithibh He-
roid an righ, feuch, thàinig
druidhean[3] o'n àird an ear
gu Ierusalem,
2 Ag ràdh, C'àit am bheil
righ sin nan Iudhach a ta air
a bhreith? oir chunnaic sinne
a reult san àird an ear, agus
a ta sinn air teachd a thabh-
airt aoraidh[4] dha.
3 An uair a chual Herod
an righ *sin,* bha e fo thriob-
laid[5], agus Ierusalem uile
maille ris.
4 Agus air cruinneachadh
nan àrd-shagart uile dha,
agus sgrìobhaichean an t-
sluaigh, dh'fheòraich e
dhiubh c'àit an robh Criosd
gu bhi air a bhreith.
5 Agus thubhairt iad ris,
Ann am Betlehem Iudea :
oir mar so sgrìobhadh leis an
fhàidh,
6 Agus thusa Bhetlehem
an tìr Iudah, cha tu idir a's
lugha am measg cheannard[6]
Iuda : oir asadsa thig Uachd-
aran a stiùras mo shluagh
Israel.
7 An sin, air do Herod na
druidhean a ghairm os ìosal
d'a ionnsuidh, gheur-fhios-
raich e dhiubh cia an t-àm
an d'fhoillsicheadh an reult.
8 Agus chuir e iad gu Bet-
lehem, agus thubhairt e,
Imichibh, agus iarraibh gu
dìchiollach an naoidhean ;
agus an déigh dhuibh 'fhaot-
ainn[7], innsibh dhomhsa e,
chum gu racham-sa féin, agus
gu deanam aoradh dha.
9 Agus an uair a chual iad
an righ, dh'imich iad ; agus,

[1] *an uaignidheas.* [2] *slànuichidh.* [3] *daoine glice.* [4] *onoir.*

[5] *air a bhuaireadh.* [6] *phrionnsadh.* [7] *fhaghail.*

feuch, chaidh an reult a chunnaic iad san àird an ear rompa, gus an d'thàinig i agus gu'n do stad i os ceann an ionaid an robh an naoidhean.

10 Agus an uair a chunnaic iad an reult, rinn iad gairdeachas le h-aoibhneas ro mhòr.

11 Agus air dol a steach dhoibh do'n tigh, fhuair iad an naoidhean maille[1] r'a mhàthair Muire, agus thuit iad sìos, agus rinn iad aoradh dha: agus air fosgladh an ionmhas dhoibh, thug iad dha tiodhlacan; òr, agus tùis, agus mirr.

12 Agus air faotainn rabhaidh *o Dhia* ann am bruadar, gun iad a philltinn a dh' ionnsuidh Heroid, chaidh iad d'an dùthaich féin air slighe eile.

13 Agus an uair a dh'imich iad air an ais, feuch, nochdadh aingeal an Tighearna do Ioseph ann am bruadar, ag ràdh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus teich do'n Eiphit, agus bi an sin gus an labhair mise riut: oir iarraidh Herod an naoidhean g'a mhilleadh.

14 Agus dh'éirich e, agus ghabh e d'a ionnsuidh an naoidhean agus a mhàthair san oidhche, agus dh'imich e do'n Eiphit:

15 Agus bha e an sin gu bàs Heroid: a chum gu coimhliontadh an ni a labhair an Tighearna leis an fhàidh, ag ràdh, A mach as an Eiphit ghoir mi mo Mhac.

16 An sin an uair a chunnaic Herod gu'n d'rinn na druidhean fanoid air[2], las e le feirg ro-mhòir, agus chuir e *luchd-millidh* uaith, agus mharbh e na bha do leanabaibh mac am Betlehem, agus 'na crìochaibh uile, o aois dhà bhliadhna agus fuidh, a réir na h-aimsir a dh'fhòghluim e gu dìchiollach o na druidhibh.

17 An sin choimhlionadh an ni a labhradh le Ieremias am fàidh, ag ràdh,

18 Chualas guth ann an Rama, caoidh, agus gul, agus bròn ro mhòr, Rachel a' caoineadh a cloinne, agus cha b'àill leatha sòlas a ghabhail, a chionn 'nach 'eil iad *beò*.

19 Ach an uair a dh'eug Herod, feuch, nochdadh aingeal an Tighearn ann am bruadar do Ioseph san Eiphit,

20 Ag ràdh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus imich gu talamh Israeil: oir fhuair an dream a bha 'g iarraidh anama an leinibh bàs.

21 Agus dh'éirich esan, agus ghabh e an leanabh agus a mhàthair d'a ionnsuidh, agus thàinig e gu talamh Israeil.

22 Ach an uair a chual e gu'n robh Archelaus 'na righ an *tìr* Iudea an àit Heroid 'athar, bha eagal air dol an sin: ach, air faotainn da rabhaidh *o Dhia* ann am bruadar, thionndaidh e gu crìochaibh Ghalile:

23 Agus thàinig e agus ghabh e còmhnuidh ann am baile d'an goirear Nasaret, a

1 *am fochair*

2 *gu'n do mheall na druidhean e.*

chum gu coimhliontadh an
ni a labhradh leis na fàidhibh,
Gu goirear Nasarach dheth.

CAIB. III.

1 *Teagasg, dreuchd, agus caitheamh-beatha Eoin Bhaiste.* 7 *Thug e achmhasan do na Phairisich.* 13 *Bhaist e Criosd ann an uisge Iordain.*

AGUS anns na làithibh sin
thàinig Eoin Baiste, a'
searmonachadh am fàsach
Iudea,
2 Agus ag ràdh, Gabhaibh
aithreachas: oir a ta rìogh-
achd nèimh am fogus.
3 Oir is e so an ti ud mu'n
do labhair Esaias am fàidh,
ag ràdh, Guth an ti a ghlaodh-
as anns an fhàsach, Ulluich-
ibh slighe an Tighearna,
deanaibh a cheumanna dì-
reach.
4 Agus bha a chulaidh aig
Eoin do fhionna chàmhal,
agus crios leathair aige tim-
chioll a leasraidh; agus is e
bu bhiadh dha locuist agus
mil fhiadhaich.
5 Chaidh Ierusalem a mach
d'a ionnsuidh an sin agus Iu-
dea uile, agus luchd-àiteach-
aidh na dùthcha timchioll
Iordain uile.
6 Agus bhaisteadh iad leis-
san ann an Iordan, ag aid-
eachadh[1] am peacanna.
7 Ach an uair a chunnaic e
mòran do na Phairisich, agus
do na Sadusaich a' teachd a
chum a bhaistidh-san, thubh-
airt e riu, A shìol nan nath-
raiche nimhe, cò a thug rabh-
adh dhuibh-sa teicheadh o'n
fheirg a ta ri teachd?
8 Air an aobhar sin, thug-
aibh a mach toradh iom-
chuidh do'n aithreachas.
9 Agus na smuainichibh a
ràdh annaibh féin, A ta Abra-
ham 'na athair againn: oir a
ta mi ag ràdh ribh, gur com-
asach Dia air clann a thog-
ail suas a dh' Abraham do
na clochaibh sin.
10 Agus a nis a ta an tuadh
air a cur ri freumh nan crann:
air an aobhar sin, ge b'e
crann nach toir a mach tor-
adh maith, gearrar e, agus
tilgear san teine e.
11 Gu deimhin a ta mise
'gur baisteadh le h-uisge chum
aithreachais; ach an ti a thig
a'm' dhéigh, is cumhachd-
aiche e na mi, agus cha'n
airidh mise air a bhrògan a
ghiùlan: baistidh esan sibh
leis an Spiorad Naomh, agus
le teine:
12 Aig am bheil a ghuit
'na làimh, agus glanaidh e
gu ro bhaileach 'ùrlar-bual-
aidh, agus cruinnichidh e a
chruithneachd d'a thigh-tasg-
aidh[2]: ach loisgidh e am
moll le teine nach feudar a
mhùchadh.
13 An sin thàinig Iosa o
Ghalile gu Iordan a dh'ionn-
suidh Eoin, chum gu'm biodh
e air a bhaisteadh leis.
14 Ach bhac Eoin e, ag
ràdh, A ta feum agamsa bhi
air mo bhaisteadh leatsa,
agus am bheil thusa a' teachd
a m' ionnsuidh-sa?
15 Agus fhreagair Iosa
agus thubhairt e ris, Leig
do'n chùis a bhi mar so a nis:
oir mar so is iomchuidh
dhuinn gach uile fhìreant-
achd a choimhlionadh. An
sin dh'fhulaing e dha.
16 Agus un uair a bhaist-
eadh Iosa, chaidh e air ball

[1] *aidmheil.*

[2] *thaisg-thigh.*

suas as an uisge; agus, feuch,
dh'fhosgladh nèamh dha,
agus chunnaic e Spiorad Dé
a' tuirling[1] mar choluman,
agus a' teachd air-san:
17 Agus, feuch, guth o
nèamh, ag ràdh, Is e so mo
Mhac gràdhach, anns am
bheil mo mhòr-thlachd.

CAIB. IV.

1 Bhuair an diabhul Criosd. 17 An déigh do Iosa buadhachadh air, thòisich e air searmonachadh. 24 Shlànuich e sluagh a bha euslan.

AN sin threòraicheadh Iosa
leis an Spiorad do'n fhàs-
ach, chum gu'm biodh e air
a bhuaireadh leis an diabhul.
2 Agus an uair a thraisg e
dà fhichead là agus dà fhich-
ead oidhche, an déigh sin
bha ocras air.
3 Agus air teachd do'n
bhuaireadair d'a ionnsuidh
thubhairt e, Ma's tu Mac Dhé,
thoir àithne do na clochaibh
so a bhi 'nan aran.
4 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, A ta e sgrìobhta,
Cha'n ann le h-aran a mhàin
a bheathaichear duine, ach
leis gach uile fhocal a thig o
bheul Dé.
5 An sin thug an diabhul
e do'n bhaile naomh, agus
chuir e air binnein an team-
puill e.
6 Agus thubhairt e ris,
Ma's tu Mac Dhé, tilg thu
féin sìos: oir a ta e sgrìobhta,
gu toir e àithne d'a ainglibh
mu d' thimchioll, agus tog-
aidh iad suas thu 'nan
làmhaibh, chum nach buail
thu, uair air bith, do chos
air cloich.
7 Thubhairt Iosa ris a rìs,
A ta e sgrìobhta, Cha bhuair[2]
thu an Tighearna do Dhia.
8 Thug an diabhul e a rìs
chum beinne ro àird, agus
nochd e dha uile rìoghachdan
an domhain, agus an glòir;
9 Agus thubhairt e ris, Iad
so uile bheir mise dhuit, ma
thuiteas tu sìos agus ma ni
thu aoradh dhomhsa.
10 An sin thubhairt Iosa
ris, Imich uam, a Shatain:
oir a ta e sgrìobhta, Bheir
thu aoradh do'n Tighearna
do Dhia, agus dhasan 'na
aonar ni thu seirbhis.
11 An sin dh'fhàg an diabh-
ul e; agus, feuch, thàinig
aingil agus fhritheil iad da.
12 Ach an uair a chual
Iosa gu'n do chuireadh Eoin
an làimh, dh'imich e do
Ghalile.
13 Agus air fàgail Nasaret
da, thàinig e agus ghabh[3] e
còmhnuidh ann an Caper-
naum, a ta ri taobh[4] na
fairge, ann an leth-iomall
Shabuloin agus Nephtalim
14 A chum gu'n coimh-
liontadh an ni a labhradh le
Esaias am fàidh, ag ràdh,
15 Talamh Shabuloin, agus
talamh Nephtalim, slighe na
fairge air an taobh thall do
Iordan[5], Galile nan Cinn-
each:
16 Am pobull a bha 'nan
suidhe an dorchadas, chunn-
aic iad solus mòr; agus a
ta solus air éirigh do na daoin-
ibh a bha 'nan suidhe an tìr
agus an sgàil a' bhàis.
17 O sin a mach thòisich
Iosa air searmoin a dhean-
amh, agus a ràdh, Gabhaibh
aithreachas, oir a ta rìoghachd
nèimh am fogus.

[1] *teachd a nuas.* [2] *dearbh.* [3] *rinn.* [4] *chois.* [5] *ri taobh Iordain.*

18 Agus ag imeachd do
Iosa ri taobh fairge Ghalile,
chunnaic e dithis bhràithre,
Simon d'an goirear Peadar,
agus Aindreas a bhràthair, a'
tilgeadh lìn san fhairge : (oir
b'iasgairean iad.)
19 Agus thubhairt e riu,
Leanaibh mise, agus ni mi
iasgairean air daoinibh dhibh.
20 Agus air ball dh'fhàg iad
na lìonta, agus lean iad esan.
21 Agus air triall da as a
sin, chunnaic e dithis eile
bhràithre, Seumas *mac* She-
bede, agus Eoin a bhràthair,
ann an luing maille r'an
athair Sebede, a' càradh an
lìon : agus ghairm e iad.
22 Agus air ball dh'fhàg
iad an long agus an athair,
agus lean iad e.
23 Agus dh'imich Iosa
timchioll Ghalile uile, a'
teagasg 'nan sionagogaibh,
agus a' searmonachadh sois-
geil na rìoghachd, agus a'
slànuchadh gach gnè thinnis,
agus gach gnè eucail am
measg an t-sluaigh.
24 Agus chaidh a chliu
feadh Shiria uile : agus thug
iad d'a ionnsuidh iadsan uile
a bha euslan, agus a bha air
an cuibhreachadh le galar-
aibh, agus iomadh gnè phian-
ta, agus iadsan aig an robh
deamhain annta, agus air an
robh an tuiteamas[1], agus
luchd pairilis[2]; agus shlàn-
uich e iad.
25 Agus lean cuideachd
mhòr e o Ghalile, agus o
Dhecapolis, agus o Ierusalem,
agus o Iudea, agus o na
crìochaibh a ta an taobh thall
do Iordan.

[1] *tinneas na gealaich, tuiteamach.*
[2] *crith-ghalair.*

CAIB. V.

1 *Searmoin Chriosd air a' bheinn, anns am bheil na h-ochd beannachdan,* 17 *agus mìneachadh an lagha.*

AGUS an uair a chunnaic
Iosa an sluagh, chaidh
e suas air beinn ; agus air
suidhe dha, thàinig a dheis-
ciobuil d'a ionnsuidh.
2 Agus dh'fhosgail e a
bheul, agus theagaisg e iad,
ag ràdh,
3 *Is* beannaichte iadsan a
ta bochd 'nan spiorad : oir is
leo rìoghachd nèimh.
4 *Is* beannaichte iadsan a
ta ri bròn. oir gheibh iad
sòlas.
5 *Is* beannaichte na daoine
macanta[3]: oir sealbhaichidh
iad an talamh mar oigh-
reachd.
6 *Is* beannaichte an dream
air am bheil ocras agus tart
na còrach[4]: oir sàsuichear
iad.
7 *Is* beannaichte na daoine
tròcaireach: oir gheibh iad
tròcair.
8 *Is* beannaichte na daoine
a ta glan 'nan cridhe : oir chi
iad Dia.
9 *Is* beannaichte luchd-
deanamh na sìthe : oir goir-
ear clann Dé dhiubh.
10 *Is* beannaichte an dream
a ta fulang geur-leanmhuinn
air son na còrach : oir is
leosan rìoghachd nèimh.
11 *Is* beannaichte bhitheas
sibh an uair a bheir daoine
anacainnt dhuibh, agus a ni
iad geur-leanmhuinn *oirbh*,
agus a labhras iad gach uile
dhroch fhocal ribh gu breug-
ach, air mo sgàth-sa.

[3] *ciùin.*
[4] *a' cheartais, na fìreantachd.*

12 Deanaibh gairdeachas, agus bithibh ro shubhach; oir is mòr bhur duais air nèamh: oir mar sin rinn iad geur-leanmhuinn air na fàidhibh a bha roimhibh.

13 Is sibhse salann na talmhainn: gidheadh ma chailleas an salann a bhlas, ciod leis an saillear e? cha'n 'eil feum ann o sin suas, ach a thilgeadh mach, agus a shaltairt fo chosaibh dhaoine.

14 Is sibhse solus an t-saoghail. Cha'n fheudar baile a ta air a shuidheachadh air sliabh fholach.

15 Agus cha las daoine coinneal, chum gu'n cuir iad i fuidh shoitheach, ach ann an coinnleir, agus ni i solus do na bheil a stigh.

16 Gu ma h-ann mar sin a dhealraicheas bhur solus an làthair dhaoine, chum gu faic iad bhur deadh oibre, agus gu toir iad glòir do bhur n-Athair a ta air nèamh.

17 Na measaibh gu'n d'-thàinig mise a bhriseadh[1] an lagha no nam fàidhean; cha'n ann[2] a bhriseadh a thàinig mi, ach a choimhlionadh.

18 Oir a ta mi ag ràdh[3] ribh gu firinneach, Gus an téid[4] nèamh agus talamh thairis, cha téid aon lide[5] no aon phunc do'n lagh thairis, gus an coimhlionar gach aon ni.

19 Air an aobhar sin ge b'e neach a bhriseas aon do na h-àitheantaibh so a's lugha, agus a theagaisgeas daoine mar sin, goirear an duine a's lugha dheth ann an rìoghachd nèimh: ach ge b'e neach a ni, agus a theagaisgeas *iad*, goirear duine mòr dheth ann an rìoghachd nèimh.

20 Oir a ta mi ag ràdh ribh, Mur toir bhur fireantachd-sa barrachd air fireantachd nan sgrìobhaiche agus nam Phair-iseach, nach téid sibh, air chor air bith, a steach do rìoghachd nèimh.

21 Chuala sibh, gu'n dubh-radh ris na sinnsiribh, Na dean mortadh; agus ge b'e neach a ni mortadh, bithidh e an cunnart a' bhreitheanais.

22 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach aig am bi fearg r'a bhràthair gun aobhar, gu'm bi e an cunn-art a' bhreitheanais: agus ge b'e neach a their r'a bhràthair, Raca, gu'm bi e an cunnart na comhairle: ach ge b'e neach a their, Amadain, gu'm bi e an cunn-art teine ifrinn.

23 Uime sin ma bheir thu do thabhartas[6] chum na h-altarach[7], agus gu'n cuimhn-ich thu an sin gu bheil ni air bith aig do bhràthair a'd' aghaidh;

24 Fàg do thabhartas an sin an làthair na h-altarach, agus imich, agus dean réite air tùs ri d' bhràthair, agus an déigh sin thig agus tabh-air uait do thiodlac.

25 Bi réidh ri d' eascaraid gu luath, am feadh a bhios tu maille ris san t-slighe: air eagal gu'n toir an t-eascar-aid thairis thu do'n bhreith-eamh, agus gu'n toir am breitheamh thu do'n mhaor, agus gu tilgear am prìosan thu.

[1] *a sgaoileadh.* [2] *ni h-ann.* [3] *deirim, theiream.* [4] *an d'théid.* [5] *aon iota.* [6] *thiodhlac.* [7] *altaire.*

26 A ta mi ag ràdh riut gu firinneach nach téid thu mach as a sin, gus an ìoc thu an cheoirling[1] dheireannach.

27 Chuala sibh gu'n dubhradh ris[2] na sinnsiribh, Na dean adhaltrannas.

28 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach a dh'amhairceas air mnaoi chum a miannachadh, gu'n d'rinn e adhaltrannas leatha cheana 'na chridhe.

29 Agus ma bheir do shùil dheas aobhar tuislidh dhuit, spìon a mach i, agus tilg uait *i:* oir is fearr dhuit gu sgriosar aon do d' bhallaibh, na do chorp uile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

30 Agus ma bheir do làmh dheas oilbheum dhuit, gearr dhìot i, agus tilg uait *i:* oir is fearr dhuit gu sgriosar aon do d' bhallaibh, na do chorp uile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

31 Agus a dubhradh, Ge b'e chuireas a bhean phòsda air falbh, thugadh e litirdhealaich dhi.

32 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach a chuireas air falbh a bhean-phòsda féin, ach a mhàin air son strìopachais, gu bheil e toirt oirre adhaltrannas a dheanamh: agus an ti a phòsas a' bhean sin a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

33 Mar an ceudna, chuala sibh gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na tabhair mionnan eitheich, ach coimhlion do mhionnan do'n Tighearna.

34 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Na tugaibh mionnan idir: na *tugaibh* air nèamh, oir is e righ-chaithir Dhé e.

35 Na *tugaibh* air an talamh, oir is e stòl a chos e: na *tugaibh* air Ierusalem, oir is e baile an righ mhòir e.

36 Na tabhair mionnan air do cheann, oir cha'n urrainn thu aon fhuiltein a dheanamh geal no dubh.

37 Ach gu ma h-e is còmhradh dhuibh, Seadh, seadh: Ni h-eadh, ni h-eadh; oir ge b'e ni a bhios os ceann so, is ann o'n olc a ta e.

38 Chuala sibh gu'n dubhradh, Sùil air son sùla, agus fiacail air son fiacla.

39 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Na cuiribh an aghaidh an uilc: ach ge b'e neach a bhuaileas tu air do ghial deas, tionndaidh thuige an gial eile mar an ceudna.

40 Agus an ti le'm b'àill thusa a thagradh san lagh, agus do chòta a bhuin dìot, leig leis d'fhalluinn mar an ceudna.

41 Agus ge b'e bheir leis air feadh mìle a dh'aindeoin thu, imich leis air feadh dhà mhìle.

42 Tabhair do'n ti a dh'iarras ort; agus uaithsan le'm bu mhiann iasachd fhaotainn uait, na pill air falbh.

43 Chuala sibh gu'n dubhradh, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach, agus bithidh fuath agad do d' nàmhaid.

44 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Biodh gràdh agaibh do bhur naimhdibh, beannaichibh an dream a mhallaicheas sibh, deanaibh maith do na daoinibh air am beag sibh, agus deanaibh urnuigh

[1] *farthing.* Sasg.

[2] *leis.*

air son na muinntir a ta buntuinn ribh gu naimhdeil, agus a ta 'g ur geur-leanmhuinn :

45 A chum gu'm bi sibh 'nur cloinn aig bhur n-Athair a ta air nèamh : oir a ta esan a' tabhairt air a ghréin féin éirigh air na droch dhaoinibh, agus air na deadh dhaoinibh, agus a'cur uisge air na fìreanaibh agus air na neo-fhìreanaibh.

46 Oir ma bhios grádh agaibh do'n mhuinntir aig am bheil gràdh dhuibh, ciod an duais a gheibh sibh? nach 'eil eadhon na cìs-mhaoir a' deanamh an ni ceudna?

47 Agus ma chuireas sibh fàilte air bhur bràithribh féin a mhàin, ciod a tha sibh a' deanamh thar *chàch*? nach 'eil na cìsmhaoir féin a' deanamh an ni ceudna?

48 Air an aobhar sin bithibh-sa coimhlionta[1] mar a ta bhur n-Athair a ta air nèamh coimhlionta.

CAIB. VI.

1 *Tha Criosd a' labhairt mu dhéirc,* 5 *mu urnuigh,* 14 *mu mhaitheanas d'ar bràithribh,* 16 *mu thrasgadh,* 25 *agus mu ro-chùram an t-saoghail so.*

THUGAIBH an aire nach toir[2] sibh bhur déirc am fianuis dhaoine, chum gu'm faicear leo sibh ; no cha'n fhaigh sibh tuarasdal o bhur n-Athair a ta air nèamh.

2 Uime sin, an uair a bheir thu do dhéirc, na toir fa'near galltromp a shéideadh romhad, mar a ni na cealgairean, anns na sionagogaibh, agus anns na sràidibh, chum gu faigh iad glòir o dhaoinibh. Gu firinneach a ta mise ag ràdh ribh, gu bheil an tuarasdal aca.

3 Ach an uair a bheir thusa déirc, na biodh fios aig do làimh chlì ciod a ta do làmh dheas a' deanamh ;

4 Chum gu'm bi do dhéirc an uaignidheas : agus bheir t'Athair a chi an uaignidheas, duais dhuitse gu follaiseach.

5 Agus an uair a ni thu urnuigh, na bi mar luchd an fhuar-chràbhaidh : oir is ionmhuinn leo urnuigh a dheanamh anns na sionagogaibh, agus ann an coinneachadh nan sràid 'nan seasamh, chum gu faicear le daoinibh iad, Gu deimhin tha mise ag ràdh ribh, gu bheil an tuarasdal aca.

6 Ach thusa, an uair a ni thu urnuigh, imich a steach do d' sheòmar, agus air dùnadh do dhoruis duit, dean urnuigh ri t'Athair a ta an uaignidheas, agus bheir t'Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

7 Ach an uair a ni sibh urnuigh na gnàthaichibh athiarrtais dhìomhain, mar na Cinnich : oir saoilidh iadsan gu'n éisdear riu air son lìonmhoireachd am focla.

8 Uime sin na bithibh-sa cosmhuil riu ; oir a ta fios aig bhur n-Athair cia iad na nithe a ta dh'uireasbhuidh oirbh, mu'n iarr sibh air iad.

9 Air an aobhar sin deanaibh-sa urnuigh air a' mhodh so : Ar n-Athair a ta air nèamh, Gu naomhaichear t'ainm.

10 Thigeadh do rìoghachd. Deanar do thoil air an talamh, mar *a nìthear* air nèamh

[1] *foirfe, diongmhalta.*

[2] *dean.*

11 Tabhair dhuinn an diugh ar n-aran laitheil.

12 Agus maith dhuinn ar fiacha, amhuil mar a mhaitheas sinne d'ar luchd-fiach[1].

13 Agus na leig am buaireadh sinn; ach saor sinn o olc: oir is leatsa an rìoghachd, agus an cumhachd, agus a' ghlòir, gu siorruidh. Amen.

14 Oir ma mhaitheas sibh an cionta do dhaoinibh, maithidh bhur n-Athair nèamhaidh dhuibh-sa mar an ceudna:

15 Ach mur maith sibh an cionta do dhaoinibh, cha mhò a mhaitheas bhur n-Athair dhuibh-sa bhur cionta.

16 Agus an uair a ni sibh trasgadh, na bitheadh gruaim air bhur gnùis, mar luchd an fhuar-chràbhaidh: oir cuiridh iadsan mi-dhreach air an aghaidh chum gu faicear le daoinibh iad a bhi trasgadh. Tha mi ag ràdh ribh gu firinneach, gu bheil an tuarasdal aca.

17 Ach thusa, an uair a ni thu trasgadh, cuir oladh air do cheann, agus ionnail t'aghaidh[2]:

18 Chum nach faicear le daoinibh gu bheil thu a' deanamh trasgaidh, ach le t'Athair a ta an uaignidheas: agus bheir t'Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

19 Na taisgibh dhuibh féin ionmhais air an talamh, far an truaill[3] an leomann[4] agus a' mheirg e, agus far an cladhaich na meirlich a stigh agus an goid iad.

20 Ach taisgibh ionmhais dhuibh féin air nèamh, far nach truaill an leomann no a' mheirg, agus nach cladhaich, agus nach goid na meirlich.

21 Oir ge b'e àit am bheil bhur n-ionmhas, is ann an sin a bhios bhur chridhe mar an ceudna.

22 Is i an t-sùil solus a' chuirp: uime sin ma bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile lan soluis.

23 Ach ma bhios do shùil gu h-olc, bithidh do chorp uile dorcha. Air an aobhar sin ma tha an solus a ta annad 'na dhorchadas, cia mòr an dorchadas sin.

24 Cha'n urrainn neach air bith seirbhis a dheanamh do dhà Thighearn: oir an dara cuid bithidh fuath aige do neach aca, agus gràdh do neach eile; no gabhaidh e le neach aca, agus ni e tàir air neach eile. Cha'n urrainn sibh seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhamon.

25 Uime sin, a ta mise ag ràdh ribh, Na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh'itheas no dh'òlas sibh; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaibh. Nach mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na'n t-eudach?

26 Amhaircibh air eunlaith an athair: oir cha chuir iad sìol, agus cha bhuain iad, agus cha chruinnich iad an saibhlibh: gidheadh a ta bhur n-Athair nèamhaidh-sa 'g am beathachadh. Nach fearr sibhse gu mòr na iadsan?

27 Agus cò agaibh le mòrchùram a dh'fheudas aon làmh-choille[5] a chur r'a àirde féin?

---

[1] *feichneinibh.* [2] *t'eudan.* [3] *mill.*

[4] *an reudan, a' mhiol-chrìon.* [5] *bhann-làmh.*

28 Agus c'ar son a ta sibh ro chùramach mu thimchioll bhur culaidh? fòghlumaibh cionnus a ta na lilighean a' fàs sa' mhachair; cha saothraich iad, agus cha snìomh iad.

29 Gidheadh a ta mise ag ràdh ribh, Nach robh Solamh féin 'na uile ghlòir, air eudachadh mar aon diubh so.

30 Air an aobhar sin, ma tha Dia mar sin a' sgeadachadh feoir na macharach' a ta an diugh ann, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn, nach mò na sin *a sgeadaicheas* e sibhse, a dhaoine air bheag creidimh?

31 Uime sin na bithibh làn do chùram, ag radh, Ciod a dh'itheas sinn? no ciod a dh'òlas sinn? no ciod a chuireas sinn umainn?

32 (Oir iad so uile iarraidh na Cinnich;) oir a ta fios aig bhur n-Athair nèamhaidh gu bheil feum agaibh-sa air na nithibh so uile.

33 Ach iarraibh air tùs rìoghachd Dhe, agus 'fhìreantachd-san, agus cuirear na nithe so uile ribh.

34 Uime sin, na bitheadh ro-chùram oirbh mu thimchioll an là màireach: oir bithidh a làn do chùram air an là màireach mu thimchioll a nithe féin: *is* leor do'n là 'olc féin.

CAIB. VII.

1 Tha ar Slànuighear a' cronuchadh breth ghrad, 6 a' toirmeasg nithe naomha chur an neo-shuim, 7 agus ag orduchadh urnuigh a dheanamh. 13 Chomhairlich e do gach neach dol a steach air an dorus chumhann

NA tugaibh breth, chum nach toirear breth oirbh:

2 Oir a réir na breth a bheir sibh, bheirear breth oirbh: agus leis an tomhas le'n tomhais sibh, tomhaisear dhuibh a rìs.

3 Agus c'ar son a ta thu a' faicinn an smùirnein[1] a ta an sùil do bhràthar, ach nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin?

4 No cionnus a their thu ri d'bhràthair, Fulaing dhomh an smùirnein a spìonadh as do shùil; agus, feuch, an t-sail ann do shùil féin?

5 A chealgair, buin air tùs an t-sail as do shùil féin; agus an sin is léir dhuit gu maith an smùirnein a bhuntuinn à sùil do bhràthar.

6 Na toiribh an ni naomh do na madraibh, agus na tilgibh bhur nèamhnuidean am fianuis nam muc, air eagal gu saltair iad orra le'n cosaibh, agus[2] air pilltinn doibh gu reub iad sibh féin as a chéile.

7 Iarraibh, agus bheirear dhuibh · siribh[3], agus gheibh sibh: buailibh *an dorus*, agus fosgailear dhuibh .

8 Oir gach uile neach a dh'iarras, glacaidh e: agus ge b'e a shireas, gheibh e: agus do'n ti a bhuaileas *an dorus*, fosgailear.

9 Oir cò an duine agaibhsa, ma's e's gu'n iarr a mhac aran, a bheir cloch dha?

10 Agus ma's iasg a dh'iarras e, an tabhair e nathair dha?

11 Air an aobhar sin ma's aithne dhuibhsa a ta olc, tiodhlacan maithe a thabhairt

[1] *caimein.* [2] *no*

[3] *lorgaichibh.*

do bhur cloinn, nach mò na
sin a bheir bhur n-Athair a
ta air nèamh nithe maithe
dhoibhsan a dh'iarras air *iad*?

12 Uime sin, gach uile ni
bu mhiann leibh daoine a
dheanamh dhuibh-sa, dean-
aibh-sa a leithid dhoibhsan
mar an ceudna: oir is e so
an lagh agus na fàidhean.

13 Imichibh a steach air
an dorus chumhann; oir is
farsuinn an dorus, agus is
leathan an t-slighe a ta treòr-
achadh chum sgrios, agus is
lìonmhor iad a ta dol a steach
oirre:

14 Ach is[1] cumhann an
dorus, agus is aimhleathan
an t-slighe a ta treòrachadh
chum na beatha, agus is tearc
iad a ta 'g amas oirre.

15 Coimhidibh sibh féin o
na fàidhibh bréige, a thig d'ur
n-ionnsuidh ann an culaidh-
ibh chaorach, ach a ta o'n
leth a stigh 'nam madaibh-
alluidh.

16 Air an toraibh aith-
nichidh sibh iad: an tionail
daoine dearcan-fìona do
dhrisibh, no figean do na
foghannanaibh[2]?

17 Agus mar sin bheir gach
uile chrann maith toradh
maith: ach bheir an droch
chrann droch thoradh.

18 Cha'n fheud a' chraobh
mhaith droch thoradh a ghiùl-
an[3], no an droch chraobh
toradh maith a thabhairt.

19 Gach uile chrann nach
giùlain toradh maith, gearrar
sìos e, agus tilgear san teine e.

20 Air an aobhar sin, is
ann air an toraibh a dh'aithn-
icheas sibh iad.

21 Cha'n e gach uile neach
a their riumsa, A Thighearn,
a Thighearn, a théid a steach
do rìoghachd nèimh; ach an
ti a ni toil m' Athar-sa a ta
air nèamh.

22 Is iomadh iad a their
riumsa san là ud, A Thigh-
earn, a Thighearn, nach d'-
rinn sinn fàidheadaireachd a'
t'ainm-sa? agus a' t'ainm-sa
nach do thilg sinn a mach
deamhain? agus a' t'ainm-sa
nach d'rinn sinn iomadh
miorbhuile?

23 Agus an sin aidichidh
mise gu follaiseach dhoibh,
Cha b'aithne dhomh riamh
sibh: imichibh uam, a luchd-
deanamh na h-eucorach.

24 Air an aobhar sin, gach
uile neach a chluinneas na
briathra so agamsa, agus a ni
iad, samhluichidh mi e ri
duine glic, a thog a thigh air
carraig

25 Agus thuirling[4] an t-
uisge, agus thàinig na tuil-
tean, agus shéid na gaothan,
agus bhuail iad air an tigh
sin: agus cha do thuit e, oir
bha a bhunadh suidhichte air
carraig.

26 Agus gach uile neach a
chluinneas na briathra so
agamsa, agus nach coimhlion
iad, samhluichear e ri duine
amaideach a thog a thigh air
a' ghaineamh:

27 Agus thuirling an t-
uisge, agus thàinig na tuil-
tean, agus shéid na gaothan,
agus bhuail iad air an tigh
sin: agus thuit e; agus bu
mhòr a thuiteam.

28 Agus tharladh[5], an uair
a chrìochnaich Iosa na briath-

[1] *do bhrìgh gur.* [2] *cluaranaibh.* [3] *iomchar.*

[4] *thàinig a nuas.* [5] *thachair.*

ra so, gu'n do ghaoh am po-
bull iongantas r'a theagasg-
san :
29 Oir theagaisg e iad mar
neach aig an robh cumh-
achd[1], agus cha'n ann mar
na sgrìobhaichean.

CAIB. VIII.

1 *Ghlan Criosd an lobhar ;* 5 *shlàn-
uich e seirbhiseach a' Chaiptin-
ceud ;* 14 *agus màthair-chéile
Pheadair :* 23 *Chiùinich e an
fhairge,* 28 *agus thilg e mach
deamhain á dithis dhaoine.*

AGUS air teachd a nuas
o'n bheinn dha, lean
cuideachd mhòr e.
2 Agus, feuch, thàinig
lobhar, agus rinn e aoradh
dha, ag ràdh, A Thighearna,
ma's àill leat, is comasach
thu air mise a ghlanadh.
3 Agus shìn Iosa mach a
làmh, agus bhean e ris, ag
ràdh, Is àill leam ; bi thusa
glan. Agus air ball bha a
luibhre air a glanadh.
4 Agus thubhairt Iosa ris,
Feuch nach innis thu do
dhuine sam bith, ach imich,
taisbein thu féin do'n t-sag-
art, agus thoir d'a ionnsuidh[2]
an tiodhlac a dh'àithn Maois,
mar fhianuis dhoibh.
5 Agus air dol do Iosa a
steach do Chapernaum, thàin-
ig d'a ionnsuidh Caiptin-
ceud, a' guidhé air,
6 Agus ag ràdh, A Thigh-
earna, tha m'òglach 'na luidhe
a stigh am pairilis, *agus* air a
phianadh gu h-anabarrach.
7 Agus thubhairt Iosa ris,
Théid mise, agus slànuichidh
mi e.
8 Agus air freagairt do'n
Chaiptin-ceud, thubhairt e,
A Thighearna, cha'n airidh
mise air thusa a theachd a
steach fo m' chleith : ach a
mhàin abair am focal, agus
slànuichear m'òglach.
9 Oir is duine mise féin a
ta fuidh ughdarras, aig am
bheil saighdeara fodham : a-
gus their mi ris an fhear so,
Imich, agus imichidh e : agus
ris an fhear so eile, Thig,
agus thig e : agus ri m'
sheirbhiseach, Dean so, agus
ni se e.
10 'Nuair a chual Iosa
so, ghabh e iongantas, agus
thubhairt e ris a' mhuinntir a
lean *e*, Gu firinneach a ta mi
ag ràdh ribh, ann an Israel
féin nach d'fhuair mi creid-
imh cò mòr as so.
11 Agus a ta mi ag ràdh
ribh, gu'n tig mòran o'n àird
an ear, agus o'n àird an iar,
agus gu'n suidh iad maille ri
Abraham, agus Isaac, agus
Iacob, ann an rìoghachd
nèimh :
12 Ach gu'n tilgear clann
na rìoghachd ann an dorch-
adas a ta 'n leth a muigh ;
bithidh an sin gul agus gìosg-
an[3] fhiacal.
13 Agus thubhairt Iosa ris
a' Chaiptin - ceud, Imich
romhad, agus biodh dhuit a
réir mar a chreid thu. Agus
shlànuicheadh 'òglach air an
uair sin féin.
14 Agus an uair a thàinig
Iosa gu tigh Pheadair, chunn-
aic e màthair a mhnà 'na
luidhe, agus i ann am fiabh-
rus[4].
15 Agus bhean e r'a làimh,
agus dh'fhàg am fiabhrus i :
agus dh'éirich i, agus rinn i
frithealadh dha[5].
16 Agus an uair a bha am

---

[1] *ughdarras* [2] *thuige, chuige.*

[3] *snagardaich.* [4] *an teasaich.* [5] *doibh*

feasgar air teachd, thug iad d'a ionnsuidh mòran anns an robh deamhain; agus thilg e na spioraid a mach le 'fhocal, agus shlànuich e iad uile a bha eùslan:

17 A chum gu'n coimhliontadh[1] an ni a labhradh le Esaias am fàidh, ag ràdh, Ghabh esan ar n-anmhuinneachdan air féin, agus ghiùlain e ar n-euslaintean.

18 Agus an uair a chunnaic Iosa sluagh mòr m'a thimchioll, dh'àithn e dol á sin do'n taobh eile.

19 Agus thàinig sgrìobhaiche àraidh, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, leanaidh mise thu, ge b'e taobh a théid thu.

20 Agus thubhairt Iosa ris, Tha tuill aig na sionnaich, agus nid aig eunlaith an athair[2]; ach cha'n 'eil aig Mac an duine ionad anns an cuir e a cheann fuidh.

21 Agus thubhairt fear eile d'a dheisciobluibh ris, A Thighearna, leig dhomh-sa imeachd air tùs agus m' athair adhlacadh.

22 Ach thubhairt Iosa ris, Lean mise, agus leig leis na mairbh am mairbh féin adhlacadh.

23 Agus air dol dhasan a steach do luing, lean a dheisciobuil e.

24 Agus, feuch, dh'éirich doinionn[3] mhòr air an fhairge, ionnus gu'n d'fholaich na tuinn an long: ach bha esan 'na chodal.

25 Agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dhùisg iad e, ag ràdh, A Thighèarn, teasairg sinn: a ta sinn caillte.

26 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh eagalach, sibhse air bheag creidimh? An sin dh'éirich e, agus chronuich e na gaothan agus an fhairge; agus bha ciùine mhòr ann.

27 Ach ghabh na daoine iongantas, ag ràdh, Ciod[4] e ghnè dhuine so, gu bheil na gaotha féin agus an fhairge ùmhal dha?

28 Agus air teachd dha do'n taobh eile, gu tìr na Gergeseneach[5], thachair dithis dhaoine air, anns an robh deamhain, a' teachd a mach as na h-àitibh adhlaic, agus iad ro gharg, ionnus nach feudadh duine sam bith an t-slighe sin a ghabhail.

29 Agus, feuch, ghlaodh iad, ag ràdh, Ciod e ar gnothuch-ne riut, Iosa a Mhic Dhé? An d'thàinig thu an so g'ar pianadh roimh an àm?

30 Agus bha treud mòr mhuc am fad uatha, ag ionaltradh.

31 Agus dh'iarr na deamhain a dh'athchuinge airsan, ag ràdh, Ma thilgeas tu mach sinn, leig dhuinn dol san treud mhuc ud.

32 Agus thubhairt e riu, Imichibh. Agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad anns an treud mhuc: agus, feuch, ruith an treud mhuc uile gu dian sìos air ionad corrach[6], do'n chuan; agus chailleadh sna h-uisgeachaibh iad.

33 Agus theich na buachaillean, agus chaidh iad do'n

---

1 *Air chor as gu'n do choimhlionadh.* 2 *aidheir.*

3 *stoirm.* 4 *Creud.* 5 *Gadareneach.* 6 *cas.*

bhaile, agus dh'innis iad na
nithe so uile, agus na thachair
dhoibhsan anns an robh na
deamhain.

34 Agus, feuch, chaidh am
baile uile a mach a choinn-
eachadh Iosa: agus an uair
a chunnaic iad e, ghuidh iad
air imeachd as an crìochaibh-
san.

CAIB. IX.

1 An déigh do Chriosd neach air an robh am pairilis a leigheas, 9 ghairm e Mata o bhòrd na cìse; 10 dh'ith e maille ri cìsmhaoir agus ri peacaich; 20 shlànuich e bean air an robh dortadh fola; 32 agus duine balbh anns an robh deamhan.

AGUS air dol an luing dha,
chaidh e thar *an uisge*,
agus thàinig e d'a bhaile
féin.

2 Agus, feuch, thug iad d'a
ionnsuidh duine air an robh
am pairilis, 'na luidhe air
leabaidh: agus an uair a
chunnaic Iosa an creidimh,
thubhairt e ri fear na pairilis,
Biodh deadh mhisneach agad,
a mhic, a ta do pheacanna air
am maitheadh dhuit.

3 Agus, feuch, thubhairt
dream àraidh do na sgrìobh-
aichibh annta féin, A ta am
fear so a' labhairt toibheim[1].

4 Agus air do Iosa an
smuaintean fhaicinn, thubh-
airt e, C'ar son a ta sibh a'
smuaineachadh uilc ann bhur
cridheachaibh?

5 Oir cia is usadh a ràdh,
A ta do pheacanna air am
maitheadh dhuit? no a ràdh,
Eirich agus imich?

6 Ach a chum gu'm bi fios
agaibh gu bheil cumhachd
aig Mac an duine peacanna
a mhaitheadh air an talamh,
(thubhairt e an sin ri fear na
pairilis,) Eirich, tog do leab-
aidh, agus imich do d' thigh.

7 Agus dh'éirich e, agus
chaidh e d'a thigh féin.

8 Ach an uair a chunnaic
am' pobull *so*, ghabh iad ion-
gantas, agus thug iad glòir do
Dhia, a thug a leithid so a
chumhachd do dhaoinibh.

9 Agus ag dol do Iosa as
an àite sin, chunnaic e duine
'na shuidhe aig bòrd na cìse,
d'am b'ainm Mata; agus
thubhairt e ris, Lean mise.
Agus dh'éirich e, agus lean
se e.

10 Agus tharladh, air
suidhe do Iosa aig biadh san
tigh, feuch, thàinig mòran
chìsmhaor agus pheacach,
agus shuidh iad sìos maille
ris-san agus r'a dheisciob-
luibh.

11 Agus an uair a chunnaic
na Phairisich *so*, thubhairt
iad r'a dheisciobluibh, C'ar
son a dh'itheas bhur maigh-
stir-sa maille ri cìs-mhaor-
aibh agus ri peacachaibh?

12 Ach an uair a chual
Iosa *so*, thubhairt e riu, Cha'n
ann aig a' mhuinntir a ta
slàn a ta feum air an léigh,
ach aig a' mhuinntir a ta
euslan.

13 Ach imichibh agus fògh-
lumaibh ciod is ciall da so,
Tròcair is àill leam, agus
cha'n ìobairt: oir cha d'-
thàinig mise a ghairm nam
fireanach, ach nam peacach
chum aithreachais.

14 An sin thàinig deisciob-
uil Eoin d'a ionnsuidh, ag
ràdh, C'ar son a ta sinne agus
na Phairisich a' trasgadh gu
minic, ach ni 'm bheil do
dheisciobuil-sa a' trasgadh?

15 Agus thubhairt Iosa riu,

[1] *dia-mhasluchaidh.*

Am feud clann seòmair an
fhir-nuadh-phòsda[1] bhi bròn-
ach, am feadh a bhitheas am
fear-nuadh-pòsda maille riu?
Ach thig na làithean anns an
toirear am fear-nuadh-pòsda
uatha, agus an sin ni iad
trasgadh.
16 Cha chuir duine sam
bith mìr do eudach nuadh air
sean eudach: oir buinidh an
ni a chuireadh g'a lìonadh
suas as an eudach, agus nìth-
ear an reubadh ni's miosa.
17 Cha mhò a chuireas
daoine fion nuadh ann an
seann searragaibh[2]: no bris-
ear na searragan, agus dòirtear
am fion, agus caillear na
searragan: ach cuiridh iad
fion nuadh ann an searragaibh
nuadha, agus bithidh iad
araon slàn.
18 'Nuair a bha e a' labh-
airt nan nithe so riu, feuch,
thàinig uachdaran àraidh,
agus thug e aoradh dha, ag
ràdh, Fhuair mo nighean bàs
air ball[3]: ach thig-sa agus
cuir do làmh oirre agus bithidh
i beò.
19 Agus dh'éirich Iosa,
agus lean e féin agus a
dheisciobuil e.
20 (Agus, feuch, thàinig
bean, air an robh dòrtadh fola
rè dhà bhliadhna dheug, air
a chùlaobh, agus bhean i ri
iomall 'eudaich:
21 Oir thubhairt i innte
féin, Ma bheanas mi ach ri
'eudach, bithidh mi slàn.
22 Ach air tionndadh do
Iosa mu'n cuairt, chunnaic e
i, agus thubhairt e, A nighean,
biodh deadh mhisneach agad;
shlànuich do chreidimh thu.
Agus bha a' bhean slàn o'n
uair sin.)
23 Agus an uair a thàinig
Iosa gu tigh an uachdarain,
agus a chunnaic e an luchd-
ciùil, agus a' chuideachd a'
deanamh toirm *bhròin*,
24 Thubhairt e riu, Imichibh
roimhibh, oir cha'n 'eil an
nigheanag[4] marbh ach 'na
codal. Agus rinn iad gàire
fochaid ris.
25 Ach an uair a chuireadh
a' chuideachd a mach, chaidh
e a steach, agus rug e air
làimh oirre, agus dh'éirich an
nigheanag.
26 Agus chaidh iomradh
sin a mach air feadh na tìre
sin uile.
27 Agus an uair a dh'imich
Iosa as a sin, lean dithis dhall
e, ag éigheach, agus ag ràdh,
A Mhic Dhaibhidh, dean tròc-
air oirnne.
28 Agus an uair a thàinig
e steach do'n tigh, thàinig
na doill d'a ionnsuidh: agus
thubhairt Iosa riu, Am bheil
sibh a'creidsinn gur comasach
mise so a dheanamh? Thubh-
airt iad ris, A ta, a Thighearn.
29 An sin bhean e r'an
sùilibh, ag ràdh, Biodh e
dhuibh a réir bhur creidimh.
30 Agus dh'fhosgladh an
sùilean, agus bhagair Iosa gu
geur iad[5], ag ràdh, Faicibh
nach faigh neach air bith fios
air so:
31 Ach an uair a dh'imich
iad a mach, sgaoil iad a chliù
air feadh na dùthcha sin uile.
32 Agus ag dol dhoibhsan
a mach, feuch, thug iad d'a
ionnsuidh duine balbh anns
an robh deamhan.

[1] *fhir-na-bainnse.* [2] *bhuideilibh.* [3] *a nis.*
[4] *cailin.*
[5] *thug Iosa sparradh geur doibh.*

33 Agus an déigh do'n
deamhan a bhi air a thilgeadh
a mach, labhair am balbhan:
agus ghabh an sluagh iong-
antas, ag ràdh, Cha'n fhacas
a leithid so ann an Israel
riamh.
34 Ach thubhairt na Phair-
isich, Troimh phrionnsa nan
deamhan a ta e a' tilgeadh a
mach dheamhan.
35 Agus ghabh Iosa mu
chuairt nan uile chaithrichean
agus bhailtean[1], a' teagasg
'nan sionagogaibh, agus a'
searmonachadh soisgeil na
rìoghachd, agus a'slànuchadh
gach uile euslaint agus eucail
am measg a' phobuill.
36 Ach an uair a chunnaic
e an sluagh, ghabh e truas
diubh, air son gu'n robh iad
air fannachadh, agus air an
sgapadh o chéile, mar chaor-
aich aig nach 'eil buach-
aill[2].
37 An sin thubhairt e r'a
dheisciobluibh, Gu deimhin
is mòr am fogharadh, ach is
tearc an luchd-oibre.
38 Uime sin, guidhibh-sa
air Tighearn an fhogharaidh,
luchd-oibre chur a mach
chum 'fhogharaidh féin.

CAIB. X.

1 *Chuir Criosd a mach a dhà Abstol deug, agus thug e cumhachd dhoibh mìorbhuilean a dheanamh:* 5 *theagaisg e iad:* 16 *thug e misneach dhoibh an aghaidh geur-leanmhuinn,* 40 *agus gheall e beannachadh do'n dream a ghabhadh riu.*

AGUS air gairm a dhà
dheisciobul deug d'a ionn-
suidh, thug e cumhachd
dhoibh an aghaidh nan spior-
ad neòghlan, gu'n tilgeadh
a mach, agus a shlànuchadh
gach gnè euslaint, agus gach
gnè eucail.
2 Agus is iad so ainmean
an dà Abstol deug; an ceud
fhear, Simon d'an goirear
Peadar, agus Aindreas a
bhràthair, Seumas mac She-
bede, agus Eoin a bhràth-
air;
3 Philip agus Bartolemeu,
Tomas, agus Mata an cìs-
mhaor, Seumas mac Alpheuis,
agus Lebeus d'an co-ainm
Tadeus;
4 Simon an Canaanach,
agus Iudas Iscariot, an neach
fòs a bhrath esan[3].
5 Chuir Iosa an dà fhear
dheug so a mach a' tabhairt
àithne dhoibh, ag ràdh, Na
gabhaibh gu slighe nan Cinn-
each, agus na rachaibh a
steach do *aon* bhaile a bhuin-
eas do na Samaraich[4]:
6 Ach gu ma fearr leibh
dol a dh'ionnsuidh chaorach
chaillte tighe Israeil.
7 Agus air imeachd dhuibh,
searmonaichibh, ag ràdh, A
ta rìoghachd nèimh am fagus.
8 Leighisibh an dream a
ta tinn, glanaibh na lobhair,
[dùisgibh na mairbh,] tilgibh
a mach na deamhain: a nasg-
aidh fhuair sibh, a nasgaidh
thugaibh uaibh.
9 Na solairibh òr, no airg-
iod, no umha ann bhur spor-
anaibh[5];
10 No màla chum bhur
turuis, no dà chòta, no brògan,
no bataichean: (oir is airidh
am fear-oibre air a lòn[6].)
11 Agus ge b'e air bith
caithir no baile d'an téid sibh
a steach feòraichibh cò a ta
'na dheadh airidh innte; agus

[1] *bhailte mòra agus beaga.*
[2] *aodhaire.*
[3] *an ti a thug thairis esan.*

[4] *Samaritans.* Sasg.
[5] *criosaibh.*
[6] *is fiù am fear-oibre a bhiadh.*

fanaibh an sin gus am fàg sibh
an t-àite sin.
12 Agus 'nuair a thig sibh
steach do thigh, beannaichibh
dha.
13 Agus ma's airidh an tigh
sin, thigeadh bhur sìth air;
ach mur airidh, pilleadh bhur
sìth do bhur n-ionnsuidh féin
a rìs.
14 Agus ge b'e neach nach
gabh ribh, agus nach éisd ri
'ur briathraibh; air dol a
mach as an tigh, no as a'
bhaile sin dhuibh, crathaibh
dhibh duslach bhur cos.
15 Gu deimhin tha mi ag
ràdh ribh, gur so-iomchaire a
bhitheas staid fearainn Sho-
doim agus Ghomorah an là
a' bhreitheanais, na staid a'
bhaile sin.
16 Feuch, cuiream-sa sibh-
se mach mar chaoraich am
measg mhadadh-alluidh: air
an aobhar sin bithibh-sa glic
mar na nathraiche, agus neò-
chronail mar na columain.
17 Ach bithibh air bhur
faicill o dhaoinibh, oir bheir
iad an làimh sibh do chomh-
airlibh, agus sgiùrsaidh iad
sibh 'nan sionagogaibh:
18 Agus bheirear sibh an
làthair uachdaran agus rìgh-
rean air mo sgàth-sa, mar
fhianuis dhoibh-san agus do
na Cinnich[1].
19 Ach an uair a bheir iad
an làmh sibh, na biodh e 'na
ro-chàs oirbh cionnus no ciod
a labhras sibh; oir bheirear
dhuibh, san uair sin féin, an
ni a labhras sibh.
20 Oir cha sibhse a labhras,
ach Spiorad bhur n-Athar
féin a labhras annaibh.
21 Agus bheir am bràthair
a bhràthair féin suas chum
bàis, agus an t-athair am mac;
agus éiridh a' chlann an agh-
aidh am pàrantan, agus bheir
iad fa'near gu cuirear gu bàs
iad.
22 Agus bithidh fuath aig
na h-uile dhaoinibh dhuibh
air son m'ainme-sa: ach, ge
b'e bhuanaicheas gus a'
chrìoch, is e so a thèarnar[2].
23 Agus an uair a ni iad
geur-leanmhuinn oirbh sa'
bhaile so, teichibh gu baile
eile; oir gu deimhin tha mi
ag ràdh ribh, Nach imich sibh
air feadh bhailtean Israeil
mu'n tig Mac an duine.
24 Cha'n 'eil an deisciobul
os ceann a mhaighstir, no an
seirbhiseach os ceann a thigh-
earna.
25 Is leòr do'n deisciobul
a bhi mar a mhaighstir, agus
do'n t-seirbhiseach *a bhi* mar
a thighearn: ma ghoir iad
Beelsebub do fhear an tighe,
nach mò na sin *a ghoireas iad
e* d'a mhuinntir?
26 Uime sin na biodh eagal
oirbh rompa: oir cha'n 'eil
ni sam bith folaichte, nach
foillsichear; agus an ceilt,
nach aithnichear.
27 An ni a dh'innseas mise
dhuibh san dorchadas, labh-
raibh e san t-solus; agus
an ni a chluinneas sibh sa'
chluais, searmonaichibh e air
mullach nan tighean.
28 Agus na biodh eagal na
muinntir sin oirbh a mharbhas
an corp, ach aig nach 'eil
comas an t-anam a mharbh-
adh: ach gu ma mò bhitheas
eagal an Tì sin oirbh, a's urr-
ainn an corp agus an t-anam a
mhilleadh araon an ifrinn.

[1] *nan aghaidh-san agus an aghaidh nan Geintileach.* [2] *shlànuichear.*

29 Nach 'eil dà ghealbhonn air an reiceadh air fheoirling: agus cha tuit a h-aon diubh air an talamh as eugmhais *freasdail* bhur n-Athar-sa.

30 Ach a ta eadhon fuilteine bhur cinn uile air an aireamh.

31 Air an aobhar sin na biodh eagal oirbh, is fearr sibhse na mòran ghealbhonn.

32 Uime sin, ge b'e dh'-aidicheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh mise esan mar an ceudna am fianuis m'Athar a ta air nèamh.

33 Ach ge b'e dh'àicheadhas mise am fianuis dhaoine, àicheadhaidh mise esan am fianuis m'Athar a ta air nèamh.

34 Na measaibh gu'n d'-thàinig mise a chur sìthe[1] air an talamh: cha'n ann a chur sìthe a thàinig mi, ach *a chur* claidheimh:

35 Oir thàinig mi a chur duine an aghaidh 'athar, agus na nighinn an aghaidh a màthar, agus bean a' mhic an aghaidh a màthar-chéile.

36 Agus is iad muinntir a theaghlaich féin *a bhitheas* 'nan naimhdibh do dhuine.

37 An ti a ghràdhaicheas athair no màthair ni's mò na mise, cha'n airidh orm e[2]: agus an ti a ghràdhaicheas mac no nighean os mo cheannsa, cha'n airidh orm e:

38 Agus an ti nach glac a chrann-ceusaidh, agus nach lean mise, cha'n airidh orm e.

39 An ti a gheibh 'anam, caillidh se e: ach an ti a chailleas 'anam air mo shonsa, gheibh se e?

40 An ti a ghabhas ribhse, gabhaidh e riumsa; agus an ti a ghabhas riumsa, gabhaidh e ris an ti a chuir uaith mi.

41 An ti a ghabhas ri fàidh an ainm fàidh, gheibh e duais fàidh; agus an ti a ghabhas ri firean an ainm firein, gheibh e duais firein.

42 Agus ge b'e bheir cupan a dh'uisge fuar a mhàin r'a òl do aon neach do na daoinibh beaga so, an ainm deisciobuil, gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, nach caill e air chor sam bith a dhuais.

CAIB. XI.

1 Chuir Eoin a dheisciobuil a dh'ionnsuidh Chriosd. 7 Fianuis Chriosd mu thimchioll Eoin. 18 Barail an t-sluaigh mu thimchioll Eoin agus mu thimchioll Chriosd. 20 Chronuich Criosd muinntir Bhetsaida, &c. 28 A ghairm tròcaireach do'n t-sluagh a ta fo throm uallaich.

AGUS tharladh, an uair a
chrìochnaich Iosa àith-
eantan a thabhairt d'a dhà
dheisciobul deug, gu'n d'-
imich e as a sin a theagasg
agus a shearmonachadh 'nam
bailtibh.
2 A nis an uair a chual
Eoin sa' phrìosan gnìomhara
Chriosd, chuir e dithis d'a
dheisciobluibh *d'a ionnsuidh*,
3 Agus thubhairt e ris, An
tusa an ti ud a bha ri teachd,
no am bi sùil againn ri neach
eile?
4 Fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Imichibh agus
innsibh do Eoin na nithe a
ta sibh a' cluinntinn agus a'
faicinn:
5 A ta na doill a' faotainn[3]
an radhairc, agus na bacaich
ag imeachd, a ta na lobhair

[1] *sìochaint.* [2] *cha'n fhiù e mise.*

[3] *faghail.*

air an glanadh, agus na bothair a' cluinntinn, a ta na mairbh air an dùsgadh, agus an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.

6 Agus is beannaichte an ti nach faigh oilbheum annamsa.

7 Agus air imeachd dhoibhsan air falbh, thòisich Iosa air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, *ag ràdh*, Ciod e an ni a chaidh sibh a mach do'n fhàsach a dh'fhaicinn? an i cuilc air a crathadh le gaoith?

8 Ach ciod e an ni a chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? *an* e duine air a sgeadachadh ann an eudach mìn? feuch, a' mhuinntir a chaitheas eudach mìn, is ann an tighibh nan rìghrean a ta iad.

9 Ach ciod e an ni a chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? *An* e fàidh? seadh, tha mi ag ràdh ribh, agus ni's mò na fàidh.

10 Oir is e so an ti mu'm bheil e sgrìobhta, Feuch, cuiream-sa mo theachdair roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.

11 Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, 'nam measg-san a rugadh le mnaibh, nach d'éirich neach a's mò na Eoin Baiste: gidheadh, an ti sin a's lugha an rìoghachd nèimh, is mò e na esan.

12 Agus o làithibh Eoin Baiste gus a nis, a ta rìoghachd nèimh a' fulang ainneirt, agus luchd na h-ainneirt 'ga glacadh le làmhachas-làidir.

13 Oir rinn na fàidhean uile, agus an lagh fàidheadaireachd gu *àm* Eoin.

14 Agus ma's toil leibh a ghabhail, is e so Elias a bha ri teachd.

15 Ge b'e aig am bheil cluasan chum éisdeachd, éisdeadh e.

16 Ach co ris a shamhluicheas mise an ginealach so? Is cosmhuil e ri cloinn a shuidheas anns a' mhargadh[1], agus ag éigheach r'an companaich.

17 Agus ag ràdh, Rinn sinne pìobaireachd dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse dannsa: rinn sinne tuireadh[2] dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse gul.

18 Oir thàinig Eoin cha'n ann ag itheadh no ag òl, agus tha iad ag ràdh, A ta deamhan aige.

19 Thàinig Mac an duine ag itheadh agus ag òl, agus tha iad ag ràdh, Feuch, duine geòcach agus pòiteir fìona, caraid chìs-mhaor agus pheacach: ach a ta gliocas air a fìreanachadh le a cloinn.

20 An sin thòisich e air achmhasan a thabhairt do na bailtibh anns am mò a rinneadh d'a oibribh cumhachdach, air son nach d'rinn iad aithreachas.

21 Is an-aoibhinn duit, a Chorasin; is anaoibhinn duit, a Bhetsaida: oir nam biodh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annaibh-sa, air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fada o'n a dheanadh iad aithreachas ann an saic-eudach agus an luaith.

22 Ach tha mi ag ràdh ribh, Gu'm bi staid Thiruis agus Shidoin ni's so-iomchaire ann an là a' bhreitheanais, na bhitheas bhur staid-sa.

1 *anns na margaibh.*

2 *caoine.*

23 Agus thusa, a Chapernaum, a ta air do thogail suas gu nèamh, tilgear sìos gu h-ifrinn thu : oir nam biodh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annad-sa, air an deanamh ann an Sodom, dh'fhanadh e *gun a sgrios* gus an diugh.

24 Ach tha mi ag ràdh ribh, gur so-iomchaire a bhitheas e do fhearann Shodoim ann an là a' bhreitheanais, na dhuitse.

25 Anns an àm sin fhreagair Iosa agus thubhairt e, Tha mi a' toirt buidheachais dhuit, O Athair, Thighearna nèimh agus na talmhainn, air son gu d'fholuich thu na nithe so o dhaoinibh eagnuidh agus tuigseach, agus gu d'fhoillsich thu iad do leanabaibh.

26 Seadh, Athair, do bhrìgh gu'm b'ann mar sin a bha do dheadh thoil-sa.

27 A ta na h-uile nithe air an tabhairt thairis dhomhsa o m' Athair : agus cha'n aithne do neach air bith am Mac, ach do'n Athair : ni mò is aithne do neach air bith an t-Athair, ach do'n Mhac, agus do gach aon d'an àill leis a' Mhac fhoillseachadh.

28 Thigibh a m' ionnsuidh-sa, sibhse uile a ta ri saothair, agus fuidh throm uallaich, agus bheir mise suaimhneas[1] dhuibh.

29 Gabhaibh mo chuing oirbh, agus fòghlumaibh uam, oir a ta mise macanta agus iriosal[2] an cridhe : agus gheibh sibh fois do bhur n-anamaibh.

30 Oir a ta mo chuing-sa so-iomchair, agus a ta m'uallach eutrom.

CAIB. XII.

1 *Chronuich Criosd doille nam Phairiseach mu thimchioll brisidh na sàbaid,* 3 *le sgriobtuiribh,* 11 *le reuson,* 13 *agus le miorbhuil.* 22 *Shlànuich e an duine dall agus balbh anns an robh deamhan.* 31 *Cha mhaithear toibheum an aghaidh an Spioraid naoimh.*

CHAIDH Iosa san àm sin air là na sàbaid troimh na h-achaibh arbhair, agus bha ocras air a dheisciobuil, agus thòisich iad air diasan arbhair a bhuain, agus itheadh.

2 Ach an uair a chunnaic na Phairisich so, thubhairt iad ris, Feuch, a ta do dheisciobuil a' deanamh an ni nach còir a dheanamh air là na sàbaid.

3 Agus thubhairt esan riu, Nach do leugh sibh ciod a rinn Daibhidh an uair a bha ocras air féin, agus air a' mhuinntir a bha maille ris ;

4 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a dh'ith e aran na fianuis[4], nach robh ceaduichte dha féin itheadh, no dhoibhsan a bha maille ris, ach do na sagartaibh a mhàin ?

5 No nach do leugh sibh san lagh, gu bheil na sagairt anns an teampull air làithibh na sàbaid a' briseadh na sàbaid, agus iad neò-chiontach ?

6 Ach a ta mise ag ràdh ribh, gu bheil san ionad so neach a's mò na'n teampull.

7 Agus nam biodh fhios agaibh ciod is ciall da so, Tròcair is àill leam agus cha'n ìobairt, cha dìteadh sibh an dream a ta neò-chiontach.

---

[1] *fois.* [2] *ùmhal.* [3] *tre, trìd.*

[4] *an t-aran taisbeanta.*

8 Oir is e Mac an duine
Tighearna na sàbaid.
9 Agus air dha imeachd as
a sin, chaidh e steach d'an
sionagog;
10 Agus, feuch, bha duine
ann aig an robh làmh shearg-
ta: agus dh'fheòraich iad
dheth, ag ràdh, Am bheil e
ceaduichte leigheas a dhean-
amh air làithibh na sàbaid?
chum gu'm biodh cùis dhìtidh
aca 'na aghaidh.
11 Agus thubhairt esan riu,
Cò agaibh-sa an duine aig am
bi aon chaora, agus, ma thuit-
eas i ann an slochd air là na
sàbaid, nach beir e oirre, agus
nach tog e nìos i?
12 Nach mòr ma ta is fearr
duine na caora? Uime sin,
a ta e ceaduichte maith a
dheanamh air làithibh na
sàbaid.
13 An sin thubhairt e ris
an duine, Sìn a mach do làmh:
agus shìn e mach i; agus bha
i air a h-aiseag slàn, mar an
làmh eile.
14 Ach chaidh na Phairis-
ich a mach, agus chum iad
comhairle 'na aghaidh, cionn-
us a dh'fheudadh iad a mhill-
eadh.
15 Ach an uair a thuig
Iosa *so*, dh'imich e as a sin:
agus lean slòigh mhòr e, agus
leighis e iad uile.
16 Agus thug e sparradh
dhoibh chum nach deanadh
iad aithnichte[1] e:
17 A chum gu coimhlionnt-
adh an ni a labhradh le Esaias
am fàidh, ag ràdh,
18 Feuch, mo sheirbhiseach
féin a thagh mi; m'aon gràdh-
ach anns am bheil tlachd aig
m'anam: cuiridh mi mo
Spiorad féin air, agus nochd-
aidh e breitheanas do na
Cinnich.
19 Cha dean e strì, agus
cha ghlaodh e; ni mò a
chluinneas neach air bith a
ghuth air na sràidibh.
20 Cha bhris e a' chuilc
bhrùite, agus cha mhùch e an
lìon as am bi deatach, gus an
tabhair e mach breitheanas
chum buaidh.
21 Agus is ann a ainm-san
a bhitheas muinighinn aig na
Cinnich.
22 An sin thugadh d'a
ionnsuidh duine anns an robh
deamhan, dall agus balbh:
agus shlànuich se e, ionnus
gu'n do labhair am balbhan
agus gu'n robh an dall a'
faicinn.
23 Agus ghabh am pobull
uile iongantas, agus thubh-
airt iad, An e[2] so Mac
Dhaibhidh?
24 Ach an uair a chuala
na Phairisich *so*, thubhairt
iad, Cha'n 'eil *am fear* so a tilg-
eadh a mach dheamhan, ach
troimh Bheelsebub prionn-
sa nan deamhan.
25 Agus thuig Iosa an
smuaintean, agus thubhairt
e riu, Gach rìoghachd a ta
roinnte 'na h-aghaidh féin,
nìthear 'na fàsach i; agus
gach uile bhaile no tigh a ta
roinnte 'na aghaidh féin, cha
seas e.
26 Agus ma thilgeas Satan
a mach Satan, a ta e noinnte
'na aghaidh féin; air an
aobhar sin cionnus a sheasas
a rìoghachd?
27 Agus ma tha mise troimh
Bheelsebub a' tilgeadh a mach
dheamhan, troimh cò am bheil

[1] *follus.*

[2] *Nach e?*

bhur clann-sa 'gan tilgeadh a
mach? Uime sin bithidh iad
'nam breitheamhnaibh oirbh;
28 Ach ma's ann le Spiorad
Dhé a ta mise a' tilgeadh
a mach dheamhan, thàinig
rìoghachd Dhé do bhur n-
ionnsuidh-sa [1].
29 No cionnus is urrainn
neach dol do thigh duine
làidir? agus airneis a thighe
a chreachadh, mur ceangail e
air tùs an duine làidir? agus
an sin creachaidh e a thigh.
30 An ti nach 'eil leam,
tha e a m' aghaidh; agus an
ti nach cruinnich leam, sgap-
aidh e.
31 Air an aobhar sin tha
mi ag ràdh ribh, Gu maith-
ear gach peacadh agus gach
toibheum do dhaoinibh: gidh-
eadh cha mhaithear toibh-
eum *an aghaidh* an Spioraid
Naoimh do dhaoinibh.
32 Agus ge b'e neach a
labhras focal an aghaidh
Mhic an duine, maithear dha
e: ach ge b'e neach a labhras
an aghaidh an Spioraid
Naoimh, cha mhaithear dha
e, anns an t-saoghal so, no
anns an t-saoghal a ta ri
teachd.
33 An dara cuid deanaibh
a' chraobh maith, agus a
toradh maith; no deanaibh
a' chraobh truaillidh, agus a
toradh truaillidh: oir is ann
air a toradh a dh'aithnichear
a' chraobh.
34 A shliochd nan nath-
raiche nimhe, cionnus a dh'-
fheudas sibh nithe maithe a
labhairt, o a ta sibh féin olc?
oir is ann á pailteas a' chridhe
a labhras am beul.
35 Bheir duine maith a
mach nithe maithe á deadh
ionmhas a chridhe [2]: agus
bheir an droch dhuine mach
droch nithe as a dhroch ion-
mhas.
36 Ach tha mi ag ràdh ribh,
Gu'n toir [3] daoine cunntas
ann an là a' bhreitheanais air
son gach focail dhìomhain a
labhras iad.
37 Oir is ann le [4] d'fhoclaibh
a shaorar thu, agus is ann le
d'fhoclaibh a dhìtear thu.
38 An sin fhreagair dream
àraidh do na sgrìobhaichean
agus do na Phairisich, ag ràdh,
A mhaighstir, bu mhiann
leinn comhara fhaicinn uait.
39 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, A ta gineal-
ach olc agus adhaltrannach
ag iarraidh comhara, agus
cha toirear comhara dhoibh,
ach comhar' an fhàidh Ionais.
40 Oir mar a bha Ionas
am broinn na muice-mara tri
làithean agus tri oidhchean;
is ann mar sin a bhitheas Mac
an duine ann an cridhe na
talmhainn tri làithean agus
tri oidhchean.
41 Eiridh muinntir Ninebh-
eh sa' bhreitheanas maille
ris a' ghinealach so, agus
dìtidh iad e; oir rinn iad
aithreachas aig searmoin
Ionais; agus, feuch, *a ta* ni's
mò na Ionas an so.
42 Eiridh ban-righinn na
h-àirde deas sa' bhreitheanas
maille ris a' ghinealach so,
agus dìtidh i e: oir thàinig i
o na h-àitibh a's iomallaich
do'n talamh a dh'éisdeachd
gliocais Sholaimh; agus,
feuch, *a ta* ni's mò na Solamh
an so.
43 An déigh do'n spiorad

thugaibh-se. [2] *as a dheadh ionmhas.*

[3] *tabhair.* [4] *as, á.*

neo-ghlan dol a mach à duine,
imichidh e troimh ionadaibh
tiorma, ag iarraidh fois, agus
cha'n fhaigh e.
44 An sin their e, Pillidh
mi do m' thigh as an d'thàinig
mi; agus air teachd dha,
gheibh e falamh, sguabta,
agus deadh-mhaiseach *e*.
45 Imichidh e an sin, agus
bheir e leis seachd spioraid
eile a's miosa na e féin, agus
théid iad a steach agus gaibh-
aidh iad còmhnuidh an sin:
agus bithidh staid dheireann-
ach an duine sin ni's miosa
na a thoiseach. Is ann eadhon
mar sin a thachaireas do'n
ghinealach aingidh so.
46 Agus air dha bhi fathast
a' labhairt ris a' phobull,
feuch, sheas a mhàthair agus
a bhràithrean a muigh, ag
iarraidh labhairt ris.
47 An sin thubhairt neach
éigin ris, Feuch, a ta do
mhàthair, agus do bhràith-
rean 'nan seasamh a muigh,
ag iarraidh labhairt riut.
48 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e ris an ti a dh'innis
so dha, Cò i mo mhàthair?
agus cò iad mo bhràithrean?
49 Agus air sìneadh a
làimhe chum a dheisciobul,
thubhairt e, Feuch mo mhàth-
air, agus mo bhràithrean!
50 Oir ge b'e neach a ni
toil m'Atharsa a ta air nèamh,
is e sin féin mo bhràthair,
agus mo phiuthair, agus mo
mhàthair.

CAIB. XIII.

1 *Cosamhlachd an t-sìoladair agus an t-sìl*, 18 *air eadar-mhìneachadh.* 24 *Cosamhlachd a' chogail;* 31 *an t-sìl mhustaird;* 33 *na laibhin;* 44 *an ionmhais fholaichte;* 45 *agus na nèamhnuid.* 54 *Rinn muinntir a dhùthcha tàir air Criosd.*

AIR an là sin féin chaidh
Iosa mach as an tigh,
agus shuidh e ri taobh na
fairge.
2 Agus chruinnich sluagh
mòr d'a ionnsuidh, air chor
as air dol a steach do luing
dha, gu'n do shuidh e; agus
sheas an sluagh uile air an
tràigh.
3 Agus labhair e mòran do
nithibh riu ann an cosamhl-
achdaibh[1], ag ràdh, Feuch,
chaidh sìoladair a mach a
chur *sìl*.
4 Agus ag cur *an t-sìl* da,
thuit cuid dheth ri taobh an
rathaid; agus thàinig na h-
eunlaith agus dh'ith iad e.
5 Thuit cuid air ionadaibh
creagach, far nach robh mòr-
an talmhainn aige; agus air
ball dh'fhàs e suas, do
bhrìgh nach robh doimhn-
eachd talmhainn aige.
6 Ach, air éirigh do'n
ghréin, dhothadh e; agus, do
bhrìgh nach robh freumh aige,
shearg e as.
7 Agus thuit cuid am
measg droighinn: agus dh'-
fhàs an droighionn suas, agus
mhùch se e.
8 Ach thuit cuid eile am
fearann maith, agus thug e
toradh a mach, cuid a cheud
uiread, cuid a thri fichead,
cuid a dheich thar fhichead
uiread *'sa chuireadh.*
9 Ge b'e neach aig am
bheil cluasa chum éisdeachd,
éisdeadh e.
10 Agus thàinig na deis-
ciobuil, agus thubhairt iad ris,
C'ar son a ta thu a' labhairt
riu ann an cosamhlachdaibh?
11 Fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Do bhrìgh

[1] *parablaibh, comhadaibh.*

gu'n d thugadh dhuibh-sa
eòlas a bhi agaibh air rùn
dìomhair rìoghachd nèimh,
ach dhoibhsan cha'n 'eil so
air a thoirt.
12 Oir ge b'e neach aig am
bheil, dhasan bheirear, agus
bithidh aige an tuilleadh
pailteis: ach ge b'e neach
aig nach 'eil, uaithsan bheir-
ear eadhon an ni a ta aige.
13 Uime sin, a ta mise a'
labhairt riu ann an cosamhl-
achdaibh, do bhrìgh air dhoibh
faicinn nach faic iad, agus a'
cluinntinn nach cluinn iad,
agus nach tuig iad.
14 Agus annta-san a ta
fàidheadaireachd Esaias air
a coimhlionadh, a ta 'g ràdh,
Le h-éisdeachd cluinnidh
sibh, agus cha tuig sibh;
agus le h-amharc chi sibh,
agus cha'n aithnich sibh.
15 Oir a ta cridhe a' phob-
uill so air fàs reamhar, agus
an cluasan mall chum éisd-
eachd, agus dhruid iad an
sùilean; air eagal uair air
bith gu'm faiceadh iad le'n
sùilibh, agus gu'n cluinneadh
iad le'n cluasaibh, agus gu'n
tuigeadh iad le'n cridhe, agus
gu'm biodh iad air an iom-
pachadh, agus gu'n slànuich-
inn-sa iad.
16 Ach is beannaichte bhur
sùilean-sa, oir a ta iad a'
faicinn; agus bhur cluasan,
oir a ta iad a' cluinntinn.
17 Oir tha mi ag ràdh ribh
gu fìreannach, Gu'm b'iom-
adh fàidh agus fìrean leis am
bu mhiann na nithe so fhaic-
inn, a ta sibhse a' faicinn,
agus nach fac siad *iad:* agus
na nithe so chluinntinn, a ta
sibhse a' cluinntinn, agus
nach cual iad.
18 Eisdibh, air an aobhar
sin, ri cosamhlachd an t-sìol-
adair.
19 An uair a chluinneas
neach air bith focal na rìogh-
achd, agus nach toir e fa'near
e[1], thig an droch *spiorad*, agus
bheir e air falbh an ni a
chuireadh 'na chridhe: is e
so esan anns an do chuireadh
an sìol ri taobh an rathaid.
20 Ach esan a fhuair sìol
ann an àitibh creagach[2], is e
so an ti a chluinneas am focal,
agus a ghabhas e air ball le
gairdeachas;
21 Gidheadh cha'n eil
freumh aige ann féin, ach fan-
aidh e rè tamuill: agus an
uair a thig trioblaid no geur-
leanmhuinn air son an fhoc-
ail, air ball gheibh e oil-
bheum.
22 Esan mar an ceudna a
ghabh sìol am measg an
droighinn, is e so an ti a ta
'cluinntinn an fhocail; agus
a ta ro-chùram an t-saoghail
so, agus mealltaireachd bear-
tais a' mùchadh an fhocail,
agus bithidh e gun toradh.
23 Ach an ti ud a ghabh
sìol ann an deadh fhearann,
is e sin an neach a ta 'cluinnt-
inn an fhocail, agus 'ga thoirt
fa'near; neach mar an ceudna
tha 'giùlan toraidh, agus a ta
toirt a mach cuid a cheud
uiread, cuid a thri fichead,
agus cuid eile a dheich thar
fhichead uiread *'sa chuireadh.*
24 Chuir e cosamhlachd
eile mach dhoibh, ag ràdh,
Is cosmhuil rìoghachd nèimh
ri duine a chuir sìol maith
'na fhearann:
25 Agus an uair a bha
daoine 'nan codal, thàinig a
nàmhaid agus chuir e coga

[1] *nach tuig se e.* [2] *clochach.*

am measg a' chruithneachd,
agus dh'imich e roimhe.
26 Ach an uair a thàinig
an t-arbhar fuidh dhéis, agus
a thug e mach a thoradh, dh'-
fhoillsich an cogal e féin mar
an ceudna.
27 Agus air teachd do
sheirbhisich fhir an-tighe
thubhairt iad ris, A Thigh-
earna, nach do chuir thusa
sìol maith ann ad fhearann?
c'àite, ma seadh, as an d'-
fhuair e an cogal?
28 Thubhairt esan riu,
Rinn nàmhaid éigin so. Agus
thubhairt na seirbhisich ris,
An àill leat, uime sin, gu'n
téid sinne agus gu'n cruinn-
ich sinn ri chéile iad?
29 Ach thubhairt esan,
Cha'n àill; air eagal 'nuair a
chruinnicheas sibh an cogal,
gu spìon sibh an cruithneachd
maille ris.
30 Leigibh leo fàs araon
gus *an tig* am fogharadh:
agus an àm an fhogharaidh
their mise ris an luchd-buan-
aidh, Cruinnichibh air tùs an
cogal, agus ceanglaibh e 'na
cheanglachanaibh[1] chum a
losgaidh: ach cruinnichibh an
cruithneachd do m' shabhal.
31 Chuir e mach cosamhl-
achd eile dhoibh, ag ràdh, A
ta rìoghachd nèimh cosmhuil
ri gràinne do shìol mustaird,
a ghabh neach agus a chuir
e 'na fhearann.
32 Ni gun amharus a's
lugha do gach uile phòr[2]:
gidheadh air fàs da, is e a's
mò do na luibheanaibh, agus
fàsaidh e 'na chrann: ionnus
gu'n tig eunlaith an athair,
agus gu'n dean iad nid 'na
gheugaibh.

[1] *thrusaichibh.* [2] *ros.* [3] *laibhin.*

33 Cosamhlachd eile labh-
air e riu; Is cosmhuil rìogh-
achd nèimh ri taois ghoirt[3],
a ghabh bean agus a dh'fhol-
aich i ann an tri tomhasaibh
mine, gus an do ghoirticheadh
an t-iomlan.
34 Na nithe sin uile labhair
Iosa ris a' phobull ann an
cosamhlachdaibh; agus gun
chosamhlachd cha do labhair
e riu:
35 A chum gu coimhliont-
adh an ni a labhradh leis an
fhàidh, ag ràdh, Fosglaidh
mi mo bheul ann an cosamhl-
achdaibh, cuiridh mi'n céill
nithe a bha folaichte o thois-
each an t-saoghail[4].
36 An sin chuir Iosa am
pobull air falbh, agus chaidh
e steach do'n tigh: agus
thàinig a dheisciobuil d'a
ionnsuidh, ag ràdh, Mìnich
dhuinne cosamhlachd cogail
an fhearainn.
37 Agus fhreagair esan
agus thubhairt e riu, An ti a
chuireas an sìol maith is e
Mac an duine e.
38 'S e 'm fearann an
domhan: agus is e an sìol
maith clann na rìoghachd:
ach is e an cogal clann an
droch *spioraid:*
39 'S e an nàmhaid a chuir
iad an diabhul: 's e am fogh-
aradh deireadh an t-saoghail:
agus is iad na buanaichean
na h-aingil.
40 Agus amhuil mar a
chruinnichear an cogal, agus
a loisgear le teine e, is ann
mar sin a bhitheas ann an
deireadh an t-saoghail so.
41 Cuiridh Mac an duine
'aingil uaith, agus tionailidh
iad as a rìoghachd na h-uile

[4] *o leagadh bunaite an domhain.*

nithe a bheir oilbheum, agus
iadsan a ta deanamh aingidh-
eachd;
42 Agus tilgidh siad iad
anns an àmhuinn air dearg-
lasadh: an sin bithidh gul
agus gìosgan fhiacal.
43 An sin dealraichidh na
fireana mar a' ghrian, ann an
rìoghachd an Athar féin. Ge
b'e aig am bheil cluasa chum
éisdeachd, éisdeadh e.
44 A rìs, a ta rìoghachd
nèimh cosmhuil ri ionmhas
air fholach am fearann; ni an
déigh fhaotainn, a dh'fhol-
aich duine, agus air sgàth a
ghairdeachais air a shon, dh'-
imich e agus reic e na bha
aige uile, agus cheannaich e
am fearann sin.
45 A rìs, is cosmhuil rìogh-
achd nèimh ri ceannaiche
àraidh ag iarraidh neamh-
nuide maiseach:
46 Agus air amas[1] da air
aon nèamhnuid ro-luach-
mhoir, dh'imich e agus reic e
na bha aige, agus cheannaich
e i.
47 A rìs, a ta rìoghachd
nèimh cosmhuil ri lìon air a
thilgeadh san fhairge, agus
a chruinnich do gach uile
sheòrsa *éisg:*
48 Agus air dha bhi làn,
tharruing *na h-iasgairean* e
chum na tràighe, agus air
suidhe dhoibh, chruinnich
iad na *h-éisg* mhaithe ann an
soithichibh, ach thilg iad na
droch *éisg* a mach.
49 Is ann mar sin a bhith-
eas ann an deireadh an t-
saoghail: théid na h-aingil a
mach, agus dealaichidh iad
na droch dhaoine á measg
nam fireanach;

[1] *airmseachd.*

50 Agus tilgidh siad iad
san àmhuinn theintich: an
sin bithidh gul agus gìosgan
fhiacal.
51 Thubhairt Iosa riu, An
do thuig sibh na nithe so
uile? thubhairt iad ris,
Thuig, a Thighearn.
52 Agus thubhairt esan
riu, Air an aobhar sin, gach
uile sgrìobhaiche a ta fògh-
luimte chum rìoghachd nèimh,
is cosmhuil e ri fear-tighe, a
bheir a mach as 'ionmhas
nithe nuadha agus sean.
53 Agus thachair, an uair
a chrìochnaich Iosa na cos-
amhlachda so, gu'n d'imich e
as a sin.
54 Agus an uair a thàinig
e d'a dhùthaich féin, theag-
aisg e iad 'nan sionagog,
ionnus gu'n do ghabh iad
iongantas, agus gu'n dubhairt
iad, C'àit an d'fhuair am
fear so an gliocas so, agus na
feartan ud?
55 Nach é so mac an t-
saoir? nach e ainm a mhàthar
Muire? nach iad a bhràithre,
Seumas, agus Ioses, agus Si-
mon, agus Iudas?
56 Agus a pheathraiche,
nach 'eil iad uile maille
ruinn? c'àit uime sin an
d'fhuair an duine so na nithe
ud uile?
57 Agus fhuair iad oil-
bheum ann. Ach thubhairt
Iosa riu, Cha'n 'eil fàidh gun
urram, ach 'na dhùthaich
féin, agus 'na thigh féin.
58 Agus cha d'rinn e mòr-
an do oibribh cumhachdach
an sin, air son am mi-chreid-
imh.

CAIB. XIV.

1 *Barail Heroid mu thimchioll Chriosd.* 3 *Chaidh an ceann a bhuntainn a dh' Eoin Baiste.*

13 Chaidh Iosa gu ionad fàsail, 15 far an do bheathaich e cùig mìle fear le cùig aranaibh, agus dà iasg. 22 Dh'imich e air an fhairge a dh'ionnsuidh a dheisciobul. 34 Shlànuich e sluagh a bha euslan.

SAN àm sin chual Herod an Tetrarch cliù Iosa.

2 Agus thubhairt e r'a sheirbhisich, Is e so Eoin Baiste; dh'éirich e o na marbhaibh, agus uime sin a ta feartan air an oibreachadh leis.

3 Oir 'nuair a ghlac Herod Eoin, cheangail se e, agus thilg e am prìosan e air son Herodiais, mnà Philip a bhràthar féin.

4 Oir thubhairt Eoin ris, Cha'n 'eil e dligheach dhuit i bhi agad.

5 Agus an uair bu mhiann leis a chur gu bàs, bha eagal a' phobuill air, oir bha meas fàidh aca air.

6 Ach an uair a bha coainm là-breithe Heroid air a chumail, rinn nighean Herodiais dannsa 'nan làthair, agus thaitinn i ri Herod:

7 Ionnus gu'n do gheall e le mionnaibh, gu tugadh e dhi ge b'e air bith ni a dh'iarradh i.

8 Agus air dhise bhi air a teagasg le a màthair roimh làimh, thubhairt i, Thoir[1] dhomh an so ceann Eoin Baiste air mèis.

9 Agus bha 'n righ doilich: ach air son a mhionnan, agus na muinntir a bha 'nan suidhe aig biadh maille ris, dh'àithn e a thabhairt *di*.

10 Agus air cur *fir-marbhaidh* uaith, bhuin e a cheann do Eoin anns a' phrìosan.

11 Agus thogadh a cheann air mèis, agus thugadh do'n chailin e: agus thug ise d'a màthair *e*.

12 Agus thàinig a dheisciobuil, agus thug iad an corp leo, agus dh'adhlaic iad e, agus thàinig iad agus dh'innis iad *sin* do Iosa.

13 An uair a chual Iosa *so*, chaidh e as a sin air luing gu ionad fàsail air leth: agus an uair a chual am pobull *sin*, lean iad d'an cois e as na bailtibh.

14 Agus air dol a mach do Iosa, chunnaic e coimhthional mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubh, agus shlànuich e an dream aca bha euslan.

15 Agus an uair a b'fheasgar e, thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag ràdh, Is àite fàsail so, agus a ta an t-àm a nis air dol seachad; cuir an sluagh air falbh, chum gu'n téid iad do na bailtibh, agus gu'n ceannaich iad biadh dhoibh féin.

16 Ach thubhairt Iosa riu, Cha ruig iad a leas falbh; thugaibh-sa dhoibh r'a itheadh.

17 Agus thubhairt iad ris, Cha'n 'eil againn an so ach cùig arain[2], agus dà iasg.

18 Thubhairt esan *riu*, Thugaibh an so iad a m' ionnsuidh-sa.

19 Agus dh'àithn e do'n t-sluagh suidhe sìos air an fheur, agus ghlac e na cùig arain, agus an dà iasg, agus air amharc dha suas gu nèamh, bheannaich agus bhris e, agus thug e na h-arain d'a dheisciobluibh, agus *thug* na deisciobuil do'n t-sluagh *iad*.

[1] *Tabhair.*

[2] *builionna.*

20 Agus dh'ith iad uile,
agus shàsuicheadh iad: agus
thog iad làn dà chliabh dheug
do'n bhiadh bhriste, *a bha*
dh'-fhuigheall[1] *aca*.
21 Agus bha iadsan a dh'-
ith mu thimchioll cùig mìle
fear, thuilleadh air mnaibh
agus air cloinn.
22 Agus air ball cho-
éignich Iosa a dheisciobuil
gu dol an luing, agus dol
roimhe do'n taobh eile, gus
an cuireadh esan an sluagh
air falbh.
23 Agus an uair a leig e an
sluagh uaith, chaidh e suas
air beinn 'na aonar a dhean-
amh urnuigh: agus an uair
a bha am feasgar air teachd,
bha e an sin 'na aonar.
24 Ach bha an long san
àm sin am meadhon na fairge,
air a tilgeadh a null agus a
nall leis na tonnaibh: oir
bha a' ghaoth 'nan aghaidh.
25 Agus anns a' cheath-
ramh faire do'n oidhche,
chaidh Iosa d'an ionnsuidh,
ag imeachd air an fhairge.
26 Agus an uair a chunn-
aic na deisciobuil e ag im-
eachd air an fhairge, bha iad
fo bhuaireas, ag ràdh, Is
spiorad a ta ann; agus
ghlaodh[2] iad a mach le h-
eagal.
27 Ach labhair Iosa riu
air ball, ag ràdh, Biodh mis-
neach mhaith agaibh; is mise
a ta ann, na biodh eagal
oirbh.
28 Agus fhreagair Peadar
e agus thubhairt e, A Thigh-
earna, ma's tu a ta ann, iarr
ormsa teachd a d'ionnsuidh
air na h-uisgeachaibh.
29 Agus thubhairt esan,
Thig. Agus an uair a bha
Peadar air teachd a nuas as
an luing, dh'imich e air na
h-uisgeachaibh, chum teachd
gu h-Iosa.
30 Ach an uair a chunnaic
e a' ghaoth làidir, ghabh e
eagal: agus an uair a thòisich
e air dol fuidh, ghlaodh e, ag
ràdh, A Thighearna, fòir orm.
31 Agus air ball shìn Iosa
mach a làmh, agus rug e air,
agus thubhairt e ris, O thusa
air bheag creidimh, c'ar son
a bha thu fo amharus?
32 Agus an uair a chaidh
iad a steach do'n luing, choisg
a' ghaoth.
33 An sin thàinig iadsan a
bha san luing, agus rinn iad
aoradh dha, ag ràdh, Gu
fìrinneach is tu Mac Dhé.
34 Agus an uair a chaidh
iad do'n taobh eile, thàinig
iad gu talamh Ghenesaret.
35 Agus an uair a fhuair
luchd an àite sin fiosrachadh
uime, chuir iad fios air feadh
na tìre sin uile air gach taobh
dhiubh, agus thug iad d'a
ionnsuidh an dream sin uile
a bha euslan.
36 Agus ghuidh iad air, gu
feudadh iad beantuinn ri
iomall 'eudaich a mhàin:
agus a mheud dhiubh as a
bhean, shlànuicheadh gu h-
iomlan iad.

CAIB. XV.

1 *Chronuich Criosd na sgrìobhaichean agus na Phairisich air son àitheanta Dhé a bhriseadh le'n gnàthachadh-san;* 11 *tha e a' teagasg nach e an ni a théid a steach do'n bheul a thruailleas an duine.* 21 *Shlànuich e nighean na mnà do mhuinntir Chanaain.*

AN sin thàinig sgrìobhaich-
ean agus Phairisich o

[1] *dh'fhuighleach.*

[2] *dh'éigh.*

B

Ierusalem gu Iosa, ag ràdh,
2 C'ar son a ta do dheis-
ciobuil a' dol an aghaidh
gnàthachaidh nan sinnsear?
oir cha'n ionnlaid iad an
làmhan an uair a dh'itheas
iad aran.
3 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, C'ar son a
ta sibhse a' briseadh àithne
Dhé le bhur gnàthachadh
féin?
4 Oir thug Dia àithne, ag
ràdh, Thoir urram do t'athair
agus do d' mhàthair: agus ge
b'e mhallaicheas[1] 'athair no
'mhàthair, cuirear gu bàs e.
5 Ach their sibhse, Ge b'e
neach a their r'a athair no
r'a mhàthair, Biodh e 'na
thiodhlac *do'n teampull* gach
ni leis am feudadh tu buann-
achd fhaotainn uamsa;
6 Nach feum e urram a
thabhairt d'a athair no d'a
mhàthair. Mar sin chuir
sibhse an neò-bhrigh àithne
Dhé le bhur gnàthachadh
féin.
7 A chealgairean, is maith
a rinn Esaias[2] fàidheadair-
eachd m' ur timchioll, ag
ràdh,
8 A ta an sluagh so a'
dlùthachadh riumsa le 'm
beul, agus a' toirt urram
dhomh le'm bilibh: ach a ta
an cridhe fada uam.
9 Ach is ann an dìomhanas
a ta iad a' deanamh aoraidh
dhomhsa, a' teagasg àitheanta
dhaoine mar theagasg.
10 Agus air gairm an t-
slòigh dha, thubhairt e riu,
Eisdibh agus tuigibh:
11 Cha'n e an ni a théid a
steach sa' bheul a shalaicheas
an duine; ach an ni a thig a
mach as a' bheul, is e so a
shalaicheas an duine.
12 An sin thàinig a dheis-
ciobuil, agus thubhairt iad
ris, Am bheil fhios agad gu'n
do ghabh na Phairisich oil-
bheum, an déigh dhoibh na
briathran ud a chluinntinn?
13 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Gach uile luibh
nach do shuidhich m' Athair
nèamhaidh-sa, spìonar à
bhun é.
14 Leigibh leo: is cinn-
iùil dhall nan dall iad. Agus
ma threòraicheas dall dall
eile, tuitidh iad araon anns a'
chlais.
15 Agus fhreagair Peadar
agus thubhairt e ris, Minich
dhuinn a' chosamlachd sin.
16 Agus thubhairt Iosa,
Am bheil sibhse fathast mar
an ceudna gun tuigse!
17 Nach 'eil sibh a' tuigsinn
fathast ge b'e ni a théid a
steach sa' bheul, gu'n téid e
sa' bhroinn, agus gu'n tilgear
a mach do'n t-slochd shal-
chair e?
18 Ach na nithe sin a thig
a mach as a' bheul, a ta iad
a' teachd o'n chridhe, agus
is iad sin a shalaicheas an
duine.
19 Oir is ann as a' chridhe
thig droch smuainte, mortadh,
adhaltrannas, strìopachas,
gadachd[3], fianuis bhréige,
toibheum.
20 Is iad so na nithe a
shalaicheas an duine: ach
itheadh le làmhaibh gun ionn-
lad, cha salaich sin an duine.
21 Agus air dol do Iosa as
a sin, chaidh e gu crìochaibh
Thiruis agus Shidoin.
22 Agus, feuch, thàinig

[1] *chàineas.* [2] *Isaiah.*

[3] *gaduigheachd.*

bean do *mhuinntir* Chanaain
o na crìochaibh sin, agus
ghlaodh i ris, ag ràdh, Dean
tròcair orm, a Thighearn, a
Mhic Dhaibhidh; a ta mo
nighean air a buaireadh gu
truagh le deamhan.
23 Ach cha d'thug esan
freagradh sam bith dhi. Agus
thàinig a dheisciobuil d'a
ionnsuidh, agus dh'iarr iad
air, ag ràdh, Cuir air falbh i,
oir tha i a' glaodhaich 'nar
déigh.
24 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Cha do chuireadh
mise ach a chum chaorach
chaillte thighe Israeil.
25 An sin thàinig ise agus
rinn i aoradh dha, àg ràdh, A
Thighearna, cuidich leam [1].
26 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Cha chòir aran
na cloinne a ghlacadh, agus
a thilgeadh chum nan con.
27 Agus thubhairt ise, Is
fìor, a Thighearn: ach ithidh
na coin do'n sbruileach [2] a
thuiteas o bhord am maigh-
stirean.
28 An sin fhreagair Iosa
agus thubhairt e rithe, O
bhean, is mòr do chreidimh:
biodh e dhuit mar is toil leat.
Agus rinneadh a nighean slàn
o'n uair sin a mach.
29 Agus air imeachd do
Iosa as a sin thàinig e làimh
rì fairge Ghalile; agus an
uair a chaidh e suas air beinn,
shuidh e sìos an sin.
30 Agus thàinig mòr-
shluagh d'a ionnsuidh, agus
aca maille riu bacaich, doill,
balbhain, *daoine* ciurramach,
agus mòran eile, agus thilg
iad sìos aig cosaibh Iosa iad,
agus shlànuich e iad:
31 Ionnus gu'n do ghabh
an sluagh iongantas 'nuair a
chunnaic iad na balbhain a'
labhairt, na *daoine* ciurram-
ach slàn, na bacaich ag
imeachd, agus na doill a
faicinn: agus thug iad glòir
do Dhia Israeil.
32 An sin ghairm Iosa a
dheisciobuil d'a ionnsuidh,
agus thubhairt e, A ta mi a'
gabhail truais do'n t-sluagh,
oir dh'fhan iad maille rium
a nis rè thri làithean, agus
cha'n 'eil ni air bith aca r'a
itheadh: agus cha chuir mi
uam 'nan trasg iad, air eagal
gu fannuich iad air an t-
slighe.
33 Agus thubhairt a dheis-
ciobuil ris, Cia as a gheibh-
eamaid na h-uiread a dh'aran
san fhàsach, as bu leòir a
shàsuchadh slòigh co mhòr?
34 Agus thubhairt Iosa riu,
Cia lìon aran a ta agaibh? a-
gus thubhairt iadsan, Seachd,
agus beagan a dh'iasgaibh
beaga.
35 Agus dh'àithn e do'n t-
sluagh suidhe sìos air an làr
36 Agus air glacadh nan
seachd aran agus nan iasg
dha, agus air tabhairt buidh-
eachais [3], bhris e *iad*, agus
thug e d'a dheisciobluibh,
agus *thug* na deisciobuil do'n
t-sluagh *iad*.
37 Agus dh'ith iad uile,
agus shàsuicheadh iad: agus
thog iad do'n bhiadh bhriste
a dh'fhàgadh làn sheachd
bascaid.
38 Agus b'iad a' mhuinntir
a dh'ith, ceithir mìle fear,
thuilleadh air mnaibh agus
air cloinn.
39 Agus air dha an sluagh

[1] *fòir orm.* [2] *crumbs.* Sasg.

[3] *air breth buidheachais.*

a leigeadh uaith, chaidh e air
luing, agus thàinig e gu
crìochaibh Mhagdala.

CAIB. XVI.

1 *Dh'iarr na Phairisich comhara.*
6 *Thug Iosa rabhadh d'a dheisciob-
luibh mu thimchioll droch theag-
aisg nam Phairiseach agus nan
Sadusach.* 13 *Barail an t-sluaigh
mu thimchioll Chriosd.* 21 *Roimh-
innis e a bhàs;* 23 *agus chronuich
e Peadar.*

AGUS air teachd do na
Phairisich agus do na
Sadusaich 'g a dhearbhadh[1],
dh'iarr iad air comhar' a
nochdadh dhoibh o nèamh.
2 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, An uair is
feasgar e, their sibh, *Bithidh*
deadh aimsir *ann;* oir a ta an
t-athar dearg:
3 Agus air maduinn, *Bith-
idh* droch aimsir ann an diugh;
oir a ta an t-athar dearg agus
dorcha. A chealgairean, is
aithne dhuibh breth a thoirt
air gnùis an athair, agus nach
'eil e'n comas duibh comh-
aran nan aimsir *a thuigsinn?*
4 A ta ginealach aingidh
agus adhaltrannach ag iarr-
aidh comhara, agus cha toir-
ear comhara dhoibh, ach
comhar' an fhàidh Ionais.
Agus air dha am fàgail, dh'-
imich e *as a sin.*
5 Agus an uair a thàinig a
dheisciobuil a dh'ionnsuidh
na taoibh eile, dhì-chuimh-
nich iad aran a thabhairt *leo.*
6 Agus thubhairt Iosa riu,
Thugaibh an aire, agus gleidh-
ibh sibh féin o thaois ghoirt
nam Phairiseach, agus nan
Sadusach.
7 Agus bha iad a' reus-
o achadh eatorra féin, ag
ràdh, *Is ann* air son nach
d'thug sinn aran *leinn.*
8 Agus 'nuair a thuig Iosa
sin, thubhairt e riu, O sibhse
air bheag creidimh, c'ar son
a ta sibh a' reusonachadh
eadaraibh féin, *gur ann* a
chionn nach d'thug sibh
aran *leibh?*
9 Nach 'eil sibh fathast a'
tuigsinn, no a' cuimhneach-
adh nan cùig aran nan cùig
mìle, agus cia lìon cliabh a
thog sibh?
10 No nan seachd aran nan
ceithir mìle, agus cia lìon
bascaid a thog sibh?
11 Cionnus nach 'eil sibh
a' tuigsinn, nach ann mu aran
a thubhairt mi ribh, sibh a
bhi air bhur faicill o thaois
ghoirt nam Phairiseach, agus
nan Sadusach?
12 An sin thuig iad cionnus
nach d'iarr e *orra* bhi air am
faicill o thaois ghoirt an arain,
ach o theagasg nam Phairis-
each, agus nan Sadusach.
13 Agus air teachd do
Iosa gu crìochaibh Chesarea
Philipi, dh'fheòraich e d'a
dheisciobluibh, ag ràdh, Cò
tha daoine ag ràdh is e Mac
an duine?
14 Agus thubhairt iadsan,
Tha cuid *ag ràdh* Eoin Baiste,
cuid Elias, agus cuid eile
Ieremias[2], no aon do na
fàidhibh.
15 Thubhairt esan riu, Ach
cò tha sibhse ag ràdh is mi?
16 Agus fhreagair Simon
Peadar agus thubhairt e, Is
tusa Criosd, Mac an Dé bheò.
17 Agus fhreagair Iosa
agus thubhairt e ris, Is beann-
aichte thusa, a Shimoin Bhar-
Iona; oir cha d'fhoillsich

[1] *'n a fheuchainn, 'g a bhuaireadh.*

[2] *Ieremiah.*

fuil agus feoil sin duitse, ach
m' Athair-sa a *ta* air nèamh.
18 Agus a ta mise ag ràdh
riut, Gur tusa Peadar, agus
air a' charraig[1] so togaidh
mise m' eaglais: agus cha
toir geatachan ifrinn buaidh
oirre.
19 Agus bheir mi dhuit
iuchraiche rìoghachd nèimh:
agus ge b'e ni a cheanglas
tusa air talamh bithidh e
ceangailte air nèamh; agus
ge b'e ni a dh'fhuasglas tusa
air talamh, bithidh e fuasg-
ailte air nèamh.
20 An sin dh'àithn e d'a
dheisciobluibh gun iad a dh'-
innseadh do neach air bith,
gu'm b'esan Iosa an Criosd.
21 O'n àm sin a mach
thòisich Iosa air a nochdadh
d'a dheisciobluibh, gur éigin
dhasan dol suas gu Ierusalem,
agus mòran do nithibh fhul-
ang o na seanairibh, agus
na h-àrd-shagartaibh, agus
na sgrìobhaichibh, agus a bhi
air a chur gu bàs, agus a bhi
air a thogail suas air an treas
là.
22 Agus ghabh Peadar e,
agus thòisich e air achmhasan
a thabhairt dha, ag ràdh, Gu
ma fada sin uaitse, a Thigh-
earna; cha tachair sin duitse.
23 Ach air tionndadh
dhasan, thubhairt e ri Peadar,
Imich air mo chùl, a Shatain;
is oilbheum dhomh thu: oir
cha'n 'eil spéis agad do nith-
ibh Dhé, ach do nithibh
dhaoine.
24 An sin thubhairt Iosa
r'a dheisciobluibh, Ma's àill
le neach air bith teachd a'm'
dhéigh-sa, àicheadhadh se e
féin, agus togadh e air a
chrann-ceusaidh, agus lean-
adh e mise.
25 Oir ge b'e neach le'm
b'àill 'anam a ghleidheadh,
caillidh se e; agus ge b'e
neach a chailleas 'anam air
mo sgàth-sa, gheibh se e.
26 Oir ciod an tairbhe a ta
ann do dhuine, ged chosnadh
e an saoghal uile, agus 'anam
féin a chall? no ciod i a'
mhalairt[2] a bheir duine air
son 'anama.
27 Oir thig Mac an duine
ann an glòir 'Athar, maille
r'a ainglibh; agus an sin
bheir e do gach neach a réir
a ghnìomhara.
28 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Gu bheil cuid
do'n dream a ta 'nan seas-
amh an so, nach blais bàs,
gus am faic iad Mac an duine
a' teachd 'na rìoghachd féin.

CAIB. XVII.

1 *Atharrachadh agus dealrachadh crutha Iosa.* 14 *Shlànuich e an leanabh air an robh an tuiteamas.* 22 *Dh'innis e 'fhulangas roimh làimh,* 24 *agus dh'ìoc e a' chìs.*

AGUS an déigh shè làith-
ean, ghabh Iosa Peadar,
agus Seumas, agus Eoin a
bhràthair, agus threòraich e
iad air leth gu beinn àrd,
2 Agus dh'atharraicheadh
a chruth 'nan làthair; agus
dhealraich 'aghaidh mar a'
ghrian, agus rinneadh 'eud-
ach geal mar an solus.
3 Agus, feuch, chunncas
leo[3] Maois agus Elias a'
còmhradh ris.
4 An sin fhreagair Peadar,
agus thubhairt e ri Iosa, A
Thighearn, is maith dhuinne
bhi an so: ma's àill leatsa,
deanamaid tri pàilliuna[4] an
so, aon dhuitse, aon do

[1] *petra.* Gr. [2] *iomlait*

[3] *dh'fhoillsicheadh dhoibh.* [4] *bothain.*

Mhaois, agus aon do Elias.

5 Air dha bhi fathast a' labhairt, feuch, thilg neul soillseach sgàile orra : agus, feuch, guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdh-ach-sa, anns am bheil mo mhòr-thlachd, éisdibh ris.

6 Agus an uair a chuala na deisciobuil *so*, thuit iad air an aghaidh, agus ghabh iad eagal ro mhòr.

7 Agus thàinig Iosa agus bhean e riu, agus thubhairt e, Eiribh, agus na biodh eagal oirbh.

8 Agus an uair a thog iad suas an sùilean, cha'n fhac iad neach air bith, ach Iosa 'na aonar.

9 Agus an àm dhoibh teachd a nuas o'n bheinn, thug Iosa àithne dhoibh, ag ràdh, Na innsibh do neach air bith an ni a chunnaic sibh, gus an éirich Mac an duine o na marbhaibh.

10 Agus dh'fheòraich a dheisciobuil dheth, ag ràdh, C'ar son ma seadh a their na sgrìobhaichean, gur éigin Elias a theachd air tùs ?

11 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Thig Elias gu firinneach air tùs, agus aisigidh e na h-uile nithe :

12 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Gu'n d'thàinig Elias a cheana, agus cha d'aithnich iad e, ach rinn iad gach ni bu toil leo ris : is ann mar sin, mar an ceudna, a dh'-fhulaingeas Mac an duine uatha.

13 An sin thuig na deis-ciobuil gu'm b'ann mu Eoin Baiste a labhair e riu.

14 Agus an uair a thàinig iad chum an t-sluaigh, thàinig duine *àraidh* d'a ionnsuidh, a' tuiteam air a ghlùinibh dha, agus ag ràdh,

15 A Thighearna, dean tròcair air mo mhac, oir a ta e gu tinn leis an tuiteamas[1], agus is mòr an cràdh a ta e a' fulang : oir a ta e gu minic a' tuiteam san teine, agus gu tric san uisge.

16 Agus thug mi e dh'-ionnsuidh do dheisciobuil, agus cha b'urrainn iad a leigheas.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, A ghineal-aich neo-chreidich, agus choirbte, cia fhad a bhitheas mi maille ruibh ? cia fhad a dh'fhulaingeas mi sibh ? thugaibh a m' ionnsuidh-sa an so e.

18 Agus chronuich Iosa an deamhan, agus dh'imich e as : agus shlànuicheadh an leanabh o'n uair sin a mach.

19 An sin, an uair a thàinig na deisciobuil chum Iosa fa leth, thubhairt iad, C'ar son nach b' urrainn sinne a thilgeadh a mach ?

20 Agus thubhairt Iosa riu, Air son bhur mi-chreid-imh : oir gu firinneach tha mi ag ràdh ribh, Nam biodh agaibh creidimh mar ghràinne mustaird, theireadh sibh ris a' bheinn so, Atharraich á so an sud, agus dh'atharr-aicheadh i ; agus cha bhiodh ni air bith eu-comasach dhuibh.

21 Gidheadh, cha téid a' ghnè so mach, ach le h-urnuigh agus le trasgadh.

22 Agus am feadh a bha

[1] *tuiteamach, guin na ré, tinneas na gealaich.*

iad a' fantuinn ann an Ga-
lile, thubhairt Iosa riu, Bith-
idh Mac an duine air a bhrath
thairis do làmhaibh dhaoine :
23 Agus marbhaidh iad e,
ach an treas là éiridh e.
Agus bha iadsan ro bhrònach.
24 Agus air teachd dhoibh
do Chapernaum, thàinig
luchd - togail na cìse gu
Peadar, agus thubhairt iad
ris, Nach 'eil bhur maighstir-
sa ag ìocadh na cìse?
25 Thubhairt esan, A ta.
Agus an uair a chaidh e steach
do'n tigh, labhair Iosa ris
air tùs, ag ràdh, Ciod i do
bharail-sa, a Shimoin? co
uaith a ta rìghrean na talmh-
ainn a' togail càine no cìse[1]?
An ann o'n cloinn féin, no o
choigrich?
26 Thubhairt Peadar ris,
O choigrich. Thubhairt Iosa
ris-san, Air an aobhar sin a
ta a' chlann saor.
27 Gidheadh, chum nach
tugamaid oilbheum dhoibh,
imich thusa chum na fairge,
agus tilg dubhan *innte*, agus
tog an ceud iasg a thig a nìos :
agus air fosgladh a bheoil
duit, gheibh thu bonn airgid ;
sin gabh, agus tabhair dhoibh
air mo shon-sa, agus air do
shon féin.

CAIB. XVIII.

1 *Thug Criosd àithne d'a dheis-ciobluibh bhi ùmhal agus neo-chronail,* 7 *oilbheum a sheachnadh, agus gun iad a dheanamh tàir air cloinn bhig.* 15 *Labhair Criosd mu thimchioll maitheanais.* 23 *Cosamhlachd an righ a ghabh cunntas d'a sheirbhisich.*

ANNS an àm sin féin
thàinig na deisciobuil
chum Iosa, ag ràdh, Cò is
mò ann an rìoghachd nèimh?
2 Agus air do Iosa leanabh
beag a ghairm d'a ionnsuidh,
chuir e 'nam meadhon e,
3 Agus thubhairt e, Gu
firinneach tha mi ag ràdh
ribh, Mur iompaichear sibh,
agus mur bi sibh mar leanab-
ana, nach téid sibh a steach
do rìoghachd nèimh.
4 Air an aobhar sin, ge b'e
dh'ìslicheas e féin mar an
leanaban so, 'se sin féin is mò
ann an rìoghachd nèimh.
5 Agus ge b'e ghabhas aon
leanaban d'a leithid so ann
am ainm - sa, gabhaidh e
mise.
6 Ach ge b'e neach a bheir
oilbheum do aon neach do'n
mhuinntir bhig so a ta creid-
sinn annam-sa, b'fhearr dha
gu'n biodh cloch-mhuilinn
air a crochadh r'a mhuineal,
agus gu'm biodh e air a
bhàthadh ann an doimhne na
fairge.
7 Is an-aoibhinn do'n t-
saoghal air son oilbheuman :
oir is éigin do oilbheumaibh
teachd ; ach is an-aoibhinn
do'n duine sin troimh an tig
an t-oilbheum.
8 Uime sin, ma bheir do
làmh no do chos aobhar oil-
bheim[2] dhuit, gearr dhìot iad,
agus tilg uait *iad:* is fearr
dhuit dol a steach do'n
bheatha air leth-chois no air
leth-làimh, na dà làimh no
dà chois a bhi agad, agus thu
bhi air do thilgeadh anns an
teine shiorruidh.
9 Agus ma bheir do shùil
aobhar oilbheim dhuit, spìon
asad i, agus tilg uait *i:* is
fearr dhuit dol a steach chum
na beatha air leth-shùil, na
dà shùil a bhi agad agus thu

[1] *gearraidh no duilinne.*

[2] *tuislidh.*

bhi air do thilgeadh ann an teine ifrinn.

10 Thugaibh an aire nach dean sibh tarcuis air aon neach do'n mhuinntir bhig so; oir tha mise ag ràdh ribh, gu bheil an aingil-san air nèamh a' faicinn a ghnàth gnùis m'Athar-sa, a *ta* air nèamh.

11 Oir thàinig Mac an duine a shaoradh an ni sin a bha caillte.

12 Ciod is barail dhuibhse? ma bhitheas aig duine ceud caora, agus gu'n téid aon diubh air seacharan, nach fàg e na naoi caoraich dheug agus ceithir fichead air na beanntaibh, agus nach téid e dh'iarraidh *na caorach* a chaidh air seacharan.

13 Agus ma tharlas da gu'm faigh e i, gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu'n dean e tuilleadh gairdeachais air son *na caorach sin*, na air son nan naoi caorach dheug agus ceithir fichead, nach deachaidh air seacharan.

14 Mar so cha'n e toil bhur n-Athar-sa a ta air nèamh, gu'n rachadh aon neach do'n mhuinntir bhig so a chall.

15 Uime sin ma pheacaicheas do bhràthair a'd' aghaidh, imich agus innis a lochd dha[1] eadar thu féin agus esan a mhàin: ma dh'éisdeas e riut, choisinn thu do bhràthair.

16 Ach mur éisd e *riut*, thoir[2] leat aon no dithis eile, chum gu'm bi gach ni air a dheanamh[3] seasmhach am beul dithis no triuir do fhianuisibh.

17 Agus ma dhiultas e iadsan éisdeachd, innis do'n eaglais e: ach ma dhiultas e 'n eaglais éisdeachd, biodh e dhuit mar Gheintileach, agus *mar* chìs-mhaor.

18 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e air bith nithe a cheanglas sibhse air talamh, bithidh iad ceangailte air nèamh: agus ge b'e air bith nithe a dh'fhuasglas sibhse air talamh, bithidh iad fuasgailte air nèamh.

19 A rìs tha mi ag ràdh ribh, Ma chòirdeas dithis agaibh air thalamh mu thimchioll aoin ni a dh'iarras iad, nìthear *so* dhoibh le m'Athair-sa a ta air nèamh.

20 Oir ge b'e àit am bheil dithis no triuir air an cruinneachadh an ceann a chéile a'm' ainm-sa, a ta mise an sin 'nam meadhon.

21 Air dol do Pheadar d'a ionnsuidh san àm sin, thubhairt e, A Thighearna, cia minic a pheacaicheas mo bhràthair a'm' aghaidh, agus a mhaitheas mi dha? *An ann* gu ruig an seachdamh uair?

22 Thubhairt Iosa ris, Cha'n abair mi[4] riut, gus an seachdamh uair, ach gu deich agus tri fichead seachd uairean.

23 Air an aobhar sin, is cosmhuil rìoghachd nèimh ri righ àraidh le'm b'àill cunntas a dheanamh r'a sheirbhisich.

24 Agus an uair a thòisich e air cunntas a dheanamh, thugadh aon d'a ionnsuidh air an robh aige deich mìle tàlann:

25 Ach do bhrìgh nach

[1] *spreig, tagair ris.*
[2] *tabhair.*
[3] *a' chùis uile air a deanamh.*
[4] *Ni abram.*

robh aige ni leis an dìoladh
e, dh'àithn a thighearn e féin,
agus a bhean, agus a chlann,
agus na h-uile nithe a bha
aige a reiceadh, agus dìoladh
a dheanamh.

26 Air an aobhar sin thuit
an seirbhiseach sin sìos, agus
rinn e umhlachd dha, ag
ràdh, A Thighearn, dean
foighidinn rium, agus ìocaidh
mi dhuit an t-iomlan.

27 An sin, air do thighearn
an òglaich sin truas mòr a
ghabhail dheth, leig e a chead
da, agus mhaith e na fiacha
dha.

28 Ach, an uair a chaidh
an seirbhiseach sin féin a
mach, fhuair e aon d'a chomh-
sheirbhisich air an robh aige
ceud peghinn: agus chuir e
làmh ann, agus rug e air
sgornan *air*, ag ràdh, Ioc
dhomh na bheil agam ort.

29 Agus thuit a chomh-
sheirbhiseach sìos aig a chos-
aibh, agus ghuidh e air, ag
ràdh, Dean foighidinn rium,
agus ìocaidh mi dhuit an t-
iomlan.

30 Agus cha b'àill leis-san
sin: ach dh'imich e agus
thilg e am prìosan e, gus an
ìocadh e na fiachan,

31 Agus an uair a chunnaic
a chomh-sheirbhisich na nithe
a rinneadh, bha iad ro dhoil-
ich, agus thàinig iad, agus
dh'fhoillsich iad d'an tigh-
earn gach ni a rinneadh.

32 An sin ghairm a thigh-
earn air, agus thubhairt e ris,
A dhroch sheirbhisich, mhaith
mi dhuit na fiachan ud uile,
do bhrìgh gu'n do chuir thu
impidh orm;

33 Nach bu chòir dhuitse,
mar an ceudna, tròcair a
dheanamh air do chomh-
sheirbhiseach féin, amhuil
mar a rinn mise tròcair ortsa?

34 Agus ghabh a thighearn
fearg, agus thug e do na
ceusadairibh[1] e, gus an ìoc-
adh e 'fhiachan uile dha.

35 Agus mar sin ni m'-
Athair nèamhaidh ribhse,
mur maith gach aon agaibh
o bhur cridheachaibh d'a
bhràthair an cionta.

CAIB. XIX.

1 *Shlànuich Criosd a' mhuinntir a bha tinn:* 3 *fhreagair e na Phairisich mu thimchioll dealachaidh:* 10 *nochd e c'uin a ta am pòsadh feumail;* 13 *agus ghabh e ri cloinn bhig.*

AGUS tharladh[2], an uair
a chrìochnaich Iosa na
briathra sin, gu'n d'imich e
o Ghalile, agus thàinig e gu
crìochaibh Iudea, air an taobh
thall do Iordan:

2 Agus lean sluagh mòr e,
agus shlànuich e iad an sin.

3 Thàinig na Phairisich
mar an ceudna d'a ionnsuidh
'ga dhearbhadh[3], agus ag
ràdh ris, Am bheil e cead-
uichte do dhuine a bhean a
chur uaith air gach uile
aobhar?

4 Agus fhreagair esan a-
gus thubhairt e riu, Nach do
leugh sibh, An ti a rinn air
tùs *iad*, gu'n d'rinn e iad fear
agus bean?

5 Agus thubhairt e, Air an
aobhar so fàgaidh duine
'athair agus a mhàthair, agus
dlùth-leanaidh e r'a mhnaoi:
agus bithidh iad araon 'nan
aon fheoil.

6 Air an aobhar sin, cha
dithis iad ni's mò, ach aon
fheoil. Uime sin, an ni a

[1] *tormentors*, Sasg. [2] *thachair.*

[3] *'g a fheuchainn, 'g a bhuaireadh.*

cheangail Dia, na sgaoileadh duine.

7 Thubhairt iad ris, C'ar son, ma seadh, a dh'àithn Maois litir-dhealaich a thabhairt *dhi*, agus a cur air falbh ?

8 Thubhairt esan riu, Dh'fhulaing Maois dhuibh-sa air son cruais bhur cridhe, bhur mnài a chur uaibh : ach cha robh e mar sin o thùs.

9 Agus tha mise ag ràdh ribh, Ge b'e chuireas uaith a bhean, ach air son strìopachais, agus a phòsas bean eile, a ta e a' deanamh adhaltrannais : agus ge b'e neach a phòsas ise a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

10 Thubhairt a dheisciobuil ris, Ma's e sin cor an fhir r'*a* mhnaoi, cha'n 'eil am pòsadh maith r'a dheanamh.

11 Ach thubhairt esan riu, Cha'n 'eil na h-uile dhaoine comasach air a' chainnt so a ghabhail, ach *iadsan* d'an d'thugadh e.

12 Oir a ta cuid 'nan caillteanaich, a rugadh mar sin o bhroinn *am* màthar ; agus a ta cuid do chaillteanaich ann, a rinneadh 'nan caillteanaich le daoinibh ; agus a ta caillteanaich ann, a rinn iad féin 'nan caillteanaich air son rìoghachd nèimh. Ge b'e neach a ta comasach air a ghabhail d'a ionnsuidh, gabhadh se *e*.

13 An sin thugadh clann bheag d'a ionnsuidh, chum gu cuireadh e a làmhan orra, agus gu'n deanadh e urnuigh : agus chronuich na deisciobuil iad.

14 Ach thubhairt Iosa, Fulaingibh do na leanabaibh, agus na bacaibh dhoibh teachd a m' ionnsuidh : oir is ann d'an leithidibh sin a ta rìoghachd nèimh.

15 Agus an déigh dha a làmhan a chur orra, dh'imich e as a sin.

16 Agus, feuch, thàinig neach agus thubhairt e ris, A mhaighstir mhaith, ciod am maith a ni mi chum gu faigh mi a' bheatha mhaireannach ?

17 Agus thubhairt esan ris, C'ar son a ghoireadh tu maith dhiom-sa ? cha *'n 'eil* aon neach maith ach a h-aon, *eadhon* Dia : ach ma's àill leat dol a steach chum na beatha, coimhid[1] na h-àitheanta.

18 Thubhairt esan ris, Cia iad ? agus thubhairt Iosa, Na dean mortadh. Na dean adhaltrannas. Na goid. Na toir fianuis bhréige.

19 Thoir urram do t'athair, agus do d' mhàthair : agus, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin.

20 Thubhairt an t-òganach ris, Choimhid mi iad sin uile o m'òige : ciod a ta dh'uireasbhuidh orm fathast ?

21 Thubhairt Iosa ris, Ma's àill leat bhi coimhlionta, imich, reic na bheil agad, agus tabhair do na bochdaibh, agus gheibh thu ionmhas air nèamh ; agus thig, *agus* lean mise.

22 Ach an uair a chual an t-òganach na briathra sin, dh'fhalbh e gu brònach : oir bha mòr-shaoibhreas aige.

23 An sin thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Gu firinneach tha mi ag ràdh ribh, gu bheil e cruaidh air duine

[1] *gléidh.*

saoibhir dol a steach do rìogh-
achd nèimh.
24 Agus a rìs tha mi ag
ràdh ribh, Gur usadh do
chàmhal dol troimh[1] chrò
snàthaid, na do dhuine saoibh-
ir dol a steach do rìoghachd
Dhé.
25 Agus 'nuair a chual a
dheisciobuil *so*, ghabh iad
iongantas mòr, ag ràdh, Cò
ma seadh an neach a dh'-
fheudas a bhi air a shaoradh?
26 Ach air amharc do Iosa
orra, thubhairt e riu, Do
dhaoinibh a ta so eu-comas-
ach, ach do Dhia a ta na
h-uile nithe comasach.
27 An sin fhreagair Pead-
ar, agus thubhairt e ris, Feuch,
thréig sinne na h-uile *nithe*,
agus lean sinn thusa; air an
aobhar sin ciod a gheibh sinn?
28 Agus thubhairt Iosa riu,
Gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, Sibhse a lean mise, anns
an ath-ghineamhuin[2], an uair
a shuidheas Mac an duine air
caithir a ghlòire féin, gu'n
suidh sibhse mar an ceudna
air dà chaithir dheug, a' toirt
breth air dà thréibh dheug
Israeil.
29 Agus ge b'e neach a
thréig tighean, no bràithrean,
no peathraichean, no athair,
no màthair, no bean-phòsda,
no clann, no fearann air sgàth
m'ainme-sa, gheibh e a' cheud
uiread, agus a' bheatha mhair-
eannach mar oighreachd.
30 Ach a ta mòran air
thoiseach a bhitheas air dheir-
eadh; agus air dheireadh, a
bhitheas air thoiseach.

CAIB. XX.

1 Dhearbh Criosd, le cosamhlachd air a ghabhail o luchd saoithreach ann an gàradh fiona, nach 'eil Dia fo fhiachaibh do dhuine air bith: 17 roimh-innis e a bhàs; 20 agus theagaisg e d'a dheisciobluibh bhi umhal.

OIR is cosmhuil rioghachd
nèimh ri fear-tighe, a
chaidh a mach moch air
mhaduinn a thuarasdalach-
adh luchd-oibre d'a ghàradh
fiona[3].
2 Agus an déigh dha cord-
adh ris an luchd-oibre air
pheghinn *Romhanaich* san là,
chuir e d'a ghàradh fiona iad.
3 Agus an uair a chaidh e
mach timchioll na treas uaire,
chunnaic e dream eile 'nan
seasamh dìomhanach sa'
mhargadh.
4 Agus thubhairt e riu,
Imichibh-sa mar an ceudna
do'n ghàradh fhìona, agus ge
b'e ni a bhitheas ceart, bheir
mi dhuibh e. Agus dh'imich
iad.
5 An uair a chaidh e mach
a rìs timchioll na seathadh
agus na naothadh uaire, rinn
e mar an ceudna.
6 Agus an uair a chaidh e
mach mu thimchioll na h-
aoin uaire deug, fhuair e
dream eile 'nan seasamh
dìomhanach, agus thubhairt
e riu, C'ar son a ta sibh 'nur
seasamh an so feadh an là
dìomhanach?
7 Thubhairt iad ris, A
chionn nach do thuaras-
dalaich duine air bith sinn.
Thubhairt esan riu, Imich-
ibh-sa mar an ceudna do'n
ghàradh fhìona, agus ge b'e
ni a ta ceart, gheibh sibh *e*.
8 Agus 'nuair thàinig am
feasgar, thubhairt tighearn
a' ghàraidh fhìona sin r'a
stiùbhard[4], Gairm an luchd-

[1] *trìd, tre.*
[2] *ath-ùrachadh, ath-chruthachadh.*
[3] *fhion-lios.*
[4] *fhear-riaghlaidh.*

oibre, agus thoir dhoibh an
tuarasdal, a' tòiseachadh o'n
dream *a thàinig* mu dheireadh
gu ruig na ceud *daoine*,
9 Agus an uair a thàinig
iadsan *a thuarasdalaicheadh* mu
thimchioll na h-aoin uaire
deug, fhuair gach duine
dhiubh peghinn
10 Ach an uair a thàinig
an ceud dream, shaoil iadsan
gu'm faigheadh iad ni bu
mhò; ach fhuair gach aon
diubh mar an ceudna pegh-
inn.
11 Agus air dhoibh 'fhaot-
ainn, rinn iad gearan an
aghaidh fhir-an-tighe,
12 Ag ràdh, An dream sin
a thàinig mu dheireadh, cha
d'rinn iad *obair* ach aon uair,
agus rinn thu iad ionann
ruinne[1], a ghiùlain uallach[2]
agus teas an là.
13 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e ri fear dhiubh, A
charaid, cha'n 'eil mi a'
deanamh eucoir ort: nach do
choird thu rium air pheghinn?
14 Tog leat do chuid féin,
agus imich romhad: is i mo
thoil-sa a thabhairt do'n ti so
a thàinig mu dheireadh, mar
a thug mi dhuit-sa.
15 Nach 'eil e ceaduichte
dhomh-sa an ni a's toil leam
a dheanamh ri mo chuid
féin? am bheil do shùil-sa olc,
air son gu bheil mise maith?
16 Mar sin bithidh an
dream dheireannach air thois-
each, agus an dream *a ta* air
thoiseach air dheireadh: oir
a ta mòran air an gairm, ach
beagan air an taghadh.
17 Agus a' dol do Iosa
suas gu Ierusalem, thug e an
dà dheisciobul deug leis a
leth-taobh anns an t-slighe,
agus thubhairt e riu,
18 Feuch, a ta sinn a' dol
suas gu Ierusalem; agus
bithidh Mac an duine air a
bhrath thairis do na h-àrd-
shagartaibh, agus do na
sgrìobhaichibh, agus dìtidh
iad chum bàis e.
19 Agus bheir iad thairis
e do na Cinnich chum fanoid
a dheanamh *air*, agus *chum a*
sgiùrsadh, agus *a* cheusadh:
ach an treas là éiridh e a rìs.
20 An sin thàinig d'a ionn-
suidh màthair cloinne She-
bede, maille r'a mic, a' toirt
aoraidh *dha*, agus ag iarraidh
ni àraidh air.
21 Agus thubhairt esan
rithe, Ciod a b'àill leat?
Thubhairt i ris, Abair[3] gu'n
suidh iad so mo dhithis mhac,
fear *aca* air do làimh dheis,
agus fear eile air do làimh
chlì, a'd' rìoghachd.
22 Ach fhreagair Iosa agus
thubhairt e, Cha'n 'eil fhios
agaibh ciod a ta sibh ag iarr-
aidh. Am bheil sibh comas-
ach air a' chupan sin òl a
dh'òlas mise, agus a bhi air
bhur baisteadh leis a' bhaist-
eadh leis am baistear mise?
Thubhairt iad ris, A ta sinn
comasach.
23 Agus thubhairt esan
riu, Olaidh sibh gu deimhin
do m' chupan-sa, agus baist-
ear sibh leis a' bhaisteadh leis
am baistear mise: ach suidhe
air mo làimh dheis agus chlì,
cha leamsa *sin* a thabhairt,
ach *dhoibh-san* d' am bheil e
air ulluchadh le m' Athair-sa.
24 Agus 'nuair a chual an
deichnear *so*, bha iad diomb-
ach air an dithis bhràithre.

[1] *agus sinne.* [2] *a dh'iomchair eallach.* [3] *Deònuich.*

25 Ach ghairm Iosa iad
d'a ionnsuidh, agus thubhairt
e, A ta fhios agaibh gu bheil
aig uachdaranaibh[1] nan Cinn-
each tighearnas orra, agus gu
bheil aig *an* daoinibh mòra
smachd orra.
26 Ach mar sin cha bhi e
'nur measg-sa: ach ge b'e
neach le'm b'àill a bhi mòr
'nur measg, biodh e dhuibh
'na fhear-frithealaidh.
27 Agus ge air bith le'm
b'àill toiseach a bhi aige
'nur measg, biodh esan 'na
sheirbhiseach dhuibh:
28 Amhuil mar nach d'-
thàinig Mac an duine chum
gu'n deantadh frithealadh
dha, ach a dheanamh frith-
ealaidh, agus a thabhairt 'an-
ama féin mar éiric air son
mhòran.
29 Agus ag dol a mach
dhoibh á Iericho, lean sluagh
mòr e:
30 Agus, feuch, dithis
dhaoine dalla, a bha 'nan
suidhe ri taobh na slighe,
'nuair a chual iad gu'n robh
Iosa a' dol seachad, ghlaodh
iad, ag ràdh, Dean tròcair
oirnne, a Thighearn, a Mhic
Dhaibhidh.
31 Agus chronuich an
sluagh iad, chum gu'm biodh
iad 'nan tosd: ach is mòid[2]
a ghlaodh iadsan ag ràdh,
Dean tròcair oirnn, a Thigh-
earn, a Mhic Dhaibhidh.
32 Agus sheas Iosa, agus
ghairm e iad, agus thubhairt
e, Ciod is àill leibh mise a
dheanamh dhuibh?
33 Thubhairt iadsan ris, A
Thighearn, ar sùilean a bhi
air am fosgladh.

[1] *prionnsaibh.* [2] *mò.*
[3] *ann dàil, san uair.*

34 Agus ghabh Iosa truas
dhiubh, agus bhean e r'an
sùilibh: agus air ball[3] thàinig
radharc d'an sùilibh, agus
lean iad e.

CAIB. XXI.

1 *Mharcaich Iosa gu Ierusalem air asail;* 12 *thilg e mach an luchd-reicidh agus ceannachd as an teampull;* 17 *mhalluich e an crann-fìge,* 23 *chuir e na sagairt 'nan tosd;* 28 *agus chronuich e iad le cosamhlachd.*

AGUS an uair a dhruid iad
ri Ierusalem, agus a
thàinig iad gu Betphage, gu
sliabh nan crann-oladh, an
sin chuir Iosa dithis *d'a* dheis-
ciobluibh uaith,
2 Ag ràdh riu, Rachaibh
do'n bhaile *a ta* thall fa 'ur
comhair, agus air ball gheibh
sibh asal ceangailte *ann*, agus
loth maille rithe[4]: fuasglaibh,
agus thugaibh a m' ionnsuidh
iad.
3 Agus ma labhras aon
duine ni air bith ribh, abraibh,
Gu bheil feum aig an Tigh-
earn orra; agus cuiridh e
uaith air ball iad.
4 Rinneadh na nithe so
uile, chum gu'n coimhliont-
adh an ni a labhradh leis an
fhàidh ag ràdh,
5 Innsibh do nighean Shi-
oin, Feuch, a ta do Righ a'
teachd a d' ionnsuidh gu
ciùin, agus e 'na shuidhe air
asail, agus air lòth[5] mac na
h-asail.
6 Agus dh'imich na deis-
ciobuil, agus rinn iad mar a
dh'àithn Iosa dhoibh;
7 Agus thug iad an asal
agus an loth leo, agus chuir
iad am falluinnean[6] orra, agus

[4] *'na fochair.* [5] *bioraiche.*
[6] *eudach uachdair.*

chuir iad *esan* 'na shuidhe air
am muin.
8 Agus sgaoil mòr-shluagh
am falluinnean air an t-slighe;
agus ghearr dream eile geuga
do na crannaibh, agus leag
iad air an t-slighe *iad*.
9 Agus thog an sluagh a
bha roimhe agus 'na dhéigh
iolach, ag ràdh, Hosanna do
Mhac Dhaibhidh: beann-
aichte gu robh an Ti a thig
ann an ainm an Tighearna;
Hosanna anns na h-àrdaibh.
10 Agus 'nuair thàinig e
steach do Ierusalem, ghluais-
eadh am baile[1] uile, ag ràdh,
Cò e so?
11 Agus thubhairt an
sluagh, Is e so Iosa am fàidh
o Nasaret Ghalile.
12 Agus chaidh Iosa a
steach do theampull Dé, agus
thilg e mach iadsan uile a
bha reic agus a' ceannach
anns an teampull, agus thilg
e buird luchd-malairt[2] an
airgid thairis, agus caithriche
luchd-reicidh nan columan.
13 Agus thubhairt e riu, A
ta e sgrìobhta, Goirear tigh
urnuigh do m' thigh-sa; ach
rinn sibhse 'na ghàraidh
luchd-reubainn[3] e.
14 Agus thàinig na doill
agus na bacaich d'a ionn-
suidh anns an teampull, agus
shlànuich e iad.
15 Agus an uair a chunn-
aic na h-àrd-shagairt agus na
sgrìobhaichean na gnìomh-
aran iongantach a rinn e,
agus a chlann a' glaodhaich
san teampull, agus ag ràdh,
Hosanna do Mhac Dhaibh-
idh, bha corruich mhòr orra.
16 Agus thubhairt iad ris,
An cluinn thu ciod a ta a
mhuinntir sin ag ràdh? Agus
thubhairt Iosa riu, A ta mi
'cluinntinn; nach do leugh
sibhse riamh, A beul naoidh-
ean agus chìochran choimh-
lion thu moladh?
17 Agus an uair a dh'fhàg
e iad, chaidh e mach as a'
bhaile gu Betani, agus dh'-
fhan e an sin.
18 Agus an uair a phill e
chum a' bhaile air mhaduinn,
bha ocras air.
19 Agus air dha crann-
fìge fhaicinn air an t-slighe,
thàinig e d'a ionnsuidh, agus
cha d'fhuair e ni air bith air,
ach duilleach a mhàin; agus
thubhairt e ris, Na fàsadh[4]
toradh o so suas gu bràth ort.
Agus chrìon ann crann-fìge
air ball.
20 Agus an uair a chunn-
aic na deisciobuil e, ghabh
iad iongantas, ag ràdh, Cia
luath a shearg an crann-fìge
as?
21 Agus fhreagair Iosa
agus thubhairt e riu, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
ma bhitheas creidimh agaibh,
agus nach bi sibh fo amharus,
cha'n e mhàin gu'n dean sibh
an ni *a rinneadh* do'n chrann-
fhìge, ach mar an ceudna ma
their sibh ris a' bheinn so,
Togar thu, agus tilgear san
fhairge thu, bithidh e deanta:
22 Agus ge b'e air bith
nithe a dh'iarras sibh ann
bhur n-urnuigh, ma chreideas
sibh, gheibh sibh iad.
23 Agus an uair a thàinig
e do'n teampull, thàinig na
h-àrd-shagairt agus seanair-
ean a' phobuill d'a ionnsuidh,

[1] *a' chaithir.*
[2] *iomlait*
[3] *'na uaimh chreachadairean, 'na shlochd mheirleach.* [4] *Nar fhàsadh.*

agus e a' teagasg, ag ràdh *ris*,
Ciod e an t-ùghdarras leis[1]
am bheil thusa a' deanamh
nan nithe so? agus cò thug
an cumhachd so dhuit?
24 Agus fhreagair Iosa
agus thubhairt e riu, Feòr-
aichidh mise mar an ceudna
aon ni dhibh-sa, agus ma
dh'innseas sibh dhomh e,
innsidh mise dhuibh-sa, air
mhodh ceudna, cia an t-
ùghdarras leis am bheil mi
deanamh[2] nan nithe so.
25 Baisteadh Eoin, cia as
a thàinig e? O nèamh, no o
dhaoinibh? Ach reusonaich
iadsan 'nam measg féin, ag
ràdh, Ma their sinn, O
nèamh, their esan ruinn, C'ar
son, ma seadh, nach do chreid
sibh e?
26 Ach ma their sinn, O
dhaoinibh, a ta eagal a' phob-
uill oirnn; oir a ta meas fàidh
aig gach uile *dhuine* air Eoin.
27 Agus fhreagair iad
Iosa, agus thubhairt iad,
Cha'n 'eil fhios againn. Agus
thubhairt esan riu, Ni mò
dh'innseas mise dhuibh-sa
cia an t-ùghdarras leis am
bheil mi deanamh nan nithe
so.
28 Ach ciod i bhur barail-
sa? Bha aig duine àraidh
dithis mhac, agus thàinig e
dh'ionnsuidh a' cheud *mhic*,
agus thubhairt e, A mhic,
imich, dean obair an diugh
a'm' ghàradh fiona.
29 Agus fhreagair esan
agus thubhairt e, Cha dean:
ach 'na dhéigh sin, ghabh e
aithreachas agus dh'imich e.
30 Agus thàinig e gus an
dara *mac*, agus thubhairt e
mar an ceudna. Agus fhreag-
air esan agus thubhairt e,
Théid, a Thighearn; gidheadh
cha deachaidh e.
31 Cò do'n dithis a rinn
toil 'athar? Thubhairt iadsan
ris, An ceud fhear. Thubh-
airt Iosa riu, Gu firinneach
tha mise ag ràdh ribh, gu'n
téid na cìs-mhaoir agus na
strìopaichean do rìoghachd
Dhé roimhibh-sa.
32 Oir thàinig Eoin do 'ur
n-ionnsuidh an slighe na
fireantachd, agus cha do chreid
sibh e: ach chreid na cìs-
mhaoir agus na strìopaichean
e. Agus ge do chunnaic
sibhse *so*, cha do ghabh sibh
aithreachas 'na dhéigh sin, a
chum gu'n creideadh sibh e.
33 Eisdibh ri cosamhlachd
eile: Bha fear-tighe àraidh
ann, a phlannduich fion-lios,
agus chuir e gàradh[3] m'a
thimchioll, agus chladhaich
e ionad-bruthaidh an fhìona
ann, agus thog e tùr, agus
shuidhich e air tuath e; agus
chaidh e féin air choigrich.
34 Agus an uair a dhruid
riu àm an toraidh, chuir e a
sheirbhisich a dh'ionnsuidh
na tuatha, a dh'fhaotainn a
thoraidh.
35 Agus rug an tuath air a
sheirbhisich, agus ghabh iad
air fear dhiubh, agus mharbh
iad fear eile, agus chlach iad
fear eile.
36 A rìs, chuir e seirbhis-
ich eile uaith, tuilleadh na
sa' cheud *chuideachd;* agus
rinn iad orra-san mar an
ceudna.
37 Ach ma dheireadh, chuir
e a mhac féin d'an ionnsuidh,
ag ràdh, Bheir iad urram do
mo mhac.

[1] *trid.* [2] *trid an deanam.*

[3] *dìge, callaid.*

38 Ach an uair a chunnaic
an tuath am mac, thubhairt
iad eatorra féin, 'S e so an
t-Oighre, thigibh, marbham-
aid e, agus glacamaid 'oighr-
eachd-san *dhuinn féin*.
39 Agus rug iad air, agus
thilg iad a mach as an fhìon-
lios e, agus mharbh iad e.
40 Air an aobhar sin, an
uair a thig Tighearn an fhìon-
lios *sin*, ciod a ni e ris an
tuath sin?
41 Thubhairt iad ris, Sgrios-
aidh e gu truagh na droch
dhaoine sin, agus suidhichidh
e am fion-lios air tuath eile,
a bheir a thoraidh dha 'nan
aimsiribh féin.
42 Thubhairt Iosa riu,
Nach do leugh sibh riamh
anns na sgriobtuiribh, A'
chlach a dhiult na clachair-
ean, rinneadh i 'na cloich-
chinn na h-oisne: is e an
Tighearn a rinn so, agus a ta
e iongantach 'nar sùilibh-
ne?
43 Uime sin tha mi ag ràdh
ribh, Gu'n toirear rìoghachd
Dhé uaibh-se, agus gu'n toir-
ear do chinneach *eile* i, a bheir
a toraidh uatha.
44 Agus ge b'e neach a
thuiteas air a' chloich so,
briscar e; ach ge b'e air an
tuit i, ni i mìn-luaithre
dheth.
45 Agus an uair a chuala
na h-àrd-shagairt agus na
Phairisich a chosamhlachda-
san, thuig iad gu'm b'ann
mu'n timchioll féin a labh-
air e.
46 Ach an uair bu mhiann
leo breith air[1], bha eagal a'
phobuill orra, oir bha meas
fàidh aca air-san.

[1] *b'àill leo làmh a chur ann.*

CAIB. XXII.

1 *Cosamhlachd bainnse mhic an Righ.* 9 *Gairm nan Cinneach:* 12 *peanas an fhir a bha dh'uir-easbhuidh trusgain na bainnse.* 15 *Is còir cìs ìocadh do Cheasar.* 23 *Barail mhearachdach nan Sadusach mu thimchioll aiseirigh nam marbh.*

AGUS fhreagair Iosa, agus
labhair e riu a rìs ann an
cosamhlachdaibh, ag ràdh,
2 Is cosmhuil rìoghachd
nèimh ri righ àraidh, a rinn
banais-phòsaidh d'a mhac
féin;
3 Agus chuir e a sheirbhis-
ich a ghairm na muinntir a
fhuair cuireadh chum na
bainnse: ach cha b'àill leo-
san teachd.
4 A rìs, chuir e *d'an ionn-
suidh* seirbhisich eile, ag ràdh,
Abraibh-sa ris a' mhuinntir
d'an d'thugadh cuireadh,
Feuch, dheasaich mi mo
dhìnneir: *a ta* mo dhaimh
agus *mo* spréidh bhiadhta air
am marbhadh, agus *a ta* na
h-uile nithe ullamh; thigibh
chum na bainnse.
5 Ach chuir iadsan an
suarachas *e*, agus dh'imich
iad rompa, fear dhiubh d'a
fhearann, agus fear eile chum
a cheannachd:
6 Agus rug a' chuid eile
dhiubh air a sheirbhisich, agus
thug iad masladh *dhoibh*, agus
mharbh siad *iad*.
7 Ach an uair a chual an
righ so ghabh e fearg; agus
chuir e 'armailtean uaithe,
agus sgrios e an luchd-mort-
aidh sin, agus loisg e am
baile-san.
8 An sin thubhairt e r'a
sheirbhisich, Gu firinneach a
ta a' bhanais ullamh, gidh-
eadh an dream a fhuair cuir-

eadh cha b'airidh iad *air*[1].

9 Air an aobhar sin imichibh-sa gus na rathaidibh mòra, agus a lìon *daoine* 's a gheibh sibh, cuiribh *iad* chum na bainnse.

10 Agus chaidh na seirbhisich sin a mach air na rathaidibh, agus chruinnich iad gach uile neach a fhuair iad, eadar olc agus mhaith : agus lìonadh *tigh* na bainnse le muinntir a shuidh chum bìdh.

11 Agus air dol a steach do'n righ a dh'fhaicinn nan aoidhean, chunnaic e an sin duine aig nach robh trusgan na bainnse uime :

12 Agus thubhairt é ris, A charaid, cionnus a thàinig thusa steach an so, gun trusgan na bainnse umad? Ach dh'fhan esan 'na thosd.

13 An sin thubhairt an righ ris na seirbhisich, Air a cheangal duibh eadar chosan agus làmhan, togaibh leibh e, agus tilgibh e anns an dorchadas iomallach : an sin bithidh gul agus gìosgan fhiacal.

14 Oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

15 An sin dh'imich na Phairisich, agus ghabh iad comhairle cionnus a dh'fheudadh iad esan a ribeadh[2] 'na chainnt.

16 Agus chuir iad d'a ionnsuidh an deisciobuil féin, maille ri luchd-leanmhuinn Heroid, ag ràdh, A mhaighstir, a ta fhios againn gu bheil thusa fior, agus gu bheil thu teagasg slighe Dhé ann am firinn, agus nach 'eil suim agad do dhuine sam bith : oir cha'n 'eil thu ag amharc air pearsaibh[3] dhaoine.

17 Uime sin innis dhuinne do bharail, Am bheil e ceaduichte cìs a thabhairt do Cheasar, no nach 'eil?

18 Ach air tuigsinn am mìruin a dh'Iosa, thubhairt e, C'ar son a ta sibh ga m' bhuaireadh, a chealgairean?

19 Nochdaibh dhomhsa airgiod na cìse. Agus thug iad d'a ionnsuidh peghinn[4].

20 Agus thubhairt e riu, Co dha a bhuineas an dealbh so, agus an sgrìobhadh *a ta m'a thimchioll?*

21 Thubhairt iadsan ris, Do Cheasar. An sin thubhairt esan riu, Thugaibh uime sin do Cheasar na nithe a's le Ceasar; agus do Dhia, na nithe a's le Dia.

22 Agus an uair a chual iad *so*, ghabh iad iongantas, agus dh'fhàg iad e, agus dh'imich iad rompa.

23 Air an là sin féin thàinig d'a ionnsuidh na Sadusaich, a their nach 'eil aiseirigh ann, agus chuir iad ceisd air.

24 Ag ràdh, A mhaighstir, thubhairt Maois, Ma gheibh duine bàs gun chlann aige, gur còir d'a bhràthair a bheansan a phòsadh a dhlighe daimhe, agus sliochd a thogail d'a bhràthair.

25 A nis bha seachdnar bhràithre 'nar measg-ne ; agus air do'n cheud fhear dhiubh bean a phòsadh, fhuair e bàs, agus do bhrìgh nach robh sliochd aige, dhfhàg e a bhean d'a bhràthair.

---

[1] *cha b'fhiù iad* e. [2] *ghlacadh.* [3] *gnùis.* Gr.

[4] *b'ionnan a' pheghinn* Romhanach *agus* 7½.

26 Agus *thachair* mar an ceudna do'n dara, agus do'n treas *bràthair*, gu ruig an seachdamh.

27 Agus 'nan déigh uile fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

28 Air an aobhar sin anns an aiseirigh, cò do'n t-seachdnar d'am bean i? Oir bha i aca uile.

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, A ta sibh air seacharan[1], gun eòlas agaibh air na sgriobtuiribh, no air cumhachd Dhé:

30 Oir anns an aiseirigh cha dean iad pòsadh, ni mò a bheirear am pòsadh iad; ach a ta iad mar aingil Dhé air nèamh.

31 Ach mu thimchioll aiseirigh nam marbh, nach do leugh sibh an ni sin a labhradh ribh le Dia, ag ràdh,

32 Is mise Dia Abrahaim, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacoib? cha'n e Dia, Dia nam marbh, ach nam beò.

33 Agus an uair a chual am pobull *so*, ghabh iad iongantas r'a theagasg-san.

34 Ach an uair a chuala na Phairisich gu'n do chuir e na Sadusaich 'nan tosd, chruinnicheadh iad an ceann a chéile.

35 An sin chuir neach àraidh dhiubh, a b'fhear teagaisg an lagha, ceisd *air*, 'ga dhearbhadh, agus ag ràdh,

36 A mhaighstir, cia i an àithne a's mò san lagh?

37 Thubhairt Iosa ris, Gràdhaichidh tu an Tighearn do Dhia le t'uile chridhe, agus le t'uile anam, agus le t'uile inntinn.

38 Is i so a' cheud *àithne* agus an àithne mhòr.

39 Agus *is* cosmhuil an dara rithe so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin.

40 Air an dà aithne so tha'n lagh uile, agus na fàidhean an crochadh.

41 Ach air do na Phairisich bhi cruinn an ceann a chéile, dh'fheòraich Iosa dhiubh,

42 Ag ràdh, Ciod i bhur barail-sa mu thimchioll Chriosd? cò d'am mac e? thubhairt iadsan ris, Do Dhaibhidh.

43 Thubhairt esan riu, Cionnus ma seadh a ghoireas Daibhidh san spiorad a Thighearna dheth, ag ràdh,

44 Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhdean 'nan stòl fo d' chosaibh?

45 Air an aobhar sin, ma ghoireas Daibhidh a Thighearn dheth, cionnus is mac dha e?

46 Agus cha b'urrainn aon neach freagradh sam bith a thabhairt air; ni mò a bha chridhe aig aon neach, o'n là sin suas, ni air bith fheòrach dheth.

CAIB. XXIII.

1 *Chomhairlich Criosd do'n t-sluagh éisdeachd ri deadh theagasg nan sgrìobhaichean, agus nam Phairiseach: ach gun an droch eisempleir a leantuinn:* 5 *is còir d'a dheisciobluibh bhi air am faicill an aghaidh an uabhair.*

AN sin labhair Iosa ris an t-sluagh, agus r'a dheisciobluibh féin,

2 Ag ràdh, A ta na sgrìobhaichean agus na Phairisich 'nan suidhe ann an caithir Mhaois:

[1] *iomroll.*

3 Air an aobhar sin, na h-uile nithe dh'iarras iad oirbhsa a choimhead[1], coimhidibh agus deanaibh *iad;* ach na deanaibh a réir an oibre: oir their iad, agus cha dean iad.

4 Oir ceanglaidh iad uallaiche[2] troma, agus do-iomchar, agus cuiridh siad *iad* air guailnibh dhaoine; gidheadh cha charuich iad féin iad le h-aon d'am meuraibh.

5 Ach an oibre uile a ta iad a' deanamh chum a bhi air am faicinn le daoinibh: ni iad am philacteridh leathan, agus iomall an eudaich mòr;

6 Agus is ionmhuinn leo na ceud ionada-suidhe anns na féillibh, agus na ceud chaithriche anns na coimhthionalaibh,

7 Agus fàilte *fhaghail* air na margaibh, agus daoine a ghairm Rabbi, Rabbi dhiubh.

8 Ach na goirear Rabbi dhibhse: oir is aon àrd-mhaighstir a ta agaibh, Criosd; agus is bràithre sibh fèin uile.

9 Agus na goiribh bhur n-athair do dhuine sam bith air thalamh: oir is aon Athair a ta agaibh, a *ta* air nèamh.

10 Cha mhò a ghoirear àrd-mhaighstirean dhibh: oir is aon àrd-mhaighstir a ta agaibh, Criosd.

11 Ach an ti a's mò 'nur measg, bithidh e 'na òglach agaibh.

12 Agus ge b'e neach a dh'àrdaicheas e féin, ìslichear e; agus ge b'e neach a dh'-ìslicheas e féin, àrdaichear e.

13 Ach is an-aoibhinn dhuibh-sa, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean, do brìgh gu bheil sibh a' druideadh rìoghachd nèimh an aghaidh dhaoine: oir cha téid sibh féin a steach, agus cha'n fhulaing sibh do'n dream a ta dol a stigh dol ann.

14 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir a ta sibh ag itheadh suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a' deanamh urnuighean fada; uime sin gheibh sibh an damnadh a's mò.

15 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir cuairtichidh sibh muir agus tìr chum aon duine a dheanamh do bhur creidimh féin; agus an uair a bhitheas e deanta, ni sibh mac ifrinn dheth dà uair ni's mò na sibh féin.

16 Is an-aoibhinn dhuibh, a chinn-iùil[3] dhalla, a their, Ge b'e duine a bheir mionnan air an teampull, cha ni air bith sin: ach ge b'e bheir mionnan air òr an teampuill, a ta e ceangailte[4].

17 Amadana, agus a dhaoine dalla! oir cò aca is mò an t-òr, no an teampull a ta naomhachadh an òir?

18 Agus, Ge b'e bheir mionnan air an altair, cha'n 'eil suim ann: ach ge b'e bheir mionnan air an tiodhlac a ta oirre, a ta e ceangailte.

19 Amadana, agus a dhaoine dalla! oir cò aca is mò an tiodhlac, no'n altair a ta naomhachadh an tiodhlaic?

[1] *ghleidheadh.*
[2] *eallacha.*

[3] *a luchd-seòlaidh, a threòraichean.*
[4] *fuidh fhiachaibh.*

20 Air an aobhar sin, ge b'e mhionnaicheas air an altair, a ta e a' mionnachadh oirre féin, agus air gach ni a ta oirre.

21 Agus ge b'e mhionnaicheas air an teampull, a ta e a' mionnachadh air san, agus air an Ti a ta 'na chòmhnuidh ann.

22 Agus ge b'e neach a mhionnaicheas air nèamh, a ta e a' mionnachadh air righchaithir Dhé, agus airsan a ta 'na shuidhe oirre.

23 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean: oir a ta sibh a' toirt an deachamh as a' mhionnt, agus an anìse, agus a' chuimin, agus dhìobair sibh nithe cudthromach an lagha, cothrom, tròcair, agus firinn: bu chòir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sud fhàgail gun deanamh.

24 A chinn-iùil dhalla, a shìolaidheas[1] a' mhìn-chuileag, agus a shluigeas an càmhal.

25 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir glanaidh sibh an taobh a muigh do'n chupan, agus do'n mhèis, ach a ta iad an taobh a stigh làn do reubainn, agus do eucoir[2].

26 Phairisich dhoill, glan air tùs an taobh a stigh do'n chupan agus do'n mhèis, chum gu'm bi an taobh a muigh dhiubh glan mar an ceudna.

27 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean: oir is cosmhuil sibh ri uaighibh gealaichte, a ta deadh-mhaiseach air an taobh a muigh, ach air an taobh a stigh a ta làn do chnàmhaibh dhaoine marbha, agus do'n uile shalachar.

28 Mar an ceudna, a ta sibhse an leth a muigh am fianuis dhaoine ann an coslas fhìreana, ach san taobh a stigh làn ceilg, agus eusaontais.

29 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir a ta sibh a' togail àiteanadhlacaidh nam fáidhean, agus a' deanamh leac-lithidh nam firean deadh-mhaiseach.

30 Agus ag ràdh, Nam bitheamaid ann an làithibh ar n-aithriche, cha bhitheamaid compàirteach riu am fuil nam fàidhean.

31 Mar sin a ta sibh 'nur fianuisibh 'nur n-aghaidh féin, gur sibh clann na muinntir a mharbh na fàidhean.

32 Mar sin lìonaibh-sa suas tomhas bhur n-aithriche.

33 A nathraiche, a shìol nan nathraiche nimhe, cionnus a dh'fheudar leibh dol as o dhamnadh ifrinn.

34 Air an aobhar sin, feuch, cuiream-sa do 'ur ionnsuidh fàidhean, agus daoine glice, agus sgrìobhaichean; agus *cuid* dhiubh marbhaidh agus cèusaidh sibh, agus *cuid* dhiubh sgiùrsaidh sibh ann bhur sionagogaibh, agus ni sibh geur-leanmhuinn *orra* o bhaile gu baile:

35 Chum gu'n tig oirbh gach uile fhuil fhìreanta a dhòirteadh air an talamh, o

[1] *sgagas.*

[2] *dh'anabhara.*

fhuil Abeil fhìreanta, gu fuil Shachariais, mhic Bharachiais, a mharbh sibh eadar an teampull agus an altair.

36 Gu firinneach a ta mi ag ràdh ribh, Gu'n tig na nithe so uile air a' ghinealach so.

37 A Ierusalem, a Ierusalem, a mharbhas na fàidhean, agus a chlachas an dream a chuirear a d'ionnsuidh, cia minic a b'àill leam do chlann a chruinneachadh r'a chéile, mar a chruinnicheas cearc a h-eoin fuidh a sgiathaibh, agus cha b'àill leibh!

38 Feuch, fàgar bhur tigh agaibh 'na fhàsach.

39 Oir tha mise ag ràdh ribh, nach faic sibh mise o so suas, gus an abair sibh, *Is* beannaichte an Ti a thig ann an ainm an Tighearn.

CAIB. XXIV.

1 Dh'innis Criosd roimh-làimh sgrios Ierusaleim: 3 ciod iad agus cia mòr na trioblaidean a bhitheas roimhe sin: 29 comharan a theachd gu breitheanas. 36 Do bhrìgh gu bheil là a' bhreitheanais foluichte, is còir do gach neach faire a dheanamh.

AGUS chaidh Iosa mach, agus dh'imich e o'n teampull; agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, a nochdadh dha aitreabh an teampuill.

2 Agus thubhairt Iosa riu, Nach faic sibh iad so uile? gu firinneach tha mi ag ràdh ribh, Nach fàgar clach air muin cloiche an so, nach tilgear sìos.

3 Agus air suidhe dha air sliabh nan crann-oladh, thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh an uaignidheas[1], ag ràdh, Innis dhuinne, c'uin a thig na nithe sin *gu crìch?* agus ciod e comhara do theachd-sa, agus deiridh an t-saoghail?

4 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Thugaibh an aire nach meall aon neach sibh:

5 Oir thig mòran a'm' ainm-sa, ag ràdh, Is mise Criosd; agus meallaidh iad mòran.

6 Agus cluinnidh sibh cogaanna, agus tuairisgeul[2] choganna: thugaibh an aire nach bi sibh fo amhluadh[3]: oir is éigin do na *nithibh sin* uile teachd gu crìch[4], ach cha'n 'eil an deireadh ann fathast.

7 Oir éiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rìoghachd an aghaidh rìoghachd: agus bithidh gorta, agus plàighean, agus criothannatalmhainn ann am mòran àitean.

8 Agus cha'*n' eil* annta so uile ach toiseach thruaighean.

9 An sin bheir iad thairis sibh chum àmhghair, agus marbhaidh iad sibh, agus bithidh fuath aig gach uile chinneach dhuibh air sgàth m'ainme-sa.

10 Agus an sin gabhaidh mòran oilbheum, agus brathaidh iad a chéile, agus bithidh fuath aca d'a chéile.

11 Agus éiridh mòran do fhàidhibh bréige, agus meallaidh iad mòran.

12 Agus do bhrìgh gu'm bi an eucoir air a meudachadh, fuaraichidh gràdh mhòran.

13 Ach ge b'e bhitheas

[1] *os ìosal.*
[2] *iomradh.*
[3] *bhuaireas.*
[4] *tachairt.*

seasmhach chum na crìche,
is e so a thèarnar[1].
14 Agus bithidh soisgeul
so na rìoghachd air a shearm-
onachadh air feadh an domh-
ain uile, mar fhianuis do na
h-uile chinnich: agus an sin
thig an deireadh.
15 Air an aobhar sin, an
uair a chi sibhse gràineileachd
an léir-sgrios, air an do labh-
air Daniel am fàidh, 'na seas-
amh ann an ionad naomh,
(tuigeadh an ti a leughas.)
16 An sin teicheadh iadsan
a ta ann an Iudea, chum nam
beann:
17 An ti a ta air mullach
an tighe, na tigeadh e nuas a
thabhairt ni sam bith leis as
a thigh:
18 Agus an ti a ta sa'
mhachair, na pilleadh e air
ais a thogail 'fhalluinn leis.
19 Agus is an-aoibhinn do
na mnaibh torrach, agus
dhoibh-san a bheir cìoch
uatha sna làithibh sin.
20 Ach guidhibh-sa gun
bhur teicheadh a bhi sa'
gheamhradh, no air an t-sàb-
aid:
21 Oir anns an àm sin
bithidh àmhghar mòr ann,
amhuil nach robh ann o thùs
an domhain gus a nis, agus
nach mò a bhitheas a chaoidh.
22 Agus mur biodh na
làithean sin air an giorrach-
adh, cha bhiodh feoil sam
bith air a tèarnadh: ach air
son nan daoine taghta bithidh
na làithean sin air an giorr-
achadh.
23 An sin ma their aon
duine ribh, Feuch, *a ta* Criosd
an so, no an sud; na creid-
ibh *e:*
24 Oir éiridh Criosdan
bréige, agus fàidhean bréige,
agus ni iad comharan agus
mìorbhuilean mòra, ionnus
gu mealladh iad, nam feud-
adh e bhi, na daoine taghta
féin.
25 Feuch, dh'innis mi
dhuibh *e* roimh-làimh.
26 Uime sin ma their iad
ribh, Feuch, a ta e san fhàs-
ach, na rachaibh a mach:
feuch, *a ta* e sna seòmraichibh
uaigneach, na creidibh *sin.*
27 Oir a réir mar a thig an
dealanach o'n àird an ear,
agus a dhealraicheas i gus an
àird an iar; mar sin mar an
ceudna bhitheas teachd Mhic
an duine.
28 Oir ge b'e àit[2] am bi a'
chairbh[3], is ann an sin a
chruinnichear na h-iolairean.
29 Air ball an déigh triob-
laid nan làithean ud, dorch-
aichear a' ghrian, agus cha
tabhair a' ghealach a solus,
agus tuitidh na reultan o
nèamh, agus bithidh cumh-
achdan nan nèamh air an
crathadh.
30 Agus an sin foillsichear
comhara Mhic an duine an
nèamh: agus an sin ni uile
threubha na talmhainn bròn,
agus chi iad Mac an duine
a' teachd air neulaibh nèimh,
le cumhachd agus glòir ro
mhòir.
31 Agus cuiridh e mach
'aingil le fuaim mhòir na
gall-truimp, agus cruinnich-
idh iad a shluagh taghta o na
ceithir gaothaibh, o leth-iom-
all nèimh gus an leth-iomall
eile.
32 Ach fòghlumaibh cos
amhlachd o'n chrann-fhìge:

1 *a shlànuichear.*

2 *bail.* 3 *a' chlosach.*

an uair a bhitheas a gheug a
nis maoth, agus a dh'fhàsas
an duilleach, aithnichidh sibh
gur fagus an samhradh :
33 Agus mar an ceudna,
an uair a chi sibhse na nithe
sin uile, biodh fios agaibh gu
bheil e am fagus, *eadhon* aig
na dorsaibh.
34 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Nach téid an gin-
ealach so féin thairis, gus an
tachair na nithe so uile.
35 Théid nèamh agus tal-
amh thairis, ach cha téid mo
bhriathra-sa thairis a chaoidh.
36 Ach cha'n 'eil fios an
là no na h-uaire sin aig duine
air bith, no fòs aig ainglibh
nèimh, ach aig m'Athair-sa
a mhàin.
37 Ach amhuil *a bha* làith-
ean Noe, mar sin mar an
ceudna bithidh teachd Mhic
an duine.
38 Oir mar a bha iad anns
na làithibh roimh an tuil ag
itheadh agus ag òl, a' pòsadh
agus a' toirt am pòsadh, gus
an là an deachaidh Noe a
steach san àirc.
39 Agus nach robh fhios
aca gus an d'thàinig an tuil,
agus an do thog i leatha iad
uile ; mar sin mar an ceudna
bithidh teachd Mhic an duine.
40 An sin bithidh dithis
air a' mhachair ; gabhar fear
aca, agus fàgar am fear eile.
41 Bithidh dithis bhan a'
meileadh[1] anns a' mhuilean ;
gabhar a h-aon aca, agus
fàgar an aon eile[2].
42 Uime sin deanaibh-sa
faire, oir cha'n 'eil fhios
agaibh cia an uair an tig bhur
Tighearn.
43 Ach a ta fhios so agaibh,
nam b'fhiosrach fear an tighe
cia an uair an tigeadh an
gaduiche, gu'n deanadh e
faire, agus nach fulaingeadh
e gu'm bristeadh a thigh
troimh.
44 Uime sin, bithibh-sa
ullamh mar an ceudna : oir
is ann an uair nach saoil sibh,
a thig Mac an duine.
45 Cò e, ma seadh, a ta
'na òglach firinneach agus
glic, a chuir a Thighearn os
ceann a mhuinntir, a thabh-
airt bìdh dhoibh 'na àm féin ?
46 *Is* beannaichte an t-
òglach sin, a gheibh a Thigh-
earna, ri àm dha teachd, a'
deanamh mar sin.
47 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, gu'n cuir se e os
ceann a mhaoin gu h-iomlan.
48 Ach ma their an droch
sheirbhiseach ud 'na chridhe,
A ta mo Thighearn a' cur
dàil 'na theachd ;
49 Agus ma thòisicheas e
air *a* chomhsheirbhisich a
bhualadh, agus air itheadh
agus òl maille ri luchd-misge ;
50 Thig Tighearn an òg-
laich sin ann an là nach 'eil
sùil aige ris, agus ann an
uair nach fios da,
51 Agus gearraidh e 'na
bhloighdibh e, agus bheir e a
chuibhrionn *da* maille ris na
cealgairibh : an sin bithidh
gul agus gìosgan fhiacal.

CAIB. XXV.

1 *Cosamhlachd nan deich òighean,* 14 *agus nan tàlann :* 31 *mar an ceudna mìn-innseadh mu'n bhreitheanas dheireannach.*

AN sin samhlaichear rìogh-
achd nèimh ri deich òigh-
ibh, a thug leo an lòchrain,
agus a chaidh a mach an

[1] *bleath.*

[2] *an té eile*

còdhail an fhir nuadh-phòsda[1].

2 Agus bha cùignear dhiubh glic, agus cùignear amaideach.

3 Thug iadsan a bha amaideach an lòchrain *leo*, ach cha d'thug iad oladh leo.

4 Ach iadsan a bha glic, thug iad oladh leo 'nan soithichibh maille r'an lòchranaibh.

5 Agus air deanamh maille d'on fhear nuadh-phòsda, thuit clò codail orra uile, agus suain[2].

6 Ach anns a' mheadhon-oidhche, rinneadh glaodh, Feuch, a ta am fear nuadh-pòsda a' teàchd; rachaibh a mach g'a choinneachadh.

7 An sin dh'éirich na h-òighean ud uile, agus dheasaich iad an lòchrain.

8 Agus thubhairt na h-òighean amaideach riusan *a bha* glic, Thoiribh dhuinne *cuid* do bhur n-oladh ; oir a ta ar lòchrain a' dol as.

9 Ach fhreagair iadsan *a bha* glic, ag ràdh, Air eagal nach bi na 's leòir ann dhuinn féin agus dhuibh-san, gu ma fearr leibh dol a chum an luchd-reicidh, agus ceannaichibh dhuibh féin.

10 Agus am feadh a bha iad a' dol a cheannach, thàinig am fear nuadh-pòsda ; agus chaidh iadsan a bha ullamh a steach leis chum a' phòsaidh, agus dhruideadh an dorus.

11 'Na dhéigh sin, thàinig mar an ceudna na h-òighean eile, ag ràdh, A Thighearn, a Thighearn, fosgail dhuinne.

12 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach aithne dhomh sibh.

13 Deanaibh faire air an aobhar sin, do bhrìgh nach aithne dhuibh an là no an uair, air an tig Mac an duine.

14 Oir is cosmhuil *e*[3] ri duine a' dol air choigrich, a ghairm a sheirbhisich, agus a thug dhoibh a mhaoin :

15 Agus do h-aon diubh thug e cùig tàlanna, agus do neach eile a dhà, agus do neach eile a h-aon ; do gach aon fa leth a réir a chomais ; agus air ball ghabh e a thurus.

16 Agus dh'imich esan a fhuair na cùig tàlanna, agus rinn e ceannachd leo, agus bhuannaich e cùig tàlanna eile.

17 Agus mar an ceudna esan *a fhuair* a dhà, bhuannaich e dithis eile.

18 Ach an ti a fhuair a h-aon, dh'imich e agus chladhaich e san talamh, agus dh'fholaich e airgiod a mhaighstir.

19 An dèigh aimsir fhada thàinig Tighearna nan seirbhiseach sin, agus rinn e cunntas riu.

20 Agus thàinig esan a fhuair na cùig tàlanna, agus thug *e leis* cùig tàlanna eile, ag ràdh, A Thighearna, thug thu dhomhsa cùig tàlanna : feuch, bhuannaich mi cùig tàlanna eile thuilleadh orra.

21 Agus thubhairt a Thighearna ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich fhìrinnich ; bha thusa firinneach ann am beagan, cuiridh mise os ceann

---

[1] *fhir-na-bainnse.* [2] *rinn iad dùsal uile, agus choidil iad.*

[3] *is cosmhuil* rìoghachd nèimh.

mhòran thu : imich a steach
do aoibhneas do Thighearn.
22 Agus thàinig esan a
fhuair an dà thàlann, agus
thubhairt e, A Thighearna,
thug thu dhomh-sa dà thàl-
ann : feuch, bhuannaich mi
dà thàlann eile thuilleadh
orra.
23 Thubhairt a Thighearna
ris, Is maith, a dheadh
sheirbhisich fhìrinnich ; bha
thusa firinneach ann am beag-
an *do nithibh*, cuiridh mise os
ceann mòran *do nithibh* thu :
imich a steach do aoibhneas
do Thighearn.
24 Ach an uair a thàinig
esan a fhuair an t-aon tàlann,
thubhairt e, A Thighearna,
bha fhios agam gur duine
cruaidh thu, a bhuaineas san
àite nach do chuir thu, agus a
thionaileas san ionad anns
nach do sgaoil thu ;
25 Agus air dhomh bhi fo
eagal, chaidh mi agus dh'-
fholaich mi do thàlann san
talamh : feuch, sin agad do
chuid féin.
26 Fhreagair a Thighearn
agus thubhairt e ris, A
sheirbhisich uilc agus leisg,
bha fhios agad gu buaininn-
sa san àit anns nach do chuir
mi, agus gu tionalainn as an
ionad anns nach do sgaoil
mi ;
27 Bu chòir dhuit, uime
sin, m'airgiod a thabhairt
do'n luchd-malairt, agus air
dhomh teachd, gheibhinn mo
chuid féin maille r'a riadh.
28 Buinibh uaith, uime sin,
an tàlann, agus thugaibh
dhàsan e, aig am bheil na
deich tàlanna.
29 (Oir do gach neach aig
am bheil, bheirear, agus bith-
idh aige gu pailt : ach uaith-
san aig nach 'eil, bheirear
eadhon an ni sin a ta aige.)
30 Agus tilgibh an seirbh-
iseach mi-tharbhach so do
dhorchadas iomallach : an
sin bithidh gul agus gìosgan
fhiacal.
31 An uair a thig Mac an
duine 'na ghlòir, agus na h-
aingil naomha uile maille ris,
an sin suidhidh e air caithir
rìoghail a ghlòire :
32 Agus cruinnichear 'na
làthair na h-uile chinnich ;
agus sgaraidh e iad o chéile,
amhuil a sgaras[1] buachaill
na caoraich o na gabhraibh :
33 Agus cuiridh e na caor-
aich air a làimh dheis, ach na
gabhair air a làimh chlì.
34 An sin their an Righ
riusan air a dheis, Thigibh, a
dhaoine beannaichte m' Ath-
ar-sa, sealbhaichibh mar
oighreachd an rìoghachd a
ta air a deasachadh dhuibh o
leagadh bunaite an domhain :
35 Oir bha mi ocrach, agus
thug sibh dhomh biadh : bha
mi tartmhor[2], agus thug sibh
dhomh deoch : bha mi a' m'
choigreach, agus thug sibh
aoidheachd dhomh :
36 Lomnochd, agus dh'-
eudaich sibh mi : bha mi
euslan, agus thàinig sibh
g'am amharc : bha mi am
priosan, agus thàinig sibh a
m' ionnsuidh.
37 An sin freagraidh na
fìreana e, ag ràdh, A Thigh-
earna, c'uin a chunnaic sinn
ocrach thu, agus a bheath-
aich sinn thu ? no tartmhor,
agus a thug sinn deoch dhuit ?
38 No c'uin a chunnaic

[1] *thearbaidheas.*

[2] *ìotmhor, pàiteach.*

sinn a'd' choigreach thu, agus
a thug sinn aoidheachd dhuit?
no lomnochd, agus a dh'eud-
aich sinn thu?
39 No c'uin a chunnaic
sinn euslan thu, no am prìos-
an, agus a thàinig sinn a
d'ionnsuidh?
40 Agus freagraidh an
Rìgh, agus their e riu, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
a mheud 's gu'n do rinn sibh
e do aon do na bràithribh a's
lugha agam-sa, rinn sibh
dhomh-sa *e*.
41 An sin their e mar an
ceudna riusan air an làimh
chlì, Imichibh uam, a shluagh
malluichte, dh'ionnsuidh an
teine shiorruidh, a dh'ulluich-
eadh do'n diabhul agus d'a
ainglibh :
42 Oir bha mi ocrach, agus
cha d'thug sibh dhomh biadh;
bha mi tartmhor, agus cha
d'thug sibh dhomh deoch :
43 Bha mi a'm' choigreach,
agus cha d' thug sibh aoidh-
eachd dhomh: lomnochd,
agus cha d'eudaich sibh mi:
euslan, agus am prìosan, agus
cha d'thàinig sibh g'am amh-
arc.
44 An sin freagraidh iadsan
mar an ceudna e, ag ràdh,
A Thighearna, c'uin a chunn-
aic sinne thu ocrach, no tart-
mhor, no d' choigreach, no
lomnochd, no euslan, no am
prìosan, agus nach do fhrith-
eil sinn dhuit?
45 An sin freagraidh esan
iad, ag ràdh, Gu deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, a mheud
as nach d'rinn sibh *e* do'n
neach a's lugha dhiubh so,
cha d'rinn sibh dhomh-sa *e*.
46 Agus imichidh iadsan
chum peanais shiorruidh;
ach na fìreana chum na
beatha maireannaich.

CAIB. XXVI.

1 Ghabh na h-uachdarain comhairle chum Iosa a ghlacadh, agus a chur gu-bàs. 6 Dh'ung bean àraidh a cheann le oladh luachmhoir. 14 Reic Iudas e ris na h-àrd-shagairt. 17 Dh'ith Criosd a' chàisg maille r'a dheisciobluibh.

AGUS tharladh, 'nuair a
chriochnaich Iosa na
briathra so uile, gu'n dubh-
airt e r'a dheisciobluibh,
2 A ta fhios agaibh gu
bheil a' chàisg an déigh dà
là, agus a ta Mac an duine
air a bhrath chum a cheus-
adh [1].
3 An sin chruinnich uachd-
arain nan sagart, agus na
sgrìobhaichean, agus sean-
airean a' phobuill, gu talla
an àrd-shagairt, d'an goirear
Caiaphas,
4 Agus ghabh iad comh-
airle le chéile chum Iosa a
ghlacadh le feall, agus a chur
bàs.
5 Ach thubhairt iad, Na
deanamaid e san fhéill, air
eagal gu'm bi buaireas am
measg a' phobuill.
6 Agus air do Iosa a bhi
ann am Betani, ann an tigh
Shimoin an lobhair,
7 Thàinig bean d'a ionn-
suidh aig an robh bocsa
alabastair làn do oladh ro
luachmhoir, agus dhòirt i air
a cheann *e*, agus e 'na shuidhe
aig *biadh*.
8 Ach an uair a chunnaic
a dheisciobuil *sin*, bha fearg
orra, ag ràdh, Ciod is ciall
do'n ana-caitheadh so?
9 Oir dh'fheudadh an oladh
so bhi air a reiceadh air

[1] *bheirear thairis Mac an duine gu bhi air a cheusadh.*

mhòran, agus a bhi air a toirt
do na bochdaibh.
10 Ach air aithneachadh
so do Iosa, thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh a' cur
dragha air a' mhnaoi? oir
rinn i deadh obair dhomhsa.
11 Oir a ta na bochdan
agaibh a ghnàth maille ribh,
ach cha'n 'eil mise agaibh a
ghnàth.
12 Oir air dòrtadh na h-
oladh so dhi air mo chorp-sa,
is ann fa chomhair m'adhlaic
a rinn i *e*.
13 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b'e àit am bi
an soisgeul so air a shearmon-
achadh air feadh an t-saogh-
ail gu h-iomlan, aithrisear an
ni a rinn a' bhean so, mar
chuimhne oirre.
14 An sin dh'imich aon
do'n dà fhear dheug, d'am
b'ainm Iudas Iscariot, chum
nan àrd-shagart.
15 Agus thubhairt e, Ciod
a bheir sibh dhomh-sa, agus
brathaidh mi dhuibh e? Agus
chòird iad ris air dheich buinn
fhichead airgid.
16 Agus o'n àm sin a mach
dh'iarr e fàth[1] air esan a
bhrath.
17 Agus air a' cheud *là do
fhéill* an arain neo-ghoirt-
ichte, thàinig na deisciobuil
chum Iosa, ag ràdh ris, C'àit
an àill leat sinne a dh'ulluch-
adh dhuit, chum gu'n ith thu
a' chàisg.
18 Agus thubhairt esan,
Rachaibh do'n bhaile gu
leithid so do dhuine, agus
abraibh ris, Tha am maigh-
stir ag ràdh, A ta m'àm am
fagus, cumaidh mi a' chàisg
aig do thigh-sa maille ri m'
dheisciobluibh.
19 Agus rinn na deisciobuil
mar a dh'orduich Iosa dhoibh,
agus dheasaich iad a' chàisg.
20 Agus an uair a thàinig
am feasgar, shuidh e maille
ris an dà fhear dheug.
21 Agus ag itheadh dhoibh,
thubhairt e, Gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, gu'm brath
fear dhibh mise.
22 Agus bha iad ro bhròn-
ach, agus thòisich gach aon
aca fa leth air a ràdh ris, Am
mise *e*, a Thighearn?
23 Agus fhreagair esan
agus thubhairt e, An ti a
thumas a làmh sa' mhèis
maille rium-sa, brathaidh
esan mi.
24 Gu deimhin a ta Mac
an duine ag imeachd, a réir
mar a ta e sgrìobhta m'a
thimchioll: ach is an-aoibhin
do'n duine sin le'm brathar
Mac an duine: bu mhaith
do'n duine sin mur beirte
riamh e.
25 An sin fhreagair Iudas
a bhrath e, agus thubhairt e,
A mhaighstir, am mise *e*?
Thubhairt esan ris, Thubhairt
thu.
26 Agus ag itheadh dhoibh,
ghlac Iosa aran, agus air tabh-
airt buidheachais, bhris se *e*[2],
agus thug e do na deisciob-
luibh *e*, agus thubhairt e,
Gabhaibh, ithibh; is e so mo
chorp-sa.
27 Agus air glacadh a'
chupain, agus air tabhairt
buidheachais, thug e dhoibh
e, ag ràdh, Olaibh uile dheth:
28 Oir is i so m'fhuil-sa
an tiomnaidh[3] nuaidh, a

[1] *cothrom.* [2] *agus bheannaich, agus bhris se* e.

[3] *a' choimhcheangail.*

dhóirtear air son mhòran
chum maitheanais pheac-
anna.
29 Ach tha mi ag ràdh
ribh, Nach òl mi á so suas
do thoradh so na fionain[1], gus
an là sin an òl mi e nuadh
maille ribh ann an rìoghachd
m'Athar.
30 Agus air dhoibh laoidh
a sheinn, chaidh iad a mach
gu sliabh nan crann-oladh.
31 An sin thubhairt Iosa
riu, Gheibh sibh uile oil-
bheum annam-sa an nochd;
oir a ta e sgrìobhta, Buailidh
mi am buachaill, agus sgapar
caoraich an treuda.
32 Ach an déigh dhomhsa
éirigh a rìs, théid mi roimhibh
do Ghalile.
33 Agus fhreagair Peadar
agus thubhairt e ris, Ged
gheibh gach uile dhaoine oil-
bheum annad, cha'n fhaigh
mise oilbheum gu bràth.
34 Thubhairt Iosa ris, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh riut,
air an oidhche so féin mu'n
goir an coileach, gu'n àich-
eadh thu mi tri uairean.
35 Thubhairt Peadar ris,
Ged a b'éigin dhomh bàsach-
adh maille riut, cha'n àich-
eadh mi thu. Agus thubh-
airt na deisciobuil uile mar
an ceudna.
36 An sin thàinig Iosa
maille riu gu ionad d'an goir-
ear Getsemane, agus thubh-
airt e ris na deisciobluibh,
Suidhibh-sa an so, gus an
téid mise a dheanamh ur-
nuigh an sud.
37 Agus thug e Peadar leis,
agus dithis mhac Shebede,
agus thòisich e air a bhi bròn-
ach, agus ro dhoilgheasach.
38 An sin thubhairt e riu,
A ta m'anam ro bhrònach,
eadhon gu bàs: fanaibh-sa
an so, agus deanaibh faire
maille riumsa,
39 Agus dh'imich e beagan
air adhart[2], agus thuit e air
aghaidh, a' deanamh urnuigh,
agus ag ràdh, O m' Athair,
ma dh'fheudas e bhi, rachadh
an cupan so seachad orm;
gidheadh, na biodh e mar is
àill leamsa, ach mar *is toil*
leatsa.
40 Agus thàinig e chum
nan deisciobul, agus fhuair e
'nan codal iad, agus thubh-
airt e ri Peadar, An ann mar
sin, nach b' urrainn sibh faire
a dheanamh aon uair *a mhàin*
maille riumsa?
41 Deanaibh faire agus
urnuigh, chum nach tuit sibh
am buaireadh: *a ta* gun amh-
arus an spiorad togarach;
ach *a ta* 'n fheoil anmhunn[3].
42 A rìs an dara uair, dh'-
imich e agus rinn e urnuigh,
ag ràdh, O m' Athair, mur
feudar gu'n téid an cupan so
seachad orm, gun mi 'ga òl,
do thoil-sa gu robh deanta.
43 Agus thàinig e agus
fhuair e iad a rìs 'nan codal:
oir bha an sùilean trom.
44 Agus dh'fhàg e iad,
agus dh'imich e a rìs, agus
rinn e urnuigh an treas uair,
ag ràdh nam briathra ceudna.
45 An sin thàinig e chum
a dheisciobul, agus thubhairt
e riu, Coidlibh roimhibh a nis,
agus gabhaibh fois; feuch, a
ta an uair air druideadh, agus
a ta Mac an duine air a
bhrath thairis do làmhaibh
pheacach.
46 Eiribh, imicheamaid:

[1] *fineamhain.* Eir.

[2] *air aghaidh.* [3] *lag.*

feuch, a ta an ti a bhrathas
mise am fagus.
47 Agus air dha bhi fathast
a' labhairt, feuch, thàinig
Iudas, aon do'n dà fhear
dheug, agus maille ris cuid-
eachd mhòr le claidhibh agus
bataibh o na h-àrd-shagart-
aibh agus o sheanairibh a'
phobuill.
48 A nis bha an ti a bhrath
esan air tabhairt comhara
dhoibh, ag ràdh, Ge b'e neach
a phògas mise, is e sin e;
deanaibh greim air.
49 Agus air ball thàinig e
chum Iosa, agus thubhairt e,
Fàilte dhuit, a mhaighstir;
agus phòg se e.
50 Ach thubhairt Iosa ris,
A charaid, c'ar son a thàinig
thu? An sin thàinig iad, agus
chuir iad làmh ann an Iosa,
agus ghlac iad e.
51 Agus, feuch, shìn a h-
aon diubhsan a bha maille ri
Iosa a làmh, agus tharruing
e a chlaidheamh, agus air dha
seirbhiseach an àrd-shagairt
a bhualadh, ghearr e a chluas
dheth.
52 An sin thubhairt Iosa
ris, Cuir a rìs do chlaidheamh
air ais 'na ionad féin: oir
iadsan uile a ghlacas an
claidheamh, tuitidh iad leis
a' chlaidheamh.
53 An saoil thusa nach
feud mise a nis m' Athair a
ghuidhe, agus bheir e dhomh
tuilleadh na[1] dà legion deug
do ainglibh?
54 Ach cionnus an sin
bhiodh na sgriobtuirean air
an coimhlionadh, *a tha 'g
ràdh* gur ann mar so is éigin
tachairt?
55 Anns an uair sin féin
thubhairt Iosa ris an t-sluagh,
An d'thàinig sibh a mach
mar gu b'ann an aghaidh
gaduiche, le claidhibh agus
bataibh chum mise a ghlac-
adh? Bha mi gach là a'm'
shuidhe maille ribh san
teampull a' teagasg, agus cha
do chuir sibh làmh annam.
56 Ach thachair so uile,
chum gu'm biodh sgriobtuire
nam fàidhean air an coimh-
lionadh. An sin thréig na
deisciobuil uile e, agus theich
iad.
57 Agus air dhoibh-san
Iosa a ghlacadh, thug iad leo
e gu Caiaphas an t-àrd-shag-
art, far an robh na sgrìobh-
aichean agus na seanairean
air cruinneachadh.
58 Ach lean Peadar e fad
uatha, eadhon gu talla an àrd-
shagairt, agus chaidh e steach,
agus shuidh e maille ris na
seirbhisich, a dh'fhaicinn na
crìche.
59 Agus dh'iarr na h-àrd-
shagairt agus na seanairean,
agus a' chomhairle uile, fian-
uis bhréige an aghaidh Iosa,
chum a chur gu bàs.
60 Ach cha d'fhuair iad:
seadh, ged thàinig mòran
do fhianuisibh bréige, cha
d'fhuair iad. Fa dheòidh
thàinig dà fhianuis bhréige,
61 Agus thubhairt iad,
Thubhairt am *fear* so, Is urr-
ainn mise teampull Dé a
leagadh, agus a thogail a rìs
an tri làithibh.
62 Agus air do'n àrd-shag-
art éirigh, thubhairt e ris,
Nach freagair thu bheag?
Ciod e a ta iad sin a' toirt
fianuis[2] a'd' aghaidh?
63 Ach dh'fhan Iosa 'na

[1] *is.*

[2] *a' fianuiseadh.*

thosd. Agus fhreagair an t-
ard-shagart agus thubhairt e
ris, A ta mi ga d' mhionn-
achadh air an Dia bheò, gu'n
innseadh tu dhuinn, an tu
Criosd Mac Dhé.
64 Thubhairt Iosa ris,
Thubhairt thu: gidheadh tha
mi ag ràdh ribh, 'Na dhéigh
so chi sibh Mac an duine 'na
shuidhe air deas làimh cumh-
achd *Dhé*, agus a' teachd air
neulaibh nèimh.
65 An sin reub an t-àrd-
shagart 'eudach, ag ràdh,
Gu'n do labhair e toibheum;
ciod am feum tuilleadh a ta
againn air fianuisibh? feuch,
a nis chuala sibh a thoibheum.
66 Ciod i bhur barail-sa?
Fhreagair iadsan agus thubh-
airt iad, A ta e toillteanach
air a' bhàs.
67 An sin thilg iad smugaid
'na eudan, agus bhuail iad le
am basaibh e; agus ghabh
cuid eile air le slataibh,
68 Ag ràdh, Dean fàidhead-
aireachd[1] dhuinn, a Chriosd,
Cò e a bhuail thu?
69 Agus shuidh Peadar a
mach anns an talla: agus
thàinig cailin àraidh d'a ionn-
suidh, ag ràdh, Bha thusa
mar an ceudna maille ri Iosa
o Ghalile.
70 Ach dh'àicheadh esan
'nan làthair uile, ag ràdh,
Cha'n 'eil fhios agam ciod a
ta thu ag ràdh.
71 Agus air dol a mach dha
do'n fhor-dhorus, chunnaic
cailin eile e, agus thubhairt i
riu-san a bha 'n sin, Bha 'm
fear so mar an ceudna maille
ri Iosa o Nasaret.
72 Agus dh'àicheadh e a
rìs le mionnaibh, *ag ràdh*,
Cha'n aithne dhomh an duine.
73 Agus, tamull beag 'na
dhéigh sin, thàinig an dream
a bha 'nan seasamh a làthair,
agus thubhairt iad ri Peadar,
Gu firinneach is ann diubh
sud féin tha thusa; oir a ta
do chainnt ga d' bhrath.
74 An sin thòisich e ri
mallachadh agus mionnach-
adh, *ag ràdh*, Cha'n aithne
dhomh an duine. Agus air
ball ghoir an coileach.
75 Agus chuimhnich Peadar
briathran Iosa, a thubhairt
ris, Mu'n goir an coileach,
àicheadhaidh tu mi tri uair-
ean. Agus, air dol a mach
dha, ghuil e gu geur[2].

CAIB. XXVII.

1 Cheangail na h-uachdarain agus na seanairean Criosd, agus thug iad thairis e do Philat. 3 Chroch Iudas e féin. 19 Fhuair Pilat rabhadh o 'mhnaoi mu thimchioll Chriosd, 20 dh'ionnlaid e a làmh-an; 26 agus leig e Barabas fa sgaoil.

AIR teachd do'n mhaduinn,
ghabh uachdarain nan
sagart uile, agus seanairean
a' phobuill, comhairle le
chéile an aghaidh Iosa, chum
a chur gu bàs.
2 Agus air dhoibh esan a
cheangal, thug iad leo e,
agus thug iad thairis e do
Phontius Pilat an t-uachd-
aran.
3 An sin, an uair a chunn-
aic Iudas a bhrath e, gu'n
do dhìteadh e, ghabh e aith-
reachas, agus thug e air an
ais na deich buinn fhichead
airgid do na h-àrd-shagart-
aibh, agus do na seanairibh,
4 Ag ràdh, Pheacaich mi,
ann am brath na fola neòch-
iontaich. Ach thubhairt iad-

[1] fàistneachd.

[2] goirt

san, Ciod *e sin* duinne; amhairc thusa *air sin*.

5 Agus air tilgeadh uaith nam bonn airgid anns an teampull, dh'imich e roimhe, agus chaidh e agus chroch[1] se e féin.

6 Agus ghlac na h-àrd-shagairt na buinn airgid, agus thubhairt iad, Cha chòir an cur san ionmhas, oir is luach fola iad.

7 Agus air gabhail comhairle dhoibh, cheannaich iad leo fearann a' chriadhadair[2], chum a bhi 'na àit-adhlaic do choigrich[3].

8 Air an aobhar sin goirear do'n fhearann sin, Fearann na fola, gus an là'n diugh.

9 (An sin choimhlionadh an ni a labhradh le Ieremias am fàidh, ag ràdh, Agus ghabh iad na deich buinn fhichead airgid, luach an ti a mheasadh, neach a mheas iadsan *a bha* do chloinn Israeil,

10 Agus thug siad iad air son fearainn a' chriadhadair, mar a dh'orduich an Tighearna dhomh-sa.)

11 Agus sheas Iosa an làthair an uachdarain: agus dh'fhiosraich an t-uachdaran dheth, ag ràdh, An tusa Righ nan Iudhach? Agus thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu.

12 Agus an uair a chuir na h-àrd-shagairt agus na seanairean cionta as a leth, cha do fhreagair e ni sam bith.

13 An sin thubhairt Pilat ris, Nach cluinn thu cia lìon nithe air am bheil iad a' toirt fianuis a'd' aghaidh?

14 Agus cha d'thug e freagradh dha air aon fhocal; ionnus gu'n do ghabh an t-uachdaran iongantas ro mhòr.

15 A nis ri àm na féille, chleachd an t-uachdaran aon phrìosanach a b'àill leo chur fa sgaoil do'n phobull.

16 Agus bha aca, san àm sin, prìosanach ro chomharaichte, d'am b'ainm Barabas.

17 Air an aobhar sin, an uair a bha iad cruinn an ceann a chéile, thubhairt Pilat riu, Cò is àill leibh mise a chur fa sgaoil duibh? Barabas, no Iosa, d'an goirear Criosd?

18 Oir bha fhios aige gu'm b'ann o fharmad a thug iad thairis e.

19 Agus an uair a bha e 'na shuidhe air caithir a' bhreitheanais, chuir a bhean *teachdaireachd* d'a ionnsuidh, ag ràdh, Na biodh agad-sa gnothuch sam bith ris an fhìrean[4] sin: oir is mòr a dh'fhulaing mise an diugh ann am bruadar, air a shon-san.

20 Ach chuir na h-àrd-shagairt agus na seanairean impidh air a' phobull gu'n iarradh iad Barabas, agus gu milleadh iad Iosa.

21 Agus fhreagair an t-uachdaran agus thubhairt e riu, Cò do'n dithis is àill leibh mise a chur fa sgaoil duibh? Thubhairt iadsan, Barabas.

22 Thubhairt Pilat riu, Ciod ma seadh a ni mi ri Iosa, d'an goirear Criosd? Thubhairt iad ris uile, Ceusar e.

---

[1] *thachd.*
[2] *fhir deanamh shoithiche creadha*

[3] *choigreachaibh.*
[4] *ionracan.*

23 Agus thubhairt an t-uachdaran, C'ar son? ciod an t-olc a rinn e? ach is mò gu mòr a ghlaodh iadsan, ag ràdh, Ceusar e.

24 Agus an uair a chunnaic Pilat nach do bhuadhaich e bheag sam bith, ach gu'n d'éirich an tuilleadh buaireis, ghabh e uisge, agus dh'ionnlaid e a làmhan am fianuis an t-sluaigh, ag ràdh, A ta mise neò-chiontach do fhuil an fhìrein so; faicibh-sa *sin*.

25 Agus fhreagair am pobull uile, agus thubhairt iad, Biodh 'fhuil oirnne, agus air ar cloinn.

26 An sin leig e fa sgaoil Barabas dhoibh: ach air dha Iosa a sgiùrsadh, thug e thairis e chum a cheusadh.

27 An sin thug saighdearan an uachdarain leo Iosa do thalla a' bhreitheanais, agus chruinnich iad a' bhuidheann uile m'a thimchioll.

28 Agus air dhoibh a rùsgadh [1], chuir iad uime falluinn scarlaid.

29 Agus air dhoibh crùn droighinn fhigheadh, chuir iad m'a cheann e, agus slat chuilce 'na làimh dheis: agus lùb iad an glùn 'na làthair, agus rinn iad fanoid air, ag ràdh, Gu'm beannaichear thu, a Righ nan Iudhach.

30 Agus thilg iad smugaid air, agus ghlac iad an t-slat chuilce, agus bhuail iad sa' cheann *e*.

31 Agus an déigh dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad an fhalluinn dheth, agus chuir iad 'eudach féin uime, agus thug iad leo e chum a cheusadh.

32 Agus an uair a chaidh iad a mach, fhuair iad duine o Chirene, d'am b'ainm Simon: esan dh'éignich iad chum a chrann-ceusaidh-san a ghiùlan.

33 Agus an uair a thàinig iad gu ionad d'an ainm Golgota, sin r'a radh, àite cloiginn.

34 Thug iad dha r'a òl fion geur, measgta le domblas: agus air dha a bhlasadh, cha'n òladh se *e*.

35 Agus an uair a cheus iad e, roinn iad a thrusgan eatorra, a' tilgeadh crannchuir: chum gu'n coimhliontadh an ni a labhradh leis an fhàidh, Roinn iad m'eudach eatorra, agus chuir iad crannchur air mo bhrat.

36 Agus shuidh iad, agus rinn iad faire air an sin:

37 Agus chuir iad a chùisdhìtidh sgrìobhta os a cheann, IS E SO IOSA RIGH NAN IUDHACH.

38 An sin cheusadh maille ris dà ghaduiche [2]; fear air a làimh dheis, agus fear eile air a làimh chlì.

39 Agus thug iadsan a bha dol seachad, toibheum dha, a' crathadh an ceann,

40 Agus ag ràdh, Thusa a leagas an teampull, agus a chuireas suas an tri làithibh e, fòir ort féin: ma's tu Mac Dhé, thig a nuas o'n chrann-cheusaidh.

41 Mar an ceudna, thubhairt na h-àrd-shagairt, maille ris na sgrìobhaichibh, agus na seanairibh, a' fanoid air,

42 Shaor e daoine eile, e féin a shaoradh ni 'n comasach e: ma's e Righ Israeil,

---

[1] *'eudach a thoirt dheth.*

[2] *dà fhear-reubainn, dà chreachadair.*

thigeadh e nis a nuas o'n
chrann-cheusaidh, agus creid-
idh sinn e.
43 Chuir e a dhòigh an
Dia; saoradh e a nis e, ma
tha toil aige dha: oir thubh-
airt e, Is mise Mac Dhé.
44 Agus thug na gaduich-
ean a cheusadh maille ris,
am beum ceudna dha.
45 A nis, o'n t-seathadh
uair bha dorchadas air an tìr
uile, gus an naothadh uair.
46 Agus mu thimchioll na
naothadh uaire, dh'éigh Iosa
le guth àrd, ag ràdh, Eli, eli,
lama sabachtani? is e sin r'a
ràdh, Mo Dhia, mo Dhia,
c'ar son a thréig thu mi?
47 Agus air cluinntinn sin
do chuid diubhsan a bha 'nan
seasamh an sin, thubhairt
iad, A ta am fear so a' glaodh-
aich air Elias.
48 Agus air ball ruith a
h-aon diubh, agus ghabh e
spong, agus lìon e do fhìon
geur i, agus air dha a cur air
slait chuilce, thug e dha r'a
òl.
49 Ach thubhairt càch,
Leig dha, faiceamaid an tig
Elias g'a thèarnadh.
50 Agus an uair a dh'éigh
Iosa a rìs le glaodh mòr, thug
e suas a spiorad.
51 Agus, feuch, reubadh
brat-roinn an teampuill 'na
dhà chuid, o mhullach gu
ìochdar; agus chrìothnuich
an talamh, agus sgoilteadh
na creagan:
52 Agus dh'fhosgladh na
h-uaighean, agus dh'éirich
mòran do chorpaibh nan
naomh, a bha 'nan codal,
53 Agus chaidh iad a mach
as na h-uaighibh an déigh
'aiseirigh-san, agus chaidh iad
a steach do'n bhaile naomh,
agus nochdadh iad do mhòr-
an.
54 A nis, an uair a chunn-
aic an ceannard-ceud, agus
iadsan a bha maille ris a
coimhead[1] Iosa, a' chrith-
thalmhainn, agus na nithe
eile a rinneadh, ghabh iad
eagal mòr, ag ràdh, Gu firinn-
each b'e so Mac Dhé.
55 Agus bha an sin mòran
bhan (ag amharc am fad) a
lean Iosa o Ghalile, a' frith-
ealadh dha:
56 Am measg an robh
Muire Magdalen, agus Muire
màthair Sheumais agus Io-
seis, agus màthair cloinne
Shebede.
57 Agus air teachd do'n
fheasgar, thàinig duine
saoibhir o Arimatea, d'am
b'ainm Ioseph, a bha e féin
'na dheisciobul aig Iosa mar
an ceudna.
58 Chaidh esan gu Pilat,
agus dh'iarr e corp Iosa: an
sin dh'àithn Pilat an corp a
thabhairt *da*.
59 Agus ghlac Ioseph an
corp, agus phaisg e ann an
lìon-eudach fior-ghlan e,
60 Agus chuir se e 'na
uaigh nuaidh féin, a chladh-
aich e ann an carraig: Agus
charuich e clach mhòr gu
dorus na h-uaighe, agus dh'-
imich e roimhe.
61 Agus bha Muire Mag-
dalen, agus a' Mhuire eile
'nan suidhe fa chomhair na
h-uaighe.
62 A nis air an là màireach,
an là'n déigh an ulluchaidh,
chruinnicheadh na h-àrd-
shagairt agus na Phairisich
gu Pilat,
63 Ag ràdh, A Thighearn,

[1] *gleidheadh.*

is cuimhne leinn an uair a bha am mealltair ud fathast beò, gu'n dubhairt e, Eiridh mi an déigh thri làithean.

64 Orduich, uime sin, an uaigh a bhi air a coimhead gu cinnteach, gus an treas là, air eagal gu'n tig a dheisciobuil san oidhche, agus gu'n goid iad leo e, agus gu'n abair iad ris an t-sluagh, Dh'éirich e o na marbhaibh: agus mar sin bithidh am mearachd deireannach ni's miosa na'n ceud *mhearachd*.

65 Thubhairt Pilat riu, Tha faire agaibh; imichibh, deanaibh *an uaigh* cho tèaruinte 's is aithne dhuibh.

66 Agus dh'imich iad, agus rinn iad an uaigh cinnteach, a' cur seula air a' chloich, maille ri faire.

CAIB. XXVIII.

1 Tha aiseirigh Chriosd air a' cur an céill do na mnaibh: 9 nochd Criosd e féin doibh. 11 Thug na h-àrd-shagairt airgiod do na saighdearaibh chum gu'n abradh iad gu'n do ghoideadh as 'uaigh e.

AN déigh na sàbaid, aig briseadh na faire air a' cheud *là* do'n t-seachduin, thàinig Muire Magdalen, agus a' Mhuire eile, a dh'fhaicinn na h-uaighe.

2 Agus, feuch, bha crith-thalmhainn mhòr ann; oir thàinig aingeal an Tighearna nuas o nèamh, agus air teachd dha, charuich e a' chlach o'n dorus, agus shuidh e oirre.

3 Agus bha a ghnùis mar dhealanach, agus 'eudach geal mar shneachdadh.

4 Agus air eagal roimhe chriothnuich an luchd-coimhid [1], agus chaidh iad an riochd mairbh.

5 Ach fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e ris na mnaibh, Na biodh eagal oirbhse: oir a ta fhios agam gu bheil sibh ag iarraidh Iosa, a chaidh cheusadh.

6 Cha'n 'eil e 'n so; oir dh'éirich e, mar a thubhairt e: thigibh, faicibh an t-àit an robh an Tighearn 'na luidhe.

7 Agus imichibh gu luath, agus innsibh d'a dheisciobluibh gu'n d'éirich e o na marbhaibh: agus, feuch, tha e dol roimhibh do Ghalile; an sin chi sibh e; feuch, thubhairt mise ribh e.

8 Agus dh'imich iad gu luath o'n uaigh, le h-eagal agus mòr-ghairdeachas, agus ruith iad a dh'innseadh d'a dheisciobluibh.

9 Agus ag imeachd dhoibh-san a dh'innseadh d'a dheisciobluibh, feuch, thachair Iosa féin orra, ag ràdh, Fàilte dhuibh. Agus thàinig iad am fagus da, agus rug iad air a chosaibh, agus rinn iad aoradh dha [2].

10 An sin thubhairt Iosa riu, Na biodh eagal oirbh: imichibh, abraibh ri m' bhràithribh iadsan a dhol do Ghalile, agus an sin chi iad mi.

11 Agus an uair a bha iadsan ag imeachd, feuch, thàinig cuid do'n luchd-faire do'n bhaile, agus nochd iad do na h-àrd-shagartaibh gach ni a thachair.

12 Agus air cruinneachadh dhoibh-san an ceann a chéile maille ris na seanairibh, agus air gabhail comhairle dhoibh, thug iad mòran airgid do na saighdearaibh,

---

[1] *luchd-faire.*

[2] *thug iad urram dha.*

13 Ag ràdh, Abraibh-sa
gu'n d'thàinig a dheisciobuil
anns an oidhche, agus gu'n
do ghoid iad e, an uair a bha
sinne 'nar codal.
14 Agus ma chluinneas an
t-uachdaran so, cuiridh sinne
impidh air, agus ni sinn
sibhse tèaruinte.
15 Agus ghabh iad an t-
airgiod, agus rinn iad mar a
theagaisgeadh dhoibh: agus
a ta a' chainnt so air a h-
aithris am measg nan Iudhach
gus an là'n diugh.
16 An sin chaidh an t-aon
deisciobul deug do Ghalile,
do'n bheinn far an d'orduich
Iosa dhoibh.
17 Agus an uair a chunn-
aic iad e, rinn iad aoradh
dha: ach bha cuid aca fo
amharus.
18 Agus thàinig Iosa, agus
labhair e riu, ag ràdh, Thugadh
dhomh-sa gach uile chumh-
achd air nèamh agus air tal-
amh.
19 Uime sin imichibh-sa,
agus deanaibh deisciobuil do[1]
gach uile chinneach, 'gam
baisteadh ann an ainm an
Athar, agus a' Mhic, agus an
Spioraid naoimh;
20 A' teagasg dhoibh gach
uile nithe a dh'àithn mise
dhuibh a choimhead: Agus,
feuch, a ta mise maille ribh
a ghnàth, gu deireadh an t-
saoghail. Amen.

[1] *iompaichibh, teagaisgibh.*

An SOISGEUL a reir MHARCUIS.

CAIB. I.

1 *Dreuchd Eoin Bhaiste.* 9 *Bhaisteadh Iosa.* 14 *Shearmonaich e soisgeul rìoghachd Dhé.* 16 *Ghairm e Peadar, Aindreas, Seumas agus Eoin.* 23 *Leighis e aon anns an robh deamhan,* 32 *agus mòran do mhuinntir a bha euslan.*

TOISEACH Soisgeil Iosa
Criosd, Mhic Dhé:
2 A réir mar a ta e sgrìobhta
anns na fàidhibh, Feuch,
cuiream mo theachdair roimh
do ghnùis, a dh'ulluicheas do
shlighe romhad
3 Guth an ti a dh'éigheas
anns an fhàsach, Ulluichibh
slighe an Tighearna, dean-
aibh a cheumanna dìreach.
4 Bha Eoin a' baisteadh
anns an fhàsach, agus a'
searmonachadh baistidh an
aithreachais chum maithean-
ais pheacanna.
5 Agus chaidh a mach d'a
ionnsuidh tìr Iudea uile, agus
luchd-àiteachaidh[1] Ierusa-
leim, agus bhaisteadh leis iad
uile ann an amhainn Iordain,
ag aideachadh am peacanna.
6 Agus bha Eoin air eud-
achadh[2] le fionna chàmhal,
agus crios leathair m'a leas-
raidh; agus bu bhiadh dha
locuist agus mil fhiadhaich.
7 Agus shearmonaich e, ag
radh, A ta neach a' teachd

[1] *luchd-aitich.*

[2] *air chòmhdach.*

a'm dhéigh a s cumhachd-
aiche na mise, neach nach
airidh mise air cromadh sìos
agus barr-iall a bhròg fhuasg-
ladh.
8 Bhaist mise gu dearbh
sibh le h-uisge: ach baistidh
esan sibh leis an Spiorad
Naomh.
9 Agus tharladh anns na
làithibh sin, gu'n d'thàinig
Iosa o Nasaret Ghalile, agus
bhaisteadh e le h-Eoin ann
an Iordan.
10 Agus air ball, an uair a
chaidh e suas as an uisge,
chunnaic e na nèamhan air
am fosgladh, agus an Spiorad
mar choluman a' teachd a
nuas air.
11 Agus thàinig guth o
nèamh, *ag ràdh*, Is tusa mo
Mhac gràdhach, anns am
bheil mo mhòr-thlachd.
12 Agus air ball, tharruing
an Spiorad e do'n fhàsach.
13 Agus bha e 'n sin san
fhàsach dà fhichead là air a
bhuaireadh le Satan, agus bha
e maille ris na fiadh-bheath-
aichibh, agus fhritheil na h-
aingil dha.
14 Agus an déigh Eoin a
chur am prìosan, thàinig Iosa
do Ghalile, a' searmonachadh
soisgeil rìoghachd Dhé,
15 Agus ag ràdh, Choimh-
lionadh an aimsir, agus a ta
rìoghachd Dhé am fagus;
deanaibh-sa aithreachas, agus
creidibh an soisgeul.
16 Agus air dha bhi 'g im-
eachd ri taobh fairge Ghalile,
chunnaic e Simon, agus Aind-
dreas a bhràthair, a' tilgeadh
lìn san fhairge: (oir b'iasgair-
ean iad.)
17 Agus thubhairt Iosa riu,
Thigibh a'm dhéigh-sa, agus
ni mi 'nur iasgairibh air
daoinibh sibh.
18 Agus air ball dh'fhàg
iad an lìonta, agus lean iad
esan.
19 Agus an uair a chaidh
e beagan air aghaidh as a sin,
chunnaic e Seumas *mac* She-
bede, agus Eoin a bhràthair,
agus iad san luing a' càradh
an lìonta.
20 Agus air ball ghairm e
iad; agus dh'fhàg iad Sebede
an athair san luing maille ris
an luchd-tuarasdail, agus lean
iad esan.
21 Agus chaidh iad a steach
do Chapernaum; agus air
ball air dha dol a stigh do'n
t-sionagog[1] air an t-sàbaid,
theagaisg e.
22 Agus ghabh iad ion-
gantas r'a theagasg: oir bha
e 'g an teagasg mar neach
aig an robh ùghdarras, agus
cha b'ann mar na sgrìobh-
aichean.
23 Agus bha 'nan sion-
agog-san neach anns an robh
spiorad neòghlan, agus
ghlaodh e,
24 Ag ràdh, Leig leinn;
ciod ar gnothuch-ne riut,
Iosa o[2] Nasaret? an d'thàinig
thu g'ar sgrios-ne? Is aithne
dhomh cò thu, aon naomh
Dhé.
25 Agus chronuich Iosa e,
ag ràdh, Bi a'd' thosd, agus
thig a mach as.
26 Agus an uair a reub an
spiorad neòghlan e, agus a
ghlaodh e le guth àrd, thàinig
e mach as.
27 Agus ghabh iad mòr-
iongantas uile, ionnus gu'n
robh iad a' cur na ceisde so

[1] *tigh-aoraidh.*

[2] *bho, á.*

r'a[1] chéile, ag ràdh, Ciod e so? Ciod e an teagasg nuadh so? oir le h-ùghdarras a ta e toirt orduigh eadhon do na spioradaibh neòghlan, agus tha iad ùmhal dha.

28 Agus chaidh a chliu air ball a mach air feadh na tìre uile timchioll Ghalile.

29 Agus gun dàil, air dhoibh dol a mach as an t-sionagog, chaidh iad a steach do thigh Shimoin agus Aindreais, maille ri Seumas agus Eoin.

30 Ach bha màthair-chéile Shimoin 'na luidhe ann am fiabhrus; agus ghrad labhair iad ris uimpe.

31 Agus thàinig esan agus thog e i, a' breith air làimh oirre; agus air ball dh'fhàg am fiabhrus i, agus fhritheil i dhoibh.

32 Agus an uair a bha 'm feasgar ann, air do'n ghréin dol fuidhe, thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile a bha euslan, agus iadsan anns an robh deamhain.

33 Agus bha 'm baile uile air a chruinneachadh chum an doruis.

34 Agus leighis e mòran air an robh iomadh gné eucail, agus thilg e mach mòran dheamhan, agus cha d'fhulaing e do na deamhnaibh labhairt, air son gu'm b'aithne dhoibh e.

35 Agus air dha éirigh sa' mhaduinn, fada roimh là, chaidh e mach, agus dh'imich e gu àite fàsail[2], agus rinn e urnuigh an sin.

36 Agus lean Simon, agus an dream a bha maille ris e.

37 Agus air 'fhaotainn doibh thubhairt iad ris, A ta gach uile neach ga d'iarraidh.

38 Agus thubhairt esan riu, Rachamaid[3] a dh'ionnsuidh nam bailtean eile làimh ruinn, chum gu'n searmonaich mi an sin mar an ceudna: oir is ann a chum na crìche so thàinig mise mach.

39 Agus shearmonaich e 'nan sionagogaibh air feadh Ghalile uile, agus thilg e mach na deamhain.

40 Agus thàinig lobhar d'a ionnsuidh, a' guidhe air, agus a' lùbadh a ghlùin da, agus ag ràdh ris, Ma's àill leat, tha thu comasach air mise a dheanamh glan.

41 Agus ghabh Iosa truas mòr dheth[4], agus air sìneadh a mach a làimhe, bhean e ris, agus thubhairt e ris, Is àill leam; bi-sa glan.

42 Agus co luath as a labhair e, air ball dh'fhalbh an luibhre[5] uaith, agus rinneadh glan e.

43 Agus thug e geur-ordugh dha, *agus* air ball chuir e air falbh e;

44 Agus thubhairt e ris, Feuch nach innis thu bheag do neach air bith: ach imich, nochd thu féin do'n t-sagart, agus tabhair mar ìobairt air son do ghlanaidh na nithe a dh'àithn Maois, mar fhianuis dhoibh.

45 Agus air dhasan dol a mach, thòisich e air innseadh gu ro fhollaiseach, agus air a' chùis a sgaoileadh mu'n cuairt, air chor as nach feudadh Iosa dol tuilleadh gu follaiseach a steach do'n

---

[1] *air a.*
[2] *dìomhair, uaigneach.*
[3] *imicheamaid, theirigeamaid.*
[4] *ris.*
[5] *mùire.*

bhaile; ach bha e mach ann
an àitibh uaigneach: agus
thàinig iad d'a ionnsuidh as
gach àird.

CAIB. II.

1 Leighis Criosd neach air an robh am pairilis: 14 ghairm e Mata o àite togail na cìse: 16 dh'ith e maille ri cìs-mhaoir agus ri peacaich: 18 ghabh e leith-sgeul a dheisciobul air son nach robh iad a' trasgadh.

AGUS an déigh làithean
àraidh, chaidh e a rìs a
steach do Chapernaum; agus
chualas esan a bhi san tigh.
2 Agus air ball chruinnich-
eadh mòran an ceann a
chéile, air chor as nach robh
àit a chumadh *iad*, eadhon
timchioll an doruis: agus
labhair e am focal riu.
3 Agus thàinig iad, a' toirt
d'a ionnsuidh neach air an
robh am pairilis, air a ghiùlan
le ceathrar.
4 Agus a chionn nach b'-
urrainn iad teachd am fagus
da leis an t-sluagh, rùisg iad
mullach an tighe anns an
robh e: agus air dhoibh a
tholladh, leig iad sìos an
leabadh air an robh an neach
a bha tinn leis a' phairilis,
'na luidhe.
5 'Nuair chunnaic Iosa an
creidimh-san, thubhairt e ris
an neach air an robh am
pairilis, A mhic, tha do pheac-
anna [1] air am maitheadh
dhuit.
6 Ach bha dream àraidh [2]
do na sgrìobhaichibh 'nan
suidhe an sin, agus iad a'
reusonachadh 'nan cridheach-
aibh féin,
7 C'ar son a ta am fear so
a' labhairt toibheim mar so?
Cò dh'fheudas peacanna a
mhaitheadh ach Dia a
mhàin?
8 Agus air ball, air aithn-
eachadh do Iosa 'na spiorad
féin gu'n robh iadsan a' reus-
onachadh mar sin annta féin,
thubhairt e riu, C'ar son a ta
sibh a' reusonachadh nan
nithe sin ann bhur cridheach-
aibh?
9 Cò aca is usadh a ràdh
ris an neach air am bheil am
pairilis, Tha do pheacanna
air am maitheadh dhuit, no
a ràdh, Eirich, agus tog do
leabhadh, agus imich?
10 Ach a chum gu'm bi
fios agaibh gu bheil ùghdarras
aig Mac an duine peacanna
a mhaitheadh air thalamh,
(thubhairt e ris an fhear air
an robh am pairilis,)
11 A ta mi ag ràdh riut,
Eirich, agus tog do leabadh,
agus imich do d' thigh.
12 Agus dh'éirich esan air
ball, agus thog e an leabadh
agus chaidh e mach 'nam
fianuis uile, ionnus gu'n robh
mòr-iongantas orra uile, agus
gu'n do ghlòraich iad Dia,
ag ràdh, Cha'n fhaca sinne
riamh a leithid so.
13 Agus chaidh e mach a
rìs ri taobh na mara; agus
thàinig an sluagh uile d'a
ionnsuidh, agus theagaisg e
iad.
14 Agus ag dol seachad da,
chunnaic e Lebhi *mac* Alph-
euis 'na shuidhe aig àite
togail na cìse, agus thubh-
airt e ris, Lean mise. Agus
dh'éirich e, agus lean se e.
15 Agus tharladh, 'nuair a
shuidh Iosa chum bìdh 'na
thigh-san, gu'n do shuidh
mòran chìs-mhaor agus

---

[1] *pheacaidh.*

[2] *àraid.*

pheacach maille ri Iosa, agus r'a dheisciobluibh: oir bha mòran ann, agus lean iad e.

16 Agus an uair a chunnaic na sgrìobhaichean agus na Phairisich esan ag itheadh maille ri cìs-mhaoraibh agus ri peacachaibh, thubhairt iad r'a dheisciobluibh, C'ar son a ta e ag itheadh agus ag òl maille ri cìs-mhaoraibh agus ri peacachaibh?

17 Agus an uair a chuala Iosa so, thubhairt e riu, Cha'n 'eil feum aca-san a ta slàn air an léigh, ach aca-san a ta tinn: cha d' thàinig mise a ghairm nam fìrean, ach nam peacach chum aithreachais.

18 Agus bu ghnàth le deisciobluibh Eoin, agus nam Phairiseach a bhi trasgadh [1]: agus thàinig iad, agus thubhairt iad ris, C'ar son a ta deisciobuil Eoin, agus nam Phairiseach ri trasgadh, agus nach 'eil do dheisciobuil-sa a' trasgadh.

19 Agus thubhairt Iosa riu, Am bheil clann seòmair an fhir nuadh-phòsda comasach air trasgadh a dheanamh, am feadh a bhitheas am fear nuadh-pòsda maille riu [2]? am feadh a ta am fear nuadh-pòsda aca maille riu, cha'n fheud iad trasgadh a dheanamh.

20 Ach thig na làithean anns an toirear am fear nuadh-pòsda uatha; agus an sin ni iad trasgadh sna làithibh sin.

21 Agus cha'n 'eil duine sam bith a dh'fhuaigheas mìr do eudach nuadh air sean eudach; no, *ma dh'fhuaigheas*, buinidh am mìr nuadh, a chuireadh g'a lìonadh suas, as an t-sean eudach, agus nìthear an reubadh ni's miosa.

22 Agus cha chuir duine air bith fìon ùr ann an seann searragaibh [3]; no brisidh am fìon nuadh na searragan, agus dòirtear am fìon, agus caillear na searragan: ach is còir fìon nuadh a chur ann an searragaibh nuadha.

23 Agus tharladh gu'n deachaidh e troimh [4] na h-achaibh arbhair air là na sàbaid; agus thòisich a dheisciobuil, ag imeachd dhoibh, ris na diasan arbhair a spìonadh.

24 Agus thubhairt na Phairisich ris, Feuch, c'ar son a ta iad a' deanamh an ni nach 'eil ceaduichte air là na sàbaid?

25 Agus thubhairt esan riu, Nach do leugh sibhse riamh ciod a rinn Daibhidh 'nuair a bha uireasbhuidh air, agus ocras air féin agus orra-san a bha maille ris?

26 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé ann an làithibh Abiatair an àrd-shagairt, agus a dh'ith e aran na fianuis [5] nach 'eil ceaduichte do neach air bith itheadh, ach do na sagartaibh, agus a thug e, mar an ceudna, do'n dream a bha maille ris?

27 Agus thubhairt e riu, Dh'orduicheadh an t-sàbaid air son an duine, cha'n e an duine air son na sàbaid?

28 Air an aobhar sin, is Tighearna [6] Mac an duine air an t-sàbaid féin.

---

[1] *trosgadh.* [2] *'nam fochair.* [3] *leathar-bhuidealaibh.*

[4] *trìd, air feadh.* [5] *an t-aran taisbeanta.* [6] *Maighstir.*

CAIB. III.

1 *Leighis Criosd an duine aig an robh an làmh sheargta.* 11 *Chronuich e na spiorada neò-ghlan;* 13 *agus thagh e dà abstol deug.* 22 *Dhearbh e aingidheachd an t-sluaigh a bha 'g ràdh gu'n robh e a' tilgeadh dheamhan a mach le Beelsebub.*

AGUS chaidh e rìs a steach do'n t-sionagog ; agus bha an sin duine aig an robh làmh sheargta.

2 Agus rinn iad faire air, a dh'fheuchainn an leighiseadh se e air là na sàbaid, chum gu'm biodh cùis-dhìtidh aca 'na aghaidh [1].

3 Agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich sa' mheadhon.

4 Agus thubhairt e riu, Am bheil e ceaduichte maith a dheanamh air làithibh na sàbaid, no olc? anam a thèarnadh, no a sgrios? ach dh'fhan iadsan 'nan tosd.

5 Agus an uair a dh'amhairc e mu'n cuairt orra le feirg [2], air dha bhi doilich air son cruais an cridhe, thubhairt e ris an duine, Sìn a mach do làmh. Agus shìn e mach i : agus rinneadh slàn i mar an *làmh* eile.

6 Agus chaidh na Phairisich a mach, agus ghabh iad comhairle air ball maille ri luchd-leanmhuinn Heroid 'na aghaidh-san, cionnus a dh'-fheudadh iad a sgrios [3].

7 Ach chaidh Iosa maille r'a dheisciobluibh a leth chum na mara : agus lean sluagh mòr e o Ghalile, agus o Iudea,

8 Agus o Ierusalem, agus o Idumea, agus o thaobh thall Iordain ; agus iadsan a bha timchioll Thiruis agus Shidoin, thàinig cuideachd mhòr dhiubh d'a ionnsuidh, 'nuair a chual iad cia mòr na nithe a rinn e.

9 Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, long bheag a bhi feitheamh air, air son an t-sluaigh, chum nach dòmhluicheadh iad e :

10 Oir leighis e mòran ; ionnus gu'n do dhlùth-theann iad ris, a mheud 's air an robh plàighean, chum gu'm beanadh iad ris.

11 Agus na spiorada neòghlan, an uair a chunnaic iad e, shleuchd iad da, agus ghlaodh iad, ag ràdh, Is tusa Mac Dhé.

12 Agus thug e sparradh teann [4] dhoibh nach deanadh iad aithnichte e.

13 Agus chaidh e suas gu beinn, agus ghairm e iadsan a b'àill leis : agus thàinig iad d'a ionnsuidh.

14 Agus dh'orduich e dà fhear dheug, chum gu'm biodh iad maille ris, agus gu'n cuireadh e mach iad a shearmonachadh ;

15 Agus gu'm biodh aca cumhachd a leigheas euslainte, agus a thilgeadh a mach dheamhan.

16 Agus air Simon thug e Peadar mar cho-ainm :

17 Agus Seumas *mac* Shebede, agus Eoin bràthair Sheumais, (agus orra-san thug e Boanerges mar choainm, is e sin ri ràdh, Clann na tairneanaich,)

18 Agus Aindreas, agus Philip, agus Bartolomeus, agus Mata, agus Tomas, agus Seumas *mac* Alpheuis, agus

---

[1] *dha.* [2] *diomb.* [3] *mhilleadh.* [4] *geur-àithne.*

Tadeus, agus Simon an Canaanach,

19 Agus Iudas Iscariot, an neach sin a bhrath e: agus chaidh iad do thigh.

20 Agus chruinnicheadh an sluagh a rìs, ionnus nach robh e'n comas doibh uiread as aran itheadh.

21 Agus an uair a chual a chairdean *so*, thàinig iad a mach a bhreith air: oir thubhairt iad, Tha e air mhi-chéill.

22 Agus thubhairt na sgrìobhaichean a thàinig a nuas o Ierusalem, A ta Beelsebub aige, agus is ann troimh phrionnsa nan deamhan a ta e tilgeadh a mach dheamhan.

23 Agus ghairm e iad d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu ann an cosamhlachdaibh, Cionnus a dh'fheudas Satan Satan a thilgeadh a mach?

24 Agus ma bhitheas rìoghachd roinnte 'na h-aghaidh féin, cha'n urrainn an rìoghachd sin seasamh.

25 Agus ma bhitheas tigh air a roinn 'na aghaidh féin, cha'n urrainn an tigh sin seasamh.

26 Agus ma dh'éireas Satan 'na aghaidh féin, agus gu'm bi e roinnte, cha'n urrainn e seasamh, ach a ta crìoch aige.

27 Cha'n urrainn neach air bith dol a steach do thigh duine làidir, agus 'airneis a thogail leis, mur ceangail e 'n duine làidir an toiseach; agus an sin creachaidh e a thigh.

28 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu maithear na h-uile pheacanna do chloinn nan daoine, agus gach toibheum a labhras iad.

29 Ach ge b'e labhras toibheum an aghaidh an Spioraid Naoimh, cha'n fhaigh e maitheanas a chaoidh, ach a ta e an cunnart peanais[1] shiorruidh;

30 Air son gu'n dubhairt iad, Tha spiorad neòghlan aige.

31 An sin thàinig a bhràithrean agus a mhàthair, agus air dhoibh seasamh a muigh, chuir iad fios d'a ionnsuidh, a' gairm air.

32 Agus bha 'n sluagh 'nan suidhe m'a thimchioll; agus thubhairt iad ris, Feuch, a ta do mhàthair agus do bhràithrean a muigh ga d' iarraidh.

33 Agus fhreagair e iad, ag ràdh, Cò i mo mhàthair, no mo bhràithrean?

34 Agus sheall e mu'n cuairt orra-san a bha 'nan suidhe m'a thimchioll, agus thubhairt e, Feuch mo mhàthair agus mo bhràithrean.

35 Oir ge b'e neach a ni toil Dé, is esan mo bhràthair, agus mo phiuthair, agus mo mhàthair.

CAIB. IV.

1 *Cosamhlachd an t-sìoladair, agus a bhrìgh.* 21 *Is còir dhuinn solus ar n-eòlais a phàirteachadh ri muinntir eile.* 26 *Cosamhlachd an t-sìl a ta fàs an uaignidheas,* 30 *agus a' ghràinne mhustaird.* 39 *Chiùinich Criosd onfha na fairge.*

AGUS thòisich e air teagasg a rìs làimh ris a' mhuir; agus chruinnicheadh sluagh mòr d'a ionnsuidh, ionnus gu'n deachaidh e steach do luing, agus gu'n do shuidh e air a' mhuir, agus bha'n sluagh uile ri taobh na mara air tìr.

[1] *damnaidh, breitheanais.*

2 Agus theagaisg e dhoibh
mòran do nithibh ann an cos-
amhlachdaibh, agus thubh-
airt e riu 'na theagasg,
3 Eisdibh ; Feuch, chaidh
fear-cuir[1] a mach a chur *sìl:*
4 Agus tharladh 'nuair
chuir e an sìol, gu'n do thuit
cuid deth ri taobh an rath-
aid, agus thàinig eunlaith an
athair, agus dh'ith iad suas e.
5 Agus thuit cuid eile dheth
air fearann creagach, far nach
robh mòr thalamh aige; agus
air ball dh'fhàs e suas, do
bhrìgh nach robh doimhne
talmhainn aige :
6 Ach air do'n ghréin éirigh,
loisgeadh e ; agus a chionn
nach robh freumh[2] aige,
shearg e as.
7 Agus thuit cuid eile am
measg droighinn, agus dh'-
fhàs an droighionn suas, agus
thachd se e, agus cha d'thug
e toradh uaith.
8 Agus thuit cuid eile air
talamh maith[3], agus thug e
toradh uaith a' fàs suas agus
a' meudachadh ; agus thug e
mach, cuid a dheich thar
fhichead uiread, agus cuid
a thri fichead uiread, agus
cuid a cheud uiread *'s a
chuireadh.*
9 Agus thubhairt e riu, An
ti aig am bheil cluasa chum
éisdeachd, éisdeadh e.
10 Agus an uair a bha e
'na aonar, dh'fhiosraich iad-
san, a bha mu'n cuairt da[4],
maille ris an dà fhear dheug,
an cosamhlachd deth.
11 Agus thubhairt e riu,
Dhuibhse thugadh eòlas a
ghabhail air nithibh dìomhair
rìoghachd Dhé : ach dhoibh-
san a ta an leth muigh nìthear
gach ni an cosamhlachd-
aibh :
12 Chum as ag faicinn
doibh gu'm faic iad, agus
nach aithnich iad, agus ag
cluinntinn doibh gu'n cluinn
iad, agus nach tuig iad ; air
eagal àm air bith gu'm pill-
eadh iad, agus gu'm biodh
am peacanna air am maith-
eadh dhoibh.
13 Agus thubhairt e riu,
Nach aithne dhuibh an cos-
amhlachd so? agus cionnus
ma ta a thuigeas sibh gach
uile chosamhlachd?
14 Tha 'm fear-cuir a' cur
an fhocail.
15 Agus is iad so iadsan ri
taobh an rathaid, anns an
cuirear am focal, an déigh
dhoibh a chluinntinn, air ball
a ta Satan a' teachd, agus a'
togail leis an fhocail, a shìol-
chuireadh 'nan cridheach-
aibh.
16 Agus is iad so iadsan
mar an ceudna a chuireadh
air fearann creagach ; muinn-
tir, an uair a chluinneas iad
am focal, a ghabhas e air ball
le gairdeachas :
17 Agus cha'n 'eil freumh
aca annta féin, ach mairidh
iad rè sealain ; 'na dhéigh
sin, 'nuair a dh'éireas amh-
ghar[5] no geur-leanmhuinn air
son an fhocail, air ball a ta
iad a' gabhail oilbheim.
18 Agus is iad so iadsan
a chuireadh am measg an
droighninn, an dream a dh'-
éisdeas ris an fhocal ;
19 Agus a ta ro-chùram
an t-saoghail so, agus meall-
taireachd saoibhreis, agus
anamianna nithe eile teachd
a steach, agus a' tachdadh

[1] *sioladair.* [2] *freumhach.* [3] *math.*

[4] *'na fhochair.* [5] *trioblaid.*

an fhocail, agus nìthear neo-
thorach e.
20 Agus is iad so iadsan a
chuireadh ann an talamh
maith; an dream a chluinneas
am focal, agus a ghabhas e,
agus a bheir a mach toradh,
cuid a dheich thar fhichead
uiread, cuid a thri fichead
uiread, agus cuid a cheud
uiread *as a chuireadh*.
21 Agus thubhairt e riu,
An toirear coinneal chum
gu'n cuirear i fuidh bheul
soithich, no fuidh leabaidh?
nach ann a chum a cur ann
an coinnleir?
22 Oir cha'n 'eil ni air bith
foluichte, nach foillsichear;
agus cha robh ni air bith an
cleith[1], nach tig am follais[2].
23 Ma tha cluasa chum
éisdeachd aig neach air bith,
éisdeadh e.
24 Agus thubhairt e riu,
Thugaibh fa'near ciod a
chluinneas sibh: leis an
tomhas a thomhaiseas sibh,
tomhaisear dhuibh féin; agus
bheirear tuilleadh dhuibh-sa
ta 'g éisdeachd.
25 Oir ge b'e neach aig
am bheil, bheirear dha: agus
ge b'e neach aig nach 'eil,
bheirear uaith an ni sin féin
a ta aige.
26 Agus thubhairt e, Is
amhuil rioghachd Dhé, mar
gu'n cuireadh duine sìol anns
an talamh.
27 Agus gu'n coidleadh e,
agus gu'n éireadh e a dh'-
oidhche agus a là, agus gu'n
gineadh an sìol, agus gu'm
fàsadh e suas, air dòigh nach
fhios da.

[1] *an uaignidheas.*
[2] *os àird.*

28 Oir bheir an talamh a
mach toradh uaith féin, air
tùs am fochann, a rìs an dias,
an déigh sin an làn arbhar
anns an dèis.
29 Ach an uair a ta 'n tor-
adh abaich, air ball cuiridh e
an corran ann, a chionn gu
bheil am fogharadh air teachd.
30 Agus thubhairt e, Ciod
an ni ri 'n samhluich sinn
rìoghachd Dhé? no ciod e an
cosamhlachd leis an coimh-
meas sinn i[3]?
31 *Is* cosmhuil i ri gráinne
mustaird, ni, 'nuair a chuirear
san talamh e, a's lugha do
na h-uile phòraibh a ta air
thalamh.
32 Ach an déigh a chur,
fàsaidh e suas, agus cinnidh
e ni's mò na luibh sam bith
eile, agus fàsaidh geugan
mòra air; ionnus gu'm feud
eunlaith an athair nid a
dheanamh fuidh a sgàile.
33 Agus le iomadh d'a
leithidibh sin do chosamh-
lachdaibh labhair e am focal
riu, a réir mar a b'urrainn
iad a chluinntinn.
34 Ach gun chosamhlachd
cha do labhair e riu: Agus
mhìnich e na h-uile nithe d'a
dheisciobluibh féin air leth.
35 Agus thubhairt a riu air
an là sin féin, air teachd do'n
fheasgar, Rachamaid thairis
do'n taobh eile.
36 Agus an uair a sgaoil
iad an coimhthional, thug iad
leo esan anns an luing mar a
bha e; agus bha longa beaga
eile maille ris[4] mar an ceudna.
37 Agus dh'éirich doinionn[5]
mhòr ghaoithe, agus leum na

[3] *an coibhearta ris an coibheart-aich sinn i?*
[4] *'na fhochair.* [5] *stoi*

tonnan a steach do'n luing,
air chor as gu'n robh i nis
làn.
38 Agus bha esan ann an
deireadh na luinge, 'na chodal
air cluasaig[1]: agus dhùisg
iad e, agus thubhairt iad ris,
A mhaighstir, nach 'eil suim
agad gu'n caillear sinn?
39 Agus dh'éirich e, agus
chronuich e a' ghaoth, agus
thubhairt e ris an fhairge,
Tosd, bi sàmhach. An sin
luidh a' ghaoth, agus bha
fèath[2] mòr ann.
40 Agus thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh co eagalach?
cionnus nach 'eil creidimh
agaibh.
41 Agus ghabh iad eagal
ro mhòr, agus thubhairt iad
r'a chéile, Ciod e an duine
so, gu bheil a' ghaoth, agus
an fhairge féin umhal da?

CAIB. V.

1 Air do Chriosd na deamhain a chur a mach as an duine anns an robh legion diubh, 13 chaidh iad a stigh anns na mucaibh. 23 Leighis e a' bhean air an robh dòrtadh fola, 35 agus thog e o na marbhaibh nighean Iairuis.

AGUS thàinig iad gu taobh
eile na mara, gu dùthaich
nan Gadarach.
2 Agus an uair a chaidh e
mach as an luing, air ball
thachair air as na h-àitibh-
adhlaic, duine anns an robh
spiorad neòghlan,
3 Aig an robh *a* chòmh-
nuidh sna h-àitibh-adhlaic;
agus cha b'urrainn neach air
bith a cheangal, eadhon le
slabhraidhibh:
4 Oir chaidh a cheangal
gu tric le geimhlibh agus le
slabhraidhibh, agus tharruing
e na slabhraidhean as a cheile,
agus mhìn-bhris e na geimh-
lean: Agus cha b'urrainn
duine sam bith a cheannsach-
adh.
5 Agus bha e ghnàth, a
là agus a dh'oidhche, sna
beanntaibh, agus sna h-ion-
adaibh-adhlaic, a' glaodhaich
agus 'ga ghearradh féin le
clachaibh.
6 Ach an uair a chunnaic
e Iosa fada uaith, ruith e agus
shleuchd e dha,
7 Agus ghlaodh e le guth
mòr, agus thubhairt e, Ciod
mo ghnothuch-sa riut, Iosa,
a Mhic an Dé a's ro àirde?
tha mi a' cur ort à h-uchd
Dé, gun mo phianadh.
8 (Oir thubhairt e ris, Thig
a mach as an duine, a spioraid
neò-ghloin.)
9 Agus dh'fhiosraich e
dheth, Ciod is ainm dhuit?
Agus fhreagair esan, ag ràdh,
Legion is ainm dhomh: oir a
ta sinn mòran ann.
10 Agus ghuidh e gu ro
gheur air, gun e g'an cur a
mach as an dùthaich *sin*.
11 Agus bha treud mòr
mhuc an sin, ag ionaltradh
am fagus do'n bheinn[3].
12 Agus ghuidh na deamh-
ain uile air, ag ràdh, Cuir
sinne dh'ionnsuidh nam muc,
chum gu'n rachamaid a steach
annta.
13 Agus air ball thug Iosa
cead doibh; agus air dol a
mach do na spioradaibh
neòghlan, chaidh iad a stigh
anns na mucaibh, agus ruith
an treud sìos gu dian le àite
cas do'n fhairge, (bha iad mu
thimchioll dà mhìle,) agus
thachdadh iad san fhairge.
14 Agus theich iadsan a

[1] *adhartan.* [2] *ciùine.*

[3] *do na slèibhtibh.*

bha 'g ionaltradh nam muc,
agus dh'innis iad sin, araon
anns a' bhaile, agus anns an
tìr. Agus chaidh iad a mach
a dh'fhaicinn ciod e an ni ud
a thachair.
15 Agus thàinig iad chum
Iosa, agus chunnaic iad an ti
anns an robh an deamhan,
agus aig an robh an legion,
'na shuidhe, agus 'eudach
uime, agus a chiall aige; agus
ghabh iad eagal.
16 Agus dh'innis iadsan a
chunnaic e dhoibh, cionnus
a thachair do'n ti anns an
robh an deamhan, agus mu
thimchioll nam muc.
17 Agus thòisich iad ri
guidhe air imeachd a mach
as an crìochaibh.
18 Agus air dha dol a stigh
san luing, ghuidh an ti anns
an robh an deamhan air, gu'm
feudadh e bhi maille ris.
19 Gidheadh cha do leig
Iosa leis, ach thubhairt e ris,
Imich dhachaidh dh'ionn-
suidh do mhuinntir, agus
innis dhoibh meud nan nithe
a rinn an Tighearna dhuit,
agus gu'n d'rinn e tròcair ort.
20 Agus dh'imich esan, a-
gus thòisich e ri chur an céill
ann an Decapolis meud nan
nithe a rinn Iosa dha: agus
ghabh iad iongantas uile.
21 Agus 'nuair a chaidh
Iosa a rìs thairis anns an
luing do'n taobh eile, chruinn-
icheadh sluagh mòr d'a ionn-
suidh; agus bha e làimh ris
a' mhuir.
22 Agus, feuch, thàinig
aon do uachdaranaibh nan
sionagog, d'am b'ainm Iairus;
agus an uair a chunnaic e
esan, leig se e féin sìos aig a
chosaibh.
23 Agus ghuidh e gu dùr-
achdach air, ag ràdh, A ta
mo nighean bheag ann an
cunnart grad bhàis; thig, *tha
mi a' guidhe ort*, agus leag
do làmhan oirre chum gu'n
slànuichear i, agus mairidh i
beò.
24 Agus dh'imich *Iosa*
maille ris; agus lean sluagh
mòr e, agus dhòmhluich iad e.
25 Agus *bha* bean àraidh
an sin, air an robh dòrtadh
fola rè dha bhliadhna dheug,
26 Agus dh'fhulaing i
mòran o iomadh léigh, agus
chaith i na bha aice, agus cha
b'fheairrd i bheag e, ach gu'm
bu mhiosd;
27 'Nuair a chual i iom-
radh air Iosa, thàinig i am
measg an t-sluaigh o chùl-
aobh, agus bhean i r'a eud-
ach:
28 Oir thubhairt i, Ma dh'-
fheudas mi beantuinn ach
r'a eudach, slànuichear mi.
29 Agus air ball thiorm-
aicheadh tobar a fola; agus
dh'aithnich i air a corp féin,
gu'n do leighiseadh i o'n
phlàigh sin.
30 Agus dh'aithnich Iosa
air ball ann féin gu'n deach-
aidh cumhachd a mach as,
agus air dha tionndadh san
t-sluagh, thubhairt e, Cò a
bhean ri m' eudach?
31 Agus thubhairt a dheis-
ciobuil ris, A ta thu faicinn
gu bheil an sluagh ga d'
dhòmhlachadh, agus an abair
thu, Cò a bhean rium?
32 Agus dh'amhairc e
mu'n cuairt g'a faicinn-sa a
rinn so.
33 Ach air do'n mhnaoi
bhi fo eagal agus air chrith,
air aithneachadh an ni a
rinneadh innte, thàinig i, a-
gus leig si i féin sìos 'na làth-

air, agus dh'innis i an fhìrinn uile dha.

34 Agus thubhairt e rithe, A nighean, shlànuich do chreidimh thu; imich an sìth, agus bi slàn o d' phlàigh.

35 Am feadh a bha e fathast a' labhairt, thàinig *dream* o *thigh* uachdarain na sionagoig, ag ràdh, Fhuair do nighean bàs; c'ar son a chuireadh tu tuilleadh dragha air a' mhaighstir?

36 Cò luath is a chual Iosa an còmhradh so a labhradh, thubhairt e ri uachdaran na sionagoig, Na biodh eagal ort, a mhàin creid.

37 Agus cha d'fhulaing e do neach air bith a leantuinn, ach Peadar, agus Seumas, agus Eoin bràthair Sheumais.

38 Agus thàinig e gu tigh uachdarain na sionagoig, agus chunnaic e an iomairt[1] agus iadsan a bha gul, agus a' caoineadh gu mòr.

39 Agus 'nuair thàinig e a steach, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ris an iomairt so, agus ri bròn? cha'n 'eil an nigheanag[2] marbh, ach 'na codal.

40 Agus rinn iadsan gàire fanoid air[3]: ach air dhasan an cur uile mach, thug e leis athair agus màthair na nighinn, agus iadsan a bha maille ris, agus chaidh e steach far an robh an nigheanag 'na luidhe.

41 Agus rug e air an nigheanaig air làimh, agus thubhairt e rithe, Talitha-cumi; 's e sin, air eadar-mhineachadh, A chailin, (a ta mise ag ràdh riut,) éirich.

42 Agus air ball dh'éirich an nigheanag, agus dh'imich i; oir bha i dà bhliadhna dheug *a dh'aois:* agus ghabh iad iongantas anabarrach.

43 Agus thug e ordugh teann doibh, nach faigheadh duine air bith fios air so; agus dh'àithn e *caileigin* a thoirt di r'a itheadh.

CAIB. VI.

1 *Rinneadh tàir air Criosd le muinntir a dhùthcha.* 7 *Thug e cumhachd do'n dà fhear dheug os ceann spiorada neòghlan.* 14 *Iomadh barail mu Chriosd.* 16 *Chuireadh an ceann do Eoin Baiste.*

AGUS chaidh e mach as a sin, agus thàinig e d'a dhùthaich féin; agus lean a dheisciobuil e.

2 Agus an uair a thàinig an t-sàbaid, thòisich e air teagasg anns an t-sionagog: agus air do mhòran a chluinntinn, ghabh iad iongantas, ag ràdh, Cia uaith a ta na nithe sin aig an fhear so? Agus ciod e an gliocas so thugadh dha, gu bheil a leithid so do fheartaibh air an deanamh le a làmhaibh-san?

3 Nach e so an saor mac Mhuire, bràthair Sheumais, agus Ioseis, agus Iudais, agus Shimoin? Agus nach 'eil a pheathraiche an so maille ruinn? Agus fhuair iad oilbheum ann[4].

4 Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n 'eil fàidh gun urram, ach 'na dhùthaich féin, agus am measg a chàirdean, agus 'na thigh féin.

5 Agus cha robh e 'n comas da mìorbhuil air bith a dheanamh an sin, saor o gu'n do chuir e a làmhan air

[1] *am buaireas.*
[2] *nìonag.*
[3] *gàire fochaid ris.*
[4] *ghabh iad oilbheum ris.*

beagan do mhuinntir a bha
tinn, agus gu'n do leighis e
iad.
6 Agus bha iongantas air,
air son am mi-chreidimh.
Agus chaidh e timchioll nam
bailtean, a' teagasg.
7 Agus ghairm e d'a ionn-
suidh an dà fhear dheug, agus
thòisich e air an cur a mach
dithis agus dithis; agus thug
e dhoibh cumhachd air spior-
adaibh neòghlan:
8 Agus dh'àithn e dhoibh
gun ni air bith thoirt leo air
son na slighe, ach lorg a
mhàin; gun mhàla, gun aran,
gun airgiod 'nan sporan;
9 Ach bonn-bhròga[1] *bhi*
air an cosaibh, agus gun dà
chòta bhi umpa.
10 Agus thubhairt e riu,
Ge b'e ionad air bith anns
an téid sibh a steach do thigh,
an sin fanaibh gus am falbh
sibh as an àite sin.
11 Agus cò air bith iad
nach gabh ribh, agus nach
éisd ribh, air dhuibh imeachd
as an àite sin, crathaibh an
duslach a bhitheas fo 'ur
cosaibh, mar fhianuis 'nan
aghaidh. Gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, Gur so-iom-
chaire[2] a bhitheas e do Sho-
dom agus do Ghomorah ann
an là a' bhreitheanais, na
do'n bhaile sin.
12 Agus chaidh iad a mach,
agus shearmonaich iad gu'n
deanadh *daoine* aithreachas.
13 Agus thilg iad a mach
mòran dheamhan, agus dh'-
ung iad le h-oladh mòran a
bha tinn, agus leighis siad
iad.
14 Agus chual Herod an
righ *uime*, (oir chaidh 'ainm
am follais;) agus thubhairt
e, A ta Eoin Baiste air éirigh
o na marbhaibh, agus uime
sin a ta feartan air an oib-
reachadh leis.
15 Thubhairt cuid eile, Gur
e Elias a t'ann. Agus thubh-
airt cuid eile, Gur faidh a
t'ann, no mar aon do na
fàidhibh.
16 Ach an uair a chual
Herod *so*, thubhairt e, Is e
Eoin d'an do chuir mise an
ceann, a th'ann; dh'éirich e
o na marbhaibh.
17 Oir chuir Herod féin a
mach agus ghlac e Eoin, agus
cheangail e ann am prìosan
e, air son Herodiais bean
phòsda Philip, a bhràthar
féin, do bhrìgh gu'n do phòs
e i.
18 Oir thubhairt Eoin ri
Herod, Cha'n 'eil e ceaduichte
dhuit bean do bhràthar a bhi
agad.
19 Uime sin bha diom[3]
mòr aig Herodias ris, agus bu
mhiann leatha a chur gu bàs,
ach cha b'urrainn i.
20 Oir bha eagal Eoin air
Herod, air dha fios a bhi aige
gu'm bu duine ceart agus
naomh e, agus thug e fa'near[4]
e; agus 'nuair a chual se e,
rinn e mòran do nithibh *air a
chomhairle*, agus dh'éisd e ris
gu toileach.
21 Agus air teachd do là
iomchuidh, rinn Herod, air
co-ainm an là an d'rugadh e,
suipeir d'a uaislibh, agus d'a
àrd-cheannardaibh, agus do
mhaithibh Ghalile:
22 Agus an uair a chaidh
nighean Herodiais so steach,
agus a rinn i dannsa, thaitinn
i ri Herod agus riu-san a

[1] *cuarain*. [2] *so-fhulaing*.

[3] *diomb*. [4] *choimhid se*.

shuidh maille ris, agus thubh-
airt an righ ris a' chailin, Iarr
ormsa ge b'e ni is àill leat,
agus bheir mi dhuit e.
23 Agus thug e mionnan
di, Ge b'e ni a dh'iarras tu
orm, bheir mi dhuit e, gu leth
mo rìoghachd.
24 Agus an uair a chaidh
i mach thubhairt i r'a màth-
air, Ciod a dh'iarras mi? A-
gus thubhairt ise, Ceann Eoin
Bhaiste.
25 Agus chaidh i air ball
le cabhaig a steach a dh'ionn-
suidh an righ, agus dh'iarr i,
ag ràdh, Is àill leam gu'n
tugadh tu dhomh, gun dàil,
ceann Eoin Bhaiste air mèis.
26 Agus bha 'n righ ro
dhoilich; *gidheadh* air son a
mhionnan, agus an dream a
bha 'nan suidhe maille ris,
cha robh toil aige a diultadh.
27 Agus air ball, chuir an
righ a mach fear-millidh, agus
dh'àithn e a cheann a thoirt
a steach: agus dh'imich esan
agus thug e an ceann deth
anns a' phrìosan.
28 Agus thug e a cheann
leis air mèis, agus thug e do'n
chailin[1] e: agus thug an
cailin d'a màthair e.
29 Agus an uair a chual a
dheisciobuil *sin*, thàinig iad
agus thog iad a chorp, agus
chuir iad ann an uaigh e.
30 Agus chruinnicheadh na
h-Abstoil chum Iosa, agus
dh'innis iad da na h-uile
nithe, araon gach ni a rinn
iad, agus gach ni a theagaisg
iad.
31 Agus thubhairt e riu,
Thigibh-sa air leth do àit
uaigneach, agus gabhaibh
fois car tamuill bhig: Oir
bha mòran a' teachd agus a'
dol, agus cha robh ùine aca
uiread as biadh itheadh.
32 Agus chaidh iad gu àite
fàsail ann an luing air leth.
33 Agus chunnaic an sluagh
iadsan a' falbh, agus dh'aith-
nich mòran e, agus ruith iad
d'an cois as na bailtibh uile
an sin, agus bha iad rompa,
agus chruinnicheadh iad d'a
ionnsuidh.
34 Agus an uair a chaidh
Iosa mach, chunnaic e sluagh
mòr, agus ghabh e truas mòr
dhiubh, a chionn gu'n robh
iad mar chaoraich gun
bhuachaill aca: agus thòisich
e air mòran do nithibh a
theagasg dhoibh.
35 Agus an uair a bha nis
mòran do'n là air dol seach-
ad[2], thàinig a dheisciobuil
d'a ionnsuidh, ag ràdh, A ta
'n t-àite so fàs, agus a ta
nis mòran do'n là *air dol
thairis:*
36 Leig air falbh iad, chum
gu téid iad do'n tìr mu'n
cuairt, agus do na bailtibh,
agus gu ceannaich iad biadh
dhoibh féin: oir cha'n 'eil ni
air bith aca r'a itheadh.
37 Ach fhreagair esan, a-
gus thubhairt e riu, Thugaibh-
sa dhoibh r'a itheadh. Agus
thubhairt iadsan ris, An téid
sinn agus an ceannaich sinn
luach dhà cheud peghinn a
dh'aran, chum gu tugamaid
dhoibh ni r'a itheadh?
38 Ach thubhairt esan riu,
Cia lìon builinn[3] a ta agaibh?
rachaibh agus faicibh. Agus
air faotainn fios doibh, thubh-
airt iad, Cùig, agus dà iasg.
39 Agus dh'àithn e dhoibh
a thoirt orra uile suidhe sìos

[1] *ghruagaich, nìonaig.*

[2] *air a chaitheadh.* [3] *aran.*

'nan cuideachdaibh air an fheur uaine.

40 Agus shuidh iad sìos 'nan buidhnibh fa leth, 'nan ceudaibh, agus 'nan leth-cheudaibh.

41 Agus air dha na cùig builinnean agus an dà iasg a ghabhail, agus amharc suas gu nèamh, bheannaich, agus bhris e na builinnean, agus thug e d'a dheisciobluibh *iad*, chum gu'n cuireadh iad rompa iad; agus roinn e an dà iasg orra uile.

42 Agus dh'ith iad uile, agus shàsuicheadh iad.

43 Agus thog iad dà chliabh dheug làn do'n bhiadh bhriste, agus do na h-iasgaibh.

44 Agus b'iad an dream a dh'ith do na builinnibh cùig mìle fear.

45 Agus air ball cho-éignich e a dheisciobuil gu dol anns an luing, agus dol roimhe dh'ionnsuidh na taoibh thall gu Betsaida, gus an cuireadh e an sluagh air falbh.

46 Agus an uair a chuir e air falbh iad, chaidh e gu beinn a dheanamh urnuigh.

47 Agus an uair a bha an t-anmoch ann, bha an long am meadhon na mara, agus esan 'na aonar air tìr.

48 Agus chunnaic e iadsan air am pianadh ag iomramh; oir bha a' ghaoth 'nan aghaidh; agus thàinig e d'an ionnsuidh mu thimchioll na ceathramh faire do'n oidhche, ag imeachd air a' mhuir, agus b'àill leis dol seachad oirre.

49 Ach an uair a chunnaic iadsan e ag imeachd air a' mhuir, shaoil iad gu'm bu tannasg a bh'ann; agus ghlaodh iad.

50 (Oir chunnaic iad uile e, agus bha iad fo bhuaireas:) Agus air ball labhair e riu, agus thubhairt e riu, Biodh misneach mhaith agaibh; is mise ta ann, na biodh eagal oirbh.

51 Agus chaidh e suas d'an ionnsuidh do'n luing; agus luidh a' ghaoth: agus bha uamhas mòr thar tomhas orra, agus ghabh iad iongantas.

52 Oir cha d' thug iad fa'-near *mìorbhuil* nam builinnean; oir bha'n cridhe air a chruadhachadh.

53 Agus an uair a chaidh iad thairis, thàinig iad gu talamh Ghenesaret, agus tharruing iad gu tìr.

54 Agus an uair a thàinig iad a mach as an luing, air ball dh'aithnich iad e.

55 Agus ruith iad air feadh na tìre sin uile mu'n cuairt, agus thòisich iad air an dream a bha tinn a ghiùlan mu'n cuairt air leabaichibh, ge b'e àit an cual iad esan a bhi.

56 Agus ge b'e air bith bailte, no caithrichе, no dùthaich an deachaidh e steach, chuir iad na daoine tinn air na sràidibh, agus ghuidh iad air gu'm feudadh iad beantuinn a mhàin ri iomall 'eudaich: agus a mheud is a bhean ris, leighiseadh iad.

CAIB. VII.

1 *Fhuair na Phairisich coire do na deisciobluibh do bhrìgh gu'n d'ith iad le làmhaibh neo-ionnlaidte.* 14 *Cha salaich biadh an duine.* 24 *Leighis Criosd nighean aig an robh spiorad neò-ghlan,* 31 *agus duine a bha bodhar.*

AGUS chruinnicheadh na Phairisich d'a ionnsuidh, agus dream àraidh do na

sgrìobhaichibh a thàinig o
Ierusalem.
2 Agus an uair a chunnaic
iad cuid d'a dheisciobluibh
ag itheadh arain le làmhaibh
salach, (sin r'a ràdh neo-
ionnlaidte,) fhuair iad cron
doibh.
3 Oir cha'n ith na Phairis-
ich, agus na h-Iudhaich uile,
biadh, mur ionnlaid iad an
làmhan gu minic, a' coimh-
ead beul-aithris nan sean-
airean.
4 Agus *air dhoibh teachd*
o'n mhargadh, mur tum[1] siad
iad, cha'n ith iad. Agus a
ta mòran do nithibh eile a
ghabh iad orra a choimhead,
mar a ta nigheadh chupan,
agus phoitean, agus shoith-
iche umha[2], agus leabaich-
ean[3].
5 An sin dh'fheòraich na
Phairisich agus na sgrìobh-
aichean dheth, C'ar son nach
'eil do dheisciobuil ag im-
eachd a réir beul-aithris nan
seanairean, ach a ta iad ag
itheadh arain le làmhaibh
neo-ionnlaidte?
6 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Is maith a
rinn Esaias fàidheadaireachd
mu bhur timchioll-sa, a
chealgairean, a réir mar a ta
e sgrìobhta, A ta am pobull
so toirt urraim[4] dhomh-sa le
'm bilibh, ach a ta an cridhe
fada uam.
7 Ach is ann gu dìomhan-
ach a ta iad a' toirt aoraidh
dhomh-sa, a' teasgasg àith-
eanta dhaoine mar theagasg.
8 Oir air dhuibh àithne
Dhé a thréigsinn, a ta sibh a'
cumail orduchaidh dhaoine,
mar a ta nigheadh phoitean
agus chupan: agus mòran
eile d'an leithidibh sin a ta
sibh a' deanamh.
9 Agus thubhairt e riu, Is
maith a ta sibh a' cur air cùl
àithneDhé,chum gu'n coimh-
id sibh bhur orduchadh féin.
10 Oir thubhairt Maois,
Thoir urram do t'athair, agus
do d' mhàthair: agus, Ge
b'e neach a mhallaicheas
athair no màthair, cuirear gu
cinnteach gu bàs e.
11 Ach their sibhse, Ma
their neach r'a athair, no r'a
mhàthair, Biodh e 'na Chorb-
an, sin r'a ràdh, 'na thiodhlac
do'n teampull, ge b'e ni leis
am faigheadh tu tairbhe
uamsa:
12 Nach leig sibh dha á sin
suas ni sam bith a dheanamh
air son 'athar, no a mhàthar,
13 A' cur focail Dé an neò-
bhrigh le bhur beul-aithris
féin, a dh'aithris sibh: agus
mòran d'an leithidibh sin do
nithibh a ta sibh a' deanamh.
14 Agus 'nuair a ghairm e
an sluagh uile d'a ionnsuidh,
thubhairt e riu, Eisdibh
riumsa uile, agus tuigibh:
15 Cha'n 'eil ni sam bith
o'n taobh a muigh do'n duine,
a théid a steach ann, d'am
bheil e 'n comas a shalachadh;
ach na nithe tha teachd a
mach as, is iad sin a ta sal-
achadh an duine.
16 Ge b'e aig am bheil
cluasa chum éisdeachd, éisd-
eadh e.
17 Agus an uair a chaidh e
steach do'n tigh o'n t-sluagh,
chuir a dheisciobuil ceisd air
mu thimchioll a' chosamh-
lachd.
18 Agus thubhairt e riu,

[1] *ionnlaid.* [2] *prais.* [3] *àiteacha-suidhe.* [4] *onoir.*

Am bheil sibhse mar so fath-
ast gun tuigse? Nach 'eil
fhios agaibh, ge b'e ni air
bith a théid a steach san duine
o'n leth a muigh, nach 'eil e
'n comas da esan a shalach-
adh?
19 Do bhrìgh nach téid e
steach d'a chridhe, ach do'n
bhroinn, agus théid e mach
do'n t-slochd shalchair, a'
glanadh gach uile bhìdh.
20 Agus thubhairt e, Is e
an ni a thig a mach as an
duine, a shalaicheas an duine.
21 Oir is ann o'n taobh a
stigh, á cridhe dhaoine, a thig
a mach droch smuaintean,
adhaltrannas, strìopachas,
mortadh,
22 Goid, sannt, aingidh-
eachd, mealltaireachd, mac-
nus[1], droch shùil, toibheum,
uabhar, amaideachd:
23 A ta na h-uilc so uile
a' teachd a mach o'n taobh a
stigh, agus a' salachadh an
duine.
24 Agus air dha éirigh as
a sin, chaidh e gu crìochaibh
Thiruis agus Shidoin: agus
an uair a chaidh e steach do
thigh, cha b'àill leis fios a
bhi aig neach sam bith *air;*
gidheadh cha'n fheudadh e
bhi'm folach.
25 Oir chuala bean uime,
aig an robh nighean bheag,
anns an robh spiorad neò-
ghlan agus thàinig i agus
thuit i aig a chosaibh:
26 (Agus bu Ghreugach a'
bhean, Banshiropheniseach
a thaobh cinnich;) agus
ghuidh i air gu'n tilgeadh e
an deamhan a mach as a
nighinn.
27 Agus thubhairt Iosa
rithe, Fulaing do'n chloinn
air tùs a bhi air an sàsuchadh:
oir cha 'n'eil e iomchuidh
aran na cloinne a ghabhail,
agus a thilgeadh chum nan
con.
28 Agus fhreagair ise agus
thubhairt i ris, Is fior sin, a
Thighearn: gidheadh ithidh
na coin fo 'n bhord do sbruil-
each na cloinne.
29 Agus thubhairt esan
rithe, Air son na cainnte so
féin, imich romhad; a ta an
deamhan air dol a mach à d'
nighinn.
30 Agus an uair a bha ise
air teachd a dh'ionnsuidh a
tighe, fhuair i an deamhan
air dol a mach, agus a nigh-
ean air a cur 'na luidhe air an
leabaidh.
31 Agus a rìs, 'nuair a dh'-
imich e o chrìochaibh Thiruis
agus Shidoin, thàinig e gu
muir Ghalile, troimh mheadh-
on chrìoch Dhecapolis.
32 Agus thug iad d'a ionn-
suidh duine bodhar, aig an
robh staduich 'na chainnt:
agus ghuidh iad air gu'n cuir-
eadh e a làmh air.
33 Agus thug e a leth o'n
t-sluagh e, agus chuir e a
mheoir 'na chluasaibh, agus
shil[2] e, agus bhean e r'a
theangaidh.
34 Agus air dha amharc
suas gu nèamh, rinn e osna,
agus thubhairt e ris, Eph-
phata, is e sin r'a ràdh, Bi
fosgailte.
35 Agus air ball dh'fhosg-
ladh a chluasan, agus dh'-
fhuasgladh ceangal a theang-
aidh, agus labhair e gu ceart.
36 Agus dh'àithn e dhoibh
gun iad a dh'innseadh sin do

[1] *amaisceachd.*

[2] *sheil.*

neach air bith: ach mar is
mò a thoirmisg esan doibh,
bu mhòid gu ro mhòr a chuir
iadsan *an gniomh* am follais[1];
37 Agus bha iad gu ro
mhòr air an lìonadh le h-iong-
antas, ag ràdh, Rinn e na
h-uile nithe gu maith: tha e
araon a' tabhairt air na bodh-
air gu'n cluinn iad, agus air
na bailbh gu'n labhair iad.

CAIB. VIII.

1 Bheathaich Criosd an sluagh gu mìorbhuileach. 11 Dhiùlt e comhar' a thoirt do na Phairisich: 14 Dh'iarr e air a dheisciobuil bhi air am faicill an aghaidh taois ghoirt nam Phairiseach agus Heroid: 22 Thug e a radharc do dhuine dall.

ANNS na làithibh sin, air
do shluagh ro mhòr a bhi
ann, agus gun ni air bith aca
r'a itheadh, ghairm Iosa a
dheisciobuil d'a ionnsuidh,
agus thubhairt e riu,
2 A ta truas mòr agam do'n
t-sluagh, do bhrìgh gu'n
d'fhan iad a nis tri làithean
maille rium, agus nach 'eil
ni air bith aca r'a itheadh;
3 Agus ma leigeas mi d'an
tighibh féin 'nan trasg[2] iad,
fannuichidh iad air an t-
slighe: oir thàinig cuid aca
am fad.
4 Agus fhreagair a dheis-
ciobuil e, Cia as a dh'fheudas
neach iad so a shàsuchadh le
h-aran an so san fhàsach?
5 Agus dh'fhiosraich e
dhiubh, Cia lìon builinn a
ta agaibh? Agus thubhairt
iadsan, Seachd.
6 Agus thug e ordugh
do'n t-sluagh suidhe, sìos air
an làr: agus ghlac e na
seachd builinnean, agus air
toirt buidheachais, bhris e,
agus thug e *iad* d'a dheis-
ciobluibh, chum gu'n cuir-
eadh iad 'nan làthair *iad*:
agus chuir iad sìos an làthair
an t-sluaigh *iad*.
7 Agus bha aca beagan
a dh'iasgaibh beaga: agus
bheannaich e *iad*, agus dh'-
àithn e an cur sìos 'nan làth-
air mar an ceudna.
8 Agus dh'ith iad, agus
shàsuicheadh iad: agus thog
iad *làn* sheachd bascaidean
do'n bhiadh bhriste, a bha
dh'fhuigheall[3] aca.
9 Agus bha iadsan a dh'ith
mu thimchioll cheithir mìle;
agus leig e air falbh iad.
10 Agus air ball chaidh e
steach an luing maille r'a
dheisciobluibh, agus thàinig
e gu crìochaibh Dhalmanuta.
11 Agus thàinig na Phair-
isich a mach: agus thòisich
iad ri ceisdean a chur air, ag
iarraidh comhara uaith o
nèamh, 'ga dhearbhadh.
12 Agus air deanamh osna
dhasan 'na spiorad, thubhairt
e, C'ar son a ta an ginealach
so ag iarraidh comhara? gu
deimhin a ta mise ag ràdh
ribh nach toirear comhara
do'n ghinealach so.
13 Agus dh'fhàg e iad, a-
gus air dha dol a steach do'n
luing a rìs, chaidh e do'n
taobh eile.
14 Agus dhì-chuimhnich *na
deisciobuil* aran a thoirt leo;
agus cha robh aca ach aon
bhuilinn[4] maille riu san luing.
15 Agus dh'àithn e dhoibh,
ag ràdh, Thugaibh an aire;
bithibh air bhur faicill an
aghaidh taois ghoirt nam
Phairiseach, agus taois ghoirt
Heroid.

---

[1] *os àird.* [2] *trosg.*

[3] *dh'fhuighleach.* [4] *aran.*

16 Agus bha iadsan a'
reusonachadh 'nam measg
féin, ag ràdh, *Is ann* air son
nach 'eil aran againn *a ta e*.
17 Agus air aithneachadh
sin do Iosa, thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh a' reuson-
achadh do bhrìgh nach 'eil
aran agaibh? Nach 'eil fhios
agaibh fathast, agus nach 'eil
sibh a' tuigsinn? am bheil
bhur cridhe fathast air a
chruadhachadh?
18 Air dhuibh sùilean a
bhi agaibh, nach faic sibh?
agus air dhuibh cluasan a bhi
agaibh, nach cluinn sibh? a-
gus nach 'eil sibh a' cuimh-
neachadh?
19 An uair a bhris mi na
cùig builinnean am measg
nan cùig mìle, cia lìon cliabh
làn do bhiadh briste a thog
sibh? Thubhairt iadsan ris,
A dhà dheug.
20 Agus an uair *a bhris mi*
na seachd am measg nan
ceithir mìle, cia lìon bascaid
làn do bhiadh briste a thog
sibh? Agus thubhairt iadsan,
Seachd.
21 Agus thubhairt e riu,
Cionnus nach 'eil sibh a'
tuigsinn?
22 Agus thàinig e gu Bet-
saida: agus thug iad d'a
ionnsuidh duine dall, agus
ghuidh iad air gu'm beanadh
e ris.
23 Agus rug e air làimh an
doill agus threòraich e mach
as a' bhaile e; agus air dha
a shileadh a chur air a shùil-
ibh, agus a làmhan a chur
air, dh'fheòraich e dheth an
robh e faicinn ni air bith.
24 Agus dh'amhairc esan
suas, agus thubhairt e, A ta
mi faicinn dhaoine mar
chraobhan ag imeachd.
25 'Na dhéigh sin, chuir e
a làmhan a rìs air a shùilibh,
agus thug e air amharc suas:
agus dh'aisigeadh *a radharc
dha*, agus chunnaic e gach
uile dhuine gu soilleir.
26 Agus chuir e dh'ionn-
suidh a thighe féin e, ag ràdh,
Na rach a steach do'n bhaile,
agus na innis do neach air
bith anns a' bhaile *e*.
27 Agus chaidh Iosa agus
a dheisciobuil a mach gu
bailtibh Chesarea Philipi: a-
gus air an t-slighe chuir e
ceisd air a dheisciobluibh, ag
ràdh riu, Cò a tha daoine ag
ràdh is mise?
28 Agus fhreagair iadsan,
Eoin Baiste; agus cuid eile,
Elias; agus cuid eile, Aon do
na fàidhibh.
29 Agus thubhairt esan
riu, Ach cò a tha sibhse ag
ràdh is mi? Fhreagair Pead-
ar agus thubhairt e ris, Is tu
Criosd.
30 Agus thug e sparradh
dhoibh gun iad a dh'innseadh
so uime do neach sam bith.
31 Agus thòisich e r'an
teagasg, gur éigin do Mhac
an duine mòran do nithibh
fhulang, agus a bhi air a
dhiultadh leis na seanairibh,
agus na h-àrd-shagartaibh,
agus na sgrìobhaichibh, agus
a bhi air a chur gu bàs, agus
éirigh a rìs an déigh thri
làithean.
32 Agus labhair e a' chainnt
so gu follaiseach. Agus rug
Peadar air, agus thòisich e
r'a chronuchadh.
33 Ach air dhasan tionn-
dadh mu'n cuairt, agus amh-
arc air a dheisciobluibh,
chronuich e Peadar, ag ràdh,
Imich air mo chùlaobh, a
Shatain: oir cha'n 'eil spéis

agad do nithibh Dhé[1], ach do nithibh dhaoine.

34 Agus air gairm an t-sluaigh, agus a dheisciobul d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Ge b'e neach leis an àill teachd a'm' dhéigh-sa, àicheadhaidh se e féin, agus togadh e a chrann-ceusaidh, agus leanadh e mise.

35 Oir ge b'e neach leis an àill 'anam féin a choimhead, caillidh se e; ach ge b'e neach a chailleas 'anam air mo shon-sa, agus *air son* an t-soisgeil, coimhididh esan e.

36 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, ged chosnadh e an saoghal gu h-iomlan, agus 'anam a chall?

37 No ciod a bheir duine an éiric 'anama?

38 Oir ge b'e neach a ghabhas nàire dhiomsa, agus do m'fhoclaibh, anns a' ghinealach adhaltrannach agus olc so, dheth-san gabhaidh Mac an duine nàire, 'nuair a thig e an glòir 'Athar, maille ris na h-ainglibh naomha.

CAIB. IX.

1 *Dh'atharraicheadh cruth Iosa.* 11 *Theagaisg e a dheisciobuil mu thimchioll teachd Eliais:* 14 *Thilg e mach Spiorad balbh agus bodhar:* 30 *Roimh-innis e a bhàs agus 'aiseirigh.*

AGUS thubhairt e riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu bheil cuid dhiubhsan a ta 'nan seasamh an so, nach blais bàs, gus am faic iad rìoghachd Dhé a' teachd le cumhachd.

2 Agus an ceann shè làithean, thug Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin leis, agus threòruich e iad leo féin air leth gu beinn àird: agus dh'atharraicheadh a chruth 'nam fianuis.

3 Agus rinneadh 'eudach dealrach, ro gheal mar an *sneachdadh;* air mhodh nach robh e'n comas do ghlanadair eudaich sam bith air talamh a ghealachadh.

4 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh Elias maille ri Maois: agus bha iad a' còmhradh ri Iosa.

5 Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e ri Iosa, A mhaighstir, is maith dhuinne bhi an so: air an aobhar sin deanamaid tri pàilliuna[2]; aon duitse, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias.

6 Oir cha robh fhios aige ciod a theireadh e: oir bha iad fuidh eagal ro mhòr.

7 Agus thàinig neul a chuir sgàile orra, agus thàinig guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach-sa éisdibh ris.

8 Agus air ball, an uair a dh'amhairc iad mu'n timchioll, cha'n fhac iad neach air bith á sin suas, ach Iosa 'na aonar maille riu.

9 Agus ag teachd dhoibh a nuas o'n bheinn, dh'àithn e dhoibh gun na nithe a chunnaic iad innseadh do neach sam bith, gus an éireadh Mac an duine a rìs o na marbhaibh.

10 Agus ghléidh iad a' chainnt so aca féin, a' fiosrachadh d'a chéile ciod bu chiall do'n aiseirigh o na marbhaibh.

11 Agus dh'fheòraich iad deth, ag ràdh, C'ar son a ta na sgrìobhaichean ag ràdh,

[1] *cha'n 'eil d' aire air nithibh Dhé.*

[2] *bothain.*

gur éigin Elias a theachd air
tùs?
12 Agus fhreagair esan a-
gus thubhairt e riu, Thig
Elias gu deimhin air tùs, agus
aisigidh e na h-uile nithe, a-
gus mar a ta e sgrìobhta mu
Mhac an duine, gu bheil e
gu mòran do nithibh fhulang,
agus a bhi air a chur an
dìmeas.
13 Ach a ta mi ag ràdh
ribh, gu bheil Elias da rìreadh
air teachd, agus rinn iad ris
gach ni a thogair iad, a réir
mar a ta e sgrìobhta uime.
14 Agus 'nuair thàinig e
chum a dheisciobul, chunn-
aic e sluagh mòr mu'n tim-
chioll, agus na sgrìobhaichean
a' deasboireachd riu.
15 Agus air ball bha 'n
sluagh uile, 'nuair a chunnaic
iad e, fo uamhas mòr, agus
air dhoibh ruith d'a ionnsuidh,
chuir iad fàilte air.
16 Agus dh'fhiosraich e do
na sgrìobhaichibh, Ciod e mu
am bheil sibh a' deasboir-
eachd riu?
17 Agus air freagairt do
neach do'n t-sluagh, thubh-
airt e, A mhaighstir, thug mi
mo mhac a d' ionnsuidh, anns
am bheil spiorad balbh:
18 Agus ge b'e ionad sam
bith an glac se e, a ta e 'ga
tharruing as a chéile; agus a
ta e cur cobhair *as a bheul*,
agus a' gìosgarnaich le 'fhiac-
laibh, agus a ta e a' seargadh
as: agus thubhairt mi ri d'
dheisciobluibh, iad g'a chur
a mach, agus cha b'urrainn
iad.
19 Ach fhreagair esan, a-
gus thubhairt e ris, O chinn-
ich gun chreidimh, cia fhad
a bhitheas mi maille ribh?
cia fhad a dh'fhuilgeas mi
sibh? thugaibh e a m'ionn-
suidh.
20 Agus thug iad d'a ionn-
suidh e: agus an uair a
chunnaic se e, reub an spior-
ad air ball e; agus thuit e air
an talamh, agus *bha e* 'ga
aoirneagan[1] féin, *agus* a' cur
cobhair *as a bheul*.
21 Agus dh'fhiosraich e
d'a athair, Cia fhad an aimsir
o thàinig so air? agus thubh-
airt e, O bha e 'na leanabh.
22 Agus gu minic thilg e
san teine e, agus anns an
uisge, chum gu milleadh se
e: ach ma ta thusa comasach
air ni sam bith a dheanamh,
gabh truas dinn, agus cuidich
leinn.
23 Ach thubhairt Iosa ris,
Ma 's urrainn thusa creidsinn,
a ta gach aon ni comasach
do'n neach a chreideas.
24 Agus ghlaodh athair an
leinibh a mach air ball, agus
thubhairt e le deuraibh, A ta
mi creidsinn, a Thighearn;
cuidich thusa le mo mhi-
chreidimh.
25 Agus an uair a chunnaic
Iosa an sluagh a' ruith cuid-
eachd, chronuich e an spiorad
neòghlan, ag ràdh ris, A
spioraid bhailbh agus bhodh-
air, a ta mi ag orduchadh
dhuit, Thig a mach as, agus
na rach[2] a steach ann ni's
mò.
26 Agus ghlaodh *an spiorad*,
agus reub e gu ro chràiteach
e, agus chaidh e mach as:
agus bha e'n riochd mairbh,
ionnus gu'n dubhairt mòran,
Tha e marbh.
27 Ach air do Iosa a ghlac-

[1] *aoineagan, aonairt.*

[2] *teirig, gabh.*

adh air làimh, thog e suas e,
agus dh' éirich e.
28 Agus an uair a chaidh
e steach do'n tigh, dh'fhios-
raich a dheisciobuil deth an
uaignidheas, C'ar son nach
b' urrainn sinne a thilgeadh
mach ?
29 Agus thubhairt esan riu,
Cha'n eil e comasach gu'n
téid a' ghnè so mach le ni air
bith, ach le h-urnuigh agus
trasgadh.
30 Agus dh'imich iad as a
sin, agus chaidh iad troimh
Ghalile: agus cha b'àill leis
fhios *so* bhi aig aon neach.
31 Oir theagaisg e a dheis-
ciobuil féin, agus thubhairt e
riu, A ta Mac an duine air a
thabhairt thairis do làmhaibh
dhaoine, agus cuiridh iad gu
bàs e; agus an déigh a chur
gu bàs éiridh e a rìs an treas
là.
32 Ach cha do thuig iad a'
chainnt so, agus bha eagal
orra fheòraich dheth.
33 Agus thàinig e gu Ca-
pernaum; agus air dha bhi
san tigh, dh'fhiosraich e
dhiubh, Ciod e mu'n robh
sibh a' deasboireachd eadar-
aibh féin, air an t-slighe?
34 Ach dh'fhan iadsan
'nan tosd: oir air an t-slighe
bha iad a' reusonachadh eat-
orra féin, co aca bu mhò *a
bhiodh*.
35 Agus air suidhe dha,
ghairm e'n dà fhear dheug
d'a ionnsuidh, agus thubhairt
e riu, Ge b'e neach leis am
miann a bhi air thoiseach,
bithidh esan air dheireadh air
chàch uile, agus 'na sheirbh-
iseach do na h-uile.
36 Agus ghabh e leanabh,
agus chuir e 'nam meadhon
e: agus an uair a thog e suas
'na uchd e, thubhairt e riu.
37 Ge b'e neach a ghabhas
ri h-aon d'an leithidibh so do
leanabaibh a'm' ainm-sa, a
ta e a' gabhail riumsa; agus
ge b'e neach a ghabhas rium-
sa, cha mhise ris am bheil e
a' gabhail, ach an Ti a chuir
uaith mi.
38 Agus fhreagair Eoin
e, ag ràdh, A mhaighstir,
chunnaic sinne neach nach
'eil 'gar leantuinn[1] a' tilgeadh
a mach dheamhan a'd' ainm-
sa; agus bhac[2] sinn e, a
chionn nach 'eil e 'gar lean-
tuinn féin
39 Ach thubhairt Iosa, Na
bacaibh e: oir cha'n 'eil neach
sam bith a ni mìorbhuil a'm'
ainm-sa, d'am bheil e'n com-
as olc a labhairt gu h-eal-
amh umam.
40 Oir ge b'e neach nach
'eil 'nar n-aghaidh, a ta e
leinn[3].
41 Oir ge b'e neach a bheir
cupan uisge dhuibh-sa r'a òl
a'm' ainm-sa, a chionn gur
le Criosd sibh, gu deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, nach caill
e a dhuais.
42 Agus ge b'e bheir aobhar
oilbheim do aon neach do
na h-aonaibh beaga so, a ta
creidsinn annam-sa, b' fhearr
dha gu'm biodh clach-mhuil-
inn air a crochadh m'a mhuin-
eal, agus gu'm biodh e air a
thilgeadh san fhairge.
43 Agus ma bheir do làmh
aòbhar oilbheim dhuit, gearr
dhiot i: is fearr dhuit dol a
steach do'n bheatha air leth-
làimh, na dà làimh a bhi
agad, agus dol gu h-ifrinn,

[1] *leanmhuinn.* [2] *thoirmisg.*

[3] *'nur n-aghaidh a ta e leibh.*

do'n teine nach mùchar a
chaoidh;
44 Far nach bàsaich an
cnuimh, agus nach téid an
teine as.
45 Agus ma bheir do chos
aobhar oilbheim dhuit, gearr
dhiot **i**: is fearr dhuit dol a
steach do'n bheatha air leth-
chois, na dà chois a bhi agad,
agus a bhi air do thilgeadh
ann an ifrinn, do'n teine nach
mùchar a chaoidh;
46 Far nach bàsaich an
cnuimh, agus nach téid an
teine as.
47 Agus ma bheir do shùil
aobhar oilbheim dhuit, spìon
asad **i**: is fearr dhuit dol a
steach do rìoghachd Dhé air
aon sùil, na dà shùil a bhi
agad, agus a bhi air do thilg-
eadh ann an teine ifrinn;
48 Far nach bàsaich an
cnuimh, agus nach téid an
teine as.
49 Oir saillear gach aon
neach le teine, agus saillear
gach aon ìobairt le salann.
50 Is maith an salann:
ach ma chailleas an salann a
shaillteachd, ciod e leis an
dean sibh deadh-bhlàsda e?
Biodh agaibh salann annaibh
féin, agus bithibh sìochail
r'a chéile.

CAIB. X.

1 *A ta Criosd a' deasboireachd ris na Phairisich mu thimchioll dealachaidh fir agus mnà pòsda:* 13 *bheannaich e clann a thugadh d'a ionnsuidh.* 32 *Roimh-innis e a bhàs agus 'aiseirigh.* 46 *Dh'aisig e a radharc do Bhartimeus.*

AGUS air éirigh dha as a
sin, thainig e gu crìoch-
aibh Iudea troimh *an dùth-
aich a ta* air an taobh thall do
Iordan: agus thàinig slòigh
d'a ionnsuidh a rìs; agus mar
bu ghnàth leis, theagaisg e
iad a rìs.
2 Agus thàinig na Phairis-
ich d'a ionnsuidh, agus dh'-
fhiosraich iad deth, Am bheil
e ceaduichte do dhuine a
bhean a chur air falbh? 'ga
dhearbhadh.
3 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Ciod a dh'-
aithn Maois dhuibh?
4 Agus thubhairt iadsan,
Thug Maois cead duinn litir-
dhealaich a sgrìobhadh, agus
a cur air falbh.
5 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Air son cruais
bhur cridhe, sgrìobh e an
àithne so dhuibh.
6 Gidheadh o thoiseach na
cruitheachd, rinn Dia iad fear
agus bean.
7 Air an aobhar so, fàgaidh
duine 'athair agus a mhàthair,
agus dlùth-leanaidh e r'a
mhnaoi-phòsda:
8 Agus bithidh iad araon
'nan aon fheoil; ionnus nach
dithis iad o sin suas, ach aon
fheoil.
9 Air an aobhar sin, an nì
a chuir Dia cuideachd, na
cuireadh duine o chéile.
10 Agus anns an tigh, dh'-
fheòraich a dheisciobuil deth
a rìs mu thimchioll an nì
cheudna.
11 Agus thubhairt e riu,
Ge b'e neach a chuireas air
falbh a bhean féin, agus a
phòsas *bean* eile, a ta e a'
deanamh adhaltrannais 'na
h-aghaidh.
12 Agus ma chuireas bean
air falbh a fear féin, agus ma
bhitheas **i** air a pòsadh ri fear
eile, a ta **i** a' deanamh adhalt-
rannais.
13 Agus thug iad leanabana
d'a ionnsuidh, chum gu'm

beanadh e riu; agus chron-
uich a dheisciobuil a' mhuinn-
tir a thug leo iad.
14 Ach an uair a chunnaic
Iosa *sin*, bha e ro dhiombach,
agus thubhairt e riu, Leigibh
do na leanabanaibh teachd a
m' ionnsuidh, agus na bacaibh
iad: oir is ann d'an leithidibh
a ta rìoghachd Dhé.
15 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b'e neach nach
gabh rìoghachd Dhé mar
leanabh beag, nach téid e gu
bràth a steach innte.
16 Agus ghlac e 'na uchd
iad, agus chuir e a làmhan
orra, agus bheannaich e iad.
17 Agus an uair a chaidh
e mach air an t-slighe, thàinig
neach 'na ruith, agus leig se
e féin air a ghlùinibh dha, a-
gus dh'fheòraich[1] e dheth, A
mhaighstir mhaith, ciod a ni
mi chum gu sealbhaich mi a'
bheatha mhaireannach?
18 Agus thubhairt Iosa ris,
C'ar son a ghoireas[2] tu maith
dhiomsa? cha'n 'eil neach
sam bith maith, ach a h-aon,
is e sin Dia.
19 Is aithne dhuit na h-
àitheanta, Na dean adhal-
trannas, Na dean mortadh,
Na goid, Na toir fianuis
bhréige, Na dean eucoir[3],
Thoir urram do t'athair, agus
do d' mhàthair.
20 Ach fhreagair esan
agus thubhairt e ris, A
mhaighstir, choimhid mi iad
so uile o m'òige.
21 Agus air amharc do
Iosa air, ghràdhaich se e, a-
gus thubhairt e ris, A ta aon
ni dh'uireasbhuidh ort: imich,
reic na bheil agad, agus tabh-
air do na bochdaibh, agus
bithidh agad ionmhas air
nèamh; agus thig, tog an
crann-ceusaidh, agus lean
mise.
22 Agus bha doilghios
airsan air son nam briathra
sin, agus dh'fhalbh e gu tuirs-
each; oir bha mòran saoibh-
reis aige.
23 Agus air amharc do
Iosa mu'n cuairt, thubhairt e
r'a dheisciobluibh, Cia deac-
air[4] do'n mhuinntir sin aig
am bheil mòr-shaoibhreas dol
a steach do rìoghachd Dhé!
24 Agus bha mòr-uamhas
air na deisciobluibh air son
a bhriathra. Ach fhreagair
Iosa a rìs, agus thubhairt e
riu, A chlann, cia deacair
dhoibh-san a chuireas an
dòigh ann an saoibhreas, dol
a steach do rìoghachd Dhé!
25 Is usadh do chàmhal
dol troimh chrò na snàthaid,
na do dhuine saoibhir dol a
steach do rìoghachd Dhé.
26 Ach bha uamhas orra-
san thar tomhas, ag ràdh eat-
orra féin, Cò, ma seadh, a
dh'fheudas a bhi air a shaor-
adh?
27 Agus air do Iosa amh-
arc orra, thubhairt e, Do
dhaoinibh a ta so eu-comas-
ach, ach cha *'n'eil e* do Dhia:
oir do Dhia a ta na h-uile
nithe comasach.
28 Agus thòisich Peadar
air a ràdh ris, Feuch, thréig
sinne na h-uile nithe, agus
lean sinn thusa.
29 Ach fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e, Gu deimhin
a ta mi ag ràdh ribh, nach
'eil neach sam bith a dh'fhàg
tigh, no bràithre, no peath-
raiche, no athair, no màthair,

[1] *dh'fhiosraich.* [2] *ghairmeas.* [3] *mealltaireachd.* [4] *doilich.*

no bean-phòsda, no clann, no fearann, air mo shonsa agus air son an t-soisgeil,
30 Nach faigh a cheud uiread san aimsir so féin, tighean, agus bràithrean, agus peathraichean, agus màthraichean, agus clann, agus fearann, maille ri geurleanmhuinn; agus anns an t-saoghal a ta ri teachd, a' bheatha mhaireannach.
31 Ach a ta mòran air thùs, a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, *a' bhitheas* air thùs.
32 Agus bha iad air an t-slighe a' dol suas gu Ierusalem: agus bha Iosa ag imeachd rompa; agus ghlac uamhas iad, agus ag dhoibh *esan* a leantuinn, bha eagal orra. Agus thug e an dà fhear dheug air leth a rìs, agus thòisich e air na nithe a bha gu tachairt da innseadh dhoibh,
33 *Ag ràdh,* Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Ierusalem; agus bithidh Mac an duine air a thoirt thairis do na h-àrd-shagartaibh[1], agus do na sgrìobhaichibh: agus dìtidh iad chum bàis e, agus bheir iad thairis e do na Cinnich;
34 Agus ni iad fanoid air, agus sgiùrsaidh iad e, agus tilgidh iad smugaid air, agus cuiridh iad gu bàs e: agus air an treas là éiridh e a rìs.
35 Agus thàinig d'a ionnsuidh Seumas agus Eoin, mic Shebede, ag ràdh, A mhaighstir, is àill leinn gu'n dean thu dhuinne ge b'e ni a dh'iarras sinn.
36 Agus thubhairt esan riu, Ciod is àill leibh mise a dheanamh dhuibh?
37 Agus thubhairt iadsan ris, Deònuich dhuinne gu'n suidheamaid, a h-aon air do làimh dheis, agus am fear eile air do làimh chlì, ann do ghlòir.
38 Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n aithne dhuibh ciod a ta sibh ag iarraidh: am bheil sibh comasach air a' chupan òl a dh'òlas mise? agus a bhi air bhur baisteadh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise?
39 Thubhairt iadsan ris, A ta sinn comasach. Ach thubhairt Iosa riu, Olaidh sibhse gu deimhin an cupan a dh'òlas mise; agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise:
40 Ach suidhe air mo làimh dheis, agus air mo làimh chlì, cha leamsa sin r'a thabhairt, ach dhoibh-san d'an d'ulluicheadh e.
41 Agus air cluinntinn *so* do'n deichnear, thòisich iad air mòr-chorruich a ghabhail ri Seumas agus Eoin.
42 Ach ghairm Iosa iad d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, A ta fhios agaibh gu bheil aca-san a ta air am meas mar uachdarain air na Cinnich, àrd-thighearnas orra; agus gu bheil aig an daoinibh mòra làn-ùghdarras orra.
43 Ach cha bhi e mar sin 'nur measgsa: ach ge b'e neach le'n àill a bhi mòr 'nur measg, bithidh e 'na òglach agaibh:
44 Agus ge b'e neach agaibh le'n àill toiseach a bhi aige, bithidh e 'na sheirbhiseach do na h-uile.

[1] *prìomh-shagartaibh.*

45 Oir cha d'thàinig eadhon Mac an duine chum gu'n deantadh fritheala dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thoirt 'anama féin mar éiric air son mhòran.

46 Agus thàinig iad gu Iericho: agus air imeachd dhasan agus d'a dheisciobluibh, agus do shluagh mòr, a mach á Iericho, bha Bartimeus an dall, mac Thimeuis, 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh déirce.

47 Agus an uair a chual e gu'm b'e Iosa o Nasaret a bh'ann, thòisich e ri glaodhaich, agus a ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

48 Agus chronuich mòran e, chum gu'm biodh e 'na thosd: ach bu ro mhòid a ghlaodh esan, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

49 Agus sheas Iosa, agus dh'àithn e esan a ghairm *d'a ionnsuidh:* agus ghairm iad an dall, ag ràdh ris, Biodh misneach agad, éirich; tha e ga d'ghairm.

50 Agus air dhasan 'fhalluinn[1] a thilgeadh uaith, dh'éirich e, agus thàinig e gu Iosa.

51 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e ris, Ciod is àill leat mise a dheanamh dhuit? Thubhairt an dall ris, A Thighearn, mi dh'fhaotainn mo radhairc.

52 Agus thubhairt Iosa ris, Imich; shlànuich do chreidimh thu. Agus air ball fhuair e a radharc, agus lean e Iosa san t-slighe.

CAIB. XI.

1 *Mharcaich Iosa gu buadhach do Ierusalem;* 12 *mhalluich e a' chraobh air an robh duilleach gun mheas;* 15 *ghlan e an teampull:* 20 *dh'earalaich e a dheisciobuil chum iad a bhi seasmhach sa' chreidimh, &c.*

AGUS an uair a thàinig iad am fagus do Ierusalem, gu Betphage agus Betani, aig sliabh nan crann-oladh, chuir e uaith dithis d'a dheisciobluibh,

2 Agus thubhairt e riu, Rachaibh do'n bhaile ud thall fa bhur comhair; agus air ball an uair a théid sibh a steach ann, gheibh sibh searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh; fuasglaibh e, agus thugaibh leibh *e*

3 Agus ma their neach air bith ruibh, C'ar son a ta sibh a' deanamh so? abraibh, Gu bheil feum aig an Tighearn air; agus air ball cuiridh e'n so e.

4 Agus dh'imich iad, agus fhuair iad an searrach ceangailte a muigh aig an dorus, aig coinneachadh dà shlighe; agus dh'fhuasgail iad e.

5 Agus thubhairt cuid dhiubh-san, a bha 'nan seasamh an sin, riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich?

6 Agus thubhairt iadsan riu mar a dh'àithn Iosa dhoibh: agus leig iad uatha iad.

7 Agus thug iad an searrach chum Iosa, agus chuir iad am falluinnean air; agus shuidh esan air.

8 Agus sgaoil mòran am falluinnean féin air an t-slighe: agus ghearr cuid eile geugan do na craobhaibh, agus sgaoil iad air an t-slighe iad.

9 Agus ghlaodh iadsan a

[1] *'cudach-uachdair.*

bha 'g imeachd roimhe, agus
iadsan a bha 'ga leantuinn,
ag ràdh, Hosanna, is beann-
aichte an ti a ta teachd ann
an ainm an Tighearn.
10 Is beannaichte rìogh-
achd ar n-Athar Daibhidh, a
ta teachd [ann an ainm an
Tighearna;] Hosanna anns
na h-àrdaibh.
11 Agus chaidh Iosa a
steach do Ierusalem, agus
do'n teampull; agus an uair
a dh'amhairc e air gach ni
mu'n cuairt, agus a bha 'm
feasgar a nis air teachd, chaidh
e mach gu Betani maille ris
an da fhear dheug.
12 Agus air an là màireach,
'nuair a chaidh iad a mach á
Betani, dh'fhàs e ocrach.
13 Agus air faicinn craoibh-
fhìge fada uaith, air an robh
duilleach, thàinig e, dh'-
fheuchainn am faigheadh e
ni sam bith oirre: agus air
dha teachd d'a h-ionnsuidh,
cha d'fhuair e ni sam bith
ach duilleach; oir cha robh
àm *tionail* nam fìge fathast
ann.
14 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e rithe, Nar
itheadh neach sam bith tor-
adh dhiotsa o so suas a
chaoidh. Agus chual a dheis-
ciobuil *e*.
15 Agus thàinig iad gu Ie-
rusalem: agus chaidh Iosa a
steach do'n teampull, agus
thòisich e air an dream a bha
reiceadh agus a' ceannach
san teampull a chur a mach,
agus thilg e thairis bùird
luchd malairt an airgid, agus
caithriche na muinntir a bha
reiceadh choluman:
16 Agus cha'n fhuilgeadh
e gu'n giùlaineadh[1] neach
sam bith soitheach troimh an
teampull.
17 Agus theagaisg e, ag
ràdh riu, Nach 'eil e sgrìobh-
ta, Goirear tigh urnuigh do
m' thighsa do[2] na h-uile
chinnich? Ach rinn sibhse 'na
gharaidh luchd-reubainn e.
18 Agus chuala na sgrìobh-
aichean agus na h-àrd-shag-
airt[3] so, agus dh'iarr iad
cionnus a dh'fheudadh iad
esan a mhilleadh: oir bha
'eagal-san orra, do bhrìgh
gu'n robh an sluagh uile fo
iongantas mòr r'a theagasg.
19 Agus an uair a bha am
feasgar air teachd, chaidh e
mach as a' bhaile[4].
20 Agus air mhaduinn, ag
gabhail seachad dhoibh,
chunnaic iad an crann-fìge
air crìonadh o fhreumhaibh.
21 Agus air cuimhneach-
adh do Pheadar, thubhairt e
ris, A mhaighstir, feuch, a ta
a' chraobh-fhìge, a mhalluich
thu, air crìonadh.
22 Agus fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e riu, Biodh
creidimh Dhé agaibh.
23 Oir gu deimhin a ta mi
ag ràdh ribh, ge b'e neach a
their ris a' bheinn so, Togar
thu, agus tilgear san fhairge
thu, agus nach bi fo amharus
'na chridhe, ach a chreideas
gu'n tachair na nithe a their
e, thig gach ni a their e gu
crìch dha.
24 Air an aobhar sin tha
mi ag ràdh ribh, Ge b'e nithe
air bith a dh'iarras sibh ann
an urnuigh, creidibh gu'm
faigh sibh, agus gheibh sibh.
25 Agus an uair a sheasas
sibh a' deanamh urnuigh,

---

[1] *iomchaireadh.* [2] *leis.* [3] *priomh-shagairt.* [4] *a' chaithir.*

maithibh, ma ta ni air bith agaibh an aghaidh aoin duine; chum gu maith bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacanna féin duibhse.

26 Ach mur maith sibhse, cha mhò a mhaitheas bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacanna féin duibhse.

27 Agus thàinig iad a rìs gu Ierusalem: agus air dhasan bhi a' spaisdeireachd[1] anns an teampull, thàinig d'a ionnsuidh na h-ard-shagairt[2], agus na sgrìobhaichean, agus na seanairean.

28 Agus thubhairt iad ris, Ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' deanamh nan nithe so? Agus cò thug dhuit an t-ùghdarras so chum na nithe so dheanamh?

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhibhse, agus freagraibh mi, agus innsidh mise dhuibhsa ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

30 An ann o nèamh, no o dhaoinibh a thàinig baisteadh Eoin? freagraibh mi.

31 Agus bha iad a' reusonachadh eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh; their esan ruinn, C'ar son ma seadh nach do chreid sibh e?

32 Ach ma their sinn, O dhaoinibh; bha eagal an t-sluaigh orra; oir b'e meas gach uile air Eoin gu'm b'fhàidh e gu firinneach.

33 Agus air freagairt dhoibh, thubhairt iad ri Iosa, Cha'n 'eil fhios againn. Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha mhò a dh'innseas mise dhuibhse ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

CAIB. XII.

1 *Dh'innis Criosd roimh-làimh diùltadh nan Iudhach, agus gairm nan Cinneach.* 13 *Sheachainn e an ribe a chuir na Phairisich, agus na Herodianaich roimhe:* 18 *nochd e mearachd nan Sadusach mu thimchioll aiseirigh nam marbh.*

AGUS thòisich e air labhairt riu ann an cosamhlachdaibh. Shuidhich duine *àraidh* fion-lios, agus chuir e gàradh mu'n cuairt air, agus chladhaich e ionad-bruthaidh *nam fion dhearc*, agus thog e tùr, agus shuidhich e air tuath e, agus ghabh e a thurus as a dhùthaich.

2 Agus san àm dhligheach chuir e seirbhiseach a dh'ionnsuidh na tuatha, chum gu'm faigheadh e do thoradh an fhìon-lios o'n tuath.

3 Ach air dhoibh-san esan a ghlacadh, bhuail iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

4 Agus a rìs chuir e seirbhiseach eile d'an ionnsuidh; agus chlach iad e, agus reub iad a cheann, agus chuir iad uatha e le h-easurram.

5 Agus a rìs chuir e neach eile *d'an ionnsuidh;* agus esan mharbh iad: agus mòran eile, a' bualadh cuid diubh, agus a' marbhadh cuid eile.

6 Fathast uime sin, air dha aon Mhac a bhi aige, a b'ionmhuinn leis, chuir e esan mar an ceudna fa dheòidh d'an ionnsuidh, ag ràdh, Bheir iad urram do m' Mhac.

7 Ach thubhairt an tuath sin 'nam measg féin, Is e so an t-oighre; thigibh, marbh-

[1] *sràideis.*

[2] *priomh-shagairt.*

amaid e, agus bithidh an oighreachd againn féin.
8 Agus rug iad air, agus mharbh iad e, agus thilg iad a mach as an fhìon-lios e.
9 Ciod e uime sin a ni Tighearn an fhìon-lios? Thig e agus sgriosaidh e 'n tuath sin, agus bheir e am fìon-lios do dhaoinibh eile.
10 Nach do leugh sibh an sgriobtuir so? A' chlach a dhiùlt na clachairean, rinneadh ceann na h-oisinn dith.
11 Rinneadh so leis an Tighearn, agus is iongantach e 'nar sùilibh-ne.
12 Agus dh'iarr iad breith air, ach bha eagal an t-sluaigh orra; oir thuig iad gu'm b'ann 'nan aghaidh féin a labhair e an cosamhlachd: agus air fhàgail doibh, dh'imich iad rompa.
13 Agus chuir iad d'a ionnsuidh dream àraidh do na Phairisich, agus do luchd-leanmhuinn Heroid, chum gu'n glacadh iad e 'na chainnt.
14 Agus air dhoibh-san teachd, thubhairt iad ris, A mhaighstir, a ta fhios againn gu bheil thusa firinneach, agus nach 'eil suim agad do neach air bith: oir cha'n 'eil thu ag amharc air gnùis dhaoine, ach a' teagasg slighe Dhé ann am firinn. Am bheil e ceaduichte cìs a thoirt do Cheasar, no nach 'eil? an tabhair, no nach tabhair sinn i?
15 Ach air dhasan an cealg a thuigsinn, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ga m' bhuaireadh? thugaibh peghinn a m' ionnsuidh, chum gu'm faic mi i.
16 Agus thug iad *d'a ionnsuidh* i, agus thubhairt e riu, Cò d'an ìomhaigh so, agus *co d' am buin* an sgrìobhadh so? Agus thubhairt iadsan ris, Do Cheasar.
17 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Thugaibh do Cheasar na nithe a's le Ceasar, agus do Dhia na nithe a's le Dia. Agus ghabh iad iongantas ris.
18 An sin thàinig na Sadusaich d'a ionnsuidh, a ta 'g ràdh nach 'eil aiseirigh ann; agus dh'fheòraich iad deth, ag ràdh,
19 A mhaighstir, sgrìobh Maois dhuinne, Nam faigheadh bràthair duine air bith bàs, agus gu'm fàgadh e bean, agus nach fàgadh e clann, gu'n gabhadh a bhràthair a bhean *d'a ionnsuidh*, agus gu'n togadh e sliochd d'a bhràthair.
20 A nis bha seachdnar bhràithrean ann: agus ghabh an ceud fhear dhiubh bean, agus an uair a dh'eug e, cha d'fhàg e sliochd.
21 Agus ghabh an dara fear i, agus fhuair esan bàs, agus cha mhò a dh'fhàg esan sliochd: agus an treas fear mar an ceudna.
22 Agus ghabh an t-seachdnar i, agus cha d'fhàg iad sliochd: 'nan déigh uile, chaochail a' bhean mar an ceudna.
23 Anns an aiseirigh uime sin, an uair a dh'éireas iad, cò dhiubh d'am bean i? oir bha i aig an t-seachdnar 'na mnaoi.
24 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Nach 'eil sibh uime sin ann am mearachd, do bhrìgh nach 'eil eòlas agaibh air na sgriobtuiribh, no air cumhachd Dhé?

25 Oir an uair a dh'éireas
iad o na marbhaibh, cha phòs
iad, ni mò a bheirear am
pòsadh iad; ach a ta iad mar
na h-aingil *a ta* air nèamh.

26 Ach mu thimchioll nam
marbh, gu'n éirich iad, nach
do leugh sibh ann an leabhar
Mhaois, cionnus a labhair
Dia ris anns a' phreas, ag
ràdh, Is mise Dia Abrahaim,
agus Dia Isaaic, agus Dia Ia-
coib?

27 Cha 'n e Dia nam marbh
e, ach Dia nam beò: tha
sibhse uime sin ann am mear-
achd mòr.

28 Agus thàinig neach do
na sgrìobhaichibh, agus an
uair a chual e iadsan a' deas-
boireachd r'a chéile, agus a
thuig e gu'n do fhreagair e
gu maith iad, chuir e ceisd
air, Cia i a' cheud àithne do
na *h-àitheantaibh* uile?

29 Agus fhreagair Iosa e,
'S i so a' cheud àithne do na
h-àitheantaibh uile, Eisd, O
Israeil, an Tighearn ar Dia-
ne, is aon Tighearn e;

30 Agus gràdhaichidh tu
an Tighearn do Dhia le d'-
uile chridhe, agus le d'uile
anam, agus le d'uile inntinn,
agus le d'uile neart: *is* i so a'
cheud àithne:

31 Agus is cosmhuil an
dara *àithne* rithe so, Gràdh-
aichidh tu do choimhearsnach
mar thu féin: cha'n 'eil
àithne eile ann a's mò na
iad so.

32 Agus thubhairt an
sgrìobhaiche ris, Is maith gu
firinneach, a Mhaighstir, a
thubhairt thu: oir a ta aon
Dia ann, agus cha'n 'eil ath-
arrach ann ach e féin.

33 Agus esan a ghràdhach-
adh leis an uile chridhe, agus
leis an uile thuigse, agus leis
an uile anam, agus leis an
uile neart, agus neach a
ghràdhachadh a choimhears-
naich mar e féin, is mò sin
na na h-uile làn ìobairte-
loisgte, agus thabhartasa.

34 Agus an uair a chunn-
aic Iosa gu'n do fhreagair e
gu tuigseach, thubhairt e ris,
Cha'n 'eil thu fada o rìogh-
achd Dhé. Agus cha robh
a mhisnich aig neach air bith
o sin suas ceisd a chur air.

35 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e, a' teasgasg
anns an teampull, Cionnus a
tha na sgrìobhaichean ag ràdh
gur e Criosd Mac Dhaibhidh?

36 Oir thubhairt Daibhidh
féin troimh an Spiorad naomh,
Thubhairt an Tighearn ri mi'
Thighearn-sa, Suidh air mo
làimh dheis, gus an cuir mi
do naimhde 'nan stòl fo d'
chosaibh;

37 Air an aobhar sin, a ta
Daibhidh féin a' gairm a
Thighearna dheth; cionnus
ma seadh is e a mhac e? A-
gus dh'éisd am mòr-shluagh
ris gu taitneach.

38 Agus thubhairt e riu
'na theagasg, Bithibh air bhur
faicill o na sgrìobhaichibh,
leis an ionmhuinn imeachd
ann an culaidhibh fada, agus
fàilte *fhaotainn* air na marg-
aibh,

39 Agus na ceud chaith-
riche anns na sionagogaibh,
agus na ceud aiteacha-suidhe
aig na féillibh;

40 A dh'itheas suas tighean
bhantrach, agus air sgàth
deadh choslais a ni urnuigh-
ean fada: gheibh iad sin an
dìteadh[1] a's mò.

---

[1] *peanas damnadh.*

41 Agus air do Iosa suidhe fa chomhair àite-coimhid an ionmhais, thug e fa'near cionnus a bha 'm pobull a' cur an airgid anns an ionmhas: agus chuir mòran do dhaoinibh saoibhir mòran ann.

42 Agus air teachd do bhantraich bhochd, thilg i dà bhonn bheag ann, a ni feoirling.

43 Agus air dha a dheisciobuil a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n do chuir a' bhantrach bhochd so tuilleadh san ionmhas, na iadsan uile a thilg ann.

44 Oir thilg iadsan uile ann d'am mòr-phailteas; ach thilg ise as a gainne na bha aice uile, eadhon a beathachadh gu h-iomlan.

CAIB. XIII.

1 *Dh'innis Criosd roimh-laimh sgrios an teampuill,* 9 *geur-leanmhuinn air son an t-soisgeil,* 10 *gur éigin an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do gach uile chinneach;* 14 *agus gu'n tig àmhghara mòra air na h-Iudhaich.*

AGUS an uair a bha e dol a mach as an teampull, thubhairt neach d'a dheisciobluibh ris, A Mhaighstir, feuch ciod e a' ghnè chlach so, agus ciod e a' ghnè aitreibh so!

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am faic thu an aitreabh mhòr so? cha'n fhàgar clach air muin cloiche, nach sgarar o chéile.

3 Agus 'nuair a shuidh e air sliabh nan crann-oladh, fa chomhair an teampuill, dh'fheòraich Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus Aindreas an uaignidheas deth;

4 Innis duinne c'uin a bhitheas na nithe sin, agus ciod e an comhara 'nuair a bhitheas na nithe sin gu léir air an coimhlionadh.

5 Agus fhreagair Iosa iad, agus thòisich e air a ràdh, Thugaibh an aire nach meall aon neach sibh:

6 Oir thig mòran ann am ainm-sa, ag ràdh, Is mise e: agus meallaidh iad mòran.

7 Agus an uair a chluinneas sibh coganna, agus tuairisgeul[1] choganna, na biodh buaireas oirbh: oir is éigin *iad so* a theachd; ach cha *'n'eil* an deireadh ann fathast.

8 Oir éiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rìoghachd an aghaidh rìoghachd: agus bithidh critheanna talmhainn ann an iomadh àit, agus bithidh gorta agus trioblaidean ann: is iad sin toiseach dhòruinnean[2].

9 Ach thugaibh an aire dhuibh féin: oir bheir iad thairis sibh do chomhairlibh: agus anns na sionagogaibh sgiùrsar sibh, agus cuirear sibh an làthair uachdaran agus rìghrean air mo shonsa, mar fhianuis dhoibhsan[3].

10 Agus is éigin air tùs an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do na h-uile chinnich.

11 Ach an uair a bheir iad leo sibh, 'gur tabhairt thairis, na biodh e 'na ro-chùram oirbh ciod e a labhras sibh. agus na smuainichibh roimhlàimh *air:* ach ge b'e ni a bheirear dhuibh san uair sin féin, abraibh e: oir cha

---

[1] *iomraidhean.* [2] *àmhgharan.* [3] *'nan aghaidh-san.*

D

sibhse ta labhairt, ach an
Spiorad naomh.
12 Agus bheir am bràthair
a bhràthair thairis chum bàis,
agus an t-athair a mhac: a-
gus éiridh a' chlann suas an
aghaidh *am* pàranta, agus
bheir iad fa'near an cur gu
bàs.
13 Agus bithidh sibh air
bhur fuathachadh leis na h-
uile dhaoinibh air sgàth m'-
ainme-sa: ach an ti a bhuan-
aicheas chum na crìche, is e
so a shaorar.
14 Ach an uair a chi sibh
gràineileachd an léir-sgrios,
air an do labhair Daniel am
fàidh, 'na seasamh anns an
ionad nach bu chòir dhi,
(tuigeadh an ti a leughas,)
an sin teicheadh iadsan, a *ta*
ann an *tìr* Iudea, chum nam
beann:
15 Agus na tigeadh esan a
ta air mullach an tighe, a
nuas do'n tigh, agus na rach-
adh e steach, a thoirt ni air
bith as a thigh.
16 Agus an ti a ta sa'
mhachair, na pilleadh e air
ais a thogail 'fhalluinn leis.
17 Ach mo thruaigh iad
na mnài sin a ta torrach, a-
gus iadsan a ta toirt cìche sna
làithibh sin!
18 Agus guidhibh-sa gun
bhur teicheadh a bhi sa'
gheamhradh.
19 Oir bithidh àmhghar
anns na làithibh sin, amhuil
nach robh a leithid ann o
thoiseach na cruitheachd a
chruthaich Dia, gus a nis, a-
gus nach mò a bhitheas.
20 Agus mur giorraicheadh
an Tighearn na làithean ud,
cha rachadh feoil air bith as:
ach air son an t-sluaigh
thaghta, a thagh e féin,
ghiorraich e na làithean ud.
21 Agus an sin ma their
neach air bith ribh, Feuch, a
ta Criosd an so, no, Feuch, *a
ta* e 'n sin, na creidibh *e:*
22 Oir éiridh Criosdan
bréige, agus fàidhean bréige,
agus ni iad comharan, agus
mìorbhuilean, chum, nam bu
chomasach *e*, na daoine taghta
féin a mhealladh.
23 Agus thugaibh-sa an
aire: feuch, roimh-innis mi
dhuibh na h-uile nithe.
24 Ach anns na làithibh
sin, an déigh an àmhghair
ud, bithidh a' ghrian air a
dorchachadh, agus cha toir a'
ghealach a solus uaipe[1];
25 Agus tuitidh reulta
nèimh, agus bithidh na cumh-
achdan *a ta* sna nèamhaibh
air an crathadh.
26 Agus an sin chi iad Mac
an duine a' teachd anns na
neulaibh, maille ri mòr-
chumhachd, agus glòir.
27 Agus an sin cuiridh e
'aingil a mach, agus cruinn-
ichidh e r'a chéile a dhaoine
taghta féin o na ceithir gaoth-
aibh, o leth-iomall na talmh-
ainn gu leth-iomall nèimh.
28 A nis fòghlumaibh cos-
amhlachd o 'n chraoibh-
fhìge: An uair a bhitheas a
geug a nis maoth, agus a
chuireas i mach a duilleach,
a ta fhios agaibh gu bheil an
samhradh am fagus;
29 Agus mar an ceudna
sibhse, an uair a chi sibh na
nithe sin tachairt, biodh fhios
agaibh gu bheil e 'm fagus,
eadhon aig na dorsaibh.
30 Gu deimhin a ta mi
ag ràdh ribh, nach téid an
ginealach[2] so thairis, gus an

---

[1] *uaithe.* [2] *linn.*

coimhlionar na nithe sin uile.
31 Théid nèamh, agus tal-
amh seach; ach cha téid
m'fhocail-sa seach a chaoidh.
32 Ach cha'n 'eil fios an
là no na h-uaire sin aig neach
air bith, cha'n 'eil aig na h-
ainglibh a ta air nèamh, no
aig a' Mhac, ach aig an Ath-
air.
33 Thugaibh fa'near, dean-
aibh faire agus urnuigh: oir
cha'n 'eil fhios agaibh c'uin
a thig an t-àm.
34 *Oir a ta Mac an duine*
mar dhuine a chaidh air
thurus, agus a dh'fhàg a thigh
fèin, agus a thug d'a sheirbh-
isich cumhachd, agus 'obair
féin do gach neach, agus a
thug àithne do'n dorsair faire
a dheanamh.
35 Uime sin deanaibh-sa
faire, (oir cha'n 'eil fhios
agaibh c'uin a thig maighstir
an tighe; an ann air feasgar,
no air mheadhon-oidhche, no
aig gairm-choileach, no anns
a' mhaduinn;)
36 Air eagal air teachd dha
gu h-obann, gu'm faigh e sibh
'nur codal.
37 Agus na nithe a ta mi
ag ràdh ribhse, a ta mi ag
ràdh ris na h-uile dhaoinibh,
Deanaibh faire.

CAIB. XIV.

1 *Comhairle an aghaidh Chriosd.* 3 *Dhòirteadh oladh phrìseil air a cheann.* 10 *Reic Iudas a Mhaighstir air son airgid.* 12 *Tha Criosd féin ag innseadh roimh-làimh cionnus a bha e gu bhi air a bhrath le h-aon d'a dheisciobluibh.*

AGUS bha a' chàisg, agus
féill an arain neò-ghoirt-
ichte an déigh dà là: agus
dh'iarr na h-àrd-shagairt agus
na sgrìobhaichean, cionnus a
ghlacadh iad esan le foill[1],
agus a chuireadh iad gu bàs e.
2 Ach thubhairt iad, Cha'n
ann air an fhéill, air eagal
gu'n éirich buaireas am measg
an t-sluaigh.
3 Agus air bhi dha ann am
Betani, ann an tigh Shimoin
an lobhair, an uair a bha e
'na shuidhe air bòrd, thàinig
bean, aig an robh bocsa alab-
astair do oladh spicnaird, ro
luachmhoir; agus bhris i am
bocsa, agus dhòirt i air a
cheann e.
4 Agus bha cuid diubh
diombach annta féin, agus ag
ràdh, C'ar son a rinneadh an
t-ana-caitheadh so air an
oladh?
5 Oir dh'fheudadh i bhi air
a reiceadh air son tuilleadh
na tri cheud peghinn, agus
air a toirt do na bochdaibh.
Agus rinn iad gearan 'na h-
aghaidh.
6 Ach thubhairt Iosa, Leig-
ibh leatha; c'ar son a ta sibh
cur dragha oirre? rinn i obair
mhaith ormsa.
7 Oir a ta na bochdan a
ghnàth maille ribh, agus ge
b'e uair is àill leibh, feudaidh
sibh maith dheanamh dhoibh:
ach cha'n 'eil mise a ghnàth
agaibh.
8 Rinn i na dh'fheudadh
i; thàinig i roimh-làimh a
dh'ungadh mo chuirp chum
adhlaic.
9 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b'e earrann[2]
air bith, air feadh an domhain
uile, am bi an soisgeul so air
a shearmonachadh, bithidh
mar an ceudna an ni *so* a rinn
i air innseadh, mar chuimhne
oirre.

---

[1] *feill.*

[2] *àit, ball*

10 Agus dh'imich Iudas Iscariot, aon do'n dà-fhear dheug, chum nan àrd-shagart, gu esan a bhrath dhoibh.

11 Agus 'nuair a chual iadsan *so*, bha iad aoibhneach, agus gheall iad airgiod a thoirt da. Agus dh'iarr e cionnus a dh'fheudadh e gu h-iom-chuidh esan a bhrath.

12 Agus air a' cheud là do fhéill an arain neo-ghoirt-ichte, an uair bu ghnàth leo an t-uan càisge a mharbhadh, thubhairt a dheisciobuil ris, C'àit an toil leat sinne dhol a dh'ulluchadh, chum gu'n ith-eadh tu a' chàisg?

13 Agus chuir e dithis d'a dheisciobluibh, agus thubh-airt e riu, Rachaibh a steach do'n bhaile, agus coinnichidh duine sibh a' giùlan soithich uisge: leanaibh e.

14 Agus ge b'e àit an téid e stigh, abraibh-sa ri fear-an-tighe, Tha am Maighstir ag ràdh, C'àit am bheil an seòmar aoidheachd, anns an ith mi a' chàisg maille ri m' dheisciobluibh?

15 Agus nochdaidh esan dhuibh seòmar àrd, farsuinn, 'na làn uidheam agus deas-aichte: an sin ulluichibh dhuinn.

16 Agus chaidh a dheis-ciobuil a mach, agus thàinig iad do'n bhaile, agus fhuair iad mar thubhairt e riu; agus dh'ulluich iad a' chàisg.

17 Agus air teachd do'n fheasgar, thàinig esan maille ris an dà fhear dheug.

18 Agus an uair a bha iad 'nan suidhe, agus ag itheadh, thubhairt Iosa, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'm brath aon agaibh-sa, a ta 'g itheadh maille rium, mise.

19 Agus thòisich iad air a bhi dubhach, agus a ràdh ris an déigh a chéile, Am mise e? agus fear eile, Am mise e?

20 Agus air freagairt dhà-san thubhairt e riu, *Is* fear do'n dà fhear dheug e, a ta tumadh maille[1] riumsa sa' mhèis.

21 A ta mac an duine gu deimhin ag imeachd, mar a ta e sgrìobhta uime, ach is an-aoibhinn do'n fhear sin le 'm brathar Mac an duine: bu mhaith do'n duine sin mur beirteadh riamh e.

22 Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Iosa aran, agus an déigh a bheannachadh, bhrìs e, a-gus thug e dhoibhsan e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ith-ibh: is e so mo chorp-sa.

23 Agus air glacadh a' chupain, agus air tabhairt[2] buidheachais, thug e dhoibh-san e: agus dh'òl iad uile as.

24 Agus thubhairt e riu, Is i so m'fhuil-sa an Tiomnaidh-nuaidh, a dhòirtear air son mhòran.

25 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Nach òl mi ni's mò do thoradh na fìonain[3], gus an là sin an òl mi nuadh e ann an rìoghachd Dhé.

26 Agus air dhoibh laoidh a sheinn, chaidh iad a mach gu sliabh nan crann-oladh.

27 Agus thubhairt Iosa riu, Gheibh sibh uile oilbheum annam-sa an nochd: oir a ta e sgrìobhta, Buailidh mi am buachaill, agus sgapar na caoraich.

28 Ach an déigh dhomh éirigh, théid mi roimhibh do Ghalile.

---

[1] *maraon.*

[2] *breith.* [3] *fìneamhain.*

29 Ach thubhairt Peadar
ris, Ged fhaigh iadsan uile
oilbheum annad, gidheadh
cha *'n fhaigh* mise *e*.
30 Agus thubhairt Iosa ris,
Gu deimhin a ta mi ag ràdh
riut, An diugh, air an oidhche
so féin, mu'n goir an coileach
dà uair, gu'n àicheadh thusa
mi tri uairean.
31 Ach is ro mhòid a thubh-
airt esan, Ged is éigin domh
am bàs fhulang maille riut,
cha'n àicheadh mi chaoidh
thu. Agus mar sin thubhairt
càch uile mar an ceudna.
32 Agus thàinig iad gu
ionad d'am b' ainm Getsem-
ane; agus thubhairt e r'a
dheisciobluibh, Suidhibh-sa
an so, gus an dean mise
urnuigh.
33 Agus thug e leis Pead-
ar, agus Seumas, agus Eoin,
agus thòisich e air a bhi fuidh
uamh-chrith, agus fuidh an-
abarra bròin.
34 Agus thubhairt e riu,
Tha m'anam ro bhrònach,
eadhon gu bàs: fanaibh-sa
an so, agus deanaibh faire.
35 Agus chaidh e beagan
air aghaidh, agus thuit e air
an talamh, agus rinn e urn-
uigh, nam bu chomasach e,
gu'n rachadh an uair thairis
air.
36 Agus thubhairt e, Ab-
ba, Athair, a ta gach ni so-
dheanta dhuitse; cuir an
cupan so seachad orm: gidh-
eadh, na[1] b'e an ni a b'àill
leamsa, ach an ni a's toil
leatsa.
37 Agus thàinig e, agus
fhuair e iadsan 'nan codal,
agus thubhairt e ri Peadar,
A Shimoin, am bheil thu a'd'
chodal? nach b'urrainn thu
faire a dheanamh aon uair?
38 Deanaibh faire agus
urnuigh, chum nach tuit sibh
am buaireadh: *a ta* an spiorad
gu deimhin togarrach, ach *a
ta* an fheoil anmhunn[2].
39 Agus air dha imeachd a
rìs, rinn e urnuigh, ag ràdh
nam briathra ceudna.
40 Agus an uair a phill e,
fhuair e iad a rìs 'nan codal,
(oir bha'n sùilean trom,) a-
gus cha robh fhios aca cionn-
us a bheireadh iad freagradh
air.
41 Agus thàinig e an treas
uair, agus thubhairt e riu,
Coidlibh roimhibh a nis, agus
gabhaibh fois: is leoir e,
thàinig an uair; feuch, a ta
Mac an duine air a bhrath
thairis do làmhaibh nam
peacach.
42 Eiribh, imicheamaid;
feuch, a ta an ti a bhrathas
mise am fagus.
43 Agus air ball, air dha
bhi fathast a' labhairt, thàinig
Iudas, aon do'n dà fhear
dheug, agus sluagh mòr maille
ris le claidhibh agus bataibh,
o na h-àrd-shagartaibh, agus
na sgrìobhaichibh, agus na
seanairibh.
44 Agus bha an ti a bhrath
esan air toirt comhara dhoibh,
ag ràdh, Ge b'e neach d'an
toir mise pòg, is e sin e;
glacaibh e, agus thugaibh
leibh *e* gu tèaruinte.
45 Agus air teachd dha,
chaidh e air ball d'a ionn-
suidh-sa, agus thubhairt e,
Fàilte dhuit, a mhaighstir;
agus phòg se e.
46 Agus chuir iadsan làmh
ann, agus ghlac iad e.

[1] *nior.*

[2] *lag.*

47 Agus air tarruing claidh-
eimh do fhear do na bha làth-
air, bhuail e òglach an àrd-
shagairt, agus ghearr e a
chluas deth.
48 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, An d'-
thàinig sibh a mach gu mo
ghlacadh-sa, mar gu b'ann
an aghaidh fir-reubainn le
claidhibh agus *le* bataibh ?
49 Bha mi gach là maille
ribh san teampull, a' teagasg,
agus cha do ghlac sibh mi :
ach *a ta so* chum gu biodh na
sgriobtuirean air an coimh-
lionadh.
50 Agus air do na h-uile a
thréigsinn, theich iad.
51 Agus lean òganach àr-
aidh e, aig an robh lìon-eudach
air a chur m' a chorp lomn-
ochd ; agus rug na h-òganaich
air.
52 Ach air dhasan an lìon-
eudach fhàgail, theich e
lomnochd uatha.
53 Agus thug iad leo Iosa
chum an àrd-shagairt : agus
chruinnicheadh maille ris na
h-àrd-shagairt uile, agus na
seanairean, agus na sgrìobh-
aichean.
54 Agus lean Peadar e fada
uatha, gus an deachaidh e
steach do thalla an àrd-shag-
airt : agus bha e 'na shuidhe
maille ris na seirbhisich, agus
'ga gharadh ris an teine.
55 Agus dh'iarr na h-àrd-
shagairt, agus a' chòmhairle
uile fianuis an aghaidh Iosa,
chum a chur gu bàs ; agus
cha d'fhuair iad.
56 Oir rinn mòran dhaoine
fianuis bhréige 'na aghaidh,
ach cha do chòird am fianuis
r'a chéile[1].
57 Agus dh'éirich dream
àraidh, agus thug iad fianuis
bhréige 'na aghaidh, ag ràdh,
58 Chuala sinne e ag ràdh,
Leagaidh mi sìos an teampull
so, a rinneadh le làmhaibh,
agus an tri làithibh, togaidh
mi teampull eile, neo-dheanta
le làmhaibh.
59 Agus mar sin féin cha
robh am fianuis a' teachd r'a
chéile.
60 Agus air éirigh suas
do'n àrd-shagart sa' mheadh-
on, chuir e ceisd air Iosa, ag
ràdh, Nach toir thu freagradh
air bith uait ? ciod sin mu
bheil iad so a' toirt fianuis
a'd' aghaidh ?
61 Ach dh'fhan esan 'na
thosd, agus cha do fhreagair
e ni sam bith. A rìs dh'-
fheòraich an t-àrd-shagart
deth, agus thubhairt e ris, An
tu Criosd, Mac an ti bheann-
aichte ?
62 Agus thubhairt Iosa, Is
mi : agus chi sibh Mac an
duine 'na shuidhe air deas
làimh cumhachd *Dhé*, agus
a' teachd le neulaibh nèimh.
63 An sin reub an t-àrd-
shagart 'eudach, agus thubh-
airt e, Ciod am feum a ta
againn tuilleadh air fianuis-
ibh ?
64 Chuala sibh an toibh-
eum : ciod i bhur barail-sa ?
Agus thug iad uile breth 'na
aghaidh gu'n do thoill e am
bàs.
65 Agus thòisich cuid diubh
air smugaid a thilgeadh air,
agus 'aghaidh fholach, agus
a bhualadh le'n dornaibh, a-
gus a ràdh ris, Dean faidh-
eadaireachd : agus ghabh na
seirbhisich le 'm basaibh air.

---

[1] *cha robh am fianuis ionnan, cha d' fhoghainn am fianuis.*

66 Agus air do Pheadar a bhi shìos anns an talla, thàinig aon do bhanoglaich an àrd-shagairt:

67 Agus 'nuair a chunnaic i Peadar 'ga gharadh, agus air dhi beachdachadh air, thubhairt i *ris*, Bha thusa cuideachd maille ri Iosa o Nasaret.

68 Ach dh'àicheadh esan, ag ràdh, Cha'n aithne dhomh, agus cha'n 'eil mi tuigsinn ciod a ta thu 'g ràdh. Agus chaidh esan a mach do'n fhor-dhorus[1]; agus ghoir an coileach.

69 Agus air do bhanoglaich fhaicinn a rìs, thòisich i air a ràdh riu-san a bha 'nan seasamh a làthair, Is ann diubh a ta 'm fear so.

70 Agus dh'àicheadh e rìs. Agus an ceann beagan 'na dhéigh sin, thubhairt iadsan a bha 'nan seasamh a làthair a rìs ri Peadar, Gu firinneach is ann diubh sud thu: oir is Galiléach thu, agus is cosmhuil do chainnt *riu*.

71 Ach thòisich esan air mallachadh agus air mionnachadh, *ag ràdh*, Cha'n aithne dhomh an duine so mu 'm bheil sibh a' labhairt.

72 Agus ghoir an coileach an dara uair. Agus chuimhnich Peadar am focal a thubhairt Iosa ris, Mu'n goir an coileach dà uair, àicheadhaidh tu mi tri uairean. Agus an uair a smuainich e air, ghuil e.

CAIB. XV.

1 *Thugadh Iosa ceangailte an làthair Philait.* 17 *Chuireadh coron sgithich air,* 20 *agus chaidh fanoid a dheanamh air.* 21 *Dh'fhannuich e le giùlan a' chroinn-cheusaidh;* 27 *chrochadh e eadar dà ghaduiche, &c.*

AGUS air ball sa' mhaduinn chum na h-àrd-shagairt maille ris na seanairibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a' chomhairle gu h-iomlan, comhairle, agus air dhoibh Iosa a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Philat.

2 Agus dh'fhiosraich Pilat deth, An tusa righ nan Iudhach? Agus air freagairt dha, thubhairt e ris, Thubhairt thu e.

3 Agus chuir na h-àrd-shagairt mòran do nithibh as a leth: ach cha do fhreagair esan aon ni.

4 Agus chuir Pilat a rìs ceisd air, ag ràdh, Nach freagair thu ni sam bith? feuch cia lìon nithe air am bheil iad sin a' toirt fianuis a'd' aghaidh.

5 Ach cha do fhreagair Iosa ni sam bith tuilleadh; air chor as gu'n do ghabh Pilat iongantas.

6 A nis air an fhéill bu ghnàth leis aon phrìosanach, ge b'e air bith a dh'iarradh iad, a leigeadh as doibh.

7 Agus bha *neach àraidh* d'am b'ainm Barabas, ceangailte maille r'a chompanaich ceannairce, muinntir a bha air deanamh mortaidh anns a' cheannairc.

8 Agus air glaodhaich gu h-àrd do'n t-sluagh, thòisich iad air iarraidh *air, a dheanamh* dhoibh mar a rinn e an còmhnuidh.

9 Ach fhreagair Pilat iad, ag ràdh, An àill leibh gu'n cuir mi righ nan Iudhach fa sgaoil duibh?

10 (Oir bha fhios aige

[1] *ugh-dorus, sgàth-thigh.*

gu'm b'ann troimh fharmad
a thug na h-àrd-shagairt
thairis e.)

11 Ach bhrosnuich na h-àrd-shagairt an sluagh, chum gu'm b'fhearr leis Barabas a chur fa sgaoil doibh.

12 Agus fhreagair Pilat, agus thubhairt e riu a rìs, Ciod ma seadh is àill leibh mi a dheanamh ris *an duine sin*, do an goir sibh Righ nan Iudhach?

13 Agus ghlaodh iad a rìs, Ceus e.

14 An sin thubhairt Pilat riu, C'ar son, ciod e 'n t-olc a rinn e? Ach bu ro mhòid a ghlaodh iadsan, Ceus e.

15 Agus air do Philat bhi toileach gnìomh taitneach a dheanamh do'n t-sluagh, dh'-fhuasgail e Barabas dhoibh, agus thug e thairis Iosa, an déigh dha *a* sgiùrsadh, chum a cheusadh.

16 Agus thug na saighdearan leo e steach do'n talla, eadhon cùirt an uachdarain[1]: agus ghairm iad a' chuideachd uile an ceann a chéile.

17 Agus chuir iad uime eudach purpuir[2], agus air dhoibh coron droighinn fhigheadh, chuir iad air e.

18 Agus thòisich iad air beannachadh dha, *ag ràdh*, Fàilte dhuit, a Righ nan Iudhach!

19 Agus bhuail iad sa' cheann e le slait chuilce, agus thilg iad smugaid air, agus a' lùbadh *an* glùn, rinn iad aoradh dha[3].

20 Agus an déigh dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad deth an *t-eudach* purpuir, agus chuir iad 'eudach féin uime, agus thug iad a mach e chum gu'n ceusadh iad e.

21 Agus dh'éignich iad duine àraidh bha dol seachad, Simon o Chirene, (athair Alecsandeir agus Rufuis, a bha teachd as a' mhachair,) chum a chrann-ceusaidh a ghiùlan.

22 Agus thug iad e gu ionad *d'am b' ainm* Golgota, is e sin air eadar-theangachadh, àite cloiginn.

23 Agus thug iad da r'a òl, fion air a mheasgadh le mirr: ach cha do ghabh esan e.

24 Agus an uair a cheus iad e, roinn iad a thrusgan, a' tilgeadh croinn air, ciod a chuid a bhiodh aig gach duine dheth.

25 Agus bha 'n treas uair ann; agus cheus iad e.

26 Agus bha sgrìobhadh a chùise-dìtidh air a sgrìobhadh os a cheann, RIGH NAN IUDHACH.

27 Agus cheus iad maille ris dà ghaduiche[4]; fear air a làimh dheis, agus fear air a làimh chlì.

28 An sin choimhlionadh an sgriobtuir, a thubhairt, Agus bha e air àireamh am measg nan ciontach.

29 Agus thug iadsan a bha dòl seachad anacainnt da, a' crathadh an ceann, agus ag ràdh, O thusa a leagas an teampull, agus a thogas e ann an tri làithibh,

30 Fòir ort féin, agus thig[5] a nuas o'n chrann-cheusaidh.

31 Agus mar an ceudna thubhairt na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean r'a

---

[1] *pretorium.* [2] *corcuir.* [3] *thug iad urram da.*

[4] *dà chreachadair, dà fhear-reubainn.* [5] *tàr.*

chéile, a' fanoid air, Shaor e daoine eile; cha'n 'eil e comasach air e féin a shaoradh.
32 Thigeadh a nis Criosd Righ Israeil a nuas o'n chrann-cheusaidh, chum gu'm faic agus gu'n creid sinn. Agus thug iadsan a chaidh cheusadh maille ris, anacainnt da.
33 Agus, an uair a thàinig an seathadh uair, bha dorchadas air an talamh uile, gu ruig an naothadh uair.
34 Agus air an naothadh uair, dh'éigh Iosa le guth àrd, ag radh, Eloi, Eloi, lama sabachtani? is e sin, air eadar-theangachadh, Mo Dhia, mo Dhia, c'ar son a thréig thu mi?
35 Agus air cluinntinn *sin* do chuid diubh-san a bha 'nan seasamh a làthair, thubhairt iad, Feuch, a ta e a' gairm Eliais.
36 Agus ruith fear diubh, agus air dha spòng a lìonadh do fhìon geur agus a cur air slait chuilce, thug e deoch dha, ag ràdh, Leigibh *leis;* faiceamaid an tig Elias g'a thoirt a nuas.
37 Agus air do Iosa éigheach le guth àrd, thug e suas an deò.
38 Agus bha brat-roinn an teampuill air a reubadh 'na dhà chuid o mhullach gu ìochdar.
39 Agus an uair a chunnaic an ceannard-ceud, a bha 'na sheasamh fa chomhair, gu'n d'thug e suas an deò, a' glaodhaich mar sin, thubhairt e, Gu firinneach b'e 'n duine so Mac Dhé.
40 Agus bha, mar an ceudna, mnài am fad uatha ag amharc: 'nam measg sin bha Muire Magdalen, agus Muire màthair Sheumais bu lugha, agus Ioseis, agus Salome;
41 Muinntir a lean e mar an ceudna, an uair a bha e an Galile, agus a bha frithealadh dha; agus mòran eile do mhnaibh a chaidh suas maille ris gu Ierusalem.
42 Agus a nis air teachd do'n fheasgar, (do bhrìgh gu'm b'e *là* an ulluchaidh e, eadhon an là roimh an t-sàbaid,)
43 Thàinig Ioseph o Arimatea, comhairleach urramach, aig an robh, mar an ceudna, sùil ri rìoghachd Dhé, agus chaidh e steach gu dàna dh'ionnsuidh Philait, agus dh'iarr e corp Iosa.
44 Agus b'ioghnadh le Pilat ma bha e cheana marbh: Agus air dha an ceannard-ceud a ghairm, dh'fhiosraich e dheth, An robh fad o fhuair e bàs.
45 Agus air dha fios fhaotainn o'n cheannard-ceud, thug e 'n corp do Ioseph.
46 Agus cheannaich esan lìon-eudach grinn, agus thug e nuas e, agus phaisg e san lìon-eudach e, agus chuir se e ann an uaigh[1] a chladhaicheadh á carraig, agus charuich e clach gu dorus na h-uaighe.
47 Agus dh'amhairc Muire Magdalen, agus Muire *màthair* Ioseis, air an àite san do chuireadh e.

CAIB. XVI.

1 *Chuir aingeal an céill aiseirigh Chriosd do thri mnaibh.* 9 *Dh'fhoillsicheadh Criosd do Mhuire*

[1] *àit-adhlacaidh.*

Magdalen: 12 Chunncas e le dithis a bha dol do'n dùthaich; 14 an déigh sin leis na h-Abstoil. 15 Chuir e mach iad a shearmonachadh an t-soisgeil.

AGUS air dol do'n t-sàb-
aid seachad, cheannaich
Muire Magdalen, agus *màth-
air* Sheumais, agus Salome,
spìosraidh deadh fhàile[1],
chum air dhoibh teachd gu'n
ungadh iad e.
2 Agus thàinig iad gu ro
mhoch air maduinn a' cheud
là do'n t-seachduin chum na
h-uaighe, aig éirigh na gréine.
3 Agus thubhairt iad eat-
orra féin, Cò a charuicheas
dhuinn a' chlach o dhorus na
h-uaighe?
4 (Agus air dhoibh amharc,
chunnaic iad gu'n robh a'
chlach air a h-atharrachadh
air falbh,) oir bha i ro mhòr.
5 Agus air dhoibh dol a
stigh do'n àit-adhlaic, chunn-
aic iad òganach 'na shuidhe
air an làimh dheis, uime an
robh trusgan fada geal; agus
bha eagal orra.
6 Agus thubhairt esan riu,
Na biodh eagal oirbh: a ta
sibh ag iarraidh Iosa o Na-
saret, a cheusadh: dh'éirich
e, cha'n 'eil e 'n so: faicibh
an t-àit anns an do chuir
iad e:
7 Ach imichibh, innsibh
d'a dheisciobluibh agus do
Pheadar, gu bheil e dol
roimhibh do Ghalile: chi
sibh an sin e, mar thubhairt
e ribh.
8 Agus air dol a mach
dhoibh, theich iad o'n uaigh;
oir bha ball-chrith agus uamh-
unn orra: agus cha dubhairt
iad ni sam bith ri neach air
bith; oir bha eagal orra.
9 Agus air éirigh do Iosa
sa' mhaduinn air a' cheud *là*
do'n t-seachduin, nochdadh
e air tùs do Mhuire Magda-
len, as an do thilg e seachd
deamhain.
10 *Agus* air imeachd dhise,
dh'innis i sin dhoibh-san a
bha maille ris, agus iad ri
bròn agus gul.
11 Agus iadsan, an uair a
chual iad gu'n robh e beò, a-
gus gu'm facadh leatha-san e,
cha do chreid iad.
12 'Na dhéigh sin, nochd-
adh e do dhithis diubh ann
an cruth eile, ag imeachd
dhoibh, agus iad a' dol do'n
dùthaich.
13 Agus dh'imich iadsan
agus dh'innis iad e do chàch:
agus cha mhò a chreid iad
iadsan.
14 An déigh sin nochdadh
e do'n aon fhear deug, agus
iad 'nan suidhe aig biadh, a-
gus thilg e orra am mi-chreid-
imh, agus an cruas-cridhe, a
chionn nach do chreid iad
iadsan a chunnaic e an déigh
dha éirigh.
15 Agus thubhairt e riu,
Imichibh air feadh an t-saogh-
ail uile, agus searmonaichibh
an soisgeul do gach dùil[2].
16 Ge b'e chreideas agus a
bhaistear, saorar e, ach ge b'e
nach creid, dìtear e.
17 Agus leanaidh na
comharan so an dream a
chreideas: Ann am ainm-sa
tilgidh iad a mach deamh-
ain; labhraidh iad le[3] teang-
aibh nuadha;
18 Togaidh iad nathraiche
nimhe; agus ma dh'òlas iad
ni air bith marbhtach, cha
chiùrr e iad; cuiridh iad an

[1] *luibhean cùbhraidh.*

[2] *creutair.* [3] *ann an.*

làmhan air daoinibh tinne, agus bithidh iad gu maith.

19 Mar sin, an déigh do'n Tighearna labhairt riu, ghabhadh suas gu nèamh e, agus shuidh e air deas làimh Dhé.

20 Agus air dhoibh-san dol a mach, shearmonaich iad anns gach àit, air bhi do'n Tighearn a' co-oibreachadh leo, agus a' daingneachadh an fhocail leis na comharaibh a lean e. Amen.

AN SOISGEUL A REIR LUCAIS.

CAIB. I.

1 Roimh-radh Lucais d'a shoisgeul gu h-iomlan. 5 Ghabhadh Eoin Baiste am broinn a mhàthar, 26 agus Criosd am broinn Mhuire. 39 Fàidheadaireachd Elisabet, agus Mhuire mu thimchioll Chriosd. 57 Breith Eoin Bhaiste.

DO bhrìgh gu'n do ghabh mòran os làimh eachdraidh sgrìobhadh ann an ordugh air na nithibh sin a ta air an coimhlionadh[1] 'nar measg-ne,

2 A réir mar a dh'aithris na daoine sin dhuinne iad, a chunnaic iad o thùs le 'n sùilibh, agus a bha 'nan luchd-frithealaidh an fhocail:

3 Chunncas dhomh-sa mar an ceudna, a Theophiluis ro òirdheirc, air faotainn dearbh fhios nan uile nithe dhomh o'n fhìor thoiseach, sgrìobhadh a d' ionnsuidh-sa an ordugh,

4 Chum gu'm biodh fios agad air cinnteachd nan nithe anns an deachaidh do theagasg.

5 BHA ann an làithibh Heroid righ Iudea, sagart àraidh d'am b'ainm Sacharias, do sheal[2] Abia: agus *bha* a bhean do nigheanaibh Aaroin, agus b'ainm dhi Elisabet.

6 Agus bha iad le chéile ionraic am fianuis Dé, ag imeachd ann an uile àitheantaibh agus orduighibh an Tighearna, gu neo-lochdach.

7 Agus cha robh duine cloinne aca, do bhrìgh gu'n robh Elisabet neo-thorrach[3], agus bha iad le chéile aosmhor.

8 Agus tharladh, am feadh a bha esan a' frithealadh mar shagart an làthair Dhé ann an ordugh a sheala,

9 A réir gnàtha na sagartachd, b'e a chrannchur tùis a losgadh, air dha dol a steach do theampull an Tighearn.

10 Agus bha coimhthional an t-sluaigh uile a' deanamh urnuigh a muigh, ri àm na tùise.

11 Agus chunncas leis-san aingeal an Tighearna 'na sheasamh air taobh deas altarach na tùise.

12 Agus an uair a chunnaic Sacharias *e*, bha e fo thrioblaid, agus thuit eagal air.

---

[1] *le làn dearbhadh air an creidsinn.*

[2] *chùrsa, roinn.*

[3] *gun sliochd.*

13 Ach thubhairt an t-aingeal ris, Na gabh eagal, a Shachariais; oir fhuair t'urnuigh éisdeachd, agus beiridh do bhean Elisabet mac dhuit, agus bheir thu Eoin mar ainm air.
14 Agus bithidh aoibhneas agus subhachas ort; agus ni mòran gairdeachas r'a bhreith.
15 Oir bithidh e mòr an làthair an Tighearn, agus cha'n òl e fion no deoch làidir; agus bithidh e air a lìonadh leis an Spiorad naomh, eadhon o bhroinn a mhàthar.
16 Agus pillidh e mòran do chloinn Israeil chum an Tighearn an Dé.
17 Agus théid e roimhe-san ann an spiorad agus ann an cumhachd Eliais, a thionndadh cridhe nan aithriche chum na cloinne, agus nan eas-umhal gu gliocas nam firean, a dh'ulluchadh pobuill deas do'n Tighearn.
18 Agus thubhairt Sacharias ris an aingeal, Cionnus a bhios fhios so agam? oir is seann duine mise, agus a ta mo bhean aos-mhor.
19 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e ris, Is mise Gabriel a sheasas an làthair Dhé; agus chuireadh mi a labhairt riut-sa, agus a dh'innseadh an naidheachd[1] mhaith so dhuit.
20 Agus, feuch, bithidh tu balbh agus gun chomas labhairt, gus an là anns an tig na nithe so gu crìch, a chionn nach do chreid thu mo bhriathra-sa, a bhitheas air an coimhlionadh 'nan àm féin.
21 Agus bha am pobull a' feitheamh ri Sacharias, agus b'iongantach leo a' mhoille a rinn e san teampull.
22 Agus an uair a thàinig e mach, cha b'urrainn e labhairt riu: agus thuig iad gu'm fac e sealladh[2] *nèamhaidh* san teampull: oir bha e smèideadh orra, agus dh'fhan e 'na thosd.
23 Agus tharladh, an uair a choimhlionadh làithean a fhrithealaidh, gu'n deachaidh e d'a thigh féin.
24 Agus an déigh nan làithean sin dh'fhàs a bhean Elisabet torrach, agus dh'fholaich si i féin rè chùig mìosan, ag ràdh,
25 Is ann mar so a rinn an Tighearna dhomh anns na làithibh air an d'amhairc e orm, a thogail diom mo mhaslaidh am measg dhaoine.
26 Agus anns an t-seathadh mìos, chuireadh an t-aingeal Gabriel o Dhia, gu caithir do Ghalile, d'am b'ainm Nasaret,
27 Dh'ionnsuidh òigh a bha fo cheangal pòsaidh aig fear d'am b'ainm Ioseph, do thigh Dhaibhidh; agus *b'e* ainm na h-òigh Muire.
28 Agus air dol a steach do'n aingeal d'a h-ionnsuidh, thubhairt e, Fàilte dhuit, o thusa d'an do nochdadh mòr dheadh-ghean, *a ta* an Tighearna maille riut: *is* beannaichte thu am measg bhan.
29 Agus an uair a chunnaic i e, bha i fo thrioblaid inntinn air son a chainnte, agus a' reusonachadh ciod a' ghnè altacha-beatha dh'fheudadh bhi 'n so.

---

[1] *nuaidheachd, noimheachd.*

[2] *taisbean.*

30 Agus thubhairt an t-aingeal rithe, Na biodh eagal ort, a Mhuire: oir fhuair thu deadh-ghean o Dhia.
31 Agus, feuch, gabhaidh tu a' d' bhroinn, agus beiridh tu mac, agus bheir thu Iosa mar ainm air.
32 Bithidh e mòr, agus goirear Mac an Ti a's ro àirde dheth; agus bheir an Tighearna Dia dha righ-chaithir athar féin Dhaibhidh.
33 Agus bithidh e 'na Righ air tigh Iacoib gu bràth, agus cha bhi crìoch air a rìogh-achd.
34 Agus thubhairt Muire ris an aingeal, Cionnus a bhitheas so, do bhrìgh nach 'eil aithne agam-sa air duine?
35 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e rithe, Thig an Spiorad naomh ort, agus cuiridh cumhachd an Ti a's àirde sgàil ort: uime sin an ni naomh sin a bheirear leat, goirear Mac Dé dheth.
36 Agus, feuch, do bhan-charaid Elisabet, a ta ise féin torrach air mac 'na sean aois; agus is e so an seathadh mìos dhise d'an goirteadh bean neo-thorrach;
37 Oir cha 'n 'eil ni sam bith do-dheanta do Dhia.
38 Agus thubhairt Muire, Feuch banoglach an Tigh-earna; biodh e dhomh-sa a réir t'fhocail. Agus dh'-fhalbh an t-aingeal uaipe[1].
39 Agus air éirigh do Mhuire sna làithibh sin, chaidh i le cabhaig do dhùthaich nam beann, gu baile do Iuda,
40 Agus chaidh i steach do thigh Shachariais, agus chuir i fàilte air Elisabet.
41 Agus tharladh, an uair a chual Elisabet beannach-adh Mhuire, gu'n do leum an naoidhean 'na broinn: agus lìonadh Elisabet leis an Spior-ad naomh.
42 Agus ghlaodh i mach le guth àrd, agus thubhairt i, *Is* beannaichte thu am measg bhan, agus *is* beannaichte toradh do bhronn.
43 Agus cionnus *a dh'éirich* so dhomh-sa, gu'n tigeadh màthair mo Thighearn a m' ionnsuidh?
44 Oir feuch, co luath as a thàinig fuaim do bheannach-aidh a'm' chluasaibh, bhriosg an naoidhean le h-aoibhneas ann mo bhroinn.
45 Agus is beannaichte ise a chreid: oir coimhlionar[2] na nithe a labhradh rithe leis an Tighearn.
46 Agus thubhairt Muire, A ta m'anam ag àrd-mholadh an Tighearn,
47 Agus a ta mo spiorad a' deanamh gairdeachais ann an Dia mo Shlànuighear:
48 Do bhrìgh gu'n d'amh-airc e air staid ìosail a ban-oglaich: oir feuch, o so suas goiridh gach linn beannaichte dhiom.
49 Do bhrìgh gu'n d'rinn an Ti a ta cumhachdach nithe mòra dhomh; agus *is* naomh 'ainm.
50 Agus *a ta* thròcair-san o linn gu linn, do'n dream d'an eagal e.
51 Nochd e neart le 'ghaird-ean, sgap e na h-uaibhrich ann an smuaintibh an cridhe féin.
52 Thug e nuas na daoine cumhachdach o'n caithrich

1 *uaithe.*

2 *a chréid gu'n coimhlionar*

ibh rìoghail, agus dh'àrdaich
e iadsan a bha ìosal.
53 Lìon e 'n dream a bha
ocrach le nithibh maithe;
agus chuir e uaith na daoine
saoibhir falamh.
54 Rinn e còmhnadh[1] ri
Israel òglach féin, ann an
cuimhneachadh a thròcair:
55 Mar a labhair e r'ar n-
aithrichibh, do Abraham agus
d'a shliochd gu bràth.
56 Agus dh'fhan Muire
maille rithe mu thimchioll
thri mìosan, agus phill i d'a
tigh féin.
57 A nis thàinig làn inbhe
Elisabet, gu'm biodh i air a
h-aisead; agus rug i mac.
58 Agus chual a coimh-
earsnaich agus a càirdean mar
a nochd an Tighearna mòr-
thròcair dhi: agus rinn iad
gairdeachas maille rithe.
59 Agus tharladh air an
ochdamh là gu'n d'thàinig
iad a thimchioll-ghearradh an
naoidhein: agus ghairm iad
Sacharias deth, a réir ainme
'athar.
60 Agus fhreagair a mhàth-
air, agus thubhairt i, Ni h-
eadh; ach goirear Eoin
deth.
61 Agus thubhairt iad rithe,
Cha'n 'eil aon neach do d'
chàirdibh d' an gairmear an
t-ainm so.
62 Agus smèid iad air
'athair, ciod an t'ainm a b'àill
leis thoirt air.
63 Agus air iarraidh clàir-
sgrìobhaidh dhasan, sgrìobh
e, ag ràdh, Is e Eoin is ainm
dha. Agus ghabh iad iong-
antas uile.
64 Agus air ball dh'fhosg-
ladh a bheul, agus *dh'fhuasg-
ladh* a theangadh, agus labh-
air e, a' moladh Dhé.
65 Agus thàinig eagal air
an coimhearsnaich uile: agus
dh'aithriseadh na nithe sin gu
léir feadh dhùthaich àrd Iu-
dea uile.
66 Agus iadsan uile a
chuala *na nithe sin*, thaisg iad
'nan cridhe *iad*, ag ràdh,
Ciod a' ghnè leinibh a bhith-
eas an so? Agus bha làmh
an Tighearna maille ris.
67 Agus bha Sacharias
'athair air a lìonadh leis an
Spiorad naomh, agus rinn e
fàidheadaireachd, ag ràdh,
68 Gu ma beannaichte an
Tighearna Dia Israeil, air son
gu'n d'fhiosraich e, agus gu'n
d'thug e saorsa d'a phobull,
69 Agus gu'n do thog e
suas dhuinne adharc slàinte,
ann an tigh Dhaibhidh òg-
laich féin;
70 A réir mar a labhair e le
beul 'fhàidhean naomha féin,
a bha ann o thoiseach an
t-saoghail;
71 A thoirt saorsa dhuinn
o ar naimhdibh, agus o làimh
na muinntir sin uile le'm
fuathach sinn:
72 A choimhlionadh na
tròcair *a gheall e* d'ar n-aith-
richibh, agus a chuimhn-
eachadh a choimhcheangail
naoimh féin:
73 Na mionnan a mhionn-
aich e d'ar n-athair Abraham,
74 Gu'n tugadh e dhuinn,
air dhuinn bhi air ar saoradh
o làimh ar naimhde, gu'n
deanamaid seirbhis dha as
eugmhais eagail,
75 Ann an naomhachd a-
gus ann am fireantachd 'na
làthair féin, uile làithean ar
beatha.
76 Agus thusa, a leinibh,

[1] *congnamh.* Eir.

goirear dhiot Fàidh an Ti a's
àirde: oir théid thu roimh
aghaidh an Tighearn, a dh'-
ulluchadh a shlighe ;
77 A thoirt eòlais na
slàinte d'a phobull, ann am
maitheanas am peacanna,
78 Troimh thròcair ro mhòir
ar Dé-ne, leis an d'fhiosraich
an ùr-mhaduinn o'n ionad a's
àirde sinn,
79 A thoirt soluis dhoibh-
san a ta 'nan suidhe ann an
sgàil a' bhàis, a threòrachadh
ar cos air slighe na sìthe.
80 Agus dh'fhàs an lean-
abh, agus neartaicheadh an
spiorad e, agus bha e san
fhàsach gu là 'fhoillseach-
aidh do Israel.

CAIB. II.

1 *Mheas Augustus Impireachd nan Romhanach uile.* 6 *Breith Chriosd:* 8 *chuir aingeal so an céill do na buachaillibh:* 13 *thug mòran diubh cliù do Dhia air a shon.* 21 *Tha Criosd air a thimchioll-ghearradh.*

AGUS tharladh sna làithibh
sin, gu'n deachaidh ord-
ugh a mach o Cheasar Au-
gustus, an domhan uile a
mheas [1].
2 (Agus rinneadh an ceud
mheas so 'nuair a bha Cire-
nius 'na uachdaran air Siria.)
3 Agus chaidh iad uile
chum a bhi air am meas, gach
aon fa leth d'a bhaile féin.
4 Agus chaidh Ioseph mar
an ceudna suas o Ghalile, á
baile Nasaret, do Iudea, gu
baile Dhaibhidh, d'an gairm-
ear Betlehem (do bhrìgh gu'n
robh e do thigh agus do
shliochd Dhaibhidh,)
5 Chum gu biodh e air a
mheas maille ri Muire a bha
fo cheangal pòsaidh dha, agus
i mòr-thorrach.
6 Agus tharladh, am feadh
a bha iad an sin, gu'n do
choimhlionadh làithean a h-
inbhe, chum i bhi air a
h-aisead.
7 Agus rug i a ceud-ghin
mic, agus phaisg i e am brat-
speilidh, agus chuir i 'na
luidhe am prasaich e; do
bhrìgh nach robh àit aca san
tigh-òsda.
8 Agus bha anns an dùth-
aich sin buachaillean a' fant-
uinn a muigh, agus a' dean-
amh faire-oidhche air an
treud.
9 Agus, feuch, thàinig
aingeal an Tighearn orra, a-
gus dhealraich glòir an Tigh-
earna mu'n timchioll; agus
ghabh iad eagal mòr.
10 Agus thubhairt an t-
aingeal riu, Na biodh eagal
oirbh : oir feuch, a ta mi ag
innseadh dhuibh deadh sgéil
mhòr-aoibhneis, a bhitheas
do'n uile shluagh :
11 Oir rugadh dhuibh an
diugh Slànuighear, ann am
baile Dhaibhidh [2], neach a's
e Criosd an Tighearna.
12 Agus bithidh so 'na
chomhara dhuibh : Gheibh
sibh an naoidhean paisgte ann
am brat spéilidh, 'na luidhe
am prasaich.
13 Agus air ball bha maille
ris an aingeal cuideachd mhòr
do armailtibh nèimh, a' mol-
adh Dhé, agus ag ràdh,
14 Glòir do Dhia anns na
h-àrdaibh, agus air talamh
sìth, deadh-ghean do dhaoin-
ibh.
15 Agus tharladh, 'nuair a
dh'fhalbh na h-aingil uatha
do nèamh, gu'n dubhairt na
buachaillean r'a chéile, Rach-

1 *an impireachd uile a sgrìobhadh an cìs-chlàr.* 2 *an caithir Dhaibhidh.*

amaid a nis eadhon do Bhet-
lehem, agus faiceamaid an ni
so a rinneadh, a dh'fhoillsich
an Tighearna dhuinne.
16 Agus thàinig iad gu
grad, agus fhuair iad Muire
agus Ioseph, agus an leanabh
'na luidhe sa' phrasaich.
17 Agus an uair a chunnaic
iad *sin*, dh'aithris iad an ni a
dh'innseadh dhoibh mu thim-
chioll an leinibh so.
18 Agus ghabh gach neach
a chuala so, iongantas ris na
nithibh sin a dh'innseadh
dhoibh leis na buachaillibh.
19 Ach ghléidh Muire na
nithe sin uile, a' beachd-
smuaineachadh orra[1] 'na
cridhe.
20 Agus phill na buach-
aillean, a' tabhairt glòire agus
molaidh do Dhia air son nan
nithe sin uile a chual agus a
chunnaic iad, a réir mar a
labhradh riu.
21 Agus an uair a choimh-
lionadh ochd làithean chum
an leanabh a thimchioll-
ghearradh, thugadh IOSA
mar ainm air, eadhon an t-
ainm a ghairm an t-aingeal
deth mu'n do ghabhadh sa'
bhroinn e.
22 Agus an uair a choimh-
lionadh làithean a[2] glanaidh,
a réir lagha Mhaois, thug iad
esan gu Ierusalem, chum a
thaisbeanadh do'n Tigh-
earna;
23 (Mar a ta e sgrìobhta
ann an lagh an Tighearna,
Gach ceud-ghin mic a dh'-
fhosglas a' bhrù, gairmear
naomh do'n Tighearn e;)
24 Agus a thoirt ìobairt a
réir mar a theirear ann an
lagh an Tighearna, dà[3] thurt-
ur, no dà choluman òg.
25 Agus, feuch, bha duine
ann an Ierusalem d'am b'-
ainm Simeon; agus bha 'n
duine so ionraic agus diadh-
aidh, agus bha dùil aige ri
sòlas Israeil: agus bha'n
Spiorad naomh air.
26 Agus dh'fhoillsicheadh
dha leis an Spiorad naomh,
nach faiceadh e bàs, gus am
faiceadh e Criosd an Tigh-
earn.
27 Agus thàinig e le treòr-
achadh an Spioraid do'n
teampull: Agus an uair a
thug na pàrantan an leanabh
Iosa a stigh, chum gu'n dean-
adh iad air a shon a réir
gnàthachaidh an lagha,
28 An sin ghlac esan 'na
uchd[4] e, agus bheannaich e
Dia, agus thubhairt e,
29 A nis, a Thighearn, a
ta thu leigeadh do d' sheirbh-
iseach siubhal an sìth, a réir
t'fhocail;
30 Oir chunnaic mo shùil-
ean do shlàinte,
31 A dh'ulluich thu roimh
ghnùis nan uile shluagh:
32 Solus a shoillseachadh
nan Cinneach, agus glòir do
phobuill Israeil.
33 Agus ghabh Ioseph a-
gus a mhàthair iongantas mu
na nithibh a labhradh uime.
34 Agus bheannaich Si-
meon iad, agus thubhairt e
ri Muire a mhàthair, Feuch,
chuireadh an *leanabh* so chum
tuiteam agus aiseirigh mhòr-
an ann an Israel, agus 'na
chomhar' an aghaidh an
labhrar:
35 (Agus théid claidheamh

---

1 *'gan tomhas.* Gr.
2 *an.*

3 *Càraid, Paidhir.*
4 *air a ghairdeinibh.*

troimh d'anam-sa féin,) chum
gu'm foillsichear smuainte
cridheacha mhòran.
36 Agus bha Anna ban-
fhaidh, nighean Phanueil, do
thréibh Aseir; *bha* i ro aos-
mhor, agus chaith i seachd
bliadhna maille ri fear o àm
dhi bhi 'na h-òigh :
37 Agus bu bhantrach i
mu thimchioll ceithir bliadh-
na agus ceithir fichead a dh-
aois, nach deachaidh o'n
teampull, a' deanamh seirbhis
do Dhia a là agus a dh' oidhche
le trasgadh agus le h-urnuigh.
38 Agus air teachd dhise a
stigh san uair sin féin, thug i
moladh do'n Tighearn, agus
labhair i m'a thimchioll riusan
uile aig an robh sùil ri saorsa
ann an Ierusalem.
39 Agus an uair a choimh-
lion iad na h-uile nithe a réir
lagha an Tighearna, phill iad
do Ghalile, d'am baile féin
Nasaret.
40 Agus dh'fhàs an lean-
abh, agus neartaicheadh an
spiorad e, air a lìonadh le
gliocas; agus bha gràsa Dhé
air.
41 Agus chaidh a phàranta
gach bliadhna gu Ierusalem,
aig féill na càisge.
42 Agus 'nuair a bha e dà
bhliadhna dheug a dh'aois,
chaidh iad suas gu Ierusalem,
a réir gnàtha na féille.
43 Agus air coimhlionadh
nan làithean sin doibh, 'nuair
a phill iadsan, dh'fhan an
leanabh Iosa 'nan déigh ann
an Ierusalem; agus cha robh
fios aig Ioseph no aig a mhàth-
air air sin.
44 Ach air dhoibh a shaoil-
sinn gu'n robh e sa' chuid-
eachd, dh'imich iad astar là;
agus dh'iarr iad e measg an
càirdean, agus an luchd-eòl-
ais.
45 Agus an uair nach d'-
fhuair iad e, phill iad gu Ie-
rusalem, 'ga iarraidh.
46 Agus tharladh an déigh
thri làithean, gu'n d'fhuair
iad e san teampull, 'na shuidhe
am meadhon an luchd-teag-
aisg, araon 'gan éisdeachd,
agus a' cur cheisd orra.
47 Agus ghabh a' mhuinntir
a chual e uile iongantas r'a
thuigse agus r'a fhreagraibh.
48 Agus an uair a chunn-
aic iad e, ghlac uamhas iad:
agus thubhairt a mhàthair ris,
A mhic, c'ar son a rinn thu
mar so oirnn? feuch, bha
t'athair agus mise gu brònach
ga d'iarraidh.
49 Agus thubhairt esan riu,
C'ar son a bha sibh ga m'
iarraidh? nach robh fhios
agaibh gu'm bu chòir dhomh-
sa bhi ann an tigh m'Athar[1]?
50 Agus cha do thuig iad-
san an ni a labhair e riu.
51 Agus chaidh e sìos
maille riu, agus thàinig e gu
Nasaret, agus bha e ùmhal
doibh: ach ghléidh a mhàth-
air na nithe sin uile 'na
cridhe.
52 Agus thàinig Iosa air
aghaidh ann an gliocas agus
am meudachd, agus ann an
deadh-ghean aig Dia, agus
aig daoinibh.

CAIB. III.

1 *Searmonachadh Eoin Bhaiste.* 15 *'Fhianuis mu thimchioll Chriosd.* 20 *Chuir Herod Eoin am prìosan.* 21 *Bhaisteadh Criosd, agus fhuair e fianuis o nèamh.* 23 *Aois agus sinnsireachd Chriosd.*

ANIS anns a' chùigeadh
bliadhna deug do impir-
eachd Thiberiuis Cheasair,

---

[1] *mu ghnothuichibh m' Athar.*

air bhi do Phontius Pilat 'na uachdaran air Iudea, agus Herod 'na Thetrarc air Galile, agus Philip a bhràthair 'na Thetrarc air Iturea agus dùthaich Thrachonitis, agus Lisanias 'na Thetrarc air Abilene.

2 An uair a bha Annas agus Caiaphas 'nan àrd-shagartaibh, thàinig focal Dé chum Eoin, mhic Shachariais, anns an fhàsach.

3 Agus thàinig e do'n dùthaich uile timchioll Iordain, a' searmonachadh baistidh an aithreachais, chum maitheanais pheacanna ;

4 Mar a ta e sgrìobhta ann an leabhar bhriathra an fhàidh Esaiais, ag ràdh, Guth an ti a dh'éigheas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, deanaibh a cheumanna dìreach.

5 Bithidh gach gleann air a lìonadh, agus gach beinn agus cnoc air an ìsleachadh ; agus bithidh na nithe cama air an deanamh dìreach, agus na slighean garbha air an deanamh réidh ;

6 Agus chi gach uile fheoil slàinte Dhé.

7 Uime sin thubhairt e ris an t-sluagh a thàinig a mach chum bhi air am baisteadh leis, A shìl nan nathraiche nimhe, cò thug rabhadh dhuibh-sa teicheadh o'n fheirg a ta ri teachd ?

8 Air an aobhar sin thugaibh a mach toradh iomchuidh an aithreachais, agus na tòisichibh air a ràdh annaibh féin, A ta Abraham 'na Athair againn : oir a ta mi ag ràdh ribh, gur comasach Dia do na clachaibh so air clann a thogail suas do Abraham.

9 Agus a nis féin a ta an tuagh air a' cur ri bun nan craobh : air an aobhar sin gach craobh nach toir a mach toradh maith, gearrar sìos i, agus tilgear san teine i.

10 Agus dh'fhiosraich an sluagh dheth, ag ràdh, Ciod uime sin a ni sinne ?

11 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil dà chòta, roinneadh e ris an ti aig nach 'eil ; agus an ti aig am bheil biadh, deanadh e mar an ceudna.

12 Agus thàinig mar an ceudna cìs-mhaoir gu bhi air am baisteadh, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, ciod a ni sinne ?

13 Agus thubhairt esan riu, Na deanaibh[1] ni air bith os ceann na dh'orduicheadh dhuibh.

14 Agus dh'fhiosraich na saighdearan mar an ceudna dheth, ag ràdh, Agus ciod a ni sinne ? Agus thubhairt e riu, Na deanaibh fòirneart air neach sam bith, no casaid-bhréige, agus bithibh toilichte le 'ur tuarasdal.

15 Agus air bhi do'n phobull a feitheamh, agus na h-uile dhaoine a' reusonachadh 'nan cridheachaibh féin mu thimchioll Eoin, am b'e Criosd a bh'ann ;

16 Fhreagair Eoin, ag ràdh riu uile, Tha mise gu dearbh 'gur baisteadh le h-uisge ; ach a ta neach a' teachd a's cumhachdaiche na mise, agus cha'n airidh mise air barr-iall a bhròg fhuasgladh : baistidh esan sibh leis an Spiorad naomh, agus le teine.

17 Aig am bheil a ghuit[2]

---

[1] *togaibh.* [2] *inneal-fasgnaidh.*

'na làimh, agus ro ghlanaidh
e 'ùrlar, agus cruinnichidh e
an cruithneachd d'a thigh-
tasgaidh; ach loisgidh e am
moll le teine nach fheudar a
mhùchadh.
18 Agus ag earalachadh
mòran do nithibh eile, shear-
monaich e do'n t-sluagh.
19 Ach air do Herod an
Tetrarc bhi air a chronachadh
leis air son Herodiais bean a
bhràthar (Philip,) agus air
son gach olc a rinn Herod.
20 Chuir e so ris gach olc
eile, gu'n do dhruid e Eoin
am prìosan.
21 Agus tharladh, 'nuair a
bha 'n sluagh uile air am
baisteadh, air do Iosa mar an
ceudna bhi air a bhaisteadh,
agus e ri ùrnuigh, gu'n d'-
fhosgladh nèamh,
22 Agus gu'n d'thàinig an
Spiorad naomh a nuas air an
coslas corporra, mar cholum-
an, agus gu'n d'thàinig guth
o nèamh, ag ràdh, Is tusa mo
Mhac gràdhach, anns am
bheil mo mhòr-thlachd[1].
23 Agus thòisich Iosa féin
air a bhi mu thimchioll deich
bliadhna fichead a dh'aois,
air dha bhi, (a réir barail
dhaoine,) 'na mhac do Ioseph,
mac Heli,
24 *Mhic* Mhatait, *mhic*
Lebhi, *mhic* Mhelchi, *mhic*
Ianna, *mhic* Ioseiph,
25 *Mhic* Mhatatiais, *mhic*
Amois, *mhic* Nauim, *mhic*
Esli, *mhic* Nage,
26 *Mhic* Mhaait, *mhic*
Mhatatiais, *mhic* Shemei, *mhic*
Ioseiph, *mhic* Iudah,
27 *Mhic* Ioanna, *mhic*
Rhesa, *mhic* Shorobabeil,
mhic Shalatieil, *mhic* Neri,
28 *Mhic* Mhelchi, *mhic* Adi,
mhic Chosaim, *mhic* Elmod-
aim, *mhic* Eir,
29 *Mhic* Iose, *mhic* Elieseir,
mhic Ioreim, *mhic* Mhatait,
mhic Lebhi,
30 *Mhic* Shimeoin, *mhic* Iu-
dah, *mhic* Ioseiph, *mhic* Io-
nain, *mhic* Eliacim,
31 *Mhic* Mhelea, *mhic*
Mhainain, *mhic* Mhatata, *mhic*
Natain, *mhic* Dhaibhidh,
32 *Mhic* Iese, *mhic* Obeid,
mhic Bhoos, *mhic* Shalmoin,
mhic Naasoin,
33 *Mhic* Aminadaib, *mhic*
Araim, *mhic* Esroim, *mhic*
Phareis, *mhic* Iudah,
34 *Mhic* Iacoib, *mhic* Isaaic,
mhic Abrahaim, *mhic* Thara,
mhic Nachoir,
35 *Mhic* Sharuich, *mhic*
Ragau, *mhic* Phaleic, *mhic*
Ebeir, *mhic* Shala,
36 *Mhic* Chainain, *mhic*
Arphacsaid, *mhic* Shem, *mhic*
Noe, *mhic* Lameich,
37 *Mhic* Mhatusala, *mhic*
Enoich, *mhic* Iareid, *mhic*
Mhaleleeil, *mhic* Chainain,
38 *Mhic* Enois, *mhic* Shet,
mhic Adhaimh, *mhic* Dhé.

CAIB. IV.

1 *Buaireadh agus trasgadh Chriosd:*
13 *Thug e buaidh air an diabhul;*
14 *thòisich e ri searmonachadh.*
16 *Ghabh pobul Nasaret iongantas*
r'a fhoclaibh gràsmhor. 33 *Leighis*
e an duine san robh deamhan, 38
agus màthair-chéile Pheadair, &c.

AGUS air do Iosa bhi làn
do'n Spiorad naomh, phill
e air ais o Iordan, agus threòr-
aicheadh e leis an Spiorad
do'n fhàsach,
2 Agus bha e air a bhuair-
eadh rè dhà fhichead là leis
an diabhul; agus cha d'ith e
ni sam bith anns na làithibh
sin: agus air dhoibh bhi air

[1] *annadsa tha mi làn-toilichte.*

an crìochnachadh, an sin dh'-
fhàs e ocrach.
3 Agus thubhairt an diabh-
ul ris, Ma's tu Mac Dhé,
abair ris a' chloich so bhi 'na
h-aran.
4 Agus fhreagair Iosa e,
ag ràdh, A ta e sgrìobhta,
nach ann le h-aran a mhàin
a thig duine beò, ach le gach
uile fhocal Dé.
5 Agus air do'n diabhul a
thoirt gu beinn àrd, nochd e
dha uile rìoghachdan an
domhain ann am mionaid
aimsir.
6 Agus thubhairt an diabh-
ul ris, Bheir mise an cumh-
achd so uile dhuit, agus an
glòir; oir thugadh dhomh-sa
sin; agus bheir mi e do neach
air bith a's toil leam.
7 Uime sin ma ni thu
aoradh dhomh-sa, is leat iad
uile.
8 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Tàr air mo
chùlaobh, a Shatain: oir a
ta e sgrìobhta, Ni thu aoradh
do'n Tighearn do Dhia, agus
dhàsan 'na aonar ni thu
seirbhis.
9 Agus thug se e gu Ieru-
salem, agus chuir e air binn-
ein an teampuill e, agus
thubhairt e ris, Ma's tu
Mac Dhé, tilg thu féin sìos
á so.
10 Oir a ta e sgrìobhta,
Bheir e àithne d'a ainglibh
mu d' thimchioll, thusa a
choimhead.
11 Agus togaidh iad suas
thu 'nan làmhaibh, air eagal
gu'm buail thu, uair air bith,
do chos air cloich.
12 Agus air freagairt do
Iosa thubhairt e ris, A dubh-
radh, Na buair[1] thusa an
Tighearna do Dhia.
13 Agus an uair a chrìoch-
naich an diabhul am buair-
eadh uile, dh'imich e uaith rè
tamuill.
14 Agus phill Iosa ann an
cumhachd an Spioraid chum
Ghalile; agus chaidh 'iom-
radh-san air feadh na dùthcha
mu'n cuairt gu h-iomlan.
15 Agus theagaisg e 'nan
sionagogaibh, a' faotainn
glòire o na h-uile dhaoinibh.
16 Agus thàinig e gu Na-
saret, far an d'àraicheadh e:
agus chaidh e steach, mar bu
ghnàth leis, air là na sàbaid
do'n t-sionagog, agus dh'-
éirich e 'na sheasamh chum
leughaidh.
17 Agus thugadh dha
leabhar an fhàidh Esaiais;
agus air fosgladh an leabhair
dha, fhuair e an t-àit anns an
robh e sgrìobhta,
18 Tha Spiorad an Tigh-
earn orm, do bhrìgh gu'n
d'ung e mi a shearmonachadh
an t-soisgeil do na bochdaibh;
chuir e mi a shlànuchadh na
muinntir aig am bheil an
cridhe briste, a ghairm[2] fuasg-
laidh do na braighdibh, agus
aiseag an radhairc do na doill[3],
a thoirt saorsa do'n mhuinntir
a ta brùite,
19 A shearmonachadh
bliadhna thaitnich an Tigh-
earn.
20 Agus air dùnadh an
leabhair dha, thug e do'n
fhear-frithealaidh e, agus
shuidh e: agus bha sùilean
na bha san t-sionagog uile a'
geur-amharc airsan.
21 Agus thòisich e air a
ràdh riu, An diugh a ta an

[1] *Na dearbh.*

[2] *a shearmonachadh.* [3] *dallaibh.*

sgriobtur so air a choimhlion-
adh ann bhur cluasaibh-sa.
22 Agus thug iad uile fian-
uis da, agus ghabh iad iong-
antas ris na briathraibh gràs-
mhor a thàinig a mach as a
bheul. Agus thubhairt iad,
Nach e so mac Ioseiph?
23 Agus thubhairt e riu,
Gun amharus thubhairt sibh
rium an gnàth-fhocal so,
A leigh, leighis thu féin: ge
b'e air bith iad na nithe a
chuala sinn a rinneadh *leat*
an Capernaum, dean mar an
ceudna iad an so a' d' dhùth-
aich féin.
24 Agus thubhairt e, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
nach 'eil fàidh air bith tait-
neach 'na dhùthaich féin.
25 Ach gu firinneach a ta
mise ag ràdh ribh, gu'n robh
mòran bhantrach ann an
Israel an làithibh Eliais, an
uair a dhruideadh nèamh rè
thri bliadhna agus shè mìos-
an, agus a bha gorta mhòr air
feadh na tìre uile.
26 Ach cha do chuireadh
Elias dh'ionnsuidh aoin
diubh, ach gu Sarepta Shid-
oin, chum mnà a bha 'na
bantraich.
27 Agus bha mòran lobhar
ann an Israel ri linn Eliseuis
an fhàidh; agus cha do ghlan-
adh a h-aon aca, ach Naaman
an Sirianach.
28 Agus lìonadh iadsan
uile a bha san t-sionagog le
feirg, an uair a chual iad na
nithe sin;
29 Agus dh'éirich iad suas,
agus thilg iad a mach as a'
bhaile e, agus thug iad leo e
gu maluidh a' chnoic[1], air an
robh am baile togta, chum a
thilgeadh sios an coinneamh
a chinn.
30 Ach air gabhail dhasan
troimh am meadhon dh'-
fhalbh e,
31 Agus chaidh e sìos gu
Capernaum, baile do Ghalile,
agus bha e 'gan teagasg air
làithibh na sàbaid:
32 Agus ghabh iad iong-
antas r'a theagasg; do bhrìgh
gu'n robh 'fhocal le cumh-
achd.
33 Agus bha anns an t-
sionagog duine anns an robh
spiorad deamhain neòghloin,
agus ghlaodh e le guth mòr,
34 Ag ràdh, Leig leinn;
ciod e ar gnothuch-ne riut,
Iosa o Nasaret? an d'thàinig
thu g'ar sgrios? a ta fhios
agam cò thu, Aon naomh
Dhé.
35 Agus chronuich Iosa e,
ag ràdh, Bi a' d' thosd, agus
thig a mach as. Agus air
do'n deamhan esan a thilg-
eadh sìos 'nam meadhon,
thàinig e mach as, gun chiurr-
adh sam bith a dheanamh
air.
36 Agus thàinig uamhas
orra uile, agus labhair iad r'a
chéile, ag ràdh, Ciod a' ghnè
cainnte so? oir le h-ùghd-
arras agus cumhachd a ta e
toirt orduigh do na spiorad-
aibh neòghlan, agus tha iad
a' teachd a mach.
37 Agus chaidh iomradh
airsan a mach feadh gach
àite do'n dùthaich mu'n
cuairt.
38 Agus dh'éirich e as an
t-sionagog, agus chaidh e
steach do thigh Shimoin: a-
gus bha fiabhrus mòr air
màthair-chéile Shimoin; agus
ghuidh iad air as a leth.
39 Agus air dha seasamh

[1] *beul-bhruach a' chnoic.*

os a ceann[1], chronuich e am
fiabhrus, agus dh'fhàg e i.
Agus dh'éirich ise air ball,
agus rinn i frithealadh dhoibh.
40 Agus ag dol fuidhe na
gréine, iadsan uile aig an
robh daoine euslan le iomadh
gnè tinnis, thug iad d'a ionn-
suidh iad: agus chuir esan a
làmhan air gach aon diubh,
agus leighis e iad.
41 Agus chaidh mar an
ceudna deamhain a mach á
mòran, a' glaodhaich agus ag
ràdh, Is tu Criosd Mac Dhé.
Agus chronuich e iad, agus
cha d'fhulaing e dhoibh
labhairt: oir bha fhios aca
gu'm b' esan Criosd.
42 Agus air teachd do'n là,
chaidh e mach, agus dh'imich
e gu àite fàsail: agus bha'n
sluagh 'ga iarraidh, agus
thàinig iad d'a ionnsuidh,
agus b'àill leo a chumail,
chum nach rachadh e uatha.
43 Ach thubhairt esan riu,
Is éigin dhomh-sa rìoghachd
Dhé a shearmonachadh do
bhailtibh eile mar an ceudna;
oir is ann chum so a chuir-
eadh mi.
44 Agus shearmonaich e
ann an sionagogaibh Ghalile.

CAIB. V.

1 *Theagaisg Criosd an sluagh á luing Pheadair;* 4 *le tarruing mhòrbhuileach éisg nochd e cionnus a bha e gu Peadar agus a chompanaich a dheanamh 'nan iasgairibh air daoinibh:* 12 *ghlan e neach a bha 'na lobhar, &c.*

AGUS tharladh, 'nuair a
bha am pobull a' dlùth-
theannadh air, chum focal
Dé éisdeachd, gu'n do sheas
e làimh ri loch Ghenesaret,
2 Agus chunnaic e dà
luing[2] 'nan seasamh ri taobh
an locha: ach bha na h-iasg-
airean air dol a mach asda,
agus a' nigheadh *an* lìonta.
3 Agus chaidh a steach do
aon do na longaibh bu le Si-
mon, agus dh'iarr e air dol a
mach beagan o thìr: agus air
suidhe dha, theagaisg e an
sluagh as an luing.
4 A nis an uair a sguir e
do labhairt, thubhairt e ri Si-
mon, Cuir a mach chum na
doimhne, agus leigibh sìos
bhur lìonta chum tarruing.
5 Agus fhreagair Simon,
agus thubhairt e ris, A
mhaighstir, shaothraich sinn
feadh na h-oidhche uile, agus
cha do ghlac sinn ni sam
bith: ach air t'fhocal-sa
leigidh mi sìos an lìon.
6 Agus an uair a rinn iad
so, chuairtich iad tachdar[3]
mòr éisg; ionnus gu'n do
bhriseadh an lìon.
7 Agus sméid iad air an
companaich, a bha san luing
eile, teachd agus còmhnadh
a dheanamh leo. Agus thàin-
ig iad, agus lìon iad an dà
luing, ionnus gu'n robh iad
an inbhe dol fuidhe.
8 'Nuair a chunnaic Simon
Peadar *so* thuit e sìos aig
glùinibh Iosa, ag ràdh, Imich
uam-sa, a Thighearn, oir is
duine peacach mi.
9 Oir ghlac uamhas e féin
agus iadsan uile bha maille
ris, air son an tarruing éisg a
ghlac iad:
10 Agus mar an ceudna
Seumas agus Eoin, mic She-
bede, a bha 'nan companaich
aig Simon. Agus thubhairt
Iosa ri Simon, Na biodh eagal
ort; á so suas glacaidh tu
daoine.

[1] *laimh rithe.* [2] *bharc.*

[3] *àireamh.*

11 Agus an uair a thug iad
an longa gu tìr, dh'fhàg iad
na h-uile nithe, agus lean iad
esan.
12 Agus an uair a bha esan
ann am baile àraidh, feuch
duine làn do luibhre: agus
air dha Iosa fhaicinn, thuit
e sìos air 'aghaidh, agus
ghuidh e air, ag ràdh, A
Thighearn, ma's toil leat, tha
thu comasach air mise a
ghlanadh.
13 Agus shìn e *a* làmh,
agus bhean e ris, ag ràdh, Is
toil leam; bi glan. Agus air
ball dh'fhàg an luibhre e.
14 Agus dh'àithn e dha,
gun innseadh do neach air
bith: Ach imich, agus nochd
thu féin do'n t-sagart, agus
thoir seachad air son do
ghlanaidh, mar a dh'àithn
Maois, mar fhianuis doibh.
15 Ach bu mhòid a
sgaoileadh 'iomradh-san: a-
gus thàinig sluagh mòr an
ceann a chéile chum éisd-
eachd, agus a bhi air an
slànuchadh leis o'n eucailibh.
16 Agus chaidh e air leth
chum an fhàsaich, agus rinn
e urnuigh.
17 Agus tharladh air là
àraidh, 'nuair a bha e a' teag-
asg, gu'n robh 'nan suidhe *an
sin* Phairisich agus luchd-
teagaisg an lagha, a thàinig
as gach uile bhaile do Gha-
lile, agus do Iudea, agus *o*
Ierusalem: agus bha cumh-
achd an Tighearn *a làthair*
chum an slànuchadh.
18 Agus, feuch, ghiulain
daoine air leabaidh duine air
an robh am pairilis: agus
dh'iarr iad a thoirt a steach,
agus a chur 'na làthair-san.
19 Agus an uair nach d'-
fhuair iad seòl air am feudadh
iad a thoirt a steach, le meud
na cuideachd, chaidh iad suas
air an tigh, agus leig iad sìos
troimh mhullach an tighe e
féin agus a leabadh, anns a'
mheadhon an làthair Iosa.
20 Agus an uair a chunn-
aic e an creidimh, thubhairt
e ris, A dhuine, tha do pheac-
anna air am maitheadh dhuit.
21 Agus thòisich na sgrìobh-
aichean agus na Phairisich
air reusonachadh, ag ràdh,
Cò e so a ta labhairt toibheim?
cò dh'fheudas peacanna a
mhaitheadh ach Dia a mhàin?
22 Ach air aithneachadh
an smuainte do Iosa, fhreag-
air e agus thubhairt e riu,
Ciod a ta sibh a' reusonach-
adh 'nur cridheachaibh?
23 Co aca is usadh a ràdh,
Tha do pheacanna air am
maitheadh dhuit, no ràdh,
Eirich agus imich?
24 Ach a chum gu'm bi
fios agaibh gu bheil cumhachd
aig Mac an duine peacanna
a mhaitheadh air talamh,
(thubhairt e ri fear na pairil-
is,) A ta mi ag ràdh riut,
éirich, agus tog do leabadh,
agus imich do d' thigh.
25 Agus dh'éirich e air ball
'nan làthair, agus thog e *an
leabadh* air an robh e 'na
luidhe, agus chaidh e d'a
thigh féin a' toirt glòire do
Dhia.
26 Agus ghlac uamhas iad
uile, agus thug iad glòir do
Dhia, agus lìonadh le h-eagal
iad, ag ràdh, Chunnaic sinne
nithe do-chreidsinn[1] an diugh.
27 Agus an déigh nan
nithe sin, chaidh e mach,
agus chunnaic e cìs-mhaor
d'am b'ainm Lebhi, 'na

[1] *iongantach.*

shuidhe aig àite togail na
cìse; agus thubhairt e rìs,
Lean mise.
28 Agus air fàgail nan uile
nithe dha, dh'éirich e, agus
lean se e.
29 Agus rinn Lebhi féisd[1]
mhòr dha 'na thigh féin: agus
bha cuideachd mhòr do chìs-
mhaoraibh, agus do mhuinn-
tir eile a shuidh maille riu.
30 Agus rinn an sgrìobh-
aichean agus am Phairisich
gearan an aghaidh a dheis-
ciobul-san, ag ràdh, C'ar son
a ta sibh ag itheadh, agus ag
òl maille ri cìs-mhaoraibh
agus ri peacachaibh?
31 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, Cha'n
'eil feum aca-san a ta slàn
air an leigh, ach aca-san a ta
tinn.
32 Cha d'thàinig mise a
ghairm nam fìrean, ach nam
peacach chum aithreachais.
33 Agus thubhairt iadsan
ris, C'ar son a ta deisciobuil
Eoin gu tric ri trasgadh[2],
agus a' deanamh urnuigh,
agus mar an ceudna *deisciob-
uil* nam Phairiseach; ach a
ta do dheisciobuil-sa ag ith-
eadh agus ag òl?
34 Agus thubhairt esan riu,
Am feud sibh a thoirt air
cloinn seòmair an fhir nuadh-
phòsda trasgadh a dheanamh,
am feadh a ta am fear nuadh-
pòsda maille riu?
35 Ach thig na làithean an
uair a bheirear am fear nuadh-
pòsda uatha; an sin ni iad
trasgadh anns na làithibh sin.
36 Agus labhair e mar an
ceudna cosamhlachd riu; Cha
chuir neach air bith mìr a
dh' eudach nuadh air sean
eudach: no, reubaidh an t-
eudach nuadh e, agus cha tig
am mìr do'n eudach nuadh
ris an t-sean eudach.
37 Agus cha chuir duine
sam bith fìon nuadh ann an
seann searragaibh; no, bris-
idh am fìon nuadh na searr-
agan, agus dòirtear e féin,
agus caillear na searragan.
38 Ach is còir fìon nuadh
a chur ann an searragaibh
nuadha; agus bithidh iad le
chéile tèaruinte.
39 Agus cha 'n 'eil duine
sam bith, air dha sean *fhìon*
òl, a dh'iarras air ball *fìon*
nuadh: oir their e, Is e an
sean *fhìon* a's fearr.

CAIB. VI.

1 *Chronuich Criosd doille nam Phairiseach mu thimchioll coimhead na sàbaid, le sgriobtur, le reuson, agus le mìorbhuil;* 13 *thagh e dà abstol deug;* 17 *shlànuich e muinntir a bha tinn.*

AGUS tharladh air a' cheud
là sàbaid an déigh an dara
là *do fhéill na càisge*[3], gu'n
deachaidh e troimh na h-ach-
aibh arbhair; agus spìon a
dheisciobuil na diasan arbh-
air, agus dh'ith iad, an déigh
am bruthadh le'n làmhaibh.
2 Agus thubhairt cuid do
na Phairisich riu, C'ar son a
ta sibh a' deanamh an ni nach
'eil ceaduichte r'a dheanamh
air làithibh na sàbaid?
3 Agus fhreagair Iosa iad,
agus thubhairt e, Nach do
leugh sibhse an ni so rinn
Daibhidh, 'nuair a bha ocras
air féin, agus orra-san a bha
maille ris;
4 Cionnus a chaidh e steach
do thigh Dhé, agus a ghabh e

---

[1] *cuirm.* [2] *trosgadh.*

[3] *air an dara là sàbaid an déigh na ceud* sàbaid.

aran na fianuis[1], agus a dh'ith e féin, agus thug e mar an ceudna dhoibh-san a bha maille ris; ni nach 'eil ceaduichte itheadh ach do na sagartaibh a mhàin ?

5 Agus thubhairt e riu, Is Tighearn Mac an duine air an t-sàbaid féin.

6 Tharladh mar an ceudna air sàbaid eile,gu'n deachaidh e steach d'on t-sionagog, agus gu'n do theagaisg e; agus bha an sin duine, aig an robh a làmh dheas air seargadh.

7 Agus rinn na sgrìobhaichean agus na Phairisich faire, *a dh'fheuchainn* an leighiseadh e air an t-sàbaid; chum gu'm faigheadh iad cùis-dhìtidh[2] 'na aghaidh.

8 Ach thuig esan an smuaintean, agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich, agus seas a mach sa' mheadhon. Agus dh'éirich esan, agus sheas e.

9 An sin thubhairt Iosa riu, Feòraichidh mise aon ni dhibh; Am bheil e ceaduichte air làithibh na sàbaid maith a dheanamh, no olc ? anam a shaoradh, no a sgrios ?

10 Agus air dha amharc mu'n cuairt orra uile, thubhairt e ris an duine, Sìn a mach do làmh. Agus rinn e sin: agus dh'aisigeadh a làmh slàn da mar an *làmh* eile.

11 Agus lìonadh iadsan do chuthach; agus labhair iad r'a chéile, ciod a dheanadh iad ri Iosa.

12 Agus anns na làithibh sin chaidh esan gu beinn a dheanamh urnuigh, agus bhuanaich e rè na h-oidhche ann an urnuigh ri Dia[3].

13 Agus air teachd do'n là, ghairm e d'a ionnsuidh a dheisciobuil; agus thagh e dà fhear dheug asda, d'an do ghairm e Abstoil:

14 Simon, (a dh'ainmich e mar an ceudna Peadar,) agus Aindreas a bhràthair, Seumas agus Eoin, Philip agus Bartolomeus,

15 Mata agus Tomas, Seumas *mac* Alpheuis, agus Simon d'an goirear Selotes,

16 Iudas *bràthair* Sheumais, agus Iudas Iscariot, esan a bha 'na fhear-brathaidh.

17 Agus thàinig e nuas leo, agus sheas e air ionad còmhnard, agus coimhthional a dheisciobul, agus buidheann mhòr shluaigh o Iudea uile agus o Ierusalem, agus o chois fairge Thiruis agus Shidoin, muinntir a thàinig g'a éisdeachd, agus gu bhi air an leigheas o'n euslaintibh;

18 Agus iadsan a bha air am pianadh le spioradaibh neòghlan: agus leighiseadh iad.

19 Agus dh'iarr an sluagh uile beantuinn ris: oir chaidh cumhachd a mach as, agus shlànuich e iad uile.

20 Agus thog e suas a shùilean air a dheisciobluibh, agus thubhairt e, *Is* beannaichte *sibhse* ta bochd: oir is leibh rìoghachd Dhé.

21 *Is* beannaichte *sibhse* ta ocrach a nis; oir sàsuichear sibh. *Is* beannaichte *sibhse* ta caoidh a nis: oir gàiridh sibh.

22 *Is* beannaichte sibh,

[1] *an t-aran taisbeanta.*

[2] *cùis-chasaid.* [3] *tigh-urnuigh Dhé.*

'nuair a bheir daoine fuath dhuibh, agus a chuireas iad as an cuideachd sibh, agus a bheir iad cainnt mhaslach dhuibh, agus a thilgeas iad a mach bhur n-ainm mar olc, air son Mhic an duine.

23 Deanaibh-sa gairdeachas san là sin, agus leumaibh le h-aoibhneas: oir feuch, is mòr bhur duais air nèamh: oir is ann mar sin a rinn an aithriche air na fàidhibh.

24 Ach is an-aoibhinn duibhse ta saoibhir: oir fhuair sibh bhur sòlas.

25 Is an-aoibhinn duibhse ta sàitheach: oir bithidh ocras oirbh. Is an-aoibhinn duibhse ta gàireachdaich a nis: oir ni sibh bròn agus gul.

26 Is an-aoibhinn duibhse 'nuair a labhras daoine [1] maith umaibh: oir is ann mar sinn a rinn an aithriche ris na fàidhibh bréige.

27 Ach a ta mi ag ràdh ribhse ta 'g éisdeachd, Gràdhaichibh bhur naimhde, deanaibh maith dhoibh-san le'm fuathach sibh;

28 Beannaichibh iadsan a ta 'gur mallachadh, agus deanaibh urnuigh air son na muinntir a ta buntuinn gu naimhdeil ribh.

29 Ris an ti a bhuaileas thu air aon ghial, cum an gial eile; agus do'n ti a bheir t'-fhalluinn dhiot, na bac do chòta mar an ceudna.

30 Thoir do gach neach a dh'iarras ort; agus o'n neach a bheir uait do mhaoin, na iarr air ais *i*.

31 Agus mar a b'àill leibh daoine a dheanamh dhuibh, deanaibh-sa mar an ceudna dhoibhsan.

32 Oir ma ghràdhaicheas sibh iadsan aig am bheil gràdh dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir gràdhaichidh peacaich féin an dream aig am bheil gràdh dhoibh.

33 Agus ma ni sibh maith do'n mhuinntir a ni maith dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir ni peacaich an ni so féin mar an ceudna.

34 Agus ma bheir sibh iasachd [2] dhoibhsan o'm bheil dùil agaibh ri fhaotainn a rìs, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir bheir peacaich féin iasachd do pheacachaibh, chum gu'm faigh iad uiread a rìs.

35 Ach gràdhaichibh-sa bhur naimhde, agus deanaibh maith, agus thugaibh iasachd, gun dùil a bhi agaibh ri ni sam bith 'na éiric [3]: agus bithidh bhur duais mòr, agus bithidh sibh 'nur cloinn do'n Ti a's àirde: oir a ta esan tabhartach dhoibhsan a ta mi-thaingeal agus olc.

36 Bithibh-sa uime sin tròcaireach, mar a ta bhur n-Athair tròcaireach.

37 Agus na tugaibh breth agus cha toirear breth oirbh na dìtibh, agus cha dìtear sibh thugaibh maitheanas, agus bheirear maitheanas dhuibh.

38 Thugaibh uaibh, agus bheirear dhuibh; deadh thomhas, air a gheinneadh, agus air a chrathadh ri chéile, agus a' cur thairis, bheir daoine ann bhur n-uchd; oir leis a' tomhas le'n tomhais sibh tomhaisear dhuibh a rìs.

[1] *na h-uile dhaoine.* [2] *coingheall.* [3] *gun bhur dòchas a chall.*

39 Agus labhair e cosamhlachd riu, Am feud an dall dall a threòrachadh? nach tuit iad le chéile[1] ann an slochd?

40 Cha'n 'eil an deisciobul os ceann a mhaighstir: ach ge b'e neach a ta coimhlionta, bithidh e mar a mhaighstir.

41 Agus c'ar son a ta thu faicinn an smùirnein a ta an sùil do bhràthar, agus nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin?

42 No cionnus a dh'fheudas tu ràdh ri do bhràthair, A bhràthair, leig dhomh an smùirnein a thoirt á d' shùil, agus nach 'eil thu toirt fa'-near an t-sail a ta ann do shùil féin? A chealgair, tilg a mach air tùs an t-sail as do shùil féin, agus an sin is léir dhuit gu soilleir an smùirnein a ta ann an sùil do bhràthar a thoirt aisde.

43 Oir cha deadh chraobh a bheir a mach droch thoradh: agus cha droch chraobh a bheir a mach deadh thoradh.

44 Oir aithnichear gach craobh air a toradh: oir cha tionail daoine fìgean do dhroighionn, no caoran fìona do'n fhearr-dhris.

45 Bheir duine maith ni maith a mach á deadh ionmhas a chridhe; agus bheir droch dhuine ni olc a mach á droch ionmhas a chridhe: oir is ann á pailteas a chridhe a labhras a bheul.

46 Agus c'ar son a ghoireas sibh, a Thighearn, a Thighearn, dhiom-sa, agus nach dean sibh na nithe a ta mi ag ràdh?

47 Gach neach a thig a m' ionnsuidh-sa, agus a chluinneas mo bhriathra, agus a ni iad, feuchaidh mi dhuibh co ris is cosmhuil e:

48 Is cosmhuil e ri duine a thog tigh, agus a chladhaich domhain, agus a chuir a' bhunait air carraig: agus an uair a thàinig an tuil, bhuail an sruth gu dian air an tigh sin, agus cha b'urrainn e charachadh; oir bha e air a shuidheachadh[2] air carraig.

49 Ach an ti a chluinneas, agus nach dean, is cosmhuil e ri duine a thog tigh air an talamh gun bhunait, air an do bhuail an sruth gu dian, agus air ball thuit e; agus bu mhòr tuiteam an tighe sin.

CAIB. VII.

1 *Leighis Criosd seirbhiseach ceannaird-ceud.* 11 *Thog e mac na bantraich ann an Nain o'n bhàs;* 19 *dhearbh e do theachdairibh Eoin, le oibribh mìorbhuileach a rinn e 'nan làthair, gu'm b'e féin an Criosd a bha ri teachd;* 24 *nochd e do'n t-sluagh ciod i a bharail mu Eoin, &c.*

ANIS an uair a chrìochnaich e a bhriathra-san uile ann an éisdeachd an t-sluaigh, chaidh e steach do Chapernaum.

2 Agus bha seirbhiseach ceannaird-ceud àraidh, a b' ionmhuinn leis, gu tinn, agus ri h-uchd bàis.

3 Agus an uair a chual e mu Iosa, chuir e seanairean nan Iudhach d'a ionnsuidh, a' cur impidh air gu'n tigeadh e, agus gu'n leighiseadh e a sheirbhiseach.

4 Agus an uair a thàinig iad gu Iosa, ghuidh iad air gu dùrachdach, ag ràdh, Gu'm b'airidh e gu'n deanadh esan so dha:

---

1 *araon.*

2 *stéidheachadh.*

5 Oir is toigh leis ar cinneach-ne, agus thog esan dhuinn sionagog[1].

6 Agus chaidh Iosa maille riu. Ach air dha bhi nis fagus do'n tigh, chuir an ceannard-ceud càirdean d'a ionnsuidh, ag ràdh ris, A Thighearn, na cuir dragh ort féin; oir cha'n airidh mise gu'n rachadh tu steach fo m' chleith:

7 Uime sin cha mhò a mheas mi gu'm b'airidh mi féin air teachd a d' ionnsuidh: ach *a mhàin* abair am focal, agus slànuichear m' òglach.

8 Oir is duine mise féin air mo chur fo ùghdarras, aig am bheil saighdeara fodham; agus their mi ris an fhear so, Imich, agus imichidh e; agus ri fear eile, Thig, agus thig e; agus ri m' sheirbhiseach, Dean so, agus ni se e.

9 Agus an uair a chual Iosa na nithe so, ghabh e iongantas ris, agus air tionndadh dha, thubhairt e ris an t-sluagh a lean e, A ta mi ag ràdh ribh, nach d'fhuair mi creidimh co mòr as so, ann an Israel féin.

10 Agus air pilltinn air an ais do'n tigh do na teachdairibh a chuireadh *d'a ionnsuidh,* fhuair iad an seirbhiseach a bha tinn, slàn.

11 Agus tharladh, an là 'na dhéigh sin, gu'n deachaidh e chum baile d'an gairmear Nain; agus chaidh a dheisciobuil[2] maille ris, agus sluagh mòr.

12 A nis an uair a thàinig e am fagus do gheata a' bhaile, feuch, ghiùlaineadh a mach duine marbh, aon mhac a mhàthar, agus bu bhantrach i: agus bha sluagh mòr do *mhuinntir* a' bhaile maille rithe.

13 Agus an uair a chunnaic an Tighearn i, ghabh e truas dith, agus thubhairt e rithe, Na guil.

14 Agus thàinig e agus bhean e ris a' ghiùlan[3]; (agus sheas iadsan a bha 'ga iomchar;) agus thubhairt e, Oganaich, a ta mi ag ràdh riut, éirich.

15 Agus dh'éirich an duine bha marbh 'na shuidhe, agus thòisich e air labhairt: agus thug e d'a mhàthair e.

16 Agus ghlac eagal *iad* uile: agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Dh'éirich fàidh mòr 'nar measg-ne; agus, Dh'amhairc Dia air a shluagh féin.

17 Agus chaidh an t-iomradh so mach airsan air feadh Iudea uile, agus na dùthcha mu'n cuairt uile.

18 Agus dh'innis a dheisciobuil do Eoin mu thimchioll nan nithe sin uile.

19 Agus ghairm Eoin d'a ionnsuidh dithis àraidh d'a dheisciobluibh, agus chuir e iad gu Iosa, ag ràdh, An tusa esan a bha ri teachd, no 'm bi sùil againn ri neach eile?

20 Agus air teachd do na daoinibh d'a ionnsuidh, thubhairt iad, Chuir Eoin Baiste sinne a d' ionnsuidh, ag ràdh, An tusa an ti a bha ri teachd, no 'm bi sùil againn ri neach eile?

21 Agus anns an uair sin

[1] *thog esan ar sionagog.*
[2] *mòran d'a dheisciobluibh.*
[3] *chiste mhairbh.*

féin leighis e mòran o 'n
euslaintibh agus o 'm plàigh-
ibh, agus o dhroch spiorad-
aibh ; agus thug e 'n radharc
do mhòran a bha dall.
22 Agus fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e riu, Imichibh-
sa agus innsibh do Eoin na
nithe a chunnaic agus a
chuala sibh, gu bheil na doill
a' faicinn, na bacaich ag im-
eachd, na lobhair air an
glanadh, na bodhair a' cluinn-
inn, na mairbh air an dùsg-
adh, an soisgeul air a shear-
monachadh do na bochdaibh.
23 Agus is beannaichte
esan nach faigh oilbheum
annamsa.[1]
24 Agus an uair a dh'fhalbh
eachdairean Eoin, thòisich e
air labhairt ris an t-sluagh
mu thimchioll Eoin, Ciod an
ni a chaidh sibh a mach do'n
fhàsach a dh'fhaicinn? an i
uilc air a crathadh le gaoith?
25 Ach ciod e an ni chaidh
sibh a mach a dh'fhaicinn?
an e duine air a sgeadachadh
ann an eudach mìn? feuch,
iadsan a ta sgeadaichte le
eudach rìomhach, agus a'
caitheadh am beatha gu sògh-
il, is ann an cùirtibh nan
righrean a ta iad.
26 Ach ciod e an ni chaidh
sibh a mach a dh'fhaicinn?
an e fàidh? seadh, a ta mi ag
ràdh ribh, agus ni's mò na
fàidh.
27 Is e so an ti mu'm bheil
sgrìobhta, Feuch, cuiridh
mi mo theachdair roimh do
ghnùis, a dh'ulluicheas do
shlighe romhad.
28 Oir a ta mi ag ràdh
ribh, 'Nam measg-san a rug-
adh le mnaibh, cha'n 'eil
fàidh a's mò na Eoin Baiste:
gidheadh an ti a's lugha ann
an rìoghachd Dhé, is mò e na
esan.
29 Agus dh'fhìreanaich am
pobull uile a chual *e*, agus na
cìs-mhaoir, Dia, air dhoibh
bhi air am baisteadh le baist-
eadh Eoin.
30 Ach chuir na Phairisich
agus an luchd-lagha cùl ri
comhairle Dhé d'an taobh
féin, am feadh nach do bhaist-
eadh iad leis.
31 Agus thubhairt an Tigh-
earna, Cò ris uime sin a
shamhlaicheas mi daoine a'
ghinealaich so? agus cò ris a
ta iad cosmhuil?
32 A ta iad cosmhuil ri
cloinn a ta 'nan suidhe sa'
mhargadh, agus a dh'éigheas
r'a chéile, ag ràdh, Rinn sinne
pìobaireachd dhuibh-sa, agus
cha d'rinn sibhse dannsa:
rinn sinne tuireadh dhuibh-
sa, agus cha d'rinn sibhse
gul.
33 Oir thàinig Eoin Baiste,
cha'n ann ag itheadh arain,
no ag òl fìona; agus their
sibh, A ta deamhan aige.
34 Thàinig Mac an duine
ag itheadh agus ag òl; agus
their sibh, Feuch duine geòc-
ach, agus pòitear-fìona, car-
aid chìs-mhaor agus pheac-
ach.
35 Ach a ta gliocas air a
fhìreanachadh le a cloinn uile.
36 Agus dh'iarr duine
àraidh do na Phairisich air,
gu'n itheadh e biadh maille
ris. Agus chaidh e steach
do thigh an Phairisich, agus
shuidh[2] e sìos chum bidh.
37 Agus, feuch, an uair a
fhuair bean anns a' bhaile,

[1] *nach gabh oilbheum rium-sa.*

[2] *luidh.* Gr.

a bha 'na peacach, fios gu'n robh e 'na shuidhe aig biadh ann an tigh an Phairisich, thug i leatha bocsa alabastair *làn do* oladh chubhraidh,

38 Agus sheas i aig a chosaibh air a chùlaobh a' gul, agus thòisich i air a chosan a fhliuchadh le a deuraibh, agus thiormaich i *iad* le folt a cinn, agus phòg i a chosa, agus dh'ung i leis an oladh iad.

39 Agus an uair a chunnaic am Phairiseach, a thug cuireadh dha, *so*, labhair e ann féin, ag ràdh, Nam b'fhàidh an duine so, bhiodh fhios aige cò i a' bhean so a ta beantuinn ris, agus ciod is gnè dhi; oir is peacach i.

40 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e ris, A Shimoin, a ta ni agam ri ràdh riut. Agus thubhairt esan, A mhaighstir, abair e.

41 Bha aig fear-fiacha àraidh dithis do fhéichneinibh: bha aige air aon fhear cùig ceud peghinn, agus air an fhear eile leth-cheud.

42 Agus do bhrìgh nach robh aca ni leis an dìoladh iad, mhaith e gu saor dhoibh araon. Innis dhomh-sa uime sin, cò dhiubh is mò a ghràdhaicheas e?

43 Agus fhreagair Simon agus thubhairt e, Is i mo bharail gur e an neach is mò d'an do mhaith e. Agus thubhairt e ris, Is ceart a thug thu breth.

44 Agus air tionndadh ris a mhnaoi, thubhairt e ri Simon, Am faic thu a' bhean so? thàinig mi steach do d' thigh, cha d'thug thu dhomh uisge chum mo chos; ach dh'ionnlaid ise mo chosa le deuraibh, agus thiormaich i *iad* le folt a cinn.

45 Cha d'thug thusa dhomh pòg: ach o thàinig ise[1] stigh, cha do sguir i a phògadh mo chos.

46 Cha d'ung thusa mo cheann le h-oladh: ach dh'ung ise mo chosa le h-oladh chùbhraidh.

47 Uime sin a ta mi ag ràdh riut, Gu bheil a peacanna a ta lìonmhor, air am maitheadh; air an aobhar sin[2] ghràdhaich i gu mòr: ach ge b'e neach d'am maithear beagan, bithidh a ghràdh beag.

48 Agus thubhairt e rithe, Tha do pheacanna air am maitheadh.

49 Agus thòisich iadsan a bha 'nan suidhe aig biadh maille ris, air a ràdh annta féin, Cò e so a ta eadhon a' maitheadh pheacanna?

50 Agus thubhairt e ris a' mhnaoi, Shlànuich do chreidimh thu; imich an sìth.

CAIB. VIII.

1 *Fhritheil mnài do Chriosd le am maoin.* 4 *An déigh do Chriosd searmoin a dheanamh o àit gu h-àit, agus e air a leantuinn le abstolaibh, labhair e cosamhlachd an t-sìoladair,* 16 *agus na coinnle;* 21 *chuir e an céill cò iad a mhàthair, agus a bhràithrean.*

AGUS tharladh an déigh sin, gu'n d'imich esan troimh gach caithir agus baile, a' searmonachadh, agus a' cur an céill soisgeil rìoghachd Dhé, agus an dà fhear dheug maille ris;

2 Agus mnài àraidh a leighiseadh o dhroch spioradaibh agus o euslaintibh, Muire d'an gairmear Magdalen, as

[1] *mi.* [2] *oir.*

an deachaidh seachd deamh-
ain.
3 Agus Ioanna bean Chusa
stiùbhaird Heroid, agus Su-
sanna, agus mòran eile, a
bha frithealadh dha le am
maoin.
4 Agus an uair a chruinn-
ich sluagh mòr, agus a thàinig
iad as gach baile d'a ionn-
suidh, labhair e ann an cos-
amhlachd:
5 Chaidh fear-cuir a mach
a chur a shìl: agus ag cur
da, thuit cuid ri taobh an
rathaid; agus shaltradh sìos
e, agus dh'ith eunlaith an ath-
air suas e.
6 Agus thuit cuid eile air
carraig, agus air fàs da, shearg
e, do bhrìgh nach robh sùgh
aige.
7 Agus thuit cuid eile am
measg droighinn, agus dh'-
fhàs an droighinn maille ris,
agus thachd se e.
8 Agus thuit cuid eile air
talamh maith, agus dh'fhàs e
suas, agus thug e toradh uaith
a cheud uiread *as a chuireadh*.
Agus air dha na nithe sin a
ràdh, ghlaodh e, Ge b'e aig
am bheil cluasa chum éisd-
eachd, éisdeadh e.
9 Agus dh'fhiosraich a
dheisciobuil deth, ag ràdh,
Ciod e an cosamhlachd so?
10 Agus thubhairt esan,
Thugadh dhuibhsa eòlas
fhaotainn air rùn dìomhair
rìoghachd Dhé; ach do chàch
an cosamhlachdaibh, ionnus
ag faicinn doibh nach faic-
eadh iad, agus ag cluinntinn
doibh nach tuigeadh iad.
11 Ach is e so an cosamh-
lachd: Is e an sìol focal Dé.
12 Iadsan ri taobh an rath-
aid, is iad sin a dh'éisdeas:
'na dhéigh sin a ta an diabhul
a' teachd, agus a' togail air
falbh an fhocail as an cridh-
eachaibh, air eagal gu'n creid-
eadh iad agus gu'm biodh iad
air an saoradh.
13 An dream air a' charr-
aig, *is iad sin iadsan*, an uair
a dh'éisdeas iad, a ghabhas
am focal d'an ionnsuidh le
gairdeachas, ach cha'n 'eil
aca so freumh, *muinntir* a
chreideas rè tamuill, agus an
àm buairidh a ta tuiteam air
falbh.
14 Agus an ni a thuit am
measg droighinn, is iad sin
an dream a dh'éisdeas, agus
air dhoibh dol a mach, a ta
iad air an tachdadh le cùram,
agus le saoibhreas, agus le
sàimh na beatha *so*, agus cha
'n 'eil iad a' toirt toraidh
uatha chum foirfeachd.
15 Ach an ni *a thuit* san
talamh mhaith, is iad sin
iadsan, air dhoibh am focal
éisdeachd, a ta 'ga choimhead
ann an cridhe treibh-dhireach
agus maith, agus a' toirt tor-
aidh uatha la foighidinn[1].
16 Cha'n 'eil neach air bith,
air dha coinneal a lasadh,
a dh'fholaicheas fo shoith-
each i, no chuireas fo leab-
aidh *i:* ach cuiridh e ann an
coinnleir i, chum gu'm faic
iadsan a thig a stigh an solus.
17 Oir cha 'n 'eil ni sam
bith folaichte, nach deanar
follaiseach; no uaigneach,
nach aithnichear, agus nach
tig am follais[2].
18 Air an aobhar sin thug-
aibh fa'near cionnus a dh'-
éisdeas sibh: oir ge b'e neach
aig am bheil, bheirear dha;

[1] *seasmhachd.*

[2] *os àird.*

agus ge b'e neach aig nach
'eil, bheirear uaith eadhon an
ni sin a shaoilear a bhi aige.
19 An sin thàinig d'a ionn-
suidh a mhàthair agus a
bhràithre, agus cha b'urrainn
iad teachd am fagus da leis
an dòmhlas.
20 Agus dh'innseadh dha
le *dream àraidh*, a thubhairt,
Tha do mhàthair agus do
bhràithre 'nan seasamh a
muigh, ag iarraidh t'fhaicinn.
21 Agus fhreagair esan
agus thubhairt e riu, Is iad
mo mhàthair agus mo bhràith-
rean iadsan a dh'éisdeas ri
focal Dé, agus a ni e.
22 Agus tharladh air là
àraidh, gu'n deachaidh e féin
agus a dheisciobuil a stigh do
luing: agus thubhairt e riu,
Rachamaid thairis gu taobh
thall an locha. Agus chuir
iad a mach *o thìr*.
23 Ach ag seòladh dhoibh,
thuit codal airsan: agus
thàinig ànradh[1] gaoithe a
nuas air an loch, agus lìonadh
iad *le h-uisge*, agus bha iad
ann an gàbhadh.
24 Agus thàinig iad d'a
ionnsuidh, agus dhùisg iad
e, ag ràdh, A mhaighstir, a
mhaighstir, tha sinn caillte!
An sin dh'éirich esan, agus
chronuich e a' ghaoth, agus
onfa an uisge: agus sguir iad,
agus thàinig fèath[2] ann:
25 Agus thubhairt e riu,
C'àit am bheil bhur creidimh?
agus air dhoibh bhi fo eagal,
ghabh iad iongantas, ag ràdh
r'a chéile, Ciod a' ghnè
dhuine so? oir a ta e toirt
àithne do na gaothaibh, agus
do'n uisge féin, agus a ta iad
umhal dha.
26 Agus thàinig iad air tìr
aig dùthaich nan Gadaren-
each, a ta thall fa chomhair
Ghalile.
27 Agus an uair a chaidh
e mach air tìr, choinnich duine
àraidh as a' bhaile e, anns
an robh deamhain ré aimsir
fhada, agus aig nach biodh
eudach uime, agus nach
fanadh ann an tigh, ach anns
na h-àitibh-adhlaic.
28 An uair a chunnaic e
Iosa, ghlaodh e mach, agus
thuit e sìos 'na làthair, agus
thubhairt e le guth àrd, Ciod
e mo ghnothuch-sa riut, Iosa,
a Mhic an Dé a's ro àirde?
guidheam ort, na pian mi.
29 (Oir bha e air toirt
àithne do'n spiorad neòghlan
dol a mach as an duine Oir
bu tric a rug e gu naimhdeil
air: agus cheangladh e le
slabhruidhibh, agus choimh-
ideadh an geimhlibh e; agus
air briseadh *a* chuibhreacha
dha, dh'iomaineadh e leis an
deamhan do'n fhàsach.)
30 Agus dh'fhiosraich Iosa
dheth, ag ràdh, Ciod is ainm
dhuit? agus thubhairt esan,
Legion: do bhrìgh gu'n
deachaidh mòran dheamhan
a steach ann.
31 Agus ghuidh iad air,
gun àithne thoirt doibh dol
sìos do'n doimhneachd[3].
32 Agus bha treud lìon-
mhor mhuc an sin, ag ionalt-
radh air an t-sliabh: agus
ghuidh iad air cead a thoirt
doibh dol a steach annta.
Agus thug e cead doibh.
33 An sin air dol do na
deamhnaibh a mach as an
duine, chaidh iad anns na
mucaibh: agus ruith an treud

[1] *doinionn, stoirm.* [2] *ciùine.*

[3] *dubh-aigean.*

mhuc gu dian sìos le bruth-
ach[1] do'n loch, agus thachd-
adh[2] iad.
34 Agus an uair a chunn-
aic an dream a bha 'gam
biadhadh an ni a rinneadh,
theich iad, agus dh'innis[3]
iad *e* anns a' bhaile, agus
anns an dùthaich.
35 Agus chaidh iadsan a
mach a dh'fhaicinn an ni a
rinneadh; agus thàinig iad
gu Iosa, agus fhuair iad an
duine as an deachaidh na
deamhain, 'na shuidhe aig
cosaibh Iosa, air eudachadh,
agus e 'na chéill: agus ghabh
iad eagal.
36 Agus dh'innis an dream
a chunnaic e dhoibh, cionnus
a shlànuicheadh an duine san
robh na deamhain.
37 An sin dh'iarr muinntir
dùthcha nan Gadareneach
uile airsan imeachd uatha;
oir ghlacadh le h-eagal mòr
iad: agus chaidh e san luing,
agus phill e air ais a rìs.
38 A nis ghuidh an duine
as an deachaidh na deamhain
air, e féin a bhi maille ris:
ach chuir Iosa uaith e, ag
ràdh,
39 Pill do d' thigh féin,
agus cuir an céill meud nan
nithe a rinn Dia dhuit. Agus
dh'imich e roimhe, ag inns-
eadh gu follaiseach air feadh
a' bhaile uile, meud nan nithe
a rinn Iosa dha.
40 Agus tharladh, an uair
a phill Iosa air ais, gu'n do
ghabh an sluagh *gu toileach*
ris: oir bha iad uile 'ga
fheitheamh.
41 Agus, feuch, thàinig
duine d'am b'ainm Iairus, a
bha 'na uachdaran air an
t-sionagog; agus thuit e aig
cosaibh Iosa, agus ghuidh e
air gu'n tigeadh e d'a thigh:
42 Do bhrìgh gu'n robh
aon-ghin nighinn aige, mu
thimchioll dà bhliadhna
dheug, agus i faotainn a'
bhàis. (Ach air dha bhi 'g
imeachd, bha'n sluagh 'ga
theannadh.
43 Agus *thàinig* bean air
an robh dòrtadh fola dà
bhliadhna dheug, agus a
chaith a beathachadh uile ri
leighibh, agus nach b'urr-
ainn bhi air a leigheas le
neach air bith,
44 Thàinig *ise* air a chul-
aobh, agus bhean i ri iomall
'eudaich: agus sguir a dòrt-
adh fola air ball.
45 Agus thubhairt Iosa,
Cò bhean rium? Air àicheadh
do na h-uile, thubhairt Pead-
ar ris, agus iadsan a bha
maille ris, A mhaighstir, tha'n
sluagh ga d' dhòmhlachadh,
agus ga d' theannadh, agus
an abair thu, Cò bhean rium?
46 Agus thubhairt Iosa,
Bhean neach éigin rium: oir
mhothaich mi cumhachd a'
dol asam.
47 Agus an uair a chunn-
aic a' bhean nach robh i an
ain-fhios[4], thàinig i air chrith,
agus a' sleuchdadh dha, chuir
i'n céill da, an làthair an t-
sluaigh uile, c'ar son a bhean
i ris, agus mar a shlànuich-
eadh i gu grad.
48 Agus thubhairt esan
rithe, A nighean, biodh mis-
neach agad: shlànuich do
chreidimh thu; imich an
sìth.)

---

[1] *leathad, àite corrach.*
[2] *bhùthadh.*

[3] *theich iad, (agus chaidh iad,) agus dh'innis.* [4] *am folach.*

49 Am feadh a bha e fathast a' labhairt, thàinig neach o *thigh* Uachdarain na sionagoig, ag ràdh ris, Tha do nighean marbh; na cuir dragh air a' mhaighstir.

50 Ach an uair a chual Iosa *so*, fhreagair se e, ag ràdh, Na biodh eagal ort: a mhàin creid, agus bithidh i air a slànuchadh.

51 Agus an uair a chaidh e do'n tigh, cha do leig e le neach air bith dol a stigh, ach Peadar, agus Eoin, agus Seumas, agus athair agus màthair na nighinn.

52 Agus bha iad uile a' gul, agus a' deanamh caoidh air a son: ach thubhairt esan, Na guilibh; cha 'n 'eil i marbh, ach 'na codal.

53 Agus rinn iad gàire fanoid ris, do bhrìgh gu'n robh fhios aca gu'n robh i marbh.

54 Agus air dha an cur a mach uile, ghlac e air làimh i, agus ghlaodh e, ag rádh, A nighean, éirich.

55 Agus thàinig a spiorad air ais, agus dh'éirich i air ball; agus dh'àithn e biadh a thoirt di.

56 Agus ghlac[1] uamhas mòr a pàrantan[2]: ach thug esan àithne dhoibh gun an ni a rinneadh innseadh do neach air bith.

CAIB. IX.

1 Chuir Criosd a mach 'abstoil a dh'oibreachadh mhìorbhuile, agus a shearmonachadh. 7 Bha togradh aig Herod Criosd fhaicinn. 17 Thug Criosd lòn do chùig mìle gu mìorbhuileach, 22 dh'innis e 'fhulangas roimh-laimh. 28 Atharrachadh a chrutha.

AGUS ghairm e an dà fhear dheug[3] an ceann a chéile, agus thug e cumhachd agus ùghdarras doibh air na h-uile dheamhnaibh, agus a chum euslaintean a leigheas.

2 Agus chuir e mach iad a shearmonachadh rìoghachd Dhé, agus a shlànuchadh nan euslan.

3 Agus thubhairt e riu, Na tugaibh ni air bith leibh chum na slighe, bataiche, no màla, no aran, no airgiod; ni mò bhios dà chòta aig gach fear agaibh.

4 Agus ge b'e air bith tigh d'an téid sibh a steach, fanaibh an sin, agus á sin rachaibh a mach[4].

5 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, air dhuibh dol a mach as a' bhaile sin, crathaibh dhibh eadhon an duslach o bhur cosaibh mar fhianuis 'nan aghaidh.

6 Agus chaidh iadsan a mach, agus ghabh iad troimh na bailtibh, a' searmonachadh an t-soisgeil, agus a' leigheas anns gach àit.

7 Agus chual Herod an Tetrarc na h-uile nithe a rinneadh leis: agus bha e an imcheist, do bhrìgh gu'n dubhradh le cuid, gu'n robh Eoin air éirigh o na marbhaibh;

8 Agus le cuid, gu'n d'fhoillsicheadh Elias; agus le cuid eile, gu'n robh aon do na sean fhàidhibh air éirigh a rìs.

9 Agus thubhairt Herod, Thug mise an ceann do Eoin: ach cò e am fear so mu 'm bheil mi cluinntinn[5] a leithid so do nithibh? Agus dh'iarr e fhaicinn.

10 Agus air pilltinn do na

[1] *ghabh.* [2] *a ginteirean,* [3] *a dhà dheisciobul deug*

[4] *fanaibh an sin gus am fàg sibh an t-àit.* [5] *mu'n cluinneam.*

h-abstolaibh, dh'innis iad dha gach ni a rinn iad. Agus thug e leis iad, agus chaidh e fa leth gu àite fàsail, a bhuineadh do'n bhaile d'an goirear Betsaida.

11 Agus an uair a fhuair an sluagh fios *air*, lean iad e: agus ghabh e *d'a ionnsuidh* iad, agus labhair e riu mu thimchioll rìoghachd Dhé, agus leighis e iadsan aig an robh feum air leigheas.

12 Agus an uair a thòisich an là air teireachdainn, thàinig an dà fhear dheug, agus thubhairt iad ris, Cuir air falbh an sluagh, chum gu'n téid iad do na bailtibh agus do'n tìr mu'n cuairt, agus gu'n gabh iad tàmh agus gu'm faigh iad biadh; oir tha sinn an so an àite fàsail.

13 Ach thubhairt esan riu, Thugaibh-sa dhoibh ni r'a itheadh. Agus thubhairt iadsan, Cha'n 'eil againn tuilleadh na cùig builinnean agus dà iasg: mur téid sinn agus biadh a cheannach do'n t-sluagh so uile.

14 Oir bha iad mu thimchioll cùig mìle fear. Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cuiribh 'nan suidhe iad, leth-cheud anns gach cuideachd.

15 Agus rinn iad mar sin, agus chuir iad 'nan suidhe iad uile.

16 Agus ghabh e na cùig builinnean agus an dà iasg, agus air amharc suas gu nèamh, bheannaich e iad, agus bhris e, agus thug e d'a dheisciobluibh iad gu'n cur an làthair an t-sluaigh.

17 Agus dh'ith iad, agus shàsuicheadh iad uile: agus thogadh dà chliabh dheug do bhiadh briste, a bha dh'fhuigheall aca.

18 Agus tharladh, air dha bhi ri urnuigh fa leth, gu'n robh a dheisciobuil maille ris: agus dh'fheòraich e dhiubh, ag ràdh, Cò tha an sluagh ag ràdh is mise?

19 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Eoin Baiste: ach *tha* cuid *ag ràdh* Elias: agus cuid eile, gu bheil aon do na sean fhàidhibh air éirigh a rìs.

20 Thubhairt e riu, Ach cò tha sibhse ag ràdh is mi? Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e, Criosd Dhé.

21 Agus air dha sparradh teann a thoirt doibh, dh'àithn e gun iad a dh'innseadh so do neach sam bith;

22 Ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine mòran fhulang, agus a bhi air a dhiùltadh leis na seanairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus air a thogail suas air an treas là.

23 Agus thubhairt e riu uile, Ma's àill le neach air bith teachd a'm' dhéigh-sa, àicheadhadh se e féin, agus togadh e a chrann-ceusaidh gach là, agus leanadh e mise.

24 Oir ge b'e neach le'm b'àill 'anam a thearnadh, caillidh se e: ach ge b'e neach a chailleas 'anam air mo sgàth-sa, saoraidh esan e.

25 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, ged chosnadh e an saoghal gu h-iomlan, agus e féin a chall, no bhi air a sgrios?

26 Oir ge b'e neach a ghabhas nàire dhiom-sa agus do m' bhriathraibh, gabhaidh Mac an duine nàire

dheth-san, an uair a thig e
'na ghlòir féin, agus *an glòir*
'Athar, agus nan aingeal
naomha.
27 Ach a ta mise ag ràdh
ribh gu fìrinneach, gu bheil
cuid 'nan seasamh an so,
nach blais bàs, gus am faic
iad rìoghachd Dhé.
28 Agus tharladh, mu
thimchioll ochd làithean an
déigh nam briathra so[1], gu'n
d'thug e leis Peadar, agus
Eoin, agus Seumas, agus gu'n
deachaidh e suas gu beinn a
dheanamh urnuigh.
29 Agus an uair a bha e ri
urnuigh, bha dreach a ghnùise
air atharrachadh, agus rinn-
eadh 'eudach geal agus deal-
rach.
30 Agus, feuch, bha dithis
fhear a' còmhradh ris, eadhon
Maois agus Elias,
31 A nochdadh ann an
glòir, agus a bha labhairt m'a
bhàs[2], a bha esan gu choimh-
lionadh ann an Ierusalem.
32 Ach bha Peadar, agus
iadsan a bha maille ris, trom
'nan codal: agus an uair a
dhùisg iad, chunnaic iad a
ghlòir, agus an dithis fhear a
bha 'nan seasamh maille ris.
33 Agus an uair a bha
iadsan a' dealachadh ris,
thubhairt Peadar ri Iosa, A
mhaighstir, is maith dhuinne
bhi an so; agus deanamaid
tri pàilliuna[3], aon duitse, a-
gus aon do Mhaois, agus aon
do Elias; gun fhios aige ciod
a bha e ag ràdh.
34 Am feadh a bha e ag
ràdh so, thàinig neul, agus
chuir e sgàile orra: agus
ghabh iad eagal an uair a bha
iad a' dol a stigh san neul.
35 Agus thàinig guth as an
neul, ag ràdh, Is e so mo
Mhac gràdhach-sa; éisdibh
ris.
36 Agus an uair a rinneadh
an guth so, fhuaradh Iosa
'na aonar: agus dh'fhan
iadsan 'nan tosd, agus cha
d'innis iad do neach air bith,
anns na làithibh sin, aon ni
do na chunnaic iad.
37 Agus tharladh, an là
'na dhéigh sin, an uair a
thàinig iad a nuas o'n bheinn,
gu'n do thachair sluagh mòr
air.
38 Agus, feuch, ghlaodh
duine àraidh do'n t-sluagh,
ag ràdh, A mhaighstir, tha
mi a' guidhe ort, amhairc air
mo mhac, oir is e m'aon duine
cloinne e[4].
39 Agus, feuch, a ta spior-
ad a' breith air, agus a ta e
gu h-obann ag éigheach; a-
gus a ta e 'ga tharruing as a
chéile, air chor as gu bheil e
cur cobhair a mach, agus an
déigh a chomh-bhruthadh is
gann a dh'fhàgas se e.
40 Agus ghuidh mi air do
dheisciobluibh gu'n cuireadh
iad a mach e, agus cha b'urr-
ainn iad.
41 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e, O ghineal-
aich mhi-chreidich agus
fhiair[5], cia fhad a bhios mi
maille ribh, agus a dh'fhuilg-
eas mi sibh? Thoir an so do
mhac.
42 Agus am feadh a bha e
fathast a' teachd, thilg an
deamhan sìos e, agus reub se
e: agus chronuich Iosa an
spiorad neòghlan, agus shlàn-

[1] *nan nithe so.*
[2] *m'a shiubhal.* [3] *bothain.*

[4] *is e m'aon ghin e.*
[5] *choirbte.*

uich e an leanabh, agus thug
e d'a athair e.
43 Agus ghabh iad uamhas
uile ri mòr-chumhachd Dhé.
Ach air dhoibh uile bhi gabh-
ail iongantais ris na h-uile
nithibh a rinn Iosa, thubhairt
e r'a dheisciobluibh,
44 Taisgibh na briathra so
ann bhur cluasaibh: oir tha
Mac an duine gu bhi air a
thoirt thairis do làmhaibh
dhaoine.
45 Ach cha do thuig iadsan
an còmhradh so, agus bha e
folaichte uatha air chor as
nach b'aithne dhoibh e[1]: a-
gus b'eagalach leo ceisd a
chur air mu thimchioll a'
chòmhraidh so.
46 An sin dh'éirich deasb-
oireachd eatorra, cò aca bu
mhò a bhitheadh.
47 Agus air do Iosa
smuaintean an cridhe fhaic-
inn, ghabh e leanabh, agus
chuir e làimh ris féin e,
48 Agus thubhairt e riu,
Ge b'e ghabhas ris an leanabh
so ann am ainm-sa, tha e a'
gabhail rium-sa: agus ge b'e
neach a ghabhas rium-sa, tha
e gabhail ris an ti a chuir
uaith mi: oir an neach a's
lugha 'nur measg-sa uile,
bithidh esan mòr.
49 Agus fhreagair Eoin,
agus thubhairt e, A mhaigh-
stir, chunnaic sinne duine àr-
aidh a'tilgeadh mach dheamh-
an a' d'ainm-sa; agus bhac
sinn e, a chionn nach 'eil e
'gar leantuinn-ne.
50 Agus thubhairt Iosa ris,
Na bacaibh e: oir ge b'e
nach 'eil 'nar n-aghaidh, tha
e leinn.
51 A nis, an uair a choimh-
lionadh làithean a ghabhail
suas, shuidhich e a ghnùis
chum dol gu Ierusalem;
52 Agus chuir e teachd-
airean roimh a ghnùis: agus
dh'imich iad, agus chaidh
iad a steach do bhaile leis na
Samaritanaich, a dh'ulluch-
adh air a shon-san.
53 Agus cha do ghabh
iadsan ris, a chionn gu'n robh
'aghaidh mar gu'm biodh e
dol gu Ierusalem.
54 Agus an uair a chunnaic
a dheisciobuil Seumas agus
Eoin so, thubhairt iad, A
Thighearn, an àill leat gu'n
abramaid[2] teine a theachd a
nuas o nèamh, agus an losg-
adh, eadhon mar a rinn Elias?
55 Ach thionndaidh esan
agus chronuich e iad, agus
thubhairt e, Cha'n 'eil fhios
agaibh ciod a' ghnè spioraid
d'am bheil sibh:
56 Oir cha d'thàinig Mac
an duine a sgrios anama
dhaoine, ach g'an saoradh.
Agus chaidh iad gu baile eile.
57 Agus tharladh, an uair
a bha iad ag imeachd air an
t-slighe, gu'n dubhairt duine
àraidh ris, A Thighearn, lean-
aidh mise thu ge b'e àit an
téid thu.
58 Agus thubhairt Iosa ris,
Tha tuill[3] aig na sionnaich,
agus nid aig eunlaith an
athair; ach cha'n 'eil àit aig
Mac an duine anns an cuir e
a cheann fuidhe.
59 Agus thubhairt e ri
duine eile, Lean mise: ach
thubhairt esan, A Thighearn,
leig dhomh dol air tùs agus
m'athair adhlac.

---

[1] *chum nach mothaicheadh iad e.*

[2] *orduicheamaid.*
[3] *garaidh, brocluidh.*

60 Ach thubhairt Iosa ris, Leig leis na mairbh am mairbh féin adhlac ; ach imich thusa agus searmonaich rìoghachd Dhé.

61 Agus thubhairt neach eile mar an ceudna, A Thighearn, leanaidh mise thu : ach leig dhomh air tùs mo chead a ghabhail diubhsan a ta aig mo thigh.

62 Ach thubhairt Iosa ris, Cha'n 'eil neach air bith, a chuireas a làmh ris a' chrannaraidh, agus a sheallas 'na dhéigh, iomchuidh air son rìoghachd Dhé.

CAIB. X.

1 Chuir Criosd a mach dh'aon uair deich agus tri fichead deisciobul a shearmonachadh ; 17 dh'iarr e orra bhi iriosal agus dh'innis e dhoibh ciod e an ni anns am buineadh dhoibh gairdeachas a dheanamh. 41 Chronuich e Marta.

AN déigh nan nithe sin, dh'orduich an Tighearna mar an ceudna deichnear agus tri fichead eile, agus chuir e lìon dithis agus dithis roimh a ghnùis iad, do gach baile, agus àit, anns an robh e féin gu teachd.

2 Air an aobhar sin thubhairt e riu, *Tha* am fogharadh gu fìrinneach mòr, ach *a ta* an luchd-oibre tearc : guidhibh uime sin air Tighearn an fhogharaidh, luchd-oibre chur a mach chum 'fhogharaidh féin.

3 Imichibh: feuch, a ta mise 'gur cur a mach mar uain am measg mhadadhalluidh.

4 Na giùlainibh sporan, no màla, no brògan ; agus na beannaichibh do neach air bith san t-slighe.

5 Agus ge b'e tigh d'an téid sibh a steach, abraibh air tùs, Sìth do'n tigh so.

6 Agus ma bhios mac na sìthe an sin gabhaidh bhur sìth còmhnuidh air : ach mur bi, pillidh *bhur sìth* do bhur n-ionnsuidh[1] féin a rìs.

7 Agus fanaibh anns an tigh sin, ag itheadh agus ag òl nan nithe a bheirear dhuibh: oir is airidh an t-oibriche air a thuarasdal. Na rachaibh o thigh gu tigh.

8 Agus ge b'e baile d'an téid sibh a steach, agus san gabh iad ribh, ithibh na nithe sin a chuireas iad 'nur làthair.

9 Agus leighisibh a' mhuinntir a ta euslan ann, agus abraibh riu, Tha rìoghachd Dhé air teachd am fagus duibh.

10 Ach ge b'e baile d'an teid sibh a steach, agus nach gabh iad ribh, air dhuibh dol a mach air a shràidibh, abraibh,

11 Eadhon duslach bhur baile a lean ruinn, tha sinne a' glanadh dhinn 'nur n-aghaidh-sa ; gidheadh, biodh fhios so agaibh gu'n do dhruid rìoghachd Dhé ribh.

12 Ach a ta mise ag ràdh ribh, gur so-iomchaire a bhitheas e do Shodom san là ud, na do'n bhaile sin.

13 Is an-aoibhinn duit, a Chorasin ! is an-aoibhinn duit, a Bhetsaida ! oir nam bitheadh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annaibhsa air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fad o'n a dheanadh iad aithreachas, 'nan suidhe ann an saic-eudach agus ann an luaithre.

[1] *thugaibh.*

14 Ach bithidh e ni's so-
iomchaire[1] do Thirus agus
do Shidon anns a' bhreith-
eanas, na dhuibh-sa.
15 Agus thusa, a Chaper-
naum, a ta air t'àrdachadh
gu nèamh, tilgear sìos gu h-
ifrinn thu.
16 Esan a dh'éisdeas ribhse,
éisdidh e rium-sa: agus esan
a dhiùltas sibhse, tha e ga
mo dhiùltadh-sa: agus an
neach a dhiùltas mise, tha e
a' diùltadh an ti a chuir uaith
mi.
17 Agus phill an deich-
near agus an tri fichead le
gairdeachas, ag ràdh, aThigh-
earn, a ta na deamhain féin
fo smachd againne troimh
t' ainm-sa.
18 Agus thubhairt e riu,
Chunnaic mi Satan, mar
dhealanach a' tuiteam o
nèamh.
19 Feuch, a ta mi toirt
dhuibh cumhachd saltairt air
nathraichibh, agus air scorp-
ionaibh, agus air uile neart
an nàmhaid; agus cha ghoirt-
ich ni air bith air aon dòigh
sibh.
20 Gidheadh na deanaibh
gairdeachas air son gu bheil
na spioraid fo bhur smachd;
ach deanaibh gairdeachas air
son gu bheil bhur n-ainmean
sgrìobhta anns na nèamhaibh.
21 Anns an uair sin féin
rinn Iosa gairdeachas 'na
spiorad, agus thubhairt e,
Tha mi toirt buidheachais
duit, O Athair, a Thighearn
nèimh agus talmhainn, air
son gu'n d'fholaich thu na
nithe sin o *dhaoinibh* glice
agus tuigseach, agus gu'n
d'fhoillsich thu iad do naoidh-
eanaibh: seadh, Athair, oir
is ann mar sin bu toil leatsa.
22 Tha na h-uile nithe air
an tabhairt domh-sa le m'
Athair: agus cha'n aithne do
neach air bith cò e am Mac,
ach do'n athair; no cò e an
t-athair ach do'n Mhac, agus
an neach d'an àill leis a'
Mhac fhoillseachadh.
23 Agus air tionndadh r'a
dheisciobluibh, thubhairt e
riu an uaignidheas, Is beann-
aichte na sùilean a chi na
nithe ta sibhse a' faicinn:
24 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
Gu'm b'iomadh fàidh agus
righ, le'm bu mhiann na
nithe fhaicinn a ta sibhse a'
faicinn, agus nach fac *iad;*
agus na nithe a chluinntinn, a
ta sibhse a' cluinntinn, agus
nach cual *iad.*
25 Agus, feuch, sheas
fear-lagha àraidh suas, 'ga
dhearbhadh[2], agus ag ràdh,
A mhaighstir, ciod a ni mi
chum gu sealbhaich mi a'
bheatha mhaireannach?
26 Agus thubhairt e ris,
Ciod a tha sgrìobhta san lagh?
cionnus a leughas tu?
27 Agus ag freagairt dasan,
thubhairt e, Gràdhaichidh tu
an Tighearna do Dhia le d'-
uile chridhe, agus le d'uile
anam, agus le d'uile neart,
agus le d'uile inntinn; agus
do choimhearsnach mar thu
féin.
28 Agus thubhairt esan ris,
Is ceart a fhreagair thu;
dean-sa so, agus bithidh tu
beò.
29 Ach air dhasan toil a
bhi aige e féin fhìreanachadh,
thubhairt e ri Iosa, Agus cò
e mo choimhearsnach?

[1] *so-fhulainge.*

[2] *'ga bhuaireadh.*

30 Agus fhreagair Iosa,
agus thubhairt e, Chaidh
duine àraidh sìos o Ierusalem
gu Iericho, agus thuit e am
measg luchd reubainn[1], agus
air dhoibh a rùsgadh, agus a
lotadh, dh'imich iad rompa,
air fhàgail-san doibh leth-
mharbh.
31 Agus tharladh, gu'n
d'imich sagart àraidh sìos air
an t-slighe sin: agus an uair
a chunnaic se e, ghabh e
seachad air an taobh eile.
32 Agus mar an ceudna,
air do Lebhitheach bhi dlùth
do'n ionad sin, thàinig e agus
dh'amhairc e *air*, agus ghabh
e seachad air an taobh eile.
33 Ach air do Shamaritan-
ach àraidh bhi gabhail an
rathaid, thàinig e far an robh
esan: agus an uair a chunnaic
se e, ghabh e truas mòr *deth*,
34 Agus thàinig e d'a ionn-
suidh, agus cheangail e suas a
chreuchdan, a' dortadh oladh
agus fìona annta, agus chuir
e air 'ainmhidh féin e, agus
thug e gu tigh-òsda e, agus
ghabh e cùram dheth.
35 Agus air an là màir-
each, 'nuair a dh'fhalbh e,
thug e mach dà pheghinn
Romhanach, agus thug e do
fhear an tigh-òsda *iad*, agus
thubhairt e ris, Gabh cùram
dheth; agus ge b'e ni tuill-
eadh a chaitheas tu, an tràth
philleas mise air m'ais, dìol-
aidh mi dhuit e.
36 Cò a nis do'n triuir so,
a shaoileas tu, bu choimh-
earsnach dhasan a thuit am
measg an luchd-reubainn?
37 Agus thubhairt esan,
An ti a rinn tròcair air. An
sin thubhairt Iosa ris, Imich
thusa, agus dean mar an
ceudna.
38 Agus ag imeachd
dhoibh, chaidh e steach do
bhaile àraidh; agus ghabh
bean àraidh, d'am b'ainm
Marta, d'a tigh féin e.
39 Agus bha piuthar aice
d'an goirte Muire, a shuidh
aig cosaibh Iosa, agus a bha
'g éisdeachd 'fhocail.
40 Ach bha Marta air a ro
chùradh le mòran fritheal-
aidh, agus air seasamh dhi
'na làthair, thubhairt i, A
Thighearn, nach 'eil suim
agad gu'n d'fhàg mo phiuthar
mise a'm' aonar ri frithealadh?
uime sin abair rithe cuid-
eachadh leam.
41 Agus fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e rithe, a
Mharta, a Mharta, tha thusa
làn cùraim, agus dragha mu
thimchioll mòrain do nithibh:
42 Ach a ta aon ni feumail.
Agus rinn Muire roghainn
do'n chuid mhaith sin, nach
toirear uaipe.

CAIB. XI.

1 *Theagaisg Criosd d'a dheisciob-
luibh urnuigh a dheanamh gu
bithchionta.* 14 *Thilg e mach
deamhan a bha balbh, agus chron-
uich e na Phairisich air son an
toibheim.* 28 *Nochd e cò iad a ta
beannaichte.*

AGUS tharladh air dha bhi
ann an ionad àraidh ri
h-urnuigh, 'nuair a sguir e,
gu'n dubhairt neach àraidh
d'a dheisciobluibh ris, A
Thighearna, teagaisg dhuinne
urnuigh a dheanamh, mar a
theagaisg Eoin d'a dheisciob-
luibh féin.
2 Agus thubhairt e riu,
'Nuair a ni sibh urnuigh,
abraibh, Ar n-Athair a ta air
nèamh, Gu naomhaichear
t'ainm. Thigeadh do rìogh-

[1] *chreachadairean.*

achd. Deanar do thoil, mar
air nèamh, gu ma h-amhluidh
sin air thalamh.
3 Thoir dhuinn o là gu là
ar n-aran lathail.
4 Agus maith dhuinn ar
peacanna: oir a ta sinne féin
a' maitheadh do gach aon air
am bheil fiachan againn. A-
gus na leig ann am buaireadh
sinn, ach saor sinn o'n olc.
5 Agus thubhairt e riu, Cò
agaibh-sa aig am bi caraid,
agus a théid d'a ionnsuidh
air mheadhon-oidhche, agus
a their ris, A charaid, thoir
dhomh tri builinnean air ias-
achd;
6 Oir thàinig caraid dhomh
a m' ionnsuidh as a shlighe,
agus cha 'n 'eil ni agam a
chuireas mi 'na làthair:
7 Agus gu'm freagair esan
o'n taobh a stigh agus gu'n
abair e, Na cuir dragh orm:
tha 'n dorus a nis air a dhùn-
adh, agus tha mo chlann
maille rium san leabaidh;
cha'n fhaigh mi éirigh agus
an toirt duit.
8 A ta mi ag ràdh ribh,
Ged nach éirich e agus nach
toir e dha, air son gur e a
charaid e; gidheadh air son
a liosdachd[1], éiridh e agus
bheir e dha mheud as a ta
dh'uireasbhuidh air.
9 Agus a ta mise ag ràdh
ribh, Iarraibh, agus bheirear
dhuibh: siribh, agus gheibh
sibh; buailibh *an dorus*, agus
fosgailear dhuibh.
10 Oir gach neach a dh'-
iarras, glacaidh e: agus an ti
shireas, gheibh e: agus do'n
ti a bhuaileas, fosgailear.
11 Ma dh'iarras mac aran
air aon neach agaibh-sa ta
'na athair, an toir e dha clach?
no ma *dh'iarras e* iasg, an toir
e nathair dha an àit éisg?
12 No ma dh'iarras e ubh,
an toir e scorpion da?
13 Air an aobhar sin, ma's
aithne dhuibh-sa a ta olc,
tiodhlacan maithe a thoirt do
'ur cloinn, nach mòr is mò
na sin a bheir bhur n-Athair
nèamhaidh an Spiorad naomh
dhoibh-san a dh'iarras air e?
14 Agus bha e tilgeadh a
mach deamhain, agus bha e
balbh. Agus air dol do'n
deamhan a mach, labhair am
balbhan; agus ghabh an
sluagh iongantas.
15 Ach thubhairt cuid
diubh, Is ann troimh Bheel-
sebub ceannard[2] nan deamh-
an a ta e tilgeadh mach
dheamhan.
16 Agus dh'iarr dream eile
dhiubh, 'ga dhearbhadh,
comhar air o nèamh.
17 Ach air dhasan an
smuaintean a thuigsinn,
thubhairt e riu, Gach rìogh-
achd a ta roinnte 'na h-agh-
aidh féin, fàsaichear i; agus
gach tigh *a ta roinnte* 'na agh-
aidh féin, tuitidh e.
18 Agus ma tha Satan mar
an ceudna air a roinn 'na agh-
aidh féin, cionnus a sheasas
a rìoghachd? oir tha sibhse
ag ràdh, gu bheil mise troimh
Bheelsebub a' tilgeadh a mach
dheamhan.
19 Agus ma 's ann troimh
Bheelsebub a ta mise a' tilg-
eadh mach dheamhan, cò e
troimh am bheil bhur clann-
sa 'gan tilgeadh mach? uime
sin bithidh iadsan 'nam
breitheamhnaibh oirbh.
20 Ach ma 's ann le meur

[1] *dhian-iarrtachd.*

[2] *prionnsadh, ceann-feadhna.*

Dhé a ta mise a' tilgeadh
mach dheamhan, tha rìogh-
achd Dhé, gun teagamh, air
teachd oirbhse.
21 'Nuair a ghleidheas
duine làidir fo armaibh a
thalla [1] féin, tha na bhuineas
da ann an sìth.
22 Ach an uair a thig duine
a's treise na e, agus a bheir
e buaidh air, bheir e uaith
'armachd uile anns an robh
a dhòigh, agus roinnidh e a
chreach.
23 An neach nach 'eil
leam-sa, tha e a'm' aghaidh;
agus an neach nach 'eil a'
cruinneachadh leam-sa, sgap-
aidh e.
24 'Nuair a théid an spiorad
neòghlan a mach á duine,
imichidh e troimh ionadaibh
tiorma, ag iarraidh foise: a-
gus an uair nach faigh e sin,
their e, Pillidh mi dh'ionn-
suidh mo thighe as an d'
thàinig mi.
25 Agus air dha teachd,
gheibh se e air a sguabadh
agus air a dheanamh mais-
each.
26 An sin imichidh e, agus
bheir e leis seachd spioraid
eile a's miosa na e féin; agus
air dhoibh dol a steach, gabh-
aidh iad còmhnuidh an sin:
agus bithidh deireadh an
duine sin ni's miosa na a
thoiseach.
27 Agus an uair a bha e
labhairt nan nithe so, thog
bean àraidh do'n t-sluagh a
guth, agus thubhairt i ris, Is
beannaichte a' bhrù a ghiùl-
ain thu, agus na cìochan a
dheoghail thu.
28 Ach thubhairt esan, Is
mò gur beannaichte iadsan a
dh'éisdeas ri focal Dé, agus
a choimhideas e.
29 Agus an uair a chruinn-
ich an sluagh gu tiugh *d'a
ionnsuidh,* thòisich e air a ràdh,
Is droch ghinealach so: tha
iad ag iarraidh comhara; a-
gus cha toirear comhara
dhoibh, ach comhara Ionais
an fhàidh.
30 Oir mar a bha Ionas 'na
chomhara do mhuinntir Nin-
ebheh, is ann mar sin mar
an ceudna bhios Mac an duine
do'n ghinealach so.
31 Eiridh ban-righinn na
h-àirde deas suas anns a'
bhreitheanas maille ri daoin-
ibh a' ghinealaich so, agus
dìtidh i iad: oir thàinig ise o
iomallaibh na talmhainn, a
dh'éisdeachd ri gliocas Shol-
aimh; agus, feuch, [*a ta* ni's
mò na Solamh an so.
32 Eiridh muinntir Nin-
ebheh suas anns a' bhreith-
eanas maille ris a' ghinealach
so, agus dìtidh iad e: oir rinn
iadsan aithreachas le searm-
oin Ionais: agus, feuch, a *ta*
ni's mò na Ionas an so.
33 Cha 'n 'eil neach sam
bith, air dha coinneal a las-
adh, a chuireas am folach i,
no fo shoitheach; ach ann
an coinnleir, chum gu'm faic
an dream a thig a stigh an
solus.
34 Is i an t-sùil solus a'
chuirp: uime sin an uair a
bhios do shùil glan, bithidh
do chorp uile làn soluis: ach
an uair a bhios *do shùil* olc,
bithidh do chorp mar an
ceudna dorcha.
35 Uime sin thoir an aire
nach bi an solus a ta annad
'na dhorchadas.
36 Air an aobhar sin, ma
bhitheas do chorp uile soills-

[1] *a chùirt.*

each, gun chuid sam bith
dheth dorcha, bithidh e soills-
each gu h-iomlan, mar an
uair a shoillsicheas coinneal
thu le dealradh.
37 Agus a' labhairt dhasan,
dh'iarr Phairiseach àraidh air
a dhinneir a ghabhail maille
ris: agus chaidh e stigh, agus
shuidh e chum bìdh.
38 Agus an uair a chunn-
aic am Phairiseach *sin*, b'-
ioghnadh leis nach d'ionnlaid
se e féin roimh a dhinneir.
39 Agus thubhairt an Tigh-
earna ris, A nis, Phairiseacha,
glanaidh sibhse an taobh a
muigh do'n chupan agus do'n
mhèis: ach a ta 'n taobh a
stigh dhibh làn do reubainn
agus do aingidheachd.
40 Amadana, an ti a rinn
an ni a ta 'n taobh a muigh,
nach do rinn e an ni a ta 'n
taobh a stigh mar an ceudna?
41 Ach thugaibh uaibh
déirc do na nithibh a ta ag-
aibh: agus, feuch, a ta na
h-uile nithe glan duibh.
42 Ach is an-aoibhinn
duibh, Phairiseacha: oir a ta
sibh a' toirt deachaimh á
mionnt, agus á rù, agus as
gach uile ghnè luibhean, agus
a' gabhail thairis air breith-
eanas agus air gràdh Dhé:
bu chòir dhuibh iad so a
dheanamh, agus gun iad sud
fhàgail gun deanamh.
43 Is an-aoibhinn duibh,
Phairiseacha: oir is ionmh-
uinn leibh na ceud àiteacha-
suidhe anns na sionagogaibh,
agus fàilte *fhaotainn* air na
margaibh.
44 Is an-aoibhinn duibh, a
sgriobhaichean agus Phairis-
eacha, a chealgairean: oir a
ta sibh mar uaighean nach
faicear, agus do nach toir na
daoine a ta 'g imeachd thairis
orra, an aire.
45 Agus fhreagair duine
àraidh do'n luchd-lagha, agus
thubhairt e ris, A mhaighstir,
le so a labhairt, tha thu toirt
maslaidh dhuinne mar an
ceudna.
46 Agus thubhairt esan, Is
an-aoibhinn dhuibh-sa mar
an ceudna, a luchd-lagha:
oir a ta sibh a' cur uallacha
troma do-ghiùlan air daoinibh,
agus cha bhean sibh féin ris
na h-uallaichibh le h-aon do
bhur mèuraibh.
47 Is an-aoibhinn duibh:
oir a ta sibh a' togail àitean-
adhlaic nam fàidhean, agus
is iad bhur n-aithriche a
mharbh iad.
48 Gu deimhin a ta sibh a'
toirt fianuis gu bheil sibh ag
aontachadh le gnìomharaibh
bhur n-aithriche: oir mharbh
iadsan gu deimhin iad, agus
ta sibhse a' togail an àitean-
adhlaic.
49 Air an aobhar sin thubh-
airt gliocas Dé, Cuiridh mise
fàidhean, agus abstoil d'an
ionnsuidh, agus *cuid* diubh
marbhaidh iad, agus *cuid eile*
geur-leanaidh iad:
50 Chum gu'n agrar air a'
ghinealach so fuil nam fàidh-
ean uile a dhòirteadh o thois-
each an domhain;
51 O fhuil Abeil gu fuil
Shachariais, a mhilleadh
eadar an altair agus an team-
pull: gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, gu'n agrar i air a'
ghinealach so.
52 Is an-aoibhinn duibh,
a luchd-lagha: oir thug sibh
air falbh iuchair an eòlais:
cha deachaidh sibh féin a
steach, agus an dream a bha
dol a steach, bhac sibh iad

53 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so riu, thòisich na sgrìobhaichean agus na Phairisich air a chur thuige gu dian, agus a tharruing gu labhairt air mòran do nithibh :

54 A' deanamh feall-aire air, agus ag iarraidh ni éigin a ghlacadh as a bheul, chum gu'm biodh cùis-dhìtidh aca 'na aghaidh.

CAIB. XII.

1 Shearmonaich Criosd d'a dheisciobluibh iad a sheachnadh céilg, agus geilt ann an cur a theagaisg an céill. 13 Rabhadh do'n t-sluagh a bhi air am faicill an aghaidh sainnt. 22 Cha'n fheud sinn bhi ro chùramach mu nithibh talmhaidh.

ANNS an àm sin, an uair a bha sluagh gun àireamh air cruinneachadh, ionnus gu'n robh iad a' saltairt air a chéile, thòisich e air a ràdh r'a dheisciobluibh féin, Roimh gach ni bithibh air bhur faicill o thaois ghoirt nam Phairiseach, eadhon cealgaireachd.

2 Oir cha'n 'eil ni air bith foluichte, nach foillsichear : no uaigneach, air nach faighear fios.

3 Air an aobhar sin ge b'e ni a labhair sibh san dorchadas, cluinnear e san t-solus : agus an ni a labhair sibh sa' chluais an seòmraichibh uaigneach, gairmear e air mullach nan tighean.

4 Agus a ta mi ag ràdh ribhse, mo chàirde, Na biodh eagal oirbh roimh 'n mhuinntir sin a mharbhas an corp, agus 'na dhéigh sin aig nach eil ni tuilleadh dh'fheudas iad a dheanamh :

5 Ach nochdaidh mi dhuibh cò e roimh an còir dhuibh eagal a bhi oirbh : Biodh eagal an Ti ud oirbh, aig am bheil cumhachd, an déigh neach a mharbhadh, a thilgeadh do ifrinn ; seadh, a ta mi ag ràdh ribh, Biodh eagal an Ti so oirbh.

6 Nach 'eil cùig gealbhoinn air an reiceadh air dhà fheoirling[1], agus cha'n 'eil aon diubh air dhearmad am fianuis Dé?

7 Ach a ta eadhon fuilteine bhur cinn uile air an àireamh. Uime sin na biodh eagal oirbh : is fearr sibhse na mòran ghealbhonn.

8 Agus a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach a dh'aidicheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh Mac an duine esan mar an ceudna an làthair aingle Dhé.

9 Ach ge b'e neach a dh'àicheadhas mise am fianuis dhaoine, àicheadhar esan am fianuis aingle Dhé.

10 Agus ge b'e neach a labhras focal an aghaidh Mhic an duine, maithear dha e : ach do'n ti a labhras toibheum an aghaidh an Spioraid naoimh, cha toirear maitheanas.

11 Agus an uair a bheir iad sibh chum nan sionagog, agus nan uachdaran, agus nan daoine cumhachdach, na biodh e 'na ro-chùram oirbh cionnus no ciod a fhreagras sibh, no ciod a their sibh :

12 Oir teagaisgidh an Spiorad naomh dhuibh, anns an uair sin féin, na nithe a's còir dhuibh a ràdh.

13 Agus thubhairt neach àraidh do'n t-sluagh ris, A mhaighstir, abair ri m' bhràth-

[1] *farthings.* Sasg.

air an oighreachd a roinn rium.

14 Agus thubhairt e ris, A dhuine, cò a chuir mise a'm' bhreitheamh, no a'm' fhear-roinn os bhur ceann?

15 Agus thubhairt e riu, Thugaibh an aire, agus gleidhibh sibh féin o shannt: oir cha'n ann am mòr-phailteas nan nithe a ta e sealbhachadh tha beatha an duine.

16 Agus labhair e cosamhlachd riu, ag ràdh, Thug fearann duine shaoibhir àraidh bàrr pailte uaith:

17 Agus smuainich e ann féin, ag ràdh, Ciod a ni mi, a chionn nach 'eil agam àit anns an cruinnich mi mo thoraidh?

18 Agus thubhairt e, Ni mi so: leagaidh mi mo shaibhlean, agus togaidh mi *saibhlean* a's mò; agus cruinnichidh mi annta sin mo thoraidh uile, agus mo mhaoin.

19 Agus their mi ri m' anam, Anam, a ta agad mòran do nithibh maithe air an tasgaidh fa chomhair mòrain bhliadhnacha; gabh fois, ith, òl, *agus* bi subhach.

20 Ach thubhairt Dia ris, Amadain, air an oidhche so féin iarrar t'anam uait: an sin cò dha a bhuineas na nithe sin a dh'ulluich thu?

21 Is *ann* mar sin *a ta* an ti a thaisgeas ionmhas dha féin, agus nach *'eil* saoibhir a thaobh Dhé.

22 Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Uime sin a ta mise ag ràdh ribh, na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh'itheas sibh; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaibh.

23 Is mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na 'n t-eudach.

24 Thugaibh fa'near na fithich: oir cha 'n 'eil iadsan a' cur no buain; cha 'n 'eil aca tigh-tasgaidh no sabhal; agus a ta Dia 'gam beathachadh: Cia mòr is fearr sibhse na an eunlaith?

25 Agus cò agaibh-sa, le ro-chùram, is urrainn aon làmh-choille[1] a chur r'a àirde féin?

26 Mur 'eil sibh uime sin comasach air an ni a's lugha a dheanamh, c'ar son a ta sibh ro chùramach mu nithibh eile?

27 Thugaibh fa'near na lilighean, cionnus a ta iad a' fàs: cha'n 'eil iad a' saoithreachadh, no a' snìomh: gidheadh a ta mi ag ràdh ribh, nach robh Solamh féin 'na ghlòir uile, air a sgeadachadh mar aon diubh so.

28 Agus ma tha Dia mar sin a' sgeadachadh an fheoir, a ta 'n diugh sa' mhachair, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn; nach mòr is mò *a sgeadaicheas e* sibhse, O dhaoine air bheag creidimh?

29 Uime sin na iarraibh-sa ciod a dh'itheas sibh, no ciod a dh'òlas sibh, agus na bithibh amharusach.

30 Oir na nithe so uile ta Cinnich an t-saoghail ag iarraidh: ach a ta fhios aig bhur n-Athair-sa gu bheil feum agaibh air na nithibh sin.

31 Ach iarraibh-sa rìoghachd Dhé, agus cuirear na nithe so uile ribh.

---

[1] *bhan-lamh.*

32 Na biodh eagal ort, a
threud bhig; oir is e deadh
thoil bhur n-Athar an rìogh-
achd a thoirt duibh.
33 Reicibh na bheil agaibh,
agus thugaibh déirc uaibh:
deanaibh dhuibh féin sporain
nach fàs sean, ionmhas nach
teirig anns na nèamhaibh,
far nach tig gaduiche am
fagus, agus nach truaill an
reudan[1].
34 Oir ge b'e àit am bheil
bhur n-ionmhas, an sin bith-
idh bhur cridhe mar an ceud-
na.
35 Biodh bhur leasraidh
crioslaichte mu'n cuairt, agus
bhur lòchrain air an lasadh;
36 Agus sibh féin cosmhuil
ri daoinibh a ta feitheamh an
Tighearna, 'nuair a philleas
e o'n phòsadh; chum air dha
teachd agus bualadh, gu'n
grad-fhosgail iad dha.
37 Is beannaichte na
seirbhisich sin, a gheibh an
Tighearna, 'nuair a thig e, ri
faire: gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, gu'n crioslaich se
e féin mu'n cuairt, agus gu'n
cuir e 'nan suidhe iad chum
bìdh, agus gu'n tig e mach
agus gu'n dean e frithealadh
dhoibh.
38 Agus ma thig e san dara
faire, no ma thig e san treas
faire, agus gu'm faigh e *iad*
mar sin, is beannaichte na
seirbhisich sin.
39 Agus biodh cinnt agaibh
air so, nam biodh fhios aig
fear an tighe cia an uair anns
an tigeadh an gaduiche, gu'n
deanadh e faire, agus nach
fuilgeadh e a thigh a bhi air
a tholladh troimh.
40 Bithibh-sa uime sin
deas mar an ceudna: oir thig
Mac an duine 'nuair nach
saoil sibh.
41 Agus thubhairt Peadar
ris, A Thighearn, an ann
ruinne a ta thu labhairt a'
chosamhlachd so, no ris gach
uile?
42 Agus thubhairt an Tigh-
earn, Cò e uime sin an stiùbh-
ard fìrinneach agus glic sin,
a chuireas a Thighearn os
ceann a theaghlaich, a thoirt
doibh an cuibhrionn bìdh 'na
àm féin?
43 *Is* beannaichte an seirbh-
iseach sin, a gheibh a Thigh-
earn, an uair a thig e, a' dean-
amh mar sin.
44 Gu fìrinneach a ta mi
ag ràdh ribh, gu'n cuir se e
os ceann na bheil aige.
45 Ach ma their an seirbh-
iseach sin 'na chridhe, Tha
mo Thighearn a' cur dàile 'na
theachd; agus ma thòisicheas
e air na h-òglaich agus na
banòglaich a bhualadh, agus
itheadh, agus òl, agus a bhi
air mhisg:
46 Thig Tighearn an t-
seirbhisich sin ann an là nach
'eil sùil aige ris, agus ann an
uair nach fios da, agus gearr-
aidh e 'na bhloighdibh e[2], a-
gus bheir e a chuibhrionn da
maille ris na mi-chreidich.
47 Agus an seirbhiseach
sin d'am b'aithne toil a
mhaighstir, agus nach d'ull-
uich *e féin*, agus nach d'rinn
a réir a thoile, buailear e le
mòran bhuillean.
48 Ach an ti do nach b'-
aithne, agus a rinn nithe a
b'airidh air buillibh, buailear
esan le beagan *do bhuillibh*.
Oir gach neach d'an d'thug-

[1] *leomann.*

[2] *sgaraidh e uaith e.*

adh mòran, iarrar mòran uaith : agus ge b'e ri 'n d'-earbadh mòran, iarrar an tuilleadh air.

49 Thàinig mise a chur teine air an talamh, agus ciod is àill leam, ma ta e cheana air fhadadh.

50 Ach a ta baisteadh agam ri bhi air mo bhaisteadh leis, agus cionnus a ta mi air mo theannadh gus an coimhlionar e!

51 Am bheil sibh a' saoilsinn gu'n d'thàinig mise a thoirt sìthe air an talamh? ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh, ach aimhreit.

52 Oir bithidh a so suas cùignear an aon tigh air an roinn, triuir an aghaidh dithis, agus dithis an aghaidh triuir.

53 Bithidh an t-athair air a roinn an aghaidh a' mhic, agus am mac an aghaidh an athar ; a' mhàthair an aghaidh na nighinn, agus an nighean an aghaidh na màthar ; a' mhàthair-chéile an aghaidh mnà a mic, agus bean a' mhic an aghaidh a màthar-chéile.

54 Agus thubhairt e mar an ceudna ris an t-sluagh, 'Nuair a chi sibh neul ag éirigh san àird an iar, air ball their sibh, A ta fras a' teachd ; agus a ta e mar sin.

55 Agus an uair *a chi sibh* a' ghaoth á deas a' séideadh, their sibh, Bithidh teas ann ; agus a ta e tachairt.

56 A chealgairean, is aithne dhuibh breth a thoirt air aghaidh nan speur, agus na talmhainn ; ach cionnus nach 'eil sibh a' toirt breth air an aimsir so?

57 Agus c'ar son nach 'eil sibh eadhon uaibh féin a' breithneachadh an ni sin a ta ceart?

58 'Nuair a théid thu maille ri d' eascaraid chum an uachdarain, dean dìchioll san t-slighe air bhi air do shaoradh uaith[1]; air eagal gu'n tarruing e chum a' bhreitheimh thu, agus gu'n toir am breitheamh thairis do'n mhaor thu, agus gu'n tilg am maor am prìosan thu.

59 A ta mi ag ràdh riut nach téid thu mach as a sin gus an ìoc thu eadhon a' pheghinn dheireannach.

CAIB. XIII.

1 *Shearmonaich Criosd aithreachas o'n sgrios a thàinig air na Galiléaich, agus air muinntir eile.* 6 *Cosamhlachd na craoibhe-fhìge gun toradh.* 11 *Shlànuich Criosd bean a bha air a cromadh le h-eucail phiantaich rè ochd bliadhna deug.*

AGUS bha làthair san àm sin daoine àraidh a dh'innis dha mu thimchioll nan Galiléach, muinntir a mheasg Pilat am fuil maille r'an ìobairtibh.

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a' saoilsinn gu'n robh na Galiléaich sin 'nam peacaich ni's mò na na Galiléaich uile, air son gu'n d'fhulaing iad a leithid so?

3 Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh : ach mur dean sibhse aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.

4 No na h-ochd fir dheug sin air an do thuit an tùr ann an Siloam, agus a mharbh iad, an saoil sibh gu'n robh iadsan 'nam peacaich[2] os ceann nan uile dhaoine a

[1] *air a bhi rèidh ris.*

[2] *fèichneinibh*

bha 'nan còmhnuidh an Ierusalem?
5 Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh: ach mur dean sibhse aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.
6 Labhair e mar an ceudna an cosamhlachd so: Bha aig duine àraidh crann-fìge suidhichte 'na ghàradh fìona[1]: agus thàinig e ag iarraidh toraidh air, agus cha d'-fhuair e.
7 An sin thubhairt e ris a' ghàradair[2], Feuch, a ta mi rè thri bliadhna a' teachd a dh'iarraidh toraidh air a' chrann-fhìge so, agus cha 'n 'eil mi faotainn a bheag: gearr sìos e, c'ar son a ta e fàsachadh na talmhainn?
8 Agus fhreagair esan agus thubhairt e ris, A Thighearna, leig leis air a' bhliadhna so mar an ceudna, gus an cladhaich mi m'a thimchioll, agus gu'n cuir mi aolach[3] *m'a bhun:*
9 Agus ma ghiùlaineas e toradh, *is maith sin:* ach mur giùlain, 'na dhéigh sin gearraidh tu sìos e.
10 Agus bha e a' teagasg an aon do na sionagogaibh air an t-sàbaid.
11 Agus, feuch, bha bean àraidh *a làthair* aig an robh spiorad anmhuinneachd rè ochd bliadhna deug, agus bha i air a cromadh ri chéile, agus gun chomas aice air chor sam bith i féin a dhìreachadh.
12 Agus an uair a chunnaic Iosa i, ghairm e d'a ionnsuidh i, agus thubhairt e rithe, A bhean, tha thu air d' fhuasgladh[4] o d' anmhuinneachd
13 Agus chuir e a làmhan oirre; agus air ball[5] rinneadh dìreach i, agus thug i glòir do Dhia.
14 Agus fhreagair uachdaran na sionagoig, agus e làn do fheirg air son gu'n d'rinn Iosa leigheas air là na sàbaid, agus thubhairt e ris an t-sluagh, Tha sè làithean anns an còir obair a dheanamh: orra so air an aobhar sin thigibh, agus bithibh air bhur leigheas, agus na b'ann air là na sàbaid.
15 An sin fhreagair an Tighearn e, agus thubhairt e, A chealgair[6], nach fuasgail gach aon agaibh a dhamh no 'asal o'n phrasaich, agus nach toir e gu uisge e air là na sàbaid?
16 Agus nach bu chòir a' bhean so, a ta 'na nighinn do Abraham, a cheangail Satan a nis rè ochd bliadhna deug, a bhi air a fuasgladh o'n chuibhreach so air là na sàbaid?
17 Agus an uair a thubhairt e na nithe sin, chuireadh a naimhdean uile gu nàire; ach rinn an sluagh uile gairdeachas, air son nan uile nithe glòrmhor a rinneadh leis.
18 An sin thubhairt e, Co ris a ta rìoghachd Dhé cosmhuil? agus co ris a shamhlaicheas mi i?
19 Tha i cosmhuil ri gràinne do shìol mustaird, a ghabh duine, agus a chuir e 'na ghàradh: agus dh'fhàs e, agus rinneadh craobh mhòr dheth; agus rinn eunlaith

1 *fhìon-lios.* 2 *ghairdinear.* 3 *inneir.* 4 *air do shaoradh.*
5 *san uair sin féin.* 6 *A chealgairean.*

an athair nid 'na geug-
aibh.
20 Agus thubhairt e a rìs,
Co ris a shamhlaicheas mi
rìoghachd Dhé?
21 Tha i cosmhuil ri taois
ghoirt[1] a ghabh bean agus a
dh'fholaich i an tri tomhas-
aibh mine, gus an do ghoirt-
icheadh an t-iomlan.
22 Agus chaidh e troimh[2]
gach caithir agus baile beag,
a' teagasg, agus a' gabhail
na slighe gu Ierusalem.
23 An sin thubhairt neach
àraidh[3] ris, A Thighearn, an
tearc iad a shaorar? Agus
thubhairt esan riu,
24 Deanaibh spairn chruaidh
gu dol a stigh air a' gheata
chumhann: oir a ta mi ag
ràdh ribh, gu'n iarr mòran
dol a stigh, agus nach urr-
ainn iad.
25 O'n uair a dh'éireas fear
an tighe, agus a dhùineas e
'n dorus, agus a thòisicheas
sibhse air seasamh a muigh,
agus an dorus a bhualadh,
ag ràdh, A Thighearn, a
Thighearn, fosgail duinn; a-
gus air dhasan freagairt their
e ribh, Cha'n aithne dhomh
sibh, cò as a ta sibh:
26 An sin tòisichidh sibh
air a radh, Dh'ith sinn agus
dh'òl sinn a'd' làthair, agus
theagaisg thu 'nar sràidibh.
27 Ach their esan, A ta mi
ag ràdh ribh, cha'n aithne
dhomh sibh, cò as a ta sibh;
imichibh uam uile, a luchd-
deanamh na h-eucorach.
28 An sin bithidh gul agus
gìosgan fhiacal, an uair a chi
sibh Abraham, agus Isaac,
agus Iacob, agus na fàidhean
uile ann an rìoghachd Dhé,
agus sibh féin air bhur tilg-
eadh a mach.
29 Agus thig iad o'n àird
an ear, agus o'n àird an iar,
agus o'n àirde tuath agus
deas, agus suidhidh iad ann
an rìoghachd Dhé.
30 Agus, feuch, a ta daoine
air dheireadh a bhitheas air
thoiseach, agus air thoiseach
a bhitheas air dheireadh.
31 Air an là sin féin thàin-
ig Phairisich àraidh d'a ionn-
suidh, ag ràdh ris, Gabh[4] a
mach agus imich á so: oir
tha toil aig Herod do mharbh-
adh.
32 Agus thubhairt e riu,
Imichibh agus innsibh do'n
t-sionnach sin, Feuch, a ta
mi tilgeadh mach dheamhan,
agus a ta mi deanamh leigheas
an diugh, agus am màireach,
agus air an treas là bith-
idh mi air mo dheanamh
foirfe.
33 Gidheadh, is éigin domh
imeachd an diugh agus am
màireach, agus an là 'na
dhéigh sin: oir cha'n fheud
e bhi gu'n cuirear fàidh gu
bàs a mach á Ierusalem.
34 A Ierusalem, a Ierusa-
lem, a mharbhas na fàidhean,
agus a chlachas an dream a
chuirear a d' ionnsuidh: cia
minic a b'àill leam do chlann
a chruinneachadh, mar *a
chruinnicheas* cearc a h-àlach
fuidh a sgiathaibh, agus cha
b'àill leibh!
35 Feuch, dh'fhàgadh bhur
tigh fàs agaibh: agus gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
nach faic sibh mise, gus an
tig an t-àm, anns an abair
sibh, Is beannaichte an ti a
thig an ainm an Tighearna.

---

[1] *laibhin.* [2] *tre, trìd.*

[3] *àraid.* [4] *Theirig, Rach.*

CAIB. XIV.

1 Slànuich Criosd neach air an robh a' mheud-bhronn, 7 theagaisg e irioslachd. 16 Le cosamhlachd na suipeir mòire, nochd e cionnus a bhios daoine saoghalta, a ni tàir air focal Dé, air an druideadh a mach á rìoghachd nèimh.

AGUS tharladh, an tràth chaidh e gu tigh uachdar ain àraidh do na Phàirisich a dh'itheadh bìdh air là na sàbaid, gu'n robh iad a' deanamh geur-fhaire air.

2 Agus, feuch, bha duine àraidh 'na làthair air an robh a' mheud-bhronn[1].

3 Agus fhreagair Iosa, agus labhair e ris an luchd-lagha, agus ris na Phairisich, ag ràdh, Am bheil e ceaduichte leigheas a dheanamh air là na sàbaid?

4 Ach dh'fhan iadsan 'nan tosd, Agus air dha breith *air*, leighis se e, agus leig e uaith *e:*

5 Agus fhreagair e iadsan[2], ag ràdh, Cò agaibh-sa, ma thuiteas 'asal no a dhamh ann an slochd, nach tarruing a mach gu grad e air là na sàbaid?

6 Agus cha b'urrainn iad a fhreagairt a rìs anns na nithibh sin.

7 Agus labhair e cosamhlachd[3] riu-san a fhuair cuireadh, 'nuair a thug e fa'near mar a thagh iad na ceud àiteacha-suidhe, ag ràdh riu.

8 'Nuair a gheibh thu cuireadh o neach air bith chum bainnse, na suidh anns a' cheud àit; air eagal gu'n d' fhuair duine a's urramaiche na thusa cuireadh uaith;

9 Agus gu'n tig an ti a thug cuireadh dhuitse agus dhàsan, agus gu'n abair e riut, Thoir àit do'n duine so; agus gu'n tòisich thusa an sin le nàire air suidhe anns an àit a's ìsle.

10 Ach an uair a gheibh thu cuireadh, imich agus suidh anns an àit a's ìsle; chum, 'nuair a thig esan a thug cuireadh dhuit, gu'n abair e riut, A charaid, suidh suas ni's àirde: an sin gheibh thu urram an làthair na muinntir a ta 'nan suidhe air bord maille riut.

11 Oir ge b'e neach a dh'àrdaicheas e féin, ìslichear e; agus ge b'e neach a dh'ìslicheas e féin, àrdaichear e.

12 An sin thubhairt e ris an ti mar an ceudna a thug cuireadh dha, 'Nuair a ni thu dinneir no suipeir, na gairm do chàirdean, no do bhràithre, no do luchd-dàimh, no do choimhearsnaich shaoibhir; air eagal gu'n toir iadsan mar an ceudna cuireadh dhuitse a rìs, agus gu'm faigh thu a' chomain cheudna.

13 Ach an uair a ni thu cuirm[4], gairm na bochdan, na daoine ciurramach, na bacaich, na doill:

14 Agus bithidh tu beannaichte, a chionn nach urrainn iad a' chomain cheudna thoirt duit: oir gheibh thu comain ann an aiseirigh nam fìrean.

15 Agus an uair a chual aon do na shuidh maille ris air bord na nithe sin, thubhairt e ris, Is beannaichte an ti sin a dh'itheas aran ann an rìoghachd Dhé.

16 Ach thubhairt esan ris, Rinn duine àraidh suipeir

[1] *dropsy.* Sasg. [2] *labhair e riu a rìs.*

[3] *comhad, parabal.* [4] *féisd.*

mhòr, agus thug e cuireadh
do mhòran :
17 Agus chuir e a sheirbh-
iseach uaith an àm na suipeir
a ràdh ris a' mhuinntir a fhuair
cuireadh, Thigibh, oir a ta
na h-uile nithe a nis ullamh.
18 Agus thòisich iad uile
a dh'aon *ghuth* air an leith-
sgeul a ghabhail. Thubhairt
an ceud fhear ris, Cheann-
aich mi fearann, agus is éigin
domh dol a mach agus fhaic-
inn : tha mi ag guidhe ort,
gabh mo lethsgeul.
19 Agus thubhairt fear eile,
Cheannaich mi cùig cuing
dhamh, agus a ta mi dol
g'an dearbhadh : tha mi ag
guidhe ort, gabh mo leith-
sgeul.
20 Agus thubhairt fear
eile, Phòs mi bean, agus air
an aobhar sin cha'n 'eil e 'n
comas domh teachd.
21 Agus thàinig an seirbhis-
each sin, agus dh'innis e na
nithe sin d'a thighearn. An
sin air gabhail feirge do fhear
an tighe, thubhairt e r'a
sheirbhiseach, Gabh a mach
gu grad gu sràidibh agus gu
caol-shràidibh a' bhaile, agus
thoir a stigh an so na bochdan,
agus na daoine ciurramach,
agus na bacaich, agus na
doill.
22 Agus thubhairt an
seirbhiseach, A Thighearn,
rinneadh mar a dh'òrduich
thu, gidheadh tha àite *falamh*
ann fathast.
23 Agus thubhairt an Tigh-
earna ris an t-seirbhiseach,
Gabh a mach gus na rath-
aidibh mòra agus na gàrach-
aibh, agus co-éignich iad gu
teachd a steach, chum gu'm
bi mo thigh air a lìonadh.
24 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
nach blais aon do na daoinibh
ud a fhuair cuireadh, do m'
shuipeir-sa.
25 Agus bha sluagh mòr
ag imeachd maille ris : agus
air dha tionndadh, thubhairt
e riu,
26 Ma thig neach air bith
a m' ionnsuidh-sa, agus nach
fuathaich e 'athair, agus a
mhàthair, agus a bhean-
phòsda, agus a chlann agus
a bhràithrean, agus a pheath-
raichean, seadh, agus a
bheatha mar an ceudna, cha'n
'eil e'n comas da bhi 'na
dheisciobul dhomh-sa.
27 Agus ge b'e neach nach
giùlain a chrann-ceusaidh,
agus nach lean mise, cha'n
'eil e 'n comas da bhi 'na
dheisciobul dhomh-sa.
28 Oir cò am fear agaibh-
sa leis am miann tùr a thog-
ail, nach suidh sìos air tùs,
agus nach meas an costus, a
dh'fheuchainn am bheil aige
na chuireas crìoch air ?
29 Air eagal an déigh dha
a bhunadh a leagadh, agus
gun bhi comasach air crìoch
a chur *air*, gu'n tòisich na h-
uile a chi *e* ri fanoid air.
30 Ag ràdh, Thòisich an
duine so air *tigh* a thogail,
agus cha b'urrainn e a
chrìochnachadh.
31 No cò an righ, ag dol a
mach dha gu cogadh an agh-
aidh righ eile, nach suidh
sìos air tùs, agus nach gabh
comhairle, a dh'fheuchainn
an urrainn e le deich mìle
coinneamh a thoirt dàsan a
ta teachd le fichead mìle 'na
aghaidh ?
32 No air bhi dhàsan fath-
ast fad uaith, cuiridh e teachd-
aireachd a dh'iarraidh cumh-
achan sìthe.

33 Mar sin mar an ceudna,
gach neach agaibh-sa, nach
tréig na h-uile nithe a ta
aige, cha'n 'eil e'n comas da
bhi 'na dheisciobul dhomh-
sa.
34 *Tha*'n salann maith: ach
ma chailleas an salann a
bhlas, ciod e leis an deanar
deadh-bhlasda e?
35 Cha'n 'eil e iomchuidh
chum na talmhainn, no chum
an dùnain [1]; *ach* tilgidh
daoine mach e. An ti aig
am bheil cluasa chum éisd-
eachd, éisdeadh e.

CAIB. XV.

4 *Cosamhlachd na caorach caillte,* 8 *a' mhìr airgid,* 11 *agus a' mhic struidheil.*

AN sin thàinig na cìs-
mhaoir uile agus na peac-
aich am fagus da, chum éisd-
eachd ris.
2 Agus rinn na Phairisich
agus na sgrìobhaichean gear-
an, ag ràdh, Tha am fear so
gabhail pheacach d'a ionn-
suidh, agus ag itheadh maille
riu.
3 Agus labhair esan an
cosamhlachd so riu, ag ràdh,
4 Cò an duine dhibhse aig
am bheil ceud caora, ma
chailleas e aon diubh, nach
fàg an naoi deug agus an
ceithir fichead anns an fhàs-
ach, agus nach téid an déigh
na caorach a chailleadh, gus
am faigh e i?
5 Agus air dha a faotainn,
cuiridh e air a ghuaillibh i le
gairdeachas.
6 Agus an uair a thig e
dhachaidh, gairmidh e a
chàirdean agus a choimh-
earsnaich an ceann a chéile,
ag ràdh riu, Deanaibh gaird-
eachas maille rium-sa, a
chionn gu'n d'fhuair mi mo
chaora bha caillte.
7 Mar sin, a ta mi ag ràdh
ribh, gu'm bi aoibhneas, air
nèamh air son aoin pheacaich
a ni aithreachas, ni's mò na
air son naoi deug agus ceithir
fichead fìrean, aig nach 'eil
feum air aithreachas.
8 No cò a' bhean aig am
bheil deich buinn airgid, ma
chailleas i aon bhonn diubh,
nach las coinneal, agus nach
sguab an tigh, agus nach iarr
gu dìchiollach gus am faigh
i *e?*
9 Agus air dhi fhaotainn,
gairmidh i *a* ban-chairdean
agus *a* ban-choimhearsnaich
an ceann a chéile, ag ràdh,
Deanaibh gairdeachas leam-
sa, oir fhuair mi am bonn a
chaill mi.
10 Mar an ceudna a ta mi
ag ràdh ribh, A ta gaird-
eachas an làthair aingle Dhé,
air son aoin pheacaich a ni
aithreachas.
11 Agus thubhairt e, Bha
aig duine àraidh dithis mhac:
12 Agus thubhairt am *mac*
a b' òige dhiubh r'*a* athair,
Athair, thoir dhomh-sa a'
chuid-roinn a thig *orm* do *d'*
mhaoin. Agus roinn e eat-
orra a bheathachadh.
13 Agus an déigh beagain
do làithibh, chruinnich am
mac a b'òige a chuid uile,
agus ghabh e a thurus do
dhùthaich fad air astar, agus
an sin chaith e a mhaoin le
beatha struidheasaich [2].
14 Agus an uair a chaith e
a chuid uile, dh'éirich gorta
ro mhòr san tìr 'sin; agus

---

[1] *òtraich.*

[2] *ana-caithtich.*

thòisich e ri bhi ann an uir-
easbhuidh.
15 Agus chaidh e agus
cheangail se e féin ri aon do
shaor-dhaoinibh na dùthcha
sin; agus chuir e d'a fhear-
ann e, a bhiadhadh[1] mhuc.
16 Agus bu mhiann leis a
bhrù a lìonadh do na plaosg-
aibh[2] a bha na mucan ag
itheadh; ach[3] cha d'thug
neach air bith dha.
17 Agus an uair a thàinig
e d'a ionnsuidh[4] féin, thubh-
airt e, Cia lìon do luchd-
tuarasdail m'athar-sa aig am
bheil aran gu leoir[5] agus r'a
sheachnadh, 'nuair a ta mise
a' bàsachadh le gorta?
18 Eiridh mi, agus théid
mi dh'ionnsuidh m'athar, a-
gus their mi ris. Athair,
pheacaich mi an aghaidh
fhlaitheanais, agus a' d' làth-
air-sa.
19 Agus cha'n airidh[6] mi
tuilleadh gu'n goirte do mhac-
sa dhiom: dean mi mar aon
do d' luchd-tuarasdail.
20 Agus dh'éirich e, agus
chaidh e dh'ionnsuidh 'athar.
Ach air dha bhi fathast fad
uaith, chunnaic 'athair e,
agus ghabh e truas mòr *dheth*,
agus ruith e, agus thuit e
air a mhuineal, agus phòg
se e.
21 Agus thubhairt am mac
ris, Athair, pheacaich mi an
aghaidh fhlaitheanais, agus
a' d' làthair-sa, agus cha'n
airidh mi tuilleadh gu'n goirte
do mhac dhiom.
22 Ach thubhairt an t-
athair r'a sheirbhisich, Thug-
aibh a mach a' chulaidh a's
fearr, agus cuiribh uime i;
agus cuiribh fàinne air a
làimh, agus brògan air *a*
chosaibh.
23 Agus thugaibh an so an
laogh biadhta, agus marbh-
aibh e; agus itheamaid agus
biomaid subhach:
24 Oir bha mo mhac so
marbh, agus tha e beò a rìs;
bha e caillte, agus fhuaradh
e. Agus thòisich iad air bhi
subhach.
25 A nis bha a mhac bu
shine mach san fhearann:
agus an uair a thàinig e, agus
a thàr[7] e am fagus do'n tigh,
chual e an ceòl agus an
dannsa.
26 Agus ghairm e d'a ionn-
suidh aon do na h-òglaich,
agus dh'fhiosraich e ciod bu
chiall do na nithibh sin.
27 Agus thubhairt esan ris,
Thàinig do bhràthair; agus
mharbh t'athair an laogh
biadhta, a chionn gu'n d'-
fhuair e rìs slàn fallain e.
28 Agus ghabh esan fearg,
agus cha b'àill leis dol a stigh:
air an aobhar sin thàinig 'ath-
air a mach, agus chuir e imp-
idh air.
29 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e r'a athair, Feuch,
a ta mise a' deanamh seirbhis
duit an uiread so do bhliadh-
nachaibh, agus uair air bith
cha do bhris mi t'àithne, gidh-
eadh cha d'thug thu meann
riamh dhomh, chum gu'm
bithinn subhach maille ri mo
chàirdibh.
30 Ach an uair a thàinig
do mhac so, a dh'ith suas do
bheathachadh maille ri strìop-
aichibh, mharbh thu an laogh
biadhta dha.

[1] *bhuachailleachd.*
[2] *cochallaibh.* [3] *oir.*
[4] *thuige, chuige.* [5] *leòr.*
[6] *cha'n fhiù.* [7] *tharruing.*

31 Agus thubhairt e ris, A mhic, tha thusa a ghnàth maille rium, agus na h-uile nithe *a's* leamsa, is leatsa *iad*.
32 Bu chòir dhuinn a bhi subhach, agus aoibhneach; oir bha do bhràthair so marbh, agus tha e beò a rìs; agus bha e caillte, agus fhuaradh e.

CAIB. XVI.

1 *Cosamhlachd an stiùbhaird eucoraich.* 14 *Chronuich Criosd cealg nam Phairiseach sanntach.* 19 *Cosamhlachd a' gheòcair shaoibhir, agus an duine bhochd Lasaruis.*

AGUS thubhairt e mar an ceudna r'a dheisciobluibh, Bha duine saoibhir àraidh ann aig an robh stiùbhard; agus chasaideadh ris e, mar neach a bha deanamh anacaithidh air a mhaoin.
2 Agus ghairm se e, agus thubhairt e ris, Ciod e so a ta mi cluinntinn mu d' thimchioll? thoir cunntas air do stiùbhardachd; oir cha'n fheud thu bhi ni's faide a' d' stiùbhard.
3 An sin thubhairt an stiùbhard ann féin, Ciod a ni mi? oir a ta mo mhaighstir a' toirt na stiùbhardachd uam: cha'n urrainn mi ruamhar a dheanamh, is nàr leam déirc iarraidh.
4 A ta fhios agam ciod a nì mi, chum 'nuair a chuirear as an stiùbhardachd mi, gu'n gabh iad a steach d'an tighibh mi.
5 Agus air dha gach aon diubhsan air an robh fiachan aig a Thighearn a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e ris a' cheud fhear, Cia meud a ta aig mo Thighearn ortsa?
6 Agus thubhairt esan, Ceud tomhas [1] oladh. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgrìobhadh, agus suidh sìos gu h-ealamh, agus sgrìobh leth-cheud.
7 An sin thubhairt e ri fear eile, Agus cia meud a ta *aig* ortsa? Agus thubhairt esan, Ceud tomhas [2] cruithneachd. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgrìobhadh, agus sgrìobh ceithir fichead.
8 Agus mhol an Tighearn an stiùbhard eucorach, do bhrìgh gu'n d'rinn e gu glic: oir a ta clann an t-saoghail so 'nan ginealach féin ni's glice na clann an t-soluis.
9 Agus a tà mise ag ràdh ribh, Deanaibh dhuibh féin càirdean le Mamon na h-eucorach; chum 'nuair a shiubhlas sibh [3], gu'n gabhar sibh do àitibh-còmhnuidh siorruidh.
10 An ti a ta fìrinneach anns an ni a's lugha, tha e fìrinneach mar an ceudna ann am mòran; agus an ti a ta eucorach anns an ni a's lugha, tha e eucorach ann am mòran mar an ceudna.
11 Air an aobhar sin, mur robh sibh fìrinneach anns an t-saoibhreas eucorach, cò a dh'earbas ribh an *saoibhreas* fìor?
12 Agus mur robh sibh fìrinneach ann an cuid duine eile, cò a bheir dhuibh an ni a's leibh féin?
13 Cha'n 'eil seirbhiseach sam bith comasach air seirbhis a dheanamh do dhà thighearn; oir an dara cuid fuathaichidh e aon diubh, agus bheir e gràdh do'n fhear eile; no gabhaidh e le aon

[1] *bat.* [2] *omer.*

[3] *'nuair is bàs dhuibh.*

diubh agus ni a tàir air an
fhear eile. Cha'n 'eil sibh
comasach air seirbhis a
dheanamh do Dhia agus do
Mhamon.
14 Agus chuala na Phairis-
ich, a bha sanntach, na nithe
sin uile : agus rinn iad fanoid
air.
15 Agus thubhairt e riu,
Is sibhse an dream a ta 'gur
fìreanachadh féin am fianuis
dhaoine; ach is aithne do
Dhia bhur cridheachan : oir
an ni sin a ta ro mheasail aig
daoinibh, is gràineileachd e
am fianuis Dé.
16 *Bha* an lagh agus na
fàidhean ann gu teachd Eoin :
o sin tha rìoghachd Dhé air
a searmonachadh [1], agus a ta
gach duine a' dol le dian
strì a steach innte.
17 Agus is usadh do nèamh
agus do'n talamh dol thairis,
na do aon lide do'n lagh
tuiteam.
18 Gach neach a chuireas
uaith a bhean, agus a phòsas
bean eile, tha e deanamh
adhaltrannais: agus ge b'e
neach a phòsas a bhean a
chuireadh air falbh o a fear,
tha e deanamh adhaltrannais.
19 Bha duine saoibhir
àraidh ann, a bha air a sgead-
achadh le purpur [2] agus lìon-
eudach grinn, *agus bha e* caith-
eadh a bheatha gach là gu
sòghail le mòr-ghreadhnachas:
20 Agus bha duine bochd
àraidh ann, d'am b'ainm La-
sarus, a chuireadh 'na luidhe
aig a dhorus, làn do chreuchd-
aibh,
21 Agus bu mhiann leis
bhi air a shàsuchadh leis an
sbruileach a bha tuiteam o
bhord an duine shaoibhir ;
seadh, agus thàinig na mad-
raidh agus dh'imlich iad a
chreuchdan.
22 Agus tharladh gu'n d'-
fhuair an duine bochd bàs,
agus gu'n do ghiùlaineadh
leis na h-ainglibh e gu uchd
Abrahaim : fhuair an duine
saoibhir bàs mar an ceudna,
agus dh'adhlaiceadh e.
23 Agus ann an ifrinn thog
e suas a shùilean air dha bhi
ann am piantaibh, agus
chunnaic e Abraham, fad
uaith, agus Lasarus 'na uchd.
24 Agus ghlaodh e, agus
thubhairt e, Athair Abra-
haim, dean tròcair orm, agus
cuir Lasarus, chum gu'n tum
e bàrr a mheoir ann an uisge,
agus gu'm fuaraich e mo
theangadh ; oir a ta mi air
mo ro phianadh san lasair so.
25 Ach thubhairt Abra-
ham, A mhic cuimhnich gu'n
d'fhuair thusa do nithe maithe
ri àm dhuit bhi beò, agus
Lasarus mar an ceudna droch
nithe : ach a nis a ta esan a'
faotainn sòlais, agus a ta
thusa air do phianadh.
26 Agus a bhàrr air so uile,
tha doimhne mhòr air a cur
eadar sinne agus sibhse, air
chor agus iadsan le am b'àill
dol á so do 'ur ionnsuidh-sa,
nach 'eil e 'n comas doibh ;
agus nach mò tha e 'n comas
do aon neach teachd as sin
d' ar n-ionnsuidh-ne.
27 An sin thubhairt e,
Uime sin tha mi a' guidhe
ort, athair, gu'n cuireadh tu
e gu tigh m'athar :
28 Oir a ta cuignear
bhràithrean agam ; chum
gu'n toir e fianuis doibh, air

[1] *soisgeulachadh*

[2] *gorm dhearg, corcur.*

eagal gu'n tig iadsan mar an ceudna do'n ionad ro phiantach so.

29 Thubhairt Abraham ris, Tha Maois agus na fàidhean aca, éisdeadh iad riusan.

30 Agus thubhairt esan, Ni h-eadh, Athair Abrahaim: ach ma théid neach d'an ionnsuidh o na marbhaibh, ni iad aithreachas.

31 Agus thubhairt e ris, Mur éisd iad ri Maois agus ris na fàidhibh, cha mhò a chreideas iad, ged éireadh neach o na marbhaibh.

CAIB. XVII.

1 *Theagaisg Criosd gur còir dhuinn aobhar oilbheim a sheachnadh,* 3 *agus maitheanas a thoirt d'a chéile;* 6 *nochd e mòr-chumhachd beò-chreidimh:* 7 *tha sinne fo cheangal do Dhia, ach cha'n 'eil esan mar sin dhuinne.*

AN sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cha'n fheudar nach tig oilbheuman: ach is an-aoibhinn *dasan* troimh an tig iad.

2 B'fhearr dha gu'm biodh clach-mhuilinn air a crochadh m'a mhuineal, agus gu'm biodh e air a thilgeadh san fhairge, na gu'n tugadh e oilbheum[1] do aon neach do'n mhuinntir bhig so.

3 Thugaibh an aire dhuibh féin: ma pheacaicheas do bhràthair a'd' aghaidh, cronuich e; agus ma ghabhas e aithreachas, thoir maitheanas da.

4 Agus ma pheacaicheas e a'd' aghaidh seachd uairean san là, agus gu'm pill e riut seachad uairean san là, ag ràdh, Tha aithreachas orm; thoir maitheanas da.

5 Agus thubhairt na h-abstoil ris an Tighearn, Meudaich ar creidimh.

6 Agus thubhairt an Tighearn, Nam biodh agaibh creidimh mar ghràinne do shìol mustaird, theireadh sibh ris a' chraoibh Shicamin so, Bi air do spìonadh as do fhreumhaibh, agus bi air do shuidheachadh sa' chuan? agus bhitheadh i ùmhal duibh.

7 Ach cò agaibh-se aig am bheil seirbhiseach a' treabhadh, no ri buachailleachd, a their ris, an déigh dha teachd a steach o'n fhearann, Thig air ball, agus suidh sìos chum bìdh?

8 Agus nach dòchadh e ràdh ris, Ulluich ni a ghabhas mise gu m' shuipeir, agus crioslaich thu féin, agus fritheil domh, gus an ith agus an òl mi; agus 'na dhéigh sin ithidh agus òlaidh tusa?

9 An toir e buidheachas do'n t-seirbhiseach sin do bhrìgh gu'n d'rinn e na nithe a dh'orduicheadh dha? cha saoil mi *gu'n toir.*

10 Mar sin sibhse, 'nuair a ni sibh na h-uile nithe a dh'àithneadh dhuibh, abraibh, Is seirbhisich neo-tharbhach sinn: oir rinn sinn *a mhàin* an ni bu dligheach dhuinn a dheanamh.

11 A nis, ag dol suas da gu Ierusalem, chaidh e troimh mheadhon Shamaria agus Ghalile[2].

12 Agus an uair a bha e dol a stigh do bhaile àraidh, thachair deichnear dhaoine air a bha 'nan lobhair, a sheas fad uaith:

13 Agus thog iad suas an

---

[1] *aobhar tuislidh.*

[2] *eadar Samaria agus Galile.*

guth, ag ràdh, Iosa, a mhaigh-
stir, dean tròcair oirnn.
14 Agus an uair a chunn-
aic e *iad*, thubhairt e riu,
Imichibh, nochdaibh sibh
féin do na sagartaibh. Agus
ag imeachd dhoibh, ghlanadh
iad.
15 Agus an uair a chunn-
aic aon diubh gu'n do leigh-
iseadh e, phill e air ais, a'
toirt glòire do Dhia le guth
àrd,
16 Agus thuit e air agh-
aidh aig a chosaibh-san, a'
toirt buidheachais da: agus
bu Shamaritanach e.
17 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e, Nach do
ghlanadh deichnear? ach an
naoinear, c'àit am bheil iad?
18 Cha d'fhuaradh a phill
a thoirt glòire do Dhia, ach
an coigreach so.
19 Agus thubhairt e ris,
Eirich, imich; shlànuich do
chreidimh thu.
20 Agus an uair a dh'-
fheòraich na Phairisich dheth,
c'uin a thigeadh rìoghachd
Dhé, fhreagair e iad agus
thubhairt e, Cha tig rìogh-
achd Dhé air chor gu moth-
aichear i[1].
21 Cha mhò a their iad,
Feuch an so, no, Feuch an
sin: oir feuch, a ta rìoghachd
Dhé an taobh a stigh dhibh[2].
22 Agus thubhairt e ris na
deisciobluibh, Thig na làith-
ean anns am miannach leibh
aon do làithibh Mhic an duine
fhaicinn, agus cha'n fhaic
sibh *e*.
23 Agus their iad ribh,
Feuch an so, no, Feuch an
sud: na rachaibh, agus na
leanaibh *iad*.

24 Oir mar a ta an dealan-
ach a dhealraicheas o aon
ionad fo nèamh, a' soillseach-
adh gus an *ionad* eile fo nèamh,
mar sin a bhitheas Mac an
duine mar an ceudna 'na là
féin.
25 Ach is éigin da air tùs
mòran do nithibh fhulang,
agus a bhi air a dhiultadh
leis a' ghinealach so.
26 Agus mar a bha e ann
an làithibh Noe, mar sin mar
an ceudna bithidh e ann an
làithibh Mhic an duine:
27 Bha iad ag itheadh agus
ag òl, a' pòsadh agus air an
toirt am pòsadh, gus an là an
deachaidh Noe a steach do'n
àirc: agus thàinig an dìle[3],
agus sgrios i iad uile.
28 Amhuil fòs mar a thach-
air ann an làithibh Lot; bha
iad ag itheadh agus ag òl, a'
ceannach agus a' reiceadh, a'
planndachadh agus a' togail
aitreabh:
29 Ach air an là sin féin
anns an deachaidh Lot a
mach á Sodom, fhrasadh
teine agus pronnasag o
nèamh, agus sgrios e iad uile.
30 Is ann mar sin a bhith-
eas anns an là am foillsichear
Mac an duine.
31 Anns an là sin, an ti
bhios air mullach an tighe,
agus 'airneis anns an tigh, na
tigeadh e nuas gu a toirt leis:
agus an ti a ta sa' mhachair,
na pilleadh esan air ais mar
an ceudna.
32 Cuimhnichibh bean Lot.
33 Ge b'e neach a dh'-
iarras a bheatha féin a thèarn-
adh, caillidh e i; agus ge b'e
neach a chailleas a bheatha,
gleidhidh esan i.

[1] *gu mothaichear dhi.*

[2] *cheana 'nur measg.* [3] *tuil.*

34 A ta mi ag ràdh ribh,
anns an oidhche sin bithidh
dithis dhaoine san aon leab-
aidh; gabhar aon diubh, agus
fàgar am fear eile.
35 Bithidh dithis bhan a'
bleath[1] cuideachd; gabhar
aon diubh agus fàgar a' bhean
eile.
36 Bithidh dithis dhaoine
anns a' mhachair; gabhar
aon diubh agus fàgar am fear
eile.
37 Agus fhreagair iadsan
agus thubhairt iad ris, C'àit,
a Thighearn? agus thubhairt
esan riu, Ge b'e àit *am bi* an
corp, an sin cruinnichear na
h-iolairean.

CAIB. XVIII.

1 *Mu thimchioll na bantraich liosda.*
9 *Mu'n Phairiseach agus mu'n
chìs-mhaor.* 18 *B'àill le uachd-
aran àraidh Criosd a leantuinn,
ach a ta e air a bhacadh le a
shaoibhreas.* 31 *Roimh-innis
Criosd a bhàs.*

AGUS labhair e cosamhl-
achd riu, a' nochdadh
gur còir urnuigh a dheanamh
a ghnàth, agus gun fhann-
achadh[2];
2 Ag ràdh, Bha breitheamh
ann am baile *àraidh*, air nach
robh eagal Dé, agus aig nach
robh urram do dhuine:
3 Agus bha bantrach àraidh
sa' bhaile sin, agus thàinig i
d'a ionnsuidh, ag ràdh, Cum
còir rium an aghaidh mo
nàmhaid.
4 Agus cha b'àill leis rè
tamuill: ach 'na dhéigh sin
thubhairt e ann féin, Ged
nach 'eil eagal Dé orm, no
urram agam do dhuine;
5 Gidheadh air son gu bheil
a' bhantrach so cur dragha
orm, cumaidh mi còir rithe,
air eagal le a sìr-theachd gu'n
sgìthich i mi.
6 Agus thubhairt an Tigh-
earn, Eisdibh ciod a ta am
breitheamh eucorach ag ràdh.
7 Agus nach dean Dia
dioghaltas air son a dhaoine
taghta féin, a ta ag éigheach
ris a là agus a dh'oidhche,
ged tha e fad-fhulangach
mu'n timchioll?
8 A ta mi ag ràdh ribh gu'n
dean e dioghaltas air an son
gu luath. Gidheadh, an uair
a thig Mac an duine, am
faigh e creidimh air an tal-
amh?
9 Agus labhair e an cos-
amhlachd so ri dream àraidh
a bha 'g earbsadh asda féin
gu'n robh iad 'nam firean-
aibh, agus a bha deanamh
tàir air dream eile:
10 Chaidh dithis dhaoine
suas do'n teampull a dhean-
amh urnuigh; fear diubh 'na
Phairiseach, agus am fear eile
'na chìs-mhaor.
11 Sheas am Phairiseach
leis féin, agus rinn e urnuigh
mar so, A Dhé, tha mi toirt
buidheachais duit nach 'eil
mi mar *a ta* daoine eile, 'nan
luchd-foireigin, eucorach,
adhaltrannach, no eadhon
mar an cìs-mhaor so.
12 Tha mi a' trasgadh[3] dà
uair san t-seachduin, tha mi
toirt deachaimh às na h-uile
nithibh a ta mi sealbhach-
adh.
13 Agus air seasamh do'n
chìs-mhaor fad air ais, cha
b'àill leis fiù a shùl a thogail
suas gu nèamh, ach bhuail
e 'uchd, ag ràdh, A Dhia,
dean tròcair ormsa ta am
pheacach.

[1] *meileadh.* [2] *sgìtheachadh.* [3] *trosgadh.*

14 A ta mi ag ràdh ribh,
gu'n deachaidh am fear so
sìos d'a thigh air fhirean-
achadh *ni's mò* na'm fear ud
eile: oir ge b'e neach a dh'-
àrdaicheas e féin, ìslichear e;
agus ge b'e a dh'ìslicheas e
féin, àrdaichear e.
15 Agus thug iad d'a ionn-
suidh mar an ceudna naoidh-
eana, chum gu'm beanadh e
riu: agus an uair a chunnaic
na deisciobuil *so,* chronuich
siad iad.
16 Ach air do Iosa an gairm
d'a ionnsuidh, thubhairt e,
Fuilgibh do na leanabaibh
teachd a m' ionnsuidh-sa, a-
gus na bacaibh iad; oir is
ann d'an leithidibh so a ta
rìoghachd Dhé.
17 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, ge b'e nach gabh
rìoghachd Dhé mar leanabh
beag, nach téid e air chor sam
bith a steach innte.
18 Agus dh'fheòraich
uachdaran àraidh dheth, ag
radh, A mhaighstir mhaith,
ciod a ni mi chum gu sealbh-
aich mi a' bheatha mhaireann-
ach?
19 Agus thubhairt Iosa ris,
C'ar son a ghoireas tu maith
dhiom-sa? cha'n 'eil neach
sam bith maith ach a h-aon,
eadhon Dia.
20 Is aithne dhuit na h-
àitheanta, Na dean adh-
altrannas, Na dean mortadh,
Na goid, Na toir fianuis
bhréige, Thoir urram[1] do t'-
athair agus do d' mhàthair.
21 Agus thubhairt esan,
Choimhid mi iad sin uile o
m' òige.
22 Agus an uair a chual
Iosa so, thubhairt e ris, Tha
aon ni fathast a dh'uireas-
bhuidh ort; reic na h-uile
nithe a ta agad, agus roinn
air na bochdaibh, agus bith-
idh agad ionmhas air nèamh;
agus thig, *agus* lean mise.
23 Agus an uair a chual e
so, bha e ro dhoilich; oir bha
mòr-bheartas aige.
24 Agus an uair a chunn-
aic Iosa gu'n robh e làn tuirse,
thubhairt e, Cia deacair
dhoibhsan[2] aig am bheil
saoibhreas, dol a steach do
rìoghachd Dhé!
25 Oir is usadh do chàmhal
dol troimh chrò snàthaid, na
do dhuine saoibhir dol a steach
do rìoghachd Dhé.
26 Agus thubhairt iadsan
a chuala *so,* Cò ma seadh a
dh'fheudas bhi air a shaor-
adh?
27 Ach thubhairt esan, Na
nithe a ta eu-comasach do
dhaoinibh, tha iad comasach
do Dhia.
28 An sin thubhairt Peadar,
Feuch, thréig sinne na h-uile
nithe, agus lean sinn thusa.
29 Agus thubhairt esan
riu, Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, nach 'eil aon neach
a thréig tigh, no pàrantan, no
bràithrean, no bean-phòsda,
no clann air son rìoghachd
Dhé,
30 Nach faigh mòran ni's
mò anns an aimsir so a ta
làthair, agus anns an t-saogh-
al a ta ri teachd, a' bheatha
mhaireannach.
31 Agus ghabh e an dà
fhear dheug d'a ionnsuidh,
agus thubhairt e riu, Feuch,
a ta sinn a' dol suas gu Ieru-
salem, agus bithidh na h-uile
nithe a ta sgrìobhta leis na

[1] *onoir.*

[2] *cruaidh orra-san.*

fàidhibh mu Mhac an duine, air an coimhlionadh.

32 Oir bheirear thairis e do na Cinnich, agus théid fanoid a dheanamh air, agus masluichear e, agus tilgear smugaid air :

33 Agus sgiùrsaidh agus marbhaidh iad e : agus air an treas là éiridh e a rìs.

34 Agus cha do thuig iadsan aon ni dhiubh so : agus bha na briathra so foluichte orra, agus cha b'aithne dhoibh na nithe a chaidh labhairt.

35 Agus tharladh, 'nuair a dhruid e ri Iericho, gu'n robh dall àraidh 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh déirce ;

36 Agus air cluinntinn an t-sluaigh a' dol seachad, dh'fhiosraich e ciod e so.

37 Agus dh'innis iad da, gu'm b'e Iosa o Nasaret a bha gabhail seachad.

38 Agus ghlaodh e, ag ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

39 Agus chronuich iadsan a bha air thoiseach e, chum gu'm biodh e 'na thosd : ach bu mhòid gu mòr a ghlaodh esan, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

40 Agus air seasamh do Iosa, dh'àithn e a thoirt d'a ionnsuidh : agus an uair a thàinig e am fagus da, dh'fhiosraich e dheth,

41 Ag ràdh, Ciod is àill leat mise a dheanamh dhuit ? agus thubhairt esan, a Thighearn, mi dh'fhaotainn mo radhairc.

42 Agus thubhairt Iosa ris, Faigh[1] do radharc : shlànuich do chreidimh thu.

43 Agus air ball fhuair e a radharc, agus lean se e, a' toirt glòire do Dhia : agus thug an sluagh uile cliù do Dhia, 'nuair a chunnaic iad *so*.

CAIB. XIX.

7 Mu thimchioll Shacheuis a' chìs mhaoir. 11 Na deich puind airgid. 28 Mharcaich Criosd do Ierusalem le greadhnachas ; 41 rinn e caoidh air a son ; 45 thilg e mach an luchd ceannachd agus reicidh as an teampull.

AGUS air do *Iosa* dol a steach, chaidh e troimh Iericho.

2 Agus, feuch, *bha* duine ann d'am b'ainm Sacheus, agus b'àrd chìs-mhaor esan, agus bha e saoibhir :

3 Agus bha déidh aige air Iosa fhaicinn, cò e ; agus cha b'urrainn e air son an t-sluaigh, a chionn gu'n robh e iosal 'na phearsa.

4 Agus ruith a roimhe, agus streap e suas ann an craoibh Shicamoir, chum gu faiceadh se e ; oir bha e gus an t-slighe sin a ghabhail.

5 Agus an uair a thàinig Iosa chum an àite sin, air dha amharc suas, chunnaic se e, agus thubhairt e ris, A Shacheuis, thig a nuas gu grad ; oir is éigin domh-sa stad an diugh aig do thigh.

6 Agus thàinig e nuas le cabhaig, agus ghabh e ris gu subhach.

7 Agus an uair a chunnaic iad *so*, rinn iad uile gearan, ag ràdh, Gu'n deachaidh e steach air aoidheachd gu duine a ta 'na pheacach.

8 Agus sheas Sacheus agus thubhairt e ris an Tighearn, Feuch, a Thighearn, a ta mi toirt leth mo mhaoin do na bochdaibh : agus ma thug

[1] *Gabh.*

mi aon ni o neach air bith
le casaid bhréige[1], tha mi
toirt *dha* a cheithir uiread.
9 Agus thubhairt Iosa ris[2],
Thàinig slàinte an diugh a
dh'ionnsuidh an tighe so, do
bhrìgh gur mac do Abraham
esan mar an ceudna.
10 Oir thàinig Mac an
duine a dh'iarraidh agus a
thèarnadh an ni sin a bha
caillte.
11 Agus ag cluinntinn nan
nithe sin dhoibh, chuir e ris,
agus labhair a cosamhlachd,
do bhrìgh gu'n robh e am
fagus do Ierusalem, agus
gu'n do shaoil iadsan gu'm
biodh rìoghachd Dhé air a
grad-fhoillseachadh.
12 Air an aobhar sin thubh-
airt e, Chaidh duine uasal
àraidh do dhùthaich fad as a
dh'fhaotainn rìoghachd dha
féin, agus a philltinn air ais.
13 Ach ghairm e a dheich
seirbhisich[3], agus thug e
dhoibh deich puind, agus
thubhairt e riu, Cuiribh gu
buil iad, gus an tig mise.
14 Ach bha fuath aig
muinntir a dhùthcha dha,
agus chuir iad teachdaireachd
'na dhéigh, ag ràdh, Cha'n
àill leinn an duine so bhi 'na
righ oirnn.
15 A nis an uair a phill e
air ais, an déigh dha an rìogh-
achd fhaotainn, an sin dh'-
orduich e na seirbhisich ud
bhi air an gairm d'a ionn-
suidh, d'an d'thug e an t-
airgiod, chum gu'm biodh
fhios aige ciod a bhuannaich
gach aon diubh leis a bhuil-
eachadh.
16 An sin thàinig an ceud
fhear, ag ràdh, A Thighearn,
bhuidhinn do phund deich
puind.
17 Agus thubhairt e ris, Is
maith, a dheadh sheirbhisich:
do bhrìgh gu'n robh thusa
fìrinneach ann an ro bheag-
an, biodh agad-sa uachdaran-
achd air deich bailtibh.
18 Agus thàinig an dara
fear, ag ràdh, A Thighearn,
rinn do phund cùig puind.
19 Agus thubhairt e ris-san,
Bi-sa mar an ceudna os ceann
chùig bailtean.
20 Agus thàinig *fear* eile,
ag ràdh, a Thighearn, feuch
do phund, a bha agam-sa
taisgte ann an neapaicin[4]:
21 Oir bha eagal orm romh-
ad, do bhrìgh gur duine
geur-theann thu: tha thu a'
togail an ni nach do leag thu,
agus a' buain an ni nach do
chuir thu.
22 Agus thubhairt e ris,
As do bheul féin bheir mi
breth ort, a dhroch sheirbh-
isich. Bha fhios agad gu'm
bu duine geur-theann mi, a'
togail an ni nach do leag mi,
agus a' buain an ni nach do
chuir mi:
23 Air an aobhar sin, c'ar
son nach d'thug thu m' airg-
iod do'n luchd-malairt[5], agus
air teachd dhomh-sa thogainn
e le riadh?
24 Agus thubhairt e riusan
a bha 'nan seasamh a làthair,
Thugaibh uaith am pund,
agus thoiribh dhasan *e* aig am
bheil na deich puind.
25 (Agus thubhairt iad ris,
A Thighearn, tha deich puind
aige;)
26 Oir a ta mi ag ràdh

[1] *gu h-eucorach.* [2] *m'a thimchioll.* [3] *deichnear d'a sheirbhisich.*

[4] *brèid, làmh-anart.* [5] *nach do chuir thu m' airgiod do'n bhanc.*

ribh, Gu'n toirear do gach neach aig am bheil: ach uaithsan aig nach 'eil, bheirear eadhon an ni sin a ta aige.

27 Ach thugaibh an so na naimhdean ud agam-sa, leis nach b'àill mise bhi am righ os an ceann, agus marbhaibh a'm' fhianuis *iad*.

28 Agus air dha so a ràdh, dh'imich e rompa, a' dol suas gu Ierusalem.

29 A nis an uair a dhruid e ri Betphage agus Betani, làimh ris an t-sliabh d'an gairmear[1] *sliabh* nan crann-oladh, chuir e dithis d'a dheisciobluibh uaith,

30 Ag ràdh, Imichibh do'n bhaile ta fa bhur comhair; anns am faigh sibh, air dhuibh dol a steach, searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh: fuasglaibh, agus thugaibh an so e.

31 Agus ma dh'fhiosraicheas neach air bith dhibh, C'ar son a ta sibh 'g*a* fhuasgladh? mar so their sibh ris, A ta feum aig an Tighearn air.

32 Agus air imeachd dhoibhsan a chuireadh air falbh, fhuair iad mar thubhairt e riu.

33 Agus an uair a bha iad a' fuasgladh an t-searraich, thubhairt a shealbhadairean riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich?

34 Agus thubhairt iadsan, Tha feum aig an Tighearn air.

35 Agus thug iad gu Iosa e: agus thilg iad am falluinnean air an t-searrach, agus chuir iad Iosa air.

36 Agus ag imeachd dhàsan, sgaoil iad am falluinnean fuidhe air an t-slighe.

37 Agus an uair a thàinig e am fagus, eadhon gu dol sìos sléibh nan crann-oladh, thòisich mòr-chuideachd nan deisciobul uile ri gairdeachas a dheanamh, agus moladh a thoirt do Dhia le guth àrd, air son nan uile oibre cumhachdach a chunnaic iad.

38 Ag ràdh, Gu ma beannaichte an righ a ta teachd ann an ainm an Tighearna: sìth air nèamh, agus glòir anns na h-àrdaibh.

39 Agus thubhairt cuid do na Phairisich o mheasg an t-sluaigh ris, A mhaighstir, cronuich do dheisciobuil.

40 Agus fhreagair esan, agus thubhairt e riu, A ta mi ag ràdh ribh, nam fanadh iad sin 'nan tosd, gu'n glaodhadh na clacha féin.

41 Agus an uair a thàinig e am fagus, chunnaic e am baile, agus ghuil e air a shon.

42 Ag ràdh, Nam b'aithne dhuit[2], eadhon dhuitse, air bheag sam bith ann ad là so féin, na nithe a bhuineas do d' shìth! ach a nis a ta iad folaichte o d' shùilibh.

43 Oir thig na làithean ort, anns an tilg do naimhde dìg mu d' thimchioll, agus an iadh iad umad mu'n cuairt, agus an druid iad a stigh air gach taobh thu,

44 Agus an leag iad co ìosal ris an làr thu, agus do chlann annad, agus nach fàg iad annad clach air muin cloiche; do bhrìgh nach b'aithne duit aimsir t'fhiosrachaidh.

45 Agus chaidh e steach do'n teampull, agus thòisich e air an dream a bha reiceadh,

[1] *d'an goirear, ris an abrar.*

[2] *O gu'm b'aithne dhuit.*

agus a' ceannach ann a thilg-
eadh mach,

46 Ag radh riu, Tha e
sgrìobhta, Is tigh urnuigh mo
thigh-sa ; ach rinn sibhse 'na
gharaidh luchd-reubainn e.

47 Agus bha e gach là a'
teagasg san teampull. Ach
dh'iarr na h-àrd-shagairt a-
gus na sgrìobhaichean, agus
ceannardan a' phobuill esan
a mhilleadh,

48 Gidheadh cha robh fhios
aca ciod a dheanadh iad : oir
bha am pobull uile ag éisd-
eachd ris le ro-aire.

CAIB. XX.

1 *Dhearbh Criosd gu'n robh ùghdarras aige, le ceisd mu bhaisteadh Eoin.* 9 *Cosamhlachd an fhìon-lios.* 19 *Mu thimchioll cìs a thoirt do Cheasar.* 27 *Dhearbh e mearachd nan Sadusach, a bha 'g àicheadh aiseirigh nam marbh.*

AGUS tharladh air aon do
na làithibh sin, an uair a
bha e teagasg a' phobuill san
teampull, agus a' searmon-
achadh an t-soisgeil, gu'n
d'thàinig na h-àrd-shagairt
agus na sgrìobhaichean air,
maille ris na seanairibh.

2 Agus labhair iad ris, ag
ràdh, Innis duinn ciod e an
t-ùghdarras leis am bheil thu
a' deanamh nan nithe so? no
cò esan a thug an t-ùghd-
arras so dhuit?

3 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Feòraichidh
mise mar an ceudna aon ni
dhibhse ; agus freagraibh mi :

4 Baisteadh Eoin, an ann
o nèamh a bha e, no o dhaoin-
ibh ?

5 Agus reusonaich iad eat-
orra féin, ag ràdh, Ma their
sinn, O nèamh ; their esan,
C'ar son ma ta nach do chreid
sibh e?

6 Ach ma their sinn, O
dhaoinibh, clachaidh an
sluagh uile sin ; oir is deimhin
leo gu'm b'fhàidh Eoin.

7 Agus fhreagair iadsan,
Nach robh fhios aca cia uaith
a bha e.

8 Agus thubhairt Iosa riu,
Ni mò a dh'innseas mise
dhuibh-se ciod e an t-ùghd-
arras leis am bheil mi dean-
amh nan nithe so.

9 An sin thòisich e air a'
chosamhlachd so a labhairt
ris an t-sluagh ; Phlannduich
duine àraidh fìon-lios, agus
shuidhich e air tuath e ; agus
chaidh e air choigrich rè
aimsir fhada.

10 Agus anns an àm dhligh-
each chuir e seirbhiseach a
dh'ionnsuidh na tuatha, chum
gu'n tugadh iad da do thoradh
an fhìon-lios : ach ghabh an
tuath air, agus chuir iad uatha
falamh *e.*

11 Agus a rìs chuir e seir-
bhiseach eile uaith agus
ghabh iad airsan mar an
ceudna, agus mhaslaich iad *e,*
agus chuir iad uatha falamh *e.*

12 Agus a thuilleadh air
sin chuir e an treas *seirbhis-
each* uaith ; agus lot iad esan
mar an ceudna, agus thilg
iad a mach *e.*

13 An sin thubhairt Tigh-
earn an fhìon-lios, Ciod a ni
mi? cuiridh mi mo Mhac
gràdhach *d'an ionnsuidh* : feud-
aidh e bi, 'nuair a chi iad e,
gu'n toir iad urram dha.

14 Ach an uair a chunnaic
an tuath e, reusonaich iad
eatorra féin, ag ràdh, Is e
so an t-oighre : thigibh,
marbhamaid e, chum gu'm
bi an oighreachd againn féin.

15 Agus thilg iad a mach
as an fhìon-lios e, agus
mharbh iad e. Ciod uime sin

a ni Tighearn an fhìon-lios
riu ?
16 Thig e agus sgriosaidh
e an tuath ud, agus bheir e
am fìon-lios do dhaoinibh
eile. Agus an uair a chual
iad *so*, thubhairt iad, Nar
leigeadh Dia.
17 Agus air dhàsan amharc
orra, thubhairt e, Ciod e so
ma seadh a ta sgrìobhta, A'
chlach a dhiùlt na clach-
airean, rinneadh ceann na h-
oisne dhith ?
18 Ge b'e neach a thuiteas
air a' chloich sin, brisear e :
ach ge b'e neach air an tuit i,
pronnaidh i gu luaithre e.
19 Agus anns an uair sin
féin, dh'iarr na h-àrd-shagairt
agus na sgrìobhaichean làmh
a chur ann ; ach bha eagal
an t-sluaigh orra ; oir thuig
iad gu'm b'ann 'nan agh-
aidh féin a labhair e'n cos-
amhlachd so.
20 Agus rinn iad geur-
fhaire *air*, agus chuir iad a
mach luchd-feill, a leigeadh
orra féin a bhi 'nam fìrean-
aibh, chum gu'n deanadh
iad greim air 'fhoclaibh, air
chor's gu'n tugadh iad thairis
e do chumhachd agus do
ùghdarras an uachdarain.
21 Agus dh'fhiosraich iad
deth, ag ràdh, A mhaighstir,
tha fios againn gu bheil thu
a' labhairt agus a' teagasg gu
ceart, agus nach 'eil suim
agad do phearsa *duine sam
bith*, ach gu bheil thu teagasg
slighe Dhé a réir na fìrinn.
22 Am bheil e ceaduichte
dhuinn cìs a thoirt do Cheas-
ar, no nach 'eil ?
23 Ach thuig esan an
cuilbheartachd, agus thubh-
airt e riu, C'ar son a ta sibh
ga m' bhuaireadh ?
24 Nochdaibh dhomh pegh-
inn : co leis an dealbh agus
an sgrìobhadh a ta oirre ?
Fhreagair iadsan agus thubh-
airt iad, Le Ceasar.
25 Agus thubhairt esan riu,
Thugaibh-se air an aobhar sin
do Cheasar na nithe a's le
Ceasar, agus do Dhia na
nithe a's le Dia.
26 Agus cha b'urrainn iad
greim a dheanamh air 'fhoc-
laibh am fianuis an t-sluaigh :
agus ghabh iad iongantas r'a
fhreagradh, agus dh'fhan iad
'nan tosd.
27 An sin thàinig d'a ionn-
suidh dream àraidh do na
Sadusaich, a ta 'g àicheadh
gu bheil aiseirigh ann, agus
dh'fhiosraich iad deth,
28 Ag ràdh, A mhaighstir,
sgrìobh Maois dhuinn, Nam
faigheadh bràthair duine air
bith bàs, agus bean-phòsda
aige, agus gu'm faigheadh e
bàs gun chlann, gu'n gabh-
adh a bhràthair a bhean,
agus gu'n togadh e suas
sliochd d'a bhràthair.
29 Air an aobhar sin, bha
seachdnar bhràithrean ann :
agus ghabh an ceud fhear
bean, agus fhuair e bàs gun
chlann.
30 Agus ghabh an dara
fear i mar mhnaoi, agus
fhuair esan bàs gun chlann.
31 Agus ghabh an treas
fear i ; agus mar an ceudna
an t-seachdnar. Agus cha
d'fhàg iad clann, agus fhuair
iad bàs.
32 Ma dheireadh uile fhuair
a' bhean bàs mar an ceudna.
33 Anns an aiseirigh uime
sin, co dhiubh d' am bean i ?
oir bha i aig an t-seachdnar
'na mnaoi.
34 Agus fhreagair Iosa,

agus thubhairt e riu, Tha
clann an t-saoghail so a'
pòsadh, agus air an toirt am
pòsadh :
35 Ach an dream sin a
mheasar gur airidh iad air an
t-saoghal ud fhaghail, agus
an aiseirigh o na marbhaibh,
cha'n 'eil iad a' pòsadh, no
air an toirt am pòsadh.
36 Agus cha'n urrainn iad
bàs fhaghail ni's mò ; oir tha
iad an co-inbhe ris na h-
ainglibh ; agus is iad clann
Dé iad, air bhi dhoibh 'nan
cloinn do'n aiseirigh.
37 Ach gu'n éirich na
mairbh, nochd Maois féin aig
a' phreas, an uair a ta e a'
gairm do'n Tighearn, Dia A-
brahaim, agus Dia Isaaic,
agus Dia Iacoib.
38 A nis cha'n e Dia nam
marbh e, ach nam beò: oir a
ta iad uile beò dhàsan.
39 An sin fhreagair dream
àraidh do na sgrìobhaichibh,
agus thubhairt iad, A mhaigh-
stir, is maith a labhair thu.
40 Agus cha robh chridhe
aca tuilleadh ni sam bith
fheòraich dheth.
41 Agus thubhairt e riu,
Cionnus a their iad gur e
Criosd mac Dhaibhidh ?
42 Agus tha Daibhidh féin
ag ràdh ann an leabhar nan
Salm, Thubhairt an Tighearn
ri mo Thighearn, Suidh air
mo làimh dheis,
43 Gus an cuir mi do
naimhde 'nan stòl fo do chos-
aibh.
44 Tha Daibhidh air an
aobhar sin a' gairm a Thigh-
earna dheth, cionnus ma
eadh is e mhac e?
45 An sin thubhairt e r'a
heisciobluibh, ann an éisd-
achd an t-sluaigh uile,
46 Thugaibh an aire dhuibh
féin o na sgrìobhaichibh, leis
am miann imeachd ann an
culaidhibh fada, agus leis an
ionmhuinn fàilte *fhaotainn* air
na margaibh, agus na caith-
richean a's àirde anns na
sionagogaibh, agus na ceud
àiteacha suidhe aig féillibh ;
47 A shluigeas suas tighean
bhantrach, agus air sgàth
deadh choslais a ni urnuigh-
ean fada : gheibh iad sin an
dìteadh a's mò.

CAIB. XXI.

1 *Mhol Criosd a' bhantrach bhochd :*
4 *roimh-innis e sgrios an teamp-*
uill, agus bhaile Ierusaleim ; 25
mar an ceudna na comharan bhios
ann roimh an la d'heireannach.
34 *Earail chum faire a dheanamh.*

AGUS air dha amharc suas,
chunnaic e na daoine
saoibhir a' tilgeadh an tiodh-
lacan ann an àite-coimhead
an ionmhais.
2 Agus chunnaic e mar
an ceudna bantrach bhochd
àraidh a' tilgeadh dà leth-
fheoirling an sin.
3 Agus thubhairt e, Gu
fìrinneach a ta mi ag ràdh
ribh, gu'n do chuir a' bhant-
rach bhochd so ni's mò ann
na iad uile.
4 Oir thilg iad so uile d'am
pailteas a steach do thiodh-
lacaibh Dhé : ach thilg ise
d'a h-uireasbhuidh féin am
beathachadh uile a bha aice.
5 Agus air do chuid diubh
bhi labhairt mu'n teampull,
mar a bha e air a dhean-
amh maiseach le clachaibh
sgiamhach, agus le tiodhlac-
aibh, thubhairt e,
6 *A thaobh* nan nithe so a
chi sibh, thig na làithean,
anns nach fàgar clach air
muin cloiche *dhiubh*, nach
tilgear sìos.

7 Agus dh'fhiosraich iadsan
deth, ag ràdh, A mhaighstir,
c'uin ma ta bhitheas na nithe
so? agus ciod e an comhara
'nuair a bhios na nithe so gu
teachd gu crìch?
8 Agus thubhairt esan,
Feuchaibh nach meallar sibh;
oir thig mòran ann am ainm-
sa, ag ràdh, Is mise *Criosd;*
agus a ta an t-àm am fagus;
uime sin na leanaibh iad.
9 Ach an uair a chluinneas
sibh mu chogannaibh, agus
mu cheannaircibh [1], na biodh
mòr-gheilt oirbh: oir is éigin
do na nithibh so tachairt air
tùs; ach cha *'n 'eil* a' chrìoch
air ball.
10 An sin thubhairt e riu,
Eiridh cinneach an aghaidh
cinnich, agus rìoghachd an
aghaidh rìoghachd:
11 Agus bithidh critheanna
mòra talmhainn ann an iom-
adh àit, agus gortaidh, agus
plàighean; agus nithe uamh-
asach, agus comharan mòra
o nèamh.
12 Ach rompa so uile cuir-
idh iad làmh annaibh-sa, a-
gus geur-leanaidh iad *sibh,*
'gur tabhairt thairis do
choimh-thionalaibh [2], agus do
phrìosanaibh, 'gur tabhairt
chum rìghrean agus uachd-
aran air sgàth m'ainme-sa.
13 Agus tacharaidh so
dhuibh-se mar fhianuis.
14 Air an aobhar sin
daingnichibh ann bhur cridh-
eachaibh, gun smuaineachadh
roimh làimh, ciod a fhreagras
sibh air bhur son féin:
15 Oir bheir mise dhuibh
beul agus gliocas, nach bi
bhur naimhdean uile comas-
ach air labhairt no cur 'na
aghaidh.
16 Agus brathar sibh le
'ur pàrantaibh, agus le *'ur*
bràithribh, agus le *'ur* luchd
dàimhe, agus le *'ur* càirdibh;
agus bheir iad fa'near *cuid*
dhibh a chur gu bàs.
17 Agus bithidh fuath aig
na h-uile dhaoinibh dhuibh
air son m'ainme-sa.
18 Ach cha chaillear fuilt-
ein [3] do ghruaig bhur cinn.
19 Ann bhur foighidinn
sealbhaichibh bhur n-anama
féin.
20 Agus an uair a chi sibh
Ierusalem air a cuairteachadh
le armailtibh, an sin biodh
fhios agaibh gu bheil a fàs-
achadh am fagus.
21 (An sin teicheadh iad-
san a ta ann an Iudea chum
nam beann,) agus imicheadh
iadsan a ta 'na meadhon-sa
mach aisde; agus na rachadh
iadsan a ta sa' mhachair, a
steach innte.
22 Oir is iad sin làithean
an dioghaltais, chum gu'n
coimhlionar na h-uile nithe a
ta sgrìobhta.
23 Ach mo thruaigh na
mnài a bhios torrach, agus
iadsan a bhios toirt cìche
anns na làithibh sin! oir bith-
idh teanntachd [4] mhòr san
dùthaich, agus fearg air a'
phobull so.
24 Agus tuitidh iad le
faobhar a' chlaidheimh, agus
bheirear iad am braighdeanas
chum nan uile chinneach:
agus bithidh Ierusalem air a
saltairt sìos fuidh na Cinnich,
gus an coimhlionar aimsire
nan Cinneach.

---

[1] *bhuaireas, éirigh-mach.*
[2] *shionagogaibh.*

[3] *ròinneag.*
[4] *cruaidh-chàs.*

25 Agus bithidh comharan
anns a' ghréin, agus anns a'
ghealaich, agus anns na reult-
aibh ; agus air an talamh airc
nan cinneach, ann an ioma-
chomhairle ; an cuan agus na
tonnan a' beuchdaich ;
26 Cridhe dhaoine 'gan
tréigsinn troimh eagal, agus
feitheamh nan nithe sin a ta
teachd air an domhan : oir
bithidh cumhachdan nan
nèamh air an crathadh.
27 Agus an sin chi iad
Mac an duine a' teachd ann
an neul, le cumhachd agus
mòr-ghlòir.
28 Agus an uair a thòis-
icheas na nithe so air tach-
airt, an sin amhaircibh suas,
agus togaibh bhur cinn ; oir
a ta bhur saorsa am fagus.
29 Agus labhair e cosamhl-
achd riu, Amhaircibh air
a' chraoibh-fhìge, agus na
craobhan uile ;
30 'Nuair a bhios iad a
cheana a' cur a mach *an
duillich*, tha sibh a' faicinn,
agus ag aithneachadh uaibh
féin, gu bheil an samhradh a
nis am fagus.
31 Agus mar an ceudna
sibhse, 'nuair a chi sibh na
nithe so a' tachairt, biodh
fhios agaibh gu bheil rìogh-
achd Dhé fagus do làimh.
32 Gu deimhin a ta mi
ag ràdh ribh, nach téid an
ginealach[1] so thairis, gus
an coimhlionar na nithe *sa*
uile.
33 Théid nèamh agus tal-
amh thairis : ach cha téid
mo bhriathra-sa thairis a
chaoidh.
34 Agus thugaibh an aire
dhuibh féin, air eagal, uair
air bith, gu'm bi bhur cridhe
fuidh uallaich le geòcair-
eachd[2], agus le misg[3], agus
le ro-chùram mu nithibh na
beatha so, agus gu'n tig an là
sin oirbh gu h-obann.
35 Oir mar ribe thig e air
na h-uile dhaoinibh, a ta 'g
àiteachadh aghaidh na talmh-
ainn uile.
36 Deanaibh-se air an
aobhar sin faire, a' deanamh
urnuigh gach àm, chum gu
measar gur airidh sibh air dol
as o na nithibh sin uile a ta
gu teachd, agus seasamh an
làthair Mhic an duine.
37 Agus bha e san là a'
teagasg san teampull, agus
san oidhche chaidh e mach,
agus dh'fhan e air an t-sliabh,
d'an goirear *sliabh* nan crann-
oladh.
38 Agus thàinig an sluagh
uile gu moch d'a ionnsuidh
san teampull, a dh'éisdeachd
ris.

CAIB. XXII.

1 Ghabh na h-Iudhaich comhairle an aghaidh Iosa. 3 Dh'aom Satan Iudas gu esan a bhrath. 7 Dh'ulluich na h-abstoil o' chàisg. 19 Dh'orduich Criosd an t-suipeir-naomh. 32 Dh'innis e do Pheadar nach dìobradh a chreidimh e ; 34 ach gu'n àicheadhadh e esan tri uairean.

ANIS dhruid *riu* féill[4] an
arain neo-ghoirtichte,
d'an goirear[5] a' chàisg.
2 Agus bha na h-àrd-shag-
airt[6] agus na sgrìobhaichean
ag iarraidh cionnus a dh'-
fheudadh iad esan a chur gu
bàs ; oir bha eagal an t-
sluaigh orra.
3 An sin chaidh Satan ann

---

[1] *linn.* [2] *craos.* [3] *meisg.*

[4] *féisd.* [5] *gairmear.* [6] *prìomh-shagairt.*

an Iudas d'an co-ainm Iscar-
iot, a bha do àireamh an dà
fhir dheug.
4 Agus dh'imich e, agus
labhair e ris na h-àrd-shag-
artaibh agus ri ceannardaibh
an teampuill, cionnus a bhrath-
adh se esan doibh.
5 Agus bha iad subhach,
agus rinn iad coimhcheangal
airgiod a thoirt da.
6 Agus gheall esan, agus
dh'iarr e àm iomchuidh air a
bhrath dhoibh, gun an sluagh
a bhi làthair.
7 An sin thàinig là an
arain neo-ghoirtichte, anns
am b'éigin an t-uan-càisge a
mharbhadh.
8 Agus chuir e uaith Peadar
agus Eoin, ag ràdh, Imich-
ibh, agus ulluichibh dhuinn
a' chàisg, chum gu'n ith
sinn *i*.
9 Agus thubhairt iadsan
ris, C'àit an àill leat sinn a
dh'ulluchadh ?
10 Agus thubhairt e riu,
Feuch, air dhuibh dol a
steach do'n bhaile, tacharaidh
oirbh duine, a' giùlan soithich
uisge ; leanaibh e do'n tigh
anns an téid e steach.
11 Agus abraibh ri fear an
tighe, Tha am maighstir ag
ràdh riut, C'àit am bheil an
seòmar aoidheachd anns an
ith mi a' chàisg maille ri mo
dheisciobluibh ?
12 Agus feuchaidh e dhuibh
àrd-sheòmar farsuinn uidh-
imichte : ulluichibh an sin.
13 Agus dh'imich iad agus
fhuair iad mar thubhairt e
riu : agus dh'ulluich iad a'
chàisg.
14 Agus an tràth thàinig
an uair, shuidh e sìos, agus
an dà abstol deug maille ris.
15 Agus thubhairt e riu,
Le mòr-thogradh mhiann-
aich mi a' chàisg so itheadh
maille ribh roimh dhomh ful-
ang :
16 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
nach ith mi dhith tuilleadh,
gus an coimhlionar i ann an
rìoghachd Dhé.
17 Agus ghlac e cupan, a-
gus air dha buidheachas a
thabhairt, thubhairt e, Gabh-
aibh so, agus roinnibh eadar-
aibh féin e.
18 Oir a ta mi ag ràdh
ribh, nach òl mi do thoradh
na fìonain, gus an tig rìogh-
achd Dhé.
19 Agus ghlac e aran, agus
an déigh buidheachas a thabh-
airt, bhris e, agus thug e
dhoibh-san e, ag ràdh, Is e
so mo chorp-sa a ta air a
thoirt air bhur son-sa : dean-
aibh so mar chuimhneachan
ormsa.
20 Agus mar an ceudna
an cupan, an déigh na suip-
eir, ag ràdh, Is e an cupan so
an tiomnadh nuadh ann am
fhuil-sa, a dhòirteadh air
bhur son-sa.
21 Ach feuch, làmh an t
a bhrathas mise maille rium
air a' bhòrd.
22 Agus gu fìrinneach a
ta Mac an duine ag imeachd
a reir mar a dh'orduicheadh
ach is an-aoibhinn do'n duine
sin leis am brathar e.
23 Agus thòisich iadsan
air fiosrachadh eatorra féin
cò aca bha gus an ni so a
dheanamh.
24 Agus bha mar an ceudna
comhstri eatorra, co aca bu
mhò a bhiodh.
25 Ach thubhairt esan riu,
A ta aig rìghribh nan Cinn
each tighearnas orra ; agu
goirear daoine fiala dhiubhsan

ag am bheil ùghdarras[1] orra.
26 Ach na bithibh-sa mar
sin: ach an neach a's mò
'nur measg, biodh e mar an
neach a's òige[2]; agus an ti
a's àirde, mar esan a ta ri
frithealadh.
27 Oir co aca *is* mò, an ti a
shuidheas air bòrd, no esan a
fhritheileas? nach e an ti a
shuidheas; ach a ta mise
'nur measg-sa mar fhear-
frithealaidh.
28 Is sibhse iadsan a dh'-
fhan maille rium-sa ann am
dheuchainnibh[3];
29 Agus a ta mise ag ord-
uchadh dhuibh rìoghachd,
mar a dh'orduich m' Athair
dhomh-sa;
30 Chum gu'n ith agus
gu'n òl sibh air mo bhòrd-sa
ann am rìoghachd, agus gu'n
suidh sibh air caithrichibh
rìoghail, a' toirt breth air dà
thrèibh dheug Israeil.
31 Agus thubhairt an Tigh-
earn, A Shimoin, a Shimoin,
euch, dh'iarr Satan sibhse,
chum *bhur* criaradh mar
chruithneachd.
32 Ach ghuidh mise air do
honsa, nach dìobradh do
chreidimh thu: agus an uair
. dh'iompaichear thu[4], neart-
ich do bhràithre.
33 Agus thubhairt esan ris,
A Thighearn, tha mise ullamh
u dol maille riut araon chum
rìosain, agus a chum bàis.
34 Agus thubhairt esan, A
a mi ag ràdh riut, a Phead-
ir, nach goir an coileach an
iugh, gus an àicheadh thu
i uairean gur aithne dhuit mi.
35 Agus thubhairt e riu,
Nuair a chuir mi uam sibh
gun sporan, agus gun mhàla,
agus gun bhrògan, an robh
uireasbhuidh ni sam bith
oirbh? Agus thubhairt iad,
Cha robh.
36 An sin thubhairt e riu,
Ach a nis ge b'e aig am bheil
sporan, togadh se e, agus mar
an ceudna a mhàla: agus an
ti aig nach 'eil claidheamh,
reiceadh e 'fhalluinn, agus
ceannachadh e aon.
37 Oir a ta mi ag ràdh
ribh, gur éigin fathast an ni
so ta sgrìobhta a choimhlion-
adh annam-sa, Agus bha e
air àireamh am measg nan
ciontach: oir a ta crìoch aig
na nithibh ud, a ta mu m'
thimchioll-sa.
38 Agus thubhairt iadsan,
A Thighearn, feuch, a ta dà
chlaidheamh an so. Agus
thubhairt esan riu, Is leoir e.
39 Agus air dha dhol a
mach, chaidh e, mar bu
ghnàth leis, gu sliabh nan
crann-oladh; agus lean a
dheisciobuil e.
40 Agus an uair a thàinig
e do'n àit, thubhairt e riu,
Deanaibh urnuigh, chum
nach tuit sibh ann am buair-
eadh.
41 Agus thairngeadh esan
uatha mu thimchioll urchuir
chloiche, agus leig se e féin
air a ghlùinibh, agus rinn e
urnuigh,
42 Ag ràdh, Athair, ma's
toil leat, cuir an cupan so
seachad orm[5]: gidheadh, na
b'i mo thoil-sa, ach do thoil-
sa gu robh deanta.
43 Agus dh'fhoillsicheadh
dha aingeal o nèamh, 'ga
neartachadh.

[1] *smachd, cumhachd.*
[2] *a's lugha.*
[3] *bhuairibh.*
[4] *bhios tu air tionndadh.*
[5] *tharum.*

44 Agus air dha bhi ann an cruaidh-ghleachd anama, rinn e urnuigh ni bu dùrachdaiche: agus bha 'fhallas mar bhraonaibh mòra fola a' tuiteam sìos air an talamh.

45 Agus air dha éirigh o urnuigh, thàinig e chum a dheisciobul, agus fhuair e 'nan codal iad troimh thuirse.

46 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nur codal? éiribh, agus deanaibh urnuigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh.

47 Agus an uair a bha e fathast a' labhairt, feuch sluagh, agus dh'imich esan d'am b' ainm Iudas, aon do'n dà fhear dheug, rompa, agus dhruid e ri Iosa, chum a phògadh.

48 Ach thubhairt Iosa ris, A Iudais, am bheil thu le pòig a' brath Mhic an duine?

49 Agus an uair a chunnaic iadsan a bha mu thimchioll-san an ni a bha gu tachairt, thubhairt iad ris, A Thighearn, am buail sinn leis a' chlaidheamh?

50 Agus bhuail aon diubh seirbhiseach an àrd-shagairt, agus ghearr e dheth a chluas dheas.

51 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, Fulaingibh gu so. Agus bhean e r'a chluais, agus shlànuich e i.

52 An sin thubhairt Iosa ris na h-àrd-shagartaibh agus ri ceannardaibh an teampuill, agus ris na seanairibh, a thàinig d'a ionnsuidh, An d'thàinig sibh a mach le claidhibh agus le bataibh, mar gu b' ann an aghaidh fir-reubainn[1]?

53 'Nuair a bha mi gach là maille ribh san teampull, cha do shìn sibh a mach *bhur* làmhan a'm' aghaidh: ach is i so bhur n-uair-sa, agus cumhachd an dorchadais.

54 An sin rug iad air, agus thug iad leo e[2] do thigh an àrd-shagairt. Agus lean Peadar am fad uaith *e*.

55 Agus air dhoibh teine fhadadh ann am meadhon an talla, agus suidhe sìos maille ri[3] chéile, shuidh Peadar 'nam meadhon.

56 Ach chunnaic cailin àraidh e 'na shuidhe aig an teine, agus air dhi amharc gu geur air, thubhairt i, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ris.

57 Agus dh'àicheadh esan e, ag ràdh, A bhean, cha'n aithne dhomh e.

58 Agus beagan 'na dhéigh sin chunnaic neach eile e, agus thubhairt e, Is ann diubh thusa mar an ceudna. Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha'n ann.

59 Agus mu thimchioll ùine aoin uaire 'na dhéigh sin, chòmhdaich[4] neach eile air, ag ràdh, Gu fìrinneach bha am fear so mar an ceudna maille ris; oir is Galiléach e.

60 Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha'n aithne dhomh ciod a ta thu 'g ràdh. Agus air ball, am feadh a bha e fathast a' labhairt, ghoir an coileach.

61 Agus air tionndadh do'n Tighearn, dh'amhairc e air Peadar; agus chuimhnich Peadar focal an Tighearna,

---

[1] *creachadair, meirlich.*
[2] *agus thug iad e.*
[3] *am fochair.*
[4] *chathaich.*

mar thubhairt e ris, Mun goir an coileach, àicheadhaidh tu mi tri uairean.

62 Agus chaidh Peadar a mach, agus ghuil e gu goirt.

63 Agus rinn na daoine, a chum Iosa, fanoid air, 'ga bhualadh.

64 Agus an uair a dh'fholuich iad a shùilean, bhuail iad e san aghaidh, agus dh'fhiosraich iad deth, ag ràdh, Dean fàidheadaireachd cò e a bhuail thu?

65 Agus labhair iad mòran do nithibh eile gu toibheumach 'na aghaidh.

66 Agus an uair a bha an là air teachd, chruinnich seanadh an t-sluaigh, agus na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobhaichean an ceann a chéile, agus thug iad esan chum an comhairle,

67 Ag ràdh, An tusa Criosd? innis dhuinn. Agus thubhairt e riu, Ma dh'innseas mi dhuibh, cha chreid sibh:

68 Agus ma dh'fhiosraicheas mi *ni air bith*, cha toir sibh freagradh dhomh, agus cha leig sibh as *mi*.

69 O'n àm so bithidh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd Dhé.

70 An sin thubhairt iad uile, An tusa ma seadh Mac Dhé? Agus thubhairt e riu, A ta sibhse ag ràdh gur mi.

71 Agus thubhairt iad, Ciod tuilleadh am feum a ta againn air fianuis? oir chuala sinn féin *i* as a bheul féin.

CAIB. XXIII.

1 Chasaid na h-Iudhaich Criosd an làthair Philait. 8 Rinn Herod fanoid air. 12 Rinneadh Herod agus Pilat 'nan càirdibh. 18 Dh'iarradh Barabas leis an t-sluagh, agus air fhuasgladh le Pilat, thug e Iosa thairis gu bhi air a cheusadh.

AGUS air éirigh d'an cuideachd uile, thug iad e gu Pilat.

2 Agus thòisich iad air a chasaid, ag ràdh, Fhuair sinn am fear so a' claonadh a' chinnich, agus a' bacadh cìs a thoirt do Cheasar, ag ràdh, Gur e féin Criosd an rìgh.

3 Agus dh'fhiosraich Pilat deth, ag ràdh, An tusa rìgh nan Iudhach? agus fhreagair esan agus thubhairt e, A ta thu 'g a ràdh.

4 An sin thubhairt Pilat ris na h-àrd-shagartaibh agus ris an t-sluagh, Cha'n 'eil mi faotainn coire air bith san duine so.

5 Agus bha iadsan ni bu ro dhéine, ag ràdh, Tha e buaireadh an t-sluaigh, a' teagasg troimh Iudea uile, a' tòiseachadh o Ghalile gus an àit so.

6 'Nuair a chuala Pilat mu Ghalile, dh'fhiosraich e am bu Ghaliléach an duine.

7 Agus an uair a chual e gu'm b'ann fo uachdaranachd [1] Heroid a bha e, chuir se e gu Herod, a bha e féin ann an Ierusalem sna làithibh sin.

8 Agus an uair a chunnaic Herod Iosa, bha aoibhneas mòr air: oir bha déidh aige rè ùine fhada air esan fhaicinn, do bhrìgh gu'n cual e mòran uime; agus bha dùil [2] aige gu'm faiceadh e mìorbhuil éigin air a dheanamh leis.

9 An sin dh'fheòraich e mòran do cheisdibh dheth; ach cha d'thug e freagradh sam bith air.

[1] *fo chumhachd, fo riaghladh.*

[2] *dòchas.*

10 Agus sheas na h-àrd-
shagairt agus na sgrìobhaich-
ean 'ga chasaid gu dian.
11 Ach chuir Herod agus a
luchd-cogaidh an neo-mheas
e, agus rinn iad fanoid air,
agus an déigh a sgeadachadh
an eudach dealrach[1] chuir e
air ais gu Pilat e.
12 Agus rinneadh Pilat a-
gus Herod 'nan càirdibh d'a
chéile san là sin : oir bha iad
roimhe sin an naimhdeas r'a
chéile.
13 Agus an uair a ghairm
Pilat an ceann a chéile na
h-àrd-shagairt, agus na h-
uachdarain, agus an sluagh,
14 Thubhairt e riu, Thug
sibh a m'ionnsuidh-sa an
duine so, mar neach a ta
tionndadh an t-sluaigh a
thaobh : agus, feuch, air
dhomh *a* cheasnachadh ann
bhur làthair, cha d'fhuair mi
coire air bith san duine so
thaobh nan nithe sin mu 'm
bheil sibh a' deanamh casaid
air ;
15 No mar an ceudna He-
rod : oir chuir mi d'a ionn-
suidh sibh, agus, feuch, cha
d'rinneadh ni air bith leis[2]
toilltinneach air bàs.
16 Uime sin, air dhomh-sa
a smachdachadh, leigidh mi
as *e*.
17 (Oir b'éigin da aon a
leigeadh as doibh air an
fhéill.)
18 Agus ghlaodh iad a
mach dh'aon ghuth, ag ràdh,
Beir uainn *am fear* so, agus
leig air a chomas duinne Ba-
rabas :
19 (Neach air son ceann-
airc àraidh a rinneadh anns
a' bhaile, agus air son mort-
aidh, a thilgeadh am prìosan.)
20 Air an aobhar sin labh-
air Pilat riu a rìs, air dha bhi
toileach Iosa a chur fa sgaoil.
21 Ach ghlaodh iadsan, ag
ràdh, Ceus *e*, ceus e.
22 Agus thubhairt e riu an
treas uair, C'ar son ? ciod an
cron a rinn e ? cha d' fhuair
mise cùis bhàis air bith ann :
uime sin, an déigh dhomh
a smachdachadh, leigidh mi
as *e*.
23 Agus luidh iadsan air
le guthaibh mòra, ag iarr-
aidh esan a cheusadh : agus
bhuadhaich an guthanna-san,
agus *guthanna* nan àrd-shag-
art.
24 Agus thug Pilat breth
gu'n deanta na dh'iarr iad.
25 Agus leig e mach dhoibh
esan a thilgeadh am prìosan
air son ceannairc agus mort-
aidh, an neach a dh'iarr iad ;
ach thug e thairis Iosa d'an
toil.
26 Agus an tràth thug iad
leo e, rug iad air Simon, duine
àraidh o Chirene, a bha
teachd o'n dùthaich, agus
chuir iad an crann-ceusaidh
air, g'a ghiùlan an déigh Iosa.
27 Agus lean cuideachd
mhòr e do'n t-sluagh, agus
do mhnaibh, a bha mar an
ceudna ri bròn[3], agus 'ga
chaoineadh-san.
28 Ach air tionndadh do
Iosa riu, thubhairt e, A nigh-
eana Ierusaleim, na guilibh
air mo shonsa, ach guilibh
air bhur son féin, agus air son
bhur cloinne :
29 Oir feuch, a ta na làith-
ean a' teachd, anns an abair
iad, Is beannaichte na *mnài*
neo-thorrach[4], agus na bronna

[1] *ro gheal.* [2] *dha.* [3] *bas-bhualadh.*

[4] *sheasga, gun sliochd.*

nach do ghiùlain *clann*, agus
na cìocha nach d'thug bainne.
30 An sin tòisichidh iad air
a ràdh ris na beanntaibh,
Tuitibh oirnne; agus ris na
cnocaibh, Folaichibh sinn.
31 Oir ma ni iad na nithe
so ris a' chrann ùr, ciod a ni
iad ris a' chrìonaich?
32 Agus thugadh mar an
ceudna dithis eile, a bha 'nan
luchd droch-bheirt, chum bhi
air an ceusadh maille ris.
33 Agus an uair a thàinig
iad do'n àit d'an goirear
Calbhari[1], an sin cheus iad e
féin, agus na droch dhaoine;
fear dhiubh air a làimh dheis,
agus am fear eile air a làimh
chlì.
34 An sin thubhairt Iosa,
Athair, maith dhoibh; oir
cha'n 'eil fhios aca ciod a ta
iad a' deanamh. Agus roinn
iad 'eudach, agus thilg iad
crannchur *air*.
35 Agus sheas an sluagh
ag amharc: agus rinn na
h-uachdarain fanoid *air* maille
riu-san, ag ràdh, Shaor e
daoine eile; saoradh se e féin,
ma's e so Criosd, aon taghta
Dhé.
36 Agus rinn na saigh-
dearan mar an ceudna fanoid
air, a' teachd d'a ionnsuidh,
agus a' tairgseadh fìon geur
dha,
37 Agus ag ràdh, Ma's tu
righ nan Iudhach, teasairg
thu féin.
38 Agus bha sgrìobhadh
mar an ceudna air a sgrìobh-
adh os a cheann, ann an li-
trichibh Gréigis, agus Laidin,
agus Eabhra, IS E SO
RIGH NAN IUDHACH.
39 Agus thug aon do na
droch dhaoinibh a chrochadh,
toibheum dha, ag ràdh, Ma's
tu Criosd, saor thu féin agus
sinne.
40 Ach fhreagair am fear
eile, agus chronuich se e, ag
ràdh, Nach 'eil eagal Dé ort,
agus gu bheil thu fo 'n aon
dìteadh *ris?*
41 Agus sinne da rìreadh
an ceartas; oir a ta sinn a'
faotainn nan nithe sin a thoill
ar gnìomharan: ach cha d'-
rinn an duine so cron air bith.
42 Agus thubhairt e ri Iosa,
A Thighearn, cuimhnich
ormsa 'nuair a thig thu do d'
rìoghachd.
43 Agus thubhairt Iosa ris,
Gu deimhin a ta mi ag ràdh
riut, gu'm bi thu maille rium-
sa an diugh ann am pàrras.
44 Agus bha e mu thim-
chioll na seathadh uaire, agus
bha dorchadas air an talamh
uile gus an naothadh uair.
45 Agus dhorchaicheadh a'
ghrian, agus reubadh brat-
roinn an teampuill 'na
mheadhon.
46 Agus an uair a ghlaodh
Iosa le guth mòr, thubhairt e
Athair, a ta mi tiomnadh mo
spioraid a'd' làmhaibh-sa:
agus an uair a thubhairt e so,
thug e suas an deò.
47 A nis an uair a chunn-
aic an ceannard-ceud an ni
a rinneadh, thug e glòir do
Dhia, ag ràdh, Gu fìrinneach
b'ionracan an duine so.
48 Agus an sluagh uile a
chruinnich, dh'ionnsuidh an
t-seallaidh sin, an uair a
chunnaic iad na nithe a rinn-
eadh, phill iad air an ais, a'
bualadh an uchd.
49 Agus sheas a luchd-
eòlais uile, agus na mnài a
lean e o Ghalile, am fad

[1] *àit a' chlaiginn.*

uaith, ag amharc air na nith-
ibh sin.
50 Agus, feuch, duine
àraidh d' am b' ainm Ioseph,
comhairleach, *a bha* 'na
dhuine maith, agus 'na fhìr-
ean;
51 (Cha d'aontaich an
duine so d'an comhairle, no
d'an gnìomh;) O Arimatea,
baile leis na h-Iudhaich;
neach mar an ceudna aig an
robh sùil ri rìoghachd Dhé.
52 Chaidh esan gu Pilat,
agus dh'iarr e corp Iosa.
53 Agus air dha a thoirt a
nuas, phaisg e ann an lìon-
eudach e, agus chuir e ann
an uaigh e a chladhaicheadh
á carraig, anns nach do chuir-
eadh aon duine riamh roimhe.
54 Agus b'e sin là an ull-
uchaidh, agus bha an t-sàbaid
am fagus.
55 Agus lean na mnài a
thàinig maille ris o Ghalile,
agus chunnaic iad an uaigh,
agus cionnus a chuireadh a
chorp.
56 Agus phill iad, agus
dh'ulluich iad spìosraidh[1] a-
gus oladh deadh fhàile; agus
ghabh iad tàmh air là na sàb-
aid, a réir na h-àithne.

CAIB. XXIV.

1 Chuireadh aiseirigh Chriosd an céill le dà aingeal do na mnaibh a thàinig a dh'amharc na h-uaighe: 13 Dh'fhoillsicheadh Criosd féin do'n dithis dheisciobul a chaidh gu h-Emaus: 36 'na dhéigh sin dh'fhoillsicheadh e do na h-abstolaibh, agus chronuich e iad air son am mi-chreidimh.

ANIS air a' cheud *là* do'n
t-seachduin, gu ro mhoch
air mhaduinn, thàinig iad
chum na h-uaighe, a' toirt leo
nan spìosraidh a dh'ulluich
iad, agus *mnài* àraidh *eile*
maille riu.
2 Agus fhuair iad a' chlach
air a caruchadh o'n uaigh.
3 Agus air dhoibh dol a
steach, cha d'fhuair iad corp
an Tighearn Iosa.
4 Agus am feadh a bha iad
an ioma-cheisd mu'n ni so,
feuch, sheas dithis dhaoine
làimh riu ann an eudaichibh
dealrach.
5 Agus air dhoibh bhi fuidh
eagal, agus a' cromadh *an*
aghaidh chum na talmhainn,
thubhairt iad riu, C'ar son a
ta sibh ag iarraidh an ti a ta
beò, am measg nam marbh?
6 Cha 'n 'eil e an so, ach
dh'éirich e: cuimhnichibh
mar a labhair e ribh air dha
bhi fathast ann an Galile,
7 Ag ràdh, Is éigin do
Mhac an duine bhi air a thoirt
thairis do làmhaibh dhaoine
peacach, agus a bhi air a
cheusadh, agus éirigh a rìs
an treas là.
8 Agus chuimhnich iad a
bhriathran.
9 Agus air dhoibh pilltinn
o'n uaigh, dh'innis iad na
nithe so uile do'n aon fhear
deug, agus do chàch uile.
10 Agus b'i Muire Magda-
len, agus Ioanna, agus Muire
màthair Sheumais, agus mnài
eile maille riu, a dh'innis
na nithe so do na h-abstol-
aibh.
11 Agus mheasadh am
briathra leo-san mar sgeula
faoine, agus cha do chreid
siad iad.
12 An sin air éirigh do
Pheadar, ruith e chum na h-
uaighe; agus air dha cromadh
sìos, chunnaic e'n lìon-eud-
ach 'na luidhe leis féin, agus
dh'fhalbh e, a' gabhail iong-

[1] *luibhean cùbhraidh.*

antais leis féin mu'n ni so a
rinneadh.
13 Agus, feuch, bha dithis
diubh a' dol air an là sin féin
gu baile d'am b'ainm Emaus,
a bha tri fichead stàid o Ieru-
salem.
14 Agus bha iad a' labh-
airt eatorra fein mu thim-
chioll nan nithe ud uile a
thachair.
15 Agus an uair a bha iad
a' còmhradh, agus a' co-reus-
onachadh, thàinig Iosa e féin
am fagus, agus dh'imich e
maille riu.
16 Ach bha'n sùilean air
an cumail, air chor as nach
d'aithnich iad e.
17 Agus thubhairt e riu,
Ciod e an còmhradh so air
am bheil sibh a' teachd ead-
araibh féin, ag imeachd
dhuibh, agus sibh dubhach?
18 Agus fhreagair fear
diubh d'am b'ainm Cleopas,
agus thubhairt e ris, Am
bheil thusa a mhàin a'd'
choigreach an Ierusalem, a-
gus gun fhios agad air na
nithibh a rinneadh innte anns
na làithibh so?
19 Agus thubhairt e riu,
Ciod na nithe? Agus thubh-
airt iadsan ris, Na nithe a
thaobh Iosa o Nasaret, a bha
'na fhàidh cumhachdach ann
an gnìomh agus ann am focal
am fianuis Dé, agus an t-
sluaigh uile:
20 Agus cionnus a thug
na h-àrd-shagairt agus ar
n-uachdarain thairis chum
dìtidh bàis e, agus a cheus
iad e.
21 Ach bha dùil againne
gu'm b'esan an ti a bha gu
Israel a shaoradh; agus a
thuilleadh air so uile, is e 'n
diugh an treas là o rinneadh
na nithe so.
22 Agus mar an ceudna,
chuir mnài àraidh dhinn féin,
a chaidh gu moch a dh'ionn-
suidh na h-uaighe, mòr-
ìoghnadh[1] oirnn:
23 Agus an uair nach d'-
fhuair iad a chorp, thàinig
iad, ag ràdh, gu'm fac iad
sealladh do ainglibh, a thubh-
airt gu bheil e beò.
24 Agus chaidh dream
àraidh dhiubhsan a bha maille
ruinn féin, chum na h-uaighe,
agus fhuair iad eadhon mar
thubhairt na mnài; ach cha'n
fhac iad esan.
25 An sin thubhairt e riu,
O dhaoine amaideach[2], agus
mall-chridheach a chreid-
sinn nan nithe sin uile a
labhair na fàidhean!
26 Nach b'éigin do Chriosd
na nithe so fhulang, agus dol
a steach d'a ghlòir?
27 Agus air dha tòiseach-
adh o Mhaois, agus o na
fàidhibh uile, dh'eadar-mhìn-
ich e dhoibh anns na sgriobt-
uiribh uile na nithe m'a
thimchioll féin.
28 Agus dhruid iad ris a'
bhaile, d'an robh iad a' dol:
agus leig esan air gu'n rach-
adh e ni b'fhaide.
29 Ach cho-éignich iadsan
e, ag ràdh, Fan maille ruinne,
oir a ta e dlùth do'n fheasgar,
agus tha deireadh an là ann.
Agus chaidh e steach a dh'-
fhuireach maille riu.
30 Agus an uair a shuidh e
gu biadh maille riu, air dha
aran a ghlacadh, bheannaich
se *e*, agus bhris se *e*, agus thug
e dhoibh *e*.

[1] *uamhas.*

[2] *neo-mhothachail.*

31 Agus dh'fhosgladh an sùilean, agus dh'aithnich iad e; agus chaidh e as an t-shealladh.

32 Agus thubhairt iad r'a chéile, Nach robh ar cridhe a' lasadh annainn, am feadh a bha e a' labhairt ruinn air an t-slighe, agus an uair a dh'fhosgail e dhuinn na sgriobtuirean?

33 Agus dh'éirich iad air an uair sin féin, agus phill iad gu Ierusalem, agus fhuair iad an t-aon fhear deug cruinn an ceann a chéile, agus an dream a bha maille riu,

34 Ag ràdh, Dh'éirich an Tighearna da rìreadh, agus chunncas le Simon e.

35 Agus dh'innis iad na nithe *a rinneadh* air an t-slighe, agus mar a dh'aithnicheadh leo e ann am briseadh an arain.

36 Agus ag labhairt nan nithe so dhoibh, sheas Iosa féin 'nam meadhon, agus thubhairt e riu, Sìth maille ribh.

37 Ach bha iadsan fuidh gheilt-chrith agus fuidh eagal, agus shaoil iad gur spiorad a chunnaic iad.

38 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh fo bhuaireas[1], agus c'ar son a ta smuaintean ag éirigh suas ann bhur cridheachaibh?

39 Feuchaibh mo làmhan agus mo chosan, gur mi féin a th'ann: laimhsichibh mi, agus faicibh; oir cha'n 'eil aig spiorad feoil agus cnàmha, mar a chi sibh agam-sa.

40 Agus an uair a thubhairt e so, nochd e dhoibh a làmhan agus a chosan.

41 Agus air dhoibh bhi fathast mi-chreideach troimh aoibhneas, agus iad fuidh iongantas, thubhairt e riu, Am bheil biadh sam bith agaibh an so?

42 Agus thug iad da mìr do iasg ròiste, agus do chìr-mheala.

43 Agus ghlac se e, agus dh'ith e 'nam fianuis.

44 Agus thubhairt e riu, Is iad so na briathran a labhair mi ribh, 'nuair a bha mi fathast maille ribh, gur éigin do na h-uile nithibh a ta sgrìobhta ann an lagh Mhaois, agus *anns* na fàidhibh, agus *anns* na salmaibh mu m' thimchioll-sa, bhi air an coimhlionadh.

45 An sin dh'fhosgail e an tuigse, chum gu'n tuigeadh iad na sgriobtuirean.

46 Agus thubhairt e riu, Mar so a ta e sgrìobhta, agus mar so b'éigin do Chriosd fulang, agus éirigh o na marbhaibh an treas là:

47 Agus aithreachas agus maitheanas peacaidh bhi air an searmonachadh 'na ainm-san, do na h-uile chinnich, a' tòiseachadh aig Ierusalem.

48 Agus is fianuisean sibhse air na nithibh so.

49 Agus, feuch, cuiridh mise gealladh m'Athar oirbh[2]: ach fanaibh-sa ann am baile Ierusaleim, gus an sgeadaichear le cumhachd o na h-àrdaibh sibh.

50 Agus thug e mach iad co fhad ri[3] Betani; agus thog

[1] *thrioblaid.*

[2] *cuiridh mise na gheall m' Athair d'ur n-ionnsuidh.* [3] *as.*

e suas a làmhan, agus bheannaich e iad.
51 Agus am feadh a bha e 'gam beannachadh, dhealaicheadh riu e, agus thogadh suas gu nèamh e.
52 Agus rinn iad aoradh dha, agus phill iad gu Ierusalem le gairdeachas mor:
53 Agus bha iad a ghnàth anns an teampull, a' moladh agus a' beannachadh Dhé. Amen.

An SOISGEUL a reir EOIN.

CAIB. I.

1 *Diadhachd, daoineachd, agus dreuchd Iosa Criosd.* 15 *Fianuis Eoin.* 37 *Gairm Aindreais, Pheadair,* 43 *Philip,* 45 *agus Netanaeil.*

ANNS an toiseach bha am Focal, agus bha am Focal maille ri Dia, agus b'e am Focal Dia.
2 Bha e so air tùs maille ri Dia.
3 Rinneadh na h-uile nithe leis; agus as 'eugmhais cha d'rinneadh aon ni a rinneadh.
4 Ann-san bha beatha, agus b'i a' bheatha solus dhaoine.
5 Agus tha 'n solus a' soillseachadh anns an dorchadas, agus cha do ghabh an dorchadas e.
6 Chuireadh duine o Dhia, d'am b'ainm Eoin.
7 Thàinig esan mar fhianuis, chum fianuis a thoirt mu'n t-solus, chum gu'n creideadh na h-uile trìdsan.
8 Cha b'esan an solus sin, ach *chuireadh e* chum gu tugadh e fianuis mu'n t-solus.
9 B'e so an solus fior a ta soillseachadh gach uile dhuine tha teachd chum an t-saoghail.
10 Bha e anns an t-saoghal, agus rinneadh an saoghal leis, agus cha d'aithnich an saoghal e.
11 Thàinig e dh'ionnsuidh a dhùthcha féin, agus cha do ghabh a *mhuinntir* féin ris.
12 Ach a mheud as a ghabh ris, thug e dhoibh cumhachd a bhi 'nan cloinn do Dhia, *eadhon* dhoibh-san a ta creidsinn 'na ainm:
13 A bha air an gineamhuin, cha'n ann o fhuil, no o thoil na feòla, nò o thoil duine, ach o Dhia.
14 Agus rinneadh[1] am Focal 'na fheoil, agus ghabh e còmhnuidh 'nar measg-ne, (agus chunnaic sinn a ghlòir, mar ghlòir aoin-ghin Mhic an Athar,) làn gràis agus fìrinn.
15 (Thug Eoin fianuis uime, agus ghlaodh e, ag ràdh, Is e so an ti mu'n do labhair mi, An ti a ta teachd a'm' dhéigh, tha toiseach aig orm; oir bha e romham.)
16 Agus as a lànachd-san

[1] *dh'fhàs.*

fhuair sinne uile, agus gràs
air son gràis.
17 Oir thugadh an lagh le
Maois, ach thàinig an gràs
agus an fhìrinn le Iosa
Criosd.
18 Cha'n fhaca neach air
bith Dia riamh; an t-aon-
ghin Mic, a ta ann an uchd
an Athar, is esan a dh'fhoill-
sich e.
19 Agus is e so fianuis
Eoin: An uair a chuir na
h-Iudhaich sagairt agus Le-
bhithich o Ierusalem, chum
gu'm fiosraicheadh iad deth,
Cò thusa?
20 Dh'aidich esan, agus
cha d'àicheadh e; ach dh'-
aidich e, Cha mhi Criosd.
21 Agus dh'fhiosraich iad
deth, Ciod ma seadh? An tu
Elias? Agus thubhairt e, Cha
mhi. An tu am fàidh? Agus
fhreagair e, Cha *mhi*.
22 An sin thubhairt iad ris,
Cò thu? chum gu'n toir sinn
freagradh dhoibh-san a chuir
uatha sinn: ciod a tha thu
'g ràdh mu do thimchioll
féin?
23 Thubhairt e, *Is* mise
guth an ti a ghlaodhas[1] anns
an fhàsach, Deanaibh dìr-
each slighe an Tighearna,
mar thubhairt am fàidh E-
saias.
24 Agus an dream a chuir-
eadh *leis an teachdaireachd*,
b'ann do na Phairisich *iad*.
25 Agus dh'fhiosraich iad
deth, agus thubhairt iad ris,
C'ar son ma seadh a ta thu
a' baisteadh, mur tu Criosd,
no Elias, no am fàidh?
26 Fhreagair Eoin iad, ag
ràdh, A ta mise a' baisteadh
le h-uisge; ach a ta neach
'na sheasamh 'nur measg,
nach aithne dhuibh;
27 Is e so an ti, a ta teachd
a'm' dhéighsa, aig am bheil
toiseach orm, neach nach
airidh mise air barr-iall a
bhròige fhuasgladh.
28 Rinneadh na nithe so
ann am Betani[2] air an taobh
thall do Iordan, far an robh
Eoin a' baisteadh.
29 Air an là màireach
chunnaic Eoin Iosa a' teachd
d'a ionnsuidh, agus thubhairt
e, Feuch Uan Dé, a ta toirt
air falbh peacaidh an t-saogh-
ail!
30 Is e so an ti mu'n dubh-
airt mi, Tha fear a' teachd
a'm' dhéigh, aig am bheil
barrachd orm; oir bha e
romham.
31 Agus cha robh aithne
agam-sa air: ach a chum
gu'm bitheadh e air fhoill-
seachadh do Israel, uime sin
thàinig mi a' baisteadh le h-
uisge.
32 Agus thug Eoin fianuis,
ag ràdh, Chunnaic mi an
Spiorad a' teachd a nuas mar
choluman o nèamh, agus
ghabh e còmhnuidh air.
33 Agus cha b'aithne
dhomhsa e: ach an ti a chuir
mi a bhaisteadh le h-uisge,
thubhairt esan rium, Ge b'e
air am faic thu an Spiorad a'
teachd a nuas agus a' gabhail
còmhnuidh air, is e sin an ti
a bhaisteas leis an Spiorad
naomh.
34 Agus chunnaic mi, agus
rinn mi fianuis, gur e so Mac
Dhé.
35 Air an là màireach a rìs
sheas Eoin, agus dithis d'a
dheisciobluibh;

[1] *Is mise esan aig am bheil a ghuth ag éigheach.* [2] *Betabara.*

36 Agus air dha amharc air Iosa, agus e ag imeachd[1], thubhairt e, Feuch Uan Dé!

37 Agus chual an dithis dheisciobul e a' labhairt, agus lean iad Iosa.

38 Agus air tionndadh do Iosa, chunnaic e iad 'g *a* leantuinn, agus thubhairt e riu, Ciod a ta sibh ag iarraidh? Thubhairt iadsan ris, Rabbi, (is e sin r'a ràdh, air eadar-theangachadh, A mhaighstir,) c'àit am bheil thu gabhail còmhnuidh?

39 Thubhairt e riu, Thigibh agus faicibh. Thàinig iad agus chunnaic iad c'àit an robh e gabhail còmhnuidh, agus dh'fhan iad maille ris an là sin: oir bha e mu thimchioll na deicheamh uaire.

40 B'e Aindreas, bràthair Shimoin Pheadair, aon do'n dithis a chual Eoin *a' labhairt,* agus a lean esan.

41 Fhuair esan air tùs a bhràthair féin Simon, agus thubhairt e ris, Fhuair sinne am Mesias, is e sin, air eadar-théangachadh, Criosd[2].

42 Agus thug e chum Iosa e; Agus an uair a dh'amhairc Iosa air, thubhairt e, Is tusa Simon mac Iona: gairmear Cephas dhiot, is e sin air eadar-theangachadh, Peadar[3].

43 Air an là 'na dhéigh sin, bu toil le Iosa dol a mach do Ghalile, agus fhuair e Philip, agus thubhairt e ris, Lean mise.

44 A nis bha Philip o Bhetsaida, baile Aindreais agus Pheadair.

45 Fhuair Philip Natanael, agus thubhairt e ris, Fhuair sinne an ti mu'n do sgrìobh Maois anns an lagh, agus na fàidhean, Iosa o Nasaret, mac Ioseiph.

46 Agus thubhairt Natanael ris, Am feud ni maith air bith teachd á Nasaret? Thubhairt Philip ris, Thig agus faic.

47 Chunnaic Iosa Natanael a' teachd d'a ionnsuidh, agus thubhairt e uime, Feuch Israeleach da rìreadh, anns nach 'eil cealg!

48 Thubhairt Natanael ris, Cionnus is aithne dhuit mi? Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Mun do ghairm Philip thu, 'nuair a bha thu fo 'n chrann-fhìge, chunnaic mise thu.

49 Fhreagair Natanael agus thubhairt e ris, Rabbi, is tusa Mac Dhé; is tu Righ Israeil.

50 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, A chionn gu'n dubhairt mi riut, chunnaic mi thu fo 'n chrann-fhìge, am bheil thu creid-sinn? chi thu nithe a's mò na iad so.

51 Agus thubhairt e ris, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, 'Na dhéigh so chi sibh nèamh fosgailte, agus aingil Dhé a' dol suas agus a teachd a nuas air Mac an duine.

CAIB. II.

1 Rinn Criosd fìon do'n uisge: 12 chaidh e do Chapernaum, agus do Ierusalem. 14 far an do ghlan e an teampull o luchd reicidh agus ceannachd: 19 roimh-innis e a bhàs agus 'ais-eiridh. 23 Chreid mòran ann air son a mhìorbhuilean, ach cha d'earb se e féin riu.

AGUS air an treas là bha pòsadh ann an Cana Gha-

[1] *a' sràid-imeachd.*

[2] *Christcs, Gr. i. e. Aon ungta.*

[3] *Petros, Gr. i. e. carraig.*

lile; agus bha màthair Iosa
an sin.

2 Agus fhuair Iosa mar an
ceudna agus a dheisciobuil
cuireadh chum a' phòsaidh.

3 Agus air teireachdainn
do'n fhìon, thubhairt màthair
Iosa ris, Cha'n 'eil fìon aca.

4 Thubhairt Iosa rithe,
Ciod e mo ghnothuch-sa riut,
a bhean? cha d'thàinig m'
uair-sa fathast.

5 Thubhairt a mhàthair ris
an luchd frithealaidh, Ge b'e
ni a their e ribh, deanaibh *e*.

6 Agus bha sè soithichean
uisge do chloich air an cur an
sin, a réir gnàtha glanaidh
nan Iudhach, a ghabhadh dà
fheircin no tri gach aon
diubh.

7 Thubhairt Iosa riu, Lìon-
aibh na soithiche le uisge.
Agus lìon siad iad gus am
beul.

8 Agus thubhairt e riu,
Tairngibh a nis, agus thug-
aibh chum uachdarain na
cuirme[1]. Agus thug iad
ann e.

9 'Nuair a bhlais uachd-
aran na cuirme an t-uisge
a rinneadh 'na fhìon, (agus
cha robh fhios aige cia as a
thàinig e; ach bha fhios aig
an luchd-frithealaidh a tharr-
uing an t-uisge,) ghairm
uachdaran na cuirme am fear
nuadh-pòsda[2].

10 Agus thubhairt e ris,
Cuiridh gach duine fìon
maith a làthair air tùs; agus
an uair a dh òlas daoine gu
leoir, an sin *am fìon* a's miosa:
ach ghléidh thusa am fìon
maith gus a nis.

11 An toiseach so do
mhìorbhuilibh rinn Iosa ann
an Cana Ghalile, agus dh'-
fhoillsich e a ghlòir; agus
chreid a dheisciobuil ann.

12 An déigh so chaidh e
sìos do Chapernaum, e féin,
agus a mhàthair, agus a
bhràithrean, agus a dheis-
ciobuil; agus cha d'fhan iad
ann mòran do làithibh.

13 Agus bha càisg nan
Iudhach am fagus; agus
chaidh Iosa suas gu Ierusa-
lem.

14 Agus fhuair e 'nan
suidhe anns an teampull
luchd-reicidh cruidh[3], agus
chaorach, agus choluman, a-
gus luchd malairt an airgid:

15 Agus air deanamh
sgiùrsair[4] dha do chordaibh
caola, dh'fhuadaich e mach
as an teampull iad uile, agus
na caoraich agus an crodh;
agus dhòirt e mach airgiod an
luchd-malairt, agus thilg e
na buird thairis;

16 Agus thubhairt e riu-
san a bha reiceadh choluman,
Togaibh iad sin á so; na
deanaibh tigh m' Athar-sa
'na thigh marsandachd.

17 Agus chuimhnich a
dheisciobuil gu'n robh e
sgrìobhta, Dh'ith eud[5] do
thighe suas mi.

18 An sin fhreagair na h-
Iudhaich, agus thubhairt iad
ris, Ciod an comhar a nochdas
tu dhuinne, do bhrìgh gu bheil
thu deanamh nan nithe sin?

19 Fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Leagaibh sìos
an teampull so, agus an tri
làithibh cuiridh mise suas e.

20 An sin thubhairt na h-
Iudhaich, Se bliadhna agus
dà fhichead bha an team-
pull so 'ga thogail, agus an

[1] *féisde.* [2] *fear na bainnse.*

[3] *d'hamh.* [4] *cuipe.* [5] *ro-chùram.*

cuir thusa suas an tri làith-
ibh e?
21 Ach labhair esan mu
theampull a chuirp.
22 Uime sin an uair bha e
air éirigh o na marbhaibh,
chuimhnich a dheisciobuil
gu'n dubhairt e so: agus
chreid iad an sgriobtuir, agus
am focal a thubhairt Iosa.
23 A nis an uair a bha e
an Ierusalem aig a' chàisg,
air an fhèill[1], chreid mòran
'na ainm, an uair a chunnaic
iad na mìorbhuilean a rinn e.
24 Ach cha d'earb Iosa e
féin riu, do bhrìgh gu'm b'-
aithne dha na h-uile dhaoine,
25 Agus nach robh feum
aige neach air bith a dhean-
amh fianuis air duine: oir bha
fhios aige ciod a bha anns an
duine.

CAIB. III.

1 *Theagaisg Criosd do Nicodemus feum na h-athghineamhuin.* 11 *Mu chreidimh 'na bhàs.* 16 *Mòr-ghràdh Dhé do'n chinne-daoine.* 23 *Baisteadh, fianuis, agus teagasg Eoin.*

AGUS bha duine do na
Phairisich, d'am b'ainm
Nicodemus, *a bha* 'na uachd-
aran air na h-Iudhaich:
2 Thàinig esan chum Iosa
san oidhche, agus thubhairt e
ris, A mhaighstir, tha fhios
againn gur fear-teagaisg thu
a thàinig o Dhia: oir cha'n
urrainn duine air bith na
mìorbhuile so dheanamh a ta
thusa a' deanamh, mur bi Dia
maille ris.
3 Fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Gu deimhin
deimhin a ta mi ag ràdh riut,
mur beirear duine a rìs[2], nach
feud e rìoghachd Dhé fhaic-
inn.
4 Thubhairt Nicodemus
ris, Cionnus a dh'fheudas
duine bhi air a bhreith 'nuair
a ta e aosda? am bheil e
comasach air dol a stigh an
dara uair do bhroinn a mhàth-
ar, agus a bhi air a bhreith?
5 Fhreagair Iosa, Gu deimh-
in deimhin a ta mi ag ràdh
riut, mur bi duine air a
bhreith o uisge, agus o'n
Spiorad, cha 'n urrainn e dol
a steach do rìoghachd Dhé.
6 An ni sin a ta air a
bhreith o'n fheoil, is feoil e;
agus an ni si na ta air a bhreith
o'n Spiorad, is spiorad e.
7 Na gabh iongantas gu'n
dubhairt mi riut, Is éigin
duibh bhi air bhur breith a rìs.
8 Tha a' ghaoth a' séideadh
far an àill leatha, agus tha
thu a' cluinntinn a fuaim,
ach cha'n 'eil fhios agad cia
as a tha i teachd, no c'àit a
tha i dol: is ann mar sin a
tha gach neach a tha air a
bhreith o'n Spiorad.
9 Fhreagair Nicodemus
agus thubhairt e ris, Cionnus
a dh'fheudas na nithe so bhi?
10 Fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Am bheil
thusa a'd' fhear-teagaisg Is-
raeil, agus nach aithne dhuit
na nithe so?
11 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh riut, gu bheil
sinne a' labhairt an ni a's fios
duinn, agus a' toirt fianuis air
an ni sin a chunnaic sinn;
agus cha ghabh sibhse ar
fianuis.
12 Ma dh'innis mi dhuibh
nithe talmhaidh, agus nach
creid sibh, cionnus a chreid-
eas sibh ma dh'innseas mi
dhuibh nithe nèamhaidh?

[1] *an àm na féisde.*

[2] *o'n àirde.*

13 Agus cha deachaidh aon neach suas do nèamh, ach an ti a thàinig a nuas o nèamh, Mac an duine a ta air nèamh.

14 Agus mar a thog Maois suas an nathair san fhàsach, is ann mar sin is éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas:

15 Chum as ge b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar e[1], ach gu'm bi a' bheatha mhaireannach aige.

16 Oir is ann mar sin a ghràdhaich Dia an saoghal, gu'n d'thug e 'aon-ghin Mhic féin, chum as ge b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar e, ach gu'm bi a' bheatha shiorruidh aige.

17 Oir cha do chuir Dia a Mhac do'n t-saoghal, chum gu'n dìteadh e an saoghal, ach a chum gu'm biodh an saoghal air a shaoradh trìd-san.

18 An ti a chreideas ann, cha dìtear e: ach an ti nach creid, tha e air a dhìteadh cheana, a chionn nach do chreid e an ainm aoin-ghin Mhic Dhé.

19 Agus is e so an dìteadh, gu'n d'thàinig an solus do'n t-saoghal, agus gu'n do ghràdhaich daoine an dorchadas ni's mò na'n solus, a chionn gu'n robh an gnìomharan olc.

20 Oir gach neach a ta deanamh uilc, tha e toirt fuatha do'n t-solus, agus cha 'n 'eil e teachd chum an t-soluis, air eagal gu'm biodh 'oibre air an cronachadh.

21 Ach an ti a ni an fhìrinn, thig e chum an t-soluis, chum gu'm bi 'oibre follaiseach, gur ann an Dia a rinneadh iad.

22 An déigh sin thàinig Iosa agus a dheisciobuil do thìr Iudea; agus dh'fhan e an sin maille riu, agus bhaist e.

23 Agus bha Eoin mar an ceudna a' baisteadh ann an Enon, làimh ri Salim, do bhrìgh gu'n robh mòran uisgeachan an sin; agus thàinig iad, agus bhaisteadh iad.

24 Oir cha robh Eoin fathast air a thilgeadh am prìosan.

25 An sin dh'éirich ceisd eadar deisciobuil Eoin agus na h-Iudhaich, mu thimchioll glanaidh.

26 Agus thàinig iad chum Eoin, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, an ti a bha maille riut an taobh thall do Iordan, d'an d'thug thu fianuis, feuch, tha esan a' baisteadh, agus tha na h-uile dhaoine a' teachd d'a ionnsuidh.

27 Fhreagair Eoin agus thubhairt e, Cha 'n 'eil duine comasach air ni sam bith a ghabhail, mur bi e air a thoirt da o nèamh.

28 Tha sibhse féin a' toirt fianuis dhomh-sa, gu'n dubhairt mi, Cha mhi Criosd, ach gu'n do chuireadh roimhe mi.

29 An ti aig am bheil a' bhean nuadh-phòsda, is e am fear nuadh-pòsda e: ach caraid an fhir nuadh-phòsda, a ta 'na sheasamh agus ag éisdeachd ris, tha e a' deanamh gairdeachais mhòir air son gutha an fhir nuadh-phòsda: uime sin tha mo ghairdeachas so air a choimhlionadh.

30 Is éigin dasan fàs, ach dhomh-sa bhi air mo luchdachadh.

31 An ti a thig a nuas tha

[1] *bi e caillte.*

e os ceann nan uile; an ti a
tha o'n talamh, tha e talmh-
aidh, agus labhraidh e air
mhodh talmhaidh: an ti a
thig o nèamh, tha e os ceann
nan uile.
32 Agus an nı a chunnaic
agus a chual e, air sin tha e
toirt fianuis; agus cha'n 'eil
aon duine a' gabhail r'a
fhianuis.
33 An ti a ghabh r'a fhian-
uis-san, chuir e a sheula ris,
gu bheil Dia fìor.
34 An ti a chuir Dia uaith,
tha e a' labhairt bhriathra
Dhé: oir cha'n ann a réir
tomhais a tha Dia a' toirt an
Spioraid *da*.
35 Is toigh leis an Athair
am Mac, agus thug e na h-
uile nithe 'na làimh.
36 An ti a chreideas anns
a' Mhac, tha a' bheatha
mhaireannach aige; ach an
ti nach 'eil a' creidsinn anns
a' Mhac, cha'n fhaic a beatha;
ach a ta fearg Dhé a' gabhail
còmhnuidh air.

CAIB. IV.

1 *Rinn Criosd còmhradh ris a' Bhan-samaraich, agus dh' fhoillsich se e féin di.* 27 *Tha 'dheisciobuil fo iongantas.* 31 *Chuir e an céill doibh 'eud féin air son glòire Dhé.* 39 *Chreid mòran do na Samaraich ann.*

AIR an aobhar sin, an uair
a thuig Iosa gu'n cuala
na Phairisich gu'n robh e a'
deanamh agus a' baisteadh
tuilleadh dheisciobul na Eoin,
2 (Ged nach do bhaist Iosa
féin *iad* ach a dheisciobuil,)
3 Dh'fhàg e Iudea, agus
chaidh e a rìs do Ghalile.
4 Agus b'éigin da dol troimh
Shamaria.
5 An sin thàinig e gu baile
a bhuineadh do Shamaria, ris
an abrar Sichar, fagus do'n
fhearann a thug Iacob d'a
mhac Ioseph.
6 A nis bha tobar Iacoib
an sin. Uime sin air do Iosa
bhi sgìth le a thurus, shuidh
e mar sin làimh ris an tobar;
agus bha e mu thimchioll na
seathadh uaire.
7 Thàinig bean o Shamaria
a tharruing uisge: thubhairt
Iosa rithe, Thoir dhomh-sa
deoch.
8 Oir bha a dheisciobuil air
dol do'n bhaile a cheannach
bìdh.
9 An sin thubhairt a' bhean
o Shamaria ris, Cionnus a ta
thusa agus gur Iudhach thu, ag
iarraidh deoch uam-sa, a ta am
Bhan-samaritanaich? oir cha
'n 'eil comunn aig na h-Iudh-
aich ris na Samaritanaich.
10 Fhreagair Iosa agus
thubhairt e rithe, Nam b'-
àithne dhuit tiodhlac [1] Dhé,
agus cò e a ta 'g ràdh riut,
Thoir dhomh deoch, dh'iarr-
adh tu airsan, agus bheir-
eadh e uisge beò dhuit.
11 Thubhairt a' bhean ris,
A Thighearn, cha 'n 'eil inn-
eal tarruing agad, agus tha'n
tobar domhain: uime sin cia
as a ta an t-uisge beò sin
agad?
12 Am mò thusa na ar n-
athair Iacob, a thug dhuinne
an tobar *so*, agus a dh'òl as e
féin, agus a chlann, agus a
spréidh?
13 Fhreagair Iosa agus
thubhairt e rithe, Ge b'e
neach a dh'òlas do'n uisge so,
bithidh tart [2] air a rìs:
14 Ach ge b'e neach a dh'-
òlas do'n uisge a bheir mise

[1] *toirbheartas.*

[2] *iota.*

dha, cha bhi tart gu bràth air: ach an t-uisge a bheir mise dha, bithidh e 'na thobar uisge ann, a' sruthadh suas chum na beatha maireannaich.

15 Thubhairt a' bhean ris, A Thighearn, thoir dhomh-sa an t-uisge so, chum nach bi tart orm, agus nach tig mi an so a tharruing.

16 Thubhairt Iosa rithe, Imich, gairm t'fhear-*pòsda*, agus thig an so.

17 Fhreagair a' bhean agus thubhairt i, Cha 'n 'eil fear agam. Thubhairt Iosa rithe, Is maith a thubhairt thu, Cha'n 'eil fear agam:

18 Oir bha cùignear fhear agad, agus esan a ta agad a nis, cha'n e t'fhear féin e: thubhairt thu so gu fìor.

19 Thubhairt a' bhean ris, A Thighearn, tha mi faicinn gur fàidh thu.

20 Rinn ar n-aithriche aoradh san t-sliabh so; agus tha sibhse ag ràdh, gur ann an Ierusalem a ta an t-ionad anns an còir aoradh a dheanamh.

21 Thubhairt Iosa rithe, A bhean, creid mise, gu bheil an uair a' teachd, anns nach dean sibh aoradh do'n Athair aon chuid san t-sliabh so, no ann an Ierusalem.

22 Tha sibh a' deanamh aoraidh do'n ni nach aithne dhuibh: tha sinne a' deanamh aoraidh do'n ni a's aithne dhuinn: oir is ann o na h-Iudhaich a ta slàinte.

23 Ach a ta an uair a' teachd, agus a ta *i* nis ann, anns an dean am fìor luchd-aoraidh aoradh do'n Athair ann an spiorad agus ann am fìrinn: oir a ta an t-Athair ag iarraidh an leithide so do luchd-aoraidh.

24 Is Spiorad Dia, agus is éigin d'a luchd-aoraidh, aoradh a dheanamh *dha* an spiorad agus am fìrinn.

25 Thubhairt a' bhean ris, Tha fhios agam gu bheil am Mesias a' teachd, ris an abrar Criosd: 'nuair a thig esan innsidh e na h-uile nithe dhuinn.

26 Thubhairt Iosa rithe, Is mise *e*, a ta labhairt riut.

27 Agus air a so thàinig a dheisciobuil, agus b'iongantach leo gu'n robh e labhairt ris a' mhnaoi: ach cha dubhairt aon neach, Ciod a tha thu 'g iarraidh? no, C'ar son a tha thu labhairt rithe?

28 An sin dh'fhàg a' bhean a soitheach uisge, agus dh'-fhalbh i do'n bhaile, agus thubhairt i ris na daoinibh,

29 Thigibh, faicibh duine a dh'innis dhomh-sa na h-uile nithe a rinn mi riamh: Nach e so Criosd[1]?

30 An sin chaidh iad a mach as a' bhaile, agus thàinig iad d'a ionnsuidh-san.

31 San àm sin féin ghuidh a dheisciobuil air, ag ràdh, A mhaighstir, ith.

32 Ach thubhairt esan riu, Tha agam-sa biadh r'a itheadh air nach 'eil fhios agaibh-sa.

33 Uime sin thubhairt na deisciobuil r'a chéile, An d'-thug neach air bith *ni* d'a ionnsuidh r'a itheadh?

34 Thubhairt Iosa riu, Is e mo bhiadh-sa toil an ti a chuir uaith mi a dheanamh, agus 'obair a chrìochnachadh,

[1] *An e so Criosd?*

35 Nach abair sibhse, A ta
ùine cheithir mìosan ann fath-
ast, agus *an sin* thig am fogh-
aradh? feuch, a ta mi ag ràdh
ribh, Togaibh suas bhur sùil-
ean, agus seallaibh air na
h-achaibh; oir a ta iad a
cheana geal chum an fhogh-
araidh.
36 Agus an ti a bhuaineas
tha e faotainn tuarasdail, a-
gus a' cruinneachadh toraidh
chum na beatha maireann-
aich; chum gu'n dean an ti
a chuireas, agus an ti a
bhuaineas, gairdeachas le
chéile[1].
37 Agus an so tha an ràdh[2]
ud fìor, Gu bheil neach a'
cur, agus neach eile a' buain.
38 Chuir mise sibhse a
bhuain an ni sin nach do
shaothraich sibh: shaothraich
daoine eile, agus chaidh sibhse
steach 'nan saothair.
39 Agus chreid mòran do
Shamaritanaich a' bhaile sin
ann, air son cainnte na mnà,
a thug fianuis, *ag ràdh*, Dh'-
innis e dhomh na h-uile nithe
a rinn mi riamh.
40 Uime sin an uair a
thàinig na Samaritanaich d'a
ionnsuidh, ghuidh iad air
fantuinn maille riu: agus
dh'fhuirich e an sin dà là.
41 Agus chreid mòran
tuilleadh air son 'fhocail féin:
42 Agus thubhairt iad ris
a' mhnaoi, Tha sinn a' creid-
sinn cha'n ann á so suas air
son do chòmhraidh-sa: oir
chuala sinn féin e, agus a ta
fhios againn gur e so da rìr-
eadh Criosd, Slànuighear an
t-saoghail.
43 Agus an déigh dà là
dh'fhalbh e as a sin, agus
chaidh e do Ghalile:
44 Oir thug Iosa féin fian-
uis, nach 'eil urram aig fàidh
'na thìr féin.
45 Uime sin, an uair a
thàinig e do Ghalile, ghabh
na Galiléaich ris, air dhoibh
na nithe sin uile fhaicinn a
rinn e ann an Ierusalem air
an fhéill: oir chaidh iadsan
mar an ceudna chum na féille.
46 An sin thàinig Iosa a
rìs do Chana Ghalile, far an
d'rinn e fìon do'n uisge. A-
gus bha duine cumhachdach[3]
àraidh, aig an robh a mhac
gu tinn ann an Capernaum.
47 'Nuair a chual esan gu'n
robh Iosa air teachd á Iudea
do Ghalile, chaidh e d'a
ionnsuidh, agus ghuidh e air
gu'n rachadh e sìos, agus gu'n
slànuicheadh e a mhac: oir
bha e ri h-uchd bàis.
48 An sin thubhairt Iosa
ris, Mur faic sibh comharan
agus mìorbhuilean, cha chreid
sibh.
49 Thubhairt an duine
cumhachdach ris, A Thigh-
earn, rach[4] sìos mum faigh
mo leanaban bàs.
50 Thubhairt Iosa ris, Im-
ich; tha do mhac beò. Agus
chreid an duine am focal a
labhair Iosa ris, agus dh'-
imich e.
51 Agus am feadh a bha e
fathast a' dol sìos, choinnich
a sheirbhisich e, agus dh'innis
iad *da*, ag ràdh, Tha do mhac
beò[5].
52 An sin dh'fhiosraich e
dhiubh an uair anns an deach-
aidh e am feabhas: agus
thubhairt iad ris, An dé air

[1] *cuideachd, maraon.*
[2] *an gnàth-fhocal.*

[3] *mòr, rìoghail.*
[4] *theirig, falbh, gabh.* [5] *gu maith*

an t-seachdamh uair dh'fhàg am fiabhrus e.

53 An sin dh'aithnich an t-athair gu'm *b'i* an uair sin féin, anns an dubhairt Iosa ris, Tha do mhac beò; agus chreid e féin, agus a theaghlach uile.

54 *'Se* so a rìs an dara mìorbhuil a rinn Iosa, 'nuair a thàinig e á Iudea do Ghalile.

CAIB. V.

1 *Leighis Iosa air là na sàbaid an duine a bha fuidh leòn rè ochd bliadhna deug thar fhichead:* 10 *Rinn na h-Iudhaich uime sin connsachadh ris, agus geur-leanmhuinn air.*

'NA dhéigh so bha féill nan Iudhach *ann;* agus chaidh Iosa suas gu Ierusalem.

2 A nis a ta ann an Ierusalem, làimh ri *geata*[1] nan caorach, lochan ris an abrar sa' chainnt Eabhruidhich, Betesda, aig am bheil cùig tighean-fasgaidh[2].

3 Annta sin bha 'nan luidhe mòr-bhuidheann do dhaoinibh euslan, dalla, bacach, seargta, a' feitheamh ri caruchadh an uisge.

4 Oir chaidh aingeal sìos an àm àraidh san lochan, agus chuir e an t-uisge troimh chéile: uime sin an ceud neach a rachadh sìos ann, an déigh cur troimh chéile an uisge, rinneadh slàn e a dh'aon tinneas a bhiodh air.

5 Agus bha duine àraidh an sin, a bha ochd bliadhna deug thar fhichead ann an euslaint.

6 'Nuair a chunnaic Iosa esan 'na luidhe, agus fios aige gu'n robh e nis ùine fhada *mar sin,* thubhairt e ris, Am miann leat bhi air do dheanamh slàn?

7 Fhreagair an duine euslan e, A Thighearn, cha'n 'eil duine agam, an uair a chuirear an t-uisge troimh a chéile, a chuireas anns an lochan mi: ach am feadh a ta mise teachd, tha neach eile a' dol sìos romham.

8 Thubhairt Iosa ris, Eirich, tog do leabadh, agus imich.

9 Agus air ball rinneadh an duine slàn, agus thog e a leabadh, agus dh'imich e: agus bha'n t-sàbaid ann air an là sin.

10 Uime sin thubhairt na h-Iudhaich ris an ti a shlànuicheadh, Is i an t-sàbaid a ta ann; cha'n 'eil e dligheach dhuit do leabadh a ghiùlan.

11 Fhreagair e iad, An ti a rinn slàn mi, thubhairt esan rium, Tog do leabadh agus imich?

12 An sin dh'fhiosraich iad deth, Cò an duine a thubhairt riut, Tog do leabadh agus imich?

13 Agus cha robh fhios aig an ti a shlànuicheadh, cò e: oir chaidh Iosa as a shealladh, air do mhòr-shluagh bhi anns an àit.

14 'Na dhéigh so fhuair Iosa e anns an teampull, agus thubhairt e ris, Feuch, rinneadh slàn thu: na peacaich ni's mò, air eagal gu'n tachair ni's miosa dhuit.

15 Dh'imich an duine, agus dh'innis e do na h-Iudhaich gu'm b'e Iosa rinn slàn e.

16 Agus air a shon so rinn na h-Iudhaich geur-lean-

[1] margadh.

[2] sgath-thighean.

mhuinn air Iosa, agus dh'iarr iad a mharbhadh, do bhrìgh gu'n d'rinn e na nithe so air an t-sàbaid.

17 Ach fhreagair Iosa iad, Tha m'Athair ag oibreachadh gus a nis, agus tha mise ag oibreachadh.

18 Uime sin bu mhòid a dh'iarr na h-Iudhaich a mharbhadh, a chionn nach e mhàin gu'n do bhris e an t-sàbaid, ach gu'n dubhairt e mar an ceudna gu'm b'e Dia 'Athair-san, 'ga dheanamh féin co-ionann ri Dia.

19 Air an aobhar sin fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach 'eil am Mac comasach air ni sam bith a dheanamh uaith féin, ach an ni a chi e an t-Athair a' deanamh: oir ge b'e nithe a ni esan, na nithe sin féin ni am Mac mar an ceudna.

20 Oir is ionmhuinn leis an Athair am Mac, agus a ta e a' foillseachadh dha nan uile nithe a tha e féin a' deanamh: agus foillsichidh e dha oibre a's mò na iad so, air chor as gu'm bi iongantas oirbhse.

21 Oir mar a ta an t-Athair a' dùsgadh, agus a' beothachadh nam marbh, is amhuil sin a ta am Mac a beothachadh an dream a's àill leis.

22 Oir cha'n 'eil an t-Athair a' toirt breth air duine sam bith; ach thug e gach uile bhreitheanas do'n Mhac:

23 Chum gu'n tugadh na h-uile dhaoine urram do'n Mhac, amhuil mar a ta iad a' toirt urraim do'n Athair. An ti nach 'eil a' toirt urraim do'n Mhac, cha'n 'eil e toirt urraim do'n Athair a chuir uaith e.

24 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti a dh'éisdeas ri m' fhocal-sa, agus a ta creidsinn anns an ti a chuir uaith mi, tha a' bheatha mhaireannach aige, agus cha tig e chum dìtidh; ach chaidh e thairis o bhàs gu beatha.

25 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu bheil an uair a' teachd, agus gu bheil i nis ann, anns an cluinn na mairbh guth Mhic Dhé: agus an dream a chluinneas, bithidh iad beò.

26 Oir mar a ta aig an Athair beatha ann féin, is amhuil sin a thug e do'n Mhac beatha a bhi aig ann féin;

27 Agus thug e mar an ceudna dha ùghdarras chum breth a thabhairt, do bhrìgh gur e Mac an duine.

28 Na gabhaibh iongantas deth so; oir a ta an uair a' teachd, anns an cluinn iadsan uile a ta sna h-uaighibh a ghuthsan:

29 Agus théid iad a mach, iadsan a rinn maith, chum aiseirigh na beatha; agus iadsan a rinn olc, chum aiseirigh an damnaidh

30 Cha'n 'eil mise comasach air ni sam bith a dheanamh uam féin: mar a chluinneas mi bheir mi breth: agus a ta mo bhreitheanas ceart; do bhrìgh nach 'eil mi ag iarraidh mo thoile féin, ach toil an Athar a chuir uaith mi

31 Ma bheir mise fianuis mu m' thimchioll féin, cha'n 'eil m' fhianuis fìor[1].

---

[1] *iomchuidh.*

32 Tha neach eile a' toirt fianuis mu m' thimchioll, agus a ta fhios agam gur fìor an fhianuis a ta e deanamh mu m' thimchioll.

33 Chuir sibhse chum Eoin, agus thug e fianuis do'n fhìrinn.

34 Ach cha'n 'eil mise a' gabhail fianuis o dhuine: ach a ta mi ag ràdh nan nithe so, chum gu'm bi sibhse air bhur tèarnadh.

35 B'esan an lòchran lasarach[1] agus dealrach: agus bha sibhse toileach car tamuill gàirdeachas a dheanamh 'na sholus.

36 Ach a ta agam-sa fianuis a's mò na *fianuis* Eoin: oir na h-oibre a thug an t-Athair dhomh-sa chum gu'n crìochnaichinn iad, tha na h-oibre sin féin a tha mise a' deanamh, a' toirt fianuis mu m' thimchioll, gu'n do chuir an t-Athair uaith mi.

37 Agus an t-Athair féin a chuir uaith mi, thug e fianuis mu m' thimchioll. Cha chuala sibh riamh a ghuth, ni mò a chunnaic sibh a choslas.

38 Agus cha'n 'eil 'fhocalsan agaibh a' gabhail còmhnuidh annaibh: oir an ti sin a chuir esan uaith, cha'n 'eil sibh 'ga chreidsinn.

39 Rannsaichibh[2] na sgriobtuirean, oir a ta sibh a' saoilsinn gu bheil a' bheatha mhaireannach agaibh annta-san; agus is iad sin a ta toirt fianuis mu m' thimchioll-sa.

40 Gidheadh cha'n àill leibh teachd am' ionnsuidh-sa, chum gu'm faigheadh sibh beatha.

41 Cha'n 'eil mise a' gabhail urraim[3] o dhaoinibh.

42 Ach is aithne dhomh sibhse, nach 'eil gràdh Dhé agaibh annaibh.

43 Thàinig mise an ainm m' Athar, agus cha'n 'eil sibh a' gabhail rium: ma thig neach eile 'na ainm féin, gabhaidh sibh ris-san.

44 Cionnus a dh'fheudas sibh creidsinn, a ta gabhail urraim o chéile, agus nach 'eil ag iarraidh an urraim *a thig* o Dhia a mhàin?

45 Na saoilibh gu'n dean mise bhur casaid ris an Athair: tha aon a tha deanamh casaid oirbh, Maois, anns am bheil sibh a' cur bhur dòchais[4].

46 Oir nan creideadh sibh Maois, chreideadh sibh mise: oir sgrìobh esan mu m' thimchioll.

47 Ach mur creid sibh a sgrìobhadh-san, cionnus a chreideas sibh mo bhriathrasa.

CAIB. VI.

1 *Bheathaich Criosd cùig mìle fear le cùig builinnibh arain agus dà iasg:* 15 *Air an aobhar sin, b'àill leis an t-sluagh esan a dheanamh 'na righ:* 16 *Ach air dhasan a sgaradh féin uatha, chaidh e suas gu beinn, agus dh'imich e air a' chuan a dh'ionnsuidh a dheisciobul.*

'NA dhéigh sin chaidh Iosa thar muir[5] Ghalile, *no* Thiberiais.

2 Agus lean sluagh mòr e, do bhrìgh gu'm fac iad a mhìorbhuilean a rinn e air an dream a bha euslan.

3 Agus chaidh Iosa suas

[1] *lasta.* [2] *Tha sibh a' rannsachadh.* [3] *glòire.*

[4] *as am bheil sibh ag earbsadh.* [5] *fairge.*

air beinn, agus shuidh e an
sin maille r'a dheisciob-
luibh.
4 Agus bha a' chàisg, féill
nan Iudhach, am fagus.
5 An sin an uair a thog
Iosa suas *a* shùilean, agus a
chunnaic e gu'n d' thàinig
buidheann mhòr shluaigh d'a
ionnsuidh, thubhairt e ri
Philip, Cia an t-àit as an
ceannaich sinn aran chum
gu'n ith iad so ?
6 (Ach thubhairt e so 'ga
dhearbhadh-san; oir bha fhios
aige féin ciod a dheanadh e.)
7 Fhreagair Philip e, Cha
leoir dhoibh luach dhà cheud
peghinn a dh'aran, chum gu'n
gabhadh gach aon diubh
beagan.
8 Thubhairt aon d'a dheis-
ciobluibh, Aindreas, bràthair
Shimoin Pheadair, ris,
9 Tha òganach an so, aig
am bheil cùig builinnean
eòrna, agus dà iasg bheag :
ach ciod iad so am measg na
h-uiread ?
10 Agus thubhairt Iosa,
Thugaibh air na daoinibh
suidhe sìos. A nis bha mòran
feoir anns an àit. Air an
aobhar sin shuidh na daoine
sìos, an àireamh timchioll
chùig mìle.
11 Agus ghlac Iosa na
builinnean, agus air tabhairt[1]
buidheachais da, roinn e air
na deisciobluibh *iad*, agus na
deisciobuil orra-san a shuidh:
agus mar an ceudna do na
h-iasgaibh beaga, mheud as a
b'àill leo.
12 'Nuair a shàsuicheadh
iad, thubhairt e r'a dheis-
ciobluibh, Cruinnichibh am
biadh briste a ta thuilleadh
ann, chum nach caillear a
bheag.
13 Air an aobhar sin,
chruinnich iad *e* r'a chéile,
agus lìon iad dà chliabh
dheug do sbruileach nan cùig
builinnean eòrna, a bha dh'-
fhuigheall aig a' mhuinntir a
dh'ith.
14 An sin, an uair a chunn-
aic na daoine sin am mìorbh-
uil a rinn Iosa, thubhairt iad,
Gu fìrinneach is e so am
fàidh a bha gu teachd chum
an t-saoghail.
15 Uime sin, an uair a thuig
Iosa gu'n robh iad air tì[2]
teachd agus breith air le
làimh làidir, chum gu'n dean-
adh iad rìgh dheth, dh'imich
e rìs do'n bheinn 'na aonar.
16 Agus an uair a thàinig
am feasgar, chaidh a dheis-
ciobuil sìos chum na mara.
17 Agus air dol an luing
dhoibh, chaidh iad thar a'
mhuir gu Capernaum : agus
bha an dorchadas a nis ann,
agus cha robh Iosa air teachd
d'an ionnsuidh.
18 Agus ag séideadh do
ghaoith mhòir, dh'éirich a'
mhuir.
19 Uime sin, an uair a rinn
iad iomramh timchioll cùig
no deich thar fhichead do
stàidibh, chunnaic iad Iosa
ag imeachd air a' mhuir, a-
gus a' druideadh ris an luing ;
agus ghabh iad eagal.
20 Ach thubhairt esan riu,
Is mise ta ann ; na biodh
eagal oirbh.
21 Uime sin, ghabh iad gu
toileach a steach do'n luing
e : agus air ball ràinig an
long an tìr gus an robh iad a'
dol.

[1] *breith.*

[2] *rùn orra.*

22 Air an là 'na dhéigh sin, an uair a chunnaic an sluagh a sheas air taobh eile na mara, nach robh long[1] eile an sin, ach an *long* sin anns an deachaidh a dheisciobuil a steach, agus nach deachaidh Iosa san luing maille r'a dheisciobluibh, ach *gu'n* d'fhalbh a dheisciobuil 'nan aonar ;

23 (Gidheadh thàinig longa beaga eile o Thiberias, làimh ris an àit san d'ith iad an t-aran, an déigh do'n Tighearn buidheachas a thoirt ;)

24 Uime sin, an uair a chunnaic an sluagh nach robh Iosa an sin, no a dheisciobuil, chaidh iad féin mar an ceudna ann an longaibh, agus thàinig iad gu Capernaum, ag iarraidh Iosa.

25 Agus air dhoibh fhaotainn air an taobh thall do'n mhuir, thubhairt iad ris, A mhaighstir, c'uin a thàinig thu an so ?

26 Fhreagair Iosa iad agus thubhairt e, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Tha sibh ga m'iarraidh, cha'n ann a chionn gu'm faca sibh na mìorbhuilean,ach a chionn gu'n d'ith sibh do na builinnibh, agus gu'n do shàsuicheadh sibh.

27 Deanaibh saothair cha'n ann air son a' bhìdh a theirgeas, ach air son a' bhìdh a mhaireas chum na beatha siorruidh, a bheir Mac an duine dhuibh : oir esan sheulaich[2] Dia an t-Athair.

28 An sin thubhairt iad ris, Ciod a ni sinn, chum as gu'n oibrich sinn oibre Dhé ?

29 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Is i so obair Dhé, gu'n creid sibh anns an ti a chuir e uaith.

30 Uime sin thubhairt iad ris, Ciod an comhar a ni thusa ma ta, chum gu'm faic sinn, agus gu'n creid sinn thu? ciod an obair a ni thu ?

31 Dh'ith ar n-aithriche mana san fhàsach ; a réir mar a ta e sgrìobhta, Thug e dhoibh aran o nèamh r'a itheadh.

32 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach d'thug Maois dhuibh an t-aran o nèamh ; ach a ta m' Athair-sa a' toirt dhuibh an arain fhìor o nèamh.

33 Oir is e sin aran Dhé a ta teachd a nuas o nèamh, agus a ta tabhairt beatha do'n t-saoghal.

34 An sin thubhairt iad ris, A Thighearn, thoir dhuinne an t-aran so an còmhnuidh.

35 Agus thubhairt Iosa riu, Is mise aran na beatha : an ti a thig a m' ionnsuidh-sa, cha bhi ocras gu bràth air ; agus an ti a chreideas annam-sa, cha bhi tart gu bràth air.

36 Ach mar a thubhairt mi ribh, ged chunnaic sibh mi, cha'n 'eil sibh a' creidsinn.

37 Gach ni a bheir an t-Athair dhomh-sa, thig e a m' ionnsuidh ; agus an ti a thig a m' ionnsuidh, cha tilg mi air chor sam bith a mach *e*.

38 Oir thàinig mi nuas o nèamh, cha'n ann chum gu'n deanainn mo thoil féin, ach toil an ti a chuir uaith mi.

39 Agus is i so toil an A-

[1] *barc, bàt.*

[2] *chomhraich, shonraich.*

tha a chuir uaith mi, nach
caillinn a bheag sam bith
do'n uile a thug e dhomh, ach
gu'n togainn suas e rìs air an
là dheireannach.
40 Agus is i so toil an ti a
chuir uaith mi, gu'm biodh a'
bheatha mhaireannach aig
gach neach a chi am Mac,
agus a chreideas ann: agus
togaidh mise suas e air an là
dheireannach.
41 An sin rinn na h-Iudh-
aich gearan uime, a chionn
gu'n dubhairt e, Is mise an
t-aran a thàinig a nuas o
nèamh.
42 Agus thubhairt iad,
Nach e so Iosa mac Ioseiph,
neach aig an aithne dhuinn
'athair agus a mhàthair?
cionnus ma seadh a ta e ag
ràdh, Thàinig mi nuas o
nèamh.
43 Air an aobhar sin fhreag-
air Iosa agus thubhairt e riu,
Na deanaibh gearan 'nur
measg féin.
44 Cha'n urrainn neach air
bith teachd a m' ionnsuidh-
sa, mur tarruing an t-Athair
a chuir uaith mise e: agus
togaidh mise suas e air an là
dheireannach.
45 Tha e sgrìobhta sna
fàidhibh, Agus bithidh iad
uile air an teagasg o Dhia.
Uime sin gach [1] neach a
chuala, agus a dh'fhòghluim
o'n Athair, thig e a m' ionn-
suidh-sa.
46 Cha 'n e gu'm faca
neach sam bith an t-Athair,
ach an ti a ta o Dhia; chunn-
aic esan an t-Athair.
47 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, An ti a ta
creidsinn annam-sa, tha a'
bheatha mhaireannach aige.
48 Is mise aran na beatha.
49 Dh'ith bhur n-aithriche
mana san fhàsach agus fhuair
iad bàs.
50 Is e so an t-aran a tha
teachd a nuas o nèamh, chum
as gun ith neach dheth, agus
nach faigh e bàs.
51 Is mise an t-aran beò,
a thàinig a nuas o nèamh:
ma dh'itheas neach air bith
do'n aran so, bithidh e beò gu
siorruidh: agus an t-aran a
bheir mise uam, is e m'fheoil
e, a bheir mi air son beatha
an t-saoghail.
52 Air an aobhar sin bha
connsachadh [2] aig na h-Iudh-
aich r'a chéile, ag ràdh,
Cionnus a dh'fheudas an
duine so 'fheoil a thoirt duinn
r'a itheadh.
53 An sin thubhairt Iosa
riu, Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, mur ith
sibh feoil Mhic an duine, a-
gus mur òl sibh 'fhuil, cha'n
'eil beatha agaibh annaibh.
54 Esan a dh'itheas m'
fheoil-sa, agus a dh'òlas m'
fhuil-sa, a ta a' bheatha
shiorruidh aige; agus togaidh
mise suas e air an là dheir-
eannach.
55 Oir is biadh gu fìrinneach
m'fheoil, agus is deoch gu
fìrinneach m' fhuil.
56 Esan a dh'itheas m'-
fheoil-sa, agus a dh'òlas m'-
fhuil-sa, tha e gabhail còmh-
nuidh annam-sa, agus mise
annsan.
57 Mar a ta 'n t-Athair
beò a chuir uaith mise [3], agus
a ta mise beò troimh [4] an

[1] *Gach.*
[2] *deasboireachd, tagradh.*
[3] *Mar a chuir an t-Athair beò uaith mise.* [4] *tre.*

Athair; is amhuil sin esan a dh'itheas mise, bithidh e mar an ceudna beò tromham-sa [1].

58 Is e so an t-aran sin a thàinig a nuas o nèamh; cha'n e mar a dh'ith bhur n-aithrichemana, agus fhuair iad bàs: esan a dh'itheas an t-aran so, bithidh e beò am feasd.

59 Thubhairt e na nithe so anns an t-sionagog, an uair a bha e a' teagasg an Capernaum.

60 Uime sin 'nuair a chual mòran d'a dheisciobluibh *so*, thubhairt iad, Is cruaidh a' chainnt so; cò a dh'fheudas éisdeachd rithe.

61 'Nuair a thuig Iosa ann féin gu'n robh a dheisciobuil ri gearan uime so, thubhairt e riu, Am bheil so a' toirt oilbheim dhuibh-sa?

62 Agus *ciod* nam faiceadh sibh Mac an duine a' dol suas do'n àit anns an robh e roimhe?

63 Is e an Spiorad a bheothaicheas; cha'n 'eil tairbhe air bith san fheoil: na briathran a tha mise a' labhairt ribh, is spiorad agus is beatha *iad*.

64 Ach a ta cuid dibhse nach 'eil a' creidsinn. (Oir b'aithne do Iosa o thùs, cò iad nach robh a' creidsinn, agus cò an ti a bhrathadh e.)

65 Agus thubhairt e, Air an aobhar sin thubhairt mi ribh, nach urrainn neach air bith teachd a m' ionnsuidh, mur bi e air a thoirt da o m' Athair.

66 O'n *àm* sin chaidh mòran d'a dheisciobluibh air an ais, agus cha d'imich iad ni's mò maille ris.

67 An sin thubhairt Iosa ris an dà fhear dheug, An àill leibhse falbh cuideachd?

68 An sin fhreagair Simon Peadar e, A Thighearn, co dh'ionnsuidh an téid sinn? agad-sa tha briathra na beatha maireannaich.

69 Agus a ta sinne a' creidsinn, agus a ta fhios againn gur tusa Criosd [2] Mac an Dé bheo.

70 Fhreagair Iosa iad, Nach do thagh mise sibhse dà fhear dheug, agus a ta fear agaibh 'na dhiabhul?

71 Ach labhair e mu Iudas Iscariot, *mac* Shimoin: oir is e so an ti a bha gu esan a bhrath, air dha bhi 'na aon do'n dà fhear dheug.

CAIB. VII.

1 Chronuich Iosa àrd-inntinn agus dànadas a chairdean: 10 chaidh e suas o Ghalile gu féill nam pàilliun; 14 agus theagaisg e anns an teampull. 40 Iomadh gnè bharail mu thimchioll Iosa am measg an t-sluaigh.

AGUS an déigh nan nithe sin, bha Iosa ag imeachd mu'n cuairt ann an Galile: oir cha b'àill leis a bhi 'g imeachd [3] ann an Iudea, a chionn gu'n robh na h-Iudhaich ag iarraidh a mharbhadh.

2 Agus bha féill nan Iudhach, *eadhon* féill nam páilliun, am fagus.

3 Uime sin thubhairt a bhràithre ris, Imich as so agus rach [4] do Iudea, chum gu faic do dheisciobuil mar an ceudna t'oibre a tha thu a' deanamh.

[1] *triom-sa.*
[2] *an Criosd, am Mesias.*
[3] *comhnuidh a ghabhail.*
[4] *theirig.*

4 Oir cha dean neach air bith aon ni am folach, a dh'iarras e féin a bhi am follais[1]: ma tha thu a' deanamh nan nithe so, nochd thu féin do'n t-saoghal.

5 Oir cha do chreid a bhràithre féin ann.

6 An sin thubhairt Iosa riu, Cha d'thàinig m' àm-sa fathast; ach a ta bhur n-àm-sa ghnàth deas.

7 Cha'n 'eil e'n comas do'n t-saoghal sibhse fhuathachadh; ach fuathaichidh e mise, do bhrìgh gu bheil mi toirt fianuis m'a thimchioll, gu bheil 'oibre olc.

8 Rachaibh-sa suas chum na féille so: cha téid mise suas fathast chum na féille so, do bhrìgh nach 'eil m' àm fathast air a choimhlionadh.

9 'Nuair thubhairt e na nithe so riu, dh'fhan e an Galile.

10 Ach an uair a chaidh a bhràithre suas, an sin chaidh esan suas mar an ceudna chum na féille, cha'n ann am follais[2], ach mar gu b'ann an uaignidheas[3].

11 An sin dh'iarr na h-Iudhaich e air an fhéill, agus thubhairt iad, C'àit am bheil e?

12 Agus bha borbhan[4] mòr am measg an t-sluaigh m'a thimchioll: oir thubhairt cuid, Is duine maith e: ach thubhairt cuid eile, Cha'n eadh[5]; ach a ta e mealladh an t-sluaigh.

13 Gidheadh cha do labhair neach sam bith gu follaiseach uime, air eagal nan Iudhach.

14 A nis mu mheadhon na féille, chaidh Iosa suas do'n teampull, agus theagaisg e.

15 Agus ghabh na h-Iudhaich iongantas, ag ràdh, Cionnus is aithne do'n duine so litrichean, agus nach d'fhòghluim e?

16 Fhreagair Iosa iad, agus thubhairt e, Cha leam féin mo theagasg, ach leis-san a chuir uaith mi.

17 Ma's àill le neach sam bith a thoil-san a dheanamh, bithidh fios aige mu'n teagasg, an ann o Dhia a ta e, no 'm bheil mise a' labhairt uam féin.

18 An ti a labhras uaith féin, tha e 'g iarraidh a ghlòire féin: ach ge b'e dh'iarras glòir an ti a chuir uaith e, tha esan fìrinneach, agus cha'n 'eil eucoir[6] air bith ann.

19 Nach d'thug Maois an lagh dhuibh, agus *gidheadh* cha'n 'eil aon neach agaibh a' coimhlionadh an lagha? C'ar son a ta sibh ag iarraidh mise a mharbhadh?

20 Fhreagair an sluagh agus thubhairt iad, Tha deamhan agad: cò tha 'g iarraidh do mharbhadh?

21 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Rinn mise aon obair, agus a ta iongantas oirbh uile air an aobhar sin.

22 Thug Maois dhuibh an timchioll-ghearradh, (cha'n e gur ann o Mhaois a ta e, ach o na h-aithrichibh,) agus timchioll-ghearraidh sibhse duine air an t-sàbaid.

23 Ma tha duine air an t-sàbaid a' gabhail timchioll-ghearraidh, chum nach bi lagh

[1] *bhi iomraideach.* [2] *os àird.* [3] *os ìosal.*

[4] *cogarsaich.* [5] *Ni h-eadh.* [6] *cealg.*

Mhaois air a bhriseadh; am bheil fearg agaibh rium-sa, a chionn gu'n d'rinn mi duine uile slàn air an t-sàbaid?

24 Na tugaibh breth a réir coslais, ach thugaibh breth cheart.

25 An sin thubhairt cuid do mhuinntir Ierusaleim, Nach e so esan a tha iad ag iarraidh a mharbhadh?

26 Agus, feuch, tha e labhairt gu follaiseach, agus cha'n 'eil iad ag ràdh ni sam bith ris: am bheil dearbh-fhios aig na h-uachdarain gur e so da rìreadh Criosd?

27 Gidheadh is aithne dhuinn an duine so cia as da: ach an uair a thig Criosd, cha'n aithne do neach air bith cia as da.

28 An sin ghlaodh Iosa san teampull, agus e a' teagasg, ag ràdh, Is aithne[1] dhuibh araon mise, agus cia as domh: agus cha d'thàinig mi uam féin, ach a ta esan fìor a chuir uaith mi, air nach 'eil eòlas agaibh-sa.

29 Ach a ta eòlas agam-sa air; oir is ann uaith a ta mi, agus chuir esan uaith mi.

30 An sin dh'iarr iad a ghlacadh: ach cha do chuir neach air bith làmh ann, a chionn nach robh 'uair-san fathast air teachd.

31 Agus chreid mòran do'n t-sluagh air, agus thubhairt iad, 'Nuair a thig Criosd, an dean e ni's mò do mhìorbhuilibh na iad sin a rinn an duine so?

32 Chuala na Phairisich gu'n robh an sluagh a' borbhanaich nan nithe so m'a thimchioll: agus chuir na Phairisich agus na h-àrd-shagairt maoir g'a ghlacadh.

33 An sin thubhairt Iosa[2], Fathast tamull beag tha mise maille ribh, agus *an sin* a ta mi dol chum an ti a chuir uaith mi.

34 Iarraidh sibh mi, agus cha'n fhaigh sibh *mi*: agus do'n àit am bi mi, cha'n urrainn sibhse teachd.

35 An sin thubhairt an h-Iudhaich eatorra féin, C'àit an téid am fear so, nach faigh sinn e? an téid e chum na muinntir a ta air an sgapadh am measg nan Greugach, agus an teagaisg e na Greugaich?

36 Ciod i a' chainnt so a thubhairt e, Iarraidh sibh mi, agus cha'n fhaigh sibh *mi*: agus do'n àit am bheil mise, cha'n urrainn sibhse teachd?

37 Air an là dheireannach, *là* mòr sin na féille, sheas Iosa agus ghlaodh e, ag ràdh, Ma tha tart air neach sam bith, thigeadh e a m'ionnsuidh-sa, agus òladh e.

38 An ti a chreideas annamsa, mar a ta an sgriobtuir ag ràdh, sruthaidh as a bhroinn[3] aimhnichean do uisge beò.

39 (Ach labhair e so mu'n Spiorad, a bha iadsan a chreideadh annsan gu fhaghail: oir cha robh an Spiorad[4] fathast *air a thabhairt*, do bhrìgh nach robh Iosa fathast air a ghlòrachadh.)

40 Uime sin, an uair a chuala mòran do'n t-sluagh a' chainnt so, thubhairt iad, Gu fìrinneach is e so am fàidh.

---

[1] *An aithne.*
[2] *thubhairt Iosa riu.*
[3] *a chom, a chliabh.*
[4] *Spiorad naomh.*

41 Thubhairt cuid eile, Is e so Criosd. Ach thubhairt dream eile, An ann o Ghalile a thig Criosd?

42 Nach dubhairt an sgriobtuir, Gu'n tig Criosd do shìol Dhaibhidh, agus á Betlehem, am baile san robh Daibhidh?

43 Air an aobhar sin dh'-éirich eas-aonachd[1] am measg an t-sluaigh air a shon-san.

44 Agus b'àill le cuid diubh a ghlacadh; ach cha do chuir duine air bith làmh ann.

45 An sin thàinig na maoir chum nan ard-shagart agus nam Phairiseach; agus thubhairt iadsan riu, C'ar son nach d'thug sibh leibh e?

46 Fhreagair na maoir, Cha do labhair duine riamh mar an duine so.

47 An sin fhreagair na Phairisich iad, Am bheil sibhse mar an ceudna air bhur mealladh?

48 An do chreid aon air bith do na h-uachdarain ann, no do na Phairisich?

49 Ach an sluagh so aig nach 'eil eòlas an lagha, tha iad malluichte.

50 Thubhairt Nicodemus riu, (esan a thàinig d'a ionnsuidh san oidhche, air dha bhi 'na aon diubh,)

51 Am bheil ar lagh-ne toirt breth air duine sam bith gus an cluinn e uaith féin an toiseach, agus *gus* am bi fhios aige ciod a tha e a' deanamh?

52 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Am bheil thusa mar an ceudna o Ghalile? Rannsaich, agus faic: oir á Galile cha d'éirich fàidh[2].

53 Agus dh'imich gach aon d'a thigh féin.

CAIB. VIII.

1 *Thug Criosd a' bhean a ghlacadh an adhaltrannas as saor:* 12 *shearmonaich e gur e féin solus an t-saoghail, agus dhearbh e gu bheil a theagasg ceart.* 33 *Fhreagair e na h-Iudhaich a bha deanamh bòsd á Abraham.*

ACH chaidh Iosa chum sléibh nan crann-oladh:

2 Agus gu moch air mhaduinn thàinig e rìs do'n teampull, agus thàinig an sluagh uile d'a ionnsuidh; agus air suidhe dha, theagaisg e iad.

3 Agus thug na sgrìobhaichean agus na Phairisich bean d'a ionnsuidh a ghlacadh an adhaltrannas; agus air dhoibh a cur anns a' mheadhon,

4 Thubhairt iad ris, A mhaighstir, ghlacadh a' bhean so anns a' ghnìomh féin, a' deanamh adhaltrannais.

5 A nis dh'àithn Maois dhuinn san lagh, an leithide so a chlachadh: ciod ma seadh a ta thusa ag ràdh?

6 Thubhairt iad so 'ga dhearbhadh[3], chum gu'm biodh aca cùis-chasaid 'na aghaidh. Ach chrom Iosa sìos, agus sgrìobh e le 'mheur air an làr, (mar nach biodh e 'gan cluinntinn.)

7 Mar sin air dhoibh buanachadh a' feòraich dheth, thog se e féin suas agus thubhairt e riu, An neach a ta gun pheacadh agaibh-sa, tilgeadh e a' cheud chlach oirre.

---

[1] *roinn, connsachadh.* [2] *Rannsaich agus faic nach éirich fàidh á Galile.*

[3] *'ga fheuchainn, 'ga bhuaireadh.*

8 Agus chrom e sìos a rìs
agus sgrìobh e air an làr.
9 Agus an uair a chual
iadsan *so*, (air dhoibh bhi air
an agairt le'n coguis[1] féin,)
chaidh iad a mach an déigh
a chéile, a' tòiseachadh aig
an dream bu shine, gus an
dream mu dheireadh: agus
dh'fhàgadh 'na aonar Iosa,
agus a' bhean 'na seasamh
sa' mheadhon.
10 Agus 'nuair a dh'éirich
Iosa suas, agus nach fac e
aon air bith ach a' bhean,
thubhairt e rithe, A bhean,
c'àit am bheil iad sud do
luchd-casaid? an do dhìt
duine air bith thu?
11 Thubhairt ise, Cha do
dhìt aon duine, a Thigh-
earn. Agus thubhairt Iosa
rithe, Cha mhò a tha mise
ga d' dhìteadh: imich romh-
ad, agus na peacaich ni 's
mò.
12 An sin labhair Iosa riu
a rìs, ag ràdh, Is mise solus
an t-saoghail: an ti a leanas
mise, cha siubhail e an dorch-
adas, ach bithidh solus na
beatha aige.
13 Uime sin thubhairt na
Phairisich ris, Tha thu toirt
fianuis mu d' thimchioll féin;
cha'n 'eil t'fhianuis fìor.
14 Fhreagair Iosa, agus
thubhairt e riu, Ged tha mi
toirt fianuis mu m' thimchioll
féin, gidheadh a ta m' fhian-
uis fìor: oir a ta fhios agam
cia as a thàinig mi, agus c'àit
am bheil mi dol; ach cha'n
'eil fhios agaibh-sa cia as a
thàinig mi, no c'àit am bheil
mi dol.
15 Tha sibhse a' toirt breth
a réir na feòla; cha'n 'eil
mise a' toirt breth air aon
duine.
16 Agus gidheadh ma bheir
mise breth, tha mo bhreth
fìrinneach: oir cha'n 'eil mi
a'm' aonar, ach mise agus an
t-Athair a chuir uaith mi.
17 Agus a ta e sgrìobhta
ann bhur lagh féin, gu bheil
fianuis dithis dhaoine fìor.
18 Is aon mise a ta dean-
amh fianuis mu m' thimchioll
féin, agus a ta an t-Athair a
chuir uaith mi, a' deanamh
fianuis mu m' thimchioll.
19 An sin thubhairt iad
ris, C'àit am bheil t' Athair?
Fhreagair Iosa, Cha'n aithne
dhuibhse aon chuid mise no
m' Athair: nam biodh eòlas
agaibh ormsa, bhiodh eòlas
agaibh air m' Athair mar an
ceudna.
20 Labhair Iosa na briathra
so an tigh-coimhead an ionmh-
ais, ag teagasg dha san team-
pull: agus cha do chuir duine
air bith làmh ann; oir cha
robh 'uair fathast air teachd.
21 An sin thubhairt Iosa
riu a rìs, Tha mise a' falbh,
agus iarraidh sibh mi, agus
bàsaichidh sibh ann bhur
peacadh; cha'n urrainn
sibhse teachd do'n àit am
bheil mise a' dol.
22 An sin thubhairt na h-
Iudhaich, Am marbh se e
féin? do bhrìgh gu bheil e 'g
ràdh, Far am bheil mise a'
dol, cha'n urrainn sibhse
teachd.
23 Agus thubhairt e riu,
Tha sibhse o shìos, tha mise
o shuas: tha sibhse do'n t-
saoghal so, cha 'n 'eil mise
do'n t-saoghal so.
24 Uime sin thubhairt mi
ribh, Gu'm bàsaich sibh ann
bhur peacaibh: oir mur creid

[1] *coimh fhios, coinsiens.*

sibh gur mise *e*, gheibh sibh bàs ann bhur peacaibh.

25 An sin thubhairt iad ris, Cò thusa? Agus thubhairt Iosa riu, *An neach* sin féin a thubhairt mi ribh o thùs.

26 Tha mòran agam ri ràdh, agus r'a bhreithneachadh m'ur timchioll-sa: ach a ta an ti a chuir uaith mi fìrinneach; agus a ta mise a' labhairt ris an t-saoghal nan nithe a chuala mi uaith-san.

27 Cha do thuig iad gu'm b'ann mu thimchioll an Athar a labhair e riu.

28 An sin thubhairt Iosa riu, 'Nuair a thogas sibh suas Mac an duine, an sin bithidh fios agaibh gur mise *e*[1], agus nach 'eil mi deanamh ni sam bith uam féin; ach mar a theagaisg m' Athair mi, gu bheil mi labhairt nan nithe so.

29 Agus tha 'n ti a chuir uaith mi maille rium: cha d'fhàg an t-Athair a'm' aonar mi, do bhrìgh gu bheil mi deanamh a ghnàth nan nithe sin a's taitneach leis.

30 An uair a bha e labhairt nan nithe so, chreid mòran ann.

31 An sin thubhairt Iosa ris na h-Iudhaich a chreid ann, Ma bhuanaicheas sibh ann am fhocal-sa, bithidh sibh da rìreadh 'nur deisciobuil agam;

32 Agus bithidh eòlas agaibh air an fhìrinn, agus ni an fhìrinn saor sibh.

33 Fhreagair iad e, Is sinne sliochd Abrahaim, agus cha robh sinn riamh fo dhaorsa aig duine sam bith: cionnus a ta thusa ag ràdh, Bithidh sibh saor?

34 Fhreagair Iosa iad, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, ge b'e ni peacadh, is seirbhiseach do'n pheacadh e.

35 Agus cha'n fhan an seirbhiseach san tigh gu bràth: *ach* fanaidh am mac gu bràth.

36 Uime sìn ma ni am Mac saor sibh, bithidh sibh saor da rìreadh.

37 Tha fhios agam gur sibh sliochd Abrahaim; ach a ta sibh ag iarraidh mise a mharbhadh, do bhrìgh nach 'eil àit aig m' fhocal annaibh.

38 Tha mise a' labhairt an ni sin a chunnaic mi aig m' Athair; agus tha sibhse a' deanamh an ni a chunnaic sibh aig bhur n-athair féin.

39 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Is e Abraham ar n-athair-ne. Thubhairt Iosa riu, Nam bu chlann do Abraham sibh, dheanadh sibh oibre Abrahaim.

40 Ach a nis tha sibh ag iarraidh mise a mharbhadh, duine a dh'innis duibh an fhìrinn, a chuala mi o Dhia: cha d'rinn Abraham so.

41 Tha sibhse a' deanamh oibre bhur n-athar féin. An sin thubhairt iad ris, Cha d'-rugadh an strìopachas sinne; tha aon Athair againn, *eadhon* Dia.

42 An sin thubhairt Iosa riu, Nam b'e Dia bhur n-Athair, ghràdhaicheadh sibh mise: oir chaidh mise mach, agus thàinig mi o Dhia; agus cha d'thàinig mi uam féin, ach chuir esan uaith mi.

43 C'ar son nach 'eil sibh a' tuigsinn mo chòmhraidh? do bhrìgh nach urrainn sibh éisdeachd ri m' fhocal.

---

[1] *bithidh fios agaibh co mise.*

44 Tha sibhse o *bhur* n-athair an diabhul, agus is iad ana-mianna bhur n-athar a's toil leibh a dheanamh: bha esan 'na mhortair[1] o thùs, agus cha d' fhàn e san fhìrinn, a chionn nach 'eil fìrinn ann. 'Nuair a labhras e breug, is ann uaith féin a ta e labhairt: oir is breugair e, agus *is e* athair na bréige.

45 Agus do bhrìgh gu bheil mise ag innseadh na fìrinn, cha'n 'eil sibh ga m' chreidsinn.

46 Cò agaibh-sa chuireas peacadh as mo leth-sa? agus ma tha mi ag innseadh na fìrinn, c'ar son nach 'eil sibh ga m' chreidsinn?

47 An ti a ta o Dhia, éisdidh e ri briathraibh Dhé: uime sin cha'n 'eil sibhse ag éisdeachd, a chionn nach ann o Dhia a ta sibh.

48 An sin fhreagair na h-Iudhaich, agus thubhairt iad ris, Nach maith a thubhairt sinn gur Samaritanach thu, agus gu bheil deamhan agad?

49 Fhreagair Iosa, Cha'n 'eil deamhan agam; ach a ta mi toirt urraim do m' Athair, agus a ta sibhse toirt eas-urraim dhomh-sa.

50 Agus cha'n 'eil mi ag iarraidh mo ghlòire féin: tha neach a ta 'g iarraidh agus a' toirt breth.

51 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ma choimhideas neach m'fhocal-sa, cha'n fhaic e bàs am feasd.

52 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, A nis tha fhios againn gu bheil deamhan agad. Fhuair Abraham bàs, agus na fàidhean; gidheadh a ta thusa ag ràdh, Ma choimhideas duine m'fhocal-sa, cha bhlais e bàs am feasd.

53 Am mò thusa na ar n-athair Abraham, a fhuair bàs? agus fhuair na fàidhean bàs: cò a tha thu deanamh dhiot féin?

54 Fhreagair Iosa, Ma tha mi toirt glòire dhomh féin, cha 'n 'eil ach neo-ni a'm' ghlòir: is e m' Athair a ta toirt glòire dhomh, neach a ta sibhse ag ràdh gur e bhur Dia e:

55 Gidheadh cha do ghabh sibh eòlas air; ach a ta eòlas agam-sa air: agus nan abrainn, Nach aithne dhomh e, bhithinn cosmhuil ribhse a'm' bhreugair: ach is aithne dhomh e, agus a ta mi coimhead[2] 'fhocail.

56 Bha déidh[3] mhòr aig Abraham bhur n-athair-sa air mo là-sa fhaicinn: agus chunnaic se *e*, agus rinn e gairdeachas.

57 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Cha'n 'eil thu fathast leth-cheud bliadhna dh'aois, agus am faca tu Abraham?

58 Thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Mun robh Abraham ann, A TA MISE.

59 An sin thog iadsan clachan chum an tilgeadh air: ach dh'fholaich Iosa e féin, agus chaidh e mach as an teampull, a' dol troimh am meadhon, agus mar sin chaidh e seachad.

---

[1] 'na fhear-millidh dhaoine.

[2] gleidheadh.
[3] togradh, gairdeachas.

CAIB. IX.

1 Dh'aisigeadh a radharc do dhuine a rugadh dall: 13 Thugadh e chum nam Phairiseach: 15 ghabh iad corruich ris, agus thilg iad mach as an t-sionagog e; 35 ach a ta Criosd a' gabhail ris. 39 Cò iadsan a ta Criosd a' soillseachadh.

AGUS an uair a ghabh *Iosa* seachad, chunnaic e duine a bha dall o rugadh e.

2 Agus dh'fheòraich a dheisciobuil deth, ag ràdh, A mhaighstir, cò a pheacaich, an duine so, no a phàrantan, gu'n d'rugadh dall e?

3 Fhreagair Iosa, Cha do pheacaich aon chuid an duine so, no a phàrantan: ach a chum gu'm foillsichte oibre Dhé ann.

4 Is éigin domh-sa oibre an ti a chuir uaith mi a dheanamh, am feadh is là e: tha'n oidhche a' teachd, 'nuair nach urrainn aon duine obair a dheanamh.

5 Am feadh a ta mise san t-saoghal, is mi solus an t-saoghail.

6 'Nuair a thubhairt e na nithe so, chuir e sile air an talamh, agus rinn e criadh[1] do'n t-sile, agus sgaoil e a' chriadh air sùilibh an doill.

7 Agus thubhairt e ris, Imich, ionnlaid ann an lochan Shiloaim, (is e sin air eadar-theangachadh, Air a chur.) Uime sin dh'imich e, agus dh'ionnlaid e, agus thàinig e a' faicinn.

8 Uime sin thubhairt na coimhearsnaich, agus iadsan a chunnaic dall e roimhe sin, Nach e so esan a bha 'na shuidhe ag iarraidh na déirce?

9 Thubhairt cuid, Is e so e; cuid eile, Tha e cosmhuil ris: thubhairt e féin, Is mise *e*.

10 Air an aobhar sin thubhairt iad ris, Cionnus a dh'fhosgladh do shùilean?

11 Fhreagair esan agus thubhairt e, Rinn duine d'an ainm Iosa criadh, agus sgaoil e air mo shùilibh i, agus thubhairt e rium, Imich gu lochan Shiloaim, agus ionnlaid: agus dh'imich mi agus dh'ionnlaid mi, agus fhuair mi mo radharc.

12 An sin thubhairt iad ris, C'àit am bheil e? Thubhairt esan, Cha'n aithne dhomh.

13 Thug iad chum nam Phairiseach esan a bha roimhe dall.

14 Agus b'i an t-sàbaid a bha ann an uair a rinn Iosa a' chriadh, agus a dh'fhosgail e 'shùilean.

15 An sin a rìs dh'fheòraich na Phairisich dheth mar an ceudna cionnus a fhuair e a radharc. Agus thubhairt esan riu, Chuir e criadh air mo shùilibh, agus dh'ionnlaid mi, agus tha mi a' faicinn.

16 Uime sin thubhairt cuid do na Phairisich, Cha'n 'eil an duine so o Dhia, do bhrìgh nach 'eil e gleidheadh na sàbaid. Thubhairt cuid eile, Cionnus a dh'fheudas duine a ta 'na pheacach, an leithide so do mhìorbhuilibh a dheanamh? Agus bha easaonachd[2] 'nam measg.

17 Thubhairt iad a rìs ris an duine dhall, Ciod a ta thusa ag ràdh uime a thaobh gu'n d'fhosgail e do shùilean? Agus thubhairt esan, Is fàidh e.

18 Ach cha do chreid na

[1] *lathach.*

[2] *roinn, sgaradh.*

h-Iudhaich m'a thimchioll,
gu'n robh e dall, agus gu'n
d'fhuair e a radharc, gus an
do ghairm iad pàrantan an ti
a fhuair a radharc.
19 Agus dh'fhiosraich iad
dhiubh, ag ràdh, An e so
bhur mac-sa, a ta sibh ag
ràdh a rugadh dall? cionnus
ma seadh a ta e nis a' faicinn?
20 Fhreagair a phàrantan
iad agus thubhairt iad, Tha
fhios againn gur e so ar mac,
agus gu'n do rugadh dall e:
21 Ach cionnus a ta e nis
a' faicinn, cha 'n 'eil fhios
againn; no cò a dh'fhosgail
a shùilean, cha'n aithne
dhuinn: tha e féin air teachd
gu aois, feòraichibh dheth,
labhraidh e air a shon féin.
22 Thubhairt a phàrantan
na briathra so, a chionn gu
robh eagal nan Iudhach orra;
oir shuidhich na h-Iudhaich
a cheana eatorra féin, Nan
aidicheadh duine sam bith
gu'm b'esan Criosd, gu'n
rachadh a chur as an t-sion-
agog.
23 Air an aobhar sin thubh-
airt a phàrantan, Tha e air
teachd gu aois, feòraichibh
dheth féin.
24 Air an aobhar sin, ghairm
iad an dara uair an duine a
bha dall, agus thubhairt iad
ris, Thoir glòir do Dhia: tha
fhios againne gur peacach
an duine so.
25 An sin fhreagair esan
agus thubhairt e, Am peacach
e cha'n aithne dhomh: air
aon ni tha fhios agam, air
dhomh bhi dall, gu bheil mi
nis a' faicinn.
26 Ach thubhairt iad ris
a rìs, Ciod a rinn e dhuit?
cionnus a dh'fhosgail e do
shùilean?
27 Fhreagair e iad, Dh'-
innis mi dhuibh a cheana,
agus cha d'éisd sibh; c'ar son
a b'àill leibh a chluinntinn
a ris? am bheil a' mhiann
oirbhse bhi 'nur deisciobuil
aige mar an ceudna?
28 An sin chàin iad e,
agus thubhairt iad, Is tusa
a dheisciobul; ach is sinne
deisciobuil Mhaois.
29 Tha fhios againn gu'n
do labhair Dia ri Maois: ach
mu thimchioll an fhir so,
cha'n 'eil fhios againn cia
as da.
30 Fhreagair an duine agus
thubhairt e riu, An so tha ni
iongantach, nach 'eil fhios
agaibh cia as da, agus gu'n
d'fhosgail e mo shùilean;
31 Ach a ta fhios againn
nach éisd Dia ri peacaich:
ach ma ta neach air bith 'na
fhear-aoraidh do Dhia, agus
a' deanamh a' thoile, ris-san
éisdidh e.
32 O thoiseach an t-saogh-
ail cha chualas gu'n d'-
fhosgail aon neach sùilean
duine a rugadh dall.
33 Mur biodh an duine so
o Dhia, cha b'urrainn e ni
sam bith a dheanamh.
34 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad ris, Rugadh
thusa uile ann am peacaibh,
agus am bheil thu 'gar teag-
asg-ne? agus thilg iad a
mach e.
35 Chual Iosa gu'n do thilg
iad a mach e; agus air dha
fhaotainn, thubhairt e ris,
Am bheil thu creidsinn ann
am Mac Dhé?
36 Fhreagair esan agus
thubhairt e, Cò e, a Thigh-
earn, chum gu'n creid mi
ann?
37 Agus thubhairt Iosa ris,

Chunnaic thu araon e, agus an ti a ta labhairt riut, is esan e.
38 Agus thubhairt esan, Tha mi creidsinn, a Thighearn. Agus rinn e aoradh dha.
39 Agus thubhairt Iosa, Is ann chum breitheanais a thàinig mise chum an t-saoghail so, chum iadsan nach 'eil a' faicinn, gu'm faiceadh iad; agus gu'm biodh iadsan a ta faicinn, air an deanamh dall.
40 Agus chuala *cuid* do na Phairisich a bha maille ris, na nithe so, agus thubhairt iad ris, Am bheil sinne dall mar an ceudna?
41 Thubhairt Iosa riu, Nam bitheadh sibh dall, cha bhiodh peacadh agaibh: ach a nis a ta sibh ag ràdh, Is léir dhuinn: uime sin tha bhur peacadh a' fantuinn.

CAIB. X.

1 *Is e Criosd an dorus agus an deadh bhuachaill.* 19 *Iomadh gnè bharail m'a thimchioll.* 24 *dhearbh e le 'oibribh gur e féin Criosd Mac Dhé;* 39 *chaidh e as o na h-Iudhaich;* 40 *agùs ràinig e taobh thall Iordain, far an do chreid mòran ann.*

GU deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti nach téid a stigh troimh an dorus do chrò nan caorach, ach a theid suas air sheòl eile, is gaduiche agus fear-reubainn esan.
2 Ach an ti a théid a steach air an dorus, is esan buachaill nan caorach.
3 Dhàsan fosglaidh an dorsair; agus éisdidh na caoraich r'a ghuth: agus gairmidh e a chaoraich féin air an ainm, agus treòraichidh e mach iad.
4 Agus an uair a chuireas e mach a chaoraich féin, imichidh e rompa, agus leanaidh na caoraich e: oir is aithne dhoibh a ghuth.
5 Agus cha lean iad coigreach, ach teichidh iad uaith, do bhrìgh nach aithne dhoibh guth choigreach.
6 An cosamhlachd so labhair Iosa riu: ach cha do thuig iadsan ciod iad na nithe a labhair e riu.
7 An sin thubhairt Iosa riu a rìs, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gur mise dorus nan caorach.
8 Iadsan uile a thàinig romham-sa, is gaduichean agus luchd-reubainn iad: ach cha d'éisd na caoraich riu.
9 Is mise an dorus: ma théid neach air bith steach tromham-sa, tèarnar e, agus théid e steach agus a mach, agus gheibh e ionaltradh.
10 Cha tig an gaduiche ach a ghoid, agus a mharbhadh, agus a mhilleadh: thàinig mise chum gu'm biodh beatha aca, agus gu'm biodh *i* aca ni's pailte.
11 Is mise am buachaill maith: leigidh[1] am buachaill[2] maith 'anam sìos air son nan caorach.
12 Ach am fear-tuarasdail, agus an ti nach e am buachaill, agus nach leis féin na caoraich, chi e am madadh-alluidh a' teachd, agus fàgaidh e na caoraich, agus teichidh e: agus glacaidh am madadh alluidh iad, agus sgapaidh e na caoraich.
13 Ach teichidh am fear-tuarasdail, a chionn gur fear-tuarasdail e, agus nach 'eil suim aige do na caoraich.

[1] *cuiridh.*

[2] *an t-aodhaire.*

14 Is mise an buachaill maith, agus is aithne dhomh mo *chaoraich* féin, agus aithnichear le *m' chaoraich* féin mi.

15 Mar is aithne do'n Athair mise, mar sin is aithne dhomh-sa an t-Athair: agus a ta mi leigeadh m'anama sìos air son nan caorach.

16 Agus a ta caoraich eile agam, nach 'eil do'n chrò so: is éigin domh iad sin mar an ceudna thoirt *a stigh*, agus éisdidh iad ri m' ghuth; agus bithidh aon treud ann, *agus* aon bhuachaill.

17 Air an aobhar so is ionmhuinn[1] leis an Athair mise, air son gu'n leig mi sìos m'anam, chum gu'n glac mi e a rìs.

18 Cha'n 'eil neach air bith 'ga thoirt uam, ach a ta mi 'ga leigeadh sìos uam féin: tha cumhachd agam a leigeadh sìos, agus tha cumhachd agam a ghlacadh a rìs. An àithne so fhuair mi o m' Athair.

19 Air an aobhar sin, dh'-éirich eas-aonachd a rìs am measg nan Iudhach air son nam briathra so.

20 Agus thubhairt mòran diubh, Tha deamhan aige, agus tha e air bhoile[2]; c'ar son a tha sibh ag éisdeachd ris?

21 Thubhairt cuid eile, Cha'n iad so briathra duine anns am bheil deamhan; am bheil deamhan comasach air sùilean nan dall fhosgladh?

22 Agus bha féill-chuimhne an ath-choisreagaidh[3] ann an Ierusalem, agus b'e an geamhradh a bha ann.

23 Agus bha Iosa a' siubhal imeachd san teampull ann an sgàth-thigh[4] Sholaimh.

24 An sin chruinnich na h-Iudhaich m'a thimchioll, agus thubhairt iad ris, Cia 'fhad a chumas tu ar n-anama an amharus? ma's tu Criosd, innis dhuinn gu follaiseach.

25 Fhreagair Iosa iad, Dh'-innis mi dhuibh, agus cha do chreid sibh: na h-oibre a ta mi deanamh an ainm m' Athar, tha iad sin a' toirt fianuis mu m' thimchioll.

26 Ach cha'n 'eil sibhse a' creidsinn; oir cha'n ann do m' chaoraich sibh, mar thubhairt mi ribh.

27 Tha mo chaoraich-sa ag éisdeachd ri m' ghuth, agus is aithne dhomh iad, agus leanaidh iad mi:

28 Agus bheir mi a' bheatha mhaireannach dhoibh; agus cha sgriosar[5] iad am feasd, ni mò a spìonas neach air bith as mo làimh iad.

29 M'Athair a thug dhomh-sa *iad*, is mo e na na h-uile; agus cha'n urrainn neach air bith *an* spìonadh á làimh m' Athar.

30 Mise agus an t-Athair, is aon sinn.

31 Uime sin thog na h-Iudhaich clachan a rìs chum a chlachadh.

32 Fhreagair Iosa iad, Nochd mi dhuibh mòran do oibribh maithe o m' Athair; cia do na h-oibribh sin air son am bheil sibh ga m' chlachadh?

33 Fhreagair na h-Iudhaich e, ag ràdh, Air son oibre maithe cha 'n 'eil sinn ga d'

---

[1] *toigh.* [2] *mhi-chéill.*
[3] *feill an ath-mhadhachaidh.*

[4] *àilcir.*
[5] *chaillear.*

chlachadh; ach air son toibh-
eim, agus air son, air bhi
dhuitse a'd' dhuine, gu bheil
thu deanamh Dé dhiot féin.
34 Fhreagair Iosa iad,
Nach 'eil e sgrìobhta ann
bhur lagh-sa, Thubhairt mi,
Is dée sibh?
35 Ma thubhairt e dée riu-
san, dh'ionnsuidh an robh
focal Dé, agus nach feudar
an sgriobtuir a bhriseadh[1];
36 An abair sibh ris-san,
a naomhaich an t-Athair,
agus a chuir e chum an t-
saoghail, Tha thu a' labhairt
toibheim; air son gu'n dubh-
airt mi, Is mi Mac Dhé;
37 Mur dean mi oibre m'
Athar, na creididibh mi.
38 Ach ma ni, ged nach
creid sibh mise, creididibh na
h-oibre, chum gu'm bi fios
agaibh, agus gu'n creid sibh
gu bheil an t-Athair annam-
sa, agus mise ann-san.
39 Uime sin dh'iarr iad a
rìs a ghlacadh: ach chaidh e
as an làimh.
40 Agus chaidh e rìs do'n
taobh thall do Iordan, do'n
ionad anns an robh Eoin air
tùs ri baisteadh; agus rinn e
còmhnuidh an sin.
41 Agus thàinig mòran d'a
ionnsuidh, agus thubhairt iad,
Cha d' rinn Eoin aon mhìor-
bhuil: ach bha na h-uile nithe
thubhairt Eoin mu'n duine
so fìor.
42 Agus chreid mòran san
àit sin air.

CAIB. XI.

1 *Thog Criosd suas Lasarus an déigh dha bhi ceithir làithean san uaigh.* 45 *Chreid mòran do na h-Iudhaich.* 47 *Chum na h-àrd-shagairt agus na Phairisich comhairle an aghaidh Chriosd.*

A NIS bha duine àraidh gu
tinn, d'am *b'ainm* Lasarus
o Bhetani, baile Mhuire agus
Mharta a peathar.
2 (B'i Mhuire *sin* a dh'ung
an Tighearn le oladh luach-
mhoir, agus a thiormaich a
chosan le a folt, aig an robh
a bràthair Lasarus gu tinn.)
3 Uime sin chuir a pheath-
raiche fios d'a ionnsuidh, ag
ràdh, A Thighearn, feuch,
tha'n ti a's ionmhuinn leat
tinn.
4 'Nuair a chual Iosa *so*,
thubhairt e, Cha'n 'eil an
tinneas so chum bàis, ach a
chum glòire Dhé, chum gu'm
bi Mac Dhé, air a ghlòrach-
adh d'a thaobh.
5 A nis b'ionmhuinn le
Iosa Marta, agus a piuthar,
agus Lasarus.
6 Uime sin an uair a chual
e gu'n robh esan tinn, dh'-
fhan e fathast dà là anns an
ionad an robh e.
7 'Na dhéigh sin thubhairt
e r'a dheisciobluibh, Rach-
amaid a rìs do Iudea.
8 Thubhairt a dheisciobuil
ris, A Mhaighstir, a nis dh'-
iarr na h-Iudhaich do chlach-
adh; agus am bheil thu dol a
ris an sin?
9 Fhreagair Iosa, Nach 'eil
dà uair dheug san là? Ma
dh'imicheas duine anns an
là, cha tuislich e, oir tha e
faicinn soluis an t-saoghail so:
10 Ach ma dh'imicheas
duine anns an oidhche, tuis-
lichidh e, do bhrìgh nach 'eil
an solus ann.
11 Na nithe so labhair e:
agus 'na dhéigh sin thubhairt
e riu, Tha ar caraid Lasarus
'na chodal: ach a ta mise a'
dol chum gu'n dùisg mi as a
chodal e.

[1] *sgaoileadh.*

12 An sin thubhairt a
dheisciobuil, A Thighearn ma
tha e 'na chodal, bithidh e
slàn.
13 Gidheadh labhair Iosa
m'à bhàs: ach shaoil iadsan
gu'n do labhair e mu thim-
chioll fois codail.
14 An sin thubhairt Iosa
riu gu soilleir, Fhuair Lasarus
bàs:
15 Agus a ta mi subhach
air bhur sonsa nach robh mi
an sin, chum gu'n creid sibh;
ach rachamaid d'a ionn-
suidh.
16 An sin thubhairt Tomas,
ris an abrar Didimus, r'a cho-
dheisciobluibh, Rachamaid-
ne mar an ceudna, chum
gu'm faigh sinn bàs maille
ris.
17 An sin an uair a thàinig
Iosa, fhuair se e an déigh dha
bhi cheana ceithir làithean
san uaigh.
18 (A nis bha Betani fagus
do Ierusalem, mu thimchioll
cùig stàide deug uaith.)
19 Agus thàinig mòran do
na h-Iudhaich chum Mharta
agus Mhuire, gu comh-fhurt-
achd a thoirt doibh a thaobh
am bràthar.
20 An sin an uair a chuala
Marta gu'n robh Iosa a'
teachd, chaidh i 'na chòdhail:
ach shuidh Muire san tigh.
21 An sin thubhairt Marta
ri Iosa, A Thighearn, nam
biodh tusa an so, cha 'n
fhaigheadh mo bhràthair
bàs.
22 Ach a ta fhios agam a
nis féin, ge b'e air bith nithe
a dh'iarras tu air Dia, gu'n
toir Dia dhuit *iad*.
23 Thubhairt Iosa rithe,
Eiridh do bhràthair a rìs.
24 Thubhairt Marta ris,
Tha fhios agam gu n éirich e
a rìs san aiseirigh air an là
dheireannach.
25 Thubhairt Iosa rithe, Is
mise an aiseirigh, agus a'
bheatha: an ti a chreideas
annam-sa, ged gheibheadh e
bàs, bithidh e beò;
26 Agus ge b'e neach a ta
beò, agus a' creidsinn annam-
sa, cha'n fhaigh e bàs am
feasd. Am bheil thu creid-
sinn so?
27 Thubhairt i ris, Tha, a
Thighearn: tha mi creidsinn
gur tusa Criosd, Mac Dhé, a
bha gu teachd chum an t-
saoghail.
28 Agus air dhi na nithe so
ràdh, dh'fhalbh i, agus ghairm
i a piuthar Muire an uaig-
nidheas[1], ag ràdh, Thàinig
am Maighstir, agus tha e ga
d'ghairm.
29 'Nuair a chual ise *sin*,
dh'éirich i gu grad, agus
thàinig i d'a ionnsuidh.
30 A nis cha robh Iosa
fathast air teachd do'n bhaile,
ach bha e anns an àit an do
choinnich Marta e.
31 An sin na h-Iudhaich a
bha maille rithe san tigh, a-
gus a' toirt comhfhurtachd
dhi, 'nuair a chunnaic iad
Muire gu'n d'éirich i gu grad,
agus gu'n deachaidh i mach,
lean iad i, ag ràdh, Tha i dol
chum na h-uaighe, a chaoin-
eadh an sin.
32 An sin an uair a thàinig
Muire do'n àit an robh Iosa,
agus a chunnaic i e, thuit i
aig a chosaibh, ag ràdh ris, A
Thighearn, nam biodh tusa
an so, cha'n fhaigheadh mo
bhràthair bàs.
33 Uime sin an uair a

[1] *os ìosal.*

chunnaic Iosa i a' gul, agus na h-Iudhaich a thàinig maille rithe a' gul mar an ceudna, rinn e osna 'na spiorad, agus chuir se e féin fo àmhghar[1].

34 Agus thubhairt e, C'àit an do chuir sibh e? Thubhairt iad ris, A Thighearn, thig agus faic.

35 Ghuil Iosa.

36 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Feuch cionnus a ghràdhaich se e!

37 Agus thubhairt cuid diubh, Nach feudadh an duine so a dh'fhosgail sùilean an doill, a thoirt fa'near nach faigheadh eadhon am fear so bàs?

38 Uime sin thàinig Iosa, ag osnaich a rìs ann féin, chum na h-uaighe. Agus b' uaimh[2] i, agus bha clach air a cur oirre.

39 Thubhairt Iosa, Togaibh a' chlach. Thubhairt Marta, piuthar an duine mhairbh, ris, A Thighearn, tha nis droch bholadh dheth; oir is e so an ceathramh là[3].

40 Thubhairt Iosa rithe, Nach dubhairt mi riut, Ma chreideas tu, gu'm faic thu glòir Dhé?

41 An sin thog iad a' chlach (*o'n àit* anns an robh an duine marbh air a chur.) Agus thog Iosa suas a shùilean, agus thubhairt e, Athair, tha mi toirt buidheachais duit, gu'n d'éisd thu rium.

42 Agus bha fhios agam gu bheil thu ag éisdeachd rium a ghnàth: ach thubhairt mi *e* air son an t-sluaigh a tha 'nan seasamh mu m' thimchioll, chum gu'n creid iad gu'n do chuir thusa uait mi.

43 Agus an uair a labhair e na nithe so, ghlaodh e le guth mòr, A Lasaruis, thig a mach.

44 Agus thàinig esan a bha marbh a mach, agus a chosan agus a làmhan ceangailte leis an eudach-mhairbh: agus bha 'aghaidh ceangailte mu'n cuairt le neapaicin. Thubhairt Iosa riu, Fuasglaibh e, agus leigibh leis imeachd.

45 An sin chréid mòran do na h-Iudhaich ann, a thàinig chum Mhuire, agus a chunnaic na nithe a rinn Iosa.

46 Ach dh'fhalbh cuid chum nam Phairiseach agus dh'innis iad dhoibh na nithe a rinn Iosa.

47 An sin chruinnich na h-àrd-shagairt agus na Phairisich comhairle, agus thubhairt iad, Ciod a tha sinn a' deanamh? oir a ta an duine so deanamh mòrain mhìorbhuile.

48 Ma leigeas sinn leis air an dòigh so, creididh na h-uile dhaoine ann; agus thig na Romhanaich[4], agus sgriosaidh iad[5] ar n-àit, agus ar cinneach.

49 An sin thubhairt fear àraidh dhiubh *d' am b'ainm* Caiaphas, air dha bhi 'na àrd-shagart air a' bhliadhna sin, riu, Cha'n aithne dhuibh ni sam bith.

50 Ni mò tha sibh a' toirt fa'near gur iomchuidh dhuinne gu'm faigheadh aon duine bàs air son an t-sluaigh, agus nach biodh an cinneach uile air a sgrios.

---

[1] *thrioblaid.* [2] *chuas.* [3] *tha e ceithir làithean san uaigh.*

[4] *Romanaich.* [5] *dithichidh iad, bheir iad air falbh.*

51 Ach cha b'ann uaith féin a labhair e so: ach air dha bhi 'na àrd-shagart air a' bhliadhna sin, rinn e fàidheadaireachd gu'm faigheadh Iosa bàs air son a' chinnich sin;

52 Agus cha'n ann air son a' chinnich sin a mhàin, ach a chum mar an ceudna gu'n cruinnicheadh e an ceann a chéile 'nan aon clann Dhé a bha air an sgapadh.

53 Uime sin o'n là sin a mach, chuir iad an comhairle r'a chéile chum esan a chur gu bàs.

54 Air an aobhar sin, cha d'imich Iosa ni's mò gu follaiseach[1] am measg nan Iudhach; ach chaidh e as a sin do dhùthaich làimh ris an fhàsach, gu baile ris an abrar Ephraim, agus an sin ghabh e còmhnuidh maille r'a dheisciobluibh.

55 Agus bha càisg nan Iudhach am fagus: agus chaidh mòran suas as an dùthaich do Ierusalem roimh an chàisg, chum iad féin a ghlanadh.

56 An sin dh'iarr iad Iosa, agus labhair iad r'a chéile 'nan seasamh san teampull, Ciod bhur barail-sa? an e nach tig e chum na féille?

57 A nis bha araon na h-àrd-shagairt agus na Phairisich air toirt àithne, nam biodh fhios aig neach air bith c'àit an robh e, gu'n innseadh se *e*, chum gu'n glacadh iad e.

CAIB. XII.

1 Ghabh Iosa leith-sgeul Mhuire air son gu'n d'ung i a chosan. 9 Thàinig an sluagh 'nam buidhnibh a dh'fhaicinn Lasaruis. 10 Ghabh na h-àrd-shagairt comhairle chum Lasarus a mharbhadh. 12 Mharcaich Criosd gu Ierusalem.

AN sin thàinig Iosa, sè làithean roimh an chàisg, gu Betani, far an robh Lasarus a bha marbh, neach a thog esan o na marbhaibh.

2 Uime sin rinn iad suipeir dha an sin; agus bha Marta a' frithealadh: ach bha Lasarus 'na aon diubh-san a shuidh air bord maille ris.

3 An sin ghabh Muire pund do oladh spicnaird ro luachmhoir, agus dh'ung i cosan Iosa, agus thiormaich i a chosan le a folt: agus lìonadh an tigh le fàile[2] chùbhraidh na h-oladh.

4 An sin thubhairt aon d'a dheisciobluibh, Iudas Iscariot, *mac* Shimoin, a bha gu esan a bhrath,

5 C'ar son nach do reiceadh an oladh so air son tri cheud peghinn, agus nach d'thugadh do na bochdaibh e?

6 Thubhairt e so, cha b'ann a chionn gu'n robh suim aige do na bochdaibh; ach a chionn gu'm bu ghaduiche e, agus gu'n robh an sporan aige, agus gu'n do ghiùlain e na nithe a chuireadh ann.

7 An sin thubhairt Iosa, Leig leatha: fa chomhair là m' adhlaic ghléidh i so.

8 Oir tha na bochdan a ghnàth agaibh maille ribh, ach cha 'n 'eil mise agaibh a ghnàth.

9 Agus bha fhios aig sluagh mòr do na h-Iudhaich gu'n robh e an sin: agus thàinig iad, cha'n ann a mhàin air son Iosa, ach a chum gu'm faic-

[1] *os àird.*

[2] *boltrach*

eadh iad mar an ceudna Lasarus, a thog esan o na marbhaibh.

10 Ach ghabh na h-àrd-shagairt comhairle, chum Lasarus mar an ceudna a mharbhadh ;

11 Do bhrìgh air a shon-san gu'n d'imich mòran do na h-Iudhaich, agus gu'n do chreid iad ann an Iosa.

12 Air an là màireach, air cluinntinn do mhòr-shluagh a thàinig chum na féille[1], gu'n robh Iosa a' teachd gu Ierusalem,

13 Ghlac iad geuga pailme, agus chaidh iad a mach 'na chòdhail, agus ghlaodh iad, Hosanna, beannaichte gu robh Righ Israeil a tha teachd ann an ainm an Tighearn !

14 Agus air do Iosa asal òg fhaotainn, shuidh e air ; a réir mar a ta e sgrìobhta,

15 Na biodh eagal ort, a nighean Shioin : feuch, a ta do Righ a' teachd, 'na shuidhe air loth asail.

16 Cha do thuig a dheis-ciobuil na nithe so air tùs : ach an uair a ghlòraicheadh Iosa, an sin chuimhnich iad gu'n robh na nithe so sgrìobhta uime, agus gu'n d'rinn iad na nithe so dha.

17 Uime sin rinn an sluagh a bha maille ris fianuis, gu'n do ghairm e Lasarus as an uaigh, agus gu'n do thog e o na marbhaibh e.

18 Air an aobhar sin mar an ceudna, choinnich an sluagh e, do bhrìgh gu'n cual iad gu'n d'rinn e am mìorbhuil so.

19 Thubhairt na Phairisich uime sin eatorra féin, Am faic sibh nach 'eil sibh a' buadhachadh bheag sam bith? feuch, tha'n saoghal air dol 'na dheigh.

20 Agus bha Greugaich àraidh am measg na muinntir a chaidh suas chum aoradh a dheanamh aig an fhéill :

21 Air an aobhar sin thàinig iadsan gu Philip, a *bha* o Bhetsaida Ghalile, agus dh'iarr iad air, ag ràdh, A Thighearn, bu mhiann leinn Iosa fhaicinn.

22 Thàinig Philip agus dh'innis e do Aindreas ; agus a rìs dh'innis Aindreas agus Philip do Iosa.

23 Agus fhreagair Iosa iad, ag ràdh, Thàinig an uair, chum gu'm biodh Mac an duine air a ghlòrachadh.

24 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Mur faigh an gràinne cruithneachd a thuiteas anns an talamh bàs, fanaidh e 'na aonar : ach ma gheibh e bàs, bheir e toradh mòr uaith.

25 Esan a ghràdhaicheas 'anam, caillidh se e ; agus esan a dh'fhuathaicheas 'anam anns an t-saoghal so, gleidhidh se e chum na beatha maireannaich.

26 Ma ni neach air bith seirbhis dhomhsa, leanadh e mi ; agus ge b'e àit am bi mise, an sin bithidh mo sheirbhiseach mar an ceudna: ma ni neach seirbhis dhomhsa bheir m'Athair urram[2] dha.

27 A nis tha m'anam fo àmhghar[3]; agus ciod a their mi ? Athair, saor mi o'n uair so : ach is ann air a shon so a thàinig mi chum na h-uaire so.

28 Athair, glòraich t'ainm. An sin thàinig guth o nèamh,

---

[1] *féisde.* [2] *onoir.* [3] *bhuaireas, thrioblaid.*

ag ràdh, Ghlòraich mi àraon *e*, agus glòraichidh mi rìs *e*.

29 Uime sin thubhairt an sluagh a sheas a làthair, agus a chuala *so*, Gu'n robh tairneanach ann: thubhairt cuid eile, Labhair aingeal ris.

30 Fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha'n ann air mo shon-sa thainig an guth so, ach air bhur son-sa.

31 A nis tha breitheanas an t-saoghail so ann: a nis tilgear uachdaran an t-saoghail so mach.

32 Agus mise, ma thogar suas o'n talamh mi, tairngidh mi na h-uile dhaoine a m'ionnsuidh.

33 (Ach thubhairt e so, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis a gheibheadh e.)

34 Fhreagair an sluagh e, Chuala sinne as an lagh, gu'm fan Criosd gu siorruidh: agus cionnus a ta thusa ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas? cò e Mac an duine so?

35 An sin thubhairt Iosa riu, Fathast rè tamuill bhig tha'n solus maille ribh: gluaisibh am feadh 's a ta solus agaibh, chum nach beir an dorchadas oirbh: oir an ti a ta ag imeachd san dorchadas, cha'n aithne dha c'àit am bheil e dol.

36 Am feadh as a ta'n solus agaibh, creidibh san t-solus, chum gu'm bi sibh 'nur cloinn do'n t-solus. Labhair Iosa na nithe so, agus dh'fhalbh e, agus dh'fholaich se e féin uatha.

37 Ach ge do rinn e a choimhlion so do mhìorbhuilibh 'nan làthair, cha do chreid iad ann:

38 Chum gu'm biodh briathran an fhàidh Esaiais air an coimhlionadh, a thubhairt e, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithris-ne[1]? agus cò dha dh'fhoillsicheadh gairdean an Tighearna?

39 Air an aobhar so cha robh e'n comas doibh creidsinn, do bhrìgh gu'n dubhairt Esaias a rìs,

40 Dhall e an sùilean, agus chruaidhich e an cridhe, chum nach faiceadh iad le'n sùilibh, agus nach tuigeadh iad le'n cridhe, agus nach pilleadh iad, agus gu'n slànuichinn iad.

41 Thubhairt Esaias na nithe so, 'nuair a chunnaic e a ghlòir-san, agus a labhair e uime.

42 Gidheadh chreid mòran do na h-Uachdaranaibh féin ann: ach air son nam Phairiseach cha d'aidich iad *e*, air eagal gu'n cuirte mach as an t-sionagog iad.

43 Oir b'annsa leo glòir dhaoine na glòir Dhé.

44 Agus ghlaodh Iosa, agus thubhairt e, An ti a ta creidsinn annam-sa, cha'n ann annam-sa tha e creidsinn, ach anns an ti a chuir uaith mi.

45 Agus an ti a tha ga m' fhaicinn-sa, tha e faicinn an ti a chuir uaith mi.

46 Thàinig mi a'm' sholus chum an t-saoghail, chum ge b'e chreideas annam, nach fanadh e an dorchadas.

47 Agus ma chluinneas neach air bith mo bhriathransa, agus nach creid e, cha 'n 'eil mise 'ga dhìteadh: oir cha d'thàinig mi a dhìteadh an t-saoghail, ach a shaoradh an t-saoghail.

48 An ti a tha cur cùil

---

[1] *iomradh-ne.*

rium-sa, agus nach 'eil a' gabhail ri m' bhriathraibh, tha aige neach a bheir breth air: am focal a labhair mi, bheir e sin breth air san là dheireannach.

49 Oir cha do labhair mi uam féin; ach an t-Athair a chuir uaith mi, thug e àithne dhomh, ciod a theirinn, agus ciod a labhrainn.

50 Agus a ta fhios agam gur beatha mhaireannach 'àithne-san: air an aobhar sin na nithe tha mi a' labhairt, mar thubhairt an t-Athair rium, mar sin a ta mi a' labhairt.

CAIB. XIII.

1 *Nigh Criosd cosan nan deisciobul;* 13 *dh'earail e orra bhi iriosal agus seirceil;* 18 *dh'innis e roimh-laimh, agus dh'fhoillsich e do Eoin le comhara, gu'm b'e Iudas a bhrathadh e.*

A NIS roimh fhéill na càisge, air do Iosa fios a bhi aige gu'n robh 'uair air teachd, anns an rachadh e as an t-saoghal so chum an Athar, air dha a mhuinntir féin a bha anns an t-saoghal a ghràdhachadh, ghràdhaich e gu crìch iad.

2 Agus an uair a bha 'n t-suipeir thairis[1], (air do'n diabhul a nis a chur an cridhe Iudais Iscarioit, *mhic* Shimoin, esan a bhrath,)

3 Air aithneachadh do Iosa gu'n d'thug an t-Athair na h-uile nithe 'na làmhaibh, agus gur ann o Dhia a thàinig e, agus gur ann a dh'ionnsuidh Dhé a bha e dol;

4 Dh'éirich e o 'shuipeir, agus chuir e dheth 'fhalluinn[2], agus ghlac e làmh-anart, agus cheangail e uime e.

5 'Na dhéigh sin, thaom e uisge ann an soitheach-ionnlaid, agus thòisich e air cosan nan deisciobul ionnlad, agus an tiormachadh leis an làmh-anart a bha ceangailte uime.

6 An sin thàinig e gu Simon Peadar: agus thubhairt esan ris, A Thighearn, am bheil thusa ag ionnlad mo chosan-sa?

7 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, An ni so ta mi deanamh cha'n aithne dhuitse a nis; ach bithidh fios agad air an déigh so.

8 Thubhairt Peadar ris, Cha nigh thu mo chosan-sa gu bràth. Fhreagair Iosa e, Mur nigh mi thu, cha'n 'eil cuid agad maille rium.

9 Thubhairt Simon Peadar ris, A Thighearn, cha'n iad mo chosan a mhàin, ach mar an ceudna mo làmhan agus mo cheann.

10 Thubhairt Iosa ris, An ti a ta air ionnlad, cha 'n 'eil feum aige ach a chosan ionnlad, ach tha e gu h-iomlan glan: agus a ta sibhse glan, ach cha'n 'eil *sibh* uile *glan*.

11 Oir bha fhios aige cò a bhrathadh e; uime sin thubhairt e, Cha 'n 'eil sibh uile glan.

12 An sin, an déigh dha an cosan ionnlad, agus 'fhalluinn a ghabhail *d'a ionnsuidh,* shuidh e a rìs, agus thubhairt e riu, Am bheil fhios agaibh ciod a rinn mi dhuibh?

13 Tha sibh a' gairm Maighstir, agus Tighearn dhiom-sa agus tha sibh ag ràdh g maith; oir is mi *sin*.

[1] *an uair a bha iad r'an suipeir.*

[2] *eudach-uachdair.*

14 Uime sin ma dh'ionnlaid
mise, bhur Tighearn agus
bhur Maighstir, bhur cosan-
sa, is còir dhuibh-sa mar an
ceudna cosan a chéile ionn-
lad.
15 Oir thug mi eisempleir
dhuibh, chum mar a rinn mise
dhuibh, gu'n deanadh sibhse
mar an ceudna.
16 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, Cha mhò
an t-òglach na 'mhaighstir,
agus cha mhò an teachdair
na an ti a chuir uaith e.
17 Ma's aithne dhuibh na
nithe so, is beannaichte sibh
ma ni sibh iad.
18 Cha'n 'eil mi labhairt
oirbh uile: is aithne dhomh
cò a thagh mi: ach is éigin
an sgriobtuir a choimhlion-
adh, An ti a ta 'g itheadh
arain maille rium, thog e a
shàil a'm' aghaidh.
19 A nis a ta mi ag ràdh
so ribh mun tig e gu crìch,
chum, 'nuair a tharlas e, gu'n
creid sibh gur mise *e*.
20 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, an ti a
ghabhas ri neach sam bith a
chuireas mise uam, gabhaidh
e rium-sa; agus an ti a ghabh-
as rium-sa, gabhaidh e ris an
ti a chuir uaith mi.
21 Air do Iosa na nithe so
ràdh, bha e fo thrioblaid 'na
spiorad, agus rinn e fianuis,
agus thubhairt e, Gu deimh-
in deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, gu'm brath aon agaibh
mise.
22 An sin dh'amhairc na
deisciobuil air a chéile, fo
amharus co uime a labhair e.
23 A nis bha aon d'a dheis-
ciobluibh, 'na luidhe an uchd[1]
Iosa, neach a b'ionmhuinn le
Iosa.
24 Air an aobhar sin smèid
Simon Peadar airsan, gu'm
feòraicheadh e co uime a
labhair e.
25 An sin air dhasan aom-
adh ri uchd Iosa, thubhairt
e ris, A Thighearn cò e?
26 Fhreagair Iosa, Is e an
tì sin e, d'an toir mise an
greim, an déigh dhomh a
thumadh. Agus an uair a
thum e an greim, thug se e
do Iudas Iscariot, *mac* Shi-
moin.
27 Agus an sin an déigh
a' ghreama, chaidh Satan a
steach ann-san. An sin
thubhairt Iosa ris, An ni a
ta thu a' deanamh, dean gu
grad e.
28 A nis cha do thuig aon
diubh-san a bha 'nan suidhe
air a' bhord c'ar son a thubh-
airt e so ris.
29 Oir shaoil cuid diubh,
do bhrìgh gu'n robh an sporan
aig Iudas, gu'n dubhairt Iosa
ris, Ceannaich *na nithe* a ta
dh'uireasbhuidh oirnn chum
na féille; no gu'n tugadh e
ni-éigin do na bochdaibh.
30 An sin an déigh dhasan
an greim a ghabhail, chaidh
e mach air ball; agus bha'n
oidhche ann.
31 Uime sin, 'nuair a
chaidh esan a mach, thubh-
airt Iosa, A nis a ta Mac an
duine air a ghlòrachadh, agus
tha Dia air a ghlòrachadh
ann.
32 Ma tha Dia air a ghlòr-
achadh ann, glòraichidh Dia
esan mar an ceudna ann féin,
agus air ball glòraichidh se e.
33 A chlann bheag, fathast
ùine bheag tha mise maille
ribh. Iarraidh sibh mi: agus

[1] *ag aomadh ri uchd.*

mar a thubhairt mi ris na h-Iudhaich, Do'n àit an teid mise, cha 'n 'eil e 'n comas duibhse teachd ; mar sin a ta mi ag ràdh ribhse nis

34 Aithne nuadh tha mi toirt dhuibh, Gu'n gràdhaich sibh a chéile ; mar a ghràdhaich mise sibhse, gu'n gràdhaich sibh féin a chéile mar an ceudna.

35 Le so aithnichidh na h-uile dhaoine gur sibh mo dheisciobuil-sa, ma bhios gràdh agaibh féin d'a chéile.

36 Thubhairt Simon Peadar ris, A Thighearn, c'àit a théid thu? Fhreagair Iosa e, Do'n àit an téid mi, cha'n urrainn thusa nis mo leantuinn ; gidheadh leanaidh tu mi 'na dhéigh so.

37 Thubhairt Peadar ris, a Thighearn, c'ar son nach urrainn mi do leantuinn a nis? Leigidh mi sìos m'anam air do shon.

38 Fhreagair Iosa e, An leig thu t'anam sìos air mo shonsa? Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, Nach goir an coileach, gus an àicheadh thu mi tri uairean.

CAIB. XIV.

1 Thug Criosd comhfhurtachd d'a dheisciobluibh le dòchas fhlaitheanais: 6 dh'innis e gur e féin an t-slighe, an fhìrinn, agus a' bheatha, agus gur aon e féin agus an t-Athair: 13 thug e fios doibh gu'm bi an urnuighean 'na ainm san éifeachdach.

NA biodh bhur cridhe fo thrioblaid[1]: tha sibh a' creidsinn ann an Dia, creidibh annam-sa mar an ceudna[2].

2 Ann an tigh m' Athar-sa tha iomadh àite-còmhnuidh : mur biodh e *mar sin*, dh'innsinn-sa dhuibh. Tha mi dol a dh'ulluchadh àite dhuibh.

3 Agus ma théid mi agus gu'n ulluich mi àit dhuibh, thig mi rìs, agus gabhaidh mi sibh a m' ionnsuidh féin ; chum far am bheil mise, gu'm bi sibhse mar an ceudna.

4 Agus is aithne dhuibh c'àit am bheil mi dol, agus is aithne dhuibh an t-slighe.

5 Thubhairt Tomas ris, A Thighearn, cha'n 'eil fhios againn c'àit am bheil thu dol ; agus cionnus a dh'fheudas eòlas na slighe bhi againn?

6 Thubhairt Iosa ris, Is mise an t-slighe, agus an fhìrinn, agus a' bheatha : cha tig aon neach chum an Athar ach tromham-sa.

7 Nam b'aithne dhuibh mise, b'aithne dhuibh m'Athair mar an ceudna : agus á so suas is aithne dhuibh e, agus chunnaic sibh e.

8 Thubhairt Philip ris, A Thighearn foillsich an t-Athair dhuinne, agus is leoir leinn e.

9 Thubhairt Iosa ris, Am bheil mise ùine co fhada maille ribh, agus nach aithne dhuit fathast mi, Philip? an ti a chunnaic mise, chunnaic e 'n t-Athair : agus cionnus a ta thu ag ràdh, Foillsich an t-Athair dhuinn?

10 Nach 'eil thu creidsinn gu bheil mise anns an Athair, agus an t-Athair annam-sa? na briathran a ta mi labhairt ribh, cha'n ann uam féin a ta mi 'gan labhairt : ach an t-Athair, a ta gabhail còmhnuidh annam-sa, tha esan a' deanamh nan oibre.

---

[1] *bhuaireas.* [2] *creidibh ann an Dia, agus creidibh annam-sa.*

11 Creidibh mise gu *bheil*
mi anns an Athair, agus an
t-Athair annam-sa; no,
creidibh mi air son nan oibre
féin.
12 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, An ti a
chreideas annam-sa, na h-
oibre a ta mise a' deanamh,
ni esan mar an ceudna; agus
ni e *oibre* a's mò na iad so, do
bhrìgh gu bheil mise dol chum
m'Athar.
13 Agus ge b'e nı a dh'-
iarras sibh a'm' ainm-sa, ni
mise sin: chum gu'm bi an
t-Athair air a ghlòrachadh
anns a' Mhac.
14 Ma dh'iarras sibh ni air
bith a'm' ainm-sa, ni mise *e*.
15 Ma's toigh leibh mise,
coimhidibh m'àitheantan:
16 Agus guidhidh mise an
t-Athair, agus bheir e dhuibh
Comhfhurtair[1] eile, chum gu
fan e maille ribh gu bràth;
17 Spiorad na fìrinn;
neach nach urrainn an saogh-
al a ghabhail, do bhrìgh nach
'eil e 'ga fhaicinn, agus nach
aithne dha e: ach is aithne
dhuibhse e, oir tha e fantuinn
maille ribh, agus bithidh e
annaibh.
18 Cha'n fhàg mi sibh 'nur
dìlleachdain; thig mi do 'ur
n-ionnsuidh.
19 Tamull beag fathast, a-
gus cha'n fhaic an saoghal
mi tuilleadh, ach chi sibhse
mi: do bhrìgh gu bheil mise
beò, bithidh sibhse beò mar
an ceudna.
20 Anns an là sin bithidh
fios agaibh gu *bheil* mise ann
am Athair, agus sibhse ann-
am-sa, agus mise annaibh-sa.
21 An ti aig am bheil m'
àitheanta-sa, agus a ta gan
coimhead, is esan aig am
bheil gràdh dhomh-sa: agus
an ti aig am bheil gràdh
dhomh-sa, gràdhaichear le
m' Athair e, agus gràdhaich-
idh mise e, agus foillsichidh
mi mi féin da.
22 Thubhairt Iudas (cha'n
e Iscariot,) ris, A Thighearn,
c'ar son a dh'fhoillsicheas tu
thu féin dhuinne, agus nach
dean thu sin do'n t-saoghal?
23 Fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Ma ghràdh-
aicheas neach mise, coimhid-
idh e m' fhocal: agus gràdh-
aichidh m'Athair esan, agus
thig sinn d'a ionnsuidh, a-
gus ni sinn còmhnuidh maille
ris.
24 An ti nach gradhaich
mise, cha choimhid e mo
bhriathra: agus am focal a
ta sibh a' cluinntinn, cha
leam-sa e, ach leis an Athair
a chuir uaith mi.
25 Na nithe so labhair mi
ribh, air dhomh bhi m' chòmh-
nuidh maille ribh:
26 Ach an Comhfhurtair,
an Spiorad naomh, a chuireas
an t-Athair uaith a'm' ainm-
sa, teagaisgidh esan dhuibh
na h-uile nithe, agus cuiridh
e'n cuimhne duibh na h-uile
nithe a labhair mise ribh.
27 Tha mi fàgail sìthe ag-
aibh, mo shìth-sa a ta mi toirt
duibh: cha'n ann mar a bheir
an saoghal, a tha mise toirt
duibh. Na biodh bhur cridhe
fo thrioblaid, agus na biodh
eagal air.
28 Chuala sibh mar thubh-
airt mi ribh, Tha mi falbh,
agus thig mi *rìs* do 'ur n-
ionnsuidh. Nam biodh gràdh

[1] *Fear-comh-fhurtachd, Fear-comhairle, Fear-iùil.*

agaibh dhomh-sa, bhiodh aoibhneas oirbh, a chionn gu'n dubhairt mi, Tha mi dol[1] chum an Athar: oir is mò m'Athair na mise.

29 Agus a nis dh'innis mi dhuibh *so* roimh dha teachd gu crìch, chum, 'nuair a thig e gu crìch, gu creideadh sibh.

30 A so suas cha labhair mi mòran ribh: oir a ta uachdaran an t-saoghail so a' teachd, agus cha'n 'eil ni air bith aige annam-sa.

31 Ach a chum gu'm bi fios aig an t-saoghal gur ionmhuinn leam an t-Athair; agus mar a thug an t-Athair àithne dhomh, mar sin a ta mi a' deanamh. Eiribh, rachamaid as so.

CAIB. XV.

1 *An sòlas a ta aig deisciobluibh Chriosd ; 9 an gaol agus an coimhcheangal a ta eadar iad agus esan. 18 Comhfhurtachd fuidh fhuath agus gheur-leanmhuinn an t-saoghail so. 26 Dreuchd an Spioraid naoimh, agus nan abstol.*

IS mise an fhìonain fhìor, agus is e m'Athair an treabhaiche[2].

2 Gach uile gheug annamsa nach 'eil a' giùlan toraidh, bheir e air falbh; agus gach uile *gheug* a ta tabhairt toraidh, glanaidh e i, chum gu'n giùlan i tuilleadh toraidh.

3 A nis a ta sibhse glan tre an fhocal a labhair mi ribh.

4 Fanaibh annam-sa, agus mise annaibh-sa. Mar nach urrainn a' gheug toradh a thoirt uaipe[3] féin, mur fan i san fhìonain, cha mhò is urrainn sibhse, mur fan sibh annam-sa.

5 Is mise an fhìonain, sibhse na geuga: an ti a dh'fhanas annam-sa, agus mise annsan, bheir esan mòr-thoradh uaith; oir as m' eugmhais-sa cha'n urrainn sibh aon ni a dheanamh.

6 Mur fan neach annamsa, tha e air a thilgeadh a mach mar ghéig, agus air crìonadh[4]; agus tionailidh daoine iad, agus tilgidh iad san teine iad, agus loisgear iad.

7 Ma dh'fhanas sibh annamsa, agus ma dh'fhanas m'fhocail-sa annaibh-se, iarraidh sibh gach ni a's àill leibh, agus nìthear dhuibh e.

8 An so tha m' Athair-sa air a ghlòrachadh, gu'n toir sibhse mòr-thoradh uaibh; agus bithidh sibh 'nur deisciobuil dhomh-sa.

9 Mar a ghràdhaich an t-Athair mise, mar sin ghràdhaich mise sibhse: fanaibh ann am ghràdh-sa.

10 Ma choimhideas sibh m'àitheanta, fanaidh sibh ann am ghràdh; mar a choimhid mise àitheanta m'Athar, agus a tha mi a' fantuinn 'na ghràdh.

11 Na nithe so labhair mi ribh, chum gu fanadh mo ghairdeachas annaibh, agus gu'm biodh bhur gairdeachassa làn.

12 Is i so m'àithne-sa, gu'n gràdhaich sibhse a chéile, mar a ghràdhaich mise sibhse.

13 Gràdh a's mò na so cha'n 'eil aig neach air bith, gu'n leigeadh duine 'anam sìos air son a chairdean.

14 Is sibhse mo chairdeansa, ma ni sibh gach ni a

[1] *a chionn gu bheil mi dol.*
[2] *tuathanach.*
[3] *uaithe.*
[4] *mar ghéig a ta e air crìonadh.*

ta mi ag àithneadh dhuibh.

15 A so suas cha ghairm mi seirbhisich dhibh; oir cha'n aithne do'n t-seirbhiseach ciod a ta a Thighearn a' deanamh . ach ghairm mi càirde dhibh; oir na h-uile nithe a chuala mi o m' Athair, thug mi fios duibhse orra.

16 Cha sibhse a thagh mise, ach is mise a thagh sibhse, agus dh'orduich [1] mi sibh, chum gu'n rachadh sibh, agus gu'n tugadh sibh a mach toradh, agus gu maireadh bhur toradh: chum ge b'e ni a dh'iarras sibh air an Athair aun am ainm-sa, gu'n toir e dhuibh e.

17 Tha mi 'g àithneadh nan nithe so dhuibh, chum gu'n gràdhaich sibh a chéile.

18 Ma tha an saoghal 'gur fuathachadh, tha fhios agaibh gu'n d' fhuathaich e mise roimhibh.

19 Nam b'ann do'n t-saoghal sibh, ghràdhaicheadh an saoghal a chuid féin: ach do bhrìgh nach ann do'n t-saoghal sibh, ach gu'n do thagh mise sibh as an t-saoghal, uime sin tha fuath aig an t-saoghal duibh.

20 Cuimhnichibh am focal a thubhairt mi ribh, Cha 'n 'eil an seirbhiseach ni's mò na a Thighearn. Ma rinn iad geur-leanmhuinn ormsa, ni iad geur-leanmhuinn oirbhse mar an ceudna: ma choimhid iad m'fhocal-sa, coimhididh iad bhur *focal-sa* mar an ceudna.

21 Ach na nithe so uile ni iad oirbh air son m'ainme-sa, do bhrìgh nach aithne dhoibh esan a chuir uaith mi.

22 Mur bithinn-sa air teachd, agus air labhairt riu, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis cha'n 'eil leithsgeul am peacaidh aca.

23 An ti aig am bheil fuath dhomh-sa, tha fuath aige do m'Athair mar an ceudna.

24 Mur bithinn-sa air deanamh nan oibre 'nam measg nach d'rinn aon neach eile, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis chunnaic siad *iad*, agus dh'fhuathaich iad araon mise agus m'Athair.

25 Ach *rinneadh so* chum gu'n coimhliontadh am focal a ta sgrìobhta 'nan lagh féin, Dh'fhuathaich iad mi gun aobhar.

26 Ach an uair a thig an Comhfhurtair, a chuireas mise do 'ur ionnsuidh o'n Athair, Spiorad na fìrinn, a tha teachd a mach o'n Athair, ni esan fianuis mu m' thimchioll-sa.

27 Agus ni sibhse fianuis mar an ceudna, do bhrìgh gu bheil sibh maille rium o thùs.

CAIB. XVI.

1 Thug Criosd comhfhurtachd d'a dheisciobluibh an aghaidh trioblaid le gealladh an Spioraid naoimh, agus 'aiseirigh agus a dhol suas air neamh; 23 thug e cinnte dhoibh gu'm bi na h-urnuighean a nithear 'na ainm-san taitneach d'a Athair.

NA nithe so labhair mi ribh, chum nach faigheadh [2] sibh oilbheum.

2 Cuiridh iad as an t-sionagog sibh: seadh, thig an uair, ge b'e neach a mharbhas sibh, gu'n saoil e gu bheil e deanamh seirbhis do Dhia.

3 Agus ni iad na nithe so [3], do bhrìgh nach aithne dhoibh an t-Athair, no mise.

---

[1] *shuidhich, shonraich.*

[2] *gabhadh.* [3] *na nithe so [dhuibh.]*

4 Ach dh'innis mi na nithe so dhuibh, chum 'nuair a thig an t-àm, gu'n cuimhnich sibh gu'n d'innis mi dhuibh iad. Ach cha dubhairt mi na nithe so ribh o thùs, do bhrìgh gu'n robh mi maille ribh.

5 Ach a nis a ta mi dol chum an ti a chuir uaith mi; agus cha 'n 'eil a h-aon agaibh-sa a' feòraich dhiom, C'àit tha thu dol?

6 Ach a chionn gu'n dubhairt mi na nithe so ribh, lìon do-bhròn bhur cridhe.

7 Gidheadh a ta mi ag innseadh dhuibh na fìrinn, Is buannachd dhuibh mise a dh'fhalbh: oir mur fàlbh mi, cha tig an Comhfhurtair do 'ur n-ionnsuidh-sa; ach ma dh'fhalbhas mi, cuiridh mi esan do 'ur n-ionnsuidh.

8 Agus an uair a thig esan, bheir e dearbh-shoilleireachd do'n t-saoghal mu pheacadh, agus mu fhìreantachd, agus mu bhreitheanas:

9 Mu pheacadh, do bhrìgh nach 'eil iad a' creidsinn annam-sa;

10 Mu fhìreantachd, do bhrìgh gu bheil mi dol a dh'-ionnsuidh m' Athar, agus nach faic sibh ni's mò mi;

11 Mu bhreitheanas, a chionn gu bheil uachdaran an t-saoghail so air a dhìteadh.

12 Tha mòran nithe agam fathast ri ràdh ribh, ach cha'n urrainn sibh an giùlan an tràth so.

13 Ach an uair a thig esan, Spiorad na fìrinn, treòraichidh e sibh chum gach uile fhìrinn: oir cha labhair e uaith féin: ach labhraidh e na h-uile nithe a chluinneas e: agus foillsichidh e dhuibh-se nithe a ta ri teachd.

14 Bheir esan glòir dhomhsa: oir gheibh e do m' chuidse, agus nochdaidh e dhuibhse *e.*

15 Na h-uile nithe a ta aig an Athair, is leam-sa iad: air an aobhar so thubhairt mi, gu'm faigh e do m' chuidse, agus nochdaidh e dhuibhse *e.*

16 Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi; agus a rìs, tamull beag agus chi sibh mi, do bhrìgh gu bheil mi dol chum an Athair.

17 An sin thubhairt *cuid* d'a dheisciobluibh eatorra féin, Ciod e so a ta e ag ràdh ruinn, Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi: agus a rìs, tamull beag agus chi sibh mi: agus, Do bhrìgh gu bheil mi dol chum an Athar?

18 Air an aobhar sin thubhairt iad, Ciod e so a ta e ag ràdh, Tamull beag? Cha'n 'eil sinne a' tuigsinn ciod a ta e ag ràdh.

19 A nis dh' aithnich Iosa gu'n robh toil aca fheòraich dheth, agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a' feòraich 'nur measg féin mar a thubhairt mi, Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi: agus a rìs, tamull beag agus chi sibh mi?

20 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n dean sibhse gul agus caoidh, ach ni an saoghal gairdeachas: agus bithidh sibhse do-bhrònach, ach pillear bhur bròn gu gairdeachas.

21 'Nuair a bhios bean ri saothair-chloinne, bithidh i fo dhoilgheas, chionn gu bheil a h-uair air teachd: ach an uair a bheireas i an leanabh, cha chuimhnich i a h-àmh-

ghar ni's mò, tre aoibhneas gu'n d'rugadh duine chum an t-saoghail.

22 Agus a ta nis uime sin doilgheas oirbh-sa : ach chi mise a rìs sibh, agus ni bhur cridhe gairdeachas, agus bhur gairdeachas cha bhuin neach air bith uaibh.

23 Agus air an là sin cha'n fheòraich sibh ni air bith dhiom-sa[1]: Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e nithe dh'iarras sibh air an Athair ann am ainm-sa, gu'n toir e dhuibh iad.

24 Gus a so cha d'iarr sibh ni air bith ann am ainm-sa : iarraibh, agus gheibh sibh, chum gu'm bi bhur n-aoibhneas làn[2].

25 Na nithe so labhair mi ribh am briathraibh dorcha[3]: ach thig an uair anns nach labhair mi ni's mò ribh am briathraibh dorcha, ach innsidh mi gu soilleir mu'n Athair dhuibh.

26 Anns an là sin iarraidh sibh a'm' ainm-sa : agus cha 'n 'eil mi ag ràdh ribh, gu'n guidh mi an t-Athair air bhur son :

27 Oir is toigh leis an Athair féin sibh, air son gu'n d'thug sibh gràdh dhomh-sa, agus gu'n do chreid sibh gur ann o Dhia a thàinig mi.

28 Thàinig mi mach o'n Athair, agus tha mi air teachd chum an t-saoghail: a rìs, tha mi fàgail an t-saoghail, agus a' dol chum an Athar.

29 Thubhairt a dheisciobuil ris, Feuch, a nis tha thu labhairt gu soilleir, agus cha 'n 'eil thu labhairt cosamhlachd air bith.

30 A nis tha fhios againn gur aithne dhuit na h-uile nithe, agus nach feum thu duine air bith a dh'fheòraich dhiot: air a shon so tha sinn a' creidsinn gur ann o Dhia a thàinig thu.

31 Fhreagair Iosa iad, Am bheil sibh a nis a' creidsinn?

32 Feuch, thig an t-àm[4], seadh, tha e cheana air teachd, anns an sgapar o chéile sibh, gach aon g'a ionad féin, agus am fàg sibh mise a'm' aonar: gidheadh cha 'n 'eil mise a'm' aonar, oir tha an t-Athair maille rium.

33 Na nithe so labhair mi ribh, chum gu'm biodh sìth agaibh annam-sa. Anns an t-saoghal bithidh àmhghar agaibh: ach biodh deadh mhisneach agaibh, thug mise buaidh air an t-saoghal.

CAIB. XVII.

1 Tha Criosd a' deanamh urnuigh r'a Athair gu'n glòraicheadh se e, 6 gu'n coimhideadh e 'abstoil, 11 ann an aonachd, 17 agus anns an fhìrinn ; 20 gu'n glòraicheadh e iad, agus na h-uile chreidich maille ris féin air nèamh.

LABHAIR Iosa na briathra so; agus thog e suas a shùilean gu nèamh, agus thubhairt e, Athair, thàinig an uair; glòraich do mhac, chum gu'n glòraich do Mhac thusa mar an ceudna :

2 Chum, mar a thug thu cumhachd dha air gach feoil, na h-uile a thug thu dha, gu'n tugadh esan dhoibh a' bheatha mhaireannach.

3 Agus is i so a' bheatha mhaireannach, eòlas a bhi aca ortsa an t-aon Dia fìor,

[1] cha'n iarr sibh ni air bith ormsa.
[2] coimhlionta.
[3] an comhadaibh.
[4] an uair.

agus air Iosa Criosd a chuir
thu uait.
4 Ghlòraich mise thusa air
thalamh: chrìochnaich mi 'n
obair a thug thu dhomh r'a
dhèanamh.
5 Agus a nis, Athair, glòr-
aich thusa mise maille riut
féin[1], leis a' ghlòir a bha agam
maille riut mun robh an saogh-
al ann.
6 Dh'fhoillsich mise t'ainm
do na daoinibh a thug thu
dhomh as an t-saoghal: bu
leatsa iad, agus thug thu
dhomh-sa iad; agus choimhid
iad t'fhocal.
7 A nis thuig iad gur ann
uait a tha na h-uile nithe, a
thug thu dhomh-sa.
8 Oir thug mi dhoibh na
briathran a thug thusa dhomh;
agus ghabh siad iad, agus
thuig iad gu fìrinneach gur
ann uait-sa thàinig mi, agus
chreid iad gu'n do chuir thu
uait mi.
9 Air an son-san tha mi
guidhe: cha'n 'eil mi guidhe
air son an t-saoghail, ach air
son na muinntir sin a thug
thu dhomh, oir is leatsa iad.
10 Agus is leatsa na h-uile
nithe a's leamsa, agus is
leamsa na nithe a's leatsa;
agus a ta mi air mo ghlòrach-
adh annta.
11 Agus a nis cha'n 'eil
mise ni's mò anns an t-saogh-
al, ach a ta iadsan san t-
saoghal, agus a ta mise a'
teachd a d' ionnsuidh-sa.
Athair naoimh, coimhid iad-
san tre t'ainm[2], a thug thu
dhomh-sa, chum gu'm bi iad
'nan aon, mar *a ta* sinne.
12 Am feadh a's bha mise
maille riu anns an t-saoghal,
choimhid mi iad tre t'ainm-
sa: ghléidh mi a' mhuinntir
a thug thu dhomh, agus cha
do chailleadh a h-aon diubh,
ach mac an sgrios: chum gu
biodh an sgriobtuir air a
choimhlionadh.
13 Agus a nis tha mi
teachd a d'ionnsuidh-sa; a-
gus tha mi labhairt nan nithe
so anns an t-saoghal, chum
gu'm biodh mo ghairdeachas
aca air a choimhlionadh annta.
14 Thug mi t'fhocal dhoibh;
agus thug an saoghal fuath
dhoibh, air son nach ann do'n
t-saoghal iad, mar nach 'eil
mise do'n t-saoghal.
15 Cha'n 'eil mi guidhe
gu'n tugadh tu as an t-
saoghal iad, ach gu'n coimh-
ideadh tu o'n olc iad.
16 Cha'n 'eil iadsan do'n
t-saoghal, mar nach 'eil mise
do'n t-saoghal.
17 Naomhaich iad troimh
an fhìrinn[3]: is e t'fhocal-sa
an fhìrinn.
18 Mar a chuir thusa mise
chum an t-saoghail, mar sin
chuir mise iadsan chum an t-
saoghail.
19 Agus air an sonsan tha
mise ga m' naomhachadh
féin, chum gu'm bi iadsan
mar an ceudna air an naomh-
achadh troimh an fhìrinn.
20 Agus cha'n 'eil mi
guidhe air an sonsan a mhàin,
ach mar an ceudna air son
na muinntir sin a chreideas
annam-sa troimh am focal-
san:
21 Chum gu'm bi iad uile
'nan aon; chum mar *a ta*
thusa, Athair, annam-sa, a-
gus mise annad-sa, gu'm bi
iadsan mar an ceudna 'nan

[1] *a'd' fhianuis.* [2] *ann ad ainm.*

[3] *tre t'fhìrinn.*

aon annain-ne; chum gu'n creid an saoghal gu'n do chuir thusa uait mi.

22 Agus thug mise dhoibh-san a' ghlòir a thug thusa dhomh-sa chum gu'm bi iad 'nan aon, mar a ta sinne 'nar n-aon;

23 Mise annta-san, agus thusa annam-sa, chum gu'n deanar coimhlionta iad ann an aon; agus a chum gu'm bi fios aig an t-saoghal gu'n do chuir thusa uait mi, agus gu'n do ghràdhaich thu iad-san, mar a ghràdhaich thu mise.

24 Athair, is àill leam an dream a thug thu dhomh, gu'm bi iad maille rium, far am bheil mi; chum gu faic iad mo ghlòir a thug thu dhomh: oir ghràdhaich thusa mi mun do leagadh bunaite an domhain.

25 Athair chothromaich, cha b'aithne do'n t-saoghal thusa; ach b'aithne dhomh-sa thu, agus thuig iad so gu'n do chuir thusa uait mi.

26 Agus dh'fhoillsich mise t'ainm dhoibh, agus foillsich-idh mi *e*, chum gu'm bi an gràdh leis an do ghràdhaich thu mise, annta-san, agus mise annta.

CAIB. XVIII.

1 *Bhrath Iudas Iosa.* 6 *Thuit na maoir air an talamh.* 10 *Ghearr Peadar cluais Mhalchuis dheth.* 12 *Ghlac na maoir Iosa, agus thug iad gu Annas agus Caiaphas e.* 15 *Aicheadh Pheadair.*

'NUAIR a labhair Iosa na briathra so, chaidh e maille r'a dheisciobluibh thairis air sruth Chedroin, far an robh lios, anns an deach-aidh e féin agus a dheisciob-uil.

2 Agus b'aithne do Iudas, a bhrath esan, an t-àit: oir thàinig Iosa gu tric an sin maille r'a dheisciobluibh.

3 An sin, air do Iudas buidh-eann agus maoir fhaotainn o na h-àrd-shagairt agus na Phairisich, thànig e do'n àit sin le leusaibh, agus lòchran-aibh, agus armaibh.

4 Uime sin air do Iosa fios a bhi aige air na h-uile nith-ibh a bha gu teachd air, chaidh e mach, agus thubh-airt e riu, Cò tha sibh ag iarraidh?

5 Fhreagair iadsan e, Iosa o Nasaret, Thubhairt Iosa riu, Is mise *e*. Agus sheas mar an ceudna Iudas, a bhrath esan, maille riu.

6 An sin co luath 's a thubhairt e riu, Is mise *e*, chaidh iad air an ais, agus thuit iad air an làr.

7 An sin dh'fheòraich e dhiubh a rìs, Cò tha sibh ag iarraidh? Thubhairt iadsan, Iosa o Nasaret.

8 Fhreagair Iosa, Thubh-airt mi ribh gur mise *e*. Uime sin ma's mise tha sibh ag iarraidh, leigibh leo sin falbh:

9 Chum gu'n coimhlion-tadh am focal a labhair e, An dream a thug thu dhomh, cha do chaill mi aon diubh.

10 An sin air do Shimon Peadar claidheamh a bhi aige, tharruing se e, agus bhuail e òglach an àrd-shagairt, agus ghearr e a' chluas dheas deth. Agus b'e ainm an òglaich Malchus.

11 An sin thubhairt Iosa ri Peadar, Cuir do chlaidh-eamh san truaill: an cupan a thug m' Athair dhomh-sa, nach òl mi e?

12 An sin rug a' bhuidh-
eann, agus an ceannard, agus
maoir nan Iudhach air Iosa,
agus cheangail iad e,
13 Agus thug iad leo e air
tùs gu Annas; (oir b'esan
athair-céile Chaiaphais, a bha
'na àrd-shagart air a' bhliadh-
na sin.)
14 A nis b'e Caiaphas a
thug comhairle do na h-Iudh-
aich, gu'm b'iomchuidh gu'm
faigheadh aon duine bàs air
son an t-sluaigh.
15 Agus lean Simon Peadar
agus deisciobul eile Iosa.
B'aithne do'n àrd-shagart an
deisciobul sin, agus chaidh e
steach maille ri Iosa do chùirt
an àrd-shagairt.
16 Ach sheas Peadar aig
an dorus an leth muigh. Uime
sin, chaidh an deisciobul sin
eile a b'aithne do'n àrd-shag-
art a mach, agus labhair e ris
a' bhan-dorsair, agus thug e
Peadar a steach.
17 An sin thubhairt a'
bhanoglach a bha gleidheadh
an doruis ri Peadar, Nach
ann do dheisciobluibh an
duine so thusa mar an ceud-
na? thubhairt esan, Cha'n
ann.
18 Agus bha na seirbhisich
agus na maoir 'nan seasamh,
air dhoibh teine guail a chur
suas, oir bha'm fuachd ann,
agus bha iad 'gan garadh féin:
agus bha Peadar 'na sheasamh
maille riu, agus 'ga gharadh
féin.
19 An sin dh'fhiosraich an
t-àrd-shagart do Iosa mu
thimchioll a dheisciobul, agus
mu thimchioll a theagaisg.
20 Fhreagair Iosa e, Labh-
air mise gu follaiseach[1] ris an
t-saoghal; theagaisg mi a
ghnàth anns an t-sionagog,
agus anns an teampull, far
am bheil na h-Iudhaich a'
cruinneachadh as gach àit;
agus am folach cha do labhair
mi ni air bith.
21 C'ar son a ta thu fios-
rachadh dhiom-sa? Fiosraich
dhiubh-san a chuala, ciod a
thubhairt mi riu: feuch, a ta
fhios aca-san ciod a thubhairt
mi.
22 Agus an uair a thubh-
airt e na nithe so, bhuail aon
do na maoraibh, a bha 'na
sheasamh a làthair, a bhas
air Iosa, ag ràdh, An ann
mar so a fhreagras tu an t-
àrd-shagart?
23 Fhreagair Iosa e, Ma
labhair mi gu h-olc, dean
fianuis air an olc: ach ma's
ann gu maith, c'ar son a ta
thu ga m' bhualadh?
24 (A nis chuir Annas e
ceangailte gu Caiaphas an t-
àrd-shagart.)
25 Agus bha Simon Peadar
'na sheasamh agus 'ga ghar-
adh: Uime sin thubhairt iad
ris, Nach aon d'a dheisciob-
luibh thusa mar an ceudna?
Dh'àicheadh esan, agus
thubhairt e, cha mhi.
26 Thubhairt aon do
sheirbhisich an àrd-shagairt,
(caraid do'n fhear do'n
ghearr Peadar a chluas,)
Nach faca mise thu san lios
maille ris?
27 An sin dh'àicheadh
Peadar a rìs, agus air ball
ghoir an coileach.
28 An sin thug iad Iosa o
Chaiaphas gu àit a' bhreith-
eanais: agus b'i mhaduinn a
bh'ann, agus cha deachaidh
iad féin do àit a' bhreithean-
ais, chum nach biodh iad air

[1] *os àird.*

an salachadh; ach gu'n ith-
eadh iad a' chàisg.
29 An sin chaidh Pilat a
mach d'an ionnsuidh-san, a-
gus thubhairt e, Ciod a' chas-
aid a tha sibh a' toirt an agh-
aidh an duine so?
30 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad ris, Mur b'fhear
droch-bheirt e, cha tugamaid
thairis dhuitse e.
31 An sin thubhairt Pilat
riu, Gabhaibh-sa e, agus thug-
aibh breth air a réir bhur
lagha féin. An sin thubhairt
na h-Iudhaich ris, Cha'n 'eil
e ceaduichte dhuinne neach
air bith a chur gu bàs:
32 Chum gu'm biodh focal
Iosa air a choimhlionadh, a
labhair e, a' ciallachadh ciod
a ghnè bàis a bha e gu fhaot-
ainn.
33 An sin chaidh Pilat a
steach a rìs do àit a' bhreith-
eanais, agus ghairm e Iosa,
agus thubhairt e ris, An tusa
Rìgh nan Iudhach?
34 Fhreagair Iosa e, Am
bheil thu ag ràdh so uait féin,
no an d'innis *daoine* eile dhuit
e mu m' thimchioll-sa?
35 Fhreagair Pilat, An
Iudhach mise? Thug do
chinneach féin, agus na h-
àrd-shagairt thairis dhomh-sa
thu: ciod a rinn thu?
36 Fhreagair Iosa, Cha'n
ann do'n t-saoghal so tha mo
rìoghachd-sa: nam b'ann
do'n t-saoghal so bhiodh mo
rìoghachd, dheanadh mo
sheirbhisich cogadh, chum
nach tugtadh thairis do na h-
Iudhaich mi: ach a nis
cha'n ann o so a ta mo
rìoghachd.
37 Air an aobhar sin thubh-
airt Pilat ris, An rìgh thu
ma seadh? Fhreagair Iosa,
Thubhairt thusa gur rìgh mi.
'S ann chum na crìche so a
rugadh mi, agus chum na
crìche so thàinig mi do'n t-
saoghal, chum gu'n deanainn
fianuis do'n fhìrinn. Gach
neach a ta air taobh na fìrinn,
éisdidh e ri m' ghuth-sa.
38 Thubhairt Pilat ris,
Ciod i an fhìrinn? Agus air
dha so a ràdh, chaidh e mach
a rìs chum nan Iudhach,
agus thubhairt e riu, Cha'n
'eil mise a' faotainn coire air
bith ann.
39 Ach a ta gnàth agaibh-
sa, gu'n leiginn as duine
dhuibh air a' chàisg: uime
sin an àill leibh mi a leigeadh
rìgh nan Iudhach fa sgaoil
duibh?
40 An sin ghlaodh iadsan
uile[1], ag ràdh, Cha'n e an
duine so, ach Barabas. A nis
b'fhear-reubainn Barabas.

CAIB. XIX.

*1 Chaidh Criosd a sgiùrsadh, a chrùn-
adh le droighinn, agus a bhualadh.
4 Bha Pilat togarrach a leigeadh
fa sgaoil, ach air dha bhi air aom-
adh le gàraich nan Iudhach, thug
e thairis e gu bhi air a cheusadh.
23 Thilg iad croinn air 'eudach.*

AN sin air an aobhar sin
ghlac Pilat Iosa, agus
sgiùrs se *e*.
2 Agus dh'fhigh na saighd-
earan crùn droighinn, agus
chuir iad air a cheann e, agus
chuir iad falluinn phurpuir
uime,
3 Agus thubhairt iad
Fàilte ort, a rìgh nan Iudh-
ach! agus bhuail iad le'n
basaibh e.
4 An sin chaidh Pilat a
mach a rìs, agus thubhairt e

[1] *uile* [*a rìs.*]

[2] *chorcuir.*

riu, Feuch, a ta mise 'ga
thoirt a mach do 'ur n-ionn-
suidh, chum gu'm bi fios
agaibh nach 'eil mise faotainn
coire sam bith ann.
5 An sin thàinig Iosa
mach, agus an crùn droigh-
inn air, agus an fhalluinn
phurpuir uime. Agus thubh-
airt *Pilat* riu, Feuch an
duine!
6 Uime sin, an uair a
chunnaic na h-àrd-shagairt
agus na maoir e, ghlaodh
iad, ag ràdh, Ceus *e*, ceus *e*.
Thubhairt Pilat riu, Gabh-
aibh-sa e, agus ceusaibh *e*:
oir cha'n 'eil mise a' faotainn
coire sam bith ann.
7 Fhreagair na h-Iudhaich
e, Tha lagh againne, agus a
réir ar lagha-ne is còir a chur
gu bàs, air son gu'n d'rinn e
Mac Dhé dheth féin.
8 Uime sin an uair a chuala
Pilat a' chainnt sin, bu mhòid
a bha dh'eagal air;
9 Agus chaidh e steach a
rìs do ait a' bhreitheanais,
agus thubhairt e ri Iosa, Cia
as duit? ach cha d'thug Iosa
freagradh air.
10 An sin thubhairt Pilat
ris, Nach labhair thu riumsa?
nach 'eil fhios agad gu bheil
cumhachd agam-sa do cheus-
adh, agus gu bheil cumhachd
agam do chur fa sgaoil?
11 Fhreagair Iosa, Cha
bhiodh cumhachd air bith
agad a'm' aghaidh-sa, mur
tugtadh dhuit o'n àird e; air
an aobhar sin an ti a thug
mise thairis dhuit, tha aige-
san am peacadh a's mò.
12 Agus o sin suas dh'iarr
Pilat a chur fa sgaoil: ach
ghlaodh na Iudhaich, ag
ràdh, Ma leigeas tu am fear
so fa sgaoil, cha charaid do
Cheasar thu: ge b'e neach
a ta 'ga dheanamh féin 'na
righ, tha e labhairt an aghaidh
Cheasair.
13 Uime sin, an uair a
chuala Pilat a' chainnt sin,
thug e mach Iosa, agus shuidh
e air a' chaithir-bhreitheanais,
anns an ionad ris an abrar an
Leac-ùrlar, ach anns an
Eabhra[1], Gabata.
14 Agus b'e là ulluchaidh
na càisge e, agus mu thimchioll
na seathadh uaire:
agus thubhairt e ris na h-
Iudhaich, Feuch bhur righ!
15 Ach ghlaodh iadsan a
mach, Beir uainn, beir uainn,
ceus e. Thubhairt Pilat riu,
An ceus mi bhur righ-sa?
Fhreagair na h-àrd-shagairt,
Cha'n 'eil righ againne ach
Ceasar.
16 An sin air an aobhar
sin thug e thairis dhoibh e,
gu bhi air a cheusadh. Agus
ghlac iad Iosa, agus thug iad
leo e.
17 Agus chaidh e mach, a'
giùlan a chrann-ceusaidh,
do'n ionad d'an goirear *àit* a'
chloiginn, d'an ainm san
Eabhra, Golgota.
18 An sin cheus iad e,
agus dithis eile maille ris,
fear air gach taobh, agus Iosa
sa' mheadhon.
19 Agus sgrìobh Pilat mar
an ceudna tiodal, agus chuir
e air a' chrann-cheusaidh e.
Agus b'e an sgrìobhadh,
IOSA O NASARET RIGH
NAN IUDHACH.
20 Uime sin, leugh mòran
do na h-Iudhaich an tiodal
so: oir bha'n t-àit anns an
do cheusadh Iosa fagus do'n
bhaile: agus bha an sgrìobh-

[1] *Eabhrais.*

adh an Eabhra, an Greugais,
agus an Laidin.
21 An sin thubhairt àrd-
shagairt nan Iudhach ri Pilat,
Na sgrìobh, Righ nan Iudh-
ach; ach gu'n dubhairt e
féin, Is mi righ nan Iudhach.
22 Fhreagair Pilat, An ni
a sgrìobh mi, sgrìobh mi e.
23 An sin an uair a cheus
na saighdearan Iosa, ghlac
iad a thrusgan, (agus rinn iad
ceithir earrannan, earrann do
gach saighdear,) agus *a* chòta
mar an ceudna: agus bha'n
còta gun fhuaigheal, air
fhigheadh o bhràigh sìos gu
h-iomlan.
24 Thubhairt iad uime sin
eatorra fein, Na reubamaid e,
ach tilgeamaid croinn air, cò
aig a bhitheas e: chum gu'n
coimhliontadh an sgriobtuir,
a ta 'g ràdh, Roinn iad mo
thrusgan eatorra, agus thilg
iad croinn air mo bhrat. Air
an aobhar sin, rinn na saighd-
earan na nithe so.
25 A nis sheas làimh ri
crann-ceusaidh Iosa, a
mhàthair, agus piuthar a
mhàthar, Muire *bean* Chleo-
phais, agus Muire Magdalen.
26 Uime sin, an uair a
chunnaic Iosa a mhàthair,
agus an deisciobul a b'ion-
mhuinn leis 'na sheasamh a
làthair, thubhairt e r'a mhàth-
air, A bhean, feuch do mhac!
27 An sin thubhairt e ris
an deisciobul, Feuch do
mhàthair! Agus o'n àm sin
a mach thug an deisciobul
sin leis i d'a thigh féin.
28 An déigh so, air do Iosa
fios a bhi aige gu'n robh na
h-uile nithe a nis air an
crìochnachadh, chum gu'n
coimhliontadh an sgriobtuir,
thubhairt e, Tha tart orm.
29 A nis bha an sin soith-
each làn do fhìon geur: agus
air dhoibh-san spong a lìon-
adh do'n fhìon gheur, agus a
chur air hisop, shìn iad chum
a bheoil e.
30 An sin an uair a ghabh
Iosa am fìon geur, thubhairt
e, Tha e crìochnaichte: agus
air cromadh a chinn da, thug
e suas *a* spiorad.
31 An sin chum nach fan-
adh na cuirp air a' chrann-
cheusaidh air an t-sàbaid, a
chionn gu'm b'e là an ull-
uchaidh a bha ann, (oir bu
là mòr an là sàbaid sin,)
dh'iarr na h-Iudhaich air
Pilat gu'n rachadh an luirgne
a bhriseadh, agus gu'n tug-
tadh air falbh iad.
32 An sin thàinig na saighd-
earan, agus bhris iad luirgne
a' cheud fhir, agus luirgne
an fhir eile, cheusadh maille
ris.
33 Ach air dhoibh teachd
chum Iosa, an uair a chunn-
aic iad gu'n robh e cheana
marbh, cha do bhris iad a
luirgne-san.
34 Ach lot fear do na
saighdearaibh a thaobh le
sleagh, agus air ball thàinig
a mach fuil agus uisge.
35 Agus thug an ti a
chunnaic *sin* fianuis, agus a
ta 'fhianuis fìrinneach: agus
a ta fhios aige gu bheil e
labhairt na fìrinn, chum gu'n
creideadh sibhse.
36 Oir rinneadh na nithe
so chum gu'n coimhliontadh
an sgriobtuir, Cha bhrisear
cnàimh dheth.
37 Agus a rìs a ta sgriobtuir
eile ag ràdh, Amhaircidh iad
airsan a lot iad[1].

---

[1] *shàth iad troimhe.*

38 'Na dhéigh so, dh'iarr
Ioseph o Arimatea, (a bha
'na dheisciobul aig Iosa, ach
am folach air eagal nan Iudh-
ach,) air Pilat comas corp
Iosa a thoirt leis: agus leig
Pilat *sin* leis. Thàinig e air
an aobhar sin, agus thug e
leis corp Iosa.
39 Thàinig mar an ceudna
Nicodemus, (a thàinig air tùs
gu Iosa san oidhche,) agus
thug e leis mu thimchioll ceud
pund do mhirr agus do aloes
air am measgadh feadh a
chéile.
40 An sin ghabh iad corp
Iosa, agus cheangail[1] iad
e ann an lìon-eudaichibh,
maille ris an spìosraidh[2], mar
is gnàth leis na h-Iudhaich
adhlac a dheanamh[3].
41 A nis bha lios anns an
àit an do cheusadh e; agus
anns an lios uaigh nuadh,
anns nach do chuireadh aon
duine riamh.
42 Air an aobhar sin, air
son ulluchaidh *càisge* nan
Iudhach, do bhrìgh gu'n robh
an uaigh am fagus chuir iad
Iosa an sin.

CAIB. XX.

Thàinig Muire chum na h-uaighe; 3 agus Peadar agus Eoin, agus iad gun fhios aca air aiseirigh Chriosd. 14 Dh'fhoillsicheadh Criosd do Mhuire Magdalen, 19 agus d'a dheisciobluibh. 24 Mi-chreidimh agus aidmheil Thomais.

AIR a' cheud là do'n t-
seachduin thàinig Muire
Magdalen gu moch, agus an
dorchadas fathast ann, chum
na h-uaighe, agus chunnaic
a' chlach air a togail o'n
uaigh.
2 Ruith i an sin, agus
thàinig i gu Simon Peadar,
agus gus an deisciobul eile a
b'ionmhuinn le Iosa, agus
thubhairt i riu, Thug iad leo
an Tighearn as an uaigh, a-
gus cha'n 'eil fhios againn
c'àit an do chuir iad e.
3 Uime sin chaidh Peadar
a mach, agus an deisciobul
sin eile, agus thàinig iad chum
na h-uaighe.
4 Agus ruith iad 'nan dithis
cuideachd[4]: agus ruith an
deisciobul eile ni bu luaithe
na Peadar, agus thàinig e air
tùs chum na h-uaighe.
5 Agus air cromadh sìos
da, chunnaic e'n lìon-eudach
'na luidhe; gidheadh cha
deachaidh e steach.
6 An sin thàinig Simon
Peadar 'ga leantuinn, agus
chaidh e steach do'n uaigh[5],
agus chunnaic e'n lìon-eud-
ach 'na luidhe;
7 Agus an neapaicin a bha
m'a cheann, cha'n ann 'na
luidhe maille ris an lìon-eud-
ach, ach air leth air fhilleadh
ann an aon àit.
8 An sin chaidh a steach
mar an ceudna an deisciobul
sin eile a thàinig air tùs chum
na h-uaighe, agus chunnaic,
agus chreid e.
9 Oir cha do thuig iad fath-
ast an sgriobtuir, gu'm b'éigin
gu'n éireadh esan a rìs o na
marbhaibh.
10 An sin dh'imich na
deisciobuil a rìs chum an
cuideachd féin.
11 Ach sheas Muire aig an
uaigh a muigh, a' gul: agus
ag gul di chrom i sìos, *ag
amharc* a steach do'n uaigh,
12 Agus chunnaic i dà

---

[1] *phaisg.*
maille ris na luibhibh cùbhraidh.

[3] *spìosraidh chur air corp; embalm.* Sasg. [4] *maraon.* [5] *àit-adhlacaidh.*

aingeal ann an *culaidhibh*
geala, 'nan suidhe, fear aig
a' cheann, agus fear aig na
cosaibh, san àit an robh corp
Iosa 'na luidhe ;
13 Agus thubhairt iadsan
rithe, A bhean, c'ar son a ta
thu gul ? Thubhairt i riu, Air
son gu'n d'thug iad mo Thigh-
earn leo, agus nach 'eil fhios
agam c'àit an do chuir iad e.
14 Agus an uair a thubh-
airt i so, phill i air a h-ais,
agus chunnaic i Iosa 'na
sheasamh, agus cha d'aithn-
ich i gu'm b'e Iosa bha ann.
15 Thubhairt Iosa rithe, A
bhean, c'ar son a ta thu gul ?
cò tha thu 'g iarraidh ? air
saoilsinn d'ise gu'm b'e an
garàdair a bh'ann, thubhairt
i ris, A thighearn, ma thug
thusa leat e, innis dhomhsa
c'àit an do chuir thu e, agus
bheir mise leam e.
16 Thubhairt Iosa rithe,
A Mhuire. Air tionndadh
dh'ise, thubhairt i ris, Rab-
boni, 'se sin r'a ràdh, A
Mhaighstir.
17 Thubhairt Iosa rithe,
Na bean rium ; oir cha deach-
aidh mi fathast suas chum
m' Athar : ach imich chum
mo bhràithre, agus abair riu,
Tha mise dol suas chum m'
Athar féin agus bhur n-
Athar-sa, agus *chum* mo Dhé
féin agus bhur Dé-sa.
18 Thàinig Muire Magda-
len agus dh'innis i do na
deisciobluibh, gu'm fac i an
Tighearn, agus gu'n dubh-
airt e na nithe so rithe.
19 Agus air teachd do'n
fheasgar an là sin féin, air a'
cheud *là* do'n t-seachduin,
agus na dorsa dùinte far an
robh na deisciobuil cruinn air
eagal nan Iudhach, thàinig
Iosa agus sheas e sa' mheadh-
on, agus thubhairt e riu, Sìth
dhuibh.
20 Agus air dha so a ràdh,
nochd e dhoibh *a* làmhan a-
gus a thaobh. An sin bha
aoibhneas air na deisciobluibh
an uair a chunnaic iad an
Tighearn.
21 An sin thubhairt Iosa
riu a rìs, Sìth dhuibh : mar a
chuir an t-Athair uaith mise,
mar sin a ta mise 'gur cur-sa
uam.
22 Agus air dha so a ràdh,
shéid e orra, agus thubhairt e
riu, Gabhaibh-sa an Spiorad
naomh.
23 Cò air bith iad d'am
maith sibh am peacanna, tha
iad maithte dhoibh ; *agus* cò
air bith iad d'an cum sibh am
peacanna gun am maitheadh,
tha iad air an cumail.
24 Ach cha robh Tomas,
aon do'n dà fhear dheug, d'an
goirear Didimus, maille riu,
'nuair a thàinig Iosa.
25 Uime sin thubhairt na
dheisciobuil eile ris, Chunn-
aic sinne an Tighearn. Ach
thubhairt esan riu, Mur faic
mise aileadh[1] nan tairngean
'na làmhaibh, agus mur cuir
mi mo mheur ann an aileadh
nan tairngean, agus mur cuir
mi mo làmh 'na thaobh, cha
chreid mi.
26 Agus an ceann ochd
làithean 'na dhéigh sin, bha a
dheisciobuil a rìs a stigh, agus
Tomas maille riu : thàinig
Iosa, agus na dorsa dùinte,
agus sheas e sa' mheadhon,
agus thubhairt e, Sìth dhuibh.
27 'Na dhéigh sin thubh-
airt e ri Tomas, Cuir an so do
mheur, agus feuch mo làmh-

[1] *Iorg, àit.*

an; agus sìn an so do làmh,
agus cuir a'm' thaobh i: agus
na bi mi-chreideach, ach
creideach.
28 Agus fhreagair Tomas,
agus thubhairt e ris, Mo
Thighearn agus mo Dhia.
29 Thubhairt Iosa ris, Air
son gu faca tu mi, a Thomais,
chreid thu: is beannaichte
iadsan nach faca, agus a
chreid.
30 Agus rinn Iosa gu fìr-
inneach mòran do mhìorbh-
uilibh eile am fianuis a dheis-
ciobul, nach 'eil sgrìobhta
san leabhar so.
31 Ach tha iad so sgrìobh-
a, chum gu'n creideadh sibh
gur e Iosa an Criosd Mac
Dhé, agus ag creidsinn duibh,
gu'm biodh agaibh beatha
roimh 'ainm-san.

CAIB. XXI.

Dh'fhoillsich Criosd e féin a rìs d'a dheisciobluibh, agus dh'aithnicheadh leo e leis an tarruing mhòr éisg: 12 Ghabh e a dhìnneir maille riu: 15 thug e sparradh do Pheadar 'uain agus a chaoraich a bhiadhadh; 18 roimh-innis e a bhàs dha.

AN déigh nan nithe sin dh'-
fhoillsich Iosa e féin a rìs
'a dheisciobluibh aig muir
hiberiais; agus air an dòigh
o nochd se *e féin:*
2 Bha maille r'a chéile Si-
on Peadar, agus Tomas
an goirear Didimus, agus
atanael o Chàna Ghalile,
gus *mic* Shebede, agus dithis
le d'a dheisciobluibh.
3 Thubhairt Simon Peadar
i, Tha mi dol a dh'iasgach.
hubhairt iadsan ris, Tha
nne a' dol maille riut. Dh'-
ich iad a mach, agus chaidh
d a steach do luing air ball;
agus cha do ghlac iad ni air
bith an oidhche sin.
4 Ach an uair a bha a'
mhaduinn a nis air teachd,
sheas Iosa air an tràigh[1]:
gidheadh cha robh fhios aig
na deisciobluibh gu'm b'e
Iosa bha ann.
5 An sin thubhairt Iosa
riu, A chlann, am bheil biadh
air bith agaibh? Fhreagair
iadsan e, Cha'n 'eil.
6 Agus thubhairt esan riu,
Tilgibh an lìon air an taobh
deas do'n luing, agus gheibh
sibh. Thilg iad uime sin,
agus a nis cha b'urrainn iad a
tharruing air son lìonmhoir-
eachd an éisg.
7 Uime sin thubhairt an
deisciobul sin, a b'ionmhuinn
le Iosa, ri Peadar, Is e'n
Tighearn a ta ann. A nis
an uair a chuala Simon Pead-
ar gur e an Tighearn a bh'ann,
cheangail e a chòt-uachd-
air *uime,* (oir bha e lomn-
ochd,) agus thilg se e féin sa'
mhuir.
8 Thàinig na deisciobuil
eile ann an luing bhig; (oir
cha robh iad fada o thìr, ach
mu thimchioll dà cheud làmh-
choille[2],) a' tarruing an lìn
éisg.
9 Uime sin an uair a thàin-
ig iad air tìr, chunnaic iad
grìosach an sin, agus iasg air
a chur oirre, agus aran.
10 Thubhairt Iosa riu,
Thugaibh an so do'n iasg a
ghlac sibh a nis.
11 Chaidh Simon Peadar
suas, agus tharruing e an lìon
gu tìr, làn do iasgaibh mòra,
ceud agus leth-cheud agus
tri: agus ged bha'n uiread sin
ann, cha do bhriseadh an lìon.

[1] *a' chladach.*

[2] *bann-làmh.*

12 Thubhairt Iosa riu,
Thigibh, gabhaibh bhur dìnn-
eir. Agus cha robh a chridhe[1]
aig a h-aon do na deisciob-
luibh fheòraich dheth, Cò
thusa? oir dh'aithnich iad
gur e an Tighearn a bha ann.
13 An sin thàinig Iosa,
agus ghlac e aran, agus thug
e dhoibh e, agus iasg mar an
ceudna.
14 Is i so a nis an treas
uair a nochd Iosa e féin d'a
dheisciobluibh, an déigh dha
éirigh o na marbhaibh.
15 An sin an déigh dhoibh
an dìnneir a ghabhail, thubh-
airt Iosa ri Simon Peadar, A
Shimoin *mhic* Ionais, am bheil
barrachd gràidh agad dhomh-
sa orra sin? Thubhairt e ris,
Tha, a Thighearn; tha fios
agad gur toigh leam thu.
Thubhairt e ris, Beathaich
m' uain.
16 Thubhairt e ris a rìs an
dara uair, A Shimoin *mhic*
Ionais, an toigh leat mise?
Thubhairt e ris, Seadh, a
Thighearn; tha fios agad gur
toigh leam thu. Thubhairt e
rìs, Beathaich mo chaoraich[2].
17 Thubhairt e ris an treas
uair, A Shimoin *mhic* Ionais,
an toigh leat mise? Bha
Peadar doilich a chionn gu'n
dubhairt e ris an treas uair,
An toigh leat mise? Agus
thubhairt e ris, A Thighearn,
is aithne dhuit na h-uile nithe:
tha fhios agad gur toigh leam
thu. Thubhairt Iosa ris,
Beathaich mo chaoraich.
18 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh riut, an uair a
bha thu òg, chrioslaich thu
thu féin, agus dh'imich thu an
aobh bu mhiann leat: ach an
uair a bhios tu aosmhor, sìnidh
tu mach do làmhan, agus
crioslaichidh neach eile thu,
agus bheir e *thu* an taobh
nach àill leat.
19 So thubhairt e, a' ciall-
achadh ciod a' ghnè bàis leis
an tugadh e glòir do Dhia.
Agus air dha so a ràdh,
thubhairt e ris, Lean mise.
20 An sin air do Pheadar
tionndadh, chunnaic e an
deisciobul a b'ionmhuinn le
Iosa, a' leantuinn; an ti mar
an ceudna a luidh air uchd
Iosa air a shuipeir, agus a
thubhairt ris, A Thighearn,
cò e a bhrathas thu?
21 Air do Pheadar esan
fhaicinn, thubhairt e ri Iosa,
A Thìghearn, ciod *a ni* am
fear so?
22 Thubhairt Iosa ris, Ma's
àill leam-sa e dh'fhantuinn
gus an tig mi, ciod e *sin* duitse?
Lean thusa mise.
23 Uime sin chaidh an
ràdh so mach am measg nam
bràithre, nach faigheadh an
deisciobul sin bàs: gidheadh
cha dubhairt Iosa ris, nach
faigheadh e bàs: ach, Ma's
i mo thoil-sa e dh'fhantuinn
gus an tig mi, ciod e *sin*
duitse?
24 Is e so an deisciobul a
ta deanamh fianuis air na
nithibh so, agus a sgrìobh na
nithe so: agus a ta fhios
againne gu bheil 'fhianuis
fìor.
25 Agus a ta mar an ceudna
mòran do nithibh eile a rinn
Iosa, agus nam biodh iad uile
sgrìobhta, is i mo bharail nach
cumadh an saoghal féin na
rachadh a sgrìobhadh do
leabhraichibh. Amen.

[1] *mhisnich.*

[2] *bi d'aodhaire air mo chaoraich.*

GNIOMHARA NAN ABSTOL.

CAIB. I.

1 Dol suas Iosa gu nèamh. 10 An déigh a dhol suas thug dà aingeal rabhadh do na h-abstolaibh iad a dh'imeachd rompa, agus a shocrachadh an inntinn air 'ath-theachd-san: 12 a réir sin phill iad, agus rinn iad urnuigh, agus thagh iad Matias 'na Abstol an ait Iudais.

RINN mi an ceud leabhar, a Theophiluis, mu thimchioll nan uile nithe a thòisich[1] Iosa air a dheanamh agus a theagasg.

2 Gus an là an do thogadh suas e, an déigh dha, troimh an Spiorad Naomh, àitheantan a thoirt do na h-abstolaibh a thagh e:

3 D'an d'rinn e mar an ceudna e féin a nochdadh beò an déigh 'fhulangais, le mòran do chomharaibh fìrinneach, air dha bhi air fhaicinn leo feadh dhà fhichead là, agus e labhairt mu na nithibh sin a bhuineadh do rìoghachd Dhé:

4 Agus air dha bhi maille riu, dh'àithn e dhoibh gun iad a dhol o Ierusalem, ach feitheamh ri gealladh an Athar, *ars' esan*, a chuala sibh uamsa.

5 Oir bhaist Eoin gu deimhin le uisge: ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh, air bheag do làithibh an déigh so.

6 Uime sin an uair a chruinnich iad an ceann a chéile, dh'fheòraich iad deth, ag ràdh, A Thighearn, an aisig thu san àm so an rìoghachd do Israel?

7 Ach thubhairt esan riu, Cha bhuin e dhuibh-sa fios nan aimsir no nan àm fhaotainn, a chuir an t-Athair 'na chumhachd féin.

8 Ach gheibh sibhse cumhachd an uair a thig an Spiorad naomh oirbh: agus bithidh sibh 'nur fianuisibh dhomh-sa, araon ann an Ierusalem, agus ann an Iudea uile, agus ann an Samaria, agus gu iomall na talmhainn.

9 Agus an uair a thubhairt e na nithe so, thogadh suas e, agus iadsan 'ga fhaicinn; agus thug neul as an sealladh e.

10 Agus am feadh a bha iadsan a' geur-amharc gu nèamh, agus esan a' dol suas, feuch, sheas dithis fhear làimh riu ann an eudach geal,

11 Agus thubhairt iad, Fheara Ghalile, c'ar son a ta sibh 'nur seasamh ag amharc gu nèamh? An t-Iosa so a thogadh suas uaibh gu nèamh, is amhuil sin a thig e, mar a chunnaic sibh e a' dol gu nèamh.

12 An sin phill iad gu Ierusalem, o'n t-sliabh ris an abrar *sliabh* nam crann-oladh, a tha'm fagus do Ierusalem, astar là sàbaid as.

13 Agus an uair a thàinig iad a stigh, chaidh iad suas do sheòmar uachdarach, far

[1] *thionnsgain.*

an robh a' fantuinn Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus Aindreas, Philip, agus Tomas, Bartolomeus, agus Mata, Seumas *mac* Alpheuis, agus Simon Selotes, agus Iudas *bràthair* Sheumais.

14 Bhuanaich iad so uile a dh'aon inntinn ann an urnuigh, [agus an guidhe,] maille ris na mnaibh, agus Muire màthair Iosa, agus maille r'a bhràithribh.

15 Agus anns na làithibh sin dh' éirich Peadar ann am meadhon nan deisciobul, agus thubhairt e, (b'e àireamh nan ainm a bha làthair, mu thimchioll ceud agus fichead,)

16 Fheara *agus* a bhràithre, b' éigin an sgriobtuir so bhi air a choimhlionadh, a roimhlabhair an Spiorad naomh le beul Dhaibhidh timchioll Iudais, a bha 'na cheann-iùil[1] aca-san a ghlac Iosa.

17 Oir bha e air àireamh maille ruinne, agus fhuair e cuibhrionn do'n fhrithealadh so.

18 A nis cheannaich am fear so fearann le duais na h-eucorach; agus air dha tuiteam sìos air 'aghaidh[2], sgàin e sa' mheadhon, agus bhrùchd a mhionach uile mach.

19 Agus rinneadh so aithnichte do luchd-àiteachaidh Ierusaleim uile; air chor as gu'n abrar ris an fhearann sin 'nan cainnt féin, Aceldama, sin ri ràdh, Fearann fola.

20 Oir a ta e sgrìobhta ann an leabhar nan Salm, Biodh 'àite-còmhnuidh 'na fhàsach, agus na gabhadh neach sam bith tàmh ann: agus, Glacadh neach eile a dhreuchd[3].

21 Air an aobhar sin, is còir aon do na daoinibh sin a bha maille ruinne, rè na h-aimsir *sin* uile anns an deachaidh an Tighearn Iosa steach agus a mach 'nar measg-ne,

22 A' tòiseachadh o bhaisteadh Eoin, gus an là an do thogadh suas uainn e, bhi air a dheanamh 'na fhianuis air 'aiseirigh-san maille ruinne.

23 Agus shonraich iad dithis, Ioseph ris an abrar Barsabas, d'am bu cho-ainm Iustus, agus Matias.

24 Agus rinn iad urnuigh, agus thubhairt iad, Thusa a Thighearn, d'an aithne cridheacha nan uile dhaoine, foillsich cò do'n dithis so a thagh thu,

25 A ghabhail cuibhrinn do'n fhrithealadh agus do'n abstolachd so, o'n do thuit Iudas le seacharan[4], gu dol d'a àit féin.

26 Agus thilg iad an crannchur; agus thuit an crannchur air Matias; agus bha e air àireamh maille ris an aon abstol deug.

CAIB. II.

1 Lìonadh na h-abstoil leis an Spiorad naomh, agus labhair iad iomadh gnè cainnte; 7 ghabh cuid iongantas riu, agus rinn cuid eile fanoid orra: 14 Nochd Peadar gu'n do labhair na h-abstoil le cumhachd an Spioraid naoimh.

AGUS an uair a thàinig là na cuingis[5], bha iad gu léir a dh'aon inntinn ann an aon àit.

2 Agus thàinig gu h-obann toirm o nèamh, mar shéideadh gaoithe ro thréin, agus lìon :

[1] *threòruiche.* [2] *an comhair a chinn.* [3] *oifig.*

[4] *a dh'fhàg Iudas.* [5] *an uair a choimhlionadh là na cuingis.*

an tigh uile far an robh iad
'nan suidhe.
3 Agus dh'fhoillsicheadh
dhoibh teanganna sgoilte, mar
do theine, agus shuidh e air
gach aon diubh fa leth :
4 Agus lìonadh iad uile
leis an Spiorad naomh, agus
thòisich iad air labhairt le
teangaibh eile, a réir mar a
thug an Spiorad comas labh-
airt dhoibh.
5 Agus bha a' gabhail
còmhnuidh ann an Ierusalem,
Iudhaich, daoine cràbhach,
do gach uile chinneach fo
nèamh.
6 A nis, an uair a sgaoil-
eadh an t-iomradh so, thàinig
an sluagh an ceann a chéile,
agus bha iad fo amhluadh,
do bhrìgh gu'n cuala gach
aon iad a' labhairt 'nan càn-
ain[1] féin.
7 Agus bha iad uile fo
uamhas agus ghabh iad iong-
antas, ag ràdh r'a chéile,
Feuch, nach Galiléich iad
sin uile a ta labhairt?
8 Agus cionnus a ta sinne
'gan cluinntinn gach aon 'nar
cànain féin, anns an d'rugadh
sinn?
9 Partaich, agus Medich,
agus Elamaich, agus luchd-
àiteachaidh Mhesopotamia,
Iudea, agus Chapadocia,
Phontuis, agus Asia,
10 Phrigia, agus Pham-
philia, na h-Eiphit, agus
chrìoch na Libia timchioll
Chirene, agus coigrich o'n
Ròimh, Iudhaich agus Pros-
elitich[2],
11 Muinntir Chrete, agus
Arabia, tha sinn 'gan cluinn-
tinn a' labhairt 'nar teang-
aibh féin gnìomhara mòralach
Dhé.
12 Agus bha iad uile fo
uamhas, agus ann an ioma-
chomhairle, ag ràdh gach aon
r'a chéile, Ciod is ciall da
so?
13 Ach thubhairt dream
eile a' fanoid, Tha na daoine
so làn do fhìon ùr.
14 Ach air seasamh do
Pheadar maille ris an aon
fhear deug, thog e a ghuth,
agus thubhairt e riu, Fheara
Iudea, agus sibhse uile a
luchd-àiteachaidh Ierusa-
leim, biodh fios so agaibh,
agus éisdibh ri m' bhriath-
raibh-sa :
15 Oir cha 'n eil iad so air
mhisg, mar a ta sibhse a'
meas, oir is i an treas uair
do'n là[3] a ta ann.
16 Ach is e so an ni a
chaidh labhairt leis an fhàidh
Ioel:
17 Agus tarlaidh[4] anns na
làithibh deireannach, (arsa
Dia,) dòirtidh mise do m'
Spiorad air gach uile fheoil ;
agus ni bhur mic agus bhur
nigheana fàidheadaireachd,
agus chi bhur n-òganaich
seallanna, agus bruadaraidh
bhur seann daoine bruad-
aran[5]:
18 Agus dòirtidh mise air
m'òglaich, agus air mo bhan-
oglaich do m' Spiorad anns
na làithibh sin ; agus ni iad
fàidheadaireachd :
19 Agus nochdaidh mise
iongantais anns na nèamh-
aibh shuas, agus comharan
air an talamh shìos ; fuil, a-

---

[1] *cainnt.* [2] i. e. *Geintilich a dh'iompaicheadh gu creidimh nan Iudhach.*

[3] i. e. *an naoth dh uair roimh mheadhon-là.* [4] *tachairidh.* [5] *chi bhur seann daoine aislingean*

gus teine, agus duibh-neul deataich.

20 Iompaichear a' ghrian gu dorchadas, agus a' ghealach gu fuil, mun tig là mòr agus comharaichte sin an Tighearna:

21 Agus tarlaidh, ge b'e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, gu'n tèarnar e.

22 Fheara Israeil, éisdibh ris na briathraibh so; Iosa o Nasaret, duine a dhearbhadh le Dia 'nur measg-sa, le cumhachdaibh agus le mìorbhuilibh agus le comharaibh, a rinn Dia leis-san 'nur meadhon-sa, mar a ta fhios agaibh féin;

23 An duine so, a thugadh thairis le comhairle chinntich agus roimh-eòlas Dé, ghlac sibhse, agus le làmhaibh dhroch dhaoine[1] cheus agus mharbh sibh e[2]:

24 Neach a thog Dia suas, air dha piantan[3] a' bhàis fhuasgladh; do bhrìgh nach robh e'n comas gu'n cumtadh esan leis:

25 Oir thubhairt Daibhidh m'a thimchioll, Chunnaic mi an Tighearn romham a ghnàth; oir a ta e aig mo dheas làimh, chum nach gluaisteadh mi.

26 Air an aobhar so rinn mo chridhe gairdeachas, agus rinn mo theangadh aoibhneas: tuilleadh fòs, gabhaidh m' fheoil còmhnuidh fhoisneach ann an dòchas[4]:

27 Do bhrìgh nach fàg thu m'anam shìos ann an ifrinn[5], ni mò a dh'fhuilingeas tu do d' naomh Aon féin gu faic e truaillidheachd.

28 Dh'fhoillsich thu dhomhsa slighean na beatha; lìonaidh tu mi do shubhachas le d' ghnùis.

29 Fheara *agus* a bhràithre, leigibh leam-sa labhairt gu dàna ribh mu'n phrìomhathair Daibhidh, araon gu'n d'fhuair e bàs, agus gu'n d'-adhlaiceadh e, agus gu bheil 'uaigh maille ruinne gus an là an diugh:

30 Air an aobhar sin air dha bhi 'na fhàidh, agus fios-rach gu'n do mhionnaich Dia le mionnaibh dha, do thoradh a leasraidh, a réir na feòla, gu togadh e suas Criosd, gu suidhe[6] air a righ-chaithir-san.

31 Air dhasan so a roimhfhaicinn, labhair e mu aiseirigh Chriosd, nach d'fhàgadh 'anam ann an ifrinn[7], agus nach fac 'fheoil truaillidheachd.

32 An t-Iosa so thog Dia suas, air am bheil sinne uile 'nar fianuisibh,

33 Uime sin, air dha bhi air àrdachadh le[8] deas làimh Dhé, agus gealladh an Spioraid naoimh fhaotainn o'n Athair, dhòirt e mach an ni so, a tha sibhse nis a' faicinn agus a' cluintinn.

34 Oir cha deachaidh Daibhidh suas chum nan nèamh: ach a ta e féin ag ràdh, Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis,

35 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo d' chosaibh.

36 Uime sin biodh fios gu cinnteach aig tigh Israeil uile, gu'n d'rinn Dia 'na Thigh-

---

[1] *le làmhan aingidh.* [2] *'nuair a rinn sibh fanoid air, mharbh sibh e.* [3] *cuibhreach, boinn.*

[4] *earbsa.* [5] *san uaigh.* [6] *gu'n suidhicheadh e.* [7] *san uaigh.* [8] *aig.*

earn agus 'na Chriosd, an t-Iosa so féin, a cheus sibhse.

37 A nis an uair a chual iad *so*, bha iad air am bioradh 'nan cridhe, agus thubhairt iad ri Peadar, agus ris a' chuid eile do na h-abstolaibh, Fheara *agus* a bhràithre, ciod a ni sinn?

38 An sin thubhairt Peadar riu, Deanaibh aithreachas, agus bithibh air bhur baist-eadh gach aon agaibh ann an ainm Iosa Criosd, chum maitheanais pheacanna, agus gheibh sibh tiodhlac an Spioraid naoimh.

39 Oir a ta an gealladh dhuibh-sa, agus do 'ur cloinn, agus do na h-uile a ta fad o làimh, eadhon a mheud as a ghairmeas an Tighearn ar Dia.

40 Agus le mòran do bhriathraibh eile rinn e fianuis agus dh'earalaich e *iad*[1], ag ràdh, Saoraibh sibh féin o'n ghinealach fhiar[2] so.

41 An sin bhaisteadh iad-san a ghabh r'a fhocal gu toileach: agus an là sin féin chuireadh *riu* timchioll tri mìle anam.

42 Agus bhuanaich iad gu seasmhach ann an teagasg nan abstol, agus ann an co-chomunn, agus ann am bris-eadh arain, agus ann an urnuighibh.

43 Agus thàinig eagal air gach anam: agus rinneadh mòran do mhìorbhuilibh agus do chomharaibh leis na h-abstolaibh.

44 Agus bha iadsan uile a chreid ann an aon àit, agus bha na h-uile nithe aca coit-chionn[3];

45 Agus reic iad an seilbh agus am maoin, agus roinn iad air na h-uile iad, a réir mar a bha feum gach neach.

46 Agus ag buanachadh dhoibh gach là a dh'aon inn-tinn anns an teampull, agus a' briseadh arain o thigh gu tigh, chaith iad am biadh le gaird-eachas agus le aon-fhillteachd cridhe,

47 A' moladh Dhé, agus deadh-ghean aca o'n t-sluagh uile. Agus chuir an Tigh-earn gach là ris an eaglais an dream a thèaruinnear.

CAIB. III.

1 *Leighis Peadar agus Eoin duine bacach;* 12 *dh'innis iad do'n t-sluagh a bha air cruinneachadh nach d'rinneadh am mìorbhuil so le naomhachd nan Abstol, ach le cumhachd diadhaidh Chriosd;* 13 *chronnich siad iad air son esan a chur gu bàs.*

AGUS chaidh Peadar agus Eoin le chéile suas do'n teampull, aig uair na h-urn-uigh, *eadhon* an naothadh *uair*[4].

2 Agus bha duine àraidh a bha 'na bhacach[5] o bhroinn a mhàthar air a ghiùlan, neach a chuireadh gach là aig dorus sin an teampuill ris an abrar Sgiamhach, a dh'iarraidh déirce orra-san a bha dol a steach do'n teampull:

3 Neach, an uair a chunn-aic e Peadar agus Eoin air tì dol a steach do'n teampull, a dh'iarr déirc.

4 Agus air do Pheadar sealltuinn gu geur air, maille ri Eoin, thubhairt e, Amh-airc oirnne.

5 Agus thug esan aire dhoibh an dòchas gu'm faigh-eadh e ni-éigin uatha.

---

[1] *chomhairlich e iad, ghuidh e orra.* [2] *olc.* [3] *ann an comhpairt.*

[4] i. e. *an treas uair an déigh mheadh-on-là.* [5] *chrioplach.*

6 An sin thubhairt Peadar, Airgiod no òr cha'n 'eil agam; ach an ni a ta agam, so bheir mi dhuit: An ainm Iosa Criosd o Nasaret, éirich agus imich.

7 Agus air dha breith air a làimh dheis, thog e suas *e;* agus air ball neartaicheadh 'aobrunnan agus a throidhean.

8 Agus leum e suas, agus sheas e, agus dh'imich e, agus chaidh e steach maille riu do'n teampull,ag imeachd, agus a' leumnaich, agus a' toirt cliù do Dhia.

9 Agus chunnaic an sluagh uile e ag imeachd, agus a' toirt cliù do Dhia.

10 Agus dh'aithnich iad esan gu'm b'e a bha 'na suidhe aig geata Sgiamhach an teampuill ag iarraidh déirce: agus lìonadh iad le h-iongantas agus le h-uamhas air son an ni sin a thachair dha.

11 Agus ag cumail Pheadair agus Eoin, [do'n bhacach a chaidh leigheas,] ruith an sluagh uile d'an ionnsuidh anns an sgàth-thigh[1] ris an abrar sgàth-thigh Sholaimh, làn iongantais.

12 Agus an uair a chunnaic Peadar *so,* fhreagair e an sluagh, Fheara Israeil, c'ar son a ta iongantas oirbh mu'n ni so? no c'ar son a ta sibh a' geur-amharc oirnne, mar gu b'ann le ar cumhachd no ar naomhachd féin a thug sinn air an duine so imeachd?

13 Ghlòraich Dia Abrahaim, agus Isaaic, agus Iacoib, Dia ar n-aithriche a Mhac Iosa; a thug sibhse thairis, agus a dh'àicheadh sibh an làthair Philait, an uair a b'i a bhreth *a* chur fa sgaoil.

14 Ach dh'àicheadh sibhse an t-Aon naomh, agus am Fìrean,agus dh'iarr sibh mortair a thiodhlacadh[2] dhuibh;

15 Agus mharbh sibh Prionnsa[3] na beatha, a thog Dia o na marbhaibh; air am bheil sinne 'nar fianuisibh.

16 Agus tre chreidimh 'na ainm neartaich e an ti so, a tha sibhse a' faicinn, agus a's aithne dhuibh: seadh, thug 'ainm-san agus an creidimh a ta trìd-san, dhasan an t-slàinte iomlan so 'nur làthair-sa uile.

17 Agus a nis, a bhràithre, tha fhios agam gur ann troimh aineolas a rinn sibh *e*, mar *a rinn* mar an ceudna bhur n-uachdarain.

18 Ach choimhlion Dia air an dòigh so na nithe sin a roimh-fhoillsich e le beul 'fhàidhean uile, gu'm fuilingeadh Criosd.

19 Air an aobhar sin, deanaibh-sa aithreachas agus bithibh air bhur n-iompachadh, chum gu'm bi bhur peacanna air an glanadh as, 'nuair a thig amanna fionnuaireachd o làthair an Tighearn;

20 Agus a chuireas e Iosa[4] Criosd d'ur ionnsuidh, a chaidh roimh-orduchadh[5]:

21 Neach is éigin do nèamh a ghabhail gu aimsiribh aisig nan uile nithe, air an do labhair Dia le beul 'fhàidhean naomha uile, o thoiseach an t-saoghail.

---

[1] *àileir, phòrsa.* [2] *thabhairt.* [3] *Ceann-iuil, Ceannard.* [4] *chum gu tig amanna fois o làthair an Tighearna, agus gu cuir e Iosa* [5] *roimhe so a shearmonaichcadh dhuibh.*

22 Oir gu fìrinneach thubh-
airt Maois ris na h-aithrich-
ibh, Togaidh an Tighearn
bhur Dia suas fàidh dhuibh,
do 'ur bràithribh, mar mise;
ris-san éisdidh sibh anns na
h-uile nithibh a labhras e
ribh.
23 Agus tarlaidh, gach
anam nach éisd ris an fhàidh
sin, *gu'n* sgriosar a mach as
an t-sluagh e.
24 Seadh, dh'fhoillsich na
fàidhean uile o Shamuel, agus
iadsan a lean o sin, a mheud
diubh as a labhair roimh-
làimh mu na làithibh so.
25 Is sibhse clann nam
fàidhean, agus a' choimh-
cheangail a rinn Dia r'ar n-
aithrichibh, ag ràdh ri Abra-
ham, Agus ann ad shliochd-
sa bithidh uile theaghlaiche
na talmhainn air am beann-
achadh.
26 Air do Dhia a Mhac
Iosa thogail suas, chuir e do
'ur n-ionnsuidh-sa e air tùs,
chum gu'm beannaicheadh e
sibh, leis gach aon agaibh
iompachadh o bhur lochd-
aibh.

CAIB. IV.

1 *Chuir uachdarain nan Iudhach Peadar agus Eoin am priosan, air son iad a bhi searmonachadh Iosa do'n t-sluagh;* 5 *an déigh an ceasnachadh dh'aidich Peadar gu'n do leighiseadh am bacach le cumhachd diadhaidh Iosa a mhàin, agus gur ann trìd-san 'na aonar a ta slàinte shiorruidh r'a faghail.*

AGUS am feadh 'sa bha iad
a' labhairt ris an t-sluagh,
thàinig orra na sagairt, agus
ceannard an teampuill, agus
na Sadusaich;
2 Agus bha iad fo dhoilgh-
eas gu'n robh iadsan a' teag-
asg an t-sluaigh, agus a'
searmonachadh tre Iosa ais-
eirigh nam marbh.
3 Agus chuir iad làmh
annta, agus chuir iad am
prìosan iad gus an là màir-
each[1]: oir b'e nis am feasgar
a bh'ann.
4 Gidheadh chreid mòran
diubh-san a chual am focal;
agus b'e àireamh nan daoine
timchioll chùig mìle.
5 Agus tharladh air an là
màireach, gu'n do chruinnich-
eadh an ceann a chéile an
uachdarain, agus an seanair-
ean, agus an sgrìobhaichean
ann an Ierusalem,
6 Agus Annas an t-àrd-
shagart, agus Caiaphas, agus
Eoin, agus Alecsander[2], agus
a mheud as a bha do chinn-
each an àrd-shagairt.
7 Agus air dhoibh iadsan a
chur anns a' mheadhon, dh'-
fhiosraich iad, Ciod e an
cumhachd, no ciod e an t-
ainm anns an d'rinn sibh so?
8 An sin air do Pheadar
bhi air a lìonadh leis an Spior-
ad naomh, thubhairt e riu,
Uachdarana a' phobuill, agus
a sheanairean Israeil,
9 Ma tha sinne an diugh
air ar ceasnachadh mu'n
deadh ghnìomh a rinneadh
do'n duine euslan, cionnus a
shlànuicheadh e;
10 Biodh e aithnichte
dhuibh-se uile, agus do phob-
ull Israeil uile, gur ann tre
ainm Iosa Criosd o Nasaret,
a cheus sibhse, a thog Dia o
na marbhaibh, eadhon trìd-
san a ta 'n duine so 'na sheas-
amh an so 'nur làthair-sa
slàn.
11 Is i so a' chlach a
dhiùltadh leibhse, a luchd

[1] *gus an là air na mhàireach.*

[2] *Alastair.*

togail, a rinneadh 'na ceann
na h-oisne.
12 Agus cha'n 'eil slàinte
ann an neach air bith eile:
oir cha 'n 'eil ainm air bith
eile fo nèamh air a thoirt am
measg dhaoine, tre am feud
sinn bhi air ar tèarnadh[1].
13 A nis an uair a chunn-
aic iad dànachd Pheadair a-
gus Eoin, agus a thuig iad
gu'm bu daoine gun fhòghlum
agus cumanta iad, ghabh iad
iongantas; agus dh'aithnich
siad iad[2] gu'n robh iadsan
maille ri Iosa.
14 Agus air faicinn an
duine a leighiseadh 'na sheas-
amh maille riu, cha robh ni
air bith aca ri ràdh 'na agh-
aidh.
15 Agus an déigh dhoibh
orduchadh dhoibh-san dol a
mach as a' chomhairle, chuir
iad an cinn cuideachd[3],
16 Ag ràdh, Ciod a ni sinn
ris na daoinibh so? Oir gu'n
deachaidh mìorbhuil aith-
nichte[4] dheanamh leo, a ta
e follaiseach do luchd-àit-
eachaidh Ierusaleim uile, a-
gus cha'n urrainn sinne àich-
eadh.
17 Ach a chum nach
sgaoilear e ni's mò air feadh
an t-sluaigh, bagramaid orra
gu geur, gun iad a labhairt
ni's mò ri neach air bith anns
an ainm so.
18 Agus air dhoibh an
gairm, dh'àithn iad dhoibh
gun iad a labhairt air chor
sam bith, no a theagasg ann
an ainm Iosa.
19 Ach fhreagair Peadar
agus Eoin agus thubhairt iad
riu, Am bheil e ceart am
fianuis Dé, éisdeachd ribhse
roimh Dhia, thugaibh féin
breth.
20 Oir cha'n 'eil e'n comas
duinne gun na nithe a chunn-
aic agus a chuala sinn a labh-
airt.
21 Agus air dhoibh-san
tuilleadh bagraidh a dhean-
amh orra, leig iad as iad, gu'n
dòigh air bith fhaotainn air
am feudadh iad peanas a
dheanamh orra, air son an t-
sluaigh: oir bha na h-uile a'
toirt glòire do Dhia air son an
ni a rinneadh.
22 Oir bha an duine air
an d'rinneadh am mìorbhuil
leighis so tuilleadh as dà
fhichead bliadhna dh'aois.
23 Agus an uair a leigeadh
as iad, thàinig iad dh'ionn-
suidh am muinntir féin, agus
dh'innis iad na h-uile nithe
a thubhairt na h-àrd-shagairt,
agus na seanairean riu.
24 Agus an uair a chual
iadsan so, thog iad suas a dh'-
aon inntinn an guth ri Dia,
agus thubhairt iad, A Thigh-
earn, is tusa an Dia a rinn
nèamh agus talamh, agus an
fhairge, agus na h-uile *nithe*
ta annta:
25 A thubhairt le beul
Dhaibhidh do sheirbhisich,
C'ar son a ghabh na Cinnich
boil, agus a smuainich an
sluagh nithe dìomhanach?
26 Sheas rìghrean na talmh-
ainn suas, agus chruinnich-
eadh na h-uachdarain an
ceann a chéile, an aghaidh
an Tighearn, agus an aghaidh
a Chriosd[5].
27 Oir gu fìrinneach
chruinnicheadh an ceann a

[1] *slànuchadh, sàbhaladh.*
[2] *thug iad aire dhoibh.*

[3] *an comhairle r'a chéile.* [4] *soilleir.*
[5] *an aghaidh Aoin ungta-san.*

chéile, an aghaidh do Leinibh naoimh Iosa, a dh'ung thu, araon Herod agus Pontius Pilat, maille ris na Cinnich, agus sluagh Israeil.

28 A dheanamh gach ni a roimh-orduich do làmh agus do chomhairle a bhi deanta.

29 Agus a nis, a Thighearn, amhairc air am bagraidhibh: agus dèonaich do d' sheirbhisich féin, t'fhocal a labhairt leis gach uile dhànachd.

30 Le d' làimh a shìneadh a mach chum leighis: agus gu'm bi comharan agus mìorbhuilean air an deanamh tre ainm do Leinibh naoimh Iosa.

31 Agus air dhoibh urnuigh a dheanamh, chrathadh an t-àit anns an robh iad cruinn; agus lìonadh iad uile do'n Spiorad naomh, agus labhair iad focal Dé le dànachd.

32 Agus bha aig a' chuideachd a chreid aon chridhe, agus aon anam: agus ni mò a thubhairt neach air bith *dhiubh*, gu'm bu leis féin aon ni a shealbhaich e; ach bha na h-uile nithe coitchionn[1] aca.

33 Agus le mòr-chumhachd thug na h-abstoil fianuis air aiseirigh an Tighearna Iosa: agus bha mòr-ghràs orra uile.

34 Agus ni mò a bha aon neach uireasbhuidheach 'nam measg: oir a mheud as a bha 'nan sealbhadaraibh fearainn, no thighean, air dhoibh an reiceadh, thug iad luach nan nithe a chaidh reiceadh leo;

35 Agus chuir iad aig cosaibh nan abstol *e:* agus roinneadh e air gach neach a réir 'fheuma.

36 Agus air do fhearann a bhi aig Ioses d'an do ghoireadh leis na h-abstolaibh Barnabas, (is e sin, air eadartheangachadh, Mac na comhfhurtachd,) Lebhitheach, d'am bu dùthaich Ciprus.

37 Reic se e, agus thug e'n t-airgiod, agus chuir e aig cosaibh nan abstol *e.*

CAIB. V.

1 Air son an céilge thuit Ananias agus Saphira sìos marbh le cronachadh Pheadair. 12 Mòran mhìorbhuilean air an oibreachadh; 17 chuireadh na h-abstoil a rìs am prìosan, 19 ach a ta iad air an leigeadh as le aingeal.

ACH reic fear àraidh d'am b'aim Ananias, maille r'a mhnaoi Saphira, sealbh fearainn,

2 Agus cheil e *cuid* do'n luach, le fios a mhnà, agus air dha cuid-éigin a thoirt leis, chuir e aig cosaibh nan abstol *e.*

3 Ach thubhairt Peadar, Ananiais, c'ar son a lìon Satan do chridhe a dheanamh bréige do'n Spiorad naomh, agus a cheiltinn *cuid* do luach an fhearainn?

4 Am feadh 's a dh'fhuirich e *gun reiceadh,* nach bu leat féin e? agus an déigh a reiceadh nach robh e a'd' chomas féin? c'ar son a smuainich thu ann do chridhe an gnìomh so? cha d'rinn thu breug do dhaoinibh, ach do Dhia.

5 Agus an uair a chuala Ananias na briathra so, thuit e sìos, agus chaidh an deò as: agus thàinig eagal mòr air na h-uile a chuala na nithe so.

6 Agus air éirigh do na h-

[1] *ann an comhpairt.*

òganaich, phaisg iad an eud-
ach-mairbh e, agus air dhoibh
a ghiùlan a mach, dh'adhlaic
iad *e*.
7 Agus tharladh, timchioll
tri uaire 'na dhéigh sin, gu'n
d'thàinig a bhean a steach,
gun fhios aice air an ni a
rinneadh.
8 Agus fhreagair Peadar i,
Innis dhomh-sa an ann air
an uiread so reic sibh am
fearann? Agus thubhairt ise,
Is ann, air son an uiread
sin.
9 An sin thubhairt Peadar
rithe, C'ar son a cho-aontaich
sibh Spiorad an Tighearna
a dhearbhadh[1]? feuch, *tha*
cosan na muinntir a dh'-
adhlaic t'fhear aig an dorus,
agus giùlainidh iad thusa
mach.
10 An sin thuit i air ball
aig a chosaibh, agus chaidh
an deò aisde: agus air do na
h-òganaich teachd a steach,
fhuair iad i marbh, agus air
dhoibh a giùlan a mach, dh'-
adhlaic iad làimh r'a fear i.
11 Agus thàinig eagal mòr
air an eaglais uile, agus air
na h-uile a chuala na nithe
so.
12 Agus rinneadh mòran
chomharan agus mhìorbhuil-
ean am measg a' phobuill le
làmhaibh nan abstol; (agus
bha iad uile dh'aon inntinn
ann an sgàth-thigh[2] Shol-
aimh:
13 Agus cha robh chridhe
aig aon do chàch e féin a
cheangal riu:) ach bha mòr-
mheas aig a' phobull orra.
14 Agus is mòid a chuir-
eadh creidich ris an Tighearn,
buidheann mhòr[3] araon do
fhearaibh agus do mhnaibh:
15 Air chor as gu'n d'thug
iad a mach a' mhuinntir
euslan air na sràidibh, agus
gu'n do chuir iad air leab-
aichibh agus air uirighibh[4]
iad, chum ag teachd do
Pheadar gu'n cuireadh 'fhail-
eas, mur bu lugha, sgàile[5]
air neach éigin aca.
16 Agus thàinig mar an
ceudna mòr-shluagh as na
bailtibh mu'n cuairt air Ieru-
salem, a' toirt leo muinntir
euslain, agus dream a bha
air am buaireadh le spiorad-
aibh neòghlan: agus leighis-
eadh iad uile.
17 An sin dh'éirich an t-
àrd-shagart, agus iadsan uile
a bha maille ris, (eadhon
luchd-bharail nan Sadusach,)
agus lìonadh iad le tnùth[6],
18 Agus chuir iad làmh
anns na h-abstolaibh, agus
chuir iad sa' phrìosan chum-
anta iad.
19 Ach dh'fhosgail aing-
eal an Tighearna dorsan a'
phrìosain san oidhche, agus
thug e iadsan a mach, agus
thubhairt e,
20 Imichibh, agus ag seas-
amh dhuibh labhraibh san
teampull ris an t-sluagh, uile
bhriathra na beatha so.
21 Agus an uair a chual
iad *so*, chaidh iad gu moch a
steach do'n teampull, agus
theagaisg iad. Ach thàinig
an t-àrd-shagart agus iadsan
a bha maille ris, agus ghairm
iad a' chomhairle, agus sean-
adh chloinn Israeil uile an
ceann a chéile, agus chuir
iad do'n phrìosan chum gu'n

[1] *a bhuaireadh.* [2] *àilear, pòrsa.* [3] *sluagh mòr.*
[4] *couches.* Sasg. [5] *dubhar.* [6] *eud.*

tugtadh iadsan *d'an ionnsuidh.*
22 Ach an uair a thàinig
na maoir, cha d'fhuair iad
sa' phrìosan iad, agus air
pilltinn dhoibh, dh'innis iad,
23 Ag ràdh, Fhuair sinne
gu fìrinneach am prìosan
dùinte gu ro thèaruinte, agus
an luchd-coimhead 'nan seas-
amh a mach fa chomhair nan
dorsan; ach an uair a dh'-
fhosgail sinn, cha d'fhuair
sinn aon duine a stigh.
24 A nis an uair a chual
an t-àrd-shagart, agus ceann-
ard an teampuill, agus uachd-
arain nan sagart na briathra
so, bha iad fo amharus mu'n
timchioll ciod gus an tigeadh
so.
25 An sin thàinig neach
àraidh agus dh'innis e dhoibh,
ag ràdh, Feuch, a ta na daoine
a chuir sibh sa' phrìosan, 'nan
seasamh san teampull, agus
a' teagasg a' phobuill.
26 An sin dh'imich an
ceannard maille ris na maor-
aibh, agus thug e leis iad gun
ainneart: (oir bha eagal orra
roimh an t-sluagh, gu'm
biodh iad air an clachadh
leo.)
27 Agus an uair a thug iad
leo iad, chuir iad ann am fian-
uis na comhairle *iad;* agus
dh'fheòraich an t-àrd-shagart
diubh,
28 Ag ràdh, Nach d'thug
sinne geur-ordugh dhuibh gun
teagasg a dheanamh san ainm
so? agus, feuch, lìon sibh
Ierusalem le 'ur teagasg, agus
is àill leibh fuil an duine so a
tharruing [1] oirnne.
29 An sin fhreagair Peadar
agus na h-abstoil *eile,* agus
thubhairt iad, Is còir géill a
thoirt do Dhia ni's mò na do
dhaoinibh.
30 Thog Dia ar n-aithriche
Iosa, a mharbh sibhse agus a
chroch sibh air crann.
31 Esan dh'àrdaich Dia le
a dheas làimh 'na Cheannard [2]
agus na Shlànuighear, a
thoirt aithreachais agus maith-
eanais pheacanna do Israel.
32 Agus tha sinne 'nar fian-
uisibh dha air na nithibh so,
agus mar an ceudna an
Spiorad naomh, a thug Dia
dhoibhsan a ta ùmhal dha.
33 Agus an uair a chual
iadsan *so,* bha iad air an gon-
adh [3], agus ghabh iad comh-
airle an cur gu bàs.
34 An sin dh'éirich Phair-
iseach àraidh anns a' chomh-
airle, d'am b'ainm Gamaliel,
fear teagaisg an lagha, air an
robh meas aig an t-sluagh
uile, agus dh'orduich e na h-
abstoil a chur a mach rè
tamuill;
35 Agus thubhairt e riu,
Fheara Israeil, thugaibh aire
dhuibh féin, ciod a ta roimh-
ibh a dheanamh mu thim-
chioll nan daoine sin.
36 Oir roimh na làithibh so
dh'éirich Teudas suas, ag
ràdh, gu'm bu neach éigin
mòr e féin, agus cheangail
àireamh dhaoine, timchioll
ceithir cheud, iad féin ris:
mharbhadh esan, agus a
mheud 'sa dh'aontaich leis,
sgaoileadh iad uile as a chéile,
agus chaidh iad gu neo-ni.
37 An déigh an fhir so dh'-
éirich Iudas an Galiléach
suas, ann an làithibh na cìs-
mheasaidh, agus tharruing
e mòran sluaigh 'na dhéigh:
sgriosadh esan mar an ceud-

---

[1] *thoirt.* [2] *Phrionnsa.* [3] *chas iad am fiacla.*

na, agus a mheud 's a ghéill da[1], sgapadh iad uile.

38 Agus a nis a ta mi ag ràdh ribh, Fanaibh o na daoinibh so, agus leigibh leo: oir ma's ann o dhaoinibh a ta a' chomhairle so, no an obair so, thig i gu neo-bhrigh[2]:

39 Ach ma's ann o Dhia a ta i, cha'n urrainn sibhse a' cur gu neo-bhrigh: air eagal gu'n tarladh gu'm faighear sibh eadhon a' cogadh an aghaidh Dhé.

40 Agus dh'aontaich iad leis-san: agus an uair a ghairm iad na h-abstoil, agus a ghabh iad orra, dh'orduich iad dhoibh gun labhairt ann an ainm Iosa, agus leig iad as iad.

41 Agus dh'imich iadsan o làthair na comhairle, le gairdeachas a chionn gu'n do mheasadh gu'm b'airidh iad air eas-urram fhulang air son 'ainme-san.

42 Agus gach là anns an teampull, agus o thigh gu tigh, cha do sguir iad a bhi teagasg, agus a' searmonachadh Iosa Criosd.

CAIB. VI.

1 *Thagh na h-abstoil seachdnar gu frithealadh do uireasbhuidh nam bochd:* 5 *b'aon diubh so Stephan, neach a bha làn do chreidimh, agus d'on Spiorad naomh:* 12 *Chaidh a ghlacadh agus agairt gu h-eucorach an làthair na comhairle.*

AGUS anns na làithibh sin, an uair a bha àireamh nan deisciobul a' meudachadh, dh'éirich gearan am measg nan Greugach an aghaidh nan Eabhrach, a chionn gu'n do dhearmaideadh am bantraichean san fhrithealadh làitheil.

2 An sin ghairm an da fhear dheug mòr-chuideachd nan deisciobul d'an ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha'n 'eil e iomchuidh sinne dh'fhàgail focail Dé, agus a fhrithealadh do bhordaibh.

3 Uime sin, a bhràithre, iarraibh a mach 'nur measg seachdnar dhaoine fo dheadh iomradh, làn do'n Spiorad naomh agus do ghliocas, a chuireas sinne os ceann an dreuchd so[3].

4 Ach buanaichidh sinne a ghnàth ann an urnuigh, agus am ministreileachd an fhocail.

5 Agus bha chainnt *so* taitneach an làthair na mòr-chuideachd uile: agus thagh iad Stephan, duine làn do chreidimh, agus do'n Spiorad naomh, agus Philip, agus Prochorus, agus Nicanor, agus Timon, agus Parmenas, agus Nicolas proseliteach do mhuinntir Antioch.

6 Chuir iad iadsan an làthair nan abstol: agus air deanamh urnuigh dhoibh, chuir iad an làmhan orra.

7 Agus dh'fhàs focal Dé; agus mheudaicheadh àireamh nan deisciobul gu ro mhòr ann an Ierusalem; agus bha cuideachd mhòr do na sagartaibh ùmhal do'n chreidimh.

8 Agus rinn Stephan, làn do chreidimh agus do chumhachd, mìorbhuilean agus comharan mòra am measg an t-sluaigh.

9 An sin dh'éirich dream àraidh do'n t-sionagog, ris an abrar *sionagog* nan Libertineach[4], agus nan Cirenianach, agus mhuinntir Alecsandria, agus na dream o Chilicia,

[1] *dh'earb as.* [2] *théid as dìth.* [3] *na h-oibre.* [4] *Saoirsineach.*

agus o'n Asia, a' deasboir-
eachd ri Stephan.
10 Agus cha b'urrainn iad
cur an aghaidh a' ghliocais
agus an spioraid leis an do
labhair e.
11 An sin thug iad a steach
an uaignidheas daoine a
thubhairt, Chuala sinne e
labhairt bhriathra toibheum-
ach an aghaidh Mhaois, agus
Dhé.
12 Agus dhùisg iad suas an
sluagh, agus na seanairean,
agus na sgrìobhaichean, agus
thàinig iad air, agus ghlac iad
e, agus thug iad an làthair na
comhairle *e*,
13 Agus chuir iad suas
fianuisean bréige, a thubhairt,
Cha'n 'eil an duine so a' sgur
do labhairt bhriathra toibh-
eumach[1] an aghaidh an ionaid
naoimh so, agus an lagha.
14 Oir chuala sinn e ag
ràdh, gu'n sgrios an t-Iosa so
o Nasaret an t-àit so, agus
gu'n caochail e na gnàthanna[2]
a thug Maois dhuinne.
15 Agus air dhoibh-san
uile a bha 'nan suidhe sa'
chomhairle amharc gu geur
air, chunnaic iad 'aghaidh
mar aghaidh aingil.

CAIB. VII.

1 *Air do Stephan comas fhaghail freagairt air a shon fèin,* 2 *nochd e gu'n d'rinn Abraham aoradh do Dhia gu taitneach;* 37 *gu'n d'thug Maois féin fianuis mu Chriosd;* 51 *chronuich e na h-Iudhaich air son an ceannairc, agus morta Chriosd.*

AN sin thubhairt an t-àrd-
shagart, Am bheil ma ta
na nithe so mar so?
2 Agus thubhairt esan,
Fheara, a bhràithre, agus
aithriche, éisdibh; Dh'fhoill-
sicheadh Dia na glòire d'ar
n-athair Abraham, 'nuair a
bha e ann am Mesopotamia,
mun do ghabh e còmhnuidh
ann an Charan.
3 Agus thubhairt e ris,
Rach a mach á d' thìr féin,
agus o d' chinneach, agus
thig chum na tìre a nochdas
mise dhuit.
4 An sin chaidh esan a
mach á talamh nan Caldéach,
agus ghabh e còmhnuidh ann
an Charan: agus as a sin, an
déigh bàis 'athar, dh'atharr-
aich se e do'n fhearann so
anns am bheil sibhse nis 'nur
còmhnuidh.
5 Agus cha d'thug e dha
oighreachd *sam bith* ann, cha
d'thug *fiù* leud troidhe: gidh-
eadh gheall e gu'n tugadh e
mar sheilbh e dha féin agus
d'a shliochd 'na dhéigh, ged
nach robh fathast duine
cloinne aige.
6 Agus labhair Dia air an
dòigh so, Gu'm biodh a
shliochd air chuairt ann an
dùthaich choigrich, agus gu'n
deanadh iad tràillean diubh,
agus gu'm buineadh iad gu
h-olc *riu* rè ceithir cheud
bliadhna.
7 Agus air a' chinneach
sin d'am bi iadsan fo dhaorsa,
bheir mise breth, arsa Dia:
agus an déigh nan nithe sin
thig iad a mach, agus ni iad
seirbhis dhomh-sa anns an
àit so.
8 Agus thug e dha coimh-ch-
eangal[3] an timchioll-ghearr-
aidh: agus mar sin ghin
Abraham Isaac, agus thim-
chioll-ghearr se e air an ochd-
amh là: agus *ghin* Isaac
Iacob, agus Iacob an dà
phrìomh-athair dheug.

---

[1] *maslach.* [2] *cleachdan, orduighean.*

[3] *cùnradh, cùmhnant.*

9 Agus a' gabhail farmaid,
reic[1] na prìomh-aithriche
Ioseph do'n Eiphit: ach bha
Dia maille ris,
10 Agus shaor se e as a
thrioblaidibh uile, agus thug
e deadh-ghean[2] agus gliocas
da an làthair Pharaoh righ na
h-Eiphit; agus chuir se e
'na uachdaran air an Eiphit,
agus air a theaghlach féin
uile.
11 Nis thàinig gorta agus
àmhghar mòr air an Eiphit
uile, agus air talamh Chan-
aain; agus cha d'fhuair ar
n-aithriche teachd-an-tìr[3].
12 Ach an uair a chuala
Iacob gu'n robh arbhar san
Eiphit, chuir e mach ar n-
aithriche air tùs.
13 Agus air an dara *uair*
rinneadh Ioseph aithnichte
d'a bhràithribh; agus rinn-
eadh cinneach Ioseiph foll-
aiseach do Pharaoh.
14 An sin chuir Ioseph *fios*
uaith, agus ghairm e d'a
ionnsuidh Iacob 'athair, agus
a luchd-dàimhe uile, cùig
anama deug agus tri fichead.
15 Agus chaidh Iacob sìos
do'n Eiphit, agus fhuair e
bàs, e féin agus ar n-aith-
riche.
16 Agus ghiùlaineadh thair-
is iad gu Sichem, agus chuir-
eadh iad anns an àit-adhlaic a
cheannaich Abraham air suim
airgid o mhic Emoir, *athar*
Shicheim.
17 Ach an uair a dhruid àm
a' gheallaidh, a mhionnaich
Dia do Abraham, dh'fhàs an
sluagh agus rinneadh iad lìon-
mhor san Eiphit,
18 Gus an d'éirich righ
eile, do nach b'aithne Ioseph.
19 Bhuin esan[4] gu cuil-
bheirteach r'ar cinneach, agus
rinn e olc air ar n-aithrichibh,
air chor as gu'n d'thug e orra
an naoidheana a thilgeadh
mach, chum nach sìolaich-
eadh iad[5].
20 Anns an àm sin rugadh
Maois, agus bha e ro sgiamh-
ach, agus dh'altrumadh e tri
mìosan ann an tigh 'athar:
21 Agus an uair a thilg-
eadh a mach e, thog nighean
Pharaoh leatha e, agus dh'-
altrum[6] i e mar mhac dhi féin.
22 Agus dh'fhòghlumadh[7]
Maois ann an uile ghliocas
nan Eiphiteach, agus bha
e cumhachdach am briath-
raibh agus an gnìomharaibh.
23 Agus an uair a bha e dà
fhichead bliadhna iomlan a
dh'aois, thàinig e 'na chridhe
a bhràithre clann Israeil fhios-
rachadh[8].
24 Agus air dha duine àr-
aidh *dhiubh* fhaicinn a' fulang
eucoir, theasairg se *e*, agus
air bualadh an Eiphitich dha,
rinn e dioghaltas do'n fhear
air an d'rinneadh an eucoir:
25 Oir shaoil e gu'n tuig-
eadh a bhràithre, gu'n tugadh
Dia le a làimh-san saorsa
dhoibh; ach cha do thuig
iadsan.
26 Agus air an là 'na
dhéigh sin nochd se e féin
doibh agus iad a' comhstri,
agus b'àill leis sìth a dhean-
amh eatorra[9], ag ràdh, A
dhaoine, is bràithre sibh féin;
c'ar son a ta sibh a' dean-
amh eucoir air a chéile?

---

[1] *chreic.* [2] *bàigh, fàbhor.* [3] *biatachd.* [4] *Ghiùlain se e féin.* [5] *nach fàsadh sliochd orra, nach maireadh iad beò.* [6] *dh'oil.* [7] *dh'iunnsaicheadh.* [8] *dol a sheall-tuinn a bhràithre cloinn Israeil.* [9] *an cur réidh.*

27 Ach chuir am fear a rinn an eucoir air a choimhearsnach uaith e, ag ràdh, Cò a rinn thusa a'd' uachdaran agus a'd' bhreitheamh oirnne?

28 Am miann leat mise a mharbhadh, mar *mharbh thu* an t-Eiphiteach an dé?

29 An sin theich Maois air son an fhocail so, agus bha e 'na choigreach ann an dùthaich Mhidiain, far an do ghin e dithis mhac.

30 Agus an uair a choimhlionadh dà fhichead bliadhna, dh'fhoillsicheadh dha ann am fàsach beinne Shina, aingeal an Tighearn ann an lasair theine ann am preas.

31 Agus an uair a chunnaic Maois *so*, ghabh e iongantas mu'n t-sealladh; agus air dha teachd am fagus gu beachdachadh *air*, thàinig guth an Tighearna d'a ionnsuidh,

32 *Ag ràdh*, Is mise Dia t'aithriche, Dia Abrahaim, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacoib. An sin chriothnuich Maois, agus cha robh chridhe aige amharc[1].

33 An sin thubhairt an Tighearn ris, Fuasgail do bhrògan o d' chosaibh: oir is talamh naomh an t-àit air am bheil thu a'd' sheasamh.

34 Chunnaic mi gu cinnteach àmhghar mo phobuill a ta san Eiphit, agus chuala mi an osnaidh, agus thàinig mi nuas g'an saoradh. Agus a nis thig, cuiridh mi do'n Eiphit thu.

35 Am Maois so féin a dhiùlt iadsan, ag ràdh, Cò rinn uachdaran agus breitheamh dhiot-sa? esan chuir Dia *gu bhi* 'na uachdaran agus 'na fhear-saoraidh le làimh an aingil a dh'fhoillsicheadh dha sa' phreas.

36 Thug esan a mach iad an déigh dha mìorbhuilean, agus comharan a dheanamh ann an tìr na h-Eiphit, agus anns a' mhuir ruaidh, agus anns an fhàsach rè dhà fhichead bliadhna.

37 Is e so am Maois ud a thubhairt ri cloinn Israeil, Togaidh an Tighearn bhur Dia suas fàidh dhuibh do 'ur bràithribh, cosmhuil rium-sa; ris-san éisdidh sibh.

38 So esan a bha san eaglais anns an fhàsach, maille ris an aingeal a labhair ris ann am beinn Shina, agus maille r'ar n-aithrichibhne: neach a fhuair briathra na beatha[2] chum an toirt dhuinne:

39 Do nach b'àill le ar n-aithrichibh bhi ùmhal, ach chuir iad uatha *e*, agus 'nan cridhe phill iad air an ais do'n Eiphit,

40 Ag ràdh ri Aaron, Dean dhuinne dée a théid romhainn: oir mu thimchioll a' Mhaois so, a thug a mach sinn á tìr na h-Eiphit, cha'n 'eil fhios againn ciod a dh'éirich dha.

41 Agus rinn iad laogh sna làithibh sin, agus thug iad ìobairt do'n dealbh, agus rinn iad gairdeachas ann an oibribh an làmha féin.

42 An sin phill Dia, agus thug e thairis iad chum aoradh a dheanamh do armailt nèimh, a réir mar a ta e sgrìobhta ann an leabhar

[1] *aire a thabhairt.*

[2] *na beò-bhriathra.*

nam fàidhean, An d'thug sibh dhomh-sa beathaichean marbhta, agus ìobairte rè dhà fhichead bliadhna anns an fhàsach, O a thigh Israeil?

43 Seadh, thog sibh suas pàilliun Mholoich, agus reult bhur dé Remphain, dealbhan a rinn sibh chum aoraidh dhoibh: uime sin atharraichidh mi sibh an taobh thall do Bhabilon.

44 Bha pàilliun na fianuis aig ar n-aithrichibh san fhàsach, a réir mar a dh'àithn an ti a labhair ri Maois, gu'n deanadh se e a réir an t-samhlaidh[1] a chunnaic e.

45 An ni a thug mar an ceudna ar n-aithriche a bha 'nan déigh, a steach maille ri Iosa do sheilbh nan Cinneach, a thilg Dia a mach roimh ghnùis ar n-aithriche, gu làithibh Dhaibhidh;

46 Neach a fhuair deadhghean am fianuis Dhé, agus a dh'iarr pàilliun fhaotainn do Dhia Iacoib.

47 Ach thog Solamh tigh dha.

48 Gidheadh cha'n 'eil an ti a's àirde a' gabhail còmhnuidh ann an teampluibh làmh-dheanta; mar a ta am fàidh ag ràdh,

49 *Is e* nèamh mo righchaithir, agus an talamh stòl mo chos: ciod an tigh a thogas sibh dhomh? a ta an Tighearn ag ràdh: no ciod e ionad mo thàimh?

50 Nach do rinn mo làmh na nithe so uile?

51 A dhaoine cruaidhmhuinealach, agus neo-thimchioll-ghearrta ann an cridhe agus ann an cluasaibh, tha sibh a ghnàth a' cur an aghaidh an Spioraid naoimh: mar *a rinn* bhur n-aithriche, mar sin a ta sibhse *a' deanamh.*

52 Cò do na fàidhibh air nach d'rinn bhur n-aithriche geur-leanmhuinn? agus mharbh siad iadsan a roimhfhoillsich teachd an Fhìrein ud; air an robh sibhse a nis 'nur luchd-brathaidh, agus 'nur mortairibh:

53 *Sibhse* a fhuair an lagh le frithealadh nan aingeal, agus nach do choimhid *e.*

54 'Nuair a chual iad na nithe sin, bha iad air an gonadh 'nan cridhe, agus chas iad *am* fiaclan ris.

55 Ach air dhasan bhi làn do'n Spiorad naomh, dh'amhairc e gu geur suas gu nèamh, agus chunnaic e glòir Dhé, agus Iosa 'na sheasamh air deas làimh Dhé;

56 Agus thubhairt e, Feuch, tha mi faicinn nan nèamh fosgailte, agus Mac an duine 'na sheasamh air deas làimh Dhé.

57 An sin ghlaodh iadsan le guth mòr, agus dhruid[2] iad an cluasan, agus leum iad air a dh'aon inntinn.

58 Agus air dhoibh a thilgeadh a mach as a' bhaile[3], chlach iad *e:* agus thilg na fianuisean an eudach sìos aig cosaibh òganaich, d'am b'ainm Saul.

59 Agus chlach iad Stephan, *agus* e a' gairm air *Criosd,* agus ag ràdh, A Thighearn Iosa, glac mo spiorad.

60 Agus air dha a leigeadh féin air a ghlùinibh, ghlaodh e le guth mòr, A Thighearn,

[1] *an t-saimpleir, an t-samhlachais.*

[2] *dhùin, stop.* [3] *a' chaithir.*

na cuir am peacadh so as an leth. Agus air dha so a ràdh, choidil e.

CAIB. VIII.

1 *Shearmonaicheadh an soisgeul ann an Samaria le Philip, a bhaist mòran, agus am measg chàich Simon an Druidh.* 14 *Thàinig Peadar agus Eoin a dhaingneachadh na h-eaglais:* 17 *le cur an làmh air an dream a chreid, bha an Spiorad naomh air a thiodhlacadh.*

AGUS bha Saul ag aontachadh le a bhàs-san.
Agus dh'éirich anns an àm sin geur-leanmhuinn mhòr an aghaidh na h-eaglais a bha ann an Ierusalem ; agus bha iad uile air an sgapadh air feadh tìre Iudea, agus Shamaria, ach na h-abstoil *a mhàin*.

2 Agus ghiùlain daoine diadhaidh[1] Stephan *chum 'adhlaic*, agus rinn iad caoidh mhòr air a shon.

3 Ach bha Saul a' fàsachadh na h-eaglais, a' dol a steach do gach tigh ; agus ag tarruing a mach fhear agus bhan, chuir e am prìosan *iad*.

4 Uime sin dh'imich an dream a sgapadh, feadh gach àite, a' searmonachadh an fhocail.

5 An sin chaidh Philip sìos do bhaile Shamaria, agus shearmonaich e Criosd doibh.

6 Agus thug an sluagh a dh'aon toil aire do na nithibh a labhradh le Philip, ag éisdeachd ris[2], agus a' faicinn nam mìorbhuile a rinn e.

7 Oir chaidh spiorada neòghlan a mach á mòran anns an robh iad, a' glaodhaich le guth mòr: agus chaidh mòran air an robh am pairilis[3], agus a bha 'nam bacaich, a shlànuchadh.

8 Agus bha gairdeachas mòr sa' bhaile sin.

9 Ach bha roimhe sin duine àraidh sa' bhaile sin d' am b'ainm Simon, a ghnàthaich druidheachd, agus a mheall[4] muinntir Shamaria, ag ràdh gu'm bu neach mòr éigin e féin.

10 Dhasan thug iad uile aire o'n bheag gus a' mhòr, ag ràdh, Is e an duine so cumhachd mòr Dhé.

11 Agus thug iad an aire dha, a chionn gu'n do mheall e iad rè ùine fhada le a dhruidheachd.

12 Ach an uair a chreid iad Philip, a' searmonachadh nan nithe a bhuineas do rìoghachd Dhé, agus do ainm Iosa Criosd, bhaisteadh iad eadar fheara agus mhnài.

13 An sin chreid Simon féin mar an ceudna: agus an uair a bhaisteadh e, dh'fhan e maille ri Philip, agus a' faicinn nan comhara agus nam feartan a rinneadh, ghabh e iongantas ro mhòr.

14 Agus an uair a chuala na h-abstoil a bha ann an Ierusalem, gu'n do ghabh Samaria focal Dhé, chuir iad d'an ionnsuidh Peadar agus Eoin:

15 Agus an uair a chaidh iad sìos, ghuidh iad air an son gu'm faigheadh iad an Spiorad naomh.

16 (Oir cha d'thàinig e fathast a nuas air aon aca: ach a mhàin bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.)

---

[1] *cràbhach.* [2] *riu.*
[3] *crith-ghalar ; palsy.* Sasg.
[4] *a chuir uamhas air, a chuir 'nam breathal.*

17 An sin chuir iad *an*
làmhan orra, agus fhuair iad
an Spiorad naomh.
18 Agus an uair a chunn-
aic Simon gu'n robh an Spior-
ad naomh air a thoirt tre
làmhan nan abstol a chur
orra, thairg e airgiod dhoibh,
19 Ag ràdh, Thugaibh
dhomh-sa mar an ceudna an
cumhachd so, ge b'e neach
air an cuir mi *mo* làmha, gu'm
faigh e an Spiorad naomh.
20 Ach thubhairt Peadar
ris, Gu rachadh t'airgiod am
mugha maille riut féin, a
chionn gu'n do mheas thu
gu'm feudtadh tiodhlac Dhé
a cheannach le h-airgiod.
21 Cha'n 'eil agad cuid no
crannchur sa' chùis so: oir
cha'n 'eil do chridhe dìreach[1]
am fianuis Dhé.
22 Gabh aithreachas uime
sin do t'olc so, agus guidh
air Dia, ma dh'fheudar gu
maithear dhuit smuaine do
chridhe.
23 Oir a ta mi 'gad fhaic-
inn ann an domblas na
seirbhe, agus *fo* chuibhreach
na h-eucorach.
24 An sin fhreagair Simon,
agus thubhairt e, Guidhibh-
sa an Tighearn air mo shon,
nach tig aon do na nithibh
sin a thubhairt sibh orm.
25 An sin air dhoibh-san
fianuis a dheanamh agus focal
an Tighearn a labhairt, phill
iad gu Ierusalem, agus shearm-
onaich iad an soisgeul ann
am mòran do bhailtibh nan
Samaritanach.
26 Agus labhair aingeal an
Tighearna ri Philip, ag ràdh,
Eirich agus imich chum na
h-àirde deas, chum na slighe
a ta dol sìos o Ierusalem gu
Gasa, a ta 'na fhàsach[2].
27 Agus dh'éirich e, agus
dh'imich e: agus, feuch,
duine àraidh, caillteanach o
Etiopia, aig an robh mòr-
ùghdarras fo Chandace ban-
righinn na h-Etiopia, agus a
bha os ceann a h-ionmhais
uile, agus a bha air teachd gu
Ierusalem chum aoradh a
dheanamh,
28 Bha e a' pilltinn air ais,
agus 'na shuidhe 'na charbad,
agus bha e a' leughadh an
fhàidh Esaiais.
29 An sin thubhairt an
Spiorad ri Philip, Imich am
fagus, agus druid ris a' charb-
ad so.
30 Agus ruith Philip d'a
ionnsuidh, agus chuala se e
a' leughadh an fhàidh Esai-
ais, agus thubhairt e, Am
bheil thu a' tuigsinn nan
nithe a tha thu a' leugh-
adh?
31 Agus thubhairt esan,
Cionnus is urrainn mi, mur
seòl neach éigin mi? Agus
dh'iarr e air Philip teachd a
nìos, agus suidhe maille ris.
32 A' chuibhrionn do'n
sgriobtuir a bha e leughadh,
b'i so i, Thugadh e mar chaora
chum marbhaidh; agus mar
uan a ta 'na thosd am fianuis
an fhir-lomairt, mar sin cha
d'fhosgail e a bheul:
33 'Na ìsleachadh thugadh
a bhreitheanas air falbh: a-
gus cò a nochdas a ghineal-
ach? oir thogadh a bheatha
o'n talamh.
34 Agus fhreagair an caillt-
eanach, agus thubhairt e ri
Philip, Guidheam thu, co
uime tha am fàidh ag ràdh

[1] *ceart, treibhdhireach.*

[2] *troimh an fhàsach.*

so? uime féin, no mu neach
éigin eile?
35 An sin dh'fhosgail
Philip a bheul, agus a' tòis-
eachadh o'n sgriobtuir sin,
shearmonaich e Iosa dha.
36 Agus an uair a dh'-
imich iad air an t-slighe,
thàinig iad gu h-uisge àraidh:
agus thubhairt an caillltean-
ach, Feuch, uisge; ciod a
ta bacadh mise bhi air mo
bhaisteadh?
37 Agus thubhairt Philip,
Ma tha thu a' creidsinn le d'
uile chridhe, feudaidh tu.
Agus fhreagair e agus thubh-
airt e, Tha mi a' creidsinn
gur e Iosa Criosd Mac Dhé.
38 Agus dh'àithn e 'n carb-
ad a sheasamh: agus chaidh
iad sìos le chéile do'n uisge,
araon Philip agus an caillt-
eanach; agus bhaist se e.
39 Agus an uair a thàinig
iad a nìos as an uisge, thug
Spiorad an Tighearna Philip
leis, agus cha'n fhac an caillt-
eanach tuilleadh e: agus dh'-
imich e air 'aghaidh le gaird-
eachas.
40 Ach fhuaradh Philip
ann an Asotos: agus shearm-
onaich e anns na bailtibh
uile, a' dol troimh *an dùth-
aich*, gus an d'thàinig e gu
Cesarea.

CAIB. IX.

1 *Tha Saul, air dha bhi 'g imeachd gu Damascus, air a leagadh sìos gu talamh le solus, agus guth o nèamh:* 10 *ghairmeadh e chum na h-abstolachd,* 18 *agus bhaisteadh e le Ananias:* 20 *shearmonaich e Criosd gu dàna.* 31 *Leigheas Peadar Eneas do'n phairilis;* 38 *thug e Tabita beò.*

AGUS air do Shaul bhi
fathast a' séideadh bag-
raidh, agus àir[1] an aghaidh
dheisciobul an Tighearna,
chaidh e chum an àrd-shag-
airt.
2 Agus dh'iarr e litrichean
uaith gu Damascus chum nan
sionagog, chum nam faigh-
eadh e aon neach do'n t-slighe
so, co aca b'fhir no mnài iad,
gu'n tugadh e leis ceangailte
gu Ierusalem iad.
3 Agus ag imeachd dha,
tharladh[2] gu'n do dhruid e ri
Damascus: agus dhealraich
gu h-obann mu'n cuairt air
solus o nèamh.
4 Agus air tuiteam dha air
an talamh, chual e guth ag
ràdh ris, A Shauil, A Shauil,
c'ar son a ta thu 'gam gheur-
leanmhuinn-sa?
5 Agus thubhairt esan, Cò
thu, a Thighearn? Agus
thubhairt an Tighearn, Is
mise Iosa a ta thusa a'
geur-leanmhuinn: *is* cruaidh
dhuitse breabadh an aghaidh
nan dealg.
6 Agus air dhasan bhi air
chrith agus làn uamhuinn,
thubhairt e, A Thighearn,
ciod is àill leat mise a dhean-
amh? Agus *thubhairt* an
Tighearn ris, Eirich, agus
rach[3] a steach do'n bhaile,
agus innsear dhuit ciod is
còir dhuit a dheanamh.
7 Agus sheas na daoine bha
'g imeachd maille ris 'nan
tosd, a' cluinntinn a' ghutha,
ach gun neach air bith fhaic-
inn.
8 Agus dh'éirich Saul o'n
talamh, agus air fosgladh a
shùl dha, cha'n fhac e neach[4]
air bith: ach air dhoibh
breith air a làimh, threòraich
iad *e* gu Damascus.
9 Agus bha e tri làithean

[1] *marbhaidh.* [2] *thachair.*

[3] *theirig, gabh.* [4] *ni.*

gun radharc, agus cha d'ith
agus cha d'òl e ni air bith.
10 Agus bha deisciobul àr-
aidh ann an Damascus, d'am
b'ainm Ananias; agus thubh-
airt an Tighearn ris ann am
foillseachadh[1], Ananiais. A-
gus thubhairt esan, Feuch *a
ta* mi *an so*, a Thighearn.
11 Agus *thubhairt* an Tigh-
earn ris, Eirich, agus imich
do'n t-sràid, ris an abrar
Dìreach, agus iarr ann an tigh
Iudais, duine o Tharsus d'an
goirear Saul: oir feuch, a ta
e ri urnuigh,
12 Agus chunnaic e ann
am foillseachadh duine d'an
ainm Ananias, a' teachd a
steach, agus a' cur *a* làimhe
air, chum gu'm faigheadh e a
radharc.
13 An sin fhreagair Ana-
nias, A Thighearn, chuala
mi o mhòran mu'n duine so,
cia lìon olc a rinn e do d'
naomhaibh ann an Ierusalem:
14 Agus a ta an so ùghdarr-
as aige o uachdaranaibh nan
sagart, iadsan uile a cheangal
a ta gairm air t'ainm-sa[2].
15 Ach thubhairt an Tigh-
earn ris, Imich; oir is soith-
each taghta dhomh-sa e, chum
m'ainm a ghiùlan am fianuis
nan Cinneach, agus rìghrean,
agus chloinn Israeil.
16 Oir nochdaidh mise dha
cia mòr na nithe a's éigin da
fhulang air sgàth m'ainme-sa.
17 Agus dh'imich Ananias,
agus chaidh e steach do'n
tigh; agus chuir e a làmhan
air, agus thubhairt e, A
Shauil, a bhràthair, chuir an
Tighearn, (*eadhon* Iosa a dh'-
fhoillsicheadh dhuitse anns
an t-slighe air an d'thàinig
thu,) mise chum gu'm faigh-
eadh tu do radharc, agus gu'm
biodh tu air do lìonadh leis an
Spiorad naomh.
18 Agus air ball thuit o
'shuilibh mar gu'm biodh
lannan; agus dh'aisigeadh a
ràdharc dha gun dàil, agus
air dha éirigh, bhaisteadh e.
19 Agus an uair a ghabh e
biadh, neartaicheadh e. An
sin bha Saul làithean àraidh
maille ris na deisciobluibh a
bha ann an Damascus.
20 Agus air ball shearmon-
aich e Iosa[3] anns na sionag-
ogaibh, gur esan Mac Dhé.
21 Ach bha na h-uile a chual
e fo uamhas, agus thubhairt
iad, Nach e so esan a bha
sgrios ann an Ierusalem iad-
san a bha gairm air an ainm
so, agus a thàinig an so chum
na crìche so, gu'n tugadh e
ceangailte iad dh'ionnsuidh
uachdarana nan sagart?
22 Ach bu mhòid a neart-
aicheadh Saul, agus chuir e
gu h-amhluadh na h-Iudh-
aich a bha chòmhnuidh ann
an Damascus, a' dearbhadh
gur e so an Criosd.
23 Agus air dol do mhòran
làithean seachad, rinn na h-
Iudhaich comhairle r'a chéile
esan a mharbhadh:
24 Ach thugadh fios do
Shaul air am féill[4]: agus bha
faire aca air na geatachaibh
a là agus a dh'oidhche chum
a mharbhadh.
25 An sin ghabh na deis-
ciobuil e san oidhche, agus
chuir iad a mach thar a'
bhalla e, agus leig iad sìos
ann an cliabh *e*.
26 Agus an uair a thàinig
Saul gu Ierusalem, dh'fheuch

[1] *sealladh.* [2] *a tha air an gairm air t'ainm.* [3] *Criosd.* [4] *ceilg.*

e ri e fein a cheangal ris na deisciobluibh: ach bha eagal orra uile roimhe, agus cha do chreid iad gu'm bu deisciobul e.

27 Ach ghabh Barnabas d'a ionnsuidh e, agus thug e chum nan abstol *e*, agus chuir e'n céill doibh cionnus a chunnaic e'n Tighearn anns an t-slighe, agus gu'n do labhair e ris, agus cionnus a shearmonaich e gu dàna ann an Damascus an ainm Iosa.

28 Agus bha e maille riu a' teachd a steach, agus a' dol a mach ann an Ierusalem.

29 Agus labhair e gu dàna an ainm an Tighearna Iosa, agus rinn e deasboireachd an aghaidh nan Greugach: ach chuir iadsan rompa esan a mharbhadh.

30 Ach an uair a thuig na bràithre *so*, thug iad sìos e gu Cesarea, agus chuir iad air falbh gu Tarsus e.

31 An sin bha fois aig na n-eaglaisibh troimh Iudea uile, agus Ghalile, agus Shamaria, agus air dhoibh bhi air an togail suas, agus a' siubhal ann an eagal an Tighearn, agus an comhfhurtachd[1] an Spioraid naoimh, mheudaicheadh gu mòr iad.

32 Agus tharladh, air do Pheadar imeachd troimh gach *àite*, gu'n deachaidh e sìos mar an ceudna chum nan naomh a bha gabhail còmhnuidh ann an Lida.

33 Agus fhuair e an sin duine àraidh d'am b'ainm Eneas, a bha rè ochd bliadhna air a leabaidh, agus e gu tinn leis a' phairilis[2].

34 Agus thubhairt Peadar ris, Eneais, tha Iosa Criosd ga d' leigheas: éirich agus dean do leabadh. Agus air ball dh'éirich e.

35 Agus chunnaic iadsan uile e, a bha chòmhnuidh ann an Lida, agus *ann* an Saron, agus phill iad chum an Tighearn.

36 A nis bha ban-deisciobul àraidh ann an Iopa d'am b'ainm Tabita, 'se sin, air eadar-theangachadh, Dorcas: bha a' bhean so làn do dheadh oibribh, agus do dhéircibh a rinn i.

37 Agus tharladh anns na làithibh sin, air dhi bhi gu tinn gu'n d'fhuair i bàs: Agus air dhoibh a h-ionnlad, chuir iad ann an seòmar uachdarach *i*.

38 Agus air do Lida bhi fagus do Iopa, *agus* air cluinntinn do na deisciobluibh gu'n robh Peadar an sin, chuir iad dithis dhaoine d'a ionnsuidh, a' guidhe *air* e theachd d'an ionnsuidh gun dàil.

39 An sin dh'éirich Peadar, agus chaidh e maille riu. Agus an uair a bha e air teachd, threòraich iad suas e do'n t-seòmar uachdarach: agus sheas no bantraichean uile làimh ris a' caoineadh, agus a' nochdadh nan còta agus nan trusgan a rinn Dorcas am feadh a bha i maille riu.

40 Ach air do Pheadar an cur a mach uile, leig se e féin air a ghlùinibh agus rinn e urnuigh; agus air dha tionndadh ris a' chorp, thubhairt e, A Thabita, éirich. Agus dh' fhosgail ise a sùilean: Agus

[1] *còmhnadh, cuideachadh.*

[2] *chrith-ghalar.*

air dhi Peadar fhaicinn, dh'-
éirich i 'na suidhe.
41 Agus thug e a làmh
dhi, agus thog e 'na seasamh
i; agus an uair a ghairm e
na naoimh agus na bantraich-
ean, chuir e 'nan làthair beò i.
42 Agus fhuaradh fios air
so tre Iopa uile; agus chreid
mòran anns an Tighearn.
43 Agus tharladh gu'n
d'fhan e mòran do làithibh
ann an Iopa maille ri Si-
mon àraidh fear-deasachaidh
leathair.

CAIB. X.

1 *Air do Chornelius, duine cràbh-ach, àithne fhaotainn o aingeal, chuir e fios air Peadar,* 11 *a bha air a theagasg ann an taisbean gun e dheanamh tàir air na Cinnich:* 34 *Am feadh a bha e searmonachadh Chriosd do Chornelius agus d'a chuideachd, thàinig an Spiorad naomh nuas orra, agus bhaisteadh iad.*

AGUS bha duine àraidh
ann an Cesarea, d'am
b'ainm Cornelius, ceannard-
ceud do'n chuideachd ris an
abrar *a' chuideachd* Eadailt-
each,
2 *Duine* crabhach, agus air
an robh eagal Dé maille r'a
thigh uile, a bha toirt mòrain
déirce do'n t-sluagh, agus a'
deanamh urnuigh ri Dia a
ghnàth.
3 Chunnaic e ann an seall-
adh[1] gu soilleir, mu thimchioll
na naothadh uaire do'n là,
aingeal Dé a' teachd a stigh
d'a ionnsuidh, agus ag ràdh,
A Chorneliuis.
4 Agus air dhasan amharc
gu geur air, ghabh e eagal,
agus thubhairt e, Ciod e, a
Thighearn? Agus thubhairt
e ris, Chaidh t'urnuighean
agus do dhéircean suas mar
chuimhneachan ann am fian
uis Dé.
5 Agus a nis cuir daoine
gu Iopa, agus cuir fios air Si-
mon, d'an co-ainm Peadar:
6 Tha e air aoidheachd
maille ri Simon àraidh fear-
deasachaidh leathair, aig am
bheil a thigh làimh ris an
fhairge: innsidh esan duit
ciod is còir dhuit a dhean-
amh.
7 Agus an uair a dh'fhalbh
an t-aingeal a labhair ri Cor-
nelius, ghairm e d'a ionnsuidh
dithis do mhuinntir a thighe,
agus saighdear cràbhach do'n
dream a bha ghnàth a' feith-
eamh air;
8 Agus an uair a chuir e
an t-iomlan an céill doibh,
chuir e iad gu Iopa.
9 Agus air an là màireach,
'nuair a bha iadsan air an
turus, agus a' teachd am
fagus do'n bhaile, chaidh
Peadar suas air mullach an
tighe a dheanamh urnuigh,
mu thimchioll na seathadh
uaire[2].
10 Agus dh'fhàs e ro ocrach,
agus bu mhiann leis *biadh*
itheadh: ach am feadh a bha
iadsan ag ulluchadh, thuit e
ann an neul,
11 Agus chunnaic e nèamh
fosgailte, agus soitheach àr-
aidh a' teachd a nuas d'a
ionnsuidh, mar bhraith-lìn[3]
mhòir, ceangailte air a ceithir
oisnibh[4], agus air a leigeadh
sìos air an talamh;
12 Anns an robh gach uile
ghnè bheathaiche ceithir-
chosach na talmhainn, a-
gus bheathaiche allta, agus

[1] *foillseachadh, taisbeanadh.*
[2] i. e. *meadhon-là.*
[3] *lìon-eudach.*
[4] *beannaibh.*

bhiasda snàigeach, agus eunlaith an athair.

13 Agus thàinig guth d'a ionnsuidh, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

14 Ach thubhairt Peadar, Ni h-eadh, a Thighearn; oir cha d'ith mi riamh aon ni coitchionn[1] no neòghlan.

15 Agus *thubhairt* an guth ris a rìs an dara uair, Na nithe sin a ghlan Dia, na gairm thusa coitchionn.

16 Agus rinneadh so tri uairean: agus thogadh an soitheach a rìs suas gu nèamh.

17 A nis an uair a bha Peadar fo amharus ann féin ciod bu chiall do'n t-sealladh a chunnaic e, feuch, bha na daoine a chuireadh o Chornelius, an déigh dhoibh tigh Shimoin iarraidh, 'nan seasamh aig an dorus.

18 Agus air gairm dhoibh, dh'fheòraich iad an robh Simon d'an co-ainm Peadar, air aoidheachd an sin.

19 Am feadh a bha Peadar a' smuaineachadh air an t-sealladh, thubhairt an Spiorad ris, Feuch, tha triuir dhaoine ga d'iarraidh.

20 Uime sin éirich, agus gabh sìos, agus imich maille riu, gun amharus air bith a bhi ort: oir is mise a chuir uam iad.

21 Agus chaidh Peadar sìos chum nan daoine, [a chuireadh d'a ionnsuidh o Chornelius,] agus thubhairt e, Feuch, is mise an ti a tha sibh ag iarraidh: ciod e an t-aobhar mu'n d'thàinig sibh?

22 Agus thubhairt iadsan, Fhuair Cornelius an ceannard-ceud, duine cothromach, air am bheil eagal Dé, agus fo dheadh ainm[2] aig cinneach nan Iudhach uile, rabhadh o Dhia le aingeal naomh, fios a chur ortsa d'a thigh, agus briathran a chluinntinn uait.

23 An sin ghairm e steach iad, agus thug e aoidheachd *dhoibh*. Agus air an là màireach dh'imich Peadar maille riu, agus chaidh dream àraidh do na bràithribh o Iopa maille ris.

24 Agus air an là màireach chaidh iad a steach do Chesarea: agus bha Cornelius a' feitheamh riu, agus air gairm a luchd-dàimh agus a chàirde dìsle an ceann a chéile.

25 Agus an uair a bha Peadar a' dol a steach, choinnich Cornelius e, agus thuit e sìos aig a chosaibh, agus rinn e aoradh *dha*.

26 Ach thog Peadar suas e, ag ràdh, Seas suas; is duine mise mar an ceudna.

27 Agus ag còmhradh ris, chaidh e steach, agus fhuair e mòran cruinn.

28 Agus thubhairt e riu, Tha fios agaibh gu bheil e mi-dhligheach do dhuine a tha 'na Iudhach, comhluadar a chumail ri neach a tha do chinneach eile, no teachd am fagus da; ach nochd Dia dhomh-sa, gun duine air bith a ghairm coitchionn no neòghlan.

29 Uime sin thàinig mise 'nuair a chuireadh fios orm, gun aon ni a ràdh 'na aghaidh: air an aobhar sin tha mi feòraich c'ar son a chuir sibh fios orm?

30 Agus thubhairt Cornelius, O'n cheathramh là gus

[1] *cumanta.*

[2] *air am bheil deadh theisteas*

an uair so bha mi a' deanamh trasgaidh; agus air an naothadh uair bha mi deanamh urnuigh ann mo thigh, agus, feuch, sheas duine a'm' làthair ann an eudach dealrach[1].

31 Agus thubhairt e, A Chorneliuis, fhuair t'urnuigh éisdeachd[2], agus tha do dhéircean air an cuimhneachadh am fianuis Dé.

32 Uime sin cuir gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an co-ainm Peadar; tha e air aoidheachd ann an tigh Shimoin, fear-deasachaidh leathair, làimh ris a' mhuir; neach, 'nuair a thig e, a labhras riut.

33 Uime sin chuir mi air ball fios ort; agus is maith a rinn thu teachd. Air an aobhar sin tha sinne uile an so a làthair am fianuis Dé, a dh'éisdeachd nan uile nithe a tha air an àithneadh dhuit-se le Dia.

34 An sin dh'fhosgail Peadar a bheul, agus thubhairt e, Gu fìrinneach tha mi 'g aithneachadh nach 'eil Dia ag amharc air pearsaibh seach a chéile:

35 Ach anns gach uile chinneach a ta an neach air am bheil 'eagal-san, agus a ta 'g oibreachadh fìreantachd, taitneach aige.

36 Am focal a chuir Dia gu cloinn Israeil a' searmonachadh sìth tre Iosa Criosd, (neach is e Tighearna nan uile,)

37 Am focal sin is aithne dhuibh, a sgaoileadh air feadh tìre Iudea uile, agus a thòisich o Ghalile, an déigh a' bhaistidh a shearmonaich Eoin:

38 Cionnus a dh'ung Dia Iosa o Nasaret leis an Spiorad naomh, agus le cumhachd; neach a chaidh mu'n cuairt a' deanamh maith, agus a' slànuchadh nan uile a bha air am foir-eigneachadh[3] leis an diabhul: oir bha Dia maille ris.

39 Agus tha sinne 'nar fianuisibh air na h-uile nithibh a rinn e, araon ann an tìr nan Iudhach, agus ann an Ierusalem; neach a mharbh iad, 'ga chrochadh air crann:

40 Esan thog Dia suas air an treas là, agus nochd se e gu follaiseach;

41 Cha'n ann do'n t-sluagh uile, ach do fhianuisibh, a thaghadh le Dia roimh-làimh, *eadhon* dhuinne, a dh'ith agus a dh'òl maille ris an déigh dha éirigh o na marbhaibh.

42 Agus dh'àithn e dhuinne searmonachadh do'n t-sluagh, agus fianuis a dheanamh gur esan a dh'orduicheadh le Dia 'na bhreitheamh air bheòthaibh agus air mharbhaibh.

43 Dhasan tha na fàidhean uile a' toirt fianuis, gu'm faigh gach neach a chreideas ann maitheanas 'nam peacaibh tre 'ainm-san.

44 Am feadh a bha Peadar fathast a' labhairt nam briathra sin, thuirling[4] an Spiorad naomh orra-san uile a chual am focal.

45 Agus ghabh na creidich do'n timchioll-ghearradh, a mheud diubh 'sa thàinig maille ri Peadar, iongantas mòr, do bhrìgh gu'n do dhòirteadh air na Cinnich mar an

---

1 *ro gheal.*
2 *dh'éisdeadh ri t'urnuigh.*
3 *thugadh fo cheannsal.*
4 *thuit.*

ceudna tiodhlac an Spioraid
naoimh.
46 Oir chuala siad iad a'
labhairt le teangaibh, agus ag
àrd-mholadh Dhé. An sin
fhreagair Peadar,
47 Am feud neach sam
bith uisge a thoirmeasg, chum
nach rachadh iad so a bhaist-
eadh, a fhuair an Spiorad
naomh, co maith ruinne?
48 Agus dh'orduich e iad a
bhi air am baisteadh, ann an
ainm an Tighearna. An sin
ghuidh iad air fantuinn *maille*
riu làithean àraidh.

CAIB. XI.

1 Fhuaradh cron do Pheadar air son comhluadar a ghleidheadh ris na Cinnich: 4 dh'innis e a reuson, agus thaitinn sin r'a luchd-dìtidh. 19 Sgaoileadh an soisgeul feadh Phenice, agus Chipruis, agus Antioch. 26 Dh'ainmicheadh na deisciobuil 'nan Criosduidhean air tùs ann an Antioch, &c.

AGUS chuala na h-abstoil
agus na bràithrean a bha
ann an Iudea, gu'n do ghabh
na Cinnich mar an ceudna ri
focal Dé.
2 Agus an uair a chaidh
Peadar suas gu Ierusalem,
rinn iadsan a bha do'n tim-
chioll-ghearradh conspoid ris,
3 Ag ràdh, Chaidh thu
steach a dh'ionnsuidh dhaoine
nach robh air an timchioll-
ghearradh, agus dh'ith thu
maille riu.
4 Agus thòisich Peadar,
agus chuir e'n *t-iomlan* an
céill doibh an ordugh, ag
radh,
5 Bha mi ann am baile [1]
Iopa ri urnuigh; agus ann an
neul chunnaic mi sealladh,
Soitheach àraidh a' teachd a
nuas, mar bhraith-lìn mhòir,
air a leigeadh a nuas, o
nèamh air a ceithir oisnibh [2];
agus thàinig i a m' ionnsuidh-
sa.
6 Agus air dhomh beachd-
achadh gu geur oirre, thug mi
fa'near, agus chunnaic mi
beathaiche ceithir-chosach na
talmhainn, agus na fiadh-
bheathaiche, agus na biasda
snàigeach, agus eunlaith an
athair.
7 Agus chuala mi guth ag
ràdh rium, Eirich, a Phead-
air; marbh agus ith.
8 Ach thubhairt mise, Ni
h-eadh, a Thighearn: oir
cha deachaidh riamh aon ni
coitchionn no neòghlan a
steach do m' bheul.
9 Ach fhreagair an guth
mi an dara uair o nèamh, Na
nithe a ghlan Dia na meas
thusa neòghlan [3].
10 Agus rinneadh so tri
uairean: agus thogadh an
t-iomlan a rìs suas gu nèamh.
11 Agus, feuch, air ball
bha triuir dhaoine air teachd
chum an tighe anns an robh
mi, a chuireadh o Chesarea a
m' ionnsuidh.
12 Agus thubhairt an Spiorad
rium dol maille riu, gun amh-
arus air bith a bhi orm. A-
gus chaidh mar an ceudna an
t-seathnar bhràithre so maille
rium, agus chaidh sinn a
steach do thigh an duine:
13 Agus nochd e dhuinn
cionnus a chunnaic e aingeal
'na sheasamh 'na thigh, a
thubhairt ris, Cuir daoine gu
Iopa, agus cuir fios air Simon,
d'an coainm Peadar;
14 Neach a labhras briathra
riut, leis an tèarnar [4] thu féin
agus do thigh uile.
15 Agus an uair a thòisich

[1] *caithir.* [2] *beannaibh.* [3] *coitchionn.* [4] *saorar.*

mi air labhairt, thuirling[1] an Spiorad naomh orra-san, mar oirnne air tùs.

16 An sin chuimhnich mise focal an Tighearna, mar a thubhairt e, Bhaist Eoin gun amharus le h-uisge; ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin ma thug Dia dhoibh-san a cho-ionnan tiodhlaca ruinne, a chreid anns an Tighearn Iosa Criosd, cò mise gu'm bithinn comasach bacadh a chur air Dia?

18 Agus an uair a chual iad na nithe so, thosd iad, agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Thug Dia ma seadh mar an ceudna do na Cinnich aithreachas chum na beatha.

19 A nis chaidh iadsan a sgapadh a mach leis an àmhghar[2] a dh'éirich air son Stephain, gu ruig Phenice, agus Ciprus, agus Antioch, gun am focal a labhairt ri aon neach ach ris na h-Iudhaich a mhàin.

20 Agus bha cuid diubh o Chiprus, agus o Chirene, dream air dhoibh dol a steach do Antioch, a labhair ris na Greugaich, a' searmonachadh an Tighearna Iosa.

21 Agus bha làmh an Tighearna maille riu: agus chreid àireamh mhòr, agus phill iad chum an Tighearn.

22 Agus thàinig sgeula air na nithibh sin gu cluasaibh na h-eaglais a bha ann an Ierusalem; agus chuir iad Barnabas uatha, chum gu'n rachadh e gu Antioch:

23 Neach an uair a thàinig e, agus a chunnaic e gràs Dhé, a rinn gairdeachas, agus a dh'earail orra uile, gu'n dlùth-leanadh iad ris an Tighearn le rùn cridhe.

24 Oir bha e 'na dhuine maith, agus làn do'n Spiorad naomh, agus do chreidimh. Agus chuireadh sluagh mòr ris an Tighearn.

25 An sin chaidh Barnabas gu Tarsus, a dh'iarraidh Shauil.

26 Agus air dha fhaotainn, thug e leis e gu Antioch. Agus tharladh, gu'n robh iad rè bliadhna iomlain air an cruinneachadh maille ris an eaglais, agus gu'n do theagaisg iad sluagh mòr; agus gu'n do ghoireadh Criosduidhean do na deisciobluibh air tùs ann an Antioch.

27 Agus anns na làitnibh sin thàinig fàidhean o Ierusalem gu Antioch.

28 Agus air seasamh suas do aon diubh d'am b'ainm Agabus, dh'fhoillsich e troimh an Spiorad, gu'm biodh gorta mhòr air feadh an domhain uile[3]: ni mar an ceudna a thachair ri linn Chlaudiuis Cheasair.

29 An sin chuir gach aon do na deisciobluibh roimhe, a réir a chomais, còmhnadh a chur chum nam bràithrean, a bha chòmhnuidh ann an Iudea.

30 Ni mar an ceudna a rinn iad, agus chuir e chum nan seanairean le làimh Bharnabais agus Shauil.

CAIB. XII.

1 *Rinn Herod geur-leanmhuinn air na Criosduidhibh,* 2 *mharbh e Seumas,* 3 *agus chuir e Peadar am prìosan, neach a thugadh a mach le aingeal tre urnuighibh na h-eaglais:* 23 *Bhuaileadh Herod le aingeal, agus bhàsaich e gu truagh.*

---

[1] *thuit.* [2] *trioblaid.* [3] *na tìre uile.*

A NIS mu'n àm sin, shìn
Herod an righ *a* làmhan,
a dheanamh uilc air dream
àraidh do'n eaglais.
2 Agus mharbh e Seumas
bràthair Eoin leis a' chlaidh-
eamh.
3 Agus an uair a chunnaic
e gu'n do thaitinn sin ris na
h-Iudhaich, chaidh e air agh-
aidh a ghlacadh Pheadair
mar an ceudna. (Agus b'iad
làithean an arain neo-ghoirt-
ichte a bh'ann.)
4 Agus ghlac e agus chuir
e'm prìosan e, agus thug se e
r'a ghleidheadh do cheithir
cheathrar shaighdearan, fa
rùn a thoirt a mach do'n t-
sluagh an déigh na càisge.
5 Air an aobhar sin ghleidh-
eadh Peadar anns a' phrìosan:
ach bha bith-urnuigh [1] air a
deanamh leis an eaglais ri
Dia air a shon.
6 Agus an uair a b'àill le
Herod a thoirt a mach, san
oidhche sin féin bha Pead-
ar 'na chodal eadar dithis
shaighdearan, ceangailte le
dà shlabhruidh: agus bha'n
luchd faire fa chomhair an
doruis a' coimhead a' phrìos-
ain.
7 Agus, feuch, thàinig
aingeal an Tighearn air, agus
dhealraich solus anns a'
phrìosan: agus bhuail e taobh
Pheadair, agus dhùisg se e,
ag ràdh, Eirich gu grad. A-
gus thuit a cheanglaiche d'a
làmhaibh.
8 Agus thubhairt an t-
aingeal ris, Crioslaich thu
féin, agus ceangail ort do
bhonn-bhrògan[2]: agus rinn e
mar sin. Agus thubhairt e
ris, Tilg t'fhalluinn [3] umad,
agus lean mise.
9 Agus chaidh e mach,
agus lean se e; agus cha robh
fhios aige gu'n robh e fìor an
ni a rinneadh leis an aingeal:
ach shaoil e gu'm bu taisb-
ean [4] a chunnaic e.
10 Agus air dhoibh dol
troimh 'n cheud agus an dara
faire, thàinig iad chum a'
gheata iaruinn a ta treòrach-
adh do'n bhaile, a dh'fhosg-
ail doibh leis féin: agus air
dol a mach dhoibh, chaidh
iad air an aghaidh troimh aon
sràid, agus air ball dh'fhalbh
an t-aingeal uaith.
11 Agus an uair a thàinig
Peadar d'a ionnsuidh féin,
thubhairt e, A nis tha fhios
agam gu fìrinneach gu'n do
chuir an Tighearn 'aingeal
uaith, agus g'un do shaor e
mi o làimh Heroid, agus *o*
uile dhùil pobuill nan Iudh-
ach.
12 Agus an uair a smuain-
ich *e air a' chùis*, thàinig e gu
tigh Mhuire màthar Eoin,
d'an co-ainm Marcus, far an
robh mòran cruinn, agus iad
ri urnuigh.
13 Agus an uair a bha
Peadar a' bualadh doruis a'
gheata, thàinig gruagach d'am
b' ainm Roda a dh'éisdeachd.
14 Agus an uair a dh'-
aithnich i guth Pheadair, tre
aoibhneas cha d'fhosgail i
an geata, ach ruith i stigh,
agus dh'innis i gu'n robh
Peadar 'na sheasamh aig a'
gheata.
15 Ach thubhairt iad rithe,
Tha thu air mhi-chéill. Ach
bha ise toirt dearbh-chinnte [5]

[1] *gnàth-urnuigh, sìor-urnuigh.* [2] *chuarain.*
[3] *do bhrat, t'eudach-uachdair.* [4] *sealladh.* [5] *a' cathachadh*

gu'n robh e mar sin. An sin
thubhairt iad, Is e 'aingeal a
ta ann.

16 Ach bhuanaich Peadar
a' bualadh *an doruis:* agus an
uair a dh'fhosgail iad, agus
a chunnaic iad e, bha iad làn
uamhais.

17 Ach air dhasan smèid-
eadh orra le a làimh iad a bhi
'nan tosd, chuir e'n céill
doibh cionnus a thug an Tigh-
earn as a' phrìosan e. Agus
thubhairt e Innsibh na nithe
so do Sheumas agus do na
bràithribh. Agus air dol a
mach dha, chaidh e gu àit eile.

18 Agus air teachd do'n là
bha iomairt[1] nach bu bheag
am measg nan saighdearan,
ciod a thachair do Pheadar.

19 Agus an uair a dh'iarr
Herod e, agus nach d'fhuair
se e, rannsaich e an luchd-
coimhead, agus dh'orduich e
an toirt air falbh *chum peanais.*
Agus chaidh e sìos o Iudea
gu Cesarea, agus rinn e còmh-
nuidh *an sin.*

20 Agus bha fearg mhòr
aig Herod ri muinntir Thiruis
agus Shidoin: ach thàinig
iadsan a dh'aon inntinn d'a
ionnsuidh, agus air dhoibh
Blastus seomradair an righ a
thoirt air an crann, dh'iarr
iad sìth; do bhrìgh gu'n robh
an tìr air a beathachadh le
tìr an righ.

21 Agus air là orduichte,
air do Herod bhi air a sgeud-
achadh le eudach rìoghail,
agus 'na shuidhe air a righ-
chaithir, labhair e gu deas-
bhriathrach riu[2].

22 Agus rinn an sluagh
iolach[3], *ag ràdh, Is* guth Dé
so, agus cha *ghuth* duine.

23 Agus air ball bhuail
aingeal an Tighearn e, do
bhrìgh nach d'thug e a' ghlòir
do Dhia: agus dh'itheadh le
cnuimhibh e, agus chaidh an
deò as.

24 Ach dh'fhàs focal an
Tighearn agus mheudaich-
eadh e.

25 Agus phill Barnabas
agus Saul o Ierusalem, air
dhoibh *am* ministrileachd a
choimhlionadh, a' toirt leo
mar an ceudna Eoin, d'an
co-ainm Marcus.

CAIB. XIII.

1 Thaghadh Pòl agus Barnabas gu dol chum nan Cinneach. 7 Mu thimchioll Shergiuis Pauluis, agus Elimais an druidh. 14 Shearmonaich Pòl aig Antioch, gur e Iosa an Criosd. 42 Chreid na Cinnich, ach labhair na h-Iudhaich an aghaidh na fìrinn.

ANIS bha anns an eaglais
a bha aig Antioch, fàidh-
ean, agus luchd-teagaisg àr-
aidh; mar a ta Barnabas, a-
gus Simeon ris an abrar
Niger, agus Lucius o Chirene,
agus Manaen comh-alta He-
roid an Tetrairc, agus Saul.

2 Agus air dhoibh bhi ri
ministrileachd do'n Tighearn,
agus a' trasgadh, thubhairt
an Spiorad naomh, Cuiribh
air leth dhomh-sa Barnabas
agus Saul, chum na h-oibre
gus an do ghairm mi iad.

3 An sin air dhoibh trasg-
adh agus urnuigh a dhean-
amh, agus an làmhan a chur
orra, leig iad uatha *iad.*

4 Mar sin air dhoibh-san a
bhi air an cur a mach leis an
Spiorad naomh, chaidh iad
sìos gu Seleucia; agus o sin
sheòl iad gu Ciprus.

5 Agus air dhoibh bhi ann

[1] *buaireas.*

[2] *rinn e òraid doibh.* [3] *gàir.*

an Salamis, shearmonaich iad
focal Dé ann an sionagogaibh
nan Iudhach: agus bha mar
an ceudna Eoin aca mar
fhear-frithealaidh.
6 Agus an uair a chaidh iad
troimh an eilean gu Paphos,
fhuair iad druidh àraidh,
fàidh bréige, Iudhach, d'am
b'ainm Bar-iesus:
7 Neach a bha maille ri
Sergius Paulus an t-uachd-
aran, duine tuigseach; air
dhasan Barnabas agus Saul a
ghairm d'a ionnsuidh, dh'iarr
e focal Dé a chluinntinn.
8 Ach chuair Elimas an
druidh, (oir is ann mar
so a dh'eadar-theangaichear
'ainm,) 'nan aghaidh, ag
iarraidh an t-uachdaran a
thionndadh o'n chreidimh.
9 An sin air bhi do Shaul,
(d'an *goirear* Pòl,) làn do'n
Spiorad naomh, agus ag amh-
arc gu geur air,
10 Thubhairt e, O thusa a
ta làn do'n uile cheilg, agus
do'n uile dhroch-bheirt, a
mhic an diabhuil, a nàmhaid
na h-uile fhìreantachd, nach
sguir thu do fhiaradh shligh-
ean dìreach an Tighearna?
11 Agus feuch a nis, *tha*
àmh an Tighearn ort, agus
bithidh tu dall, gun a' ghrian
'haicinn rè tamuill. Agus
air ball thuit ceò agus dorch-
adas air; agus a' tionndadh
mu'n cuairt, dh'iarr e dream a
threòraicheadh air làimh e.
12 An sin an uair a chunn-
ic an t-uachdaran an ni a
inneadh, chreid e, air dha
bhi làn iongantais mu theag-
asg an Tighearna.
13 Agus air gabhail luinge
o Phòl agus d'a chuideachd
Phaphos, thàinig iad gu
'erga na Pamphilia: agus
air do Eoin am fàgail, phill
e gu Ierusalem.
14 Ach air dhoibh-san
imeachd o Pherga, thàinig
iad gu Antioch na Pisidia,
agus chaidh iad a steach do'n
t-sionagog air là na sàbaid,
agus shuidh iad.
15 Agus an déigh leughadh
an lagha agus nam Fàidhean,
chuir uachdarain na sionag-
oig d'an ionnsuidh, ag ràdh,
Fheara *agus* a bhràithre, ma
tha focal earail agaibh do'n
t-sluagh, abraibh *e*.
16 An sin an uair a sheas
Pòl suas agus a smèid e orra
le 'làimh, thubhairt e, Fheara
Israeil, agus sibhse air am
bheil eagal Dé, éisdibh.
17 Thagh Dia a' phobuill
so Israeil ar n-aithriche, agus
dh'àrdaich e'm pobull 'nuair
a bha iad air choigrich ann
an tìr na h-Eiphit, agus le
làimh àrd thug e iad a mach
aisde.
18 Agus mu thimchioll
ùine dhà fhichead bliadhna
ghiùlain e le'm beusaibh[1]
anns an fhàsach.
19 Agus an uair a sgrios e
seachd cinnich ann an tìr
Chanaain, roinn e am fear-
ann orra-san le crannchur.
20 Agus 'na dhéigh sin mu
thimchioll ceithir cheud agus
leth-cheud bliadhna, thug e
dhoibh breitheamhna, gu Sa-
muel am fàidh.
21 Agus 'na dhéigh sin
dh'iarr iad righ: agus thug
Dia dhoibh Saul mac Chis,
duine do thréibh Bheniamin,
rè dhà fhichead bliadhna.
22 Agus air dha esan ath-
arrachadh, thog e suas Daibh-
idh gu bhi 'na righ dhoibh;

---

[1] *dh'altrum e iad.*

d'an d'thug e mar an ceudna fianuis, ag ràdh, Fhuair mi Daibhidh *mac* Iese, duine a réir mo chridhe féin, a ni m' uile thoil.

23 Do shliochd an duine so thog Dia suas do Israel a réir *a* gheallaidh Slànuighear, *eadhon* Iosa :

24 Air do Eoin roimh a theachd-san, baisteadh an aithreachais air tùs a shearmonachadh do phobull Israeil uile.

25 Agus mar a choimhlion Eoin a thriall [1], thubhairt e, An ti a ta sibh a' saoilsinn is mise, cha mhi *e*. Ach feuch, a ta neach a' teachd a'm' dhéigh, nach airidh mi air brògan a chos fhuasgladh.

26 Fheara *agus* a bhràithre, a chlann fine Abrahaim, agus a mheud agaibh air am bheil eagal Dé, is ann do 'ur n-ionnsuidh-sa a chuireadh focal na slàinte so.

27 Oir iadsan a ta chòmhnuidh ann an Ierusalem, agus an uachdarain, air dhoibh bhi aineolach airsan, agus air foclaibh nam Fàidhean a ta air an leughadh gach sàbaid, le *esan* a dhìteadh choimhlion siad *iad*.

28 Agus ged nach d'fhuair iad coire bàis air bith *ann*, dh'iarr iad air Pilat gu'n cuirteadh esan gu bàs.

29 Agus an uair a choimhlion iad na h-uile nithe bha sgrìobhta mu 'thimchioll, thug iad a nuas o'n chrann *e*, agus chuir iad ann an uaigh *e*.

30 Ach thog Dia suas o na marbhaibh e :

31 Agus chunncas e rè mòrain làithean leo-san a chaidh suas maille ris o Ghalile gu Ierusalem, dream a ta 'nam fianuisibh dha-san do'n t-sluagh.

32 Agus a ta sinne a' soisgeulachadh dhuibh-se a' gheallaidh [2], a rinneadh do na h-aithrichibh,

33 Gu'n do choimhlion Dia so dhuinne an clann, air dha Iosa thogail suas ; mar a ta e sgrìobhta mar an ceudna san dara Salm, Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghin mi thu.

34 Agus *mar dhearbhadh* gu'n do thog e suas e o na marbhaibh, gun e a philltinn air ais tuilleadh chum truaillidheachd, thubhairt e mar so, Bheir mise dhuibh tròcaire cinnteach Dhaibhidh.

35 Uime sin thubhairt e mar an ceudna ann an *Salm* eile, Cha'n fhuiling thu do d' Aon naomh gu'm faic e truaillidheachd :

36 Oir an déigh do Dhaibhidh a ghinealach féin a riarachadh a réir toil Dhé, choidil e, agus chuireadh e chum 'aithriche, agus chunnaic e truaillidheachd :

37 Ach an ti a thog Dia suas, cha'n fhac e truaillidheachd.

38 Uime sin biodh fhios agaibh-sa, fheara *agus* a bhràithre, gur ann tre'n duine so a ta maitheanas pheacanna air a shearmonachadh dhuibh :

39 Agus trìd-san a ta gach neach a chreideas air a shaoradh o na h-uile nithibh, o nach robh e'n comas duibh bhi air bhur saoradh le lagh Mhaois.

---

[1] *a thurus, a chùrsa.*

[2] *ag innseadh deadh sgéil duibhse* eadhon *a' gheallaidh.*

40 Thugaibh aire uime sin, nach tig oirbh an ni a ta air a ràdh anns na Fàidhibh;
41 Feuchaibh, a luchd-tarcuis, agus gabhaibh iong-antas, agus rachadh as duibh[1]: oir oibrichidh mise obair ann bhur làithibh-sa, obair nach creid sibh idir, ge do chuir-eadh duine an céill duibh e.
42 Agus an uair a chaidh na h-Iudhaich a mach as an t-sionagog, ghuidh na Cinn-ich gu'n rachadh na briathra so a labhairt riu féin an t-sàbaid 'na dhéigh sin.
43 A nis an uair a sgaoil an coimhthional, lean mòran do na h-Iudhaich agus do na proselitich chràbhach Pòl a-gus Barnabas: agus labhair iadsan riu, agus chuir iad impidh orra fuireach ann an gràs Dhé.
44 Agus air an là sàbaid a b'fhaigse, is beag nach do chruinnich am baile gu h-iomlan a dh'éisdeachd ri focal Dé.
45 Ach an uair a chunn-aic na h-Iudhaich na slòigh, lìonadh iad le h-eud[2], agus labhair iad an aghaidh nan nithe sin a labhradh le Pòl, a' labhairt 'nan aghaidh agus a' tabhairt toibheim.
46 An sin dh'fhàs Pòl a-gus Barnabas dàna, agus thubhairt iad, B'éigin focal Dé bhi air a labhairt ribhse air tùs: ach do bhrìgh gu'n do chuir sibh cùl ris, agus gur bhur breth oirbh féin nach airidh sibh air a' bheatha mhaireannach, feuch, a ta sinne a' pilltinn chum nan Cinneach.
47 Oir is ann mar sin a dh'àithn an Tighearna dhuinn, *ag ràdh*, Chuir mi thu mar sholus do na Cinnich, chum gu'm bitheadh tu mar shlàinte gu iomall na talmh-ainn.
48 Agus an uair a chuala na Cinnich so, rinn iad gàird-eachas, agus ghlòraich iad foc-al an Tighearna: agus chreid a mheud 'sa bha orduichte[3] chum na beatha maireann-aich.
49 Agus sgaoileadh focal an Tighearna feadh na tìre uile.
50 Ach bhrosnuich na h-Iudhaich na mnài chràbhach agus urramach, agus daoine uaisle[4] na caithreach, agus thog iad geur-leanmhuinn air Pòl agus Barnabas, agus thilg iad a mach as an crìoch-aibh iad.
51 Ach chrath iadsan dus-lach an cos dhiubh 'nan agh-aidh, agus thàinig iad gu Iconium.
52 Agus bha na deisciob-uil air an lìonadh le h-aoibh-neas, agus leis an Spiorad naomh.

CAIB. XIV.

1 *Dhian-ruagadh Pòl agus Barnabas o Iconium.* 8 *Aig Listra leigheas Pòl crioplach: uime sin mheasadh iad 'nan diathaibh.* 19 *Chlachadh Pòl:* 21 *chaidh iad triomh iomadh eaglais, a' daingneachadh nan deisciobul ann an creidimh agus ann am foighidin.*

AGUS tharladh ann an Ico-nium, gu'n deachaidh iad araon a steach do shionagog nan Iudhach, agus gu'n do labhair iad air chor as gu'n do chreid cuideachd mhòr do

---

[1] *rachaibh as an t-sealladh.*
[2] *tnùth.*
[3] *air an cur an ordugh.*
[4] *prìomh-dhaoine.*

na h-Iudhaich, agus mar an
ceudna do na Greugaich.
2 Ach bhrosnuich na h-
Iudhaich mhi-chreideach, a-
gus lìon iad do dhroch rùn
inntinn nan Cinneach an
aghaidh nam bràithre.
3 Uime sin dh'fhan iad
aimsir fhada a' labhairt gu
dàna mu thimchioll an Tigh-
earn, a rinn fianuis do fhocal
a ghràis, agus a thug fa'near
comharan agus mìorbhuilean
a bhi air an deanamh le'n
làmhaibh-san.
4 Ach bha sluagh a' bhaile
air an roinn: agus bha cuid
diubh leis na h-Iudhaich,
agus cuid eile leis na h-abs-
tolaibh.
5 Agus an uair a thugadh
ionnsuidh araon leis na Cinn-
ich, agus mar an ceudna leis
na h-Iudhaich, maille r'an
uachdaranaibh, chum iadsan
a mhaslachadh agus a chlach-
adh,
6 'Nuair a thuig iadsan *so*,
theich iad gu Listra agus
Derbe, bailte do Licaonia,
agus chum na dùthcha mu'n
cuairt:
7 Agus bha iad a' searmon-
achadh an t-soisgeil an sin.
8 Agus bha ann an Listra
duine àraidh gun lùth 'na
chosaibh 'na shuidhe, a bha
bacach o bhroinn a mhàthar,
neach nach d'imich riamh:
9 Chual esan Pòl a' labh-
airt: neach air dha amharc
gu geur air, agus a thuigsinn
gu robh creidimh aige chum
a leigheas,
10 Thubhairt e le guth àrd,
Seas suas gu dìreach air do
chosaibh. Agus leum esan
agus dh'imich e.
11 Agus an uair a chunnaic
an sluagh an ni a rinn Pòl,
thog iad an guth, ag ràdh
ann an cànain Licaonia, Tha
na Dée air teachd a nuas an
coslas dhaoine d'ar n-ionn-
suidh-ne.
12 Agus ghoir iad do Bhar-
nabas, Iupiter; agus do Phòl,
Mercurius, do bhrìgh gu'm
b'e am prìomh-fhear-labh-
airt e.
13 An sin thug sagart Iu-
piteir, a bha fa chòmhair an
caithreach-san, tairbh agus
blàth-fhleasgaidh[1] chum nan
geata, agus b'àill leis ìobairt
a dheanamh maille ris an t-
sluagh.
14 Ach an uair a chuala
na h-abstoil Barnabas agus
Pòl *so*, reub iad an eudach,
agus ruith iad a steach am
measg an t-sluaigh, ag éigh-
each,
15 Agus ag ràdh, A'dhaoine,
c'ar son a ta sibh a' deanamh
nan nithe so? oir is daoine
sinne cosmhuil ribh féin
thaobh fulangais[2], a' searm-
onachadh dhuibh-se, pilltinn
o na nithibh dìomhain sin
chum an Dé bheò, a rinn
nèamh agus an talamh, agus
an cuan, agus na h-uile nithe
a ta annta:
16 Neach anns na linnibh
a chaidh seachad, a dh'fhuil-
ing do na h-uile Chinnich
imeachd 'nan slighibh féin.
17 Gidheadh, cha d'fhàg
se e féin gun fhianuis, a
deanamh maith, agus a' toir
dhuinn uisge o nèamh, agus
aimsire tarbhach, a' lìonadh
ar cridheacha le biadh agus
le subhachas.
18 Agus ag ràdh nan nith

[1] *lus-chrùna.*

[2] *aig am bheil comh-aigne ribh féin*

so dhoibh, is gann a chum
iad an sluagh gun ìobairt a
dheanamh dhoibh.
19 Agus thàinig Iudhaich
o Antioch agus o Iconium,
agus chomhairlich iad an
sluagh, agus air dhoibh Pòl
a chlachadh, tharruing iad a
mach as a' bhaile *e*, a' saoil-
sinn gu robh e marbh.
20 Ach air seasamh do na
deisciobluibh m'a thimchioll,
dh'éirich e, agus chaidh e
steach do'n bhaile; agus air
an là màireach dh'imich e
maille ri Barnabas gu Derbe.
21 Agus an uair a shearm-
onaich iad an soisgeul do'n
bhaile sin, agus a rinn iad
mòran dheisciobul, phill iad
gu Listra, agus Iconium, agus
Antioch,
22 A' neartachadh anama
nan deisciobul, *agus* ag earail[1]
orra buanachadh sa' chreid-
imh, agus *a' teagasg* gur ann
tre iomadh àmhghar is éigin
duinn dol a steach do rìogh-
achd Dhé.
23 Agus an uair a dh'ord-
uich iad seanairean dhoibh
anns gach eaglais, agus a
rinn iad urnuigh maille ri
trasgadh, dh'earb siad iad
ris an Tighearn, anns an do
chreid iad.
24 Agus an déigh dhoibh
dol troimh Phisidia, thàinig
iad gu Pamphilia.
25 Agus air dhoibh am
focal a labhairt ann am Per-
ga, chaidh iad sìos gu Atalia:
26 Agus sheòl iad as a
sin gu Antioch, *an t-àit* o'n
l'earbadh iad ri gràs Dhé,
chum na h-oibre a choimhlion
iad.
27 Agus an uair a thàinig
iad, agus a chruinnich iad an
eaglais an ceann a chéile,
dh'aithris iad meud nan nithe
a rinn Dia leo, agus gu'n
d'fhosgail e dorus creidimh
do na Cinnich.
28 Agus dh'fhan iad an
sin aimsir nach bu bheag
maille ris na deisciobluibh.

CAIB. XV.

1 *Dh'éirich connsachadh mòr mu thimchioll an timchioll-ghearr-aidh:* 6 *chum na h-abstoil comh-airle mu'n chùis sin,* 22 *agus chuir iad ordugh na comhairle ann an litrichibh chum nan eaglaisean.* 36 *Chuir Pòl agus Barnabas a mach air a chéile, agus dhealaich iad.*

AGUS theagaisg dream
àraidh, a thàinig a nuas
o Iudea, na bràithre, *ag ràdh*,
Mur timchioll-ghearrar sibh
a réir gnàtha Mhaois, cha
'n'eil e'n comas duibh bhi air
bhur tearnadh[2].
2 Uime sin air do Phòl,
agus do Bharnabas connsach-
adh agus deasboireachd nach
bu bheag a bhi aca riu, dh'-
orduich iad Pòl agus Barna-
bas, agus dream àraidh eile
dhiubh féin, a dhol suas chum
nan abstol agus nan seanair-
ean gu Ierusalem mu thim-
chioll na ceisde so.
3 Agus air dhoibh bhi air
an toirt air an aghaidh leis an
eaglais, chaidh iad troimh
Phenice, agus Shamaria, a'
cur an céill iompachaidh nan
Cinneach: agus thug iad
aoibhneas mòr do na bràith-
ribh uile.
4 Agus an uair a thàinig
iad gu Ierusalem, ghabhadh
riu leis an eaglais, agus na
h-abstolaibh, agus na sean-
airibh, agus dh'innis iad

[1] *a' guidhe.*

[2] *slànuchadh.*

meud nan nithe a rinn Dia leo-san.

5 Ach dh'éirich dream àraidh do bharail nam Phairiseach a bha 'nan creidich, ag ràdh, Gur còir an timchiollghearradh, agus àithneadh *dhoibh* lagh Mhaois a choimhead.

6 Agus thàinig na h-abstoil agus na seanairean an ceann a chéile a dh'fheuchainn mu'n chùis so.

7 Agus an déigh mòrain deasboireachd, dh'éirich Peadar agus thubhairt e riu, Fheara *agus* a bhràithre, tha fhios agaibh o cheann fhada gu'n do ròghnuich Dia 'nar measg-ne, o m' bheul-sa gu'n cluinneadh na Cinnich focal an t-soisgeil, agus gu'n creideadh iad :

8 Agus rinn an Dia d'an aithne an cridhe, fianuis dhoibh, a' tabhairt an Spioraid naoimh dhoibh, mar a *thug e* dhuinne ;

9 Agus cha d'rinn e eadardhealachadh eadar sinne agus iadsan, a' glanadh an cridhe le creidimh.

10 C'ar son uime sin a nis a ta sibh a' brosnuchadh Dhé[1], le cuing a chur air muineal nan deisciobul, nach robh aon chuid ar n-aithriche no sinne comasach air a giùlan ?

11 Gidheadh a ta sinn a' creidsinn, tre ghràs an Tighearna Iosa Criosd, gu saorar sinn amhuil mar iadsan.

12 An sin dh'fhan a' chuideachd uile 'nan tosd, agus thug iad éisdeachd do Bharnabas agus do Phòl, ag innseadh meud nan comhara agus nam miorbhuile a rinn Dia leo-san am measg nan Cinneach.

13 Agus an déigh dhoibh bhi 'nan tosd, fhreagair Seumas, ag ràdh, Fheara *agus* a bhràithre, éisdibh riumsa :

14 Chuir Simeon an céill cionnus a dh'fhiosraich Dia na Cinnich air tùs le pobull a ghabhail as am measg d'a ainm féin.

15 Agus do so tha briathra nam fàidhean a' co-fhreagairt ; a réir mar a ta e sgrìobhta,

16 An déigh so pillidh mi, agus togaidh mi suas a rìs pailliun Dhaibhidh, a ta air tuiteam ; agus togaidh mi a rìs an ni a thuit deth, agus cuiridh mi suas e :

17 Chum gu'n iarr fuigheall nan daoine an Tighearn, agus na h-uile Chinnich, air an goirear m'ainm-sa, tha an Tighearn ag ràdh, a ta deanamh nan nithe sin uile.

18 Aithnichte do Dhia tha 'oibre féin uile o thoiseach an t-saoghail.

19 Uime sin is i mo bhreth-sa, nach cuir sinn mi-shuaimhneas[2] orra-san do na Cinnich, a ta air pilltinn chum Dhé :

20 Ach gu'n sgrìobh sin d'an ionnsuidh, iad a sheachnadh truaillidheachd ìodhola, agus strìopachais, agus ni tachdta, agus fola.

21 Oir a ta aig Maois, o na linnibh cian anns gach baile, daoine a ta 'g a shearmonachadh, air dha bhi air a leughadh gach là sàbaid anns na sionagogaibh.

22 An sin chunncas iom-

---

[1] *a' cur cathachaidh air Dia, a' dearbhadh Dhé.* [2] *dragh.*

chuidh do na h-abstolaibh,
agus do na seanairibh, maille
ris an eaglais uile, daoine
taghta dhiubh féin a chur gu
Antioch, maille ri Pòl agus
Barnabas ; *eadhon,* Iudas d'an
co-ainm Barsabas, agus Silas,
daoine inbheach am measg
nam bràithre :
23 Agus sgrìobh iad litriche
leo air an dòigh so, Tha na
h-abstoil, agus na seanairean,
agus na bràithrean a' cur
beannachd chum nam bràithre
do na Cinnich a ta ann an
Antioch, agus ann an Siria,
agus ann an Cilicia :
24 Do bhrìgh gu'n cuala
sinne, gu'n do chuir dream
àraidh a chaidh uainne mi-
shuaimhneas oirbh le briath-
raibh, ag atharrachadh[1] bhur
n-inntinn, ag ràdh, *Gur còir
dhuibh* bhi air bhur timchioll-
ghearradh, agus an lagh a
choimhead ; do nach d'thug
sinne *a leithid sin a dh'-*
àithne :
25 Chunncas iomchuidh
duinne, air dhuinn bhi cruinn
a dh'aon toil, daoine taghta
a chur do 'ur n-ionnsuidh-sa,
maille ri ar *bràithribh* gràdhach
Barnabas agus Pòl ;
26 Daoine a thug an anama
féin air son ainme ar Tigh-
earna Iosa Criosd.
27 Chuir sinn uime sin
Iudas agus Silas uainn, a
dh'innseas *dhuibh* na nithe
ceudna le cainnt bheoil.
28 Oir chunncas iomchuidh
do'n Spiorad naomh agus
dhuinne, gun ni air bith tuill-
eadh a chur oirbh a dh'uall-
aich ach na nithe feumail so ;
29 Sibh a sheachnadh nithe
a chaidh ìobradh do ìodhol-
aibh, agus fola, agus ni
tachdta, agus strìopachais :
uatha so ma choimhideas sibh
sibh féin, ni sibh gu maith.
Slàn leibh.
30 Uime sin an uair a
leigeadh uatha iad, thàinig
iad gu Antioch : agus air
cruinneachadh an t-sluaigh
dhoibh, thug iad seachad an
litir.
31 Agus an uair a leugh
iad *sin,* rinn iad gairdeachas
air son na comhfhurtachd.
32 Agus air bhi do Iudas
agus do Shilas 'nam fàidhibh
iad féin, le mòran bhriath-
raibh dh'earailich agus neart-
aich iad na bràithre.
33 Agus air fuireach rè
ùine dhoibh, leigeadh air falbh
an sìth iad o na bràithribh
chum nan abstol.
34 Gidheadh chunncas
iomchuidh do Shilas còmh-
nuidh a dheanamh an sin.
35 Dh'fhan Pòl mar an
ceudna agus Barnabas ann
an Antioch, a' teagasg agus
a' searmonachadh, maille ri
mòran eile mar an ceudna,
focail an Tighearna.
36 Agus an déigh làithean
àraidh, thubhairt Pòl ri Bar-
nabas, Pilleamaid agus
faiceamaid ar bràithre, anns
gach baile anns an do shearm-
onaich sinn focal an Tigh-
earna, cionnus a ta iad.
37 Agus b'àill le Barnabas
iad a thoirt Eoin, d'an co-
ainm Marcus, leo.
38 Ach cha do mheas Pòl
gu'm bu chòir dhoibh esan, a
dh'fhalbh uatha o Phamp-
philia, agus nach deachaidh
maille riu chum na h-oibre, a
thoirt leo.
39 Dh'éirich uime sin
conspoid eatorra cho dian, as

[1] *a' daingneachadh.*

gu'n do sgaradh o chéile iad:
agus mar sin thug Barnabas
leis Marcus, agus chaidh e
air luing gu Ciprus;
40 Ach thagh Pòl Silas,
agus dh'imich e, air dha bhi
air earbsadh ri gràs Dé leis
na bràithribh.
41 Agus shiubhail e troimh
Shiria agus Chilicia, a' daing-
neachadh[1] 'nan eaglaisean.

CAIB. XVI.

1 *Thimchioll-ghearr Pòl Timoteus:* 7 *ghairmeadh e leis an Spiorad o dhùthaich gu dùthaich;* 14 *dh'iompaich e Lidia:* 16 *thilg e a mach spiorad fiosachd:* 19 *uime sin bha e féin agus Silas air an sgiùrsadh, agus air an cur am prìosan.* 26 *Dh'fhosgladh dorsan a' phrìosan, agus dh'iompaicheadh an dorsair.*

AN sin thàinig e gu Derbe
agus Listra: agus, feuch,
bha deisciobul àraidh an sin,
d'am b'ainm Timoteus, mac
mnà àraidh do'n chinneach
Iudhach a bha 'na creideach;
ach bu Ghreugach a b'athair
dha:
2 A bha fo dheadh ainm
aig na bràithre a bha ann an
Listra agus ann an Iconi-
um.
3 Bha toil aig Pòl am fear
so a dhol a mach maille ris;
agus ghabh e agus thim-
chioll-ghearr se e, air son
nan Iudhach a bha anns na
h-àitibh sin: oir bha fios aca
uile gu'm bu Ghreugach
'athair.
4 Agus mar a shiubhail
iad troimh na bailtibh, thug
iad doibh na h-orduighean
r'an coimhead, a dh'orduich-
eadh leis na h-abstolaibh a-
gus na seanairibh a bha ann
an Ierusalem.
5 Agus mar sin bha na h-
eaglaisean air an daingneach-
adh anns a' chreidimh, agus
mheudaicheadh iad gach là
an àireamh.
6 A nis an uair a chaidh
iad troimh Phrigia, agus tìr
Ghalatia, agus a bhacadh
dhoibh leis an Spiorad naomh
am focal a labhairt san Asia,
7 An déigh dhoibh teachd
gu Misia, dh'fheuch iad ri
dol gu Bitinia: ach cha do
leig an Spiorad[2] leo.
8 Agus air dhoibh gabhail
seachad air Misia, chaidh iad
sìos gu Troas.
9 Agus chunncas sealladh[3]
le Pòl san oidhche: Sheas
duine àraidh o Mhacedonia,
agus ghuidh e air, ag ràdh,
Thig thairis gu Macedonia,
agus cuidich leinne.
10 Agus an uair a chunn-
aic e an sealladh, air ball
dh'iarr sinn dol thairis gu
Macedonia, a' dearbh-thuig-
sinn gu'n do ghairm an Tigh-
earna sinn chum an soisgeul
a shearmonachadh dhoibh.
11 Uime sin air dhuinn
long a ghabhail o Throas,
thàinig sinn gu dìreach gu
Samotracia, agus air *an là* 'na
dhéigh sin gu Neapolis;
12 Agus o sin gu Philipi,
ceud[4] bhaile na cuid sin do
Mhacedonia, *agus b'ùr-
threabhachas*[5] *e:* agus bha
sinn a chòmhnuidh anns a'
bhaile sin làithean àraidh.
13 Agus air là na sàbaid
chaidh sinn a mach as a'
bhaile ri taobh aimhne, far
am b'àbhaist urnuigh a dhean-
amh[6]; agus air dhuinn
suidhe, labhair sinn ris na

---

[1] *a' neartachadh.*
[2] *Spiorad Iosa.*
[3] *taisbean.* [4] *prìomh.*

[5] *cholamhuinn; colony.* Sasg.
[6] *far am b'àbhaist do thigh urnuigh a bhi.*

mnaibh a chruinnicheadh *an sin.*

14 Agus dh'éisd bean àraidh ruinn d'am b'ainm Lidia, bean-reicidh purpuir[1], o bhaile Thiatira, a bha deanamh aoraidh do Dhia; aig an d'fhosgail an Tighearn a cridhe, ionnus gu'n d'thug i aire do na nithibh a labhradh le Pòl.

15 Agus an uair a bhaisteadh i, agus a teaghlach, ghuidh i *oirnn*, ag ràdh, Ma mheas sibh mise bhi dìleas do'n Tighearn, thigibh a steach do m' thigh, agus deanaibh còmhnuidh *ann.* Agus cho-éignich i sinn.

16 Agus tharladh, ag dol dhuinne chum urnuigh, gu'n do thachair oirnn banoglach àraidh aig an robh spiorad fiosachd, a thug mòr-bhuannachd d'a maighstiribh le fiosachd a dheanamh;

17 Lean ise Pòl agus sinne, agus ghlaodh i, ag ràdh, Is iad na daoine so seirbhisich an Dé a's ro àirde, a ta a' nochdadh dhuinne slighe na slàinte.

18 Agus rinn i so rè mòrain do làithibh. Ach air do Phòl a bhi doilich, thionndaidh e agus thubhairt e ris an Spiorad, A ta mi toirt orduigh dhuit ann an ainm Iosa Criosd dol a mach aisde. Agus chaidh e mach air an uair sin féin.

19 Agus an uair a chunnaic a maighstirean gu'n d'fhalbh dòchas[2] am buannachd, rug iad air Pòl agus air Silas, agus tharruing iad do'n mhargadh *iad,* chum nan uachdaran;

20 Agus air dhoibh an toirt chum luchd-riaghlaidh *a' bhaile,* thubhairt iad, Tha na daoine so a' buaireadh ar baile gu ro mhòr, air dhoibh bhi 'nan Iudhaich,

21 Agus a ta iad a' teagasg ghnàthanna nach 'eil ceaduichte dhuinne a ghabhail no leantuinn, do bhrìgh gur Romhanaich sinn.

22 Agus dh'éirich an sluagh dh'aon-fheachd 'nan aghaidh: agus reub na h-uachdarain an eudach diubh, agus dh'-àithn iad *an* sgiùrsadh le slataibh.

23 Agus an déigh dhoibh iomadh buille a leagadh orra, thilg iad am prìosan *iad,* a' toirt sparraidh do fhear-coimhead a' phrìosain an gleidheadh gu tèaruinte.

24 Neach air dha an àithne sin fhaotainn, a thilg iad do'n phrìosan a b'fhaide a stigh, agus a dhaingnich an cosa sa' cheap.

25 Agus mu mheadhon-oidhche air do Phòl agus do Shilas urnuigh a dheanamh, sheinn iad laoidh-mholaidh do Dhia; agus chuala na prìosanaich iad.

26 Agus gu h-obann bha crith-thalmhainn mhòr ann, air chor as gu'n do chrathadh bunaitean a' phrìosain: agus air ball dh'fhosgladh na dorsan uile, agus dh'fhuasgladh cuibhreacha gach neach *aca.*

27 Agus air do fhear-coimhead a' phrìosain dùsgadh á codal, agus air faicinn dorsa a' phrìosain fosgailte, tharruing e a chlaidheamh, air ti[3] e féin a mharbhadh, a'

[1] *corcuir.* [2] *earbsa.*

[3] *fa rùn.*

saoilsinn gu robh na prìosanaich air teicheadh.

28 Ach ghlaodh Pòl le guth àrd, ag ràdh, Na dean cron sam bith ort féin; oir tha sinn uile an so.

29 Agus air gairm soluis dasan, leum e steach, agus thàinig e air chrith, agus thuit e sìos an làthair Phòil agus Shilais;

30 Agus air dha an toirt a mach, thubhairt e, A mhaighstirean, ciod is còir domh a dheanamh chum gu tèarnar[1] mi?

31 Agus thubhairt iadsan, Creid anns an Tighearn Iosa Criosd, agus tèarnar thu féin, agus do thigh.

32 Agus labhair iad focal an Tighearna ris, agus riusan uile a bha 'na thigh.

33 Agus air dha an toirt leis air an uair sin féin do'n oidhche, nigh e *an* creuchdan; agus bhaisteadh e féin, agus a mhuinntir uile, gun dàil.

34 Agus an uair a thug e d'a thigh iad, chuir e bord rompa, agus rinn e gairdeachas maille r'a theaghlach uile, a' creidsinn ann an Dia.

35 Agus air teachd do'n là, chuir an luchd-riaghlaidh na maoir uatha, ag ràdh, Leig air an comas na daoine sin.

36 Agus dh'innis fearcoimhead a' phrìosain na briathra so do Phòl, Gu'n do chuir an luchd-riaghlaidh fios uatha sibhse a leigeadh as: uime sin rachaibh a mach, agus imichibh an sìth.

37 Ach thubhairt Pòl riu, an déigh dhoibh ar sgiùrsadh gu follaiseach gun ar dìteadh, agus gur Romhanaich sinn, thilg iad am prìosan sinn; agus a nis am b'àill leo ar cur a mach an uaignidheas? cha'n eadh gu deimhin; ach thigeadh iad féin agus thugadh iad a mach sinn.

38 Agus dh'innis na maoir na briathra sin do na h-uachdaranaibh: agus ghabh iad eagal an uair a chual iad gu'm bu Romhanaich iad.

39 Agus thàinig iad agus chuir iad impidh orra, agus air dhoibh *an* toirt a mach, ghuidh iad *orra* imeachd a mach as a' bhaile.

40 Agus air dol a mach as a' phrìosan doibh, chaidh iad a steach do *thigh* Lidia: agus an uair a chunnaic iad na bràithre, thug iad comhfhurtachd dhoibh, agus dh'imich iad rompa.

CAIB. XVII.

1 *Shearmonaich Pòl aig Tesalonica,* 4 *far an do chreid cuid agus an d'rinn cuid eile geur-leanmhuinn air.* 10 *Chuireadh e gu Berea, agus shearmonaich e an sin.* 13 *Rinneadh geur-leanmhuinn air;* 15 *thàinig e gu baile na h-Aithne, agus shearmonaich e dhoibh an Dia beò.*

ANIS air dhoibh imeachd troimh Amphipolis, agus Apolonia, thàinig iad gu Tesalonica, far an robh sionagog aig na h-Iudhaich:

2 Agus mar bu ghnàth le Pòl, chaidh e steach d'an ionnsuidh, agus air tri làithibh sàbaid reusonaich[2] e riu as na sgriobtuiribh,

3 *'Gam* fosgladh agus a' dearbhadh gu'm b'éigin do Chriosd fulang, agus éirigh a rìs o na marbhaibh: agus gur e an t-Iosa so a ta mise

[1] *saorar, slànuichear.*

[2] *thagair.*

a' searmonachadh dhuibh, Criosd.

4 Agus chreid cuid diubh, agus lean iad ri Pòl agus ri Silas: agus do na Greugaich chràbhach buidheann mhòr, agus do na mnaibh inbheach àireamh nach bu bheag.

5 Ach air do na h-Iudhaich mi-chreideach bhi air am brosnuchadh le tnùth[1], ghabh iad d'an ionnsuidh droch dhaoine àraidh do na corr-aibh-margaidh[2], agus air tional cuideachd mòire dhiubh, chuir iad am baile uile thar a chéile, agus chuairtich iad tigh Iasoin, agus dh'iarr iad an toirt a mach chum an t-sluaigh.

6 Agus an uair nach d'fhuair siad iad, tharruing iad Iason, agus bràithrean àr-aidh chum uachdaran a' bhaile, ag éigheach, Tha na daoine so a chuir an saoghal bun os ceann, air teachd an so mar an ceudna;

7 D'an d'thug Iason aoidh-eachd: agus a ta iad so uile a' cur an aghaidh orduigh Cheasair, ag ràdh, Gu bheil righ eile ann, *eadhon* Iosa.

8 Agus chuir iad buaireas[3] fo'n t-sluagh, agus fo uachd-arain a' bhaile, 'nuair a chual iad na nithe so.

9 Agus an uair a ghabh iad urras[4] o Iason, agus o chàch, leig iad uatha iad.

10 Agus air ball chuir na bràithre Pòl agus Silas san oidhche gu Berea: agus air teachd dhoibh-san *an sin*, chaidh iad a steach do shion-agog nan Iudhach.

11 Bha iad sin ni b'uaisle na muinntir Thesalonica, oir ghabh iad am focal d'an ionnsuidh leis an uile thog-radh, a' rannsachadh nan sgriobtuir gach aon là, *a dh'fheuchainn* an robh na nithe sin mar so.

12 Uime sin chreid mòran diubh; agus mar an ceudna do mhnaibh uaisle do na Greugaich, agus do fhearaibh àireamh nach bu bheag.

13 Ach an uair a thuig na h-Iudhaich o Thesalonica gu'n do shearmonaicheadh focal Dé le Pòl am Berea, thàinig iad an sin mar an ceudna, a' brosnuchadh an t-sluaigh.

14 An sin air ball chuir na bràithrean uatha Pòl, chum gu'n rachadh e mar gu b'ann chum na mara: ach dh'fhan Silas agus Timoteus an sin fathast.

15 Agus threòraich luchd-coimheadachd Phòil e gu *baile* na h-Aithne[5]: agus air faghail àithne dhoibh gu Silas agus Timoteus, iad a theachd d'a ionnsuidh-san mar bu luaithe, dh'imich iad rompa.

16 A nis am feadh a bha Pòl a' feitheamh riu san Aithne, bha a spiorad air a bhrosnuchadh[6] ann, do bhrìgh gu'm fac e am baile làn iodhol-aoraidh.

17 Air an aobhar sin rinn e deasboireachd ris na h-Iudh-aich, agus ris na daoinibh cràbhach anns an t-sionagog, agus air a' mhargadh gach là riu-san a thachair air.

18 An sin thug feallsan-aich[7] àraidh do na h-Epicur-aich, agus do na Stoicich,

---

[1] *farmad, eud.* [2] *do'n ghràisg.*
[3] *tuairgne, gluasachd.*
[4] *daingneachadh.*

[5] *Athens.* Sasg.
[6] *bhuaireadh.*
[7] *daoine fòghlumta, eagnuidhean*

aghaidh air; agus thubhairt
cuid, Ciod a b'àill leis an
fhear bhith-bhriathrach so a
ràdh? thubhairt cuid eile, Is
cosmhuil gu bheil e a' searm-
onachadh dhée coimheach;
do bhrìgh gu'n do shearmon-
aich e dhoibh Iosa, agus an
aiseirigh.
19 Agus rug iad air, agus
thug iad leo e gu Areopagus,
ag ràdh, Am feud sinn fios
fhaotainn ciod e an teagasg
nuadh [1] so, a labhrar leat?
20 Oir a ta thu toirt nithe
àraidh neo-ghnàthach chum
ar cluasan: b'àill leinn, uime
sin, fios fhaotainn ciod is ciall
doibh sin.
21 (Oir cha do chaith
muinntir na h-Aithne uile
agus a' choigrich a bha air
chuairt 'nam measg, an ùine
ri ni air bith eile, ach ri inns-
eadh, no ri cluinntinn noimh-
eachd éigin.)
22 An sin air seasamh do
Phòl am meadhon Areopag-
uis, thubhairt e, A mhuinntir
na h-Aithne, tha mi faicinn
gu bheil sibh anns na h-uile
nithibh cràbhach thar tomh-
as:
23 Oir air dhomh bhi dol
seachad, agus ag amharc air
bhur nithibh naomha, fhuair
mi altair air an robh an
sgrìobhadh so, DO'N DIA
NEO-AITHNICHTE. Uime
sin esan d'am bheil sibh a'
deanamh aoraidh gu'n eòlas
agaibh air, is e a ta mise a'
searmonachadh dhuibh.
24 An Dia a rinn an
saoghal, agus na h-uile nithe
a ta ann, do bhrìgh gur e féin
Tighearna nèimh agus na
talmhainn, cha'n 'eil e gabh-
ail còmhnuidh ann an teamp-
luibh làmh-dheanta:
25 Ni mò a bheirear aoradh
dha le làmhaibh dhaoine, mar
gu'm biodh uireasbhuidh ni
sam bith air; oir is e féin a ta
toirt do na h-uile beatha, agus
anail, agus nan uile nithe:
26 Agus rinn e dh'aon
fhuil uile chinnich dhaoine,
chum iad a ghabhail còmh-
nuidh air aghaidh na talmh-
ainn uile, agus shonraich [2]
e na h-amanna roimh-ord-
uichte, agus crìochan an
àite-còmhnuidh;
27 Chum gu'n iarradh iad
an Tighearn, a dh'fheuchainn
an tarladh dhoibh, le mìn-
rannsachadh, gu'm faigheadh
iad e, ged nach 'eil e fada o
gach aon againn:
28 Oir annsan tha sinn
beò, agus a' gluasad, agus
tha ar bith againn; mar
a thubhairt mar an ceudna
dream àraidh do 'ur bàrdaibh
féin, Oir is sinne fòs a ghin-
eal-san.
29 Uime sin do bhrìgh gur
sinne gineal Dé, cha chòir
dhuinn a shaoilsinn gu bheil
an Diadhachd cosmhuil ri
h-òr, no ri h-airgiod, na ri
cloich, nithe a ghearradh [3] le
h-ealadhain agus innleachd
dhaoine.
30 A nis air do Dhia amh-
arc thairis air aimsiribh an
aineolais so, tha e nis ag àith-
neadh do na h-uile anns gach
àit aithreachas a dheanamh:
31 Do bhrìgh gu'n do
shuidhich e là anns an toir e
breth air an t-saoghal am
fìreantachd, tre'n duine *sin* a
dh'orduich e; agus air so thug
e dearbhadh do na h-uile

[1] *nomha.* [2] *shuidhich.* [3] *a dhualadh, a ghràbhaladh.*

dhaoinibh, le esan a thogail
suas o na marbhaibh.
32 Agus an uair a chual iad
mu aiseirigh nam marbh,
rinn cuid diubh fanoid: ach
thubhairt cuid eile, Eisdidh
sinn riut a rìs mu'n ni so.
33 Agus mar sin chaidh
Pòl a mach as am meadhon.
34 Gidheadh, lean cuid do
dhaoinibh ris, agus chreid
iad. 'Nam measg so bha
Dionisius an t-Areopagach,
agus bean d'am b'ainm Damaris,
agus dream eile maille
riu.

CAIB. XVIII.

1 Rinn Pòl obair le a làmhaibh féin, agus shearmonaich e do na Cinnich ann an Corintus: 9 Thug an Tighearn misneach dha ann an taisbean: 12 chaidh a chasaid an làthair an uachdarain Ghalio, ach leigeadh as e: 18 'na dhéigh sin, chaidh e o bhaile gu baile, agus neartaich e na deisciobuil, &c.

AN déigh nan nithe so,
dh'-fhàg Pòl baile na h-Aithne,
agus thàinig e gu
Corintus;
2 Agus fhuair e Iudhach
àraidh d'am b'ainm Acuila, a
rugadh am Pontus, air ùrtheachd
as an Eadailt, maille
r'a mhnaoi Priscila, (a chionn
gu'n d'orduich Claudius do
na h-Iudhaich uile an Ròimh
fhàgail,) agus thàinig e d'an
ionnsuidh.
3 Agus a chionn gu'n robh
e a dh'aon cheird riu, dh'-fhan
e maille riu, agus bha e
ag obair, (oir bu cheird doibh
bhi deanamh phàilliuna.)
4 Agus thagair[1] e anns an
t-sionagog gach aon là sàbaid,
agus chuir e impidh air Iudhaich
agus Greugaich.
5 Agus an uair a thàinig
Silas agus Timoteus o Macedonia,
bha Pòl air a theannadh
'na spiorad, agus rinn e
fianuis do na h-Iudhaich,
gu'm b'e Iosa an Criosd.
6 Agus an uair o chuir iad
'na aghaidh, agus a labhair
iad toibheum, chrath e 'eudach,
agus thubhairt e riu,
Biodh bhur fuil air bhur ceann
féin; *tha* mise glan: á so
suas théid mi chum nan Cinneach.
7 Agus chaidh e as a sin,
agus thàinig e gu tigh duine
àraidh d'am b'ainm Iustus,
a bha deanamh aoraidh do
Dhia, agus aig an robh a
thigh làimh ris an t-sionagog.
8 Agus chreid Crispus,
prìomh[2]-uachdaran na sionagoig
anns an Tighearna,
maille r'a theaghlach uile:
agus chreid mòran do na
Corintianaich, air dhoibh
éisdeachd ris, agus bhaisteadh
iad.
9 An sin thubhairt an Tighearn
ri Pòl ann an sealladh[3]
san oidhche, Na biodh eagal
ort, ach labhair, agus na bi
a'd' thosd:
10 Oir a ta mise maille
riut, agus cha toir duine sam
bith ionnsuidh ort, chum do
chron a dheanamh: oir a ta
mòr-shluagh agam-sa anns a'
bhaile so.
11 Agus dh'fhan e bliadhna
agus sè mìosan *an sin*, a'
teagasg focail Dé 'nam measg.
12 Agus an uair a bha
Galio 'na uachdaran air Achaia,
dh'éirich na h-Iudhaich
a dh'aon inntinn an
aghaidh Phòil, agus thug iad
e gu caithir a' bhreitheanais,
13 Ag ràdh, Tha'n duine
so a' comhairleachadh dhaoine

---

[1] *reusonaich.*

[2] *àrd.* [3] *taisbean.*

aoradh a dheanamh do Dhia an aghaidh an lagha.

14 Agus an uair a bha Pòl dol a dh'fhosgladh a bheoil, thubhairt Galio ris na h-Iudhaich, Nam b'eucoir no droch ghnìomh a bhiodh ann, O Iudhacha, bu reusonta gu'n giùlaininn leibh :

15 Ach ma's ceisd a ta ann timchioll fhocla agus ainmean, agus bhur lagha féin, amhaircibh féin air sin ; oir cha'n àill leam-sa bhi m' bhreitheamh air an leithidibh sin do nithibh.

16 Agus dh'fhuadaich e iad o chaithir a' bhreitheanais.

17 An sin rug na Greugaich uile air Sostenes, uachdaran na sionagoig, agus ghabh iad an làthair caithir a' bhreitheanais : agus cha do ghabh Galio suim do ni sam bith dhiubh sin.

18 Agus dh'fhan Pòl fathast ùine mhaith *sa' bhaile sin*, agus an sin an déigh a chead a ghabhail do na bràithribh, chaidh e air luing o sin gu Siria, agus maille ris-san Priscila agus Acuila ; an déigh a cheann a bhearradh[1] ann an Cenchrea : oir bha bòid air.

19 Agus thàinig e gu h-Ephesus, agus dh'fhàg e iad-san an sin : ach chaidh e féin a steach do'n t-sionagog, agus reusonaich e ris na h-Iudhaich.

20 Agus an uair a dh'iarr iad *air* fuireach maille riu ni b'fhaide, cha d'aontaich e :

21 Ach ghabh e a chead diubh, ag ràdh, Is éigin dhomh, air gach aon chor, an fhéill[2] so a ta teachd a choimhead ann an Ierusalem : ach pillidh mi a rìs do 'ur n-ionnsuidh-sa, ma's toil le Dia. Agus sheòl e o Ephesus.

22 Agus thàinig e tìr aig Cesarea, agus air dha dol suas agus fàilt a chur air an eaglais, chaidh e sìos gu Antioch.

23 Agus an uair a dh'fhan e rè tamuill *an sin*, dh'imich e, agus chaidh e an ordugh[3] troimh thìr Ghalatia uile agus Phrigia, a' neartachadh nan deisciobul uile.

24 Agus thàinig gu h-Ephesus Iudhach àraidh d'am b' ainm Apollos, a rugadh an Alecsandria, duine deasbhriathrach, *agus* cumhachdach anns na sgriobtuiribh.

25 Bha'n duine so air a theagasg ann an slighe an Tighearn ; agus air dha bhi dian[4] 'na spiorad, labhair agus theagaisg e gu dìchiollach na nithe a bhuineadh do'n Tighearn, agus gun eòlas aige ach air baisteadh Eoin.

26 Agus thòisich e air labhairt gu dàna san t-sionagog. Agus air do Acuila agus do Phriscila a chluinntinn, ghabh iad d'an ionnsuidh e, agus mhìnich iad dha slighe Dhé ni bu choimhlionta.

27 Agus an uair bu mhiann leis dol gu Achaia, an déigh a chomhairleachadh, sgrìobh na bràithre chum nan deisciobul iad a ghabhail ris : neach, air dha teachd, a rinn còmhnadh[5] mor riu-san a chreid tre ghràs :

28 Oir le mòr-dhìchioll rinn e deasboireachd[6] ris na h-Iudhaich gu follaiseach, a'

[1] *o lomadh.* [2] *an fhéisd.* [3] *an eagar.* [4] *teth.*

[5] *còghnadh, congnamh.* [6] *le mòr-sbairn thagair e.*

dearbhadh leis na sgriobtuir-
ibh, gur e Iosa an Criosd.

CAIB. XIX.

1 Tha an Spiorad naomh air a thabhairt le làmhaibh Phòil. 9 Thug na h-Iudhaich toibheum d'a theagasg, a bha air a dhaingneachadh le mìorbhuilibh. 13 Bhuaileadh na h-Iudhaich a bha cur spiorada fo gheasaibh leis an Diabhul. 19 Loisgeadh leabhraiche druidheachd.

AGUS tharladh, 'nuair a
bha Apollos ann an Cor-
intus, air do Phòl dol troimh
na crìochaibh uachdarach,
gu'n d'thàinig e gu Ephesus.
Agus air faotainn dheisciobul
àraidh,
2 Thubhairt e riu, An
d'fhuair sibh an Spiorad
naomh o chreid sibh? Agus
thubhairt iadsan ris, Cha
chuala sinn uiread as gu
bheil Spiorad naomh ann.
3 Agus thubhairt e riu,
Ciod ma seadh anns an do
bhaisteadh sibh? Agus
thubhairt iadsan, Am baist-
eadh Eoin.
4 An sin thubhairt Pòl,
Bhaist Eoin gu deimhin le
baisteadh an aithreachais, ag
radh ris an t-sluagh, iadsan
a chreidsinn anns an neach
a bha gu teachd 'na dhéigh-
san, sin r'a ràdh, ann an Iosa
Criosd.
5 Agus an uair a chual iad
so, bhaisteadh iad ann an
ainm an Tighearna Iosa.
6 Agus air do Phòl *a* làmh-
an a chur orra, thàinig an
Spiorad naomh orra; agus
labhair iad le teangaibh, agus
rinn iad fàidheadaireachd.
7 Agus bha ann uile tim-
chioll dà fhear dheug.
8 Agus chaidh esan a
steach do'n t-sionagog, agus
labhair e gu dàna rè thri
mìosan, a' deasboireachd a-
gus a' comhairleachadh nan
nithe a bhuineas do rìogh-
achd Dhé.
9 Ach an uair a chruadh-
aicheadh cuid, agus nach do
chreid iad, ach a labhair iad
olc mu'n t-slighe sin an làth-
air an t-sluaigh, dh'fhàg e
iad, agus sgar e na deisciobuil
uatha, agus bha e gach là a'
deasboireachd ann an sgoil
neach àraidh *d'am b'ainm*
Tirannus.
10 Agus rinneadh so rè
dhà bhliadhna; air chor as
gu'n cuala luchd-àiteachaidh
na h-Asia uile, eadar Iudh-
aich agus Ghreugaich, focal
an Tighearna Iosa.
11 Agus rinn Dia mìorbh-
uilean nach bu bheag le làmh-
aibh Phòil:
12 Air chor as gu'n d'thug-
adh o 'chorp-san chum nan
daoine tinne, neapaicinne no
aprain, agus gu'n d'fhalbh
an euslaintean uatha, agus gu
deachaidh na droch spioraid
a mach asda.
13 Agus ghabh dream
àraidh do na h-Iudhaich, a
bha 'g imeachd o àit gu h-àit,
a' cur spiorada fo gheasaibh[1],
os làimh ainm an Tighearna
Iosa ainmeachadh os ceann
na muinntir sin anns an robh
droch spioraid, ag ràdh, Cuir-
eamaid fo gheasaibh sibh tre
Iosa a ta Pòl a' searmonach-
adh.
14 Agus bha aig Scebha
Iudhach *àraidh*, aon do na h-
àrd-shagartaibh, seachdnar
mhac a bha deanamh so.
15 Agus fhreagair an droch

[1] *a' cur spiorada fo mhionnaibh, a' tilgeadh a mach spiorada.*

spiorad, agus thubhairt e, Tha eòlas agam air Iosa, agus is aithne dhomh Pòl: ach cò sibhse?

16 Agus leum an duine anns an robh an droch spiorad orra, agus air dha làmh an uachdar fhaotainn orra, thug e buaidh orra, air chor as gu'n do theich iad a mach as an tigh sin lomnochd agus reubta.

17 Agus fhuair na h-Iudhaich uile agus mar an ceudna na Greugaich a bha thàmh ann an Ephesus fios air so; agus thuit eagal orra uile, agus bha ainm an Tighearna Iosa air àrdachadh.

18 Agus thàinig mòran diubh-san a chreid, ag aideachadh, agus ag innseadh an gnìomhara.

19 Agus thug mòran diubhsan a bha gnàthachadh dhroch innleachda, an leabhraiche leo, agus loisg siad iad am fianuis nan uile: agus dh'àireamh iad an luach, agus fhuair iad e 'na leth-cheud mìle *bonn* airgid.

20 Mar sin le cumhachd dh'fhàs agus bhuadhaich focal an Tighearn.

21 Agus an uair a choimhlìonadh na nithe so, chuir Pòl roimhe 'na spiorad, an déigh dha imeachd troimh Mhacedonia, agus Achaia, dol gu Ierusalem, ag ràdh, An déigh dhomh bhi an sin, is éigin domh an Roimh fhaicinn mar an ceudna.

22 Agus air dha dithis dhiubh-san a bha frithealadh dha, Timoteus, agus Erastus, a chur do Mhacedonia, dh'fhan e féin rè tamuill san Asia.

23 Agus dh'éirich mu'n àm sin iomairt[1] nach bu bheag mu thimchioll na slighe sin.

24 Oir bha ceard-airgid àraidh d'am b'ainm Demetrius *ann*, a bha deanamh theampuill airgid[2] do Dhiana, agus a thug buannachd nach bu bheag do'n luchd-ceirde;

25 Agus air dha iadsan a chruinneachadh an ceann a chéile, agus a' mhuinntir eile a bha dh'aon cheird riu, thubhairt e, Fheara, tha fhios agaibh gur ann o'n cheird so a ta ar beartas[3] againne:

26 Os bàrr, tha sibh a' faicinn agus a' cluinntinn gu bheil am Pòl so le 'chomhairle air tionndadh air falbh sluaigh mhòir, cha 'n e a mhàin ann an Ephesus, ach cha mhòr[4] san Asia uile, ag ràdh, Nach dée iad a nìthear le làmhaibh:

27 Air chor as nach e mhàin gu bheil e'n cunnart gu'n deanar tàir air ar ceird; ach mar an ceudna gu cuirear teampull na ban-dé mòire Diana an neo-phrìs, agus gu claoidhear a mòrachd-sa, d'am bheil an Asia uile, agus an domhan a' deanamh aoraidh.

28 Agus an uair a chual iadsan *so*, lìonadh le feirg iad, agus ghlaodh iad, ag ràdh, *Is* mòr Diana nan Ephesianach.

29 Agus bha am baile uile air a lìonadh le mi-riaghailt: Agus ruith iad a dh'aon toil chum àite-cruinnich an t-

[1] *buaireas.*
[2] *dealbh-theampull.*
[3] *saibhreas.*
[4] *air bheag nithe*

sluaigh, a' tarruing leo Ghaiuis agus Aristarchuis Macedonaich, luchd comhthuruis Phòil.

30 Agus an uair a b'àill le Pòl dol a steach chum an t-sluaigh, cha do leig na deisciobuil leis.

31 Agus mar an ceudna chuir cuid do uachdaranaibh na h-Asia, a bha 'nan càirdibh dha, fios d'a ionnsuidh, a' guidhe *air* nach rachadh e gu àite-cruinnich an t-sluaigh.

32 Ghlaodh uime sin cuid diubh aon ni, agus cuid ni eile: oir bha an coimhthional troimh a chéile, agus cha robh fios aig a' chuid bu mhò c'ar son a thàinig iad cuideachd.

33 Agus tharruing iad a mach Alecsander as an t-sluagh, air bhi do na h-Iudhaich 'ga iomain rompa. Agus sméid Alecsander le 'laimh, agus b'àill leis a leithsgeul a ghabhail ris an t-sluagh.

34 Ach an uair a thuig iad gu'm b' Iudhach e, rinneadh àrd-iolach leo uile mu thimchioll ùine dhà uair, a' glaodhaich, *Is* mòr Diana nan Ephesianach.

35 Agus an uair a chiùinich an cléireach[1] an sluagh, thubhairt e, Fheara Ephesuis, cò an duine aig nach 'eil fios gu bheil baile[2] nan Ephesianach a' deanamh aoraidh do'n bhan-dia mhòir Diana, agus do'n *dealbh* a thuit a nuas o Iupiter?

36 Air an aobhar sin do bhrìgh nach fheudar cur an aghaidh nan nithe so, is còir dhuibhse bhi ciùin, agus gun ni sam bith a dheanamh gu h-obann.

37 Oir thug sibh an so na daoine so, ged nach 'eil iad a' creachadh theampull, no a toirt toibheim d'ar ban-dia.

38 Uime sin ma ta aig Demetrius agus aig an luchd-ceird a ta maille ris, cùis an aghaidh neach air bith, tha'n lagh réidh *dhoibh*, agus tha uachdarain *ann;* agradh iad a chéile.

39 Ach ma ta ceisd sam bith agaibh mu nithibh eile, réitichear sin ann an coimhthional dligheach.

40 Oir tha sinn an cunnart bhi air ar n-agairt air son ceannairc air an la'n diugh, do bhrìgh nach 'eil cùis sam bith againn a dh'fheudas sinn a thoirt seachad mar aobhar a' chruinneachaidh so.

41 Agus air dha so a ràdh, sgaoil e an coimhthional.

CAIB. XX.

1 Chaidh Pòl do Mhacedonia: 7 fhritheil e suipeir an Tighearn, agus shearmonaich e. 9 Air do Eutichus tuiteam sìos an cruth mairbh, thogadh suas beò e. 17 Aig Miletus ghairm Pòl seanairean na h-eaglais an ceann a chéile, agus dh'innis e dhoibh ciod a bha gu tachairt dha féin, &c.

AGUS an déigh do'n chomh-ghàir[3] sgur, ghairm Pòl na deisciobuil d'a ionnsuidh, agus air dha a chead ghabhail diubh[4], thriall e gu dol do Mhacedonia.

2 Agus air dha dol troimh na criochaibh sin, agus mòr-earail a dheanamh orra, thàinig e do'n Ghréig;

[1] *Cléireach-sgrìobhaidh* 'a bhaile.
[2] *caithir.*

[3] *bhuaireas.*
[4] *an glacadh 'na uchd.*

3 Agus dh'fhàn e *an sin* tri mìosan: agus an uair a bha na h-Iudhaich ri feall-fholach[1] air a shon, agus e air ti[2] dol air luing do Shiria, chuir e roimhe pilltinn troimh Mhacedonia.

4 Agus chaidh 'na chuideachd gu h-Asia, Sopater o Bherea; agus do mhuinntir Thesalonica, Aristarchus agus Secundus; agus Gaius o Dherbe, àgus Timotheus; agus do mhuinntir na h-Asia, Tichicus agus Trophimus.

5 Air dhoibh so imeachd romhain-ne dh'fheith iad ruinn ann an Troas.

6 Agus sheòl sinn o Philipi, an déigh làithean an arain neo-ghoirtichte, agus thainig sinn d'an ionnsuidhsan gu Troas ann an cùig làithibh, far an d'fhan sinn seachduin.

7 Agus an ceud *là* do'n t-seachduin, air do na deisciobluibh cruinneachadh an ceann a chéile a bhriseadh arain, shearmonaich Pòl doibh, agus a rùn air[3] imeachd uatha air an là màireach, agus lean e air labhairt gu meadhon-oidhche.

8 Agus bha mòran lòchran anns an t-seòmar uachdarach, far an robh iad cruinn.

9 Agus bha oganach àraidh d'am b'ainm Eutichus 'na shuidhe ann an uinneig, air tuiteam gu trom 'na chodal: agus air do Phòl bhi rè fad a' searmonachadh, shàruicheadh leis a' chodal e, agus thuit e sìos o'n treas lobhta, agus thogadh marbh e.

10 Agus chaidh Pòl sìos, agus thuit e air, agus air dha a ghlacadh 'na uchd, thubhairt e, Na biodh trioblaid[4] oirbh; oir a ta 'anam ann.

11 Agus air dol suas da a rìs, bhris e aran agus dh'ith e, agus labhair e riu rè ùine fhada, eadhon gu teachd na maidne, agus mar sin dh'fhalbh e.

12 Agus thug iad leo an t-òganach agus e beò, agus rinn iad gairdeachas nach bu bheag.

13 Agus air dhuinne imeachd air thoiseach chum na luinge, sheòl sinn gu Asos, fa rùn Pòl a ghabhail a steach an sin: oir is ann mar sin a dh'orduich è, a cur roimhe gu'n imicheadh e féin d'a chois.

14 Agus an uair a choinnich e sinn aig Asos, ghabh sinn a steach, agus thàinig sinn gu Mitilene.

15 Agus air seòladh dhuinn as a sin, thàinig sinn air *an là* màireach fa chomhair Chiois; agus air an *là* 'na dhéigh sin thàinig sinn gu Samos, agus dh'fhan sinn aig Trogillium; agus air an *là* b'fhaisge thàinig sinn gu Miletus.

16 Oir chuir Pòl roimhe seòladh seach Ephesus, chum nach tarladh dha moille a dheanamh anns an Asia: oir rinn e cabhag[5], chum nam feudadh e, bhi ann an Ierusalem air là na Cuingeis.

17 Agus chuir e fios o Mhiletus gu h-Ephesus, agus ghairm e d'a ionnsuidh seanairean na h-eaglais.

18 Agus an uair a thàinig

---

[1] *a' luidhe am folach, am plaid.*
[2] *a rùn air.* [3] *air bhi suidhe.*

[4] *buaireas.*
[5] *bha deifir air.*

iad d'a ionnsuidh, thubhairt
e riu, Tha fhios agaibh,
cionnus a bha mi 'nur measg
anns an uile aimsir, o'n cheud
là a thàinig mi do'n Asia.
19 A' deanamh seirbhis
do'n Tighearn leis gach uile
irioslachd inntinn, agus maille
ri mòran dheur, agus dheuch-
ainnean, a thachair dhomh le
ceilg nan Iudhach.
20 *Agus* cionnus nach do
ghléidh mi ni sam bith am
folach a bha feumail *dhuibhse*,
gun a nochdadh dhuibh, agus
gun sibhse a theagasg am
follais, agus o thigh gu tigh,
21 A' deanamh fianuis
araon do na h-Iudhaich, agus
do na Greugaich, mu aith-
reachas a thaobh Dhé, agus
mu chreidimh a thaobh ar
Tighearna Iosa Criosd.
22 Agus a nis feuch, a ta
mi dol gu Ierusalem ceang-
ailte san Spiorad, gun fhios
agam ciod iad na nithe a tharl-
as dhomh an sin ;
23 Ach a mhàin gu bheil
an Spiorad naomh a' deanamh
fianuis anns gach baile, ag
ràdh, Gu bheil geimhlichean
agus trioblaidean[1] a' feith-
eamh orm.
24 Ach cha 'n eil suim
agam do ni air bith, ni mò tha
mi a' measadh m'anama féin
luachmhor dhomh, chum gu
crìochnaich mi mo thurus[2]
le h-aoibhneas, agus gu *coimh-
lion* mi a' mhinistreileachd a
fhuair mi o'n Tighearn Iosa,
a dheanamh fianuis do shoisg-
eul gràis Dhé.
25 Agus a nis feuch, a ta
fhios agam nach faic sibhse
uile, measg an d'imich mise
a' searmonachadh rìoghachd
Dhé, mo ghnùis ni's mò.
26 Uime sin a ta mi a'
deanamh fianuis duibh[3] air an
là'n diugh, gu bheil mise
glan o fhuil nan uile.
27 Oir cha do sheachainn
mi uile chomhairle Dhé fhoill-
seachadh dhuibh.
28 Air an aobhar sin thug-
aibh aire dhuibh féin, agus
do'n treud uile, air an d'rinn
an Spiorad naomh luchd-
coimhead[4] dhibh, a bheath-
achadh eaglais Dhé[5], a cheann-
aich e le 'fhuil féin.
29 Oir a ta fhios agam-sa
air so, an déigh m' imeachd-
sa gu'n tig madaidh-allaidh
gharga 'nur measg, nach
caomhain an treud.
30 Agus éiridh daoine
dhibh féin, a labhras nithe
fiara, chum deisciobuil a tharr-
uing 'nan déigh 'féin.
31 Uime sin deanaibh faire,
a' cuimhneachadh nach do
sguir mise rè thri bliadhna, a
chomhairleachadh gach aon
agaibh a là agus a dh'oidhche
le deuraibh.
32 Agus a nis, a bhràithre,
earbam sibh ri Dia, agus ri
focal a ghràis, a ta comasach
air bhur togail suas, agus
oighreachd a thoirt duibh am
measg na muinntir sin uile a
ta air an naomhachadh.
33 Cha do shanntaich mi
airgiod, no òr, no eudach
duine sam bith.
34 Seadh, is aithne dhuibh
féin, gu'n do fhritheil na làmh-
an so do m' uireasbhuidh
féin, agus do'n mhuinntir sin
a bha maille rium.
35 Nochd mi na h-uile nithe

[1] *àmhghair.* [2] *thriall, cùrsa.*
[3] *gabham sibhse mar fhianuisibh.*

[4] *easbuigean.*
[5] *eaglais an Tighearna.*

dhuibh, gur ann le saoithreachadh mar so is còir dhuibh còmhnadh a dheanamh riusan a ta anmhunn[1]; agus focail an Tighearna Iosa a chuimhneachadh, mar a thubhairt e, *Tha* e ni's beannaichte *ni* a thoirt na ghabhail.

36 Agus air dha na briathra so a radh, leig se e féin air a ghlùinibh, agus rinn e urnuigh maille riu uile.

37 Agus ghuil iad uile gu goirt, agus thuit iad air muineal Phòil, agus phòg iad e,

38 Air dhoibh bhi gu hàraidh brònach air son nam briathra so a thubhairt e, Nach faiceadh iad a ghnùissan ni's mò. Agus thug iad coimheadachd dha chum na luinge.

CAIB. XXI.

1 *Cha gabhadh Pòl comhairleachadh o dhol gu Ierusalem.* 8 *Mu Philip an soisgeulaiche, agus a cheathrar nighean a bha 'nam ban-fhàidhibh.* 17 *Thàinig Pol gu Ierusalem,* 27 *far an robh e air a ghlacadh agus an cunnart mòr.* 31 *Theasairgeadh e leìs an àrd-chaiptin.*

AGUS air dhuinn dealachadh riu-san, sheòl sinn romhainn, agus thàinig sinn gu dìreach gu Coos, agus air an *là* màireach gu Rodos, agus as a sin gu Patara:

2 Agus air dhuinn long fhaotainn a bha a' gabhail thairis gu Phenicia, chaidh sinn air bord, agus sheòl sinn romhainn.

3 Agus air dhuinn teachd an sealladh Chipruis, agus fhàgail air an làimh chlì, sheòl sinn gu Siria, agus thàinig sinn tìr aig Tirus: oir is ann an sin a bha an long gus a luchd a chur a mach.

4 Agus air dhuinn deisciobuil fhaotainn, dh'fhan sinn an sin seachd làithean: muinntir a thubhairt ri Pòl tre'n Spiorad, gun e dhol suas gu Ierusalem.

5 Agus an uair a chrìochnaicheadh na làithean sin, chaidh sinn a mach, agus thriall sinn romhainn; agus thàinig iadsan uile maille ri mnaibh agus ri cloinn 'nar cuideachd, a mach as a' bhaile: agus chaidh sinn air ar glùinibh air an tràigh, agus rinn sinn urnuigh.

6 Agus an déigh dhuinn air cead a ghabhail d'a chéile, chaidh sinn do'n luing; agus phill iadsan d'an tighibh féin.

7 Agus an uair a chrìochnaich sinn ar turus[2] o Thirus, thàinig sinn gu Ptolemais, agus chuir sinn fàilte air na braithribh, agus dh'fhan sinn aon là maille riu

8 Agus air an *là* màireach, air dhuinne, a bha do chuideachd Phòil, imeachd, thàinig sinn gu Cesarea; agus chaidh sinn a steach do thigh Philip an t-soisgeulaiche, (a bha do'n t-seachdnar,) agus dh'fhan sinn aige.

9 Agus bha ceathrar nighean aige-san, òighean, a bha ri fàidheadaireachd.

10 Agus ag fantuinn duinn mòran do làithibh *an sin*, thàinig a nuas o Iudea fàidh àraidh, d'am b'ainm Agabus.

11 Agus an uair a thàinig e d'ar n-ionnsuidh-ne, ghabh e crios Phòil, agus cheangail e a làmhan agus a chosan féin, agus thubhairt e, Mar so tha an Spiorad naomh ag ràdh, Is ann mar so a cheanglas na

[1] *lag.*

[2] *triall, taisdeal, cùrsa.*

n-Iudhaich ann an Ierusalem an duine d'am buin an crios so, agus bheir iad thairis *e* do làmhaibh nan Cinneach.

12 Agus an uair a chuala sinne na nithe so, ghuidh sinn féin agus muinntir an àite air, gun *e* dhol suas gu Ierusalem.

13 An sin fhreagair Pòl, Ciod is ciall duibh a' gul, agus a' briseadh mo chridhe? oir a ta mise ullamh cha'n e a mhàin gu bhi air mo cheangal, ach eadhon gu bàsachadh ann an Ierusalem air son ainme an Tighearna Iosa.

14 Agus an uair nach gabhadh e comhairle, sguir sinne, ag radh, Deanar toil an Tighearna.

15 Agus an déigh nan làithean so, air dhuinn bhi ullamh[1], chaidh sinn suas gu Ierusalem.

16 Agus chaidh mar an ceudna maille ruinn *cuid* do na deisciobluibh o Chesarea, a' toirt leo Mhnasoin o Chiprus, seann deisciobul àraidh, aig an robh sinn gu bhi air aoidheachd.

17 Agus an uair a thàinig sinn gu Ierusalem, ghabh na bràithre ruinn gu subhach.

18 Agus air an ath *là*, chaidh Pòl maille ruinne dh'ionnsuidh Sheumais; agus bha na seanairean uile a làthair.

19 Agus air dhàsan fàilte chur orra, chuir e'n céill doibh fa leth na nithe a rinn Dia le 'mhinistreileachd-san am measg nan Cinneach.

20 Agus an uair à chual iadsan *so*, thug iad glòir do'n Tighearn[2], agus thubhairt iad ris-san, Tha thu faicinn, a bhràthair, cia lìon mìle do na h-Iudhaich a ta creidsinn; agus tha iad uile ro eudmhor mu'n lagh.

21 Agus chual iad umadsa, gu bheil thu teagasg do na h-Iudhaich uile a ta measg nan Cinneach, Maois a thréigsinn, ag ràdh *riu*, Nach còir dhoibh *an* clann a thimchioll-ghearradh, no gluasad a réir nan gnàth[3].

22 Ciod uime sin *a nìthear*? Gun teagamh, is éigin do'n t-sluagh cruinneachadh: oir cluinnidh iad gu'n d'thàinig thu.

23 Uime sin dean so a ta sinne ag ràdh riut: Tha ceathrar fhear maille ruinne, air am bheil bòid;

24 Thoir[4] iadsan leat, agus bi air do ghlanadh maille riu, agus dean costus[5] leo, chum gu bearr[6] iad *an* cinn: agus gu'm bi fhios aig na h-uile nach 'eil ach neo-ni anns na chual iad mu d' thimchioll-sa, ach *gu* bheil thu féin mar an ceudna ag imeachd gu riaghailteach, agus a' coimhead an lagha.

25 Ach mu thimchioll nan Cinneach a chreid, sgrìobh sinne agus b'i ar breth, gun iad a ghleidheadh a h-aon do na nithibh sin, ach a mhàin iad féin a choimhead o nithibh a chaidh ìobradh do ìodholaibh, agus o fhuil, agus o ni tachdta, agus o strìopachas.

26 An sin ghabh Pòl na daoine; agus air an là màireach air dha bhi air a ghlan-

[1] *thog sinn ar n-airneis, agus, &c.*
[2] *do Dhia.*
[3] *a réir gnàthanna* [*an lagha.*]

[4] *Beir.*
[5] *caitheamh, cosgus.*
[6] *lom.*

adh maille riu, chaidh e steach do'n teampull, a' foillseachadh coimhlionaidh làithean a' ghlanaidh, gus an tugtadh tabhartas air son gach aon aca.

27 Agus an uair a bha na seachd làithean air bheag nithe[1] air an coimhlionadh, air do na h-Iudhaich o'n Asia esan fhaicinn san teampull, bhrosnuich iad am pobull uile, agus chuir iad làmh ann,

28 Ag éigheach, Fheara Israeil, cuidichibh: is e so an duine a ta teagasg nan uile dhaoine anns gach àit an aghaidh a' phobuill, agus an lagha, agus an àite so: agus os bàrr, thug e steach Greugaich do'n teampull, agus shalaich e'n t-ionad naomh so.

29 (Oir chunnaic iad Trophimus an t-Ephesianach roimhe sin anns a' bhaile maille ris, agus shaoil iad gu'n d'thug Pòl a steach do'n teampull e.)

30 Agus ghluaiseadh am baile gu h-iomlan, agus ruith an sluagh cuideachd: agus air dhoibh breith air Pòl, tharruing iad a mach as an teampull e: agus air ball dhùineadh na dorsa.

31 Agus an uair a b'àill leò a mharbhadh, chaidh sgeula dh'ionnsuidh àrd-cheannaird na cuideachd, gu'n robh Ierusalem uile thar a chéile[2]:

32 Neach air ball a thug leis saighdearan, agus ceannardan-cheud, agus a ruith sìos d'an ionnsuidh: Agus an uair a chunnaic iadsan an t-àrd-cheannard agus na saighdearan, sguir iad do bhualadh Phòil.

33 An sin thàinig an t-àrd-cheannard am fagus agus rug e air, agus dh'àithn e a cheangal le dà shlabhraidh; agus dh'fhiosraich e, Cò e, agus ciod a rinn e.

34 Agus ghlaodh aon chuid am measg an t-sluaigh aon ni, agus cuid eile ni eile: agus an uair nach robh e an comas da cinnteachd *na cùise* a thuigsinn air son na h-àrd-bhruidhne, dh'orduich e esan a thoirt do'n chaisteal.

35 Agus an uair a thàinig e chum na staidhreach, tharladh gu'n do ghiùlaineadh e leis na saighdearaibh, air son foireigin an t-sluaigh.

36 Oir lean am mòr-shluagh e, a' glaodhaich, Beir uainn e.

37 Agus an uair a bha Pòl gu bhi air a thoirt a steach do'n chaisteal, thubhairt e ris an àrd-cheannard, An cead domh-sa ni a labhairt riut? agus thubhairt esan, An labhair thu Gréigis?

38 Nach tusa an t-Eiphiteach sin a thog ceannairc roimh na làithibh so, agus a thug leat do'n fhàsach ceithir mìle fear a bha 'nan luchd-mortaidh?

39 Ach thubhairt Pòl, Is duine mise a tha a'm' Iudhach gun amharus o Tharsus, saor-dhuine do bhaile ro inbheach ann an Cilicia: agus guidheam ort, thoir cead domh labhairt ris an t-sluagh.

40 Agus an uair a thug e cead da, Air do Phòl seasamh air an staidhir, smèid e le 'làimh air an t-sluagh, ag iarraidh éisdeachd: agus air

[1] *cha mhòr.* [2] *fo bhuaireas.*

fantuinn ro thosdach dhoibh-
san, labhair e riu sa' chànain
Eabhruidhich, ag radh.

CAIB. XXII.

1 Chuir Pòl gu pailt an céill cionnus a dh'iompaicheadh e chum a' chreidimh, 17 agus a ghairmeadh e chum na h-abstolachd. 22 'Nuair a dh'ainmich e na Cinnich, thog am pobull aon ghàir ris: 24 Bha e gu bhi air a sgiùrsadh; 25 ach air dha a chòir-shaorsa mar Romhanach agairt, leigeadh as e.

FHEARA, a bhràithre, agus
aithriche, éisdibh-sa ri m'
dhìon-chainnt[1] ribh a nis:
2 (Agus an uair a chual
iadsan gu'n do labhair e riu
sa' chànain Eabhruidhich, bu
mhòid a thosd iad: agus
thubhairt esan,)
3 Is Iudhach mise da rìr-
eadh, a rugadh ann an Tarsus
na Cilicia, ach a dh'oileadh[2]
sa' bhaile so, aig cosaibh
Ghamalieil, *agus* a theagaisg-
eadh gu coimhlionta a réir
gnàtha lagha nan aithriche,
agus bha mi eudmhor a thaobh
Dhé, mar a ta sibhse uile an
diugh.
4 Agus rinn mi geur-
leanmhuinn gu bàs air an t-
slighe so, a' ceangal fhear
agus bhan, agus 'gan tarruing
gu prìosan:
5 Mar a ni an t-àrd-shagart
mar an ceudna fianuis dhomh,
agus còmhairle nan seanair-
ean uile; o'n d'fhuair mise
mar an ceudna litriche chum
nam bràithre, agus chaidh mi
gu Damascus, chum an dream
a bha'n sin a thoirt ceangailte
gu Ierusalem, chum gu deant-
adh peanas orra.
6 Agus tharladh, air dhomh
bhi 'g imeachd, agus a'
druideadh ri Damascus mu
mheadhon-là, gu'n do dheal-
raich gu h-obann o nèamh
solus mòr mu'n cuairt orm.
7 Agus thuit mi air an
talamh, agus chuala mi guth
ag ràdh, A Shauil, a Shauil,
c'ar son a ta thu 'gam gheur-
leanmhuinn-sa?
8 Agus fhreagair mise, Cò
thu, a Thighearn? Agus
thubhairt e rium, is mise
Iosa o Nasaret, air am bheil
thusa a' deanamh geur-
leanmhuinn.
9 Agus chunnaic na daoine
a bha maille rium an solus gu
deimhin, agus ghabh iad
eagal; ach cha chual iad
guth an ti a labhair rium-sa.
10 Agus thubhairt mise,
Ciod a ni mi, a Thighearn?
Agus thubhairt an Tighearn
rium, Eirich, agus imich gu
Damascus, agus an sin
labhrar riut mu thimchioll
nan nithe sin uile a dh'-
orduicheadh dhuitse a dhean-
amh.
11 Agus an uair nach bu
léir dhomh tre ghlòir an t-
soluis sin, air dhomh bhi air
mo threòrachadh air làimh
leo-san a bha maille rium,
thàinig mi gu Damascus.
12 Agus air do dhuine
àraidh *d'am b'ainm* Ananias,
a bha cràbhach a réir an
lagha, agus air an robh deadh
theisteas aig na h-Iudhaich
uile a bha chòmhnuidh *an
sin*,
13 Teachd a m' ionnsuidh,
agus seasamh làimh rium,
thubhairt e rium, A Shauil a
bhràthair, faigh do radharc.
Agus air an uair sin féin
dh'amhairc mi suas air.
14 Agus thubhairt esan,

[1] *mo leithsgeul.*

[2] *thogadh suas.*

Thagh Dia ar n-aithriche
roimh-làimh thusa, chum
gu'n gabhadh tu eòlas air a
thoil, agus gu'm faiceadh tu
an t-Aon cothromach sin,
agus gu'n cluinneadh tu guth
as a bheul.
15 Oir bithidh tu a'd'
fhianuis aige chum nan uile
dhaoine, air na nithibh a
chunnaic agus a chuala tu.
16 Agus a nis c'ar son a ta
thu a' deanamh moille? Eir-
ich, agus bi air do bhaist-
eadh, agus ionnlaid uait do
pheacanna, a' gairm air ainm
an Tighearn.
17 Agus tharladh, 'nuair a
phill mise gu Ierusalem, agus
a bha mi a' deanamh urnuigh
san teampull, gu'n deachaidh
mi ann an neul,
18 Agus gu'm faca mi esan
ag ràdh rium, Dean deifir,
agus imich gu grad á Ieru-
salem; oir cha ghabh iad ri
d' theisteas mu m' thimchioll-
sa.
19 Agus thubhairt mise, A
Thighearn, tha fhios aca gu
robh mise a' tilgeadh am
prìosan, agus a' sgiùrsadh
anns gach sionagog iadsan a
chreid annad-sa:
20 Agus an uair a dhòirt-
eadh fuil do mhairtirich[1]
Stephain, bha mise mar an
ceudna a'm' sheasamh a làth-
air, agus ag aontachadh leis
a mharbhadh, agus a' coimh-
ead eudaich na muinntir a
mharbh e.
21 Agus thubhairt e rium,
Imich: oir cuiridh mise thu
am fad chum nan Cinneach.
22 Agus dh'éisd iad ris gus
an fhocal so, agus thog iad
an sin an guth gu h-àrd, ag
ràdh, Beir o'n talamh a
leithid so do dhuine; oir cha
chòir e bhi beò.
23 Agus an uair a bha
iadsan ag éigheach agus a'
tilgeadh dhiubh *an* eudaich,
agus a' tilgeadh luaithre san
athar[2],
24 Dh'àithn an t-àrd-
cheannard esan a thoirt do'n
chaisteal ag orduchadh a
cheasnachadh le a sgiùrsadh;
chum gu faigheadh e fios ciod
i a' choire mu'n robh iad a'
glaodhaich mar sin 'na agh-
aidh.
25 Agus an uair a bha iad
'ga cheangal le iallaibh,
thubhairt Pòl ris a' cheann-
ard-ceud a sheas a làth-
air, Am bheil e ceaduichte
dhuibhse duine a ta 'na
Romhanach a sgiùrsadh, agus
gun e air a dhìteadh?
26 Agus an uair a chual an
ceannard-ceud *so*, dh'imich e
agus dh'innis e do'n àrd-
cheannard, ag ràdh, Thoir
fa'near ciod a ni thu; oir is
Romhanach an duine so.
27 An sin thàinig an t-
àrd-cheannard d'a ionnsuidh,
agus thubhairt e ris, Innis
domh-sa, an Romanach thu?
Agus thubhairt esan, Is mi.
28 Agus fhreagair an t-
àrd-cheannard, Is mòr an t-
suim air an do cheannaich
mise an t-saorsa so. Agus
thubhairt Pòl, Ach rugadh
mise *saor*.
29 An sin dh'imich iadsan
uaith air ball a bha gus a
cheasnachadh: agus ghabh an
t-àrd-cheannard mar an ceud-
na eagal 'nuair a thuig e gu'm
bu Romhanach e, agus a
chionn gu'n do cheangail se e.

[1] *t' fhianuis-sa.*

[2] *aidhear.*

30 Agus air an *la* màireach, air dha bhi togarrach air fios cinnteach fhaotainn ciod i a' choire a bha na h-Iudhaich a' cur as a leth, dh'fhuasgail se e o *a* chuibhreachaibh, agus dh'àithn e do na h-àrd-shagartaibh agus d'an comhairle uile teachd a làthair, agus air dha Pòl a thoirt sìos, chuir e 'nam fianuis e.

CAIB. XXIII.

1 *Thagair Pòl a chùis.* 2 *Dh'orduich Ananias a bhualadh* 7 *Connsachadh am measg a luchd-casaid.* 11 *Thug Dia misneach dha.* 14 *Nochdadh feall nan Iudhach an aghaidh Phòil do'n àrd-cheannard.* 23 *Chuir se e gu Felics an t-uachdaran.*

AGUS air dearcadh do Phòl air a' chomhairle, thubhairt e, Fheara *agus* a bhràithre, anns an uile dheadh choguis chaith mise mo bheatha a thaobh Dhé gus an là'n diugh.

2 Agus dh'àithn an t-àrd-shagart Ananias dhoibh-san a bha 'nan seasamh làimh ris, a bhualadh air a bheul.

3 An sin thubhairt Pòl ris, Buailidh Dia thusa, a bhalla ghealaichte: oir am bheil thusa a'd' shuidhe a thoirt breth ormsa a réir an lagha, agus an aghaidh an lagha ag orduchadh mo bhualadh?

4 Agus thubhairt iadsan a sheas làimh ris, Am bheil thusa a' toirt ana-cainnt[1] do àrd-shagart Dhé?

5 An sin thubhairt Pòl, Cha robh fhios agam[2], a bhràithre, gu'm b'e an t-àrd-shagart e: oir a ta e sgrìobhta, Na labhair olc mu uachdaran do phobuill.

6 Ach an uair a thuig Pòl, gu robh cuid diubh 'nan Sadusaich, agus a' chuid eile 'nam Phairisich, ghlaodh e anns a' chomhairle, Fheara *agus* a bhràithre, is Phairiseach mise, mac Phairisich: is ann á leth dòchais agus aiseirigh nam marbh, a tha mi air mo thoirt am breitheanas.

7 Agus air dhasan so a labhairt, dh'éirich comhstri eadar na Phairisich: agus na Sadusaich: agus roinneadh an coimhthional *an aghaidh a chéile.*

8 Oir tha na Sadusaich ag ràdh nach 'eil aiseirigh, no aingeal, no spiorad ann; ach a ta na Phairisich ag aideachadh gach aon diubh[3].

9 Agus dh'éirich gàir[4] mhòr: agus air seasamh suas do na sgrìobhaichibh a bha air taobh nam Phairiseach, chathaich iad *'nan aghaidh,* ag ràdh, Cha'n 'eil sinne faotainn[5] cron air bith san duine so: ach ma labhair spiorad no aingeal ris, na cogamaid an aghaidh Dhé.

10 Agus an uair a dh'éirich connsachadh mòr *eatorra,* air do'n àrd-cheannard bhi fo eagal gu'n rachadh Pòl a tharruing as a chéile leo, dh'àithn e do na saighdearaibh dol sìos, agus esan a thogail leis an làimh làidir as am meadhon, agus a thoirt do'n chaisteal.

11 Agus air an oidhche 'na dhéigh sin, sheas an Tighearn làimh ris, agus thubhairt e, Biodh misneach mhaith agad, a Phòil; oir mar a rinn thu fianuis mu m' thimchioll-sa ann an Ierusalem, is amhuil sin is éigin duit fianuis a

[1] *càineadh.*
[2] *Cha d'thug mi fa'near.*
[3] *'gan aideachadh le chéile.*
[4] *iolach.* [5] *faghail, faghainn*

dheanamh anns an Ròimh.
12 Agus air teachd do'n là,
chruinnich dream àraidh do
na h-Iudhaich an ceann a
chéile[1], agus chuir siad iad
féin fo mhallachadh, ag ràdh,
nach itheadh agus nach òladh
iad gus am marbhadh iad
Pòl.
13 Agus bha iad os ceann
dà fhichead *fear* a rinn an co-
mhionnachadh so.
14 Agus thàinig iad chum
nan àrd-shagart, agus nan
seanairean, agus thubhairt
iad, Chuir sinne sinn féin fo
àrd-mhallachadh, nach blais-
eamaid ni sam bith gus am
marbhamaid Pòl.
15 A nis uime sin iarraibh-
sa maille ris a' chomhairle
air an àrd-cheannard, gu'n
tugadh e do 'ur n-ionnsuidh-
sa e am màireach, mar gu
biodh a rùn oirbh fios fhaot-
ainn ni bu choimhlionta air
ni éigin m'a thimchioll; agus
tha sinne deas chum esan a
mharbhadh, mu'n tig e'm
fagus duibh.
16 Agus an uair a chuala
mac peathar Phòil am feall-
fholach[2] so, thàinig e, agus
air dha dol a steach do'n
chaisteal, dh'innis e sin do
Phòl.
17 An sin ghairm Pòl d'a
ionnsuidh aon do na ceann-
ardaibh-cheud, agus thubh-
airt e, Thoir an t-òganach so
chum an àrd-cheannaird;
oir a ta ni àraidh aige r'a
innseadh dha.
18 An sin thug e leis e,
agus threòraich se e chum an
àrd-cheannaird, agus thubh-
airt e, Ghairm Pòl am prìos-
anach mise d'a ionnsuidh,
agus ghuidh e orm an t-ògan-
ach so thoirt a d' ionnsuidh-
sa, aig am bheil ni-éigin r'a
innseadh dhuit.
19 An sin rug an t-àrd-
cheannard air a làimh, agus
chaidh e a leth-taobh an
uaignidheas *maille* ris, agus
dh'fhiosraich *e dheth*, Ciod a
tha agad r'a innseadh dhomh-
sa?
20 Agus thubhairt esan,
Rinn na h-Iudhaich comh-
airle iarraidh ortsa, gu'n tug-
adh tu Pòl am màireach do'n
chomhairle, mar gu'm biodh
iad gu rannsachadh ni's géire
a dheanamh air ni-éigin m'a
thimchioll.
21 Ach na aontaich thusa
leo: oir a ta os ceann dà
fhichead fear dhiubh ri feall-
fholach 'na aghaidh, a chuir
iad féin fo mhallachadh, nach
ith agus nach òl iad gus am
marbh iad e: agus a nis tha
iad ullamh, a' feitheamh ri
gealladh uaitse.
22 *An sin* leig an t-àrd-
cheannard uaith an t-ògan-
ach, agus dh'àithn e *dha, ag
ràdh, Feuch* nach innis thu do
neach sam bith, gu'n d'fhoill-
sich thu na nithe so dhomh-
sa.
23 Agus ghairm e d'a ionn-
suidh dà cheannard-ceud, a-
gus thubhairt e, Ulluichibh
dà cheud saighdear a théid
gu Cesarea, agus deich agus
tri fichead marcach, agus dà
cheud fear-sleagha, air an
treas uair do'n oidhche.
24 Agus ulluichibh eich,
chum air dhoibh Pòl a chur
orra, gu'n toir iad e gu tèar-

[1] *rinn dream àraidh do na h-Iudhaich comh-bhann r'a chéile*

[2] *plaid-luidhe.*

uinte chum an uachdarain Felics.

25 Agus sgrìobh e litir air a' mhodh so:

26 Beatha agus slàinte o Chlaudius Lisias, chum an uachdarain ro òirdheirc Felics.

27 Ghlacadh an duine so leis na h-Iudhaich, agus an uair a bha iad air ti a mharbhadh, thàinig mise orra le saighdearaibh, agus thug mi dhiubh e, a' tuigsinn gu'm bu Romhanach e.

28 Agus air dhomh bhi toileach air fios an aobhair fhaotainn air son an d'agair iad e, thug mi sìos e chum an comhairle-sàn:

29 Agus thuig mi gu'n robh e air agairt mu cheisdibh d'an lagh féin, gun ni sam bith air a chur as a leth a b'airidh air bàs no air ceanglaichibh.

30 Ach an uair a dh'innseadh dhomh gu'n robh na h-Iudhaich gu feall a chaitheadh air an duine, air ball chuir mi a d'ionnsuidh-sa *e*, agus thug mi àithne mar an ceudna d'a luchd-casaid, gach cùis *a bha* aca 'na aghaidh a chur an céill a'd' làthair-sa. Slàn leat.

31 An sin air do na saighdearaibh Pòl a ghabhail, a réir mar a dh'àithneadh dhoibh, thug iad san oidhche gu Antipatris.

32 Agus air an là màireach leig iad do'n mharc-shluagh dol leis, agus phill iad féin do'n chaisteal.

33 Agus an uair a chaidh iad a stigh do Chesarea, agus thug iad an litir do'n uachdaran, chuir iad mar an ceudna Pòl 'na fhianuis.

34 Agus an uair a leugh an t-uachdaran *an litir*, dh'fhiosraich e cò an dùthaich o'n robh e. Agus an uair a thuig e gur ann o Chilicia *bha e*,

35 Thubhairt e, Eisdidh mi riut, 'nuair a thig do luchd-casaid mar an ceudna. Agus dh'àithn e esan a choimhead ann an talla-breitheanais Heroid.

CAIB XXIV.

1 *Air do Phòl a bhi air a chasaid le Tertullus an cainnt-fhear,* 10 *fhreagair e air a shon féin thaobh a chaithe-beatha agus a theagaisg* • *shearmonaich e Criosd do'n uachdaran agus d'a mhnaoi.* 26 *Bha sùil aige-san ri airgiod fhaotainn uaith, ach an dìomhanas.*

AGUS an ceann chùig làithean 'na dhéigh sin chaidh Ananias an t-àrd-shagart sìos maille ris na seanairibh, agus ri Tertullus feartagraidh[1] àraidh, muinntir a nochd iad féin an làthair an uachdarain an aghaidh Phòil.

2 Agus an uair a ghairmeadh a mach e, thòisich Tertullus air a chasaid, ag ràdh, Do bhrìgh gu bheil sinn tromhad-sa a' mealtuinn mòr-shìth, agus gu'n d'rinneadh *iomadh* deadh ghnìomh do'n chinneach so tre do ghliocas-sa,

3 Tha sinne gabhail ri *so*, anns gach àm agus anns gach àit, Fhelics ro òirdheirc, maille ris gach uile bhuidheachas.

4 Ach, chum nach cuirinn mòr-mhoille ort, guidheam ort, do d' shuairceas gu'n éisd thu ruinn gu h-athghoirid.

5 Oir fhuair sinn am fear

[1] *cainnt-fhear.*

so 'na phlàigh, agus a' dùsg-
adh[1] nan Iudhach uile gu
ceannairc air feadh an domh-
ain, agus 'na cheann-feadhna
do luchd saobh-chreidimh
nan Nasarenach.
6 Neach mar an ceudna a
thogair an teampull a shal-
achadh; agus a ghlac sinne,
agus b'àill leinn breth a thoirt
air a réir ar lagha féin:
7 Ach air teachd do Lisias
an t-àrd-cheannard oirnn,
thug e le mòr-ainneart as ar
làmhaibh *e*.
8 Ag àithneadh d'a luchd-
casaid teachd a d' ionnsuidh-
sa; neach o'm feud thu le a
cheasnachadh, fios fhaotainn
air na h-uile nithibh a tha
sinne a' cur as a leth.
9 Agus dh'aontaich na h-
Iudhaich mar an ceudna, ag
ràdh, Gu'n robh na nithe sin
mar sin.
10 An sin air do'n uachd-
aran sméideadh air Pòl e a
labhairt, fhreagair esan, Is
mòid mo mhisneach gu freag-
airt air mo shon féin, gu bheil
fhios agam go robh thusa rè
mòrain bhliadhna a'd'bhreith-
eamh air a' chinneach so.
11 Oir feudaidh tu fios
fhaotainn, nach mò na dà là
dheug o chaidh mi suas gu
Ierusalem a dheanamh aor-
aidh.
12 Agus cha d'fhuair iad
mi a' deasboireachd ri aon
neach san teampull, no a'
brosnuchadh an t-sluaigh *gu
ceannairc*, aon chuid sna sion-
agogaibh, no anns a' bhaile.
13 Ni mò is urrainn iad na
nithe sin a dhearbhadh a tha
iad a' cur as mo leth
14 Ach tha mi ag aideach-
adh so dhuitse, gur ann a réir
na slighe sin ris an abair iad-
san saobh-chreidimh, a ta
mise a' deanamh aoraidh do
Dhia m'aithriche, a' creidsinn
nan uile nithe a ta sgrìobhta
san lagh agus anns na fàidh-
ibh:
15 Agus a ta dòchas agam
an Dia, ris am bheil sùil mar
an ceudna aca féin, gu'n tig
aiseirigh nam marbh, nam
fìrean araon agus nan neo-
fhìrean.
16 Agus an so tha mi a'
saoithreachadh a ghnàth cog-
uis[2] neo-lochdach a bhi agam
a thaobh Dhé, agus a thaobh
dhaoine.
17 A nis an déigh mòrain
bhliadhna, thàinig mi a thoirt
déirce chum mo chinnich,
agus thabhartas.
18 Air a so fhuair Iudhaich
àraidh o'n Asia mi air mo
ghlanadh san teampull, gun
sluagh, agus gun bhuaireas.
19 Muinntir d'am bu chòir
bhi'n so a'd' làthair-sa, agus
m'agairt, nam biodh ni sam
bith aca a'm' aghaidh.
20 No abradh iad so féin,
ma fhuair iad eucoir[3] sam
bith annam-sa, 'nuair a sheas
mi an làthair na comhairle;
21 Mur ann a mhàin air son
an aoin fhocail so, a ghlaodh
mi a'm' sheasamh 'nam
measg, Gur ann air son ais-
eirigh nam marbh, a ta mi ai
mo thoirt gu breitheana
leibhse an diugh.
22 Agus an uair a chual
Felics na nithe so, air dh
eòlas ni bu diongmhalta bh
aige air an t-slighe sin chui

---

[1] *brosnuchadh.*

[2] *coimh-fhios, coinsiens.*
[3] *mi-gnìomh.*

e air dàil iad, ag ràdh, 'Nuair a thig Lisias an t-àrd-cheannard a nuas, làn-rannsaichidh mi[1] bhur cùis.

23 Agus dh'àithn e do cheannard-ceud Pòl a ghleidheadh, agus e bhi fuasgailte aige, agus gun neach d'a mhuinntir féin a bhacadh o fhrithealadh dha, no teachd d'a ionnsuidh.

24 Agus an déigh làithean àraidh, 'nuair a thàinig Felics maille r'a mhnaoi Drusilla, a bha 'na Ban-Iudhach, chuir e fios air Pòl, agus dh'éisd e ris mu thimchioll a' chreidimh[2] ann an Criosd.

25 Agus air dhasan bhi a' reusonachadh mu fhìreantachd, stuaim[3] agus breitheanas ri teachd, ghabh Felics eagal mòr, agus fhreagair e, Imich romhad an tràth so; 'nuair a bhios ùine agam, cuiridh mi fios ort.

26 Bha dùil aige mar an ceudna gu rachadh airgiod a thoirt da le Pòl, chum gu'm fuasgladh se e: uime sin chuir e fios air ni bu trice, agus labhair e ris.

27 Ach air do dhà bhliadhna bhi air an coimhlionadh, thàinig Porcius Festus an àit Fhelics: agus air do Fhelics bhi toileach comain a chur air na h-Iudhaich[4], dh'fhàg e Pòl ceangailte.

CAIB. XXV.

1 *Chàsaid na h-Iudhaich Pòl an làthair Fhestuis:* 8 *fhreagair Pòl air a shon féin,* 11 *agus thog e a chùis gu Ceasar.* 14 *Dh'fhosgail Festus cùis Phòil do Agripa, agus dh'innis e nach d'fhuaradh coire air bith ann a b'airidh air bàs.*

ANIS 'nuair a thàinig Festus do'n mhòr-roinn[5], an ceann tri làithean chaidh e suas o Chesarea gu Ierusalem.

2 Agus nochd an t-àrd-shagart agus maithean nan Iudhach iad féin 'na làthair an aghaidh Phòil, agus chuir iad impidh air,

3 Ag iarraidh fàbhoir 'na aghaidh, gu'n cuireadh e fios air gu Ierusalem, *agus iad* a dheanamh feall-fholach[6] chum esan a mharbhadh air an t-slighe.

4 Ach fhreagair Festus, Gu'm bu chòir Pòl a ghleidheadh ann an Cesarea, agus gu'n rachadh e féin *an sin* gu h-aithghearr.

5 Uime sin, ars' esan, rachadh iadsan 'nur measg a dh'fheudas, sìos maille riumsa, agus ma ta coire air bith san duine so, cuireadh iad sin as a leth.

6 Agus air dha fantuinn 'nam measg os ceann deich làithean, chaidh e sìos do Chesarea; agus air an là màireach shuidh e air a' chaithir-bhreitheanais, agus dh'àithn e Pòl a thoirt a làthair.

7 Agus an uair a thàinig esan, sheas na h-Iudhaich a thàinig a nuas o Ierusalem m'a thimchioll, a' cur choireanna lìonmhor agus mòra á leth Phòil, nach b'urrainn iad a dhearbhadh:

8 'Nuair a fhreagair esan 'ga shaoradh féin, Cha d'rinn mi cionta sam bith an aghaidh lagha nan Iudhach, no 'n aghaidh an teamp-

[1] *bithidh làn-fhios agam air.*
[2] *na creidimh.* [3] *measarrachd.*

[4] *gnìomh taitneach a dheanamh do na h-Iudhaich.* [5] *earrainn; province.* Sasg. [6] *plaid-luidhe.*

uill, no 'n aghaidh Cheasair.
9 Ach air bhi do Fhestus togarrach air toileachas-inntinn a thoirt do na h-Iudhaich, fhreagair e Pòl, agus thubhairt e, An àill leatsa dol suas gu Ierusalem, agus an sin dol fo bhreitheanas thaobh nan nithe sin ann mo làthair-sa?
10 An sin thubhairt Pòl, Tha mi m' sheasamh aig caithir-breitheanais Cheasair, far an còir breth a thoirt orm: air na h-Iudhaich cha d'rinn mi eucoir sam bith, mar is maith a ta fios agadsa.
11 Oir ma tha mi deanamh eucoir, agus ma rinn mi ni sam bith a thoill bàs, cha'n 'eil mi diùltadh bàs fhulang: ach mur 'eil ni sam bith dhiubh sin *fìor* a tha iad so a' cur as mo leth, cha'n fheud duine sam bith mo thoirt thairis doibh[1]. Tha mi togail mo chùis gu Ceasar.
12 An sin an déigh do Fhestus labhairt ris a' chomhairle, fhreagair e, An do thog thu do chùis gu Ceasar? gu Ceasar théid thu.
13 Air dol do làithibh àraidh seachad, thàinig Agripa an righ agus Bernice gu Cesarea a chur fàilte air Festus.
14 Agus air dhoibh mòran làithean a chaitheadh an sin, chuir Festus cùis Phòil an céill do'n righ, ag ràdh, Dh'fhàgadh duine àraidh le Felics 'na phrìosanach.
15 Air-san, an uair a bha mise ann an Ierusalem, rinn na h-àrd-shagairt agus seanairean nan Iudhach casaid *rium*, ag iarraidh binne[2] 'na aghaidh.
16 D'an d'thug mise am freagradh so, Cha'n e gnàth nan Romhanach duine sam bith a thoirt thairis chum bàis[3], gus am bi aig an neach a tha air agairt, a luchd-casaid aghaidh ri h-aghaidh, agus gu'm bi cothrom aige air e féin a shaoradh o'n choire a chuireadh as a leth.
17 Uime sin, an uair a thàinig iad araon an so, gun mhoille sam bith shuidh mi air an là màireach sa' chaithir-bhreitheanais, agus dh'-àithn mi'n duine a thoirt a làthair.
18 Agus an uair a sheas a luchd-casaid[4] m'a thimchioll, cha do chuir iad coire air bith as a leth do na nithibh a shaoil mise:
19 Ach thug iad ceisdean àraidh 'na aghaidh mu thimchioll an creidimh[5] féin, agus mu thimchioll Iosa àraidh, a fhuair bàs, neach a thubhairt Pòl a bhi beò.
20 Agus a chionn gu robh mise amharusach mu thimchioll an leithid sin do cheisdibh, dh'fheòraich mi dheth[6] am b'àill leis dol suas gu Ierusalem, agus an sin dol fo bhreitheanas mu na nithibh so.
21 Ach an uair a dh'iarr Pòl a choimhead gus am fiosraichteadh a chùis-san le Augustus, dh'àithn mi e bhi air a ghleidheadh gus an cuirinn gu Ceasar e.

---

[1] *cha'n fheud duine sam bith an toileachadh le mise a thoirt thairis doibh.* [2] *dìtidh.*

[3] *millidh.* [4] *luchd-tagraidh.* [5] *an saobh-chreidimh.* [6] *thubhairt mi ris.*

22 An sin thubhairt Agripa ri Festus, B'àill leamsa féin an duine so chluinntinn. Am màireach, thubhairt esan, cluinnidh tu e.

23 Uime sin air an là màireach, 'nuair a thàinig Agripa, agus Bernice, le mòr-ghreadhnachas, agus a chaidh iad a steach maille ris na h-àrd-cheannardaibh agus prìomh-dhaoinibh na caithreach do'n ionad éisdeachd, air do Fhestus àithne a thoirt, thugadh Pòl a làthair.

24 Agus thubhairt Festus, A righ Agripa, agus sibhse a dhaoine uile a ta làthair an so maille ruinn, tha sibh a' faicinn an duine so, mu'n do chuir sluagh nan Iudhach uile impidh ormsa, araon ann an Ierusalem, agus an so, a' glaodhaich nach bu chòir e bhi ni b'fhaide beò.

25 Ach an uair a thuig mise nach d'rinn e ni sam bith a thoill bàs, agus a chionn gu'n do thog e féin a chùis gu Augustus, shonraich mi a chur *d'a ionnsuidh*.

26 Mu nach 'eil ni sam bith cinnteach agam r'a sgrìobhadh chum mo Thighearn. Uime sin thug mi mach e do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus gu h-àraidh a d' ionnsuidh-sa, a righ Agripa, chum an déigh rannsachadh a dheanamh, gu'm biodh agam ni éigin r'a sgrìobhadh.

27 Oir is mi-reusonta a'm' bheachd-sa prìosanach a chur *uam* agus gun na cùisean a ta 'na aghaidh ainmeachadh.

CAIB. XXVI.

1 *An làthair Agripa, chuir Pòl an*
céill a chaithe-beatha o 'òige, 12
agus cionnus a dh'iompaicheadh e
gu mòrbhuileach, agus a ghairm-
eadh e gu bhi 'na abstol. 24 *Chuir*
Festus as a leth gu robh e air a
chuthach, ach fhreagair esan gu
sèimh.

AN sin thubhairt Agripa ri Pòl, Tha cead agad labhairt air do shon féin. An sin shìn Pòl a mach a làmh, agus fhreagair e air a shon féin,

2 A ta mi 'gam mheas féin sona, a righ Agripa, do bhrìgh gu bheil mi gu freagairt air mo shon féin an diugh a'd' làthair-sa, thaobh nan nithe sin uile a ta air an cur as mo leth leis na h-Iudhaich.

3 Gu h-àraidh, a chionn gu bheil thusa eòlach[1] air gach gnàth agus ceisd a tha am measg nan Iudhach: uime sin guidheam ort, éisd rium gu foighidneach.

4 Tha mo bheatha-sa o m'òige, a chaitheadh air tùs am measg mo chinnich féin ann an Ierusalem, aithnichte do na h-Iudhaich uile;

5 D'am b'aithne mi o thùs, (nam b'àill leo fianuis a dheanamh,) gu'n do chaith mi mo bheatha a'm' Phairiseach, a réir an luchd comh-bharail a's teinne d'ar creidimh-ne.

6 Agus a nis tha mi a' m' sheasamh fo bhreitheanas air son dòchais a' gheallaidh a rinneadh le Dia d'ar n-aithrichibh:

7 Chum am bheil dùil aig ar dà thréibh dheug-ne teachd, a' deanamh seirbhis *do Dhia* a là agus a dh' oidhche do ghnàth; agus air son an dòchais so tha mise, a righ Agripa, air m'agairt leis na h-Iudhaich.

[1] *[gur aithne dhomh] gu bheil thusa eòlach.*

8 C'ar son a mheasar[1] leibhse mar ni do-chreidsinn, gu'n dùisgeadh Dia na mairbh?

9 Gu deimhin mheas mise annam féin, gu'm bu chòir dhomh mòran nithe a dheanamh an aghaidh ainme Iosa o Nasaret.

10 Ni mar an ceudna a rinn mi ann an Ierusalem: agus air faotainn ùghdarrais o na h-àrd-shagartaibh, dhruid mi mòran do na naoimh am prìosanaibh; agus an uair a chuireadh gu bàs iad, thug mi mo ghuth 'nan aghaidh.

11 Agus a' deanamh peanais orra gu minic anns gach sionagog, cho-éignich mi *iad* gu toibheum[2] a labhairt; agus air dhomh bhi gu ro mhòr air bhoile 'nan aghaidh, rinn mi geur-leanmhuinn *orra*, eadhon gu bailtibh coigreach.

12 Air a so, 'nuair a bha mi dol gu Damascus, le cumhachd agus barantas[3] o na h-àrd-shagartaibh:

13 Mu mheadhon-là, O a righ, chunnaic mi air an t-slighe solus o nèamh, bu shoilleire na solus na gréine, a' dealrachadh mu'n cuairt orm, agus orra-san a bha 'g imeachd maille rium.

14 Agus an uair a thuit sinn uile air an talamh, chuala mi guth a' labhairt rium, agus ag ràdh anns a' chainnt Eabhruidhich, A Shauil, a Shauil, c'ar son a ta thu ga m' gheur-leanmhuinn? *Is* cruaidh dhuitse bhi breabadh an aghaidh nan dealg.

15 Agus thubhairt mise, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt esan, Is mise Iosa a ta thusa a' geur-leanmhuinn.

16 Ach éirich, agus seas air do chosaibh; oir dh'fhoillsich mi mi féin duit chum na crìche so, gu'n orduichinn thu a'd' mhinisteir agus a'd' fhianuis araon air na nithibh sin a chunnaic thu, agus air na nithibh anns am foillsich mi mi fein duit;

17 Ga d' shaoradh o'n t-sluagh, agus *o* na Cinnich, chum am bheil mi nis ga d' chur,

18 A dh'fhosgladh an sùl, chum gu tionndaidh iad[4] o dhorchadas gu solus, agus *o* chumhachd Shatain gu Dia, chum gu faigh iad maitheanas pheacanna, agus oighreachd maille ris a' mhuinntir sin a ta air an naomhachadh tre'n chreidimh a ta annam-sa.

19 Uime sin, a righ Agripa, cha robh mi eas-ùmhal do'n taisbean nèamhaidh:

20 Ach shearmonaich mi air tùs dhoibhsan ann an Damascus, agus ann an Ierusalem, agus air feadh tìre Iudea uile, agus *an sin* do na Cinnich, iad a dheanamh aithreachais agus pilltinn ri Dia, a' deanamh oibre iomchuidh an aithreachais[5].

21 Air son nan nithe so ghlac na h-Iudhaich mi san teampull, agus b'àill leo mo mharbhadh[6].

22 Uime sin air dhom

---

[1] *C'ar son? am measar.*
[2] *gu beum a thabhairt do ainm Iosa.*
[3] *ùghdarras, comas.*

[4] *agus gus tionndadh.* [5] *cubhaidh do aithreachas, airidh air aithreachas.* [6] *làmh a chur annam*

còmhnadh fhaotainn o Dhia, bhuanaich mi gus an là'n diugh, a' deanamh fianuis do'n bheag agus do'n mhòr, gun ni air bith a' labhairt ach na nithe sin a thubhairt na fàidhean agus Maois a bha gu teachd ;

23 Gu robh Criosd gu fulang, *agus* gu robh e gu éirigh an ceud neach o na marbhaibh, agus gu'm foillsicheadh e solus do'n phobull, agus do na Cinnich.

24 Agus air dha bhi labhairt nan nithe so air a shon féin, thubhairt Festus le guth àrd, Tha thu air mhi-chéill [1] a Phòil : tha mòr-fhòghlum ga d' chur air bhoile.

25 Ach thubhairt esan, Cha 'n 'eil mi air bhoile, Fhestuis ro òirdheirc ; ach tha mi a' labhairt bhriathra na fìrinn agus na céille.

26 Oir a ta fhios aig an righ roimh am bheil mise a' labhairt gu saor, air na nithibh so : oir tha cinnt agam nach eil a h-aon do na nithibh so an ain-fhios da ; oir cha'n ann an cùil e rinneadh so.

27 Am bheil thu creidsinn nam fàidhean, a righ Agripa? tha fhios agam gu bheil thu ag *an* creidsinn.

28 An sin thubhairt Agripa ri Pòl, Is beag nach 'eil thu agam aomadh gu bhi am Chriosduidh.

29 Agus thubhairt Pòl, B'e mo ghuidhe air Dia, gu'm biodh cha'n e mhàin thusa, ach mar an ceudna iadsan uile a tha 'g éisdeachd rium an diugh, ann am beag agus am mòr, mar a ta mise, saor o na geimhlibh so.

30 Agus air dha na briathra so a labhairt, dh'éirich an righ, agus an t-uachdaran, agus Bernice, agus an dream a shuidh maille riu :

31 Agus an uair a chaidh iad a leth-taobh, labhair iad r'a chéile, ag ràdh, Cha 'n 'eil an duine so a' deanamh ni air bith toillteanach air bàs, no air geimhlibh.

32 An sin thubhairt Agripa ri Festus, Dh'fheudtadh an duine so a leigeadh as, mur bhiodh gu'n do thog e a chùis gu Ceasar.

CAIB. XXVII.

1 *Ghabh Pòl long do'n Ròimh ;* 9 *dh'innis e roimh-laimh cunnart an turuis, ach cha d'thugadh creideas da.* 14 *Luaisgeadh iad null agus a nall le stoirm, agus dh'fhuiling iad long-bhrisidh ;* 44 *gidheadh thàinig iad air tìr gu tèaruinte.*

AGUS an uair a thugadh breth sinne a sheòladh do'n Eadailt, thug iad Pòl thairis, maille ri prìosanaich àraidh eile, do cheannard-ceud d'am b'ainm Iulius, do chuideachd Augustuis.

2 Agus air dhuinn dol air luing le Adramitium, thog sinn ar seòil, a' cur romhainn seòladh seachad air crìochaibh na h-Asia, air do Aristarchus Macedonach o Thesalonica bhi maille ruinn.

3 Agus air an *là* màireach, thàinig sinn gu Sidon. Agus air do Iulius buntainn gu suairce [2] ri Pòl, leig e dha dol a dh'ionnsuidh a chàirde chum comhfhurtachd fhaotainn.

4 Agus air dhuinn stiùradh as a sin, sheòl sinn fo Chiprus, a chionn gu robh na gaotha [3] 'nar n-aghaidh.

[1] *air a chuthach.*

[2] *caoimhneil.* [3] *an soirbheas.*

5 Agus an uair a sheòl sinn troimh'n fhairge ta làimh ri Cilicia agus Pamphilia, thàinig sinn gu Mira *baile*[1] do Licia.

6 Agus fhuair an ceannard-ceud long an sin o Alecsandria, a bha seòladh do'n Eadailt, agus chuir e sinn a steach innte.

7 Agus an uair a sheòl sinn gu mall rè mòrain do làithibh, agus a thàinig sinn air éigin fa chomhair Chniduis, a chionn nach do leig a' ghaoth leinn, sheòl sinn fo Chrete, fa chomhair Shalmone;

8 Agus air dhuinn seòladh air éigin seachad air, thàinig sinn gu ionad àraidh ris an abrar, Na calaidh sgiamhach, am fagus d'an robh baile Lasea.

9 Agus air do mhòran ùine dol seachad, 'nuair a bha seòladaireachd a nis cunnartach, a chionn gu'n deachaidh an trasgadh[2] cheana seachad, chomhairlich Pòl *iad*,

10 Ag ràdh riu, Fheara, tha mi faicinn gu'm bi an t-seòladaireachd so le dochann agus call mòr, cha'n e mhàin do'n luchd agus do'n luing, ach d'ar n-anamaibh féin.

11 Gidheadh, is mò chreid an ceannard-ceud an seòladair agus maighstir na luinge, na na nithe a labhradh le Pòl.

12 Agus a chionn gu'n robh an caladh neo-iomchuidh gus an geamhradh a chaitheadh ann, b'i comhairle na cuid bu mhò seòladh as a sin mar an ceudna, agus nam feudadh iad air chor sam bith teachd gu Phenice, caladh do Chrete a ta ag amharc chum an iar-dheas, agus an iar-thuath, agus fantuinn rè a' gheamhraidh *an sin*.

13 Agus an uair a shéid a' ghaoth á deas gu ciùin, shaoil iad gu d'fhuair iad an rùn, agus ag togail an seòl dhoibh, stiuir iad ri taobh Chrete.

14 Ach an ceann beagain 'na dhéigh sin, shéid gaoth anrathach[3] 'na h-aghaidh[4], ris an abrar Euroclidon.

15 Agus air bhi do'n luing air a fuadachadh, agus gun chomas di dol an aghaidh na gaoithe, leig sinn ruith dhi.

16 Agus air dhuinn ruith a stigh fuidh eilean beag àraidh d'am b'ainm Clauda, is ann le éigin a ràinig sinn air a' bhàta:

17 Agus air dhoibh a thogail suas, ghnàthaich iad gach gleus còmhnuidh, a' criosadh na luinge fuipe; agus air dhoibh bhi fo eagal gu'n tuiteadh iad sa' bheò-ghaineimh, leig iad an seòil sìos, agus mar sin dh'iomaineadh iad.

18 Agus air dhuinne bhi gu ro mhòr air ar luasgadh[5] leis an doininn[6], air an là 'na dhéigh sin thilg iad a mach *an luchd*;

19 Agus air an treas *là* thilg sinn le ar làmhaibh féin a mach acfuinn na luinge.

20 Agus an uair nach robh a' ghrian no na reulta r'am faicinn rè mòrain do làithibh, agus a luidh doinionn nach bu bheag oirnn, thugadh as sin uainn gach uile dhòchas gu teasairgteadh sinn.

---

[1] caithir. [2] *trosgadh.* [3] *stoirmeil* [4] *'nar n-aghaidh.*

[5] *séideadh o thonn gu tonn.* [6] *stoirm.*

21 Ach air dhuinn bhi fada
'nar trasg, an sin air seasamh
do Phòl 'nam meadhon, thubh-
airt e, Fheara, bu chòir dhuibh
mo chomhairle-sa ghabhail,
agus gun fhuasgladh o Chrete,
agus an dochann agus an call
so a sheachnadh.
22 Agus a nis guidheam
oirbh, biodh misneach mhaith
agaibh : oir cha bhi call anama
sam bith 'nur measg, ach *a
mhàin* na luinge.
23 Oir, air an oidhche nochd,
sheas làimh rium-sa aingeal
an Dé sin, d'am buin mi,
agus d'am bheil mi deanamh
seirbhis,
24 Ag ràdh, A Phòil, na
biodh eagal ort; is éigin duit
bhi air do thoirt an làthair
Cheasair: agus, feuch, thiodh-
laic [1] Dia dhuit iadsan uile a
ta seòladh maille riut.
25 Uime sin, fheara, biodh
agaibh deadh mhisneach : oir
ta mi creidsinn Dhé, gu'n
tachair ceart mar a labhradh
rium.
26 Ach is éigin duinn bhi air
ar tilgeadh air eilean àraidh.
27 Agus an uair a bha an
ceathramh oidhche deug air
teachd, air dhuinne bhi air ar
luasgadh null agus a nall [2]
ann an *cuan* Adria, mu
mheadhon-oidhche b'i barail
nam maraichean gu robh iad
a fagus do thìr éigin :
28 Agus air leigeadh na
luaidhe sìos doibh [3], fhuair iad
doimhne fichead aitheamh ;
agus an uair a chaidh iad
beagan air an aghaidh, leig
iad sìos an luaidh a rìs, agus
fhuair iad i *'na* cùig aith-
eamh deug.

29 An sin air dhoibh bhi
fo eagal gu'm buaileadh iad
air ionadaibh garbha, thilg
iad ceithir acraichean á deir-
eadh na luinge, agus ghuidh
iad an là a theachd.
30 Agus an uair a bha na
maraichean air tì [4] teicheadh
a mach as an luing, agus a
leig iad sìos am bàta do'n
fhairge, a' gabhail orra bhi
tilgeadh a mach acraichean á
toiseach na luinge.
31 Thubhairt Pòl ris a'
cheannard-ceud, agus ris na
saighdearaibh, Mur fan iad
sin san luing, cha 'n 'eil e'n
comas duibh bhi àir bhur
teasairginn.
32 An sin ghearr na
saighdearan cùird a' bhàta,
agus leig iad leis tuiteam
sìos.
33 Agus am feadh a bha an
là a' teachd, thug Pòl a
chomhairle orra uile biadh a
ghabhail, ag ràdh, Is e so an
ceathramh là deug dhuibh a'
feitheamh, agus a' fantuinn
'nur trasg, gun bhiadh sam
bith a ghabhail.
34 Uime sin guidheam oirbh
biadh a ghabhail ; oir a ta so
chum bhur slàinte : oir cha
chaillear [5] fuiltean á ceann a
h-aon agaibh.
35 Agus air dha na nithe
so a labhairt, agus aran a
ghlacadh, thug e buidheachas
do Dhia 'nan làthair uile;
agus air dha a bhriseadh,
thòisich e ri itheadh.
36 An sin ghlac iad uile
deadh mhisneach, agus ghabh
iad biadh mar an ceudna.
37 Agus bha sinn a dh'-
anamaibh uile anns an luing,

---

[1] *dheònuich.*
[2] *chuige agus uaith.*
[3] *grunnachadh dhoibh.*
[4] *fonn.* [5] *tuit.*

dà cheud agus sé deug agus tri fichead.

38 Agus an uair a shàsuicheadh iad le biadh, dh'eutromaich iad an long, agus thilg iad a mach an cruithneachd san fhairge.

39 Agus an uair a bha'n là air teachd, cha d'aithnich iad am fearann: ach thug iad an aire do lùib[1] àraidh aig an robh tràigh, anns an robh mhiann orra, nam b'urrainn iad, an long a chur gu tìr.

40 Agus air togail nan acraichean doibh, leig iad ris an fhairge *i*, agus an uair a dh'fhuasgail iad ceanglaichean na stiùire, agus a thog iad am prìomh-sheòl[2] ris a' ghaoith, sheòl iad chum na tràighe.

41 Agus air tuiteam dhoibh ann an ionad *àraidh* far an do choinnich dà fhairge a chéile, bhuail iad an long air grund; agus air sàthadh d'a toiseach sa' ghrund, dh'fhan e gun charachadh, ach bhriseadh a deireadh le ainneart nan tonn.

42 Agus b'i comhairle nan saighdearan gu marbhadh iad na prìosanaich, air eagal gu'n snàmhadh neach sam bith dhiubh a mach, agus gu rachadh iad as.

43 Ach air do'n cheannard-ceud bhi toileach Pòl a theasairginn, chum e air ais o'n comhairle iad, agus dh'àithn e dhoibh-san d'am b'aithne snàmh, *iad féin* a thilgeadh sa' chuan air tùs, agus dol a mach air tìr:

44 Agus do chàch *dh'àithn* e, cuid diubh *dhol* air clàraibh, agus cuid eile air *mìribh briste* do'n luing: agus mar sin tharladh gu'n deachaidh iad uile tèaruinte gu tìr.

CAIB. XXVIII.

1 *An déigh an long-bhrisidh thug an sluagh borb aoidheachd gu suairce do Phòl.* 5 *Cha do chiùrradh a làmh le nathair nimhe a lean rithe.* 8 *Shlànuich e mòran eucailean san eilean.* 11 *Ghabh iad an turus chum na Ròimhe.* 17 *Chuir Pòl an céill do na h-Iudhaich aobhar a theachd do'n Ròimh.*

AGUS an uair a thèarnadh iad, thuig iad an sin gu'm b'e Melita ainm an eilein.

2 Agus nochd an sluagh borb caoimhneas nach bu bheag dhuinn: oir air fadadh teine dhoibh, ghabh iad ruinn uile, air son an uisge a bha ann, agus air son an fhuachd.

3 Agus air do Phòl dorlach bhioran a thional, agus an cur air an teine, thàinig nathair nimhe mach as an teas, agus shàs i 'na làimh.

4 Agus an uair a chunnaic an sluagh borb a' bhéisd an crochadh r'a làimh, thubhair iad r'a chéile, Gu cinnteach is mortair an duine so, d nach fuiling dioghaltas bh beò, ged theasairgeadh o' fhairge e.

5 Agus air dhasan a' bhéis a chrathadh dheth anns a teine, cha d'fhulaing e loch ann sam bith.

6 Ach bha iadsan a' feitl eamh c'uin a dh'atadh e, a thuiteadh e sìos marbh h-obann: ach an uair a dh fheith iad ùine fhada, ag nach fac iad dochann sa bith a teachd air, chaoch iad an inntinn, agus thubha iad gur Dia e.

[1] *gheòdha.*

[2] *an seòl mò*

7 Agus bha mu thimchioll an àite sin fearann aig prìomh-dhuine an eilein, d'am b'ainm Publius, a ghabh ruinne agus a thug rè thri làithean aoidheachd dhuinn gu càirdeil.

8 Agus tharladh gu robh athair Phubliuis 'na luidhe gu tinn le fiabhrus[1], agus gearrthach fola: air do Phòl dol a teach d'a ionnsuidh, rinn e urnuigh, agus air dha a làmhan a chur air, leigheas se e.

9 Agus an uair a rinneadh so, thàinig mar an ceudna muinntir eile a bha euslan san eilean d'a ionnsuidh, agus leighiseadh iad:

10 Muinntir mar an ceudna a thug mòr-urram dhuinn; agus an uair a dh'fhalbh sinn, chuir iad na nithe sin leinn a bha feumail *duinn*.

11 Agus an déigh thri mìosa sheòl sinn ann an luing o Alecsandria, a chaith an geamhradh san eilean d'am bu shuaitheantas Castor agus Pollucs.

12 Agus an uair a chaidh sinn air tìr[2] aig Siracuse, dh'fhan sinn *an sin* tri làithean.

13 Agus air seòladh dhuinn timchioll as a sin, thàinig sinn gu Regium: agus an ceann là 'na dhéigh sin shéid a' ghaoth á deas, agus thàinig sinn an t-ath là gu Puteoli:

14 Air dhuinn bràithrean fhaotainn an sin, chuireadh impidh oirnn *leo* fantuinn seachd làithean maille riu: agus mar sin thriall sin chum na Ròimhe.

15 Agus as a sin, air faotainn ar sgéil do na bràithribh, thàinig iad 'nar coinneamh gu Apii-forum, agus na Tri tighibh-òsda; agus an uair a chunnaic Pòl iad, thug e buidheachas do Dhia, agus ghabh e misneach.

16 Agus an uair a thàinig sinn do'n Ròimh thug an ceannard-ceud thairis na prìosanaich do cheannard an fhreiceadain: ach thugadh comas do Phòl a bhi leis féin[3], maille ri *aon* saighdear a bha 'ga ghleidheadh.

17 Agus tharladh, an déigh thri làithean, gu'n do ghairm Pòl maithean[4] nan Iudhach an ceann a chéile. Agus an uair a chruinnicheadh iad, thubhairt e riu, Fheara *agus* a bhràithre, ged nach d'rinn mise ni sam bith an aghaidh a' phobuill, no ghnàthanna nan aithriche, thugadh thairis mi a'm' phrìosanach o Ierusalem do làmhaibh nan Romhanach.

18 Muinntir an déigh dhoibh mo cheasnachadh, leis am bu mhiann mo leigeadh as, a chionn nach robh coire bàis sam bith annam.

19 Ach an uair a bha na h-Iudhaich a' labhairt an aghaidh *so*, b'éigin domh mo chùis a thogail gu Ceasar; cha'n e gu bheil coire sam bith agam r'a chur á leth mo chinnich.

20 Air an aobhar so uime sin chuir mi fios oirbhse, chum gu faicinn *sibh* agus gu'n labhrainn *ribh:* oir is ann air son dòchais Israeil a ta mi ceangailte leis an t-slabhraidh so.

---

[1] *teasaich.*
[2] *air teachd tìr dhuinn.*
[3] *far am bu toil leis.*
[4] *uaislean, prìomh-dhaoine.*

21 Agus thubhairt iadsan
ris, Cha d'fhuair sinne litriche
sam bith á Iudea mu d' thim-
chioll, cha mhò a dh'fhoill-
sich no dh'innis aon do na
bràithribh a thàinig, olc sam
bith umad.
22 Ach bu mhaith leinn a
chluinntinn uaitse ciod i do
bharail: oir mu thimchioll
na gnè-chreidimh so tha fhios
againn gu'n labhrar sgach àit
'na h-aghaidh.
23 Agus air suidheachadh
là ris, thàinig mòran d'a ionn-
suidh chum a cheithreanna;
d'an do mhìnich e rìoghachd
Dhé, a' deanamh fianuis
uimpe, agus a' cur impidh
orra thaobh nan nithe a
bhuineas do Iosa, araon á
lagh Mhaois, agus *as* na
fàidhibh, o mhoch-thrath gu
feasgar.
24 Agus chreid cuid na
nithe a labhradh, agus cha do
chreid cuid eile dhiubh.
25 Agus air dhoibh bhi an
aghaidh a chéile, sgaoil iad,
air do Phòl aon fhocal a
ràdh, Is maith a labhair an
Spiorad naomh tre'n fhàidh
Esaias, r'ar n-aithrichibh,
26 Ag ràdh, Imich chum
a' phobuill so, agus abair,
Le cluinntinn cluinnidh sibh,
agus cha tuig sibh; agus le
faicinn chi sibh, agus cha'n
aithnich sibh[1].
27 Oir a ta cridhe a' phob-
uill so air fàs reamhar, agus
tha iad a' cluinntinn gu trom[2]
le'n cluasaibh, agus chaog[3]
iad an sùilean; air eagal gu
faiceadh iad le'*n* sùilibh, agus
gu'n cluinneadh iad le'*n*
cluasaibh, agus gu'n tuig-
eadh iad le'*n* cridhe, agus
gu'm pilleadh iad agus gu'n
slànuichinn-sa iad.
28 Uime sin biodh fhios
agaibh-sa, gu'n do chuireadh
slàinte Dhé chum nan Cinn-
each agus éisdidh iadsan.
29 Agus an uair a thubh-
airt e na briathra so, dh'imich
na h-Iudhaich rompa, agus
bha mòr-reusonachadh[4] aca
eatorra féin.
30 Agus dh'fhan Pòl dà
bhliadhna iomlan 'na thigh-
màil[5] féin, agus ghabh e ris
na h-uile dhaoinibh a thàinig
d'a ionnsuidh,
31 A' searmonachadh rìogh-
achd Dhé, agus a' teagasg
nan nithe a bhuineas do'n
Tighearna Iosa Criosd, leis
an uile dhànachd, gun toirm-
easg.

[1] *cha léir dhuibh.* [2] *mall.* [3] *dhruid.*

[4] *mòr-dheasboireachd.* [5] *thigh-réidh.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN

ROMHANACH.

CAIB. I.

1 Mhol Pòl a dhreuchd do na Romhanaich, agus dh'innis e a thogradh gu teachd d'an ionnsuidh. 16 Ciod e soisgeul Chriosd, agus an fhìreantachd a ta e a' foillseachadh. 18 Tha fearg aig Dia ris gach uile ghné peacaidh. 21 Ciod iad peacannu nan Cinneach.

POL seirbhiseach Iosa Criosd, a ghairmeadh 'na abstol a chuireadh air leth[1] chum Soisgeil Dé,

2 (A roimh-gheall e le 'fhàidhibh féin anns na sgriobtuiribh naomha.)

3 Mu thimchioll a Mhic Iosa Criosd ar Tighearn, a rinneadh do shìol Dhaibhidh, a réir na feòla;

4 A dhearbhadh[2] *bhi* 'na Mhac do Dhia le cumhachd, a réir Spioraid na naomhachd, tre aiseirigh o na marbhaibh:

5 Tre an d'fhuair sinne gràs agus abstolachd chum umhlachd a' chreidimh am measg nan uile chinneach air sgàth 'ainme-san:

6 Am measg am bheil sibhse mar an ceudna air bhur gairm le Iosa Criosd:

7 Chum nan uile a ta san Roimh, air an gràdhachadh le Dia, air an gairm 'nan naoimh: Gràs *gu robh* dhuibhse, agus sìth[3] o Dhia ar n-Athair, agus *o'n* Tighearn Iosa Criosd.

8 Air tùs, tha mi toirt buidheachais do m' Dhia tre Iosa Criosd, air bhur son-sa uile, do bhrìgh gu bheil bhur creidimh iomraideach air feadh an domhain gu léir.

9 Oir is e Dia m'fhianuis, d'am bheil mi a' deanamh seirbhis le m' spiorad ann an soisgeul a Mhic, gu bheil mi gun sgur a' deanamh luaidh[4] oirbh,

10 A ghnàth a' guidhe ann am urnuighibh, (nam feudainn a nis fa-dheoidh air aon chor le toil Dé turus soirbheasach fhaotainn,) ri teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa.

11 Oir a ta deidh[5] agam air sibhse fhaicinn, ionnus gu pàirtich mi tiodhlac àraidh spioradail ribh, chum bhur neartachadh;

12 Sin ri ràdh, chum gu faigh mi comhfhurtachd annaibh-sa[6], tre chreidimh a chéile, bhur creidimh-sa, agus mo chreidimh-sa.

13 Agus cha'n àill leam, a bhràithre, e bhi'n ain-fhios duibhse gu'n do chuir mi romham gu minic teachd do 'ur n-ionnsuidh, (ach bhacadh mi gus a so,) chum gu faighinn toradh éigin 'nur measg-sa fòs, mar am measg nan Cinneach eile.

14 Oir a ta mi fo fhiachaibh araon do na Greugaich, agus do na daoinibh borba,

---

[1] *sgaradh.* [2] *dh'orduicheadh.* [3] *siothchaint.*

[4] *iomraidh.* [5] *togradh.* [6] *maraon ribhse.*

araon dhoibh-san a ta glic,
agus dhoibh-san a ta neo-
ghlic.
15 Uime sin, mheud 's a ta
an comas domh, tha mi ull-
amh chum an soisgeul a
shearmonachadh dhuibh-se
mar an ceudna a ta san
Ròimh.
16 Oir cha nàr leam-sa
soisgeul Chriosd: oir is e
cumhachd Dhé e chum slàinte
do gach neach a chreideas,
do'n Iudhach air tùs, agus
mar an ceudna do'n Ghreug-
ach.
17 Oir a ta fìreantachd
Dhé air a' foillseachadh ann
tre chreidimh gu creidimh:
mar a ta e sgrìobhta, Bithidh
am fìrean beò tre chreidimh.
18 Oir a ta fearg Dhé air
a foillseachadh o nèamh an
aghaidh gach uile mhi-
dhiadhaidheachd, agus eucoir
dhaoine, a tha bacadh[1] na
fìrinn ann an neò-fhìreant-
achd:
19 Do bhrìgh gu bheil an
ni air am feudar fios fhaot-
ainn a thaobh Dhé follaiseach
annta-san[2]; oir rinn Dia foll-
aiseach dhoibh e.
20 Oir *riamh* o chruthachadh
an t-saoghail a ta a nithe-san
nach feudar fhaicinn, *eadhon*
a chumhachd siorruidh agus
a Dhiadhachd, air am faicinn
gu soilleir, air dhoibh bhi so-
thuigsinn o na nithibh a rinn-
eadh; chum gu biodh[3] iad
gun leithsgeul aca:
21 Do bhrìgh 'nuair a b'
aithne dhoibh Dia, nach d'
thug iad glòir dha mar Dhia,
agus nach robh iad taingeil,
ach gu'n d'fhàs iad dìomhain
'nan reusonachadh féin, agus
gu'n do dhorchaicheadh an
cridhe amaideach.
22 Ag ràdh gur daoine
glice iad féin, rinneadh amad-
ain diubh:
23 Agus chaochail[4] iad
glòir an Dé neo-thruaillidh
gu dealbh a rinneadh, agus ri
eunlaith, agus ainmhidhibh
ceithir-chosach, agus bhéisd-
ibh snàigeach.
24 Uime sin thug Dia
thairis iad mar an ceudna, tre
ana-miannaibh an cridhe féin,
chum neò-ghloine, a thoirt
easurraim d'an corpaibh féin
eatorra féin:
25 Muinntir a chaochail
fìrinn De gu bréig, agus a
thug aoradh agus a rinn
seirbhis do'n chreutair ni's
mò na do'n Chruithear, a
ta beannaichte gu siorruidh.
Amen.
26 Air a shon so thug Dia
thairis iad do ana-miannaibh
gràineil: oir chaochail eadh-
on am mnài an gnàthachadh
nàdurra chum a' ghnàtha a ta
an aghaidh nàduir:
27 Agus mar an ceudna na
fir, air tréigsinn doibh gnàth-
achadh nàdurra na mnà, loisg-
eadh iad le'n togradh d'a
chéile, firionnaich ri firionn-
aich ag oibreachadh gràineil-
eachd[5] agus iad a' faotainn
dìol-thuarasdail an seacharain
annta féin, mar bu chòir.
28 Agus amhuil mar nach
bu taitneach leo eòlas Dé a
chumail, thug Dia thairis iad
do inntinn mhi-chéillidh, a
dheanamh nithe nach robh
iomchuidh:
29 Air dhoibh bhi air an

[1] *cumail.* [2] *'nam measg.*
[3] *ionnus gu bheil.*

[4] *dh'atharraich.*
[5] *an ni sin a ta mi-chiatach.*

lìonadh do'n uile eucoir,
strìopachas, olc, shannt, mhì-
run: làn do fharmad, do
mhortadh, do chonnsachadh[1],
do cheilg, do dhroch-bheus-
aibh[2]; 'nan luchd-cogars-
aich,
30 'Nan luchd-anacainnt[3],
'nan luchd-fuath air Dia, 'nan
luchd - tarcuis, uaibhreach,
'nan luchd-ràiteachais[4], 'nan
luchd-cumadh uilc, eas-ùmhal
do phàrantaibh,
31 Eu-céillidh, 'nan luchd-
brisidh coimhcheangail, gun
ghràdh nàdurra, do-réiteach-
aidh, neo-thruacanta:
32 Muinntir d'an aithne
ceartas Dé, gu bheil iadsan
a ni an leithide sin do nith-
ibh toillteannach air bàs,
gidheadh cha'n e mhàin gu
bheil iad féin 'gan deanamh,
ach a ta mar an ceudna tlachd
aca do'n mhuinntir a ni iad.

CAIB. II.

1 *Iadsan a ta peacachadh, ged tha iad a' cronachadh so an daoinibh eile, cha'n urrainn iad an leithsgeul féin a ghabhail, 6 agus is lugha gu mòr na sin a dh'fheudas iad dol as o cheart-bhreitheanas Dé, ma's Iudhaich no Cinnich iad.*

UIME sin a ta thu gun
leithsgeul, O a dhuine,
co air bith thu a tha toirt
breth: oir an uair a tha thu
toirt breth air neach eile, tha
thu ga d' dhìteadh féin; oir
thusa a tha toirt breth, tha
thu deanamh nan nithe sin
féin.
2 Ach a ta fios againne gu
bheil breitheanas Dé a réir
fìrinn, an aghaidh na muinn-
tir a tha deanamh an leithide
sin.
3 Agus an saoil thusa so,
O a dhuine, a tha toirt breth
orra-san a ni an leithide sin,
agus a ta 'gan deanamh thu
féin, gu'n téid thu as o bhreith-
eanas Dé?
4 No 'n dean thu tarcuis
air saoibhreas a mhaitheis,
agus 'fhoighidin, agus 'fhad-
fhulangais, gun fhios bhi
agad gu bheil maitheas Dé
ga d' threòrachadh chum aith-
reachais?
5 Ach a réir do chruais agus
do chridhe neo-aithreachail,
a ta thu càrnadh[5] suas feirge
dhuit féin fa chomhair là na
feirge, agus foillseachaidh
ceart-bhreitheanais Dé;
6 A bheir do gach aon a
réir a ghnìomhara;
7 Dhoibh-san a ta le buan-
achadh gu foighidneach ann
an deadh obair, ag iarraidh
glòire, agus urraim[6], agus neo-
bhàsmhorachd, a' bheatha
mhaireannach:
8 Ach dhoibh-san a ta
conspoideach, agus nach 'eil
ùmhal do'n fhìrinn, ach a ta
ùmhal do'n eucoir, diom agus
fearg;
9 Amhghar agus teanntachd
air gach anam duine a ta
deanamh uilc, do'n Iudhach
air tùs, agus mar an ceudna
do'n Ghreugach:
10 Ach glòir, agus urram,
agus sìth, do gach duine a ni
maith, do'n Iudhach air tùs,
agus do'n Ghreugach mar an
ceudna:
11 Oir cha'n 'eil spéis aig
Dia do phearsa seach a chéile.
12 Oir a mheud as a pheac-
aich gun an lagh, sgriosar
iad gun an lagh; agus a
mheud as a pheacaich fuidh

[1] *chomhstri.*
[2] *an-amèineachd, eascaoineachd.*
[3] *'Nan luchd cùl-chàineadh.*
[4] *bòstail.* [5] *tasgaidh.* [6] *onoir.*

an lagh, dìtear iad leis an
lagh;
13 (Oir cha'n iad luchd-
éisdeachd an lagha *a ta* 'nam
fìreanaibh am fianuis Dé,
ach bithidh luchd-deanamh
an lagha air am fìreanach-
adh[1].
14 Oir an uair a ta na
Cinnich aig nach 'eil lagh,
a thaobh nàduir a' deanamh
nan nithe a ta san lagh, air
dhoibh-san a bhi gun lagh
tha iad 'nan lagh dhoibh féin:
15 Muinntir a ta nochdadh
obair an lagha sgrìobhta 'nan
cridheachaibh, air bhi d'an
coguis a' deanamh fianuis leo,
agus *an* smuaintean eatorra
féin 'gan agairt, no a' gabhail
an leithsgeil:)
16 San là anns an toir Dia
breth air nithibh uaigneach
dhaoine, a réir mo shoisgeil-
sa, tre Iosa Criosd.
17 Feuch, goirear Iudhach
dhiot-sa, agus tha thu cur
dòigh san lagh, agus a' dean-
amh uaill á Dia;
18 Agus is aithne dhuit a
thoil, agus a ta thu a' dearbh-
adh nan nithe[2] a's fearr, air
dhuit bhi air do theagasg as
an lagh,
19 Agus a ta thu dòchasach
gur ceann-iuil[3] thu féin do na
doill[4], solus dhoibhsan a ta
an dorchadas,
20 Fear-fòghluim do dhaoin-
ibh neo-eagnaidh, fear-teag-
aisg do leanabaibh, aig am
bheil samhladh an eòlais agus
na fìrinn a ta san lagh.
21 Thusa uime sin a ta
teagasg neach eile, nach 'eil
thu ga d' theagasg féin?
thusa a ta searmonachadh
gun ghoid a dheanamh, am
bheil thu ri goid?
22 Thusa tha 'g radh gun
adhaltrannas a dheanamh, am
bheil thu deanamh adhalt-
rannais? thusa le'n gràin
ìodhola[5], am bheil thu ri
naomh-ghoid?
23 Thusa a ta deanamh
uaill as an lagh, an tabhair
thu, le briseadh an lagha, eas-
urram do Dhia?
24 Oir a ta ainm Dhé a'
faotainn toibheim do 'ur
taobh-sa am measg nan Cinn-
each, mar a ta e sgrìobhta.
25 Oir a ta tairbhe gu fìr-
inneach anns an timchioll-
ghearradh, ma ghleidheas tu
an lagh: ach ma's fear-bris-
idh an lagha thu, tha do
thimchioll-ghearradh 'na neo-
thimchioll-ghearradh dhuit.
26 Uime sin, ma ghleidh-
eas an neo-thimchioll-ghearr-
adh[6] fìreantachd an lagha,
nach measar a neo-thim-
chioll-ghearradh-san mar
thimchioll-ghearradh?
27 Agus nach dìt an neo-
thimchioll-ghearradh thaobh
nàduir, a ta a' coimhlionadh
an lagha, thusa a tha tre'n
litir agus tre'n timchioll-
ghearradh a'd' fhear-brisidh
an lagha?
28 Oir cha'n Iudhach esan,
a tha mar sin o'n leth muigh;
agus cha'n e sin an timchioll-
ghearradh, a tha gu follais-
each san fheoil.
29 Ach is Iudhach esan, a
tha mar sin san taobh a stigh[7];
agus is e sin an timchioll-
ghearradh a tha sa' chridhe,

[1] *air an saoradh, air an glanadh o chionta.* [2] *a' gabhail tlachd do na nithibh.* [3] *fear-seòlaidh.*

[4] *dallaibh.* [5] *dealbhan.*
[6] *esan a tha neo-thimchioll-ghearrta.*
[7] *san ionad fhòlaichte.*

agus san spiorad, cha'n ann
san litir aig am bheil a chliù
cha'n ann o dhaoinibh, ach o
Dhia.

CAIB. III.

1 *Sochair nan Iudhach;* 3 *nach do chaill iad:* 9 *gidheadh dh'fhàg an lagh shìos iad mar an ceudna thaobh peacaidh.* 20 *Uime sin cha 'n 'eil feòil air bith air an saoradh tre'n lagh,* 28 *ach a ta na h-uile air an saoradh tre chreidimh a mhàin.*

CIOD e uime sin barrachd
an Iudhaich? no ciod e
tairbhe an timchioll-ghearr-
aidh?
2 Is mòr *sin* air gach dòigh:
air tùs, do bhrìgh gur ann
riu-san a dh'earbadh briathra[1]
Dhé.
3 Oir ciod e *sin* ged nach
do chreid cuid? an dean am
mi-chreidimh-san firinn Dhé
gun éifeachd?
4 Nar leigeadh Dia: ach
biodh Dia fior, agus gach
duine 'na bhreugaire; a réir
mar a ta e sgrìobhta, Chum
gu bi thu ceart ann ad
bhriathraibh, agus gu'n toir
thu buaidh 'nuair a bheirear
breth ort.
5 Ach ma mholas ar n-
eucoir-ne fìreantachd Dhé,
ciod a their sinn? am bheil
Dia eucorach a tha deanamh
dioghaltais? (tha mi a' labh-
airt mar dhuine,)
6 Nar leigeadh Dia: no
cionnus a bheir Dia breth air
an t-saoghal?
7 Oir ma ta fìrinn Dhé tre
mo bhréig-sa air a meudach-
adh chum a ghlòire-san; c'ar
son a ta mise air mo dhìteadh
mar pheacach?
8 Agus c'ar son nach dean
sinn olc, chum gu'n tig maith
as? (mar a labhrar gu toibh-
eumach umainne, agus mar a
thubhairt cuid gu bheil sinn
ag ràdh, *muinntir* d' am bheil[2]
an dìteadh a réir ceartais.
9 Ciod uime sin? am bheil
barrachd againne? cha'n 'eil
air aon chor: oir dhearbh
sinn roimhe gu bheil araon
na h-Iudhaich agus na Cinn-
ich uile fo pheacadh;
10 Mar a ta e sgrìobhta,
Cha'n 'eil ionracan ann,
cha'n 'eil fiù a h-aon:
11 Cha'n 'eil neach *ann* a
thuigeas, cha'n 'eil neach *ann*
a tha 'g iarraidh Dhé.
12 Chlaon iad uile *as an
t-slighe,* tha iad uile mi-
tharbhach; cha'n 'eil neach a
tha deanamh maith, cha'n 'eil
fiù a h-aon.
13 Is uaigh fhosgailte an
sgòrnach; labhair iad cealg
le'n teangaibh; tha nimh nan
nathracha nimhe fo 'm bilibh.
14 Aig am bheil am beul
làn do mhallachadh agus do
sheirbhe:
15 *Tha* an cosan luath a
dhòrtadh fola:
16 *Tha* léir-sgrios agus
truaighe 'nan slighibh:
17 Agus slighe na sìthe cha
b'aithne dhoibh:
18 Cha'n 'eil eagal Dé fa
chomhair an sùl.
19 A nis tha fhios againn
ge b'e nithe a ta'n lagh a'
labhairt, gur ann riu-san a ta
fuidh 'n lagh a tha e 'gan
labhairt: chum gu druidear
gach uile bheul, agus gu'm
bi an saoghal uile air fhaot-
ainn ciontach am fianuis
Dé[3].
20 Uime sin cha bhi feòil

---

[1] *oracla.* [2] *a tha.*

[3] *buailteach do bhreth Dhé, buailteach do dhìteadh Dhé.*

air bith air a fìreanachadh[1]
'na fhianuis-san, tre oibribh
an lagha: oir *is ann* tre an
lagh a ta eòlas peacaidh.
21 Ach a nis tha fìreant-
achd Dhé air a foillseachadh
as eugmhais an lagha, a' faot-
ainn fianuis o'n lagh agus o
na fàidhibh;
22 Eadhon fìreantachd
Dhé tre chreidimh Iosa
Criosd, do na h-uile, agus
air na h-uile a chreideas; oir
cha'n 'eil eadar-dhealachadh
ann:
23 Oir pheacaich na h-uile,
agus tha iad air teachd gearr[2]
air glòir Dhé;
24 Air dhoibh bhi air am
fìreanachadh gu saor le a
ghràs, tre an t-saorsa a ta ann
an Iosa Criosd:
25 Neach a shònraich Dia
'na ìobairt-réitich, tre chreid-
imh 'na fhuil, chum 'fhìreant-
achd fhoillseachadh le maith-
eanas nam peacanna a chaidh
seachad, tre fhad-fhulangas
Dé
26 A dh'fhoillseachadh,
tha mi ag ràdh, 'fhìreantachd-
san san àm a ta làthair;
chum gu'm biodh e cothrom-
ach, agus gu'm fìreanaich-
eadh e an ti a chreideas ann
an Iosa.
27 C'ait uime sin *am bheil*
uaill? Dhruideadh a mach i.
Ciod e an lagh *leis an do
dhruideadh a mach i? an e lagh*
nan oibre? Cha'n e; ach tre
lagh a' chreidimh.
28 Tha sinn uime sin a'
meas gu bheil duine air fhìr-
eanachadh tre chreidimh as
eugmhais oibre an lagha.
29 An e Dia nan Iudhach
a mhàin e? Nach e mar an
ceudna Dia nan Cinneach?
Gu deimhin nan Cinneach
mar an ceudna:
30 Do bhrìgh gur aon Dia,
a dh'fhìreanaicheas[3] an
timchioll-ghearradh o chreid-
imh, agus an neo-thimchioll-
ghearradh tre chreidimh.
31 Am bheil sinn uime sin
a' cur an lagha an neo-bhrìgh
tre'n chreidimh? Nar léig-
eadh Dia: ach a ta sinne a'
daingneachadh[4] an lagha.

CAIB. IV.

1 *Mheasadh creidimh Abrahaim dha mar fhìreantachd,* 10 *mun do thimchioll-ghearradh e.* 13 *Tre chreidimh a mhàin shealbhaich e féin agus a shliochd an gealladh.* 16 *Is e Abraham athair nan uile dhaoine a ta creidsinn.* 24 *Bithidh ar creidimh-ne mar an ceudna air a mheas dhuinn mar fhìreantachd.*

CIOD ma ta a their sinn a
fhuair ar n-athair Abra-
ham a réir na feòla?
2 Oir ma dh'fhìreanaich-
eadh Abraham le oibribh,
tha aobhar uaill aige, ach
cha'n ann a thaobh Dhé.
3 Oir ciod a ta an sgriobtuir
ag ràdh? Chreid Abraham
Dia, agus mheasadh sin da
mar fhìreantachd.
4 A nis do'n ti a ni obair
cha'n ann mar ghean-maith[5]
a mheasar an tuarasdal, ach
mar fhiachaibh.
5 Ach do'n ti nach dean
obair, ach a ta creidsinn
anns an ti a dh'fhìreanaicheas
an duine mi-dhiadhaidh,
measar a chreidimh mar fhìr-
eantachd.
6 Amhuil mar a ta Daibh-
idh a' cur an céill beannach-
adh an duine sin d'am meas

[1] *saoradh, glanadh.*
[2] *fa dheireadh, a dheidh-laimh.*
[3] *a shaoras, a ghairmeas glan.*
[4] *a' neartachadh.*
[5] *mar fhàbhor.*

Dia fìreantachd as eugmhais
oibre, *ag ràdh,*
7 Is beannaichte iadsan a
fhuair maitheanas 'nan eu-
ceirtibh, agus aig am bheil
am peacanna air am folach.
8 Is beannaichte an ti nach
cuir an Tighearn peacadh as
a leth.
9 Am bheil ma ta am
beannachadh so *teachd* air an
timchioll-ghearradh *a mhàin,*
no mar an ceudna air an neo-
thimchioll-ghearradh? Oir
tha sinn ag ràdh gu'n do
mheasadh creidimh do Abra-
ham mar fhìreantachd.
10 Cionnus ma ta a mheas-
adh *dha* e? An ann an uair
a bha e san timchioll-ghearr-
adh, no san neo-thimchioll-
ghearradh? Cha'n ann san
timchioll-ghearradh, ach san
neo-thimchioll-ghearradh.
11 Agus fhuair e comhar
an timchioll-ghearraidh, seula
fìreantachd a' chreidimh a
bha aige san neo-thimchioll-
ghearradh, chum gu'm biodh
e 'na athair acasan uile a ta
creidsinn san neo-thimchioll-
ghearradh, chum gu measadh
fìreantachd dhoibh-san mar
an ceudna:
12 Agus 'na athair an tim-
chioll-ghearraidh dhoibh-san
nach 'eil a mhàin do'n tim-
chioll-ghearradh, ach mar an
ceudna a ta 'g imeachd ann
an ceumaibh a' chreidimh ar
n-Athar Abrahaim, a bha
aige san neo-thimchioll-
ghearradh.
13 Oir cha b'ann tre'n lagh
a thugadh an gealladh do
Abraham no d'a shìol, Gu'm
biodh e 'na oighre air an t-
saoghal, ach tre fhìreantachd
a' chreidimh.
14 Oir ma *ta* iadsan a
bhuineas do'n lagh nan
oighreachaibh, tha creidimh
air a dheanamh dìomhain,
agus an gealladh gun bhrìgh:
15 A chionn gu bheil an
lagh ag oibreachadh feirge:
oir far nach 'eil lagh, cha'n
'eil *an sin* briseadh lagha.
16 Uime sin is ann o
chreidimh a ta 'n *oighreachd,*
ionnus gu'm *biodh* i tre ghràs:
chum gu'm biodh an gealladh
daingean do'n t-sìol uile,
cha'n ann a mhàin dhoibh-
san a bhuineas do'n lagh, ach
mar an ceudna dhoibh-san a
bhuineas do chreidimh Abra-
haim, neach is e ar n-athair-
ne uile,
17 (A réir mar a ta e
sgrìobhta, Dh'orduich mi thu
a'd' athair mhòran chinn-
each,) 'na làthair-sa anns an
do chreid e, eadhon Dia, a ta
beothachadh nam marbh, a-
gus *a ta* gairm nan nithe sin
nach 'eil idir ann mar gu'm
biodh iad ann:
18 Neach an aghaidh
dòchais a chreid an dòchas,
chum gu'm biodh e 'na athair
mhòran chinneach; a réir
mar a dubhradh, Mar so
bithidh do shliochd.
19 Agus air dha gun bhi
anmhunn an creidimh, cha
do chuir e an suim gu robh a
chorp féin a nis marbh, air
dha bhi timchioll ceud
bliadhna dh'aois, no mairbhe
bronn Shara:
20 Agus cha do chuir e an
amharus gealladh Dhé le mi-
chreidimh; ach bha e làidir
an creidimh, a' toirt glòire do
Dhia:
21 Agus bha làn-deimhin
aige, an ti a thug an gealladh,
gur comasach esan air a
choimhlionadh.

22 Agus uime sin mheas-
adh so dhasan mar fhìreant-
achd.
23 A nis cha b'ann air a
shon-san a mhàin a sgrìobh-
adh, gu'n do mheasadh so
dha ;
24 Ach air ar son-ne mar
an ceudna, d'am measar e,
ma chreideas sinn annsan a
thog suas Iosa ar Tighearn o
na marbhaibh,
25 A thugadh thairis air
son ar ciontaidh, agus a thog-
adh suas a rìs air son ar
fìreanachaidh.

CAIB. V.

1 *Air dhuinn bhi air ar saoradh o chionta peacaidh tre chreidimh, tha sìth againn ri Dia, agus gairdeachas ann an dòchas:* 8 *do bhrìgh gu'n d'fhuair sinn réite tre fhuil Chriosd, 'nuair bu naimhde sinn, is mò gu mòr na sin a shaorar sinn a nis air dhuinn an réite fhaotainn.*

UIME sin air dhuinne bhi
air ar fìreanachadh[1] tre
chreidimh, tha sìth againn ri
Dia, tre an Tighearn Iosa
Criosd ·
2 Tre'm bheil againn mar
an ceudna slighe gu dol a
steach tre chreidimh chum a'
ghràis so anns am bheil sinn
'nar seasamh, agus a ta sinn
a' deanamh gairdeachais an
dòchas[2] glòire Dhé.
3 Agus cha'n e *so* a mhàin,
ach a ta sinn mar an ceudna
a' deanamh uaill ann an
trioblaidibh, do bhrìgh gu
bheil fios againn gu'n oibrich
trioblaid[3] foighidin ;
4 Agus foighidin, dearbh-
adh[4] ; agus dearbhadh, dò-
chas :

5 Agus cha nàraich an
dòchas, do bhrìgh gu bheil
gràdh Dhé air a dhòrtadh a
mach ann ar cridheachaibh,
tre'n Spiorad naomh a thug-
adh dhuinne.
6 Oir air dhuinne bhi
fathast gun neart, ann an àm
iomchuidh bhàsaich Criosd
air son nan *daoine* neo-dhiadh-
aidh.
7 Oir[5] is gann a dh'fhuil-
ingeas duine bàs air son duine
chothromaich ; ach theagamh
gu'm biodh aig neach éigin
do mhisnich eadhon bàs fhul-
ang air son duine mhaith.
8 Ach a ta Dia a' moladh
a ghràidh féin duinne, do
bhrìgh an uair a bha sinn
fathast 'nar peacaich gu'n
d'fhuiling Criosd bàs air ar
son.
9 Is mò gu mòr[6] uime sin,
air dhuinn a nis bhi air ar
fìreanachadh tre 'fhuil, a
shaorar[7] trìdsan o fheirg
sinn.
10 Oir ma 'se air dhuinn
bhi 'nar naimhdibh, gu'n
d'rinneadh réidh ri Dia sinn
tre bhàs a Mhic ; is mò gu
mòr, air dhuinn bhi air ar
deanamh réidh, a shaorar tre
a bheatha sinn
11 Agus cha'n e mhàin
sin, ach a ta sinn a' deanamh
gairdeachais an Dia, tre ar
Tighearna Iosa Criosd, tre
an d'fhuair sinn a nis an
réite.
12 Uime sin mar a thàinig
peacadh a steach do'n t-
saoghal tre aon duine, agus
bàs tre'n pheacadh ; mar sin
mar an ceudna thàinig bàs air

---

[1] *saoradh, glanadh o chionta.*
[2] *earbsa, dùil.* [3] *àmhghar.*
[4] *fidreachadh, féin-fhiosrachadh.*
[5] *A nis.*
[6] *Is mòr is mò.*
[7] *théarnar, shàbhalar.*

na h-uile dhaoinibh, do bhrìgh gu'n do pheacaich iad uile[1].

13 Oir gus an lagh, bha peacadh anns an t-saoghal: ach cha chuirear peacadh á leth *dhaoine* far nach 'eil lagh.

14 Gidheadh, rìoghaich am bàs o Adhamh gu Maois, eadhon air an dream nach do pheacaich a réir coslais eas-umhlachd Adhaimh, neach is e samhladh[2] an ti ud a bha ri teachd:

15 Ach cha'n ann mar an cionta, a tha'n saor-thiodhlac. Oir ma fhuair mòran bàs tre chionta aoin, is mò gu mòr na sin a *tha* gràs Dhé, agus an tiodhlac troimh ghràs *a ta* tre aon duine, Iosa Criosd, pailte do mhòran.

16 Agus cha'n ann mar tre aon duine a pheacaich[3], *mar sin* a tha'n tabhartas: oir *bha* am breitheanas tre aon *chionta*, chum dìtidh: ach *a ta*'n saor-thabhartas o mhòran chiontaibh chum fìreanachaidh.

17 Oir ma's e as tre chionta aon *duine*, gu'n do rìoghaich am bàs tre aon, is mò gu mòr na sin a rìoghaicheas iadsan, a gheibh pailteas gràis, agus tabhartais na fìreantachd, ann am beatha tre aon, *eadhon* Iosa Criosd.

18 Uime sin mar tre chionta aoin *duine*[4] *a thàinig breitheanas* air na h-uile dhaoinibh chum dìtidh, is amhuil sin mar an ceudna tre fhìreantachd aoin[5], *thàinig an saor-thiodhlac* air na h-uile dhaoinibh chum fìreanachaidh na beatha.

19 Oir mar tre eas-umhlachd aoin duine a rinneadh mòran 'nam peacaich, is amhuil sin tre ùmhlachd aoin *duine* a nìthear-mòran 'nam fìreanaibh.

20 Ach thàinig an lagh a steach, chum gu meudaichteadh an cionta: ach far an do mheudaicheadh am peacadh, bu ro mhò a mheudaicheadh gràs:

21 Chum as mar a rìoghaich am peacadh chum bàis, mar sin gu'n rìoghaicheadh gràs tre fhìreantachd chum na beatha maireannaich, tre Iosa Criosd an Tighearn.

CAIB. VI.

1 *Cha'n fheud sinn ar beatha a chaitheadh am peacadh; oir a ta sinn marbh dha mar tha 'm baisteadh a' dearbhadh.* 12 *Na biodh rìoghachadh aig a' pheacadh ni's mò,* 18 *do bhrìgh gu'n d'thug sinn sinn fèin thairis do sheirbhis na fìreantachd.*

CIOD ma ta a their sinn? Am buanaich sinn am peacadh, chum gu meudaichear gràs?

2 Nar leigeadh Dia: cionnus a dh'fheudas sinne a ta marbh do'n pheacadh, ar beatha a chaitheadh ni's faide ann?

3 Nach 'eil fhios agaibh, a mheud againn as a bhaisteadh ann an Iosa Criosd, gu'n do bhaisteadh chum a bhàis sinn?

4 Air an aobhar sin dh'-adhlaiceadh sinn maille[6] ris tre'n bhaisteadh chum bàis: ionnus mar a thogadh Criosd suas o na marbhaibh le glòir[7] an Athar, mar sin gu gluais-

[1] *ann-san san do pheacaich na h-uile.*
[2] *samhlachas, comh-choslas, dealbh.*
[3] *tre aon pheacadh.*
[4] *tre aon chionta.*
[5] *tre aon fhìreantachd.*
[6] *maraon.*
[7] *cumhachd.*

eamaid-ne mar an ceudna
ann an nuadhachd beatha.
5 Oir ma chaidh ar suidh-
eachadh maraon ann an coslas
a bhàis, bithidh sinn mar an
ceudna *air ar suidheachadh ann
an coslas* 'aiseirigh.
6 Air fhios so a bhi againn,
gu bheil ar seann duine air a
cheusadh maille *ris*, ionnus
gu'm biodh corp a' pheacaidh
air a sgrios, chum á so suas
nach deanamaid seirbhis do'n
pheacadh.
7 Oir an ti a fhuair bàs,
rinneadh saor e o'n pheacadh.
8 A nis ma fhuair sinn bàs
maille ri Criosd, tha sinn a'
creidsinn gu'm bi sinn beò
maille ris mar an ceudna:
9 Air dhuinn fios a bhi
againn air do Chriosd éirigh
o na marbhaibh, nach bàsaich
e ni's mò; cha 'n 'eil tigh-
earnas aig a' bhàs ni's mò air.
10 Oir a mheud gu'n d'
fhuair e bàs, is ann do'n
pheacadh a fhuair e bàs aon
uair *a mhàin:* ach a mheud
gu bheil e beò, is ann do
Dhia a ta e beò.
11 Mar sin mar an ceudna
measaibh-sa gu bheil sibh
féin gu deimhin marbh do'n
pheacadh, ach beò do Dhia
tre Iosa Criosd ar Tighearna.
12 Air an aobhar sin, na
rìoghaicheadh am peacadh
ann bhur corp bàsmhor, air
chor as gu'n tugadh sibh
ùmhlachd dha 'na anamiann-
aibh.
13 Agus na tugaibh bhur
buill 'nan armaibh euceirt[1]
do'n pheacadh: ach thug-
aibh sibh féin do Dhia, mar
dhream a ta beò o na marbh-
aibh, agus bhur buill 'nan
armaibh fìreantachd do Dhia.
14 Oir cha bhi aig a' pheac-
adh tighearnas oirbh: oir
cha'n 'eil sibh fuidh 'n lagh,
ach fuidh ghràs.
15 Ciod uime sin? am
peacaich sinn, do bhrìgh nach
'eil sinn fuidh 'n lagh, ach
fuidh ghràs? Nar leigeadh
Dia.
16 Nach 'eil fhios agaibh, an
ti d'an toir sibh sibh féin mar
sheirbhisich chum ùmhlachd,
gur seirbhisich sibh do'n ti
d'an dean sibh ùmhlachd;
ma's ann do'n pheacadh chum
bàis, no do ùmhlachd chum
fìreantachd.
17 Ach buidheachas do
Dhia, an déigh dhuibh a bhi
'nur seirbhisich do'n pheac-
adh, gu'n d'thug sibh o bhur
cridhe ùmhlachd do'n chum-
adh teagaisg sin d'an d'thug-
adh sibh thairis[2].
18 Air dhuibh ma ta bhi
air bhur deanamh saor o'n
pheacadh, rinn sibh seirbhis
do'n fhìreantachd.
19 Tha mi labhairt mar
dhuine, air son anmhuinn-
eachd bhur feòla-sa: oir mar
a thug sibh bhur buill mar
sheirbhisich do neòghloine,
agus do euceart chum euceirt,
amhuil sin a nis thugaibh
bhur buill mar sheirbhisich
do'n fhìreantachd, chum
naomhachd.
20 Oir an uair a bha sibh
'nur seirbhisich do'n pheac-
adh, bha sibh saor o'n fhìr-
eantachd.
21 Air an aobhar sin, ciod
an toradh a bha agaibh an sin
anns na nithibh sin, a ta nis
a' cur nàire oirbh? oir is e
crìoch nan nithe sin am bàs.

---

[1] *eucorach.* [2] *ris an do chomh-chumadh sibh, a thugadh dhuibh.*

22 Ach a nis air dhuibh bhi saor o'n pheacadh, agus 'nur seirbhisich do Dhia, tha bhur toradh agaibh chum naomhachd, agus a' chrìoch a' bheatha mhaireannach.

23 Oir is e tuarasdal a' pheacaidh am bàs: ach is e saor-thiodhlac[1] Dhé a' bheatha mhaireannach, tre Iosa Criosd ar Tighearna.

CAIB. VII.

1 *Cha 'n 'eil aig an lagh cumhachd os ceann duine ni's faide na's beò e.* 4 *Ach tha sinne marbh do'n lagh;* 7 *gidheadh cha'n 'eil an lagh 'na pheacadh,* 12 *ach naomh, ceart, agus maith, &c.*

NACH 'eil fhios agaibh, a bhràithre, (oir is ann riu-san d'an aithne an lagh a ta mi labhairt,) gu bheil tighearnas aig an lagh air duine, am fad is beò e?

2 Oir a' bhean a ta pòsda ri fear, tha i ceangailte leis an lagh r'a fear am fad is beò e: ach ma gheibh a fear bàs, tha i fuasgailte o lagh a fir.

3 Uime sin am feadh is beò a fear, ma phòsar i ri fear eile, goirear ban-adhaltranach dhi: ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor o'n lagh sin, air chor as nach ban-adhaltranach i, ged robh i aig fear eile.

4 Air an aobhar sin, mo bhràithre, tha sibhse mar an ceudna marbh do'n lagh tre chorp Chriosd; ionnus gu'm biodh sibh pòsda ri fear eile, *eadhon* ris-san a thogadh o na marbhaibh, chum gu'n tugamaid toradh a mach do Dhia.

5 Oir an uair a bha sinn san fheòil, bha miannan nam peacanna, tre'n lagh, ag oibreachadh ann ar buill[2], chum toradh a thoirt a mach gu bàs.

6 Ach a nis tha sinn air ar deanamh saor o'n lagh, air dha sin a bhi marbh[3] leis an do chumadh sinn; chum gu'n deanamaid seirbhis ann an nuadhachd spioraid, agus cha'n *ann* an seanachd na litreach.

7 Ciod uime sin a their sinn? am bheil an lagh 'na pheacadh? Nar leigeadh Dia. Ni h-eadh, cha b'aithne dhomh peacadh, ach tre'n lagh: oir cha bhiodh eòlas agam air sannt, mur abradh an lagh, Na sanntaich[4].

8 Ach air do'n pheacadh fàth[5] a ghlacadh tre'n àithne, dh'oibrich e annam gach uile ghnè an-togradh: oir as eugmhais an lagha *bha* am peacadh marbh.

9 Oir bha mise beò as eugmhais an lagha uair-éigin: ach air teachd do'n àithne, dh'ath-bheothaich am peacadh, agus fhuair mise bàs.

10 Agus an àithne a *dh'orduicheadh* chum beatha, fhuaradh dhomh-sa chum bàis i.

11 Oir air do'n pheacadh fàth a ghlacadh tre'n àithne, mheall e mi, agus le sin mharbh e mi.

12 Air an aobhar sin *tha'n* lagh naomh; agus *a ta* an àithne naomh, agus cothromach, agus maith.

13 Uime sin an d'rinneadh an ni sin a bha maith, 'na bhàs domh-sa? Nar leigeadh Dia. Ach am peacadh, chum gu faicteadh[6] gur peac-

[1] *ghibht.* [2] *ballaibh.* [3] *air dhuinn bàsachadh do'n ni.*

[4] *miannaich.* [5] *cothrom.* [6] *leigteadh ris.*

adh e, ag oibreachadh bàis annam-sa, leis an ni sin a ta maith; chum tre'n àithne gu'm fàsadh am peacadh ro pheacach.

14 Oir a ta fhios againne gu bheil an lagh spioradail: ach a ta mise feòlmhor, air mo reiceadh fuidh'n pheacadh.

15 Oir an ni a ta mi deanamh, cha taitneach leam e: oir an ni a b'àill leam, cha'n e a ta mi a' deanamh; ach an ni a's fuathach leam, is e sin a ta mise a' deanamh.

16 Uime sin, ma tha mi deanamh an ni nach b'àill leam, tha mi 'g aontachadh leis an lagh, gu bheil e maith.

17 A nis ma ta cha mhise ni's mò a tha deanamh so, ach am peacadh a tha gabhail còmhnuidh annam.

18 Oir a ta fhios agam, annam-sa, (sin ri ràdh, ann am fheòil,) nach 'eil maith sam bith a' gabhail còmhnuidh: oir tha'n toil a làthair maille rium, ach *dòigh sam* bith chum maith a dheanamh cha'n 'eil mi faotainn[1]:

19 Oir cha'n 'eil mi deanamh[2] am maith bu mhiann leam. ach an t-olc nach b'àill leam, is e sin a ta mi a' deanamh.

20 A nis ma tha mi a' deanamh an ni nach b'àill leam, cha mhise ni's mò a ta deanamh so, ach am peacadh a tha gabhail còmhnuidh annam.

21 Uime sin tha mi faotainn lagha, 'nuair a b'àill leam am maith a dheanamh, gu bheil an t-olc a làthair agam.

22 Oir a ta tlachd agam an lagh Dhé, a réir an duine an taobh a stigh:

23 Ach tha mi faicinn lagha eile a'm' bhuill a cogadh an aghaidh lagha m'inntinn, agus ga m' thoirt am bruid do lagh a' pheacaidh, a ta ann am bhuill.

24 Och is duine truagh mi! cò a shaoras mi o chorp a bhàis so?

25 Tha mi toirt buidheachais do Dhia[3], tre Iosa Criosd ar Tighearna. Uime sin, tha mise féin leis an inntinn a' deanamh seirbhis do lagh Dhé; ach leis an fheoil do lagh a' pheacaidh.

CAIB. VIII.

1 *Tha iadsan a ta ann an Criosd, agus a' caitheadh am beatha a réir an Spioraid, saor o dhìteadh.* 5 *Ciod an cron a thig o'n fheòil,* 14 *agus ciod am maith a thig o'n Spiorad;* 17 *agus ciod e bhi 'nar cloinn do Dhia;* 19 *dream aig am bheil, roimh na h-uile nithe, déidh air an saorsa, &c.*

AIR an aobhar sin cha'n 'eil a nis dìteadh sam bith do'n dream sin a tha ann an Iosa Criosd, a tha gluasad[4] cha'n ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

2 Oir shaor lagh Spioraid na beatha, ann Iosa Criosd, mise o lagh a' pheacaidh agus a' bhàis.

3 Oir an ni nach robh an comas do'n lagh a dheanamh, do bhrìgh gu robh e anmhunn tre'n fheoil, ag cur a Mhic féin do Dhia an coslas feòla peacaich, agus *'na ìobairt* air son peacaidh, dhìt e am peacadh san fheòil:

---

[1] *ni faigheam.*
[2] *ni'n deanam.*
[3] *ghràs Dhé.*
[4] *a' siubhal, ag imeachd.*

4 Chum gu'm biodh fìreantachd an lagha air a coimhlionadh annain-ne, a tha gluasad cha'n ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

5 Oir an dream a ta a réir na feòla, tha an aire air na nithibh sin a bhuineas do'n fheòil; ach an dream a ta a réir an Spioraid, air na nithibh sin a bhuineas do'n Spiorad.

6 Oir an inntinn fheòlmhor is bàs i; ach an inntinn spioradail is beatha agus sìth[1] i:

7 Do bhrìgh gur naimhdeas an inntinn fheòlmhor an aghaidh Dhé: oir cha 'n 'eil i ùmhal do lagh Dhé, agus cha mhò a tha'n comas di bhi.

8 Uime sin cha'n urrainn iadsan a tha san fheòil Dia a thoileachadh.

9 Ach cha'n 'eil sibhse san fheòil, ach san Spiorad, ma tha Spiorad Dhé a' gabhail còmhnuidh annaibh. A nis mur 'eil Spiorad Chriosd aig neach, cha bhuin e dha.

10 Agus ma *tha* Criosd annaibh, *tha*'n corp marbh gu deimhin a thaobh peacaidh; ach is beatha an spiorad a thaobh[2] fìreantachd.

11 Ach ma tha Spiorad an ti a thog Iosa o na marbhaibh a gabhail còmhnuidh annaibh, an ti a thog Criosd o na marbhaibh, beothaichidh e mar an ceudna bhur cuirp bhàsmhor-sa, tre a Spiorad-san a ta chòmhnuidh annaibh.

12 Uime sin, a bhràithre, tha sinn fo fhiachaibh, cha'n ann do'n fheòil, chum ar beatha a chaitheadh a réir na feòla.

13 Oir ma chaitheas sibh bhur beatha a réir na feòla, gheibh sibh bàs: ach ma mharbhas sibh tre'n Spiorad gnìomhara an colla, bithidh sibh beò.

14 Oir a mheud 's a ta air an treòrachadh le Spiorad Dhé, is iad mic Dhe

15 Oir cha d'fhuair sibh Spiorad na daorsa a rìs chum eagail; ach fhuair sibh Spiorad na h-uchd-mhacachd, tre an glaodh[3] sinn, Abba, Athair.

16 Tha an Spiorad féin a' deanamh fianuis maille r'ar spiorad-ne, gur sinn clann Dhé:

17 Agus ma's clann, is oighreachan; oighreachan air Dia, agus comh-oighreachan maille ri Criosd: ma 'se is gu'm fuiling sinn maille ris, chum gu glòraichear sinn maille ris mar an ceudna.

18 Oir tha mi a' measadh nach airidh fulangais na h-aimsir a ta làthair bhi air *an coimhmeas* ris a' ghlòir a dh'-fhoillsichear annainn.

19 Oir a ta dùil dhùrachdach a' chruthachaidh[4] a' feitheamh ri foillseachadh cloinne Dhé.

20 Oir chuireadh an cruthachadh fo dhìomhanas, cha'n ann le 'thoil, ach trìdsan a chuir fo dhìomhanas *e;*

21 An dòchas gu'n saorar an cruthachadh féin fòs o dhaorsa na truaillidheachd, gu saorsa glòrmhor cloinne Dhé.

---

[1] *siothchaint.*
[2] *tre, air sgàth.*
[3] *éigh, gairm.*
[4] *a' chreutair.*

22 Oir a ta fhios againne gu bheil an cruthachadh uile[1] ag osnaich, agus am péin gu léir, mar mhnaoi ri saothair, gus an àm so:

23 Agus cha'n *e so* a mhàin, ach sinn féin mar an ceudna, aig am bheil ceud thoradh an Spioraid, tha eadhon sinne ag osnaich annainn féin, a' feitheamh ris an uchd-mhacachd, *eadhon* saorsa ar cuirp.

24 Oir is ann le dòchas a shaorar sinn: ach dòchas a chithear, cha dòchas e: oir an ni a ta an duine faicinn, c'ar son a bhios dòchas aige ris?

25 Ach ma tha dòchas[2] againn ris an ni nach 'eil sinn a' faicinn, feithidh sin gu foighidneach ris.

26 Tha an Spiorad féin mar an ceudna a' deanamh còmhnaidh le ar n-anmhuinneachd: oir cha'n aithne dhuinn ciod a ghuidheamaid mar bu chòir dhuinn; ach a ta an Spiorad féin a' deanamh eadar-ghuidhe[3] air ar son le osnaibh do-labhairt.

27 Agus is aithne dhasan a ta rannsachadh nan cridheachan ciod i inntinn an Spioraid, do bhrìgh gu bheil e a' deanamh eadar-ghuidhe air son nan naomh a réir *toil* Dé.

28 Agus a ta fhios againn gu'n comh-oibrich na h-uile nithe chum maith, do'n dream aig am bheil gràdh do Dhia, *eadhon* dhoibh-san a ghairmeadh a réir *a* rùin.

29 Oir an dream a roimhaithnich e, roimh-orduich e iad mar an ceudna, *chum bhi* comh-chosmhuil ri ìomhaigh a Mhic, chum gu'm biodh esan 'na cheud-ghin am measg mòrain bhràithre.

30 Agus an dream a roimhorduich e, ghairm e iad mar an ceudna: agus an dream a ghairm e, dh'fhìreanaich e mar an ceudna: agus an dream a dh'fhìreanaich e, ghlòraich e mar an ceudna.

31 Ciod uime sin a their sinn ris na nithibh sin? Ma tha Dia leinn, cò *dh'fheudas bhi* 'nar n-aghaidh?

32 An ti nach do chaomhain a Mhac féin, ach a thug thairis e air ar son-ne uile, cionnus maille ris-san nach toir e, mar an ceudna, dhuinn gu saor na h-uile nithe?

33 Cò a chuireas coire sam bith á leth daoine taghta Dhé? *Is e* Dia a dh'fhìreanaicheas[5],

34 Cò a dhìteas? *Is e* Criosd a fhuair bàs, seadh tuilleadh fòs, a dh'éirich a rìs, agus a ta air deas làimh Dhé, neach a ta mar an ceudna a' deanamh eadar-ghuidhe air ar son-ne.

35 Cò a sgaras[6] sinn o ghràdh Chriosd? *an dean* trioblaid, no àmhghar, no geur-leanmhuinn, no gorta, no lomnochduidh, no cunnart, no claidheamh?

36 (A réir mar a ta e sgrìobhta, Air do shon-sa mharbhadh sinn rè an là; mheasadh sinn mar chaoraich chum marbhaidh.

37 Ni h-eadh, ach anns na nithibh sin uile tha sinn a' toirt tuilleadh agus buaidh, trìd-san a ghràdhaich sinn.

---

[1] *gach uile chreutair.* [2] *sùil.* [3] *guidhe.* [4] *dealbh.*

[5] *a shaoras, a ghairmeas glan o chionta.* [6] *dhealaicheas.*

38 Oir a ta dearbh-bheachd
agam, nach bi bàs, no beatha,
no aingil, no uachdaran-
achda, no cumhachda, no
nithe a ta làthair, no nithe a
ta ri teachd,
39 No àirde, no doimhne,
no creutair sam bith eile,
comasach air sinne a sgaradh
o ghràdh Dhé a ta ann an
Iosa Criosd ar Tighearn.

CAIB. IX.

1 *Tha Pòl doilich air son nan Iudhach.* 7 *Cha b'iad sliochd Abrahaim uile clann a' gheallaidh.* 18 *Tha Dia a' deanamh tròcair air an dream a's toil leis.* 21 *Feudaidh an cumadair an ni a's àill leis a dheanamh ris a' chriadh.*

A TA mi a' labhairt na
fìrinn ann an Criosd,
cha dean mi breug, (air bhi
do m' choguis a' deanamh
fianuis domh san Spiorad
naomh :)
2 Gu bheil doilgheas mòr
orm, agus cràdh air mo chridhe
an còmhnuidh.
3 Oir ghuidhinn mi féin a
bhi dealaichte[1] o Chriosd,
air son mo bhràithre, mo
luchd-dàimh a thaobh na
feòla :
4 A ta 'nan Israelich ; d'am
buin an uchd-mhacachd, agus
a' ghlòir, agus na coimh-
cheangail, agus tabhairt an
lagha, agus seirbhis *Dé,* agus
na geallanna ;
5 D'am buin na h-aith-
riche, agus o'm bheil Criosd
a thaobh na feòla, neach is
e Dia os ceann nan uile,
beannaichte gu siorruidh.
Amen.
6 Cha'n e gu bheil focal
Dé gun éifeachd. Oir cha'n
Israelich iadsan uile a ta o
Israel
7 Agus ni mò do bhrìgh
gur sliochd do Abraham iad,
a ta iad uile 'nan cloinn : ach,
Ann an Isaac ainmichear do
shìol.
8 Is e sin ri ràdh, Cha'n
iad clann na feòla clann
Dhe : ach is iad clann a'
gheallaidh a mheasar mar
shìol.
9 Oir *is* e so focal a'
gheallaidh, A réir an àm so[2]
thig mi, agus bithidh mac aig
Sara.
10 Agus cha'n e mhàin *so,*
ach Rebeca mar an ceudna
'nuair a thoirrcheadh i o aon,
eadhon Isaac ar n-athair-ne ;
11 (Oir mun do rugadh *na
naoidheana,* agus mun d'rinn
iad maith no olc, chum gu'm
biodh rùn Dé a réir an tagh-
aidh seasmhach, cha'n ann o
oibribh ach o'n ti a ghairm-
eas ;)
12 A dubhradh rithe, Ni
an neach a's seine seirbhis
do'n neach a's òige.
13 A réir mar a ta e
sgrìobhta, Ghràdhaich mi Ia-
cob, ach dh'fhuathaich mi
Esau.
14 Ciod a their sinn ma
ta? *am bheil* eucoir maille ri
Dia? Nar leigeadh Dia.
15 Oir a ta e ag ràdh ri
Maois, Ni mi tròcair air an
neach air an dean mi tròcair,
agus gabhaidh mi truas do'n
neach d'an gabh mi truas.
16 Uime sin cha'n ann
o'n ti leis an àill, no o'n ti
a ruitheas, ach o Dhia a ni
tròcair.
17 Oir a ta an sgriobtuir

[1] *malluichte, air mo dheanamh a'm' mhallachadh.*

[2] *Air an am so.*

ag ràdh ri Pharaoh, Is ann
chum na crìche so féin a thog
mi suas thu, chum gu'm
foillsichinn mo chumhachd
annad, agus chum gu'm biodh
m'ainm iomraideach air feadh
na talmhainn uile.
18 Uime sin ni e tròcair
air an ti a's àill leis, agus an
ti a's àill leis cruaidhichidh e.
19 Their thu ma ta rium,
C'ar son a ta e ma seadh a'
faghail croin? oir cò a chuir
an aghaidh a thoile?
20 Ni h-eadh ach, O a
dhuine, cò thusa a ta tagradh
an aghaidh Dhé? An abair
an ni a chumadh ris an ti a
chum *e*, C'ar son a rinn thu
mi mar so?
21 Nach 'eil cumhachd
aig a' chriadhadair[1] air a'
chriadh, ionnus gu'n dean-
adh e do'n aon mheall aon
soitheach chum urraim[2], a-
gus soitheach eile chum eas-
urraim.
22 *Ciod* ma's e, air bhi
do Dhia toileach 'fhearg a
nochdadh, agus a chumhachd
a dheanamh aithnichte, gu'n
d' fhuiling[3] e le mòr fhad-
fhulangas soithiche na feirge
air an ulluchadh chum sgrios:
23 Agus chum gu'n dean-
adh e aithnichte saoibhreas
a ghlòire air soithichibh na
tròcair, a dh'ulluich e roimh-
làimh chum glòire,
24 Eadhon sinne a ghairm
e, cha'n e mhàin do na h-
Iudhaich, ach mar an ceudna
do na Cinnich.
25 Mar a ta e ag ràdh mar
an ceudna ann an Hosea,
Goiridh mi mo phobull
diubh-san nach robh 'nam
pobull domh; agus *bean*
ghràdhach dh'ise nach robh
ghràdhach.
26 Agus tarlaidh, anns an
ionad san dubhradh riu, Cha
sibh mo phobull-sa; an sin
gu'n goirear Clann an Dé
bheò dhiubh.
27 Tha Esaias mar an
ceudna ag éigheach mu thim-
chioll Israeil, Ged tha àir-
eamh chloinn Israeil mar
ghaineamh na fairge, is fuigh-
eall a thèarnar.
28 Oir crìochnaichidh e an
obair, agus gearraidh e goirid
i an ceartas[4]: do bhrìgh gu'n
dean an Tighearn obair ghoir-
id air an talamh.
29 Agus mar a thubhairt
Esaias roimhe, Mur fàgadh
Tighearn nan sluagh sìol ag-
ainne, dheantadh sinn mar
Shodom, agus bhitheamaid
cosmhuil ri Gomorrah.
30 Ciod a their sinn ma
seadh? Gu'n d'ràinig na
Cinnich, nach robh a lean-
tuinn fìreantachd, air fìreant-
achd, eadhon an fhìreantachd
a ta o chreidimh:
31 Ach cha do ràinig Is-
rael, a bha leantuinn lagha
na fìreantachd, air lagh na
fìreantachd.
32 C'ar son? A chionn
nach ann o chreidimh, ach
mar gu'm b'ann o oibribh an
lagha *a dh'iarr iad i:* oir
thuislich iad air a' chloich-
thuislidh sin;
33 Mar a ta e sgrìobhta,
Feuch, cuiream ann an Sion
clach-thuislidh, agus carraig
oilbheim: agus gach neach a
chreideas ann-san, cha chuir-
ear gu nàire e.

---

[1] *fear deanamh shoithiche creadha.*
[2] *onoir.*
[3] *gu'n do ghiùlain.*
[4] *fìreantachd.*

CAIB. X.

1 *Tha an sgriobtuir a' nochdadh an eadar-dhealachaidh a ta eadar fìreantachd an lagha, agus a' chreidimh;* 11 *agus nach cuirear a h-aon do na h-Iudhaich, no do na Cinnich sin uile a chreideas, fuidh amhluadh.*

A BHRAITHRE, is e dùrachd[1] mo chridhe, agus m' urnuigh ri Dia air son Israeil, gu'm biodh iad air an tearnadh.
2 Oir a ta mi deanamh fianuis doibh, gu bheil eud[2] aca thaobh Dhé, ach cha'n ann a réir eòlais.
3 Oir air dhoibh bhi aineolach air fìreantachd Dhé, agus ag iarraidh am fìreantachd féin a chur air chois, cha do strìochd[3] iad do fhìreantachd Dhé.
4 Oir is e Criosd crìoch an lagha, chum fìreantachd do gach neach a chreideas.
5 Oir a ta Maois a' cur an céill na fìreantachd a ta o'n lagh, *eadhon*, An duine a ni na nithe sin, gu'm bi e beò leo.
6 Ach mar so a ta an fhìreantachd a ta o chreidimh ag ràdh, Na abair ann do chridhe, Cò théid suas air nèamh? (sin r'a ràdh a thoirt Chriosd a nuas;)
7 No, Cò a théid sìos do'n doimhne? (sin r'a ràdh, a thoirt Chriosd a rìs air ais o na marbhaibh:)
8 Ach ciod a ta i ag ràdh? Tha 'm focal am fagus duit, ann do bheul, agus ann do chridhe; 'se sin focal a' chreidimh a tha sinne a' searmonachadh,
9 Ma dh'aidicheas tu le d' bheul an Tighearn Iosa, agus ma chreideas tu ann do chridhe, gu'n do thog Dia o na marbhaibh e, gu'n saorar thu.
10 Oir is ann leis a' chridhe a chreidear chum fìreantachd, agus leis a' bheul a dh'aidichear chum slàinte.
11 Oir a ta an sgriobtuir ag ràdh, Ge b'e neach a chreideas ann-san cha nàraichear e.
12 Oir cha'n 'eil eadar-dhealachadh eadar an t-Iudhach agus an Greugach: oir an t-aon Tighearn a ta os ceann nan uile, tha e saoibhir do na h-uile a ghairmeas air.
13 Oir ge b'e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, tèarnar e.
14 Ach cionnus a ghairmeas iad airsan anns nach do chreid iad? agus cionnus a chreideas iad anns an ti air nach cual iad *iomradh?* agus cionnus a chluinneas iad gun searmonaiche?
15 Agus cionnus a ni iad searmoin, mur cuirear iad? mar a ta e sgrìobhta, Cia sgiamhach cosa na muinntir sin a ta searmonachadh soisgeil[4] na sìthe, a ta toirt sgéil aoibhneich air nithibh maithe?
16 Ach cha robh iad uile ùmhal do'n t-soisgeul. Oir tha Esaias ag ràdh, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithrisne[5]?
17 Uime sin, is ann o éisdeachd a thig creidimh, agus éisdeachd tre fhocal Dé.
18 Ach a ta mi ag ràdh, Nach cual iad? Chuala gu deimhin, chaidh am fuaim air

---

[1] *làn toil.*
[2] *teas-ghràdh.* [3] *ghéill.*
[4] *soisgeulachadh.*
[5] *na chual e uainne.*

feadh gach tìre a mach, agus
àm briathra gu iomallaibh an
domhain.
19 Ach a ta mi ag ràdh,
Nach robh fios aig Israel?
Air tùs, tha Maois ag ràdh,
Cuiridh mi eud oirbh le *Cinn-
each* nach 'eil 'nan Cinneach,
agus le Cinneach neo-thuigs-
each cuiridh mi fearg oirbh.
20 Ach a ta Esaias ro
dhàna, agus a ta e ag ràdh,
Fhuaradh mi leo-san nach
d'iarr mi; dh'fhoillsicheadh
mi dhoibh-san nach d'fhios-
raich air mo shon.
21 Ach ri Israel a ta e ag
ràdh, Shìn mi mach mo làmh-
an rè an là gu h-iomlan ri
pobull eas-ùmhal agus a
labhras a'm' aghaidh.

CAIB. XI.

1 *Cha do thilg Dia Israeil uile uaith.* 7 *Thaghadh cuid, ged chruaidhicheadh a' chuid eile.* 16 *Tha dòchas mu'n ath-philleadh.* 18 *Cha'n fheud na Cinnich uaill-thàir a dheanamh orra;* 26 *oir tha gealladh gu'n tèarnar iad.*

A TA mi ag ràdh ma seadh,
An do thilg Dia a phob-
ull uaith? Nar leigeadh Dia.
Oir is Israeleach mise féin
mar an ceudna, do shliochd
Abrahaim, do thréibh Bhen-
iamin.
2 Cha do thilg Dia uaith a
phobull a roimh-aithnich e.
Nach 'eil fhios agaibh ciod e
a ta an sgriobtuir ag ràdh
mu Elias? cionnus a ta e a'
deanamh eadar-ghuidhe[1] ri
Dia an aghaidh Israeil, ag
ràdh,
3 A Thighearn, mharbh
iad t'fhàidhean, agus leag
iad sìos t'altairean; agus dh'-
fhàgadh mise a'm' aonar,
agus tha iad ag iarraidh m'-
anama.
4 Ach ciod a ta freagradh
Dhé ag ràdh ris? Dh'fhàg mi
dhomh féin seachd mìle fear,
nach do lùb an glùn do
dhealbh Bhaail.
5 Agus mar sin mar an
ceudna tha san àm so a làth-
air fuigheall a réir taghaidh
a' ghràis.
6 Agus ma's ann tre ghràs,
cha'n ann o oibribh ni's mò;
no cha ghràs gràs ni's mò.
Ach ma's ann o oibribh, cha'n
ann o ghràs á sin suas: no
cha'n obair á sin suas obair.
7 Ciod ma seadh? An ni
sin a ta Israel ag iarraidh,
cha do ràinig e air; ach ràinig
an taghadh air, agus chaidh
a' chuid eile a dhalladh:
8 Mar a ta e sgrìobhta,
Thug Dia dhoibh spiorad na
suaine, sùilean chum nach
faiceadh iad, agus cluasan
chum nach cluinneadh iad,
gus an là an diugh.
9 Agus a ta Daibhidh, ag
ràdh, Biodh am bord mar
ribe, agus mar inneal-glac-
aidh, agus mar cheap-tuis-
lidh, agus mar dhìol-thuar-
asdail dhoibh:
10 Biodh an sùilean air an
dorchachadh, chum nach faic
iad; agus crom-sa an druim
an còmhnuidh.
11 A ta mi ag ràdh uime
sin, An do thuislich iad
ionnus gu'n tuiteadh iad?
Nar leigeadh Dia: ach tre an
tuiteam-san tha slàinte *ai*
teachd chum nan Cinneach
chum iadsan a bhrosnuchadh
gu h-eud.
12 Ma's e an tuiteam-sa
saoibhreas an domhain, agu
an lughdachadh saoibhrea
nan Cinneach, cia's mò n

[1] *a' tagradh.*

sin a *bhitheas* an lànachd?
13 Oir is ann ribhse a ta
mi a' labhairt, a Chinneacha;
do bhrìgh gur mi abstol nan
Cinneach, tha mi toirt urraim
do m' dhreuchd[1]:
14 Ma dh'fheudas mi air
chor sam bith mo choimh-
fheòil a bhrosnuchadh gu
h-eud, agus gu'n tearuinn mi
dream àraidh dhiubh.
15 Oir ma's e an tilgeadh-
san air falbh réiteachadh an
domhain; ciod e an ath-
ghabhail, ach beatha o na
marbhaibh?
16 Oir ma ta an ceud-thor-
adh naomh, tha am meall
naomh mar an ceudna: agus
ma ta an fhreumh naomh, *tha*
na geuga *mar sin* mar an
ceudna.
17 Agus ma tha cuid do na
geugaibh air am briseadh
dheth, agus gu bheil thusa,
a bha a'd' chrann-oladh fiadh-
aich, air do shuidheachadh
'nam measg, agus maille riu
a' faotainn comh-pairt do
fhrèimh agus do reamhrachd
a' chroinn-oladh;
18 Na dean uaill an agh-
aidh nan geug: ach ma ni
thu uaill 'nan aghaidh, cha
tusa a dh'iomchaireas an
fhreumh, ach an fhreumh
thusa.
19 Their thu uime sin,
Bhriseadh dheth na geuga,
chum gu suidhichteadh mise
'nan àit.
20 Ro mhaith; air son am
mi chreidimh bhriseadh iad-
san dheth, agus a ta thusa a'
seasamh tre chreidimh. Na
bi àrd-inntinneach, ach fo
eagal.
21 Oir mur do chaomhain
Dia na geuga nàdurra, *biodh
eagal ort* nach caomhain e
thusa mar an ceudna.
22 Feuch uime sin maith-
eas agus geur-cheartas Dé:
geur-cheartas d'an taobhsan
a thuit; ach do d' thaobh-sa,
maitheas, ma bhuanaicheas
tu 'na mhaitheas; agus mur
buanaich, gearrar dheth thusa
mar an ceudna.
23 Agus suidhichear iadsan
mar an ceudna, mur buanaich
iad 'nam mi-chreidimh: oir a
ta Dia comasach air an suidh-
eachadh a rìs.
24 Oir ma ghearradh thusa
as a'chrann-oladh a bha fiadh-
aich a thaobh nàduir, agus
gu'n do shuidhicheadh ann
an deadh chrann-oladh thu an
aghaidh nàduir; cia mòr a's
mò na sin a shuidhichear na
geuga nàdurra 'nan crann-
oladh féin?
25 Oir cha b'àill leam, a
bhràithre, sibhse bhi aineol-
ach air an rùn-dìomhair so,
(chum nach biodh sibh glic
'nur barail féin,) gu'n do
tharladh doille ann an cuid
do Israel, gus an tig iom-
laineachd nan Cinneach a
steach.
26 Agus mar sin bithidh
Israel uile air an tèarnadh[2]:
mar a ta e sgrìobhta, Thig am
Fear-saoraidh o Shion, agus
tionndaidhidh e mi-dhiadh-
achd o Iacob:
27 Oir is e so mo choimh-
cheangal riu, 'nuair a bheir
mi air falbh am peacanna.
28 Thaobh an t-soisgeil, *is*
naimhdean iad air bhur
sonsa: ach a thaobh an tagh-
aidh, *tha iad* gràdhaichte air
son nan aithriche.

---

[1] *oifig.*

[2] *slànuchadh*

29 Oir a ta tiodhlacan agus
gairm Dhé gun aithreachas.
30 Oir mar a bha sibhse
roimhe so eas-ùmhal do Dhia,
ach a nis a fhuair sibh tròcair
tre am mi-chreidimh-san:
31 Amhuil sin a ta iadsan
san àm so eas-ùmhal [1], chum
tre bhur tròcair-sa gu'm faigh
iad tròcair mar an ceudna.
32 Oir dhruid Dia iad uile
ann am mi-chreidimh [2], chum
tròcair a dheanamh air na h-
uile.
33 O doimhne saoibhris
araon gliocais agus eòlais
Dé! Cia do-rannsachaidh a
bhreitheanais, agus do-lorg-
achaidh a shlighean!
34 Oir cò aig an robh fios
inntinn an Tighearna, no cò
bu chomhairleach dha?
35 No cò thug dha air tùs,
agus a làn'dìolar a rìs dha e?
36 Oir is ann uaithe-san,
agus trid-san, agus air a shon-
san *a ta* na h-uile nithe:
dha-san *gu robh* glòir gu siorr-
uidh. Amen.

CAIB. XII.

1 *Is còir do thròcair Dhé sinne aomadh gu Dia a thoileachadh;* 3 *cha chòir do dhuine sam bith meas tuilleadh as maith bhi aige dheth féin:* 6 *ach is còir do gach aon feitheamh air an dreuchd sin, a dh'earbadh ris.* 9 *Tha gràdh, agus mòran do dhleasdanais eile air an iarraidh uainn.*

AIR an aobhar sin guidh-
eam oirbh, a bhràithre,
tre thròcairibh Dhé, bhur
cuirp a thoirt 'nam beo-ìob-
airt, naomh, thaitnich do
Dhia, *ni a's e* bhur seirbhis [3]
reusonta.
2 Agus na bithibh air bhur
cumadh ris an t-saoghal so:
ach bithibh air bhur cruth-
atharrachadh tre ath-nuadh-
achadh bhur n-inntinn, chum
gu'n dearbh sibh ciod i toil
mhaith, thaitneach, agus
dhiongmhalta sin Dhé.
3 Oir a ta mi ag ràdh,
troimh a' ghràs a thugadh
dhomh-sa, ris gach neach
'nur measg, gun smuaineach-
adh *uime féin* ni's àirde na 's
còir dha smuaineachadh; ach
smuaineachadh am measarr-
achd [4], a réir mar a roinn Dia
ris gach neach tomhas a'
chreidimh.
4 Oir mar a ta mòran
bhall againn ann an aon
chorp, agus nach e'n t-aon
ghnìomh [5] a th'aig gach ball;
5 Amhuil sin ged tha sinne
'nar mòran, is aon chorp ann
an Criosd sinn, agus is buill
sinn gach aon fa leth d'a
chéile.
6 Uime sin air bhi do
thiodhlacaibh againn, eadar-
dhealaichte [6] a réir a' ghràis
a thugadh dhuinn, ma's fàidh-
eadaireachd, *deanamaid fàidh-
eadaireachd* a réir tomhais a'
chreidimh:
7 No ma's frithealadh,
thugamaid aire d'ar fritheal-
adh; no an ti a theagaisgeas,
thugadh e aire d'a theagasg;
8 No an ti a bheir earail [7],
thugadh e aire d'a earail: an ti
a roinneas *an déirc, roinneadh
e i* an treibhdhireachd [8]; an
ti a riaghlas, *deanadh se e* le
dùrachd; an ti a ni tròcair,
deanadh se e gu suilbhir.
9 *Biodh bhur* gràdh gun
cheilg. Biodh gràin agaibh

[1] *cha do chreid iadsan.*
[2] *eas-umhlachd.*
[3] *aoradh.* [4] *stuaim.*
[5] *obair, oifig.*
[6] *eagsamhuil.* [7] *comhairle.*
[8] *aon-fhillteachd.*

do'n olc, dlùth-leanaibh ris
an ni a tha maith.
10 *Bithibh* teo-chridheach
d'a chéile le gràdh bràthair-
eil, ann an urram a' toirt
toisich gach aon d'a chéile :
11 Gun bhi leasg ann an
gnothuichibh: dùrachdach[1]
'nur spiorad; a' deanamh
seirbhis do'n Tighearn :
12 A' deanamh gairdeach-
ais an dòchas : foighidneach
an trioblaid; maireannach
ann an urnuigh :
13 A' comh-roinn ri uir-
easbhuidh nan naomh; a'
gnàthachadh aoidheachd.
14 Beannaichibh an dream
a ta deanamh geur-lean-
mhuinn oirbh: beannaichibh,
agus na mallaichibh.
15 Deanaibh gairdeachas
maille riu-san a ta ri gaird-
eachas, agus caoidh maille
riu-san a ta ri caoidh.
16 Bithibh a dh'aon rùn[2]
d'a chéile. Na biodh bhur
cion air nithibh àrda[3], ach
cuiribh sibh féin an comh-
inbhe riu-san a ta ìosal. Na
bithibh glic 'nur barail féin.
17 Na ìocaibh olc air son
uilc do dhuine sam bith.
Ulluichibh nithe ciatach am
fianuis nan uile dhaoine.
18 Ma dh'fheudas e bhi,
mheud 's a ta e'n comas
duibh, bithibh an sìth ris na
h-uile dhaoinibh.
19 *A chàirde* gràdhach, na
deanaibh dioghaltas air bhur
son féin, ach thugaibh àit
do'n fheirg: oir a ta e
sgrìobhta, Is leam-sa diogh-
altas; ìocaidh mi, tha an
Tighearn ag ràdh.
20 Uime sin ma bhios do
nàmhaid ocrach, thoir biadh
dha; ma bhios e tartmhor[4],
thoir deoch dha: oir le so a
dheanamh carnaidh tu eibhle
teine air a cheann.
21 Na tugadh buaidh ort
leis an olc, ach thoir-sa[5]
buaidh air an olc leis a'
mhaith.

CAIB. XIII.

1 Umhlachd, agus dleasdanais eile a's còir dhuinn chur an gnìomh do uachdaranaibh. 8 'Se gràdh coimhlionadh an lagha. 11 Tha geòcaireachd, agus misg, agus oibre an dorchadais ro neo-chubhaidh do àm an t-soisgeil.

BIODH gach anam[6] ùmhal
do na h-àrd-chumhachd-
aibh. Oir cha'n 'eil cumh-
achd ann ach o Dhia: agus
na cumhachdan a ta ann, is
ann le Dia[7] a dh'orduicheadh
iad.
2 Air an aobhar sin, ge b'e
air bith a chuireas an aghaidh
a' chumhachd, tha e cur an
aghaidh orduigh Dhé: agus
iadsan a chuireas 'na agh-
aidh, gheibh iad breitheanas[8]
dhoibh féin.
3 Oir cha'n 'eil uachdarain
'nan aobhar eagail do dheadh
oibribh, ach do dhroch oib-
ribh. Uime sin, am miann
leat bhi gun eagal an uachd-
arain ort? dean am maith,
agus gheibh thu cliù uaith.
4 Oir is esan seirbhiseach
Dhé chum maith dhuit. Ach
ma ni thu an t-olc, biodh
eagal ort; oir cha'n ann gu
dìomhain a tha e giùlan a'
chlaidheimh: oir is e seir-
bhiseach Dhé e, 'na dhiogh-
altair feirge air an ti a ni olc.

---

[1] *beothail, faobharach.*
[2] *inntinn, toil.*
[3] *Na bithibh àrd-inntinneach.*

[4] *ìotmhor.* [5] *beir-sa.*
[6] *gach neach.* [7] *fuidh Dhia.*
[8] *dìteadh.*

5 Uime sin is éigin bhi ùmhal, cha'n ann a mhàin air son feirge, ach mar an ceudna air son coguis.

6 Oir, air an aobhar so, tha sibh mar an ceudna a' toirt cìse *dhoibh:* oir is iad seirbhisich Dhé iad, a' sìor-fheitheamh air an ni so féin.

7 Air an aobhar sin thugaibh do na h-uile[1] an dlighe féin: càin dhasan d'an *dlighear* càin, cìs dhasan d'an *dlighear* cis, eagal dhasan d'an *dlighear* eagal, agus urram dhasan d'an *dlighear* urram.

8 Na biodh fiacha sam bith aig aon neach oirbh, ach a mhàin a chéile a ghràdhachadh: oir an ti aig am bheil gràdh do neach eile, choimhlion e an lagh.

9 Oir an ni so, Na dean adhaltrannas, Na dean mortadh, Na goid, Na dean fianuis bhréige, Na sanntaich; agus ma tha àithne sam bith eile ann, tha i air a cur sìos gu h-aithghearr fo 'n fhocal so, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin.

10 Cha dean gràdh lochd do choimhearsnach: air an aobhar sin *is e* an gràdh coimhlionadh an lagha.

11 Agus so, air dhuibh fios na h-aimsir a bhi agaibh, gur mithich dhuinn a nis mosgladh o chodal: oir a ta ar slàinte nis ni's faigse na 'nuair a chreid sinn.

12 Tha cuid mhòr do'n oidhche air dol seachad[2], tha an là am fagus: uime sin cuireamaid dhinn oibre an dorchadais, agus cuireamaid umainn armachd[3] an t-soluis.

13 Gluaiseamaid gu cubhaidh mar anns an là; cha'n ann an ruidhteireachd[4] agus am misg, no an seòmradaireachd agus am macnus, no an aisith agus am farmad.

14 Ach cuiribh umaibh an Tighearn Iosa Criosd, agus na deanaibh ulluchadh air son na feòla, chum *a* h-anamhianna *a choimhlionadh.*

CAIB. XIV.

1 *Cha'n fheud daoine tàir a dheanamh, no chéile a dhìteadh air son nithe coimhdheis:* 13 *ach bhi faicilleach gun oilbheum a thoirt seachad;* 15 *oir dhearbh an t-abstol gu bheil sin mi-cheaduichte, le iomadh reuson.*

GABHAIBH ris an neach a ta anmhunn[5] sa' chreidimh, *ach* cha'n ann chum deasboireachd amharusach.

2 Oir a ta aon a' creidsinn gu'm feud e na h-uile nithe itheadh: ach a ta esan a ta anmhunn ag itheadh luibheanna.

3 Na deanadh esan a ta 'g itheadh, tàir airsan nach 'eil ag itheadh; agus na tugadh esan nach 'eil ag itheadh, breth air an ti a dh'itheas: oir ghabh Dia ris.

4 Cò thusa a ta toirt breth air seirbhiseach duine eile? d'a mhaighstir féin seasaidh, no tuitidh e: seadh, cumar suas e; oir is comasach Dia air a chumail 'na sheasamh.

5 Tha meas aig neach air là[6] thar là: agus tha meas aig neach eile air gach là *mar a chéile.* Biodh làn-dearbhadh aig gach duine 'na inntinn féin.

[1] *do gach neach.*
[2] *tharuinn.* [3] *éididh.*
[4] *anabhar.* [5] *lag.*
[6] *suim aig neach do là.*

6 An ti aig am bheil suim
do'n là, is ann do'n Tighearn
a tha suim aige *dha;* agus an
ti aig nach 'eil suim do'n là,
is ann do'n Tighearn nach
'eil suim aige *dha*. An ti a
ta 'g itheadh, is ann do'n
Tighearn a tha e 'g itheadh,
oir tha e toirt buidheachais
do Dhia; agus an ti nach 'eil
ag itheadh, is ann do'n Tigh-
earn nach ith e, agus bheir e
buidheachas do Dhia.
7 Oir cha'n 'eil a h-aon
againn beò dha féin, agus
cha'n 'eil a h-aon againn a'
bàsachadh dha féin.
8 Oir ma's beò dhuinn, is
ann do'n Tighearn a tha sinn
beò: agus ma's bàs duinn,
is ann do'n Tighearn a tha
sinn a' bàsachadh: uime sin
ma's beatha no bàs dhuinn,
is leis an Tighearn sinn.
9 Oir is ann chum so a
fhuair Criosd bàs, agus a
dh'éirich e, agus a tha e beò
a rìs, chum gu'm biodh e 'na
Thighearn air na beothaibh
agus air na marbhaibh.
10 Ach c'ar son a ta thusa
a' toirt breth air do bhràth-
air? no c'ar son a ta thusa
a' deanamh tarcuis air do
bhràthair? oir seasaidh sinn
gu léir am fianuis caithir-
breitheanais Chriosd.
11 Oir a ta e sgrìobhta,
Mar is beò mise, a ta an
Tighearn ag ràdh, lùbaidh
gach glùn dhomh-sa, agus
aidichidh gach teangadh do
Dhia.
12 Air an aobhar sin, bheir
gach aon againn cunntas
uime féin do Dhia.
13 Uime sin na tugamaid
breth air a chéile ni's mò:
ach gu ma fearr leibh a
bhreth so thoirt, gun aobhar-
tuiteam no oilbheim a thoirt
do bhràthair.
14 Oir a ta fhios agam, a-
gus is dearbh leam anns an
Tighearn Iosa, nach 'eil ni
sam bith neòghlan dheth
féin: ach do'n ti a mheasas
ni sam bith neòghlan, dhasan
a ta e neòghlan.
15 Ach ma bhios doilgheas
air do bhràthair air son bìdh,
a nis cha'n 'eil thu a' gluasad
a réir a' ghràidh. Na sgrios[1]
le d' bhiadh esan air son an
d'fhuiling Criosd bàs.
16 Air an aobhar sin, na
labhrar olc mu bhur[2] maith.
17 Oir cha bhiadh agus
deoch rìoghachd Dhé, ach
fìreantachd, agus sìth, a-
gus aoibhneas san Spiorad
naomh.
18 Oir ge b'e ni seirbhis
do Chriosd anns na nithibh
so, tha e taitneach do Dhia,
agus tha e dearbhta do dhaoin-
ibh.
19 Uime sin leanamaid na
nithe a bhios chum sìthe[3], a-
gus na nithe a bhios chum
togail suas a chéile.
20 Na sgrios obair Dhé air
son bìdh. Gu deimhin tha
na h-uile nithe glan; ach is
olc do'n duine sin a dh'itheas
le h-oilbheum.
21 *Is* maith an ni gun fheoil
itheadh, no fìon òl, no *ni air
bith a dheanamh* leis am faigh
do bhràthair tuisleadh no
oilbheum, no leis an deanar
lag e.
22 Am bheil creidimh agad?
Biodh e agad dhuit féin am
fianuis Dé: Is beanniachte
an duine sin nach dìt e féin

[1] *cuir am mugha.* [2] *'ur.*

[3] *a stiùras chum sìochaint.*

anns an ni sin a mheasas e ceaduichte.

23 Ach esan a ni eadar-dhealachadh[1] tha e air a dhìteadh ma dh'itheas e, a chionn nach ann o chreidimh *a tha e ag itheadh:* oir gach ni nach 'eil o chreidimh, is peacadh e.

CAIB. XV.

1 Is còir dhoibh-san a tha làidir giùlan leo-san a ta anmhunn. 2 Cha'n fheud sinn sinn fein a thoileachadh, 3 oir cha d'rinn Criosd sin, 7 ach gabhail r'a chéile, mar a rinn Criosd ruinn uile, 9 araon ris na h-Iudhaich agus ris na Cinnich.

UIME sin is còir dhuinne a ta làidir, giùlan le anmhuinneachd na muinntir sin a ta lag, agus gun sinn féin a thoileachadh.

2 Toilicheadh gach aon againn a choimhearsnach g'a mhaith chum a thogail suas.

3 Oir cha do thoilich eadhon Criosd e féin; ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Thuit toibheum[2] na muinntir sin a thug toibheum dhuit ormsa.

4 Oir ge b' iad nithe air bith a sgrìobhadh roimh so, is ann chum ar teagaisg-ne a sgrìobhadh iad; chum tre fhoighidin agus comhfhurtachd nan sgriobtuir gu'm biodh dòchas[3] againne.

5 A nis gu tugadh Dia na foighidin agus na comhfhurtachd dhuibh-sa bhi dh'aon inntinn a thaobh a chéile, a réir Iosa Criosd:

6 Chum gu'm feud sibh a dh'aon inntinn, *agus* le aon bheul, glòir a thoirt do Dhia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd.

7 Uime sin gabhaibh-sa r'a chéile, eadhon mar a ghabh Criosd ruinne, chum glòire Dhé.

8 A nis a ta mi ag ràdh, Gu robh Iosa Criosd 'na mhinisteir an timchiollghearraidh air son fìrinn Dé, chum geallanna nan aithriche a dhaingneachadh:

9 Agus chum gu'n tugadh na Cinnich glòir do Dhia air son a thròcair: a réir mar a ta e sgrìobhta, Air an aobhar so aidichidh mi thu[4] am measg nan Cinneach, agus seinnidh mi *ceòl* do d' ainm.

10 Agus a rìs a ta e ag ràdh, Deanaibh gairdeachas, a Chinneacha, maille r'a phobull-san.

11 Agus a rìs, Molaibh an Tighearn, a Chinneacha uile, agus thugaibh cliù dha, a shlòigh uile.

12 Agus a rìs a ta Esaias ag ràdh, Bithidh freumh Iese *ann*, agus an ti a dh'éireas suas chum uachdaranachd bhi aige air na Cinnich, annsan cuiridh na Cinnich an dòchas.

13 A nis gu'n lìonadh Dia an dòchais sibhse do'n uile aoibhneas agus shìth[5] ann an creidsinn, chum gu'm bi sibh pailt ann an dòchas, tre chumhachd an Spioraid naoimh.

14 Agus a ta cinnt agamsa féin do 'ur taobh-sa, mo bhràithre, gu bheil sibhse lan do mhaitheas, air bhur lìonadh leis an uile eòlas, agus comasach mar an ceudna air a chéile a chomhairleachadh[6].

15 Gidheadh, a bhràithre, sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh

[1] *a ta fuidh amharus.*
[2] *masladh.* [3] *dùil, earbsa.*

[4] *aidicheam dhuit, bheiream cli[ù] dhuit.* [5] *shlochaint.* [6] *theagas[g]*

leis an tuilleadh dànadais, an
càileigin, mar gu cuirinn an
cuimhne sibh, air son a' ghràis
a thugadh dhomh-sa o Dhia.
16 Ionnus gu'm bithinn
a'm' mhinisteir aig Iosa Criosd
do na Cinnich, a' frithealadh
soisgeil Dé, chum gu'm biodh
tabhartas[1] nan Cinneach tait-
neach, air a naomhachadh
leis an Spiorad naomh.
17 Uime sin tha aobhar
uaill agam tre Iosa Criosd,
anns na nithibh sin a bhuin-
eas do Dhia.
18 Oir cha bhi dànachd
agam labhairt air a' bheag do
na nithibh sin, nach d'oib-
rich Criosd leam, chum na
Cinnich a dheanamh ùmhal
am focal agus an gnìomh.
19 Le cumhachd chomh-
ran agus mhìorbhuilean[2],
e cumhachd Spioraid Dé;
onnus o Ierusalem agus mu'n
uairt gu Iliricum, gu'n do
àn-shearmonaich mi soisgeul
Chriosd.
20 Seadh, mar sin bha ro
héidh agam air an t-soisgeul
shearmonachadh, cha'n ann
an ionad san robh Criosd air
inmeachadh, chum nach
gainn air bunait neach eile:
21 Ach a réir mar a ta e
grìobhta, Chi iadsan ris nach
labhradh uime; agus tuig-
h iadsan, nach cuala.
22 Uime sin mar an ceudna
uireadh gu minic bacadh
m o theachd do 'ur n-ionn-
idh-sa.
23 Ach a nis do bhrìgh
ch 'eil agam ionad ni's mò
ns na crìochaibh so, agus
bheil mòr-thogradh agam
cheann mòrain bhliadh-
nacha teachd do 'ur n-ionn-
suidh-sa;
24 Ge b'e uair a thriallas
mi do'n Spàinn, thig mi do
'ur n-ionnsuidh-sa; oir tha
dùil agam sibhse fhaicinn san
dol seachad, agus bhi air mo
thoirt air m' aghaidh leibhse
chum an ionaid sin, ma bhios
mi air tùs an càileigin air mo
lìonadh le 'ur *comhluadar-sa.*
25 Ach a nis tha mi dol gu
Ierusalem, a' fhrithealadh do
na naomhaibh.
26 Oir bu toil leo-san ann
am Macedonia, agus ann an
Achaia, comh-roinn àraidh
a dheanamh ris na naomh-
aibh bochda ta ann an Ieru-
salem.
27 Bu toil leo *gu deimhin*
agus tha iad fo fhiachaibh
dhoibh. Oir ma rinneadh na
Cinnich 'nan luchd comhpairt
d'an nithibh spioradail-san,
is còir dhoibh ministreileachd
a dheanamh dhoibh-san sna
nithibh a bhuineas do'n chol-
uinn.[3]
28 Uime sin air dhomh so
a chrìochnachadh, agus an
uair a sheulaicheas mi an
toradh so dhoibh, gabhaidh
mi do 'ur taobh-sa[4] do'n
Spàinn.
29 Agus a ta fhios agam,
air dhomh teachd do 'ur n-
ionnsuidh-sa, gu'n tig mi ann
an lànachd beannachaidh
soisgeil Chriosd.
30 A nis guidheam oirbh,
a bhràithre, air sgàth an Tigh-
earna Iosa Criosd, agus air
son gràidh an Spioraid, gu'n
dean sibh gleachda[5] maille
rium-sa ann an urnuighibh
air mo shon ri Dia;

ofrail, ìobairt. [2] *Le comhar-
i agus mìorbhuilibh treuna.*

[3] *feòlmhor.*
[4] *bhur ròd-sa.* [5] *spairn.*

31 Chum gu saorar mi
uatha-san nach 'eil a' creid-
sinn ann an Iudea; agus
chum gu'm bi mo sheirbhis
air son[1] Ierusaleim, taitneach
do na naomhaibh:
32 Chum gu'n tig mi do
'ur n-ionnsuidh-sa le h-aoibh-
neas tre thoil Dé, agus gu faigh
mi suaimhneas maille ribh.
33 A nis *gu robh* Dia na
sìthe maille ribh uile. Amen.

CAIB. XVI.

1 Thug Pòl ordugh do na bràithribh fàilte chur air mòran; 17 agus chomhairlich e dhoibh aire a thoirt do'n mhuinntir a ta togail connsaich agus a' toirt oilbheim: 21 agus an déigh iomadh beannachd chrìochnaich e le breith-buidheachais do Dhia.

THA mi ag earbadh ribh[2]
Phebe ar piuthar, a ta
'na searbhanta do'n eaglais a
tha ann an Cenchrea:
2 Chum gu'n gabh sibh
rithe anns an Tighearn, mar
is cubhaidh do naomhaibh,
agus gu'n dean sibh còmh-
nadh rithe anns gach gnothuch
anns am bi feum aice oirbh:
oir rinn i féin còmhnadh ri
mòran, agus rium-sa mar an
ceudna.
3 Cuiribh fàilte air Priscila
agus Acuila mo chomh-oib-
richean ann an Iosa Criosd:
4 (Muinntir a leag sìos am
muineal féin air son m'anama-
sa: d'am bheil a' toirt buidh-
eachais cha'n e mhàin mise,
ach mar an ceudna eaglaisean
nan Cinneach uile.)
5 Mar an ceudna cuiribh
fàilte air an eaglais a tha 'nan
tigh-san. Cuiribh fàilte air
Epenetus a's ionmhuinn leam-
sa, neach is e ceud thoradh
Achaia[3] do Chriosd.
6 Cuiribh fàilte air Muire,
a rinn saothair mhòr air ar
son-ne[4].
7 Cuiribh fàilte air Andro-
nicus agus Iunias mo luchd-
dàimh agus mo chomh-phrìos-
anaich, a tha cliùiteach am
measg nan abstol, agus a bha
ann an Criosd romham-sa.
8 Cuiribh fàilte air Am-
plias a's ionmhuinn leam-sa
san Tighearn.
9 Cuiribh fàilte air Urba-
nus ar comh-oibriche ann an
Criosd, agus *air* Stachis fear
mo ghràidh-sa.
10 Cuiribh fàilte air Apelles
a tha dearbhta ann an Criosd.
Cuiribh fàilte orra-san a tha
do *theaghlach* Aristobuluis.
11 Cuiribh fàilte air Hero-
dion mo charaid. Cuiribh fàilte
orra-san do *theaghlach* Nar-
cisuis, a tha san Tighearn.
12 Cuiribh fàilte air Tri-
phena agus Triphòsa, *mnài* a
tha saoithreachadh san Tigh-
earn. Cuiribh fàilte air Persis
a's ionmhuinn *leam, bean* a
shaothraich gu mòr anns an
Tighearn.
13 Cuiribh fàilte air Rufu
a tha taghta san Tighearn, a-
gus air a mhàthair agus m
mhàthair-sa.
14 Cuiribh fàilte air Asin
critus, Phlegon, Hermas, Pa
trobas, Hermes, agus air n
bràithribh a tha maille riu.
15 Cuiribh fàilte air Philo
logus, agus Iulia, air Nereu
agus a phiuthar, agus Olin
pas, agus na naoimh uile a th
maille riu.
16 Cuiribh fàilte air a chéi
le pòig naoimh. Tha eaglai
ean Chriosd[5] a' cur fàil
oirbh.

[1] *thaobh.*
[2] *Molam dhuibh, earbam ribh.*

[3] *Asia.* [4] *air bhur son-sa.*
[5] *eaglaisean Chriosd (uile.)*

17 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, comharaichibh iad-san a tha togail roinnean[1] agus a' toirt oilbheim, an aghaidh an teagaisg a dh'fhòghluim sibh; agus seachnaibh iad.

18 Oir cha'n 'eil an leithide so a' deanamh seirbhis do 'ur Tighearna Iosa Criosd, ach d'am broinn féin; agus a ta iad le briathraibh mìlse agus le miodal a' mealladh cridheacha na muinntir sin a ta neo-lochdach[2].

19 Oir a ta bhur n-ùmhlachd-sa[3] air teachd chum nan uile *dhaoine*. Uime sin a ta mise a' deanamh gairdeachais do 'ur taobh-sa: gidheadh b'àill leam sibhse bhi glic chum a' mhaith, ach aon-fhillte thaobh an uilc.

20 Agus bruthaidh Dia na sìthe[4] Satan fo 'ur cosaibh gu h-aithghearr. Gràs[5] ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh* maille ribh. Amen.

21 Tha Timoteus mo chomhoibriche a' cur fàilte oirbh, agus Lucius agus Iason agus Sosipater, mo luchd-dàimhe.

22 Tha mise Tertius, a sgrìobh an litir *so*, a' cur fàilte oirbh san Tighearn.

23 Tha Gaius, a tha toirt aoidheachd dhomh-sa agus do'n eaglais uile, a' cur fàilte oirbh. Tha Erastus stiùbhard a' bhaile a' cur fàilte oirbh, agus Cuartus bràthair.

24 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

25 A nis dhasan a tha comasach air sibhse a dhaingneachadh a réir mo shoisgeil-sa, agus searmonachaidh Iosa Criosd, (a réir foillseachaidh an rùin-dìomhair, a bha am folach o thoiseach an domhain,

26 Ach a dh'fhoillsicheadh a nis, agus tre sgriobtuiribh nam fàidhean, a réir àithne an Dé bhith-bhuain, a tha air a dheanamh aithnichte do na h-uile chinnich chum ùmhlachd a' chreidimh.)

27 Do Dhia *a tha* mhàin glic, *gu robh* glòir tre Iosa Criosd gu siorruidh. Amen.

---

[1] *sgaradh, aimhreite, chonnsaichean*
[2] *nach 'eil olc.*
[3] *cliù bhur n-ùmhlachd-sa.*
[4] *siothchaint.* [5] *Deadh-ghean.*

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN
CORINTIANACH.

CAIB. I.

1 *An déigh fàilte agus breith-buidh-eachais,* 12 *dh'earalaich an t-abstol na Corintianaich, agus chronuich e iad air son an aimhréite.* 18 *Sgriosaidh Dia gliocas nan daoine eagnuidh le amaideachd searmon-achaidh, &c.*

POL a ghairmeadh *gu bhi* 'na abstol do Iosa Criosd,
tre thoil Dé, agus Sostenes
ar bràthair
2 Chum eaglais Dé, a ta
ann an Corintus, chum an
dream a tha air an naomh-
achadh ann an Iosa Criosd,
air an gairm *gu bhi* 'nan
naoimh, maille riu-san uile a
tha gairm air ainm ar Tigh-
earna Iosa Criosd anns gach
àit, an *Tighearna-san,* agus ar
Tighearna-ne:
3 Gràs dhuibh-se, agus sìth
o Dhia ar n-Athair, agus *o*'n
Tighearn Iosa Criosd.
4 Tha mi toirt buidheach-
ais do m' Dhia a ghnàth do
'ur taobh-sa, air son gràs Dhé
a thugadh dhuibh-se ann an
Iosa Criosd;
5 Air son gu'n d'rinneadh
saoibhir leis-san sibh anns
gach uile ni, anns gach
ùr-labhradh, agus *anns* gach
eòlas:
6 A réir mar a dhaingnich-
eadh fianuis Chriosd ann-
aibh:
7 Ionnus nach 'eil sibh an
déigh-làimh ann an tiodhlac
sam bith; a' feitheamh ri
foillseachadh ar Tighearna
Iosa Criosd,
8 Neach mar an ceudna a
dhaingnicheas sibh gus a'
chrìch, *chum gu'm bi sibh* neo-
lochdach ann an là ar Tigh-
earna Iosa Criosd,
9 Tha Dia fìrinneach, leis
an do ghairmeadh sibh chum
comh-chomuinn a mhic Iosa
Criosd ar Tighearna.
10 A nis guidheam oirbh,
a bhràithre, tre ainm ar Tigh-
earna Iosa Criosd, gu'n labh-
air sibh uile an t-aon ni, agus
nach bi roinnean[1] 'nur measg;
ach gu'm bi sibh ceangailte
r'a chéile gu diongmhalta ann
an aon inntinn, agus ann an
aon bharail[2].
11 Oir nochdadh dhomh-
sa, a bhràithre, m'ur tim-
chioll-sa, leo-san *a tha do
theaghlach* Chloe, gu bheil
comhstri[3] nur measg.
12 A nis a ta mi ag ràdh
so, gu'n abair gach aon ag-
aibh, Is le Pòl mise[4]; agus is
le Apollos mise; agus is le
Cephas mise; agus is le
Criosd mise.
13 Am bheil Criosd air a
roinn? an e Pòl a cheusadh
air bhur son? no an ann
an ainm Phòil a bhaisteadh
sibh?
14 Tha mi toirt buidheach-
ais do Dhia, nach do bhais

[1] *easaonachda, sgaraidh.*
[2] *bhreth.*

[3] *connsachadh.*
[4] *Is deisciobul do Phòl mise.*

mi aon agaibh, ach Crispus agus Gaius:
15 Air eagal gu'n abradh neach, gu'n do bhaist mi a'm' ainm féin.
16 Agus bhaist mi mar an ceudna teaghlach Stephanais: a thuilleadh air so, cha'n fhios domh an do bhaist mi aon neach eile.
17 Oir cha do chuir Criosd mi a bhaisteadh, ach a shearmonachadh an t-soisgeil; cha'n ann an gliocas focail, chum nach cuirteadh crann-ceusaidh Chriosd an neo-bhrìgh.
18 Oir a ta searmonachadh a' chroinn-cheusaidh 'na amaideachd dhoibh-san a chaillear; ach dhuinne a shaorar, is e cumhachd Dhé e.
19 Oir a ta e sgrìobhta, Sgriosaidh mi gliocas nan *daoine glice*, agus cuiridh mi air cùl tuigse nan *daoine* tuigseach.
20 C'àit am bheil *an duine* glic? c'àit am bheil an sgrìobhaiche? c'àit am bheil deasboir an t-saoghail so? Nach do rinn Dia gliocas an t-saoghail so amaideach?
21 Oir an uair, ann an gliocas Dé, nach b'aithne do'n t-saoghal, tre ghliocas, Dia, bu toil le Dia le amaideachd an t-searmonachaidh iadsan a thèarnadh[1] a ta creidsinn.
22 Oir a ta na h-Iudhaich ag iarraidh comhara, agus a ta na Greugaich a' sireadh gliocais:
23 Ach a ta sinne a' searmonachadh Chriosd air a cheusadh, 'na cheap-tuislidh do na h-Iudhaich, agus do na Greugaich 'na amaideachd;
24 Ach dhoibh-san a ta air an gairm, araon Iudhaich agus Greugaich, Criosd cumhachd Dhé agus gliocas Dhé:
25 Do bhrìgh gur glice amaideachd Dhé na daoine, agus gur treise anmhuinneachd Dhé na daoine.
26 Oir chi sibh féin bhur gairm, a bhràithre, nach iomadh iad a ta glic a thaobh na feòla, nach iomadh cumhachdach, nach iomadh uasal *a ta air an gairm*.
27 Ach ròghnuich Dia nithe amaideach an t-saoghail so, chum gu'n cuireadh e nàire air na daoinibh glice; agus ròghnuich Dia nithe anmhunn an t-saoghail, chum gu'n cuireadh e gu nàire na nithe cumhachdach;
28 Agus nithe an-uasal an t-saoghail, agus nithe tarcuiseach ròghnuich Dia, agus na nithe nach 'eil ann, chum gu'n cuireadh e na nithe a ta ann, an neo-bhrìgh:
29 Ionnus nach deanadh feòil sam bith uaill 'na fhianuis.
30 Ach uaithe-san a ta sibhse ann an Iosa Criosd, neach a rinneadh dhuinne le Dia 'na ghliocas, 'na fhìreantachd, 'na naomhachd, agus 'na shaorsa:
31 Ionnus, a réir mar a ta e sgrìobhta, An ti a ni uaill, deanadh e uaill anns an Tighearn.

CAIB. II.

1 Chuir Pòl an céill ged nach 'eil a shearmonachadh ann an oirdheirceas cainnte, 4 no ann an gliocas dhaoine; 5 gidheadh gu bheil e a' co-sheasamh ann an cumhachd Dhé, agus a' toirt barrachd air gliocas an t-saoghail agus air cumhachd dhaoine.

AGUS an uair a thàinig mise do 'ur n-ionnsuidh-

[1] *a shaoradh, a shlànuchadh.*

sa, a bhràithre, cha b'ann le oirdheirceas cainnte, no gliocais a thàinig mi, a' cur an céill duibh teisteis Dhé.

2 Oir chuir mi romham gun eòlas a ghabhail [1] air ni sam bith 'nur measg, ach air Iosa Criosd, agus esan air a cheusadh.

3 Agus bha mi 'nur measg ann an anmhuinneachd, agus ann an eagal, agus am mòr-chrith.

4 Agus cha *robh* m'fhocal agus mo shearmonachadh ann am briathraibh mìlse [2] gliocais dhaoine, ach ann an làndearbhadh an Spioraid, agus a' chumhachd:

5 Chum gu'm biodh bhur creidimh-sa cha'n ann an gliocas dhaoine, ach an cumhachd Dhé.

6 Ach gidheadh tha sinn a' labhairt gliocais am measg nan daoine iomlan: ach cha'n e gliocas an t-saoghail so, no uachdarana an t-saoghail so, a théid an neo-bhrìgh:

7 Ach tha sinn a' labhairt gliocais Dé ann an rùn-dìomhair, a' *ghliocais* sin *a bha* folaichte, a dh'orduich Dia roimh an t-saoghal [3] chum ar glòir-ne:

8 An gliocas nach b'aithne do aon neach do uachdaranaibh an t-saoghail so: oir nam b'aithne dhoibh e, cha cheusadh iad Tighearn na glòire.

9 Ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Cha'n fhaca sùil, agus cha chuala cluas, agus cha d'thàinig ann an cridhe duine, na nithe a dh'ulluich Dia dhoibh-san aig am bheil gràdh dha.

10 Ach dh'fhoillsich Dia dhuinne *iad* le a Spiorad féin: oir tha an Spiorad a' rannsachadh nan uile nithe, eadhon nithe doimhne Dhé.

11 Oir cò an duine d'an aithne nithe duine, ach do spiorad an duine a ta ann? mar sin cha'n 'eil fios aig neach sam bith air nithibh Dhé, ach aig Spiorad Dhé.

12 A nis fhuair sinne, cha'n e spiorad an t-saoghail, ach an Spiorad a ta o Dhia; chum gu'm biodh aithne againn air na nithibh sin [4] a thugadh dhuinn gu saor o Dhia.

13 Nithe mar an ceudna a ta sinn a' labhairt, cha'n ann am briathraibh a theagaisgeas gliocas dhaoine, ach am *briathraibh* a theagaisgeas an Spiorad naomh; a' coimhmeas nithe spioradail ri nithibh spioradail [5].

14 Ach cha ghabh an duine nàdurra ri nithibh Spioraid Dé: oir is amaideachd leis iad; agus cha 'n 'eil e'n comas da eòlas a ghabhail *orra*, do bhrìgh gur ann air mhodh spioradail a thuigear [6] iad.

15 Ach bheir an duine spioradail breth air na h-uile nithibh, gidheadh cha 'n 'eil e féin fo bhreth duine sam bith.

16 Oir cò d'am b'aithne inntinn an Tighearn, *agus* a theagaisgeas e? ach tha inntinn Chriosd againne.

CAIB. III.

1 *Tha bainne iomchuidh air son cloinne.* 3 *Tha strì agus aimhréit*

---

[1] *aithne a bhi agam.*
[2] *tairngeach, drùiteach.*
[3] *roimh na linnibh.*
[4] *fios nan nithe sin againn.*
[5] *a' mìneachadh nithe spioradail am* briathraibh *spioradail.*
[6] *breithnichear, mhothaichear.*

'nan comhara cinnteach air inntinn fheòlmhoir. 7 Cha'n 'eil anns an ti a shuidhicheas, agus anns an ti a dh'uisgicheas, ach neo-ni. 9 Is comh-oibrichean ministeire an t-soisgeil do Dhia. 11 'Se Criosd an t-aon bhunait.

AGUS, a bhràithre, cha'n fheudainn-sa labhairt ribhse mar ri *daoinibh* spioradail, ach mar ri *daoinibh* feòlmhor, amhuil ri naoidheanaibh ann an Criosd.

2 Bheathaich mi le bainne sibh, agus cha'n ann le biadh: oir fathast cha b'urrainn sibh *a ghabhail*, agus a nis féin cha'n urrainn sibh.

3 Oir a ta sibh fathast feòlmhor: oir a thaobh gu bheil farmad 'nur measg, agus strì, agus aimhréite, nach 'eil sibh feòlmhor, agus ag imeachd mar dhaoine?

4 Oir an uair a ta neach ag ràdh, Is le Pòl mise; agus neach eile, *Is* le Apollos mise; nach 'eil sibh feòlmhor?

5 Cò e ma seadh Pòl, agus cò e Apollos, ach ministeirean tre'n do chreid sibh, eadhon mar a thug an Tighearn do gach aon?

6 Shuidhich mise, dh'uisgich Apollos: ach 'se Dia a thug am fàs.

7 Uime sin ma seadh, cha'n 'eil anns an ti a shuidhicheas no anns an ti a dh'uisgicheas, brìgh sam bith; ach ann an Dia a ta toirt an fhàis.

8 An ti a shuidhicheas, agus an ti a dh'uisgicheas, is aon iad: agus gheibh gach aon a dhuais féin, a réir a shaothair féin.

9 Oir is comh-luchdoibre do Dhia sinne: is sibhse treabhachas[1] Dhé, *is sibh* aitreabh Dhé.

10 A réir gràis Dé a thugadh dhomh-sa mar fheartogail aitreabh glic leag mi am bunait, agus a ta neach eile a' togail air, ach thugadh gach neach an aire cionnus a thogas e air.

11 Oir bunait[2] eile cha'n urrainn duine sam bith a leagadh[3], ach *am bunait* a leagadh *a cheana*, eadhon Iosa Criosd.

12 A nis ma thogas neach air a' bhunait so, òr, airgiod, clacha luachmhor, fiodh, feur, connlach;

13 Nithear obair gach aoin duine follaiseach: oir nochdaidh an là i, do bhrìgh gu'm foillsichear i le teine; agus dearbhaidh an teine obair gach aoin, ciod is gnè dhith.

14 Ma dh'fhanas obair neach sam bith a thog e air, gheibh e duais.

15 Ma loisgear obair neach sam bith, fuilgidh e call: ach saorar e féin; gidheadh mar tre theine.

16 Nach 'eil fhios agaibh gur sibh teampull Dé, agus gu bheil Spiorad Dé 'na chòmhnuidh annaibh?

17 Ma thruailleas neach air bith teampull Dhé, sgriosaidh Dia an ti sin: oir a ta teampull Dhé naomh, agus is sibhse e.

18 Na mealladh neach air bith e féin: ma shaoileas neach air bith 'nur measg *e féin* bhi glic san t-saoghal so, biodh e 'na amadan, chum gu'm bi e glic.

19 Oir is amaideachd aig Dia gliocas an t-saoghail so:

[1] *tuathanachd.*

[2] *bunachar, bonn.* [3] *a chur.*

oir a ta e sgrìobhta, Glacaidh e na daoine glice 'nan innleachdaibh féin.

20 Agus a rìs, Is aithne do'n Tighearn smuainte nan daoine glice, gur dìomhain iad.

21 Uime sin na deanadh neach air bith uaill á daoinibh : oir is leibhse na h-uile nithe :

22 Ma 'se Pòl, no Apollos, no Cephas, no an saoghal, no beatha, no bàs, no nithe a ta làthair, no nithe a ta ri teachd ; is leibhse iad uile ;

23 Agus is le Criosd sibhse; agus is le Dia Criosd.

CAIB. IV.

1 Ciod e am meas a bhuineadh do dhaoinibh bhi aca air ministeiribh. 7 Cha 'n 'eil againn ni air bith ach na fhuair sinn. 9 Na h-abstoil 'nam ball-amhairc do'n t-saoghal, do ainglibh, agus do dhaoinibh, 13 mar shal agus anabas an t-saoghail; 15 gidheadh is iad ar n-aithriche ann an Criosd, 16 agus bu chòir dhuinn an leantuinn.

BIODH a shamhuil so do mheas aig duine dhinne, mar mhinisteiribh Chriosd, agus *mar* stiùbhardaibh[1] rùnadìomhair Dhé.

2 Os bàrr iarrar ann an stiùbhardaibh, gu faighear neach dìleas.

3 Ach agam-sa is ro bheag an ni gu'n tugtadh breth orm leibhse, no le breitheanas duine : seadh, cha 'n 'eil mi toirt breth orm féin.

4 Oir cha'n fhios domh ni sam bith do m' thaobh féin ; gidheadh cha'n 'eil mi le so air m'fhìreanachadh : ach is e an Tighearn an ti a bheir breth orm.

5 Uime sin na tugaibh breth air ni sam bith roimh an àm, gus an tig an Tighearn, neach faraon a bheir gu soilleireachd nithe folaichte an dorchadais, agus a dh'fhoillsicheas comhairlean nan cridheachan : agus an sin gheibh gach neach cliù o Dhia.

6 Agus, a bhràithre, ghabh mi na nithe so a m' ionnsuidh féin, agus a dh'ionnsuidh Apollois ann an samhladh[2], air bhur sonsa ; chum gu fòghlumadh sibh uainne, gun bharail a bhi agaibh *air daoinibh* os ceann na bheil sgrìobhta, chum nach biodh a h-aon agaibh air a shéideadh suas air son aoin duine an aghaidh duine eile.

7 Oir cò tha deanamh eadar-dhealachaidh ortsa o *neach eile?* Agus ciod e a ta agad nach d'fhuair thu? a nis ma fhuair thu e, c'ar son a ta thu deanamh uaill mar nach faigheadh tu e ?

8 A nis tha sibh sàitheach, a nis rinneadh saoibhir sibh, rìoghaich sibh as ar n-eugmhais-ne : Agus bu mhiann leam gu'm bu rìghre sibh, chum gu'm biodhmaid-ne 'nar rìghribh maille ribh.

9 Oir is i mo bharail gu'n do chuir Dia sinne na h-abstoil a mach mu dheireadh, mar dhream *a ta* air an orduchadh chum bàis. Oir rinneadh sinn 'nar ball-amhairc[3] do'n t-saoghal, agus do ainglibh, agus do dhaoinibh.

10 *Is* amadain sinne air son Chriosd, ach *a ta* sibhse glic ann an Criosd : *tha* sinne lag ach *a ta* sibhse làidir : *a ta* sibhse ann an urram, ach sinne ann an eas-urram.

---

[1] *luchd-frithealaidh air.*

[2] *coslas.* [3] *sealladh, speuclair.*

11 Gus an uair so féin, tha
sinn araon ocrach, agus ìot-
mhor, agus lomnochd, agus
air ar bualadh le dornaibh [1],
agus gun aon àite-còmhnuidh
seasmhach againn :
12 Agus ri saothair, ag
oibreachadh le ar làmhaibh
féin : Air fulang anacainnt
dhuinn, tha sinn a' beann-
achadh : 'nuair a gheur-
leanar sinn tha sinn 'ga
fhulang :
13 Air faghail toibheim
dhuinn, tha sinn a' guidhe :
rinneadh sinn mar shalachar
an t-saoghail, mar anabas
nan uile nithe gus an là'n
diugh :
14 Cha'n 'eil mi a' sgrìobh-
adh [2] nan nithe so a chur
nàire oirbh, ach mar mo
chloinn ghràdhaich a ta mi
'gur comhairleachadh.
15 Oir ged bhi [3] deich mìle
luchd teagaisg agaibh ann an
Criosd, gidheadh *cha'n 'eil
agaibh* mòran aithriche : oir
ann an Iosa Criosd, ghin mise
sibh troimh an t-soisgeul.
16 Uime sin guidheam
oirbh, bithibh 'nur luchd-
leanmhuinn ormsa [4].
17 Chum na crìche so chuir
mi Timoteus do 'ur n-ionn-
suidh, neach a ta 'na mhac
gràdhach dhomh, agus dìleas
an Tighearna, neach a chuir-
eas an cuimhne dhuibh mo
shlighean-sa a ta ann an
Criosd, a réir mar a ta mi
teagasg anns gach àit anns
gach eaglais.
18 A nis a ta cuid air an
séideadh suas, mar nach tig-
inn do 'ur n-ionnsuidh.

[1] *do dhornaibh.*
[2] *Ni'n sgrìobham.* [3] *ma ta.*
[4] *air m'eisempleir-sa.*

19 Gidheadh thig mi do
'ur n-ionnsuidh gu h-aith-
ghearr, ma's toil leis an Tigh-
earn, agus bithidh fios agam,
cha'n ann air cainnt na
muinntir a ta air an séideadh
suas, ach air an cumhachd.
20 Oir cha'n ann am focal
a ta rìoghachd Dhé, ach ann
an cumhachd.
21 Ciod is àill leibh? An
tig mi do 'ur n-ionnsuidh le
slait, no ann an gràdh, agus
ann an spiorad na macant-
achd [5]?

CAIB. V.

1 *A ta an duine neòghlan ni's mò 'na chùis-nàire dhoibh, na 'na aobhar gairdeachais.* 7 *Is còir an t-seann gheur-thaois a ghlanadh a mach.* 10 *Is còir peacaich ghràin-eil a sheachnadh.*

THA e air aithris gu coitch-
ionn [6] *gu bheil* neò-ghloine, [7]
'nur measg, agus a leithid
sin do neòghloine, nach 'eil
uiread as air ainmeachadh am
measg nan Cinneach, gu'm
biodh aig neach bean 'athar.
2 Agus a ta sibh air bhur
séideadh suas, agus cha d'rinn
sibh bròn mar bu chòir, chum
gu tugtadh air falbh uaibh am
fear a rinn an gnìomh so.
3 Oir gu deimhin air dhomh-
sa bhi uaibh an corp, ach a
làthair agaibh an spiorad, thug
mi breth cheana, mar gu bith-
inn a làthair, air an neach a
rinn so mar so;
4 An ainm ar Tighearna
Iosa Criosd, air dhuibhse,
agus do m' spiorad-sa bhi
cruinn an ceann a chéile,
maille ri cumhachd ar Tigh-
earna Iosa Criosd,
5 A shamhuil so do dhuine

[5] *ceannsachd.* [6] *cumanta.*
[7] *strìopachas.*

L

a thoirt thairis do Shatan chum sgrios na feòla, chum gu'm bi an spiorad air a shaoradh[1] ann an là an Tighearna Iosa.

6 Cha *'n 'eil* bhur n-uaill maith : nach 'eil fhios agaibh gu'n goirtich[2] beagan do thaois ghoirt[3] am meall uile?

7 Glanaibh a mach uime sin an t-seann thaois ghoirt, chum gu'm bi sibh 'nur meall nuadh, mar a ta sibh neo-ghoirtichte. Oir a ta eadhon Criosd ar n-*uan* càisge air ìobradh air ar son.

8 Uime sin cumamaid an fhéill[4], na b'ann le seann thaois ghoirt, no le taois ghoirt a' mhì-ruin agus an uilc; ach le *aran* neo-ghoirtichte an tréibhdhireis agus na fìrinn.

9 Sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh ann an litir, gun chomhluadar a bhi agaibh ri luchd-neò-ghloine[5].

10 Gidheadh cha'n ann gu h-uile ri luchd-neòghloine an t-saoghail so, no ri luchd-sainnt, no luchd-foireigne[6], no luchd ìodhol-aoraidh; oir an sin b'éigin duibh dol a mach as an t-saoghal.

11 Ach a nis sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, gun chomhluadar a ghléidheadh, ma ta neach air bith ris an abrar bràthair 'na fhear-neòghloine, no sanntach, no 'na fhear ìodhol-aoraidh, no 'na fhear-anacainnt, no 'na mhisgeir, no 'na fhear-foireigne, maille r'a leithid so do dhuine gun uiread as biadh itheadh.

12 Oir ciod e mo ghnothuch-sa breth a thoirt orra-san a ta am muigh? nach 'eil sibhse a' toirt breth air an dream a ta stigh?

13 Ach a ta Dia a' toirt breth orra-san a ta an leth muigh. Uime sin cuiribh air falbh an droch dhuine *sin* as bhur meadhon féin[7].

CAIB. VI.

1 *Cha'n fheud na Corintianaich dragh a chur air am bràithribh le'n agairt chum lagha,* 6 *gu h-àraidh an làthair nan ana-creideach.* 9 *Cha sealbhaich na neo-fhìreanaich rìoghachd Dhé.* 15 *'S iad ar cuirp buill Chriosd,* 19 *agus teampuill an Spioraid naoimh:* 16 *Uime sin cha'n fheudar an truailleadh.*

AM bheil a chridhe aig aon neach agaibh, aig am bheil cùis an aghaidh duine eile, dol fo bhreitheanas nan daoine eucorach, agus cha'n ann fo *bhreitheanas* nan naomh?

2 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir na naoimh breth air an t-saoghal? agus ma bheirear breth air an t-saoghal leibhse, an e nach fiù sibh bhi 'nur breithibh air na cùisibh a's lugha?

3 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir sinne breth air ainglibh? cia mò na sin air nithibh a bhuineas do'n bheatha so?

4 Uime sin ma tha breitheanais[8] agaibh mu thimchioll nan nithe sin a bhuineas do'n bheatha so, cuiribh 'nan suidhe *chum breitheanais* an dream a's lugha meas anns an eaglais.

5 Chum bhur nàire tha mi a' labhairt. An ann mar sin

[1] *shàbhaladh, thèarnadh.*
[2] *geuraich.*
[3] *gheur-thaois.*
[4] *an fhéisd.*
[5] *strìopachais.*

[6] *reubainn, ana-cothrom.*
[7] *as bhur cuideachd.*
[8] *caithriche-breitheanais.*

nach 'eil aon duine glic 'nur measg? *nach 'eil* fiù a h-aon a's urrainn breth a thoirt eadar a bhràithre?

6 Ach a ta bràthair a' dol gu lagh le bràthair, agus so an làthair nan ana-creideach.

7 A nis uime sin a ta gu cinnteach lochd 'nur measg, do bhrìgh gu bheil sibh a' dol gu lagh r'a chéile: c'ar son nach fearr leibh eucoir fhulang? c'ar son nach fearr leibh calldach a ghabhail?

8 Gidheadh a ta sibh a' deanamh eucoir agus dìobhail[1], agus sin air *bhur* bràithribh?

9 Nach 'eil fhios agaibh nach sealbhaich luchd deanamh na h-eucorach rìoghachd Dhé? Na meallar sibh: cha sealbhaich luchd-strìopachais, no luchd ìodhol-aoraidh, no luchd-adhaltrannais, no luchd-macnuis, no na daoine a ta ciontach do neòghloine mhi-nàdurra,

10 No gaduichean, no daoine sanntach, no misgeirean, no luchd-anacainnt, no luchd - foireigne, rìoghachd Dhé.

11 Agus mar so bha cuid dibhse: ach a ta sibh air bhur n-ionnlad, ach a ta sibh air bhur naomhachadh; ach a ta sibh air bhur fìreanachadh ann an ainm an Tighearna Iosa, agus tre Spiorad ar Dé-ne.

12 Tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh-sa, ach cha'n 'eil na h-uile nithe iomchuidh[2]; tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh, ach cha chuirear mi fo chumhachd ni sam bith.

13 *Tha* am biadh air son na bronn, agus a' bhrù air son a' bhìdh: ach sgriosaidh Dia faraon so agus sud. A nis cha'n ann do neòghloine a tha an corp, ach do'n Tighearn: agus an Tighearn do'n chorp.

14 Agus thog Dia faraon an Tighearn suas, agus togaidh e sinne suas tre a chumhachd féin mar an ceudna.

15 Nach 'eil fhios agaibh, gur iad bhur cuirp buill Chriosd? uime sin an gabh mise buill Chriosd, agus an dean mi buill strìopaich dhiubh? Nar leigeadh Dia.

16 An e nach 'eil fios agaibh, an ti sin a tha ceangailte ri strìopaich, gur aon chorp *rithe* e? Oir (a ta e ag ràdh,) bithidh dithis 'nan aon fheòil.

17 Ach an ti a tha ceangailte ris an Tighearn, is aon Spiorad *ris* e.

18 Teichibh o strìopachas. Tha gach aon pheacadh a ni duine an leth muigh do'n chorp: ach an ti a ni strìopachas, tha e peacachadh an aghaidh a chuirp féin.

19 An e nach 'eil fhios agaibh gur e bhur corp teampull an Spioraid naoimh *a ta* annaibh, a ta agaibh o Dhia, agus cha leibh féin sibh?

20 Oir cheannachadh le luach sibh: uime sin thugaibh glòir do Dhia le bhur corp, agus le bhur spiorad, a's le Dia.

CAIB. VII.

1 *Mu phòsadh.* 10 *Cha chòir do bhannaibh-pòsaidh bhi air am fuasgladh air bheag aobhair.* 18 *Is còir do gach duine bhi toilichte*

---

[1] *diùbhail.*

[2] *tarbhach.*

le a ghairm. 25 C'ar son is còir roghuinn a dheanamh do òigh-eachd: 35 na reusoin air son am bu chòir pòsadh, no gun phòsadh.

ANIS a thaobh nan nithe mu'n do sgrìobh sibh a m' ionnsuidh: *Is* maith do fhear gun bheantuinn ri mnaoi.

2 Gidheadh, chum strìop-achas *a sheachnadh*, biodh a bhean féin aig gach fear, a-gus aig gach mnaoi a fear féin.

3 Thugadh am fear an deadh-ghean dligheach do'n mhnaoi; agus a' bhean mar an ceudna do'n fhear.

4 Cha'n 'eil comas a cuirp féin aig a' mhnaoi, ach aig an fhear: agus mar an ceud-na cha'n 'eil comas a chuirp féin aig an fhear, ach aig a' mhnaoi.

5 Na cumaibh bhur dlighe o chéile, ach le toil a chéile rè tamuill, chum sibh féin a thoirt do thrasgadh agus do urnuigh; agus thigibh cuid-eachd a rìs, chum nach buair Satan sibh air son bhur neo-gheamnuidheachd.

6 Ach tha mi a' labhairt so mar ni ceaduichte[1], *agus* cha'n ann mar àithne.

7 Oir bu mhiann leam gu'm biodh na h-uile dhaoine mar mi féin: gidheadh a ta a thiodhlac féin aig gach duine o Dhia, aig aon neach mar so, agus aig neach eile mar sud.

8 Uime sin a ta mi ag radh ris an dream nach 'eil pòsda, agus ris na bantrachaibh, Is maith dhoibh ma dh'fhanas iad eadhon mar a ta mise.

9 Gidheadh mur fheudar leo iad féin a ghleidheadh *geamnuidh*, pòsadh iad: oir is fearr pòsadh na losgadh.

10 Agus dhoibh-san a ta pòsda tha mi ag àithneadh, *gidheadh* cha mhise, ach an Tighearn, gun a' bhean a dhealachadh r'a fear:

11 Ach ma dhealaicheas i, fanadh i gun phòsadh, no biodh i réidh r'a fear: agus na cuireadh am fear uaith *a* bhean.

12 Ach ris a' chuid eile a ta mise ag ràdh, cha'n e an Tighearn, Ma bhios aig bràthair sam bith bean ana-creideach[2], agus gu bheil i toileach còmhnuidh a ghabh-ail maille ris, na cuireadh e uaith i.

13 Agus a' bhean aig am bheil fear ana-creideach, agus gu bheil esan toileach còmh-nuidh a ghabhail maille rithe, na cuireadh i uaipe e[3].

14 Oir a ta am fear ana-creideach air a naomhachadh leis a' mhnaoi[4], agus a ta a' bhean ana-creideach air a naomhachadh leis an fhear[5]: no bhiodh bhur clann neò-ghlan; ach a nis a ta iad naomha.

15 Ach ma dh'fhalbhas am *fear* ana-creideach, falbh-adh e. Cha'n 'eil bràthair no piuthar fo dhaorsa 'nan leithidibh sin do *chàsaibh:* ach ghairm Dia sinne chum sìthe.

16 Oir ciod am fios a ta agad-sa, O bhean, nach saor[6] thu t'fhear? no ciod am fios a ta agad-sa, O fhir, nach saor thu *do* bhean?

17 Ach a réir mar a roinn

[1] *mar chomhairle.*
[2] *mhi-chreideach, gun chreidimh.*
[3] *na fàgadh i e.* [4] *sa' mhnaoi.*
[5] *san fhear.* [6] *slànuich, sàbhail.*

Dia ris gach duine, mar a ghairm an Tighearn gach aon, mar sin gluaiseadh e: agus mar sin a ta mise 'g orduchadh anns na h-eaglaisibh uile.

18 An do ghairmeadh neach sam bith agus e timchioll-ghearrta? na deanar e neo-thimchioll-ghearrta: an do ghairmeadh neach sam bith gun e bhi timchioll-ghearrta? na timchioll-ghearrar e.

19 Cha 'n 'eil éifeachd san timchioll-ghearradh, agus cha 'n 'eil éifeachd san neo-thimchioll-ghearradh, ach *ann an* coimhead àitheanta Dhé.

20 Fanadh gach aon anns a' ghairm anns an do ghairmeadh e.

21 An do ghairmeadh thu a'd' sheirbhiseach[1]? na biodh suim agad dheth; ach ma dh'fheudas tu bhi saor, gu ma h-e sin do roghainn.

22 Oir an ti à ghairmeadh san Tighearn 'na sheirbhiseach, is duine saor an Tighearn e: mar an ceudna an ti a ghairmeadh *agus e* saor, is e seirbhiseach[2] Chriosd e.

23 Cheannachadh air luach sibh; na bithibh 'nur seirbhisich do dhaoinibh.

24 A bhràithre, san staid inns an do ghairmeadh gach ieach, an sin fanadh e maille i Dia.

25 A nis thaobh òighean, ha 'n 'eil àithne agam o'n 'ighearn: gidheadh tha mi oirt breth[3], mar neach a huair tròcair o'n Tighearn u bhi dìleas.

26 Tha mi a' meas uime sin gu bheil so maith air son na teanntachd a ta làthair, *a ta mi ag ràdh*, gu *bheil e* maith do dhuine bhi mar sin.

27 Am bheil thu ceangailte ri mnaoi? na iarr fuasgladh. Am bheil thu fuasgailte o mhnaoi? na iarr bean.

28 Ach ma phòsas tu, cha do pheacaich thu; agus ma phòsas òigh, cha do pheacaich i: gidheadh, bithidh aig an leithidibh so trioblaid san fheòil; ach tha mi 'gur caomhnadh.

29 Ach a ta mi ag ràdh so, a bhràithre, gu bheil an aimsir goirid sna bheil ri teachd: ionnus faraon gu'm bi iadsan aig am bheil mnài, mar nach biodh mnài aca;

30 Agus iadsan a ta ri caoidh, mar nach biodh iad ri caoidh; agus iadsan a ta ri gairdeachas, mar mhuinntir nach 'eil ri gairdeachas; agus iadsan a ta ri ceannachd, mar *dhaoine* nach 'eil a' sealbhachadh;

31 Agus iadsan a ta gnàthachadh an t-saoghail so, mar dhream nach 'eil 'ga mhighnàthachadh[4]; oir théid sgiamh[5] an t-saoghail so seachad.

32 Ach b'àill leam sibhse bhi gun ro-chùram. An ti nach 'eil pòsda, bithidh cùram nan nithe sin a bhuineas do'n Tighearn air, cionnus a thoilicheas e an Tighearn.

33 Ach an ti a ta pòsda, bithidh cùram nithe an t-saoghail air, cionnus a dh'fheudas e a bhean a thoileachadh.

34 Tha *mar an ceudna* eadar-

---

[1] *a'd' dhaor-òglach, a'd' thràill.*
[2] *daor-òglach.*

[3] *bheiream mo bhreth.*
[4] *'ga chaitheadh.* [5] *dreach, cumadh.*

dhealachadh eadar bean agus
òigh: tha cùram oirre-sa nach
'eil pòsda mu nithibh an
Tighearna, chum gu'm bi i
naomh, faraon 'na corp agus
'na spiorad; ach bithidh cùr-
am air a' mhnaoi a ta pòsda
mu nithibh an t-saoghail,
cionnus a dh'fheudas i toil a
fir a dheanamh.

35 Agus so tha mi a' labh-
airt chum bhur tairbhe féin;
cha'n ann chum gu'n cuirinn
ribe[1] oirbh, ach a chum an
ni sin a ta ciatach[2], agus
gu'm feitheadh sibh air an
Tighearn gun bhuaireadh.

36 Ach ma shaoileas duine
sam bith gu bheil e 'ga ghiùl-
an féin gu mi-chiatach
thaobh a mhaighdin, ma
chaidh blàth a h-aimsir
thairis, agus gur còir a dhean-
amh mar sin, deanadh e na's
àill leis, cha'n 'eil e a' peac-
achadh: pòsadh iad.

37 Gidheadh, an ti sin a
tha suidhichte gu daingean
'na chridhe, agus gun éigin
sam bith air, ach aig am bheil
cumhachd air a thoil féin, a-
gus a chuir roimhe 'na chridhe
a mhaighdean a choimhead,
tha e a' deanamh gu maith.

38 Uime sin ma seadh, a
ta an ti a bheir seachad am
pòsadh *i*, a' deanamh gu
maith; ach a ta an ti nach
toir ann am pòsadh *i*, a' dean-
amh ni's fearr.

39 Tha a' bhean ceangailte
leis an lagh rè na h-ùine a's
beò d'a fear: ach ma gheibh
a' fear bàs, tha i saor gu pòs-
adh ri aon neach a's toil
leatha; a mhàin anns an
Tighearn.

40 Ach tha i ni's sona, ma
dh'fhanas i mar sin, a réir
mo bhreth-sa: agus is i mo
bharail-sa[3] gu bheil Spiorad
Dhé agam.

CAIB. VIII.

1 Is còir fantuinn o bhìdheannaibh a dh'ìobradh do ìodholaibh. 8 Cha'n fheud sinn ar saorsa Chriosduidh a mhi-ghnàthachadh, chum oilbheim d'ar bràithribh; 11 ach is còir dhuinn ar n-eòlas a chlosachadh le gràdh.

A NIS a thaobh nithe a
dh'ìobradh do ìodholaibh,
tha fhios againn gu bheil
eòlas againn uile. Ataidh
an t-eòlas suas, ach bheir
gràdh foghlum.

2 Agus ma ta aon duine a'
saoilsinn gu bheil eòlas ni
sam bith aige, cha'n aithne
dha aon ni fathast mar bu
chòir dha aithneachadh.

3 Ach ma tha gràdh aig
duine sam bith do Dhia, tha
esan[4] air aithneachadh leis.

4 Uime sin, mu thimchioll
itheadh nan nithe sin a dh'-
ìobradh do ìodholaibh, tha
fhios againne nach ni air
domhan ìodhol, agus nach *'eil*
Dia sam bith eile ann ach a
h-aon.

5 Oir ged tha iad ann ris
an abrar Dée, ma's ann air
nèamh no air talamh, (amh-
uil mar a ta iomadh Dia, a-
gus iomadh Tighearn ann,)

6 Gidheadh dhuinne *cha'n
'eil ach* aon Dia, an t-Athair,
o'm *bheil* na h-uile nithe, a-
gus sinne air a shon-san[5];
agus aon Tighearn Iosa
Criosd, tre *am bheil* na h-uile
nithe, agus sinne trìd-san.

7 Gidheadh cha *'n'eil* an
t-eòlas so anns na h-uile

---

[1] *riabh.*
[2] *cubhaidh, tlachdmhor.*

[3] *tha mi cinnteach.*
[4] *an duine so.* [5] *annsan.*

dhaoinibh: oir tha cuid le
coguis thaobh an ìodhoil gus
an àm so, ag itheadh *a' bhìdh*
mar ni a dh'ìobradh do ìodhol;
agus air d'an coguis a bhi
anmhunn, tha i air a salach-
adh.
8 Ach cha mhol biadh sinn
do Dhia: oir ma dh'itheas
sinn, cha'n fheirrd sinn e;
ni mò mur ith sinn, is misd
sinn *e*.
9 Ach thugaibh an aire
nach bi an comas[1] so a ta
agaibh air aon dòigh 'na
aobhar oilbheim do'n dream
a ta lag.
10 Oir ma chi neach thusa
aig am bheil eòlas a' suidhe
chum bìdh ann an teampull
ìodhoil, nach neartaichear
coguis an ti sin a ta lag chum
na nithe sin a dh'ìobradh do
ìodholaibh itheadh:
11 Agus tre t'eòlas-sa an
téid do bhràthair lag am
mugha[2], air son an d'fhuair
Criosd bàs?
12 Ach le peacachadh
dhuibh mar sin an aghaidh
nam bràithre, agus le an
coguis anmhunn a lotadh,
tha sibh a' peacachadh an
aghaidh Chriosd.
13 Uime sin ma bheir
biadh aobhar oilbheim do m'
bhràthair, cha'n ith mi feòil
a chaoidh, chum nach toir
mi aobhar oilbheim do m'
bhràthair.

CAIB. IX.

1 *Nochd an t-abstol a shaorsa,* 7 *agus gu'm buineadh do'n mhinisteir bhi air a bheathachadh leis an t-soisgeul:* 15 *gidheadh d'a dheadhghean maith féin gu'n d'fhan esan o bhi costail dhoibh,* 22 *agus o oilbheum a thoirt do neach sam bith an cùisibh coimh-dheis.*

NACH abstol mise? nach
'eil mi saor? Nach fhaca
mi Iosa Criosd ar Tighearn?
nach sibhse m'obair san Tigh-
earn?
2 Mur 'eil mi a'm' abstol
do dhaoinibh eile, gidheadh
gu cinnteach tha mi dhuibh-
se; oir is sibhse seula m'
abstolachd anns an Tighearn.
3 Is e so mo fhreagradh
do'n dream a chuireas ceisd
orm.
4 Nach 'eil againne comas[3]
itheadh agus òl?
5 Nach 'eil againne comas
piuthar, bean-phòsda a thoirt
leinn mu'n cuairt, amhuil
mar na h-abstoil eile, agus
bràithrean an Tighearn, agus
Cephas?
6 No am bheil mise agus
Barnabas a mhàin, gun chom-
as againn bhi saor o obair?
7 Cò a théid chum cogaidh
uair air bith air a chostus
féin? cò a shuidhicheas[4]
fìon-lios, agus nach ith d'a
thoradh? no cò a bheathaich-
eas treud, agus nach blais do
bhainne an treud?
8 An ann mar dhuine a ta
mi a' labhairt nan nithe so?
no nach abair an lagh na
nithe so mar an ceudna?
9 Oir a ta e sgrìobhta ann
an lagh Mhaois, Na cuir
ceangal air beul an daimh a
tha saltairt[5] an arbhair. Am
bheil cùram nan damh air
Dia?
10 No nach 'ann gu h-
àraidh[6] air ar son-ne a ta e
ag ràdh so? gu deimhin *is*

---

[1] *a' chòir, an cumhachd.*
[2] *an sgriosar, an caillear do bhràthair lag.* [3] *cumhachd, còir.*

[4] *phlanndaicheas.*
[5] *a' bualadh, a' briseadh.*
[6] *gu h-uile.*

ann air ar son-ne tha e
sgrìobhta : chum gur ann an
dòchas is còir do'n treabh-
aiche treabhadh ; agus a
chum an neach a bhuaileas
ann an dòchas, gu'm bi e 'na
fhear comhpairt d'a dhòchas.
11 Ma chuir sinne nithe
spioradail dhuibh-se[1], an ni
mòr e ma bhuaineas sinn bhur
nithe feòlmhor-sa?
12 Ma tha muinntir eile
'nan luchd-comh-pairt do'n
chumhachd[2] so thairis oirbh,
nach mò is còir dhuinne *bhi?*
Gidheadh, cha do chuir sinn
an cumhachd so an cleachda ;
ach a ta sinn a' fulang nan
uile nithe, chum nach cuir-
eamaid bacadh air soisgeul
Chriosd.
13 Nach 'eil fhios agaibh
gu bheil iadsan a ta saoith-
reachadh mu thimchioll nithe
naomha, air am beathachadh
o'n teampull? agus iadsan a
ta frithealadh do'n altair, gu
bheil comh-roinn[3] aca ris an
altair?
14 Agus mar sin dh'orduich
an Tighearn mar an ceudna
dhoibh-san a ta searmonach-
adh an t-soisgeil, an teachd-
an-tìr fhaotainn o'n t-sois-
geul.
15 Ach cha do ghnàthaich
mise a h-aon diubh so, agus
cha do sgrìobh mi na nithe
so, chum gu'n deantadh mar
sin dhomh: oir b'fhearr
dhomh am bàs fhaghail, na
gu'n cuireadh neach air bith
m'uaill an neo-bhrìgh.
16 Oir ged shearmonaich
mi an soisgeul, cha 'n 'eil
aobhar uaill agam : oir a ta
éigin air a cur orm , seadh,
is an-aoibhinn domh, mur
searmonaich mi an soisgeul.
17 Oir ma's ann gu toil-
each a ta mi deanamh so, tha
duais agam : ach ma's ann
an aghaidh mo thoile a tha
ministreileachd[4] air a h-
earbsadh rium,
18 Ciod i mo dhuais ma
seadh? *eadhon so,* chum 'nuair
a ta mi searmonachadh an
t-soisgeil, gu'n suidhichinn[5]
soisgeul Chriosd gun chostus,
chum nach mi-ghnàthaichinn
mo chumhachd san t-sois-
geul.
19 Oir ged tha mi saor o
na h-uile dhaoinibh, gidh-
eadh rinn mi mi féin a'm'
sheirbhiseach[6] do na h-uile,
chum gu'n cosnainn an tuill-
eadh.
20 Agus rinneadh mi do
na h-Iudhaich mar Iudhach,
chum gu'n cosnainn na h-
Iudhaich; dhoibh-san a ta
fuidh 'n lagh, mar *dhuine*
fuidh 'n lagh, chum gu'n
cosnainn iadsan a ta fuidh
an lagh;
21 Dhoibh-san a ta gun
lagh, mar *dhuine* gun lagh,
(ged nach 'eil mi gun lagh
do Dhia, ach fo lagh do
Chriosd,) chum gu'n cos-
nainn iadsan a ta gun lagh.
22 Rinneadh mi dhoibh-
san a ta anmhunn[7] mar *dhuine*
anmhunn, chum gu'n cos-
nainn an dream a ta an-
mhunn: Bha mi san uile
chruth do na h-uile, chum air
gach uile dhòigh gu'n saor-
ainn[8] cuid éigin.
23 Agus so tha mi a'

[1] *annaibh-sa.*
[2] *chomas.* [3] *comh-pairt.*
[4] *frithealadh, cùram.*

[5] *deanainn.* [6] *a'm' thràill.*
[7] *lag.* [8] *slànuichinn, tèarnuinn, sàbhalainn.*

deanamh air son an t-soisgeil, chum gu'm bi mi a'm' fhear comh-roinne dheth[1].

24 Nach 'eil fhios agaibh iadsan a ta ruith anns a' bhlàr-réise, gu'n ruith iad uile, ach is aon duine a gheibh an duais[2]? gu ma h-amhuil a ruitheas sibhse, ionnus gu'n glac sibh *an duais*.

25 Agus a ta gach uile ghleachdair measarra anns na h-uile nithibh: a nis a ta iadsan a' *deanamh sin* chum gu'm faigh iad crùn truaill-idh; ach sinne *air son crùin* neo-thruaillidh.

26 Uime sin is amhuil a ta mise a' ruith, cha'n ann mar gu neo-chinnteach[3]: is amh-uil a ta mi a' cur catha, cha'n ann mar neach a bhuaileas an t-athar:

27 Ach tha mi a' trom-bhualadh mo chuirp, agus 'ga chur fuidh smachd: air eagal air chor sam bith an déigh dhomh searmonachadh[4] do dhream eile, gu'n cuirear mi féin air cùl[5].

CAIB. X.

1 *Tha sacramainte nan Iudhach 'nan samhladh air ar sacramaint-ibh-ne,* 14 *agus am peanas mar rabhadh dhuinn ìodhol-aoradh a sheachnadh.* 21 *Cha'n fheud sinn bhi 'nar luchd comh-pairt do bhord an Tighearna, agus dhiabhul far-aon, &c.*

OS bàrr, a bhràithre, cha b'àill leam sibhse a bhi aineolach, gu robh ar n-aith-riche uile fuidh 'n neul, agus gu'n deachaidh iad uile troimh 'n mhuir;

2 Agus gu'n do bhaisteadh iad uile do Mhaois san neul, agus anns a' mhuir;

3 Agus gu'n d'ith iad uile an t-aon bhiadh spioradail;

4 Agus gu'n d'òl iad uile an t-aon deoch spioradail: (oir dh'òl iad do'n charraig spioradail sin a lean iad: agus b'i a' charraig sin Criosd:)

5 Ach le mòran diubh cha robh Dia toilichte[6]: oir sgrios-adh san fhàsach iad.

6 A nis bha na nithe sin 'nan saimpleiribh[7] dhuinne, chum nach miannaicheamaid droch nithe, eadhon mar a mhiannaich iad-san.

7 Agus na bithibh-sa 'nur luchd-ìodholaoraidh, mar *a bha* cuid diubh-san; a réir mar a ta e sgrìobhta, Shuidh am pobull sìos a dh'itheadh agus a dh'òl, agus dh'éirich iad a chluicheadh.

8 Agus na deanamaid strìopachas, mar a rinn cuid diubhsan, agus a thuit *diubh* an aon là tri mìle fichead.

9 Agus na dearbhamaid[8] Criosd, mar a dhearbh cuid diubh-san, agus a sgriosadh iad le nathraichibh nimhe.

10 Agus na deanaibh-sa gearan, mar a rinn cuid diubh-san gearan, agus a sgriosadh iad leis an sgrios-adair[9].

11 A nis thachair na nithe so uile dhoibhsan mar eis-empleiribh: agus sgrìobhadh iad chum teagaisg[10] duinne, air am bheil deireadh an domhain[11] air teachd.

12 Uime sin an ti a shaoil-eas a bhi 'na sheasamh,

---

[1] *gu'm bi comh-pairt agam dheth maille* ribhse. [2] *geall.*
[3] *mar neach nach 'eil am follais.*
[4] *gairm a thoirt.*
[5] *gu diùltar, gu tilgear mi féin.*

[6] *cha do thaitinn mòran diubh ri Dia.*
[7] *sgàilibh, samhlachasaibh.*
[8] *buaireamaid.* [9] *mhilltear.*
[10] *rabhaidh.* [11] *nan linn.*

thugadh e aire nach tuit e.
13 Cha do thachair deuch-
ainn[1] air bith ribh, ach ni a
ta coitchionn[2] do dhaoin-
ibh: ach tha Dia dìleas, nach
leig dhuibh bhi air bhur feuch-
ainn thar bhur comas; ach
a ni maille ris an deuchainn
slighe dol as mar an ceudna,
chum gu'm bi sibh comasach
air a giùlan.
14 Air an aobhar sin, a
mhuinntir mo ghràidh, teich-
ibh o ìodhol-aoradh.
15 Tha mi a' labhairt mar
ri daoinibh tuigseach: thug-
aibh-sa breth air an ni a ta
mi ag ràdh.
16 Cupan a' bheannach-
aidh a ta sinne a' beannach-
adh, nach e comunn fola
Chriosd e? An t-aran a ta
sinn a' briseadh, nach e com-
unn cuirp Chriosd e?
17 Oir ged tha sinne 'nar
mòran, is aon aran[3], agus
aon chorp sinn: oir a ta
againn uile comh-pairt do'n
aon aran.
18 Thugaibh fa'near Israel
a réir na feòla: nach 'eil
aca-san a ta 'g itheadh nan
ìobairt comh-roinn ris an
altair?
19 Ciod a their mi uime
sin? gu bheil brìgh air bith
anns an ìodhol, no gu bheil
brìgh air bith san ni a dh'ìob-
radh do ìodholaibh.
20 Ach *tha mi ag ràdh*, na
nithe a ta na Cinnich ag ìob-
radh, gur ann do dheamh-
naibh a tha iad 'gan ìobradh,
agus nach ann do Dhia: agus
cha b'àill leam comunn a bhi
agaibh-sa ri deamhnaibh.
21 Cha 'n 'eil e an comas
duibh cupan an Tighearn òl,
agus cupan dheamhan. Cha
'n 'eil e an comas duibh
comh-roinn a bhi agaibh do
bhord an Tighearn, agus do
bhord dheamhan.
22 Am brosnuich sinn an
Tighearn gu feirg? an treise
sinn na esan?
23 Tha na h-uile nithe
ceaduichte dhomh-sa, ach
cha 'n 'eil na h-uile nithe
iomchuidh[4]: tha na h-uile
nithe ceaduichte dhomh-sa,
ach cha toir na h-uile nithe
fòghlum.
24 Na iarradh neach air
bith an ni sin a bhuineas dha
féin; ach *iarradh* gach aon
an ni sin a thig ri maith neach
eile.
25 Ithibh gach ni a reicear
am margadh na feòla, gun
cheisd air bith fheòraich air
son coguis.
26 Oir is leis an Tighearn
an talamh, agus a làn.
27 Ma bheir aon neach
dhiubh-san nach 'eil 'nan
creidich cuireadh dhuibh,
agus gur toil leibh dol maille
ris; ithibh gach ni a chuirear
roimhibh, gun ni sam bith
fheòraich air son coguis.
28 Ach ma their duine sam
bith ribh, Dh'ìobradh an ni
so do ìodholaibh, na ithibh,
air a shon-san a nochd dhuibh
e, agus air son coguis[5]. Oir
is leis an Tighearn an talamh,
agus a làn.
29 *Air son* coguis, a ta mi
ag ràdh, cha 'n i *do choguis*
féin, ach *coguis* an neach ud
eile: oir c'ar son a bheirear
breth air[6] mo shaorsa-sa le
coguis duine eile?

---

[1] *buaireadh, cruaidh-fheuchainn, dearbhadh.* [2] *cumanta.*
[3] *bhuilinn.* [4] *tarbhach.*
[5] *coimh-fhios, coinsiens.* [6] *dhìtear.*

30 Oir, ma tha comh-pairt *bìdh* agam-sa tre ghràs, c'ar son a labhrar olc umam a thaobh an ni sin air son am bheil mi a' toirt buidheachais?

31 Uime sin cò aca dh'itheas no dh'òlas sibh, no ge b'e ni a ni sibh, deanaibh na h-uile nithe chum glòire Dhé.

32 Na tugaibh aobhar oilbheim do na h-Iudhaich, no do na Greugaich, no do eaglais Dé:

33 A reir mar a ta mise a' deanamh toile nan uile *dhaoine* anns na h-uile *nithibh*, gun bhi 'g iarraidh mo bhuannachd féin, ach *buannachd* mhòran, chum gu tèarnar iad.

CAIB. XI.

1 Fhuair Pòl cron do na Corintianaich, gu robh 'nan coimhthionail am fir a' deanamh urnuigh, agus an cinn air an còmhdachadh, agus am mnài gun chòmhdachadh air an cinn: 17 agus do bhrìgh gu robh gu coitchionn an cruinneachadh cha'n ann chum maith, ach chum uilc.

BITHIBH-SA 'nur luchd-leanmhuinn orm-sa[1], amhuil mar a ta mise air Criosd.

2 A nis a ta mi 'gur moladh, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil cuimhne agaibh ormsa anns na h-uile nithibh, agus gu bheil sibh a' coimhead nan orduighean, mar a thug mise dhuibh *iad*.

3 Ach bu mhiann leam fios a bhi agaibh, gur e Criosd ceann gach fir, agus gur e am fear ceann na mnà, agus gur e Dia ceann Chriosd.

4 Gach fear a ta deanamh urnuigh no fàidheadaireachd, agus folach air *a* cheann, tha e toirt eas-urraim d'a cheann.

5 Ach gach bean a ta deanamh urnuigh no fàidheadaireachd, gun fholach air *a* ceann, tha i toirt eas-urraim d'a ceann: oir is ionnan sin agus ged bhiodh i air a bearradh.

6 Oir mur bi folach air ceann na mnà, bearrar i mar an ceudna: ach ma's grannda[2] do mhnaoi i bhi air a bearradh no air a lomadh, cuireadh i folach oirre.

7 Oir gun amharus cha chòir do fhear a cheann a chòmhdachadh[3], do bhrìgh gur e ìomhaigh agus glòir Dhé: ach is i a' bhean glòir an fhir.

8 Oir cha'n 'eil am fear o'n mhnaoi ach a' bhean o'n fhear.

9 Agus cha do[4] chruthaicheadh am fear air son na mnà, ach a' bhean air son an fhir.

10 Uime sin is còir do'n mhnaoi cumhachd[5] a bhi aice air *a* ceann, air son nan aingeal.

11 Gidheadh, cha'n 'eil am fear as eugmhais na mnà, no a' bhean as eugmhais an fhir anns an Tighearn.

12 Oir mar a ta a' bhean o'n fhear, is amhuil sin *a ta* 'm fear tre'n mhnaoi mar an ceudna: ach is ann o Dhia a ta na h-uile nithe.

13 Measaibh annaibh féin: am bheil e ciatach do mhnaoi urnuigh a dheanamh ri Dia gun fholach *air a ceann.*

14 Nach 'eil nàdur féin a' teagasg dhuibh, ma bhios gruag fhada air fear, gur nàr dha e?

---

[1] *air m' eisempleir-sa.* [2] *grànna.* [3] *fholach.* [4] *nior.*

[5] 'se sin r'a ràdh *folach, a leigeil fhaicinn gu bheil i fo chumhachd a fir.*

15 Ach ma bhios gruag fhada air mnaoi, is glòir dhi e: oir thugadh a gruag dhi air son còmhdaich[1].

16 Ach ma bhios neach air bith connspaideach, cha 'n 'eil a leithid sin do ghnàthachadh againne, no aig eaglaisibh Dhé.

17 A nis anns an ni so a ta mi cur an céill *duibh*, cha mhol mi *sibh*, do bhrìgh gu bheil sibh a' teachd an ceann a chéile, cha'n ann chum an ni a's fearr, ach an ni a's miosa.

18 Oir air tùs, 'nuair tha sibh a' cruinneachadh an ceann a chéile san eaglais, tha mi cluinntinn gu bheil roinnean[2] 'nur measg; agus tha mi an cuid ga chreidsinn.

19 Oir is éigin saobhchreidimh[3] a bhi eadaraibh, chum gu'n deanar follaiseach an dream a ta dearbhta 'nur measg.

20 Uime sin an uair a thig sibh an ceann a chéile do aon ait, cha'*n e sin* suipeir an Tighearn itheadh.

21 Oir ithidh gach aon air tùs a shuipeir féin, agus a ta neach ocrach, agus neach eile air mhisg.

22 An e nach 'eil tighean agaibh chum itheadh agus òl annta? no am bheil sibh a' deanamh tàire air eaglais Dé, agus a' nàrachadh na muinntir aig nach 'eil? Ciod a their mi ribh? Am mol mi sibh anns *a' chùis* so? cha mhol.

23 Oir fhuair mise o'n Tighearn an ni mar an ceudna a thug mi dhuibh-sa, Gu'n do ghlac an Tighearn Iosa aran, anns an oidhche an do bhrathadh e:

24 Agus air tabhairt[4] buidheachais, bhris se e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh; is e so mo chorp-sa, a ta air a bhriseadh[5] air bhur sonsa: deanaibh so mar chuimhneachan ormsa[6].

25 Agus air a' mhodh cheudna an cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e an cupan so an coimhcheangal[7] nuadh ann am fhuilsa: deanaibh-sa so, cia minic as a dh'òlas sibh *e*, mar chuimhneachan ormsa.

26 Oir cia minic as a dh'itheas sibh an t-aran so, agus a dh'òlas sibh an cupan so, tha sibh a' foillseachadh bàis an Tighearna gus an tig e.

27 Uime sin, ge b'e neach a dh'itheas an t-aran so, agus[8] a dh'òlas cupan so an Tighearna gu neo-iomchuidh, bithidh e ciontach do chorp agus do fhuil an Tighearna.

28 Ach ceasnuicheadh[9] duine e féin, agus mar sin itheadh e do'n aran *so*, agus òladh e do'n chupan *so:*

29 Oir ge b'e dh'itheas agus a dh'òlas gu neo-iomchuidh, tha e 'g itheadh agus ag òl breitheanais dha féin, do bhrìgh nach 'eil e a' deanamh aithne air corp an Tighearn[10].

30 Air a shon so *tha* mòran 'nur measg lag agus tinn, agus tha mòran 'nan codal.

31 Oir nan tugamaid breth oirnn féin, cha tugtadh breth oirnn.

32 Ach an uair a bheirear

---

[1] *folaich.* [2] *eas-aonachda, sgaraidh.* [3] *saobh-bharailean, éiriceachd.* [4] *breith.* [5] *air a thabhairt.* [6] *chum cuimhne ormsa.*

[7] *tiomnadh.* [8] *no.* [9] *dearbhadh.* [10] *deanamh eadar-dhealachaidh eadar corp an Tighearna agus biadh eile.*

breth oirnn, tha sinn air ar
smachdachadh leis an Tigh-
earn, chum nach bitheamaid
air ar dìteadh maille ris an
t-saoghal.
33 Uime sin, mo bhràithre,
'nuair a thig sibh an ceann a
chéile chum itheadh fanaibh
r'a chéile.
34 Agus ma bhios ocras air
aon neach, itheadh e aig an
tigh; chum nach tig sibh an
ceann a chéile gu breith-
eanas[1]. Agus cuiridh mise
gach ni eile an ordugh 'nuair
a thig mi.

CAIB. XII.

1 *Tha tìodhlacan spioradail iomadach thaobh gnè,* 7 *gidheadh a ta iad uile gu tairbhe,* 8 *agus chum na crìche so air an toirt air caochladh dòigh:* 12 *chum a réir mar a ta buill a' chuirp nàdurra uile chum maise,* 22 *agus seirbhis an aoin chuirp;* 27 *mar sin gu bitheamaid-ne d'a chéile, a dheanamh suas cuirp dhìomhair Chriosd.*

ANIS a thaobh *thiodhlaca*[2]
spioradail, a bhràithre,
cha'n àill leam sibh bhi ain-
eolach.
2 Tha fios agaibh gu robh
sibh 'nur Cinnich, air bhur
tarruing gu ìodholaibh bal-
bha, a réir mar a threòraich-
eadh sibh.
3 Uime sin tha mi toirt fios
duibh, nach abair duine sam
bith a tha labhairt o Spiorad
Dhé, gu bheil Iosa mall-
uichte; agus nach urrainn
duine sam bith a ràdh gur e
Iosa an Tighearn, ach tre an
Spiorad naomh.
4 A nis tha eadar-dheal-
achadh thiodhlaca ann, ach
cha'n 'eil ach aon Spiorad ann.
5 Agus tha eadar-dheal-
achadh frithealaidh[3] ann,
gidheadh *cha'n 'eil ach* aon
Tighearn ann.
6 Agus tha eadar-dheal-
achadh oibreachaidh ann, ach
is e an t-aon Dia, a tha ag
oibreachadh nan uile *nithe*
anns na h-uile.
7 Ach a ta foillseachadh an
Spioraid air a thoirt do gach
neach, chum tairbhe.
8 Oir do aon duine tha
focal a' ghliocais air a thoirt
leis an Spiorad: agus do
dhuine eile focal an eòlais
leis an Spiorad cheudna;
9 Do neach eile creidimh
leis an Spiorad sin féin; do
dhuine eile tabhartas leighis
tre an Spiorad cheudna;
10 Do neach eile oibreach-
adh mhìorbhuile; do neach
eile fàidheadaireachd; do
neach eile aithneachadh
spiorad; do neach eile *iom-
adh* gnè theangadh; agus do
neach eile eadar-mhìneach-
adh theangadh.
11 Ach na nithe sin uile
tha an t-aon Spiorad ceudna
ag oibreachadh, a' roinn ris
gach aon fa leth a réir mar is
àill leis.
12 Oir mar is aon an corp,
agus mòran do bhuill[4] aige,
agus a ta uile bhuill an aoin
chuirp sin, ge h-iomadh iad,
'nan aon chorp; mar sin *a ta*
Criosd.
13 Oir tre aon Spiorad
bhaisteadh sinn uile do aon
chorp, ma's Iudhaich sinn no
Greugaich, ma's daor no saor
sinn; agus thugadh deoch r'a
h-òl duinn uile chum aoin
Spioraid.
14 Oir cha'n aon bhall an
corp, ach mòran.

---

[1] *chum dìtidh.* [2] nithe.

[3] *mhinistreileachd, dhreuchd.* [4] *bhallaibh.*

15 Ma their a' chos, Do bhrìgh nach mi an làmh, cha'n ann do'n chorp mi; nach 'eil i do'n chorp air a shon sin?

16 Agus ma their a' chluas, Do bhrìgh nach mi an t-sùil, cha'n ann do'n chorp mi; nach ann do'n chorp i air a shon sin?

17 Nam *biodh* an corp uile 'na shùil c'àit am *biodh* a' chlaisteachd? Nam *biodh* e uile 'na chlaisteachd, C'àit am *biodh* an fhàile[1]?

18 Ach a nis shuidhich Dia na buill gach aon diubh sa' chorp, mar bu toil leis.

19 Agus nam biodh iad uile 'nan aon bhall, c'àit am *biodh* an corp?

20 Ach a nis *tha iad* 'nam mòran bhall, ged nach 'eil ann ach aon chorp.

21 Agus cha'n urrainn an t-sùil a ràdh ris an làimh, Cha'n 'eil feum agam ort: no a rìs, ann ceann ris na cosaibh, Cha'n 'eil feum agam oirbhse.

22 Ach gu ro mhòr ni's mò tha na buill sin do'n chorp, a's anmhuinne[2] a thaobh coslais, feumail.

23 Agus air *na buill* sin do'n chorp a's lugha urram 'nar measg-ne, tha sinn a' cur an tuilleadh urraim; agus na *buill* sin dhinn a's lugha maise, tha aca sin gu ro mhòr an tuilleadh maise.

24 Oir air na *buill* mhaiseach againn cha'n 'eil uireasbhuidh: ach rinn Dia an corp a chomh-chumadh r'a chéile, air dha an tuilleadh urraim gu mòr a thoirt do'n *chuid* air an robh uireasbhuidh:

25 Chum nach biodh easaonachd air bith sa' chorp; ach gu'm biodh an t-aon chùram aig na buill d'a chéile.

26 Agus ma dh'fhuilgeas aon bhall, comh-fhuilgidh na buill uile: no ma gheibh aon bhall urram, ni na buill uile gairdeachas maille ris.

27 A nis is sibhse corp Chriosd, agus *is* buill *sibh* fa leth.

28 Agus chuir Dia dream àraidh san eaglais, air tùs abstola, san dara àit fàidhean, san treas àit luchd-teagaisg, a rìs mìorbhuilean, 'na dhéigh sin tabhartais leighis, luchd-cuideachaidh, uachdaranachda, iomadh gnè theangadh.

29 *Am bheil* na h-uile 'nan abstolaibh? *Am bheil* na h-uile 'nam fàidhibh? *Am bheil* na h-uile 'nan luchd-teagaisg? *Am bheil* na h-uile 'nan luchd-deanamh mhìorbhuile?

30 Am bheil aig na h-uile tabhartais leighis? An labhair na h-uile le teangaibh? An dean na h-uile eadartheangachadh?

31 Ach biodh miann dùrachdach nan tiodhlacan a's fearr oirbh: agus gidheadh tha mise a' nochdadh dhuibh slighe a's ro fhearr.

CAIB. XIII.

1 *Cha'n 'eil brìgh sam bith anns na tìodhlacaibh uile, d'am feabhas, as eugmhais a' ghràidh:* 4 *clìu a' ghràidh,* 13 *agus a bharrachd air dòchas agus creidimh.*

GED labhrainn le teangaibh dhaoine, agus aingeal, agus gun ghràdh[3] agam, tha mi a'm' umha[4] a ni fuaim,

[1] *boladh.* [2] *laige.*

[3] *seirc.* [4] *phrais.*

no a'm' chiombal a ni gleang-
arsaich.
2 Agus ged robh agam
fàidheadaireachd, agus ged
thuiginn na h-uile rùna-
dìomhair, agus gach uile eòl-
as; agus ged bhiodh agam
gach uile *ghnè* creidimh,
ionnus gu'n atharraichinn
sléibhte, agus mi gun ghràdh
agam, cha'n 'eil annam ach
neoni.
3 Agus ged chaithinn mo
mhaoin uile chum na bochdan
a bheathachadh, agus ged
bheirinn mo chorp chum a
losgadh, agus gun ghràdh
agam, cha'n 'eil tairbhe sam
bith dhomh ann.
4 Tha an gràdh fad-fhul-
angach, *agus* caoimhneil; cha
ghabh an gràdh farmad; cha
dean an gràdh ràiteachas[1],
cha'n 'eil e air a shéideadh
suas,
5 Cha ghiùlain se e féin
gu mi-chiatach, cha'n iarr e
na nithe sin a bhuineas da
féin, cha'n'eil e so-bhrosnuch-
aidh *chum feirge*, cha smuain-
ich e olc sam bith,
6 Cha dean e gairdeachas
san eucoir, ach ni e gaird-
eachas san fhìrinn:
7 Fuilgidh[2] e na h-uile
nithe, creididh e na h-uile
nithe, bithidh sùil[3] aige ris
na h-uile nithibh, giùlainidh
e na h-uile nithe.
8 Cha téid an gràdh air
cùl a chaoidh: ach ma's
fàidheadaireachda *ta ann*,
théid iad air cùl; ma's teang-
aidh, sguiridh iad; ma's eòl-
as, cuirear air cùl e.
9 Oir a ta eòlas againn
ann an cuid, agus tha sinn ri
fàidheadaireachd ann an cuid.
10 Ach an uair a thig an
ni a ta iomlan, cuirear air cùl
an ni sin nach 'eil ach ann
an cuid.
11 'Nuair a bha mi a'm'
leanaban, labhair mi mar
leanaban, thuig mi mar lean-
aban, reusonaich[4] mi mar
leanaban: ach air fàs domh
a'm' dhuine, chuir mi na
nithe leanabaidh air cùl.
12 Oir tha sinn a' faicinn
san àm so gu dorcha tre
ghloin[5]; ach an sin *chi sinn*
aghaidh ri h-aghaidh: san àm
so is aithne dhomh ann an
cuid; ach an sin aithnichidh
mi eadhon mar a ta aithne
orm.
13 Agus a nis fanaidh
creidimh, dòchas[6], gràdh, na
tri *nithe* so; ach *is e*'n gràdh
a's mò dhiubh so.

CAIB. XIV.

1 *Mhol Pòl fàidheadaireachd,* 2 *agus thug e urram dhi roimh labhairt le teangaibh,* 6 *le cosamhlachd air a thoirt o innealaibh-ciùil:* 12 *is còir an gnàthachadh furaon, chum togail suas na h-eaglais,* 22 *mar a' chrìoch sin gus an d'orduicheadh iad.*

LEANAIBH gràdh, agus
biodh mòr-mhiann[7] *thiodh-
laca* spioradail oirbh, ach gu
ma mò bhur togradh gu'n
deanadh sibh fàidheadair-
eachd.
2 Oir an ti a labhras ann
an teangaidh *choimhich*[8], cha'n
ann ri daoinibh a labhras e,
ach ri Dia: oir cha'n 'eil
neach sam bith 'ga thuigsinn;
ged tha e anns an Spiorad a'
labhairt rùna-dìomhair.

[1] *féin-uaill.*
[2] *còmhdaichidh, folaichidh.*
[3] *dòchas, earbsa.*
[4] *smuainich.* [5] *ann an sgàthan.*
[6] *earbsa.* [7] *dhéidh, iarrtus.*
[8] choigrich.

3 Ach an ti a tha deanamh fàidheadaireachd, tha e a' labhairt ri daoinibh chum teagaisg[1], agus *chum* earail, agus *chum* comhfhurtachd.

4 An ti a ta labhairt an teangaidh *choimhich*, tha e 'ga theagasg fein[2]: ach an ti a ni fàidheadaireachd, tha e teagasg na h-eaglais.

5 Bu mhaith leam gu labhradh sibh uile le teangaibh, ach b'fhearr leam sibh a dheanamh fàidheadaireachd, oir *is* mò an ti a ni fàidheadaireachd, na an ti a labhras le teangaibh, mur eadartheangaich e[3], chum gu faigheadh an eaglais fòghlum.

6 A nis, a bhràithre, ma thig mi do 'ur n-ionnsuidh a' labhairt le teangaibh, ciod an tairbhe a ni mi dhuibh, mur labhair mi ribh am foillseachadh, no an eòlas, no am fàidheadaireachd, no an teagasg?

7 Air an dòigh cheudna, na nithe gun anam a ni fuaim, ma's pìob no clàrsach, mur dean iad eadar-dhealachadh 'nam fuaimibh, cionnus a thuigear an ni a sheinnear air a' phìob no air a' chlàrsaich?

8 Oir ma bheir a' ghalltromp fuaim neo-chinnteach uaipe[4], cò a dh'ulluicheas e féin chum a' chatha?

9 Is amhuil sin sibhse, mur labhair sibh leis an teangaidh briathra so-thuigsinn, cionnus a dh'aithnichear an ni a labhrar? oir is ann ris an athar a labhras sibh.

10 Tha, feudaidh e bi, an uiread do ghuthannaibh[5] san t-saoghal, agus cha'n 'eil a h-aon diubh gun bhlagh[6].

11 Uime sin, mur tuig mi brìgh a' ghutha, bithidh mi do'n ti a labhras, borb[7]; agus *bithidh* an ti a labhras, borb dhomh-sa.

12 Mar sin mar an ceudna sibhse, do bhrìgh gu bheil déigh agaibh air *tiodhlacaibh* spioradail, iarraibh sibh féin a thoirt barrachd chum fòghluim[8] na h-eaglais.

13 Uime sin, an ti a labhras ann an teangaidh *choimhich*, guidheadh e gu'n deanadh e eadar-theangachadh.

14 Oir ma ni mise urnuigh ann an teangaidh *choimhich*, tha mo spiorad a' deanamh urnuigh, ach tha mo thuigse neo-tharbhach.

15 Ciod ma seadh? ni mi urnuigh leis an spiorad, agus ni mi urnuigh leis an tuigse mar an ceudna: seinnidh mi leis an Spiorad, agus seinnidh mi leis an tuigse mar an ceudna.

16 No 'nuair a bheannaicheas tu leis an spiorad, cionnus a their an ti, a tha ann an àit an duine gun fhòghlum, Amen ri d' bhreith buidheachais, o nach aithne dha an ni a ta thu ag ràdh?

17 Oir gu deimhin a ta thusa toirt buidheachais gu maith, gidheadh cha'n 'eil an neach eile air a theagasg[9].

18 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia, *gu* bheil mi a' labhairt le teangaibh tuilleadh na sibh uile:

19 Ach b'fhearr leam cùig focail a labhairt san eaglais

[1] *fòghluim, togail suas.*
[2] *'ga thogail féin suas.*
[3] *mur eadar-theangaich* neach.
[4] *uaithe.*
[5] *chainntibh, chànainibh.*
[6] *bhrìgh, seadh.*
[7] *fiadhaich, barbarra.*
[8] *togail suas.*
[9] *air fhòghlum.*

le m' thuigse, chum gu teagaisginn daoine eile mar an ceudna, na deich mìle focal ann an teangaidh *choimhich*.

20 A bhràithre, na bithibhsa 'nur leanabaibh an tuigse: gidheadh, ann am mìrun[1] bithibh 'nur leanabaibh, ach ann an tuigse bithibh 'nur *daoine* foirfe.

21 Tha e sgrìobhta san lagh, Labhraidh mi ris a' phobull so ann an teangaibh eile, agus am bilibh eile: gidheadh an déigh sin uile cha'n éisd iad rium, tha an Tighearn ag ràdh.

22 Uime sin a ta teanganna *coimheach* 'nan comhara, cha'n ann do'n dream a ta creidsinn, ach dhoibh-san a ta mi-chreideach: ach a ta fàidheadaireachd cha'n ann air an son-san nach 'eil a' creidsinn, ach air an son-san a tha creidsinn.

23 Uime sin ma chruinnicheas an eaglais uile san aon àit, agus ma labhras iad uile le teangaibh *coimheach*, agus gu'n tig dream a ta gun fhòghlum a steach, no daoine mi-chreideach, nach abair iad gu bheil sibh air a' chuthach[2]?

24 Ach ma ni iad uile fàidheadaireachd, agus gu'n tig duine gun chreidimh a steach, no *neach* a ta gun fhòghlum, cronuichear[3] e leis na h-uile, agus bheirear breth air leis na h-uile:

25 Agus mar sin a ta *nithe* folaichte a chridhe air am foillseachadh; agus mar sin, air dha tuiteam air aghaidh, ni e aoradh do Dhia, ag aithris[4] gu bheil Dia gu fìrinneach annaibh-sa.

26 Ciod e sin ma ta, a bhràithre? 'nuair tha sibh a' teachd an ceann a chéile, tha salm, tha teagasg, tha teangadh, tha foillseachadh, tha eadar-theangachadh, aig gach aon agaibh. Deanar na h-uile nithe chum fòghluim[5].

27 Ma labhras aon neach ann an teangaidh *choimhich*, labhradh dithis, no air a' chuid a's mò triuir, agus sin an déigh a chéile; agus deanadh a h-aon eadar-theangachadh.

28 Ach mur bi eadar-theangair ann, fanadh e 'na thosd san eaglais; no labhradh e ris féin, agus ri Dia.

29 Labhradh dithis no triuir do na fàidhibh, agus thugadh a' chuid eile breth.

30 Ach ma dh'fhoillsichear *ni* do neach eile a tha 'na shuidhe, biodh an ceud *dhuine* 'na thosd.

31 Oir feudaidh sibh uile fàidheadaireachd a dheanamh gach aon an déigh a chéile, chum gu faigh na h-uile fòghlum, agus na h-uile comhfhurtachd.

32 Agus a ta spiorada[6] nam fàidhean ùmhal do na fàidhibh.

33 Oir cha'n e Dia *ughdair* na mi-riaghailt[7], ach na sìthe, mar ann an eaglaisibh nan naomh uile.

34 Biodh bhur mnài 'nan tosd sna h-eaglaisibh; oir cha'n 'eil e ceaduichte dhoibh labhairt; ach *is còir dhoibh* bhi

---

[1] *droch-mhèin, olc.*
[2] *air mhi-chéill, air bhoile.*
[3] *spreagar, comhairlichear.*

[4] *a' foillseachadh.* [5] *togail suas.*
[6] *tiodhlaca spioradail.*
[7] *eas orduigh, tuairgne.*

ùmhal, mar a ta an lagh mar
an ceudna ag ràdh.
35 Agus ma's miann leo
ni sam bith fhòghlum, feòr-
aicheadh iad d'am fearaibh
féin aig an tigh e: oir is mi-
chiatach do mhnaibh labhairt
san eaglais.
36 An ann uaibhse thàinig
focal Dé a mach? no an ann
do 'ur n-ionnsuidh-sa a mhàin
a thàinig e.
37 Ma shaoileas duine sam
bith[1] gur fàidh, no gur duine
spioradail e féin, aidicheadh
e na nithe a ta mise a' sgrìobh-
adh do 'ur n-ionnsuidh, gur
iad àitheantan an Tighearna.
38 Ach ma tha neach sam
bith aineolach, biodh e ain-
eolach.
39 Uime sin, a bhràithre,
biodh ro-thogradh agaibh air
fàidheadaireachd a dhean-
amh, agus na bacaibh labh-
airt le teangaibh.
40 Deanar na h-uile nithe
gu deadh-mhaiseach, agus a
réir orduigh.

CAIB. XV.

1 *O aiseirigh Chriosd,* 12 *dhearbh an t-abstol gu'n éirich sinne, an aghaidh na muinntir sin a tha 'g àicheadh aiseirigh na colla:* 21 *Toradh,* 35 *agus dòigh na h-aiseirigh,* 51 *agus caochladh na muinntir sin a gheibhear beò air an là dheireannach.*

OS bàrr, a bhràithre, tha
mi cur an céill duibh an
soisgeul a shearmonaich mi
dhuibh, ris an do ghabh sibhse
mar an ceudna, agus anns
am bheil sibh 'nur seas-
amh;
2 Troimh mar an ceudna
am bheil sibh air bhur tèarn-
adh, ma chumas sibh gu
daingean[2] an ni a shearmon-
aich mi dhuibh, mur do chreid
sibhse gu dìomhain.
3 Oir thug mi dhuibh air
tùs an ni a fhuair mi mar an
ceudna, Gu'n d'fhuair Criosd
bàs air son ar peacanna a réir
nan sgriobtuir:
4 Agus gu'n d'adhlaiceadh
e, agus gu'n d'éirich e a rìs
air an treas là a réir nan
sgriobtuir:
5 Agus gu facas e le Ce-
phas, 'na dhéigh sin leis an
dà fhear dheug.
6 'Na dhéigh sin, chunncas
e le tuilleadh as cùig ceud
bràthair air aon àm; d'am
bheil a' chuid a's mò beò gus
a nis, ach a ta cuid *dhiubh
'nan* codal.
7 'Na dhéigh sin, chunncas
e le Seumas; agus a rìs leis
na h-abstolaibh uile.
8 'Nan déigh uile chunncas
leam-sa e mar an ceudna,
mar neach a rugadh ann an
an-àm.
9 Oir is mi a's lugha do na
h-abstolaibh, neach nach fiù
abstol a ghairm dhiom, do
bhrìgh gu'n robh mi a' geur-
leanmhuinn eaglais Dé.
10 Ach tre ghràs Dé tha
mi an ni a ta mi[3]: agus cha
robh a ghràs, a *bhuilicheadh*
orm, gun bhrìgh; ach shaoth-
raich mi ni's pailte na iad
uile; gidheadh cha mhise,
ach gràs Dé a bha maille
rium.
11 Uime sin cò air bith iad
dhinn, mise no iadsan, is ann
mar so tha sinne a' searmon-
achadh, agus is ann mar so a
chreid sibhse.
12 A nis ma shearmon-

[1] *Ma tha duine sam bith cinnteach.*

[2] *ma ghleidheas sibh air chuimhne.*
[3] *is mi an ni a's mi.*

aichear Criosd gu'n d'éirich
e o na marbhaibh, cionnus a
ta cuid 'nur measg-sa ag
ràdh, Nach 'eil aiseirigh nam
marbh ann?
13 Ach mur 'eil aiseirigh
nam marbh ann, ni mò a dh'-
éirich Criosd.
14 Agus mur d'éirich
Criosd, gu deimhin *is* dìomh-
ain ar searmoin-ne, agus *is*
dìomhain bhur creidimh-sa
mar an ceudna.
15 Seadh fhuaradh sinne
'nar fianuisibh bréige air Dia;
do bhrìgh gu'n d'rinn sinn
fianuis a thaobh Dhé, gu'n
do thog e suas Criosd: neach
nach do thog e suas, mur éirich
na mairbh.
16 Oir mur éirich na
mairbh, ni mò a dh'éirich
Criosd:
17 Agus mur d'éirich
Criosd, *tha* bhur creidimh-sa
dìomhain; tha sibh fathast
ann bhur peacaibh.
18 Mar sin mar an ceudna
tha an dream a choidil ann
an Criosd, caillte.
19 Ma's anns a' bheatha
so a mhàin a tha dòchas
againn ann an Criosd, is sinn
a's truaighe do na h-uile
dhaoinibh.
20 Ach a nis tha Criosd
air éirigh o na marbhaibh,
agus rinneadh an ceud thor-
adh dhiubh-san a choidil
leth.
21 Oir mar is ann tre dhuine
thàinig am bàs, is ann tre
dhuine *thig* aiseirigh nam
marbh mar an ceudna.
22 Oir mar ann an Adhamh,
a ta na h-uile a' faghail a'
bhàis, is amhuil sin mar an
ceudna a nìthear na h-uile
beò ann an Criosd.
23 Ach gach uile dhuine
'na ordugh féin: Criosd an
ceud thoradh, 'na dhéigh sin
iadsan a's le Criosd aig a
theachd.
24 An sin *bithidh* a' chrìoch
dheireannach, 'nuair a bheir
e suas an rìoghachd do Dhia,
eadhon an t-Athair; 'nuair a
chuireas e as do[1] gach uile
uachdaranachd, agus gach
uile ùghdarras, agus chumh-
achd.
25 Oir is éigin gu'n riogh-
aich e, gus an cuir e a
naimhdean uile fo a chos-
aibh.
26 Sgriosar an nàmhaid
deireannach, am bàs.
27 Oir chuir e na h-uile
nithe fo a chosaibh, Ach an
uair a ta e ag ràdh gun do
chuir e na h-uile nithe fuidh,
is ni follaiseach gu bheil esan
a chuir na h-uile nithe fuidh,
an leth muigh *dheth so*.
28 Agus an uair a chuirear
na h-uile nithe fuidh, an sin
bithidh am Mac féin fo 'n ti
a chuir na h-uile nithe fuidh-
san, chum gu'm bi Dia 'na
uile anns na h-uile.
29 No ciod a ni iadsan a
bhaistear air son nam marbh,
mur éirich na mairbh air aon
dòigh? c'ar son ma seadh a
bhaistear iad air son nam
marbh?
30 Agus c'ar son a ta sinne
an gàbhadh gach uair?
31 Air bhur gàirdeachas-
sa[2] a tha agam ann an Iosa
Criosd ar Tighearn, tha mi
faghail a' bhàis gach là.
32 Ma chòmhraig[3] mi mar

---

[1] *a chuireas e sìos.*

[2] *a' ghairdeachas air bhur sonsa.*
[3] *chog mi, chuir mi cath.*

dhuine[1] ri fiadh-bheathaichibh ann an Ephesus, ciod i mo thairbhe, mur éirich na mairbh? itheamaid agus òlamaid, oir am màireach gheibh sinn bàs.

33 Na meallar sibh: truaillidh droch chomhluadar[2] deadh bheusa

34 Dùisgibh chum fìreantachd[3], agus na deanaibh peacadh; oir cha'n 'eil eòlas Dé aig cuid: chum bhur nàire tha mi a' labhairt so.

35 Ach their neach éigin, Cionnus a dh'éireas na mairbh? agus ciod a' ghnè cuirp leis an tig iad?

36 Amadain, an ni sin a chuireas tu, cha bheothaichear e, mur bàsaich e *air tùs:*

37 Agus an ni a chuireas tu, cha'n e an corp a bhitheas a ta thu cur, ach gràinne lom, feudaidh e bi do chruithneachd, no do *sheòrsa* éigin eile:

38 Ach a ta Dia a' toirt cuirp dha mar bu toil leis, agus do gach uile shìol a chorp féin.

39 Cha'n aon fheòil gach uile fheòil: ach *a ta* feòil air leth aig daoinibh, agus feòil eile aig ainmhidhibh, *feòil* eile aig iasgaibh, *agus feòil* eile aig eunlaithibh.

40 Agus *a ta* cuirp nèamhaidh ann, agus cuirp thalmhaidh: gidheadh *a ta* glòir air leth aig na *corpaibh* néamhaidh, agus *glòir* eile aig na *corpaibh* talmhaidh.

41 Tha aon ghlòir aig à' ghréin, agus glòir eile aig a' ghealaich, agus glòir eile aig na reultaibh; oir a ta eadardhealachadh eadar reult agus reult thaobh glòire.

42 Agus is ann mar sinn a *bhios* aiseirigh nam marbh. Cuirear ann an truaillidheachd e; togar ann an neothruaillidheachd e.

43 Cuirear e ann an easurram, togar ann an glòir e: cuirear ann an anmhuinneachd e, éiridh e ann an cumhachd:

44 Cuirear e 'na chorp nàdurra, éiridh e 'na chorp spioradail. Tha corp nàdurra ann, agus corp spioradail.

45 Agus mar so tha e sgrìobhta, Rinneadh an ceud dhuine Adhamh 'na anam beò, an t-Adhamh deireannach 'na Spiorad a bheothaicheas.

46 Gidheadh cha'n e an ni spioradail a *bha* ann air tùs, ach an ni nadurra; agus 'na dhéigh sin an ni spioradail.

47 An ceud duine o'n talamh, talmhaidh: an dara duine, an Tighearn o nèamh.

48 Mar an *duine* talmhaidh, is amhuil sin iadsan *a tha* talmhaidh: agus mar a ta *an duine* nèamhaidh, is ann mar sin iadsan *a ta* nèamhaidh.

49 Agus mar a ghiùlain sinn ìomhaigh[4] an *duine* thalmhaidh, giùlanaidh sinn mar an ceudna ìomhaigh an *duine* nèamhaidh.

50 A nis so a ta mi ag ràdh a bhràithre, nach feudar le feòil agus fuil rìoghachd Dhé a shealbhachadh; ni mò a shealbhaicheas truaillidheachd neo-thruaillidheachd.

51 Feuch, tha mi a' labhairt ni dìomhair ribh; Ch

---

[1] *a réir gnàtha dhaoine.*
[2] *droch chomhradh.*
[3] *gu ceart, gu cubhaidh.*
[4] *dealbh, dreach, coslas.*

choidil sinn uile, ach caoch-
laidhear sinn uile,
52 Ann an tiota[1], am priob-
adh na sùl, ri *guth na* tromp-
aid deireannaich, (oir séididh
an trompaid,) agus éiridh na
mairbh neo-thruaillidh, agus
caochlaidhear sinne.
53 Oir is éigin do'n *chorp*
thruaillidh so neo-thruaillidh-
eachd a chur uime, agus do'n
chorp bhàsmhor so neo-bhàs-
mhorachd a chur uime.
54 Agus an uair a chuireas
an *corp* truaillidh so neo-
thruaillidheachd uime, agus
a chuireas an *corp* bàsmhor so
neo-bhàsmhorachd uime, an
sin coimhlionar am focal a ta
sgrìobhta, Shluigeadh suas am
bàs le buaidh.
55 O bhàis, c'àit am bheil
do ghath? O uaigh, c'àit *am*
bheil do bhuaidh?
56 *Is* e am peacadh gath a'
bhàis; agus *is* e neart a'
pheacaidh an lagh:
57 Ach buidheachas do
Dhia, a tha toirt dhuinne na
buadha, tre ar Tighearna Iosa
Criosd.
58 Uime sin, mo bhràithre
gràdhach, bithibh-sa daing-
ean, neo-ghluasadach, a' sìor-
mheudachadh ann an obair
an Tighearn, air dhuibh fios
a bhi agaibh nach 'eil bhur
saothair dìomhain anns an
Tighearn.

CAIB. XVI.

Ghuidh Pòl air na Corintianaich fuasgladh air uireasbhuidh nam bràithre bochda ann an Ierusalem; 10 mhol e Timoteus; 13 agus an déigh chomhairlean càirdeil, 19 chrìochnaich e an litir le iomadh fàilte.

A NIS a thaobh an tionail
air son nan naomh, mar
a dh'orduich mi do eaglaisibh
Ghalatia, mar sin deanaibh-
sa mar an ceudna.
2 Air ceud *là* gach seachd-
uin, cuireadh gach aon agaibh
ni leis féin anns an ionmhas[2],
a réir mar a shoirbhich leis,
chum nach bi tionail r'an
deanamh 'nuair a thig mise.
3 Agus an uair a thig mi,
cò air bith iad a mholas sibh
le *'ur* litrichibh, cuiridh mi
iadsan a ghiùlan bhur tabh-
artais gu Ierusalem.
4 Agus ma's iomchuidh
mise a dhol mar an ceudna,
théid iadsan a'm' chuideachd.
5 Agus thig mi do 'ur n-
ionnsuidh-sa, 'nuair a théid
mi troimh Mhacedonia: (oir
tha mi dol troimh Mhacedo-
nia:)
6 Agus feudaidh e bi gu'm
fan mi, no eadhon gu'n caith
mi an geamhradh maille ribh,
chum gu'n toir sibh air
m'aghaidh mi, ge b'e àit d'an
téid mi.
7 Oir cha'n àill leam bhur
faicinn a nis san dol seachad;
ach tha dùil agam fantuinn ré
tamuill maille ribh, ma leigeas
an Tighearn dhomh.
8 Ach fanaidh mi ann an
Ephesus gu Cuingeis.
9 Oir dh'fhosgladh dorus
mòr agus éifeachdach dhomh-
sa, agus *tha* mòran eascaird-
ean[3] ann.
10 A nis ma thig Timoteus,
feuchaibh gu'm bi e gun eagal
maille ribh: oir tha e a'
saoithreachadh ann an obair
an Tighearna, mar a ta mise.

---

[1] *platha, mionaid.*
[2] *taisgeadh gach aon agaibh làimh is ann an stòr.*

[3] *luchd cur an aghaidh* an t-soisgeil.

11 Uime sin na deanadh
neach sam bith tàir air: ach
thugaibh air aghaidh e an
sìth, chum gu'n tig e a m'
ionnsuidh-sa: oir tha sùil
agam ris maille ris na bràith-
ribh.
12 Mu thimchioll *ar* bràthar
Apollois, ghuidh mi gu dùr-
achdach air teachd do 'ur n-
ionnsuidh-sa maille ris na
bràithribh: ach cha b'i a
thoil air chor sam bith teachd
san àm so; ach thig e 'nuair
a gheibh e àm iomchuidh.
13 Deanaibh faire, seas-
aibh gu daingean sa' chreid-
imh, bithibh fearail [1], bithibh
làidir [2].
14 Biodh bhur n-uile nithe
air an deanamh le gràdh.
15 Agus guidheam oirbh,
a bhràithre (*o's* aithne dhuibh
teaghlach Stephanais, gur iad
ceud thoradh Achaia, agus
gu'n d'thug siad iad féin
chum frithealaidh do na
naomhaibh;)
16 Gu'm bi sibh ùmhal
d'an leithidibh sin, agus do
gach aon a ni obair agus
saothair maille ruinne.

[1] *duineil.*
[2] *neartaichibh sibh féin.* [3] *fois.*

17 Tha mi subhach ri
teachd Stephanais, agus
Fhortunatuis, agus Achai-
cuis: oir rinn iad suas an ni
sin a bha dh'uireasbhuidh do
'ur taobh-sa.
18 Oir thug iad suaimhneas [3]
do m' *spiorad-sa*, agus d' ur
spiorad-sa: uime sin biodh
meas agaibh air an leithidibh
sin [4].
19 Tha eaglaisean na h-
Asia a' cur fàilte oirbh. Tha
Acuila agus Priscila, maille
ris an eaglais a tha 'nan tigh,
a' cur mòr-fhàilte oirbh anns
an Tighearn.
20 Tha na bràithrean uile
a' cur fàilte oirbh. Cuiribh-
sa fàilte air a chéile le pòig
naoimh.
21 Fàilte uamsa Pòl le m'
làimh féin.
22 Ma tha neach sam bith
nach gràdhaich an Tighearn
Iosa Criosd, biodh e 'na
Anatema Maranata [5].
23 *Gu robh* gràs an Tigh-
earna Iosa Criosd maille ribh.
24 Mo ghràdh-sa maille
ribh uile ann an Iosa Criosd.
Amen.

[4] *aithnichibh an leithide sin*
[5] *biodh e malluichte gu bràth.*

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN
CORINTIANACH.

CAIB. I.

1 Thug an t-abstol Pòl misneach do na Corintianaich an aghaidh thrioblaid thaobh na comh-fhurtachd agus an fhuasglaidh a thug Dia dhasan 'na uile thrioblaidibh féin, 8 gu sonruichte 'na chunnart san Asia: 12 agus ghairm e an coguis-san, agus a choguis féin chum fianuis gu'n do shearmonaich e an soisgeul gu tréibh-dhireach, &c.

POL, abstol Iosa Criosd tre
thoil Dé, agus Timoteus,
ar bràthair, chum eaglais Dé
a ta ann an Corintus, maille
ris na h-uile naoimh a ta ann
an Achaia uile:
2 Gràs dhuibhse, agus sìth[1]
o Dhia ar n-Athair, agus *o'n*
Tighearna Iosa Criosd.
3 Beannaichte *gu robh* Dia,
eadhon Athair ar Tighearna
Iosa Criosd, Athair nan tròc-
air, agus Dia na h-uile chomh-
fhurtachd;
4 A tha toirt comhfhurt-
achd dhuinne 'nar n-uile
àmhghar[2], chum sinne bhi
comasach air comh-fhurtachd
a thoirt dhoibh-san a ta ann
an àmhghar sam bith, tre a'
chomh-fhurtachd leis am
bheil sinn féin a' faotainn
comh-fhurtachd o Dhia.
5 Oir mar a ta fulangais
Chriosd[3] pailt annainne, is
amhuil sin a ta ar comhfhurt-
achd-ne mar an ceudna pailte
tre Chriosd.
6 Agus ma tha sinn fuidh
àmhghar, *is ann* air son bhur
comh-fhurtachd agus bhur
slàinte-sa, a tha air a h-oib-
reachadh le sibh a dh'fhulang
nam fulangas ceudna, a tha
sinne a' fulang: no ma's
comhfhurtachd dhuinn, *is
ann* chum bhur comhfhurt-
achd agus bhur slàinte-sa.
7 Agus *a ta* ar dòchas
daingean do 'ur taobh-sa, do
bhrìgh gu bheil fios againn,
mar a ta sibh 'nur luchd-
comhpairt do na fulangas-
aibh, gu'm *bi sibh* mar an
ceudna do'n chomhfhurt-
achd.
8 Oir cha b'àill leinn, a
bhràithre, sibhse bhi ain-
fhiosrach mu thimchioll ar n-
àmhghair a thachair dhuinne
san Asia, gu'n do bhruthadh
sinn gu ro mhòr thar ar neart,
ionnus gu robh sinn fuidh
amharus eadhon mu'r beatha:
9 Ach bha againn binn[4] ar
bàis annainn féin chum nach
biodh againn dòigh annainn
féin, ach ann an Dia a
dhùisgeas na mairbh:
10 Neach a shaor sinne o
bhàs co mòr, agus a ta 'gar
saoradh; anns am bheil ar
dòchas gu'n saor e *sinn* fathast:
11 Air dhuibhse bhi a' co-
oibreachadh le chéile ann an
urnuigh air ar son-ne, chum
gu tugar buidheachas le
mòran air ar son-ne, á leth
an tiodhlaic a thugadh
dhuinne, tre mhòran.

[1] *sìothchaint.* [2] *thrioblaid.* [3] *fulangais* air son *Chriosd.* [4] *breth.*

12 Oir is e so ar gàirdeachas-ne, fianuis ar coguis, gur ann an aon-fhillteachd[1] agus an tréibhdhireas diadhaidh[2], agus cha'n ann an gliocas feòlmhor, ach ann an gràs Dé, a chaith sinn ar beatha san t-saoghal, agus gu h-àraidh do 'ur taobh-sa.

13 Oir cha'n 'eil sinn a' sgrìobhadh nithe sam bith eile do 'ur n-ionnsuidh-sa, ach nan nithe a ta sibh a' leughadh[3], no a ta sibh ag aideachadh, agus a ta dùil agam a dh'aidicheas sibh gus a' chrìoch ;

14 Amhuil mar a dh'aidich sibh an càil, gur sinne bhur gàirdeachas, mar *is* sibhse mar an ceudna ar *gàirdeachasne* ann an là an Tighearn Iosa.

15 Agus anns a' mhuinghin so b'àill leam-sa teachd do 'ur n-ionnsuidh air tùs, ionnus gu faigheadh sibhse ath-ghràs[4].

16 Agus gabhail uaibhse[5] gu Macedonia, agus teachd o Mhacedonia a rìs do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus a bhi air mo thoirt air m'aghaidh leibhse san t-slighe gu Iudea.

17 Uime sin an uair a chuir mi so romham, an do ghnàthaich mi eutruimeachd[6]? no an ann a réir na feòla a ta mi cur romham, na nithe a ta mi a' cur romham, ionnus gu biodh agam seadh, seadh, agus cha'n eadh, cha'n eadh?

18 Ach *mar a ta* Dia fìrinneach, cha b'e ar còmhradh ribhse seadh, agus cha'n eadh?

19 Oir Mac Dhé Iosa Criosd, a shearmonaicheadh 'nur measg-sa leinne, *eadhon* leam-sa, agus *le* Siluanus, agus *le* Timoteus, cha robh e 'na sheadh agus 'na cha'n eadh, ach ann-san bha seadh.

20 Oir geallanna Dhé uile ann-san *is* seadh iad, agus ann-san *is* Amen iad, chum glòire Dhé do ar taobh-ne.

21 A nis an ti a dhaingnicheas sinne maille ribhse ann an Criosd, agus a dh'ung sinn, *is e* Dia:

22 Neach mar an ceudna a chuir seula oirnne, agus a thug dhuinn geall-daingnich[7] an Spioraid ann ar cridheachaibh.

23 Ach a ta mi a' gairm Dhé mar fhianuis air m'anam[8], gur ann chum sibhse a chaomhnadh nach d'thàinig mi fathast gu Corintus.

24 Cha'n e gu bheil againne tighearnas air bhur creidimh-sa, ach is luchd-cuideachaidh sinn do 'ur n-aoibhneas: oir is ann tre chreidimh a sheasas sibh.

CAIB. II.

1 *Air do Phòl an reuson a chur an céill air son nach d'thàinig e dh' ionnsuidh nan Corintianach,* 6 *dh'iarr e orra maitheanas agus comhfhurtachd a thoirt do'n duine a dhruideadh a mach leo as an eaglais,* 10 *eadhon mar a thug e féin mar an ceudna maitheanas da, air son 'fhìor-aithreachais.*

ACH chuir mi so romham annam féin, gun teachd a rìs fo dhoilgheas do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir ma ni mise doilich sibhse, cò e ma ta ni subhach

---

[1] *siompluidheachd.*
[2] *an tréibhdhireas a's mò; tréibhdhireas Dé.* Gr. [3] *a's aithne dhuibh.*
[4] *ath-thiodhlac.*
[5] *dol bhur rathad-sa.* [6] *iomluas.*
[7] *earlas.* [8] *an aghaidh m'anama.*

mise, ach an tì air an do chuireadh doilgheas leam ?

3 Agus sgrìobh mi an ni so féin do 'ur n-ionnsuidh, chum air dhomh teachd, nach cuirteadh doilgheas orm leis a' mhuinntir sin o'm bu chòir dhomh aoibhneas fhaotainn, air dhomh bhi muinghinneach asaibh uile, gur e m'aoibhneas bhur *n-aoibhneas* uile.

4 Oir á trioblaid mhòir agus cràdh cridhe, sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh le iomadh deur; cha'n ann chum gu'm biodh doilgheas oirbh, ach chum gu'm biodh fios agaibh air a' ghràdh a ta agam gu ro phailte dhuibh.

5 Ach ma thug neach sam bith aobhar doilgheis, cha do chuir e doilgheas ormsa, ach an càil; chum nach cuirinn ro uallach oirbh uile.

6 *Is* leoir d'a leithid sin do dhuine am peanas so, a *leagadh* air le mòran.

7 Ionnus air an làimh eile, gur mò *is còir* dhuibh maitheanas agus comhfhurtachd a thoirt *da*, air eagal gu'm biodh a leithid so do dhuine air a shlugadh suas le anabarra doilgheis.

8 Uime sin guidheam oirbh, gu'n daingnicheadh sibh *bhur* gràdh dha.

9 Oir is ann chum na crìche so a sgrìobh mi *do 'ur n-ionnsuidh*, chum gu'm biodh fios bhur dearbhaidh agam, am bheil sibh ùmhal anns na huile nithibh.

10 Ge b'e neach d' an toir sibh maitheanas ann an ni sam bith, bheir mise mar an ceudna: oir ma thug mise maitheanas ann an ni sam bith, ge b'e d'an d'thug mi am maitheanas, is ann air bhur sonsa *a thug mi e*, am fianuis [1] Chriosd,

11 Air eagal gu faigheadh Satan an cothrom oirnn le 'chuilbheartachd: oir cha'n 'eil sinn aineolach air 'innleachdaibh.

12 Os bàrr, 'nuair a thàinig mi gu Troas chum soisgeul Chriosd *a shearmonachadh*, agus a dh'fhosgladh dorus dhomh leis an Tighearn,

13 Cha robh fois agam ann mo spiorad, do bhrìgh nach d'fhuair mi Titus mo bhràthair: ach air gabhail mo chead diubh, dh'imich mi o sin do Mhacedonia.

14 A nis buidheachas do Dhia, a ta ghnàth a' toirt oirnne buadhachadh ann an Criosd, agus a ta foillseachadh *deadh* fhàile 'eòlais féin leinne anns gach àit.

15 Oir tha sinne do Dhia 'nar fàile cùbhraidh Chriosd, anns an dream a thèarnar [2], agus anns an dream a sgriosar [3]:

16 Do'n aon dream *tha sinn* 'nar boltrach bàis chum bàis; agus do'n dream eile, 'nar boltrach beatha chum beatha: agus cò *a ta* foghainteach chum nan nithe so ?

17 Oir cha 'n 'eil sinne mar mhòran, a thruailleas focal Dé: ach mar o thréibhdhireas, ach mar o Dhia, tha sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an Criosd [4].

CAIB. III.

1 *Air eagal gu'n cuireadh luchdteagaisg bréige as a leth gu robh e deanamh uaill gu dìomhain, nochd Pòl gu robh gràsa nan Corintianach 'nan aobhar molaidh d'a*

---

[1] *am pearsa.* [2] *shlànuichear.* [3] *a chaillear.* [4] *mu Chriosd.*

mhinistreileachd. 6 Air so chòmh-
shìn e ministeirean an lagha, agus
an t-soisgeil r'a chéile, 12 agus
dhearbh e gu'n robh a mhinistreil-
eachd-san ro òirdheirc.

AN tòisich sinn a rìs air
sinn féin a mholadh? no
am bheil feum againn, mar
aig dream àraidh, air litrich-
ibh molaidh do 'ur n-ionn-
suidh-sa, no air *litrichibh* mol-
aidh uaibh?
2 Is sibhse ar litir-ne a ta
sgrìobhta 'nar[1] cridheachaibh,
air a h-aithneachadh agus air
a leùghadh leis na h-uile
dhaoinibh:
3 *Air dha bhi* follaiseach
gur sibh litir Chriosd, a
fhrithealadh leinne, a tha air
a sgrìobhadh cha'n ann le
dubh, ach le Spiorad an Dé
bheò; cha'n ann air clàraibh
cloiche, ach air clàraibh feòl-
mhor a' chridhe.
4 Agus tha a leithid so do
dhòchas[2] againne tre Chriosd
a thaobh Dhé:
5 Cha'n e gu bheil sinn
foghainteach uainn féin chum
ni sam bith a smuaineachadh[3]
mar uainn féin: ach is ann o
Dhia *a ta* ar foghainteachd;
6 A rinn sinne mar an ceud-
na 'nar ministeiribh foghaint-
each an tiomnaidh nuaidh[4];
cha'n ann do'n litir, ach do'n
Spiorad: oir marbhaidh an
litir, ach bheir an Spiorad
beatha.
7 Ach ma bha ministreil-
eachd[5] a' bhàis, ann an
sgrìobhadh air a ghearradh[6]
air clachaibh, glòrmhor, ionn-
us nach b'urrainn clann Is-
raeil amharc gu geur air
gnùis Mhaois, air son glòire
a ghnùise, a chuireadh air cùl;
8 Cionnus nach mò na sin
a bhios ministreileachd an
Spioraid glòrmhor?
9 Oir ma *bha* ministreil-
eachd an dìtidh glòrmhor, is
ro mhò na sin a bheir minis-
treileachd na fìreantachd
barrachd ann an glòir.
10 Oir eadhon an ni a rinn-
eadh glòrmhor, cha robh glòir
sam bith aige sa' chàs so,
thaobh na glòire a tha toirt
barrachd.
11 Oir ma *bha* an ni a
chuireadh air cùl glòrmhor,
is ro mhò na sin *a ta* an ni a
bhuanaicheas glòrmhor.
12 Uime sin do bhrìgh gu
bheil againn a shamhuil so
do dhòchas[7], tha sinn a'
cleachdadh mòr-dhànachd[8]
cainnte.
13 Agus cha 'n *'eil sinn*
mar Mhaois, *a* chuir folach
air 'aghaidh, chum nach amh-
airceadh clann Israeil gu geur
gu crìch an ni a chuireadh
air cùl.
14 Ach dhalladh an inntinn:
oir gus an là'n diugh ann an
leughadh an t-seann-tiomn-
aidh[9], tha'm folach ceudna
a' fantuinn gun atharrachadh,
ni a chuireadh air cùl ann an
Criosd.
15 Ach eadhon gus an là'n
diugh 'nuair a leughar Maois,
tha am folach air an cridhe.
16 Gidheadh 'nuair a phill-
eas e chum an Tighearna,
togar am folach dheth.
17 A nis is e an Tighearn
an Spiorad sin: agus far am
bheil Spiorad an Tighearna
tha saorsa an sin.

---

1 *ann ar.* 2 *dh'earbsa.*
3 *a mheas, a reusonachadh.*
4 *a' choimhcheangail nuaidh.*
5 *frithealadh.* 6 *ghrdbhaladh.*
7 *earbsa.* 8 *shoilleireachd.*
9 *na seann-tiomnaidh.*

18 Ach air bhi dhuinne
uile le aghaidh gun fholach,
ag amharc mar ann an sgàth-
an air glòir an Tighearna, tha
sinn air ar n-atharrachadh
chum na h-ìomhaigh[1] ceudna,
o ghlòir gu glòir, mar le
Spiorad an Tighearna.

CAIB. IV.

1 *Chuir Pòl an céill gu'n do shearmonaich e an soisgeul le dìchioll agus ann an tréibh-dhireas;* 6 *agus cionnus a dh'oibrich na trioblaidean agus an geur-leanmhuinn a dh'fhuiling e air a shon, chum cliù cumhachd Dhé,* 12 *agus chum maith na h-eaglais.*

UIME sin, air do'n mhin-
istreileachd so bhi againn,
a réir mar a fhuair sinn tròc-
air, cha'n 'eil sinn a' fannach-
adh[2]:
2 Ach chuir sinn cùl ri
nithibh folaichte na nàire[3],
gun sinn bhi a' siubhal ann
an ceilg, no a' truailleadh
focail Dé, ach le foillseachadh
na fìrinn, 'gar moladh féin do
choguis nan uile dhaoine ann
an sealladh Dhé.
3 Ach ma tha ar soisgeul-
ne folaichte[4], is ann dhoibh-
san a ta caillte[5] tha e fol-
aichte:
4 Anns an do dhall dia an
t-saoghail so inntinn na dream
nach 'eil 'nan creidich, air
eagal gu'n dealraicheadh
orra solus soisgeil ghlòrmhoir
Chriosd, neach a's e ìomhaigh
Dhé.
5 Oir cha'n 'eil sinne 'gar
searmonachadh féin, ach Iosa
Criosd an Tighearn; agus
sinn féin 'nar seirbhisich
dhuibhse air son Iosa.
6 Oir *is e* Dia a thubhairt
ris an t-solus soillseachadh á
dorchadas, a dhealraich ann
ar cridheachaibh-ne, a *thoirt*
soluis eòlais glòire Dhé, ann
an gnùis Iosa Criosd.
7 Ach a ta an t-ionmhas
so againn ann an soithichibh
creadha, chum gu'm bi òir-
dheirceas a' chumhachd o
Dhia, agus cha'n ann uainne.
8 *Tha sinn* fo thrioblaid air
gach taobh, gidheadh cha'*n*
'eil sinn ann an teanntachd[6];
tha sinn ann an ioma-chomh-
airle, gidheadh gun sinn ann
an eu-dòchas;
9 Air ar geur-leanmhuinn,
gidheadh gun *sinn* air ar
tréigsinn; air ar tilgeadh
sìos, gidheadh gun *sinn* air
ar sgrios;
10 A' giùlan a ghnàth
bàsachaidh an Tighearna Iosa
mu'n cuairt, anns a' chorp,
chum gu biodh beatha Iosa
mar an ceudna air a deanamh
follaiseach ann ar corp-ne.
11 Oir tha sinne a ta beò,
a ghnàth air ar toirt chum
bàis air son Iosa, chum gu
biodh mar an ceudna beatha
Iosa air a deanamh follais-
each 'nar feoil bhàsmhoir-ne.
12 Uime sin tha bàs ag
oibreachadh annain-ne, ach
beatha annaibh-sa.
13 Air dhuinn an spiorad
creidimh sin féin a bhi againn,
a réir mar a ta e sgrìobhta,
Chreid mi, agus uime sin
labhair mi: tha sinne a'
creidsinn mar an ceudna,
agus uime sin tha sinn a'
labhairt;
14 Air dhuinn fios a bhi
againn, an ti a thog suas an

---

[1] *an dealbha, an riochda.*
[2] *a' lagachadh.*
[3] *a' mhaslaidh, na h-eas-onoir.*
[4] *fo fholach.*
[5] *a tha 'gan sgrios féin.*
[6] *cumhainneachd.*

Tighearn Iosa, gu'n tog e
sinne suas mar an ceudna tre
Iosa, agus gu'n cuir e 'na
làthair *sinn* maille ribhse.
15 Oir tha na h-uile *nithe*
air bhur sonsa, chum gu
biodh an gràs a tha saoibhir,
tre bhuidheachas mhòran, ro
phailte chum glòire Dhé.
16 Uime sin cha'n 'eil
sinn a' fannachadh, ach ged
thruaillear ar duine o'n leth
muigh, gidheadh tha an duine
o'n leth stigh air ath-nuadh-
achadh o là gu là.
17 Oir a ta ar n-àmhghar
eutrom, nach 'eil ach rè
sealain [1], ag oibreachadh
dhuinne trom - chudthrom
glòire *a ta* ni's ro anabharr-
aich *agus* sìor-mhaireannach;
18 Air dhuinn bhi ag amh-
arc cha'n ann air na nithibh
a tha r'am faicinn, ach air
na nithibh nach 'eil r'am
faicinn: oir tha na nithe a
chithear, aimsireil; ach tha
na nithe nach faicear, siorr-
uidh.

CAIB. V.

1 *Chuir Pòl an céill gu'n robh e an dòchas glòire siorruidh, agus le sùil rithe, agus ris a' bhreth dheireannaich, a' deanamh dìchill air deadh choguis a choimhead;* 12 *cha'n ann chum gu deanadh e bòsd as féin a thaobh so,* 14 *ach mar neach a fhuair beatha o Chriosd, a ta e dìchiollach chum a bheatha a chaitheadh do Chriosd a mhàin.*

OIR a ta fios againn, nan
sgaoilteadh o chéile ar
tigh talmhaidh a' phàilliuin
so, gu bheil againn aitreabh o
Dhia, tigh nach do thogadh
le làmhaibh, siorruidh anns
na nèamhaibh.
2 Oir a ta sinn ri osnaich
an so, a' miannachadh bhi
air ar n-eudachadh[2] le ar tigh
o nèamh:
3 O air dhuinn bhi air ar
n-eudachadh, nach faighear
lomnochd sinn.
4 Oir tha sinne a tha anns
a' phàilliun *so* ri osnaich, air
dhuinn bhi fuidh uallaich:
cha'n e air son gu'm bu
mhiann leinn bhi air ar rùsg-
adh, ach air ar n-eudachadh,
chum gu bi bàsmhorachd air
a slugadh suas le beatha.
5 A nis an ti a dh'oibrich
sinne chum so féin, *is* e Dia
e, a thug dhuinne mar an
ceudna geall-daingnich [3] an
Spioraid.
6 Uime sin *tha sinn* a
ghnàth deadh-mhisneachail,
air dhuinn fios a bhi againn
am feadh a ta sinn aig an
tigh sa' choluinn, gu bheil
sinn air choigrich o'n Tigh-
earn:
7 (Oir a ta sinn a' gluasad [4]
a réir creidimh, agus cha'n
ann a réir seallaidh.)
8 Tha deadh mhisneach
againn, agus bu ròghnuiche
leinn gu mòr bhi air choigrich
as a' choluinn, agus a bhi
làthair maille ris an Tighearn.
9 Uime sin a ta sinn a'
deanamh ar dìchill, chum cò
aca bhios sinn a làthair, no
air choigrich, gu'm bi sinn
taitneach dhàsan.
10 Oir is éigin duinn uile
bhi air ar nochdadh an làthair
caithir-breitheanais Chriosd;
chum gu faigh gach neach na
nithe *a rinn e* sa' choluinn, a
réir an ni a rinn e, ma's maith
no olc e.
11 Uime sin, air dhuinn

[1] *tiota, mionaid.*
[2] *cluth-eudachadh, còmhdachadh.*
[3] *earlas.*
[4] *a' gluasachd, ag imeachd, a' siubhal*

fios a bhi againn air uamhas
an Tighearna, tha sinn a' cur
impidh air daoinibh; ach a
ta sinn follaiseach do Dhia,
agus tha dòchas agam mar an
ceudna gu bheil sinn air ar
deanamh follaiseach ann bhur
coguisibh-sa.
12 Oir cha 'n 'eil sinn 'gar
moladh féin a rìs dhuibhse,
ach a ta sinn a' toirt fàth [1]
uaill dhuibh do ar taobh,
chum gu bi *freagradh* agaibh
dhoibh-san a tha deanamh
uaill ann an gnùis, agus cha'n
ann an cridhe.
13 Oir ma tha sinn a
dh'easbhuidh céille, *is ann*
do Dhia: agus ma tha ar
ciall againn, *is ann* duibh-sa.
14 Oir a ta gràdh Chriosd 'gar
co-éigneachadh, air dhuinn
breithneachadh mar so, ma
fhuair a h-aon bàs air son
nan uile, gu'n robh na h-uile
marbh:
15 Agus gu'n d'fhuair e
bàs air son nan uile, chum
iadsan a ta beò, nach biodh
iad á so suas beò dhoibh féin,
ach dhàsan a dh'fhuiling am
bàs air an son, agus a dh'éir-
igh a rìs.
16 Uime sin, cha'n aithne
dhuinne á so suas aon duine
a réir na feòla: seadh, ged
b' aithne dhuinn Criosd a
réir na feòla, gidheadh a nis
cha'n aithne dhuinn *e* ni's
mò.
17 Uime sin ma *tha* neach
sam bith ann an Criosd, *is*
creutair nuadh *e:* chaidh na
sean nithe seach, feuch,
rinneadh na h-uile nithe
nuadh.
18 Agus is ann o Dhia *a*
ta na h-uile nithe, neach a
rinn sinne réidh ris féin tre
Iosa Criosd, agus a thug
dhuinn ministreileachd na
réite;
19 Eadhon, gu robh Dia
ann an Criosd, a' deanamh
an t-saoghail réidh ris féin,
gun bhi a' meas an cionta
dhoibh; agus dh'earb e
ruinne [2] focal na réite.
20 Uime sin is teachdairean
sinn air son Chriosd, mar gu
cuireadh Dia impidh leinne:
tha sinne a' guidhe *oirbh* as
uchd [3] Chriosd, bithibh réidh
ri Dia.
21 Oir rinn e esan do nach
b'aithne peacadh, 'na ìobairt-
pheacaidh air ar sonne; chum
gu bitheamaid air ar deanamh
'nar fìreantachd Dhé annsan.

CAIB. VI.

1 *Gu'n do dhearbh Pòl e féin 'na mhinisteir fìrinneach do Chriosd, araon le earailibh,* 3 *agus le ionracas a bheatha,* 4 *agus leis gach gnè trioblaid agus maslaidh fhulang gu foighidneach air son an t-soisgeil:* 10 *umpa so labhair e gu dàna riu, a chionn gu robh a chridhe fosgailte dhoibh.*

UIME sin tha sinn mar
chomh-oibrichean *leis-
san*, a' guidhe *oirbh*, gun sibh
a ghabhail gràis Dé an dìomh-
anas:
2 (Oir a ta e ag ràdh, Ann
an àm taitneach dh'éisd mi
riut, agus ann an là slàinte
rinn mi còmhnadh leat: feuch,
a nis an t'àm taitneach; feuch,
a nis là na slàinte.)
3 Gun bhi toirt aobhair
oilbheim air bith ann an aon
ni, chum nach faigheadh a'
mhinistreileachd [4] mi-chliù:
4 Ach anns gach ni 'gar
dearbhadh féin mar mhinis-

[1] *throim.* [2] *chuir e annainne.* Gr. [3] *air son, an àit.*

[4] [*ar*] *ministreileachd,* [*ar*] *fritheaaladh.*

teiribh Dhé, ann am mòr-
fhoighidin, ann an àmhghar-
aibh, ann an uireasbhuidh,
ann an teanntachdaibh,
5 Ann am buillibh, ann
am prìosanaibh, ann an luas-
gadh o àit gu h-àit, ann an
saothair, ann am faire, ann
an trasgaibh,
6 Ann am fìor-ghloine,
ann an eòlas, ann am fad-
fhulangas, ann an caoimh-
neas, anns an spiorad naomh[1],
ann an gràdh gun cheilg,
7 Ann am focal na fìrinn,
ann an cumhachd Dhé, le
airm na fìreantachd air an
làimh dheis agus chlì,
8 Tre urram agus eas-
urram, tre mhi-chliù agus
dheadh-chliù: mar mheallt-
airibh, gidheadh fìrinneach;
9 Mar dhream nach aith-
nichear, gidheadh air am
bheil deadh aithne; mar
dhream a ta faghail a' bhàis,
gidheadh feuch, tha sinn
beò; mar dhream a smachd-
aichear, agus gun am marbh-
adh;
10 Mar dhream a ta bròn-
ach, gidheadh a ghnàth a'
deanamh gàirdeachais; mar
dhaoine bochda, gidheadh *a
ta* deanamh mòrain saoibhir;
mar dhaoine aig nach 'eil ni
sam bith, gidheadh a' sealbh-
achadh nan uile nithe.
11 Tha ar beul-ne fosgailte
dhuibhse, O a Chorintian-
acha, tha ar cridhe air a
dheanamh farsuinn.
12 Cha'n 'eil sibh ann an
cumhannachd annain-ne, ach
tha sibh ann an cumhann-
achd ann bhur n-innibh féin.
13 A nis mar ath-dhìoladh
san ni sin féin, (tha mi a'
labhairt mar ri *m'* chloinn,)
bithibh-sa farsuinn mar an
ceudna.
14 Na cuing-cheanglar gu
neo-chothromach sibh maille
ri mi-chreidich: oir ciod e
caidreabh na fìreantachd ri
neo-fhìreantachd? agus ciod
e comunn an t-soluis ris an
dorchadas?
15 Agus ciod an réite a ta
aig Criosd ri Belial? no ciod
i cuid a' chreidich, maille ri
ana-creideach?
16 Agus ciod a' cho-réite
a ta aig teampull Dé ri h-
ìodholaibh[2]? oir is sibhse
teampull an Dé bheò; a réir
mar a thubhairt Dia, Gabh-
aidh mise còmhnuidh annta,
agus gluaisidh mi 'nam
measg; agus bithidh mise
a'm' Dhia aca-san, agus bith-
idh iadsan 'nan sluagh agam-
sa.
17 Uime sin thigibh a mach
as am meadhon, agus deal-
aichibh *riu*, tha an Tighearn
ag ràdh, agus na beanaibh
ris an ni neòghlan; agus
gabhaidh mise a m'ionnsuidh
sibh,
18 Agus bithidh mi a'm'
Athair dhuibh, agus bithidh
sibhse 'nur mic agus 'nur
nigheanaibh dhomh-sa, tha
an Tighearn uile-chumhachd-
ach ag ràdh.

CAIB. VII.

1 *Dh'earailich Pòl na Corintia-
aich chum gloine beatha, 2 agus
chum an inntinn bhi aca dhàsan
a ta aige dhoibh: 3 air eagal
saoilteadh gu'n robh e cur so
amharus, chuir e an céill dois
meud a' chomhfhurtachd a fhuair
e 'na thrioblaidibh, o'n sgeul
thug Titus dha air am bròn dia-
aidh.*

[1] *leis an Spiorad.*

[2] *dealbhaibh.*

UIME sin, a mhuinntir mo ghràidh, air dhuinn na geallanna so bhi againn, glanamaid sinn féin o gach uile shalachar feòla agus spioraid, a' coimhlionadh naomhachd ann an eagal Dé.

2 Gabhaibh ruinne: cha d'rinn sinn eucoir air aon duine, cha do thruaill sinn aon duine, cha do mheall sinn aon duine.

3 Cha'n ann chum bhur dìtidh a ta mi a' labhairt so: oir thubhairt mi roimh, gu bheil sibh ann ar cridheachaibh-ne chum bàsachadh maille *ribh*, agus a bhi beò maille *ribh*.

4 *Is* mòr mo dhànachd cainnte do 'ur taobh-sa, *is* mòr m' uaill as bhur leth: lìonadh le comhfhurtachd mi, tha mi thar tomhas aoibhneach ann ar n-uile àmhgharne.

5 Oir an uair a thàinig sinn gu Macedonia, cha d'fhuair ar feòil fois sam bith, ach bha sinn fuidh àmhghar air gach taobh; an leth am muigh *bha* còmhraig, an leth a stigh *bha* eagal[1]:

6 Ach Dia a bheir comhfhurtachd dhoibh-san a tha air an leagadh sìos, thug e comhfhurtachd dhuinne le teachd Thituis:

7 Agus cha'n e le a theachd-san a mhàin, ach thar an ceudna leis a' chomhfhurtachd a fhuair esan annaibhse, 'nuair a chuir e an céill duinn bhur dian-thogradh, bhur caoidh[2], bhur teasghràdh dhomh-sa; air chor as gur mòid a rinn mi gairdeachas.

8 Oir ged chuir mi doilgheas oirbh leis an litir, cha'n 'eil aithreachas orm; ged bha aithreachas orm: oir tha mi faicinn gu'n do chuir an litir sin doilgheas oirbh, ged nach *d'rinn i so* ach rè tamuill.

9 A nis tha gàirdeachas orm, cha'n ann air son sibh a bhi doilich, ach gu robh sibh doilich chum aithreachais[3]: oir bha doilgheas oirbh air mhodh diadhaidh, chum nach tigeadh call oirbh ann an aon ni do ar taobh-ne.

10 Oir oibrichidh am bròn diadhaidh aithreachas chum slàinte do nach gabhar aithreachas: ach oibrichidh doilgheas an t-saoghail bàs.

11 Oir feuch, an ni so féin doilgheas diadhaidh bhi oirbh, ciod e meud an dùrachd a dh'oibrich e annaibh, seadh, *ciod* an glanadh oirbh féin[4], seadh, *ciod* an ro-dhiom, seadh, *ciod* an t-eagal, seadh, *ciod* an dian-thogradh, seadh, *ciod* an t-eud, seadh, *ciod* an togradh dioghaltais? anns gach ni dhearbh sibh sibh féin bhi glan sa' chùis so.

12 Uime sin ged sgriobh mi do 'ur n-ionnsuidh, cha b'ann air a shon-san a rinn an eucoir, no air a shon-san air an d'rinneadh an eucoir, ach a chum gu foillsichteadh dhuibh ar cùram-ne mu'r timchioll-sa am fianuis Dé.

13 Uime sin fhuair sinn comhfhurtachd air son bhur comhfhurtachd-sa: seadh, bu ro mhò a rinn sinn gaird-

[1] *uamhunn.* [2] *bròn.*

[3] *atharrachadh inntinn.*
[4] *an saoradh, an leith-sgeul.*

eachas, air son gairdeachais
Thituis, do bhrigh gu'n d'
fhuair a spiorad suaimhneas
uaibhse uile.
14 Oir ma rinn mi bòsd[1]
sam bith ris-san asaibh-se,
cha'n eil nàire orm ; ach mar
a labhair sinn na h-uile nithe
am fìrinn ribhse, is amhuil
sin a fhuaradh fìrinneach ar
bòsd asaibh-se ri Titus.
15 Agus a ta dùrachd a
chridhe-san ni's pailte do 'ur
taobh-sa, air dha bhi a'
cuimhneachadh bhur n-ùmh-
lachd uile, mar a ghabh sibh
ris le h-eagal agus ball-
chrith.
16 Uime sin tha gaird-
eachas orm gu bheil dànachd
agam asaibh anns gach ni.

CAIB. VIII.

1 *Bhrosnuich Pòl na Corintianaich gu tional seirceil a dheanamh air son nan naomh bochda ann an Ierusalem, le eisempleir nam Macedonach,* 7 *le moladh an dian-thograidh a bha aca féin roimh,* 9 *le eisempleir Chriosd,* 14 *agus leis an tairbhe spioradail a thigeadh dhoibh féin o'n tabhartas sin.*

A NIS, a bhràithre, tha
sinn a' toirt fios duibh
air gràs Dé, a thugadh do
eaglaisibh Mhacedonia :
2 Eadhon gu'n robh, ann
am mòr-dhearbhadh àmh-
ghair, pailteas an aoibhneis,
agus doimhne am bochduinn,
ro phailte chum saoibhreis
am fialuidheachd[2].
3 Oir (tha mi toirt fianuis,)
gu robh iad uatha féin toileach
a réir an comais, seadh, thar
an comas :
4 A' guidhe oirnne gu
dùrachdach, gu'n gabhamaid
an tiodhlac, agus comh-roinn
an fhrithealaidh do na naomh-
aibh.
5 Agus cha'n ann mar a
shaoil sinne[3], ach thug siad
iad féin air tùs do'n Tighearn,
agus *'na dhéigh sin* dhuinne a
réir toil Dé :
6 Air chor as gu'n do chuir
sinn impidh air Titus, a réir
mar a thòisich e roimh, mar
sin gu'n crìochnaicheadh e
annaibh-sa an gràs[4] sin féin
mar an ceudna.
7 Uime sin mar a ta sibh
pailte anns gach uile ni, ann
an creidimh, ann an ùr-
labhradh, agus ann an eòlas,
agus ann an uile dhìchioll,
agus ann bhur gràdh dhuinne,
bithibh pailte anns a' ghràs
so mar an ceudna.
8 Cha'n 'eil mi a' labhairt[5]
so mar àithne, ach a thaobh
dùrachd dhaoine eile, agus
a dhearbhadh tréibhdhireas
bhur gràidh-sa.
9 Oir is aithne dhuibh gràs
ar Tighearna Iosa Criosd, ged
bha e saoibhir, gidheadh gu'n
d'rinneadh bochd e air bhur
sonsa chum gu biodh sibhse
saoibhir tre a bhochduinn-
san.
10 Agus anns *an ni* so tha
mi toirt *mo* chomhairle : oir a
ta so tarbhach[6] dhuibhse, a
thòisich roimh, cha'n e mhàin
air deanamh, ach air a bhi
togarrach o cheann bliadhna.
11 A nis air an aobhar sin
coimhlionaibh an gnìomh[7] ;
ionnus mar a *bha sibh* ullamh
chum na toile, mar sin gu'n
bi sibh ullamh chum coimh-
lionaidh as na bheil agaibh.

---

[1] *uaill, mòr-dhuil.*
[2] *an daonnachda.*
[3] *a bha dòchas againne.*
[4] *tiodhlac.* [5] *Ni'n labhram.*
[6] *iomchubhaidh.*
[7] *an deanamh.*

12 Oir ma bhios air tùs inntinn thoileach ann, gabhar ris a réir mar *a ta* aig neach, *agus* cha'n ann a réir nan nithe nach 'eil aige.

13 Cha'n ann chum gu'm biodh socair aig daoine eile, agus amhghar agaibh-sa.

14 Ach a thaobh co-cheartais, chum san àm so nis *gu'm bi* bhur pailteas-sa 'na *choimhleasachadh* air an uireasbhuidh-san, agus mar an ceudna chum gu'm bi am pailteas-san 'na *choimhleasachadh* air bhur n-uireasbhuidh-sa, air chor as gu'm bi co-cheartas *eadaraibh;*

15 A réir mar a ta e sgrìobhta, An ti a *thionail* mòran, cha robh anabarr aige: agus an ti a *thionail* beagan, cha robh easbhuidh air.

16 Ach buidheachas do Dhia, a chuir an cùram dùrachdach sin féin do 'ur taobh-sa ann an cridhe Thituis.

17 Oir gu deimhin ghabh e ris an impidh; ach air dha bhi ni bu togarraiche, chaidh e d'a thoil féin do 'ur n-ionnsuidh.

18 Agus chuir sinne maille ris am bràthair, aig am bheil *a* chliù san t-soisgeul, feadh nan eaglaisean uile:

19 (Agus cha'n e *so* a mhàin, ach thaghadh e leis na h-eaglaisibh mar an ceudna mar chompanach turuis dhuinne, leis an tiodhlac so a fhrithealadh leinne chum glòire an Tighearna sin féin, agus *chum foillseachaidh* bhur n-inntinn ullamh-sa.)

20 A' seachnadh so, nach tugadh neach air bith mi-chliù dhuinne thaobh a' phailteis so a fhrithealadh leinne:

21 Air dhuinn bhi solarachadh nithe ciatach, cha'n e mhàin am fianuis an Tighearn, ach mar an ceudna am fianuis dhaoine.

22 Agus chuir sinn maille riu ar bràthair, a dhearbh sinn gu minic dùrachdach am mòran do nithibh, ach a nis ni's ro dhùrachdaiche, a thaobh an ro-earbsa ta *aige*[1] asaibh-sa.

23 Ma *dh'fhiosraichear* ni sam bith mu Thitus, *is e* mo chompanach-sa e, agus mo chomh-oibriche do 'ur taobh-sa: no *mu thimchioll* nam bràithre, *is iad* teachdairean nan eaglaisean, *agus* glòir Chriosd.

24 Uime sin nochdaibh dhoibh-san, agus am fianuis nan eaglaisean, dearbhadh bhur gràidh-sa, agus ar n-uaill-ne do 'ur taobh.

CAIB. IX.

1 *Dh'innis Pòl an reuson air son, ged b'aithne dha mòr-thogradh nan Corintianach, an do chuir e Titus agus na bràithre roimh-laimh d'an ionnsuidh g'am brosnuchadh gu déirc a thoirt gu pailte, do bhrìgh gur gnè shìol-chuir iad,* 10 *a bheir bàrr pailte dhoibh féin.*

OIR a thaobh frithealaidh do na naomhaibh, is neo-fheumail dhomh-sa sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir is aithne dhomh togarrachd bhur n-inntinn, as leth am bheil mi deanamh[2] uaill asaibh-sa ris na Macedonaich, *ag ràdh*, Gu robh Achaia ullamh o cheann bliadhna; agus bhrosnuich bhur n-eud-sa ro mhòran.

[1] agam.

[2] an deanam.

3 Gidheadh chuir mi na
bràithre *do 'ur n-ionnsuidh*, air
eagal gu'm biodh ar n-uaill-
ne asaibh dìomhain sa' chùis
so; chum mar a thubhairt mi,
gu'm biodh sibh ullamh:
4 Air eagal ma thig na
Macedonaich maille rium,
agus gu'm faigh iad sibhse
neo-ullamh, gu'm bi nàire
oirnne, (gun a ràdh oirbhse,)
á dànadas na h-uaill so.
5 Uime sin bhreithnich mi
gu'm b'fheumàil impidh chur
air na bràithribh, iad a dhol
air tùs do 'ur n-ionnsuidh-sa,
agus bhur tabhartas, air an
do labhradh ribh roimh, a
dheanamh deas, chum gu'm
biodh sin ullamh, mar
thiodhlac[1], agus cha'n ann
mar ni a dh'aindeoin.
6 Ach so *a ta mi ag ràdh*,
An ti a chuireas gu gann,
buainidh e gu gann mar an
ceudna; agus an ti a chuir-
eas gu pailte, buainidh e gu
pailte mar an ceudna.
7 *Thugadh* gach duine
seachad a réir rùin a chridhe;
na b'ann an doilgheas, no
le h-éigin: oir is toigh le
Dia an neach a bheir seachad
gu suilbhir.
8 Agus *is* comasach Dia air
gach gràs a dheanamh ro
phailte dhuibh-se, chum air
dhuibh anns gach uile ni làn
leoir a bhi agaibh a ghnàth,
gu'm biodh sibh pailte chum
gach deadh oibre.
9 A réir mar a ta e sgrìobh-
ta, Sgaoil e *a chuid;* thug e
do na bochdaibh: mairidh
'fhireantachd a chaoidh.
10 A nis an ti a bheir sìol
do'n fhearcuir[2], agus aran
chum bidh, gu tugadh e agus
gu meudaicheadh e bhur cur-
achd-sa, agus gu tugadh e do
thoradh bhur fìreantachd
fàs.)
11 Air dhuibh bhi air bhur
deanamh saoibhir anns gach
uile ni chum gach uile thabh-
artais, ni a dh'oibricheas
leinne breith-buidheachais do
Dhia.
12 Oir a ta frithealadh na
seirbhis so, cha'n e mhàin a'
leasachadh uireasbhuidh nan
naomh, ach a ta e mar an
ceudna pailte tre mhòran
breith-buidheachais do Dhia;
13 (Air dhoibh bhi, tre
dhearbhadh an fhrithealaidh
so, a' toirt glòire do Dhia air
son bhur n-ùmhlachd do
shoisgeul Chriosd a réir bhur
n-aidmheil, agus air son bhur
tabhartais fhialuidh[3] dhoibh-
san, agus do na h-uile *dhaoin-
ibh:*
14 Agus tre an urnuigh air
bhur son-sa, aig am bheil
mòr-dhéidh oirbh air son
gràis Dé a ta ro phailte ann-
aibh.
15 Buidheachas do Dhia
air son a thiodhlaic do-labh-
airt[4].

CAIB. X.

1 *An aghaidh nan abstol bréige, a bha deanamh tàir air anmhuinneachd a phearsa agus air a làthaireachd chorporra, chuir Pòl an céill an neart agus an t-ùghdarras spioradail sin leis an d'armaicheadh e an aghaidh cumhachdan a naimhdean uile, &c.*

A NIS tha mise féin Pòl a'
guidhe oirbh, tre mhac-
antas agus shéimheachd
Chriosd, neach air dhomh a
bhi làthair a ta ìosal 'nur

[1] *ghean-maith.*
[2] *do'n t-sìoladair.*
[3] *dhaonnachdaich.*
[4] *do-chur an céill.*

measg, ach air dhomh a bhi uaibh a ta dàna oirbh :

2 Ach tha mi ag iarraidh oirbh *a dh'athchuinge,* gun *sibh a thoirt orm,* an uair a bhios mi làthair, bhi dàna, leis a' mhuinghin[1] leis an saoilear mi bhi dàna an aghaidh dream àraidh a tha toirt meas oirnne, mar gu bitheamaid ag imeachd a réir na feòla.

3 Oir ged tha sinn ag imeachd[2] anns an fheòil, cha'n ann a réir na feòla ta sinn a' cogadh :

4 (Oir ar n-airm chogaidh cha'n fheòlmhor iad, ach cumhachdach o Dhia chum daingnichean a leagadh :)

5 A' tilgeadh sìos reusonachaidh, agus gach ni àrd a dh'àrdaicheas e féin an aghaidh eòlais Dé, agus a' toirt am braighdeanas gach smuain chum ùmhlachd Chriosd :

6 Agus dioghaltas ullamh againn r'a dheanamh air gach uile eas-ùmhlachd, 'nuair a chomhlionar bhur n-ùmhlachd-sa.

7 An amhairc sibh air nithibh a réir an coslais? ma tha dòchas[3] aig aon neach as féin, gur le Criosd e, smuainicheadh e so a ris uaith féin, mar is le Criosd esan, gur le Criosd sinne mar an ceudna.

8 Oir ged dheanainn càileigin ni's mò dh'uaill as ar cumhachd-ne, (a thug an Tighearna dhuinn chum fòghluim[4] agus cha'n ann chum bhur sgrios-sa,) cha bhiodh nàire orm :

9 Chum nach measar mi mar gu'm bithinn a' cur eagail oirbh le litrichibh.

10 Oir a ta *a* litrichean, (tha iadsan ag ràdh,) cudthromach agus làidir, ach *a ta a* làthaireachd chorporra anmhunn[5], agus a chainnt tàireil.

11 Smuainicheadh a leithid sin *do dhuine* so, mar a ta sinne ann am focal tre litrichibh, agus sinn as làthair, mar sin gu*'m bi sinn* ann an gnìomh air dhuinn a bhi làthair.

12 Oir cha'n 'eil a dhànadas[6] againne sinn féin a chur an àireamh, no a choimeas ri dream àraidh a mholas iad féin : ach air dhoibh-san bhi 'gan tomhas féin eatorra féin, agus 'gan coimeas féin riu féin, cha'n 'eil iad glic.

13 Ach cha dean sinne uaill á nithibh a tha thar *ar* tomhas, ach a réir tomhais na riaghailt[7] a roinn Dia dhuinne, eadhon tomhas a ruigeas oirbhse.

14 Oir cha'n eil sinne 'gar sìneadh féin thar *ar tomhas,* mar nach ruigeamaid sibhse ; oir thàinig sinn eadhon do 'ur n-ionnsuidh-sa[8], le soisgeul Chriosd :

15 Gun sinn a bhi deanamh uaill á nithibh a ta thar *ar* tomhas, *eadhon* a saothairibh dhaoine eile ; ach a ta dòchas againn, 'nuair a mheudaichear bhur creidimh-sa, gu faigh sinn farsuinneachd gu pailte annaibh a réir ar riaghailt-ne,

16 Chum an soisgeul a shearmonachadh anns na *h-ionadaibh* an taobh thall duibhse, *agus* cha'n ann chum uaill

---

[1] *mhisnich, urrasachd.* [2] *gluasad, siubhal.* [3] *earbsa.*

[4] *togail suas.* [5] *lag.* [6] *a mhisnich.* [7] *riaghail.* [8] *thugaibh-sa.*

a dheanamh ann an riaghailt duine eile, á nithibh a ta ullamh a cheana.

17 Ach an ti a ni uaill, deanadh e uaill anns an Tighearn.

18 Oir cha'n e an ti a mholas e féin a tha ionmholta[1], ach an ti a mholas an Tighearn.

CAIB. XI.

1 *Tre ro-mheud cùraim Phòil do na Corintianaich, thòisich e dh'aindeoin ri e féin a mholadh;* 5 *dh'innis e nach robh e a bheag goirid air na h-abstoil bu mhò,* 7 *gu'n do shearmonaich e an soisgeul dhoibh gu saor,* 13 *agus nochd e nach robh e a bheag a dheidh-làimh air an luchd-oibre chealgach sin, thaobh aon sochair a bhuineadh do'n lagh, &c.*

B'FHEARR leam gu'n giùlaineadh sibh beagan le m' amaideachd; agus da rìreadh giùlainibh leam.

2 Oir a ta mi eudmhor umaibh le h-eud diadhaidh; oir rinn mi ceangal-pòsaidh eadar sibh agus aon fhear, chum bhur cur mar òigh fhìorghloin an làthair Chriosd.

3 Ach a ta eagal orm, air dòigh sam bith, mar a mheall an nathair Eubha le a cuilbheartachd, mar sin gu'n truaillear bhur n-inntinnsa o'n aon-fhillteachd a ta ann an Criosd.

4 Oir nan deanadh an neach a thig, Iosa eile a shearmonachadh nach do shearmonaich sinne, no *nam* faigheadh sibhse spiorad eile, nach d'fhuair sibh, no soisgeul eile ris nach do ghabh sibh, dh'fheudadh sibh gu maith giùlan *leis*.

5 Oir is i mo bharail-sa nach robh mi a bheag goirid air na h-abstolaibh a b'àirde.

6 Ach ged *tha* mi neo-fhòghluimte ann an cainnt, gidheadh cha'n 'eil mi *mar sin* ann an eòlas; ach rinneadh sinn làn-fhollaiseach anns na h-uile nithibh 'nur measg-sa.

7 An d'rinn mi cionta le mi féin ìsleachadh chum gu'm biodh sibhse air bhur n-àrdachadh, *no* a chionn gu'n do shearmonaich mi soisgeul Dé a nasgaidh dhuibh?

8 Chreach mi eaglaisean eile, a gabhail tuarasdail *uatha*, chum seirbhis a dheanamh dhuibhse.

9 Agus an uair a bha mi làthair maille ribhse agus uireasbhuidh orm, cha do leig mi mo throm air duine sam bith: oir leasaich na bràithrean, a thàinig o Mhacedonia, m'uireasbhuidh: Agus anns na h-uile nithibh choimhid mi mi féin o m' throm a leigeadh oirbhse, agus coimhididh.

10 Mar a ta fìrinn Chriosd annam, cha chumar an uaill so uam ann an crìochaibh na h-Achaia.

11 C'ar son? An ann a chionn nach 'eil gràdh agam dhuibh? Tha fios aig Dia.

12 Ach an ni a ta mi deanamh, ni mi fathast e, chum gu toir[2] mi air falbh cionfàth[3] uatha-san le'm bu mhiann cion-fàth fhaotainn, chum anns an ni as am bheil iad a' deanamh uaill, gu faighear iad eadhon mar sinne.

13 Oir is ann d'an leithidibh sin *a ta* abstola bréige, luchd-oibre cealgach, 'gan cur féin ann an cosamhlachd abstola Chriosd.

---

1 *dearbhta.*

2 *gearr.* 3 *cothrom.*

14 Agus cha'n iongantach
sin: oir cuirear Satan féin an
cruth[1] aingil soillse.
15 Uime sin cha ni mòr *e*
ged chuirear a mhinisteirean
mar an ceudna ann an cruth
mhinisteirean na fìreantachd;
aig am bi an crìoch dheireann-
ach a réir an oibre.
16 A ta mi ag ràdh a rìs,
Na measadh aon neach gur
amadan mi; no fòs, gabh-
aibh rium mar amadan féin
chum gu'n dean mi beagan
uaill asam féin.
17 An ni a ta mi a labhairt,
cha'n ann a réir an Tighearna,
a ta mi 'ga labhairt, ach mar
gu b'ann gu h-amaideach
anns an dànadas uaille so.
18 Do bhrìgh gu bheil
mòran a' deanamh uaill a
réir na feòla, ni mise uaill
mar an ceudna.
19 Oir giùlainidh sibh gu
toileach le amadanaibh, do
bhrìgh gu bheil sibh *féin* glic.
20 Oir fuilgidh sibh ma
bheir neach an daorsa sibh,
ma dh'itheas[2] neach *sibh*, ma
bheir neach bhur cuid *dhibh*,
ma dh'àrdaicheas neach e
féin, ma bhuaileas neach air
an aghaidh sibh.
21 Tha mi a' labhairt a
thaobh eas-urraim, mar gu'm
bitheamaid anmhunn: ach,
ge b'e ni anns am bheil
neach air bith dàna, (tha mi
a' labhairt gu h-amaideach,)
a ta mise dàna *ann* mar an
ceudna.
22 An Eabhruidhich iad?
mar sin tha mise mar an
ceudna: An Israelich iad?
mar sin tha mise mar an ceud-
na: An sliochd do Abraham
iad? *mar sin tha* mise mar an
ceudna:
23 Am ministeirean do
Chriosd iad? (tha mi a'
labhairt mar dhuine mi-
chéillidh,) a ta mise os an
ceann *san ni so:* ann an saoth-
airibh ni's pailte, ann am
buillibh ni's ro mhò[3], am
prìosanaibh ni's trice, am
bàsaibh gu minic.
24 Fhuair mi o na h-
Iudhaich cùig uairean dà
fhichead *buille* ach a h-aon.
25 Ghabhadh le slataibh
orm tri uairean, chlachadh
mi aon uair, dh'fhuiling mi
long-bhriseadh tri uairean;
là agus oidhche bha mi san
doimhne:
26 Ann an turusaibh gu
minic, ann an gàbhadh aimh-
nichean, ann an cunnartaibh
fhear-reubainn, ann an cunn-
artaibh o *m'* chinneach *féin*,
ann an cunnartaibh o na
Cinnich, ann an cunnartaibh
sa' bhaile, ann an cunnart-
aibh san fhàsach, ann an
cunnartaibh san fhairge, ann
an cunnartaibh am measg
bhràithre breugach[4];
27 Ann an saothair agus
sgìos[5], am fairibh gu minic,
ann an ocras agus tart, an
trasgaibh gu minic, am fuachd
agus an lomnochduidh.
28 A bhàrr air na nithibh
a ta an leth muigh, an ni a
ta teachd orm gu lathail, ro
chùram nan eaglaisean uile.
29 Cò a ta lag, agus nach
'eil mise lag? cò a ta faotainn
oilbheim, agus nach 'eil mise
a' losgadh?
30 Ma's éigin domh uaill
a dheanamh, is ann as na

---

[1] *riochd.* [2] *chlaoidheas.* [3] *thar tomhas.*

[4] *fallsa, mealltach.* [5] *sgìos agus briseadh-cridhe.*

nithibh a bhuineas do m' anmhuinneachd a ni mi uaill.

31 Tha fios aig Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a tha beannaichte gu siorruidh, nach 'eil mi deanamh bréige.

32 Ann an Damascus chuir uachdaran *a' phobuill* fuidh Aretas an righ, freiceadan air baile nan Damasceneach, an rùn mise a ghlacadh :

33 Ach tre uinneig leigeadh sìos ris a' bhalla mi ann an cliabh, agus chaidh mi as a làmhaibh.

CAIB. XII.

1 *Chum abstolachd a mholadh, ged fheudadh Pòl uaill a dheanamh as a thaisbeinibh iongantach,* 9 *gidheadh is fearr leis uaill a dheanamh as 'anmhuinneachd ;* 11 *fhuair e cron doibh a chionn gu'n d'éignich iad chum na h-uaille dìomhain so.*

GU deimhin cha'n 'eil e iomchuidh dhomh-sa uaill a dheanamh : ach thig mi chum seallanna agus taisbeana an Tighearna.

2 B'aithne dhomh duine ann an Criosd ceithir bliadhna deug roimh so, (ma's anns a' choluinn, cha'n fhios domh ; no as a' choluinn, cha'n fhios domh ; aig Dia a ta fios ;) a leithid sin do dhuine thogadh chum an treas nèamh.

3 Agus b'aithne dhomh a leithid sin do dhuine, (ma's anns a' choluinn, no as a' choluinn, cha'n fhios domh : aig Dia a ta fios ;)

4 Gu'n do thogadh suas e gu pàrras, agus gu'n cual e briathra do-labhairt, nach feud duine a labhairt [1].

5 Ma' leithid sin *do dhuine* ni mi uaill : ach asam féin cha dean mi uaill, mur *dean mi* á m' anmhuinneachdaibh [2].

6 Oir ged b aill leam uaill a dheanamh, cha bhi mi a'm' amadan ; oir labhraidh mi an fhìrinn : gidheadh a ta mi a' cumail orm féin, air eagal gu'm bi meas aig duine dhiom thar mar a ta e 'gam fhaicinn, no a' cluinntinn umam.

7 Agus air eagal gu'm bithinn air m'àrdachadh thar tomhas, tre ro-mheud nan taisbean, thugadh dhomh sgolb san fheoil, teachdair Shatain chum gu'm buaileadh e mi [3], air eagal gu'm bithinn air m'àrdachadh thar tomhas.

8 Air a shon so ghuidh mi an Tighearn tri uairean, gu'n imicheadh *so* uam.

9 Agus thubhairt e rium, Is leoir mo ghràs-sa dhuit : oir a ta mo chumhachd air a dheanamh foirfe ann an anmhuinneachd. Uime sinn is ro thoiliche a ni mi uaill á m' anmhuinneachdaibh, chum gu'n gabh cumhachd Chriosd còmhnuidh orm.

10 Uime sin tha mi gabhail tlachd ann an anmhuinneachdaibh, am maslaibh, ann an uireasbhuidhibh, ann an geur-leanmhuinnibh, ann an teanntachdaibh [4] air son Chriosd : oir an uair a ta mi lag, an sin a ta mi làidir.

11 Rinneadh a'm' amadan mi le uaill a dheanamh ; dh'éignich sibhse mi : oir bu chòir dhomh bhi air mo mholadh leibhse : oir cha robh mi bheag sam bith fo na h-ab-

1 *nach urrainn duine a labhairt.*
2 *laigsibh.*

3 *chum gabhail le dornaibh orm.*
4 *trioblaidibh, aindeisibh.*

stolaibh a's àirde, ged nach 'eil annam ach neo-ni.

12 Gu deimhin dh'oibricheadh comharan abstoil ann bhur measg-sa anns gach uile fhoighidin, ann an comharaibh agus an iongantasaibh, agus an cumhachdaibh[1].

13 Oir ciod an ni anns an robh sibh ni bu lugha na eaglaisean eile, mur e nach do leig mi féin mo throm oirbh? thugaibh maitheanas dhomh san eucoir so.

14 Feuch, a ta mi ullamh a nis an treas uair gu teachd do 'ur n-ionnsuidh; agus cha chuir mi mo throm oirbh; oir cha'n e bhur cuid a tha mi 'g iarraidh, ach sibh féin: oir cha 'n 'eil e mar fhiachaibh air a' chloinn ionmhas a chruinneachadh fa chomhair nam pàrantan, ach air na pàrantaibh fa chomhair na cloinne.

15 Agus is ro thogarrach a ni mise caitheadh, agus a chaithear mi air son bhur n-anama-sa, ged mar is ro phailte a ta gràdh agam dhuibh, gur lugha bhur gràdhsa dhomh.

16 Ach biodh e mar sin, nach do chuir mi trom oirbh: gidheadh air dhomh bhi innleachdach, ghlac mi le seòltachd sibh.

17 An d'rinn mise tre aon neach dhuibhsan a chuir mi do 'ur n-ionnsuidh buannachd dhibh?

18 Ghuidh mi air Titus *dol do 'ur n-ionnsuidh*, agus chuir mi bràthair maille ris: an d' rinn Titus buannachd dhibh? nach do ghluais sinn san aon spiorad? agus anns na h-aon cheumaibh?

19 A rìs, am bheil sibh a' saoilsinn gu bheil sinne gabhail ar leithsgeil ribh? tha sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an Criosd: ach *a ta* an t-iomlan, a chàirde, chum bhur fòghluim-sa[2].

20 Oir is eagal leam, air dhomh teachd, nach faigh mi sibh mar is miann leam, agus gu faighear mise dhuibhse mar nach bu mhiann leibh: air eagal gu'm bi connsachadh, farmad, fearg, comhstri, cùl-chàineadh, cogarsaich, àrdain[3], ceannairce *'nur measg*:

21 Air eagal an uair a thig mi a rìs, gu'n ìslich mo Dhia mi 'nur measg, agus gu dean mi caoidh air son mòrain do'n dream a pheacaich a cheana, agus nach do ghabh aithreachas do'n neò-ghloine, agus strìopachas, agus mhacnus a rinn iad.

CAIB. XIII.

1 *Bhagair Pòl cumhachd 'abstolachd an aghaidh pheacach cruaidhmhuinealach:* 5 *agus chomhairlich e dhoibh an creidimh a dhearbhadh,* 7 *agus am beatha a leasachadh mun tig e:* 11 *chomh-dhùin e an litir le earail choitchionn agus le h-ùrnuigh.*

IS i so an treas uair a ta mi a' teachd do 'ur n-ionnsuidh: am beul dithis no triuir do fhianuisibh bithidh gach focal seasmhach.

2 Dh'innis mi cheana, agus tha mi roimh-làimh ag innseadh dhuibh, mar gu'm bithinn a làthair an dara uair; agus a nis air dhomh bhi as

---

[1] *gnìomharaibh cumhachdach.*

[2] *bhur togail suas.*

[3] *àrd-inntinneachd, atmhoireachd.*

bhur làthair, tha mi a' sgrìobh-
adh chum na dream a pheac-
aich roimh so, agus chum
chàich uile, ma thig mi a
rìs, nach caomhain mi:
3 O tha sibh ag iarraidh
dearbhaidh air Criosd a'
labhairt annam-sa, neach do
'ur taobh-sa nach 'eil an-
mhunn, ach a ta cumhachd-
ach annaibh.
4 Oir ged cheusadh e tre
anmhuinneachd, gidheadh a
ta e beò tre chumhachd
Dhé: oir a ta sinne mar an
ceudna anmhunn ann-san,
gidheadh bithidh sinn beò
maille ris tre chumhachd Dhé
do 'ur taobh-sa.
5 Ceasnaichibh sibh féin,
am bheil sibh sa' chreidimh;
dearbhaibh sibh féin: nach
aithne dhuibh sibh féin, gu
bheil Iosa Criosd annaibh,
mur daoine a chuireadh air
cùl[1] sibh?
6 Ach tha dòchas agam
gu'm bi fhios agaibh nach
daoine a chuireadh air cùl
sinne.
7 A nis tha mi guidhe air
Dia gun sibhse a dheanamh
uilc air bith; cha'n ann
chum gu'm faicear sinne bhi
dearbhta, ach chum gu'n
deanadh sibhse an ni sin a
ta maith[2], ged robh sinne mar
dhaoine a chuireadh air cùl.
8 Oir cha'n urrainn sinn
ni air bith a dheanamh an
aghaidh na fìrinn, ach air
son na fìrinn.
9 Oir tha sinn subhach an
uair a tha sinn *féin* anmhunn,
agus sibhse làidir: agus tha
sinn a' guidhe so mar an
ceudna, sibhse bhi diong-
mhalta.
10 Is ann uime so a sgrìobh
mi na nithe so *do 'ur n'ionn-
suidh* air dhomh bhi as bhur
làthair, chum air dhomh bhi
làthair nach bithinn garg, a
réir a' chumhachd a thug
an Tighearna dhomh chum
fòghluim[3], agus cha'n ann
chum sgrios.
11 Fa dheòidh, a bhràithre,
slàn leibh: bithibh diong-
mhalta[4], bithibh subhach,
bithibh a dh'aon inntinn, bith-
ibh sìochail; agus bithidh Dia
a' ghràidh agus na sìthe[5]
maille ribh.
12 Cuiribh fàilte air a
chéile[6] le pòig naoimh.
13 Tha na naoimh uile a'
cur beannachd do 'ur n-
ionnsuidh.
14 Gràs an Tighearna Iosa
Criosd, agus grádh Dhé, agus
comh-chomunn an Spioraid
naoimh, *gu robh* maille ribh
uile. Amen.

---

[1] *daoine neo-dhearbhta.*
[2] *ciatach.* [3] *togail suas.*
[4] *foirfe, iomlan.* [5] *sìothchaint.*
[6] *Altaichibh beatha a chéile.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN

GALATIANACH.

CAIB. I.

1 Tha iongantas air Pòl gu'n do thréig na Galatianaich esan agus an soisgeul cò luath: 8 agus mhalluich e an dream sin a shearmonaicheas aon soisgeul eile ach na shearmonaich e féin; 11 dh'fhòghluim e'n soisgeul cha b'ann o dhaoinibh, ach o Dhia, 13 agus nochd e ciod a ghnè duine bha ann mun do ghairmeadh e.

POL abstol, (cha'n ann o dhaoinibh, no tre dhuine, ach tre Iosa Criosd, agus tre Dhia *an* t-Athair, a thog suas e o na marbhaibh,)

2 Agus na bràithrean uile a tha maille rium, chum eaglaisean Ghalatia:

3 Gràs duibh, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus *o* ar Tighearn Iosa Criosd,

4 A thug e féin air son ar peacanna, chum gu'n saoradh e sinn o'n droch shaoghal a ta làthair, a réir toile Dé agus ar n-Athar-ne:

5 Dhàsan *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

6 Is iongnadh leam gu'n d'atharraicheadh[1] sibh co luath uaith-san a ghairm sibh tre[2] ghràs Chriosd, gu soisgeul eile:

7 Ni nach *soisgeul* eile; ach a ta dream àraidh 'gur buaireadh, le'n àill soisgeul Chriosd a thilgeadh bun os ceann[3].

8 Ach nan deanamaid-ne, no aingeal o nèamh, soisgeul eile a shearmonachadh dhuibh, ach *an soisgeul a* shearmonaich sinne dhuibh, biodh e malluichte.

9 Amhuil mar a thubhairt sinn roimh, a ta mise ag ràdh a nis a rìs mar an ceudna, Ma shearmonaicheas neach sam bith soisgeul eile dhuibh, ach *an soisgeul* a ghabh sibh, biodh e malluichte.

10 Oir am bheil mi nis a' cur impidh air[4] daoinibh, no air Dia? no am bheil mi 'g iarraidh daoine a thoileachadh? oir nam bithinn fathast a' toileachadh dhaoine, cha bhithinn a'm' sheirbhiseach aig Criosd.

11 Ach a ta mi toirt fios duibh, a bhràithre, an soisgeul a shearmonaicheadh leam-sa, nach ann a réir duine a ta e.

12 Oir cha b'ann o dhuine a fhuair mi e, ni mò a theagaisgeadh dhomh *e*, ach tre fhoillseachadh Iosa Criosd.

13 Oir chuala sibh mo chaithe-beatha-sa[5] san aimsir a chaidh seachad, ann an creidimh nan Iudhach, gu'n d'rinn mi thar tomhas geurleanmhuinn air eaglais Dé, agus gu'n d'fhàsaich mi i:

14 Agus gu'n d'thàinig mi air m'aghaidh ann an creidimh nan Iudhach thar mòran do m' chomh-aoisibh am

[1] *gu'n d'thugadh thairis.*
[2] *chum.*
[3] *fhiaradh, chlaon-thruailleadh.*
[4] *a' cur m'earbsa á.*
[5] *mo ghiùlan.*

measg mo chinnich féin, air
dhomh bhi ni bu ro eudmhoire
mu ghnàthannaibh mo shinn-
sireachd.
15 Ach an uair a b'i deadh
thoil Dé, a sgar o bhroinn mo
mhàthar mi, agus a ghairm
mi tre a ghràs,
16 A Mhac féin fhoills-
eachadh annam[1], chum gu
searmonaichinn e am measg
nan Cinneach; air ball cha
do chuir mi comhairle ri feòil
agus fuil:
17 Ni mò chaidh mi suas
gu Ierusalem, chum na
muinntir sin a bha 'nan ab-
stolaibh romham; ach chaidh
mi gu Arabia, agus a rìs
thàinig mi air m'ais gu Da-
mascus.
18 An déigh sin an ceann
thri bliadhna, chaidh mi suas
gu Ierusalem, a dh'fhaicinn
Pheadair, agus dh'fhan mi
maille ris cùig làithean deug.
19 Ach neach air bith eile
do na h-abstolaibh cha'n
fhaca mi, ach Seumas bràth-
air an Tighearna.
20 A nis *anns* na nithibh
a ta mi a' sgrìobhadh dhuibh,
feuch, an làthair Dhé, cha'n
eil mi deanamh bréige.
21 'Na dhéigh sin thàinig
mi gu crìochaibh Shiria agus
Chilicia;
22 Agus cha robh eòlas
orm a thaobh m' fhaicinn aig
eaglaisibh Iudea, a bha ann
an Criosd:
23 Ach a mhàin chual iad,
An ti anns an àm a chaidh
seachad a bha 'gar geur-lean-
mhuinn, gu bheil e nis a'
searmonachadh a' chreidimh
a bha e a' sgrios roimh *so*[2]:
24 Agus thug iad glòir do
Dhia air mo shon-sa.

CAIB. II.

1 *Chuir an t-abstol an céill c'uin a chaidh e suas gu Ierusalem, agus c'ar son nach do thimchioll-ghearradh Titus.* 11 *Chuir e'n aghaidh Pheadair, agus dh'innis e dha a reuson,* 14 *c'ar son a ta e féin, agus muinntir eile, a tha 'nan Iudhaich, a' creidsinn gu'm bi iad air am fireanachadh tre chreidimh ann an Criosd, agus cha'n ann tre oibribh.*

AN sin, an ceann cheithir
bliadhna deug, chaidh mi
a rìs suas gu Ierusalem, maille
ri Barnabas, a' toirt Thituis
leam mar an ceudna.
2 Agus chaidh mi suas a
réir foillseachaidh, agus chuir
mi an céill dhoibh an soisgeul
a ta mi a' searmonachadh am
measg nan Cinneach, ach ann
an uaignidheas dhoibh-san
d'an robh meas, air eagal air
chor sam bith gu'n ruithinn,
no gu'n do ruith mi an dìomh-
anas.
3 Ach cha b'éigin do Thitus
féin a bha a'm' chuideachd,
bhi air a thimchioll-ghearr-
adh, ged bu Ghreugach e:
4 Agus sin air son bhràithre
bréige a ghoid a steach[3] 'nar
measg, a thàinig a steach an
uaignidheas[4] a dh' fhaicinn
ar saorsa, a ta againn ann an
Iosa Criosd, chum ar toirt fo
dhaorsa.
5 Do nach do ghéill sinn
eadhon rè uaire; chum gu'm
buanaicheadh[5] fìrinn an t-
soisgeil maille ribhse.
6 Ach o'n dream sin, a
mheasadh gu'm bu ni éigin
iad, (ciod air bith a bha iad
roimh, cha 'n 'eil suim ann
domh-sa: cha'n 'eil meas aig

[1] *leam.* [2] *uair-eigin.*
[3] *a thugadh steach os iosal.*
[4] *os iosal.* [5] *fanadh.*

Dia do phearsa duine,) oir
iadsan a mheasadh *gu'm bu
ni éigin iad,* cha do phàirtich
iad le'n còmhradh bheag sam
bith rium-sa.
7 Ach air an làimh eile,
'nuair a chunnaic iad gu'n d'
earbadh soisgeul an neo-thim-
chioll-ghearraidh rium-sa,
mar *a dh'earbadh soisgeul an*
timchioll-ghearraidh ri Pead-
ar;
8 (Oir an ti a dh'oibrich
gu h-éifeachdach [1] ann am
Peadar chum abstolachd an
timchioll-ghearraidh, dh'-
oibrich e gu cumhachdach
annam-sa mar an ceudna
chum nan Cinneach:)
9 Agus an uair a thuig
Seumas, agus Cephas, agus
Eoin, a tha air am meas 'nam
puist[2], an gràs a thugadh
dhomh, thug iad dhomh-sa
agus do Bharnabas deas làmh
' chomuinn; ionnus *gu rach-*
maid chum nan Cinneach, a-
gus iad féin chum an tim-
chioll-ghearraidh.
10 A mhàin *b'àill leo* gu'm
bitheamaid cuimhneachail air
na bochdaibh; ni mar an
ceudna a bha ro-thoil[3] agam
ain a dheanamh.
11 Ach an uair a thàinig
Peadar gu Antioch, sheas mi
'na aghaidh as an eudan, a
chionn gu'n robh e r'a choir-
eachadh.
12 Oir roimh do dhream
àraidh teachd o Sheumas,
dh'ith e biadh maille ris na
Cinnich: ach an uair a thàinig
iadsan, chaidh e a thaobh a-
gus thearbaidh se e féin, air
eagal na muinntir a bha do'n
timchioll-ghearradh.
13 Agus rinn na h-Iudhaich
eile gnùis-mhealladh maille
ris mar an ceudna; ionnus
gu'n d'thugadh Barnabas mar
an ceudna a thaobh le'n
cluain[4].
14 Ach an uair a chunnaic
mise nach do ghluais iad gu
tréibhdhireach[5], a réir fìrinn
an t-soisgeil, thubhairt mi ri
Peadar 'nam fianuis uile, Ma
tha thusa, a tha a'd' Iudhach,
a' caitheadh do bheatha a réir
nan Cinneach, agus cha'n
ann a réir nan Iudhach, c'ar
son a ta thu 'g éigneachadh
nan Cinneach am beatha
chaitheadh mar na h-Iudh-
aich?
15 Air dhuinne *a tha 'nar*
n-Iudhaich a thaobh nàduir,
agus cha'n ann 'nar peacaich
do na Cinnich,
16 Fios a bhi againn nach
'eil duine air fhìreanachadh
o oibribh an lagha, ach tre
chreidimh Iosa Criosd, chreid
sinne féinn ann an Iosa
Criosd; chum gu'm bith-
eamaid air ar fìreanachadh
o chreidimh Chriosd, agus
cha'n ann o oibribh an lagha:
oir o oibribh an lagha, cha
bhi feòil sam bith air a fìrean-
achadh.
17 Ach air dhuinn bhi 'g
iarraidh bhi air ar fìreanach-
adh tre Chriosd, ma gheibhear
'nar peacaich sinn féin, *am*
bheil, uime sin, Criosd 'na
mhinisteir peacaidh? Nar
leigeadh Dia.
18 Oir ma thogas mi a rìs
suas na nithe a leag mi, tha
mi deanamh ciontach dhiom
féin.
19 Oir a ta mise tre'n lagh

[1] *gu bhrìoghmhor.* [2] *postaibh.* [3] *ro-thogradh.*

[4] *gnùis-mhealladh, ceilg.* [5] *san t-slighe dhìrich.*

marbh do'n lagh, chum gu'm bithinn beò do Dhia.

20 Tha mi air mo cheusadh maille ri Criosd: gidheadh a ta mi beò; ach cha mhise, ach Criosd a ta beò annam: agus a' bheatha a ta mi nis a' caitheadh san fheòil, tha mi ga caitheadh tre chreidimh Mhic Dhé, a ghràdhaich mi, agus a thug e féin air mo shon.

21 Cha'n 'eil mi a' cur gràis Dé an neo-bhrìgh[1]: oir ma tha fìreantachd tre'n lagh, is *ann* gun aobhar a fhuair Criosd bàs.

CAIB. III.

1 *Dh'fheòraich an t-abstol ciod a dh'aom na Galatianaich gus an creidimh a thréigsinn, agus dòigh a chur san lagh.* 6 *Tha'n dream a tha creidsinn air am fìreanachadh,* 9 *agus air am beannachadh maille ri Abraham:* 10 *dhearbh Pol so le iomadh reuson.*

O A Ghalatianacha amaideach, cò a chuir druidheachd oirbh, ionnus nach biodh sibh ùmhal do'n fhìrinn, d'an robh Criosd air a nochdadh gu soilleir[2] fa chomhair bhur sùl, air a cheusadh 'nur measg?

2 So a mhàin b'àill leam fhòghlum uaibh, An ann o oibribh an lagha a fhuair sibh an Spiorad, no o éisdeachd a' chreidimh?

3 Am bheil sibh co amaideach *as sin?* air dhuibh tòiseachadh san Spiorad, am bheil sibh a nis air bhur deanam hfoirfe leis an fheòil?

4 An d'fhuiling sibh na h-uiread sin do nithibh gu dìomhain? ma's *ann* da rìreadh gu dìomhain.

5 An ti uime sin a tha frithealadh dhuibh an Spioraid, agus ag oibreachadh mhìorbhuile 'nur measg, an ann tre oibribh an lagha, no tre éisdeachd a' chreidimh *a ni e so?*

6 Amhuil mar a chreid Abraham Dia, agus a mheasadh sin dha mar fhìreantachd.

7 Uime sin biodh fhios agaibh an dream a *tha* do'n chreidimh, gur iad sin clann Abrahaim.

8 Oir air fhaicinn roimh do'n sgriobtuir gu'm fìreanaicheadh Dia na Cinnich tre chreidimh, shearmonaich e an soisgeul roimh-làimh do Abraham, *ag ràdh,* Beannaichear na h-uile Chinnich annad-sa.

9 Uime sin tha an dream a tha do'n chreidimh, air am beannachadh maille ri Abraham, fìor-chreideach.

10 Oir a mheud 's a ta do oibribh an lagha, tha iad fo'n mhallachadh; oir a ta e sgrìobhta, *Is* malluichte gach neach nach buanaich[3] anns na h-uile nithibh a ta sgrìobhta ann an leabhar an lagha chum an deanamh.

11 Ach *is* ni follaiseach nach fìreanaichear neach san bith tre'n lagn am fianuis Dé oir, Bithi am fìrean beò tr chreidimh.

12 Agus cha 'n 'eil an lag o chreidimh: ach, An duin a ni iad gheibh e beath annta[4].

13 Shaor Criosd sinne mhallachadh an lagha, a dha bhi air a dheanamh 'n mhallachadh air ar son: oir ta e sgrìobhta, *Is* malluich

[1] *air cùl.* [2] *gu dealbhach.*

[3] *fan.* [4] *leo.*

gach aon a chrochar air
crann:
14 Chum gu'n tigeadh
beannachadh Abrahaim air
na Cinnich tre Iosa Criosd;
ionnus gu faigheamaid geall-
adh an Spioraid tre chreid-
imh.
15 A bhràithre, tha mi a'
labhairt mar dhuine; ged
nach bi ann ach coimhcheang-
al[1] duine, ma tha e air a
dhaingneachadh, cha chuir
neach air bith air cùl *e*, agus
cha chuirear ni sam bith ris.
16 A nis is ann do Abra-
ham a thugadh[2] na geallanna
agus d'a shìol. Cha'n abair
e, Agus do shìolaibh, mar
gu'm biodh *e labhairt* mu
mhòran; ach mar mu aon,
Agus do d' shìol-sa, neach
a's e Criosd.
17 Agus a ta mi ag ràdh so,
nach fheudar gu'n cuir an
lagh, a thugadh an ceann
ceithir cheud agus dheich
bliadhna fichead 'na dhéigh,
an coimhcheangal an neo-
bhrìgh, a dhaingnicheadh
roimh le Dia ann an Criosd,
ionnus gu'n cuireadh e an
gealladh air cùl.
18 Oir ma's ann o'n lagh
a ta an oighreachd, cha *'n'eil*
i ni's mò o'n ghealladh: ach
thug Dia gu saor *i* do Abra-
ham tre ghealladh.
19 C'ar son uime sin *a
thugadh* an lagh? thugadh e
air son eusaontais, gus an
tigeadh an sìol, d'an d'rinn-
eadh an gealladh; air ord-
uchadh le ainglibh an làimh
eadar-mheadhonair.
20 A nis an t-eadar-
mheadhonair, cha'n ann air
son aoin *a ta e 'na eadar-
mheadhonair;* ach is aon
Dia.
21 Uime sin *am bheil* an
lagh an aghaidh gheallanna
Dhé? Nar leigeadh Dia: oir
nam biodh lagh air a thabh-
airt a bhiodh comasach air
beatha thoirt uaith, gu deimh-
in is ann o'n lagh a bhiodh
fìreantachd.
22 Ach dh'fhàg an sgriob-
tuir na h-uile *dhaoine* dùinte
sa' pheacadh, chum gu'm
biodh an gealladh tre chreid-
imh Iosa Criosd air a thoirt
dhoibh-san a ta creidsinn.
23 Ach mu'n d'thàinig an
creidimh, choimhideadh sinn
fo 'n lagh, air ar druideadh
a steach chum a' chreidimh,
a bha gu bhi air fhoillseach-
adh.
24 Uime sin b'e an lagh,
ar n-oid-fhòghluim[3] *g'ar
treòrachadh* gu Criosd, chum
gu bitheamaid air ar fìrean-
achadh tre chreidimh.
25 Ach air teachd do'n
chreidimh, cha'n 'eil sinn ni's
mò fuidh oid-fhòghluim.
26 Oir is sibhse uile mic
Dhé tre chreidimh ann an
Iosa Criosd.
27 Oir a mheud agaibh 'sa
bhaisteadh do Chriosd, chuir
sibh umaibh Criosd.
28 Cha'n 'eil Iudhach no
Greugach, cha'n 'eil saor no
daor, cha'n 'eil firionn no
boirionn[4] ann: oir is aon
sibh uile ann an Iosa Criosd.
29 Agus ma's le Criosd
sibh, is sibh sìol Abrahaim
gun amharus, agus is oigh-
reachan *sibh* a réir a' gheall-
aidh.

---

[1] *cunradh, cùmhnant.*
[2] *labhradh, rinneadh.*
[3] *ar maighstir-sgoile.*
[4] *bainionn.*

CAIB. IV.

1 Bha sinn fuidh'n lagh, gus an d'-thàinig Criosd, mar a ta an t-oighre fuidh a thuiteir gus an tig e gu h-aois. 5 Ach shaor Criosd sinn o'n lagh: 7 uime sin cha'n 'eil sinn 'nar seirbhisich ni's faide dha. 14 Chuir Pòl an cuimhne dhoibh an deadh-ghean dàsan, agus a dheadh-rùin féin doibh-san.

ANIS a ta mi ag ràdh, am
feadh a bhios an t-oighre
'na leanabh, nach 'eil eadar-
dhealachadh sam bith eadar
e agus seirbhiseach, ged is e
Tighearn nan uile;
2 Ach a ta e fo luchd-
coimhid[1], agus fo luchd-
riaghlaidh gu teachd na h-
aimsir a dh'orduich an t-
athair.
3 Agus mar an ceudna
sinne, 'nuair a bha sinn 'nar
leanabaibh, bha sinn an
daorsa fo cheud fhòghlum an
t-saoghail:
4 Ach an uair a thàinig
coimhlionadh na h-aimsir,
chuir Dia a Mhac féin uaith,
a ghineadh o mhnaoi, a rinn-
eadh fuidh'n lagh,
5 Chum gu'n saoradh e
iadsan a bha fuidh'n lagh,
ionnus gu faigheamaid-ne
uchd-mhacachd na cloinne.
6 Agus do bhrìgh gur mic
sibh, chuir Dia Spiorad a
Mhic féin ann bhur cridh-
eachaibh, ag éigheach, Abba,
Athair.
7 Uime sin cha seirbhis-
each thu ni's mò, ach mac;
agus ma's mac, is oighre mar
an ceudna air Dia tre Chriosd.
8 Gidheadh, an uair nach
b'aithne dhuibh Dia, rinn
sibh seirbhis dhoibh-san nach
'eil 'nan dée thaobh nàduir.
9 Ach a nis air dhuibh Dia
aithneachadh, no mar is fearr
a dh'fheudar a ràdh, bhi air
bhur n-aithneachadh le Dia,
cionnus a ta sibh ag ath-
philleadh chum nan ceud-
thoiseach anmhunn agus
bochd[2], d'am miann leibh bhi
a rìs fo dhaorsa?
10 Tha sibh a' coimhead
làithean, agus mhìosan, agus
aimsirean, agus bhliadhnan.
11 Tha eagal orm do 'ur
taobh gu'n do chaith mi gu
dìomhain mo shaothair oirbh.
12 Guidheam oirbh, a
bhràithre, bithibh mar a ta
mise; oir *a ta* mise mar
sibhse: cha d'rinn sibh eucoir
sam bith orm.
13 Tha fhios agaibh gu'm
b'ann tre anmhuinneachd na
feòla, a shearmonaich mi
dhuibh an soisgeul air tùs.
14 Agus air mo bhuaireadh
a bha ann am fheòil, cha d'-
rinn sibh tarcuis, agus cha
do ghabh sibh gràin diom[3];
ach ghabh sibh rium mar
aingeal[4] Dé, mar Iosa
Criosd.
15 Ciod e ma seadh[5] an
sonas sin a bha agaibh? oir a
ta mi deanamh fianuis duibh,
nam bu chomasach e, gu'n
spìonadh sibh a mach bhur
sùilean féin, agus gu'n tugadh
sibh dhomh-sa iad.
16 Uime sin an d'rinneadh
nàmhaid duibh dhiom, air son
mi dh'innseadh na fìrinn
duibh?
17 Tha iadsan eudmhor
umaibh, *ach* cha'n ann gu
maith; ach b'àill leo sinne
dhruideadh a mach, chum
gu'm biodh sibhse eudmhor
umpa féin.

---

1 *thuiteiribh.*
2 *anmhunn, uireasbhuidheach.*
3 *cha do chuir sibh cùl ris.*
4 *theachdair.* 5 *C'àit am bheil.*

18 Ach *is* maith a bhi eud-mhor ann an *ni* maith a ghnàth, agus cha'n e mhàin an uair a ta mise a làthair maille ribh.

19 Mo chlann bheag, air am bheil mi a rìs ri saothair, gus an dealbhar Criosd ann-aibh,

20 B'àill leam bhi nis a làthair maille ribh, agus mo ghuth a chaochladh, oir a ta mi fuidh amharus umaibh.

21 Innsibh dhomh, sibhse le'm miann bhi fo'n lagh, nach cluinn sibh an lagh?

22 Oir a ta e sgrìobhta, gu robh aig Abraham dithis mhac; aon ri banoglaich[1], agus am *mac* eile ri mnaoi shaoir.

23 Agus esan *a bh'aige* ris a' bhanoglaich, ghineadh a réir na feòla e; ach esan *a bh'aige* ris a' mhnaoi shaoir, tre ghealladh.

24 Na nithe so is samhladh iad[2]; oir is iad so an dà choimhcheangal[3]; aon diubh o bheinn Shinai, a ta a' breith chum daorsa, a's i Agar.

25 Oir is i Agar beinn Shinai ann an Arabia, agus tha i a' comh-fhreagradh do Ierusalem a tha nis ann, agus tha i fo dhaorsa maille r'a cloinn.

26 Ach a ta an Ierusalem a ta shuas saor, agus is màthair dhuinn uile i.

27 Oir a ta e sgrìobhta, Dean gairdeachas, a bhean neo-thorrach[4] nach 'eil a' breith *cloinne;* bris a mach agus glaodh, thusa nach 'eil ri saothair: oir is lìonmhoire clann na mnà aonaranaich[5], na na mnà aig am bheil fear.

28 A nis, a bhràithre, is sinne, mar a bha Isaac, clann a' gheallaidh.

29 Ach mar a rinn esan a rugadh a réir na feòla, san àm sin geur-leanmhuinn air-san *a rugadh* a réir an Spior-aid, is amhuil sin *a ta* nis mar an ceudna.

30 Ach ciod a ta an sgriob-tuir ag ràdh? Tilg a mach a' bhanoglach agus a mac: oir cha bhi mac na banoglaich 'na oighre maille ri mac na mnà saoire.

31 Uime sin, a' bhràithre, cha sinne clann na banog-laich, ach na mnà saoire.

CAIB. V.

1 *Bhrosnuich an t-abstol na Gala-tianaich gu seasamh nan saorsa,* 3 *agus gun an timchioll-ghearradh a ghnàthachadh:* 13 *ach roghuinn a dheanamh do ghràdh, ni a's e coimhlionadh an lagha:* 19 *chuir e sìos oibre na feòla.*

UIME sin, seasaibh gu daingean anns an t-saor-sa leis an d'rinn Criosd saor sinn, agus na bithibh a rìs air bhur cuibhreachadh le cuing na daorsa.

2 Feuch, a ta mise Pòl ag ràdh ribh, ma thimchioll-ghearrar sibh, nach bi tairbhe air bith dhuibh ann an Criosd.

3 Oir a ta mi a rìs a' dean-amh fianuis do gach uile dhuine a thimchioll-ghearrar, gu bheil e mar fhiachaibh air an lagh gu h-iomlan a choimhlionadh.

4 Cha'n 'eil tairbhe sam bith ann an Criosd dhuibhse[6] a ta air bhur fìreanachadh

---

[1] *mnaoi dhaoir, ban-tràill.*
[2] *asda so tha ni eile r'a thuigsinn.*
[3] *chumhnant.*

[4] *sheasg, gun sliochd.*
[5] *tréigte.*
[6] *rinneadh Criosd gun tairbhe dhuibh.*

tre'n lagh; thuit sibh o ghràs.

5 Oir a ta sinne tre'n Spiorad a' feitheamh ri dòchas fìreantachd o chreidimh.

6 Oir ann an Iosa Criosd, cha'n 'eil éifeachd[1] sam bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-thimchioll-ghearradh, ach ann an creidimh a dh'oibricheas tre ghràdh.

7 Is maith a ruith sibh; cò a bhac sibh o bhi ùmhal do'n fhìrinn?

8 Cha *d'thàinig* an impidh so o'n ti a ghairm sibh.

9 Goirtichidh[2] beagan do thaois ghoirt am meall uile.

10 Tha muinghin agam asaibh san Tighearn, nach bi sibh dh'aon dòigh air atharrachadh inntinn: ach an ti a ta cur dragha oirbh, giùlainidh e *a* bhreitheanas, cò air bith e.

11 Agus mise, a bhràithre, ma shearmonaicheas mi fathast an timchioll-ghearradh, c'ar son a nìthear fathast geur-leanmhuinn orm? an sin bhiodh oilbheum a' chroinn-cheusaidh air a chur air cùl.

12 B' fhearr leam gu'm biodh iadsan a ta cur mi-shuaimhneis[3] oirbh, eadhon air an gearradh uaibh[4].

13 Oir, a bhràithre, ghairmeadh chum saorsa sibh; a mhàin na *deanaibh* an t-saorsa 'na cion-fath do'n fheòil, ach le gràdh deanaibh seirbhis d'a chéile.

14 Oir tha an lagh uile air a choimhlionadh ann an aon fhocal, *eadhon* an so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin.

15 Ach ma bhios sibh a' teumadh agus ag itheadh a chéile, thugaibh aire nach claoidhear le a chéile sibh.

16 A ta mi ag ràdh ma seadh, Gluaisibh[5] san spiorad, agus cha choimhlion sibh anamiann na feòla.

17 Oir a ta an fheòil a' miannachadh an aghaidh an Spioraid, agus an Spiorad an aghaidh na feòla: agus a ta iad sin an aghaidh a chéile; ionnus nach faigh sibh na nithe bu mhiann leibh a dheanamh.

18 Ach ma threòraichear leis an Spiorad sibh, cha'n 'eil sibh fuidh'n lagh.

19 A nis tha oibre na feòla follaiseach, a's iad *so*, Adhaltrannas, strìopachas, neòghloine, macnus[6],

20 Iodhol-aoradh, druidheachd[7], naimhdeas, connsachadh, co-fharpuis[8], fearg, comhstri, aimhreite, saobhchreidimh[9],

21 Farmad, mortadh, misg, ruidhteireachd[10], agus an leithide sin: mu bheil mi ag innseadh dhuibh roimhlàimh, mar a dh'innis mi dhuibh a cheana mar an ceudna, nach sealbhaich iadsan a ni an leithide sin rìoghachd Dhé[11].

22 Ach is e toradh an Spioraid gràdh, aoibhneas, sìth, fad-fhulangas, caomhalachd, maitheas, creidimh[12].

23 Macantas[13], stuaim: an

[1] *brìgh, neart.*
[2] *Geuraichidh.* [3] *dragha.*
[4] *air an gearradh as* bhur comunn.
[5] *siubhlaibh, imichibh.*
[6] *mi-nàire.* [7] *buidseachas.*
[8] *comortus.* [9] *éiriceachd.*
[10] *anabharr, geòcaireachd, craos.*
[11] *rìoghachd Dhé mar oighreachd.*
[12] *fìrinn.* [13] *ciùineas.*

aghaidh an samhuil sin cha'n
'eil lagh.
24 Agus iadsan a's le
Criosd, cheus iad an fheòil,
maille r'a h-an-tograibh agus
a h-ana-miannaibh.
25 Ma's beò dhuinn san
Spiorad, gluaiseamaid san
Spiorad mar an ceudna.
26 Na bitheamaid déidheil
air glòir dhìomhain[1], a' bros-
nachadh a chéile, a' gabhail
farmaid r'a chéile.

CAIB. VI.

1 Dh'iarr Pòl air na Galatianaich buntainn gu sèimh ri bràthair a thuislich, 2 agus uallach a chéile a ghiùlan, 6 bhi tabhartach d'an luchd-teagaisg, 9 agus gun sgìth-eachadh do mhaith a dheanamh: 12 nochd e ciod gus am bheil iadsan a ta searmonachadh an timchioll-ghearraidh.

A BHRAITHRE, ma
ghlacar neach ann an
coire air bith gu h-obann,
sibhse a ta spioradail, togaibh
suas a shamhuil sin do dhuine
ann an spiorad na macant-
achd[2], a' toirt aire dhuit
féin, nach buairear thu mar
an ceudna.
2 Giùlainibh uallacha[3] a
chéile, agus mar sin coimh-
lionaibh lagh Chriosd.
3 Oir ma shaoileas duine
gur ni éigin e féin, gun bhi
ann ach neo-ni, tha e 'ga
mhealladh féin.
4 Ach dearbhadh gach
neach 'obair féin, agus an
sin bithidh aobhar gaird-
eachais[4] aige d'a thaobh
féin[5] a mhàin, agus cha'n
ann a thaobh neach eile.
5 Oir giùlainidh gach neach
'uallach féin.
6 Comh-roinneadh an neach
a ta air a theagasg san fhocal,
ris an neach a ta 'ga theagasg,
anns na h-uile nithibh maithe.
7 Na meallar sibh; cha
deanar fanoid air Dia: oir
ge b'e ni e shìol-chuireas
duine, an ni ceudna buain-
idh e.
8 Oir an ti a chuireas d'a
fheòil féin, buainidh e o'n
fheòil truaillidheachd; ach
an ti a chuireas do'n Spiorad,
buainidh e o'n Spiorad a'
bheatha shuthainn.
9 Agus na sgìthicheamaid
do mhaith a dheanamh: oir
ann an àm iomchuidh buain-
idh sinn, mur fannaich[6] sinn.
10 Uime sin a réir mar a
ta cothrom[7] againn, deanam-
aid maith do na h-uile
dhaoinibh, ach gu h-àraidh
dhoibh-san a ta do theaghlach
a' chreidimh.
11 Tha sibh a' faicinn
meud na litreach a sgrìobh
mi dhuibh le mo làimh féin.
12 A mheud le' m' miann
iad féin a thaisbeanadh gu
sgiamhach san fheòil, tha iad
'gur n-éigneachadh chum bhi
air bhur timchioll-ghearradh;
a mhàin chum nach deantadh
geur-leanmhuinn orra air son
crann-ceusaidh Chriosd.
13 Oir cha'n' eil iadsan
féin a tha air an timchioll-
ghearradh a' coimhead an
lagha: ach is aill leo sibhse
bhi air bhur timchioll-ghearr-
adh, chum as gu dean iad
uaill ann bhur feòil.
14 Ach nar leigeadh Dia
gu deanainn-sa uaill ach ann
an crann-ceusaidh ar Tigh-
earna Iosa Criosd, tre'm bheil
an saoghal air a cheusadh

[1] *earraghloir.* [2] *a' chiùineis.* [3] *eallacha.* [4] *uaill.* [5] *ann féin.* [6] *lagaich.* [7] *fàth.*

dhomh-sa, agus mise do'n t-saoghal.

15 Oir ann an Iosa Criosd cha'n 'eil éifeachd air bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-thimchioll-ghearradh, ach ann an cruthachadh[1] nuadh.

16 Agus a mheud 's a

[1] *creutair.*

shiubhlas a réir na riaghailt so, sìth orra, agus tròcair, agus air Israel Dé.

17 O so a mach na cuireadh neach sam bith dragh orm; oir a ta mi giùlan chomharan an Tighearna Iosa ann mo chorp.

18 A bhràithre, *gu robh* gràs ar Tighearna Iosa Criosd maille ri bhur spiorad. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN

EPHESIANACH.

CAIB. I.

1 *An deigh fàilte,* 3 *agus breith-buidheachais air son nan Ephesianach,* 4 *labhair Pòl mu thaghadh,* 6 *agus uchd-mhacachd thaobh gràis,* 11 *ni a's e am fìor-thobar o'm bheil slàinte a' chinne-daoine a' sruthadh, &c.*

POL, abstol Iosa Criosd tre thoil Dé, chum nan naomh a ta ann an Ephesus, agus nan creideach ann an Iosa Criosd:

2 Gràs dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair agus *o'n* Tighearn Iosa Criosd.

3 Beannaichte *gu robh* Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a bheannaich sinne leis gach uile bheannachadh spioradail ann an *ionadaibh* nèamhaidh[1] ann an Criosd:

4 A réir mar a thagh e sinne ann-san, mun do leagadh bunait an domhain, chum gu'm bitheamaid naomha, agus neo-choireach 'na làthair-san ann an gràdh:

5 A roimh-orduich sinne chum uchd-mhacachd na cloinne tre Iosa Criosd dha féin, a réir deadh-ghean a thoile.

6 Chum cliù glòire a ghràis, tre an d'rinn e sinne taitneach[2] ann a *Mhac* gràdhach:

7 Anns am bheil againne saorsa[3] tre 'fhuil-san, maitheanas nam peacadh, a réir saoibhreis a ghràis;

8 Anns an robh e ro phailt dhuinne san uile ghliocas, agus thuigse:

9 A dh'fhoillsich dhuinn rùn-diomhair a thoile, a réir a dheadh ghean féin a rùnaich e ann féin:

10 Chum ann am fritheal-adh coimhlionaidh nan aimsir, gu'n cruinnicheadh e ann an aon na h-uile nithe ann an Criosd, araon *na nithe* a ta air nèamh agus *na nithe* a ta air talamh, *eadhon* ann-san:

[1] nithibh *nèamhaidh.*

[2] *tre an do nochd e dhuinne mòr dheadh-ghean.* [3] *fuasgladh*

11 Anns an d'fhuair sinne
mar an ceudna oighreachd,
air dhuinn bhi air ar roimh-
orduchadh a réir rùin an ti a
ta 'g oibreachadh nan uile
nithe a réir comhairle a
thoile féin ;
12 Ionnus gu'm bitheamaid-
ne, a chuir air tùs dòchas
ann an Criosd, chum cliù a
ghlòire-san.
13 Anns *an do chuir* sibhse
mar an ceudna *dòchas*, air
dhuibh focal na fìrinn a
chluinntinn, *eadhon* soisgeul
bhur slàinte: neach an déigh
dhuibh creidsinn ann, chuir-
eadh seula oirbh le Spiorad
naomh sin a' gheallaidh,
14 Neach is e geall-daing-
nich[1] ar n-oighreachd-ne, gu
teachd saorsa na seilbhe a
cheannachadh[2] chum cliù a
ghlòire.
15 Uime sin air cluinntinn
domh-sa mar an ceudna bhur
creidimh-sa anns an Tigh-
earn Iosa, agus bhur gràidh
do na naoimh uile,
16 Cha'n 'eil mi a' sgur[3]
do bhi toirt buidheachais air
bhur son, a' luadh oirbh ann
am urnuighibh ;
17 Gu'n tugadh Dia ar
Tighearna Iosa Criosd, Athair
na glòire, spiorad gliocais
agus foillseachaidh[4] dhuibh,
ann an eòlas air-san[5] ;
18 Sùilean 'ur n-inntinn
bhi air an soillseachadh,
chum fios a bhi agaibh ciod
e dòchas a ghairme-san, agus
ciod e saoibhreas glòire 'oigh-
reachd-san anns na naomh-
aibh,
19 Agus ciod e ro-mheud
a chumhachd do ar taobh-ne
a ta creidsinn, a réir oib-
reachaidh a thréun neirt ;
20 A dh'oibrich e ann an
Criosd, 'nuair a thog e o na
marbhaibh e, agus a chuir e
'na shuidhe air a dheas-làimh
féin e anns na *h-ionadaibh*
nèamhaidh,
21 Gu ro àrd os ceann
gach uile uachdaranachd,
agus cumhachd, agus neirt,
agus tighearnais, agus gach
ainme a dh'ainmichear, cha'n
e mhàin san t-saoghal so, ach
san *t-saoghal* ri teachd mar
an ceudna :
22 Agus chuir e na h-uile
nithe fuidh a chosaibh, agus
thug se e gu *bhi* 'na cheann
os ceann nan uile nithe do'n
eaglais,
23 A ta 'na corp aige,
lànachd an ti a ta lìonadh
nan uile *nithe* anns na h-
uile.

CAIB. II.

1 Le bhi coimheas r'a chéile ciod a bha sinn thaobh nàduir, 5 agus ciod a tha sinn thaobh gràis, 10 chuir Pòl an céill gun d'rinneadh sinn air son dheadh oibre ; agus air dhuinn bhi air ar toirt am fagus tre Chriosd, 11 nach còir dhuinn ar beatha a chaitheadh mar Chinnich, 19 ach mar luchd aoin bhaile ris na naoimh, agus mar theaghlach Dhé.

AGUS sibhse *bheothaich* e,
a bhă marbh ann an
euceartaibh agus ann am
peacaibh ;
2 Anns an do ghluais[6]
sibh sna h-amannaibh a
chaidh seachad, a réir
gnàtha[7] an t-saoghail so, a
réir uachdarain[8] cumhachd
an athair, an spioraid a tha

[1] *earlas.* [2] *dh'fhuasgladh.* [3] *Ni'n sguiream.* [4] *taisbeanaidh.* [5] *chum esan aideachadh.*

[6] *Anns an robh sibh ag imeachd.* [7] *gnàthachaidh.* [8] *prionnsa*

nis ag oibreachadh ann an
cloinn na h-easumhlachd:
3 Am measg an robh
againn uile mar an ceudna
ar caithe-beatha roimh so,
ann an ana-miannaibh ar
feòla, a' deanamh toil na
feòla, agus nan smuainte[1];
agus bha sinn a thaobh nàduir
'nar cloinn na feirge, eadhon
mar chàch.
4 Ach Dia, a ta saoibhir
ann an tròcair, air son a
mhòr-ghràidh leis an do
ghràdhaich e sinn,
5 Eadhon air dhuinn a
bhi marbh ann am peacaibh,
chomh-bheothaich e sinn
maille ri Criosd; (le gràs tha
sibh air bhur tèarnadh[2];)
6 Agus chomh-thog, agus
chomh-shuidhich e sinn ann
an *ionadaibh* nèamhaidh ann
an Iosa Criosd:
7 Chum gu'm foillsicheadh
e anns na linnibh ri teachd
saoibhreas ro phailt a ghràis,
ann an caoimhneas d'ar taobh-
ne tre Iosa Criosd.
8 Oir is ann le gràs a ta
sibh air bhur tèarnadh, tre
chreidimh: agus *sin* cha'n
ann uaibh féin; *is e* tiodhlac[3]
Dhé e:
9 Cha'n ann o oibribh,
chum nach deanadh neach
air bith uaill:
10 Oir is sinne 'obair-san,
air ar cruthachadh ann an
Iosa Criosd chum dheadh
oibre, air son an d'ulluich Dia
roimh-làimh *sinn*, chum gu'n
gluaiseamaid annta.
11 Uime sin cuimhnichibh,
air dhuibh a bhi san aimsir a
chaidh thairis 'nur Cinnich
san fheòil ris an abrar an
neo-thimchioll-ghearradh leo-
san d'an goirear an timchioll-
ghearradh làmh-dheanta san
fheòil;
12 Gu robh sibh san àm
sin as eugmhais Chriosd, 'nur
coimhich do chomh-fhlaith-
eachd[4] Israeil, agus 'nur
coigrich do choimh-cheang-
laibh a' gheallaidh, as eug-
mhais dòchais, agus gun Dia
anns an t-saoghal:
13 Ach a nis ann an Iosa
Criosd, tha sibhse a bha
roimh so fad o làimh, air
bhur toirt am fagus tre fhuil
Chriosd.
14 Oir is esan ar sìth-ne,
a rinn aon *dhinn* araon, agus
a bhris sìos balla meadhonach
an eadar-dhealachaidh;
15 Air dha an naimhdeas
a chur air cùl tre 'fheòil féin,
eadhon lagh nan àitheanta, *a
chuireadh sìos* ann an orduigh-
ibh, chum gu'n deanadh e
ann féin do dhithis aon duine
nuadh, *mar sin* a' deanamh
sìthe:
16 Agus gu'n deanadh e
réidh faraon iad ri Dia ann
an aon chorp tre a' chrann-
cheusaidh, air dha an naimh-
deas a mharbhadh le sin;
17 Agus thàinig e agus
shearmonaich e sìth[5] dhuibhse
a bha am fad, agus dhoibh-
san a bha am fagus.
18 Oir trìd-san tha araon
slighe againn gu dol a steach
tre aon Spiorad chum an
Athar.
19 A nis uime sin, cha 'n
'eil sibh ni's mò 'nur coigrich
agus 'nur coimhich, ach 'nur

[1] *na h-inntinn, a' chridhe.*
[2] *slànuchadh, saoradh, sàbhaladh.*
[3] *saor-thabhartas.*
[4] *chomh-chomunn.*
[5] *sìothchaint.*

luchd aoin bhaile ris na naomhaibh, agus 'nur muinntir-teaghlaich Dhé;

20 Agus tha sibh air bhur togail suas air bunait nan abstol agus nam fàidhean, air bhi do Iosa Criosd féin 'na *chloich*-chinn na h-oisinn;

21 Anns am bheil an aitreabh uile, ceangailte gu ceart r'a chéile, a' fàs suas chum bhi 'na teampull naomh san Tighearn:

22 Anns am bheil sibhse mar an ceudna air bhur comhthogail suas chum bhi 'nur tigh-còmhnuidh do Dhia tre an Spiorad.

CAIB. III.

1 *Rinneadh an rùn-dìomhair,* 6 *gu'm biodh na Cinnich air an saoradh, fhoillseachadh do Phòl;* 18 *agus thugadh an gràs dhàsan sin a shearmonachadh:* 13 *dh'iarr e air na Ephesianaich gun iad a dh'fhannachadh air son a thrioblaid-san.*

AIR an aobhar so, tha mise Pòl a'm' phrìosanach Iosa Criosd, air bhur sonsa, a Chinneacha:

2 O chuala[1] sibh mu fhrithealadh gràis Dé, a thugadh dhomh-sa air bhur sonsa[2]:

3 Gu'n d'rinn e aithnichte dhomh tre fhoillseachadh[3] an rùn-dìomhair, (mar a sgrìobh mi roimh gu h-aithghearr,

4 Leis am feud sibh, air dhuibh a leughadh, m'eòlas ann an rùn-dìomhair Chriosd a thuigsinn;)

5 Ni, ann an linnibh eile, air nach d'thugadh fios do chloinn nan daoine, mar a ta e nis air fhoillseachadh d'a abstolaibh naomha agus d'a fhàidhibh tre an Spiorad;

6 Gu'm biodh na Cinnich 'nan comh-oighreachaibh, agus 'nan comh-chorp, agus 'nan luchd-comhpairt d'a ghealladh-san ann an Criosd, tre an t-soisgeul:

7 Air an d'rinneadh mise a'm' mhinisteir, a réir tiodhlaic gràis Dé a thugadh dhomh, a réir oibreachaidh éifeachdaich a chumhachd-san.

8 Dhomh-sa, a's lugha na'n ti a's lugha do na naomhaibh uile thugadh an gràs so, saoibhreas Chriosd, nach feudar a rannsachadh, a shearmonachadh am measg nan Cinneach;

9 Agus gu'n deanainn soilleir do na h-uile *dhaoinibh*, ciod e comunn an rùin-dìomhair sin, a bha folaichte ann an Dia o thoiseach an t-saoghail, a chruthaich na h-uile nithe tre Iosa Criosd;

10 Chum gu'n deantadh aithnichte nis do na h-uachdaranachdaibh, agus do na cumhachdaibh ann an *ionadaibh* nèamhaidh, leis an eaglais, gliocas eagsamhuil[4] Dhé,

11 A réir an rùin shiorruidh[5] a rùnaich e ann an Iosa Criosd ar Tighearn:

12 Anns am bheil againn dànachd agus slighe gu dol a steach ann am muinghin tre a chreidimh-san.

13 Uime sin tha mi ag iarraidh nach lagaich sibh a leth mo thrioblaidean-sa air bhur son, ni a's e bhur glòirsa.

14 Air an aobhar so tha mi a' lùbadh mo ghlùine do Ath-

---

[1] *Ma chuala.* [2] *d'ur taobhsa.* [3] *thaisbean.* [4] *iomadh-gnètheach.*

[5] *A réir roimh-shuidheachaidh nan linn.*

air ar Tighearna Iosa Criosd,
15 Air an ainmichear an
teaghlach uile air nèamh agus
air talamh,
16 Gu'n deònaicheadh e
dhuibh a réir saoibhreis a
ghlòire, bhi air bhur neart-
achadh gu treun[1], tre a Spior-
ad-san anns an duine an leth
stigh;
17 Ionnus gu'n gabh Criosd
còmhnuidh ann bhur cridhe
tre chreidimh; chum air
dhuibh bhi air bhur freumh-
achadh, agus air bhur stéidh-
eachadh[2] ann an gràdh,
18 Gu'm bi sibh comasach
maille ris na naomhaibh uile,
air a thuigsinn ciod e leud,
agus fad, agus doimhne, agus
àirde;
19 Agus air gràdh Chriosd
aithneachadh, a chaidh thar
gach uile eòlas, chum gu'm
bi sibh air bhur lìonadh le
uile lànachd Dhé.
20 A nis dhàsan d'an
comas na h-uile nithe a
dheanamh gu h-anabarrach
ro phailt, thar gach ni a's
urrainn sinne iarraidh no
smuaineachadh, a réir a'
chumhachd a ta 'g oibreach-
adh gu h-éifeachdach ann-
ainn,
21 Dhàsan *gu robh* glòir
anns an eaglais tre Iosa
Criosd, air feadh gach uile
linn, gu saoghal nan saoghal.
Amen.

CAIB. IV.

1 *Dh'earalaich an t-abstol na Ephe-
sianaich chum aonachd;* 7 *agus
chuir e an céill gu'n d'thug Dia
chum na crìche so tiodhlacan eag-
samhuil do dhaoinibh,* 13 *ionnus
gu'm biodh 'eaglais air a togail,*
16 *agus gu'm fàsadh i suas ann
an Criosd.*

UIME sin, tha mise prìos-
anach an Tighearn, a'
guidhe oirbh gu'n gluais[3]
sibh gu cubhaidh do'n ghairm
leis an do ghairmeadh sibh;
2 Leis gach uile irioslachd
inntinn agus mhacantas, le
fad-fhulangas, a' giùlan le
chéile ann an gràdh;
3 A' deanamh dìchill air
aonachd an Spioraid a
choimhead ann an ceangal[4]
na sìthe.
4 *Is* aon chorp agus aon
Spiorad *a ta ann*, amhuil mar
an ceudna a ghairmeadh sibh
ann an aon mhuinghin bhur
gairme;
5 Aon Tighearn, aon chreid-
imh, aon bhaisteadh,
6 Aon Dia agus Athair nan
uile, a *tha* os ceann nan uile,
agus tre na h-uile, agus ann-
aibh-sa uile.
7 Ach thugadh gràs do gach
aon againn, a réir tomhais
tiodhlaic Chriosd.
8 Uime sin a ta e ag ràdh,
Air dol suas da an àird, thug
e bruid am braighdeanas, a-
gus thug e tiodhlacan do
dhaoinibh.
9 (A nis gu'n deachaidh e
suas, ciod e ach gu'n deach-
aidh e air tùs sìos gu ionad-
aibh ìochdarach na tal-
mhainn?
10 An ti a chaidh sìos, is
e sin féin e a chaidh suas
mar an ceudna gu ro àrd os
ceann nan uile nèamh, chum
gu'n lìonadh e na h-uile
nithe.)
11 Agus thug e dream àr-
aidh gu bhi 'nan abstolaibh;
dream eile, gu bhi 'nam
fàidhibh; agus dream eile,

[1] *le cumhachd.*
[2] *bonn-'shuidheachadh.*

[3] *imich, siubhail.*
[4] *comh-bhann.*

gu bhi 'nan soisgeulaichibh ;
agus dream eile, gu bhi 'nan
aodhairibh[1], agus 'nan luchd-
teagaisg ;
12 Chum na naoimh a
dheasachadh[2] chum oibre na
ministreileachd, chum togail
suas cuirp Chriosd :
13 Gus an tig sinn uile
ann an aonachd a' chreidimh,
agus eòlais Mhic Dhé, chum
duine iomlain, chum tomhais
àirde lànachd Chriosd :
14 Chum as nach bi sinn á
so suas 'nar leanabaibh, air
ar tonn-luasgadh, agus air ar
giùlan mu'n cuairt leis gach
uile ghaoith teagaisg, le cleas-
achd dhaoine, *agus* seòltachd
cealgach, leis am bheil iad gu
h-innleachdach ri feall-fhol-
ach chum meallaidh :
15 Ach a' labhairt na fìr-
inn ann an gràdh, gu'm fàs
sinn suas anns na h-uile
nithibh chuige-san[3], a's e an
ceann, *eadhon* Criosd :
16 O'm bheil an corp uile,
air a cheangal gu ceart, agus
air a dhlùthachadh tre an ni
sin a tha gach alt a' toirt
uaith, a réir oibreachaidh éif-
eachdaich ann an tomhas
gach buill, a' faghail fàs
cuirp, chum a thogail féin
suas ann an gràdh.
17 So uime sin a ta mi ag
ràdh, agus a' guidhe am fian-
uis an Tighearna, gun sibh a
dh'imeachd á so suas mar a
ta na Cinnich eile ag imeachd,
ann an dìomhanas an inntinn
féin ;
18 Aig am bheil an tuigse
air a dorchachadh, air dhoibh
bhi 'nan coimhich do bheatha
Dhé, thaobh an aineolais a
ta annta, tre chruas an cridhe:
19 Muinntir, air dhoibh
am mothachadh a chall, a
thug iad féin thairis do mhi-
nàire[4], chum gach uile neò-
ghloine chur an gnìomh le
cìocras.
20 Ach cha d'fhòghluim
sibhse Criosd mar so ;
21 O chuala[5] sibh e, agus
o theagaisgeadh leis sibh,
mar a ta an fhìrinn ann an
Iosa :
22 Gu'n cuir sibh dhibh,
thaobh a' cheud chaithe-
beatha, an seann duine, a tha
truaillidh a réir nan ana-
miann cealgach ;
23 Agus gu'm bi sibh air
bhur n-ath-nuadhachadh ann
an spiorad bhur n-inntinn ;
24 Agus gu'n cuir sibh um-
aibh an nuadh-dhuine, a tha
air a chruthachadh a réir
Dhé am fìreantachd agus am
fìor-naomhachd.
25 Uime sin, air dhuibh a'
bhreug a chur uaibh, labh-
raibh an fhìrinn gach neach
r'a choimhearsnach : oir is
buill sinn d'a chéile.
26 Biodh fearg oirbh, agus
na peacaichibh : na luidh-
eadh a' ghrian air bhur corr-
uich :
27 Agus na tugaibh àit
do'n diabhul.
28 An ti a ghoid, na goid-
eadh e ni's mò : ach gu ma
fearr leis saothair a dhean-
amh, ag oibreachadh an ni a
ta maith le a làmhaibh, chum
gu'm bi aige ni r'a phàirt-
eachadh ris an neach air am
bheil uireasbhuidh.
29 Na tigeadh cainnt
thruaillidh air bith mach as

[1] *buachaillibh.*
[2] *a dheanamh iomlan, a cheangal gu diongmhalta r'a chéile.* [3] *ann san.*
[4] *mhacnus.* [5] *Ma chuala.*

bhur beul, ach an ni sin a
ta maith chum deadh-fhògh-
luim, ionnus gu'n toir e gràs
do'n luchd-éisdeachd.
30 Agus na cuiribh doil-
gheas air Spiorad naomh Dhé,
leis an do chuireadh seula
oirbh gu là na saorsa.
31 Biodh gach uile sheirbhe,
agus corruich, agus fearg, a-
gus gàrrthaich[1], agus toibh-
eum[2] air an togail uaibh,
maille ris gach uile mhì-
run.
32 Agus bithibh caoimh-
neil,teo-chridheach d'a chéile;
a' toirt maitheanais d'a chéile,
eadhon mar a thug Dia maith-
eanas dhuibh-se ann an
Criosd.

CAIB. V.

1 *An déigh earailean coitchionn chum gràidh*, 3 *chum strìopachas a sheachnadh*, 4 *agus na h-uile neò-ghloine*, 7 *gun chomhluadar a chumail ri daoinibh aingidh*, 15 *imeachd gu faicilleach*, 18 *agus bhi air an lìonadh leis an Spiorad*, 22 *labhair Pòl mu dhleasdanasaibh fa leth.*

UIME sin bithibh-sa 'nur
luchd-leanmhuinn air
Dia, mar chloinn ghràdh-
aich;
2 Agus gluaisibh ann an
gràdh, eadhon mar a ghràdh-
aich Criosd sinne, agus a
thug se e féin air ar son, 'na
thabhartas agus 'na ìobairt
deadh-fhàile do Dhia.
3 Ach na biodh strìop-
achas, agus gach uile neò-
ghloine, no sannt, uiread as
air an ainmeachadh 'nur
measg, mar is cubhaidh do
naomhaibh:
4 No draosdachd[3], no còmh-
radh amaideach, no bao-
shùgradh, nithe nach 'eil
iomchuidh: ach gu ma fearr
leibh breith-buidheachais.
5 Oir a ta fios agaibh air
so, nach 'eil aig fear-strìop-
achais air bith, no aig neach
neò-ghlan, no aig duine sann-
tach, (a tha 'na fhear ìodhol-
aoraidh,) oighreachd ann an
rìoghachd Chriosd agus Dhé.
6 Na mealladh neach air
bith sibh le briathraibh
dìomhain: oir air son nan
nithe sin tha fearg Dhé a'
teachd air cloinn na h-eas-
ùmhlachd.
7 Na bithibh-sa uime sin
'nur luchd-comhpairt riu.
8 Oir bha sibh uair-éigin
'nur dorchadas, ach a nis tha
sibh 'nur solus san Tighearn:
gluaisibh mar chloinn an t-
soluis;
9 (Oir *a ta* toradh an Spior-
aid[4] anns an uile mhaitheas,
agus ionracas, agus fhìrinn;)
10 A' dearbhadh ciod an ni
a tha taitneach do'n Tigh-
earn.
11 Agus na biodh comh-
chomunn agaibh ri oibribh
neo-tharbhach an dorchadais
ach gu ma fearr leibh an cron-
achadh.
12 Oir is gràineil eadhon
r'an innseadh na nithe a ta
air an deanamh leo an uaig-
nidheas[5].
13 Ach a ta na h-uile nithe
a tha air an cronachadh, air
an deanamh follaiseach leis
an t-solus: oir gach uile ni a
ni soilleir, is solus e.
14 Uime sin a ta e ag ràdh,
Mosgail, thusa a tha a' d'
chodal, agus éirich o na
marbhaibh, agus bheir Criosd
solus duit.

---

1 *àrd-ghlaodhaich.*
2 *anacainnt.*

3 *graosdachd, cainnt shalach.*
4 *an t-soluis.*
5 *os ìosal-*

15 Feuchaibh uime sin gu'n gluais sibh gu faicilleach, cha'n ann mar amadain, ach mar dhaoine glice,

16 Ag ath-cheannach[1] na h-aimsir, do bhrìgh gu bheil na làithean olc.

17 Air an aobhar sin na bithibh-sa neo ghlic, ach a' tuigsinn ciod i toil an Tighearn.

18 Agus na bithibh air mhisg le fìon, anns am bheil anabarr; ach bithibh air bhur lìonadh do'n Spiorad:

19 A' labhairt ribh féin[2] ann an salmaibh, ann an laoidhibh, agus ann an dànaibh spioradail, a' seinn agus a' deanamh ciùil 'nur cridhe do'n Tighearn:

20 A' toirt buidheachais a ghnàth air son nan uile nithe do Dhia, eadhon an t-Athair, ann an ainm ar Tighearna Iosa Criosd;

21 Air dhuibh bhi ùmhal d'a chéile ann an eagal Dé.

22 A mhnài, bithihh ùmhal do 'ur fearaibh féin, mar do'n Tighearn.

23 Oir is e am fear ceann na mnà, eadhon mar is e Criosd ceann na h-eaglais: agus is esan Slànuighear a' chuirp.

24 Uime sin, mar a ta'n eaglais ùmhal do Chriosd, mar sin *biodh* na mnài d'am fearaibh féin mar an ceudna anns gach ni:

25 Fheara, gràdhaichibh bhur mnài féin, eadhon mar a ghràdhaich Criosd an eaglais, agus a thug se e féin air a son;

26 Chum gu naomhaicheadh, agus gu'n glanadh e i le ionnlad an uisge tre an fhocal.

27 Chum gu'n cuireadh e 'na làthair féin i 'na h-eaglais ghlormhoir, gun smal, gun phreasadh[3], no ni air bith d'an leithididibh sin; ach chum gu'm biodh i naomh, agus neo-lochdach[4].

28 Is amhluidh sin is còir do na fearaibh am mnài féin a ghràdhachadh, mar an cuirp féin: an ti a ghràdhaicheas a bhean, tha e 'ga ghràdhachadh féin.

29 Oir cha d'thug duine air bith riamh fuath d'a fheòil féin; ach altrumaidh agus eiridnidh[6] e i, eadhon mar a ta an Tighearn a' deanamh do'n eaglais:

30 Oir is buill sinn d'a chorp, d'a fheòil, agus d'a chnàmhaibh-san.

31 Air an aobhar so fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r'a mhnaoi, agus bithidh an dithis 'nan aon fheòil.

32 Is dìomhaireachd mhòr so: ach tha mi a' labhairt mu Chriosd agus an eaglais.

33 Gidheadh, thugadh gach aon agaibh-sa fa leth gràdh d'a mhnaoi, amhuil mar dha féin; agus *feuchadh* a' bhean gu'n toir i urram d'*a* fear.

CAIB. VI.

1 *Dleasdanas cloinne d'am pàrantaibh,* 5 *agus sheirbhiseach d'am maighstiribh.* 10 *Is cogadh ar beatha,* 12 *cha'n ann a mhàin an aghaidh fola agus feòla, ach mar an ceudna an aghaidh naimhde spioradail.* 13 *Airm a' chriosdaidh,* 18 *agus cionnus is còir an gnàthachadh.*

---

1 *A' fuasgladh.*
2 *'nur measg féin, r'a chéile.*
3 *chasadh.* 4 *gun ghò.*
5 *giullaichdidh.*

A CHLANN, bithibh ùmhal do 'ur pàrantaibh féin san Tighearn: oir a ta so ceart.

2 Thoir urram[1] do t' athair agus do d' mhàthair, (is i so a' cheud àithne le gealladh,)

3 Chum gu'n éirich gu maith dhuit, agus gu'm bi thu fad-shaoghalach air an talamh.

4 Agus aithriche, na brosnuichibh bhur clann chum feirge: ach togaibh[2] iad ann an oilean agus ann an teagasg an Tighearna.

5 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal do *'ur* maighstiribh a réir na feòla, le h-eagal[3] agus crith, ann an tréibhdhireas bhur cridhe, mar do Chriosd:

6 Cha'n ann le sùil-sheirbhis, mar dhream a ni toil dhaoine, ach mar sheirbhisich Chriosd, a' deanamh toil Dé o'n chridhe;

7 Le deadh thoil a' deanamh seirbhis, mar do'n Tighearn, agus cha'n ann do dhaoinibh:

8 Air dhuibh fios a bhi agaibh, ge b'e maith air bith a ni aon neach, gu'm faigh e an ni so féin o'n Tighearn ma'*s* saor no daor *e*.

9 Agus a mhaighstirean, deanaibh-sa na nithe ceudna dhoibh-san, a' leigeadh dhibh bagraidh: air dhuibh fios a bhi agaibh gu bheil bhur maighstir féin air nèamh mar an ceudna, agus nach 'eil gnùis-bhreth maille ris.

10 Fadheoidh, mo bhràithre, bithibh làidir san Tighearn, agus ann an neart a chumhachd-san.

11 Cuiribh umaibh uile armachd Dhé, chum gu'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh cuilbheirtean an diabhuil.

12 Oir cha'n 'eil sinn a' gleachdadh *a mhàin* ri fuil agus feòil, ach ri uachdaranachdaibh, ri cumhachdaibh, ri riaghlairibh dorchadais an t-saoghail so, ri aingidheachd spioradail[4] ann an *ionadaibh* àrda[5].

13 Uime sin glacaibh do 'ur n-ionnsuidh uile armachd Dhé, chum gu'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh *a' bhuairidh* san droch là, agus air dhuibh na h-uile nithe a dheanamh, chum seasamh.

14 Seasaibh uime sin, air bhi do 'ur leasraidh air an crioslachadh[6] le fìrinn, agus uchd-éididh na fìreantachd[7] umaibh;

15 Agus ulluchadh soisgeil na sìthe mar bhrògan agaibh air bhur cosaibh;

16 Thar gach uile ni, a' glacadh do 'ur n-ionnsuidh[8] sgéithe a' chreidimh, leis am bi sibh comasach air uile shaighde[9] teinteach an droch *Spioraid* a mhùchadh.

17 Agus glacaibh clogaid na slàinte, agus claidheamh an Spioraid, ni a's e focal[10] Dhé:

18 A' deanamh ùrnuigh a ghnàth leis gach uile ghnè urnuigh agus asluchaidh san Spiorad, agus a' deanamh faire chum an ni so féin maille

---

[1] *onoir.* [2] *altrumaibh.* [3] *faitcheas.* [4] *droch spioradaibh.* [5] *nèamhaidh.* [6] *criosrachadh.*

[7] *an ionracais.* [8] *chugaibh.* [9] *ghathan.* [10] *briathar.*

ris gach uile bhuanachadh,
agus ghuidheadh air son nan
naomh uile ;
19 Agus air mo shonsa,
chum gu toirear[1] dhomh comas
labhairt, le fosgladh mo bheòil
ann an dànachd, chum gu
foillsich mi rùn-dìomhair an
t-soisgeil ;
20 Air son am bheil mi
a'm' theachdair ann an
geimhlibh : chum gu labhair
mi gu dàna uime, mar is còir
dhomh labhairt.
21 Ach a chum gu'm bi
fhios agaibh-sa mar an ceudna
air na nithibh a bhuineas
dhomh-sa, *agus* ciod a tha mi
a' deanamh, foillsichidh Tich-
icus, bràthair gràdhach agus
ministeir fìrinneach san Tigh-
earn, na h-uile nithe dhuibh :
22 Neach a chuir mi do
'ur n-ionnsuidh air son an
aobhair so féin, chum gu'm
biodh fios nan nithe a bhuin-
eas duinne agaibh, agus gu'n
tugadh e comhfhurtachd do
'ur cridhe.
23 Sìth *gu robh* do na
bràithribh, agus gràdh maille
ri creidimh, o Dhia an t-
Athair, agus an Tighearn Iosa
Criosd.
24 *Gu robh* gràs maille riu-
san uile a ta gràdhachadh ar
Tighearna Iosa Criosd ann
an tréibhdhireas. Amen.

[1] *tiubhrar.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN

PHILIPIANACH.

CAIB. I.

1 Chuir an t-abstol an céill a bhuidheachas do Dhia, agus a ghràdh do na Philipianaich, air son toraidh an creidimh, agus an comhpairt 'na fhulangus ; 9 rinn e urnuigh a ghnàth ri Dia gu'm fàsadh iad ann an gràs : 12 nochd e an tairbhe a fhuair creidimh Chriosd o fhulangas san anns an Ròimh.

POL agus Timoteus, seir-
bhisich Iosa Criosd, chum
nan naomh uile ann an Iosa
Criosd, a tha ann am Philipi,
maille ris na easbuigibh[1] a-
gus ris na deaconaibh[2] ;
2 Gràs duibh agus sìth o
Dhia ar n-Athair, agus o'n
Tighearn Iosa Criosd.
3 Tha mi toirt buidheachais
do m' Dhia gach uair a
chuimhnicheas mi oirbh,
4 A ghnàth ann am uile
urnuighibh air bhur sonsa
uile, le gàirdeachas a' dean-
amh guidhe,
5 Air son bhur comh-roinn
do'n t-soisgeul, o'n cheud là
gus a nis ;
6 Air dhomh bhi dearbhta
as an ni so féin, eadhon an
ti a thòisich deadh obair ann-
aibh, gu'n coimhlion e i gu
là Iosa Criosd :
7 Eadhon mar is còir dhomh
so a smuaineachadh umaibh
uile, do bhrìgh gu bheil sibh
agam ann mo chridhe, agus

[1] *luchd-coimhid.*
[2] *luchd-frithealaidh, foirfeachaibh.*

gu bheil sibh uile 'nur luchd
comh-roinn do m' ghràs-sa,
araon ann mo gheimhlibh, a-
gus ann an seasamh air son,
agus ann an daingneachadh
an t-soisgeil.
8 Oir is e Dia m'fhianuis,
cia mòr mo dhéidh oirbh uile,
ann an innibh Iosa Criosd.
9 Agus *a ta* mi a' guidhe
so, gu'm biodh bhur gràdh-sa
air a mheudachadh ni's mò
agus ni's mò ann an eòlas,
agus ann an uile thuigse:
10 Chum gu'n dearbh sibh
na nithe a's fearr[1]; chum
gu'm bi sibh tréibhdhireach,
agus gun tuisleadh[2] gu là
Chriosd;
11 Air bhur lìonadh le
toraibh na fìreantachd, a *tha*
tre Iosa Criosd chum glòire
agus cliù Dhé.
12 Ach is àill leam, a
bhràithre, fios a bhi agaibh,
na nithe *a tharladh* dhomh-sa,
gur mò a dh'éirich leo an
soisgeul a chur air aghaidh:
13 Ionnus gu bheil mo
gheimhlean-sa ann an Criosd
iomraideach anns an lùch-
airt uile, agus anns gach *àit*
eile;
14 Agus gu bheil mòran do
na bràithribh san Tighearn a'
gabhail misnich o m' gheimh-
libh, leis an tuilleadh mòr-
dhànachd a' labhairt an fhoc-
ail[3] gun eagal.
15 Tha cuid gu dearbh a'
searmonachadh Chriosd tre
fharmad agus strì, agus cuid
eile tre dheadh thoil.
16 Tha aon dream a'
searmonachadh Chriosd tre
chonnspoid, cha'n ann gu
tréibhdhireach, a' saoilsinn
àmhghar a chur ri m' gheimh-
libh-sa:
17 Ach an dream eile o
ghràdh, air dhoibh fios a bhi
aca gu'n do chuireadh mise
gu seasamh air son an t-
soisgeil.
18 Ciod ma ta? gidheadh
air gach aon chor, co aca is
ann an coslas a mhàin, no da
rìreadh, tha Criosd air a
shearmonachadh; agus air a
shon so tha mise a' deanamh
gàirdeachais, seadh, agus ni
mi gàirdeachas.
19 Oir a ta fhios agam
gu'n tig so chum slàinte[4]
dhomh-sa tre bhur n-urnuigh-
sa, agus tre fhrithealadh
Spioraid Iosa Criosd,
20 A réir mo ro-dhùil[5], a-
gus *mo* dhòchais, nach cuirear
nàire orm ann an ni air bith,
ach leis an uile dhànachd
labhairt, mar a ghnàth, gu'm
bi Criosd a nis mar an ceudna
air àrdachadh a'm' chorp-sa,
ma's ann tre bheatha no tre
bhàs.
21 Oir dhomh-sa bhi beò
is e sin Criosd, agus bàs
fhaotainn[6] *is* buannachd
dhomh so.
22 Ach ma's beò dhomh
san fheòil, *'s* e so toradh m
oibre: ach ciod d'an dean-
ainn roghainn, cha'n fhios
domh.
23 Oir tha mi air mo theann-
achadh eadar dhà ni, ai
dhomh bhi togarrach ai
siubhal, agus bhi maille r
Criosd; oir is e so a's r
fhearr:
24 Gidheadh, 's e mi dh'
fhantuinn san fheòil *a'*
feumaile dhuibh-se.

[1] *a tha eadar-dhealaichte.*
[2] *gun bhi 'nur n-aobhar oilbheim.*
[3] *focail (Dé.)* [4] *saorsa.*
[5] *m'earbsa.* [6] *fhaghail.*

25 Agus air dhomh bhi cinnteach dheth so, tha fhios agam gu'm fuirich mi agus gu'n còmhnuich mi maille ribh uile, chum bhur cur-sa air bhur n-aghaidh, agus chum gàirdeachais a' chreidimh[1]:

26 Chum gu'm bi bhur gàirdeachas ni's pailte ann an Iosa Criosd do m' thaobh-sa, air son mi bhi a rìs a làthair maille ribh.

27 A mhàin caithibh bhur beatha gu cubhaidh do shoisgeul Chriosd: chum cò aca a thig mi agus a chi mi sibh, no a bhios mi as làthair, gu'n cluinn mi mu 'ur timchioll, gu bheil sibh a' seasamh gu daingean ann an aon spiorad, le aon inntinn, a' gleacadh le chéile air son creidimh an t-soisgeil;

28 Gun gheilt[2] ann an ni sam bith oirbh o bhur naimhdibh: ni a ta dhoibh-san 'na chomhara cinnteach air sgrios, ach dhuibh-se air slàinte, agus sin o Dhia.

29 Oir thiodhlaiceadh[3] dhuibh-se air son Chriosd, cha'n e mhàin creidsinn ann, ach mar an ceudna fulang air a shon;

30 Air dhuibh an còmhrag ceudna bhi agaibh a chunnaic sibh annam-sa, agus a ta sibh a nis a' cluinntinn *a bhi* annam.

CAIB. II.

Dh' earalaich Pòl na Philipianaich chum aonachd agus irioslachd inntinn, le eisempleir ìsleachaidh agus ùmhlachaidh Chriosd; 12 chum iad a dhol air an aghaidh gu cùramach ann an slighe na slàinte, ionnus gu'm biodh iad 'nan solus do'n t-saoghal aingidh, 16 agus nan comhfhurtachd dhàsan an abstol-san.

UIME sin, ma tha comhfhurtachd air bith ann an Criosd, ma tha sòlas air bith gràidh, ma tha comhchomunn air bith an Spioraid, ma tha truas[4] air bith agus tròcair;

2 Coimhlionaibh mo ghàirdeachas, gu'm bi sibh a dh'aon inntinn, a dh'aon ghràdh, a dh'aon toil, a dh'aon bhreithneachadh[5].

3 *Na deanar* aon ni tre chonnspoid, no tre ghlòir dhìomhain, ach ann an irioslachd inntinn measadh gach aon gur fearr neach eile na e féin.

4 Na seallaibh gach aon air na nithibh sin a bhuineas da féin, ach gach aon air na nithibh a bhuineas do dhaoinibh eile mar an ceudna.

5 Uime sin biodh an inntinn cheudna annaibh-sa, a bha ann an Iosa Criosd:

6 Neach air bhi dha ann an cruth Dhé, nach do mheas e 'na reubainn e féin bhi comh-ionann ri Dia:

7 Ach chuir se e féin ann an dìmeas[6], a' gabhail air féin cruth seirbhisich, air a dheanamh ann an coslas dhaoine:

8 Agus air dha bhi air fhaghail ann an cruth mar dhuine, dh'irioslaich se e féin, agus bha e ùmhal gu bas, eadhon bàs a' chroinn-cheusaidh.

9 Air an aobhar sin dh'àrd-

---

[1] *chum cur air aghaidh bhur creidimh agus bhur gàirdeachais.*
[2] *uamhas, eagal, ghiorag.*
[3] *thugadh gu saor.*
[4] *tiom-chridheachd.*
[5] *toirt aire do'n aon ni.*
[6] *dh'fholamhuich se e féin.*

aich Dia e gu ro àrd mar an
ceudna, agus thug e dha
ainm os ceann gach uile
ainme :
10 Chum do ainm[1] Iosa
gu'n lùbadh gach glùn, do
nithibh a ta air nèamh, agus
do *nithibh a ta* air thalamh,
agus do *nithibh a ta* fo 'n
talamh ;
11 Agus gu'n aidicheadh
gach teangadh gur e Iosa
Criosd an Tighearn, chum
glòire Dhé an Athar.
12 Uime sin, a mhuinntir
mo ghràidh, mar a bha sibh
ùmhal a ghnàth, cha'n e a
mhàin a'm' làthair-sa, ach
ni's ro mhò as mo làthair,
làn-oibrichibh bhur slàinte
féin le h-eagal agus ball-
chrith.
13 Oir is e Dia a dh'oib-
richeas annaibh, araon an
toil agus an gnìomh[2] a réir a
dheadh-ghean féin.
14 Deanaibh na h-uile nithe
gun ghearan[3], agus gun deas-
boireachd :
15 Chum gu'm bi sibh neo-
choireach, agus neo-chronail[4],
'nur cloinn do Dhia, neo-
lochdach, am meadhon gin-
ealaich fhiair agus chrosda[5],
measg am bheil sibhse a'
dealrachadh mar lòchrain
sholuis san t-saoghal ;
16 A' cumail a mach[6]
focail na beatha ; chum gu'n
dean mise uaill ann an là
Chriosd, do bhrìgh nach do
ruith mi gu diomhain, agus
nach do shaothraich mi gu
dìomhain.
17 Seadh agus ma dh'ìobrar
mi air ìobairt agus seirbhis
fhollaiseach bhur creidimh-
sa, tha aoibhneas orm, agus
tha mi a' deanamh gàirdeach-
ais maille[7] ribhse uile.
18 Air an dòigh cheudna
biodh aoibhneas oirbh-se,
agus deanaibh gàirdeachas
maille rium-sa.
19 Ach a ta dòchas agam
anns an Tighearn Iosa, Ti-
moteus a chur gu goirid do
'ur n-ionnsuidh, chum gu'm
bi mise mar an ceudna ann
an deadh mhisnich, air dhomh
fios fhaotainn ciod is cor
dhuibh-se.
20 Oir cha'n 'eil duine air
bith agam comh-ionann inn-
tinn *ris-san*, air am bi cùram
nan nithe a bhuineas dhuibh-
se gu dùrachdach.
21 Oir tha na h-uile ag
iarraidh nan nithe a bhuineas
doibh féin, cha'n iad na nithe
a bhuineas do Iosa Criosd.
22 Ach is aithne dhuibh a
dhearbhadh-san, mar mhac
d'a athair, gu'n d'rinn e
seirbhis maille rium-sa anns
an t-soisgeul.
23 Uime sin tha dùil agam
esan a chur *do 'ur n-ionnsuidh*
air ball, co luath as a chi mi
ciod is cor dhomh féin.
24 Ach tha earbsa agam
anns an Tighearn, gu'n tig
mi féin do 'ur n-ionnsuidh gu
h-aithghearr mar an ceudna.
25 Gidheadh mheas mi
gu'm b'fheumail Epaphrod-
itus mo bhràthair, agus mo
chomh-oibriche, agus mo
chomh-shaighdear, ach bhur
teachdair-sa, agus an ti a
fhritheil do m' uireasbhuidh,
a chur do 'ur n-ionnsuidh.
26 Oir bha déidh mhò
aige oirbh uile, agus bha

[1] *ann an ainm.* [2] *an deanamh.* [3] *mhonmhor.* [4] *glan, neo-thruaillidh.* [5] *tharsuing.* [6] *os àird.* [7] *maraon.*

làn tuirse, do bhrìgh gu'n cuala sibhse gu'n robh e tinn.
27 Agus gu deimhin bha e tinn fagus do'n bhàs: gidheadh rinn Dia tròcair air; agus cha b'ann airsan a mhàin, ach ormsa mar an ceudna, chum nach biodh doilgheas air muin doilgheis orm.
28 Uime sin bu togarraiche a chuir mi *do 'ur n-ionnsuidh* e, chum air dhuibh fhaicinn a rìs, gu'm biodh aoibhneas oirbh, agus gu'm bu lughaid mo dhoilgheas-sa.
29 Air an aobhar sin, gabhaibh ris san Tighearn leis an uile aoibhneas, agus biodh meas mòr agaibh air an leithidibh sin:
30 Do bhrìgh, air son oibre Chriosd, gu robh e dlùth do'n bhàs, agus nach robh suim aige d'a bheatha[1] féin, chum gu'n deanadh e suas uireasbhuidh bhur seirbhis-sa do m' thaobh-sa.

CAIB. III.

1 *Thug Pòl rabhadh do na Philipianaich iad bhi air am faicill o luchd-teagaisg bréige an timchioll-ghearraidh;* 4 *nochd e gu bheil aige féin tuilleadh aobhair na aca-san, earbsadh á fìreantachd an lagha;* 7 *ni gidheadh mheas e mar aolach agus chall chum Iosa Criosd agus 'fhìreantachd-san a chosnadh.*

OS bàrr, mo bhràithre, deanaibh gairdeachas san Tighearn. Gu deimhin cha leasg[2] leam-sa na nithe ceudna a sgrìobhadh do bhur n-ionnsuidh, ach dhuibh-se tha so tèaruinnte[3].
2 Bithibh air bhur faicill o mhadraibh, bithibh air bhur faicill o dhroch luchd-oibre, coimhidibh sibh féin o'n chomh-ghearradh.
3 Oir is sinne an timchioll-ghearradh, a ta deanamh aoraidh do Dhia san Spiorad, agus a' deanamh gàirdeachais ann an Iosa Criosd, agus nach 'eil a cur muinghin san fheòil:
4 Ged dh'fheudainn-sa mar an ceudna muinghin bhi agam san fheòil. Ma shaoileas aon neach eile gu'm feud e muinghin a chur san fheòil, is mò *na sin a dh'fheudas* mise:
5 Air mo thimchioll-ghearradh air an ochdamh là, do chinneach Israeil, do thréibh Bheniamin, a'm' Eabhruidheach do na h-Eabhruidhich; a réir an lagha, a'm' Phairiseach;
6 A thaobh eud, a' deanamh geur-leanmhuinn air an eaglais; a réir na fìreantachd a ta san lagh, neo-choireach.
7 Ach na nithe a bha 'nam buannachd dhomh, mheas mi iad sin 'nan call air son Chriosd.
8 Seadh gun amharus, agus tha mi a' meas nan uile nithe 'nan call, air son ro òirdheirceis[4] eòlais Iosa Criosd mo Thighearna: air son an d' fhuiling mi call nan uile nithe, agus tha mi a' meas gur aolach iad chum gu cosnainn[5] Criosd,
9 Agus gu faighear annsan mi, gun m'fhìreantachd féin agam, a ta o'n lagh, ach *an fhìreantachd* sin a ta tre chreidimh Chriosd, an fhìr-

[1] *anam.* [2] *chruaidh, doilich.* [3] *sàbhailte.*

[4] *ro-phrìseileachd.* [5] *gur e mo bhuannachd.*

eanteachd a ta o Dhia tre chreidimh :

10 Chum eòlas a bhi agam airsan, agus air cumhachd 'aiseirigh-san, agus air comh-chomunn 'fhulangais, air bhi dhomh air mo chur ann an coslas crutha r'a bhàs [1] :

11 Dh'fheuchainn am feud-ainn air aon chor teachd chum aiseirigh nam marbh.

12 Cha'n e gu'n d'ràinig mi cheana, no gu bheil mi cheana foirfe : ach tha mi a' leantuinn, dh'fheuchainn am faigh mi greim do'n ni sin féin air son an do ghabhadh greim dhiom le Iosa Criosd.

13 A bhràithre, cha'n 'eil mi a' meas gu'n do ghlac mi greim : ach aon ni *a ta mi a' deanamh*, air dhomh na nithe a ta air mo chùl a dhì-chuimhneachadh, agus bhi 'g am shìneadh féin chum nan nithe a ta romham,

14 Tha mi a' dian-ruith dh'ionnsuidh a' chomhara, chum duaise [2] àrd-ghairme Dhé ann an Iosa Criosd.

15 Uime sin, mheud dhinne 's a ta diongmhalta, biodh an inntinn so againn : agus ma tha sibh ann an ni sam bith air atharrachadh inntinn, foillsichidh Dia an ni so féin duibh.

16 Gidheadh, an ni air an d'ràinig sinn a cheana, gluaiseamaid a réir aoin riaghailt, bitheamaid a dh'aon inntinn.

17 A bhràithre, bithibh-sa le chéile 'nur luchd-lean-mhuinn ormsa, agus thugaibh an aire dhoibh-san a tha gluasad air an dòigh sin mar a ta sinne 'nar n-eisempleir agaibh.

18 (Oir a ta mòran a' gluasad, mu'n dubhairt mi gu minic ribh, agus mu'm bheil mi nis, eadhon a' gul, ag ràdh ribh, *gur* naimhdean *iad* do chrann-ceusaidh Chriosd :

19 D'an deireadh bhi air an sgrios, d'an dia am brù ; agus aig am bheil an glòir 'nan nàire, aig am bheil an aire air nithibh talmhaidh.)

20 Oir a ta ar caithe-beatha-ne [3] air nèamh, an t-ionad as am bheil dùil againn fòs ris an t-Slànuigh-ear, an Tighearn Iosa Criosd ;

21 A chruth-atharraicheas ar corp dìblidh, chum gu'n deanar e comh-chosmhuil r'a chorp glòrmhor féin, a réir an oibreachaidh leis am bheil e comasach air na h-uile nithe a chur fo cheannsal féin.

CAIB. IV.

1 *O chomhairlibh mionaideach,* 4 *chaidh an t-abstol air aghaidh chum earailean coitchionn ;* 10 *nochd e cionnus a rinn e gaird-eachas air son an tabhartais dha, agus e 'na luidhe am prìosan ;* 19 *agus chrìochnaich e le h-urn-uigh agus beannachdaibh.*

UIME sin, mo bhràithre gràdhach agus air am bheil mo dhéidh, m'aoibhneas agus mo chrùn, seasaibh mar so gu daingean san Tighearn, a mhuinntir *mo* ghràidh.

2 Tha mi a' guidhe air Euodias, agus tha mi a' guidhe air Sintiche, iad a bhi dh'aon inntinn san Tighearn.

3 Agus tha mi ag iarraidh ortsa mar an ceudna, a

[1] *air mo dheanamh a réir a bhàis.*

[2] *gill.* [3] *giùlan, conbharsaid.*

chompanaich dhìleis, dean còmhnadh ris na mnàibh sin a rinn saothair maille riumsa san t-soisgeul, maille ri Clemens, agus a' chuid eile do m' chomh-oibrichibh, aig am bheil an ainmean ann an leabhar na beatha.

4 Deanaibh gàirdeachas san Tighearn a ghnàth: a rìs a ta mi ag ràdh, Deanaibh gàirdeachas.

5 Biodh bhur measarrachd[1] follaiseach do na h-uile dhaoinibh. *Tha* 'n Tighearn am fagus.

6 Na biodh ro-chùram ni sam bith oirbh: ach anns gach uile ni le h-urnuigh agus asluchadh maille ri breith-buidheachais, biodh bhur n-iarrtuis air an deanamh aithnichte do Dhia.

7 Agus coimhididh sìth Dhé, a ta thar gach uile thuigse, bhur cridhe agus bhur n-inntinn ann an Iosa Criosd.

8 Fa dheoidh, a bhràithre, ge b'e nithe ta fìor, ge b'e nithe *ta* urramach[2], ge b'e nithe ta ceart, ge b'e nithe *ta* fìor-ghlan, ge b'e nithe *ta* ion-ghràidh[3], ge b'e nithe ta ionmholta; ma *tha* deadhbheus[4] air bith *ann*, ma *tha* moladh air bith *ann*, smuainichibh air na nithibh sin.

9 Na nithe sin araon a dh'fhòghluim, agus a ghabh sibh, agus a chual agus a chunnaic sibh annam-sa, deanaibh: agus bithidh Dia na sìthe maille ribh.

10 Ach rinn mi gàirdeachas gu mòr san Tighearn, do bhrìgh gu'n d'ath-ùraicheadh nis fa dheireadh bhur cùram umam-sa; ni mar an ceudna anns an robh sibh cùramach, ach cha robh cothrom agaibh.

11 Cha'n e gu bheil mi a' labhairt[5] a thaobh uireasbhuidh: oir dh'fhòghluim mi, ge b'e staid am bheil mi, bhi toilichte.

12 Is aithne dhomh bhi ìosal, agus is aithne dhomh mar an ceudna pailteas a mhealtuinn: anns gach àit, agus anns na h-uile nithibh theagaisgeadh mi, araon a bhi sàthach agus ocrach, araon pailteas a shealbhachadh agus uireasbhuidh fhulang.

13 Is urrainn mi na h-uile nithe a dheanamh tre Chriosd, a neartaicheas mi.

14 Gidheadh, is maith a rinn sibh gu'n do chomhphàirtich sibh ri m' thrioblaid.

15 Agus a nis biodh fhios agaibh-sa, a Philipianacha, ann an toiseach an t-soisgeil, 'nuair a dh'fhàg mi Macedonia, nach do roinn eaglais air bith rium-sa, thaobh tabhairt agus gabhail, ach sibhse a mhàin.

16 Oir eadhon ann an Tesalonica chuir sibh aon uair agus a rìs a m' ionnsuidh leasachadh do m' uireasbhuidh.

17 Cha'n e gu bheil mi ag iarraidh tabhartais: ach a ta mi ag iarraidh toraidh a bhios pailte chum bhur cunntaissa.

18 Ach a ta mi sealbhachadh nan uile nithe, agus tha pailteas agam: lìonadh mi, air dhomh na nithe fhaotainn

---

[1] *cothrom, ciùineas.* [2] *ciatach.*
[3] *a ta gràdhach, càirdeil.*

[4] *subhailc.*
[5] *Ni h-e gu'n labhram.*

N

o Epaphroditus *a chuireadh* uaibh-sa, fàile deadh-chùbh-raidh[1], ìobairt thaitneach, anns am bheil tlachd aig Dia.

19 Ach leasaichidh mo Dhia-sa bhur n-uireasbhuidh uile, a réir a shaoibhreis ann an glòir, tre Iosa Criosd.

20 A nis do Dhia agus ar n-Athair-ne *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

21 Cuiribh fàilte air gach uile naomh ann an Iosa Criosd. Tha na bràithrean a tha maille rium, a' cur fàilte oirbh.

22 Tha na naoimh uile a' cur fàilte oirbh, gu h-àraidh iadsan a tha do theaghlach Cheasair.

23 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

[1] *fàile deadh-bholaidh.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN

COLOSIANACH.

CAIB. I.

1 *An déigh fàilte chur air na Colosianaich, thug Pol buidheachas do Dhia air son an creidimh,* 7 *dhaingnich e teagasg Epaphrais,* 9 *ghuidh e gu'm biodh an gràs air a mheudachadh,* 14 *chuir e an céill cò e am fìor Chriosd,* 21 *agus thug e misneach dhoibh gu gabhail ri Criosd.*

POL abstol Iosa Criosd tre thoil Dé, agus Timoteus *ar* bràthair,

2 Chum nan naomh agus nam bràthar dìleas ann an Criosd, a tha ann an Colose: Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o'n* Tighearn Iosa Criosd.

3 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia, agus Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a' sìor-dheanamh ùrnuigh air bhur son-sa;

4 O chuala sinn iomradh bhur creidimh ann an Iosa Criosd, agus *bhur* gràidh do na naomhaibh uile;

5 Air son an dòchais a ta air a thasgaidh fa 'ur comh-air air nèamh, air an cuala sibh iomradh roimh ann am focal fìrinn an t-soisgeil:

6 A thàinig do 'ur n-ionnsuidh-sa, mar anns an t-saoghal uile; agus a tha toirt toraidh uaith, mar *a ta e deanamh* mar an ceudna 'nur measg-sa[1], o'n là anns an cuala sibh *e*, agus san d'fhuair sibh eòlas air gràs Dhé ann am fìrinn.

7 A réir fòs mar a dh'fhòghluim sibh o Epaphras ar comh-sheirbhiseach gràdhach-ne, a tha air bhur son-sa 'na mhinisteir dìleas do Chriosd;

8 A chuir an céill dhuinne mar an ceudna bhur gràdh-sa anns an Spiorad.

9 Air an aobhar so, cha'n 'eil sinne mar an ceudna a' sgur o'n là a chuala sinn *e*, do dheanamh ùrnuigh air bhur son-sa, agus a ghuidh-

[1] *annaibh se.*

eadh gu'm biodh sibh air
bhur lìonadh le eòlas a thoile,
san uile ghliocas agus thuigse
spioradail;
10 Chum gu'n gluaiseadh
sibh gu cubhaidh do'n Tigh-
earn chum gach uile thoil-
eachaidh [1], a' toirt toraidh
uaibh san uile dheadh obair,
agus a' fàs ann an eòlas Dé;
11 Air bhur neartachadh
leis an uile neart a réir a
chumhachd ghlòrmhoir-san,
chum an uile fhoighidin agus
fhad-fhulangais maille ri
gàirdeachas.
12 A' tabhairt buidheach-
ais do'n Athair, a rinn sinne
iomchuidh chum bhi 'nar
luchd-comhpairt do oigh-
reachd nan naomh san t-
solus:
13 A shaor sinn o chumh-
achd an dorchadais, agus a
dh'atharraich *sinn* chum rìogh-
achd Mic a ghràidh-san:
14 Anns am bheil againn
saorsa tre 'fhuil-san *eadhon*
maitheanas nam peacadh:
15 Neach a's e ìomhaigh [2]
an Dé neo-fhaicsinnich, ceud-
ghin a' chruthachaidh uile [3]:
16 Oir is ann leis-san a
chruthaicheadh na h-uile
nithe a ta air nèamh, agus a
ta air talamh, faicsinneach
agus neo-fhaicsinneach, ma's
àrd-chaithrichean *iad*, no
tighearnais, no uachdaran-
achda, no cumhachda; is ann
leis-san agus air a shon-san
a chruthaicheadh na h-uile
nithe:
17 Agus tha esan roimh na
h-uile nithibh, agus trìd-san
tha na h-uile nithe a' comh-
sheasamh.

18 Agus is e ceann a'
chuirp, *eadhon* na h-eaglais:
neach a's e an toiseach, an
ceud-ghin o na marbhaibh;
chum gu'm biodh aige àrd-
cheannas anns na h-uile.
19 Oir b'e deadh thoil *an*
Athar, gu'n còmhnuicheadh
gach uile iomlanachd ann-
san;
20 Agus gu'm biodh na h-
uile air an deanamh réidh
ris féin trìd-san, air dha sìth
a dheanamh tre fhuil a
chroinn-cheusaidh-san; trìd-
san, *a ta mi ag ràdh*, ma's
nithe *iad* a ta air talamh, no
nithe a ta air nèamh.
21 Agus sibhse a bha uair-
éigin 'nur coimhich, agus 'nur
naimhdibh ann *bhur* n-inntinn
thaobh dhroch oibre, nis rinn
e réidh ris féin.
22 Ann an corp 'fheòla
féin tre'n bhàs, chum sibhse
a chur naomha, agus neo-
lochdach, agus neo-choir-
each, 'na làthair-san:
23 Ma dh'fhanas sibh anns
a' chredimh bunaiteach [4] a-
gus daingean, gun bhi air
bhur n-atharrachadh o dhòch-
as an t-soisgeil, a chuala sibh,
agus a shearmonaicheadh do
gach uile chreutair a ta fuidh
nèamh; air an d'rinneadh
mise Pòl a'm' mhinisteir.
24 Tha mi nis a' deanamh
gàirdeachais ann am fhulang-
asaibh air bhur son-sa, agus
a' coimhlionadh mheud 's a
ta dhéigh-làimh do àmhghar-
aibh Chriosd ann am fheòil,
air son a chuirp-san, eadhon
na h-eaglais:
25 D'an d'rinneadh mise
a'm' mhinisteir, a réir stiùbh-

[1] *chum a thoileachadh sna h-uile nithibh* [2] *coslas, riochd*

[3] *nan uile chreutair.*
[4] *stéidhichte.*

ardachd Dhé a thugadh
dhomh air bhur son-sa, a
choimhlionadh focail Dé;

26 *Eadhon* an rùn-dìomhair
a bha folaichte o na linnibh,
agus o na ginealachaibh *a
chaidh seachad*, ach a nis a tha
air fhoillseachadh d'a naomh-
aibh-san:

27 D'am bu toil le Dia
fhoillseachadh ciod e saoibh-
reas glòire an rùin-dìomhair
so am measg nan Cinneach;
neach a's e Criosd annaibh-
sa, dòchas[1] na glòire;

28 Neach a ta sinne a'
searmonachadh, a' toirt rabh-
aidh do gach duine, agus a'
teagasg gach uile dhuine anns
an uile ghliocas; chum gu
nochd sinn gach uile dhuine
'na làthair-san iomlan ann
an Iosa Criosd:

29 An ni chum am bheil
mise mar an ceudna a' saoith-
reachadh, a' deanamh sbairn
a réir 'oibreachaidh-san, a
tha 'g oibreachadh annam gu
cumhachdach.

CAIB. II.

1 Dh'earalaich Pòl na Colosianaich a bhi bunaiteach ann an Criosd, 8 agus a bhi air am faicill o bheul-aithrisibh-dìomhain, 18 o aoradh do ainglibh, 20 agus o dheas-ghnàthachaibh an lagha, nithe a chrìochnaicheadh ann an Criosd.

OIR b'àill leam fios a bhi
agaibh ciod e meud mo
chòmhraig air bhur son-sa, a-
gus *air son* na dream a ta ann
an Laodicea, agus *air son* a
mheud nach fhaca m'agh-
aidh anns an fheòil:

2 Ionnus gu'm faigheadh
an cridhe sòlas, air dhoibh
bhi air an dlùth-cheangal r'a
chéile ann an gràdh, agus
chum uile shaoibhreis an làn
dearbh-bheachd tuigse, chum
eòlais[2] rùin-dìomhair Dhé,
eadhon an Athar, agus
Chriosd;

3 Anns am bheil uile
ionmhais a' ghliocais agus an
eòlais folaichte.

4 Agus so a ta mi ag ràdh,
air eagal gu mealladh neach
air bith sibh le briathraibh
tairngeach[3].

5 Oir ged tha mi uaibh san
fheòil, gidheadh a ta mi
maille ribh san Spiorad, a'
deanamh gairdeachais[4], agus
a' faicinn bhur n-orduigh, a-
gus seasmhachd[5] bhur creid-
imh ann an Criosd.

6 Uime sin mar a ghabh
sibh do 'ur n-ionnsuidh an
Tighearn Iosa Criosd, gluais-
ibh ann:

7 Air dhuibh bhi air bhur
freumhachadh agus air bhur
togail suas annsan, agus
air bhur daingneachadh sa'
chreidimh, a réir mar a theag-
aisgeadh sibh, a' meudach-
adh ann le breith-buidh-
eachais.

8 Thugaibh an aire nach
dean neach air bith foirneart
oirbh[6] tre fheallsanachd[7] a-
gus mealltaireachd dhìomh-
ain, a réir beul-aithris[8]
dhaoine, a réir ceud-thois-
eacha an t-saoghail, agus
cha'n ann a réir Chriosd:

9 Oir annsan tha uile
iomlanachd[9] na diadhachd
a' gabhail còmhnuidh gu cor-
porra.

10 Agus tha sibhse coimh-

---

[1] *muinghin.* [2] *aidmheil.* [3] *seòlta, drùiteach.* [4] *aoibhneis.* [5] *daingneachd.*

[6] *cobhartach dhibh.* [7] *fhòghlum saoghalta.* [8] *teagasg dhaoine o làimh gu làimh.* [9] *lànachd.*

lionta annsan, neach a's e ceann gach uile uachdaranachd agus chumhachd ;

11 Anns am bheil sibh mar an ceudna air bhur timchioll-ghearradh leis an timchioll-ghearradh nach d'rinneadh le làmhaibh, ann an cur dhibh cuirp pheacanna na feòla, le timchioll-ghearradh Chriosd :

12 Air dhuibh bhi adhlaicte maille ris ann am baisteadh, anns am bheil sibh mar an ceudna air bhur togail suas maille ris tre chreidimh oibreachaidh Dhé, a thog suas esan o na marbhaibh.

13 Agus sibhse a bha marbh 'nur n-euceartaibh agus *ann an* neo-thimchioll-ghearradh bhur feòla bheothaich e maille ris, a maitheadh dhuibh nan uile euceart ;

14 A' dubhadh a mach làmh-sgrìobhaidh nan orduighean do ar taobh-ne[1], a bha 'nar n-aghaidh, agus thug e as an t-slighe i, air dha a sparradh ri a chrann-ceusaidh-san :

15 Air dha uachdaranachdan agus cumhachdan a chreachadh[2], rinn e ball-sampuill diubh gu follaiseach, a' deanamh buaidh-chaithreim os an ceann tre'*n chrann* ud féin.

16 Uime sin na tugadh aon neach breth oirbh air son bìdh, no dibhe, no thaobh là féille, no gealaich nuaidhe, no shàbaide :

17 A ta 'nan sgàile air na nithibh a ta ri teachd ; ach *is* le Criosd an corp.

18 Na mealladh aon neach bhur duais uaibh le irioslachd thoileil[3], agus aoradh do ainglibh, a' foirneadh a steach *gu dàna* chum nan nithe[4] nach fac e, gu dìomhain air a shéideadh suas le 'inntinn fheòlmhoir féin ;

19 Agus gun an ceann a chumail, o'm bheil an corp uile, air dha bhi air a bheathachadh tre altaibh agus bhannaibh, agus air a dhlùth-cheangal r'a chéile, a' fàs le fàs Dé.

20 Uime sin ma fhuair sibh bàs maille ri Criosd o cheud - thoiseachaibh an t-saoghail, c'ar son, mar dhaoine a ta beò san t-saoghal, a tha sibh fuidh orduighibh,

21 (Na bean ri, na blais, na làimhsich ;

22 Nithe a théid uile a neo-ni le'n gnàthachadh,) a reir àitheantan agus teagasga dhaoine ?

23 Nithe gun amharus aig am bheil samhladh gliocais ann an aoradh féin-thoile agus irioslachd, agus mi-chaomhnadh a' chuirp, cha'n ann an urram sam bith chum sàsachaidh na feòla[5].

CAIB. III.

1 *Nochd Pòl do na Colosianaich c'àit an còir dhuinn Criosd iarraidh :* 5 *Chomhairlich e dhoibh an ana-mianna feòlmhor a chlaoidh,* 10 *an seann duine chur dhiubh, agus Criosd a chur umpa ;* 12 *dh'earalaich e iad chum seirce, is irioslachd, agus iomadh dhleasdanais eile.*

UIME sin ma dh'éirich sibh maille ri Criosd, iarraibh na nithe a ta shuas,

---

[1] *a bha gabhail romhainn.*
[2] *fhaobhachadh, chur as an armaibh.*
[3] *dheònach.*
[4] *'ga shàthadh féin sna nithibh.*
[5] *ach gun fheum sam bith chum sàsachaidh na feòla.*

far am bheil Criosd 'na shuidhe aig deas làimh Dhé.

2 Suidhichibh bhur n-aigne air na nithibh a ta shuas, agus cha'n ann air na nithibh a ta air an talamh.

3 Oir a ta sibh marbh, agus tha bhur beatha fòlaichte maille ri Criosd ann an Dia.

4 'Nuair a dh'fhoillsichear Criosd, neach a's e ar beatha-ne, an sin bithidh sibhse mar an ceudna air bhur foillseachadh maille ris ann an glòir.

5 Uime sin claoidhibh [1] bhur buill a ta air an talamh, striopachas, neòghloine, fonn-collaidh, ana-mianna, agus sannt, ni a's ìodhol-aoradh ;

6 Nithe air son am bheil fearg Dhé a' teachd air cloinn na h-eas-ùmhlachd.

7 Anns an robh sibhse mar an ceudna a' gluasad uair-éigin [2], 'nuair a bha sibh a' caitheadh bhur beatha 'nam measg [3].

8 Ach a nis cuiribh-sa uaibh na nithe so uile ; fearg, corruich, mì-run, toibheum, cainnt shalach as bhur beul.

9 Na deanaibh breug d'a chéile, do bhrìgh gu'n do chuir sibh dhibh an seann duine maille r'a ghnìomharaibh,

10 Agus gu'n do chuir sibh umaibh an *duine* nuadh, a tha air ath-nuadhachadh ann an eòlas, a réir ìomhaigh an ti a chruthaich e.

11 Far nach 'eil Greugach no Iudhach, timchioll-ghearradh, no neo-thimchioll-ghearradh, *duine* borb [4], Sitianach, daor *no* saor : ach *is* e Criosd na h-uile, agus anns na h-uile.

12 Uime sin cuiribh-sa umaibh, (mar dhaoine taghta Dhé, naomha agus ion-mhuinn,) innigh [5] thròcaire, caomhalachd, irioslachd inntinn, macantas [6], fad-fhulangas ;

13 A' giùlan le chéile, agus a' maitheadh d'a chéile, ma tha cùis ghearain aig neach an aghaidh neach : mar a thug Criosd maitheanas dhuibhse, mar sin deanaibh-sa mar an ceudna.

14 Agus thar na nithibh so uile, *cuiribh umaibh* gràdh [7], ni a's e coimhcheangal na foirfeachd.

15 Agus biodh sìth Dhé a' riaghladh ann bhur cridhe, chum am bheil sibh mar an ceudna air bhur gairm ann an aon chorp ; agus bithibh taingeil.

16 Gabhadh focal Chriosd còmhnuidh annaibh gu saoibhir san uile ghliocas, a' teagasg agus a' comhairleachadh a chéile le salmaibh, agus laoidhibh, agus dànaibh spioradail, a' deanamh ciùil do'n Tighearn le gràs ann bhur cridhe.

17 Agus gach ni air bith a ni sibh ann am focal no ann an gnìomh, deanaibh *iad* uile ann an ainm an Tighearna Iosa, a' toirt buidheachais do Dhia, eadhon an t-Athair trìd-san.

18 A mhnài, bithibh ùmhal do 'ur fearaibh féin, mar is cubhaidh, anns an Tighearn.

19 Fheara-pòsda, gràdh-

[1] *marbhaibh.* [2] *roimh.* [3] *annta.* [4] *fiadhaich, barbarra.*

[5] *tiom-chridhe.* [6] *ciùineas.* [7] *seirc, carthannachd.*

aichibh *bhur* mnài, agus na bithibh searbh[1] 'nan aghaidh.

20 A chlann, bithibh ùmhal do 'ur pàrantaibh anns na h-uile nithibh: oir a ta so taitneach do'n Tighearn.

21 Aithriche, na brosnuichibh bhur clann *chum feirge*, air eagal gu'n caill iad am misneach.

22 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal do 'ur maighstiribh a réir na feòla, anns na h-uile nithibh; cha'n ann le seirbhis-sùl, mar dhream a ta toileachadh dhaoine, ach ann an tréibhdhireas[2] cridhe, ann an eagal Dé:

23 Agus ge b'e air bith ni a ni sibh, deanaibh o bhur cridhe e, mar do'n Tighearn, agus cha'n ann do dhaoinibh;

24 Air dhuibh fios a bhi agaibh, gu'm faigh sibh o'n Tighearn duais na h-oighreachd: oir is ann do'n Tighearn Criosd a tha sibh a' deanamh seirbhis.

25 Ach an ti a ni eucoir, gheibh e toillteanas na h-eucorach a rinn e: agus cha'n 'eil leth-bhreth ann.

CAIB. IV.

1 *Chuir Pòl impidh air na Colosianaich bhi dùrachdach ann an urnuigh,* 5 *agus gluasad gu glic thaobh na muinntir sin nach 'eil fathast air teachd chum fìor eòlais Chriosd.* 10 *Chuir e fàilte orra, agus ghuidh e gach uile ghnè soirbheis doibh.*

A MHAIGHSTIREAN, thugaibh do *'ur* seirbhisich an ni sin a tha ceart agus cothromach, air dhuibh fios a bhi agaibh, gu bheil agaibh féin maighstir mar an ceudna air nèamh.

2 Buanaichibh ann an urnuigh, a' deanamh faire innte le breith-buidheachais;

3 Ag urnuigh mar an ceudna air ar son-ne, chum gu fosgladh Dia dhuinn dorus na h-ùr-labhraidh, a chur an céill[3] rùin-dìomhair Chriosd, air son am bheil mise ann an cuibhreachaibh:

4 Chum gu foillsich mi e, mar is còir dhomh labhairt.

5 Gluaisibh ann an gliocas thaobh na dream sin a ta an leth muigh, ag ath-cheannach[4] na h-aimsir.

6 Biodh bhur còmhradh a ghnàth ann an gràs[5], air a dheanamh blasda le salann, chum gu'm bi fhios agaibh cionnus is còir dhuibh gach neach a fhreagairt.

7 Foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach, agus ministeir dìleas, agus comhsheirbhiseach san Tighearn, gach ni dhuibh mu m' thimchioll-sa:

8 A chuir mi do 'ur n-ionnsuidh chum na crìche so féin, gu'm biodh fios bhur staide-sa aige, agus gu'n tugadh e comhfhurtachd do 'ur cridheachaibh.

9 Maille ri Onesimus, bràthair dìleas agus gràdhach, a tha dhibh[6] féin. Ni iad aithnichte dhuibh na h-uile nithe *a tha* an so.

10 Tha Aristarchus mo chomh-phriosanach a' cur fàilte oirbh, agus Marcus, mac peathar do Bharnabas, (mu 'n d' fhuair sibh àith-

[1] *garg.* [2] *aon-fhillteachd.* [3] *a labhairt.*

[4] *a' fuasgladh.* [5] *le gràs, gràsail.* [6] *uaibh.*

eanta ; ma thig e do 'ur n-
ionnsuidh, gabhaibh ris ;)
11 Agus Iosa, ris an abrar
Iustus, muinntir a tha do'n
timchioll-ghearradh. *'S* iad
sin a mhàin *mo* chomh-oib-
richean chum rìoghachd Dhé,
a bha 'nan comhfhurtachd
domh.
12 Tha Epaphras, a tha
dhibh féin, seirbhiseach
Chriosd, a' cur fàilte oirbh, a
ghnàth a' deanamh sbàirn
dhùrachdaich air bhur son
ann an urnuighibh, chum gu
seas sibh foirfe, agus coimh-
lionta ann an uile thoil Dhé.
13 Oir tha mi deanamh
fianuis dha, gu bheil aige mòr
theas-ghràdh dhuibh-se, agus
dhoibh-san a tha ann an Lao-
dicea, agus do'n mhuinntir
a tha ann an Hierapolis.
14 Tha Lucas an léigh
gràdhach, agus Demas a' cur
fàilte oirbh.
15 Cuiribh fàilte air na
bràithribh a tha ann an Lao-
dicea, agus air Nimphas, agus
air an eaglais *a tha* 'na thigh.
16 Agus an uair a leughar
an litir so 'nur measg-sa,
thugaibh fa'near gu'n leughar
i ann an eaglais nan Laodi-
ceanach mar an ceudna ; a-
gus gu'n leugh sibhse cuid-
eachd *an litir* o Laodicea.
17 Agus abraibh ri Archi-
pus, Thoir an aire do'n
mhinistrileachd a fhuair thu
san Tighearn, gu'n coimh-
lion thu i.
18 Fàilte uam-sa Pòl le m'
làimh féin. Cuimhnichibh
mo chuibhreacha. Gràs *gu
robh* maille ribh. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN

TESALONIANACH.

CAIB. I.

1 Thug Pòl fios do na Tesalonianaich co chuimhneachail as a bha e orra anns gach àm, ann am breith-buidheachais agus ùrnuigh air an son; 5 agus mar an ceudna co dhearbhta 's a bha e do fhìrinn, agus do thréibhdhireas an creidimh, agus an iompachaidh ri Dia.

POL, agus Siluanus, agus
Timoteus chum eaglais
nan Tesalonianach, *a tha* ann
an Dia an t-Athair, agus
anns an Tighearn Iosa Criosd:
gràs duibh, agus sìth o Dhia
ar n-Athair, agus *o*'n Tigh-
earn Iosa Criosd.
2 Tha sinn a' toirt buidh-
eachais do Dhia a ghnàth air
bhur son-sa uile, a' toirt
iomraidh oirbh ann ar n-urn-
uighibh-ne ;
3 A' cuimhneachadh gun
sgur obair bhur creidimh, a-
gus saothair *bhur* gràidh, agus
foighidin bhur dòchais 'nar
Tighearn Iosa Criosd, am
fianuis Dé, agus ar n-Athar-
ne :
4 Air dhuinn fios a bhi ag-
ainn, a bhràithre gràdhaichte
le Dia, air bhur taghadh-sa[1].
5 Oir cha d'thàinig ar sois-
geul-ne do 'ur n-ionnsuidh-

[1] *air bhar taghadh-sa le Dia.*

sa ann am focal a mhàin, ach
mar an ceudna ann an cumh-
achd, agus anns an Spiorad
naomh, agus ann am mòr làn-
dearbhachd; mar is aithne
dhuibh ciod a' ghnè dhaoine
bha annainn 'nur measg air
bhur sonsa.
6 Agus rinneadh sibh 'nur
luchd-leanmhuinn oirnne, a-
gus air an Tighearn, 'nuair a
ghabh sibh ris an fhocal ann
am mòr-àmhghar, le h-aoibh-
neas an Spioraid naoimh:
7 Ionnus gu robh sibh 'nur
n-eisempleiribh [1] dhoibh-san
uile a tha creidsinn ann am
Macedonia, agus ann an
Achaia.
8 Oir uaibhse chaidh fuaim
focail an Tighearna mach,
cha'n ann a mhàin ann am
Macedonia agus ann an
Achaia, ach mar an ceudna
anns gach àit, tha bhur creid-
imh ann an Dia air a sgaoil-
eadh a mach, ionnus nach
'eil feum air sinne a labhairt
ni air bith.
9 Oir a ta iad féin a' foill-
seachadh mu ar timchioll-
ne, ciod a ghne dol a steach a
bha againn do 'ur n-ionn-
suidh-sa, agus cionnus a
phill sibh chum Dhé o ìodhol-
aibh, a dheanamh seirbhis
do'n Dia bheò agus fhìor,
10 Agus gu feitheamh r'a
Mhac o nèamh, a thog e suas
o na marbhaibh, *eadhon* Iosa
o shaor [2] sinne o'n fheirg a ta
ri teachd.

CAIB. II.

1 Chuir Pòl an céill cionnus a chaidh an soisgeul a shearmonachadh do na Tesalonianaich, agus ciod an dòigh air an do ghabh iad ris. 17 Thug e reuson seachad c'ar son a bha e co fhada uatha, agus mar an ceudna c'ar son a ta nis a thogradh co mòr r'am faicinn.

OIR is aithne dhuibh féin,
a bhràithre, ar dol-ne a
steach do 'ur n-ionnsuidh,
nach robh e ann an dìomh-
anas:
2 Ach fòs air dhuinn fulang
roimh, agus an déigh ar mas-
lachaidh ann am Philipi, mar
is aithne dhuibh, bha dàn-
achd againn ann ar Dia-ne
soisgeul Dé a labhairt ribhse
ann am mòr-ghleachd [3].
3 Oir cha *robh* ar n-earail-
ne o mhealltaireachd, no o
neòghloine, no ann an ceilg:
4 Ach mar a mheasadh
sinne le Dia iomchuidh gu'm
biodh an soisgeul air earbsadh
ruinn, is amhuil sin a labhra-
maid, cha'n ann mar dhream
a tha toileachadh dhaoine,
ach Dhé, a tha dearbhadh
ar cridheacha.
5 Oir cha do ghnàthaich
sinn uair air bith briathra
miodalach, mar is aithne
dhuibh, no leithsgeul sainnt;
's e Dia *ar* fianuis:
6 Ni mò dh'iarr sinn urr-
am [4] o dhaoinibh, no uaibhse,
no o *dhaoinibh* eile, ged fheud-
amaid ar trom a leagadh
oirbhse, mar abstola Chriosd.
7 Ach bha sinn caomh
'nur measg-sa, amhuil a dh'-
altrumas [5] banaltrum a clann
féin:
8 Mar sin, ar bhi dhuinne
ro dheidheil oirbhse [6], bu
toileach leinn cha'n e mhàin
soisgeul Dhé a phàirteachadh [7]
ribh, ach mar an ceudna ar

---

[1] *samhlachasaibh.* [2] *a shaoras.* [3] *maille ri gleachda mòr.*

[4] *glòir.* [5] *dh'eiridneas* [6] *ro dheothasach umaibh-se.* [7] *a chomh-roinn.*

n-anama féin do bhrìgh gu robh sibh ro ionmhuinn leinn.
9 Oir is cuimhne leibh, a bhràithre, ar saothair, agus ar sgìos-ne: oir air dhuinn bhi ri h-obair a dh'oidhche agus a là, chum nach cuireamaid trom air neach sam bith agaibh, shearmonaich sinn duibh soisgeul Dé.
10 *Is* fianuisean sibhse, agus Dia, cia naomha, agus cia cothromach[1], agus neo-lochdach a ghiùlain sinne sinn féin 'nur measg-sa a tà creidsinn:
11 Mar is aithne dhuibh cionnus a dh'earailich sinn, agus a thug sinn comhfhurtachd, agus a chuir sinn impidh air gach aon agaibh fa leth, (mar *a ni* Athair d'a chloinn,)
12 Gu'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do Dhia, a ghairm sibh chum a rìoghachd agus a ghlòire féin.
13 Uime sin, a ta sinne mar an ceudna a' toirt buidheachais do Dhia gun sgur, do bhrìgh 'nuair a ghabh sibh ri focal Dé a chuala sibh uainne, gu'n do ghabh sibh *ris* cha'n ann *mar* fhocal dhaoine, ach, (mar is e gu fìrinneach,) focal Dé, a tha 'g oibreachadh gu h-éifeachdach annaibh-sa a ta creidsinn.
14 Oir rinneadh sibhse, a bhràithre, 'nur luchd-leanmhuinn air eaglaisibh Dhé, ann an Iudea, a tha ann an Iosa Criosd: oir dh'fhuiling sibhse na nithe ceudna o bhur luchd-dùthcha féin, mar *a dh'fhuiling* iadsan o na h-Iudhaich:
15 A chuir araon an Tighearn Iosa, agus am fàidhean féin gu bàs, agus a rinn geur-leanmhuinn oirnne; agus nach 'eil a' toileachadh Dhé, agus a tha'n aghaidh nan uile dhaoine:
16 A tha bacadh dhinne labhairt ris na Cinnich, chum gu'm biodh iad air an tèarnadh[2], chum sìr-lìonaidh suas am peacanna: oir thàinig an fhearg orra mu dheireadh[3].
17 Ach air dhuinne, a bhràithre, bhi air ar dealachadh uaibhse rè tamuil bhig am pearsa, ach cha 'n ann an cridhe, is ro mhòid a rinn sinn dìchioll air bhur n-aghaidh fhaicinn le mòr-thogradh.
18 Uime sin bu mhiann leinn teachd do 'ur n-ionnsuidh, (eadhon leam-sa Pòl,) uair no dhà: ach bhac Satan sinn.
19 Oir ciod e ar dòchas-ne, no ar n-aoibhneas, no ar crùn-uaille? nach sibhse féin e am fianuis ar Tighearna Iosa Criosd aig a theachd?
20 Oir is sibhse ar glòir-ne agus ar n-aoibhneas.

CAIB. III.

1 Dhearbh Pòl a mhòr-ghràdh do na Tesalonianaich, le Timoteus a chur d'an ionnsuidh chum an neartachadh agus comhfhurtachd a thoirt doibh, agus le a ghairdeachas 'nan deadh ghiùlan, 18 agus le urnuigh a dheanamh air an son.

AIR an aobhar sin, an uair nach b'urrainn sinn cumail oirnn féin ni b'fhaide, bu taitneach leinn bhi air ar fàgail 'nar n-aonar am *baile na h*-Aithne:
2 Agus chuir sinn Timoteus ar bràthair agus ministeir Dhé, agus ar comh-

[1] *h-ionraic.* [2] *slànuchadh.* [3] *gus a' chuid a's faide.*

oibriche ann an soisgeul
Chriosd, chum sibhse a
dhaingneachadh, agus comh-
fhurtachd a thoirt duibh mu
thimchioll bhur creidimh ;
3 Chum nach gluaisteadh[1]
neach air bith agaibh leis na
trioblaidibh so ; oir a ta fhios
agaibh féin gu'n d'orduich-
eadh sinn a dh'ionnsuidh so.
4 Oir gu deimhin, an uair
a bha sinn maille ribh, dh'-
innis sinn duibh roimh-làimh,
gu robh sinn gu àmhghar[2]
fhulang ; eadhon mar a
thachair, agus is aithne
dhuibh.
5 Air an aobhar so, nuair
nach robh mise comasach air
cumail orm féin ni b' fhaide,
chuir mi a dh'fhaghail fios
mu 'ur creidimh, air eagal
air chor sam bith gu'n do
bhuair am buaireadair sibh,
agus gu'm biodh ar saothair-
ne dìomhain.
6 Ach a nis an uair a
thàinig Timoteus uaibhse do
ar n-ionnsuidh-ne, agus a
thug e deadh sgeul duinn mu
bhur creidimh agus bhur
gràdh, agus gu bheil cuimhne
mhaith agaibh oirnne a
ghnàth, a' miannachadh gu
mòr sinne fhaicinn, amhuil
a ta sinne mar an ceudna
sibhse fhaicinn.
7 Uime so, a bhràithre,
fhuair sinne comhfhurtachd
do 'ur taobh ann ar n-uile
àmhghar agus theinn, tre
bhur creidimh-sa :
8 Oir a ta sinne beò a nis,
ma sheasas sibhse gu bunait-
each san Tighearn.
9 Oir ciod am buidheachas
a dh'fheudas sinn ìocadh do
Dhia as bhur leth-sa, air son
an aoibhneis sin uile leis am
bheil sinn ri gairdeachas do
'ur taobh am fianuis ar Dé-ne,
10 A dh'oidhche agus a là
a' guidhe gu ro dhùrachdach,
gu faiceamaid bhur n-agh-
aidh-sa, agus gu leasaicheam-
aid uireasbhuidh bhur creid-
imh ?
11 A nis gu deanadh Dia
féin, eadhon ar n-Athair,
agus ar Tighearna Iosa Criosd
ar slighe-ne a threòrachadh
do 'ur n-ionnsuidh-sa.
12 Agus gu tugadh an
Tighearn oirbh fàs agus bhi
ro phailt ann an gràdh d'a
chéile, agus do na h-uile
dhaoinibh, mar a ta sinne
dhuibhse ;
13 Chum gu daingnich e
bhur cridheacha neo-choir-
each ann an naomhachd am
fianuis Dé, eadhon ar n-
Athar-ne, aig teachd ar
Tighearna Iosa Criosd maille
r'a naomhaibh[3] uile.

CAIB. IV.

1 *Chuir Pòl impidh air na Tesalon-
ianaich dol air an aghaidh anns
gach uile ghné dhiadhachd,* 6 *am
beatha a chaitheadh gu naomha
agus gu cothromach,* 9 *a chéile a
ghràdhachadh,* 11 *agus an gnoth-
uichean féin a leantuinn gu
sàmhach.*

OS bàrr ma ta, a bhràithre,
cuireamaid a dh'impidh
agus a dh'athchuinge oirbh
tre'n Tighearn Iosa, mar a
fhuair sibh uainne cionnus is
còir dhuibh imeachd, agus
Dia a thoileachadh, gu
meudaicheadh sibh mar sin
ni's mò agus ni's mò.
2 Oir a ta fhios agaibh
ciod iad na h-àitheantan a
thug sinne dhuibh tre'n
Tighearn Iosa.

[1] *gluaisfeadh.* [2] *trioblaid*

[3] *maille r'a* ainglibh *naomha.*

3 Oir is i so toil Dhé,
eàdhon bhur naomhachadh-
sa, sibh a sheachnadh strìop-
achais :
4 Gu'm b'aithne do gach
aon agaibh a shoitheach féin
a shealbhachadh ann an
naomhachd, agus ann an
urram[1] ;
5 Cha'n ann ann am fonn
ana-miannach, mar *a ni* na
Cinnich aig nach 'eil eòlas
air Dia :
6 Gun neach air bith a
dheanamh eucoir no meall-
taireachd sa' chùis air a
bhràthair ; do bhrìgh gur e'n
Tighearn a ni dìoghaltas air
an uile leithidibh sin, a réir
mar a dh'innis sinne mar an
ceudna duibh roimh, agus a
rinn sinn fianuis.
7 Oir cha do ghairm Dia
sinne gu neòghloine, ach gu
naomhachd.
8 Uime sin an neach a ni
tàir, cha'n ann air duine tha
e deanamh tàir, ach air Dia,
a thug dhuinne a Spiorad
naomh féin.
9 Ach a thaobh gràidh
bràthaireil, cha'n 'eil feum
agaibh mise a sgrìobhadh do
'ur n-ionnsuidh : oir a ta sibh
féin air bhur teagasg o Dhia
gràdh a thoirt d'a chéile.
10 Agus gu deimhin tha
sibh a' deanamh so thaobh
nam bràthar uile, a tha ann
am Macedonia gu h-iomlan :
ach guidheamaid oirbh, a
bhràithre, sibh a mheudach-
adh ni's mò agus ni's mò ;
11 Agus gu'n dean sibh
bhur dìchioll a bhi ciùin,
agus bhur gnothuiche féin a
dheanamh, agus saoithreach-
adh le 'ur làmhaibh féin,
(amhuil a dh'àithn sinne
dhuibh ;
12 Chum gu'n gluais sibh
gu cubhaidh thaobh na
muinntir sin a ta 'n leth
muigh, agus nach bi uireas-
bhuidh ni sam bith oirbh.
13 Ach cha b'àill leam, a
bhràithre, sibh a bhi aineol-
ach thaobh na muinntir sin
a tha 'nan codal, chum nach
dean sibh bròn, eadhon mar
dhaoine eile aig nach 'eil
dòchas.
14 Oir ma chreideas sinn
gu'n d'fhuair Iosa bàs, agus
gu'n d'éirich e rìs, amhuil
sin mar an ceudna an dream
a choidil ann an Iosa, bheir
Dia maille ris.
15 Oir so a ta sinn ag ràdh
ribh ann am focal an Tigh-
earna, nach bi againne a tha
beò agus a dh'fhàgar gu
teachd an Tighearna, toiseach
orra-san a tha 'nan codal.
16 Oir thig an Tighearn
féin a nuas o nèamh le àrd-
iolaich[2], le guth an àrd-aingil,
agus le trompaid Dhé : agus
éiridh na mairbh ann an
Criosd air tùs :
17 An déigh sin, sinne a
bhios beò agus a dh'fhàgar,
togar suas sinn maille riu-san
anns na neulaibh, an còdhail
an Tighearna san athar : agus
mar sin bithidh sinn gu siorr-
uidh maille ris an Tighearn.
18 Uime sin thugaibh
comhfhurtachd d'a chéile leis
na briathraibh so.

CAIB. V.

1 *Chaidh an t-abstol air aghaidh ann an labhairt mu theachd Chriosd gu breitheanas,* 16 *thug e iomadh comhairle seachad,* 23 *agus chomhdhùin e an litir.*

[1] *onoir.*

[2] *gàir.*

ACH mu thimchioll nan
aimsirean agus nan àm
cha'n 'eil feum agaibh-sa, a
bhràithre, mise a sgrìobhadh
do 'ur n-ionnsuidh.
2 Oir a ta sàr fhios agaibh
féin gu'n tig là an Tighearna
mar ghaduiche san oidhche.
3 Oir an uair a their iad,
Sìth agus tèaruinteachd, an
sin thig sgrios obann orra,
mar shaothair air mnaoi thorr-
aich ; agus cha téid iad as.
4 Ach cha'n 'eil sibhse, a
bhràithre, san dorchadas, ion-
nus gu'm beireadh an là sin
oirbh mar ghaduiche.
5 Is sibhse uile clann an t-
soluis, agus clann an là : cha'n
ann do'n oidhche, no do'n
dorchadas sinn.
6 Uime sin na coidleamaid
mar dhaoine eile ; ach dean-
amaid faire agus bitheamaid
stuama[1].
7 Oir an dream a choidleas,
is anns an oidhche a choidleas
iad: agus an dream a tha air
mhisg, is anns an oidhche
tha iad air mhisg.
8 Ach bitheamaid-ne a tha
do'n là stuama, a' cur oirnn
uchd-éididh a' chreidimh a-
gus a' ghràidh, agus mar
chlogaid, dòchas[2] na slàinte.
9 Oir cha d'orduich[3] Dia
sinn chum feirge ; ach chum
slàinte fhaotainn tre ar Tigh-
earna Iosa Criosd,
10 A fhuair bàs air ar son,
chum co aca is faireach no
codal dhuinn, gu'm bitheam-
aid beò maille ris.
11 Uime sin thugaibh comh-
fhurtachd d'a chéile, agus
togaibh suas gach aon a
chéile, eadhon mar a ta sibh
a' deanamh.
12 Agus guidheamaid oirbh,
a bhràithre, aithne bhi agaibh
air an dream a tha saoith-
reachadh 'nur measg, agus a
tha os bhur ceann san Tigh-
earn, agus a tha 'gur comh-
airleachadh ;
13 Agus meas mòr a bhi
agaibh dhiubh ann an gràdh
air son an oibre. Bithibh
sìochail 'nur measg féin.
14 A nis guidheamaid
oirbh, a bhràithre, thugaibh
rabhadh dhoibh-san a tha
mi - riaghailteach, thugaibh
comhfhurtachd dhoibh-san a
tha lag-chridheach, cumaibh
suas iadsan a ta anmhunn[4],
bithibh foighidneach a thaobh
nan uile dhaoine.
15 Feuchaibh nach ìoc
neach olc air son uilc do
dhuine sam bith ; ach lean-
aibh-sa a ghnàth an ni a ta
maith, araon do 'ur taobh
féin, agus a thaobh nan uile
dhaoine.
16 Deanaibh gàirdeachas
a ghnàth.
17 Deanaibh urnuigh gun
sgur.
18 Anns gach uile ni thug-
aibh buidheachas ; oir is i so
toil Dé ann an Iosa Criosd
do 'ur taobh.
19 Na mùchaibh an Spior-
ad.
20 Na deanaibh tàir air
fàidheadaireachd.
21 Dearbhaibh na h-uile
nithe : cumaibh gu daingean
an ni sin a ta maith.
22 Seachnaibh gach uile
choslas uilc.
23 Agus gu deanadh Dia
na sìthe féin naomha sibh gu

[1] *measarra.* [2] *earbsa.*
[3] *cha do shonraich.*

[4] *deanaibh cùl-taice dhoibh-san ta lag.*

h-iomlan; agus *gu deònaich-eadh Dia* gu'm bi bhur n-uile spiorad, agus anam, agus chorp air an gleidheadh gu neo-choireach, gu teachd ar Tighearna Iosa Criosd.
24 *Is* fìrinneach an Ti a ta 'gur gairm, neach mar an ceudna a ni e.
25 A bhràithre, deanaibh urnuigh air ar son-ne.
26 Cuiribh fàilte air na bràithribh uile le pòig naoimh.
27 Tha mi a' sparradh oirbh à h-uchd an Tighearna, gu'n leughar an litir so do na bràithribh naomha uile.
28 *Gu robh* gràs ar Tighearna Iosa Criosd maille ribh. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN

TESALONIANACH.

CAIB. I.

1 Thug Pol fios do na Tesalonianaich air an deadh bharail a ta aige mu'n creidimh, an gràdh, agus am foighidin; 5 agus ghnàthaich e reusona chum comhfhurtachd a thoirt doibh fo'n geur-leanmhuinn, gu h-àraidh o cheart-bhreitheanas Dé.

POL, agus Siluanus, agus Timoteus, chum eaglais nan Tesalonianach, ann an Dia ar n-Athair, agus *anns* an Tighearn Iosa Criosd:
2 Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o* 'n Tighearn Iosa Criosd.
3 Tha e mar fhiachaibh oirnne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnàth air bhur son-sa, a bhràithre, mar is cubhaidh, do bhrìgh gu bheil bhur creidimh a' fàs gu ro mhòr, agus gu bheil gràdh gach aoin agaibh uile a' meudachadh d' a chéile:
4 Ionnus gu bheil sinne féin a' deanamh uaille asaibh-sa ann an eaglaisibh Dhé, air son bhur foighidin agus bhur creidimh ann bhur n-uile gheur-leanmhuinnibh agus àmhgharaibh a tha sibh a' fulang:
5 *Ni a ta* 'na chomhara follaiseach air ceart-bhreitheanas Dé, chum gu measar gur airidh sibhse air rìoghachd Dhé, air son am bheil sibh a' fulang:
6 Do bhrìgh gur ceart an ni do Dhia, àmhghar ìocadh dhoibh-san a ta cur àmhghair oirbh;
7 Agus dhuibhse a ta fo àmhghar, fois maille ruinne, 'nuair a dh'fhoillsichear an Tighearn Iosa o nèamh, maille r'a ainglibh cumhachdach,
8 Ann an teine lasarach, a' deanamh dioghaltais air an dream aig nach 'eil eòlas air Dia, agus nach 'eil ùmhal do shoisgeul ar Tighearna Iosa Criosd.
9 Muinntir air an deanar peanas le sgrios siorruidh o làthair an Tighearn, agus o ghlòir a chumhachd.
10 'Nuair a thig e gu bhi

air a ghlòrachadh 'na naomh-
aibh, agus chum gu'n deanar
iongantach e annta-san uile
a ta creidsinn san là sin, (do
bhrìgh gu'n do chreideadh
ar fianuis-ne 'nur measgsa.)
11 Air an aobhar so, tha
sinne mar an ceudna a' dean-
amh sìr-urnuigh air bhur
sonsa, chum gu meas ar Dia-
ne gur airidh sibhse air a'
ghairm *so*, agus gu'n coimh-
lion e uile dheadh-ghean a
mhaitheis, agus obair a'
chreidimh le cumhachd :
12 Chum gu'm bi ainm ar
Tighearna Iosa Criosd air a
ghlòrachadh annaibh-sa, a-
gus an Tighearna Iosa Criosd.

CAIB. II.

1 *Is àill le Pòl gu'm buanaicheadh na Tesalonianaich san fhìrinn ris an do ghabh iad:* 3 *nochd e gu'm bi claonadh o'n chreidimh ann,* 9 *agus gu'm foillsichear an t-ana-criosd roimh theachd là an Tighearna.*

ANIS guidheamaid oirbh,
a bhràithre, thaobh[1]
teachd ar Tighearna Iosa
Criosd, agus ar comh-
chruinneachaidh-ne d'a ionn-
suidh.
2 Gun sibh bhi gu h-
ealamh air bhur crathadh[2]
'nur n-inntinn, no fo bhuair-
eas[3], le spiorad, no le focal,
no le litir, mar uainne, mar
gu'm biodh là Chriosd am
fagus.
3 Na mealladh neach sam
bith sibh air aon chor : oir
cha *tig an là sin* mur tig air
tùs tréigeadh-creidimh, agus
mur foillsichear duine sin a'
pheacaidh, mac an sgrios ;

[1] *trìd.* [2] *fo uideal.*
[3] *mhaoim, ghioraig.*
[4] *a ta urramach.*

4 A tha cur an aghaidh
agus 'ga àrdachadh féin os
ceann gach ni ris an abrar
Dia, no d'an deanar aoradh[4] ;
ionnus mar Dhia gu bheil e
'na shuidhe ann an teampull
Dhé, 'ga nochdadh féin gur
Dia e.
5 Nach cuimhne leibh, air
dhomh bhi fathast maille
ribh, gu'n d'innis mi na
nithe so dhuibh ?
6 Agus is aithne dhuibh
ciod a tha bacadh nis e bhi
air fhoillseachadh 'na àm
féin.
7 Oir a ta rùn-dìomhair na
h-ain-diadhachd ag oibreach-
adh cheana, a mhàin gus an
toirear air falbh an ti a ta nis
a' bacadh[5].
8 Agus an sin foillsichear
an t-aingidh sin, a chlaoidh-
eas an Tighearn le anail[6] a
bheoil féin, agus d'an cur e
as le dealradh a theachd :
9 *Eadhon esan,* aig am bheil
a theachd a réir oibreachaidh
Shatain, maille ris an uile
chumhachd, agus chomhar-
aibh, agus iongantasaibh
breugach,
10 Agus maille ri uile
mhealltaireachd na h-eucor-
ach anntasan a chaillear ; a
chionn nach do ghabh iad
gràdh na fìrinn, chum gu
tearuinteadh iad.
11 Agus air a shon so
cuiridh Dia treun oibreachadh
meallaidh d'an ionnsuidh,
ionnus gu'n creid iad a
bhreug :
12 Chum gu'm bi iad uile
air an dìteadh, nach do
chreid an fhìrinn, ach aig

[5] *a mhàin an ni a ta cur bacaidh a nis* bacaidh *e gus an toirear air falbh e.* [6] *spiorad.*

an robh tlachd anns an
eucoir.
13 Ach a ta e mar fhiach-
aibh oirnne buidheachas a
thoirt do Dhia a ghnàth air
bhur son-sa, a bhràithre,
ionmhuinn do'n Tighearn, do
bhrìgh gu'n do thagh Dia
sibh o thùs chum slàinte, tre
naomhachadh an Spioraid,
agus creidsinn na fìrinn :
14 Chum an do ghairm e
sibh tre ar soisgeul-ne, chum
sibh a dh'fhaotainn glòire ar
Tighearna Iosa Criosd.
15 Uime sin, a bhràithre,
seasaibh gu daingean, agus
cumaibh na teagasgan a
thugadh dhuibh, co dhiubh
is ann le focal, no *le* ar litir-
ne.
16 A nis gu'n tugadh ar
Tighearn Iosa Criosd e féin,
agus Dia, eadhon ar n-Ath-
air-ne, a ghràdhaich sinn,
agus a thug *dhuinn* sòlas
siorruidh, agus dòchas maith
tre ghràs,
17 Comhfhurtachd do 'ur
cridhe-sa, agus gu daingnich-
eadh e sibh anns gach uile
dheadh fhocal agus ghnìomh.

CAIB. III.

1 Dh'iarr Pòl urnuigh nan Tesalonianach air a shon féin; 3 chuir e an céill meud an earbsa a tha aige asda; 5 ghuidh e Dia as an leth; 6 thug e iomadh comhairle orra, gu h-àraidh iad a sheachnadh dìomhanais, agus droch cuideachd.

FA dheoidh, a bhràithre,
deanaibh urnuigh air ar
son-ne, chum gu'n ruith focal
an Tighearn, agus gu'm bi e
air a ghlòrachadh mar ann
bhur measg-sa ;
2 Agus chum gu saorar
sinne o dhaoinibh mi-reusonta
agus olc : oir cha'n ann aig
na h-uile a ta creidimh.
3 Ach a ta an Tighearn
dìleas, a dhaingnicheas agus
a choimhideas o'n olc [1] sibh.
4 Agus a ta earbsa againn
san Tighearn do 'ur taobh-sa,
gu bheil sibh araon a' dean-
amh, agus gu'n dean sibh na
nithe a tha sinn ag àithneadh
dhuibh.
5 Agus gu seòladh an
Tighearn bhur cridheacha
chum gràidh Dhé, agus chum
foighidin Chriosd [2].
6 A nis àithneamaid
dhuibh, a bhràithre, ann an
ainm ar Tighearna Iosa
Criosd, sibh féin a dhealach-
adh ris gach uile bhràthair
a tha 'g imeachd gu mi-riagh-
ailteach, agus cha'n ann a
réir an teagaisg a fhuair e
uainne.
7 Oir a ta fhios agaibh
féin cionnus is còir dhuibh
ar lorg-ne leantuinn : oir cha
do ghiùlain sinne sinn féin
gu mi - riaghailteach 'nur
measg ;
8 Ni mò a dh'ith sinn aran
duine sam bith a nasgaidh ;
ach le saothair agas anshoc-
air, a dh'oidhche agus a là
ri h-obair, chum nach cuir-
eamaid ar trom air aon
agaibh ;
9 Cha'n e nach 'eil comas [3]
againn, ach a chum gu'n
deanamaid sinn féin 'nar n-
eisempleir dhuibh-se, gu ar
leantuinn.
10 Oir an uair a bha sinn
maille ribh, thug sinn an
àithne so dhuibh, mur àill le
neach obair a dheanamh, gun
e dh'itheadh *bìdh*.

[1] *o'n droch* spiorad.

[2] *feitheamh gu foighidneach ri Criosd.* [3] *ughdarras, còir.*

11 Oir tha sinn a' cluinn-
tinn gu bheil daoine àraidh
ag imeachd gu mi-riaghailt-
each 'nur measg, nach 'eil a'
deanamh oibre sam bith, ach
a' gabhail gnothuich ri nith-
ibh nach buin doibh.
12 A nis tha sinn a' toirt
àithne d'an leithidibh sin,
agus ag earail orra tre ar
Tighearn Iosa Criosd, le
saoithreachadh gu ciùin, gu'n
ith iad an aran féin.
13 Agus sibhse, a bhràith-
re, na sgìthichibh do dhean-
amh maith.
14 Agus ma ta neach sam
bith nach toir ùmhlachd do
ar focal-ne tre an litir so,
comharaichibh esan, agus na
biodh comhluadar agaibh ris,
chum gu'm bi nàire air.
15 Gidheadh na measaibh
e mar nàmhaid, ach thugaibh
comhairle air mar bhràth-
air.
16 A nis gu'n tugadh
Tighearna na sìthe e féin
sìth dhuibhse a ghnàth air
gach aon chor. *Gu robh* an
Tighearn maille ribh uile.
17 Fàilte uamsa Pòl le mo
làimh féin, ni a's e an comh-
ara anns gach uile litir : mar
so tha mi a' sgrìobhadh.
18 Gràs ar Tighearna Iosa
Criosd *gu robh* maille ribh
uile. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM

THIMOTEUIS.

CAIB. I.

1 Tha an t-ordugh a thugadh do Thimoteus 'nuair a chaidh Pòl do Mhacedonia, air a chur an cuimhne dha. 5 Mu thimchioll feum dligheach an lagha, 11 agus gairm Phòil gu bhi 'na abstol; 23 agus mu thimchioll Himeneuis agus Alecsander.

POL abstol Iosa Criosd, a
réir àithne Dhé ar Slàn-
uighir, agus an Tighearna
Iosa Criosd, *neach a's e* ar
dòchas ;
2 Chum Thimoteuis m'fhìor
mhic anns a' chreidimh :
Gràs, tròcair, *agus* sìth o
Dhia ar n-Athair, agus *o*
Iosa Criosd ar Tighearn.
3 Mar a dh'iarr mi ort
fantuinn ann an Ephesus,
'nuair a chaidh mi do Mhace-
donia chum gu'n tugadh tu
ordugh do dhream àraidh gun
atharrachadh teagaisg a thoirt
uatha ;
4 Agus gun aire a
thoirt do sgeulachdaibh, a-
gus do shloinnteireachd neo-
chrìochnaich, a bheir aobhar
do cheisdibh, ni's mò na do
fhòghlum diadhaidh, a tha
tre chreidimh : *dean mar sin.*
5 A nis is e a's crìoch do'n
àithne gràdh á cridhe glan,
agus *á* coguis mhaith, agus á
creidimh neo-chealgach :
6 Nithe air do dhream
àraidh claonadh uatha, chaidh
iad a thaobh chum dìomhan-
ais cainnte ;
7 A' miannachadh bhi 'nan
luchd-teagaisg an lagha, *agus*
gun iad a' tuigsinn ciod a ta

iad ag ràdh, no ciod iad mu'm
bheil iad a' toirt cinnte.
8 Ach tha fhios againn
gu bheil an lagh maith,
ma ghnàthaicheas neach gu
dligheach e :
9 Air do fhios so a bhi
aige, nach ann do dhuine
fìreanach a dh'orduicheadh
an lagh, ach do dhaoinibh
neo - dhligheach agus eas-
ùmhal, dhoibh-san a ta mi-
dhiadhaidh agus do pheac-
aich, do dhaoinibh mi-
naomha agus neo-chràbhach,
do luchd - marbhaidh aith-
riche, àgus do luchd-marbh-
aidh mhàithriche, do luchd-
mortaidh,
10 Do luchd-strìopachais,
do luchd anamianna mi-nàd-
urra, do luchd-goid dhaoine,
do bhreugairibh, do luchd-
eithich, agus ma tha ni sam
bith eile a tha'n aghaidh
teagaisg fhallain,
11 A réir soisgeil ghlòr-
mhoir an Dé bheannaichte, a
dh'earbadh rium-sa.
12 Agus a ta mi a' toirt
buidheachais do Iosa Criosd
ar Tighearn, a neartaich mi,
do bhrìgh gu'n do mheas e
mi dìleas, 'gam chur sa'
mhinstreileachd ;
13 A bha roimh a'm' fhear-
labhairt toibheim, agus a'm'
fhear geur-leanmhuinn, agus
a'm' dhuine eucorach. Ach
fhuair mi tròcair, do bhrìgh
gu'n d'rinn mi *so* tre aineolas,
ann am mi-chreidimh :
14 Agus bha gràs ar Tigh-
earna thar tomhas ro phailte
dhomh, maille ri creidimh,
agus *ri* gràdh a ta ann an
Iosa Criosd.
15 *Is* fìor an ràdh so, agus
is airidh e air gach aon chor
air gabhail ris, gu'n d'thàinig
Iosa Criosd do'n t-saoghal a
thèarnadh pheacach ; d'am
mise an ceud-fhear.
16 Gidheadh, air a shon so
fhuair mi tròcair, chum gu'm
foillsicheadh Criosd annam-
sa air tùs an uile fhad-
fhulangas, mar shaimpleir [1]
dhoibh-san a chreideadh ann,
an déigh so, chum na beatha
maireannaich.
17 A nis do'n Righ shiorr-
uidh, neo-thruaillidh, neo-
fhaicsinneach, *do* Dhia a ta
mhàin glic, *gu robh* urram
agus glòir, gu saoghal nan
saoghal. Amen.
18 An àithne so tha mi ag
earbsadh riut, Thimoteuis a
mhic, a réir nam fàidhead-
aireachd a rinneadh umad
roimh so, chum trìd-san gu n
cogadh tu deadh chogadh ;
19 A' coimhead creidimh
agus deadh choguis ; ni air
do chuid *do dhaoinibh* a chur
uatha, rinn iad long-bhris-
eadh thaobh a' chreidimh.
20 D'am bheil Himeneus
agus Alecsander ; muinntir a
thug mise thairis do Shatan,
chum le'n smachdachadh
gu'm fòghlumadh iad gun
toibheum a labhairt.

CAIB. II.

1 *Nochd-Pòl gur còir urnuigh agus breith-buidheachais a ghnàthachadh air son nan uile dhaoine.* 9 *Cionnus is còir do mhnàibh bhi air an sgeadachadh:* 12 *cha 'n 'eil e ceadaichte dhoibh teagasg a thoirt uatha.*

THA mi ag iarraidh uime
sin, roimh na h-uile
nithibh, gu'n deanar ath-
chuinge, urnuighean, eadar-
ghuidhe, agus breith-buidh-
eachais air son nan uile
dhaoine :

---

[1] *shamhlachas.*

2 Air son rìghrean, agus air son nan uile a tha ann an ùghdarras : chum gu'n caith sinn ar beatha gu foisneach agus gu sìochail, anns an uile dhiadhachd agus chiatachd.

3 Oir *tha* so maith agus taitneach am fianuis Dé ar Slànuighir :

4 Neach leis an àill na h-uile dhaoine bhi air an tèarnadh[1], agus iad a theachd chum eòlas na fìrinn.

5 Oir *is* aon Dia *a ta* ann, agus aon eadar-mheadhonair eadar Dia agus daoine, an duine Iosa Criosd ;

6 A thug e féin 'na éiric[2] air son nan uile, mar fhianuis ann an àm iomchuidh :

7 Chum an d'orduicheadh mise a'm shearmonaiche, agus a'm' abstol, (tha mi a' labhairt na fìrinn ann an Criosd, cha 'n 'eil mi a' deanamh[3] bréige,) a'm' fhear-teagaisg nan Cinneach ann an creidimh agus ann am fìrinn.

8 Uime sin is àill leam na fir a dheanamh urnuigh sgach àit, a' togail suas làmha naomha gun fheirg, gun amharus :

9 Air an dòigh cheudna, na mnài a chur eudaich iomchuidh umpa, 'gan sgeadachadh féin le nàisneachd agus stuaim : cha'n ann le casadh an gruaige, no le h-òr, no le neamhnuidibh, no le culaidhibh luach-mhor ;

10 Ach, (mar is cubhaidh do mhnàibh a tha 'g aideachadh diadhachd,) le deadh oibribh.

11 Fòghlumadh a' bhean ann an ciùineas leis an uile ùmhlachd.

12 Ach cha 'n 'eil mi a' ceadachadh[4] do mhnaoi teagasg a thoirt uaipe[5], no ceannas a ghlacadh air an fhear, ach i bhi 'na tosd.

13 Oir is e Adhamh a chruthaicheadh air tùs, *agus* 'na dhéigh sin Eubha.

14 Agus cha b'e Adhamh a mhealladh, ach air do'n mhnaoi bhi air a mealladh, bha i sa' chionta.

15 Gidheadh tèarnar i tre bhreith cloinne, ma bhuanaicheas iad ann an creidimh, agus ann an gràdh, agus ann an naomhachd, maille ri stuaim.

CAIB. III.

1 *Ciod iad na buaidhean a's còir bhi air na h-easbuigibh, agus air na deaconaibh, agus air am mnàibh.* 14 *agus c'ar son a sgrìobh Pòl na nithe so gu Timoteus.* 15 *Mu thimchioll na h-eaglais, agus na fìrinn beannaichte a ta air a teagasg innte.*

IS ràdh fìor so, Ma tha togradh aig aon duine chum dreuchd easbuig[6], tha e miannachadh deadh oibre.

2 Uime sin is còir do easbuig bhi neo-lochdach, 'na fhear aoin mhnà, faireil, ciallach[7], deadh-bheusach, fialuidh[8], ealamh gu teagasg;

3 Gun bhi 'na phòitear[9], gun bhi buailteach, gun bhi déidheil air buannachd shalaich; ach macanta, neo-thuasaideach[10], neo-shanntach ;

4 'Na dhuine a riaghlas a thigh féin gu maith, aig am bheil a chlann fo smachd maille ris an uile shuidheachadh-inntinn[11];

[1] *slànuchadh, saoradh.*
[2] *luach-saoraidh.* [3] *ni'n deanam.*
[4] *ni'n ceadaicheam.* [5] *uaithe.*
[6] *oifig fir-coimhid.*

[7] *crìonna, stuama.*
[8] *daonnachdach.* [9] *trom air fìon.*
[10] *neo-charroideach.*
[11] *cudthromachd, fhonnmhoireachd.*

5 (Oir mur aithne do dhuine a thigh féin a riaghladh, cionnus a ghabhas e cùram do eaglais Dhé?)
6 Gun bhi 'na nuadh-chreideach, air eagal, air dha bhi air atadh le h-uabhar, gu'n tuit e ann an dìteadh an diabhuil.
7 Is còir dha mar an ceudna deadh theisteas bhi aige uatha-san a ta 'n leth muigh; air eagal gu'n tuit e ann an scainnil[1], agus *ann an* ribe an diabhuil.
8 Mar an ceudna is *còir* do na deaconaibh[2] *bhi* suidhichte, gun an teangadh bhi leam leat, gun bhi cionail[3] air mòran fìona, gun bhi déidheil air buannachd shalaich,
9 A' cumail rùn-dìomhair a' chreidimh ann an coguis ghloin.
10 Agus biodh iadsan mar an ceudna air an dearbhadh an toiseach; agus an sin gnàthaicheadh iad dreuchd deacoin[4], air dhoibh bhi *air am faghail* neo-choireach.
11 Is amhuil sin *is còir* do na mnàibh[5] bhi suidhichte, gun bhi 'nan luchd-tuaileis[6]; *ach bhi* measarra, ionraic sna h-uile nithibh.
12 Biodh na deacoin 'nam fir aoin mhnà, a' riaghladh an cloinne, agus an tighe féin gu maith.
13 Oir an dream a ghnàthaich dreuchd deacoin gu maith, tha iad a' cosnadh deadh cheum dhoibh féin, agus dànachd mhòr sa' chreidimh, a tha ann an Iosa Criosd.
14 Tha mi a' sgrìobhadh nan nithe so a d' ionnsuidh, an dòchas teachd gu grad a d'ionnsuidh:
15 Ach ma ni mi moille, chum gu'm bi fhios agad cionnus is còir dhuit thu féin a ghiùlan ann an tigh Dhé, ni a's e eaglais an Dé bheò, post agus stéidh-dhaingnich[7] na fìrinn.
16 Agus gun amharus is mòr rùn-dìomhair na diadhachd: dh'fhoillsicheadh Dia san fheòil, dh'fhìreanaicheadh e san spiorad, chunncas le ainglibh e, shearmonaicheadh e do na Cinnich, chreideadh ann air an t-saoghal, ghabhadh suas e chum glòire.

CAIB. IV.

1 *Roimh-innis Pòl gu'n téid daoine anns na h-aimsiribh deireannach air seacharan o'n chreidimh:* 6 *agus chum nach biodh Timoteus a dhéidh-laimh 'na dhleasdanas, thug e comhairlean eag-samhuil air.*

1 A NIS a ta an Spiorad ag ràdh gu soilleir, anns na h-aimsiribh deireannach[8] gu'n tréig dream àraidh an creidimh, a' toirt aire do spioradaibh mealltach, agus do theagasgaibh dheamhan;
2 Tre cheilg bhreugairean[9], air bhi d'an coguisibh air an losgadh le iarunn dearg;
3 A' toirmeasg pòsaidh *agus ag iarraidh* bidheanna a sheachnadh, a chruthaich Dia chum an gabhail maille ri breith-buidheachais leosan a ta creidsinn, agus aig am bheil eòlas na fìrinn.
4 Oir *is* maith gach ni a chruthaich Dia, agus cha'n ion ni sam bith a dhiùltadh,

[1] *aithis.* [2] *do'n luchd-frithealaidh.* [3] *ceisteil, déidheil.* [4] *fritheileadh iad.* [5] *d'am mnàibh.*

[6] *luchd-càineadh.* [7] *bunait.* [8] *na h-aimsiribh ri teachd.* [9] *A' labhairt bhreug ann an ceilg.*

a ghabhar le breith-buidh-
eachais :
5 Oir a ta e air a naomh-
achadh le focal Dé agus le
h-urnuigh.
6 Ma chuireas tu na nithe
so an cuimhne do na bràith-
ribh, bithidh tu a'd' dheadh
mhinisteir do Iosa Criosd, air
t'altrum suas ann am briath-
raibh a' chreidimh, agus an
deadh theasgaisg, air an do
ghabh thu eòlas [1]:
7 Ach diùlt sgeulachda mi-
dhiadhaidh shean bhan, agus
cleachd thu féin chum diadh-
achd.
8 Oir a ta an cleachda
corporra tarbhach chum beag
nithe ; ach a ta'n diadhachd
tarbhach chum nan uile nithe,
aig am bheil gealladh na
beatha a ta làthair, agus a
chum teachd.
9 Is ràdh fìrinneach so, a-
gus is airidh e air gach aon
chor air gabhail ris.
10 Oir is ann uime so a ta
sinn an dà chuid ri saothair,
agus a' fulang maslaidh, do
bhrìgh gu bheil dòchas [2] ag-
ainn san Dia bheò, neach
a's e Slànuighear nan uile
dhaoine, gu h-àraidh nan
creideach.
11 Aithn agus teagaisg na
nithe so.
12 Na deanadh duine sam
bith tarcuis air t'oige ; ach bi
thusa a'd' eisempleir [3] do na
creidich, ann am focal, ann
an caithe-beatha, ann an
gràdh, ann an spiorad, ann
an creidimh, ann am fìor-
ghloine.
13 Gus an tig mi, thoir an
aire do leughaireachd, do
earail, do theagasg.
14 Na dearmad an tiodhlac
a ta annad, a thugadh dhuit
tre fhàidheadaireachd, maille
ri leagadh làmh na seanair-
eachd ort.
15 Smuainich air [4] na nith-
ibh sin ; thoir thu féin gu tur
dhoibh, chum gu'm bi do
theachd air d'aghaidh follais-
each do na h-uile.
16 Thoir aire dhuit féin,
agus do d' theagasg ; buan-
aich annta : oir le so a dhean-
amh, saoraidh tu araon thu
féin, agus iadsan a tha 'g éisd-
eachd riut.

CAIB. V.

1 *Riaghailtean a's còir a leantuinn ann an cronachadh.* 3 *Mu bhantrachaibh.* 17 *Mu sheanairibh.* 23 *Comhairle do Thimoteus mu thimchioll a shlàinte, &c.*

NA garg-chronaich seanair,
ach cuir impidh air mar
athair, *agus* air na h-òig-fhir
mar bhràithribh ;
2 Na mnài aosda mar
mhàithrichibh, na mnài òga
mar pheathraichibh, maille
ris an uile fhìor-ghloine.
3 Thoir urram do bhantrach-
aibh a tha 'nam bantrachaibh
da rìreadh.
4 Ach ma tha bantrach air
bith aig am bheil clann no
oghachan, fòghlumadh iad
air tùs bhi dleasdanach 'nan
tighibh féin, agus ath-dhìol
a thoirt d'am pàrantaibh : oir
a ta so maith agus taitneach
am fianuis Dé.
5 A nis cuiridh ise a ta 'na
bantraich da rìreadh, agus air
a fàgail 'na h-aonar, a dòchas
ann an Dia, agus buanaichidh
i a là agus a dh'oidhche ann
an athchuingibh, agus ann
an urnuighibh.
6 Ach ise a tha caitheadh

[1] *air an d'ràinig thu.* [2] *earbsa.* [3] *shamhlachas.* [4] *Gabh cùram do.*

a beatha 'am macnus[1], air
dhi bhi beò, tha i marbh.
7 Uime sin àithn na nithe
so dhoibh, chum gu'm bi iad
neo-lochdach.
8 Ach mur dean duine
solar air son a chuideachd
féin, agus gu h-àraidh air son
muinntir a theaghlaich, dh'-
àicheadh e'n creidimh, agus
is miosa e na ana-creideach.
9 Na gabhar bantrach san
àireamh a bhios fuidh thri
fichead bliadhna dh'aois, a
bha 'na mnaoi aoin duine,
10 Air am bheil teisteas[2] a
thaobh dheadh oibre; ma
dh'oil i[3] clann, ma thug i
aoidheachd uaipe, ma dh'-
ionnlaid i cosa nan naomh,
ma dh'fhoir i air luchd-àmh-
ghair, ma lean i gu dìchioll-
ach gach deadh obair.
11 Ach diùlt na bantrachan
òga: oir an uair a dh'fhàsas
iad mear an aghaidh Chriosd,
is miann leo pòsadh;
12 Muinntir a ta fuidh
dhìteadh, a chionn gu'n do
thréig iad an ceud chreidimh.
13 Agus os bàrr, fòghlum-
aidh iad bhi dìomhanach, a'
dol mu'n cuairt o thigh gu
tigh; agus cha'n e mhàin
dìomhanach, ach mar an
ceudna gabhannach, agus a'
gabhail gnothuich ris na
nithibh nach buin doibh, a
labhairt nithe nach bu chòir
dhoibh.
14 Is àill leam uime sin na
mnài òga a phòsadh, iad a
bhreith cloinne, a stiùradh an
tighe, agus gun chion-fàth
air bith a thoirt do'n eas-
caraid labhairt gu toibheum-
ach.
15 Oir a ta cuid a cheana
air dol a thaobh an déigh
Shatain.
16 Ma tha aig creideach no
aig banchreideach bantrach-
an, foireadh iad orra, agus na
biodh an trom air an eaglais;
chum gu'n dean i cabhair
orra-san a tha 'nam bantrach-
aibh da rìreadh.
17 Measar gur airidh na
seanairean a riaghlas gu
maith air urram dùbailte, gu
h-àraidh iadsan a tha saoith-
reachadh san fhocal agus
anns an teagasg.
18 Oir a ta an sgriobtuir
ag ràdh, Na ceangail beul an
daimh a tha saltairt[4] an arbh-
air: agus, Is airidh[5] an t-
oibriche air a thuarasdal.
19 Na gabh casaid an agh-
aidh seanair, ach le dithis no
triuir do fhianuisibh.
20 Iadsan a tha peacachadh
cronaich an làthair nan uile,
chum gu'n gabh càch eagal
mar an ceudna.
21 Tha mi a' sparradh ort
am fianuis Dé, agus an Tigh-
earna Iosa Criosd, agus nan
aingeal taghta, gu'n coimhid[6]
thu na nithe so, gun aon a
chur roimh neach eile, gun
ni air bith a dheanamh le
claon-bhreth.
22 Na leag *do* làmha gu
h-obann air duine sam bith,
agus na biodh comh-pairt agad
do pheacaibh dhaoine eile:
coimhid thu féin glan.
23 Na h-òl uisge ni's mò,
ach cleachd beagan fìona air
son do ghoile, agus t'an-
mhuinneachd mhinic.
24 Tha peacanna cuid do
dhaoinibh follaiseach roimh-

[1] *gu sòghail.* [2] *fianuis.* [3] *thog i suas.*

[4] *bualadh.* [5] *fiù.* [6] *gléidh.*

làimh, a' dol rompa chum breitheanais ; agus tha *peacanna* dhream àraidh 'gan leantuinn.

25 Mar an ceudna tha deadh oibre *cuid* follaiseach roimh-làimh ; agus na *h-oibre* a ta air ghleus eile, cha'n fheudar am folach.

CAIB. VI.

1 *Mu dhleasdanas sheirbhiseach ;* 3 *Cha chòir comunn bhi againn ri droch luchd-teagaisg. Is buannachd mhòr an diadhachd.* 10 *'Se gaol an airgid freumh gach uilc.* 11 *Ciod is còir do Thimoteus a sheachnadh, agus a leantuinn.*

MEASADH a' mheud 's a ta fuidh 'n chuing 'nan seirbhisich, gur airidh am maighstirean féin air an uile urram ; chum nach faigh ainm Dhé, agus *a* theagasg toibheum.

2 Agus iadsan aig am bheil maighstirean creideach, na deanadh iad tarcuis orra, air son gur bràithrean iad : ach gu ma fearr leo seirbhis a dheanamh *dhoibh*, do bhrìgh gu bheil iad creideach agus ionmhuinn,'nan luchd-comhpairt do thiodhlac *a' ghràis.* Na nithe so teagaisg agus earailich.

3 Ma bheir aon neach atharrachadh teagaisg uaith, agus nach aontaich e do bhriathraibh fallain, eadhon do bhriathraibh ar Tighearna Iosa Criosd, agus do'n teagasg, a ta réir na diadhachd :

4 Tha e uaibhreach, gun eòlas aige air ni sam bith, ach e as a chéill mu thimchioll cheisdean,agus bhriathar-chonnsachadh [1], o'n tig farmad, comhstri, anacainnt, droch amharusan,

5 Fiar - dheasboireachd dhaoine aig am bheil inntinn thruaillidh, agus as eugmhais na fìrinn, a' meas gur buannachd [2] an diadhachd : dealaich ri an leithidibh sin.

6 Ach is buannachd mhòr an diadhachd maille ri toileachas-inntinn.

7 Oir cha d'thug sinn ni air bith *leinn* do'n t-saoghal *so,* agus *is* soilleir nach urrainn sinn ni sam bith thoirt as.

8 Uime sin air dhuinn biadh agus eudach a bhi againn, bitheamaid toilichte leo sin.

9 Ach an dream le'n àill bhi beartach, tuitidh iad ann am buaireadh, agus ann an ribe agus *ann* an iomadh anamiann amaideach agus ciurrail [3], a bhàthas daoine ann am milleadh agus ann an sgrios.

10 Oir is e gaol an airgid freumh gach uilc : ni am feadh a mhiannaich dream àraidh, chaidh iad air seacharan o'n chreidimh, agus throimh-lot siad iad féin le iomadh cràdh.

11 Ach thusa, O òglaich Dhé, teich o na nithibh sin : agus lean fìreantachd, diadhachd, creidimh, gràdh, foighidin, ceannsachd.

12 Còmhraig deadh chòmhrag [4] a' chreidimh, gabh greim do'n bheatha mhaireannaich, chum mar an ceudna an do ghairmeadh thu, agus dh'aidich thu deadh

[1] *strì mu fhoclaibh.* [2] *tairbhe.*

[3] *diùbhalach, dosgainneach, dochannach.* [4] *Cuir deadh chath.*

aidmheil an làthair mhòran
fhianuisean.
13 Tha mi a' sparradh ort
ann am fianuis Dé, a bheoth-
aicheas na h-uile nithe, agus
am fianuis Iosa Criosd, a rinn
fianuis air deadh aidmheil an
làthair Phontiuis Philait;
14 Thu choimhead na h-
àithne *so* gun smal, gun
lochd, gu teachd ar Tigh-
earna Iosa Criosd:
15 Ni, 'na àmaibh féin, a
dh'fhoillsicheas an ti a ta
beannaichte, agus a mhàin
cumhachdach, Righ nan righ
agus Tighearn nan tigh-
earna,
16 Neach 'na aonar aig
am bheil neo-bhàsmhorachd,
a ta 'na chòmhnuidh san
t-solus dh'ionnsuidh nach
feudar teachd; neach nach
faca duine sam bith, agus
nach mò dh'fheudas e fhaic-
inn: dhasan *gu robh* urram
agus cumhachd siorruidh.
Amen.
17 Thoir àithne do na
daoinibh a ta saoibhir san
t-saoghal so, gun iad a bhi
àrd-inntinneach, agus gun
dòchas a chur ann an saoibh-
reas neo-chinnteach, ach anns
an Dia bheò, a tha toirt
duinn nan uile nithe gu
saoibhir r'am mealtuinn:
18 Iad a dheanamh maith,
iad a bhi saoibhir ann an
deadh oibribh, ealamh gu
roinn [1], comh-pàirteach;
19 A' tasgaidh suas doibh
fein deadh bhunait fa chomh-
air an àm ri teachd, chum
gu'n dean iad greim air a'
bheatha mhaireannaich.
20 O Thimoteuis, coimhid
an ni sin a dh'earbadh riut,
a' seachnadh faoin-chòmh-
raidh mhi-naomha, agus
comh-chogadh eòlais d'an
toirear [2] gu breugach an t-
ainm sin [3].
21 Ni air bhi do dhream
àraidh ag aidmheil, chaidh
iad air seacharan thaobh a
chreidimh. Gràs *gu robh*
maille riut. Amen.

---

[1] *easguidh a thoirt an cuid uatha.*

[2] *tiubhrar.* [3] *i.e. ainm eolas.*

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM

THIMOTEUIS.

CAIB. I.

[1] *Gràdh Phòil do Thimoteus:* 5 *an creidimh tréibhdhireach a bha ann an Timoteus féin, agus 'na mhàthair agus 'na shean-mhàthair.* 6 *Chuir e impidh air tiodhlac Dhé a bha ann a dhùsgadh suas.*

POL abstol Iosa Criosd tre thoil Dé, a réir geallaidh na beatha, a tha ann an Iosa Criosd.

2 Gu Timoteus *mo* mhac gràdhach: Gràs, tròcair, *agus* sìth[1] o Dhia an t-Athair, agus *o* Iosa Criosd ar Tighearn.

3 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, do'm bheil mi a' deanamh seirbhis o *m'* shinnsiribh le coguis ghloin, gu bheil agam cuimhne ortsa a ghnàth a là agus a dh'oidhche ann am urnuighibh;

4 Air dhomh bhi ro thogarrach air thusa fhaicinn, a' cuimhneachadh do dheur, chum gu'm bi mi air mo lìonadh le gàirdeachas;

5 'Nuair a chuimhnicheas mi an creidimh neo-chealgach a tha annad-sa, a chòmhnuich air tùs a'd' sheanmhàthair Lois, agus a'd' mhàthair Eunice: agus is leimhin leam a tha annad-sa mar an ceudna.

6 Air an aobhar so a tha mi cur an cuimhne dhuit, thu dh'ath - bheothachadh tiodhlaic Dhé, a tha annad tre chur mo làmh-sa ort.

7 Oir cha d'thug Dia dhuinne spiorad na geilt; ach *spiorad* a' chumhachd, agus a' ghràidh, agus na h-inntinn fhallain.

8 Uime sin na gabh-sa nàire do fhianuis ar Tighearna, no dhiom-sa a phrìosanach: ach biodh do chuid agad do àmhghar an t-soisgeil, a réir cumhachd Dhé;

9 A shaor[2] sinne agus a ghairm *sinn* le gairm naomh, cha'n ann a réir ar n-oibre, ach a réir a rùin féin, agus a ghràis a thugadh dhuinne ann an Iosa Criosd, roimh thoiseach an t-saoghail;

10 Ach a dh'fhoillsicheadh a nis troimh theachd ar Slànuighir Iosa Criosd, a chuir as do'n bhàs, agus a thug beatha agus neo-bhàsmhorachd chum soluis, tre an t-soisgeul;

11 Chum an d'orduicheadh mise a'm' shearmonaiche, agus a'm' abstol, agus a'm' fhear-teagaisg nan Cinneach:

12 An t-aobhar air son am bheil mi mar an ceudna a' fulang nan nithe so: gidheadh cha'n 'eil nàire orm: oir a ta fhios agam co ann a chreid mi, agus is dearbh leam gu bheil esan comasach air an ni sin a dh'earb mi ris a choimhead fa chomhair an là sin.

13 Cum gu daingean samhladh fìrinneach nam briathar

---

[1] *sìothchaint.*

[2] *thèaruinn.*

fallain, a chuala tu uam-sa,
ann an creidimh agus ann
an gràdh a ta ann an Iosa
Criosd.
14 Coimhid an taisgeach
maith sin a dh'earbadh riut,
tre an Spiorad naomh, a tha
chòmhnuidh annainn.
15 Tha fhios so agad, gu'n
do phill iadsan uile a tha san
Asia uam-sa; d'am bheil
Phigellus agus Hermogenes.
16 Gu'n tugadh an Tigh-
earn tròcair do theaghlach
Onesiphoruis; oir is minic a
thug e sòlas dhomh-sa, agus
cha do ghabh e nàire do m'
shlabhraidh.
17 Ach an uair a bha e
san Ròimh dh'iarr e mach
mi gu dìchiollach, agus
fhuair e *mi*.
18 Gu deònaicheadh an
Tighearn dhàsan gu'm faigh
e tròcair o'n Tighearn san là
sin: agus a ta sàr-fhios a-
gad, cia lìon nithe anns an
d'rinn e frithealadh dhomh-sa
ann an Ephesus.

CAIB. II.

1 Chuir Pòl impidh air Timoteus a rìs a bhi seasmhach agus buan-mhaireannach, agus dleasdanas fìor-òglaich an Tighearna chur an gnìomh, leis an fhocal a roinn gu ceart, agus faoin-chainnt mhi-dhiadhaidh a sheachnadh. 17 Mu Himeneus agus Philetus.

UIME sin bi-sa, a mhic,
laìdir anns a ghràs a ta
ann an Iosa Criosd.
2 Agus na nithe a chuala
tu uam-sa am measg mhòran
fhianuisean, earb thusa na
nithe sin féin ri daoinibh
fìrinneach, a bhios iomchuidh
daoine eile a theagasg mar an
ceudna.
3 Fuiling thusa uime sin
cruaidh-chas, mar dheadh
shaighdear Iosa Criosd.
4 Cha dean neach sam bith
a leanas an cogadh e féin a
ribeadh[1] ann an gnothuich-
ibh na beatha *so*: chum gu'n
toilich e an ti a thagh e gu
bhi 'na shaighdear.
5 Agus mar an ceudna ged
ni fear air bith sbairn, cha
chrùnar e mur dean e sbairn[2]
gu dligheach.
6 Is còir do'n treabhaiche
a shaoithricheas air tùs, comh-
roinn fhaotainn do'n toradh.
7 Smuainich air na nithibh
a ta mi ag ràdh; agus gu
tugadh an Tighearna dhuit
tuigse anns na h-uile nithibh.
8 Cuimhnich gu'n do thog-
adh o na marbhaibh Iosa
Criosd, do shìol Dhaibhidh,
a réir mo shoisgeil-sa;
9 Air son am bheil mise a'
fulang mar fhear droch-
bheirt, *eadhon* gu geimhlibh;
ach cha'n 'eil focal Dé
ceangailte.
10 Uime sin tha mi ag
iomchar nan uile nithe air
son nan daoine taghta, chum
gu'm faigh iadsan mar an
ceudna an t-slàinte a tha ann
an Iosa Criosd, maille ri glòir
shiorruidh.
11 *Is* ràdh fìor so, Ma
bhàsaicheas sinn maille ris,
gu'm bi sinn beò mar an
ceudna maille ris:
12 Ma dh'fhuilgeas sinn,
rìghichidh sinn mar an ceudna
maille ris: ma dh'àicheadh-
as sinn *e*, àicheadhaidh esan
sinne mar an ceudna.
13 Mur creid sinne[3], gidh-
eadh tha esan a' fantuinn
fìrinneach; cha'n 'eil e'n
comas da e féin àicheadh.

[1] *a chur an sàs.* [2] *gleachda, strì.*

[3] *Ged nach 'eil sinne fìrinneach*

14 Cuir na nithe sin an
cuimhne dhoibh, a' cur sparr-
aidh orra am fianuis an Tigh-
earna, gun iad a bhi conns-
achadh mu fhoclaibh anns
nach 'eil tairbhe sam bith,
ach a thilgeas bun os ceann
an luchd-éisdeachd.
15 Dean dìchioll air thu
féin a nochdadh dearbhta do
Dhia, a'd' shaothraiche, nach
ruig a leas nàire a ghabhail,
a' roinn focail na fìrinn gu
ceart.
16 Ach seachainn faoin-
chainnt mhi-naomha; oir
théid iad air aghaidh chum
an tuilleadh mi-dhiadh-
achd.
17 Agus ithidh am focal
mar chnàmhuinn; *d'*am bheil
Himeneus agus Philetus;
18 Muinntir thaobh na
fìrinn a chaidh air seacharan,
ag ràdh gu'n deachaidh an
aiseirigh cheana seach; agus
a ta tilgeadh creidimh dream
àraidh bun os ceann.
19 Gidheadh, a ta bunait
Dhé a' seasamh daingean,
aig am bheil an seula[1] so, Is
aithne do'n Tighearn an
dream sin a's leis. Agus,
Gach neach a tha 'g ainmeach-
adh ainm Chriosd, tréigeadh
e eucoir.
20 Ach ann an tigh mòr
cha'n e mhàin gu bheil soith-
chean òir, agus airgid, ach
mar an ceudna *soithiche* fiodha,
agus creadha[2]; agus cuid
diubh chum urraim, agus cuid
eile chum eas-urraim.
21 Uime sin ma ghlanas
neach e féin uatha so, bith-
idh e 'na shoitheach chum
urraim, air a naomhachadh,
agus iomchuidh chum féim a'
mhaighstir, deas chum gach
uile dheadh oibre.
22 Teich uime sin o ana-
miannaibh na h-òige: ach
lean fìreantachd, creidimh,
gràdh, sìth, maille riu-san a
ta gairm air an Tighearn o
chridhe glan.
23 Ach seachainn ceisdean
amaideach agus neo-fhògh-
luimte, air dhuit fios a bhi
agad gu'n tog iad connsaich-
ean[3].
24 Agus cha'n fheud òg-
lach an Tighearn bhi con-
spoideach; ach ciùin ris na
h-uile dhaoinibh, ealamh
chum teagaisg, foighidneach,
25 Ann an ceannsachd a'
teagasg na dream a sheasas
'na aghaidh; dh'fheuchainn
an toir Dia uair air bith aith-
reachas dhoibh, chum aid-
mheil na fìrinn.
26 Agus air mosgladh
dhoibh gu'n téid iad as o ribe
an diabhuil, aig am bheil iad
air am beò-ghlacadh chum a
thoile.

CAIB. III.

1 *Thug Pòl rabhadh do Thimoteus mu thimchioll nan amanna ri teachd;* 6 *dh'innis e cò iad naimhde na fìrinn;* 10 *chuir e' eisempleir féin roimhe,* 16 *agus mhol e na sgriobtuire naomha.*

ACH biodh fhios so agad,
gu'n tig anns na làithibh
deireannach[4] aimsire cunn-
artach.
2 Oir bithidh daoine féin-
spéiseil, sanntach, ràiteach-
ail, uaibhreach, toibheumach,
eas-ùmhal do phàrantaibh,
mi-thaingeil, mi-naomha,
3 Gun ghràdh nàdurra, 'nan
luchd brisidh coimhcheangail,
tuaileasach, neo-gheamnuidh,
borb, gun ghaol do'n mhaith

[1] *sgrìobhadh.* [2] *criadha.* [3] *tuasaidean.* [4] *làithibh ri teachd.*

4 Fealltach, ceann-laidir, àrdanach, aig am bheil bàrr gràidh do shàimh na ta aca do Dhia;

5 Aig am bheil coslas diadhachd, ach a ta 'g àicheadh a cumhachd: o'n leithidibh sin tionndadh-sa[1] air falbh.

6 Oir is ann diubh so a ta 'n dream sin a dh'éalaidheas[2] a stigh do thighibh, agus a bheir leo am braighdeanas mnài shuarach air an uallachadh le peacaibh, air an iomain le iomadh gnè anamianna,

7 A' sìr-fhòghlum, agus gun chomas doibh gu bràth teachd chum eòlais na fìrinn.

8 Agus mar a chuir Iannes agus Iambres an aghaidh Mhaois, mar sin tha iadsan a' cur an aghaidh na fìrinn: daoine aig am bheil inntinn thruaillidh, gun tuigse thaobh a' chreidimh.

9 Ach cha téid iad ni's faide air an aghaidh: oir bithidh am mi-chiall follaiseach do na h-uile *dhaoinibh*, mar a bha am *mi-chiall-san* mar an ceudna.

10 Ach a ta làn-fhios agad air mo theagasg-sa, *mo* ghnè beatha, *mo* rùn, *mo* chreidimh, *m'*fhad-fhulangas, *mo* sheirc[3], *m'* fhoighidin,

11 *Mo* gheur-leanmhuinnibh, *m'*fhulangais a thàinig orm ann an Antioch, ann an Iconium, ann an Listra; ciod e meud nan geur-leanmhuinn a ghiùlain mi: ach asda uile shaor an Tighearn mi.

12 Seadh, fuilgidh iadsan uile leis an àill am beatha a chaitheadh gu diadhaidh ann an Iosa Criosd, geur-leanmhuinn.

13 Ach fàsaidh droch dhaoine agus mealltairean ni's miosa agus ni's miosa a' mealladh, agus air an mealladh.

14 Ach buanaich thusa anns na nithibh a dh'fhòghluim thu, agus air an d'rinneadh thu dearbh-fhiosrach[4] air dhuit fios a bhi agad ci uaith a dh'fhòghluim thu *iad*

15 Agus o bha thu a'd leanabh gu'm b' aithne dhui na sgriobtuire naomha, a th comasach air do dheanam glic chum slàinte, tre' chreidimh a ta ann an Ios Criosd.

16 *Tha* an sgriobtuir uil air a dheachdadh le Spiora Dé, agus *tha* e tarbhach chu teagaisg, chum spreige, chu leasachaidh, chum oilein an am fìreantachd.

17 Chum gu'm bi òglac Dhé coimhlionta, làn dea chum gach uile dheadh oibr

CAIB. IV.

1 *Chuir Pòl impidh air Timoteus dhleasdanas a dheanamh leis a uile chùram agus dhìchioll; Thug e cinnte dha gu bheil a bh féin am fagus; 9 is àill leis theachd gu grad d'a ionnsuid agus Marcus a thoirt leis, ag nithe àraidh eile mu'n do sgrìo e d'a ionnsuidh.*

THA mi a' sparradh o uime sin am fianuis D agus an Tighearna Io Criosd, a bheir breth air n beothaibh agus air na marbl aibh, aig a theachd dealrac agus *ann* a rìoghachd:

2 Searmonaich am foca bi dùrachdach ann an à agus ann an an-àm; spreig

[1] *pill-sa.* [2] *ghoideas.* [3] *ghràdh.* [4] *a dh'earbadh riut.* [5] *tagair, dear*

cronaich, earailich leis an uile fhad-fhulangas agus theagasg.

3 Oir thig an t-àm anns nach bi fulang aca air teagasg fallain: ach air do chluasaibh tachasach bhi aca, carnaidh iad suas dhoibh féin luchd-teagaisg a réir an anamianna;

4 Agus tionndaidh iad an cluasan o'n fhìrinn, agus iompaichear iad chum sgeulachda faoine.

5 Ach dean thusa faire anns na h-uile nithibh, fuiling cruaidh-chas, dean obair soisgeulaiche, coimhlion[1] do mhinistreileachd.

6 Oir tha mise nis gu bhi air m'ìobradh, agus tha àm mo shiubhail am fagus.

7 Chòmhraig mi an deadh chòmhrag, chrìochnaich mi *mo* thurus[2], ghléidh mi an creidimh.

8 O so mach taisgear fa m' chomhair crùn fìreantachd, a bheir an Tighearn, am breitheamh cothromach, dhomh san la ud: agus cha'n ann dhomh-sa a mhàin, ach dhoibh-san uile mar an ceudna, leis an ionmhuinn a theachd-san[3].

9 Dean do dhìchioll air teachd a m' ionnsuidh gu luath:

10 Oir thréig Demas mi, air dha an saoghal so a ta làthair a ghràdhachadh, agus chaidh e do Thesalonica; Crescens do Ghalatia, Titus do Dhalmatia.

11 Tha Lucas 'na aonar maille rium. Gabh Marcus agus thoir leat e: oir tha e feumail dhomh-sa chum na ministreileachd.

12 Ach chuir mi Tichicus gu h-Ephesus.

13 An fhalluing a dh'fhàg mi ann an Troas aig Carpus, 'nuair a thig thu, thoir *leat*, agus na leabhraichean, ach gu h-àraidh na meambrana[4].

14 Rinn Alecsander an ceard-umha iomadh olc orm: gu tugadh[5] an Tighearn dha a réir a ghnìomhara:

15 Bi thusa mar an ceudna air t'fhaicill uaith, oir chuir e gu mòr an aghaidh ar briathar-ne.

16 Aig mo cheud fhreagradh cha robh aon neach leam, ach thréig na h-uile mi: nar agrar orra e.

17 Gidheadh, sheas an Tighearn làimh rium, agus neartaich e mi; chum triomsa gu'm biodh an searmonachadh air a làn-fhoillseachadh[6], agus gu'n cluinneadh na Cinnich uile *e:* agus shaoradh mi á beul an leòmhain.

18 Agus saoraidh an Tighearn mi o gach uile dhroch obair, agus gleidhidh e mi chum a rìoghachd nèamhaidh féin: dha-san *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

19 Cuir fàilte air Prisca, agus air Acuila, agus air teaghlach Onesiphoruis.

20 Dh'fhan Erastus ann an Corintus: ach dh'fhàg mi Trophimus gu tinn ann am Miletum.

21 Dean dìchioll air teachd

---

[1] *thoir làn dearbhadh air.*
[2] mo *choimhliong*, mo *réis.*
[3] *fhoillseachadh-san.*

[4] *parchments.* Sasg. [5] *bheir.*
[6] *air a dheanamh aithnichte, air a choimhlionadh.*

roimh'n gheamhradh. Tha Eubulus, agus Pudens, agus Linus, agus Claudia, agus na bràithrean uile a' cur fàilte ort.

22 *Gu robh* an Tighearn Iosa Criosd maille ri d' spiorad. Gràs maille ribh. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM
THITUIS.

CAIB. I.

1 *C'ar son a dh'fhàgadh Titus ann an Crete.* 6 *Ciod na buadhanna is còir bhi orra-san a thaghar 'nam ministeiribh.* 11 *Is éigin beòil droch luchd-teagaisg a dhruideadh:* 12 *ciod a' ghnè dhaoine a tha annta.*

POL seirbhiseach Dhé, agus abstol Iosa Criosd, a réir creidimh [1] *dhaoine* taghta Dhé, agus aidmheil na fìrinn a ta réir diadhachd :

2 Ann an dòchas na beatha maireannaich, a gheall Dia do nach comasach [2] breug a dheanamh, roimh chruthachadh an t-saoghail [3];

3 Ach dh'fhoillsich e 'fhocal féin, ann an àm iomchuidh tre shearmonachadh, a dh'earbadh rium-sa, a réir àithne Dhé ar Slànuighir :

4 Chum Thituis *mo* dhearbh mhic féin a réir a' chreidimh choitchionn : Gràs, tròcair, *agus* sìth o Dhia an t-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd ar Slànuighear.

5 Air a shon so dh'fhàg mi thu ann an Crete, chum gu'n cuireadh tu 'n ordugh na nithe a dh'fhàgadh gun deanamh, agus gu'n suidhicheadh tu seanairean anns gach baile, a réir mar a dh'àithn mise dhuit.

6 Ma tha neach sam bith neo-lochdach, 'na dhuine aoin mhnà, aig am bheil a chlann creideach, nach 'eil fuidh mhi-chliù thaobh ana-caitheimh, no eas-ùmhal :

7 Oir is còir do easbuig a bhi neo-choireach, mar stiùbhard Dhé; gun bhi féin-thoileil, no feargach, no òlmhar, no buailteach, no cionail air buannachd neò-ghloin ;

8 Ach aoidheil, déidheil air daoinibh maithe, ciallach, cothromach, naomh, measarra ;

9 A' cumail an fhocail fhìor gu daingean, a réir teagaisg, chum gu'm bi e comasach le teagasg fallain, araon earail a thabhairt, agus an dream a sheasas 'na aghaidh a chur as am barail.

10 Oir a ta mòran ann a tha mi-riaghailteach, a labhras gu dìomhain, agus a tha 'nam mealltairibh, gu h-àraidh iadsan a tha do'n timchioll-ghearradh :

11 Muinntir a's còir an

---

[1] *air son creidimh.* [2] *aithne.* [3] *roimh amanna nan linn.*

beul a dhruideadh, dream a tha tionndadh thighean iomlan bun os ceann, a' teagasg nan nithe nach còir, air ghaol buannachd shalaich.

12 Thubhairt neach àraidh dhiubh féin, eadhon fàidh dhiubh féin, *Is* breugairean a ghnàth na Cretich, droch fhiadh-bheathaichean, builg mhall.

13 Tha an fhianuis so fìor: air an aobhar sin cronaich[1] gu geur iad, chum gu'm bi iad fallain sa' chreidimh;

14 Gun bhi toirt aire do fhaoin-sgeulachdaibh Iudhach, agus do àitheantaibh dhaoine, a thionndaidheas o'n fhìrinn.

15 Oir gu deimhin tha na h-uile nithe glan do'n dream a ta glan: ach dhoibhsan a ta salach, agus mi-chreideach, *cha 'n 'eil* aon ni glan; ach tha an inntinn agus an coguis[2] féin air an salachadh.

16 Tha iad a' gabhail orra eòlas a bhi aca air Dia; ach ann an oibribh tha iad 'ga àicheadh, air dhoibh bhi gràineil, agus easùmhal, agus a thaobh gach deadh oibre as eugmhais tuigse[3].

CAIB. II.

1 Comhairlean air an tabhairt do Thitus araon mu thimchioll a theagaisg agus a chaithe-beatha. 9 Mu dhleasdanas sheirbhiseach, agus mar an ceudna mu dhleasdanas nan uile Chriosduidh.

ACH labhair thusa na nithe a thig ri teagasg fallain:

2 *Eadhon* na daoine aosda[4] bhi aireach, suidhichte[5], neasarra, fallain sa' chreidimh, ann an gràdh, ann am foighidin:

3 Mar an ceudna na mnài aosda *bhi* 'nan giùlan mar is cubhaidh do naomhachd, gun bhi 'nan luchd-tuaileis, gun bhi trom air fìon, bhi 'nan luchd-teagaisg air nithibh maithe;

4 Chum gu'n teagaisg iad na mnài òga bhi ciallach, gràdhach air am fearaibh, gràdhach air an cloinn,

5 *Bhi* eagnuidh, geamnuidh, fantuinn aig an tigh, *bhi* maith, ùmhal d'am fearaibh chum nach faigh focal Dé michliù.

6 Cuir impidh air na daoinibh òga mar an ceudna, iad bhi ciallach.

7 Anns na h-uile nithibh 'gad nochdadh féin ann ad eisempleir dheadh oibre: ann an teagasg *a' nochdadh* thruaillidheachd, suidheachadh inntinn, tréibhdhireis,

8 Cainnt fhallain nach fheudar a dhìteadh; chum gu'm bi nàire air an neach a ta 'nur n-aghaidh, a chionn nach 'eil droch ni sam bith aige r'a labhairt umaibh.

9 *Earailich* seirbhisich bhi ùmhal d'am maighstiribh féin, agus an deadh-thoilleachadh anns na h-uile nithibh: gun bhi a' labhairt 'nan aghaidh;

10 Gun bhi a' ceileachadh aon ni d'an cuid, ach a' nochdadh gach uile dheadh thairisneachd; chum gu'n dean iad teagasg Dhé ar Slànuighir maiseach anns na h-uile nithibh.

11 Oir dh'fhoillsicheadh

spreig. [2] *coimh-fhios, coinsiens.* [3] *mi-ghleusda, neo-iomchuidh chum gach deadh oibre.* [4] *na seanairean,* [5] *fonnmhor.*

gràs slànteil Dhé do na h-uile dhaoinibh.

12 A' teagasg dhuinn gach mi-dhiadhachd agus ana-mianna saoghalta àicheadh, agus ar beatha a chaitheadh gu stuama, gu cothromach, agus gu diadhaidh anns an t-saoghal so làthair ;

13 Air dhuinn sùil a bhi againn ris an dòchas bheannaichte sin, eadhon[1] foillseachadh glòire an Dé mhòir, agus ar Slànuighir Iosa Criosd :

14 A thug e féin air ar son, chum gu'n saoradh e sinn o gach aingidheachd, agus gu'n glanadh e dha féin sluagh sonruichte, eudmhor mu dheadh oibribh.

15 Na nithe so labhair, agus earailich, agus cronaich leis an uile ùghdarras. Na deanadh duine sam bith tàir ort.

CAIB. III.

1 *Tha Titus air a sheòladh le Pòl, araon mu thimchioll nan nithe a bhuineadh dha theagasg, agus nach buineadh ; 10 is àill leis e chur cùl ri luchd saobh-chreidimh : 12 an déigh so, dh'innis e dha an t-àm, agus an t-àit anns am b'àill leis e theachd d'a ionnsuidh ; agus mar sin chrìochnaich e.*

CUIR an cuimhne dhoibh bhi ùmhal do uachdaranachdaibh agus do chumhachdaibh, freagarrach do luchd - riaghlaidh, ullamh chum gach uile dheadh oibre.

2 Gun olc a labhairt mu neach air bith, bhi neo-thuasaideach, mìn, a' taisbeanadh an uile cheannsachd do na h-uile dhaoinibh.

3 Oir bha sinne féin uair-éigin eu-céillidh, eas-ùmhal, air seacharan, a' deanamh seirbhis do iomadh gnè do ana-miannaibh agus do an-toilibh, a' caitheadh ar beatha ann am mì-run agus am farmad, fuath-thoillteannach, *agus* a' toirt fuath d'a chéile.

4 Ach an uair a dh'fhoillsicheadh caoimhneas agus gràdh Dhé ar Slànuighir do dhaoinibh,

5 Cha'n ann o oibribh fìreantachd a rinn sinne, ach a réir a thròcair féin shaor[2] e sinn, tre ionnlad na h-ath-ghineamhuinn, agus ath-nuadhachadh an Spioraid naoimh :

6 A dhòirt e oirnne gu saoibhir, tre Iosa Criosd ar Slànuighear ;

7 Chum ar dhuinn bhi air ar fìreanachadh tre a ghràs-san, gu'm bitheamaid air ar deanamh 'nar n-oighreachaibh a réir dòchais na beatha maireannaich.

8 *Is* fìor an ràdh so, agus is àill leam thu thoirt dearbhchinnte air na nithibh sin, chum gu'm biodh iadsan a chreid ann an Dia, cùramach air toiseach a bhi aca ann an deadh oibribh : oir tha na nithe so maith agus tarbhach do dhaoinibh.

9 Ach seachainn ceisdean amaideach, agus sloinnteireachd, agus conspoidean, agus connsachadh mu'n lagh ; oir tha iad gun tairbhe agus dìomhain.

10 Duine a ta 'na shaobh-chreideach[3], an déigh na ceud agus an dara comhairle diùlt :

11 Air do fhios bhi agad gu bheil a leithid sin *do dhuine* air a chur bun os ceann, a-

[1] *agus.* [2] *thearuinn, shlànuich.*

[3] *eiriceach.*

gus gu bheil e a' peacachadh, air dha bhi air fhéin-dhìteadh.
12 'Nuair a chuireas mi Artemas a d'ionnsuidh, no Tichicus, dean dìchioll air teachd a m' ionnsuidh gu Nicopolis: oir is ann an sin a chuir mi romham an geamhradh a chaitheadh.
13 Thoir Senas am fear-lagha agus Apollos air an aghaidh san t-slighe gu dùr-achdach, chum nach bi ni air bith dh'uireasbhuidh orra.
14 Agus fòghlumadh ar muinntir-ne mar an ceudna deadh oibre a dheanamh gu dùrachdach fa chomhair ghnàthachadh feumail, chum nach bi iad neo-tharbhach.
15 Tha'n dream a ta maille rium uile a' cur fàilte ort. Cuir fàilte orra-san le'n ionmhuinn sinne sa' chreid-imh. Gràs maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM

PHILEMOIN.

CAIB. I.

1 Is subhach le Pòl bhi cluinntinn mu chreidimh agus ghràdh Philemoin: 9 air am bheil e'g iarraidh maitheanas a thabhairt do Onesimus a sheirbhiseach, agus gabhail ris a rìs gu cairdeil.

POL, prìosanach Iosa Criosd, agus Timoteus ar bràthair, chum Philemoin a's ionmhuinn leinn, agus ar comh-shaothraiche,
2 Agus chum Aphia ion-mhuinn, agus Archipuis ar comh-shaighdear, agus chum na h-eaglais a ta ann do thigh:
3 Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd.
4 Tha mi a' toirt[1] buidh-achais do m' Dhia, a' sìr-thoirt luaidh ort-sa ann am urnuighibh,
5 Air dhomh bhi cluinntinn mu d' ghràdh, agus chreid-imh, a tha agad a thaobh an Tighearna Iosa, agus a thaobh nan uile naomh;
6 Chum gu'm bi comh-chomunn do chreidimh éifeachdach ann an aidmheil an uile mhaith a tha annaibh ann an Iosa Criosd.
7 Oir tha subhachas ro mhòr agus comhfhurtachd againne ann do ghràdh-sa do bhrìgh gu bheil innigh[2] nan naomh air faotainn suaimh-neis[3] tromhad-sa, a bhràthair.
8 Uime sin ged fheudainn bhi ro dhàna ann an Criosd chum an ni a ta iomchuidh àithneadh dhuit-se,
9 Gidheadh is fearr leam air son gràidh impidh chur ort[4], air bhi dhomh mar Phòl aosda, agus a nis mar an ceudna a'm' phrìosanach air son Iosa Criosd.
10 Guidheam ort air son mo mhic Onesimuis, a ghin mi ann am gheimhlibh:

---

[1] *Bheiream.* [2] *cridhe.* [3] *fois.* [4] *guidheadh ort.*

11 Neach a bha uair-éigin
neo-tharbhach dhuit-se, ach
a nis a tha tarbhach dhuit-se
agus dhomh-sa:
12 Neach a chuir mi air
ais: uime sin gabh-sa ris mar
ri m' innigh féin.
13 Neach bu mhiann leam
a chumail maille rium féin,
chum gu'n deanadh e frith-
ealadh dhomh ann ad àite-sa,
ann an geimhlibh an t-sois-
geil:
14 Ach as eugmhais t'inn-
tinn-sa cha bu toil leam ni
sam bith a dheanamh; chum
nach biodh do mhaith-sa mar
gu b'ann a dh'aindeoin, ach
o d' thoil féin.
15 Oir theagamh gur ann
air a shon so a dh'fhàg e
thu[1] rè tamuill, chum gu'm
faigheadh tu e gu siorruidh;
16 Cha'n ann á so suas
mar sheirbhiseach, ach os
ceann seirbhisich, 'na bhràth-
air gràdhach, gu h-àraidh
dhomh-sa, agus nach mò na
sin dhuit-se, araon anns an
fheòil, agus anns an Tigh-
earn?
17 Uime sin ma mheasas
tu mise mar fhear comh-
roinne, gabh ris-san mar
rium féin.

[1] *a dhealaicheadh e uait.*
[2] *ma tha e am fiachaibh.*

18 Agus ma rinn e eucoir
ort, no ma dhligheas e[2] ni
sam bith dhuit, cuir sin as
mo leth-sa.
19 Sgrìobh mise Pòl le m'
làimh féin *e, agus* dìolaidh
mi e: ged nach 'eil mi ag
ràdh riut, gu'n dlighear leat
thu féin os bàrr dhomh.
20 Seadh, a bhràthair,
faigheam gàirdeachas do d'
thaobh san Tighearn: dean
suaimhneach mo chridhe san
Tighearn.
21 Air dhomh bhi earbsach
á d'ùmhlachd sgrìobh mi a
d'ionnsuidh, oir tha fhios
agam gu'n dean thusa mar
an ceudna ni's mò na a ta
mi ag ràdh.
22 Ach maille ri so ulluich
mar an ceudna fàrdoch air
mo shon: oir tha dòchas
agam, tre bhur n-urnuighibh-
sa gu'n toirear[3] mi dhuibh.
23 Tha Epaphras mo
chomh-phrìosanach ann an
Iosa Criosd,
24 Marcus, Aristarchus,
Demas, Lucas, mo chomh-
luchd-oibre, a' cur fàilte
ort.
25 Gràs ar Tighearna Iosa
Criosd *gu robh* maille ri bhur
spiorad-sa. Amen.

[3] *deònuichear, tiodhlaicear.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN
EABHRUIDHEACH.

CAIB. I.

1 Tha Criosd a thàinig o'n Athair anns na h-amaibh deireannach so, 4 ni's mò na na h-aingil, araon thaobh a phearsa agus a dhreuchd.

DIA, a labhair o shean [1] gu minic, agus air iomadh dòigh ris na h-aithrichibh leis na fàidhibh,

2 Labhair e anns na làithibh deireannach so ruinne tre *a* Mhac, a dh'orduich e 'na oighre air na h-uile nithibh, tre'n do chruthaich e fòs na saoghail.

3 Neach air bhi dha 'na dhealradh *a* ghlòire-san, agus 'na fhior ìomhaigh [2] a phearsa, agus a' cumail suas nan uile nithe le focal a chumhachd, 'nuair a ghlan e ar peacanna troimh féin, shuidh e air deas làimh na mòrachd anns na h-àrdaibh :

4 Air dha bhi air a dheanamh ni's ro òirdheirce na na h-aingil, mheud 's gu'n d' fhuair e [3] mar oighreachd ainm bu ro fhearr na iadsan.

5 Oir cò do na h-aingil ris an dubhairt e uair bith, Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghin mi thu ? agus a rìs, Bithidh mise a'm' Athair dha-san, agus bithidh esan 'na Mhac dhomh-sa.

6 Agus a rìs, 'nuair a tha e a' tabhairt a' cheud-ghin a steach do'n t-saoghal, a ta e ag ràdh, Agus deanadh uile aingil Dé aoradh dha.

7 Agus a thaobh nan aingeal a ta e ag ràdh, Neach a ta deanamh 'aingle 'nan spioradaibh [4], agus a mhinistcirean 'nan lasair theine.

8 Ach ris a' Mhac *a ta e ag ràdh, Tha* do righ-chaithir, a Dhé, gu saoghal nan saoghal ; *is* slat-rìoghail ro chothromach slat do rìoghachd-sa :

9 Ghràdhaich thu fìreantachd, agus thug thu fuath do aingidheachd ; uime sin dh'-ung Dia, do Dhia-sa, thu le oladh aoibhneis os ceann do chompanacha.

10 Agus, Leag thusa, a Thighearn, bunaite na talmhainn air tùs ; agus is iad na nèamha oibre do làmh :

11 Teirgidh iadsan, ach mairidh tusa : agus fàsaidh iad uile sean mar eudach ;

12 Agus fillidh tu iad mar bhrat, agus caochlaidhear iad : ach is tusa an ti ceudna, agus cha'n fhàilnich do bhliadhnachan.

13 Ach cò do na h-ainglibh ris an dubhairt e uair air bith, Suidh air mo dheas-làimh, gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl-chos fo d'chosaibh ?

14 Nach spiorada fritheailaidh iad uile, air an cur a mach chum frithealaidh dhoibh-san a bhios 'nan oighreachaibh air slàinte ?

---

[1] *anns na h-amaibh a chaidh seachad.*
[2] *dhealbh, riochd.*
[3] *uiread ni's fearr na na h-aingil as a fhuair e.*
[4] *a theachdairean 'nan gaothaibh.*

CAIB. II.

1 Is còir dhuinn bhi ùmhal do Chriosd, 5 agus sin do bhrìgh gu'n d'aontaich e ar nàdur-ne a ghabhail air féin, 14 mar a bha sin feumail.

UIME sin is còir dhuinn an ro thuilleadh aire a thoirt do na nithibh a chuala sinn, air eagal uair sam bith gu'n leigeamaid ruith leo.

2 Oir ma bha am focal a labhradh le h-ainglibh seasmhach, agun gu'n d'fhuair gach uile bhriseadh agus easùmhlachd dìol - thuarasdal dligheach;

3 Cionnus a théid sinne as, ma ni sinn dìmeas air slàinte co mòr, a thòisich air tùs air bhi air a labhairt leis an Tighearn, *agus* a rinneadh dearbhta dhuinne leo-san a chual *e;*

4 Air bhi do Dhia a' deanamh comhfhianuis leo, araon le comharaibh agus le h-iongantasaibh, agus le feartaibh eagsamhla[1], agus le tiodhlacaibh an Spioraid naoimh, a réir a thoile féin?

5 Oir cha do chuir e fo cheannsal nan aingeal an saoghal ri teachd, mu'm bheil sinn a' labhairt.

6 Ach rinn neach fianuis ann an ionad àraidh, ag ràdh, Ciod e an duine gu'n cuimhnicheadh tu air? no mac an duine gu'm fiosraicheadh tu e?

7 Rinn thu e rè tamuill bhig ni's ìsle na na h-aingil; chrùn thu e le glòir agus *le h*-urram, agus chuir thu e os ceann oibre do làmh;

8 Chuir thu na h - uile nithe sìos fuidh a chosaibh. Oir ann an cur nan uile nithe fuidh dha, cha d'fhàg e ni air bith gun chur fuidhe. Ach a nis cha'n 'eil sinn a' faicinn nan uile nithe fathast air an cur f'a cheannsal.

9 Ach chi sinn Iosa, a rinneadh ré ùine bhig ni b'ìsle na na h-aingil, chum tre ghràs Dé gu'm blaiseadh e bàs air son gach uile dhuine, tre fhulang a' bhàis air a chrùnadh le glòir agus *le h*-urram.

10 Oir b'iomchuidh dhasan, air son *am bheil* na h-uile nithe, agus tre'*m bheil* na h-uile nithe, ann an tabhairt[2] mhòran mhac chum glòire, ceannard an slàinte a dheanamh foirfe tre fhulangasaibh.

11 Oir *a ta* araon an ti a naomhaicheas, agus iadsan a naomhaichear, uile o aon: air an aobhar sin cha nàr leis bràithrean a ghairm diubh,

12 Ag ràdh, Cuiridh mi t'ainm an céill do m' bhràithribh, ann am meadhon na h - eaglais seinnidh mi cliù dhuit.

13 Agus a rìs, Cuiridh mi mo dhòchas ann. Agus a rìs, Feuch mise, agus a' chlann a thug Dia dhomh.

14 Uime sin, mheud gu bheil aig a' chloinn comhroinn do fheòil agus do fhuil, ghabh esan mar an ceudna roinn diubh sin; chum tre'n bhàs gu'n claoidheadh e esan, aig am bheil cumhachd a' bhàis, 'se sin, an diabhul;

15 Agus gu'n saoradh e iadsan a bha tre eagal a' bhàis ré am beatha uile fo dhaorsa.

16 Oir gu deimhin cha do

---

[1] *iomadh-ghnèitheach.*

[2] *treòrachadh.*

ghabh e *nàdur* nan aingeal air[1] ach ghabh e sìol Abrahaim air.

17 Uime sin b'fheumail da anns na h-uile nithibh bhi air a dheanamh cosmhuil r'a bhràithribh; chum gu'm biodh e 'na àrd-shagart tròcaireach agus dìleas ann an nithibh a thaobh Dhé, chum réite a dheanamh air son pheacanna an t-sluaigh:

18 Oir a mheud gu'n d'fhuiling e féin, air dha bhi air a bhuaireadh, is comasach e air cabhair a dheanamh orra-san a ta air am buaireadh.

CAIB. III.

1 *Is mò Criosd na Maois:* 7 *uime sin mur creid sinn annsan, bithidh sinn ni's toillteanaiche air dioghaltas na Israel cruaidhchridheach.*

UIME sin, a bhràithre naomha, *a ta* 'nur luchd-comhpairt do'n ghairm nèamhaidh, thugaibh fa'near Iosa Criosd, abstol agus àrd-shagart ar n-aidmheil;

2 A bha dìleas dhasan a dh'orduich e, amhuil a bha Maois mar an ceudna 'na thigh-san uile.

3 Oir mheasadh gu'm b'airidh an *Tì* so air glòir bu mhò na Maois, mheud gu bheil tuilleadh urraim aig an neach a thog an tigh, na aig an tigh féin.

4 Oir tha gach uile thigh air a thogail le aon éigin; ach an ti a thog na h-uile nithe, *is* e Dia.

5 Agus gu deimhin *bha* Maois dìleas 'na thigh-san uile mar sheirbhiseach, chum fianuis air na nithibh sin a bha gu bhi air an labhairt an déigh sin;

6 Ach Criosd mar Mhac os ceann a thighe féin: agus is sinne a thigh-san, ma chumas sinn dànachd, agus gàirdeachas an dòchais, gu daingean gus a' chrìoch.

7 Uime sin, mar a ta an Spiorad naomh ag ràdh, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth,

8 Na cruaidhichibh bhur cridhe, mar anns a' bhrosnuchadh, ann an là a' bhuairidh san fhàsach:

9 Far an do bhuair bhur n-aithriche mi, *agus* a dhearbh iad mi, agus a chunnaic iad m'oibre ré dhà fhichead bliadhna.

10 Uime sin bha diom orm ris a' ghinealach sin, agus thubhairt mi, Tha iad a ghnàth air seacharan 'nan cridhe; agus cha do ghabh iad eòlas air mo shlighibh-sa.

11 Ionnus gu'n d'thug mi mo mhionnan a'm' fheirg, Nach téid iad a steach do m' shuaimhneas.

12 Thugaibh an aire, a bhràithre, air eagal gu'm bi ann an aon neach agaibh droch cridhe mi-chreidimh, ann an tréigsinn an Dé bheò.

13 Ach earailichibh a chéile gach aon là, am feadh a ghoirear An là 'n diugh dheth; air eagal gu'n cruaidhichear neach air bith agaibh tre mhealltaireachd a' pheacaidh.

14 Oir rinneadh sinne 'nar luchd-comhpairt do Chriosd, ma chumas sinn toiseach ar muinghin gu daingean gus a' chrìoch;

[1] *cha do ghabh e greim do na h-ainglibh.*

15 Am feadh a theirear,
An diugh, ma chluinneas
sibh a ghuth, na cruaidhich-
ibh bhur cridhe, mar anns a'
bhrosnuchadh.
16 Oir air do dhream àraidh
cluinntinn, bhrosnuich iad:
ach cha b'iadsan uile a thàinig
a mach as an Eiphit le Maois.
17 Ach cò ris a bha diom
air rè dhà fhichead bliadhna?
nach ann riu-san a pheacaich,
muinntir d'an do thuit an
coluinnean anns an fhàsach?
18 Agus cò iad d'an d'thug
e a mhionnan nach rachadh
iad a steach d'a shuaimh-
neas [1], ach dhoibh-san nach
do chreid [2]?
19 Mar so chi sinn nach
b'urrainn iad dol a steach air
son mi-chreidimh.

CAIB. IV.

1 *Tha fois nan Criosduidhean air a faghail tre chreidimh.* 12 *Cumhachd focail Dé.* 14 *Tre ar n-àrd-shagart Iosa Mac Dhé, a bha fuidh thrioblaidibh, ach saor o pheacadh,* 16 *is còir dhuinn, agus feudaidh sinn dol gu dàna chum caithir nan gràs.*

UIME sin biodh faitcheas [3]
oirnn, air eagal air bhi
do ghealladh dol a steach
d'a shuaimhneas air fhagail
againn, gu'n tigeadh aon
neach agaibh [4] a dhéidh-làimh
air.
2 Oir shearmonaicheadh an
soisgeul duinne, amhuil *a
rinneadh* dhoibh-san: ach
cha robh tairbhe dhoibh anns
an fhocal a chaidh shearmon-
achadh, do bhrìgh nach robh
e air a mheasgadh le creidimh
anns an dream a chual *e*.
3 Oir tha sinne a chreid a'
dol a steach do shuaimhneas,
amhuil a thubhairt e, Mar a
thug mi mo mhionnan a'm'
fheirg, Nach téid iad a steach
do m' shuaimhneas: ged bha
na h-oibre crìochnaichte o
thoiseach an t-saoghail.
4 Oir labhair e ann an
ionad àraidh mu'n t-seachd-
amh *là* air an dòigh so, Agus
ghabh Dia fois air an t-
seachdamh là o 'oibribh uile.
5 Agus anns an *ionad* so a
rìs, Cha téid iad a steach do
m' shuaimhneas.
6 Do bhrìgh uime sin gu'n
tuigear uaith so gu'n téid
dream àraidh a steach ann,
agus nach deachaidh an
dream, d'an do shearmon-
aicheadh e air tùs, a steach
air son am mi-chreidimh;
7 A rìs, tha e suidheach-
adh là àraidh, ag ràdh ann
an Daibhidh, An diugh, an
déigh aimsir co fhada; mar
a theirear, An diugh, ma
chluinneas sibh a ghuth, na
cruaidhichibh bhur cridhe.
8 Oir nam biodh Iosua [5]
air toirt suaimhneis dhoibh,
cha labhradh e an déigh sin
mu là eile.
9 Uime sin dh'fhàgadh
fois *fa chomhair* sluaigh Dhé.
10 Oir an ti a chaidh
steach d'a shuaimhneas-san,
ghabh esan tàmh o' oibribh-
san, amhuil *a ghabh* Dia o
'oibribh féin.
11 Deanamaid dìchioll
uime sin air dol a steach
do'n t-suaimhneas sin, air
eagal gu'n tuit aon neach a
réir eisempleir cheudna a
mhi-chreidimh [6].
12 Oir *tha* focal Dé beo
agus cumhachdach, agus ni's

[1] *fhois.* [2] *a bha eas-ùmhal.* [3] *eagal.* [4] *dhinn.* [5] *Iosa.* [6] *eas-ùmhlachd.*

géire na claidheamh dà fhaobhair air bith, a' ruigheachd eadhon chum eadarsgaraidh an anama agus an spioraid, agus nan alt agus nan smear, agus a' toirt breth air smuaintibh agus rùnaibh [1] a' chridhe.

13 Agus cha'n 'eil creutair sam bith nach 'eil follaiseach 'na làthair-san: ach *a ta* na h-uile nithe lomnochd, agus fosgailte do shùilibh an ti d'am feum sinn cunntas a thabhairt [2].

14 Do bhrìgh uime sin gu bheil againn àrd-shagart mòr, a chaidh a steach do na nèamhaibh, Iosa Mac Dhé, cumamaid gu daingean *ar* n-aidmheil.

15 Oir cha'n 'eil àrd-shagart againn nach 'eil comasach air comh-fhulangas a bhi aige ri ar n-anmhuinneachdaibh; ach a bhuaireadh sna h-uile nithibh air an dòigh cheudna ruinne, *ach* as eugmhais peacaidh.

16 Thigeamaid uime sin le dànachd gu rìgh-chaithir nan gràs, chum gu faigh sinn tròcair, agus gu'n amais sinn air [3] gràs chum cabhair ann an àm feuma.

CAIB. V.

1 *Ughdarras agus urram sagartachd ar Slànuighir:* 11 *mairnealachd 'nan eòlas air a chronachadh.*

OIR tha gach uile àrd-shagart, air a thoirt o mheasg dhaoine, air orduchadh air son dhaoine ann an nithibh a thaobh Dhé, chum gu'n toir e suas araon tiodhlacan agus ìobairtean air son pheacanna:

2 Neach a ta comasach air truas a ghabhail ris an dream a ta aineolach, agus air seacharan: do bhrìgh gu bheil e féin mar an ceudna air a chuairteachadh le h-anmhuinneachd:

3 Agus air a shon so, is còir dha ìobradh air son pheacanna, mar as leth an t-sluaigh, is amhuil sin as a leth féin mar an ceudna.

4 Agus cha ghabh aon duine an t-urram so dha féin, ach an ti a ta air a ghairm o Dhia, mar *bha* Aaron:

5 Is amhuil sin, cha do ghlòraich Criosd e féin, gu bhi air a dheanamh 'na àrd-shagart; ach an ti a thubhairt ris, Is tu mo Mhac, an diugh ghin mi thu.

6 A réir mar a ta e ag ràdh mar an ceudna ann an *ionad* eile, *Is* sagart *thu* gu siorruidh a réir orduigh [4] Mhelchisedeic.

7 Neach ann an làithibh 'fheòla, an déigh dha urnuighean agus athchuingean, maille ri h-àrd-éighich agus deuraibh, ìobradh suas do'n ti a bha comasach air a shaoradh o'n bhàs, agus dh'éisdeadh ris thaobh an ni roimh an robh eagal air [5].

8 Ged bu Mhac e, dh'fhòghluim e ùmhlachd o na nithibh a dh'fhuiling e:

9 Agus air dha bhi air a dheanamh foirfe, rinneadh e 'na ùghdar slàinte shiorruidh dhoibh-san uile a bhios ùmhal dha;

10 Air a ghairm le Dia 'na àrd-shagart, a réir orduigh Mhelchisedeic;

11 Mu'm bheil mòran

---

[1] *breithneachaibh.*
[2] *ris am bheil ar gnothuch-ne.*
[3] *gu'm faigh sinn.*
[4] *coslais.*
[5] *thugadh fuasgladh dha o eagal.*

againn r'a labhairt, agus cruaidh r'am mìneachadh; do bhrìgh gu bheil sibh mall 'nur n-éisdeachd.

12 Oir ged bu chòir dhuibh a réir na h-aimsir bhi 'nur luchd-teagaisg, tha feum agaibh gu'n teagaisgeadh neach dhuibh a rìs ciod iad ceud-thoiseacha bhriathar[1] Dhé; agus tha sibh air teachd chum *na h-inbhe* sin, gur mò a ta bainne dh'uir-easbhuidh oirbh na biadh làidir.

13 Oir gach neach a ta gnàthachadh bainne, tha e neo-theòmadh[2] air focal na fìreantachd: oir is naoidhean e.

14 Ach is ann do dhaoinibh foirfe a bhuineas biadh làidir, aig am bheil an ceud-faidh, tre ghnàthachadh fada, air an cleachdadh ri eadar-dhealachadh a chur eadar maith agus olc.

CAIB. VI.

1 *Chuir Pòl impidh air na Eabhruidhich, gun iad a thuiteam air an ais o'n chreidimh;* 11 *ach bhi seasmhach,* 12 *dìchiollach, agus feitheamh gu foighidneach ri Dia,* 13 *do bhrìgh gu bheil esan ro fhìor agus cinnteach 'na ghealladh.*

UIME sin air fàgail duinn ceud-thoiseacha teagaisg Chriosd, rachamaid air ar n-aghaidh chum foirfeachd; gun bhi rìs a' suidheachadh bunaite aithreachais o oibribh marbha, agus creidimh thaobh Dhé,

2 *Bunaite* teagaisg nam baisde, agus leagaidh nan làmh, agus aiseirigh nam marbh, agus breitheanais shiorruidh.

3 Agus ni sinn so, ma cheadaicheas Dia.

4 Oir *is* eu-comasach an dream sin a chaidh aon uair e shoillseachadh, agus a bhlais an tiodhlac nèamhaidh, agus a rinneadh 'nan luchd-comhpairt do'n Spiorad naomh,

5 Agus a bhlais deadh fhocal Dé, agus cumhachdan an t-saoghail ri teachd[3],

6 Agus a thuit air falbh, ath-nuadhachadh chum aithreachais: do bhrìgh gu bheil iad a' ceusadh Mhic Dhé a rìs dhoibh féin, agus 'ga chur gu nàire fhollaisich[4].

7 Oir an talamh a dh'òlas a steach an t-uisge a tha teachd gu minic air, agus a bheir uaith luibheanna iomchuidh do'n dream leis an saothraichear e, gheibh e beannachadh o Dhia:

8 Ach an talamh sin a bheir uaith droighionn agus drisean *tha* e air a chur air cùl, agus fagus do mhallachadh; d'an deireadh bhi air a losgadh.

9 Ach is dearbh leinn nithe a's fear mu'r timchioll-sa, a mhuinntir ionmhuinn, agus nithe a tha dlùth do shlàinte, ged tha sinn a' labhairt mar so.

10 Oir cha'n eil Dia mi-chothromach, gu'n dìchuimhnicheadh e obair agus saothair bhur gràidh, a nochd sibh a thaobh 'ainme-san, am feadh gu'n d'rinn sibh fritheala dh do na naomhaibh, agus gu bheil sibh a' fritheala dh.

11 Agus is miann leinne gu'n dean gach aon agaibh an dùrachd ceudna a nochd-

[1] *oracla.* [2] *neo-iùlmhar.* [3] *na linn ri teachd.*

[4] *a' deanamh ball-magaidh dheth.*

adh, chum làn-dearbhaidh an dòchais gus a' chrìoch :

12 Chum nach bi sibh leasg, ach 'nur luchd-leanmhuinn orra-san, a tha tre chreidimh agus fhoighidin a' sealbhachadh nan geallanna.

13 Oir an uair a thug Dia gealladh do Abraham, do bhrìgh nach feudadh e mionnan a thoirt air neach bu mhò, thug e mionnan air féin.

14 Ag ràdh, Gu fìrinneach, beannaichidh mi gu mòr thu [1], agus ni mi ro lìonmhor thu.

15 Agus mar sin an déigh dhasan feitheamh gu foighidneach, fhuair e sealbh air a' ghealladh.

16 Oir gu deimhin bheir daoine mionnan air an neach a's mò : agus dhoibh-san is crìoch air gach uile chonnsachadh mionnan chum daingneachaidh.

17 Uime sin air bhi do Dhia toileach air neochaochluidheachd a chomhairle fheuchainn ni's pailte do oighreachaibh a' gheallaidh, dhaingnich e le mionnaibh *e:*

18 Chum tre dhà ni neochaochluidheach, anns an *robh e* eu-comasach gu'n deanadh Dia breug, gu'm biodh againne comhfhurtachd làidir, a theich chum dìdein gu greim a dheanamh air an dòchas a chuireadh romhainn :

19 Ni a tha againn mar acair an anama, araon cinnteach agus daingean, agus a théid a steach do'n ionad sin a ta'n taobh stigh do'n bhratroinn,

20 Far an deachaidh an roimh-ruith-fhear a steach air ar son-ne, *eadhon* Iosa, a rinneadh 'na àrd-shagart gu siorruidh a réir orduigh Mhelchisedeic.

CAIB. VII.

1 *Is sagart Iosa Criosd a réir orduigh Mhelchisedeic ;* 11 *agus mar sin ni's ro òirdheirce na na sagairt a tha do ordugh Aaroin.*

OIR b'e am Melchisedeic so righ Shaleim, sagart an Dé a's ro àirde, neach a choinnich Abraham a' pilltinn o àr [2] nan rìghrean, agus a bheannaich e ;

2 Da'n d'thug Abraham eadhon deachamh do'n uile : neach a's e air tùs, air a eadar-theangachadh, righ na fìreantachd, agus 'na dhéigh sin mar an ceudna, righ Shaleim, 'se sin, righ na sìthe ;

3 Gun athair, gun mhàthair, gun sinnsireachd, gun toiseach làithean, gun deireadh beatha aige ; ach air a dheanamh cosmhuil ri Mac Dhé, tha e fantuinn 'na shagart gu siorruidh [3].

4 A nis thugaibh an aire cia mòr an duine so, da'n d'thug eadhon am prìomhathair [4] Abraham an deachamh do'n chreich.

5 Agus gu deimhin iadsan do chloinn Lebhi, a tha faotainn na sagartachd, tha àithne aca deachamh a thogail o'n t-sluagh a réir an lagha, sin r'a ràdh, o'm bràithribh féin, ged thàinig iad a mach á leasraidh Abrahaim :

6 Ach an ti nach 'eil air a shloinneadh uatha-san, fhuair e deachamh o Abraham, agus bheannaich e esan

---

[1] *a' beannachadh beannaichidh mi thu.* Gr.

[2] *mharbhadh.*

[3] *a ghnàth, rè a bheatha.*

[4] *àrd-athair.*

aig an robh na geallanna.
7 Agus gun agadh sam
bith, beannaichear an ti a's
lugha leis an ti a's fearr.
8 Agus an so tha daoine a
gheibh bàs a' faotainn deach-
aimh : ach an sin an ti aig
am bheil fianuis gu bheil e
beò.
9 Agus mar a dh'fheudas
mi ràdh, fhuaradh ann an
Abraham deachamh o Lebhi
féin, a thogas an deachamh :
10 Oir bha e fathast ann
an leasraidh 'athar, an uair
a choinnich Melchisedec e.
11 A nis nan tigeadh foirf-
eachd tre shagartachd nan
Lebhitheach, (oir is ann r'a
linn a thugadh an lagh do'n
t-sluagh,) ciod am feum a
bha air sagart eile éirigh a
réir orduigh Mhelchisedeic,
agus nach biodh e air a
ghairm a réir orduigh Araoin ?
12 Oir air do'n t-sagartachd
bhi air a h-atharrachadh, is
éigin an lagh bhi air atharr-
achadh mar an ceudna.
13 Oir an ti air an labhrar
na nithe sin, buinidh e do
thréibh eile, do nach d'rinn
aon neach frithealadh aig an
altair.
14 Oir *is* soilleir gur ann o
Iudah dh'éirich ar Tighearn,
treubh air nach do labhair
Maois ni air bith thaobh sag-
artachd.
15 Agus tha e fathast ni's
ro-shoilleire, am feadh gu'n
d'éirich sagart eile a réir
coslais Mhelchisedeic,
16 A rinneadh *'na shagart*,
cha'n ann a réir lagha àithne
fheòlmhoir, ach a réir cumh-
achd beatha gun chrìoch.
17 Oir tha e deanamh
fianuis, Gur sagart thu gach
linn, a réir orduigh Mhelchi-
sedeic.
18 Oir gu deimhin tha an
àithne roimhe air a cur air
cùl, air son i bhi anmhunn
agus neo-tharbhach.
19 Oir cha d'rinn an lagh
ni sam bith foirfe, ach *rinn*
toirt a steach dòchais a's
fearr e; tre'm bheil sinn a'
teachd am fagus do Dhia.
20 Agus a mheud nach
d'rinneadh sagart deth gun
mhionnaibh ;
21 (Oir rinneadh sagarta
dhiubh-san as eugmhais
mhionnan : ach dheth-san le
mionnaibh, tre'n ti a thubh-
airt ris, Mhionnaich an Tigh-
earn, agus cha ghabh e
aithreachas, *Is* sagart thu gu
siorruidh, a réir orduigh
Mhelchisedeic ;)
22 Is cò mor as sin a rinn-
eadh Iosa 'na urras air coimh-
cheangal[1] a's fearr.
23 Agus bha gu deimhin
mòran diubhsan 'nan sagart-
aibh, do bhrìgh gu'n do
bhacadh dhoibh leis a' bhàs
bhi maireann :
24 Ach an *duine* so, do
bhrìgh gu mair e gu siorruidh,
tha sagartachd neo-chaoch-
luidheach aige.
25 Air an aobhar sin, tha
e mar an ceudna comasach
air an dream a thig a dh'-
ionnsuidh Dhé trid-san a
thèarnadh gu h-iomlan[2], do
bhrìgh gu bheil e beò gu
siorruidh gu eadar-ghuidhe
a dheanamh air an son.
26 Oir bha shamhuil sin
do àrd-shagart iomchuidh

[1] *tiomnadh.*

[2] *a shlànuchadh gus a' chuid a's faide, gu siorruidh.*

dhuinne, *a bha* naomh, neo-
lochdach, neo-thruaillidh, air
a dhealachadh [1] o pheacach-
aibh, agus a rinneadh ni's
àirde na na nèamha ;
27 Nach feum gach là mar
na h-àrd-shagairt ud ìobairt-
ean thoirt suas, air tùs air son a
pheacanna féin, agus an déigh
sin air son *pheacanna* an t-
sluaigh: oir rinn e so aon
uair, san àm a thug se e féin
mar ìobhairt.
28 Oir tha an lagh a' dean-
amh àrd-shagarta do dhaoin-
ibh aig am bheil anmhuinn-
eachd ; ach focal nam mionn-
an a bha an déigh an lagha,
a' deanamh àrd-shagairt do'n
Mhac, a tha air a dheanamh
iomlan [2] gu siorruidh.

CAIB. VIII.

1 *Le sagartachd shiorruidh Chriosd tha sagartachd Lebhitheach Aaroin air a cur air cùl:* 7 *agus an coimhcheangal aimsireil a rinneadh ris na sinnsiribh, le coimhcheangal siorruidh an t-soisgeil.*

ANIS *is e so* suim nan
nithe a labhair sinn:
Tha shamhuil sin do àrd-
shagart againn, a tha air
suidhe air deis righ-chaith-
reach na mòrachd anns na
nèamhaibh ;
2 Ministeir nan ionad
naomha, agus an fhìor
phàilliuin, a shuidhich an
Tighearn, agus cha bu duine.
3 Oir tha gach uile àrd-
shagart air orduchadh chum
tiodhlacan agus ìobairtean a
thoirt suas: uime sin b'éigin
gu'm biodh aig an duine so
mar an ceudna ni éigin r'a
thabhairt suas.
4 Oir nam biodh e air
thalamh, cha bhiodh e 'na
shagart, do bhrìgh gu bheil
sagairt ann a tha tabhairt
suas thiodhlac a réir an
lagha:
5 Muinntir a tha deanamh
seirbhis le samhladh agus
sgàile nan nithe nèamhaidh,
a réir mar a dh'orduicheadh
do Mhaois le Dia 'nuair a
bha e air tì am pàilliun a
chur suas. Oir feuch, (a ta
e ag ràdh,) gu'n dean thu na
h-uile nithe réir an t-saimp-
leir a nochdadh dhuit san
t-sliabh.
6 Ach a nis fhuair e
ministreileachd a's ro fhearr,
e mheud gu bheil e mar an
ceudna 'na eadar-mheadhon-
air air coimhcheangal a's
fearr, a chaidh dhaingneach-
adh air geallaibh a's fearr.
7 Oir nam biodh an ceud
choimhcheangal sin gun uir-
easbhuidh [3] ; cha'n iarrtadh
àit do'n dara coimhcheangal.
8 Oir, a' faotainn croin
doibh, a ta e ag ràdh, Feuch
thig na làithean, (tha an
Tighearn ag ràdh,) anns
an dean mi coimhcheangal
nuadh ri tigh Israeil, agus
ri tigh Iudah :
9 Cha'n ann a réir a'
choimhcheangail a rinn mi
r'an aithrichibh, anns an là a
rug mi air làimh orra chum
an treòrachadh a mach á
talamh na h-Eiphit; do
bhrìgh nach d'fhan iad ann
am choimhcheangal, agus
chuir mise suarach iadsan,
tha an Tighearn ag ràdh.
10 Oir is e so an coimh-
cheangal a ni mi ri tigh Israeil
an déigh nan làithean ud,
tha an Tighearn ag ràdh ;
Cuiridh mi mo reachdan 'nan

[1] *air a sgaradh.*
[2] *air a choisrigeadh.* [3] *lochd, chron.*

inntinn, agus sgrìobhaidh mi iad air an cridheachaibh: agus bithidh mi a'm' Dhia dhoibh, agus bithidh iadsan 'nan sluagh dhomh-sa.

11 Agus cha teagaisg iad gach aon a choimhearsnach, agus gach aon a bhràthair, ag ràdh, Gabh eòlas air an Tighearn: oir bithidh eòlas aca uile orm, o'n neach a's lugha gus an neach a's mò dhiubh.

12 Oir bithidh mise tròcaireach d'an euceartaibh, agus am peacanna agus an aingidheachd cha chuimhnich mi ni's mò.

13 Am feadh a ta e ag ràdh, *Coimhcheangal* nuadh, rinn e'n ceud *choimhcheangal* sean. A nis an ni a ta aosda agus air fàs sean, tha e fagus do dhol as an t-sealladh.

CAIB. IX.

1 *Tha Pòl a' mìneachadh nan ìobairt fuidh 'n lagh, agus gach gnàthachaidh a bha 'nan cuideachd;* 11 *tha iad gu mòr thaobh feobhais goirid air fuil agus ìobairt Chriosd.*

BHA ma seadh gu dearbh aig a' cheud *phàilliun* orduighean[1] a thaobh seirbhis Dé, agus naomh-ionad saoghalta.

2 Oir dheasaicheadh an ceud phàilliun, anns an robh an coinnleir, agus am bòrd, agus aran na fianuis, ris an abrar *an t-ionad* naomh.

3 Agus an taobh a stigh do'n dara roinnbhrat, am pàilliun ris an abrar an t-ionad a's ro naomha;

4 Anns an robh an tùisear òir, agus àirc a' choimhcheangail air a còmhdachadh[2] mu'n cuairt le h-òr, anns robh a' phoit òir anns an robh am mana, agus slat Aaroin a bha fo bhlàth, agus clàir a' choimhcheangail;

5 Agus os a ceann, cheruban na gloire, a' cur sgàile air caithir na tròcair; mu nach urrainn sinn a nis labhairt fa leth.

6 A nis an uair a bha na nithe so air an cur an ordugh mar so, chaidh na sagairt a ghnàth a steach do'n cheud phàilliun, a' coimhlionadh seirbhis *Dé:*

7 Ach do'n dara pàilliun *chaidh* an t-àrd-shagart 'na aonar *a steach* aon uair sa' bhliadhna, cha b'ann as eugmhais fola, a thug e suas air a shon féin, agus *air son* seacharain an t-sluaigh:

8 Air bhi do'n Spiorad naomh a' nochdadh so, nach robh fathast an t-slighe chum an ionaid bu ro naomha air a foillseachadh, am feadh a bha an ceud phàilliun fathast 'na sheasamh:

9 Ni a bha 'na shamhladh do'n aimsir a ta làthair, anns an robh araon tiodhlacan agus ìobairtean air an toirt suas, nach robh comasach air an ti a bha deanamh na seirbhis sin a dheanamh coimhlionta, thaobh a choguis,

10 *An t-seirbhis* a bha mhàin ann am biadhaibh agus ann an deochaibh, agus ann an iomadh gnè ionnlaid, agus deas-ghnàthachaibh a thaobh na feòla, a chuireadh mar uallaich orra gu àm an leasachaidh.

11 Ach air teachd do Chriosd 'na àrd-shagart nan

[1] *reachdan.*

[2] *folach.*

nithe maithe a bha ri teachd, tre phàilliun bu mhò agus bu diongmhalta, nach d'rinneadh le làmhaibh, sin r'a ràdh, nach robh do'n togail so;

12 Agus cha b'ann tre fhuil ghabhar agus laogh, ach tre 'fhuil féin a chaidh e steach aon uair do'n ionad naomh, air dha saorsa shiorruidh fhaotainn *dhuinne.*

13 Oir ma ni fuil tharbh, agus ghabhar, agus luaithre aighe air a crathadh air an dream a bha neòghlan, an naomhachadh chum glanaidh na feòla;

14 Cia mòr a's mò ni fuil Chriosd, a thug e féin suas tre'n Spiorad shiorruidh [1] gun lochd do Dhia, bhur coguissa ghlanadh o oibribh marbha chum seirbhis a dheanamh do'n Dia bheò?

15 Agus air a shon so is esan eadar-mheadhonair an tiomnaidh - nuaidh [2], ionnus tre fhulangas a' bhàis, chum saorsa [3] nan euceart *a bha* fuidh 'n cheud thiomnadh *a chosnadh*, gu'm faigheadh iadsan a ta air an gairm gealladh na h-oighreachd siorruidh.

16 Oir far am bheil tiomnadh, is éigin bàs an tiomnaidhfhir a bhi ann mar an ceudna.

17 Oir a ta tiomnadh daingean an déigh bàis dhaoine: ach cha 'n 'eil brìgh sam bith ann am feadh a ta'n tiomnaidh-fhear beò.

18 A réir sin, ni mò bha'n ceud *thiomnadh* air a choisreagadh [4] as eugmhais fola.

19 Oir an uair a labhradh gach uile àithne réir an lagha ris an t-sluagh uile le Maois, air dha fuil laogh agus ghabhar a ghabhail, maille ri huisge, agus oluinn scarlaid [5], agus hisop, chrath e iad araon air an leabhar agus air an t-sluagh uile,

20 Ag ràdh, 'Si so fuil an tiomnaidh [6] a dh'àithn Dia dhuibh.

21 Os bàrr, chrath e mar an ceudna an fhuil air a' phàilliun, agus air soithichibh na naomh-sheirbhis uile.

22 Agus is beag nach 'eil na h-uile nithe air an glanadh le fuil a réir an lagha; agus as eugmhais dòrtaidh fola cha 'n 'eil maitheanas r'a fhaotainn.

23 B'fheumail uime sin gu'm biodh samhlaidh nan nithe a ta sna nèamhaibh air an glanadh leo so; ach na nithe nèamhaidh féin le ìobairtibh a b'fhearr na iad so:

24 Oir cha deachaidh Criosd a steach do na hionadaibh naomha làmhdheanta, nithe a ta 'nan samhlachas air an fhìor *ionad;* ach do nèamh féin, chum a nis e féin a nochdadh ann am fianuis Dé air ar son-ne:

25 No fòs chum e féin ìobradh gu minic, mar a théid an t-àrd-shagart gach bliadhna steach do'n ionad naomh, le fuil nach leis féin.

26 (Oir mar sin b'éigin gu'm fulaingeadh e [7] gu minic o thoiseach an t-saoghail;) ach a nis dh'fhoillsicheadh e aon uair ann an deir-

[1] *tre'n spiorad naomh.*
[2] *a' choimhcheangail nuaidh.*
[3] *fuasglaidh.*
[4] *air a dhaingneachadh.*
[5] *corcuir.*
[6] *a' choimhcheangail.*
[7] *b' fheumail e dh'fhulang.*

eadh an t-saoghail[1], chum peacadh a chur air cùl tre e féin ìobradh.

27 Agus amhuil a ta e air orduchadh do dhaoinibh bàs fhaotainn aon uair, ach 'na dhéigh so breitheanas :

28 Mar sin thugadh Criosd suas aon uair a thoirt air falbh peacanna mhòran, ach an dara uair as eugmhais peacaidh foillsichear e dhoibh-san aig am bheil sùil ris, chum slàinte.

CAIB. X.

1 *Anmhuinneachd ìobairtean an lagha.* 10 *Thug ìobairt cuirp Chriosd, a thugadh suas aon uair, peacadh gu siorruidh air falbh.* 19 *Earail chum an creidimh a ghleidheadh gu daingean, le foighidin agus buidheachas.*

UIME sin, air bhi aig an lagh sgàile nithe maithe ri teachd, *agus* cha'n e fìor-choslas[1] nan nithe féin, cha 'n 'eil e comasach dha an dream a thig d'a ionnsuidh a chaoidh a dheanamh coimhlionta leis na h-ìobairtibh sin, a bha iad a' toirt suas o bhliadhna gu bliadhna a ghnàth.

2 Oir an sin nach sguireadh iad do bhi 'gan toirt suas? do bhrìgh nach biodh aig luchd deanamh na naomh-sheirbhis tuilleadh coguis air bith peacaidh, air dhoibh bhi aon uair air an glanadh.

3 Ach anns na *h-ìobairtibh* sin *nìthear* ath-chuimhneachadh air na peacaibh gach bliadhna.

4 Oir cha 'n 'eil e'n comas gu tugadh fuil tharbh agus ghabhar peacanna air falbh.

5 Uime sin ag teachd dha do'n t-saoghal, a ta e ag ràdh, Iobairt agus tabhartas cha b'àill leat, ach dh'ulluich thu corp dhomh-sa :

6 Ann an ìobairtibh-loisgte, agus ann an ìobairtibh air son peacaidh cha robh tlachd agad :

7 An sin thubhairt mise, Feuch tha mi a' teachd, (ann an rola an leabhair tha sud sgrìobhta orm,) chum do thoil-sa a dheanamh, O Dhé.

8 Air dha a ràdh roimh sin, Iobairt, agus tabhartas, agus ìobairte-loisgte, agus ìobairt air son peacaidh cha b'àill leat, agus cha robh do thlachd annta, (a tha air an toirt suas a réir an lagha ;)

9 An sin thubhairt e, Feuch, a ta mi a' teachd a dheanamh do thoil-sa, O Dhé. Tha e cur air cùl a' cheud ni, chum gu'n daingnich e an dara ni.

10 Leis an toil so tha sinne air ar naomhachadh, tre toirt suas cuirp Iosa Criosd aon uair.

11 Agus tha gach uile shagart a' seasamh gach là, a' frithealadh agus a' toirt suas nan iobairt cheudna gu minic, nithe do nach 'eil e'n comas a chaoidh peacanna thoirt air falbh :

12 Ach an duine so, an déigh dha aon ìobairt a thoirt suas air son peacaidh, shuidh e a chaoidh tuilleadh air deas làimh Dhé ;

13 A' feitheamh o sin suas gus an cuirear a naimhde 'nan stòl-chos fo 'chosaibh.

14 Oir le aon ìobairt rinn e chaoidh foirfe iadsan a ta air an naomhachadh.

15 Agus tha an Spiorad

[1] *nan linn.*

[2] *fìor-dhealbh.*

naomh mar an ceudna a'
deanamh fianuis duinne *air
na nithibh so:* oir an déigh
dha ràdh roimh,
16 Is e so an coimhcheangal
a ni mi riu an déigh nan
làithean ud, tha an Tighearn
ag ràdh, Cuiridh mi mo
reachdan 'nan cridhe, agus
sgrìobhaidh mi iad air an
inntinn:
17 Agus am peacanna a-
gus an eucearta cha chuimh-
nich mi ni's mò.
18 A nis, far am bheil
maitheanas nan nithe so, cha
'n 'eil tabhartas[1] air son
peacaidh ann ni's mò.
19 Uime sin, a bhràithre,
do bhrìgh gu bheil dànachd
againn chum dol a steach
do'n ionad a's naomha tre
fhuil Iosa,
20 Air slighe nuaidh agus
bheò a choisrig e dhuinne,
tre'n roinn - bhrat, sin r'a
ràdh, tre 'fheòil féin:
21 Agus do bhrìgh gu bheil
againn àrd-shagart os ceann
tighe Dhé,
22 Thigeamaid am fagus le
cridhe fìor, ann an làn dearbh-
bheachd a' chreidimh, le ar
cridheachaibh air an crath-
ghlanadh, o dhroch coguis,
agus le ar cuirp air an nigh-
eadh le h-uisge glan.
23 Cumamaid gu daingean
aidmheil ar dòchais gun
chlaonadh, (oir is fìrinneach
an ti a gheall:)
24 Agus thugamaid an aire
d'a chéile chum ar brosnach-
adh gu gràdh, agus gu deadh
oibribh:
25 Gun bhi leigeadh dhinn
sinn féin a chruinneachadh
an ceann a chéile, mar is
gnàth le dream àraidh; ach
a' comhairleachadh *a chéile:*
agus gu ma mòid *a ni sinn* so,
gu bheil sibh a' faicinn an là
a' tarruing am fagus.
26 Oir ma pheacaicheas
sinn do ar toil féin an déigh
dhuinn eòlas na fìrinn fhaot-
ainn, cha'n fhàgar tuilleadh
dhuinn ìobairt air son peac-
aidh,
27 Ach dùil eagalach ri
breitheanas, agus fearg
theinnteach, a sgriosas na
h-eascairdean.
28 An neach a rinn tàir air
lagh Mhaois, bhàsaich e gun
tròcair, fo dhithis no thriuir
do fhianuisibh:
29 Cia mòr is mò[2] na sin
am peanas a shaoileas sibh
air am measar esan toillt-
eanach, a shaltair fo 'chos-
aibh Mac Dhé, agus a mheas
mar ni mi-naomha fuil a'
choimhcheangail, leis an do
naomhaicheadh e, agus a rinn
tarcuis air Spiorad nan gràs?
30 Oir is aithne dhuinn an
Ti a thubhairt, *Is* leam-sa an
dìoghaltas, agus bheir mi
dìoladh uam, tha an Tighearn
ag ràdh; agus a rìs, Bheir an
Tighearn breth air a shluagh.
31 *Is* ni eagalach tuiteam
ann an làmhaibh an Dé bheò.
32 Ach biodh ath-chuimh-
ne agaibh air na làithibh a
chaidh seachad, anns an
d'fhuiling sibh, an déigh
dhuibh bhi air bhur soills-
eachadh, gleachda mòr ful-
angais[3];
33 Ann an cuid, am feadh
a rinneadh sibh 'nur ball-
amhairc[4], araon tre mhaslaibh

---

[1] *ofrail, ìobairt.* [2] *truime, miosa.* [3] *cath mòr àmhghara.*

[4] *ball-àbhacais.*

agus thrioblaidibh ; agus ann an cuid, am feadh a rinneadh sibh 'nur companaich dhoibh-san ris an do bhuineadh mar sin.

34 Oir bha comh-fhulangas agaibh rium-sa ann am gheimhlibh, agus ghabh sibh le luath-ghair ri creachadh bhur maoin, air dhuibh fios a bhi agaibh annaibh féin gu bheil agaibh air nèamh maoin a's fearr, agus a ta maireann-ach.

35 Uime sin na tilgibh uaibh bhur muinghin, aig am bheil mòr dhiol-thuarasdal.

36 Oir a ta feum agaibh air foighidin ; chum an déigh dhuibh toil Dé a' dheanamh, gu'm faigh sibh an gealladh.

37 Oir fathast seallan beag, agus an ti a ta ri teachd thig e, agus cha dean e moille.

38 A nis bithidh am fìrean beò tre chreidimh : ach ma philleas *neach sam bith* air ais, cha bhi aig m'anam-sa tlachd ann.

39 Ach cha'n 'eil sinne do'n dream sin a philleas air an ais chum sgrios ; ach do'n dream a chreideas, chum tearnaidh an anama.

CAIB. XI.

1 Ciod e creidimh. 6 As eugmhais creidimh cha 'n 'eil e'n comas duinn toil Dé a dheanamh: 7 deadh thoradh a' ghràis sin anns na h-aithrichibh o shean.

A NIS is e creidimh brìgh nan nithe ri'm bheil dòchas, dearbh-chinnte[1] nan nithe nach faicear.

2 Oir is ann tre so a fhuair na sinnsirean deadh theisteas.

3 Tre chreidimh tha sinn a' tuigsinn gu'n do chruth-aicheadh na saoghail tre fhocal Dé, air chor as nach d'rinneadh na nithe a chithear do nithibh a bha r'am faicinn.

4 Tre chreidimh thug Abel suas do Dhia ìobairt ni b' fhearr na Cain, tre an d'thug-adh teisteas dha gu'n robh e 'na fhìrean, air bhi do Dhia a' deanamh fianuis d'a thiodh-lacaibh : agus tre sin, air dha bhi marbh, tha e fathast a' labhairt.

5 Tre chreidimh dh'atharr-aicheadh Enoch chum nach faiceadh e bàs ; agus cha d'-fhuaradh e, do bhrìgh gu'n d'atharraich Dia e : oir roimh 'atharrachadh thugadh fianuis da, Gu'n do thaitinn e ri Dia.

6 Ach as eugmhais creid-imh cha'n 'eil e'n comas a thoileachadh : oir is éigin do'n ti a thig a dh'ionnsuidh Dhé a chreidsinn gu bheil e ann, agus gur e an Ti e a bheir duais do'n dream a dh'iarras e gu dìchiollach.

7 Tre chreidimh air do Noah rabhadh fhaotainn o Dhia mu thimchioll nithe nach robh idir r'am faicinn, agus eagal a ghabhail, dh'ull-uich e àirc chum tearnaidh a theaghlaich ; tre'n do dhìt e an saoghal, agus rinneadh e 'na oighre air an fhìreant-achd a ta thaobh creidimh.

8 Tre chreidimh, 'nuair a ghairmeadh Abraham gu dol a mach do ionad a bha e gu fhaotainn an déigh sin mar oighreachd, fhreagair e ; a-gus dh'imich e mach gun fhios a bhi aige c'àit an robh e dol.

9 Tre chreidimh bha e air chuairt ann an tìr a' gheall-aidh, mar ann an tìr choimh-ich, a' gabhail còmhnuidh ann am pàilliunaibh maille

---

[1] *dearbhadh, dearbh-shoilleir.*

ri h-Isaac agus Iacob, comh-
oighreachan a' gheallaidh
cheudna.
10 Oir bha sùil aige ri baile
aig am bheil bunaitean, air
am *bheil* Dia 'na fhear-dealbh-
aidh agus 'na fhear-togail.
11 Tre chreidimh mar an
ceudna fhuair Sarah féin
neart gu sliochd a ghabhail
'na broinn, agus rug i leanabh
an déigh dhi dol thar aois
cloinne, do bhrìgh gu'n do
mheas i gu'n robh esan fìr-
inneach a thug an gealladh.
12 Uime sin ghineadh o
aon a mhàin, agus esan ionn-
an agus marbh, sliochd mar
reulta nèimh thaobh lìon-
mhoireachd, agus mar a'
ghaineamh air tràigh na
fairge do-àireamh.
13 Fhuair iad so uile bàs
ann an creidimh, gun na
geallanna [1] fhaotainn, ach
air dhoibh am faicinn fad o
làimh, (agus an làn-chreid-
sinn,) ghabh iad riu, agus
dh'aidich iad gu'm bu choig-
rich agus luchd-cuairt air an
talamh iad féin.
14 Oir an dream a ta ag
ràdh nan nithe sin, tha iad a'
nochdadh gu soilleir gu bheil
iad ag iarraidh dùthcha.
15 Agus gu fìrinneach nam
biodh iad cuimhneachail air
an *dùthaich* sin, as an d'thàin-
ig iad a mach, dh'fheudadh
iad àm iomchuidh fhaghail
air pilleadh :
16 Ach a nis tha déidh aca
air *dùthaich* a's fearr, eadhon
dùthaich nèamhaidh : uime
sin cha nàr le Dia, gu'n goir-
ear an Dia-san dheth : oir
dh'ulluich e dhoibh baile.

[1] *na nithe a ghealladh.*
[2] *Mu'n dubhradh.*

17 Tre chreidimh dh'ìobair
Abraham, air dha bhi air a
dhearbhadh, *a mhac* Isaac ;
agus thug an ti a fhuair na
geallanna suas 'aon-ghin *mhic;*
18 Ris an dubhradh [2], Ann
an Isaac goirear do shliochd :
19 A' meas [3] gu'm bu chom-
asach Dia air a thogail eadh-
on o na marbhaibh ; o'n d'
fhuair se e, eadhon ann an
cosamhlachd.
20 Tre chreidimh bheann-
aich Isaac Iacob agus Esau
mu thimchioll nithe a bha ri
teachd.
21 Tre chreidimh bheann-
aich Iacob, ag faghail bàis
da, dithis mhac Ioseiph ; a-
gus rinn e aoradh, *a' leigeadh
a chudthrom* air bàrr a bhata.
22 Tre chreidimh rinn
Ioseph, ri àm faghail a' bhàis
da, iomradh air dol a mach
chloinn Israeil ; agus thug
e àithne mu thimchioll a
chnàmh.
23 Tre chreidimh an uair
a rugadh Maois, dh'fholaich-
eadh e tri mìosan le 'phàrant-
aibh, do bhrìgh gu'm fac iad
gu'm bu leanabh tlachdmhor
e ; agus cha robh eagal orra
roimh àithne an righ.
24 Tre chreidimh air teachd
gu h-aois do Mhaois, dhiùlt
e bhi air a ghairm 'na mhac
do nighinn Pharaoh ;
25 A' ròghnachadh àmh-
ghar fhulang maille ri sluagh
Dhé, roimh shòlas a' pheac-
aidh a mhealtuinn rè seal ;
26 A' meas gu'm bu mhò
an saoibhreas masladh
Chriosd na ionmhais na
h-Eiphit : oir bha sùil aige ris
an luach-saoithreach [4].

[3] *A' reusonachadh, a' breithneachadh.*
[4] *duais.*

27 Tre chreidimh thréig e'n Eiphit, gun eagal a bhi air roimh chorruich an righ: oir bha e làidir 'na inntinn, mar neach a bha faicinn an ti a ta neo-fhaicsinneach.

28 Tre chreidimh ghléidh e a' chàisg, agus an dòrtadh fola, chum nach beanadh an ti a sgrios na ceud-ghin riu-san.

29 Tre chreidimh chaidh iad tre a' mhuir ruaidh, mar tre thalamh tioram: ni 'nuair a thug na h-Eiphitich ionnsuidh air a dheanamh, bhàthadh iad.

30 Tre chreidimh thuit ballacha Iericho, an déigh bhi air an cuairteachadh rè sheachd làithean.

31 Is ann tre chreidimh nach do sgriosadh Rahab an strìopach maille riu-san nach do chreid, 'nuair a ghabh i ris an luchd-brathaidh an sìth.

32 Agus ciod tuilleadh a their mi? oir theirgeadh an ùine dhomh ann an labhairt mu Ghideon, Bharac agus Shampson, agus Iephthah, Dhaibhidh mar an ceudna, agus Shamuel, agus na fàidhibh:

33 Muinntir tre chreidimh, a cheannsaich rìoghachdan, a dh'oibrich fìreantachd, a fhuair geallanna, a dhruid beoil leòmhan,

34 A mhùch neart teine, a chaidh as o fhaobhar a' chlaidheimh, o anmhuinneachd a rinneadh neartmhor, a dh'fhàs treun ann an cath, a chuir air theicheadh armailte nan coimheach.

35 Fhuair mnài am mairbh air an togail a rìs gu beatha: agus chràidh-phianadh dream eile, gun iad a ghabhail ri saorsa; chum gu faigheadh iad aiseirigh a b'fhearr.

36 Fhuair dream eile deuchainn do fhanoidibh, agus do sgiùrsaibh, seadh fòs, do gheimhlibh agus do phrìosan

37 Chlachadh iad, shàbhadh as a chéile iad, bhuaireadh iad, chuireadh gu bàs leis a' chlaidheamh iad: chaidh iad mu'n cuairt 'nam *fògaraich* ann an croicnibh chaorach agus ghabhar, ann an uireasbhuidh, ann an trioblaidibh, ann an cràdh;

38 (Dream air nach b'airidh an saoghal; a' dol air seacharan ann am fàsaichibh, agus air sleibhtibh, agus ann an uamhaibh, agus ann an slochdaibh na talmhainn.

39 Agus air dhoibh so uile deadh theisteas fhaotainn tre chreidimh, cha d'fhuair iad an gealladh:

40 Air do Dhia ni éigin a's fearr a sholar dhuinne, ionnus nach biodh iadsan air an deanamh foirfe as ar n-eugmhais-ne.

CAIB. XII.

1 *Earail chum bhi bunaiteach ann an creidimh, foighidin, agus diadhachd.* 22 *Moladh an Tiomnaidh-nuaidh os ceann an t-seann-tiomnaidh.*

UIME sin, air dhuinne bhi air ar cuairteachadh le neul co mòr do fhianuisibh cuireamaid dhinn gach lethtrom, agus am peacadh a ta gu furas ag iadhadh umainn, agus ruitheamaid le foighidin an réis[1] a chuireadh romhainn.

2 Ag amharc air Iosa, ceannard[2] agus fear-crìoch-

[1] *a' choimhliong.*

[2] *ùghdair.*

naich *ar* creidimh, neach air son an aoibhneis a chuireadh roimhe, a dh'fhuiling an crann - ceusaidh, a' cur na nàire an neo shuim, agus a shuidh air deis righ-chaithreach Dé.

3 Uime sin thugaibh fa'near esan a dh'fhuiling a shamhuil sin do ana-cainnt o pheacaich 'na aghaidh féin, air eagal gu'm bi sibh sgìth agus lag ann bhur n-inntinnibh.

4 Cha do sheas sibh fathast gu fuil, a' cathachadh an aghaidh peacaidh.

5 Agus dhì-chuimhnich[1] sibh an earail a ta labhairt ribh mar ri cloinn, A mhic, na cuir suarach[2] smachdachadh an Tighearn, agus na fannaich[3] 'nuair a chronaichear leis thu :

6 Oir an ti a's ionmhuinn leis an Tighearn, smachdaichidh se e, agus sgiùrsaidh e gach mac ris an gabh e.

7 Ma ghiùlaineas sibh smachdachadh, tha Dia a' buntuinn ribh mar ri cloinn : oir cò am mac nach smachdaich an t-Athair ?

8 Ach ma tha sibh as eugmhais smachdachaidh, d'am bheil na h-uile 'nan luchd-comhpairt, an sin is clann dìolain sibh, agus cha chlann *dligheach*.

9 Os bàrr, bha againn aithriche thaobh na feòla, a smachdaich sinn, agus thug sinn urram dhoibh : nach mò gu mòr *is còir dhuinn* bhi ùmhal do Athair nan spiorad, agus a bhi beò ?

10 Oir gu deimhin smachdaich iadsan sinn rè beagain do làithibh a réir an toile féin[4]; ach esan chum ar leas, ionnus gu'm bitheamaid 'nar luchd - comhpairt d'a naomhachd.

11 Ach cha mheasar smachdachadh air bith am feadh a ta e làthair sòlasach, ach doilgheasach : gidheadh, 'na dhéigh sin bheir e uaith toradh sìochail na fìreantachd, do'n dream a ta *gu dligheach* air an cleachdadh ris.

12 Uime sin, togaibh suas na làmhan a ta air tuiteam sìos, agus *neartaichibh* na glùine laga ;

13 Agus deanaibh coscheuma dìreach do 'ur cosaibh, air eagal gu'm bi an ni sin a ta bacach air a thionndadh as an t-slighe ; ach gu ma mò bhiodh e air a shlànuchadh.

14 Leanaibh sìth maille ris na h - uile dhaoinibh, agus naomhachd, ni as eugmhais nach faic neach air bith an Tighearn :

15 A' toirt an ro-aire, air eagal gu'n tig neach sam bith a dhéidh-làimh air gràs Dé[5]; air eagal air fàs suas do fhrèimh seirbhe sam bith, gu'n cuir e dragh oirbh, agus le so gu'm bi mòran air an salachadh :

16 Air eagal gu'm bi fear strìopachais ann, no neach mi-naomha sam bith mar Esau, a reic air son aoin ghreim bìdh[6] còir a cheudbhreithe[7].

---

[1] *An do dhìchuimhnich?*
[2] *an neo-shuim, an neo-phrìs.*
[3] *lagaich.*

[4] *mar bu taitneach leo.*
[5] *gu'n claon neach sam bith o ghràs Dé.*
[6] *lòin.*
[7] *a chòir-bhreithe.*

17 Oir a ta fhios agaibh
'nuair a b'àill leis an déigh
sin am beannachadh a
shealbhachadh, gu'n do
dhiùltadh e: oir cha d'fhuair
e àit aithreachais, ged dh'iarr
se e gu dùrachdach le deur-
aibh.
18 Oir cha d'thàinig sibh
chum an t-sleibh ris am
feudtadh beantuinn, agus a
bha losgadh le teine, no
chum duibhre, agus dorch-
adais, agus doininn,
19 Agus fuaim na tromp-
aid, agus guth nam briathar,
ionnus gu'n do ghuidh an
dream a chual e nach labh-
airteadh am focal riu tuill-
eadh :
20 (Oir cha b'urrainn iad
an ni sin a chaidh àithneadh
dhoibh iomchar, Agus ma
bheanas fiù ainmhidh ris an
t-sliabh, clachar e, no cuirear
sleagh a mach troimhe.
21 Agus bu co uamhasach
an sealladh, as gu'n dubhairt
Maois, Tha eagal ro mhòr
agus crith orm :)
22 Ach tha sibh air teachd
gu sliabh Shioin, agus gu
caithir an Dé bheò, an Ier-
usalem nèamhaidh, agus
cuideachd do - àireamh do
ainglibh,
23 Gu làn-choimhthional
agus eaglais nan ceud-ghin,
a tha sgrìobhta sna nèamh-
aibh, agus gu Dia breitheamh
nan uile, agus gu spioradaibh
nam fìrean air an deanamh
foirfe,
24 Agus gu Iosa eadar-
mheadhonair a' choimh-
cheangail nuaidh, agus chum
fola a' chrathaidh, a tha labh-
airt nithe a's fearr na *fuil*
Abeil.
25 Thugaibh an aire nach
diult sibh esan a ta labhairt:
oir mur deachaidh iadsan as
a dhiùlt an ti a labhair *o Dhia*
riu air thalamh, is lugha gu
mòr na sin *a théid* sinne *as*,
ma thionndaidheas sinn air
falbh uaithe-san a ta *labhairt*
o nèamh :
26 Neach aig an do chrath
a ghuth an talamh an sin :
ach a nis gheall e, ag ràdh,
Aon uair eile fathast crath-
aidh mi cha'n e an talamh a
mhàin, ach nèamh mar an
ceudna.
27 Agus a ta *am focal* so,
Aon uair eile, a' ciallachadh
atharrachaidh nan nithe sin a
ghabhas crathadh, mar nithe
a rinneadh, chum gu fanadh
na nithe nach gabh crathadh[1].
28 Uime sin air dhuinne
rìoghachd fhaotainn nach
feudar a ghluasad, biodh ag-
ainn gràs[2], leis an dean sinn
seirbhis gu taitneach do Dhia,
le h-urram agus eagal diadh-
aidh :
29 Oir a ta ar Dia-ne 'na
theine dian-loisgeach.

CAIB. XIII.

1 *Comhairlean eagsamhla chum seirc,*
4 chum caithe-beatha chiataich, 5
chum sannt a sheachnadh, 7 chum
bhi dleasdanach do luchd-searmon-
achaidh an t-soisgeil, 9 bhi air ar
faicill o theagasgaibh coimheach,
16 déirce thoirt seachad, 17 bhi
ùmhal do uachdaranaibh, 18 urn-
uigh a dheanamh air son an
abstoil. 19 An comh-dhùnadh.

FANADH gràdh bràthaireil
agaibh.
2 Na dearmadaibh aoidh-
eachd a thoirt do choigrich ;

---

[1] *nach feudar a chrathadh.*

[2] *deanamaid greim do ghràs.*

oir le so thug dream àraidh
aoidheachd do ainglibh gun
fhios doibh.
3 Bithibh cuimhneachail
orra-san a tha ceangailte,
mar gu'm biodh sibh ceang-
ailte maille riu; *agus* air an
dream a tha fulang anshoc-
air, mar mhuinntir a tha sibh
féin mar an ceudna anns a'
choluinn.
4 *Tha*'m pòsadh urramach
anns na h-uile[1], agus an
leabadh neo-shalach : ach air
luchd-strìopachais agus adh-
altrannais bheir Dia breth.
5 *Biodh bhur* caithe-beatha
gun sannt; agus bithibh toil-
ichte leis na nithibh a tha
làthair agaibh : oir thubhairt
e, Cha'n fhàg, agus cha tréig
mi am feasd thu.
6 Ionnus gu'm feud sinn a
ràdh gu dàna, Is e'n Tigh-
earn m' fhear-cuideachaidh,
agus cha'n eagal leam aon ni
a dh'fheudas duine dhean-
amh orm.
7 Bithibh cuimhneachail
air bhur cinn-iùil, a labhair
ribh focal Dé : leanaibh an
creidimh-san, a' beachdach-
adh air crìch an caithe-
beatha :
8 Iosa Criosd an dé, agus
an diugh, agus gu siorruidh
an ti ceudna.
9 Na bithibh air bhur
giùlan mu'n cuairt le teagasg-
aibh eagsamhla coimheach :
oir is maith an ni an cridhe
bhi air a dhaingneachadh le
gràs, cha'n ann le biadhaibh,
nithe nach d'thug tairbhe
do'n dream a ghnàthaich
iad.
10 Tha altair againne,
dheth nach 'eil còir aca-san
a bheag itheadh, a tha dean-
amh seirbhis do'n phàilliun.
11 Oir a ta cuirp nan
ainmhidhean sin, aig am
bheil am fuil air a toirt a
steach air son peacaidh do'n
ionad naomh leis an àrd-
shagart, air an losgadh an
leth muigh do'n champ.
12 Uime sin chum gu'n
deanadh Iosa an sluagh a
naomhachadh le 'fhuil féin,
dh'fhuiling e mar an ceud-
na an taobh a muigh do'n
gheata.
13 Air an aobhar sin, rach-
amaid a mach d'a ionnsuidh-
san an taobh a muigh do'n
champ, a' giùlan a mhaslaidh-
san.
14 Oir an so cha'n 'eil
againn baile a mhaireas, ach
a ta sinn ag iarraidh aoin a
ta ri teachd.
15 Uime sin trìd-san thug-
amaid suas ìobairt buidheach-
ais do Dhia a ghnàth, 'se sin,
toradh *ar* bilean, a' toirt mol-
aidh d'a ainm.
16 Ach na dì-chuimhnich-
ibh maith a dheanamh, agus
comhroinn a thoirt uaibh :
oir a ta an leithide sin do
ìobairtibh taitneach do Dhia.
17 Bithibh ùmhal do 'ur
cinn-iùil, agus thugaibh géill
doibh : oir tha iad ri faire
air bhur n-anamaibh, mar
mhuinntir d'an éigin cunntas
thoirt uatha : chum gu'n dean
iad e le gàirdeachas, agus
cha'n e le doilgheas : oir tha
so neo-tharbhach dhuibh-se.
18 Deanaibh urnuigh air
ar son-ne : oir is dòigh leinn
gu bheil deadh choguis ag-
ainn, air dhuinn bhi toileach
ar beatha a chaitheadh gu
cubhaidh anns na h-uile
nithibh.

[1] *am measg nan uile.*

19 Ach is mòid a ghuidheam oirbh so a dheanamh, chum gur luathaid a dh'aisigear mise dhuibh.

20 A nis gu deanadh Dia na sìthe, a thug air ais o na marbhaibh ar Tighearn Iosa, àrd-bhuachaill nan caorach, tre fhuil a' choimhcheangail shiorruidh,

21 Sibhse coimhlionta anns gach uile dheadh obair, chum sibh a dheanamh a thoilesan, ag oibreachadh annaibh an ni a ta taitneach 'na làthair-san, tre Iosa Criosd; dhasan *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

22 Agus guidheam oirbh, a bhràithre, sibh a ghiùlan focal na h-earalach; oir sgrìobh mi gu h-aithghearr do 'ur n-ionnsuidh.

23 Biodh fhios agaibh gu'n do chuireadh ar bràthair Timoteus air a chomas; maille ris-san, ma thig e gu goirid, chi mi sibh.

24 Cuiribh fàilte orra-san uile a tha 'nan cinn-iùil duibh, agus air na naoimh uile. Tha muinntir na h-Eadailt a' cur fàilte oirbh.

25 Gràs *gu robh* maille ribh uile. Amen.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL

SHEUMAIS.

CAIB. I.

1 Is còir dhuinn gàirdeachas a dheanamh fuidh thrioblaid, 5 gliocas iarraidh o Dhia, 13 agus ann ar deuchainnibh gun sinn a chur ar n-anmhuinneachd no ar peacanna as a leth-san, 19 ach gu'm bu fearr leinn bhi ùmhal d'a fhocal.

THA Seumas seirbhiseach Dhé, agus an Tighearn Iosa Criosd, a' cur beannachd chum an dà thréibh dheug a tha air an sgapadh o chéile.

2 Mo bhràithre, measaibh mar an uile ghàirdeachas 'nuair a thuiteas sibh ann an iomadh gnè dheuchainnean[1];

3 Air dhuibh fios *so* bhi agaibh, gu'n oibrich dearbhadh bhur creidimh foighidin.

4 Ach biodh aig an fhoighidin *a* h-obair dhiongmhalta féin, chum gu'm bi sibh diongmhalta agus iomlan, gun uireasbhuidh ni sam bith.

5 Ma tha aon neach agaibh a dh'uireasbhuidh gliocais, iarradh e o Dhia, a bheir do gach neach gu pailt, agus nach dean maoidheamh[2]; agus bheirear dha e.

6 Ach iarradh e le creidimh, gun bhi fuidh amharus sam bith: oir an ti a tha fuidh amharus, is cosmhuil e ri tonn na fairge a shéidear le gaoith,

---

[1] *bhuairean.*

[2] *nach cuir nàire.*

agus a tha air a luasgadh a
null agus a nall[1].
7 Oir na saoileadh an duine
sin gu'm faigh e ni air bith
o'n Tighearn.
8 Tha fear na h-inntinn
dùbailte[2] neo-sheasmhach
'na uile shlighibh.
9 Deanadh am bràthair a
tha ìosal gàirdeachas 'na àrd-
achadh :
10 Ach an duine saoibhir,
na ìsleachadh : do bhrìgh mar
bhlàth an fheoir gu'n téid e
seachad :
11 Oir air éirigh do'n ghréin
le dian-theas, crìonaidh i am
feur, agus tuitidh a bhlàth,
agus théid maise a dhreach
am mugha[3]: is amhuil sin
mar an ceudna a sheargas an
duine saoibhir 'na shlighibh.
12 Is beannaichte an duine
a ghiùlaineas buaireadh : oir
'nuair a dhearbhar e, gheibh
e crùn na beatha, a gheall
an Tighearn do'n dream a
ghràdhaicheas e.
13 Na abradh neach sam
bith 'nuair a bhuairear e,
Tha mi air mo bhuaireadh le
Dia : oir cha chomasach Dia
a bhuaireadh le h-olc, ni mò
a bhuaireas e neach sam bith.
14 Ach tha gach duine air
a bhuaireadh, 'nuair a thairn-
gear, agus a thàlaidhear[4] e le
'ana-miann féin.
15 An sin air bhi do'n
ana-miann torrach, beiridh
e peacadh: agus air do'n
pheacadh bhi air a chrìoch-
nachadh, beiridh e bàs.
16 Na bithibh air bhur
mealladh, mo bhràithre gràdh-
ach.
17 Tha gach uile dheadh
thabhartas, agus gach uile
thiodhlac iomlan o'n àirde,
a' teachd a nuas o Athair na
soillse, maille ris nach 'eil
atharrachadh, no sgàile tionn-
daidh.
18 O 'thoil féin ghin e sinn
le focal na fìrinn, chum gu'm
bitheamaid 'nar gnè cheud-
toraidh d'a chreutairibh.
19 Uime sin, mo bhràithre
gràdhach, biodh gach duine
ealamh chum éisdeachd, mall
chum labhairt, mall chum
feirge :
20 Oir cha'n oibrich fearg
duine fìreantachd Dhé.
21 Uime sin cuiribh uaibh
gach uile shalachar, agus
anabharr mì-ruin, agus gabh-
aibh do bhur n-ionnsuidh le
macantas[5] am focal a tha air
a shuidheachadh annaibh, a
tha comasach air bhur n-an-
aman a thearnadh.
22 Ach bithibh-sa 'nur
luchd chur an gnìomh an
fhocail, agus na b'ann 'nur
luchd-éisdeachd a mhàin,
'gur mealladh féin.
23 Oir ma tha neach air
bith 'na fhear-éisdeachd an
fhocail, agus cha'n ann 'na
fhear-deanamh *d' a réir*, is
cosmhuil e ri duine a tha 'g
amharc air 'aghaidh nàdurra
féin ann an sgàthan :
24 Oir bheachdaich e air
féin, agus dh'imich e roimhe,
agus dhì-chuimhnich e air
ball ciod an coslas duine a
bh'ann féin.
25 Ach ge b'e bheachdaich-
eas gu dùrachdach air lagh
diongmhalta na saorsa, agus
a bhuanaicheas *ann*, gun e
bhi 'na fhear-éisdeachd dear-

[1] *chuige agus uaithe.*
[2] *fear an dà inntinn.*
[3] *théid as do mhaise a dhreach.*
[4] *bhreugar, ribear.* [5] *ceannsachd.*

madach, ach 'na fhear-deanamh na h-oibre, bithidh an duine so beannaichte 'na dheanadas.

26 Ma shaoileas neach air bith 'nur measg gu bheil e diadhaidh, gun bhi cur sréin r'a theangaidh, ach a' mealladh a chridhe féin, *is* dìomhain diadhachd an duine so.

27 'Si so an diadhachd fhìorghlan agus neo-shalach am fianuis Dé agus an Athar, dìlleachdain agus bantracha fhiosrachadh 'nan trioblaid, *agus* neach 'ga choimhead féin gun smal o'n t-saoghal.

CAIB. II.

1 *Cha'n 'eil e comh-fhreagradh d'ar n-aidmheil chriosdaidh suim a bhi againn do dhaoinibh saoibhir agus tàir a dheanamh air ar bràithribh bochda ;* 13 *is mò bu chòir dhuinn bhi seirceil agus tròcaireach :* 14 *agus gun uaill a dheanamh à creidimh far nach 'eil oibre, &c.*

MO bhràithre, na biodh agaibh creidimh ar Tighearna Iosa Criosd, *Tighearna* na glòire[1], maille ri gnùis-bhreth[2].

2 Oir ma thig a steach do 'ur coimhthional duine air am bheil fàinne òir, ann an eudach dealrach, agus gu'n tig a steach mar an ceudna duine bochd ann an eudach suarach[3];

3 Agus gu'n amhairc sibh le meas air an duine sin air am bheil an deadh thrusgan, agus gu'n abair sibh ris, Suidh thusa an so ann an àit inbheach[4]; agus gu'n abair sibh ris an *duine* bhochd, Seas thusa an sin, no suidh an so fo stòl mo chos

4 Nach 'eil sibh mar sin leth-bhretheach annaibh féin, agus nach d'rinneadh sibh 'nur breitheamhnaibh dhroch smuainte ?

5 Eisdibh, mo bhràithre gràdhach, nach do thagh Dia bochdan an t-saoghail so, saoibhir ann an creidimh, agus 'nan oighreachaibh air an rìoghachd, a gheall e dhoibhsan a ghràdhaicheas e ?

6 Ach thug sibhse masladh do'n bhochd. Nach 'eil na daoine saoibhir ri an-tighearnas oirbh[5], agus 'gur tarruing gu caithrichibh-breitheanais ?

7 Nach 'eil iad a' toirt toibheim[6] do'n ainm òirdheirc[7], a dh'ainmichear oirbh ?

8 Ma choimhlionas sibh an lagh rìoghail a réir an sgriobtuir, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin, is maith a ni sibh :

9 Ach ma ni sibh leth-bhreth air daoinibh, tha sibh a' deanamh peacaidh, agus tha sibh air bhur fàgail shìos leis an lagh mar a luchd-brisidh.

10 Oir ge b'e neach a choimhideas an lagh uile, agus a thuislicheas ann an aon *àithne*[8], tha e ciontach do'n iomlan.

11 Oir an ti a thubhairt, Na dean adhaltrannas, thubhairt e mar an ceudna, Na dean mortadh. A nis ged nach dean thu adhaltrannas, gidheadh ma ni thu mortadh, rinneadh fear-brisidh an lagha dhiot.

12 Gu ma h-amhluidh sin

---

[1] *creidimh glòire ar Tighearn Iosa Criosd.*
[2] *meas air pearsa seach a chéile.*
[3] *salach.* [4] *urramach.*

[5] *a' deanamh fòirneart oirbh, 'gur sàrachadh.* [6] *maslaidh.*
[7] *urramach.*
[8] *bhriseas aon* phonc.

a labhras sibhse, agus gu ma h-amhluidh a ni sibh, mar iadsan air an téid breth a thoirt le lagh na saorsa.

13 Oir gheibh esan breitheanas gun tròcair, nach d'rinn tròcair; agus ni tròcair gàirdeachas an aghaidh breitheanais.

14 Ciod an tairbhe, mo bhràithre, ged their aon neach gu bheil creidimh aige, agus gun oibre bhi aige? an urrainn creidimh a thèarnadh?

15 Ma bhios bràthair no piuthar lomnochd, agus a dh'uireasbhuidh teachd-an-tìr lathail;

16 Agus gu'n abair neach agaibh-sa riu, Imichibh an sìth, bithibh air bhur garadh, agus bithibh air bhur sàsuchadh: gidheadh nach toir sibh dhoibh na nithe sin a tha feumail do'n chorp; ciod an tairbhe *ta ann?*

17 Is amhuil sin creidimh mar an ceudna, mur bi oibre aige, tha e marbh, air dha bhi leis féin.

18 Ach a ta neach àraidh ag ràdh, Tha creidimh agadsa, agus tha oibre agam-sa: nochd dhomh-sa do chreidimh as eugmhais t'oibre[1], agus nochdaidh mise dhuit-se mo chreidimh le m' oibribh.

19 Tha thu creidsinn gu bheil aon Dia ann; is maith a ni thu: tha na deamhain a' creidsinn mar an ceudna, agus tha iad a' criothnachadh.

20 Ach, O dhuine dhìomhain, an àill leat fios fhaotainn, gu bheil creidimh as eugmhais oibre marbh?

21 Nach deachaidh ar n-athair Abraham fhìreanachadh le oibribh, 'nuair a thug e suas a mhac Isaac air an altair?

22 Nach léir dhuit gu'n do chomh-oibrich creidimh le 'ghnìomharaibh, agus gu'n d'rinneadh creidimh iomlan le oibribh?

23 Agus choimhlionadh an sgriobtuir a ta ag ràdh, Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd: agus ghoireadh caraid Dé dheth.

24 Chi sibh uime sin gu'm fìreanaichear duine le oibribh, agus cha'n ann le creidimh a mhàin.

25 Amhuil sin mar an ceudna, nach robh Rahab an strìopach air a fìreanachadh le oibribh, 'nuair a ghabh i ris na teachdairibh, agus a chuir i mach air slighe eile iad?

26 Oir mar a ta an corp marbh as eugmhais an spioraid, mar sin mar an ceudna tha creidimh marbh as eugmhais oibre.

CAIB. III.

1 *Cha chòir grad-bhreth a thoirt air daoine eile, no an cronuchadh gu ladurna;* 5 *ach is mò is còir dhuinn srian a chur r'ar teangaidh, ball beag, ach a ta 'na h-inneal cumhachdach chum mòrmhaitk agus olc a dheanamh* 13 *tha'n dream sin a tha fìor ghlic ciùin agus siochail, gun tnù, gun strì.*

MO bhràithre, na bithibh 'nur mòran mhaighstirean[2], air dhuibh fios a bhi agaibh gu'm faigh sinn an tuilleadh breitheanais.

2 Oir ann am mòran nithe tha sinn uile ciontach. Mur

---

[1] *le t' oibribh-sa.*

[2] *fhear-teagaisg.*

'eil duine ciontach ann am focal, *is* duine iomlan an ti sin, comasach mar an ceudna air srian a chur ris a' chorp uile.

3 Feuch, tha sinn a' cur shrian am beul nan each, chum gu'm bi iad ùmhal dhuinn; agus tionndaidh sinn an corp uile mu'n cuairt.

4 Feuch mar an ceudna na longa, ged tha iad co mòr, agus ged shéidear iad le garbh - ghaothaibh, gidheadh tionndaidhear[1] mu'n cuairt iad le stiùir ro bhig, ge b'e taobh[2] gus am miann leis an stiùradair.

5 Is amhuil sin is ball beag an teangadh, agus ni i mòr-uaill[3]. Feuch, cia meud an connadh a lasas teine beag!

6 Agus *is* teine an teangadh, saoghal do aingidheachd: mar sin tha an teangadh air a suidheachadh am measg ar ball, ionnus gu'n salaich i an corp gu h-iomlan, agus gu'n las i cùrsa an naduir[4]; agus i féin air a lasadh o ifrinn.

7 Oir a ta gach uile ghnè fhiadh - bheathaiche, agus eunlaith, agus nithe snàigeach[5], agus nithe san fhairge, air an ceannsachadh; agus cheannsaicheadh iad leis a' chinne-daoine:

8 Ach cha chomasach do dhuine air bith an teangadh cheannsachadh; *is* olc dochasgaidh *i*, làn do nimh marbhtach.

9 Leatha-sa tha sinn a' beannachadh Dhé, eadhon an Athar; agus leatha - sa tha sinn a' mallachadh dhaoine, a rinneadh a réir cosamhlachd Dhé.

10 As an aon bheul tha beannachadh agus mallachadh a' teachd a mach. Mo bhràithre, cha chòir do na nithibh so bhi mar so.

11 An cuir tobar a mach as an aon sùil *uisge* milis agus searbh?

12 Am feud craobh-fhìge, mo bhràithre, dearcan oladh a thoirt uaipe? no a' chraobhfhìona, fìgean? mar sin cha'n fheud tobar sam bith sàile agus uisge milis a thoirt uaith araon.

13 Cò *a ta* 'na dhuine glic agus aig am bheil eòlas 'nur measg? nochdadh e à deadh chaithe-beatha, 'oibre féin le ceannsachd gliocais.

14 Ach ma tha eud searbh agus comhstri agaibh 'nur cridhe, na deanaibh uaill, agus na deanaibh breug an aghaidh na fìrinn.

15 Cha'n ann o'n àirde tha 'n gliocas so a' teachd a nuas, ach *tha* e talmhaidh, collaidh, diabhluidh.

16 Oir far am *bheil* farmad agus comhstri, an sin *tha* buaireas[6], agus gach uile dhroch ghnìomh.

17 Ach a ta an gliocas a tha o'n àirde air tùs glan, an déigh sin sìochail, ciùin, *agus* so-chomhairlich, làn do thròcair agus do dheadh thoraibh, gun leth - bhreth agus gun cheilg.

18 Agus tha toradh na fìreantachd air a chur ann an sìth do luchd-deanamh na sìthe.

---

[1] *iompaichear.* [2] *àird.* [3] *ràiteachais.*

[4] *triall na beatha, cuairt an domhain.* [5] *nathraiche.* [6] *an-riaghailt.*

CAIB. IV.

1 Is còir dhuinn cathachadh an aghaidh sainnt, 4 neo-mheasarrachd, 5 uabhair, 11 cùl-chàineadh, agus breth ghrad mu dhaoinibh eile; 13 agus gun bhi ro earbsach á soirbheas ann ar gnothuichibh saoghalta, &c.

CIA as a ta coganna agus
còmhraga *a' teachd* 'nur
measg? nach ann as a so,
eadhon o bhur n-ana-miann-
aibh, a tha cogadh ann bhur
ballaibh?
2 Tha sibh a' miannach-
adh, agus cha'n 'eil agaibh:
tha sibh a' marbhadh, agus
a' dian-shanntachadh, agus
cha'n 'eil e'n comas duibh ni
fhaotainn: tha sibh a' cath-
achadh agus a' cogadh, gidh-
eadh cha'n 'eil agaibh, do
bhrìgh nach 'eil sibh ag iarr-
aidh.
3 Tha sibh ag iarraidh, agus
cha'n 'eil sibh a' faotainn, do
bhrìgh gu bheil sibh ag iarr-
aidh gu h-olc, chum gu'n caith
sibh *e* air bhur n-ana-miann-
aibh.
4 Adhaltrannacha, agus a
bhan-adhaltrannacha, nach
'eil fhios agaibh gur naimhd-
eas an aghaidh Dhé càirdeas
an t-saoghail? ge b'e air bith
neach uime sin leis an àill
bhi 'na charaid do'n t-saogh-
al, tha e 'na nàmhaid do
Dhia.
5 Am bheil sibh a' smuain-
eachadh gu bheil an sgriobtuir
gu dìomhanach a' labhairt?
Tha an spiorad[1] a tha chòmh-
nuidh annainn a' togairt[2] gu
farmad.
6 Ach bheir e gràs a's mò
uaith: uime sin a ta e ag
ràdh, Tha Dia a' cur an agh-
aidh nan uaibhreach, ach a'
toirt gràis dhoibh-san a ta
iriosal.
7 Uime sin ùmhlaichibh
sibh féin do Dhia; cuiribh
an aghaidh an diabhuil, agus
teichidh e uaibh:
8 Dlùthaichibh ri Dia,
agus dlùthaichidh e ribh:
glanaibh *bhur* làmhan, a
pheacacha, agus glànaibh
bhur cridhe, sibhse aig am
bheil an inntinn dhùbailte[3].
9 Bithibh ann an àmhghar,
agus deanaibh caoidh, agus
gul: biodh bhur gàire air a
thionndadh gu bròn, agus
bhur n-aoibhneas gu tuirse.
10 Irioslaichibh sibh féin
am fianuis an Tighearn, agus
àrdaichidh e sibh.
11 Na labhraibh olc mu
chéile, a bhràithre. An ti a
tha labhairt uilc m'a bhràth-
air, agus a' toirt breth air a
bràthair, tha e labhairt uilc
mu'n lagh, agus a' toirt breth
air an lagh: ach ma tha thu
toirt breth air an lagh, cha'n
fhear-coimhlionaidh an lagha
thu, ach breitheamh.
12 Tha aon fhear-tabhairt
lagha ann, a's urrainn saoradh
agus sgrios: co thusa a tha
toirt breth air neach eile?
13 Imichibh a nis, sibhse
a ta ag ràdh, Théid sinn an
diugh no màireach gus a'
leithid so do bhaile, agus
fanaidh sinn an sin rè bliadh-
na, agus ni sinn ceannachd[4],
agus gheibh sinn buannachd:
14 'Nuair nach 'eil fhios
agaibh ciod a *tharlas* air a'
mhàireach: oir ciod i bhur
beatha? is deatach i a chith-
ear rè ùine bhig, agus an

[1] *Am bheil an spiorad.*
[2] *miannachadh.*
[3] *dhà-fhillte.*
[4] *marsandachd.*

déigh sin a théid as an t-sealladh.

15 An àit *gu'm bu chòir* dhuibh a ràdh, Ma's toil leis an Tighearn, bithidh sinn beò, agus ni sinn so, no sud.

16 Ach a nis tha sibh a' deanamh uaille as bhur ràiteachas féin: is olc gach uile shamhuil sin do uaill.

17 Uime sin dhasan d'an aithne maith a dheanamh, agus nach dean e, is peacadh e dha.

CAIB. V.

1 *Tha aobhar aig daoinibh aingidh saoibhir eagal a bhi orra roimh dhioghaltas Dé.* 7 *Bu chòir dhuinn bhi foighidneach a réir eisempleir nam fàidhean, agus Iob;* 12 *mionnan a sheachnadh;* 13 *urnuigh a ghnàthachadh ann an anshocair, agus sailm a sheinn ann an socair, &c.*

IMICHIBH a nis, a dhaoine saoibhir, deanaibh gul agus caoidh air son bhur n-àmhghar a tha teachd oirbh.

2 Tha bhur saoibhreas air truailleadh, agus bhur n-eudach air itheadh leis an leomann[1].

3 Tha bhur n-òr agus bhur n-airgiod air meirgeadh; agus bithidh am meirgsan 'na fhianuis 'nur n-aghaidh, agus ithidh i bhur feòil mar theine: thaisg sibh ionmhas fa chomhair nan làithean deireannach.

4 Feuch, tha tuarasdal an luchd-oibre[2], a bhuain sìos bhur n-achaidh, ni a chumadh uatha leibhse le féill, ag éigheach: agus tha glaodhaich na muinntir a bhuain, air dol a stigh chum cluasa Tighearna nan sluagh.

5 Chaith sibh bhur beatha ann an sògh air thalamh, agus bha sibh mear; dh'altrum sibh bhur cridheacha, mar ann an là a' mharbhaidh[3].

6 Dhìt agus mharbh sibh am fìrean[4], *agus* cha'n 'eil e cur 'nur n-aghaidh.

7 Uime sin, a bhràithre, bithibh foighidneach gu teachd an Tighearna. Feuch, feithidh an treabhaiche[5] ri toradh luachmhor an talmhainn, agus fanaidh e gu foighidneach ris, gus am faigh e an ceud uisge agus an t-uisge deireannach.

8 Bithibh-sa foighidneach mar an ceudna; socraichibh bhur cridheacha: oir tha teachd an Tighearn am fagus.

9 Na deanaibh gearan an aghaidh a chéile, a bhràithre, chum nach dìtear sibh: feuch, tha am Breitheamh 'na sheasamh aig an dorus.

10 Gabhaibh, mo bhràithre, na fàidhean, a labhair ann an ainm an Tighearna, 'nan eisempleir air anshocair fhulang, agus air foighidin.

11 Feuch, measar sona leinn iadsan a dh'fhuilingeas. Chuala sibh iomradh air foighidin Iob, agus chunnaic sibh crìoch an Tighearna; gu bheil an Tighearna ro thiom-chridheach[6] agus tròcaireach.

12 Ach roimh na h-uile nithe, mo bhràithre, na tugaibh mionnan, aon chuid air nèamh, no air an talamh, no air aon mhionnan eile: ach gu'm b'e bhur *còmhradh*, Seadh, seadh, agus Cha'n

[1] *an reudan, mhial-chrìon.* [2] *nam buanaiche.* [3] *an àir.*

[4] *an t-ionracan.* [5] *an tuathanach.* [6] *ro iochdmhor.*

eadh, cha'n eadh; air eagal gu'n tuit sibh ann an dìteadh.

13 Am bheil neach sam bith fo thrioblaid [1] 'nur measg? deanadh e urnuigh. Am bheil neach sam bith subhach? seinneadh [2] e sailm.

14 Am bheil neach sam bith tinn 'nur measg? cuireadh e fios air seanairibh na h-eaglais; agus deanadh iad urnuigh os a cheann, 'ga ungadh le h-oladh ann an ainm an Tighearna:

15 Agus slànuichidh urnuigh a' chreidimh an t-euslan, agus togaidh an Tighearn suas e; agus ma rinn e peacanna, maithear dha iad.

16 Aidichibh *bhur* lochdan d'a chéile, agus deanaibh urnuigh air son a chéile, chum gu'n tearnar [3] sibh: tha mòr-éifeachd ann an urnuigh dhùrachdaich an fhìrein.

17 Bu duine Elias aig an robh comh-aigne ruinne, agus ghuidh e gu dùrachdach gun uisge bhi ann: agus cha d'thàinig uisge air an talamh rè thri bliadhna agus shè mìosan.

18 Agus rinn e urnuigh a rìs, agus thug nèamh uisge uaith, agus thug an talamh a mach a thoradh.

19 A bhràithre, ma théid aon neach agaibh-sa air seacharan o'n fhìrinn, agus gu'n iompaich neach e;

20 Biodh fhios aige, an duine a dh'iompaicheas peacach o sheacharan a shlighe, gu'n saor [4] e anam o bhàs, agus gu'm folaich e mòran pheacanna.

---

[1] *a' fulang uilc.* [2] *canadh* [3] *slànuichear.* [4] *tèaruinn.*

CEUD LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL

PHEADAIR.

CAIB. I.

1 *Bheannaich Peadar Dia air son a ghràsa iomarcach spioradail;* 10 *nochd e nach naidheachd ùr slàinte tre Chriosd, ach ni mu'n robh fàidheadaireachd o shean:* 13 *agus a réir sin chuir e impidh orra am beatha a chaitheadh gu diadhaidh, do bhrìgh gu bheil iad a nis air an nuadh-bhreth le focal Dé.*

PEADAR abstol Iosa Criosd, chum nan coig reach a tha air an sgapadh tre Phontus, Ghalatia, Chapadocia, Asia, agus Bhitinia,

2 A thaghadh a réir roimh-eòlais Dhé an Athar, tre naomhachadh an Spioraid, chum ùmhlachd, agus crathadh fola Iosa Criosd: Gràs agus sìth gu robh air am meudachadh dhuibh-se.

3 Gu ma beannaichte gu *robh* Dia agus Athair ar Tighearna Iosa Criosd, neach a réir a mhòr-thròcair, a dh'ath-

ghin sinne gu beò-dhòchas,
tre aiseirigh Iosa Criosd o na
marbhaibh,
4 Chum oighreachd neo-
thruaillidh, agus neo-shal-
aich, agus nach searg as, a
tha air a coimhead sna
nèamhaibh dhuibh-se,
5 A tha air bhur coimhead
le cumhachd Dhé tre chreid-
imh chum slàinte, a tha ull-
amh r'a foillseachadh san
aimsir dheireannaich :
6 Ni anns am bheil sibh
a' deanamh mòr-ghàirdeach-
ais, ged tha sibh a nis rè ùine
bhig, (ma's feumail e,) fo
thuirse tre iomadh buaireadh.
7 Chum gu faighear dearbh-
adh bhur creidimh, ni's luach-
mhoire gu mòr na òr a théid
am mugha[1], ged dhearbhar le
teine e, chum cliù, agus urr-
aim, agus glòir aig foillseach-
adh Iosa Criosd;
8 D'am bheil sibh a' toirt
gràidh, ged nach faca sibh e;
agus ged nach 'eil sibh a nis
'ga fhaicinn, air dhuibh bhi
creidsinn ann, tha sibh a'
deanamh mòr-ghairdeachais
le h-aoibhneas air dol thar
labhairt, agus làn do ghlòir :
9 A' faotainn crìche bhur
creidimh, *eadhon* slàinte *bhur*
n-anama :
10 Slàinte mu'n d'fhios-
raich na fàidhean, agus mu'n
d'rinn iad geur-rannsachadh,
muinntir a rinn fàidheadair-
eachd mu'n ghràs *a bha gu
teachd* do 'ur n-ionnsuidh-sa;
11 A' rannsachadh ciod *i*,
no ciod a' ghnè aimsir a bha
Spiorad Chriosd annta-san a'
foillseachadh[2], 'nuair a rinn
e fianuis roimh-laimh air ful-
angasaibh Chriosd, agus a'
ghlòir a bha gu'n leantuinn.
12 Muinntir d'an d'fhoill-
sicheadh, nach b'ann doibh
féin, ach dhuinne a fhritheil
iad na nithe a tha nis air an
cur an céill duibh leo-san
a shearmonaich an soisgeul
duibh, leis an Spiorad naomh
a chuireadh a nuas o nèamh;
nithe air am miann leis na
h-ainglibh beachdachadh.
13 Uime sin crioslaichibh
leasraidh bhur n-inntinn,
bithibh measarra, agus biodh
dòchas diongmhalta agaibh
as a' ghràs[3] a bheirear dhuibh
aig foillseachadh Iosa Criosd;
14 Mar chloinn ùmhal,
gun bhi 'gur comh-chumadh
féin ris na h-ana-miannaibh,
a bha agaibh roimh ann an
àm bhur n-aineolais :
15 Ach a réir mar a ta
esan a ghairm sibh naomh,
bithibh-sa naomha mar an
ceudna 'nur n-uile chaithe-
beatha :
16 Do bhrìgh gu bheil e
sgrìobhta, Bithibh-sa naomha,
oir a ta mise naomh.
17 Agus ma ghoireas sibh
air an Athair, a bheir breth a
réir oibre gach neach, gun
chlaon-bhàigh ri neach seach
a chéile[4], caithibh aimsir
bhur cuairt an so le h-eagal[5]:
18 Air dhuibh fios a bhi
agaibh nach do shaoradh sibh
le nithibh truaillidh, *mar a ta*
airgiod agus òr, o bhur caithe-
beatha dìomhain, a thugadh
dhuibh o bhur sinnsireachd;
19 Ach le fuil luachmhoir
Chriosd, mar *fhuil* Uain gun
chron, gun smal :
20 Neach gu deimhin a

[1] *neo-ni.* [2] *ciallachadh.*
[3] *sùil gus a' chrìch agaibh ris a' ghràs.*

[4] *gun urram do neach seach a chéile.*
[5] *faitcheas.*

roimh - orduicheadh roimh
chruthachadh an t-saoghail,
ach a dh'fhoillsicheadh anns
na h-aimsiribh deireannach
air bhur sonsa ;
21 Muinntir trìd-san a ta
creidsinn ann an Dia a thog
esan o na marbhaibh, agus a
thug glòir dha, chum gu'm
biodh bhur creidimh agus
bhur muinghin ann an Dia.
22 Do bhrìgh gu'n do ghlan
sibh bhur n-anama le ùmh-
lachd a thoirt do'n fhìrinn
tre'n Spiorad, chum gràidh
neo-chealgaich do na bràith-
ribh ; *feuchaibh gu'n* toir sibh
gràdh d'a chéile á cridhe glan
gu dùrachdach :
23 Air dhuibh bhi air bhur
n - ath - ghineamhuin, cha'n
ann o shìol truaillidh, ach
neo-thruaillidh, le focal an
Dé bheò, agus a mhaireas gu
siorruidh.
24 Oir *tha* gach uile fheòil
mar fheur, agus uile ghlòir
dhaoine mar bhlàth an fheòir.
Seargaidh am feur, agus tuit-
idh a bhlàth dheth :
25 Ach fanaidh focal an
Tighearna gu siorruidh. Agus
is e so am focal a shearmon-
aicheadh dhuibh-se anns an
t-soisgeul.

CAIB. II.

1 *Chomhairlich Peadar luchd-aidmheil na creidimh an aghaidh mi-sheircealachd,* 4 *nochd e gur e Criosd am bunadh air am bheil iad air an togail;* 11 *ghuidh e orra fantuinn o ana-miannaibh feòlmhor, agus bhi ùmhal do uachdaranaibh.*

UIME sin a' cur uaibh
gach uile mhìruin, agus
gach uile mhealltaireachd, a-
gus chealg, agus fharmada,
agus gach uile ana-cainnt,
2 Mar naoidheana air an
ùr-bhreith, iarraibh bainne
fìor-ghlan an fhocail, chum
as gu fàs sibh leis ;
3 Ma's e as gu'n do bhlais
sibh[1] gu *bheil* an Tighearn
gràsmhor.
4 A' teachd d'a ionnsuidh-
san, *mar gu* cloich bheò, a
dhiùltadh gu deimhin le
daoinibh, ach air a taghadh
o Dhia *agus* luachmhor ;
5 Tha sibhse mar an ceud-
na mar chlochaibh beò, air
bhur togail suas 'nur tigh
spioradail, 'nur sagartachd
naomh, chum ìobairte spior-
adail a thoirt suas, taitneach
do Dhia tre Iosa Criosd.
6 Uime sin, a ta so mar an
ceudna air a chur sìos anns
an sgriobtuir, Feuch, cuiridh
mi ann an Sion prìomh
chlach-oisne[2] thaghta, luach-
mhor : agus an ti a chreideas
ann[3], cha chuirear gu nàire *e*.
7 Dhuibh-se uime sin a
chreideas, *tha e*[4] luachmhor[5]:
ach dhoibh-san tha eas-ùmhal,
a' chlach a dhiùlt na clach-
airean, rinneadh ceann na
h-oisne dith,
8 Agus clach - thuislidh,
agus carraig oilbheim, *dhoibh-
san* a thuislicheas air an
fhocal, air dhoibh bhi eas-
ùmhal, chum mar an ceudna
an d'orduicheadh iad.
9 Ach *is* ginealach taghta
sibhse, sagartachd rìoghail,
cinneach naomh, sluagh son-
raichte[6]; chum gu'n cuireadh
sibh an céill feartan[7] an ti
a ghairm á dorchadas sibh
chum a sholuis iongantaich
féin :
10 Nach *robh* uair-éigin[8]

---

[1] *Do bhrìgh gu'n do bhlais sibh.*
[2] *clach-oisinn àraidh.*
[3] *a dh'earbas aisde.* [4] i.

[5] *'na urram.* [6] *dìleas, àraidh,*
[7] *subhailcean, buaidhean, cliù.*
[8] *roimh.*

'nur sluagh, ach a nis *is* sibh
sluagh Dhé: dream nach
d'fhuair tròcair, ach a nis a
tha air faotainn tròcair.
11 A mhuinntir mo ghràidh,
guidheam oirbh, mar choig-
rich agus luchd cuairt, sibh
a sheachnadh ana-mianna
feòlmhor, a tha cogadh an
aghaidh an anama;
12 Air dhuibh deadh
chaithe-beatha bhi agaibh am
measg nan Cinneach; chum
an àit olc a labhairt umaibh
mar luchd mi-ghnìomh, gu'n
dean iad o bhur deadh oibribh
a chi iad, Dia a ghlòrachadh
ann an là an fhiosrachaidh.
13 Uime sin bithibh-sa
ùmhal do gach uile riaghailt[1]
dhaoine air son an Tighearna:
ma's ann do'n righ mar an
ti a's àirde inbhe;
14 No do uachdaranaibh
mar do'n mhuinntir a chuir-
eadh uaith chum dioghaltais
air luchd-deanamh an uilc,
ach chum cliù dhoibh-san a
ni maith.
15 Oir is i toil Dé gu'n
cuireadh sibhse le deadh
dheanadas tosd air aineolas
dhaoine amaideach:
16 Mar dhaoine saor, agus
gun *bhur* saor-sa a ghnàth-
achadh mar bhrat-folaich
do'n olc[2], ach mar sheirbh-
isich Dhé.
17 Thugaibh urram do na
h-uile dhaoine. Gràdhaich-
ibh na bràithre. Biodh eagal
Dé oirbh. Thugaibh urram
do'n righ.
18 A sheirbhiseacha, *bithibh*
ùmhal do *'ur* maighstiribh
maille ris an uile eagal, cha'n
e mhàin dhoibh-san a tha
maith agus ciùin, ach mar
an ceudna dhoibh-san a tha
ana-mèineach[3].
19 Oir *a ta* so cliù-thoill-
teannach, ma dh'iomchaireas
neach sam bith doilgheas air
son coguis a thaobh Dhé, a
'fulang gu h-eucorach.
20 Oir ciod an t-aobhar
molaidh *a ta ann*, ma's e an
uair a ghabhar oirbh air son
bhur cionta, gu'n giùlain sibh
gu foighidneach e? ach ma's
e 'nuair a ta sibh a' deanamh
maith, agus a' fulang *air a
shon*, gu'n giùlain sibh e gu
foighidneach, *tha* so taitneach
do Dhia.
21 Oir is ann a dh'ionns-
uidh so a ghairmeadh sibh:
do bhrìgh gu'n d'fhuiling
Criosd mar an ceudna air
bhur son[4], a' fàgail eisempleir
agaibh[5], chum gu leanadh
sibh a cheumanna:
22 Neach nach d'rinn
peacadh, ni mò a fhuaradh
cealg 'na bheul:
23 Neach, 'nuair a chàin-
eadh e, nach do chàin a rìs;
'nuair a dh'fhuiling e, nach
do bhagair; ach a dh'earb
e féin ris-san a bheir breth
cheart:
24 Neach a ghiùlain ar
peacanna e féin 'na chorp
féin air a' chrann, chum air
dhuinn bhi marbh do'n pheac-
adh[6], gu'm bitheamaid beò
do fhìreantachd: neach le a
bhuillibh-san a tha sibh air
bhur tearnadh.
25 Oir bha sibh mar chaor-
aich a' dol air seacharan;
ach philleadh sibh a nis chum
Buachaill agus Easbuig[7] bhur
n-anama.

[1] *ordugh, shuidheachadh.*
[2] *do mhì-run.*
[3] *reasgach, crosda.*
[4] *air ar son-ne.* [5] *againn.*
[6] *air ar saoradh o pheacaibh.*
[7] *fir-coimhid, fir amhairc thairis*

CAIB. III.

1 *Theagaisg Peadar dleasdanas bhan agus fhear-pòsda d'a chéile;* 8 *dh'earail e na uile dhaoine chum aonachd agus gràidh,* 14 *agus geur - leanmhuinn fhulang;* 19 *Chuir e mar an ceudna an céill sochairean Chriosd do'n t-seann saoghal.*

MAR an ceudna, a mhnài,
bithibh ùmhal do 'ur
fearaibh féin, chum ma tha
dream air bith eas - ùmhal
do'n fhocal, gu'm bi iadsan
mar an ceudna, as eugmhais
an fhocail, air an cosnadh le
deadh chaithe - beatha nam
ban,
2 'Nuair a bheachdaicheas
iad air bhur caithe - beatha
gheamnuidh maille ri h-
eagal.
3 Na b'i bhur brèaghachd,
figheadh an fhuilt agus a'
cur òir oirbh, agus dheadh
thrusgan umaibh, *a' bhrèagh-
achd sin* o'n leth muigh :
4 Ach duine folaichte a'
chridhe, ann an neo-thruaill-
idheachd spioraid mhacanta
agus chiùin, ni a tha ro
luachmhor ann an sealladh
Dhé.
5 Oir b'ann mar so a rinn
na mnài naomha o shean,
aig an robh am muinghin
ann an Dia, iad féin breagha,
air dhoibh bhi ùmhal d'am
fearaibh féin ;
6 Amhuil a thug Sarah
ùmhlachd do Abraham, a'
gairm tighearna dheth : d'an
nigheana sibhse am feadh a
ni sibh gu maith, agus gun
gheilt oirbh le h-uamhas sam
bith.
7 Mar an ceudna, fheara,
tabhaibh - sa còmhnuidh
maille riu a réir eòlais, a'
tabhairt urraim do'n mhnaoi
mar an soitheach a's an-
mhuinne, agus mar mhuinntir
a tha 'nan comh-oighreach-
aibh air gràs na beatha ;
chum nach cuirear bacadh
air bhur n-urnuighibh.
8 Fa dheòidh, *bithibh* uile a
dh'aon inntinn, biodh comh-
fhulangas agaibh r'a chéile [1],
gràdhaichibh a chéile mar
bhràithre, *bithibh* truacanta,
càirdeil.
9 Na ìocaibh olc air son
uilc, no càineadh air son
càinidh: ach 'na aghaidh sin,
beannaichibh ; air dhuibh fios
bhi agaibh gur ann a dh'ionn-
suidh so a ghairmeadh sibh,
chum gu'n sealbhaicheadh
sibh beannachadh mar oigh-
reachd :
10 Oir ge b'e le'm b'àill
beatha a ghràdhachadh, agus
làithean maithe fhaicinn,
cumadh e a theangadh o olc,
agus a bhilean o labhairt
ceilg.
11 Seachnadh e olc, agus
deanadh e maith ; iarradh e
sìth, agus leanadh e i.
12 Oir *tha* sùilean an Tigh-
earn air na fìreanaibh, agus
a chluasa fosgailte r'an urn-
uigh : ach *tha* gnùis an Tigh-
earn an aghaidh na muinntir
a ni olc.
13 Agus cò e a ni olc
oirbh ma bhios sibh 'nur
luchd-leanmhuinn air an ni [2]
sin a ta maith ?
14 Ach eadhon ma dh'-
fhuilingeas sibh air sgàth fìr-
eantachd, *is* sona sibh : agus
na biodh fiamh an eagail-san
oirbh, agus na bithibh mi-
shuaimhneach ;
15 Ach naomhaichibh an

[1] *bithibh iochdmhor r'a chéile.*

[2] *an Ti.*

Tighearn Dia ann bhur cridh-
eachaibh: agus *bithibh* ull-
amh a ghnàth chum freag-
radh a thoirt, maille ri ceanns-
achd agus eagal, do gach uile
dhuine a dh'iarras oirbh reus-
on an dòchais a tha annaibh:
16 Air dhuibh deadh chog-
uis a bhi agaibh: chum,
'nuair a tha iad a' labhairt
uilc 'nur n-aghaidh mar luchd
mi-ghnìomh, gu'n gabh iads-
an nàire, a tha toirt toibheim
do 'ur deadh chaithe-beatha
ann an Criosd.
17 Oir *is* fearr, ma's e sin
toil Dé, sibh a d'fhulang air
son maith a dheanamh, na
air son olc a dheanamh.
18 Oir dh'fhuiling Criosd
féin aon uair air son pheac-
anna, am fìrean air son nan
neo-fhìrean, (chum gu'n tug-
adh e sinne gu Dia,) air dha
bhi air a chur gu bàs san
fheòil, ach air a bheothach-
adh tre an Spiorad:
19 Leis an deachaidh e
mar an ceudna, agus an do
shearmonaich e do na spior-
adaibh ann am prìosan;
20 A bha o shean eas-
ùmhal, 'nuair a dh'fheith
fad-fhulangas Dé aon uair
ann an làithibh Noah, am
feadh a bha àirc 'ga h-ulluch-
adh, anns an robh beagan,
sin r'a ràdh, ochd anaman,
air an tèarnadh tre uisge.
21 Tha am baisteadh, mar
shamhlachas a tha comh-
fhreagradh dha so, (cha'n e
cur dhinn sal na feòla, ach
freagradh deadh choguis
thaobh Dhé,) nis 'gar tearn-
adh-ne, tre aiseirigh Iosa
Criosd:
22 Neach air dha dol gu
nèamh, a tha air deas làimh
Dhé, air do ainglibh, agus
do uachdranachdaibh, agus
do chumhachdaibh bhi air
an cur fo 'cheannsal-san [1].

CAIB. IV.

1 *Dh'earail Peadar luchd-aidmheil na creidimh gu sgur do pheacadh o eisempleir Chriosd, agus do bhrìgh gu bheil a' chrìoch dheireannach a' dlùth-theannadh oirnn:* 12 *agus thug e comhfhurtachd dhoibh an aghaidh geur-leanmhuinn.*

UIME sin, o dh'fhuiling
Criosd air ar son-ne san
fheòil, armaichibh-sa mar an
ceudna sibh féin leis an innt-
inn cheudna: oir an ti a
dh'fhuiling anns an fheòil,
sguir e do pheacadh;
2 Chum nach caitheadh
e fuigheall 'aimsir anns an
fheòil, a réir ana-mianna
dhaoine, ach a réir toile Dé.
3 Oir is leoir dhuinn a'
chuid a chaidh seachad do
aimsir ar beatha gu toil nan
Cinneach a dheanamh, 'nuair
a shiubhail sinn ann am
macnus [2], ann an ana-miann-
aibh, ann an anabharra fìona,
ann an geòcaireachd [3], ann
am pòiteireachd, agus ann an
ìodhol-aoradh an-dligheach [4]:
4 Ni anns am bheil iad a'
gabhail iongantais, do bhrìgh
nach 'eil sibhse a' ruith maille
riu anns an neo-mheasarrachd
cheudna gun tomhas, a' labh-
airt uilc *umaibh:*
5 Muinntir a bheir cunntas
dhasan, a tha ullamh gu
breth a thoirt air na beoth-
aibh agus air na marbhaibh.
6 Oir is ann chum na
crìche so a shearmonaicheadh

[1] *a mharasglachd, a smachd.*
[2] *truisealachd.*
[3] *craos.* [4] *grdineil.*

an soisgeul dhoibh-san a tha marbh mar an ceudna, chum gu'n tugtadh breth orra a réir dhaoine san fheòil, ach gu'm biodh iad beò a réir Dhé san Spiorad.

7 Ach a ta crìoch nan uile nithe am fagus: uime sin bithibh measarra[1], agus deanaibh faire chum urnuigh.

8 Agus roimh na h-uile nithibh biodh agaibh teas-ghràdh d'a chéile; oir cuiridh gràdh folach air mòran pheacanna.

9 Thugaibh aoidheachd d'a chéile gun ghearan.

10 A réir mar a' fhuair gach aon an tiodhlac, *mar sin* deanaibh frithealadh d'a chéile, mar dheadh stiùbhardaibh air gràs eag-samhuil Dé.

11 Ma labhras neach sam bith, *labhradh e* mar bhriathraibh[2] Dhé; ma tha neach am bith ri frithealadh, *deanadh se e* mar o'n chomas a bheir Dia *dha;* chum gu'm bi Dia air a ghlòrachadh anns na h-uile nithibh tre Iosa Criosd: dhasan gu robh glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 A mhuinntir mo ghràidh, na biodh iongantas oirbh taobh na deuchainn theinteich, a thig oirbh chum bhur dearbhadh, mar gu'n tarladh ni-éigin neo-ghnàthach dhuibh:

13 Ach do bhrìgh gu bheil sibh 'nur luchd-comhpairt do fhulangasaibh Chriosd, deanaibh gàirdeachas; chum mar an ceudna, ann an àm foillseachaidh a ghlòire, gu'n dean sibh gàirdeachas le h-aoibhneas ro mhòr.

14 Ma mhaslaichear sibh air son ainme Chriosd, *is* sona *sibh;* oir a ta Spiorad na glòire, agus Dhé a' gabhail còmhnuidh oirbh; d'an taobh-san gu deimhin tha e faotainn toibheim, ach do 'ur taobh-sa tha e air a ghlòrachadh.

15 Ach na fuilingeadh aon agaibh mar mhortair, no *mar* ghaduiche, no *mar* fhear droch-bheirt, no mar neach a ghabhas gnothuch ri nithibh nach buin da.

16 Gidheadh ma *dh'fhuilingeas duine* mar Chriosduidh, na biodh nàire air; ach thugadh e glòir do Dhia as a leth so.

17 Oir *thàinig* an t-àm anns an tòisich breitheanas aig tigh Dhé: agus ma thòisicheas e againne, ciod *is* crìoch dhoibhsan a tha eas-ùmhal do shoisgeul Dé?

18 Agus ma's ann air éigin a thèarnar am fìrean, c'àit an taisbein an duine mi-dhiadhaidh agus am peacach e féin?

19 Uime sin, an dream a dh'fhuilingeas a réir toile Dé, earbadh iad an anama *ris-san* ann an deanamh maith, mar ri Cruithear dìleas.

CAIB. V.

1 *Chuir Peadar impidh air na seanairibh treud Dhé a bheathachadh;* 5 *air an òigridh bhi ùmhal,* 8 *agus orra uile bhi stuama, faireil, agus daingean sa' chreidimh;* 9 *agus cur an aghaidh ar namhaid an-iochdmhoir an diabhuil.*

NA seanairean a ta 'nur measg tha mi ag earail, air bhi dhomh féin a' m' sheanair mar an ceudna, agus a'm' fhianuis air fulangas-

[1] *stuama.* [2] *oracla.*

aibh Chriosd, agus mar an ceudna a'm' fhear comhpairt do'n ghlòir sin, a tha gu bhi air a foillseachadh :

2 Beathaichibh treud Dhé a tha 'nur measg, a' gabhail cùraim *dheth*, cha'n ann a dh'aindeoin, ach gu deònach ; cha'n ann air son buannachd shalaich, ach le h-inntinn ealamh ;

3 Ni mò mar thighearnaibh os ceann oighreachd *Dhé*, ach mar dhream a tha 'nan eisempleiribh do'n treud.

4 Agus an uair a dh'fhoillsichear an t-àrd-bhuachaill,[1] gheibh sibh crùn na glòire nach searg as.

5 Mar an ceudna a dhaoine òga, bithibh ùmhal do na seanairibh : seadh, bithibh uile ùmhal d'a chéile, agus bithibh air bhur sgeadachadh le h-irioslachd : oir tha Dia a' cur an aghaidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibh-san a tha iriosal.

6 Uime sin irioslaichibh sibh féin fo làimh chumhachdaich Dhé, chum as gu'n àrdaich e sibh ann an àm iomchuidh :

7 A' tilgeadh bhur n-uile chùraim [2] airsan ; oir a ta cùram aige dhibh.

8 Bithibh stuama, deanaibh faire ; do bhrìgh gu bheil bhur namhaid an diabhul, mar leòmhan beuchdach, ag imeachd mu'n cuairt a' sireadh cò a dh'fheudas e shlugadh suas.

9 Cuiribh-sa 'na aghaidh, air dhuibh bhi daingean sa' chreidimh, agus fhios a bhi agaibh gu bheil na fulangais cheudna air an coimhlionadh ann bhur bràithribh, a tha san t-saoghal.

10 Ach gu deanadh Dia féin nan uile ghràs, a ghairm sinne chum a ghlòire shiorruidh tre Iosa Criosd, an déigh dhuibh fulang rè ùine bhig, iomlan sibh ; gu daingnicheadh, gu neartaicheadh, gu socraicheadh e sibh.

11 Dhasan *gu robh* glòir agus cumhachd, gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 Le Siluanus bràthair dìleas, (a réir mo bharail-sa,) sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh[3] gu h-aithghearr, a' teagasg, agus a' deanamh fianuis, gur e so fìor-ghràs Dhé, anns am bheil sibh 'nur seasamh.

13 Tha *an eaglais* ann am Babilon, a thaghadh maille ribhse, a' cur fàilte oirbh, agus Marcus mo mhac.

14 Cuiribh fàilte air a chéile le pòig ghràidh. Sìth *gu robh* maille ribh uile a tha ann an Iosa Criosd. Amen.

---

[1] *an t-àrd-aodhaire.*

[2] *ro-chùraim.* [3] *thugaibh.*

DARA LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL
PHEADAIR.

CAIB. I.

1 *Chum luchd-aidmheil na creidimh a dhaingneachadh an dòchas meud-achaidh gràis Dé,* 5 *chuir Peadar impidh orra le creidimh agus deadh oibribh, an gairm a dheanamh cinnteach:* 12 *bha e cùramach mu so chur an cuimhne dhoibh, do bhrìgh gu robh fios aige a bhàs bhi 'm fagus.*

SIMON Peadar, seirbhis-
each agus abstol Iosa
Criosd, dhoibh-san a fhuair
an creidimh luachmhor ceud-
na ruinne, tre fhìreantachd
ar Dé agus ar Slànuighir[1]
Iosa Criosd:
2 Gu robh gràs agus sìth
air am meudachadh dhuibh,
tre eòlas Dé, agus Iosa ar
Tighearna,
3 A réir mar a dheònuich
a chumhachd diadhaidh-san
dhuinne na nithe sin uile a
bhuineas do bheatha agus do
dhiadhachd, tre eòlas an ti
sin a ghairm sinn chum glòire,
agus deadh-bheus[2]:
4 Tre an d'thugadh dhuinn
geallanna ro mhòr agus luach-
mhor, chum d'an trìdsan gu'm
biodh sibhse air bhur dean-
amh 'nur luchd - comhpairt
do nàdur na diadhachd, air
dhuibh dol as o'n truaillidh-
eachd a ta anns an t-saoghal
tre ana-miann.
5 Agus a thuilleadh air
so[3], air deanamh an uile
dhìchill duibh-se, cuiribh ri
'ur creidimh, deadh-bheus[4];
agus ri deadh-bheus, eòlas;
6 Agus ri h-eòlas, stuaim[5];
agus ri stuaim, foighidin;
agus ri foighidin, diadh-
achd;
7 Agus ri diadhachd, gràdh
bràthaireil; agus ri gràdh
bràthaireil, seirc[6].
8 Oir ma bhios na nithe so
annaibh, agus pailte, bheir
iad *oirbh* gun bhi leasg, no
mi-thorrach ann an eòlas ar
Tighearna, Iosa Criosd.
9 Ach an ti aig nach 'eil
na nithe sin, tha e dall, agus
gearr-sheallach, a' dì-chuimh-
neachadh gu'n do ghlanadh
e o a sheann pheacaibh.
10 Uime sin, a bhràithre,
deanaibh tuilleadh dìchill
chum bhur gairm agus bhur
taghadh a dheanamh cinnt-
each: oir ma ni sibh na nithe
so, cha tuit sibh a chaoidh:
11 Oir mar sin frithealar
gu pailt dhuibh slighe a
steach do rìoghachd shiorr-
uidh ar Tighearn agus ar
Slànuighir Iosa Criosd.
12 Uime sin, cha dearmad
mi na nithe so ghnàth-chur
an cuimhne dhuibh, ged is
aithne dhuibh *iad*, agus ged
tha sibh air bhur daingneach-
adh san fhìrinn a làthair.

---

[1] *fìreantachd Dé agus ar Slànuighir.*
[2] *subhailc, cruadail.*
[3] *chum na crìche so.*
[4] *cruadal.*
[5] *measarrachd.*
[6] *gràdh, carthanachd.*

13 Ach tha mi a' meas gur còir, am feadh a ta mi sa' phàilliun [1] so, sibhse a bhrosnuchadh le *'ur* cur an cuimhne:

14 Air dhomh fios a bhi agam gur fagus dhomh àm cur dhiom mo phàilliuinn so, amhuil a dh'fhoillsich ar Tighearn Iosa Criosd dhomh.

15 Ach ni mise dìchioll, chum an déigh dhomh siubhal, gu'm bi agaibh-sa gnàthchuimhne air na nithibh so.

16 Oir cha do lean sinne faoin-sgeulachda a dhealbhadh gu h-innleachdach, 'nuair a chuir sinn an céill duibh cumhachd agus teachd ar Tighearn Iosa Criosd, ach rinneadh sinn 'nar sùil-fhianuisibh air a mhòrachd-san.

17 Oir fhuair e o Dhia an t-Athair urram agus glòir, 'nuair a thàinig a' shamhuil so do ghuth d'a ionnsuidh o'n ghlòir òirdheirc [2], Is e so mo Mhac gràdhach-sa, anns am bheil mo mhòr-thlachd [3].

18 Agus chuala sinne an guth so a thàinig o nèamh, 'nuair a bha sinn maille ris air an t-sliabh naomh.

19 Tha againn mar an ceudna focal fàidheadaireachd a's cinntiche; d'am maith a ni sibh aire a thoirt, mar do lòchran a tha toirt soluis uaith ann an ionad dorcha, gus an soillsich an là, agus an éirich an reult-mhaidne 'nur cridheachaibh:

20 Air dhuibh fhios so a bhi agaibh air tùs, nach 'eil fàidheadaireachd air bith do'n sgriobtuir o thogradh *dhaoine* féin.

21 Oir cha d'thàinig an fhàidheadaireachd a réir toil duine o shean: ach labhair daoine naomha Dhé, mar a sheòladh iad leis an Spiorad naomh.

CAIB. II.

1 *Roimh-innis Peadar mu thimchioll luchd-teagaisg bréige, a nochdadh am mi-dhiadhachd, agus an sgrios a thig araon orra féin agus air an luchd-leanmhuinn,* 7 *o'n saorar daoine diadhaidh, mar a shaoradh Lot à Sodom, &c.*

ACH bha fàidhean bréige mar an ceudna am measg an t-sluaigh, amhuil a bhios luchd-teagaisg bréige 'nur measgsa, dream a bheir a steach an uaignidheas saobhchreidimh [4] millteach, eadhon ag àicheadh an Tighearn a cheannaich iad, agus a bheir sgrios obann orra féin.

2 Agus leanaidh mòran an slighean millteach tre am faigh slighe na fìrinn mi-chliù.

3 Agus tre shannt ni iad ceannachd oirbh le briathraibh mealltach: dream nach 'eil am breitheanas a nis o chian a' deanamh moille, agus cha'n 'eil an sgrios a' turr-chodal [5].

4 Oir mur do chaomhain Dia na h-aingil a pheacaich, ach air dha an tilgeadh sìos do ifrinn, gu'n d'thug e thairis *iad* gu bhi air an coimhead ann an slabhraidhibh dorchadais, fa chomhair breitheanais;

5 Agus nach do chaomhain e an seann saoghal, ach gu'n do shaor e Noah an t-ochdamh *pearsa*, searmonaiche fìreantachd, air dha an dìle [6] a thoirt air saoghal nan daoine mi-dhiadhaidh;

---

[1] *bhothan.* [2] *àrd-urramaich.* [3] *le'm bheil mi làn-toilichte.*

[4] *dò-bharailean.* [5] *clò-chodal* [6] *dìlinn, tuil.*

6 Agus a' tionndadh caithriche Shodoim agus Ghomorah gu luaithre[1], gu'n do dhìt e le léir-sgrios *iad*, gan deanamh 'nam ball-sampuill[2] dhoibh-san, a bhiodh mi-dhiadhaidh an déigh sin;

7 Agus gu'n do shaor e Lot am fìrean, a bha fo champar[3] le caithe-beatha neo-ghloin nan aingidh:

8 (Oir chràidh an t-ionracan sin, agus e gabhail còmhnuidh 'nam measg, 'anam fìreanta o là ga là, le bhi faicinn agus a' cluinntinn *an* gnìomharan an-dligheach:)

9 Is aithne do'n Tighearn na daoine diadhaidh a shaoradh o bhuaireadh, agus na daoine eucorach a choimhead gu là a' bhreitheanais chum peanas a dheanamh orra:

10 Ach gu h-àraidh iadsan a leanas an fheòil ann an ana-miann na neò-ghloine, agus a ni tàir air uachdaranachd: Air dhoibh bhi an-dàna, féin-thoileil, cha'n eagal leo ana-cainnt a thoirt dhoibh-san[4] a tha ann an àirde-inbhe:

11 An uair nach toir aingil a's mò ann an neart agus ann an cumhachd, casaid thoibheumach 'nan aghaidh[5] am fianuis an Tighearn.

12 Ach iadsan, mar ainmhidhean nàdurra eu-céillidh, a rinneadh gu bhi air an glacadh an sgrios, air dhoibh bhi labhairt gu toibheumach mu na nithibh nach tuig iad, sgriosar iad 'nan truaillidheachd féin;

13 Agus gheibh iad tuarasdal na h-euceirt, *mar* dhream a mheasas mar shubhachas sògh[6] san là: *is* smala iad agus aobhar-maslaidh[7], a' gabhail toileachas-inntinn 'nam mealltaireachd féin, am feadh a ta iad air cuirmibh[8] maille ribh;

14 Aig am bheil an sùilean làn do adhaltrannas, agus do nach 'eil e'n comas sgur do pheacadh; a' mealladh anama neo-shuidhichte; aig am bheil an cridhe air a chleachdadh ri gnìomharaibh sanntach; clann nam mallachd:

15 A thréig an t-slighe dhìreach, agus a chaidh air seacharan, a' leantuinn slighe Bhaalaim *mhic* Bhosoir[9], a ghràdhaich duais na h-eucorach;

16 Ach a fhuair achmhasan air son 'aingidheachd: oir labhair an asal bhalbh le cainnt duine, agus thoirmisg i mi-chiall an fhàidh.

17 Is tobair gun uisge iad so, neoil air an iomain le iom-ghaoith; fa chomhair am bheil duibhre[10] an dorchadais air a thasgaidh gu siorruidh.

18 Oir an uair a labhras iad *briathran* atmhor[11] dìomhanais, meallaidh iad tre ana-miannaibh na feòla, tre mhacnus[12], iadsan a chaidh gu glan[13] as uatha-san a tha caitheadh am beatha ann an seacharan:

19 A' gealltuinn saorsa dhoibh, agus gun annta féin ach tràillean na truaillidheachd: oir ge b'e ni le 'm

---

[1] *luaith.* [2] *'nan 'samhlachas.* [3] *air a shàrachadh.* [4] *olc a labhairt umpa-san.* [5] *breth-mhaslach an aghaidh a chéile.* [6] *deadh-ghleus, deadh theachd-an-tìr.*

[7] *aineamha, sal.* [8] *féisdibh.* [9] *Bheoir.* [10] *ceò.* [11] *uaibhreach.* [12] *thruiseileachd* [13] *car tamuill bhig.*

buadhaichear air duine, do'n ni sin féin tha e air a chur fo dhaorsa.

20 Oir an déigh dhoibh dol as o shalcharaibh an t-saoghail, tre eòlas an Tighearn agus an t-Slànuighir Iosa Criosd, ma bhios iad a rìs air an ribeadh annta, agus air an cur fo ghéill, tha an deireadh aca ni's miosa na an toiseach.

21 Oir b'fhearr dhoibh gun eòlas a bhi aca air slighe na fìreantachd, na, an déigh a h-eòlas fhaotainn, pilleadh o'n àithne naomh a thugadh dhoibh.

22 Ach thachair dhoibh a réir an t-sean-fhocail fhìrinnich, Phill am madadh air ais chum a sgeith féin; agus, A' mhuc a chaidh nigheadh, chum a h-aoirneagan[2] san làthaich[3].

CAIB. III.

1 *Thug Peadar cinnte do luchd-aidmheil na creidimh mu theachd Chriosd chum breitheanais, an aghaidh luchd-fanoid;* 8 *thug e rabhadh do dhaoine mi-dhiadhaidh o fhad-fhoighidin Dé, iad a ghreasadh an aithreachais:* 12 *chuir e mar an ceudna an céill am modh air an sgriosar an saoghal so.*

AN dara litir so, a mhuinntir mo ghràidh, tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh[4] a nis; annta *le chéile* tha mi[5] a' brosnachadh bhur n-inntinn fhìor-ghloin le 'ur cur an cuimhne:

2 Chum gu'm bi sibh cuimhneachail air na briathraibh a labhradh roimh leis na fàidhibh naomha, agus air ar n-àithne-ne, abstola an Tighearn agus an t-Slànuighir:

3 Air dhuibh fhios so bhi agaibh air tùs, gu'n tig anns na làithibh deireannach luchd-fochaid[5], ag imeachd a réir an ana-miann féin.

4 Agus ag ràdh, C'àit am bheil gealladh a theachd? oir o choidil na h-aithriche, tha na h-uile nithe a' fantuinn mar *a bha iad* o thoiseach a' chruthachaidh.

5 Oir tha iad aineolach air so da'n deoin, gu'n robh na nèamha ann o chian, agus an talamh 'na sheasamh as an uisge, agus anns an uisge, tre fhocal Dé:

6 Tre'n deachaidh an saoghal a bha'n sin ann a sgrios, air teachd do'n dìlinn air.

7 Ach tha na nèamha agus an talamh a tha nis ann, leis an fhocal sin féin air an tasgaidh suas, *agus* air an gleidheadh fa chomhair teine air cheann là a' bhreitheanais, agus sgrios dhaoine aindiadhaidh.

8 Ach, a mhuinntir mo ghràidh, na bithibh-sa aineolach air an aon ni so, Gu *bheil* aon là aig an Tighearn mar mhìle bliadhna, agus mìle bliadhna mar aon là.

9 Cha'n 'eil an Tighearn mall a thaobh a ghеallaidh, (mar a mheasas dream àraidh moille,) ach tha e fad-fhulangach do ar taobh-ne, gun toil aige dream sam bith a bhi caillte, ach na h-uile *dhaoine* theachd gu h-aithreachas.

10 Ach thig là an Tigh-

[1] *a h-aonairt. a h-eabradh.*
[2] *sa' chlàbar.*
[3] *sgrìobham chugaibh.*
[4] *anns am bheil mi.*
[5] *fanoid, sgeige.*

earna mar ghaduiche san
oidhche; anns an téid na
nèamha thairis le toirm
mhòir, agus *anns* an leagh
na dùile le dian-theas; agus
bithidh an talamh mar an
ceudna, agus na h-oibre a ta
air, air an losgadh suas.
11 Uime sin do bhrìgh
gu'm bi na nithe so uile air
an sgaoileadh as a chéile,
ciod a' ghnè dhaoine bu chòir
a bhi annaibh, ann an caithe-
beatha naomh, agus diadh-
achd,
12 Le sùil a bhi agaibh
ris, agus luathachadh [1] chum
teachd là Dhé, anns am bi
na nèamha, air dhoibh bhi
re theine, air an sgaoileadh o
chéile, agus anns an leaghar
na dùile le dian-theas?
13 Gidheadh tha dùil ag-
ainne ri nèamhaibh nuadha
agus talamh nuadh, a réir a
gheallaidh, anns an còmh-
nuich fìreantachd.
14 Uime sin, a mhuinntir
ionmhuinn, o tha dùil agaibh
ris na nithibh sin, deanaibh
bhur dìchioll chum gu faigh-
ear leis-san ann an sìth sibh,
gun smal agus neo-lochdach:
15 Agus measaibh gur
slàinte fad-fhulangas ar
Tighearn; amhuil a sgrìobh
ar bràthair gràdhach Pòl mar
an ceudna do 'ur n-ionnsuidh,
a réir a' ghliocais a thugadh
dha;
16 Amhuil mar 'na litrich-
ibh uile, a' labhairt annta
mu na nithibh so: anns am
bheil cuid do nithibh do-
thuigsinn, a tha an dream a
tha neo-fhòghlumta, agus neo-
sheasmhach a' fiaradh, amhuil
mar na sgriobtuirean eile,
chum an sgrios féin.
17 Ach sibhse, a mhuinntir
mo ghràidh, o's aithne dhuibh
na nithe so roimh-làimh, thug-
aibh aire, air eagal, air dhuibh-
se mar an ceudna bhi air
bhur tarruing air falbh le
seacharan nan daoine ain-
diadhaidh, gu'n tuit sibh o
bhur seasmhachd féin.
18 Ach fàsaibh ann an
gràs, agus *ann an* eòlas ar
Tighearn agus ar Slànuighir
Iosa Criosd. Dhasan *gu robh*
glòir a nis agus gu siorruidh[2].
Amen.

---

[1] *greasadh, cabhag a dheanamh.*

[2] *gu là na siorruidheachd.*

CEUD LITIR ÇHOITCHIONN AN ABSTOIL

EOIN.

CAIB. I.

1 *Labhair Eoin mu phearsa Chriosd, anns am bheil againn beatha mhaireannach, thaobh comh-chomuinn ri Dia; 5 ris an éigin duinn naomhachd beatha a chur, a dhearbadh fìrinn a' chomh-chomuinn sin, chum gu'm faigheamaid cinnte air maitheanas tre bhàs Chriosd.*

AN ni a bha ann o thùs,
an ni a chuala sinne, a
chunnaic sinn le ar sùilibh,
air an d'amhairc sinn, agus a
làimhsich ar làmha thaobh
focail na beatha;
2 (Oir dh'fhoillsicheadh a'
bheatha, agus chunnaic sinne
i, agus tha sinn a' deanamh
fianuis, agus a' cur an céill
dhuibh-se na beatha mair-
eannaich ud a bha maille ris
an Athair, agus a dh'fhoills-
icheadh dhuinne;)
3 An ni a chunnaic agus a
chuala sinn, tha sinn a' cur
an céill duibh-se, chum gu'm
bi agaibh-sa mar an ceudna
comunn ruinne: agus gu fìr-
inneach tha ar comunn-ne ris
an Athair, agus r'a Mhac
Iosa Criosd.
4 Agus tha sinn a' sgrìobh-
adh nan nithe so do 'ur n-
ionnsuidh, chum gu'm bi bhur
gairdeachas coimhlionta.
5 Agus is i so an teachd-
aireachd a chuala sinn uaith-
san, agus a tha sinn a' cur an
céill dhuibh-se, Gur solus
Dia, agus nach 'eil dorchadas
air bith annsan.
6 Ma their sinn gu bheil
comunn againn ris[1], agus
sinn a' gluasad ann an dorch-
adas, tha sinn a' deanamh
bréige, agus cha'n 'eil sinn a'
deanamh na fìrinn:
7 Ach ma ghluaiseas sinn
anns an t-solus, mar a tha
esan san t-solus, tha comunn
againn r'a chéile, agus glan-
aidh fuil Iosa Criosd a Mhic
sinn o gach uile pheacadh.
8 Ma their sinn nach 'eil
peacadh againn, tha sinn 'gar
mealladh féin, agus cha'n 'eil
an fhìrinn annainn.
9 Ma dh'aidicheas sinn ar
peacanna, tha esan fìrinneach
agus ceart, chum *ar* peacanna
a mhaitheadh dhuinn, agus
ar glanadh o gach uile neo-
fhìreantachd.
10 Ma their sinn nach do
pheacaich sinn, tha sinn a'
deanamh breugaire dheth-
san, agus cha'n 'eil 'fhocal
annainn.

CAIB. II.

1 *Thug Eoin comhfhurtachd do luchd-aidmheil na creidimh an aghaidh peacaidh anmhuinneachd. 3 'Se fìor-eòlas Dé 'àitheantan a choimhead, 9 ar bràithrean a ghràdhachadh, 15 agus gun ghaol a thoirt do'n t-saoghal.*

MO chlann bheag, na nithe
so tha mi a' sgrìobhadh
do 'ur n-ionnsuidh, chum
nach peacaich sibh. Agus
ma pheacaicheas neach air
bith, tha fear-tagraidh againn
maille ris an Athair, Iosa
Criosd am fìrean:

---

[1] *caidreabh againn ris.*

2 Agus is esan an ìobairt-
réitich air son ar peacanna
agus cha'n e air son ar peac-
anna a mhàin, ach mar an
ceudna air son *peacanna* an
t-saoghail uile.

3 Agus le so tha fhios
againn gur aithne dhuinn e,
ma choimhideas sinn 'àith-
eantan.

4 An ti a their, Is aithne
dhomh e, agus nach 'eil a'
coimhead 'àitheantan, is
breugaire e, agus cha'n 'eil
an fhìrinn ann.

5 Ach ge b'e choimhideas
'fhocal, ann-san gu deimhin
tha gràdh Dhé air a choimh-
lionadh: le so is aithne
dhuinn gu bheil sinn ann-
san.

6 An ti a their gu bheil
e fantuinn ann-san, is còir
dha-san mar an ceudna
gluasad, eadhon mar a
ghluais esan.

7 A bhràithre, cha'n 'eil
mi a' sgrìobhadh àithne nuadh
do 'ur n-ionnsuidh, ach seann
àithne, a bha agaibh o'n
toiseach: is i an t-seann
àithne am focal a chuala
sibh o thùs.

8 A rìs tha mi a' sgrìobh-
adh àithne nuaidh do 'ur n-
ionnsuidh, ni a ta fìor ann-
san agus annaibh-sa: do
bhrìgh gu'n d'imich an dorch-
adas thairis, agus gu bheil a
nis an solus fìor a' dealrach-
adh.

9 An ti a their gu bheil e
san t-solus, agus a tha fuath-
achadh a bhràthar, tha e san
dorchadas gus a nis.

10 An ti aig am bheil
gràdh d'a bhràthair, tha e
'na chòmhnuidh san t-solus,
agus cha'n 'eil aobhar oilbh-
eim air bith ann.

11 Ach an ti a ta fuathach-
adh a bhràthar, tha e anns
an dorchadas, agus ag im-
eachd anns an dorchadas,
agus cha'n aithne dha c'àit
am bheil e dol, do bhrìgh
gu'n do dhall an dorchadas a
shùilean.

12 Tha mi a' sgrìobhadh
do 'ur n-ionnsuidh, a chlann
bheag, do bhrìgh gu bheil
bhur peacanna, air am maith-
eadh dhuibh air sgàth 'ainme-
san.

13 Tha mi a' sgrìobhadh do
'ur n-ionnsuidh, aithriche, do
bhrìgh gu'm b' aithne dhuibh
esan *a ta* o thùs. Tha mi a'
sgrìobhadh do 'ur n-ionn-
suidh, òganacha, do bhrìgh
gu'n d'thug sibh buaidh air
an droch aon. Tha mi a'
sgrìobhadh do 'ur n-ionn-
suidh, a chlann bheag, do
bhrìgh gu'm b'aithne dhuibh
an t-Athair.

14 Sgrìobh mi do 'ur
n-ionnsuidh, aithriche, do
bhrìgh gu'm b'aithne dhuibh
an ti *a ta* ann o thùs.
Sgrìobh mi do 'ur n-ionn-
suidh, òganacha, do bhrìgh
gu bheil sibh làidir, agus gu
bheil focal Dhé 'na chòmh-
nuidh annaibh, agus gu'n
d'thug sibh buaidh air an
droch aon.

15 Na gràdhaichibh an
saoghal, no na nithe *a ta* san
t-saoghal. Ma ghràdhaicheas
neach air bith an saoghal,
cha 'n 'eil gràdh an Athar
ann.

16 Oir na h-uile a *ta* anns
an t-saoghal, ana-miann na
feòla, agus ana-miann nan
sùl, agus uabhar na beatha,
cha'n ann o'n Athair a tha
iad, ach o'n t-saoghal.

17 Agus siubhlaidh an

saoghal seachad, agus 'ana-
miann: ach an ti a ni toil
Dé, mairidh e chaoidh.
18 A chlann bheag, is i an
aimsir dheireannach a tha
ann: agus mar a chuala sibh
gu'n tig an t-ana-criosd, is
ann mar sin a ta nis iomadh
ana-criosd ann; o'm bheil
sinn a' tuigsinn gur i'n aim-
sir dheireannach a ta ann.
19 Chaidh iad a mach
uainne, ach cha robh iad
dhinn: oir nam biodh iad
dhinn, gu deimhin dh'fhan-
adh iad maille ruinn: ach
chaidh iad a mach, chum gu
deantadh follaiseach iad, nach
robh iad uile dhinn.
20 Ach tha agaibh-sa un-
gadh o'n ti naomh, agus is
aithne dhuibh na h-uile nithe.
21 Cha do sgrìobh mi do
'ur n-ionnsuidh, do bhrìgh
nach aithne dhuibh an fhìr-
inn; ach do bhrìgh gur aith-
ne dhuibh i, agus nach 'eil
breug air bith o'n fhìrinn.
22 Cò a tha 'na bhreug-
aire, ach esan a dh'àicheadh-
as gur e Iosa an Criosd?
Is e so an t-ana-criosd, a tha
'g àicheadh an Athar agus a'
Mhic.
23 Ge b'e neach a dh'àich-
eadhas am Mac, cha 'n
'eil an t-Athair aige: [ach
an ti a dh'aidicheas am Mac,
tha an t-Athair aige mar an
ceudna.]
24 Uime sin fanadh an ni
sin annaibh-sa a chuala sibh
o thùs. Ma dh'fhanas an
ni a chuala sibh o thùs ann-
aibh, fanaidh sibhse mar an
ceudna anns a' Mhac, agus
anns an Athair.
25 Agus is e so an gealladh
a gheall e dhuinn, *eadhon* a'
bheatha mhaireannach.
26 Sgrìobh mi na nithe so
do 'ur n-ionnsuidh, mu thim-
chioll na dream a tha 'gur
mealladh.
27 Ach tha an t-ungadh a
fhuair sibh uaith-san, a' fant-
uinn annaibh: agus cha 'n
'eil feum agaibh gu'n teagaisg-
eadh aon neach sibh: Ach,
mar a ta an t-ungadh so féin
'gur teagasg mu thimchioll
nan uile nithe, agus a ta e
fìor, agus nach breug e,
eadhon mar a theagaisg e
sibh, fanaibh ann.
28 Agus a nis, a chlann
bheag, fanaibh ann-san;
chum 'nuair a dh'fhoill-
sichear e, gu'm bi dànachd
againn, agus nach bi nàire
oirnn 'na làthair aig a
theachd.
29 Ma tha fhios agaibh gu
bheil esan fìreanta, tha fhios
agaibh gu bheil gach neach a
ni fìreantachd, air a bhreith[1]
uaith-san.

CAIB. III.

1 *Chuir an t-abstol an céill gràdh iongantach Dhé dhuinne, le sinn a dheanamh 'nar cloinn dha féin:* 3 *is còir dhuinn uime sin 'dìth-eantan a choimhead le h-urram,* 11 *agus mar an ceudna gràdh bràth-aireil a bhi againn d'a chéile.*

FEUCHAIBH, ciod a'
ghnè ghràidh a thug an
t-Athair dhuinne, gu'n goirt-
eadh clann Dé dhinn! uime
sin cha'n aithne do'n t-saogh-
al sinn, do bhrìgh nach
b'aithne dha esan.
2 A mhuinntir mo ghràidh,
a nis is sinne mic Dhé; agus
cha 'n 'eil e soilleir fathast
ciod a bhitheas sinn: ach a
ta fhios againn, 'nuair a
dh'fhoillsichear esan, gu'm

---

[1] *air a ghineamhuin.*

bi sinn cosmhuil ris; oir chi sinn e mar a ta e.

3 Agus gach neach aig am bheil an dòchas so ann, glanaidh se e féin, mar a ta esan glan.

4 Ge b'e neach a ni peacadh, tha e mar an ceudna a' briseadh an lagha: oir is e am peacadh briseadh an lagha.

5 Agus tha fhios agaibh gu'n d'fhoillsicheadh esan chum ar peacanna thoirt air falbh; agus cha'n 'eil peacadh sam bith ann-san.

6 Gach neach a dh'fhanas ann-san, cha dean e peacadh: ge b'e air bith a pheacaicheas, cha'n fhac e esan, agus cha robh eòlas aige air.

7 A chlann bheag, na mealladh neach air bith sibh: an ti a ni fìreantachd is fìrean e, mar is fìrean esan:

8 An ti a ni peacadh, is ann o'n diabhul a ta e: oir tha an diabhul a' peacachadh o thùs. Is ann chum na crìche so a dh'fhoillsicheadh Mac Dhé, chum gu'n sgriosadh e oibre an diabhuil.

9 Ge b'e neach a ghineadh o Dhia, cha dean e peacadh: oir a ta a shìol-san a' fantuinn ann; agus cha'n 'eil e'n comas da peacadh a dheanamh, do bhrìgh gu'n do ghineadh o Dhia e.

10 An so tha clann Dhé, agus clann an diabhuil follaiseach: Ge b'e neach nach dean fìreantachd, cha'n ann o Dhia a tha e, no an ti nach gràdhaich a bhràthair.

11 Oir is i so an teachdaireachd a chuala sibh o thùs, sinn a thoirt gràidh d'a chéile:

12 Cha'n ann mar Chain, *a* bha o'n droch aon, agus a mharbh a bhràthair: Agus c'ar son a mharbh se e? A chionn gu'n robh 'oibre féin olc, agus *oibre* a bhràthar fìreanta.

13 Na biodh ioghnadh oirbh, mo bhràithre, ged dh'fhuathaicheas an saoghal sibh.

14 Tha fhios againn gu'n deachaidh sinn thairis o bhàs gu beatha, do bhrìgh gu bheil gràdh againn do na bràithribh: an ti nach gràdhaich *a* bhràthair, fanaidh e ann am bàs.

15 Gach neach a dh'fhuathaicheas a bhràthair, is mortair[1] e; agus tha fhios agaibh nach 'eil aig mortair sam bith a' bheatha mhaireannach a' fantuinn ann.

16 Le so is aithne dhuinn gràdh *Dhé*, do bhrìgh gu'n do chuir esan sìos 'anam féin air ar son-ne: agus is còir dhuinne *ar* n-anama féin a chur sìos air son nam bràithre.

17 Agus ge b'e neach aig am bheil maoin an t-saoghail so, agus a chi a bhràthair ann an uireasbhuidh, agus a dhruideas a chridhe 'na aghaidh, cionnus a tha gràdh Dhé a' gabhail còmhnuidh ann-san.

18 Mo chlann bheag, na gràdhaicheamaid ann am focal, no ann an teangaidh; ach ann an gnìomh agus ann am fìrinn.

19 Agus le so is aithne dhuinn gu bheil sinn do'n fhìrinn, agus bheir sinn dearbh-bheachd[2] do ar cridheachaibh 'na làthair.

[1] *duin'-mharbhaiche.*

[2] *cinnteachd.*

20 Oir ma dhìteas ar cridhe sinn, is mò Dia na ar cridhe, agus is aithne dha na h-uile nithe.

21 A mhuinntir mo ghràidh, mur dìt ar cridhe sinn, tha dànachd againn a thaobh Dhé.

22 Agus ge b'e ni a dh'-iarras sinn, gheibh sinn uaith e, do bhrìgh gu bheil sinn a' coimhead 'àitheantan, agus a' deanamh nan nithe a tha taitneach 'na fhianuis-san.

23 Agus is i so 'àithne-san, gun creideamaid ann an ainm a Mhic Iosa Criosd, agus gu'n gràdhaicheamaid a chéile, mar a thug esan àithne dhuinn.

24 Agus an ti a choimh-ideas 'àitheanta-san, tha e gabhail còmhnuidh ann, agus esan ann-san: agus le so is aithne dhuinn gu bheil esan a' fuireach annainn, o'n Spiorad a thug e dhuinn.

CAIB. IV.

1 *Thug an t-abstol rabhadh dhoibh gun iad a chreidsinn gach uile luchd-teagaisg a ni bòsd as an Spiorad, ach an dearbhadh le riaghailtibh a' chreidimh chòitchionn:* 7 *bhrosnuich e iad le h-iomadh reuson gu gràdh bràthaireil.*

A MHUINNTIR ionmhuinn, na creidibh gach uile spiorad, ach dearbhaibh na spioradan, an ann o Dhia a tha iad: do bhrìgh gu bheil mòran do fhàidhibh bréige air dol a mach do'n t-saoghal.

2 Le so aithnichibh Spiorad Dhé: gach uile spiorad a dh'aidicheas gu'n d'thàinig Iosa Criosd san fheòil, is ann o Dhia a tha e.

3 Agus gach uile spiorad nach aidich gu bheil Iosa Criosd air teachd san fheòil, cha'n ann o Dhia a tha e: agus is e so *spiorad* sin an ana-criosd, neach a chuala sibh e bhi teachd, agus a nis tha e cheana anns an t-saoghal.

4 A chlann bheag, tha sibh-se o Dhia, agus thug sibh buaidh orra-san; do bhrìgh gur mò esan a ta annaibh-sa, na esan a ta anns an t-saoghal.

5 Tha iadsan o'n t-saoghal: uime sin tha iad a' labhairt mu'n t-saoghal, agus tha'n saoghal ag éisdeachd riu.

6 Tha sinne o Dhia: an ti aig am bheil eòlas air Dia, éisdidh e ruinne; an ti nach 'eil o Dhia, cha'n éisd e ruinn. O so aithnichidh sinn spiorad na fìrinn, agus spiorad an t-seacharain.

7 A mhuinntir ionmhuinn, gràdhaicheamaid a chéile: oir is ann o Dhia tha'n gràdh, agus gach neach a ghràdh-aicheas, ghineadh o Dhia e, agus is aithne dha Dia.

8 An ti nach gràdhaich, cha'n aithne dha Dia; oir is gràdh Dia.

9 An so dh'fhoillsicheadh gràdh Dhé dhuinne, do bhrìgh gu'n do chuir Dia aon ghin Mhic do'n t-saoghal, chum gu'm bitheamaid beò trìd-san.

10 An so a ta gràdh, cha'n e gu'n do ghràdhaich sinne Dia, ach gu'n do ghràdhaich esan sinne, agus gu'n do chuir e a Mhac féin *gu bhi* 'na ìob-airt-réitich air son ar peac-anna.

11 A mhuinntir ionmhuinn, ma ghràdhaich Dia sinne mar sin, tha e mar fhiachaibh oirnne a chéile a ghràdhach-adh mar an ceudna.

12 Cha'n fhaca neach air bith Dia riamh. Ma ghràdh-aicheas sinn a chéile, tha Dià

'na chòmhnuidh annainn,
agus tha a ghràdh air a
choimhlionadh annainn.
13 O so is aithne dhuinn
gu bheil sinne 'nar còmh-
nuidh ann-san, agus esan
annainne, do bhrìgh gu'n
d'thug e dhuinn d'a Spiorad.
14 Agus chunnaic sinn a-
gus tha sinn a' deanamh fian-
uis, gu'n do chuir an t-Athair
am Mac uaith mar Shlàn-
uighear an domhain.
15 Ge b'e neach a dh'aid-
icheas gur e Iosa Mac Dhé,
tha Dia 'na chòmhnuidh ann-
san, agus esan ann an Dia.
16 Agus fhuair sinn aithne
air agus chreid sinn an gràdh
a tha aig Dia dhuinn. Is
gràdh Dia; agus an ti a tha
fantuinn ann an gràdh, tha e
'na chòmhnuidh ann an Dia,
agus Dia ann-san.
17 An so tha ar gràdh-ne
air a dheanamh coimhlionta,
chum gu'm bi againn dàn-
achd ann an là a' bhreith-
eanais: do bhrìgh mar a tha
esan, gur amhuil sin a tha
sinne anns an t-saoghal so.
18 Cha'n 'eil eagal ann an
gràdh; ach tilgidh gràdh
diongmhalta[1] an t-eagal a
mach; do bhrìgh gu bheil
pian san eagal: an ti a tha
eagalach, cha d'rinneadh
coimhlionta ann an gràdh e.
19 Tha gràdh againne dhas-
an, do bhrìgh gu'n do ghràdh-
aich esan sinne an toiseach.
20 Ma their neach, Tha
gràdh agam do Dhia, agus
fuath aige d'a bhràthair, is
breugaire e: oir an ti nach
gràdhaich a bhràthair a
chunnaic e, cionnus a dh'-
fheudas e Dia nach fac e a
ghràdhachadh?

[1] *iomlan, foirfe.*

21 Agus an àithne so tha
againn uaithsan, An ti a
ghràdhaicheas Dia, gu'n
gràdhaich e a bhràthair mar
an ceudna.

CAIB. V.

1 An ti leis an ionmhuinn Dia, is ionmhuinn leis a chlann, agus coimhididh e 'àitheantan, a ta eutrom, so-choimhead do na creidich. 9 'Se Iosa Mac Dhé; agus tha e comasach air sinne a thearnadh, 14 agus air ar n-urnuighean, a ni sinn air ar son féin, agus air son muinntir eile, a fhreagairt.

GE b'e neach a chreideas
gur e Iosa an Criosd,
ghineadh o Dhia e; agus ge
b'e ghràdhaicheas an ti a
ghin, gràdhaichidh e mar an
ceudna an ti a ghineadh leis.
2 O so is aithne dhuinn gu
bheil gràdh againn do chloinn
Dé, 'nuair a ghràdhaicheas
sinn Dia, agus a choimhideas
sinn 'àitheantan.
3 Oir is e so gràdh Dhé,
sinn a choimhead 'àithean-
tan: agus cha 'n 'eil 'àith-
eanta-san trom[2].
4 Oir gach uile ni a ghinear
o Dhia, bheir e buaidh air an
t-saoghal: agus is i so a'
bhuaidh a bhuadhaicheas air
an t-saoghal, *eadhon* ar creid-
imh-ne.
5 Cò an ti a bhuadhaicheas
air an t-saoghal, ach esan a
tha creidsinn gur e Iosa Mac
Dhé.
6 Is e so esan a thàinig tre
uisge agus tre fhuil, Iosa
Criosd; cha'n e tre uisge a
mhàin, ach tre uisge agus
fuil: agus is e an Spiorad a
ni fianuis, do bhrìgh gur fìrinn
an Spiorad.
7 Oir tha triuir a tha dean-
amh fianuis air nèamh, an
t-Athair, am Focal, agus an

[2] *do-dheanta.*

Spiorad naomh: agus an
triuir sin is aon iad.
8 Agus tha triuir a tha
deanamh fianuis air an tal-
amh, an Spiorad, agus an
t-uisge, agus an fhuil: agus
thig an triuir sin r'a chéile
ann an aon.
9 Ma ghabhas sinn ri
fianuis dhaoine, 'si fianuis
Dé a's mò: oir is i so fianuis
Dé, a thug e mu thimchioll
a Mhic.
10 An ti a chreideas ann
am Mac Dhé, tha'n fhianuis
aige ann féin: an ti nach
creid Dia, rinn e breugaire
dheth, do bhrìgh nach do
chreid e an fhianuis a rinn
Dia mu thimchioll a Mhic.
11 Agus is i so an fhianuis,
gu'n d'thug Dia dhuinn beatha
mhaireannach: agus tha a'
bheatha so 'na Mhac.
12 An ti aig am bheil am
Mac, tha beatha aige: an ti
aig nach 'eil Mac Dhé, cha'n
'eil beatha aige.
13 Na nithe so sgrìobh mi
do 'ur n-ionnsuidh, a tha
creidsinn ann an ainm Mhic
Dhé; chum gu'm bi fios
agaibh gu bheil a' bheatha
mhaireannach agaibh, agus
chum gu'n creid sibh ann an
ainm Mhic Dhé.
14 Agus is e so an dòchas
a ta againn ann-san, ma dh'-
iarras sinn ni sam bith a réir
a thoile, gu'n éisd e ruinn.
15 Agus ma ta fhios againn
gu'n éisd e ruinn, ge b'e ni
a dh'iarras sinn, tha fhios
againn gu bheil ar n-iarrtuis
a dh'iarr sinn air againn.
16 Ma chi neach sam bith
a bhràthair a' peacachadh
peacaidh nach 'eil a chum
bàis, iarraidh e, agus bheir e
beatha dha, dhoibh-san nach
'eil a' peacachadh chum bàis.
Tha peacadh chum bàis ann:
a thaobh sin, cha'n 'eil mi
ag ràdh[1] gur còir dha guidh-
eadh.
17 Is peacadh gach uile
eucoir: agus tha peacadh ann
nach 'eil a chum bàis.
18 Tha fhios againn ge b'e
neach a ghineadh le Dia,
nach peacaich e; ach an ti
a ghineadh o Dhia, coimh-
ididh se e féin, agus cha
bhean an droch aon ris.
19 Tha fhios againn gur
ann o Dhia a tha sinne, agus
tha'n saoghal uile 'na luidhe
san olc.
20 Agus tha fhios againn
gu'n d'thàinig Mac Dhé, agus
gu'n d'thug e tuigse dhuinn,
chum gu'm b'aithne dhuinn
esan a ta fìor: agus tha sinne
ann-san a ta fìor, ann a Mhac
Iosa Criosd. Is e so an Dia
fìor, agus a' bheatha mhair-
eannach.
21 A chlann bheag, coimh-
idibh sibh féin o ìodholaibh.
Amen.

---

[1] *ni'n abram.*

DARA LITIR AN ABSTOIL

EOIN.

CAIB. I.

1 *Chomhairlich Eoin do mhnaoi òirdheirc àraidh agus d'a cloinn buanachadh anns a' chreidimh agus ann an gràdh Criosdaidh,* 8 *air eagal gu'n cailleadh iad duais na h-aidmheil a rinn iad roimh;* 10 *agus gun ghnothuch a bhi aca ris na mealltairibh sin nach toir fìor-theagasg Iosa Criosd leo d'an ionnsuidh.*

AN seanair chum na ban-tighearna taghta, agus chum a cloinne, a's ionmhuinn leam-sa anns an fhìrinn, agus cha'n ann leam-sa mhàin, ach leo-san uile mar an ceudna a ghabh eòlas air an fhìrinn;

2 Air son na fìrinn a tha 'na còmhnuidh annain-ne, agus a bhios maille ruinn gu bràth:

3 Gràs, tròcair, *agus* sìth gu robh maille ribh o Dhia an t-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd Mac an Athar, ann am fìrinn agus ann an gràdh.

4 Bha gàirdeachas mòr orm, do bhrìgh gu'n d'fhuair mi cuid do d' chloinn-sa ag imeachd anns an fhìrinn, a réir mar a fhuair sinne àithne o'n Athair.

5 Agus a nis guidheam ort, a bhan-tighearn, cha'n e mar gu'n sgrìobhainn àithne nuadh a d'ionnsuidh, ach *an àithne* a bha againn o thùs, gun gràdhaicheamaid a' chéile.

6 Agus is e so an gràdh, gu'n imicheamaid a réir 'àithneanta-san. 'S i so an àithne, mar a chuala sibh o thùs, gu'n imicheadh sibh innte.

7 Oir tha mòran mhealltairean air teachd a steach do'n t-saoghal, nach 'eil ag aideachadh gu bheil Criosd air teachd san fheòil. Is mealltair so agus ana-criosd.

8 Thugaibh aire dhuibh féin, nach caill sinn[1] na nithe sinn a shaothraich sinn[2], ach gu faigh sinn làn-duais.

9 Ge b'e neach a bhriseas *an lagh*, agus nach fan ann an teagasg Chriosd, cha'n 'eil Dia aige: an ti a dh'fhanas ann an teagasg Chriosd, tha araon an t-Athair agus am Mac aige.

10 Ma thig neach air bith do 'ur n-ionnsuidh, agus nach toir e an teagasg so leis, na gabhaibh e steach do *'ur* tigh, agus na abraibh ris, Gu ma subhach dhuit[3].

11 Oir ge b'e neach a their ris, Gu ma subhach dhuit, tha comh-pairt aige d'a dhroch oibribh.

12 Air dhomh mòran a bhi agam r'a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, cha b'àill leam

---

[1] *sibh.*
[2] *anns an do shaothraich sinn, air son an do shaothraich sinn, a bhuannaich sinn, a bhuannaich sibh.*
[3] *Gu'n soirbhichear leat.*

sgrìobhadh le paipeir agus dubh ; ach tha dòchas agam teachd do 'ur n-ionnsuidh, agus labhairt beul ri beul, chum gu'm bi ar gàirdeachas coimhlionta.

13 Tha clann do pheathar taghta a' cur fàilte ort. Amen.

TREAS LITIR AN ABSTOIL
EOIN.

CAIB. I.

1 *Mhol an t-abstol Gaius air son a dhiadhachd,* 5 *agus 'aoidheachd do'n fhìor luchd-teagaisg ;* 9 *agus air an làimh eile rinn e gearan air gnàthachadh mi-chàirdeil Dhiotrepheis uaibhrich ;* 11 *dh'innis e nach còir 'eisempleir-san a leantuinn ;* 12 *agus thug e teisteas sonraichte do'n deadh iomaradh a bha aig Demetrius.*

AN seanair chum Ghaiuis ghràdhaich, a's ionmhuinn leam san fhìrinn.

2 A *bhràthair* ghràdhaich, 'se mo ghuidheadh thaobh[1] gach uile ni gu'n soirbhicheadh leat agus gu'm biodh tu slàn, mar a ta soirbheachadh le t' anam.

3 Oir rinn mi gàirdeachas gu mòr 'nuair a thàinig na bràithrean, agus a rinn iad fianuis do'n fhìrinn a tha annad-sa [2], mar a ta thusa ag imeachd san fhìrinn.

4 Cha 'n 'eil gàirdeachas agam a's mò na bhi cluinntinn gu bheil mo chlann ag imeachd san fhìrinn.

5 A *bhràthair* ghràdhaich, is dìleas a ni thu gach ni a ta thu deanamh do na bràithribh, agus do choigrich ;

6 Muinntir a rinn fianuis air do ghràdh an làthair na h-eaglais : ma bheir thu air an aghaidh iad 'nan slighe mar is cubhaidh do Dhia, is maith a ni thu :

7 Oir chaidh iad a mach air sgàth 'ainme-san, gun ni air bith a ghabhail o na Cinnich.

8 Uime sin, tha e mar fhiachaibh oirnne gabhail r'an leithidibh sin, chum gu'm bitheamaid 'nar comhshaothraichibh do'n fhìrinn.

9 Sgrìobh mi [3] chum na h-eaglais : ach cha ghabh Diotrephes, leis am miann àrd-cheannas a bhi aige 'nam measg, ruinne.

10 Uime sin ma thig mi, cuiridh mi an cuimhne[4] 'oibre a ta e deanamh, a' bith-labhairt 'nar n-aghaidh le briathraibh aingidh[5] : agus cha leoir leis sin, ach ni mò a tha e féin, a' gabhail ris na bràthraibh, agus tha e a' bacadh na dream leis am b'àill, agus 'gan tilgeadh mach as an eaglais.

11 A *bhràthair* ghràdhaich,

---

[1] *roimh.* [2] *do t'fhìrinn-sa.*
[3] *Sgrìobhainn.* [4] *cuimhnichidh mi.*

[5] *naimhdeil, mì-runach.*

na lean an ni a ta olc, ach an ni a ta maith. An ti a ni maith, is ann o Dhia a ta e; ach an ti a ni olc, cha'n fhac e Dia.

12 Tha deadh theisteas air Demetrius o na h-uile, agus o'n fhìrinn féin: agus tha sinne *mar an ceudna* a' deanamh fianuis; agus tha fios agaibh gu bheil ar fianuis-ne fìor.

13 Bha mòran agam r'a sgrìobhadh, ach cha'n àill leam sgrìobhadh le dubh agus peann a d'ionnsuidh:

14 Ach tha dòchas agam t'fhaicinn gun dàil, agus labhraidh sinn beul ri beul. Sìth maille riut. Tha na càirdean a' cur fàilte ort. Cuir fàilte air na càirdibh air an ainm.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL

IUDAIS.

CAIB. I.

1 *Bhrosnuich an t-abstol luchd-aidmheil na creidimh gu bhi bunaiteach:* 4 *Tha luchd-teasgaisg bréige air teachd a steach 'nam measg chum am mealladh; agus tha peanas ro eagalach air ulluchadh fa chomhair na muinntir sin, air son an droch theagaisg agus an caithe-beatha mhi naomha, &c.*

IUDAS seirbhiseach Iosa Criosd, agus bràthair Sheumais, chum na dream a tha air an naomhachadh le Dia an t-Athair, agus air an coimhead le Iosa Criosd, air an gairm:

2 Gu robh tròcair, agus sìth, agus gràdh air am meudachadh dhuibh-sa.

3 A mhuinntir ionmhuinn, air dhomh an uile dhìchioll[1] a dheanamh chum sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh mu thimchioll na slàinte choitchionn[2], b'fheumail domh sgrìobhadh do bhur n-ionnsuidh, 'gur n-earalachadh[3] sibh a chathachadh gu dìchiollach air son a' chreidimh a thugadh aon uair do na naoimh.

4 Oir ghoid[4] daoine àraidh a steach, a dh'orduicheadh roimh[5] o shean chum an dìtidh so, *daoine* mi-dhiadhaidh, a' tionndadh gràis ar Dé-ne gu macnus, agus ag àicheadh Dhé, a's aon Uachdaran ann, agus ar Tighearna Iosa Criosd.

5 Uime sin is àill leam bhur cur an cuimhne, ged bha fhios agaibh aon uair[6] air so, cionnus an déigh do'n Tighearn am pobull a shaoradh á tìr na h-Eiphit, a sgrios e an déigh sin an dream nach do chreid.

6 Agus na h-aingil nach do ghléidh an ceud inbhe, ach a dh'fhàg an àite-còmh-

---

[1] *chabhag.* [2] *chumanta.*
[3] *a' cur impidh oirbh.* [4] *dh'eulaigh.*
[5] *a sgrìobhadh roimh.*
[6] *roimh.*

nuidh féin, choimhid e ann
an geimhlibh siorruidh fo
dhorchadas, fa chomhair
breitheanais an là mhòir.
7 Amhuil a ta Sodom agus
Gomorah, agus na bailte
mu'n cuairt orra, a thug iad
féin thairis do strìopachas air
a' mhodh cheudna, agus a
bha leantuinn feòla coimh-
ich, air an cur suas 'nam
ball-sampuill[1], a' fulang
dioghaltais teine shiorruidh.
8 Mar an ceudna fòs tha
an luchd-bruadair[2] sin a'
salachadh na feòla, a' dean-
amh tàir air uachdaranachd,
agus a' labhairt gu toibheum-
ach[3] air àrd-inbhibh.
9 Gidheadh cha do ghabh
Michael an t-àrd-aingeal,
'nuair a chathaich e an agh-
aidh an diabhuil, agus a rinn
e deasboireachd mu chorp
Mhaois, dànadas air casaid
thoibheumach a thoirt 'na
aghaidh, ach thubhairt e, Gu
cronuicheadh an Tighearn
thu.
10 Ach tha'n dream sin a'
labhairt gu toibheumach air
na nithibh[4] nach aithne
dhoibh: ach na nithe sin
a's aithne dhoibh air mhodh
nàdurra, mar ainmhidhibh
gun reusan, tha iad 'gan
truailleadh féin annta.
11 Is an-aoibhin doibh!
oir dh'imich iad ann an slighe
Chain, agus ruith iad gu
togarrach ann an seacharan
Bhalaaim air ghaol tuarasd-
ail, agus sgriosadh iad ann
an ana-cainnt cheannaircich
Chore.
12 Is smala iad sin ann
bhur cuirmibh gràidh, nuair
a tha iad air cuirmibh maille
ribh, 'gam beathachadh féin
gun eagal: *is* neòil *iad* gun
uisge, air an giùlan mu'n
cuairt le gaothaibh; craobhan
searg-mheasach, gun toradh;
dà uair marbh, air an spìon-
adh as am freumhaibh;
13 Garbh-thonna[5] na fairge,
a sgeitheas an nàire féin mar
chobhar; reulta seachranach,
d'am bheil duibhre an dorch-
adais gu siorruidh air a thasg-
aidh.
14 Agus rinn Enoch mar
an ceudna, an seachdamh
pearsa o Adhamh, fàidhead-
aireachd orra sin, ag ràdh,
Feuch, tha'n Tighearn a'
teachd le deich mìle d'a
naomhaibh[6],
15 A dheanamh breithean-
ais air na h-uile, agus chum
iadsan uile a tha mi-dhiadh-
aidh 'nam measg fhàgail ris,
a thaobh an uile ghnìomhara
mi-dhiadhaidh a rinn iad gu
mi-dhiadhaidh, agus a thaobh
an uile *bhriathar* cruaidhe, a
labhair peacaich mi-dhiadh-
aidh 'na aghaidh.
16 Is luchd cànrain agus
gearain an dream so, a tha 'g
imeachd a réir an ana-miann
féin; agus tha'm beul a'
labhairt *bhriathar* atmhor[7],
agus iad a' gabhail iongantais[8]
do phearsaibh dhaoine air
sgàth buannachd.
17 Ach cuimhnichibh-sa, a
mhuinntir mo ghràidh, na
focail a labhradh roimh le
abstolaibh ar Tighearna Iosa
Criosd;
18 Mar a thubhairt iad

[1] *'nan samhlachas.*
[2] *luchd-bruadair neòghlan.*
[3] *gu tàir-chainnteach, maslach.*
[4] *labhairt uilc mu na nithibh.*
[5] *Fiadh-thonna.*
[6] *le 'dheich mìltibh naomha.*
[7] *uaibhreach.*
[8] *a' toirt mòr-mheas.*

ribh, gu'm biodh anns an
aimsir dheireannaich luchd-
fanoid, a ghluaiseadh a réir
an ana-mianna mi-dhiadhaidh
féin.
19 'S iad sin an dream a
sgaras iad féin o *chàch*, coll-
aidh [1], gun an Spiorad aca.
20 Ach air bhi dhuibh-se,
a mhuinntir ionmhuinn, 'gur
togail féin suas ann bhur
creidimh ro naomha, a' dean-
amh urnuigh san Spiorad
naomh,
21 Coimhidibh sibh féin
ann an gràdh Dhé, le sùil ri
tròcair ar Tighearna Iosa
Criosd chum na beatha mair-
eannaich.

[1] *nàdurra, feòlmhor.*
[2] *a ta air a shalachadh leis an fheòil.*

22 Agus gabhaibh truas do
dhream àraidh, a' deanamh
eadar-dhealachaidh :
23 Agus tèarnaibh dream
eile le h-eagal, 'gan spìonadh
as an teine ; a' fuathachadh
eadhon an eudaich air am
bheil smal na feòla [2].
24 A nis dha-san a tha
comasach air bhur gleidheadh
o thuisleadh, agus *bhur* cur
gu neo-lochdach an làthair
a ghlòire le h-aoibhneas ro
mhòr.
25 Do'n Dia a ta mhàin
glic, ar Slànuighear, *gu robh*
glòir agus mòralachd, neart [3]
agus cumhachd, a nis agus
air feadh nan uile linn. Amen.

[3] *tighearnas, uachdaranachd.*

TAISBEAN

EOIN AN DIADHAIR.

CAIB. I.

1 *Sgrìobh Eoin a thaisbean chum seachd eaglaisean na h-Asia, a tha air an ciallachadh leis na seachd coinnleiribh òir.* 7 *Teachd Chriosd:* 14 *A chumhachd glòrmhor, agus a mhòralachd.*

TAISBEAN Iosa Criosd, a
thug Dia dha, a dh'-
fhoillseachadh d'a sheirbh-
isich nithe a's éigin teachd
gu crìch ann an ùine ghearr ;
agus chuir a teachdaireachd
uaith, agus le 'aingeal féin
dh'fhoillsich e *iad* d'a sheirbh-
iseach Eoin :
2 A rinn fianuis air focal
Dé agus air teisteas Iosa
Criosd, agus air gach ni a
chunnaic e.
3 *Is* beannaichte an ti a
leughas, agus iadsan a dh'-
éisdeas ri briathraibh na
fàidheadaireachd so, agus a
choimhideas na nithe a tha
sgrìobhta innte : oir tha'n
t-àm am fagus.
4 EOIN chum nan seachd
eaglaisean a ta san
Asia ; Gràs dhuibh, agus sìth
o'n Ti a ta, agus a bha, agus
a ta ri teachd ; agus o na
seachd spioradaibh a tha 'm
fianuis a righ - chaithreach-
san ;

5 Agus o Iosa Criosd, an fhianuis fhìor, an ceud-ghin o na marbhaibh, agus uachdaran rìghre na talmhainn: Dha-san a ghràdhaich sinn, agus a dh'ionnlaid sinn o ar peacaibh 'na fhuil féin,

6 Agus a rinn rìghre dhinn agus sagairt do Dhia agus d'a Athair-san; dhasan *gu robh* glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

7 Feuch, tha e teachd le neulaibh; agus chi gach sùil e, agus iadsan *mar an ceudna* a lot e[1]: agus ni uile threubha na talmhainn caoidh air a shon-san: gu ma h-amhluidh bhitheas. Amen.

8 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh, tha an Tighearn ag radh, a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd, an t-Uile-chumhachdach.

9 Bha mise Eoin, bhur dearbh-bhràthair, agus bhur companach[2] ann an àmhghar, agus ann an rìoghachd agus am foighidin Iosa Criosd, anns an eilean[3] ris an abrar Patmos, air son focail Dé, agus air son fianuis Iosa Criosd.

10 Bha mi san Spiorad air là an Tighearn, agus chuala mi air mo chùlaobh guth mòr, mar *ghuth* trompaid.

11 Ag ràdh, Is mise Alpha agus Omega, an ceud neach agus an neach deireannach: agus Sgrìobh-sa ann an leabhar an ni a chi thu, agus cuir *e* chum nan seachd eaglaisean a tha san Asia; chum Ephesuis, agus chum Smirna, agum chum Phergamois, agus chum Thiatira, agus chum Shardis, agus chum Philadelphia, agus chum Laodicea.

12 Agus thionndaidh mi a dh'fhaicinn a ghutha a labhair rium. Agus air tionndadh dhomh, chunnaic mi seachd coinnleirean òir;

13 Agus am meadhon nan seachd coinnleirean, *neach* cosmhuil ri Mac an duine, air an robh eudach a ràinig sìos gu 'shàilibh, agus crioslaichte[4] le crios òir mu 'chìochaibh.

14 *Bha* a cheann agus 'fholt geal mar oluinn ghil, mar shneachda; agus a shùilean mar lasair theine;

15 Agus a chosa cosmhuil ri umha[5] fìor-ghlan, mar gu'm bitheadh iad a' dearg-losgadh ann an àmhuinn; agus a ghuth mar thoirm mhòran uisgeachan.

16 Agus bha aige 'na làimh dheis seachd reultan: agus claidheamh geur dà fhaobhair a' teachd a mach as a bheul: agus *bha* a ghnùis mar a' ghrian a' dealrachadh 'na làn neart.

17 Agus an uair a chunnaic mi e, thuit mi sìos aig a chosaibh an riochd mairbh: agus chuir e a làimh dheas orm, ag ràdh rium, Na biodh eagal ort: is mise an ceud neach agus an neach deireannach.

18 *Is mise* an ti a ta beò, agus a bha marbh; agus, feuch, tha mi beò gu saoghal nan saoghal, Amen; agus tha iuchraiche ifrinn[6] agus a' bhàis agam.

---

1 *a throimh-lot, a shàth e troimh.*
2 *fear-comuinn.*
3 *oilean, innis.* 4 *criosraichte.*
5 *prais.*
6 *na h-uaighe, an t-saoghail ri teachd.*

19 Sgrìobh na nithe a chunnaic thu, agus na nithe a ta ann, agus na nithe a bhitheas an déigh so:

20 Rùn - dìomhair nan seachd reultan a chunnaic thu ann am làimh dheis, agus nan seachd coinnleirean òir. Is iad na seachd reultan, aingil nan seachd eaglaisean: agus is iad na seachd coinnleirean a chunnaic thu, na seachd eaglaisean.

CAIB. II.

1 Ciod a dh'àithneadh do Eoin a sgrìobhadh chum aingle, (is iad sin, ministeirean,) nan eaglaisean, 1 Ephesuis, 8 Smirna, 12 Phergamois, 18 Thiatira: agus ciod a ta air a mholadh, no a fhuaradh uireasbhuidheach annta-san.

CHUM aingil[1] eaglais Ephesuis, Sgrìobh; Is iad so na nithe a ta an ti a tha cumail nan seachd reultan 'na làimh dheis, a tha 'g imeachd ann am meadhon nan seachd coinnleirean òir, ag ràdh;

2 Is aithne dhomh t'oibre, agus do shaothair, agus t'fhoighidin, agus nach urrainn thu giùlan leo-san a tha olc; agus gu'n do dhearbh thu iadsan a their gur abstoil iad féin, agus nach eadh, agus gu'n d'fhuair thu iad breugach;

3 Agus gu'n do ghiùlain thu, agus gu bheil foighidin agad, agus air sgàth m'ainmesa gu'n d'rinn thu saothair, agus nach d'thug thu thairis.

4 Gidheadh, tha *ni - éigin* agam a' d' aghaidh, do bhrìgh gu'n do thréig thu do cheud ghràdh.

5 Cuimhnich uime sin cia uaith a thuit thu, agus gabh aithreachas, agus dean na ceud oibre; no thig mi ort gu grad, agus atharraichidh mi do choinnleir as 'àit, mur gabh thu aithreachas.

6 Ach a ta so agad, gur fuathach leat oibre nan Nicolaiteach, nithe mar an ceudna a's fuathach leam-sa.

7 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh; Do'n ti a bhuadhaicheas bheir mise r'a itheadh do chraoibh na beatha, a tha ann am meadhon phàrrais Dé.

8 Agus chum aingil eaglais Smirna, sgrìobh, Na nithe so a ta esan ag ràdh, an ti a's e'n ceud neach agus an neach deireannach, a bha marbh, agus a tha beò;

9 Is aithne dhomh t'oibre, agus t'àmhghar, agus do bhochdainn, (gidheadh a ta thu beartach[2],) agus *is aithne dhomh* toibheum na muinntir a their gur Iudhaich iad féin, agus nach eadh, ach sionagog Shàtain.

10 Na biodh eagal ort roimh aon do na nithibh sin a dh'fhuilingeas tu: feuch, tilgidh an diabhul cuid dhibh ann am prìosan, chum gu'n dearbhar sibh; agus bithidh àmhghar[3] agaibh rè dheich làithean: bi-sa fìrinneach gu bàs, agus bheir mise dhuit crùn na beatha.

11 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh: An ti a bheir buaidh, cha chiurrar leis an dara bàs e.

12 Agus chum aingil na h-eaglais a *ta* ann am Perga-

---

[1] *theachdair.* [2] *saoibhir.* [3] *trioblaid.*

mos, sgrìobh; Na nithe so a ta esan, aig am bheil an claidheamh geur dà fhaobhair, ag ràdh:

13 Is aithne dhomh t'oibre, agus c'àit am bheil thu a'd' chòmhnuidh, *eadhon* far *am bheil* caithir Shàtain: agus a ta thu a' cumail m' ainme-sa gu daingean, agus cha d' àicheadh thu mo chreidimh, eadhon anns na làithibh sin anns *an robh* Antipas 'na fhianuis[1] fhìrinneach dhomh, a mharbhadh 'nur measg, far am bheil Sàtan 'na chòmhnuidh.

14 Gidheadh, tha beagan agam a'd' aghaidh, do bhrìgh gu bheil agad an sin an dream a tha cumail teagaisg Bhalaaim, a theagaisg do Bhalac ceap-tuislidh a chur roimh chloinn Israeil, chum nithe a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh, agus strìopachas a dheanamh.

15 Is amhuil sin a ta agad mar an ceudna an dream a tha cumail teagaisg nan Nicolaiteach, ni a's fuathach leam-sa.

16 Dean aithreachas, no thig mi a d'ionnsuidh gu grad, agus cogaidh mi 'nan aghaidh le claidheamh mo bheòil.

17 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh: Do'n ti a bhuadhaicheas bheir mi r'a itheadh do'n mhana fholuichte, agus bheir mi dha clach gheal, agus air a' chloich ainm nuadh sgrìobhta, nach aithne do neach air bith, ach do'n ti a gheibh *i*.

18 Agus chum aingil na h-eaglais a *ta* ann an Tiatira, sgrìobh; Na nithe so tha Mac Dhé, aig am bheil a shùilean mar lasair theine, agus a chosan mar umha fìor-ghlan, ag ràdh;

19 Is aithne dhomh t'oibre, agus do ghràdh, agus do sheirbhis[2], agus *do* chreidimh, agus t'fhoighidin, agus t'oibre deireannach; gu *bheil iad* ni's mò na do cheud oibre.

20 Gidheadh, tha agam beagan do nithibh a'd' aghaidh, gu bheil thu a' fulang do'n mhnaoi sin Isebel, a tha 'g ràdh gur ban-fhàidh i féin, mo sheirbhisich a theagasg agus a mhealladh chum strìopachas a dheanamh, agus nithe a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh.

21 Agus thug mi dhi ùine gu aithreachas a ghabhail d'a strìopachas; agus cha do ghabh i aithreachas.

22 Feuch, tilgidh mi i ann an leabaidh, agus iadsan a tha deanamh adhaltrannais rithe ann an àmhghar mòr, mur gabh iad aithreachas d'an gnìomharaibh.

23 Agus marbhaidh mi a clann leis a' bhàs; agus bithidh fhios aig na h-eaglaisibh uile gur mise an ti sin a sgrùdas na h-àirnean agus na cridheachan: agus bheir mi do gach aon agaibh-sa a réir bhur n-oibre.

24 Ach ribhse a ta mi ag ràdh, agus ris a' chuid eile ann an Tiatira, Mheud aig nach 'eil an teagasg so, agus do nach b'aithne doimhneachda Shàtain, mar a their iad, cha chuir mi uallach eile oirbh;

---

[1] *'na mhairtireach.*

[2] *fhrithealadh, mhinistreileachd.*

25 Ach cumaibh gu daingean an ni a ta agaibh, gus an tig mi.

26 Agus an ti a bhuadhaicheas, agus a ghleidheas m'oibre gus a' chrìoch, dhasan bheir mi cumhachd os ceann nan Cinneach :

27 (Agus riaghlaidh e iad le slait iaruinn : mar shoithichibh creadha brisear 'nam bloighdibh iad :) amhuil a fhuair mise o m'Athair.

28 Agus bheir mi dha reult na maidne.

29 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. III.

1 *Tha aingeal eaglais Shardis air a chronachadh,* 3 *agus air earalachadh gu h-aithreachas.* 8 *Tha 'aingeal eaglais Philadelphia air a mholadh air son a dhìchiil agus 'fhoighidin.* 15 *Tha aingeal eaglais Laodicea air a chronachadh a chionn nach robh e fuar no teth.*

AGUS chum aingil na h-eaglais a *tha* ann an Sardis, sgrìobh ; Na nithe so a ta an ti aig am bheil seachd spiorada Dhé, agus na seachd reultan, ag ràdh ; Is aithne dhomh t'oibre, gu bheil ainm agad, gu bheil thu beò, gidheadh a ta thu marbh.

2 Bi faireil, agus neartaich na nithe a ta làthair, agus a ta ullamh gu bàsachadh[1] : oir cha d'fhuair mi t'òibre coimhlionta am fianuis Dé.

3 Cuimhnich uime sin cionnus a fhuair agus a chuala tu, agus gléidh[2], agus gabh aithreachas. Uime sin mur dean thu faire, thig mi ort mar ghaduiche, agus cha bhi fios agad ciod i an uair anns an tig mi ort.

4 Tha beagan ainmean agad eadhon ann an Sardis, nach do shalaich an eudach ; agus imichidh iad maille rium-sa ann an *culaidhibh* geala : oir is airidh[3] iad.

5 An ti a bheir buaidh, sgeadaichear e ann an eudach geal ; agus cha dubh mi mach 'ainm á leabhar na beatha, ach aidichidh mi 'ainm-san am fianuis m'Athar, agus am fianuis 'aingle-san.

6 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

7 Agus chum aingil na h-eaglais ann am Philadelphia, sgrìobh ; Na nithe so a ta an ti naomh ag ràdh, an ti fìor, an ti aig am bheil iuchair Dhaibhidh, an ti a dh'fhosglas, agus cha dùin neach air bith; agus a dhùineas, agus cha'n fhosgail neach air bith :

8 Is aithne dhomh t'oibre · feuch, chuir mi dorus fosgailte romhad, agus cha'n urrainn neach air bith a dhùnadh : oir a ta neart beag agad, agus ghléidh thu m'fhocal, agus cha d'àicheadh thu m'ainm.

9 Feuch, bheir mise *orrasan* do shionagog Shatain, (a tha 'g ràdh gur Iudhaich iad féin, agus nach eadh, ach a ta deanamh bréige,) feuch, bheir mise orra gu'n tig iad agus gu'n dean iad aoradh aig do chosaibh, agus gu'm bi fios aca gu'n do ghràdhaich mise thu.

---

[1] *agus neartaich a' chuid eile a ta ullamh gu bàsachadh.*

[2] *coimhid, cum gu teann.*

[3] *fiù.*

10 A chionn gu'n do ghléidh thu focal m' fhoighidin-sa, gleidhidh mise thusa mar an ceudna o uair a' bhuairidh, a thig air an t-saoghal uile, a dhearbhadh na muinntir sin a tha 'nan còmhnuidh air an talamh.

11 Feuch, tha mi a' teachd gu grad: dean greim daingean air na bheil [1] agad, chum nach glac neach oir bith do chrùn.

12 An ti a bheir buaidh, ni mi e 'na phost[2] ann an teampull mo Dhé, agus cha téid e ni's mò a mach as: agus sgrìobhaidh mi ainm mo Dhé air, agus ainm caithreach[3] mo Dhé, *a's i* Ierusalem nuadh, a thig a nuas o nèamh o m' Dhia: agus *sgrìobhaidh* mi m'ainm nuadh féin *air*.

13 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

14 Agus chum aingil na h-eaglais ann an Laodicea, sgrìobh; Nà nithe so a ta an Amen, an fhianuis dhìleas agus fhìrinneach, toiseach cruthachaidh Dhé, ag ràdh;

15 Is aithne dhomh t'oibre, nach 'eil thu aon chuid fuar no teth: b'fhearr leam gu'm bitheadh tu fuar no teth.

16 Uime sin do bhrìgh gu bheil thu meagh-bhlàth, agus nach 'eil thu aon chuid fuar no teth, sgeithidh mi thu mach as mo bheul.

17 Do bhrìgh gu bheil thu ag ràdh, Tha mi beartach, agus air fàs ann an saoibhreas, agus gun fheum agam air ni sam bith; agus gun fhios agad gu bheil thu dòruinneach[4], agus truagh, agus bochd, agus dall, agus lomnochd:

18 Comhairlicheam dhuit òr a cheannach uamsa, air a dhearbhadh san teine, chum gu'm bi thu saoibhir; agus eudach geal, chum gu'n còmhdaichear thu, agus nach bi nàire[5] do lomnochduidh follaiseach; agus ùng do shùile le sàbh-shùl[6], chum gur léir dhuit.

19 Mheud as is ionmhuinn leam, tha mi a' cronachadh agus a' smachdachadh; uime sin biodh agad-sa teas-ghràdh, agus dean aithreachas.

20 Feuch, tha mi a'm' sheasamh aig an dorus, agus a' bualadh: ma dh'éisdeas neach sam bith ri m' ghuth, agus gu'm fosgail e'n dorus, thig mi a steach d'a ionnsuidh, agus gabhaidh mi mo shuipeir maille ris, agus esan maille rium-sa.

21 Do'n ti a bhuadhaicheas bheir mi comas suidhe maille rium-sa air mo righ-chaithir, amhuil fòs a bhuadhaich mise, agus a shuidh mi maille ri m' Athair air a righ-chaithir-san.

22 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. IV.

1 *Chunnaic Eoin righ-chaithir Dhé ann am flaitheanas.* 4 *Na ceithir seanaire fichead.* 6 *Na ceithir bheathaiche làn do shùilibh air am beulaobh agus air an cùlaobh.* 10 *Thilg na seanairean sìos an*

[1] *ris an ni.* [2] *'na charragh.* [3] *baile.* [4] *iarganach, àmhgharach.*

[5] *gràineileachd.* [6] *fobhair-shùl, sùil-leigheas.*

crùin, agus rinn iad aoradh do'n ti a bha 'na shuidhe air an righ-chaithir.

AN déigh so dh'amhairc mi, agus, feuch, *bha* dorus fosgailte air nèamh; agus *bha* an ceud ghuth a chuala mi, mar *fhuaim* trompaid a' labhairt rium, ag ràdh, Thig a nìos an so, agus nochdaidh mise dhuit nithe a's éigin tachairt an déigh so.

2 Agus air ball bha mi san Spiorad: agus, feuch, bha righ-chaithir air a suidheachadh air nèamh, agus bha neach 'na shuidhe air an righ-chaithir.

3 Agus bha an ti a shuidh, r'a amharc air, cosmhuil ri cloich Iasper, agus Shardis: agus *bha* bogha-frois[1] timchioll na righ-chaithreach mu'n cuairt, cosmhuil, r'a fhaicinn, ri Emerald.

4 Agus timchioll na righ-chaithreach mu'n cuairt *bha* ceithir chaithriche fichead; agus air na caithrichibh chunnaic mi ceithir seanaire fichead 'nan suidhe, air an sgeadachadh ann an culaidhibh geala; agus bha ac' air an cinn crùin[2] òir.

5 Agus chaidh a mach as an righ-chaithir dealanaich, agus tairneanaich, agus guthanna: agus *bha* seachd lòchrain[3] theine a' dearg-lasadh am fianuis na righ-chaithreach, a's iad seachd spiorada Dhé.

6 Agus roimh an righ-chaithir *bha* fairge ghloine cosmhuil ri criostal: agus ann am meadhon na righ-chaithreach, agus mu'n cuairt do'n righ-chaithir, *bha* ceithir bheathaiche làn do shuilibh air am beulaobh agus air an cùlaobh.

7 Agus *bha* an ceud bheathach cosmhuil ri leòmhan, agus an dara beathach cosmhuil ri laogh, agus bha aig an treas beathach aghaidh mar dhuine, agus *bha* an ceathramh beathach cosmhuil ri iolair ag itealaich.

8 Agus aig na ceithir bheathaichibh, aig gach aon diubh fa leth, bha sè sgiathan mu'n cuairt da, agus *bha* iad làn do shùilibh an taobh a stigh; agus cha do sguir iad a là no dh'oidhche, ag ràdh, Naomh, naomh, naomh, an Tighearn Dia uile-chumhachdach, a bha, agus a ta, agus a bhitheas.

9 Agus an uair a thug na beathaiche sin glòir, agus urram, agus buidheachas do'n ti a bha 'na shuidhe air an righ-chaithir, a ta beò gu saoghal nan saoghal,

10 Thuit na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an ti a bha 'na shuidhe air an righ-chaithir, agus rinn iad aoradh dha-san a ta beò gu saoghal nan saoghal, agus thilg iad sìos an crùin an làthair na righ-chaithreach, ag ràdh,

11 Is airidh[4] thusa, a Thighearn, air glòir, agus urram, agus cumhachd fhaotainn; oir chruthaich thu na h-uile nithe, agus air son do thoile-sa tha iad, agus chruthaicheadh iad.

CAIB. V.

1 *An leabhar air a sheulachadh le seachd seulaibh,* 9 *a b'airidh a mhàin an t-Uan a mharbhadh air*

[1] *bogha-uisge.* [2] *corona.*

[3] *lamps.* Sasg. [4] *fiu.*

fhosgladh: uime sin thug na seanairean cliù dha, agus dh'-aidich iad gu'n do shaor e iad le 'fhuil féin.

AGUS chunnaic mi ann an làimh dheis[1] an ti a shuidh air an righ-chaithir, leabhar sgrìobhta san taobh a stigh dheth agus air a chùl-aobh, air a sheulachadh le seachd seulaibh.

2 Agus chunnaic mi aingeal treun a' gairm le guth àrd, Cò a's airidh air an leabhar fhosgladh, agus air a sheulachan fhuasgladh?

3 Agus cha robh aon neach air nèamh, no air thalamh, no fuidh'n talamh comasach air an leabhar fhosgladh, no sealltuinn air.

4 Agus ghuil mi gu mòr, do bhrìgh nach d' fhuaradh aon neach a b'airidh air an leabhar fhosgladh, agus a leughadh, no sealltuinn air.

5 Agus thubhairt aon do na seanairibh rium, Na guil: feuch, bhuadhaich an Leòmhan tha do threubh Iudah, Freumh Dhaibhidh, air an leabhar fhosgladh, agus a sheachd seulachan fhuasgladh.

6 Agus dh'amhairc mi, agus, feuch, ann am meadhon na righ-chaithreach, agus nan ceithir bheathaichean, agus ann am meadhon nan seanairean, Uan 'na sheasamh mar gu'm biodh e air a mharbhadh, aig an robh seachd adhaircean, agus seachd sùilean, a's iad seachd spiorada Dhé, a chuireadh a mach chum na talmhainn uile.

7 Agus thàinig e, agus ghlac e an leabhar á deas làimh an ti a bha 'na shuidhe air an righ-chaithir.

8 Agus an uair a ghlac e'n leabhar, thuit na ceithir bheathaichean, agus na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an Uain, agus aig gach aon diubh clàrsaichean, agus tùis-shoithichean òir làn do nithibh deadh-fhàile, nithe a's iad urnuighean nan naomh.

9 Agus sheinn iad òran nuadh, ag radh, Is airidh thusa air an leabhar a ghlacadh, agus a sheulachan fhosgladh, do bhrìgh gu'n do mharbhadh thu, agus gu'n do shaor thu sinne do Dhia le t'fhuil féin, as gach uile thréibh, agus theangaidh, agus shluagh, agus chinneach.

10 Agus gu'n d'rinn thu rìghrean dhinn agus sagairt do ar Dia: agus rìghichidh sinn air an talamh.

11 Agus dh'amhairc mi, agus chuala mi guth mhòran aingeal timchioll na righ-chaithreach, agus nam beathaichean, agus nan seanairean; agus b'e an àireamh deich mìle uair deich mìle, agus mìlte do mhìltibh;

12 Ag ràdh le guth àrd, Is airidh an t-Uan a chaidh mharbhadh, air cumhachd, agus saoibhreas, agus gliocas, agus neart, agus urram, agus glòir, agus moladh fhaotainn.

13 Agus chuala mi gach uile chreutair a ta air nèamh, agus air an talamh, agus fuidh'n talamh, agus a ta air a' chuan, agus na h-uile nithe a ta annta, ag ràdh, Moladh, agus urram, agus glòir, agus cumhachd, *gu robh* dha-san a ta 'na shuidhe air an righ-

[1] *air làimh dheis.*

chaithir, agus do'n Uan gu saoghal nan saoghal.

14 Agus thubhairt na ceithir bheathaiche, Amen. Agus thuit na ceithir seanaire fichead sìos, agus rinn iad aoradh dha-san a ta beò gu saoghal nan saoghal.

CAIB. VI.

1 *Fosgladh nan seula an ordugh, far am bheil fàidheadaireachd air a chur sìos mu thimchioll nithe gu deireadh an t-saoghail.*

AGUS chunnaic mi, 'nuair a dh'fhosgail an t-Uan aon do na seulaibh, agus chuala mi aon do na ceithir bheathaichibh ag ràdh, mar le fuaim tairneanaich, Thig agus faic.

2 Agus chunnaic mi, agus, feuch, each geal; agus bha aig an ti a shuidh air, bogha: agus thugadh dha crùn, agus chaidh e mach a' buadhachadh, agus chum gu buadhaicheadh e.

3 Agus an uair a dh'fhosgail e'n dara seula, chuala mi an dara beathach ag ràdh, Thig, agus faic.

4 Agus chaidh each eile mach, *a bha* dearg; agus thugadh *cumhachd* dha-san a shuidh air, chum sìth a thoirt o'n talamh, ionnus gu marbhadh iad a chéile: agus thugadh claidheamh mòr dha.

5 Agus an uair a dh'fhosgail e an treas seula, chuala mi an treas beathach ag ràdh, Thig, agus faic. Agus dh'amhairc mi, agus, feuch, each dubh, agus bha aig an ti a shuidh air, meidh[1] 'na làimh.

6 Agus chuala mi guth ann am meadhon nan ceithir bheathaichean ag ràdh, Tomhas cruithneachd air son peghinn, agus tri tomhasan eòrna air pheghinn; agus na dean cron air an oladh, no air an fhìon.

7 Agus an uair a dh'fhosgail e'n ceathramh seula, chuala mi guth a' cheathramh beathaich ag ràdh, Thig, agus faic.

8 Agus dh'amhairc mi, agus feuch each glas[2]; agus b'e ainm an ti a shuidh air, am Bàs, agus lean ifrinn[3] 'na chuideachd: agus thugadh dhoibh-san cumhachd air a' cheathramh cuid do'n talamh, a mharbhadh[4] le claidheamh, agus le gorta, agus le bàs[5], agus le fiadh-bheathaichibh na talmhainn.

9 Agus an uair a dh'fhosgail e an cùigeadh seula, chunnaic mi fuidh'n altair, anama na muinntir sin a mharbhadh air son focail Dé, agus air son na fianuis a chum iad:

10 Agus ghlaodh iad le guth mòr, ag ràdh, Cia fhad a bhitheas, O Thighearna naoimh agus fhìrinnich, gus an dean thu breitheanas, agus an dìol thu ar fuil-ne orrasan a ta 'nan còmhnuidh ar an talamh?

11 Agus thugadh do gach aon diubh trusgana fada geala, agus chaidh a ràdh[6] riu, iad a ghabhail fois fathast rè ùine bhig, gus am biodh an comh-sheirbhisich mar an ceudna, agus am bràithrean a rachadh a mharbhadh mar

---

[1] *toimhsean.* [2] *uaine.* [3] *an uaigh.*

[4] *chum marbhaidh air a' cheathramh cuid do'n talamh.* [5] *plàigh bhàsmhoir.* [6] *a dubhradh.*

a chaidh iadsan, air an coimh-
lionadh.

12 Agus dh'amhairc mi
nuair a dh'fhosgail e an
seathadh seula, agus, feuch,
bha crith mhòr thalmhainn
ann; agus dh'fhàs a' ghrian
dubh mar shaic-eudach roin,
agus dh'fhàs a' ghealach mar
fhuil.

13 Agus thuit reulta nèimh
air an talamh, mar a thilgeas
craobh-fhìge a fìgean an-
abaich, 'nuair a chrathar i le
gaoith mhòir.

14 Agus chaidh nèamh
thairis mar rola leabhair air
fhilleadh air a chéile; agus
dh'atharraicheadh gach beinn
agus eilean as an ionadaibh
féin:

15 Agus dh'fholaich rìghre
na talmhainn, agus na daoine
mòra, agus na daoine saoibhir,
agus na h-àrd-cheannardan,
agus na daoine cumhachdach,
agus gach tràill[1], agus gach
duine saor, iad féin ann an
uamhaibh agus ann an creag-
aibh nam beann;

16 Agus thubhairt iad ris
na sléibhtibh agus ris na
creagaibh, Tuitibh oirnne,
agus folaichibh sinn o ghnùis
an ti a tha 'na shuidhe air an
righ-chaithir, agus o fheirg
an Uain:

17 Oir thàinig là mòr
'fheirge-san; agus cò a dh'-
fheudas seasamh?

CAIB. VII.

1 *Chuir aingeal seula air seirbhisich Dhé 'nan eudanaibh.* 4 *Aireamh na muinntir a sheulaicheadh:* 5 *do threubhaibh Israeil fa leth àireamh shonruichte,* 9 *do gach cinneach eile cuideachd mhòr gun àireamh. a tha 'nan seasamh an làthair na righ-chaithreach, air an sgeadachadh ann an trusganaibh geala.*

AGUS an déigh nan nithe
sin, chunnaic mi ceithir
aingil 'nan seasamh air ceithir
oisinnibh na talmhainn, a'
cumail ceithir ghaothanna na
talmhainn, chum nach séid-
eadh a' ghaoth air an talamh,
no air an fhairge, no air aon
chraoibh.

2 Agus chunnaic mi aing-
eal eile ag éirigh o'n àird an
ear, aig an robh seula an Dé
bheò: agus ghlaodh e le guth
mòr ris na ceithir aingil, d'an
d'thugadh *cumhachd* cron a
dheanamh air an talamh
agus air an fhairge,

3 Ag ràdh, na deanaibh
dochann do'n talamh, no
do'n fhairge, no do na
craobhaibh, gus an cuir sinn
seula air seirbhisich ar Dé
air clàraibh an eudain.

4 Agus chuala mi àireamh
na dream a sheulaicheadh:
ceud agus dà fhichead agus
ceithir mìle, a sheulaicheadh
do uile threubhaibh chloinn
Israeil.

5 Do thréibh Iudah sheul-
aicheadh dà mhìle dheug.
Do thréibh Reubein sheul-
aicheadh dà mhìle dheug.
Do thréibh Ghad sheulaich-
eadh dà mhìle dheug.

6 Do thréibh Aseir sheul-
aicheadh dà mhìle dheug.
Do thréibh Nephtalim sheul-
aicheadh dà mhìle dheug.
Do thréibh Mhanaseis sheul-
aicheadh dà mhìle dheug.

7 Do thréibh Shimeoin
sheulaicheadh dà mhìle
dheug. Do thréibh Lebhi
sheulaicheadh dà mhìle
dheug. Do thréibh Isachair
sheulaicheadh dà mhìle
dheug.

1 *daor-òglach.*

8 Do thréibh Shabuloin sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Ioseiph sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Bheniamin sheulaicheadh dà mhìle dheug.

9 An déigh so dh'amhairc mi, agus, feuch, sluagh mòr nach robh neach sam bith comasach air àireamh, do na h-uile chinnich, agus threubhaibh, agus shluaghaibh, agus theangannaibh, 'nan seasamh an làthair na righ - chaithreach, agus an làthair an Uain, air an sgeadachadh le trusganaibh fada geala, agus pailm aca 'nan làmhaibh ;

10 Agus ghlaodh iad le guth àrd, ag ràdh, Slàinte do ar Dia-ne [1] a ta 'na shuidhe air an righ-chaithir, agus do'n Uan [2].

11 Agus sheas na h-aingil uile timchioll na righ-chaithreach, agus nan seanairean, agus nan ceithir bheathaichean, agus thuit iad air an aghaidh an làthair na righchaithreach, agus rinn iad aoradh do Dhia,

12 Ag ràdh, Amen : Moladh, agus glòir, agus gliocas, agus buidheachas, agus urram, agus cumhachd, agus neart *gu robh* do ar Dia-ne gu saoghal nan saoghal. Amen.

13 Agus fhreagair aon do na seanairibh, ag ràdh rium, Cò iad sin a ta air an sgeadachadh le trusganaibh fada geala? agus cia as a thàinig iad?

14 Agus thubhairt mi ris, A Thighearn, tha fhios agadsa. Agus thubhairt e rium, Is iad so iadsan a thàinig á h-àmhghar [3] mòr ; agus nigh iad an trusgain, agus rinn iad geal iad ann am fuil an Uain.

15 Uime sin tha iad an làthair righ-chaithreach Dhé, agus a'deanamh aoraidh dha a là agus a dh'oidhche 'na theampull : agus gabhaidh an ti a tha 'na shuidhe air an righ-chaithir còmhnuidh 'nam measg.

16 Cha bhi ocras orra tuilleadh, no tart ni's mò ; cha mhò a bhuaileas a' ghrian orra [4], no teas air bith.

17 Oir beathaichidh an t-Uan a tha am meadhon na righ - chaithreach iad, agus treòraichidh e iad gu beòthobraichibh uisge : agus tiormaichidh Dia gach deur o'n sùilibh.

CAIB. VIII.

1 *'Nuair a dh'fhosgladh an seachdamh seula,* 2 *chaidh seachd trompaidean a thoirt do sheachd aing libh:* 3 *Chuir aingeal eile tùis maille ri urnuighibh nan naomh air an altair òir.* 6 *Shéid ceithir dhiubh an trompaidean, agus lean plàighean mòra an lorg sin.*

AGUS an uair a dh'fhosgail e an seachdamh seula, bha tosd air nèamh mu thimchioll leth uaire.

2 Agus chunnaic mi na seachd aingil a sheas am fianuis Dé; agus thugadh dhoibh-san seachd trompaidean.

3 Agus thàinig aingeal eile, agus sheas e aig an altair, agus tùisear òir aige ; agus thugadh dha mòran tùise, chum gu'n tugadh se

[1] *o ar Dia-ne.* [2] *o'n Uan.* [3] *trioblaid.*

[4] *a thuiteas a' ghrian orra, a loisgeas a' ghrian iad.*

e[1] maille ri urnuighibh nan uile naomh air an altair òir a *bha*'n làthair na righ-chaith-reach.

4 Agus chaidh deatach na tùise suas maille ri urnuigh-ibh nan naomh, o làimh an aingil, an làthair Dhé.

5 Agus ghlac an t-aingeal an tùiseir, agus lìon se e le teine na h-altarach, agus thilg e air an talamh e: agus bha guthanna, agus tairnean-aich, agus dealanaich, agus crith-thalmhainn ann.

6 Agus dh'ulluich na seachd aingil aig an robh na seachd trompaidean iad féin, chum an séideadh.

7 Agus shéid an ceud aingeal, agus bha clocha-meallain[2] ann, agus teine air am measgadh le fuil, agus thilgeadh air an talamh iad; agus loisgeadh an treas cuid do na craobhaibh, agus am feur glas uile.

8 Agus shéid an dara aingeal, agus thilgeadh mar gu'm bu bheinn mhòr a' losg-adh le teine anns an fhairge: agus dh'fhàs an treas cuid do'n fhairge 'na fuil:

9 Agus fhuair an treas cuid do na creutairibh a bha anns an fhairge, aig an robh anam, bàs; agus mhilleadh[3] an treas cuid do na longaibh.

10 Agus shéid an treas aingeal, agus thuit reult mhòr o nèamh, a' dearg-lasadh mar lòchràn[4], agus thuit i air an treas cuid do na h-aimhnich-ibh, agus air na tobraichibh uisge;

11 Agus is e an t-ainm a ghoirear do'n reult Burmaid: agus rinneadh an treas cuid do na h-uisgeachaibh 'nam burmaid; agus fhuair mòran dhaoine bàs leis na h-uisg-eachaibh, do bhrìgh gu'n d'rinneadh searbh iad.

12 Agus shéid an ceath-ramh aingeal, agus bhuail-eadh an treas cuid do'n ghréin, agus an treas cuid do'n ghealaich, agus an treas cuid do na reultaibh; ionnus gu'n d'rinneadh an treas cuid diubh dorcha, agus nach do dhealraich an là rè an treas cuid dheth, no an oidhche air a' mhodh cheudna.

13 Agus dh'amhairc mi, agus chuala mi aingeal[5] ag itealaich ann am meadhon nèimh, ag ràdh le guth àrd, Is truagh, truagh, truagh, do luchd-àiteachaidh na talmh-ainn, air son guthanna eile trompaid nan tri aingeal a tha fathast gu séideadh!

CAIB. IX.

1 *Air séideadh do'n chùigeadh aing-eal, thuit reult o nèamh, d'am bheil iuchair sluichd an dubh-aigein air a tabhairt: dh'fhosgail e an t-slochd, agus thàinig locuist cosmhuil ri scorpionaibh a mach.* 12 *Tha a' cheud truaighe air dol thairis.* 13 *Chaidh an seathadh trompaid a shéideadh.*

AGUS shéid an cùigeadh aingeal a thrompaid, a-gus chunnaic mi reult a' tuiteam o nèamh chum na talmhainn: agus thugadh dha iuchair sluichd an dubh-aigein[6].

2 Agus dh'fhosgail e slochd an dubh-aigein, agus dh'éirich deatach as an t-slochd, mar dheataich àmh-

[1] *gu'n ofraileadh se* e.
[2] *cloich-shneachd.* [3] *sgriosadh.*

[4] *leus.* [5] *aon aingeal.*
[6] *an t-sluic gun aigeal, an t-sluichd an doimhne.*

uinn mhòir *theintich;* agus rinneadh a' ghrian agus an t-athar dorcha le deataich an t-sluichd.

3 Agus thàinig a mach as an deataich air an talamh locuist; agus thugadh cumhachd dhoibh, a réir mar a tha cumhachd aig scorpionaibh na talmhainn.

4 Agus chaidh a ràdh riu gun iad a dheanamh dochainn[1] air feur na talmhainn, no air ni sam bith glas, no air craoibh sam bith; ach air na daoinibh sin a mhàin aig nach 'eil seula Dhé air clàr an eudain.

5 Agus thugadh dhoibh, cha'n e gu marbhadh siad iad, ach gu'm biodh iad air am pianadh ré chùig mìosa: agus *bha* am pian cosmhuil ri péin scorpion, 'nuair a bhuaileas e duine.

6 Agus anns na làithibh sin iarraidh daoine am bàs, agus cha'n fhaigh iad e; agus bithidh déidh aca air bàsachadh, agus teichidh am bàs uatha.

7 Agus *bha* cruth nan locust cosmhuil ri h-eachaibh air an ulluchadh chum catha; agus *bha* air an cinn mar gu'm biodh crùin cosmhuil ri h-òr, agus *bha* an aghaidhean cosmhuil ri h-aghaidhibh dhaoine.

8 Agus bha folt orra cosmhuil ri folt bhan, agus bha am fiacla mar *fhiaclaibh* leòmhan.

9 Agus bha aca uchd-éididhean, mar uchd-éididhean iaruinn, agus *bha* fuaim an sgiathan mar fhuaim charbada mhòran each a' ruith chum catha.

10 Agus bha earbuill aca cosmhuil ri scorpionaibh; agus bha gathanna 'nan earblaibh: agus *b'e* an cumhachd daoine a chiurradh[2] rè chùig mìosa.

11 Agus bha righ aca os an ceann *eadhon* aingeal an dubh-aigein, agus *'se a's* ainm dha san Eabhra, Abadon, ach anns a' Ghréigis 'se a's ainm dha Apolion.

12 Chaidh aon truaighe thairis; feuch, tha dà thruaighe ri teachd fathast an déigh so.

13 Agus shéid an seathadh aingeal a thrompaid, agus chuala mi guth o cheithir adharcaibh na h-altair òir, a tha am fianuis Dé,

14 Ag ràdh ris an t-seathadh aingeal aig an robh an trompaid, Fuasgail na ceithir aingil a tha ceangailte aig an amhainn mhòir Euphrates.

15 Agus dh'fhuasgladh na ceithir aingil, a bha ulluichte fa chomhair uaire, agus là, agus mìosa, agus bliadhna, chum gu'm marbhadh iad an treas cuid do dhaoinibh.

16 Agus *b'e* àireamh armailtean a' mharc-shluaigh fichead mìle do dheich mìltibh: agus chuala mi an àireamh.

17 Agus mar so chunnaic mi na h-eich anns an taisbean, agus iadsan a shuidh orra, aig an robh uchd-éididhean do theine, agus do hiacint, agus do phronnusc[3]: agus *bha* cinn nan each mar chinn leòmhan; agus as am

[1] *dochair, cron.* [2] *a ghoirteachadh.*

[3] *ghronustal.*

beoil thàinig a mach teine,
agus deatach, agus pronnusc.

18 Leis na tri *plàighibh* so
mharbhadh an treas cuid do
dhaoinibh, leis an teine, agus
leis an deataich, agus leis a'
phronnusc, a chaidh a mach
as am beoil.

19 Oir tha an cumhachda
'nam beul, agus 'nan earb-
laibh: oir *bha* an earbuill
cosmhuil ri nathraichibh
nimhe, agus bha cinn aca,
agus leo sin ni iad dochann [1].

20 Agus cha do ghabh a'
chuid eile do na daoinibh,
nach do mharbhadh leis na
plàighibh sin, aithreachas do
oibribh an làmh, ionnus
nach deanadh iad aoradh
do dheamhnaibh, agus do
dhealbhaibh òir, agus airgid,
agus umha, agus cloiche, agus
fiodha; nach urrainn faicinn,
no cluinntinn, no imeachd :

21 Agus cha mhò a ghabh
iad aithreachas d'am mort-
aibh, no d'an druidheachd,
no d'an strìopachas, no d'an
gadachdaibh.

CAIB. X.

1 *Chunnaic Eoin aingeal treun aig an robh leabhar fosgailte 'na làimh:* 6 *neach a thug mionnan airsan a tha beò gu siorruidh, nach bi aimsir ni's mò ann.* 8 *Thugadh àithne do Eoin an leabhar a ghabhail agus itheadh.*

AGUS chunnaic mi aingeal
cumhachdach eile a'
teachd a nuas o nèamh, air
a sgeadachadh le neul, agus
bogha-frois [2] air a cheann, a-
gus 'aghaidh mar a' ghrian,
agus a chosa mar phuist
teine.

2 Agus bha aige 'na làimh
leabhran fosgailte: agus chuir
e a chos dheas air an fhairge,
agus *a chos* chlì air an tal-
amh,

3 Agus ghlaodh [3] e le guth
àrd, mar a bheuchdas leòmh-
an; agus an uair a ghlaodh
e, labhair seachd tairnean-
aich an guthanna féin.

4 Agus an uair a labhair
na seachd tairneanaich an
guthanna féin, bha mi dol a
sgrìobhadh: agus chuala mi
guth o nèamh, ag ràdh rium,
Seulaich na nithe a labhair
na seachd tairneanaich, agus
na sgrìobh iad.

5 Agus thog an t-aingeal,
a chunnaic mi 'na sheasamh
air a' mhuir, agus air an tal-
amh, a làmh gu nèamh,

6 Agus mhionnaich e air-
san a tha beò gu saoghal nan
saoghal, a chruthaich nèamh
agus na nithe a ta ann, agus
an talamh agus na nithe a ta
ann, agus an fhairge agus na
nithe a ta innte, Nach bi
aimsir ann ni's mò [4].

7 Ach ann an làithibh
gutha an t-seachdamh aingil,
'nuair a thòisicheas e air séid-
eadh, an sin gu'm biodh rùn-
dìomhair Dhé air a chrìoch-
nachadh, mar a dh'innis e
d'a sheirbhisich na fàidhean.

8 Agus labhair an guth,
a chuala mi o nèamh, rium a
rìs, agus thubhairt e, Imich,
glac an leabhran a tha fos-
gailte ann an làimh an aingil
a tha 'na sheasamh air an
fhairge, agus air an talamh.

9 Agus chaidh mi dh'ionn-
suidh an aingil, agus thubh-
airt mi ris, Thoir dhomh-sa
an leabhran: agus thubhairt
esan rium, Glac, agus ith
suas e; agus ni e do bhroinn

[1] *cron.* [2] *bogha-uisge.* [3] *dh'éigh.*

[4] *Nach bi'n aimsir ann fathast.*

searbh, ach bithidh e ann do bheul milis mar mhil.

10 Agus ghlac mi an leabhran á làimh an aingil, agus dh'ith mi suas e; agus bha e ann mo bheul milis mar mhil; agus an uair a dh'ith mi e, rinneadh mo bhrù searbh.

11 Agus thubhairt e rium, Is éigin duit a rìs fàidheadaireachd a dheanamh am fianuis shlògh, agus chinneach, agus theanganna, agus rìghre lìonmhor.

CAIB. XI.

Rinn an dà fhianuis fàidheadaireachd: 6 thugadh cumhachd dhoibh nèamh a dhruideadh, ionnus nach bi uisge ann: 7 ni am béisd cogadh 'nan aghaidh, agus marbhaidh e iad: 8 luidhidh iad gun an adhlac, 11 agus an déigh thri làithean agus leth là éiridh iad a rìs.

AGUS thugadh dhomh cuilc cosmhuil ri slait: agus sheas an t-aingeal, ag ràdh, Eirich, agus tomhais teampull Dhé, agus an altair, agus iadsan a tha deanamh aoraidh ann.

2 Ach fàg a mach a' chùirt a tha'n taobh a muigh do'n teampull, agus na tomhais i, oir thugadh i do na Cinnich: agus saltraidh iad fo'n cosaibh am baile[1] naomh rè dhà mhìos agus dhà fhichead.

3 Agus bheir mise *cumhachd* do m' dhithis fhianuisean, agus ni iad fàidheadaireachd rè mìle agus dà cheud agus tri fichead là, eudaichte ann an saic-eudach.

4 Is iad so an dà chrann oladh, agus an dà choinnleir a tha 'nan seasamh an làthair Dhé na talmhainn.

5 Agus ma chiurras neach air bith iad, théid teine a mach as am beul, agus claoidhidh e an naimhdean: agus ma chiurras neach air bith iad, is éigin dà bhi air a mharbhadh mar so.

6 Tha cumhachd aca so nèamh a dhùnadh, ionnus nach bi uisge ann, ann an làithibh am fàidheadaireachdsan: agus tha cumhachd aca air uisgeachaibh chum an tionndadh gu fuil, agus an talamh a bhualadh leis an uile phlàigh, co minic 's is toil leo.

7 Agus an uair a chrìochnaicheas iad am fianuis, ni am fiadh-bheathach[2] a dh'éireas as an t-slochd gun iochdar[3] cogadh 'nan aghaidh, agus bheir e buaidh orra, agus marbhaidh e iad.

8 Agus *bithidh* an cuirp mharbha *'nan luidhe* ann an sràid a' bhaile mhòir, ris an abrar gu spioradail Sodom agus an Eiphit, far mar an ceudna an do cheusadh ar Tighearn.

9 Agus chi *cuid* do na sluaghaibh, agus do threubhaibh, agus do theangannaibh, agus do chinnich, an cuirp mharbha rè thri làithean gu leth, agus cha leig iad an cuirp mharbha a chur ann an uaighibh.

10 Agus ni luchd-àiteachaidh na talmhainn gàirdeachas os an ceann, agus bithidh iad subhach, agus cuiridh iad tiodhlacan[4] dh'ionnsuidh a chéile; do bhrìgh gu'n do phian an dà fhàidh so iadsan a bha chòmhnuidh air an talamh.

[1] *a' chaithir.* [2] *am béisd.* [3] *gun aigeal.* [4] *gibhtean*

11 Agus an déigh thri làithean gu leth, chaidh Spiorad na beatha o Dhia a steach annta, agus sheas iad air an cosaibh; agus thuit eagal mòr orra-san a chunnaic iad.

12 Agus chual iad guth mòr o nèamh, ag ràdh riu, Thigibh a nìos an so. Agus chaidh iad suas do nèamh air neul; agus chunnaic an naimhdean iad.

13 Agus anns an uair sin féin bha crith mhòr thalmhainn ann, agus thuit an deicheamh cuid do'n bhaile[1], agus mharbhadh seachd mìle pearsa sa' chrith-thalmhainn[2]: agus ghabh a' chuid eile eagal, agus thug iad glòir do Dhia nèimh.

14 Chaidh an dara truaighe thairis: feuch, thig an treas truaighe gu h-aithghearr.

15 Agus shéid an seachdamh aingeal a thrompaid; agus bha guthanna mòra air nèamh, ag ràdh, Rinneadh rìoghachdan an t-saoghail *'nan rìoghachdaibh* do ar Tighearn, agus d'a Chriosd-san; agus bithidh e' na Righ gu saoghal nan saoghal.

16 Agus thuit na ceithir seanaire fichead, a bha 'nan suidhe air an caithrichibh am fianuis Dé, sìos air an aghaidh, agus rinn iad aoradh do Dhia,

17 Ag ràdh, Bheireamaid buidheachas duitse, O Thighearna Dhé uile-chumhachdaich, a ta, agus a bha, agus a bhitheas; air son gu'n do ghabh thu do chumhachd mòr a d'ionnsuidh, agus gu'n do rìghich thu.

18 Agus bha fearg air na cinnich, agus thàinig t'fhearg-sa, agus àm nam marbh gu'n tugtadh breth orra, agus gu'n tugadh tusa duais do d' sheirbhisich na fàidhean, agus do na naoimh, agus dhoibh-san air am bheil eagal t'ainme, do na big agus do na mòir, agus gu sgriosadh tu iadsan a sgriosas[3] an talamh.

19 Agus dh'fhosgladh teampull Dé air nèamh, agus chunncas ann a theampull àirc a' choimhcheangail: agus bha dealanaich, agus guthanna, agus tairneanaich, agus crith-thalmhainn, agus clocha meallain mòra ann.

CAIB. XII.

1 *Tha bean a bha sgeadaichte leis a' ghréin ri saothair-chloinne:* 4 *tha 'n dragon mòr dearg 'na sheasamh fa comhair, ullamh gus a leanabh a shlugadh suas.* 6 *'Nuair a dh'aiseadadh i, theich i do'n fhasach.* 7 *Chog Michael agus 'aingil an aghaidh an dragoin.*

AGUS chunncas iongantas mòr air nèamh, bean air a sgeadachadh leis a'ghréin, agus a' ghealach fuidh a cosaibh, agus air a ceann crùn do dhà reult dheug.

2 Agus air dhi bhi torrach, ghlaodh i ri saothair-chloinne, agus bha i air a pianadh chum a h-aisead.

3 Agus chunncas iongantas eile air nèamh, agus, feuch, dragon[4] mòr dearg, aig an robh seachd cinn, agus deich adhaircean, agus air a chinn seachd crùin.

---

[1] *chaithir.* [2] *leis a' chrith-thalmhainn.*

[3] *thruailleas.* [4] *uabheist.*

4 Agus tharruing 'earball
an treas cuid do reultaibh
nèimh, agus thilg e iad chum
na talmhainn : agus sheas an
dragon fa chomhair na mnà,
a bha ullamh gu bhi air a h-
aisead, chum a leanabh a
shlugadh suas 'nuair a bheir-
eadh i e.
5 Agus rug i leanabh mic,
a bha gus na cinnich uile a
riaghladh le slait iaruinn:
agus thogadh a leanabh suas
chum Dhé, agus *chum* a righ-
chaithreach-san.
6 Agus theich a' bhean
do'n fhàsach, far am bheil
aice ionad air ulluchadh le
Dia, chum gu'm biodh i air
a beathachadh an sin rè mìle,
agus dà cheud *agus* tri fich-
ead là.
7 Agus bha cogadh air
nèamh ; rinn Michael agus
'aingil cogadh an aghaidh an
dragoin ; agus chog an dragon
agus 'aingil féin ;
8 Agus cha d'thug iad
buaidh, cha mhò a fhuaradh
an àite ni's mò air nèamh.
9 Agus thilgeadh a mach
an dragon mòr, an t-seann
nathair sin, ris an abrar an
diabhul agus Sàtan, a tha
mealladh an t-saoghail uile:
thilgeadh a mach e chum na
talmhainn, agus thilgeadh a
mach 'aingil maille ris.
10 Agus chuala mi guth
mòr ag ràdh air nèamh, A
nis tha slàinte agus neart,
agus rìoghachd ar Dé-ne,
agus cumhachd a Chriosd air
teachd ; oir thilgeadh sìos
fear-casaid ar bràithrean, a
bha 'gan casaid an làthair
ar Dé-ne a là agus a dh'-
oidhche.

11 Agus thug iad buaidh
air tre fhuil an Uain, agus
tre fhocal am fianuis-san ,
agus cha do ghràdhaich iad
an anama féin gu bàs.
12 Uime sin biodh gàird-
eachas oirbh, O a nèamha,
agus oirbhse a tha 'nur còmh-
nuidh annta. An-aoibhin
do luchd-àiteachaidh na tal-
mhainn, agus na fairge ! oir
thàinig an diabhul a nuas
do 'ur n-ionnsuidh, agus
fearg ro mhòr air, do bhrìgh
gur fiosrach e nach 'eil aige
ach ùine ghearr.
13 Agus an uair a chunn-
aic an dragon gu'n do thilg-
eadh e chum na talmhainn,
rinn e geur-leanmhuinn air a'
mhnaoi a rug an *leanabh* mic.
14 Agus do'n mhnaoi thug-
adh dà sgéith iolaire mòire,
chum gu'n rachadh i air
itealaich leo do'n fhàsach,
chum a h-ionaid féin ; far am
bheil i air a h-altrum rè
aimsir, agus aimsirean, agus
leth-aimsir [1], o aghaidh na
nathrach.
15 Agus thilg an nathair
as a beul uisge mar thuil, an
déigh na mnà, chum gu'n
tugadh i oirre bhi air a giùlan
air falbh leis an t-sruth.
16 Agus rinn an talamh
còmhnadh ris a' mhnaoi ; a-
gus dh'fhosgail an talamh a
bheul, agus shluig e suas an
tuil, a thilg an dragon as a
bheul.
17 Agus bha fearg air an
dragon ris a' mhnaoi, agus
chaidh e dheanamh cogaidh
ris a' chuid eile d'a sliochd, a
tha coimhead [2] àitheanta Dhé,
agus aig am bheil fianuis Iosa
Criosd.

[1] *àm, àgus amanna, agus leth-àm.*

[3] *ghleidheadh.*

CAIB. XIII.

1 Dh'éirich fiadh-bheathach as an fhairge le seachd cinn agus deich adhaircean: dha-san thug an dragon a chumhachd. 11 Thàinig fiadh-bheathach eile a nìos as an talamh, 14 agus thug e fa'near dealbh bhi air a dheanamh do'n cheud fhiadh-bheathach, 15 agus gu'n deanadh daoine aoradh dha, 16 agus gu'n gabhadh iad a chomhara.

AGUS sheas mi air gain-
eimh na fairge, agus
chunnaic mi fiadh-bheath-
ach [1] ag éirigh suas as an
fhairge, aig an robh seachd
cinn, agus deich adhaircean,
agus air 'adharcaibh deich
crùin, agus air a chinn ainm
toibheim [2].
2 Agus bu chosmhuil am
fiadh-bheathach a chunnaic
mi ri leopard, agus bha a
chosan mar *chosaibh* math-
ghamhna, agus a bheul mar
bheul leòmhain: agus thug
an dragon a neart, agus a
chaithir [3], agus cumhachd
mòr dha.
3 Agus chunnaic mi aon
d'a chinn mar gu'm biodh e
air a lotadh gu bàs; agus
leighiseadh a lot [4] bàsmhor:
agus ghabh an talamh uile
iongantas an déigh an fhiadh-
bheathaich.
4 Agus rinn iad aoradh
do'n dragon, a thug a chumh-
achd do'n fhiadh-bheathach:
agus rinn iad aoradh do'n
fhiadh-bheathach, ag ràdh,
Cò a ta cosmhuil ris an
fhiadh-bheathach? Cò a ta
comasach air cogadh a dhean-
amh 'na aghaidh?
5 Agus thugadh dha beul
a' labhairt nithe mòra, agus
thoibheum; agus thugadh
cumhachd dha cogadh a
dheanamh ré dhà mhìos agus
dà fhichead.
6 Agus dh'fhosgail e 'bheul
ann an toibheum an aghaidh
Dhé, chum toibheum a thoirt
d'a ainm, agus d'a phàilliun [5],
agus do'n dream a ta 'nan
còmhnuidh air nèamh.
7 Agus thugadh dha cog-
adh a dheanamh an aghaidh
nan naomh, agus buaidh a
thoirt orra: agus thugadh
dha cumhachd os ceann gach
uile thréibh, agus theangaidh,
agus chinnich.
8 Agus ni iadsan uile, a
tha 'nan còmhnuidh air an
talamh, aoradh dha, aig nach
'eil an ainmean sgrìobhta ann
an leabhar beatha an Uain, a
mharbhadh o thoiseach an t-
saoghail.
9 Ma tha cluas aig neach
air bith, éisdeadh e.
10 Ma bheir neach air bith
am braighdeanas, théid e
féin am braighdeanas: ma
mharbhas neach air bith lei
a' chlaidheamh, is éigin e
féin bhi air a mharbhadh lei
a' chlaidheamh. Is ann an
so a ta foighidin agus creid
imh nan naomh.
11 Agus chunnaic mi fiadh
bheathach eile ag éirigh as a
talamh; agus bha aige d
adhairc cosmhuil ri uan, agu
labhair e mar dhragon.
12 Agus tha e a' cur a
gnìomh cumhachd a' cheu
fhiadh-bheathaich uile 'n
fhianuis, agus tha e toirt a
an talamh, agus orra-san
tha 'nan còmhnuidh ann, aor
adh a dheanamh do'n cheu
fhiadh-bheathach, aig a

[1] *béist.*
[2] *ainmean Dia-mhaslachaidh.*
[3] *a righ-chaithir.*
[4] *a chneadh.*
[5] *thabernacal.*

robh a lot bàsmhor air a
leigheas.
13 Agus tha e a' deanamh
chomhara mòra, ionnus gu
bheil e toirt air teine teachd
a nuas o nèamh air an tal-
amh, ann am fianuis dhaoine.
14 Agus tha e 'a mealladh
na dream a tha 'nan còmh-
nuidh air an talamh, leis na
comharaibh sin a thugadh
dha a dheanamh an làthair
an fhiadh-bheathaich, ag
ràdh ri luchd-àiteachaidh na
talmhainn, ìomhaigh a dhean-
amh do'n bheathach aig an
robh an lot claidheimh, agus
a bha beò.
15 Agus thugadh cumh-
achd dha beatha [1] a thoirt do
ìomhaigh an fhiadh-bheath-
aich, ionnus gu'n labhradh
ìomhaigh an fhiadh-bheath-
aich, agus gu'n tugadh e
fa'near gu'm biodh a mheud
as nach deanadh aoradh do
ìomhaigh an fhiadh-bheath-
aich, air am marbhadh.
16 Agus tha e toirt air na
h-uile *dhaoine*, araon beag
agus mòr, saoibhir agus
daoibhir [2], saor agus daor,
comhara a ghabhail air an
làimh dheis, no air clàr an
eudain;
17 Agus nach feudadh
neach sam bith ceannach no
reic, ach esan aig am biodh
an comhara, no ainm an
fhiadh-bheathaich, no àir-
eamh 'ainme.
18 An so tha gliocas. An
ti aig am bheil tuigse, àirmh-
eadh [3] e àireamh an fhiadh-
bheathaich: oir is àireamh
duine e; agus is e 'àireamh
sè ceud agus tri fichead agus
sè.

[1] spiorad. [2] bochd. [3] cunntadh.

CAIB. XIV.

1 An t-Uan 'na sheasamh air sliabh Shioin maille r'a chuideachd. 6 Tha aingeal a' searmonachadh an t-soisgeil. 8 Tuiteam Bhabiloin. 15 Foghara an t-saoghail agus cur a' chorrain ann. 20 Foghara agus preas-fìona feirge Dhé.

AGUS dh'amhairc mi, a-
gus, feuch, Uan 'na
sheasamh air sliabh Shioin,
agus maille ris ceud agus dà
fhichead agus ceithir mìle,
aig an robh ainm 'Athar-san
sgrìobhta air clàr an eudain.
2 Agus chuala mi guth o
fhlaitheanas, 'mar fhuaim
mhòran uisgeacha, agus mar
fhuaim tairneanaich mhòir;
agus chuala mi fuaim chlàrs-
airean, a' deanamh ciùil le'n
clàrsaichibh féin:
3 Agus sheinn iad mar
gu'm b'òran nuadh e an làth-
air na righ-chaithreach, agus
an làthair nan ceithir bheath-
aichean, agus nan seanair-
ean: agus cha b'urrainn
neach sam bith an t-òran sin
fhòghlum, ach an ceud agus
dà fhichead agus na ceithir
mìle, a shaoradh [4] o'n talamh.
4 Is iad so an dream nach
do shalaicheadh le mnàibh;
oir is òighean iad: is iad so
an dream a tha leantuinn an
Uain ge b'e àit an téid e:
shaoradh iad so o mheasg
dhaoine, 'nan ceud thoradh
do Dhia, agus do'n Uan.
5 Agus 'nam beul cha
d' fhuaradh cealg; oir tha
iad gun lochd [5] an làthair
righ-chaithreach Dhé.
6 Agus chunnaic mi aing-
eal eile ag itealaich ann am
meadhon nèimh, aig an robh
an soisgeul siorruidh r'a
shearmonachadh dhòibh-san

[4] cheannaicheadh. [5] gun smal.

a tha 'nan còmhnuidh air an talamh, agus do gach uile chinneach, agus thréibh, agus theangaidh, agus shluagh.

7 Ag ràdh le guth àrd, Biodh eagal Dé oirbh, agus thugaibh glòir dha; oir thàinig uair a bhreitheanais: agus deanaibh aoradh dha-san a rinn nèamh, agus talamh, agus an fhairge, agus na tobair uisge.

8 Agus lean aingeal eile, ag ràdh, Thuit, thuit Babilon, am baile mòr[1] sin, do bhrìgh gu'n d'thug i air gach uile chinneach òl do fhìon feirge a strìopachais.

9 Agus lean an treas aingeal ad, ag ràdh le guth àrd, Ma ni neach air bith aoradh do'n fhiadh-bheathach, agus d'a ìomhaigh, agus ma ghabhas e a chomhara air clàr 'eudain, no air a làimh,

10 Olaidh esan do fhìon feirge Dhé, a tha air a dhòrtadh gun mheasgadh, ann an cupan 'fheirge-san; agus bithidh e air a phianadh le teine agus pronnusc, am fianuis nan aingeal naomha, agus am fianuis an Uain.

11 Agus bithidh deatach am péine-san ag éirigh suas gu saoghal nan saoghal: agus cha'n 'eil fois sam bith a là no dh'oidhche aca-san a ni aoradh do'n fhiadh-bheathach agus d'a ìomhaigh, no aig neach air bith a ghabhas comhara 'ainmesan.

12 An so tha foighidin nan naomh: an so *tha*'n dream a choimhideas àitheanta Dhé, agus creidimh Iosa.

13 Agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh rium, Sgrìobh, *Is* beannaichte na mairbh a gheibh bàs san Tighearn, á so a mach: Seadh, a ta an Spiorad ag ràdh, chum gu faigh iad fois o'n saothair; agus leanaidh an oibre iad.

14 Agus dh'amhairc mi, agus, feuch, neul geal, agus air an neul *neach* 'na shuidhe cosmhuil ri Mac an duine, aig an robh crùn òir air a cheann, agus corran geur 'na làimh.

15 Agus thàinig aingeal eile mach as an teampull, a' glaodhaich le guth àrd ris an ti a bha 'na shuidhe air an neul, Sàth a steach do chorran, agus buain: oir thàinig àm dhuit buain; oir tha foghar na talmhainn abuich.

16 Agus shàth an ti a bha 'na shuidhe air an neul, a chorran san talamh; agus bhuaineadh an talamh.

17 Agus thàinig aingeal eile mach as an teampull a ta air nèamh, agus corran geur aige-san mar an ceudna.

18 Agus thàinig aingeal eile mach o'n altair, aig an robh cumhachd os ceann teine, agus ghlaodh e le glaodh àrd ris an ti aig an robh an corran geur, ag ràdh, Sàth a steach do chorran geur, agus cnuasaich baguidean[2] fìonain na talmhainn: oir a ta a fìon-dhearcan làn abuich.

19 Agus shàth an t-aingeal a chorran san talamh, agus chnuasaich e fìonain na talmhainn, agus thilg e i ann am fìon-amar mòr feirge Dhé.

20 Agus shaltradh am

[1] *a' chaithir mhòr.*

[2] *triopuill.*

fìon-amar an taobh a muigh
do'n bhaile, agus thàinig fuil
a mach as an fhìon-amar, gu
sréin nan each, feadh mhìle
agus shè ceud stàid[1].

CAIB. XV.

1 *Na seachd aingil leis na seachd plàighibh deireannach.* 3 *Oran na muinntir a bhuadhaicheas air an fhiadh-bheathach.* 7 *Na seachd soithiche làn do fheirg Dhé.*

AGUS chunnaic mi comh-
ara eile air nèamh, mòr
agus iongantach, seachd aingil
aig an robh na seachd plàigh-
ean deireannach; oir annta
so tha fearg Dhé air a coimh-
lionadh.
2 Agus chunnaic mi mar
gu'm b'fhairge ghloine, air
a measgadh le teine; agus
iadsan a thug buaidh air an
fhiadh-bheathach, agus air
'ìomhaigh, agus air a chomh-
ara, *agus* air àireamh 'ainme,
'nan seasamh air an fhairge
ghloine, agus clàrsaiche Dhé
aca.
3 Agus tha iad a' seinn
òrain Mhaois[2] òglaich Dhé,
agus òrain an Uain, ag ràdh,
Is mòr, agus *is* iongantach
t'oibre, a Thighearna Dhé
uile-chumhachdaich; *is* ceart
agus *is* fìor do shlighean-sa,
a Righ nan naomh.
4 Cò air nach biodh eagal
romhad, O Thighearn, agus
nach tugadh glòir do t'ainm?
oir *is tusa* a mhàin *a ta*
naomh: oir thig na h-uile
chinnich, agus ni iad aoradh
ann do làthair; do bhrìgh gu
bheil do bhreitheanais air an
deanamh follaiseach.
5 Agus an déigh so dh'amh-
airc mi, agus, feuch, dh'-
fhosgladh teampull pàilliuin
na fianuis air nèamh.
6 Agus thàinig a mach as
an teampull na seachd aingil,
aig an robh na seachd plàigh-
ean air an sgeadachadh le
lìon-eudach glan agus deal-
rach[3], agus air an crioslach-
adh[4] mu'n uchd le criosaibh
òir.
7 Agus thug aon do na
ceithir bheathaichibh do na
seachd aingil seachd soith-
ichean òir, làn do fheirg an
Dé a ta beò gu saoghal nan
saoghal.
8 Agus lìonadh an teampull
le deataich o ghlòir Dhé, agus
o 'chumhachd-san; agus cha
b'urrainn neach sam bith dol
a stigh do'n teampull, gus am
biodh seachd plàighean nan
seachd aingeal air an coimh-
lionadh.

CAIB. XVI.

1 *Dhòirt na h-aingil a mach an soithiche làn do fheirg:* 6 *Na plàighean a tha leantuinn air sin.* 15 *Thig Criosd mar ghaduiche: is beannaichte iadsan a ni faire.*

AGUS chuala mi guth mòr
as an teampull, ag ràdh
ris na seachd aingil, Imichibh,
agus taomaibh soithiche feirge
Dhé air an talamh.
2 Agus dh'imich an ceud
aingeal, agus thaom e a shoith-
each air an talamh; agus
dh'éirich droch neasgaid
nimhneach air na daoinibh
sin aig an robh comhara an
fhiadh-bheathaich, agus *orra-
san* a rinn aoradh d'a ìomh-
aigh.
3 Agus thaom an dara
aingeal a shoitheach san
fhairge; agus rinneadh i

[1] *i. e. an t-ochdamh cuid do mhìle fearainn.*

[2] *chan iad laoidh Mhaois.*
[3] *geal.* [4] *air an criosrachadh.*

mar fhuil *duine* mhairbh: agus fhuair gach anam beò bàs anns an fhairge.

4 Agus thaom an treas aingeal a shoitheach anns na h-aimhnichibh agus anns na tobraichibh uisge; agus rinneadh iad 'nam fuil.

5 Agus chuala mi aingeal nan uisgeacha ag ràdh, Is cothromach thusa, O Thighearn, a ta, agus a bha, agus a bhitheas, do bhrìgh gu'n d' thug thu breth air an dòigh so:

6 Oir dhòirt iadsan fuil naomh agus fhàidhean, agus thug thusa dhoibh fuil r'a h-òl; oir is toillteanach iad.

7 Agus chuala mi neach eile o'n altair ag ràdh, Seadh, a Thighearna Dhé uile-chumhachdaich, *is* fìor agus cothromach do bhreitheanais.

8 Agus thaom an ceathramh aingeal a shoitheach air a' ghréin; agus thugadh *cumhachd* dha daoine a phianadh le h-ainteas teine.

9 Agus bha daoine air an losgadh le teas mòr, agus thug iad toibheum do ainm Dhé, aig am bheil cumhachd air na plàighibh sin: agus cha d'rinn iad aithreachas, chum glòir a thoirt dha-san.

10 Agus thaom an cùigeadh aingeal a shoitheach air righ-chaithir an fhiadh-bheathaich; agus rinneadh a rìoghachd dorcha; agus chagainn *daoine* an teanganna tre phéin,

11 Agus thug iad toibheum[1] do Dhia nèimh air son am pianta agus an creuchda, agus cha do ghabh iad aithreachas d'an gnìomharaibh.

12 Agus thaom an seathadh aingeal a shoitheach air an amhainn mhòir Euphrates; agus thiormaicheadh a h-uisge, chum gu'n ulluichteadh slighe rìghrean na h-àirde 'n ear.

13 Agus chunnaic mi *teachd* a mach á beul an dragoin, agus á beul an fhiadh-bheathaich, agus á beul an fhàidh-bhréige, tri spiorada neòghlan, cosmhuil ri losguinn.

14 Oir is iad *sin* spiorada dheamhan, a' deanamh chomhara, a tha dol a mach chum rìghre na talmhainn, agus an domhain uile, gu'n cruinneachadh chum catha là mhòir sin an Dé uile-chumhachdaich.

15 Feuch, a ta mi a' teachd mar ghaduiche. *Is* beannaichte esan a ni faire, agus a ghleidheas 'eudach, chum nach imich e lomnochd, agus nach faic *daoine* a nàire.

16 Agus chruinnich e iad r'a chéile chum ionaid ris an abrar san Eabhra, Armagedon.

17 Agus thaom an seachdamh aingeal a shoitheach san athar[2]; agus thàinig guth mòr a mach á teampull nèimh, o'n righ-chaithir, ag ràdh, Tha e deanta.

18 Agus bha guthanna, agus tairneanaich, agus dealanaich ann; agus bha crith mhòr thalmhainn ann, nach robh a leithid ann o bha daoine air an talamh, a samhuil do chrith-thalmhainn co mhòr.

19 Agus bha am baile mòr[3] air a roinn 'na thri earrannaibh, agus thuit bailtean nan cinneach: agus

[1] *masladh.* [2] *aidhear.* [3] *a' chaithir mhòr.*

thàinig Babilon mhòr an uimhne an làthair Dhé, a thoirt di copan fìona fraoich 'fheirge[1].

20 Agus theich gach uile eilean as, agus cha d'fhuaradh na beannta.

21 Agus thàinig clacha-meallain mòra[2] a nuas o nèamh air daoinibh, *gach clach* co throm ri talann: agus thug daoine toibheum do Dhia, air son plàigh nan clacha-meallain; oir bha am plàigh-san ro mhòr.

CAIB. XVII.

1 *Tha bean air a sgeadachadh le purpur agus scarlaid, agus copan òir 'na làimh, 'na suidh air an fhiadh-bheathach,* 5 *neach a's i Babilon mhòr, màthair nan gràineileachd.* 9 *Eadar-mhìneachadh nan seachd ceann,* 12 *agus nan deich adhaircean.*

AGUS thàinig aon do na seachd aingil aig an robh na seachd soithichean, agus labhair e rium, ag ràdh rium, Thig an so; nochdaidh mi dhuit breitheanas na strìopaiche mòire, a tha 'na suidhe air mòran uisgeacha:

2 Ris an d'rinn rìghre na talmhainn strìopachas, agus aig an do chuireadh luchd-àiteachaidh na talmhainn air mhisg le fìon a strìopachais.

3 Agus thug e leis mi anns an spiorad do'n fhàsach: agus chunnaic mi bean 'na suidhe air fiadh-bheathach air dhath scarlaid, làn do ainmibh toibheim[3], air an robh seachd cinn agus deich adhaircean.

4 Agus bha a' bhean air a sgeadachadh ann am purpur, agus ann an scarlaid, agus air a deanamh breagha le h-òr, agus clachaibh luachmhor, agus neamhnuidibh, agus copan òir aice 'na làimh, làn do ghràineileachd agus do neò-ghloine a strìopachais.

5 Agus air clàr a h-eudain *bha* ainm sgrìobhta, RUN-DIOMHAIR, BABILON MHOR, MATHAIR NAN STRIOPACH AGUS GHRAINEILEACHDA NA TALMHAINN.

6 Agus chunnaic mi a' bhean air mhisg le fuil nan naomh, agus le fuil fhianuisean[4] Iosa: agus an uair a chunnaic mi i, ghabh mi iongantas le h-iongantas mòr.

7 Agus thubhairt an t-aingeal rium, C'ar son a ghabh thu iongantas? Innsidh mise dhuit rùn-dìomhair na mnà, agus an fhiadh-bheathaich a tha 'ga giùlan, air am bheil na seachd cinn agus na deich adhaircean.

8 Am fiadh-bheathach a chunnaic thu, bha e, agus cha 'n'eil e ann; agus éiridh e suas á slochd an dubh-aigein[5], agus théid e am mugha[6]: agus gabhaidh luchd-àiteachaidh na talmhainn, aig nach 'eil an ainmean sgrìobhta ann an leabhar na beatha o thoiseach an t-saoghail,) iongantas, 'nuair a chi iad am fiadh-bheathach[7] a bha, agus nach 'eil, agus a bhitheas ann[8].

9 An so a ta an inntinn aig am bheil gliocas. Na seachd cinn is seachd sléibhtean iad, air am bheil a' bhean 'na suidhe.

---

[1] *'fheirge ro gharg.*
[2] *cloich-shneachd mhòr.*
[3] *Dia-mhaslachaidh.*
[4] *mhairtireach.*
[5] *as an t-slochd gun iochdar.*
[6] *sgriosar e.*
[7] *am béist.*
[8] *gidheadh a ta ann.*

10 Is seachd rìghrean iad
mar an ceudna: tha cùig
dhiubh air tuiteam, agus a
ta h-aon ann: cha d'thàinig
am fear eile fathast; agus an
uair a thig e, is éigin da fant-
uinn rè ùine bhig.
11 Agus am fiadh-bheath-
ach a bha, agus nach 'eil ann,
is esan an t-ochdamh, agus
tha e o'n t-seachdnar, agus
théid e am mugha.
12 Agus na deich adhairc-
ean a chunnaic thu, is deich
rìghrean iad, nach d'fhuair
rìoghachd fathast, ach a ta
faotainn cumhachd mar rìgh-
rean rè aon uaire maille ris [1]
an fhiadh-bheathach.
13 Tha aca sin aon inn-
tinn, agus bheir iad an neart
agus an cumhachd do'n
fhiadh-bheathach.
14 Ni iad sin cogadh an
aghaidh an Uain, agus bheir
an t-Uan buaidh orra: oir is
esan Tighearna nan Tigh-
earna, agus Righ nan Righ;
agus *tha* an dream a tha maille
ris, air an gairm, agus air an
taghadh, agus dìleas.
15 Agus tha e ag ràdh rium,
Na h-uisgeachan a chunnaic
thu, far am bheil an strìopach
'na suidhe, is slòigh, agus
coimhthionail, agus cinnich,
agus teanganna iad.
16 Agus na deich adhairc-
ean a chunnaic thu air an
fhiadh-bheathach, bheir iad
sin fuath do'n strìopaich, a-
gus ni iad fàs i, agus lom-
nochd, agus ithidh iad a feòil,
agus loisgidh iad i le teine.
17 Oir chuir Dia 'nan
cridhe a thoil a choimhlion-
adh, agus a bhi dh'aon
chomhairle, agus an rìogh-
achd a thoirt do'n fhiadh-
bheathach, gus an coimhlion-
ar briathran Dhé.
18 Agus is i a' bhean a
chunnaic thusa, am baile
mòr [2] sin, a tha rìoghachadh [3]
os ceann rìghre na talmhainn.

CAIB. XVIII.

1 *Thuit Babilon:* 4 *thugadh àithne do phobull Dé imeachd aisde:* 9 *rinn rìghre na talmhainn,* 11 *maille ris na ceannaichibh agus na maraichibh, bròn air a son:* 20 *rinn na naoimh gàirdeachas air son breitheanais Dé oirre.*

AGUS an déigh nan nithe
so chunnaic mi aingeal
eile teachd a nuas o nèamh,
aig an robh cumhachd mòr;
agus dhealraich an talamh le
'ghlòir.
2 Agus ghlaodh [4] e gu làidir
le guth mòr, ag ràdh, Thuit,
thuit Babilon mhòr, agus
rinneadh i 'na h-àite-còmh-
nuidh dheamhan, 'na prìos-
an [5] do gach spiorad neògh-
lan, 'na h-ionad cumail do [6]
gach eun neò-ghlan agus
fuath-mhor.
3 Oir dh'òl na h-uile chinn-
ich do fhìon feirge a strìop-
achais, agus rinn rìghre na
talmhainn strìopachas rithe,
agus rinneadh saoibhir ceann-
aichean na talmhainn le
pailteas a sògha [7].
4 Agus chuala mi guth eile
o nèamh, ag ràdh, Thigibh
a mach aisde, mo phobull,
chum nach bi sibh comh-
pairteach d'a peacaibh, agus
nach faigh sibh *cuid* d'a
plàighibh;
5 Oir tha a peacanna air
ruigheachd [8] suas gu nèamh,
agus chuimhnich Dia a h-
eucearta.

[1] *san aon uair ris.*
[2] *a' chaithir mhòr.*
[3] *aig am bheil uachdaranachd.*

[4] *dh'éigh.* [5] *gainntir.*
[6] *'na h-eunadan.* [7] *a sàimhe.*
[8] *air leantuinn.*

6 Thugaibh ath-dhìol di
mar a dhìol ise ribh, agus
thugaibh dhi a dhà uiread, a
réir a h-oibre : anns a' chup-
an a lìon i, lìonaibh a dhà
uiread di.
7 A mheud as a ghlòraich
si i féin, agus a chaith i a
beatha gu sòghail, co mòr as
sin thugaibh dhi do pheanas
agus do bhròn : oir a ta i ag
ràdh 'na cridhe féin, Tha mi
a'm' shuidhe a'm' bhan-righ-
inn, agus cha bhantrach mi,
agus cha'n fhaic mi bròn.
8 Uime sin ann an aon là
thig a plàighean, bàs, agus
bròn, agus gorta ; agus lois-
gear i gu tur le teine : oir is
neartmhor an Tighearna Dia
a bheir breth oirre.
9 Agus ni rìghre na talmh-
ainn, a rinn striòpachas agus
a chaith am beatha gu sògh-
ail maille rithe, gul agus
caoidh air a son, 'nuair a
chi iad deatach a losgaidh,
10 A' seasamh fad as, tre
eagal a peanais, ag ràdh, Mo
thruaighe, mo thruaighe ! a'
chaithir mhòr[1] sin Babilon,
a' chaithir threun sin ! oir
ann an aon uair thàinig do
bhreitheanas.
11 Agus ni ceannaichean
na talmhainn gul agus caoidh
air a son ; oir cha cheann-
aich neach sam bith am
bathar[2] ni's mò.
12 Bathar òir, agus airgid,
agus chlach luachmhor, agus
neamhnuidean, agus lìon-
eudaich ghrinn, agus phur-
puir, agus shìde, agus scar-
laid, agus gach uile ghnè
fhiodha thine, agus gach uile
ghnè shoithiche do ibhori[3],
agus gach uile ghnè shoith-
iche do fhiodh ro luachmhor,
agus do umha, agus do iar-
unn, agus do mharmor,
13 Agus canal, agus nithe
deadh-fhàile, agus oladh-
ungaidh, agus tuis, agus fìon,
agus oladh, agus min mhìn[4],
agus cruithneachd, agus
ainmhidhean, agus caoraich,
agus eich, agus carbadan,
agus tràillean, agus anama
dhaoine.
14 Agus dh'imich na tor-
aidh, air an robh mòr dhéidh
t'anama, uait, agus dh'imich
na h-uile nithe annasach agus
maiseach uait, agus cha 'n
fhaigh thu iad ni's mò.
15 Seasaidh ceannaichean
nan nithe so a rinneadh
saoibhir leatha, am fad, air
eagal a peanais, a' gul agus
a' caoidh,
16 Agus ag ràdh, Is truagh,
am baile mòr sin, a bha air a
sgeadachadh le lìon-eudach
grinn, agus purpur, agus
scarlaid, agus a bha air a
dheanamh breagha[5] le h-òr,
agus le clachaibh luachmhor,
agus le neamhnuidibh !
17 Oir ann an aon uair
thugadh saoibhreas cò mòr
gu neo-ni. Agus sheas gach
uile long-mhaighstir[6], agus
gach uile chuideachd a théid
air longaibh, agus na seòlad-
airean, agus a' mheud 's a ni
gnothuichean air fairge, am
fad,
18 Agus ghlaodh iad, an
uair a chunnaic iad deatach
a losgaidh, ag ràdh, Cò *e am
baile* a's cosmhuil ris a' bhaile
mhòr so ?
19 Agus thilg iad duslach

[1] *am baile mòr.*
[2] *am marsantachd, an earradh.*
[3] *fhiaclaibh elephant ; ivory.* Sasg.

[4] *plùr mìn.* [5] *air òradh.*
[6] *fhear-stiùraidh.*

air an cinn, agus ghlaodh iad, a' gul agus a' caoidh, ag ràdh, Is truagh, is truagh, am baile mòr sin, anns an d'rinneadh saoibhir iadsan uile aig an robh longa air an fhairge, tre a ghreadhnachas-san! oir ann an aon uair dh'fhàsaicheadh e.

20 Dean gàirdeachas os a cheann, o a nèamh, agus sibhse abstola naomha agus fhàidhean: oir dhìol Dia sibhse air.

21 Agus thog aingeal treun clach mar chloich-mhuilinn mhòir, agus thilg e san fhairge i, ag ràdh, Is ann mar so le neart a thilgear sìos am baile mòr sin Babilon, agus cha'n fhaighear e ni's mò.

22 Agus cha chluinnear annad ni's mò fuaim chlàrsairean, agus luchd-ciùil, agus phìobairean, agus thrompadairean; agus cha'n fhaighear annad ni's mò fear-ceird, do ghnè ceirde sam bith; agus cha chluinnear fuaim cloiche-muilinn annad ni's mò;

23 Agus cha soillsich solus coinnle[1] annad ni's mò; agus cha chluinnear annad ni's mò guth fear-bainnse no bean-bainnse[2]: oir b'iad do cheannaichean daoine mòra na talmhainn; agus le d'dhruidheachd bha na h-uile chinnich air am mealladh:

24 Agus fhuaradh ann fuil fhàidhean, agus naomh, agus nan uile *dhaoine* a mharbhadh air an talamh.

CAIB. XIX.

1 Tha Dia air a chliùthachadh, air son gu'n d'thug e breth air an strìopaich mhòir, agus gu'n do dhìol e fuil a naomh. 7 Banais an Uain, &c.

AGUS an déigh nan nithe so, chuala mi guth àrd mhòr-shluaigh air nèamh, ag ràdh, Aleluia; Slàinte, agus glòir, agus urram, agus cumhachd do'n Tighearn ar Dia-ne:

2 Oir *is* fìor agus *is* cothromach a bhreitheanais; oir thug e breth air an strìopaich mhòir, a thruaill an talamh le a strìopachas, agus dhìol e fuil a sheirbhiseach féin air a làimh.

3 Agus a rìs thubhairt iad, Aleluia. Agus chaidh a deatach suas gu saoghal nan saoghal.

4 Agus thuit na ceithir seanaire fichead, agus na ceithir bheathaiche sìos, agus rinn iad aoradh do Dhia, a bha 'na shuidhe air an righ-chaithir, ag ràdh, Amen; Aleluia.

5 Agus thàinig guth a mach o'n righ-chaithir, ag ràdh, Molaibh ar Dia-ne, sibhse uile a's seirbhisich dha, agus air am bheil 'eagal-san, eadar bheag agus mhòr.

6 Agus chuala mi mar ghuth mòr-shluaigh, agus mar fhuaim mhòran uisgeacha, agus mar thoirm tairneanaich chumhachdaich, ag ràdh, Aleluia: oir a ta an Tighearna Dia uile-chumhachdach a' rìoghachadh.

7 Bitheamaid aoibhinn agus deanamaid gàirdeachas, agus thugamaid glòir dhasan: oir thàinig pòsadh an Uain, agus dh'ulluich a bhean i féin.

8 Agus thugadh dhi gu'm biodh i air a sgeadachadh le

[1] *lòchrain.*

[2] *fir-bainnse no mna-bainnse.*

lìon-eudach grinn, glan agus dealrach: oir is e an lìon-eudach grinn fìreantachd nan naomh.

9 Agus thubhairt e rium, Sgrìobh, *Is* beannaichte iad-san a tha air an cuireadh gu suipeir-bhainnse an Uain. Agus thubhairt e rium, Is iad so briathra fìrinneach Dhé.

10 Agus thuit mi sìos aig a chosaibh chum aoradh dheanamh dha: agus thubh-airt e rium, Feuch nach *dean thu* e: is comh-sheirbhiseach dhuit féin mise, agus do d' bhràithribh aig am bheil fianuis Iosa; dean aoradh do Dhia: oir is i fianuis Iosa spiorad na fàidheadaireachd.

11 Agus chunnaic mi nèamh air fhosgladh, agus, feuch, each geal; agus ghoir-eadh do'n ti a shuidh air Dìleas, agus Fìor; agus ann am fìreantachd tha e dean-amh breitheanais agus cog-aidh.

12 Agus *bha* a shùilean mar lasair theine, agus air a cheann *bha* mòran chrùn; a-gus bha ainm aige sgrìobhta, nach b'aithne do neach sam bith ach e féin;

13 Agus bha e air a sgead-achadh le trusgan [1] tumta am fuil: agus is e'n t'ainm a ghoirear dheth, FOCAL DE.

14 Agus lean na h-arm-ailtean a bha air nèamh e air eachaibh geala, air an sgeadachadh le lìon-eudach grinn, geal agus glan.

15 Agus as a bheul tha claidheamh geur a' dol a mach, chum gu'm buaileadh e na cinnich leis; agus riaghlaidh e iad le slait iar-uinn: agus tha e a' saltradh fìon-amair fraoich feirge [2] an Dé uile-chumhachdaich.

16 Agus tha aige air a thrusgan agus air a léis ainm sgrìobhta, RIGH NAN RIGH, AGUS TIGH-EARNA NAN TIGH-EARNA.

17 Agus chunnaic mi aingeal àraidh 'na sheasamh sa' ghréin; agus ghlaodh e le guth àrd, ag ràdh ris an eunlaith uile, a bha 'g iteal-aich ann am meadhon nèimh, Thigibh, agus cruinnichibh sibh féin chum suipeir an Dé mhòir;

18 Chum gu'n ith sibh feòil rìghrean, agus feòil àrd-cheannard, agus feòil dhaoine cumhachdach, agus feòil each agus na muinntir a shuidheas orra, agus feòil nan uile *dhaoine*, araon shaor a-gus dhaor, araon bheag agus mhòr.

19 Agus chunnaic mi am fiadh-bheathach, agus rìgh-rean na talmhainn, agus an armailtean air an cruinneach-adh, a dheanamh cogaidh an aghaidh an ti a bha 'na shuidhe air an each, agus an aghaidh 'armailt-san.

20 Agus ghlacadh am fiadh-bheathach, agus maille ris-san am fàidh-bréige a rinn mìorbhuilean 'na làthair, leis an do mheall e an dream a ghabh orra comhara an fhiadh-bheathaich, agus iad-san a rinn aoradh d'a ìomh-aigh. Thilgeadh iad sin 'nan dithis beò ann an loch teine a' dearg-lasadh le pronnusc.

[1] *falluing, eudach-uachdair.*

[2] *feirge ro gharg.*

21 Agus mharbhadh a' chuid eile le claidheamh an ti a bha 'na shuidhe air an each, a thàinig a mach as a bheul: agus bha an eunlaith uile air an lìonadh le'm feòil.

CAIB. XX.

1 *Satan ceangailte rè mhìle bliadhna.* 5 *A' cheud aiseirigh:* 6 *tha iad beannaichte aig am bheil cuid dhith.* 7 *Satan a rìs air fhuasgladh.* 9 *Gog agus Magog.* 10 *Thilgeadh an Diabhul do'n loch theine agus phronnuisc.*

AGUS chunnaic mi aingeal, a' teachd a nuas o nèamh, agus iuchair sluichd an dubh-aigein[1] aige, agus slabhraidh mhòr 'na làimh.

2 Agus rug e air an dragon, an t-seann nathair nimhe sin, a's e an diabhul agus Sàtan, agus cheangail se e rè mhìle bliadhna;

3 Agus thilg se e do shlochd an dubh-aigein, agus dhùin e stigh e, agus chuir e seula air, chum nach meall-adh e na cinnich tuilleadh, gus an crìochnaicheadh[2] am mìle bliadhna: agus an déigh sin, is éigin gu fuasgailear e rè ùine bhig.

4 Agus chunnaic mi righ-chaithrichean, agus shuidh iad orra, agus thugadh breith-eanas doibh: agus *chunnaic mi* anaman na muinntir d'an do chuireadh an cinn air son fianùis Iosa, agus focail Dé, agus nach d'rinn aoradh do'n fhiadh-bheathach, no d'a ìomhaigh, agus nach do ghabh a chomhara air clàr an eudain, no air an làmh-aibh; agus bha iad beò, agus rìghich iad maille ri Criosd rè mhìle bliadhna.

5 Ach cha d'ath-bheothaicheadh a' chuid eile do na mairbh gus an robh am mìle bliadhna air an crìochnachadh. *Is* i so a' cheud aiseirigh.

6 *Is* beannaichte agus *is* naomha an ti aig am bheil cuid anns a' cheud aiseirigh: orra so cha'n 'eil cumhachd aig an dara bàs; ach bithidh iad 'nan sagartaibh do Dhia, agus do Chriosd, agus rìgh-ichidh iad maille ris mìle bliadhna.

7 Agus an uair a chrìochnaichear am mìle bliadhna, fuasgailear Sàtan as a phrìosan,

8 Agus théid e mach a mhealladh nan cinneach, a tha ann an ceithir chearnaibh na talmhainn, Gog agus Magog, chum an cruinn-eachadh gu cath; muinntir *a tha* ann an àireamh mar ghaineimh na fairge.

9 Agus chaidh iad suas air leud na talmhainn, agus chuairtich iad camp nan naomh, agus am baile[3] ion-mhuinn: agus thàinig teine nuas o Dhia á nèamh, agus chuir e as doibh.

10 Agus thilgeadh an diabhul a mheall iad, san loch theine agus phronnuisc, far *am bheil* am fiadh-bheathach, agus am fàidh bréige, agus bithidh iad air am pianadh a là agus a dh'-oidhche, gu saoghal nan saoghal.

11 Agus chunnaic mi righ-chaithir mhòr gheal, agus an ti a shuidh oirre, neach d'an do theich nèamh agus talamh o a ghnùis; agus cha d'fhuaradh àite dhoibh.

---

[1] *an t-sluichd gun aigeal.*

[2] *an coimhliontadh.* [3] *a' chaithir.*

12 Agus chunnaic mi na mairbh, beag agus mòr, 'nan seasamh am fianuis Dé; agus dh'fhosgladh na leabhraichean: agus dh'fhosgladh leabhar eile, *eadhon leabhar* na beatha: agus thugadh breth air na mairbh as na nithibh sin a bha sgrìobhta sna leabhraichibh, a réir an gnìomhara.

13 Agus thug an fhairge uaipe[1] na mairbh a bha innte; agus thug am bàs agus an uaigh[2] uatha na mairbh a bha annta: agus thugadh breth orra gach aon a réir an gnìomhara.

14 Agus thilgeadh am bàs agus ifrinn do'n loch theine: Is e so an dara bàs.

15 Agus ge b'e air bith nach d'fhuaradh sgrìobhta, ann an leabhar na beatha, thilgeadh e san loch theine.

CAIB. XXI.

1 *Nèamh nuadh agus talamh nuadh.* 10 *An Ierusalem nèamhaidh, maille ri làn-mhìneachadh oirre:* 23 *cha 'n 'eil feum aice air gréin; oir is i glòir Dhé a solus.* 24 *Tha rìghrean na talmhainn a' toirt an saoibhreas d'a h-ionnsuidh.*

AGUS chunnaic mi nèamh nuadh, agus talamh nuadh: oir chaidh an ceud nèamh agus an ceud talamh thairis, agus cha robh fairge ann ni's mò.

2 Agus chunnaic mise Eoin am baile naomh, Ierusalem nuadh, a' teachd a nuas o Dhia á nèamh, air ullachadh mar bhean-bainnse air a sgeadachadh fa chomhair a fir.

3 Agus chuala mi guth mòr á nèamh ag ràdh, Feuch, *tha* pàilliun Dhé maille ri daoinibh, agus ni esan còmhnuidh maille riu, agus bithidh iadsan 'nan sluagh dha, agus bithidh Dia féin maille riu, agus 'na Dhia dhoibh.

4 Agus tiormaichidh Dia gach deur o'n sùilibh; agus cha bhi bàs ann ni's mò, no bròn, no éighich[3], agus cha bhi pian ann ni's mò; oir chaidh na ceud nithe thairis.

5 Agus thubhairt an ti a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, Feuch, tha mi a deanamh nan uile nithe nuadh. Agus thubhairt e rium, Sgrìobh, oir tha na briathra so fìrinneach agus dìleas.

6 Agus thubhairt e rium, Tha e deanta. Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh: bheir mi dha san air am bheil tart, do thobar uisge na beatha gu saor.

7 Sealbhaichidh an ti a bheir buaidh na h-uile nithe; agus bithidh mise a'm' Dhia dha-san, agus bithidh esan 'na mhac dhomh-sa.

8 Ach aig an dream sin a ta gealtach, agus mi-chreideach, agus graineil, agus aig luchd mortaidh, agus strìopachais, agus druidheachd, agus ìodhol-aoraidh, agus aig na h-uile bhreugairibh, bithidh an cuibhrionn anns an loch a ta dearglasadh le teine agus pronnusc; ni a's e an dara bàs.

9 Agus thàinig a m' ionnsuidh aon do na seachd aingil aig an robh na seachd soithichean làn do na seachd plàighibh deireannach, agus

[1] *uaithe.* [2] *ifrinn.*

[3] *glaodhaich.*

labhair e rium, ag ràdh, Thig
an so, nochdaidh mise dhuit
a' bhean nuadh-phòsda, bean
an Uain.
10 Agus thug e leis mi
anns an spiorad gu beinn
mhòir agus àird, agus dh'-
fheuch e dhomh am baile
mòr [1] sin, Ierusalem naomh,
a' teachd a nuas á nèamh o
Dhia,
11 Aig an robh glòir Dhé:
agus *bha* a shoillse [2] cosmhuil
ri cloich ro luachmhoir, mar
chloich Iaspis, soilleir mar
chriostal;
12 Agus bha balla mòr a-
gus àrd aig, air an robh dà
gheata dheug, agus aig na
geataibh dà aingeal dheug,
agus ainmean sgrìobhta orra,
eadhon *ainmean* dà thréibh
dheug chloinn Israeil.
13 Air an taobh an ear, tri
gheatacha; air an taobh
thuath, tri gheatacha; air an
taobh deas, tri gheatacha;
agus air an taobh an iar, tri
gheatacha.
14 Agus bha aig balla na
caithreach dà bhunait dheug,
agus annta-san ainmean dà
abstol deug an Uain.
15 Agus bha aig an ti a
labhair rium, cuilc-shlat òir,
chum gu'n tomhaiseadh e
am baile, agus a gheatacha,
agus a bhalla.
16 Agus tha am baile 'na
luidhe ceithir-chearnach, agus
tha 'fhad co mòr r'a leud:
agus thomhais e am baile leis
a' chuilc-shlait, dà mhìle
dheug stàide: is ionnan fad,
agus leud, agus àirde dha.
17 Agus thomhais e a
bhalla, ceud agus dà fhich-
ead agus ceithir làmha-coille [3],
a réir tomhais duine, eadhon
an aingil.
18 Agus bha a bhalla air
a thogail do chloich Iaspis;
agus *b*'òr fìor-ghlan am
bàile [4], cosmhuil ri gloin
shoilleir [5].
19 Agus *bha* bunaitean [6]
balla a' bhaile air an dean-
amh sgiamhach leis gach uile
ghnè chlocha luachmhor. *Bu*
iaspis an ceud bunait; *bu*
shaphir, an dara; *bu* chal-
cedon, an treas; *b*'emerald,
an ceathramh *bunait;*
20 *Bu* shardonics, an cuig-
eadh; *bu* shardius, an seath-
adh; *bu* chrisolit, an seachd-
amh; *bu* bheril, an t-ochd-
amh; *bu* topas, an naothadh,
bu chrisoprasus, an deich-
eamh; *bu* hiacint, an t-aon
deug; *b*'ametist, an dara
bunait deug.
21 Agus an dà gheata dheug
bu dà neamhnuid dheug iad;
bha gach aon fa leth do na
geataibh *air a dheanamh* do
aon neamhnuid: agus b'òr
fìorghlan sràid a' bhaile, mar
ghloin shoilleir.
22 Agus cha'n fhaca mi
teampull ann: oir is e'n
Tighearna Dia uile-chumh-
achdach, agus an t-Uan a's
teampull da.
23 Agus cha'n 'eil feum
aig a' bhaile air a' ghréin no
air a' ghealaich a dhealrach-
adh ann: oir shoillsich glòir
Dhé e, agus *is e* an t'Uan a's
solus da.
24 Agus gluaisidh cinnich
na muinntir sin a shaorar 'na

[1] *a' chaithir mhòr.*
[2] *sholus, dealradh.*
[3] *bann-làmha.*

[4] *a' chaithir.*
[5] *trìd-shoillseach, tre'n dealraich an solus.*
[6] *buinn, bunachair*

sholus: agus bheir rìghre na talmhainn an glòir agus an urram d'a ionnsuidh.
25 Agus cha dùinear a gheatacha san là: oir cha bhi oidhche an sin.
26 Agus bheirear glòir agus urram nan cinneach d'a ionnsuidh.
27 Agus cha téid air chor sam bith a steach ann ni air bith a shalaicheas, no a dh'oibricheas gràineileachd, no *a ni* breug: ach iadsan a mhàin a tha sgrìobhta ann an leabhar beatha an Uain.

CAIB. XXII.

1 *Amhainn uisge na beatha,* 2 *craobh na beatha.* 5 *'Se Dia féin solus na caithreach.* 9 *Cha'n fhulaing an t-aingeal aoradh a dheanamh dha.* 18 *Cha'n fheudar ni sam bith chur ri focal Dé, no thoirt uaith.*

AGUS dh'fheuch e dhomh amhainn fhìor-ghlan do uisge na beatha, soilleir mar chriostal, a' teachd a mach á righ-chaithir Dhé, agus an Uain.
2 Ann am meadhon sràide na *caithreach,* agus air gach taobh do'n amhainn, *bha* craobh na beatha, a' giùlan dà *ghnè* dheug thoraidh, *agus* a' toirt a toraidh uaipe gach uile mhìos; agus *bha* duilleadh na craoibhe chum leighis nan cinneach.
3 Agus cha bhi mallachd air bith ann ni's mò: ach bithidh righ-chaithir Dhé agus an Uain innte; agus ni a sheirbhisich seirbhis da.
4 Agus chi iad 'aghaidh; agus *bithidh* 'ainm-san air clàr an eudain.
5 Agus cha bhi oidhche an sin, agus cha'n 'eil feum aca air coinnil, no air solus na gréine: oir bheir an Tighearna Dia solus doibh: agus rìghichidh iad gu saoghal nan saoghal.
6 Agus thubhairt e rium, *Tha* na briathra so dìleas agus fìrinneach. Agus chuir an Tighearna, Dia nam fàidhean naomha, 'aingeal féin a nochdadh d'a sheirbhisich na nithe sin a's éigin tachairt gu h-aithghearr.
7 Feuch, tha mi a' teachd gu luath: is beannaichte an ti a choimhideas briathra fàidheadaireachd an leabhair so.
8 Agus chunnaic mise Eoin na nithe so, agus chuala mi iad: agus an uair a chuala agus a chunnaic mi *iad,* thuit mi sìos a deanamh aoraidh roimh chosaibh an aingil, a nochd na nithe so dhomh.
9 An sin thubhairt e rium, Feuch nach *dean thu e:* oir is comh-sheirbhiseach dhuit mise, agus do d' bhràithribh na fàidhean, agus dhoibh-san a choimhideas briathran an leabhair so: dean aoradh do Dhia.
10 Agus thubhairt e rium, Na seulaich focail fàidheadaireachd an leabhair so: oir tha an t'àm am fagus.
11 An ti a ni eucoir, deanadh e eucoir a ghnàth: agus an ti a tha salach, biodh e salach a ghnàth: agus an ti a tha 'na fhìrean, biodh e 'na fhìrean a ghnàth: agus an ti a tha naomh, biodh e naomh a ghnàth.
12 Agus, feuch, tha mi a' teachd gu h-aithghearr; agus a ta mo luach-saoithreach maille rium, a thoirt do gach aon fa leth, a réir mar a bhitheas a ghnìomhara.

13 Is mise Alpha agus
Omega, an toiseach agus a'
chrìoch, an ceud *neach* agus
an *neach* deireannach.
14 Is beannaichte iadsan
a ni 'àitheanta - san, chum
gu'm bi còir aca air craoibh
na beatha, agus gu'n teid iad
a stigh tre na geataibh do'n
bhaile.
15 Oir an taobh a muigh
tha madraidh, agus luchd-
druidheachd, agus luchd-
strìopachais, agus luchd-mort-
aidh, agus luchd ìodhol-aor-
aidh, agus gach neach a
ghràdhaicheas, agus a ni
breug.
16 Chuir mise Iosa m'aing-
eal a dheanamh fianuis
duibhse air na nithibh so
anns na h-eaglaisibh. Is
mise freumh agus gineal
Dhaibhidh, an reult dheal-
rach agus mhaidne.
17 Agus a ta an Spiorad
agus a' bhean nuadh-phòsda
ag ràdh, Thig. Agus abradh
an ti a chluinneas, Thig.
Agus an neach air am bheil
tart, thigeadh e. Agus ge
b'e neach leis an àill, gabh-
adh e uisge na beatha gu
saor.
18 Or tha mi deanamh
fianuis do gach uile neach a
chluinneas briathra fàidh-
eadaireachd an leabhair so,
Ma chuireas neach air bith
ris na nithibh so, cuiridh Dia
airsan na plàighean a tha
sgrìobhta anns an leabhar
so.
19 Agus ma bheir neach
air bith o bhriathraibh leabh-
air na fàidheadaireachd so,
bheir Dia a chuibhrionn-san
á leabhar na beatha, agus as
a' bhaile naomh, agus as na
nithibh a tha sgrìobhta anns
an leabhar so.
20 A ta an ti a tha toirt
fianuis air na nithibh so ag
ràdh, Gu deimhin a ta mi a'
teachd an aithghearr. Amen.
Seadh, thig, a Thighearna
Iosa.
21 Gràs ar Tighearna Iosa
Criosd *gu robh* maille ribh
uile. Amen.

A CHRIOCH.

ABBREVIATIONS AND MARKS.

A' for "an," the article, as, "a' bhean" *the woman*, for "an bhean."

A' for "ag," sign of the pres. part. of verbs beginning with a consonant; as, "a' bualadh" *striking*, but "ag òl" *drinking*.

A' for "ann" *in*; as, "a'd' cheann" *in thy head*, for "ann do cheann."

A for "as" *out of*, marked with an acute accent; as, "á teine" *out of fire*.

'Ar for "thar," *over, above*; as, "deich 'ar fhichead" *thirty*.

B' for "bu" *was*; as, "b'e" *he was*.

C' for "cia" *who, what*; as, "c'àit," *where?* or *in what place?* "c'uin" *when?* or *at what time?*

D' for "do," *thy, thine*; as, "d'athair" *thy father*.

D', dh' for "do," sign of the preterite tense of verbs; as, "an d'aidich e" *has he confessed*; "dh'aidich mi" *I have confessed*.

Eabh. for "Eabhra" *Hebrew*.

Eir. for "Eirionnach" *Irish*.

'G for "ag," sign of the pres. part. of verbs; as, "'ga dheanamh" *doing it*.

G' for "gu" *to*; as, "g'a cheann" *to the end thereof*.

M' for "mo" *my*; as, "m'anam" *my soul*.

M' for "mu" *about*; as, "ma cheann" *about his head*.

'Na for "ann a" *in his*; as, "'na chridhe" *in his heart*.

'Nan for "ann an" *in their*; as, "'nan tighibh" *in their houses*.

'Nar for "ann ar" *in our*; as, "'nar dùthaich" *in our country*.

'Nur for "ann bhur" *in your*; as, "'nur fearann" *in your land*.

'Nuair for "an uair" *in the time, when*.

'R for "ar" *our*; as, "o'r sinnsiribh" *from our ancestors*.

'R for "bhur" *your*; as, "le'r cead" *with your leave*.

R' for "ri" *to*; as, "r'ar guth" *to our voice*.

San, sa', for "anns an," *in the*; as, "san àm" *in the time*; "sa' bhaile" *in the city*.

Sasg. for "Sasgonach," or "Sasonach," *English*.

Sna, for "anns na" *in the*; as, "sna coilltibh" *in the woods*.

T' for "do" *thy*; as, "t'anail" *thy breath*. Before a vowel, *d*, the initial consonant of this pronoun, is changed into *t*; but *t*, the initial consonant of the

verbs "téid, tig, toir," is retained in writing, though pronounced as *d*.

(`) Grave accent. Vowels marked with this accent are always sounded long; and such as are not, are generally sounded short,

(´) Acute accent. When the vowel *e* is sounded like *e* in *scene*, or the Latin *œ* in *Phœbus*, as the Scotch pronounce it, it is commonly marked with this accent.

(') Apostrophe. When there is an elision of one or more letters, it is usually marked with an apostrophe: thus, when the preceding word ends, or the following word begins, with a vowel, there is an elision of the possessive pronoun "a;" as, "le 'shùil" *with his eye*, for "le a shùil;" "call 'anama" *the loss of his soul*, for "call a anama." A few Gaelic words admit of a final vowel, or not, as the euphony requires it; as, "àit" or "àite," *a place;*" "Tighearn," or "Tighearna," *Lord;* "naomh," or "naomha," *holy;* "fad," or "fada," *long;* "camp," or "campa," *a camp:* but as these final vowels are not essential to the words, their absence is not marked with an apostrophe.

SAILM DHAIBHIDH

MAILLE RI

LAOIDHIBH,

AIR AN TARRUING

O NA

SCRIOPTUIRIBH NAOMHA,

Chum bhi air an seinn ann an aoradh Dhe.

AIR AN LEASACHADH, AGUS AIR AN CUR A MACH LE H-UGHDARRAS ARD-SHEANAIDH EAGLAIS NA H-ALBA.

THE NATIONAL BIBLE SOCIETY OF SCOTLAND;
HEAD OFFICES—5 St. Andrew Square, Edinburgh,
and 224 West George Street, Glasgow.

SAILM DHAIBHIDH.

SALM I.

1 'S BEANNAICHT' an duine sin nach
an comhairle nan daoi, [gluais
An slighe fhiair nam peacach baoth',
'na sheasamh fòs nach bi;
An caithir fanoid luchd an spòrs
nach togair suidh' gu bràth:
2 Ach 'gam bheil toil do naomh reachd
'ga smuaineach' oidhch' is là. [Dhè,
3 Mar chraoibh is amhluidh bithidh e
'n cois aimhne fàs a ta,
A bheir 'na h-aimsir toradh trom,
gun duilleach chall no blàth.
Soirbhichidh leis gach ni d'an dean:
4 ni h-amhluidh sin do bhi
Na daoine peacach; ach mar mholl
air fhuadachadh le gaoith.
5 Is uime sin cha seas a suas
na h-aingidh anns a' bhreth,
No peacaich ann an comunn naomh
nam fìreanach air leth.
6 Oir 's fiosrach Dia air slighe ghloin
nam fìreanach air fad;
Ach slighe fhiar nam peacach baoth',
Di-mhilltear i gu grad.

SALM II.

1 C'ARSON a ghabh na Cinnich boil'
's na slòigh le chéile cruinn,
A' smuaineachadh beairt dhìomhan-
nach feudar chur an suim [aich,
2 Rìghre na talmhainn dh'éirich suas,
's na h-uachdarain gu léir;
'N aghaidh Iehobhah chruinnich iad;
's 'n aghaidh aoin ungta Dé.
3 'Nis briseamaid an cuibhreach
(sud thubhairt iad air fad,) [dhinn,
Na boinn a b'àill leo iadhadh oirnn,
dhinn tilgeamaid gu grad.
An Ti air nèamh 'na shuidhe ta,
ni esan gàire riu;
mar chùis-mhagaidh bithidh iad
do Thighearn àrd nan dùl.
5 'N sin labhraidh e am briathraibh
'na chorruich riu gu garg; [borb'
Is cuiridh e gu cabhaig iad,
le lasan is le feirg.
6 Gidheadh do dh' ungadh leam mo
gu fìor air Sion caomh; [Rìgh
Is chuir mi e 'na uachdaran
suas air mo thulaich naoimh.
7 Cuiridh mi 'n céill an t-ordugh ud;
thubhairt Iehobhah rium,
Is tu mo mhac-sa; 's ann an diugh
a ghineadh thusa leam.
8 Iarr orm, 's mar oighreachd bheir mi
na fineacha gu léir; [dhuit
'S mar sheilbh ro-dhìleas bheir mi
fad iomall crìch' gach tìr'. [dhuit,
9 Nithear le slait do'n iarunn chruaidh,
gu luath am briseadh leat;
'Nam bloighdibh beaga pronnar iad,
mar phota crè le d' neart.

10 O rìghrean, uime sin, a nis,
gabhaibh-sa ciall gu léir;
A bhreitheamhna na talmhainn fòs,
grad-fhoghlumaibh deadh bheus.
11 Do'n Tighearna Iehobhah mòr
aoraibh-sa sìos gu ceart,
Le h-eagal deanaibh seirbhis mhaith
do Thighearna nam feart, [eachas
'S le ball-chrith deanaibh gaird-
12 Do'n mhac grad-thugaibh pòg,
Air eagal gu las 'fhearg-san ruibh
g'ur milleadh anns an ròd.
An uair a bhitheas corruich air
a' lasadh ach gu beag,
Is beannaicht' iad, gach uile neach,
an dòchas air a leag.

SALM III.

1 NACH lionmhor iad mo naimhde.
sìor-dhol am meud gach là?[Dhia
Is luchd mo thrioblaid iomadh iad,
ag éirigh rium a ghnàth.
2 Ri m'anam iomadh their nach 'eil
aon fhurtachd aig an Dia:
3 Ach 's tu fear-togalach mo chinn,
mo ghlòir is tu, 's mo sgiath.
4 Air Dia do ghairm mi féin le m
ghuth,
dh' éisd as a thulaich naoimh:
5 Luidh, choidil agus mhosgail mi,
chum Dia mi suas gu caomh.
6 Cha'n eagal leam deich mìle sluagh
ged chuairticheadh iad mi.
7 Mo Thighearn éirich suas gu luath,
is cuidich leam, a Dhé:
Mo naimhde bhuail thu air an gial;
bhris fiacla fòs nan daoi.
8 'S le Dia an fhurtachd: air do shluagh
do bheannachd tha gun dìth.

SALM IV.

1 O THUSA Dhia ud m'ionracais,
éisd rium tràth éigheam riut;
'S tu dh'fhuasgail orm 's mi ann an
fòir orm, is éisd mo scread. [teinn;
2 Mo ghlòir cia fhad, a chlann nan
gu nàire chaochl'eas sibh? [daoin',
A' tabhairt gràidh do dhìomhanas,
is leanas breugan ruibh?
3 Biodh agaibh fios gu'n d' ròghnuich
dha féin an duine naomh; [Dia
'Nuair dh'éigheas mi, bheir e gu
beachd
sàr-éisdeachd do mo ghlaodh.
4 Biodh eagal oirbh 's na deanaibh
labhraibh ri 'ur cridh' féin, [lochd·
Gu h-uaigneach air 'ur leabaichibh
bibh tosdach mar an ceudn'.
5 Deadh ìobairt thaitneach thugaibh
do'n ionracas a ghnàth; [uaibh,
'S 'ur dòchas cuiribh ann an Dia,
ag earbsadh as gach là.
6 Ni maith co nochdas duinn a nis?
tha moran ao' ag ràdh:

Ach dealradh glan do ghnùise, Dhé,
tog oirnne suas a ghnàth.
7 'S mò chuir thu dh'aoibhneas ann am chridh',
no'n uair a's lionmhoir' coirc,
No, aca sud, a's saoibhre fion
a' cinneachduinn gun airc.
8 An sìth-shàimh luidhidh mi faraon,
is coidlidh mi le suain:
Oir's tusa mhàin bheir dhomh a Dhé,
fo dhìdean, còmhnuidh bhuan.

SALM V.

1 Do m' bhriathraibh tabhair aire,
is beachdaich air mo smuain. [Dhé,
2 Eisd guth mo ghlaoidh, mo Rìgh 's
oir guidheam ort gu dian. [mo Dhia,
3 Mo ghuth do chluinnear leat, a Dhé,
air maduinn gach aoin là:
Gu moch do dheanam urnuigh riut,
is dearcam ort a ghnàth.

4 Cha tus' an Dia le 'm miann an t-olc;
is lochd cha chaidir thu:
5 Cha seas an t-amadan a'd' làth'r;
's fuath leat luchd-uilc nach fiu.
6 Do sgriosar leat luchd-labhairt
is gràin le Dia faraon [bhreug:
An duine-fuileachdach, 's an ti
chum cealgaireachd a chlaon,

7 Ach mise, thig mi chum do theach,
thaobh meud do ghràsa caomh':
Is ann ad eagal aoraidh mi,
m'aghaidh ri d'theampull naomh.
8 Fa chùis mo naimhde, treòraich mi,
a'd' cheartas naomh, a Dhé,
Is dean-sa romham, air gach ball,
do shlighe dìreach réidh.

Oir cha 'n 'eil cinnt no ceart 'nam
fìor-aing'eachd annta ta; [beul,
An sgòrnan fosgailt' tha mar uaigh,
le miodal teangaidh tlàth. [dhoibh;
10 Le'n comhairlibh leig tuiteam
sgrios iad, a Dhé, 'nan lochd:
'Nam peacaibh lionmhor fuadaich iad,
oir rinn iad ceannairc ort.

11 Ach aoibhneas air gach neach gu
ni barrant dhìot 'nan airc: [robh
Is deanadh iad buan ghairdeachas,
oir ni thu dhoibh cùl-taic':
Biodh annad ait, le'n ionmhuinn
12 oir beannaichidh tu Dhé, [t'ainm,
Am fìrean: ni thu le do ghràs
a chuairteach', mar le sgéith.

SALM VI.

1 A THIGHEARN, ann ad chorruich
na cronuich mi gu garg; [mhòir
Na dean mo smachdachadh gu geur,
an uair a lasas t'fhearg.
2 Dean tròcair orm, a Dhia nan gràs,
oir lag tha mi gun cheisd:
Dhia, slànuich mi a nis a'm' fheum,
oir tha mo chnàmhan brist'.

3 Tha m'anam air a chràdh gu geur:
ach thusa, Dhé, cia fhad?
4 Pill, fuasgail m'anam; agus fòir
le tròcair orm gu grad.
5 Oir ort, a Thighearna, sa' bhàs,
cha chuimhnichear gun cheisd:
Cò bheir dhuit buidheachas san uaigh,
no bheir ort luaidh am feasd?

6 Le m' osnaich tha mi sgìth; san
a' cur mo leab' air snàmh: [oidhch'
Le m'dheuraibh m'uirigh uisgicheam
san âm bu chòir dhomh tàmh.
7 Mo shùil a ta air fàilneachadh
fa chùis mo bhròin gach tràth;
Is tha i dol gu h-aois, air son
m' uil' eascairde a ghnàth.
8 A luchd na h-aingidheachd gu lèir,
imichibh uam am fad:
Oir chuala Dia gu tròcaireach
àrd-ghuth mo chaoidh gun stad.
9 An athchuinge a chuir mi suas,
chuala Iehobhah i;
Is gabhaidh e gu toileach uam
an urnuigh a ni mi.

10 Air m' eascairdibh gu robh air fad
nàir' agus cùradh geur:
Is pilleadh iad air ais gu luath
le masladh mòr gu léir.

SALM VII.

1 O DHIA, mo Thighearn, earbam
orm furtaich agus fòir, [riut;
Is saor mi fòs o shàruchadh
mo nàmh tha orm an tòir.
2 Air eagal, mar ni leòmhan treun,
gu'n reubar m'anam leis:
A' deanamh liodairt air gu mìn,
gun neach ga m' fhuasgladh as.
3 Iehobhah Dhé, ma rinn mi so;
ma tha lochd air mo làimh:
4 Ma dh'ìoc mi olc d'on fhear a bha
an sìochaint dhomh, 's an dàimh;
(Ni h-amhluidh sin, ach rinn mi'n ti
a theasairginn gu blàth,
A bha gun aobhar is gun chùis
'na nàmhaid dhomh gach là.)

5 Leanadh an nàmhaid m'anam féin,
glacadh se e, 's gu làr
Saltradh mo bheatha, leagadh fòs
m'urram san dus le tàir.
6 Eirich, a't'fheirg, tog suas thu féin,
fa chorruich m' eascair thréin;
Is chum na breth a dh'orduich thu
mosgail fa'm chùis, a Dhé.
7 Mar sin ni coimhthional an t-sluaigh
do chuairteachadh gun tàmh;
Is uime sin fa'n cùis, a Dhé,
pill féin gu ionad àrd.
8 Breth air an t-sluagh gu léir bheir
réir m'ionracais dean breth, [Dia:
A réir mo neòchiont féin, a Dhé,
gu teann cuir as mo leth.

9 O thigeadh crioch air olc nan daoi,
ach daingnich daoine còir'. [airn
'S fear-sgrudaidh cridh'. is rannsaich
Dia cothromach na glòir'.
10 'S e Dia mo sgiath, 's e dh'fhurt-
air luchd a' chridhe cheirt. [aicheas
11 Breitheamh luchd-còrach Dia, gach
am feirg ri luchd droch-bheirt. [là

12 Ma 's e 's nach pill an daoi air ais,
a chlaidheamh lìomhaidh Dia:
Air lagh a bhogha chuir gu teann,
gu caitheamh ullamh dian.
13 Fìor acfuin agus innil bàis
sin dheasaich e dha féin;
'S a shaighde guineach leig e mach
an aghaidh luchd dhroch bheus.

14 Mar mhnaoi ri saoth'r is amhluidh
an daoi ri olc a ta: [sin,
Feuch aimhleas ghabh mar thorachas,
breug rugadh leis gun stà.
15 Chladhaich e sìochd, is threachail e,
is thuit sa' chlais a rinn:
16 Thig 'aimhleas air a chloigionn
is 'fhòirneart air a cheann. [féin,

17 A réir a cheartais molaidh mi
an Tighearn, air gach àm:
Do ainm Iehobhah seinnidh mi,
oir 's e a's àirde th'ann.

SALM VIII.

1 Iehobhah Dhia, cia mòr tha t'ainm
air feadh gach uile thìr!
Do ghlòir do shocraich thu os ceann
nam flaitheas is nan speur. [maoth'
2 A beul nan naoidh 's nan cìochran
bhrìgh t'eascair dh'orduich neart,
An nàmhaid chum gu coisgeadh tu,
's an dioghaltach mi-cheart.

3 Do speuran tràth thug mi fa'near,
obair do mheura féin;
A' ghealach is na reulta glan',
a dh'orduich thu le chéil':
4 Duine ciod e, gu'n cuimhnichteadh?
no 'mhac gu'm fiosraicht' leat?
5 An inbhe 's beag nach d' rinn thu e
mar ainglibh àrd an neart!

Oir chuir thu coron àluinn air,
le maise 's glòir thar chàch.
6 Air oibribh fòs do làmh thug thu
dha uachdranachd air fad.
Gach dùile chuir fo 'chosaibh dha,
a chruthaich thusa riamh:
7 Caoraich, is buar, 's gach ainmhidh
tha 'g imeachd air an t-sliabh. [fòs,

8 An eunlaith tha san athar shuas,
an t-iasg a ta sa' chuan,
'S na shiubhlas fòs air slighe tuinn,
sin thug thu dha gu buan.
9 A Dhia, ar Tighearn is ar Dia,
t'ainm-sa cia h-uasal e!
Air feadh gach talmhainn agus tìr
is mòr e sud, a Dhé.

SALM IX.

1 Le m'uile chridhe bheir mi dhuit,
àrd-mholadh binn, a Dhé;
Is t'oibre mìorbhuileach air fad
sìor-chuiridh mi an céill.
2 Fòs ni mi annad aoibhneas ait,
is gairdeachas gu mòr:
Do t'ainm-sa seinnidh mise cliu,
O Thi a's àirde glòir.

3 A rìs tràth phillear air an ais,
mo naimhde, théid gu làr;
Oir tuitidh iad is théid doibh as,
a'd'fhianuis féin gun dàil. [dhomh,
4 Mo chòir rinn thusa sheasamh
gu daingean is gu treun: [shuas,
A'd' chaithir chothroim shuidh thu
mar bhreitheamh ceart am binn.

5 Is thug thu air na cinnich smachd,
sgrios thu na daoine daoi:
An ainm do chuir thu as gu glan,
o linn gu linn a chaoidh.
6 (Air sgrios an nàmh chaidh crìoch
am feasd:)
leag thu am bailte treun

An iomradh-san 's an cuimhne fòs
do theirig sin leo féin.
7 Ach mairidh Dia gu bunaiteach
chuir caithir suas chum breth.
8 Bheir air an domhan cothrom ceart,
le còir do'n t-sluagh fa leth.
9 Mar dhaingneach bithidh Dia nam
do'n ti a ta fo leon: [feart
An trioblaid, tearmunn dìleas e,
ri faicinn neach fo bhròn.

10 Gach neach 'gam bheil air t'ainm-sa
ni dòchas dhiot, is bun: [fios
Oir mheud 's a ta ga 'd iarraidh, Dhé,
cha tréig thu iad gu tur.
11 Do'n Triath d'an còmhnuidh Sion
seinnibh-sa cliu gu binn; [naomh,
Aithrisibh fòs am measg an t-sluaigh
na gnìomharan a rinn.

12 Tràth ni e rannsachadh air fuil,
'n sin cuimhneach orra ta;
Cha leig air dearmad glaodh nam
a ghairmeas air a ghnàth. [bochd,
13 Fòir orm, a Dhé, is amhairc air
mo thrioblaid o luchd m'fhuath';
A Dhé, a ta ga m' thogail suas
o dhorsaibh bàis gu luath.

14 An dorsaibh nighinn Shioin
gu sgaoilinn t'uile chliu: [chaoimh
Is ni mi gairdeachas air sgàth
na slàinte dheònaich thu.
15 Thuit sìos na cinnich anns an t-
a chladhaich iad do chàch; [sloc
Is anns an lion a dh'fholuich iad,
tha'n cosa féin an sàs.

16 Aithnichear Dia sa' bhreth a ni,
'nuair thuiteas daoi san drip;
Is ann an gniomh a làmha féin
teann-ghlacar e san rib.
17 Pillear luchd-uilc is aingidheachd
gu h-ifrinn sìos gu léir;
'S na fineachan nach cuimhnich Dia,
pillear iad sìos le chéil'.

18 An t-ainnis truagh cha téid am
air dearmad no air dìth; [feasd,
Air dòchas fòs an duine bhochd
gu bràth cha'n fhaicear claoidh.
19 A Thighearn, éirich, 's na leig
le neach d'an dual am bàs; [buaidh
Breth thugar air na cinneachaibh
a'd'fhianuis anns gach càs.

20 Cuir eagal orra-san gu mòr,
Iehobhah Dhia nam feart;
Gu'n aithnicheadh na slòigh gu léir
iad féin nan daoine meat'.

SALM X.

1 Ciod uime 'n seas thu fad o làimh,
Iehobhah làidir thréin?
An aimsir teinn is trioblaid mhòir
an dean thu d'fholach féin?
2 An droch dhuin' tha na àrdan borb
gu dian air tòir a' bhochd:
Ach glacar iad sna h-innleachdaibh
a dhealbh iad féin chum lochd.

3 Oir ni an droch dhuin' ràiteachas
à miann a chridhe féin;
'S na daoine sanntach molaidh e,
ge beag air Dia am méin.
4 An droch dhuin' a'm' fior-àrdan
cha ghoir e air an Triath; [gruaidh'

'Na chridhe cha 'n 'eil uair air bith
gnè smuaineachaidh air Dia.
5 Tha 'uile shlighe doilghiosach,
o 'shealladh 's àrd do bhreth :
A' séideadh pluic gu fanoideach,
mu 'eascairdibh gach leth.
6 'Na chridhe féin do labhair e,
am feasd cha ghluaisear mi :
Oir cha tig àmhghar orm gu bràth,
no trioblaid fòs g'am chlaoidh.
7 Do'n iogan, mhallachadh, 's do ghò,
a bheul-san làn a ta :
Tha aimhleas mòr is dìomhanas
fo 'theangaidh-san a ghnàth.
8 An diomhaireachd nam bailte beag'
gnàth-suidhidh e gun fhios ;
Tha 'shùil air bochd 's air neòchiont-
g'am mort an uaignidheas. [ach,
Tha 'shùile nimhneach mar an ceudn',
ro-ghuineach geur gu lochd,
A' dearcadh ann an dìomhaireachd
chum sgrios an fhìrein bhochd.
9 Mar leòmhan luidh' am foill a ta,
'na thàmh an garaidh dion
Ghabhail nam bochd : is ghlac e iad
'gan tarruing ann a lion.
10 Crùbaidh is cromaidh e gu làr,
chum dha nach mothaicn neach :
Le 'laochraibh chum gu'n leagadh e
am bochd a' gabhail seach.
11 Is thubhairt e 'na chridhe féin,
dhìchuimhnich Dia gun cheisd :
Seadh dh'fholuich e a ghnùis an céin,
cha léir dha sud am feasd.
12 Iehobhah, éirich suas an àird,
a Dhia ta neartmhor treun,
Tog suas do làmh : 's na dearmaid
chaoidh
na deòraidh bochd 'nam feum.
13 Na daoine dona c'uim' an dean
iad tarcuis ort, a Dhè ?
An neach ud thubhairt 'na chridh'
cha'n fhiosraichear leat e. [féin,
14 Chunnaic thu sin, oir dhuit is léir
gach dochair is gach spìd,
A chum le d'làimh gu toir thu dhoibh
comain an uilc a ni'd :
S ann ortsa dh'fhàg an duine bochd
e féin a chur fo dhìon,
O's tu fear-cuidich agus neart
nan dìlleachdan gun mhaoin.
15 Gairdean an droch dhuin' is an daoi
leòn thus', is bhris, a Dhé ;
Is rannsaich 'uile lochd gu geur,
gu ruig nach faighear e.
16 Gu suthain is gu siorruidh fòs,
Iehobhah ta' na Righ :
Sgriosadh na cinnich as gu tur,
is ghlanadh as a thìr.
17 Miann nan daoin' ùmhal chual tu,
an cridhe ni thu gleust ; [Dhé ;
Is bheir thu air do chluais gu beachd
an gearan-san gu'n éisd :
18 A chumail ceirt ri dìlleachdain,
's ri daoinibh brùite truagh',
A chum nach tugadh duin' o'n tìr
ni 's mò air fòirneart luaidh.

SALM XI.

1 Mo dhòchas chuir mi ann an Dia ;
ciod uime 'n abradh sibh
Ri m'anam, chum mo chur air gheilt,
teich as mar eun gu d' shliabh ?
2 Feuch chuir na h-aingidh bogh' air
air sreing an saighead ghleus, [lagh,
Thilgeadh san dòrch' an ti ta ceart
'na chridhe fòs 's na bheus.
3 Ma théid na bunaite air dhìth,
ciod ni an duine còir ?
4 Tha Dia 'na theampull naomh, ait
tha 'chaithir làn do ghlòir : [nèamh,
Is léir d'a shùilibh-san gach dùil,
san domhan mhòr a ta :
Le 'rosgaibh clann nan daoin' air fad
rannsaichidh e a ghnàth.
5 Rannsaichidh Dia na fìreanaich ;
ach luchd na h-aingidheachd
Is fuath le 'anam, is gach neach
thug spéis do ragaireachd.
6 Air daoinibh droch-mhuint' dòirtidh
nuas ribeachan gun dìth ; [Dia
Is teine, pronnusc, 's doinionn gharbh,
cuibhrionn an cup' do ni.
7 Oir Dia tha cothromach is ceart,
is ionmhuinn leis a' chòir :
Ag amharc air na fìreanaibh
le deadh ghnùis làn do ghlòir.

SALM XII.

1 Nis fòir, is cuidich leam, a Dhé,
's gun deadh dhuin' idir ann :
Na treibhdhirich measg chloinn nan
ri 'm faghail tha ro-ghann. [daoin'
2 Labhraidh gach neach r'a choimhear-
a' bhreug le miodal béil ; [snach
Le cridhe dùbailt' làn do cheilg,
sior-labhraidh iad ri chéil'.
3 Gach beul tha làn do ghabhann tlàth,
d'an gnàth bhi leam is leat ;
An teangadh bhruidhneach àrdanach
sgathar le Dia nam feart.
4 A thubhairt, Orra bheir sinn buaidh
le'r teangaidh féin a mach ;
'S leinn féin ar beul : cò e an Triath
a chuireas sinn fo smachd ?
5 Ri sàruchadh nan deoradh truagh'
ri osnaich dhaoine bochd,
Nis éiridh mi, (ars' Dia,) g'an dion,
o'n dream ta bagradh lochd.
6 Is fìorghlan focal Dhé gu dearbh ;
amhluidh mar airgiod e,
A leaghadh is a ghlanadh fòs
seachd cuairt an suacan cré.
7 Coimhididh tus' iad uile, Dhé,
dìonaidh tu iad a ghnàth ;
O'n ghinealach so nis a th'ann,
's o sin a mach gu bràth.
8 Gluaisidh gach aon taobh luchd an
is togaidh iad an ceann ; [uile,
An t-àm san cuirear suas gu h-àrd
na daoin' a's suaraich' t'ann.

SALM XIII.

1 Cia fhad a dhearmadar mi leat,
a Dhia, an ann gu bràth ?
Cia fhad a cheileas tu do ghnùis
o m'anam truagh gach tràth ?
2 Cia fhad bhios imcheist ann am
le cridhe trom gach là ? [chom
Cia fhad a chuirear tharum suas
an ti bha dhomh 'na nàmh ?
3 Tabhair fa'near, is freagair mi,
a Thighearna mo Dhia ;

Soillsich mo shùile, codal trom
chum bàis nach coidil mi.
4 Eagal gu'n abair rium mo nàmh,
chaidh agam air a nis;
'S gu'n dean mo naimhde gairdeachas,
an uair a dh' aomar mis'.
5 Ach dh'earb mi á do ghràs; is bidh
mo spiorad ait a'd' shlàint':
6 Is seinnidh mi gu binn do Dhia
air son a phailteis ghnà'icht'.

SALM XIV.

1 'NA chridhe deir an t-amadan,
cha'n 'eil ann Dia air bith:
Taid truaillidh, 's oillteil fòs an
gnìomh;
cha'n 'eil ann neach ni maith.
2 An Tighearn dh'amhairc e o nèamh,
air cloinn nan daoine nuas;
A dh'fheuchainn an robh tuigs' aig
na dh'iarradh Dia nan gràs. [neach
3 Ach chlaon an t-iomlan diubh a
ro-shalach taid gu léir: [thaobh,
Cha'n 'eil aon neach a' deanamh
cha'n 'eil fiu aon fo'n speur.[maith,
4 Am bheil aig droch-dhaoin' tuigs' air
tha 'g itheadh suas gu dian [bith
Mo phobuill-sa, mar aran blast',
's nach 'eil a' gairm air Dia.
5 An sin do ghabh iad eagal mòr,
air son gu bheil gu fìor
Dia ann an ginealach is linn,
nam fìreanach do shìor.
6 Comhairl' an truaghain nàraich sibh,
chionn Dia 'na thearmunn da:
7 A Sion O gu tigeadh mach
slàint' Israeil gach là!
An uair bheir Dia air ais o bhruid
a phobull féin le cheil',
Air Iacob bithidh aoibhneas mòr,
's aiteas air Israel.

SALM XV.

1 Cò dh'fhanas ann ad phàilliun
a Thighearna, cò e? [shuas?
Air do chnoc naomh cò 'n ti sin leat
a chòmhnuicheas gach rè?
2 An ti a ghluais gu treibhdhireach,
is ionracas a chleachd,
Labhras an fhìrinn sin a mach
a ta 'na chridhe steach.
3 An ti nach dean air neach air bith,
cùl-chàineadh 'm feasd le 'bheul,
Nach dean aon lochd d'a choimhears-
's nach tog air fòs droch sgeul.[nach,
4 A ni trom-thailceas air an daoi:
ach urram dhoibh a bheir
D'an eagal Dia; 's nach caochail mionn
ged thigeadh calldach air.
5 Airgiod air ocar nach do chuir;
an aghaidh fòs nan saoi
Duais nach do ghabh: cha ghluaisear e
gu bràth mar sin a ni.

SALM XVI.

1 DHIA, coimhid mi, oir annad féin
a ta mo dhòigh gu fìor;
2 O m'anam, thubhairt thu ri Dia,
is thu mo Thriath gu sìor.
3 Mo mhaitheas ort gu dearbh cha
ach air na naoimh a ta [ruig;
Air thalamh, 's air na flaithibh fìor,
'g am bheil mo ghean 's mo ghràdh.
4 Mòr-mheudaichear an doilghios
a dheifricheas gu luath [doibh,
Air lorg dhé eile choimheach bhréig',
a' cur ri cràbhadh truagh:
An iobairt-dhibhe tha do fhuil
cha 'n ofrail mi gun cheisd,
Is air an ainmibh ann am bheul
cha toir mi luaidh am feasd.
5 Cuibhrionn mo chup' is m'oighreachd
Dia:
's tu sheasas dhomh mo chrann.
6 An àitibh aoibhneach thuit mo lion:
's leam oighreachd bhreagh nach
gann.
7 Bheir mise buidheachas do Dhia,
thug comhairl' orm a'm' fheum:
Tha m'airne fòs an àm na h-oidhch'
ga m' theagasg mar an ceudn'.
8 Do chuir mi romham, anns gach
an Tighearn mòr a ghnàth; [cùis,
Chionn air mo dheas làimh gu bheil e,
cha ghluaisear mi gu bràth.
9 Mo chridh' ni aoibhneas uime sin,
ni gairdeachas mo ghlòir;
Ni m' fheoil fòs comhnuidh fhoistin-
le dion an dòchas mòr. [each
10 Oir anns an uaigh ch'an fhàgar leat
shios m'anam, air aon achd:
'S cha leig thu fòs do d'sheirceinn
gu'm faic e truaillidheachd. [naomh
11 Dhomh sligh' na beatha nochdaidh
a'd' làth'r làn aoibhneas ta, [tu
Is aig do dheas làimh féin a Dhé,
mòr shubhachas gu bràth.

SALM XVII.

1 EISD thus', a Thighearn, ris a
mo ghlaodh thoir aire dha; [chòir
Is cluinn an urnuigh thig a mach
o m' bheul gun bhreug, gun ghò.
2 Mo bhreth o d' fhianuis thigeadh i
le d' shùilibh léirsinneach,
Seall air na nithibh sin, a Dhé,
ta ceart is cothromach.
3 Dhearbh thu mo chridh', is dh'fhios-
raich thu
san oidhche; dh'fhionn gu geur;
Cha d'fhuair thu maoin: oir b'e mo
nach peacaichinn le m' bheul. [rùn
4 Mu thimchioll oibre dhaoine fòs,
ghléidh mi mi féin gu beachd,
Le guth do bhéil, o cheumannaibh
luchd-braid is ragaireachd.
5 Cum m' imeachd suas, a Dhia nam
a'd shlighibh ceart gu treun; [feart,
A' d' ròidibh dìreach cum mi suas,
nach sleamhnuich uam mo cheum.
6 Oir ghairm mi ort, a Dhé, a chionn
gu'n éisdear leatsa rium;
Do chluas a m' ionnsuidh crom a nuas,
is fòs mo ghearan cluinn.
7 Taisbein do chaoimhneas iongant-
tha gràdhach làn do chliu; [ach,
O thus' a shaoras le d' dheas-làimh,
an droing d'an dòchas thu,
O'n dream 'nan aghaidh thogas ceann.
8 O coimhid mi gu treun,
Mar chloich do shùl: dean folach orm,
fo sgàil' do sgiathan féin.
9 O'n droch dhuin' tha ri fòirneart orm
o naimhdibh sgriosach treun

A ta gam' chuairteachadh gach taobh,
mo choimhead uatha dean.
10 'Nan saill a ta iad druidte suas,
cainnt uaibhreach tha 'nam beul.
11 Chrom iad gu làr, is dhearc le'n suil;
is chuairtich iad ar ceum.

12 Mar leòmhan gionach togarach
chum cobhartaich a ghnàth.
Mar leòmhan òg an diomhaireachd
a' luidh' am foill a ta.
13 Eirich, a Dhé, is caisg mo nàmh,
leag sìos gu talamh e:
O'n droch dhuin' ta 'na chlaidheamh
saor m'anam uaith', a Dhé. [dhuit,

14 O'n dream tha dhuit-sa, Dhé, mar
o dhaoinibh saogh'lta dàn', [làimh,
'G am bheil an cuibhrionn is an cuid
sa'-bheatha so a mhàin.
D'am bheil thu tabhairt làn am bronn
á t'ionmhas diomhair fòs:
Tha'n gineil lionmhor, is am maoin
fàgaidh d'an leanbaibh òg'.
15 Ach air mo shon-sa, dearcam air
do ghnùis am fìreantachd:
Air mosgladh dhomh làn-dhiolar mi,
a Dhé, le d'chosamhlachd.

SALM XVIII.

1 Mo chion ort féin, a Dhia, mo
threis.
2 Mo charraig Dia gu ceart,
Mo dhaingneach, is mo Shlànuighear:
mo Thighearn, is mo neart:
An ti san cuir mi dòchas fòs,
mo thargaid is mo sgiath,
Adharc mo shlàinte e gu beachd,
mo bhaideal àrd 'se Dia.

3 Nis gaiream air an Tighearna,
d'an dlighear moladh sìor;
Mar sin o m'eascairdibh gu léir
coimhidear mi gu fìor.
4 Chuir tuilte dhroch dhaoin' eagal
chaidh uman guin an éig. [orm,
5 Pian ifrinn agus liontan bàis,
romham 's gach àite feuch.

6 A'm' éigin ghoir mi air mo Thriath,
dh' éigh mi gu h-àrd le m'ghlaodh:
Is as a theampull naomha féin
dh'éisd e mo ghuth gu caomh.
'Na fhianuis is 'na éisdeachd féin,
mo ghlaodh do ràinig suas;
7 An talamh air gach ceum an sin
do chriothnuich, chrathadh, ghluais:

Bunaitean nan cnoc 's nam beann,
do ghluaiseadh sin gu garg,
Do chriothnuicheadh is, chrathadh iad,
a chionn gu robh air fearg.
8 Chaidh deatach as a shròin a mach,
is teine loisgeach mòr
Chaidh as a bheul, is lasadh leis
do eibhlibh ni bu leòr.

9 Is lùb e fòs na nèamha fuidh',
's a nuas do thùirling e:
Fior-dhorchadas is dubh-aigein
bha sin fo chosaibh Dhé.
10 Air cherub mharcaich e gu h-àrd,
air iteig fòs do chaidh;
Is bha e luath ag itealaich,
air bharraibh sgiath na gaoith'.
11 Dubh-dhorchadas mar dhìomh-
do chuir e uime féin: [aireachd

Bu phàilliun da na h-uisgean dorch,
is neulta tiugh' nan speur.
12 Do chaidh a neulta tiugh' le chéil'
is clacha-meallain fòs,
Is eibhlean tein' air thoiseach air,
o'n dealradh bha 'na ghnùis.

13 Rinn Dia sna speuraibh tairnean-
is leig an Ti a's àird' [ach,
A ghuth a mach, le cloich-shneachd
chruaidh,
is eibhlibh teith 's gach àit.
14 A shaighde leig e uaith' a mach,
is sgaoil e iad air fad,
Tein-athair orra thilg gu mòr,
is chlaoidheadh iad gu grad.

15 Aigein an uisge chunncas ris,
bha steidh an domhain nochdt';
Le séideadh anail t'fheirge, Dhé,
le t' achmhasan 's do smachd.
16 As 'ionad àrd do chuir e nuas,
is bhuin e mise mach,
Is rinn mo tharruing mar an ceudn'
á h-uisgibh iomarcach.

17 O m'eascar thul-chuiseach is threun
thug e dhomh fuasgladh deas,
'S o luchd mo mhi-ruin agus m'fhuath
bu treis' gu mòr na mis'.
18 An là mo thrioblaid is mo theinn,
thug ionnsuidh orm gun fhios:
Ach bha mo Dhia 'na thaice dhomh,
cha sleamhnuich uam mo chos.

19 Gu ionad farsuinn agus réidh
thug esan mi a mach:
Mo theasairginn do rinneadh leis,
oir ghabh e annam tlachd.
20 Réir m'ionracais, is gloine làmh,
do chuitich Dia maith rium:
21 Air seachran uaith' cha deachaidh
a shlighe choimhdeadh leam. [mi
22 Oir 'uile bhreth a'm' fhianuis tha
a statuin uam nior chuir.
23 Bu treibhdhireach 'na làthair mi
o m' aing'eachd féin do sguir.
24 Réir m'ionracais is gloine làmh,
an sealladh beachd a shùl,
Do rinneadh mise chuiteachadh
gu caomh le Dia nan dùl.

25 Do'n duine ghràsail, gràsmhor thu,
dìreach do'n treibhdhireach.
26 Glan thu d'on duine ghlan, is fiat'
do'n duine fhiat' fa seach.
27 Na daoine tha fo thrioblaid mhòir,
làn-shaoraidh tu 's gach àit;
Ach bheir thu nuas a' mhuinntir sin
'g am bheil an sealladh àrd.

28 Oir lasaidh tu mo choinneal domh,
is ni mo Dhia 's mo Righ
Mo dhorchadas a shoillseachadh,
chum soilleir glan gu 'm bi.
29 Mor bhuidheann sluaigh, le d'
threis', a Dhé,
do bhriseadh leam air fad:
Le neart mo Dhia thar balla leum,
is chaidh mi féin gun stad.

30 Ach Dia, a ta a shlighe ceart:
is dhearbhadh focal Dé;
Do'n uile dhream a dh'earbas as,
ga'n dion' is targaid e.
31 Oir cò is Dia, ach thusa Dhé
cò's carraig ach ar Triath?

32 An neach a ni mo shlighe ceart,
'S a bheir dhomh neart, 'se Dia.
33 Mar chosaibh féidh ta luath chum
mo chosa do rinn e, [ruith,
Air m'àitibh àrd' ga m'shocrachadh,
a chum nach gluaisteadh mi.
34 Gu comhrag theagaisg e mo làmh,
ionnus gu'n d'thug mi buaidh,
A' briseadh le mo ghairdeinibh
bogha do'n stàilin chruaidh.
35 Thug thusa sgiath do shlàinte
dhomh,
do dheas làmh chum mi suas;
Thug orm do chaoimhneas is do
ghràdh
gu h-inbhe mhòir gu'n d'f hàs.
36 Mo cheuma rinn thu farsuinn fo'm
sin domh mar fhuaradh thus';
Ionnus gur socrach sheasas mi,
cha sleamhnuich uam mo chos.
37 Lean mi mo naimhde anns an ruaig,
is orra rug gu cas:
Is gus 'n do chlaoidheadh iad gu léir,
nior phill mi féin air m'ais.
38 Gun chomas éirigh lot mi iad,
is thuit iad sìos fo m' chois.
39 Le neart chum cath' 's tu chrios-
laich mi;
na dh'éirich rium leag thus'.
40 Air mhuineal thug thu dhomh mo
nàmh;
luchd m'f huath' gu'n claoidh gu léir.
41 Ghlaodh iad, 's d'am furtachd cha
robh neach:
air Dia, 's cha d'f hreagair e.
42 Amhluidh mar dhus a'dol le gaoith,
gu mìn do phronn mi iad;
Is thilg mi iad a mach a rìs
mar chlàbar air an t-sràid.
43 O strì nan daoine shaor thu mi;
rinn ceann nan cinneach dhiom;
Na daoine riamh nach b'aithne dhomh,
ri seirbhis dhomh do chim'.
44 Air cluinntinn dhoibh-san iomradh
géillidh iad dhomh gun stad; [orm,
Is ni dhomh coigrich mar an ceudn'
an ìsleachadh air fad.
45 Làn-sheargaidh is dubh-chrionaidh
na coigrich ud gu léir; [as,
A' teachd le h-eagal 's uamhunn mhòr
a mach o'n garaidh féin.
46 Dia beò a ta, beannaicht' gu robh
mo charraig féin gu brath:
Is Dia mo shlàinte bitheadh e
air 'àrdachadh a ghnàth.
47 Mo dhioghaltas, 's mo leasachadh,
's e Dia a bheir a mach;
'S e fòs a chuireas dhomh fo smachd
na slòigh gu h-iomadach.
48 'Se dh'f huasglas mi o m' eascair-
's tu thog mi thar gach neach [dibh:
A dh'éirich rium; is thug mi saor
o fhear na h-eucorach.
49 Am measg nan cinneach, uime sin,
bheir mise dhuit, a Dhé,
Mòr bhuidheachas; do t'ainm-sa fòs
àrd-mholadh seinnidh mi.
50 Bheir esan fuasgladh mòr d'a righ:
le pailteas ni e gràs
Air Daibhidh, neach a dh' ungadh leis,
is air a shliochd gu bràth.

SALM XIX.

1 Glòir Dhé làn-fhoillsichidh na
nèamh,
's na speura gnìomh a làmh.
2 Tha là a' deanamh sgéil do là,
is oidhche dh'oidhch' gun tàmh
A' teagasg eòlais, anns gach àit.
3 Oir cha'n 'eil ionad ann,
No cainnt, no uirghioll fòs air bith,
nach cual an guth gach àm.
4 Chaidh 'm fuaim air feadh gach tìre
am focal chaidh an céin [mach,
Gu crìch na cruinne, chuir e annt'
buan-phàilliun àrd do'n ghréin:
5 Neach tha mar nuadh fhear-pòsda
o 'sheòmar féin a mach, [teachd
Ta ait, mar ghaisgeach treun a' ruith
a réis' gu togarach.
6 A' dol a mach o chrìch nan speur,
mu'n cuairt g'an crìch a ghnàth:
'S cha'n fholuichear o theas na
aon ni sa' chruinne ta. [gréin'.
7 Is iomlan lagh Iehobhah mhòir;
an t-anam iomp'chidh e:
Teisteas an Tighearna tha dearbh;
an simplidh glic 'se ni.
8 Tha statuin fòs an Tighearn ceart,
'g cur aoibhneis anns a' chridh';
Glan-àithnte Dé a' soillseachadh,
nan sùl nach maith a chi.
9 Eagal an Tighearn fìor-ghlan e,
buan-mhaireannach a ghnàth:
Fìor agus cothromach air fad,
a bhreitheanais a ta.
10 Is fearr r'an iarraidh iad na'n t-òr
an t-òr a's fearr air bith:
Ni 's milse na a' mhil ta iad,
no cìr mheala r'a h-ith.
11 A' faotainn rabhaidh fòs a ta
t'òglach-sa uath' a ghnàth,
'S 'nan coimhead cùramach gu dearbh
mòr-thuarasdal a ta.
12 Cò thuigeas uile sheachrain féin?
glan o lochd dìomhair mi.
13 O pheacaibh dànadais air ais
cum t'òglach féin, a Dhé;
Na bitheadh ac' àrd-cheannas orm:
an sin biom treibhdhireach,
Is fòs o'n pheacadh mhòr bidh mi,
fìor-ionraic neòchiontach.
14 O Dhia, mo neart, 's mo shlàn
uighear,
an deadh thoil gabh uam féin,
Na smuainte ta a'm' chridhe stigh,
is briathra glan mo bhéil.

SALM XX.

1 Gu freagradh Dia thu ann an là
do thrioblaid, is do phéin!
Gu deanadh ainm Dhé Iacoib fòs
sior-choimhead ort a'd' fheum:
2 Gu'n cuireadh thugad cuideachadh,
tràth, as a theampull naomh:
Is deanadh e do neartachadh
á Sion féin gu caomh.
3 Cuimhnicheadh e gu gràsmhor dhuit
t'uil' ofraile gu grad,
Is gabhadh e gu taitneach uait
t'ìobairte loisgt' air fad.
4 A réir deadh rùin do chridhe féin,
tiùbhradh e dhuit gu maith;

Coimhlionadh e gach comhairle
tha ann ad chridhe stigh..
5 Ni sinne aoibhneas ann ad shlàint',
is ann an ainm ar Dia,
Suas togaidh sinn ar brataichean:
Dia dheònach' t'uile mhiann !
6 Nis 's fiosrach mi gu teasairg e
an ti a dh' ungadh leis:
Is le neart-saoraidh deas làimh' Dhé
o nèamh gu'n éisdear ris.
7 Tha cuid ag earbs' á carbadaibh,
is cuid á h-eachaibh árd';
Ach ainm an Tighearna ar Dia
cuimhnichidh sinn 's gach àit.
8 Dh' ìslicheadh iadsan, 's thuit iad
ach dh'éirich sinn is sheas. [sios:
9 Dhia, foir, is éisdeadh ruinn an Righ,
tràth ni sinn gearan ris.

SALM XXI.

1 AM meud do neirt-sa, Dhé nan dùl,
bidh aoibhneas air an Righ:
Is ann ad shlàinte thròcairich
sòlas cia mòr do ni?
2 Lân mhiann is rùn a chridhe féin
thug thusa dha gu seth:
Aon athchuinge a dh'iarr a bheul
cha d' rinn thu air a cleith.
3 Oir beannachadh do mhaitheis
sin thug thu dha gu moch: [mhòir'
Is chuir thu coron àrd m'a cheann,
do'n òr a's deirge dreach.
4 Do dh' iarr e ortsa beatha bhuan,
sin thug thu dha gu fior:
Is thug thu sìneadh saoghail dha,
a chum bhi beò gu sior.
5 A thaobh na slàinte thug thu dha,
is mòr a ghlòir gach àm;
Ard-urram agus mòralachd
chuir thusa air a cheann.
6 Oir rinneadh leat ro-bheannaicht' e
air feadh gach rè gu beachd;
Is rinn thu e lân-aoibhneach fòs
le d' ghnùis an tròcaireachd.
7 Oir ann an Dia Iehobhah mòr
earbaidh an righ a ghnàth:
Tre thròcair fòs an Ti a's àird',
cha ghluaisear e gu bràth.
8 Aimsidh do ghlac air t'uile nàmh;
air t'eascar do làmh dheas.
9 Mar àmhuinn theinntich ni thu iad,
an aimsir t'fheirg' g'an sgrios:
'Na chorruich mhòr ni Dia gu fior,
an slugadh sios air fad,
Is nithear orra milleadh fòs
le teine mòr gu grad.
10 An toradh sgriosaidh tu o'n tìr,
's an siol o dhaoinibh as. [dhealbh
11 Oir rinn iad feall a'd' aghaidh: 's
do-bheart nach d'fheud' cur leis:
12 Bheir thusa orra, uime sin,
gu'n tionndaidh iad an cùl,
Oir saighde geur do bhogh' air sreing
ri'n aghaidh gleusaidh tu.
13 Ardaich thu féin, a'd' chumhachd-
a Thighearna nam feart: [aibh,
Mar sin sior-chanaidh sinn do chliù,
is molaidh sinn do neart.

SALM XXII.

1 MO DHIA, mo Dhia, c'uim' thréig thu
le d'fhurtachd uam an céin; [mi?
O bhriathraibh goirt mo bhùiridh àird,
gun fhuasgladh orm a'm fheum?
2 Mo Dhia cha d' thug thu freagradh
san là 'n do ghairm mi ort; [dhomh,
An uair bu chòir dhomh tàmh san
oidhch',
cha'n 'eil mi féin a'm' thosd.
3 Gidheadh tha thusa fior-ghlan
a Dhé, os ceann gach sgéil, [naomh,
A'd' chòmhnuidh anns an àros sin,
am bheil cliu Israeil.
4 Do rinn ar sinnsir dhiot-sa bun;
Is shaor thu iad mar dh'earb.
5 Do ghlaodh iad riut, is shaoradh iad:
dh'earb riut, gun aghaidh dhearg.
6 Ach mise fòs cha duin', ach cnuimh:
gràin dhaoin', is tàir nan slògh.
7 Cùis crathaidh cinn, is casaidh béil,
spòrs do na chi mo dhòigh.
8 Ag ràdh, Do rinn e bun á Dia,
chum fuasgladh air 'na fheum:
Nis deanadh e a theasairginn,
o thug e dha lân-speis.
9 Ach 's tus' an ti a bhuin a mach
à broinn mo mhàthar mi;
Is tu bu bharrant dòchais dhomh,
'nuair bha mi air a' chìch.
10 O'n bhroinn do thilgeadh ortsa mi,
air bhith dhomh òg is maoth.
O thàinig mi o'n bhroinn a mach,
is tu mo Dhia ro-chaomh.
11 A Dhé na bi-sa fada uam,
oir 's dlùth dhomh trioblaid theann;
'S gun agam neach gu m' chuideach-
no aon a chuireas leam. [adh,
12 Do chuairtich umam mòran tharbh,
mu m' thimchioll air gach làimh;
Dh'iadh umam tairbh ro-làidir bhorb
am Basan bha 'nan tàmh.
13 Gu farsuinn dh'fhosgail iad am beul,
mar leòmhan allta garg;
A' tabhairt sithidh reubaidh orm,
le bùireadh fiadhaich borb.
14 Mar uisge dhòirteadh mise mach,
mo chnàmhan sgàint' o chéil':
Mo chridh' a'm' chom an taobh a stigh,
air leaghadh ta mar chéir.
15 Air tiormachadh mar phota cré
a ta mo neart, a Dhé;
Mo theangadh leantuinn tha ri m'
gu h-ùir-bhàis thug thu mi [ghial,
16 Oir dh'iadh mu'n cuairt orm mad-
raidh gharg',
bhuail umam thall 's a bhos
Mòr-bhuidheann luchd na h-aingidh-
lot iad mo làmh 's mo chos. [eachd;
17 Mo chnàmhan uile feudaidh mi
an àireamh aon is aon:
Gu geur tha iad ag amharc orm,
a' dearcadh orm gach taobh.
18 Mo thrusgan eatorra do roinn,
croinn thilg iad air mo bhrat.
19 Ach fad o m' chabhair, Dhia mo
na fan, ach deifrich ort. [neirt,
20 Do m'anam tabhair fuasgladh deas
o'n chlaidheamh sgaiteach gheur;
Is m'aon-ghràdh caomh gu saorar leat,
o neart nam madradh treun'.
21 O bheul nan leòmhan làidir borb',
Dhé, fuasgail orm gun stad:

O adharcaibh nam buabhull treun';
oir chual thu mi gu grad.
22 Do m' bhràithribh cuiream t'ainms' san éireachd molam thu. [an céill;
23 Shìl Iacoib, 's a luchd eagail Dé, glòir thugaibh dha is cliu:
Oirbhs', Iarmad Israeil air fad, biodh 'eagal-san gu mòr:
24 Oir tarcuis riamh cha d'rinn air bochd,
's nior ghabh e gràin d' a leòn:
Cha d'fholuich, 's cha do cheil a ghnùis,
g'a thréigsinn ann a theinn;
'Nuair rinn e glaodh is gearan ris, thug éisdeachd dha gu binn.
25 'S ann ortsa bhios mo mholadh àrd san éireachdas, a Dhé:
Mo bhòidean iocam fòs an làth'r na dream d'an eagal e.
26 Na daoine sin tha macanta ithidh, is gheibh an sáth:
Na dh'iarras Dia àrd-mholaidh e; bhur cridh' bidh beò gu bràth.
27 Pillidh ri Dia gach iomall tìr', is cuimhnichidh iad air:
Seadh sluagh nam fineacha gu léir dhuit géill is urram bheir.
28 Air son gur le Iehobhah mòr an rìoghachd le còir cheart:
'S am measg nam fineachan air fad 's leis uachdranachd is neart.
29 Na daoine reamhar anns gach tìr, ithidh, is géillidh dha:
Dha cromaidh sios na théid san uaigh, cha chum neach 'anam beò.
30 Thig sliochd is seirbhis ni do Dhia, dha measar iad mar linn.
31 Innsidh a cheart do'n àl ri teachd, gu 'm b'esan sud a rinn.

SALM XXIII.

1 Is e Dia féin a's buachaill dhomh, cha bhi mi ann an dìth.
2 Bheir e fa'near gu'n luidhinn sios air cluainibh glas' le sìth:
Is fòs ri taobh nan aimhnichean théid seachad sios gu mall,
A ta e ga mo threòrachadh, gu mìn réidh anns gach ball.
3 Tha 'g aisig m'anam' dhomh air ais: 's a' treòrachadh mo cheum
Air slighibh glan' na fìreantachd, air sgàth 'dheadh ainme féin.
4 Seadh fòs ged ghluaisinn eadhon trid ghlinn dorcha sgàil' a' bhàis,
Aon olc no urchuid a theachd orm ni h-eagal leam 's ni 'n càs;
Air son gu bheil thu leam a ghnàth, do lorg, 's do bhata treun,
Tha iad a' tabhairt comhfhurtachd is fuasglaidh dhomh a'm' fheum.
5 Dhomh dheasaich bord air beul mo nàmh:
le h-oladh dh'ung mo cheann;
Cur thairis tha mo chupan fòs, aig meud an làin a t'ann.
6 Ach leanaidh maith is tròcair rium, an cian a bhios mi beò;
Is còmhnuicheam an àros Dé, ri fad mo rè 's mo lò.

SALM XXIV.

1 'S le Dia an talamh, is a làn:
an domhan, 's na bheil ann.
2 Oir shocraich e air cuantaibh e, air sruthaibh leag gu teann.
3 Cò e am fear sin a théid suas gu tulaich naomha Dhé?
Is fòs 'na ionad naomha-san, cò sheasas ann gu réidh?
4 An ti 'g am bheil na làmhan glan' is cridhe neòchiontach;
'Anam nior thog ri diomhanas, 's nior lùgh mionn ìoganach.
5 An ti sin beannachadh o Dhia gheibh e gu saoibhir pailt,
Is ionracas faraon o'n Dia 's bun slàinte dha 'na airc.
6 'S i sin a' ghinealach 's an dream a dh'iarras e gu mòr;
Ta 'g iarraidh d'aghaidh is do ghnùis O Iacoib, mar is còir.
7 Togaibh, O gheatacha, bhur cinn, is éiribh suas gu h-àrd,
O dhorsa siorruidh; Righ na glòir' gu'n tigeadh e g'a àit.
8 Cò e sin féin Ard-Righ na glòir'? an Tighearn làidir treun,
Iehobhah neartmhor, cruaidh an cath, bheir buaidh a mach dha féin.
9 Togaibh, O gheatacha, bhur cinn, is éiribh suas gu h-àrd,
O dhorsa siorruidh: Righ na glòir' gu'n tigeadh e g'a àit.
10 Cò e sin féin Ard-Righ na glòir'? Iehobhah mòr nan slògh,
'Se féin a's Righ na glòir' a t'ann. gun choimeas idir dha.

SALM XXV.

1 Dhia, togam m'anam riutsa suas.
2 Mo Dhia, mo mhuinghin dheas
A m' ionnsuidh na leig aobhar nàir'; do m'eascar gairdeachas.
3 Fo nàir' is mhasladh na leig neach d'an gnàth bhi feitheamh ort:
Ach nàire gu robh air an dream a ni gun aobhar lochd.
4 Foillsich do shlighe dhomh, a Dhé a'd' cheumaibh teagaisg mi:
5 Is treòraich mi a' d' fhìrinn ghloin. 's mo theagasg dean, a Dhé:
Oir 's tu a's Tighearn ann gu dearbh 's tu 's slàinte dhomh a ghnàth,
Is ort a ta mi feitheamh fòs le foighid mhòir gach là.
6 Cuimhnich, a Dhé, do thròcai. chaomh,
do chaoimhneas làn do ghràdh:
O chian nan cian a ta iad ann, san aimsir fad o'n là.
7 Na cuimhnich peacaidh m'òige 's na lochdan a rinn mi; [dhomh:
A réir do thròcair cuimhnich orm, air sgàth do ghràis, a Dhé.
8 Is maith 's is dìreach Dia nan dùl is air an aobhar ud
Do nithear leis na peacaich thruagh' a theagasg anns an ròd.
9 Treòraichidh e na daoine ciùin' am breitheanas gu ceart:

'S na daoine mìne teagaisgidh
'na shlighe, Dia nam feart.
10 An tròcair is an fhìrinn rèidh
sud sligh' ar Dé 's gach ball;
Do'n dream a chumas gealladh ris,
's nach leig a theist air chall.
11 Sgàth t'ainme, lagh mo chionta fòs,
oir tha sud mòr, a Dhé.
12 Cò 'm fear d'an eagal Dia? San
's ion-roghnuidh seòlaidh e. [t-sligh'
13 An seasgaireachd ni 'anam tàmh,
's le 'shliochd le ceart an tìr.
14 Tha rùn an Tighearn aig an dream
d'an eagal e gu fìor:
Is nithear leis a chumhnant fòs
fhoillseachadh dhoibh gu ceart.
15 A ta mo shùile féin a ghnàth
ri Tighearna nam feart,
Air son gu'n spionar leis mo chos
gu h-aithghear as an rib.
16 Pill thugam, is dean tròcair orm:
a'm' aonar taim, 's fo dhrip.
17 Tha teinn mo chridh' a' dol am
saor mi o m'àmhghar geur. [meud;
18 Seall air mo phein, is m'anshocair,
's mo pheacaidh lagh gu léir.
19 Mo naimhde guineach thoir fa'-
oir tha iad lionmhor ann; [near,
Fuath nimhneach agus mi-runach
tha aca dhomh nach gann.
20 Dhia, coimhid m'anam, 's furtaich
na leig fo nàire mi; [orm:
Mo dhòchas uile leig mi ort,
air son gur tu mo Righ.
21 Nis deanadh ionracas is còir
mo dhion; 's mi feitheamh ort.
22 Dhia, fuasgail air cloinn Israeil,
o'n uile àmhghar goirt.

SALM XXVI.

1 Thoir orm-sa breth, a Dhia nan dùl,
a'm' neòchiont ghluais mi féin,
Oir rinn mi dòchas maith á Dia,
cha sleamhnuich uam mo cheum.
2 Dhia, fionn mo chridh', is m'airne
fidir is ceasnuich mi. [fòs,
3 Oir dhearc mi air do chaoimhneas gràidh:
a'd' fhìrinn ghluais mi, Dhé.
4 Le cuideachd dhìomhain riamh
nior shuidh;
cha siubhlam le luchd-saoibh.
5 Is beag orm coimhthional an uilc:
's cha suidh mi sìos le bao'ibh.
6 An neòchiont glanaidh mi mo làmh,
is cuairt'cheam t'altair, Dhé;
7 Gu foillsichinn le moladh àrd,
do mhiorbhuile gu léir.
8 Còmhnuidh do theach is ionmhuinn
a Thighearn is a Dhé, [leam,
Gnàth-àite bunaidh t'onorach,
is leam ro-ionmhuinn e.
9 Le peacaichibh, luchd-deanamh uilc,
na cruinnich m'anam bochd,
Na cuir mo bheath' 'nan cuideachd sud
Tha fuileachdach gu lochd.
10 'G am bheil an t-aimhleas mòr 'nan glaic:
duais-bhratha 'nan làimh dheis.
11 Ach gluaisidh mi a'm' neòchient
féin,
a'd thròcair saor-sa mis'.
12 'Na seasamh ta mo chos gu beachd
air ionad còmhnard réidh:
Is ann an coimhthional nan naomh,
Beannaicheam thus', a Dhé.

SALM XXVII.

1 'Se Dia mo sholus, is mo shlàint',
cò chuireas eagal orm?
'Se neart mo bheatha Dia nan dùl,
cò chuireas fait' cheas fo'm?
2 Mo naimhde, m'eascairde, luchd-uilc,
tràth thàinig orm gu bras,
Gu gionach dh'itheadh m'fheòla suas,
fhuair tuisleadh, thuit gu cas.
3 Ged champaicheadh a'm' aghaidh
cha'n eagal le mo chridh': [feachd,
Ged éireadh cogadh m' aghaidh fòs,
à so mo bhun do ni.
4 Aon ni do mhiannaich mi o Dhia,
gu minic iarram *e:*
A bhi a'm' chòmhnuidh feadh mo là
an tigh 's an àros Dé;
A chum gu faicinn féin gu glan
maise Iehobhah mhòir,
Gu fiosraichinn 's gu faighinn sgeul,
'na theampull mar is còir.
5 Oir ni e m'fholach 'n àm na h-airc'
'na phàilliun: dion do ni
An dìomhaireachd a phàilliuin dhomh;
air carraig cuiridh mi.
6 Os ceann mo naimhde ta mu m'
nis togar suas mo cheann: [chuairt,
Glan ìobairt aoibhneis uime sin
d'a phàilliun bheirear leam:
Is seinnidh mi gu togarach,
seadh, canaidh mi gu binn,
Ceòl agus moladh àrd do Dhia
air feadh mo rè 's mo linn.
7 Le guth mo bheoil tràth éigheam riut
thoir eisdeachd dhomh, a Dhé:
Le iochd dean tròcair orm, is fòir,
gu gràsmhor freagair mi.
8 Iarr m'aghaidh, 'nuair a thuirt thu
an sin thuirt m'anam leat, [rium,
Do ghnùis, is t'aghaidh féin, a Dhé,
sin iarraidh mi gu h-ait.
9 Na folaich uam do ghnùis, am feirg
na dibir t'òglach féin:
'S tu chuidich leam: a Dhé mo shlàint'
na fàg-sa mi 's na tréig.
10 'Nuair thréigeas m'athair mi gu tur,
's mo mhàthair fòs faraon,
Do ni an Tighearna an sin
mo thogail suas gu caoin.
11 Dhia, teagaisg dhomh do shlighe
is treòraich mise, Dhé, [féin,
Fa chùis mo naimhde mi-runach,
air ceumaibh dìreach réidh.
12 Do mhi-run m'eascairde ro-gheur
na tabhair thairis mi: [bhreig',
Oir dh'éirich rium luchd-fianuis
is dream a bhrùchdas nimh.
13 Rachadh mo mhisneach uil' air cul,
mur creidinn maitheas Dé,
Gu faicinn sin an tìr nam beò,
ga m' fhuasgladh ann am fheum.
14 Fuirich gu foighidneach ri Dia,
glac thugad misneach mhòr.

Is bheir e spionnadh cridhe dhuit:
fuirich ri Dia na glòir'.

SALM XXVIII.

1 A Dhia, mo charraig, éigheam riut,
a'd' thosd na bi-sa uam:
Eagal le d' thosd, gur cosmhuil mi
ri dream théid sios do'n uaigh.
Guth m' athchuinge, tràth éigheam [riut,
éisd thus' an sin, a Dhé:
'Nuair thogas mi mo lamhan suas
gu d' theampull naomha féin.

3 Le luchd an uilc 's na h-eucorach,
na tarruing mi gu bràth;
R'an coimhearsnaich a labhras sìth,
ach olc 'nan cridhe ta.

4 A réir an oibre, tabhair dhoibh,
a réir an rùin chum lochd:
Is diol-sa riu droch ghniomh an làmh,
amhluidh mar thoill iad ort.

5 Do bhrìgh nach tuig iad oibre Dhé,
no gniomh a làmha fòs,
Do ni e milleadh orr' is claoidh,
's cha dean an togail suas.

6 Air son guth m' athchuinge gu'n d'éisd,
mòr-bheannaicht' gu robh Dia.

7 Do chuir mo chridh' a dhòchas ann;
's e Dia mo neart 's mo sgiath.
Tha mi a' faghail furtachd uaith',
mar sin le h-aoibhneas ait
Mo chridh' a ta; 's le m'òran binn
sior-mholam e gu pailt.

8 'Se Dia a's neart, 's a's treise dhoibh,
oir tha e féin gu deas
'Na neart, 's 'na spionnadh slàinte [dlùth
do'n ti a dh' ungadh leis.

9 Dhia, furtaich air do phobull caomh,
is beannaich t'oighreachd féin:
Dhoibh tabhair beath', is teachdantir.
tog iad am feasd, a Dhé.

SALM XXIX.

1 Thugaibh a laochraidh làidir threun,
do Thighearna nam feart,
Thugaibh do'n Tighearn ud faraon
glòir, urram, agus neart.

2 A' ghlòir a's cubhaidh fòs d'a ainm,
thugaibh do'n Dia ro-threun:
Sleuchdaibh do'n Tighearna faraon
am mais' a naomhachd féin.

3 Tha guth Dhé air na h-uisgeachaibh;
is fòs ni Dia na glòir'
Ard-thairneanach, is suidhidh e
air uisgibh làidir mòr'.

4 Tha guth an Tighearna gu beachd
mòr-chumhachdach is treun:
Tha guth an Tighearna faraon
làn moralachd ann féin.

5 Brisidh an Tighearna le 'ghuth
na seudair a ta fàs;
Is brisear seudair Lebanoin
le 'ghuth-san aig a chruas.

6 Is bheir e orra leum gu clist',
amhluidh mar ghamhuinn bò:
Sliabh Shirioin is Lebanoin,
mar bhuabhull mëargant' òg.

7 Sgoiltidh guth Dhé an dealanach;
am fàsach crathaidh e;

8 Seadh fàsach Chadeis mar an ceudn'
'se Dia a chrathas e.

9 Bheir guth Dhé fòs air aighibh àllt'
grad-sgarachdainn r' an laoigh;
Is lomaidh sud na coillte dlùth',
a' rùsgadh bhàrr nan craobh:
Is ann a theampull naomha-san,
cuiridh gach neach an céill
Glòir agus urram mòr ar Dia;
g' a mholadh-san d'a réir. [tuil;

10 Tha Dia 'na chòmhnuidh air an
's 'na shuidh' am feasd 'na Righ.

11 Bheir Dia d'a phobull neart; is [bheir
dhoibh beannachadh le sìth.

SALM XXX.

1 Dhia molam thu, oir thog thu mi,
gàir' m'eascair cha d'rinn dhìom.

2 A Dhia mo Thighearn, ghlaodh mi riut,
is dh'fhurtaich orm a'm' fheum.

3 Do thogadh m' anam leatsa, Dhé,
glan as an uaigh a nios;
Is ghléidh thu mi gu tearuint' beò,
do'n t-slochd nach rachainn sios.

4 Do'n Tighearn àrd gu ceòlmhor binn
seinnibh, a naomh-shluagh féin,
Ri cuimhneach' air a naomhachd-san,
sgaoilibh a chliu an céin. [bheag,

5 Oir 'fhearg cha mhair ach mionaid
'na dheadh ghean beatha ta:
Tràth feasgair fòs ged robh ann bròn
thig aoibhneas leis an là.

6 A'm' shocair thubhairt mi mar so.
cha ghluaisear mis' am feasd:

7 Le d' thròcair thug thu air mo chnoc
gu daingean suas gu'n sheas:
A Dhé, do cheil thu orm do ghnùis,
chuir sin gu trioblaid mi.

8 Dhia, riut do ghlaodh: is rinn ri Dia
mo ghearan is mo chaoidh:

9 Ciod i an tairbh' a'm' fhuil-sa ta,
an déigh mo chur san uaigh?
Am molar thusa leis an ùir?
an toir air t'fhìrinn luaidh?

10 Eisd rium a nis, a Dhia nan dùl,
dean tròcair orm is gràs;
Is bi-sa, Dhé, d'fhear-cuidich leam,
'nuair tharlas dhomh bhi 'n sàs,

11 Mo bhròn gu dannsadh chaochail [thu,
is m'eudach saic faraon
Do sgaoil thu dhìom, is chrioslaich mi
le h-aoibhneas air gach taobh:

12 Mo ghlòir gu seinneadh dhuit-sa [cliu,
gun idir bhi 'na tosd:
A Dhia mo Thighearn, bheir mi dhuit
mòr-bhuidheachas am feasd.

SALM XXXI.

1 Asadsa, Dhé, ni mise bun;
nàir' orm na leig am feasd:
Dean fuasgladh dhomh a't' ionracas,
o thrioblaid is o cheisd.

2 Do chluas a m'ionnsuidh crom a [nuas,
is furtaich orm gu dian:
A'd' charraig dhaingean bi-sa dhomh,
tigh-tearmuinn chum no dhion.

3 Oir's tu a's carraig dhìleas dhomh
's mo dhaingneach làidir treun,
Is uime sin sgàth t'ainme, Dhé,
treòraich, is stiùir mo cheum.

4 Saor as an rib a dh'fholaich iad
buin mise mach, a Dhé:
Air son gur tus' an ti a mhàin
a's neart, 's a's treòir dhomh féin

5 A'd' làimh-sa, mhàin, a Dhia nan mo spiorad tiomnam suas: [dùl,
A Dhia na fìrinn, is mo Thriath,
'S tu dh'fhuasgail air mo chruas.

6 Is fuath leam iad a bheir fa'near
na breuga dìomhaineach:
Ach dòchas ann an Dia nan gràs
chuir mi gu muinghineach.

7 A'd'thròcair biom gu h-aoibhneach oir thug thu, Dhé, fa'near [ait:
Mo thrioblaid; 's m'anam ann an bha thusa fiosrach air. [teinn

8 Cha d'rinneadh leat mo dhruideadh an làimh mo nàmhaid thréin: [suas
An àite farsuinn shocruich thu
mo chosan is mo cheum.

9 O tha mi, Dhé, an trioblaid mhòir,
dean tròcair orm gu cas:
Mo shùile, m'anam, is mo bholg,
le bròn air seargadh as.

10 Oir chlaoidheadh m'anam as le bròn,
's mo bhliadhnacha le caoidh:
Do bhrìgh mo lochd chaidh as do m' mo chnàmhan air an claoidh. [neart,

11 Mar aobhar fanoid tha mi fòs
do m' eascairdibh gu léir,
Gu h-àraidh do mo choimhearsnaich,
mar mhasladh tha mi féin:
Is do luchd m'eòlais fòs a taim
a'm' aobhar geilt is fuath':
Gach neach a chi mi air an t-sràid,
a' teicheadh uam gu luath.

12 Mar dhuine marbh air dol á cuimhn';
mar shoitheach briste mi:

13 Oir chualas toibheum mòran eagal gach taobh do bhi: [dhaoin';
A'm' aghaidh 'nuair a chruinnich iad,
dhealbh iad mo bheath' a sgrios:

14 Ach dhiot-sa, Dhé, rinn mise bun;
is tu mo Dhia, deir mis'.

15 Tha m'aimsirean a'd'làimh-sa, Dhé,
orm furtaich agus fòir
O làimh mo naimhdean, is o'n dream
tha leantuinn orm an tòir.

16 Do ghnùis is d'aghaidh dealraich- air t' òglach dìleas féin: [eadh
Air sgàth do ghràsa carthannach,
mo shaoradh dean gu treun.

17 Na leig fo nàire mhaslaidh mi,
a Dhia, oir ghairm mi ort:
Ach nàire biodh air luchd an uilc;
biodh iad san uaigh 'nan tosd.

18 Cuir béil nam breug, a Dhé, 'nan labhras gu h-àrdanach, [tàmh,
'N aghaidh nam fìrean spreigeadh gu spìdeil tarcuiseach. [cruaidh,

19 Cia meud do mhaith a thaisg thu d'an eagal thu faraon; [dhoibh,
'S a rinn thu do na dh'earbas riut,
am fianuis chloinn nan daoin'!

20 O àilgheas dhaoine ni thu 'n dìon,
fo dhiomhaireachd do ghnùis';
'S am pàilliun fòs, o strì nan teang',
ni dìdean dhoibh 'nan cùis.

21 Dia gu ma beannaichte gu bràth;
oir dh'fhoillsich e dhomh féin
A chaoimhneas càirdeil iongantach,
an caithir làidir thréin.

22 Thuirt mi a'm' dheifir, Tha mi o bheachd do shùl a mach: [scaitht'
Ach chual thu 'nuair a ghlaodh mi guth m'asluich ghearanaich. [riut,

23 Gràdhaichibh Dia, O naoimh, air oir Dia do'n treibhdhireach [fad:
Do ni sàr-dhion, is dìol gu pailt
do'n uaibhreach àilgheasach.

24 Sibhse a chuir an Dia nan gràs,
bhur dòchas mar is còir,
Bibh misneachail, is cuiridh e
neart ann bhur cridh' is treòir.

SALM XXXII.

1 'S beannaicht' an duine sin a fhuair
'na pheacadh maitheanas;
A fhuair le tròcair folach air
a chiont' is eusaontas.

2 'S beannaicht' an ti nach agair Dia
'na sheachranaibh ni's mo;
Is ann a spiorad fòs nach 'eil
claon-chealgaireachd no gò.

3 A' fantuinn dhomh gu fad a'm thàmh,
luidh air mo chnàmhaibh aois,
Is b'amhluidh sin gach là mo chor,
le dol do m' bhùireadh suas.

4 Oir ormsa bha do làmh gu trom,
air feadh gach oidhch' is là:
Mo bhrìgh gu tart an t-samhraidh air ath'rrachadh a ta. [theith

5 Làn-fhoillsich mi mo pheacadh dhuit,
nior cheil mi m'aingidheachd:
Aidmheil (thuirt mi) do Dhia ni mis',
is mhaith thu cron mo lochd.

6 So fàth mu'n guidhe riut gach san àm am faighear thu: [naomh,
Gu dearbh an tuil nan uisgean mòr',
cha ruig iad air gu dlùth.

7 Tha thu a' t'ionad foluich dhomh,
ni coimhead orm o theinn;
Is nithear leat mo chuairteachadh
le h-òran saorsa binn.

8 Dhuit teagaisgidh is seòlaidh mi
am bealach is an t-iùil,
San tigeadh dhuitse triall gu ceart;
sin seòlam dhuit le m'shùil.

9 Na bi mar mhuileid, no mar each,
na h-ainmhidhean gun chéill:
Ri'n cuirear, chum nach tig iad ort,
teann-sparrag sréin 'nam beul,

10 Is lionmhor bròn aig luchd an uilc;
ach neach d'am barrant Dia,
Tha 'thròcair dol m'a thimchioll-san
g'a dhìonadh mar ni sgiath.

11 A dhaoine treibhdhireach, an Dia
bibh aoibhneach agus ait:
Is deanaibh gairdeachas, gach neach
'g am bheil an cridhe ceart.

SALM XXXIII.

1 O sibhse ta 'nur fìreanaibh,
biodh aiteas oirbh an Dia:
Oir 's cubhaidh do na daoinibh còir.
bhi tabhairt cliu do'n Triath.

2 Air clàrsaich thugaibh moladh dha;
is air an t-saltair ghrinn,
Air inneal-ciùil nan teuda deich
seinnibh do Dhia gu binn.

3 Is canaibh dha-san òran nuadh:
àrd-sheinnibh fonn gun stad.

4 Oir's ceart a reachd : am firinn fòs
ta 'oibre deant' air fad.
5 Is ionmhuinn leis-san còir is ceart :
lìon maitheas Dé gach tìr.
6 Rinn focal Dé na nèamh', 's an sluagh
rinn guth a bheoil gu léir.

7 Mar thòrr a ta e carnadh suas,
uisge na fairge mòir' :
A' coimhead fòs na doimhne sùas,
gu dìleas an tigh-stòir.
8 Nis roimh an Tighearna gu mòr
biodh eagal air gach tìr ;
Is air na dh'àiticheas an saogh'l
biodh fiamh roimh 'ainm gu léir.

9 Oir labhair Dia, is rinneadh e :
dh'orduich, is chuir-air-chois :
10 Chuir comhairle nan sluagh air cùl :
is innleachd dhaoin' air ais.
11 Tha comhairle Iehobhah mhòir
gu seasmhach buan am feasd ;
Smuaintean a chridhe mar an ceudn'
o linn gu linn gun cheisd.

12 'S beannaicht' an cinneach sin 'g am [bheil,
mar Dhia Iehobhah treun :
'S am pobull fòs a ròghnaich e
mar oighreachd bhuan dha féin.
13 Air cloinn nan daoine seallaidh Dia,
o néamh nan speur a nuas.
14 'S léir dha gach neach sa' chruinne- [ché
o 'ionad-còmhnuidh shuas.

15 An cridh' air aon dòigh chumadh [leis ;
thug e fa'near an gnìomh.
16 Cha tèaruinn righ le meud a
shluaigh ;
do'n laoch, neart mòr cha dion.
17 An t-each an còmhrag 's dìomhain e,
a dheanamh furtachd leis ;
No dheanamh fuasglaidh ri àm féim,
ge mòr a lùth 's a threis'.
18 Feuch, sùilean Dé gu furachair
air a luchd eagail féin,
Is air an dream sin as a ghràs,
ni muinghinn làidir treun :
19 An anam chum a dhion o'n bhàs,
's o'n ghort an cumail beò.
20 Ar n-anam feithidh e air Dia ;
ar neart, 's ar sgiath gach lò.
21 Oir ann-san ni ar cridh' a stigh
ùr-ghairdeachas gun dìth :
Is cuiridh sinn 'na ainm ro-naomh
ar muinghinn fòs gu sìor.
22 Do thròcair gu robh oirnn gu caomh,
a Thighearna, gach lâ,
A réir mar chuir sinn annad féin
ar dòchas treun a ghnàth.

SALM XXXIV.

1 Iehobhah beannaicheam gu h-àrd,
gach aimsir is gach tràth :
A chliu 's a mholadh ann am bheul
gu h-iomraiteach a ghnàth.
2 Is anns an Tighearna ro-threun
ni m'anam uaill is glòir :
Na daoine sèimh', tràth chluinneas [sud,
ni gairdeachas gu mòr.
3 Ardaichibh leamsa Dia nam feart,
molamaid 'ainm le chéil' :
4 Dh'iarr mise Dia, chual' e, is bhuin
mi as gach gàbhadh geur.
5 Dh'amhairc iad air, is dhealraich [iad ;
gun nàire air an gruaidh,
6 Do ghlaodh am bochd, is dh'éisd ris
Dia,
Is dh'fhuasgail as gach truaigh.
7 Tha aingeal Dé a' campachadh
mu'n dream d'an eagal e,
G'am fuasgladh is g'an teasairginn
o'n trioblaidibh gu léir.
8 O blaisibh agus faicibh so,
gur maith, 's gur milis Dia :
Am fear sin 's beannaicht' e gu beachd
a dh' earbas as an Triath.

9 Fior eagal Dé, biodh oirbh, a [naoimh ;
oir uireasbhuidh no dìth
Cha bhi air a luchd eagail-san,
fior-chràbhadh dha a ni.
10 Bidh easbhuidh air na leòmhnaibh [òg',
is ocras orr' air leth ;
Ach air an dream a dh'iarras Dia
cha cheilear aon ni maith.

11 Thigibh a chlann, is eisdibh rium :
dhuibh nochdam eagal Dé.
12 Cò'm fear le'm b'àill bhi fada beò,
chum maith gu faiceadh e ?
13 Coimhid do theangadh féin o'n olc,
's o labhairt ceilg' do bheul.
14 Seachainn an t-olc, is dean am
maith :
iarr sìochaint, 's lean gu geur.

15 Tha sùile Dhé air fireanaibh,
's a chluas ri'n glaodh gu fior.
16 Tha gnùis Dhé 'n aghaidh daoi, a [chum
an cuimhne sgrios á tìr.
17 Do ghlaodh na fireana ri Dia,
is dh'éisd e riu gu grad ;
Thug furtachd agus fuasgladh dhoibh
o'n àmhgharaibh air fad.

18 Do'n mhuinntir 'g am bheil cridhe
brùit'
is dlùth dhoibh Dia gun cheisd :
Ni esan furtachd fòs do'n dream
'g am bheil an spiorad brist'.
19 Is lionmhor trioblaid agus teinn
thig air an fhìrean chòir ;
Ach asd' air fad ni Dia nan gràs
a theasairginn fadheòidh.

20 A chnàmhan uile coimhdidh e :
cha'n 'eil a h-aon diubh brist'.
21 Ach marbhaidh olc an duine daoi,
is claoidhear e gun cheisd :
Is luchd an fharmaid, a bheir fuath
do dhaoinibh còir is ceart,
Mòr-chiontach fàgar iad 'nan lochd,
di-mhilltear iad gu beachd.

22 Anam a sheirbhiseach gu léir
saor-fhuasglaidh Dia gach àm,
Cha mhillear idir neach dhiubh sud
chuireas an dòchas ann.

SALM XXXV.

1 Tagair, a Dhia, ri luchd mo strì ;
cuir cath ri luchd mo chath'.
2 Glac féin do thargaid, is do sgiath,
éirich, dean còmhnadh maith.
3 Glac fòs do shleagh, 's air luchd mo [thòir
am bealach druid gu teann :
Ri m'anam abair féin mar so,
is mi do chòmhnadh ann.

4 Trom-nàir' is masladh gu robh
dhoibh
ta 'g iarraidh m'anam' bhochd :

Is pilleadh iad le h-amhluadh geur,
ta smuaineachadh dhomh lochd.
5 Biodh iad mar mhuillnein dol le
'nan tòir biodh aingeal Dé : [gaoith :
6 Biodh aingeal Dé 'g an ruith gu
teann,
dorch sleamhuinn bio dh an ceum.

7 Oir lìontan leag iad air mo shon,
gun aobhar no cion-fàth ;
Is slochd gun aobhar chladhaich iad,
chum m'anam chur an sàs.
8 Gun fhios da, thigeadh dòruinn air,
is glacar e san lìon
A dh'fholuich e : san dòruinn cheudn'
tuiteadh e féin gu dian.

9 Ni m'anam gairdeachas an Dia ;
's 'na fhurtachd sòlas mòr.
10 Is their mo chnàmhan uile, Dhé,
cò choimeas riuts' is còir ?
Ni teasairginn do'n duine bhochd
o'n neach ta air ro-threun,
An t-ainnis is am bochd o'n ti
le'm b'àill a chlaoidh gu léir.

11 Luchd fianuis bhréige dh'éirich
is chuir iad as mo leth [rium,
Na nithe sin gu h-eucorach,
nach b' fhiosrach mi am bith.
12 Olc dhìol iad rium an éiric maith,
chum m'anam chur fo leòn.
13 Ach mis', air bhi dhoibh sud gu tinn,
ghabh umam culaidh bhròin :

M'anam le trasgadh dh'ùmhlaich mi,
's phill m'urnuigh ann am chrios.
14 Mar charaid, bràth'r, no fear-caoidh
màth'r
gu brònach crom ghluais mis'.
15 Ach chruinnich iad, is bha iad ait,
air bhi dhomh ann an teinn :
Gun fhios domh, chruinnich cuideachd
gun tàmh mo reubadh rinn. [thàir,

16 Le cealgairibh gu fanoideach,
'nam féisd rinn spòrsa dhiom,
Do chasadh leo am fiacla rium,
ri magadh orm gu dian.
17 Cia fhad is léir dhuit so, a Dhé ?
saor m'anam féin gu cas
O'm milleadh-san : mo sheircein fòs,
tèaruinn o leòmhnaibh bras.

18 Làn-bhuidheachas do bheir mi dhuit
am measg an tionail mhòir ;
'S am measg an t-sluaigh tràth 's lìon-
àrd-mholam thu le glòir. [mhor iad,
19 Mo naimhde ta gun aobhar rium,
na biodh ac' aoibhneas dhiom :
Do'n dream a thug dhomh fuath gun
a'm' chaogadh sùl na biom. [chùis

20 Oir ann an sìth cha'n 'eil an tlachd,
ach ann am beartaibh claon,
An aghaidh dhaoine ciùin na tìr',
'g am buaireadh air gach taobh.
21 Gu farsuinn dh'fhosgail iad am beul,
is rium, ha, ha, a deir,
Chunnaic a nis ar sùil an nì
bu mhiannach leinn teachd air.

22 Ach chunnaic thusa so, a Dhia,
na bi a'd' thosd a'm' fheum :
A Thighearn is a Dhia nam feart,
na fuirich uam an céin.
23 Tog ort, is mosgail chum mo cheirt,
fa m' chùis, mo Dhia, 's mo Rìgh.

24 Dhia, dean a réir do cheartais breth,
is dhoibh na b'aoibhneas mi.

25 'Nan cridh' na h-abradh iad riu féin,
ha, ha, 'se sud ar miann :
Is fòs na h-abradh iad a chaoidh,
do shluig sinn e gu dian.
26 Biodh orra nàir', is tairngear iad
gu h-amhluadh mòr le chéil',
A ta gu suilbhir is gu h-ait,
ri faicinn m'àmhghair ghéir :

Is biodh iad air an sgeudachadh
le masladh is le nàir',
Tha 'g iarraidh urraim mhòir dhoibh
a'm' aghaidh-sa gun tàmh. [féin
27 Biodh aoibhneas orra, 's gairdeach-
a sheasas dhomh mo chòir : [as,
Is abradh iad, Mòr-chliu gu robh
do Thighearna na glòir',

Tha gabhail tlachd do shonas buan
a sheirbhisich a ghnàth.
28 Is air do cheartas thig mo bheul,
is air do chliu gach là.

SALM XXXVI.

1 Deir eusaontas an droch-dhuin' so
'na chridhe stigh 'sna chliabh
Fìor-eagal Dé am beachd a shùl
cha n 'eil, is cha robh riamh.
2 Oir ni e brionnal baoth ris féin
a réir mar thaitneas ris ;
A chionta gus am foillsichear
mar aobhar fuath d'a sgrios.

3 Fìor-chluaintearachd is eucoir mhòr
sud cainnt a bheoil gu tric :
Is sguir e fòs o dheanamh maith,
is leig e dheth bhi glic.
4 Aimhleas 'na leabaidh tha e dealbh'
san t-slighe nach 'eil ceart
Shuidhich is shocruich se e féin ;
cha'n oillteil leis droch bheart.

5 Do thròcair tha sna nèamhaibh
a Thighearn is a Dhé : [shuas,
Gu ruig na neoil, is àird nan speur,
làn ruigidh t'fhìrinn réidh.
6 Do cheartas mar na sléibhtibh àrd',
do bhreth mar dhoimhneachd mhòir ;
Air duine 's ainmhidh ni thu, Dhé,
deadh-choimhead agus fòir.

7 O Dhia ! is prìseil urramach
do chaoimhneas gràdhach caoin ;
Fo sgàil do sgéith ni uime sin,
làn dòchas clann nan daoin'.
8 Le sàill do theach is t-àrois phailt
sàsuichear iad gu mòr ;
A t'amhainn làn do shòlasaibh
deoch bheir thu dhoibh r'a h-òl.

9 Tobar na beatha tha gu dearbh
agadsa, Dhia nan dùl ;
Is ann ad sholus dealrach glan,
chi sinne solus iùil.
10 Maireadh do chaoimhneas gràidh, a
do'n dream chuir eòlas ort : [Dhé,
Is buanaich t'fhìreantachd faraon
do luchd a' chridhe cheirt.

11 Na leig do chois an àrdain bhuirb
a'm' aghaidh teachd, a Dhé :
Is làmh an droch dhuin' aingidh fòs
gu bràth na gluaiseadh mi.
12 An sin do thuit luchd-deanamh uilc
is leagadh iad a sìos,

Ag diobhail luith cha'n fheudar leo,
gu'n éirich iad a nìos.

SALM XXXVII.

1 Lasan no campar na biodh ort
mu dhaoinibh aingidh olc,
Is na gabh farmad ris an dream
a bhios a' deanamh lochd.
2 Oir amhluidh mar is dual do'n fheur,
glan-sgathar iad gu grad,
Is amhluidh mar na lusa maoth'
crion-seargaidh iad air fad.
3 Cuir-sa do dhòchas ann an Dia,
is deanar maitheas leat,
Mar sin sior-mhealaidh tu an tìr,
's beathaichear thu gu beachd.
4 Gabh tlachd an Dia, is bheir e dhuit
làn rùn do chridh' a chaoidh.
5 Do shlighe tabhair suas do Dhia;
earb ris, is bheir gu crìch.
6 Foillsichidh e do chòir 's do cheart,
mar sholus glan nan tràth;
Is amhluidh mar àrd-mheadhon-là
do bhreitheanas a ghnàth.
Gu sàmhach fan ri Dia nan dùl,
is feith le foighid leis;
An ti 'na shligh' a shoirbhicheas,
na gabh-sa farmad ris:
Fa chùis an fhir a bheir gu buil
a dhroch-bheart innleachdach.
8 Leig corruich dhìot, tréig fearg:
na bi-sa frionasach. [chum uilc
9 Oir droch dhaoin' is luchd-deanamh
glan-sgathar as gu léir: [uilc
Ach lion 'g am bheil an sùil ri Dia,
buan-mhealaidh iad an tìr.
10 Oir feith gu foil ré tamuill bhig,
's an droch dhuin' cha bhi ann:
'S 'na ionad fòs, ma bheir fa'near,
cha bhi e féin no 'chlann.
11 Ach mealaidh daoine séimh am
am fearann is an tìr: [feasd
Lan-shòlas bheirear dhoibh faraon,
an saoibhireachd na sìth'.
12 Tha'n t-aingidh cumadh lochd do'n
's a' casadh 'fhiacla ris. [t-saoi,
13 Ni Dia air fanoid: oir dha 's léir
gur dlùth air là a sgrios.
14 Na h-aingidh tharruing iad an lann;
is chuir am bogh' air ghleus,
A leagadh aim-beartach is bhochd,
's a mharbhadh luchd deadh bheus.
15 An claidheamh théid 'nan cridhe
théid air am bogha claoidh. [féin,
16 'S fearr beagan aig an duine chòir,
na saoibhreas mòr an daoi.
17 Oir gairdeana luchd aingidheachd
mìn-bhrisear air an cruas;
Ach daoine còir is fireanach
ni Dia an cumail suas.
18 Air aimsiribh nam fireanach
is fiosrach Dia gun cheisd:
An oighreachd is an seilbh faraon,
dhoibh 's maireannach am feasd.
19 Cha chuirear iad gu rudhadh
gruaidh,
's an aimsir ghàbhaidh olc:
Oir gheibh iad uil' an sàth gu leòr
an làithibh gainne 's gort'.
20 Ach sgriosar droch dhaoin', naimhde
bidh iad mar shaill nan uan; [Dhé,
Làn-mhillear iad, is théid dhoibh as,
mar dheataich nach 'eil buan.
21 An iasachd gabhaidh daoine daoi,
's cha dìol a rìs air ais;
Am fìrean tha e tròcaireach,
is nithear pailteas leis.
22 Oir mheud 's a fhuair a bheannachd
sior-mhealaidh iad an tìr: [san
'S an dream a gheibh a mhallachd-san
lom-sgriosar iad gu léir.
23 Tha Dia a' stiùireadh cheumanna
an duine naomha chòir:
Is tha e gabhail tlachd is toil'
d'a shlighe-san gu mòr.
24 Nan tarladh dha gu'n tuiteadh e,
cha tilgear tur e sìos:
Oir tha an Tighearna le 'làimh
'g a chumail suas a rìs
25 Bha mise òg, 's a nis an aois;
is riamh cha'n fhaca mi
'Na dhiobrachan an duine còir,
no 'shliochd ag iarraidh bìdh.
26 Sior-thruacant' e, is coingheallach:
beannaicht' a shliochd a ta.
27 Seachainn an t-olc, is dean am maith,
is còmhnuidh gabh gu bràth.
28 Is toigh le Dia ceart bhreitheanas,
a naoimh cha tréig e chaoidh;
Sior-choimhdear iad: ach sgathar sìos
droch shliochd nan daoine daoi.
29 Mealaidh na fireana an tìr;
buan-chòmhnuidh ni iad innt'.
30 Thig beul an t-saoi air gliocas glan,
a theang' air rogha cainnt.
31 Tha lagh a Dhé 'na chridh' a stigh;
cha sleamhnuich uaith a cheum.
32 Tha'n droch dhuin' feitheamh air
an t-saoi,
g'a mharbhadh is g'a theum.
33 Cha 'n fhàg an Tighearn e 'na làimh
a dheanamh air droch-bheirt;
Cha'n fhàgar ris e ann am binn,
tràth chuirear e fo cheirt.
34 Feith thus' air Dia, 's na shlighe
is àrduichear leis thu, [gluais
An tìr gu meal thu; is droch dhaoin'
'g am milleadh chi do shùil.
35 An duine malluicht' chunnaic mi
an neart, 's an inbhe mhòir,
'Ga sgaoileadh féin a mach mar
a' fàs gu dosrach ùr; [chraoibh,
36 Ach chaidh e seach, is feuch cha
dh'iarr, is cha d'fhuaras e. [robh;
37 Amhairc is feuch gur sìth is crioch
do'n duine dhìreach réidh.
38 Ach sgriosar luchd an eusaontais,
is théid dhoibh as faraon:
Di-mhilltear agus sgathar sìos
crioch dheireannach dhroch dhaoin'.
39 Ach furtachd fhior nam fìrean fòs,
thig sin o Dhia nan dùl:
Is anns an aimsir thrioblaidich,
's e 's barrant air an cùl.
40 Thig treis is furtachd thuc' o Dhia,
le fuasgladh an deadh àm;
Saorar iad leis o dhaoinibh olc,
oir chuir iad muinghinn ann.

SALM XXXVIII.

1 A Thighearn, ann ad chorruich
na cronuich mi gu garg; [mhòir

Na dean mo smachdachadh gu geur,
an uair a lasas t'fhearg.
2 Oir tha do shaighde guineach geur
sàitht' annam féin gu teann :
Is orm a ta do làmh gu trom,
'gam chumail sìos gach àm.
3 Cha'n 'eil maoin fhallaineachd a'm'
air son do chorruich ghéir ; [fheòil,
A'm' chnàmhaibh cha'n 'eil tàmh no
air son mo pheacaidh féin. [fois,
4 Oir chaidh mo pheacaidh os mo
taid orm 'nan eire thruim. [cheann ;
5 Mo chreuchda ta ro-lobhta, 's breun ;
mo ghòruich 's coireach rium.
6 Tha mi gu cràiteach, euslan, crom,
a' triall gach là le bròn.
7 Mo leasraidh làn do ghalar breun' :
gun fhallaineachd a'm' fheòil.
8 Taim lag is brùit' : a' bùireadh fòs
tre an-shòcair mo chridh'.
9 A'd' làth'r, a Dhé, tha m'uile
mhiann :
cha'n fholuicht' ort mo chaoidh.
10 Mo chridhe ta sior-phloscartaich,
mo neart chaidh uam gu glan ;
An taic ri fradharc geur mo shùl,
sin agam fòs cha d'fhan.
11 Tha luchd mo ghaoil 's mo chairde
a' seasamh fad o m' bheum [caomh
Mo choimhearsnaich is luchd mo
a' teicheadh uam an céin. [phàirt,
12 Sealg orm a ta luchd iarraidh
m'anm' :
luchd iarraidh m'uilc a ghnàth,
A' labhairt nithe aimhleasach,
's a' smuaineach' ceilg' gach là.
13 Ach mise fòs mar bhodhar mi,
nach cluinneadh guth no sgeul :
Is cosmhuil mi ri duine balbh,
gun chomas fosglaidh béil.
14 Mar sin mar dhuine mi nach cluinn,
gun achmhasan 'na bheul.
15 Oir dh' earb mi riut, a Dhé, mo
Thriath :
Dhia, freagraidh tus' a'm' fheum.
16 Thubhairt mi, chum nach maoidh-
eadh iad,
thoir freagradh dhomh gu cas :
Is chum nach dean iad gairdeachas
'n tràth shleamhnuicheas mo chas.
17 Oir 's dlùth chum claonaidh mi,
's mo bhròn
a'm' fhianuis tha do ghnàth.
18 Mo lochd do innseam, is fo m'
mòr aimheal orm-sa ta. [chiont'.
19 Ach mheud 's a ta 'nan naimhde
dhomh,
's ro bheothail iad 's is treun ;
Is luchd mo mhi-rùin eucorach,
taid lionmhor mar an ceudn'.
20 'S iad sin a's naimhde dhomh gu fìor,
luchd-dìolaidh maith le h-olc ;
Air son gu bheil mi leantuinn air
an ni tha maith gun lochd.
21 Na treig mi, Thighearna : mo Dhia,
na bi-sa uam an céin.
22 Dhia, greas a chum mo chuideach-
oir 's tu mo shlàinte féin. [aidh,

SALM XXXIX.

1 Thubhairt mi, bheir mi féin fa'-
mo shlighe ; 's ni mi fòs [near
Mo theangadh choimhead mar le srèin,
air bhith do'n daoi a'm' chòir.
2 Dh'fhan mi gu tosdach balbh a'm'
o'n ni sin féin bu mhaith ; [thàmh,
Mhosgail mo thrioblaid is mo bhròn
annam gu mòr a stigh.
3 Air bhith dhomh smuaineachadh
do ghabh mo chridhe teas : [mar so,
Is las an teine : is mar so
le m' theangaidh labhair mis' :
4 Thoir fios, a Dhé, dhomh air mo
tomhas mo là ciod e : [chrìch,
Gu faighinn eòlas agus fios
cia h-anmhunn gearr mo rè
5 Feuch rinn thu mar leud bois' mo
mar neo-ni agad m'aois : [làith',
Gach neach d'a fheabhas, e gu fìor,
's ni dìomhanach gun phrìs.
6 An samhladh bréig' a' siubhal fòs
gach duine ta gu dearbh :
Gun suaimhneas fòs 'gam buaireadh
an dìomhanas gun tairbh' : [féin,
A' torradh nithe, 's cur ri chéil'
mòr bheartais air gach dòigh,
Gun fhios co'n t-oighre chruinnicheas,
no mhealas iad fadheòidh.
7 Ciod nis ri'm feitheam féin, a Dhé ?
mo dhòchas dhiot do ni'm'.
8 Saor mi o m'uile lochd ; 's na dean
ball-maslaidh an-daoin' dhìom.
9 Dh'fhan mi a'm' thosd, gun fhosg-
oir leatsa rinneadh e. [ladh béil,
10 Tog dhìom do bhuille, Dhé : le
do làimhe chlaoidheadh mi. [beum
11 Tràth chronuichear leat neach m'a
lochd,
mar chnuimh théid as d'a shnuadh :
Gu deimhin féin 's fìor-dhìomhanas
gach duin' air bith do'n t-sluagh.
12 Dhia, éisd ri m'urnuigh, is ri
m'ghlaodh ;
ri m' dheòir a'd' thosd na bi ;
Oir 's coigreach agad, is fear-cuairt,
mar m'athraibh uile mi.
13 Dhia, coigil agus caomhain mi,
gu faighinn neart ri m' bheò
Mu'n siubhail mi, a' dol do'n eug,
's nach bi mi ann ni's mò.

SALM XL.

1 Dh'fheith mi le foighid mhaith ri
Dia,
chrom thugam, dh'éisd mo ghuth :
2 Is thug se á slochd uamhuinn mi,
á clàbar criadha tiugh :
Air carraig chòmhnaird chuir mo chos ;
mo cheuman shocruich e.
3 Is òran nuadh chuir e a'm' bheul,
gu b'e sud moladh Dhé :
Chi mòran e, 's fo eagal bi'd,
is earbaidh iad á Dia.
4 'S beannaicht' an duine sin gu dearbh
ni dòchas as an Triath,
Is nach gabh tlachd no toil air bith
do luchd an àrdain mhòir,
No fòs do'n dream a théid a thaobh
gu ceilg, le saobhadh glòir'.
5 Is lìonmhor t'oibre iongantach,
a Thighearn is a Dhé, [mhear iad
'S do smuaintean oirnn : cha'n àir
an ordugh dhuit gu rèidh :

Na'n cuirinn iad an céill gu mìn,
no fòs na 'n innsinn iad,
An àireamh rachadh thar mo neart,
aig lìonmhoireachd is meud.

6 Ofrail no ìobairt leat cha mhiann,
dh'fhosgail thu féin mo chluas:
Lochd-ìobairt agus ìobairt-loisgt'
cha d'iarr thu dhuit chur suas.
7 An sin do labhair mise, feuch,
a nis a ta mi teachd:
An ròl' an leabhair ormsa fòs
sud sgrìobhta tha gu beachd.

8 'Se sud mo thlachd 's mo mhiann, a
do thoil gu deantadh leam: [Dhé,
Do reachd gu dearbh a ta gu buan
a'm' chridhe stigh, 's a'm' chom.
9 Air t'fhìreantachd sa' choinneimh
a Dhé, rinn mise sgeul: [mhòir,
Oir feuch, a Dhé, mar 's aithne dhuit
nior chaisg mi féin mo bheul.

10 A'm' chridhe t'fhìreantachd nior
cheil;
ach t'fhìrinn chuir mi'n céill;
Do shlàint', 's do chaoimhneas gradh-
ach caomh
o'n t-sluagh nior cheil mi féin.
11 Do thròcair chaomh na cum-sa uam,
a Thighearna gu bràth;
Do chaoimhneas gràdhach, t'fhìrinn
gleidheadh iad mi a ghnàth. [fòs
12 Oir is do-àireamh iad na h-uilc
ta 'g iadhadh orm mu'n cuairt;
Do ghlac mo pheacaidh mi cho teann
's nach feud mi sealltuinn suas:
O's lìonmhoir' iad na folt mo chinn,
is thréig mo chridhe mi.
13 Dhia, gu ma toil leat furtachd orm,
grad-chuidich leam, a Dhé,
14 Biodh nàir' is amhluadh dhoibh
do m'anam dh'iarras claoidh:[faraon,
Ruaig orr' air ais, is rudhadh gruaidh',
le 'm b'àill mo chur gu dìth.
15 Gun àird, gun àiteach' gu robh iad,
mar thuarasdal d'an nàir',
A thubhairt rium gu fanoideach,
aha, aha, le gàir.
16 Aoibhneas is aighear do gach neach,
ga d'iarraidh féin a ta:
Is abradh iad le'n toigh do shlàint',
Dia gu ma mòr a ghnàth.
17 Ach mis' ged tha mi ainnis bochd,
smuainichidh orm an Triath:
M'fhear cabhair thu 's mo Shlànuigh-
moille na dean, a Dhia. [ear;

SALM XLI.

'S BEANNAICHT' am fear a bheir gu
fa'near an duine bochd: [glic
An uair a thrioblaid is a theinn,
bheir Dia e saor o'n olc.
2 Ni Dia a dhìon, 's a chumail beò,
is beannaicht' e san tìr:
Gu toil a naimhde mi-runach
na tabhair e gu sìor.

3 Air leabadh 'thinneis iarganaich
bheir Dia dha neart is treòir
A leabadh ni thu dha air fad
ri h-àm a thinneis mhòir.
4 Thubhairt mi, dean-sa tròcair orm,
a Thighearn is a Dhé;
Is leighis m'anam euslan bochd,
oir t'aghaidh pheacaich mi.

5 Tha'n dream sin a's fìor-naimhde
a' labhairt orm le beum: [dhomh
O c'uin a sgriosar 'ainm-san as,
's a théid e sìos do'n eug?
6 Ma thig e m'amharc, labhraidh e
cainnt dhìomhanach le 'bheul:
Ta 'chridh' a' torradh nimh a stigh,
's a muigh a' deanamh sgéil.

7 Sìor-chogarsaich an cluais a chéil',
luchd m' fhuath' a ta air fad:
A'smuaineachadh 's a' cumadh lochd
a'm' aghaidh féin gun stad.
8 Droch thinneas (deir iad) tha gu dlùth
a' leantuinn ris r' a bheò;
Air bhith dha nis 'na luidh' gu tinn,
cha'n éirich e ni's mò.

9 Am fear bu charaid dìleas domh,
ri'n earbainn gach ni b'àill,
'S a dh'ith do m'aran air mo bhòrd,
a'm' aghaidh thog e 'shàil.
10 Ach thusa, Dhé, dean tròcair orm,
is tog mi rìs an àird,
A chum gu tugainn luigheachd dhoibh
is comain cheart gun dàil.

11 Tre so is fiosrach mi gu beachd
gur ionmhuinn leatsa mi:
Air son nach d'thug mo naimhde
buaidh,
's nach d'rinneadh leo mo chlaoidh.
12 Ach mise, ann am ionracas,
's tu sheasas mi a ghnàth:
Am fianuis fòs do ghnùise, Dhé,
ga m' shocruchadh gu bràth.

13 Iehobhah Dia chloinn Israeil,
beannaicht' gu robh e féin,
O aois gu h-aois gu suthain sìor,
Amen, agus Amen.

SALM XLII.

1 MAR thogras fiadh na sruthan uisg'
le bùireadh àrd gu geur,
Mar sin tha m'anam ploscartaich,
ag éigheach riutsa, Dhé.
2 Tha tart air m'anam 'n geall air Dia,
'n geall air an Dia ta beo:
O c'uin a thig 's a nochdar mi
am fianuis Dhia na glòir'?

3 Gach là is oidhch' is iad mo dheòir
a's cuibhrionn dhomh 's a's biadh:
An uair a deir iad rium a ghnàth,
c'àit bheil a nis do Dhia?
4 Tha m'anam air a dhòrtadh mach,
a' cuimhneachadh gach ni;
Oir chaidh mi leis a' chuideachd
dol leo gu teampull Dé; [mhòir
Seadh chaidh mi leo le gairdeachas,
is moladh fòs le chéil',
Seadh leis a' chuideachd sin a bha
a' coimhead làithe féill'.
5 O m'anam! c'uim' a leagadh thu
le dìobhail misnich sìos?
Is c'uim' am bheil thu'n taobh stigh
fo thrioblaid is fo sgìos? [dhìom
Cuir dòchas daingean ann an Dia,
oir fathast molam e,
Air son na furtachd is na slàint'
thig dhomh o 'eudan rèidh.
6 Thuit m'anam annam sìos, a Dhé,
ghrad-chuimhnich mi 'n sin ort;
O thalamh Iordain, Hermoin àird,
o Mhitsar fòs nan cnoc.

7 Le fuaim do shruthan uisge féin,
ta doimhn' air dhoimhne gairm :
Do stuaidhean, is do thonnan àrd'
dol tharum tha le toirm.
8 Orduichidh Dia d'a ghràsaibh
a chaoimhneas anns an lò : [dhomh,
San oidhche ni mi guidhe 's ceòl
ri Dia a chum mi beò.
9 Mo charraig, c'uim' a thréig thu mi?
ri Dia a deir mi féin :
Is c'uim' am bheil mi triall fo bhròn,
bhrìgh fòirneirt m'eascair thréin ?
10 Mar lann a'm' chnàmhaibh, m'eas-
toirt toibheim dhomh a ta : [cairde
Tràth their iad rium gu fanoideach,
c'àit bheil do Dhia? gach là.
11 O m'anam, c'uim' a leagadh thu,
le dìobhail misnich sìos ?
Is c'uim' am bheil thu'n taobh stigh
fo aimheal is fo sgìos? [dhìom
Cuir dòchas daingean ann an Dia :
oir molam e a ghnàth,
O 's e a's slàinte do mo ghnùis,
is e mo Dhia gu bràth.

SALM XLIII.

1 CUM cothrom rium, is tagair féin
mo chùis, o'n fhineach olc,
O'n eucorach, 's o fhear na ceilg',
Dhé, saor-sa mi o'n lochd.
2 C'ar son a thilg thu mise uait?
's gur tu mo Dhia 's mo threòir ;
C'ar son bhrìgh fòirneirt m'eascairde,
an siubhlam féin fo bhròn?
3 Dhia, t'fhìrinn is do sholus glan,
leig thugam iad a mach : [naoimh,
Ga m' sheòladh chum do thulaich
's mo thabhairt chum do theach.
4 'N sin racham dh'ionnsuidh altair
an Dé sin m' aoibhneis mhòir : [Dhé,
Air clàrsaich bhinn do mholam thu,
O Dhia, mo Dhia na glòir'.
5 O m' anam, c'uim' a leagadh thu,
le dìobhail misnich sìos?
Is c'uim' am bheil thu'n taobh stigh
fo aimheal is fo sgìos? [dhìom
Cuir dòchas daingean ann an Dia ;
oir molam e a ghnàth,
O 'se a's slàinte do mo ghnùis,
is e mo Dhia gu bràth.

SALM XLIV.

1 LE'R cluasaibh chuala sinn, a Dhé,
ar sinnsir chuir an céill
Na gnìomhara a rinneadh leat,
'nan aimsir, fad o chéin.
2 Le d' làimh mar thilg thu mach na
is iadsan chuir 'nan àit : [sloigh,
Mar rinn thu air na cinnich claoidh,
ach dhoibhsan thug an sàth.
3 Oir sealbh san tìr cha d'fhuaireadh
le'n claidheamh no le'n loinn, [leo
Ni mò a rinn an gairdean féin
an teasairginn 'nan teinn : [bhuaidh,
Ach do làmh dheas thug dhoibh a'
do ghairdean neartmhor treun,
Is solus glan do ghnuis', a chionn
gu'n d' thug thu dhoibhsan spéis.
4 Oir 's tusa féin, a Dhia nam feart,
mo Thighearn is mo Righ :
Furtachd do Iacob orduich uait,
is fuasgail air gun dìth.

5 'S ann tre do neart-sa leagar sìos
na h-uile 's naimhde dhuinn :
Tre t'ainm-sa saltraidh sinn gu làr
an dream a dh'éireas ruinn.
6 Oir as mo bhogh' cha dean mi bun,
cha'n fhurtachd dhomh mo lann.
7 Ach 's tusa nàirich luchd ar fuath'
o'r naimhdibh shaor thu sinn.
8 Air feadh an là 's ann ann an Dia,
a ni sinn uaill is glòir :
Is t'ainm-sa fòs air feadh gach linn,
àrd-mholaidh sinn gu mòr.
9 Ach rinn thu nis ar tilgeadh dhìot,
is nàirich thusa sinn :
'S a mach le'r n-armailtibh 's le'r
cha'n 'eil thu féin dol leinn. [feachd
10 Gu teicheadh chuir thu sinn air ais,
o'n nàmhaid gheur sa' chath :
Is luchd ar mi-ruin tha dhoibh féin
a' deanamh creich' is sgath'.
11 Mar chaoraich thug thu sinn 'nar
biadh ;
measg chinneach sgaoileadh sinn.
12 Reic thu do phobull féin gun fhiach,
's gun mheud air maoin d'an cinn.
13 Do rinn thu toibheum dhinn gu
truagh
d'ar coimhearsnaich gu léir ;
Ball-fanoid do na bheil mu'n cuairt,
's ball-magaidh mar an ceudn'.
14 Am measg nan Geintileach air fad
gnàth-fhocal rinn thu dhinn ;
'S am measg a' phobuill anns gach àit
'nar n-aobhar crathaidh cinn.
15 Tha m' amhluadh is mo mhasladh
a'm' fhianuis féin a ghnàth, [geur
Rinn nàir' is rudhadh fòs mo ghruaidh
m'fholach gu truagh gach là.
16 'Se sin mo chor thaobh guth an fhir
a chàineas mi gu h-olc,
'S a spreigeas mi ; 's a thaobh an nàmh
's an dioghaltaich gu lochd.
17 Sud uile ge do thàinig oirnn,
nior dhearmaid sinne thu ;
Cha d'rinn sinn breug no briseadh
claon
'n aghaidh do chùmhnaint dhlùth.
18 Cha d' aom ar n-aigne uaitse riamh
ar cridh' cha deach air cùl :
O d' shlighe cha do chlaon ar cos
's cha deach air seachran iùil.
19 An ionad dhràgon ge do phronn
thu sinne sìos gu làr,
Is ge do dh'fholuich thusa sinn
le sgàil is dubhar bàis.
20 Ma 's e gu'n leig sinn as ar cuimhne
ainm uasal àrd ar Dia,
No gu dia eile coimheach bréig'
ar làmh ma shìn sinn riamh :
21 Nach rannsuich Dia so féin a mach
oir aige ta làn-fhios
Air diomhaireachd a' chridhe stigh,
gach car a t'ann is cleas.
22 Oir, air do shonsa mharbhadh sinn
air feadh an là gu léir,
'S mar chaoraich tha sinn air ar meas
a chasgaireadh gu geur.
23 Mosgail ; c'ar son a choidleas tu
Dhia, fairich as do shuain ;
Gu bràth na tilg-sa sinn a mach,
na triall-sa fada uainn.

24 Ciod uim' am foluich thu do ghnùis? ciod uim' an dearmaid thu
Ar n-àmhghar, is ar n-éigin mhòr tha 'g iadhadh oirnn gu dlùth?
25 Oir chrom ar n-anam sìos do 'n ùir, ar brù ri talamh theann.
26 A'd' thròcair éirich, cuidich leinn, is furtaich oirnn san àm.

SALM XLV.

1 Deadh aobhar òrain naoimh is ciùil a' deachdadh ta mo chridh':
Is labhram air na nithibh sin a rinn mi féin do'n Righ:
Mar pheann an làimh fir-sgrìobhaidh a chuireas sìos gu luath, [dheis,
'S amhluidh sin, mo theangadh ta air t-urram àrd a' luaidh.
2 Is maisich' thu na clann nan daoin'; gràs dhòirteadh ann ad bheul:
'S air an aobhar sin rinn Dia do bheannachadh gach ial.
3 Deasuich do chlaidheamh air do léis, O thus' a ghaisgich mhòir:
Le d' chumhachd is le d'mhòralachd, le greadhnachas is glòir.
4 Bhrìgh fìrinn, suairceis, agus ceirt, marcaich gu buadhach àrd,
'S nithe uamhor teagaisgidh do dheas làmh dhuit 's gach àit.
5 Rachadh do shaighde geur' gu cridh' gach eascaraid an Righ:
Tre sin am pobull tuitidh fo'd, is nìthear leat an claoidh.
6 Gu suthain is gu siorruidh ta do chaithir àrd, a Dhe:
Slat-shuaicheantais do rìoghachd-sa is slat ro chothrom i.
7 O 's ionmhuinn leatsa còir is ceart is thug thu fuath do'n olc;
Os ceann do chompanach chuir Dia, do Dhia-s' ol' aoibhneis ort.
8 Do'n alos, mhirr, is chasia, o t'eudach fàile théid:
Leo sud do chuir iad aoibhneas ort, o d' lùchairt geal mar dheud.
9 Am measg do mhnathan urramach ta nigheana nan righ:
'S an òr na h-Ophir, air do dheis, do bhan-righ seasaidh i.
10 A nighean, éisd is amhairc fòs, is crom-sa sìos do chluas;
Tigh t'athar, is do mhuinntir féin na cuimhnich á so suas.
11 Gabhaidh mar sin an Righ làn-toil do d'àille thlachdmhor féin:
Oir 'se do Thighearn is do Thriath, thoir urram dha is géill.
12 Thig nighean Thiruis thugad fòs, le tiodhlacaibh gu tric;
'S na daoine saoibhir tha 'nam measg ag asluch' gràis is iochd.
13 Nighean an Righ gu dearbh a stigh, tha uile làn do ghlòir:
Tha 'culaidh eudaich uimpe fòs, air oibreachadh le h-òr.
14 Am brat do obair ghréis le snàth'd, bheirear i gus an righ:
Thig thugad luchd a coimheadachd, 's a maighdeana 'na déigh.
15 Théid iad gu cùirt an Righ a steach, ait, aoibhneach bheirear iad.
16 Air son do shinnsir bidh do chlann, mar phrionnsaibh anns gach àit.
17 T'ainm glòrmhor do gach linn a air chuimhne cuiridh mi: [thig,
Is bheir mar sin am pobull duit àrd-mholadh feadh gach rè.

SALM XLVI.

1 'Se Dia a's tearmunn duinn gu beachd,
ar spionnadh e 's ar treis:
An aimsir carraid agus teinn, ar cabhair e ro-dheas.
2 Mar sin ged ghluaist' an talamh cha'n aobhar eagail duinn: [trom,
Ged thilgeadh fòs na sléibhte mòr' ám builsgein fairg' is tuinn.
3 Na h-uisgeacha le beucaich bhuirb, ged rachadh thar a chéil':
Le'n ataireachd ged bhiodh air chrith na beanntan àrd' gu léir.
4 Ta amhainn ann, le 'sruthaibh ni caithir Dhé ro-ait; [sèimh,
Fior-àite naomh an ti a's àird', am bheil sior-chòmhnuidh aig.
5 Tha Dia 'na meadhon innte stigh mar sin cha ghluaisear i;
Oir cuideachadh is còmhnadh leath' 'se Dia gu moch a ni.
6 Do ghabh na cinnich boil', is ghluais na rioghachda gu cas:
Air cur do Dhia a ghuth a mach, do leagh an talamh as.
7 Tha Dia nan sluagh leinn féin a ghnàth;
Dia Iacoib 's tearmunn duinn.
8 Thigibh, is faicibh oibre Dhé, gach sgrios air talamh rinn.
9 Gu h-iomall fòs an domhain mhòir an cogadh ni e chosg:
Am bogha bhris, an t-sleagh do ghearr, an carbad-cogaidh loisg.
10 Bibh sàmhach, 's tuigibh gur mi àrduichear mi gu sior [Dia:
Am measg nan sluagh, biodh urram air feadh gach uile thìr. [dhomh
11 Tha Dia nan sluagh ri còmhnadh leinn,
's an còmhnuidh air ar crann:
Is e Dia Iacoib 's tearmunn duinn, d'ar furtachd anns gach àm.

SALM XLVII.

1 Buailibh 'ur basan, uile shlòigh, ta chòmhnuidh anns gach àit;
Le guth 's le gairdeachas do Dhia, suas togaibh iolach àrd:
2 Oir Dia ro-àrd is uamhunn e; Righ mòr os ceann gach tìr'.
3 Am pobull cuiridh e fo'r smachd, fo'r cois na slòigh gu léir.
4 Mòrachd Iacoib d'an d'thug e gràdh, mar oighreachd dhuinne thagh:
5 Chaidh Dia le caithream àrd a suas, le trompaid 's fuaimneach bladh.
6 Seinnibh do Dhia, seinn moladh: seinn
d'ar Righ, seinn moladh binn:
7 Oir 's Righ Dia mòr os ceann gach seinn da gu h-eòlach grinn. [tir'.
8 Tha Dia 'na shuidh' 'na chaithir 'se 's Righ air cinnich ann. [naoimh;

9 Prionnsa nan sluagh do chruinnich
pobuil Dé Abrahaim; [iad,
Air son gur le Iehobhah mhàin
sgiath dhidein do gach tìr:
'Se féin a's àird' 's a's urramaich,
's dha dlighear moladh sìor.

SALM XLVIII.

1 Is mor Iehobhah, Dia nam feart,
an caithir àird ar Dia;
Is air sliabh àrd a naomhachd féin,
ion-mholta chaoidh an Triath.
2 Beinn Shioin 's breagh' a suidheach-
aoibhneas gach fearainn i; [adh,
Is dlùth dhi air an taobh mu thuath,
tha caithir an Ard-Righ.

3 Aithnichear Dia 'na lùchairtibh,
mar thearmunn anns gach airc.
4 Oir feuch, tràth bha na rìghre cruinn,
le chéile ghabh iad thart'.
5 Chunnaic iad sud, is b'iongnadh leo,
le cabhaig dheifrich as.
6 Ghlac eagal iad an sin, is pian,
mar mhnaoi ri saoth'r gu cas.

7 Cabhlach Tharsuis le gaoith an ear,
mìn-bhrisear leat gu luath.
8 Mar chual, is amhluidh chunnaic
am baile Righ nan sluagh, [sinn,
Am bail' ar Dé; 's e Dia gu bràth
ni daingean e le neart. [caomh,
9 A'd' theampull, air do chaoimhneas
Dhia, smuainich sinn gu ceart.

10 Mar t'ainm, is amhluidh sin do
gu crìch na talmhainn ta: [chliu,
Do dheas làmh làn do fhìreantachd,
Dhia, anns gach beart a ghnàth.
11 Beinn Shioin gu ma h-aoibhinn i,
is Nighean Iudah ait,
Air son do bhreitheanas, a Dhé,
ta cothromach is ceart.
12 Siùbhlaibh mu thimchioll Shioin
is cuairt'chibh i maraon: [naoimh,
Airmhibh a baideala gu dlùth,
's a turaite gach aon. [bhreagh',
13 Thugaibh fa'near a bàbhuin
's a caisteil àrd le beachd:
Chum sin gu cuireadh sibh an céill
do'n àl a ta ri teachd.

14 Oir 'se an Dia so féin ar Dia
gu sìorruidh is gu bràth:
'Se fòs a stiùras sinn gu ceart
gu h-uair is àm ar bàis.

SALM XLIX.

1 Eisdibhse so gach uile shluagh,
na bheil sa' chruinne-ché:
2 Is cluinnibh eadar mhòr is bheag,
ma's bochd no beartach e.
3 Air tuigse smuainichidh mo chridh',
air gliocas thig mo bheul.
4 Aomaidh mo chluas gu parablaibh:
nochdam cainnt dhorch air teud.

5 Droch làithean c'uim' am b'eagal
gu'n cuirinn iad an suim, [leam
Mòr aingidheachd is lochd mo shal
tràth dh'iadh iad orm gu cruinn?
6 Na daoine sin 'nan saoibhreas mòr
ta deanamh dòigh is treis',
Is ann an lìonmhoireachd an stòir
a ta ro-bhòsdail leis.

7 A bhràth'r cha'n fhuasgail neach
gabhadh no a péin, [dhiubh ud
A thabhairt éiric as do Dhia,
ni fheudar leis 'na fheum:
8 (Oir saors' an anama 's priseil
sguiridh e 'm feasd gu beachd:)
9 Gu maireadh e gu sìorruidh beò,
's nach faiceadh truaillidheach.

10 Oir chi e fòs na daoine glic,
's an dream air dhìobhail céill;
'S na h-ùmaidh, fàgail toic do chàch,
is faghail bàis iad féin.
11 'Se 'n smuaineachadh gu mair a
's an còmhnuidh feadh gach rè, [tigh,
A' tabhairt air am fearann ainm,
a réir an ainme féin.

12 Gidheadh, an duin' an urram mòr
cha mhair e ann gu buan:
Ach amhluidh mar an t-ainmhidh
truagh
chum bàis a shiùbhlas uainn.
13 An slighe sud ge gòrach i,
taitnidh an cainnt r'an sliochd. [iad,
14 Mar chaoraich dol san uaigh tha
'nam biadh do'n bhàs gun iochd:

Na fìreanaich gheibh os an ceann
làn-uachdranachd gu moch, [uaigh,
'S 'nan ionad còmhnuidh anns an
seargaidh an àill' 's an dreach.
15 Bheir Dia do m'anam fuasgladh saor
o chumhachd bàis is uaigh',
Oir gabhaidh e mi thuige féin,
ga m' theasairginn le buaidh.

16 An uair a nithear saoibhir neach,
na glacadh faitcheas thu;
'S an t-àm a chinneas glòir a theach,
na cuireadh sud ort tnù.
17 Oir 'nuair a shiùbhlas e do'n eug,
aon ni cha toir e leis:
'S an uair a théid e sìos do'n uaigh,
a ghlòir cha lean i ris.

18 Seadh 'anam ge do bheannaich e
am feadh a bha e beò;
'S thusa, ma ni thu maith dhuit féin,
o dhaoinibh gheibh thu glòir.
19 Gu h-àl a shinnsear siùbhlaidh e,
solus cha'n fhaic gu bràth.
20 An duin' an urram, 's e gun chéill,
mar ainmhidh gheibh e bàs.

SALM L.

1 Labhair an Dia Iehobhah treun,
an talamh ghairm gu léir,
O'n àird an ear gu h-àird an iar,
o éirigh gu luidh' gréin'.
2 A Sion àrd, a's foirfe mais',
do dhealruich Dia nam feart.
3 Oir thig ar Dia 's cha bhi 'na thosd,
ach labhraidh e le neart:

Théid teine millteach roimh a ghnùis,
a' lasadh suas gu garg:
'S m'a thimchioll-san gu doinionnach,
bidh e 'na chaoiribh dearg'.
4 Air talamh, is air nèamh nan neul,
àrd-ghairmidh e gu treun,
Gu'n tugadh e ceart bhreitheanas
air 'uile phobull féin.

5 A m'ionnsuidh cruinnichibh mo
is tionalaibh an dream [naoimh,
A rinn gu dìleas is gu dlùth,
le h-ìobairt, cùmhnant leam.
6 A cheartas-san ni nèamh nan neul
a chur an céill 'na àm:

Oir 'se Iehobhah féin gu beachd
a's aon àrd-bhreitheamh ann.

7 Mo phobull Isra'l éisdibh rium,
is labhraidh mi gu ceart :
A't' aghaidh togam fianuis fhior,
's mi Dia, do Dhia gu beachd.
8 Mu t'ofrailibh cha'n agram thu,
no fòs mu t'iobairt-loisgt',
Oir m' fhianuis thug thu iad a ghnàth,
is fhuaras iad gun fhois.

Oir as do thigh cha ghabhainn uait
mar iobairt biorach bò ;
'S cha ghabhainn gabhar fhirionn fòs
mar ofrail as do chrò.
10 Gach ainmhidh beò a ta an coill
is leamsa sin gu léir,
'S na h-uile spréidh air mhìle cnoc,
ta 'g ionaltradh air feur.

11 An eunlaith 's aithne dhomh air fad,
ta 'g itealaich feadh bheann :
'S leam gach fiadh-bheathach uile fòs,
feadh gharbhluich agus ghleann.
12 Geur-ocras nam biodh orm, no gort,
cha chuirinn duits' an céill,
Oir 'sleam an domhan mu'n iadh grian,
is na bheil ann gu léir.

13 Fuil ghabhar 'n e gu'n òlainn uait?
feòil tharbh an ithinn i ?
14 Ioc iobairt buidheachais do Dhia,
's do bhòidean do'n Ard-Righ.
15 An là do thrioblaid is do theinn,
goir orm an sin gu ceart :
Ort fuasglam, is bheir thusa glòir
do m'ainms' a chuidich leat.

16 Ach ris an droch dhuin' labhraidh [Dia,
mo statuin chur an céill
Am buineadh dhuit, no ghabhail fòs
mo chùmhnaint ann ad bheul.
17 Do m' achmhasan o thug thu fuath,
's an spéis riamh e nior chuir;
Ach thilg mo bhriathran air do chùl,
'g an diùltadh uait gu tur ?

18 Tràth chunnaic thu an gaduich' [dàn,
dh'aontaich thu leis 'na olc :
'S le luchd an adhaltrais a rìs,
b'fhear-comuinn thu 'nan lochd.
19 Do theangadh thug thu chumadh
bréig',
chum uilc thug thu do bheul.
20 Do d' bhràthair shuidh thu thabh-
airt guth';
's do mhac do mhàthar beum'.

21 Na nithe-s' uile rinneadh leat,
is dh'fhan mi dhiot a'm' thosd ;
Is shaoil thu mar a ta thu féin,
gu b'amhluidh mi gach achd :
Ach cronaicheam do pheacaidh dhuit,
a' d' amharc cuiream iad ;
A chum gu faiceadh do dhà shùil,
nach fol'chear orm-sa beud.

22 O sibhs' a dhream nach cuimhnich [Dia,
nis tuigibh so 'na àm ;
Mu'n dean mi liodart oirbh gu cas,
gun neach d'ur furtachd ann.
23 An ti bheir iobairt molaidh uaith',
'se sin bheir dhomhsa glòir :
Oir nochdam slàinte Dhé do'n fhear
a ghluaiseas mar is còir.

SALM LI.

1 Dean tròcair orm, a Dhia nan gràs,
gu h-iochdmhor saor-sa mis',
Réir lìonmhoireachd do thròcair [chaoimh,
glan as m'uil' eusaontas.
2 Gu h-iomlan ionnail mi o m' lochd,
glan mi o m' chiont' a'd' ghràdh :
3 Oir tha mi 'g aidmheil m'eusaontais,
's léir dhomh mo lochd a ghnàth.

4 A' t'aghaidh, t'aghaidh féin a [mhàin
do pheacaich mi gu trom,
Is ann ad fhianuis féin, a Dhé,
an t-olc so rinneadh leam :
Do chum air labhairt duit a mach,
gu biodh tu cothromach ;
'S gu biodh tu glan tràth bheir thu [breth,
is ceart neo-eucorach.
5 Am peacadh, feuch, do dhealbhadh [mi,
is ann an cionta fòs
Do ghabh mo mhàthair mi 'na broinn,
tràth ghineadh mi o thùs.
6 An taobh a stigh do'n chridhe, feuch,
an fhìrinn 's ionmhuinn leat :
San ionad fholuicht' bheir thu orm
gu'n tuig mi gliocas ceart.

7 Le hisop dean-sa mise glan,
is bitheam glan gu beachd ;
Dean m'ionnlad fòs, mar sin bidh mi
ni's gile dhuit na sneachd.
8 Guth subhachais thoir orm gu'n [cluinn,
is fonn an aoibhneis ait,
Mar sin ni gairdeachas gu mòr,
na cnàmhan bhriseadh leat.

9 O m' pheacaibh is o m'eusaontais
foluich do ghnùis, a Dhé ;
Mo sheachrain is m'uil' eucoir fòs
glan thusa uam gu réidh.
10 Dhia, cruthaich annam cridhe glan ;
ath-nuadhaich spiorad ceart.
11 Na tilg o d' shealladh mi ; 's na buin
do spiorad naomha leat.

12 Is aisig dhomh ùr-ghairdeachas
do shlàinte chàirdeil féin ;
Is dean-sa fòs mo chumail suas,
le d' spiorad saor gu treun.
13 'N sin teagaisgeam do shlighe, Dhé,
do'n dream a bhris do reachd ;
Is pillear riut le h-aithreachas
na peacaich thruagh gu beachd.

14 O chionta fola saor-sa mi,
O Dhia, a Dhé mo shlàint' :
Seinnidh gu h-àrd air t'fhìreantachd
mo theangadh anns gach àit.
15 Mo bhile, ta air druideadh suas,
fosgail, a Dhé nan gràs :
An sin do mholadh le mo bheul
cuiridh mi'n céill gu h-àrd.

16 Oir iobairtean cha'n iarrar leat,
no bheirinn duit gach rè :
An ofrail-loisgte fòs air bith
cha 'n 'eil do thlachd, a Dhé.
17 An spiorad briste, tuirseach, trom,
sud iobairt Dhé nan dùl :
Ri cridhe briste brùit', a Dhé,
gu bràth cha chuir thu cùl.

18 A'd' dheadh-ghean dean-sa maith, a [Dhia,
air Sion do chnoc féin :
Ballan Ierusaleim gu luath,
tog suas le d' làimh gu treun.
19 'N sin taitnidh iobairt cheartais [riut,
ofrail, 's làn ofrail loisgt' ;

'N sin bheirear colpaich dhuit-sa suas,
air t'altair naomh gun fhois.

SALM LII.

1 Ciod uime 'n dean thu, ghaisgich
uaill as an olc gu mòr? [thrèin,
Mairidh am feasd gun cheann gun
chrìch,
deadh mhaitheas Rìgh na glòir'.
2 Do theang' a' dealbh an aimhleis
chlaoin;
chum ceilg' mar ealtuinn ghéir.
3 Is annsadh leat an t-olc na maith,
is breug na briathra fìor.
4 A theangadh chealgach, 's ion-
mhuinn leat,
gach focal millteach olc.
5 Ni Dia gu siorruidh mar an ceudn'
làn-sgrios a tharruing ort:
Glan-sgathar thu, is as do theach
grad spìonar thu gu tur,
A talamh is á tìr nam beò
buainear dc fhreumh á bun.
6 Sud chi am fìrean, gabhaidh fiamh,
is ni e gàire fòs:
7 Feuch, so am fear nach d'earb á
Dia,
mar dhaingneach is mar threòir:
Ach ann an lìonmhoireachd a stòir
a dhòchas chuir gu treun,
'Na shaoibhreas is 'na aingidheachd,
do neartaich se e féin.
8 Ach mis' mar ùr-chrann olaidh ta
an àros Dé a ghnàth:
A' cur mo dhòchais ann a ghràs,
ri fad mo rè 's mo là.
9 Gu siorruidh suthain molam thu,
chionn sud gu'n d' rinneadh leat:
'eitheam air t'ainm, oir tha e maith,
an làth'r do naomh gu beachd.

SALM LIII.

1 'Na chridhe deir an t-amadan,
cha'n 'eil ann Dia air bith:
Taid truaillidh, 's gràineil fòs an
lochd:
cha'n 'eil ann neach ni maith.
2 Dh'amhairc an Tighearna o nèamh
air cloinn nan daoine nuas,
A dh'fheuchainn an robh tuigs' aig
a dh'iarradh Dia nan gràs. [neach
3 An t-iomlan diubh chaidh air an ais,
ro-shalach iad gu léir:
Cha 'n 'eil aon neach a' deanamh
cha 'n 'eil fiu aon fo speur. [maith,
4 Am bheil aig droch dhaoin' tuigs' air
ta 'g itheadh suas gu dian, [bith
Mo phobuill-sa mar aran blasd',
's nach 'eil a' gairm air Dia.
5 An sin do ghabh iad eagal mòr,
gun aobhar eagail ann:
Sgaoil Dia a chnàmha-san o chéil',
chuir séisdeadh ort gu teann;
Is mar an ceudna chuir thu iad
gu rughadh gruaidh' is nàir',
Do bhrigh gu'n d'rinneadh orr' le Dia
trom-tharcuis agus tàir.
6 'Se so mo ghuidh' is m' athchuinge,
gu'n tugadh Dia nam feart
Cabhair d'a phobull Israel,
á Sion féin le neart!
An uair bheir Dia air ais o bhruid
a phobull féin le chéil',
Air Iacob bithidh aoibhneas mòr,
's aiteas air Israel.

SALM LIV.

1 Tre t'ainm-sa teasairg mise, Dhé,
cum cothrom rium le d' neart.
2 Eisd m'urnuigh, thoir fa'near, a Dhé,
briathra mo bhéil gu ceart.
3 Oir dh'éirich coigrich rium-sa suas,
luchd-fòirneirt tha gu dian
An tòir air m'anam; 's cha do chuir
iad Dia fa'n comhair riamh.
4 Ach feuch, 'se Dia m' fhear-cuid-
eachaidh,
gu m'sheasamh anns gach cruas:
Bithidh Iehobhah leis an dream
a chumas m'anam suas.
5 Aimhleas do m'naimhdibh diolaidh
a' d' fhìrinn dean an sgath'. [Dia
6 Gu toileach bheir mi ìobairt dhuit:
Dhé molam t'ainm, ta maith.
7 Oir rinn e saors' is fuasgladh dhomh
o m'uile theinn gu treun:
Ionnus gu faca mi mo mhiann
air m'eascairdibh gu léir.

SALM LV.

1 Ri m'urnuigh éisd: 's o m' ghuidhe,
na foluich thus' thu féin. [Dhé
2 Thoir aire 's freagradh dhomh, ta
caoidh
le bròn 's le bùireadh geur:
3 Air son guth m'eascairde gu léir,
is fòirneart fòs nan daoi:
Oir euceart thilg iad orm, am feirg
dhomh thug iad fuath gun dìth.
4 Mo chridh' a'm' chom tha cràiteach
thuit orm-sa uamhunn bàis. [goirt;
5 Crith, oillt, is uamhunn thàinig orm,
ga m' shlugadh is mi 'n sàs.
6 'N sin thubhairt mi, Is truagh nach
sgiath colmain agam nis! [robh
'N sin theichinn as ag itealaich,
is gheibhinn tàmh is fois.
7 Feuch, shiubhlainn fòs air ànradh
fad,
chum tàimh am fàsach chruaidh;
8 Is dheanainn deifir gu dol as
o dhoinionn gharbh na gaoith'.
9 Dhia, roinn is sgrios an teang'; sa'
bha fòirneart agus strì. [bhail'
10 Taid dol m'a bhallaibh oidhch' is là
tha aimhleas ann is caoidh.
11 Eucoir ro-mhòr is olc a ta
'na mheadhon sud gun cheisd:
Seadh feall r'a shràidibh agus cealg
cha dealaich sud am feasd. [dhomh
12 Cha b'e mo nàmh thug masladh
oir dh' fhuilginn sud gu réidh:
Cha b'e fear m'fhuath'a dh'éirich rium,
oir dhionainn uaith' mi féin.
13 Ach thusa, fear bu choimpir dhomh,
fear m'eòlais, is fear m'iùil;
14 Bu bhlasd' ar comhairl', dol le càch,
gu h-àros Dhé nan dùl.
15 Sealbh gabhadh orr' am bàs gu grad,
's gu h-ifrinn théid iad beò:
Oir aingidheachd 'nan còmhnuidh
ghnàth,
's'nam builsgean tha gach lò.
16 Ach mise, glaodham suas ri Dia,
saoraidh Iehobhah mi.

17 Glaodh àrd, is urnuigh ni mi ris,
moch, feasgar, 's meadhon-là;
Is éisdidh e gu grad ri m' ghlaodh :
18 M'anam 's e shaor an sìth,
O'n chath 's o'n chòmhraig dh'éirich
is mòran rium ri strì. [rium,
19 Cluinnidh an Dia ta làidir beò,
's bheir dòruinn orra 's pian :
Seadh fòs an Dia air mairionn ta,
's a bha o chian nan cian.
Is air an aobhar fòs nach 'eil
caochladh air bith 'nan staid,
Eagal an Tighearn uime sin
do thilg iad dhiubh air fad.
20 A làmh do shìn 'nan aghaidh sud,
a bha an siochaint ris :
A chumhnant is a nasgadh dlùth,
gu fealltach orra bhris.
21 Bu shleamhna briathra 'bhéil na'n
ach cogadh cruaidh 'na rùn : [t-im,
Bu bhuige 'chainnt na oladh thlàth,
's i ghnàth mar chlaidheamh rùisgt'.
22 Ach tilg-sa t'eallach throm air Dia,
's e ni do chumail suas :
Cha leig e 'm feasd do'n fhìrean chòir,
o 'shocair féin gu'n gluais.
23 Ach thus', a Thighearna nam feart,
a' d' chorruich cheirt gu geur,
An slochd d'am milleadh tilgidh tu
an aitim ud gu léir :
Na daoine sligheach fuileachdach,
cha mhair iad leth an làith' :
Ach annad cuiridh mis', a Dhé,
mo dhòchas is mo dhòigh.

SALM LVI.

1 Ormsa dean iochd, a Dhé, oir b'àill,
le duin' mo shlugadh suas :
A tha gu dian ga m' shàruchadh
gach là le cogadh cruaidh.
2 Seadh b'àill le m'eascairdibh gun
mo shlugadh suas gach là : [iochd
Oir 's lionmhor iad tha cogadh rium
gun aobhar no cion-fàth.
3 An làithibh m'eagail earbam riut :
an Dia, a bhriathar féin
4 Ard mholaidh mi, is ann an Dia,
chuir mi mo dhòigh gu treun.
Cha ghabh mi gealtachd uime sin,
's am feasd cha'n eagal leam,
Na dh'fheudas feoil a dheanamh orm
do lochd, le iomairt theann.
5 Mo bhriathar tha iad fiaradh fòs,
gach là mar 's toileach leo :
Chum doilgheis agus dochair dhomh
ta 'n smuainte-san gach lò.
6 Tha iad le chéil' a' cruinneachadh,
is iad 'gam folach féin, [dhoibh
A' feitheamh m'anam', air bhith
ro-fhurachar mu m'cheum.
7 Gu saor an téid iad as mar sin,
le'n eucoir mhòir gun tàmh ?
A d'fheirg-sa leag am pobull sìos,
a Thighearna le d' làimh.
Mo sheachrain air an àireamh leat,
a'd' shearraig taisg mo dheòir :
Nach 'eil iad ann ad leabhar shìos,
air chuimhne sgrìobht' gach uair ?
Mo naimhde pillidh air an ais,
tràth ghaiream ort gu teann :
Is aithne dhomhsa so gu beachd,
oir tha Iehobhah leam.

10 An Dia, a bhriathar molaidh mi :
molam an Dia a reachd ;
11 An Dia do chuireadh leam gu treun
mo dhòchas féin gu beachd.
Is air an aobhar ud, a Dhé,
cha'n eagal idir leam
Na dh'fheudas duin' a dheanamh orm,
nach 'eil dheth féin ach fann.
12 Do bhòide ta iad ormsa, Dhé :
is iocam dhuit-sa cliu.
13 Oir m'anam bochd gu saor o'n bhàs,
gu gràsmhor dh'fhuasgail thu :
Nach coimhead thu mo chosa fòs
o shleamhnachadh ni's mò,
A chum gu'n gluais mi 'm fianuis Dhé
an solus dhaoine beò.

SALM LVII.

1 Dean tròcair orm, a Dhia nan gràs,
dean tròcair orm gach rè,
Oir annad-sa tha m'anam truagh
a' cur a dhòigh gu léir :
Is gabhaidh mi fo sgàil do sgéith
mo thearmunn is mo neart,
Gu ruig an uair sin anns an téid
na h-uilc ud uile thart'.
2 Eighidh mi ris an Dia a's àird' ;
ri Dia ta làidir treun,
A chuireas leam gach cùis gu crìch,
mar chi e ormsa feum. [dhìon
3 Cuiridh e neart o nèamh do m'
o bheum an fhir le'm b'àill
Mo shlugadh ; cuiridh Dia a mach
'fhìrinn 's a ghràs gun dàil.
4 Tha m'anam bochd an còmhnuidh
am builsgean leòmhan garg', [fòs
Am measg na dream a'm' luidh' a tair
air lasadh ta le feirg :
Daoine, 'g am bheil am fiacla fòs
mar shleagh 's mar shaighde geur,
Mar chlaidheamh guineach, 's amh
an teangadh-san gu léir. [luidh sin
5 Os ceann nan nèamh, Dhia, tog thu
os ceann gach tìr' do ghlòir. [féin
6 Air son mo cheuma ghleus iad lìon,
chrom m'anam sìos gu làr :
Slochd romham chladhaich iad, is
iad féin san t-slochd a rinn. [thuit
7 'S gleusta mo chridhe, 's gleust', a
dhuit canam moladh binn. [Dhé,
8 Mosgail mo ghlòir, 's a shaltair fòs,
a chlàrsaich dùisg an àird :
Air maduinn mosglam féin gu moch,
is seinneam ceòl gu h-àrd.
9 Dhia, measg a' phobuill, molam thu ;
dhuit seinneam measg an t-sluaigh :
10 Oir t'fhìrinn is do thròcair mhòr,
gu nèamh nan neul chaidh suas.
11 Arduichear thus', a Dhia nam feart,
os ceann àrd-nèamh nan speur :
Is togar suas do ghlòir gu h-àrd,
os ceann gach tìr' gu léir.

SALM LVIII.

1 An labhair sibhs', a choimhthionail,
an fhìrinn cheart neo-chlaon ?
'S an tabhair sibh gu cothromach,
breth cheart, a chlann nan daoin' ?
2 Is ann bhur cridh' tha sibh a' dealbh
mòr aingidheachd gun tàmh :
'S air talamh tha sibh tomhas fòs
fòireigin chruaidh 'ur làmh.

3 Luchd-uilc, o thig iad as a' bhroinn,
siùbhlaidh air slighe fhiair :
Tràth bheirear iad, air seachran théid,
a' labhairt bhreug gach ial.
4 An nimh mar nimh na nathrach ta :
mar nathair dhruid a cluas ;
5 Ri guth nan druidh tha eagnaidh
nach éisd, is fòs nach gluais. [seòlt',
6 Am fiacla bris, a Dhé, 'nam beul :
a Thighearn làidir thréin,
Pronn fiacla agus tuisg ro-mhòr
nan leòmhan òg' gu léir.
7 Gu'n leaghadh iad, a' sileadh sìos,
mar uisge ruith le gleann :
'S a shaighde bris, tràth chuireas e
a bhogh' air lagh gu teann.
8 Mar sheilcheig bhios a' leaghadh as,
rachadh iad as gu dian ;
Mar thorraicheas an-abuich mnà
na faiceadh iad a' ghrian.
9 Mu'm mothaich seadh 'ur coireachan
o choille chrionaich teas,
Ni Dia, 's iad beò, 'na chorruich ghéir
le cuairt-ghaoith dhian an sgrios.
10 Bidh aoibhneas air an fhìrean chòir,
'nuair chi e 'n dioghaltas :
Is ann am fuil luchd-aingidheachd,
nighidh e fòs a chos. [cheisd,
11 Their duine 'n sin, gu bheil gun
deadh dhuais aig daoinibh còir ;
'S gu bheil air talamh fòs, gu beachd,
'na bhreitheamh Dia na glòir'.

SALM LIX.

1 Teasairg, is saor mi, O mo Dhia,
o m' naimhdibh dh'éireas rium.
2 O luchd an uilc ta fuileachdach,
dion mis,' is cuidich leam.
3 Feuch 'n aghaidh m'anam' luidh am
is chruinnich daoine treun : [fàth
Cha'n ann, a Dhia, air son mo lochd,
no cron a rinn mi féin.
4 A' ruith tha iad, gun chron a'm'
thaobh,
's gu h-ullamh dol air ghleus :
Chum teachd do m'fhurtachd mosgail
is thoir fa'near am beus. [tràth,
5 O Dhé nan sluagh, Dhé Israeil,
mosgail 's gu fiosraicht' leat
Na cinnich : 's na dean iochd air neach
gu h-aingidh bhris do reachd.
6 Air teachd do'n fheasgar pillidh iad :
a' donnalaich gu h-àrd,
Mar choin, mu'n bhail' a' cuairteach-
is amhluidh sin tha iad. [eadh,
7 Feuch, brùchdaidh iad a mach le'm
'nam bilibh claidheamh geur ; [beul ;
Cò chluinneas sin, no bheir fa'near ?
'se sud a's cainnt dhoibh féin.
8 Ach thusa, Dhia Iehobhah mhoir
ni gàire fanoid riu ;
Is mar bhall-magaidh bithidh fòs
na cinnich ann ad shùil.
9 Air son gur mòr 's gur maith do
sìor-fheitheam ort a ghnàth : [neart,
Do bhrìgh gu bheil dhomh Dia nan
'na dhìdean dlùth gu bràth. [dùl,
10 Bidh Dia o'n tig mo thròcair
chaomh,
dol romham air gach ceum :
Se Dia bheir dhomh air m' eascairdibh
mo rùn gu faic mi féin.
11 Mu'm bi mo phobuill dìchuimh-
na marbh an aitim ud : [neach,
O Dhia ar sgiath, le d' chumhachd
's leag iad gu h-iosal fo'd. [sgaoil
12 Fa lochd an teangaidh, 's cainnt am
'nan àrdan glacar iad : [béil,
Fa chùis nam mallachd, is nam breug
a labhair iad os àird.
13 Sgrios iad a'd' fheirg, sgrios iad gu
is théid iad as gu dian : [tur,
Is tuigidh 'n sin gach uile thìr,
righ Iacoib gur e Dia.
14 'S air teachd do'n fheasgar pilleadh
a' donnalaich gu h-àrd, [iad,
Mar choin, mu'n bhail' a' cuairteach-
is amhluidh bitheadh iad. [adh,
15 Ag iarraidh bìdh gu seachranach,
's gu luaineach ann an teinn ;
A' deanamh gearain anns an oidhch',
mur bi an sàth 'nam broinn.
16 Ach mise molar leam do neart ;
gu moch a' seinn do ghràis,
Air son gur tu mo thearmunn treun,
's mo dhaingneach féin 's gach càs.
17 'S tu féin mo neart, dhuit canam
'se Dia mo dhìdean treun : [fonn,
'Se 'n Dia sin féin rinn tròcair orm,
's a chuidich leam a'm' fheum.

SALM LX.

1 A Dhe, do thilg thu sinne uait,
dh' fhuadaich thu sinn air fad,
Oir bha thu ruinn an corruich ghéir ;
pill ruinn thu féin gu grad.
2 Chuir thus' an talamh trom air
is fòs do bhris thu e : [chrith ;
Slànuich a bhriseadh, oir gu beachd
air criothnachadh tha e.
3 Do thaisbein thusa nithe cruaidh
do'n t-sluagh a's leat le còir :
Fion buaireasach chuir uamhunn
thug thusa dhuinn r'a òl. [oirnn,
4 Ach thug thu bratach àrd, a Dhé,
do'n dream d'an eagal thu :
A chum gu sgaoilteadh sud a mach,
bhrìgh fìrinn duit le cliu.
5 O dhaorsa chum gu saorar leat
do phobull ionmhuinn féin :
Eisd rium, is slànuich mi gu grad
le d' dheas làimh làidir thréin.
6 'Na naomhachd labhair Dia nam
feart,
bidh aoibhneas orm nach gann :
Air Sechem ni mi roinn gu ceart,
gleann Shucoit toimhsear leam.
7 'S leam Gilead le dlighe cheirt,
Manaseh 's leam gu beachd ;
'S i treubh Ephraim neart mo chinn,
bheir Iudah mach mo reachd.
8 Is soitheach-ionnlaid Moab dhomh
tilgeam thar Edom thruaigh
Mo bhròg ; is ni mi caithream binn
thar Palestin le buaidh.
9 Cò bheir do'n chaithir dhaingein mi
's gu Edom bheir gu ceart ? [sinn
10 Nach tusa, Dhia, le'n d' thréigeadh
's nach deachaidh mach le 'r feachd
11 O thrioblaid tabhair còmhnadh
dhuinn,
oir 's diomhain furtachd dhaoin'.
12 Tre Dhia ni sinne treubhantas,
'se shaltras naimhde fuidh'n.

SALM LXI.

1 RI glaodh mo ghearain éisd, a
is m'urnuigh thoir fa'near. [Dhé,
2 O iomall talmhainn éigheam riut,
's mo chridhe trom fo smal:
Dhia, treòraich chum na carraig mi
a's àirde na mi féin.
3 Bu tearmunn thu, 's bu chaisteal
o m'eascairdibh gu léir. [dhomh
4 A'd' phàilliun naomh ni mise tàmh
gach aimsir is gach tràth;
Mo dhòigh fo dhubhar sgàil' do sgéith,
cuiridh mi féin gu bràth.
5 Oir chuala tu mo bhòide naomh',
's an gealladh a thug mi:
Oighreachd na muinntir thug thu
d'an eagal t'ainm, a Dhé. [dhomh
6 Buan-shaoghal agus aimsir chian
bheir thusa, Dhia, do'n Righ:
Mar iomadh ginealach is linn,
a bhliadhnacha 's tu ni.
7 Mairidh e buan am fianuis Dé,
gu bunaiteach 's gu bràth:
Tròcair is fìrinn deasaich dha,
g'a choimhead-san gach tràth.
8 Mar sin gu siorruidh seinneam cliu
do t'ainm ro-uasal àrd,
'S mo bhòide naomha dìolam dhuit,
o là gu là gu bràth.

SALM LXII.

1 LE foighidinn tha m'anam bochd
feitheamh air Dia gu beachd:
'S ann uaith tha furtachd agus fòir
orm air gach taobh a' teachd.
2 'Se mhàin a's carraig dhìdein
is m'fhurtachd e ro-dheas: [dhomh,
Mo thearmunn dìleas e faraon,
gu mòr cha ghluaisear mis'.
3 Cha fhad a dhealbhar aimhleas
lân-mharbhar sibh gu beachd,[leibh?
Mar bhall' air chrith, 's mar ghàradh
dh'aom,
tha leagadh oirbh a' teachd.
4 O urram àrd ga m' thilgeadh sìos
tha 'n comhairlean a' ruith:
'Si 's miann leo breug: beannachd
'nam beul,
ach mallachd an taobh stigh.
5 O m'anam feith gu foighidneach
ri Dia a mhàin mar chleachd:
Oir ann-san tha mo mhuinghin
threun,
's mo dhòchas féin gu beachd.
6 'Se mhàin a's carraig dhìleas dhomh,
'se mhàin mo shlàinte dheas:
Mo thearmunn daingean e faraon,
mar sin cha ghluaisear mis'.
7 Mo shlàinte ta 's mo ghlòir an Dia,
ris earbam féin a ghnàth:
Carraig mo neirt, 's mo thearmunn
'se Dia, gu buan 's gu bràth. [treun,
8 O phobull, cuiribh ann an Dia
bhur dòchas anns gach àm;
'Na fhianuis dòirtibh mach 'ur cridh':
'se Dia, ar tearmunn ann.
9 'S ni dìomhain daoine beag' gu fìor,
tha daoine mòr' 'nam breig:
Air meidh ri'n tomhas,'s eatruim' iad,
na dìomhanas gu lèir.
10 Na h-earb á fòirneart, 's na dean
á reubainn no droch bheart: [uaill
Na socruich fòs do chridh' air stòr,
'n tràth chinneas saoibhreas leat.
11 Do labhair Dia aon uair a mach:
sud chualas uair no dhà,
Gur leis an Dia ta cumhachdach
treis agus neart gach là.
12 Tròcair, a Thighearn, buinidh dhuit,
is gràsa mòr faraon:
Oir bheir thu réir a ghnìomhara,
a luigheachd do gach aon.

SALM LXIII.

1 O DHIA, is tu mo Dhia, gu moch
iarraidh mi thu gach là:
Ro-thartmhor a ta m'anam bochd,
an geall ort féin a ghnàth;
Tha miann is ciocras mòr air m'fheoil,
an geall ort féin gach àm,
An tìr ro-thioraim, thartmhoir, theith,
gun uisg' air bith bhi ann.
2 Do chumhachd chum gu faicinn féin,
's do ghlòir a ta ro-chaomh;
A réir mar chunncas roimhe thu,
le cliu a' t'àros naomh.
3 Air son gur fearr na beatha fòs
do chaoimhneas gràdhach caoin:
Ard-mholadh dhuit le h-iomadh cliu
mo bhile bheir faraon.
4 Mar sin an cian a bhios mi beò,
beannaicheam thu a ghnàth:
Is ann ad naomh ainm togam suas
mo làmhan riut gach tràth.
5 Sàsuichear m'anam mar le smior,
's le saill ro-reamhar réidh:
Is bheir mo bheul 's mo bhile dhuit
àrd-mhòladh ait, a Dhé:
6 'N tràth ni mi air mo leabaidh fòs,
do chuimhneachadh le tlachd,
'S an àm na faire smuaineach' ort,
a' dol do'n oidhche thart'.
7 Air son gur tu b'fhear cabhair dhomh
a Thighearn is a Dhé;
Bidh aoibhneas agus aiteas orm,
fo dhubhar sgàil do sgéith.
8 Tha m'anam leantuinn riut gu dlùth;
do dheas làmh chum mi suas.
9 Luchd iarraidh m 'anam' bhochd g'a
théid iadsan sìos do'n uaigh. [sgrios,
10 Le faobhar claidheimh agus arm,
sìos tuitidh iad gu làr:
Mar chuibhrionn do na sionnachaibh
do nìthear iad le tàir.
11 Ach aoibhneach bidh an righ an
na lùghas e gun bheud [Dia:
Ni iadsan uaill: ach druidear beul
gach ti a labhras breug.

SALM LXIV.

1 TRATH ni mi urnuigh riut, a Dhé,
thoir éisdeachd dhomh gu luath;
O eagal nàmhaid coimhid fòs,
gu tèaruint m'anam truagh.
2 O chomhairl' dhìomhair dhaoine
o ionnsuidh ghairbh faraon [daoi,
Luchd deanamh uilc is aingidheachd,
cuir folach orm gu caoin.
3 An teangadh féin do gheuraich iad,
mar chlaidheamh guineach geur;
Tha'm bogh' air lagh, 's an saighde
deas,
's iad briathra searbh am béil;
4 Gu'n caitheadh iad an dìomhair.
an neach sin foirfe ta: [cachd

Gu h-obann taid 'ga chaitheamh fòs,
gun eagal is gun sgàth.
5 A' gabhail misneich taid san olc,
's a labhairt tric le chéil'
Mu leagadh lìon an uaignidheas,
ag ràdh, Cò 'n ti d'an léir?
6 Gach olc do rannsaich iad a mach;
seadh rinn iad sgrùdadh geur,
An rùn a stigh 's ro-dhomhain e,
's an cridhe mar an ceudn'.
7 Ach saighead tilgidh orra Dia,
bhios guineach agus geur;
Grad-bhuailear agus lotar iad,
'g an gortuchadh gu léir.
8 Mar sin bheir iad-san orra féin
toradh an teang' gu grad:
Gach uile neach d'an léir an dòigh,
teichidh iad uath' am fad.
9 Mòr-eagal bithidh air gach neach,
is nochdaidh obair Dhé:
Oir bheirear leo gu glic fa'near
an gnìomh ud a rinn e.
10 Ni 'm firean aoibhneas mòr an Dia,
a' cur a dhòchais ann:
'S gach neach 'g am bheil an cridhe [ceart
ni gairdeachas nach gann.

SALM LXV.

1 Tha ann an Sion feitheamh ort
moladh, a Dhé, gun dìth:
'S ann duit a dhìolar fòs gu pailt
a' bhòid mar gheallar i.
2 O thus' a dh'éisdeas urnuigh ghlan,
's ann thugad thig gach aon,
3 Mo sheachrain tha an uachdár orm:
Glan thus' ar peacaidh uainn.
4 'S beannaicht' an duine sin a chaoidh
a thaghar leatsa, Dhé,
'S a bheir thu fòs am fagus duit:
còmhnuidh a'd' chùirt gheibh e.
Sàsuichear sinn le maitheas mòr
do theach, 's do theampuill naoimh.
5 Le nithibh uamhasach, bheir dhuinn,
a'd' cheartas, freagradh caomh:
A Dhia ar slàinte, 's tu gu dearbh,
làn dòchas crìch gach tir';
'S na bheil san fhairge fada uainn,
an dòchas 's tu do shior.
6 Le neart-san shocruich sléibhte [mòr',
e crioslaicht' fòs le treis.
7 'Se chaisgeas fuaim gach mara 's [tuinn,
is comh-stri dhaoine leis.
8 Na daoine ta an còmhnuidh thall,
sna tìribh fad a mach,
'Na uamhunn orra ta gu mòr,
do chomhar mìorbhuileach:
Is tusa bheir air dol a mach
na maidne gach aon là,
'S air dol an fheasgair mar an ceudn'
bhi aoibhinn ait a ghnàth.
9 An talamh tha thu fiosrachadh,
's 'ga uisgeachadh gu réidh:
Le amhainn Dé ta làn do'n uisg',
tròm beartach ni thu e.
Dhoibh arbhar tha thu deasachadh,
le d'fhreasdal caomha féin;
10 'S ag uisgeachadh le pailteas mòr,
nan iomairean gu mìn:
A sgrioban leagaidh tu a sìos,
le frasaibh ni thu tais;
A chinneas agus 'fhochann fòs,
beannaichidh tu le mais'.
11 Mu'n bhliadhna coron tha thu cur,
le d' mhaitheas féin, a Dhé;
Tha saill a' sileadh anns gach àit,
o d' cheumannaibh gu réidh.
12 Air cluainibh glas an fhàsaich luim,
nuas silidh iad gu mìn;
Na tulaich bheag', gach taobh a ta
làn aoibhneis agus gean.
13 Na cluainean air an sgeudachadh
le treudaibh anns gach àit;
Na glinn, le h-arbhar folaichte,
a' seinn le h-iolaich àrd.

SALM LXVI.

1 Togaibh, gach uile thìr gu h-àrd,
iolach do Dhia nan dùl.
2 D'a ainm ro-uasal seinnibh glòir,
a' tabhairt dha-san cliu.
3 Abraibh ri Dia, Cia h-uamhasach
gach beart do nìthear leat?
Oir géillidh dhuit do naimhde borb,
air son gur mòr do neart.
4 Sleuchdaidh gach uile thalamh [dhuit,
ag iomradh ort gu binn:
Do t'ainm ro-uasal iongantach
Ni'd moladh mòr a sheinn.
5 Thigibh an so is amhaircibh
air oibribh Dhé gu geur:
Ta uamhasach 'na ghnìomharaibh
air chloinn nan daoin' gu léir.
6 Mar thalamh tioram rinn e 'n cuan
is trìd nan sruth bu luath
D'an cois chaidh daoine; 'nuair a bha
sinn ann-san ait le buaidh.
7 Le 'threun-neart riaghlaidh e a
chaoidh;
na slòigh d'a shùilibh 's léir:
'S na h-àrdaicheadh luchd-eusaontais
gu h-amaideach iad féin.
8 O dhaoine, beannaichibh ar Dia,
àrd-mholaibh e gun chlos.
9 'Sè chum ar n-anam beò, 'se bheir
nach carruichear ar cos.
10 Mar airgiod leaghta ghlan thu sinn:
's tu dh'fhidir sinn, a Dhé:
11 Chuir umainn lìon; ar leasraidh [chuir
fo dhòrainn is fo phéin.
12 Thug thu air daoinibh marcachd [oirnn,
tre theine 's uisge chaidh;
A rìs gu h-ionad saoibhir réidh,
's tu féin thug sinn le buaidh.
13 Racham do d' thigh le ofrail-loisgt':
dhuit coimhlionam mo bhòid,
14 A ghealladh leam le fosgladh beil,
tràth bha mi 'n éigin mhòir.
15 Do'n fheudail reamhar, ìobairt- [loisgt'
le tùis is saill nan reith';
Ofrail nam bò, 's nan gabhar fòs
sud bheir mi dhuit fa leth.
16 Thigibh, is éisdibh so, gach neach
air am bheil eagal Dé,
Gach maith do rinn air m'anam [bochd,
sud aithriseam gu réidh.
17 Do ghlaodh mi ris gu h-àrd le
m'bheul:
le m'theangaidh dh'àrdaich' e. [olc,
18 A'm' chridh' ma bheir mi spéis do'n
cha 'n éisd an Tighearn mi.
19 Gu dearbh dh'éisd Dia rium: thug [fa'near
guth m'urnuigh Righ nan dùl.
20 Moladh do Dhia, nior cheil a ghràs,
's mo ghuidh' nior chuir air cùl.

SALM LXVII.

1 GU'N deanadh Dia mòr thròcair
's ar beannachadh a ghnàth:[oirnn,
Is togadh e gu gràsmhor oirnn
dealradh a ghnùis' gu bràth.
2 Chum fios do shlighe bhi gu fìor
's gach uile thìr air bith :
Is iomradh air do shlàinte chaoimh
measg fhìneacha fa leth.
3 Moladh am pobull thus', a Dhé :
moladh gach pobull thu.
4 Biodh gairdeachas air fineachaibh,
gu h-ait a' seinn do chliù:
Oir ceart-bhreth bheir thu air an t-sluagh,
riaghlaidh air thalamh iad.
5 Moladh gach pobull thus', a Dhé :
moladh iad thu 's gach àit.
6 'N sin bheir gach talamh is gach
deadh thoradh trom gu pailt : [fonn
Is cuiridh Dia ar Tighearn oirnn
a bheannachadh gun airc.
7 Ni Dia ar beannachadh gun cheisd,
's bidh 'eagal-san gu fìor
Air gach aon neach a dh'àiticheas
fad iomaill crìch gach tìr'.

SALM LXVIII.

1 EIREADH ar Dia, is sgaoilear leis
an dream a's naimhde dha:
'S an aitim sin thug dhasan fuath,
teicheadh o 'ghnùis gu bràth.
2 Mar sgapar deatach, fuadaich iad :
mar leaghas teine céir,
Mar sin gu sgriosar droch dhaoin' as
a fianuis Dhé gu léir.
3 Ach gairdeachas air daoinibh còir,
is aoibhneas gu'n robh ac'
Am fianuis Dhé, le luathghair mhòir,
's iad suilbhir agus ait.
4 Seinnibh do Dhia, sior-mholaibh
àrdaichibh 'n Ti a ta ['ainm :
Marcachd air nèamh, tre 'ainm-san
bibh ait 'na làth'r a ghnàth. [IAH,
5 Do dhìlleachdain is athair Dia ;
do bhantraichibh gun neart,
An tigh a naomhachd tha e ghnàth
'na bhreitheamh dìreach ceart.
6 Suidhichidh Dia an teaghlaichibh
an dream tha uaigneach truagh :
Is saoraidh e gu tròcaireach
'na bheil fo chuibhreich chruaidh;
Ach meud 's a bhios gu n-eucorach
ri ceannairc is ri lochd,
Ni iadsan comhnuidh bhunaiteach
am fearann tioram bochd.
7 Air ceann do shluaigh tràth dh'imich
a Dhé, san fhàsach chruaidh ; [thu
8 Chriothnaich an talamh, shil an
an làthair Dhé nan sluagh : [speur,
Sliabh Shinai féin tha daingean àrd,
chriothnaich is luaisg gu mòr,
An làthair Dhé, Dé Israeil,
tha urramach an glòir.
9 Shil thusa, Thighearna, gu pailt
frasan a nuas gun dìth ;
Is shuidhich agus dh'fhurtaich thu
air t'oighreachd, is i sgìth.
10 Bha fòs do choimhthional 's do sluagh
'nan comhnuidh innt', a Dhé.
Do d' mhaitheas rinn thu deasachadh
do d' dhaoinibh bochda féin.
11 An Tighearna ta làidir treun,
leig e a ghuth a mach,
'S a' chuideachd sin a dh'fhoillsich e
bu lìonmhor iomarcach.
12 Rìghrean nan armailte 's nam
an sin le deifir theich : [feachd
'S ise a dh'fhuirich aig an tigh,
bha 'n sin a' roinn na creich'.
13 Measg phota luidh sibh, ach bidh
mar sgiath nan colman luath, [sibh
Foluicht' le h-airgiod, is an cleit'
le h-òr a's deirge snuadh.
14 Tràth sgaoil Dia uile-chumhachd-
na rìghrean innt' a steach : [ach
'N sin bha i geal mar Shalmon àrd,
's i uile làn do shneachd.
15 An sliabh ud, Dhé, is cosmhuil e,
ri Basan measg nam beann,
Mar Bhasan mòr is amhluidh e,
gu h-àrd a thog a cheann.
16 C'ar son a leum sibh, bheannta àrd;
's e so àrd-thulaich Dhé,
Am miann leis tàmh, is bithidh e
'na chòmhnuidh ann gach rè.
17 Tha carbaid Dhé 'nam fichead mìl';
mìlte do ainglibh treun' :
'Na theampull naomh tha Dia 'nam
ionnan 's 'na Shinai féin. [measg,
18 Is chaidh thu suas air ionad àrd,
thug bruid am braighdeanas,
Do dhaoinibh fhuair thu tiodhlaca,
le'n dean thu toirbheartas :
'S ann cheana fòs do'n mhuinntir ud
ro-cheannairceach a ta,
A chum gu'm biodh Iehobhah Dia
'na chòmhnuidh ac' a ghnàth.
19 Dia gu ma beannaicht' gu robh e,
tha dèrtadh oirnn gach lò
A thiodhlaca, 'se Dia ar slàint',
an Dia a chum sinn beò.
20 Is leinn an Dia ta làidir treun,
ni cabhair anns gach càs :
Do Dhia Iehobhah buinidh fòs
làn-teasairginn o'n bhàs.
21 Ach ceann a naimhde brisidh Dia
is claigionn greannach cruaidh
An fhir a dh'imicheas gu dàn
'na chionta féin gach uair.
22 Deir Dia, Bheir mise air an ais
mo shluagh o Bhasan àrd ;
'S o dhoimhneachd fairge bheir mi rìs
a nìos iad le mòr bhàigh.
23 Chum ann am fuil do naimhde dian
do chos gu'n deanar dearg,
'S gu'n tumar fòs 'nam fuil-san féin
teangadh do mhadradh garg.
24 Do thriall-sa chunnaic iad, a Dhé,
a Thighearna ro-chaoimh,
'S e triall mo Thighearn is mo Rìgh,
's ann anns an àros naomh.
25 Luchd-òrain dh'imich iad air tùs,
luchd-inneil ciùil a rìs :
'Nam measg a' bualadh thiompan fòs
na maighdeana gu mìn.
26 Deanaibh-sa Dia a bheannachadh,
'nur coimhthional le chéil',
Eadhon Iehobhah Dia nam feart,
o thobar Israeil.

27 Beniamin beag le'n triath an sud,
bha prionnsan Iudah ann,
Le'n comhairl', prionnsan Naphtali,
is prionnsan Shebuluin.
28 Do Dhia 'se dh'àithn is dh'orduich
do neart is fòs do threòir: [dhuit
An gnìomh a rinn thu air ar son,
neartaich, a Dhé na glòir'.
29 Air son do theampuill naoimh, a
ta aig Ierusalem, [Dhé,
Do bheir na rìghre ta mu'n cuairt
deadh thiodhlaca dhuit féin.
30 Thoir achmhasan do luchd nan
sleagh,
's do chuideachd mhòir nan tarbh,
Do laoghaibh fòs a' phobuill ud,
thoir achmhasan gu garbh,
Le mìribh airgid gus an géill
iad sud gu léir do d' smachd:
Sgaoil thus' am pobull ud, a Dhé,
a ghabh do'n chogadh tlachd.
31 Thig prionnsan mòr' o'n Eiphit
's ni Etiopia fòs [mach,
A lamhan shìneadh mach gu luath
ri Tighearna na glòir'.
32 O rìoghachdan an domhain mhòir,
seinnibh do Dhia gu grinn;
Do'n Dia a's Rìgh 's a's Tighearn ann,
seinnibh-sa moladh binn.
33 Do'n mharcach àrd air nèamh nan
ta ann o'n aimsir chéin: [nèamh,
Feuch, tha e cur a mach a ghuth',
a ghuth' ta làidir treun.
34 Sìor-thugaibh neart do Dhia: oir
a ghlòir thar Israel, [tha
'S a threis a ta sna nèamhaibh àrd,
's an neulaibh tiugh' nan speur.
35 O d' naomh-thigh 's uamhasach thu
Dia Israeil gu beachd, [Dhé:
D'a phobull bheir sàr-neart is treòir;
's beannaichte Dia nam feart.

SALM LXIX.

1 O TEASAIRG mise, Dhé mo neirt,
oir dhòirt na tuilte orm,
Is thàinig fòs air m'anam bochd
na h-uisgeacha le toirm.
2 An làthaich dhomhain tha mi'n sàs,
gun àit an seasainn ann;
Le h-uisgibh domhain ghlacadh mi,
is sruth dol thar mo cheann.
3 Taim sgìth le m' ghlaodhaich; agus
mo scornan loisgt' le tart: [tha
Mo shùile ta air fàilneachadh,
feitheamh air Dia nam feart.
4 Is lionmhoire na falt mo chinn
mo naimhde gun chion-fàth,
'S an dream ud fòs le'm b'àill mo
ro ghuineach làidir ta. [chlaoidh
An sin an ni nach d'thug mi leam,
dh'aisig mi uam gu beachd.
5 Dhia, 's fiosrach thu air m'amaid-
cha'n fholuicht' ort mo lochd.[eachd,
6 Nàir air mo sgàth-sa, Dhé, na leig,
O Thighearna nan sluagh,
Air neach air bith do'n aitim ud
tha feitheamh ort gach uair:
An dream sin, O Dhia Israeil,
ga d'iarraidh féin a ta,
Na leig gu bràth fo nàire iad,
no masladh air mo sgàth.
7 Oir masladh dh'fhuiling air do sgàth,
lìonadh mo ghnùis le nàir'.
8 Do m' bhràthraibh is fear coigreach
mi,
coimheach aig cloinn mo mhàth'r.
9 Le eud do theach-sa shluigeadh mi;
meud 's a bheir masladh dhuit,
'S ann orms' an toibheum sud gu léir
gu leth-tromach a thuit.
10 M'anam tràth thraisg, 's a rinn mi
gul,
'n sin mhasluich iad mo ghnìomh.
11 'S 'nuair chuir mi umam eudach
ball-magaidh rinn iad dhìom. [saic,
12 Dhoibhsan a shuidheas anns a'
gheat',
's cùis chòmhraidh mi gach là;
'S do luchd na misg' ri àm am pòit',
a'm' òran tha mi ghnàth.
13 Ach mise, Dhé, ni'm urnuigh riut,
san uair a's taitneach leat:
Eisd rium, a Dhé, réir meud do ghràis
le d' chabhair fhior thoir neart.
14 O'n lathaich saor mi, O mo Dhia!
chum fuidh nach rachainn sìos:
O luchd mo mhi-ruin teasairg mi,
's o dhoimhneachd uisge nìos.
15 Na rachadh tharum tuilteach uisg
na sluigeadh doimhneachd mi,
An slochd na druideadh orm a bheul
gu h-iomlan chum mo chlaoidh.
16 Eisd rium, O Dhia, oir 's maith do
pill rium a'd' thròcair phailt.[ghràs
17 Do ghnùis na ceil air t'òglach féin
éisd rium gu luath, 's mi'n airc.
18 Ri m'anam druid, is fuasgail e:
o m' nàmhaid dean mo dhìon.
19 Mo mhasladh, m'eas-urram, 's mo
nàir',
's mo naimhde, 's léir dhuit féin.
20 Le toibheum tha mo chridhe brist'
is mi gu h-iarganach: [achd
Dh'iarr mi luchd truais is comhfhurt
is dhiubh cha d'fhuaras neach.
21 Seadh, thug iad domblas dhomh
mar bhiadh,
's am ìotadh thug fìon geur.
22 Mar eangach dhoibh gu robh an
's mar rib an àgh gu léir. [bord
23 Gun léirsinn biodh an sùilean dall
's an leasraidh ghnàth air chrith.
24 Dòirt orra t'fhearg, 's le d'chorruich
glac iad gach uair sam bith. [ghéi
25 Mar fhàsach lom gun àiteachadh
gu robh an tàmh 's an teach,
Is anns na pàilliunaibh bu leo
còmhnuidh na gabhadh neach.
26 Oir lean iad le dian-fhoireigneadh
an ti a bhuaileadh leat;
Is labhair iad chum doilgheis mhòir,
do'n dream a rinn thu lot.
27 Cuir ciont' ri 'n aingidheachd, 's n
a'd' cheartas iad a steach: [fei
28 A leabhar fòs nam beò gu tur
dubhar iad sud a mach;
Is maille ris na fireanaibh
a bhuineas duit gun cheisd,
Is ann an àireamh dhaoine còir
na sgrìobhar iad am feasd.
29 Ach mise ta gu h-ainnis bochd,
is làn do bhròn faraon:

Togadh do shlàinte mi an àird,
a Dhé, gu gràsmhor caoin.
30 Le h-òran binn sior-mholaidh mi
deadh ainm mo Dhé gach là,
'S a chliù-san fòs sior-thogar leam
le buidheachas gu h-àrd.
31 'S fearr leis an Tighearn sud gu mòr
na damh ta adharcach,
No iobairt fòs a bheireadh neach
do bhiorach crobhanach.
32 Na daoine séimh tràth chi iad so,
bidh aoibhneach ait gu leòr;
Is bidh 'ur cridh'-sa beò gu bràth,
ta 'g iarraidh Dhé na glòir'.
33 Ri bochdaibh éisdidh Dia, 's cha
tàir air a phriosanaich. [dean
34 Nèamh, muir, is tìr, gu moladh e,
's gach ni ta gluasadach.
35 Oir bailte Iudah togaidh Dia,
is saorar Sion leis,
A chum gu meal iad i gu buan,
'ga h-àiteachadh am feasd.
36 Do shliochd a sheirbhiseach gu fìor,
is sealbh ro-dhìleas i;
'S an dream a bheir d'a ainm-san
sior-chòmhnuidh innte ni. [gràdh,

SALM LXX.

1 Iehobhah Dhia, gu m' theasairginn,
's gu m' chòmhnadh, deifrich ort.
2 Biodh nàir' is amhluadh air an dream
ta 'g iarraidh m'anam' bhochd:
Pillear an dream ud air an ais.
le 'm miann mo lochd a ghnàth,
Mòr amhluadh gu robh orra sud,
is rughadh gruaidh gach là.
3 Gu pillear iadsan air an ais,
mar thuarasdal d'an nàir',
An dream a their gu fanoideach,
Aha, aha, le tàir.
4 Aoibhneas is aighear, do gach neach
ga d' iarraidh féin a ta:
abradh iad le 'n toigh do shlàint',
Dia gu ma mòr, a ghnàth.
5 Ach mise ta gu h-ainnis bochd,
a m'ionnsuidh greas, a Dhia:
Mo chabhair thu, 's mo shlànuighear;
moille na dean, mo Thriath.

SALM LXXI.

1 'Sann riut a ta mi 'g earbsadh, Dhé;
nàir' orm am feasd na biodh,
2 A'd' cheartas fòir, thoir orm dol as:
aom rium do chluas, saor mi.
3 A'd' charraig còmhnuidh bi-sa
d'an tàthuicheam do shior: [dhomh,
Mo chaisteal, is mo dhaingneach thu,
thug àithne chum mo dhìon.
4 A làimh nan aingidh, O mo Dhia,
dean fuasgladh dhomh a'm' chruas,
A làimh na muinntir eucoraich,
a ta gun iochd, gun truas.
5 Oir 's tusa, Thighearna mo Dhia,
mo dhòchas ann am fheum:
O aois is aimsir m'òige nuas,
mo mhuinghinn thu ro-t' reun.
6 'S ann leatsa chumadh mise suas,
O thain'geas as a' bhroinn;
A bolg mo mhàthar bhuin thu mi,
sior-mholam thu gu binn.
7 Mar aobhar iongantais, a Dhé,
aig mòran a ta mi;
Ach 's tusa 's tèarmunn dìleas dhomh,
's mo spionnadh mòr gun dìth.
8 Lìonar mo bheul le d' mholadh-sa,
's le t'urram féin gach lò.
9 Na tilg mi dhìot a'm' aois; 's na tréig
'n tràth dh'fhàilnicheas mo threòir.
10 Oir m'aghaidh mheud 's is naimhde
labhair gu sgaiteach geur: [dhomh
'S an dream ta brath air m'anam
ghabh comhairle le chéil', [bochd,
11 Ag ràdh, Do thréigeadh e le Dia,
leanaibh e nis gu teann,
Is glacaibh, oir g'a theasairginn
cha'n 'eil neach idir ann.
12 A Dhé, na bi-sa fada uam;
fòir orm mo Dhia, gu luath.
13 Biodh nàir' is claoidh air m'eas-
cairdibh,
'g am bheil do m'anam fuath:
Masladh is nàire fol'cheadh iad,
tha 'g iarraidh m'uilc gach lò.
14 Sior-earbam riut, is seinnidh mi
do chliu ni 's mò 's ni 's mò.
15 Labhraidh mo bheul air t'fhìreant-
achd,
's do shlàint' gach là gun sgìos:
An àireamh sud aig lìonmhoireachd,
cha'n fheudar leam chur sìos.
16 Tre neart an Tighearna mo Dhia,
fòs gluaisidh mi a ghnàth:
Is ni mi sgeul air t'fhìreantachd,
t'fhìreantachd féin a mhàin.
17 O m'òige rinn thu teagasg dhomh,
a Thighearn is a Dhé:
Is chuir mi t'oibre iongantach
gu ruige so an céill.
18 A nis air bhi dhomh aosmhor
na tréig mi, Dhia nam feart: [liath,
Gu taisbeanainn do neart 's do threis,
do'n àl a t'ann, 's ri teachd.
19 'S ro-àrd do cheartas féin, a Dhé,
is rinn thu bearta mòr:
O Dhia, cò e a's cosmhuil riut,
no choimeas riut is còir?
20 Trioblaid ro-mhòr is an-shocair,
's tu thaisbein dhomh, a Dhé;
Ath-bheothaichidh, is bheir thu rìs
o dhoimhneachd talmhainn mi.
21 Mo mhòrachd cuiridh tus' am meud,
's bheir sòlas air gach taobh.
22 Air saltair molam thu, mo Dhia,
seadh t'fhìrinn ta ro-chaomh.
Is seinneam dhuit air clàrsaich bhinn,
O Aoin naoimh Israeil.
23 Mo bhilean ni mòr-ghairdeachas,
tràth sheinneam dhuit le m' bheul:
Bidh subhachas is aoibhneas mòr
air m'anam féin, a Dhé,
A shaoradh leat gu tròcaireach
o'thrioblaidibh gu léir.
24 Is bidh mo theang' air t'fhìrean
ag iomradh feadh an là: [tachd
Oir nàir' is amhluadh fhuair an dream
'g iarraidh mo lochd a ta.

SALM LXXII.

1 Dhia, thoir do bhreitheanas do'n
is t'fhìreantachd d'a mhac. [righ,
2 Bheir esan ceart bhreth air do
shluagh,
's do d' bhochdaibh còir 'nan airc.

3 Na sleibhtean àrda bheir a mach
siochaint do'n t-sluagh gu pailt;
Is bheir na tulaich bheaga sìth
le fìreantachd gun airc.
4 Air daoinibh bochd a' phobuill fòs,
bheir esan breth gu ceart;
Is clann nan ainnis saoraidh e,
mìn-bhrisidh luchd ain-neirt.
5 Am feadh bhios grian is gealach
freasdal do'n là 's do'n oidhch', [ann,
Bidh t'eagal orra-san gu mòr,
o linn gu linn a chaoidh.
6 Mar uisge air an fhaiche bhuaint',
is amhluidh thig e nuas:
Mar fhrasaibh dh'uisgicheas am fonn,
is ionnan sin a ghràs.
7 R'a linn-san bidh na fìreanaich
gu h-ùr a' fàs le blàth:
'S am feadh a bhios a' ghealach ann,
bidh siochaint pailt a ghnàth.
8 Bidh uachdranachd aig mar an ceudn'
o thuinn gu tuinn gu sìor,
Is ruigidh sud o'n amhainn mhòir,
gu iomall crìch gach tìr'. [chruaidh
9 Luchd-còmhnuidh fòs an fhàsaich
sleuchdaidh iad sìos 'na làth'r;
A naimhdean imlichidh an ùir,
a' tabhairt ùmhlachd dha.
10 Rìgh Tharsis, is nan eileanan,
tiodhlacan bheir iad uath',
Bheir rìghrean Sheba, Seba fòs,
tabhartais dha gu luath.
11 Seadh, fòs 'na fhianuis sleuchdaidh
gach rìgh air thalamh ta: [sìos
'S gach ginealach air feadh gach tìr,
dha seirbhis ni a ghnàth.
12 An t-ainnis bochd gun chuideach-
saoraidh tràth dh'éigheas ris. [adh,
13 'S ni acarachd ri truaghan bochd,
is dìonar 'anam leis.
14 'Se theasairgeas an anam fòs
o fhoill 's o fhòirneart gheur:
Is fòs 'na shùilibh-san gun cheisd,
's prìseil am fuil gu léir.
15 Bithidh e beò gu maireannach,
òr Sheba bheirear dha:
Gnàth-urnuigh nithear air a shon,
is molar e gach là.
16 San talamh cuirear dorlach sìl,
air bhàrr nan sliabh 's nam beann;
Is bidh a thoradh trom air chrith,
mar Lebanon nan crann.
An dream a ta sa' chaithir mhòir,
bidh toradh orr' is blàth
Gu lìonmhor, mar is dual do'n fheur
air thalamh fàs a ta.
17 Bidh 'ainm-san buan gu suthain
co-mhaireann ris a' ghréin; [sìor,
Is ann-san beannaichear gach slògh;
is beannaichear leo e féin.
18 Beannaicht' gu robh an Tighearn
Dia Israeil a ghnàth, [Dia,
An tì a mhàin ni mìorbhuile
le treis is neart a làimh.
19 Beannaicht' gu robh gu sìorruidh
ainm glòrmhor uasal féin; [buan
Lìonadh a ghlòir gach uile thìr,
Amen, agus Amen!

SALM LXXIII.

1 Gu fìrinneach tha Dia ro-mhaith
do phobull Israeil,
Do'n dream 'g am bheil an cridhe glan,
tha Dia dhoibh maith d'a réir.
2 Ach air mo shon-sa, 's beag nach
mo chosa uam gu grad: [d'aom
Cha mhòr nach d'rinn mo cheuma fòs
sleamhnachadh uam air fad.
3 Ri amadanaibh ghabh mi tnù,
ri faicinn soirbheis daoi.
4 Oir cuibhrichean cha'n 'eil 'nam
neart làidir 's leo gun dìth. [bàs;
5 Mar dhaoinibh eile cha'n 'eil iad
fo thrioblaid no fo leòn:
'S cha'n 'eil iad air an sàruchadh
mar chàch le piantaibh mòr'.
6 Ardan mar shlabhraidh, uime sin,
'g an cuairteachadh a ta:
Am fòirneart féin 'g an còmhdachadh
mar eudach thart' a ghnàth.
7 An sùile sultmhor tha le saill:
an tòic chaidh thar am miann.
8 Is truaillidh iad, 's air fòirneart geur
labhraidh gu h-aingidh, dian.
9 An aghaidh fòs nan nèamh 's nan
am beul do thog iad suas; [speur,
Air feadh na talmhainn is na tìr'
an teangadh-san do ghluais.
10 Fa'n aobhar ud gu ruige so,
a shluagh-san pillidh iad;
Is fàisgear dhoibh do'n uisge mach,
làn cupain a's leòr meud.
11 Is their iad, Cia mar 's léir do
Dhia?
'm bheil tuigs' san Tì a's aird'?
12 Feuch, sud na daoi, tha soirbheach-
a' fàs 'nan stòr gach là. [adh,
13 Mo chridh' gu dearbh ghlan mi gun
's an neo-chiont' nigh mo làmh; [stà,
14 Oir buailt' is smachduichte ta mi;
gach maduinn, 's feadh gach là.
15 Nan abrainn, Labhraidh mi mar so,
feuch, pheacaichinn gu beachd,
An aghaidh sliochd is ginealaich
na cloinne 's ionmhuinn leat.
16 Tràth smuainich mi gu'n tuiginn so,
bu chruaidh-cheisd orm an gnìomh.
17 Ach chaidh mi steach do naomh-
thigh Dhé,
is thuig mi 'n sin an crìoch.
18 Gu deimhin chuir thu iad air fad
an àitibh sleamhuinn lom:
Is thilg thu iad a sìos g' an sgrios
le dìoghaltas gu trom.
19 Feuch cionnus thàinig orra claoidh,
am mionaid bhig na h-uair'?
Oir tha iad air an sgrios gu tur
le oillt is eagal mòr.
20 Mar aisling 'nuair a dhùisgeas
mar sin, a Dhia nan sluagh, [neach,
Ni thusa dìmeas air an dealbh,
air mosgladh dhuit á suain.
21 Mar so bha air mo chridhe cràdh,
's am airnibh goimh ro-gheur.
22 Oir bha mi baoth is aineolach:
mar bhrùid a'd' làth'r, a Dhé.
23 Gidheadh, tha mise maille riut,
O Thighearna, a ghnàth:
Is air mo dheas làimh ghlac thu mi,
ga m' chumail suas gach là.
24 Do nithear leat mo stiùradh fòs
le d' chomhairle a'm' fheum.

Is gabhaidh tu mi steach fadheoidh
a'd' àros ghlòrmhor féin.
25 Cò th'agam anns na nèamhaibh
ach thusa, Dhia nan dùl? [shuas
Is cha 'n 'eil neach air th alamh fòs
ach thus' am bheil mo dhùil.
26 Mo chridh' is m' fheòil faraon a ta
air fàilneachadh gun cheisd:
Gidheadh 'se neart mo chridhe Dia,
's mo chuibhrionn bhuan am feasd.
27 Oir feuch iad sin tha fada uait,
léir-sgriosar iad gu luath:
Oir chlaoidheadh leat gach uile neach
air strìopachas chaidh uait
28 Ach dhomhsa 's maith teachd dlùth
do Dhia;
dh'earb mi á Dia mo neart,
A chum gu foillsichinn gu sìor
gach gnìomh a rinneadh leat.

SALM LXXIV.

1 C'arson a thilg thu sinne uait?
an ann gu bràth, a Dhé?
C'arson ri caoraich t'ionaltraidh,
a las do chorruich gheur?
2 Cuimhnich, a Dhé, do choimhthional
a cheannuich thu o chéin;
Slat t'oighreachd fòs a shaoradh leat,
Sion do chòmhnuidh féin.
3 A chum nam fàsach sìorruidh buan,
do chosa tog gu grad;
Is chum gach olc a rinn do nàmh
a'd' theampull naomh air fad.
4 Do naimhde rinn iad beucadh borb
measg coimhthionail do shluaigh:
Is chuir iad suas am brataichean
mar chomhar air am buaidh.
5 Bu chliùiteach neach mar dheantadh
a thuagh a thogail suas, [leis
Air crannaibh àrda dosrach tiugh,
a chum an leagadh nuas.
6 Ach nis an obair shnaidhte ghrinn,
le h-ordaibh 's tuaghaibh bhris;
7 Is chuir iad suas 'na lasair dheirg
do theampull naomh 'g a sgrios:
Tigh còmhnuidh naomh a t'ainme, Dhé
feuch, thruaill iad e le tàir,
'G a mhilleadh is 'g a leagadh sìos
co ìosal ris an làr.
8 'Nan cridhe labhair iad mar so,
sgriosamaid iad le chéil':
Gach Sinagog th'aig Dia san tìr,
loisgeadh iad leo gu léir.
9 Ar comhara cha'n fhaicear leinn;
fàidh cha'n eil idir ann,
Ni mò tha neach 'nar measg cho geur
d'an léir cia fad an t-àm.
10 Cia fhad a bheir, O Dhé nan dùl,
na naimhde toibheum uath'?
An toir an nàmhaid beum am feasd
do t'ainm-sa, Dhia nan sluagh?
11 C'arson a phillear leat do làmh,
do dheas làmh air a h-ais?
O buin a mach o d' bhrollach i,
chum fuasgladh oirnn gu cas.
12 Oir Dia na glòir' tha neartmhor àrd,
o chian is e mo Rìgh,
Am builsgein talmhainn le mòr-neart
ag oibreach' slàint' is sìth'.
13 An fhairge sgaoileadh leat le d'
is cinn ro-làidir chruaidh [neart.
Nan dràgon bhriseadh leat san uisg',
a' tabhairt orra buaidh.
14 Cinn Lebhiatain àghoir mhòir,
's tu féin a bhris is phronn;
Is thug thu e mar bhiadh do'n t-sluagh,
a bha san fhàsach lom.
15 'S tu sgoilt an tobar is an tuil:
's tu thiormaich aimhne mòr'.
16 'S tu dheasaich solus agus grian,
is leat an oidhch', 's an lò. [thu:
17 Criocha na talmhainn shocruich
rinn thu an samhradh teth,
'S an geamhradh fòs do rinneadh leat,
'nan aimsiribh fa leth.
18 Gu'n d'thug na naimhde toibheum
cuir sud air chuimhne, Dhé, [uath'
'S gu'n d' thug am pobull amaideach,
do t'ainm ro-uasal beum.
19 Anam do cholmain na toir suas
do chuideachd mhòir nan daoi:
Is coimhthional do dheòraidh bochd
na dearmaid iad a chaoidh.
20 Do chumhnant thoir fa'near, a
oir àitean dorch' na tìr', [Dhé;
Tha uile air an àiteachadh
le luchd an fhòirneirt ghéir:
21 Na pillear air an ais le nàir'
na dh'fhuiling fòirneart goirt:
An dream ta ainnis aim-beartach,
deanadh iad moladh ort.
22 Tog ort is éirich suas, a Dhé;
tagair do chùis gu treun:
Cuimhnich mar tha an t-amadan
gach là toirt dhuitse beum'.
23 Na dearmaid guth na muinntir sin
'nan naimhdibh dhuit a ta:
Tha bruidheann dhaoin' a dh'éirich
sìor-dhol am meud a ghnàth. [riut,

SALM LXXV.

1 Dhuit bheir sinn buidheachas, a
Dhé,
dhuit buidheachas a ghnàth:
Oir foillsichidh do mhìorbhuile,
gur fagus t'ainm gach là.
2 Tràth gheibh mi is a ghlacar leam
coimhthional mòr na tìr',
Do ni mi dhoibh deadh bhreitheanas,
gu cothromach 's gu fìor.
3 Sgaoileadh an dùthaich, is an sluagh
'ga h-àiteachadh a ta:
Ach mise cumaidh suas gu treun
posta na tìr' a ghnàth.
4 Thubhairt mi ris gach amadan,
na gluais gu h-amaideach:
'S ri luchd an uilc, Na togaibh suas
bhur n-adharc àrdanach.
5 Bhur n-adharc fòs na togaibh suas,
ri cainnt le muineal cruaidh.
6 Cha'n ann o'n ear, no 'n iar, no deas,
thig urram mòr no buaidh.
7 Ach 's breitheamh Dia: a leagas aon,
's a thogas aon fa seach.
8 Oir cup an làimh an Tighearn ta
do 'n fhion a's deirge dreach:
Làn coimeisg tha e, dòirtidh Dia
cuid as a mach gu grad:
A dheasgain faisgidh daoine daoi,
is òlaidh iad air fad.
9 Ach cuiridh mise fòs an céill
gu suthain is gu sìor.

Do Dhia ud Iacoib canar leam
ard-mholadh binn gu fior:
10 Uil' adharca nan daoine daoi,
sgathaidh mi sìos 's gach àit;
Ach adharca nan saoi air fad
togar gu grad an àird.

SALM LXXVI.

1 An Iudah aithnichear ar Dia;
's mòr 'ainm an Isra'l naomh.
2 An Salem tha a phàilliun fòs,
a thàmh an Sion caomh.
3 Saighdean a' bhogha bhris e 'n sin,
an sgiath 's an claidheamh geur,
An còmhrag is an cath faraon,
bhriseadh iad leis gu treun.

4 Is mò do mhòralachd, a Dhé,
is mò gu mòr do ghlòir
Na beannta thog an cinn gu h-àrd,
le cobhartach ro-mhòr.
5 Làn-chreachadh luchd a' chridhe [chailm,
is choidil iad le suain;
Na fir a bha 'nan cùraidh mhòr',
an làmha fòs cha d'fhuair.

6 O thus' a's Dia do Iacob ann,
le d' achmhasan 's le d' neart,
An carbad-cogaidh is an t-each
'n an suain do chuireadh leat.
7 'S cùis eagail thu, thu féin, a Dhé:
cia neach a chogas riut?
No ann ad shealladh sheasas suas
an uair bhios corruich ort?

8 Thug thusa air do bhreitheanas
o nèamh gu'n cualas e:
Bha air an talamh eagal mòr
's 'na thàmh ghrad dh' fhuirich e.
9 Tràth dh'éirich Dia chum breithean- [ais,
a theasairginn san àm,
Gach uile dhuine ciùin is sèimh,
air talamh a bha ann.

0 Bheir fearg is corruich dhaoin' an [sin
àrd-mholadh dhuit gu beachd;
Is fuigheall fòs na feirge mòir',
làn choisgidh tu le d' neart.
11 Geallaibh 'ur bòid gu togarach
d'ur Dia Iehobhah àrd;
Is coimhlionaibh gu firinneach
na gheallar leibhse dha:

Gach neach a ta m'a thimchioll-san
thugadh iad dha 'na àm,
Deadh-thabhartais is tiodhlaca,
do'n Ti 's cùis eagail ann.
12 Is e ni spiorad phrionnsan mòr
a sgathadh sìos le neart;
Do rìghribh fòs a' chruinne-chè
's cùis eagail e gu beachd.

SALM LXXVII.

1 Dh'éigh mi ri Dia gu h-àrd le
m'ghuth,
dh'éigh mi le m' ghuth gu h-àrd;
Is thug e, 'nuair a ghlaodh mi ris,
sàr-éisdeachd dhomh gun dàil.
2 An là mo thrioblaid dh'iarr mi Dia:
is shruth mo leòn gun sgur,
Rè fad na h-oidhch': is m'anam truagh
sòlas do dhiùlt gu tur.

3 Air Dia ghrad-chimhnich mi an sin,
is mi an trioblaid ghéir:
Bis rinn mi gearan trom gun tàmh,
chlaoidheadh mo spiorad féin.

4 Chum thu mo shùil 'na faireachadh
tha mi co iarganach,
Nach feud mi focal cainnt no sgéil
labhairt le m' bheul a mach.
5 An sin air làithibh fad o chéin
smuainich mi féin le beachd;
Air bliadhnaibh fòs na h-aimsir céin
am aire féin bha teachd. [oidhch',
6 Seadh chuimhnich mi mo cheòl san
's rinn cainnt ri m' chridhe féin,
Is rinn mo spiorad fòs gun tàmh,
le dichioll, sgrudadh geur.
7 An tilg an Tighearn uaith gu bràth?
nach nochd e 'ghràdh ni 's mo?
8 'N do sguir gu tur a ghràs am feasd?
's a ghealladh fad gach lò?
9 'N do dhearmaid Dia gu firinneach
bhi gràsmhor caoin gu bràth?
'N do dhruid e suas 'na chorruich
mhòir
a thròcair chaomh 's a ghràdh?
10 An sin ghrad fhreagair mi: gu [dearbh
is i so m'anmhuinn mhòr;
Ach bliadhnaidh deas làimh' cuimh- [nicheam,
an Ti a's àirde glòir.
11 Gnìomhara Dhé sìor-mheòraich- [eam,
mar rinneadh leis gach beart,
Is t'iongantais o'n aimsir chéin
sìor-chuimhnicheam gu beachd.

12 Air t'oibribh uile mar an ceudn
smuainichidh mi gu tric;
Is air gach gnìomh a rinneadh leat,
sìor-labhraidh mi gu glic:
13 Do shlighe ta san ionad naomh,
a Thighearn is a Dhé:
Cò 's coimeas ann am meud ri Dia
a ta 'na Dhia dhuinn féin?
14 'S tu 'n ti tha deanamh iongantais,
a Thighearna nam feart;
Is ann am measg a' phobuill fòs
do thaisbein thu do neart.
15 Do shaoradh leat d' an teasairginn
do phobull dìleas féin,
Clann Iacoib agus Ioseiph fòs,
le d' ghairdean neartmhor treun.

16 Chunnaic na h-uisgeachan thu, Dhé,
chunnaic iad thu gu beachd:
Is ghabh iad geilt; 's air doimhneachd [fòs
bha mòran ogluidheachd.
17 An uisge dhòirt na neoil a nuas,
bu ro-mhòr fuaim nan speur;
Is chaidh do shaighde corranach
a mach gu sgaiteach geur.

18 Ard-ghuth do thairneanaich san [speur,
chualas, a Dhé, gu tric;
An saoghal las le d' dhealanaich,
an talamh ghluais is chlisg.
19 Do cheuma tha san doimhneachd [mhòir,
do shlighe tha sa' chuan:
Ach luirg do chos cha'n aithnich sinn,
tha sud am folach uainn.

20 Is amhluidh mar gu'm biodh ann [treud,
do phobull stiùireadh leat;
Le deadh làimh Mhacis is Aaroin fòs,
'g an treòrachadh gu ceart.

SALM LXXVIII.

1 Mo phobull éisdibh ri mo reachd
is cluinnibh guth mo bhéil.
2 Am briathraibh filidh cuiridh mi
sean-fhocail dhorch' an céill:

3 A chuala sinn o'r sinnsearaibh,
is air am b'fhiosrach sinn,
4 Cha'n fholaich sinn o'n ginealach,
'S cha cheil sinn iad o'n cloinn;
A' foillseachadh àrd mholaidh Dhé
do 'n àl a ta ri teachd;
'S na mìorbhuilean a rinneadh leis,
a chumhachd is a neart:
5 Oir lagh an Iacob dhaingnich e,
is reachd an Israel.
A dh' orduich e d'ar n-aithrichibh,
d'an cloinn an cur an céill.

6 Chum fios bhi aig an àl ri teachd,
a' chlann a ta gun bhreith:
'S gu 'n innseadh iad do'n linn 'nan
na nithe sin fa leth. [déigh
7 An Dia gu'n cuireadh iad an dòigh
's nach deantadh dichuimhn' leo
Air oibribh Dhé, 's gu'n gleidheadh iad
a reachda mar is còir:

8 'S nach biodh iad mar an sinnsir-
eachd,
làn ceannairc is droch-bheirt,
Gun spiorad tairis annt' do Dhia,
's an cridhe gun bhi ceart.
9 Clann Ephraim le armaibh gleust',
air bogh' bu chuimseach beachd,
Ach phill iad air an ais le geilt
an làithibh cath' is feachd.

10 Coimhcheangal Dhé nior gleidh-
eadh leo,
is dhiùlt iad géill d'a reachd;
11 'S na mìorbhuilean a nochd e dhoibh
á 'n cuimhne leig gu beachd.
12 An sealladh sùl an aithriche,
seadh fòs an tìr na h-Eiph't,
'S air machair Shoain nochdadh leis
a mhìorbhuilean ro threun.

13 Sgoilt e an fhairg', 's thug iadsan
trìd;
marr thorr na h-uisgean sheas.
14 San là le neul iad stiùir, san oidhch'
le solus tein' gu deas. [deoch
15 Sgoilt creag san fhàsach, aisde
thug, mar á doimhneachd mhòir;
16 Bhuin sruth á creagaibh, thug air
ruith sìos mar thuil gu leòr. [uisg'
17 San fhàsach pheacaich iad ni 's mò;
is bhrosnuich an t-Ard Righ.
18 'Nan cridhe chuir iad cathadh air;
d'am miann ag iarraidh bìdh.
19 Labhair iad fòs an aghaidh Dhé;
is thubhairt iad gu dian,
An urrainn Dia san fhasach mhòr
bòrd dheasachadh d'ar miann?
20 Feuch, bhuail e chreag, bhrùchd
uisge mach,
dh'éirich an tuil gu luath.
Am feud e aran thabhairt fòs?
an deasaich feòil d'a shluagh?
21 Air cluinntinn so, ghabh corruich
ri Iacob teine las, [Dia
Is dh'éirich fearg ro-dhoinionnach
ri Israel gu cas:

22 Chionn nach do chreid iad ann an
's nach d'earb iad as a shlàint'; [Dia,
23 Ged dh'fhosgail dorsa nèamha fòs,
's na neòil o'n àird ged dh'àithin.
24 Ge d' dhòirt e orra Mana nuas,
ge d' fhuair iad coirc nan speur.

25 Biadh aingeal dh'ith iad: thug e
do lòn an sàth gu léir. [dhoibh
26 San speur thug e air gaoith an ear
gu'n d'imich i gu treun:
Is thug e fòs le neart a steach
a' ghaoth dheas mar an ceudn'.
27 Fòs dhòirt e orra nuas mar dhus,
do fheòil an uile shàth;
'S eoin iteagach bu lìonmhoire
na gaineamh air an tràigh.

28 Do leig e sud 'nan camp a nuas
mu'n cuairt 'nan àitean-tàimh.
29 Seadh dh'ith iad uile 's shàsaich
oir thug e dhoibh an sàimh. [eadh
30 Cha robh iad air an sgarachduinn
o mhiann an cridhe féin;
Ach air bhith aca-san am biadh
'g a chagnadh dian 'nam beul,

31 A' chuid bu shultmhoir' dhiubh 's
bu tréin',
ghlac Dia 'na fheirg is mharbh:
'S an òigridh thaght' an Israel,
ghrad-bhuaileadh leis gu garbh.
32 Gidheadh an déigh gach gnìomh
dhiubh sud,
do pheacaich iad gu mòr;
Is ge do rinn e mìorbhuilean,
nior chreid iad mar bu chòir.

33 An làithean chaith e, uime sin,
an dìomhanas air fad;
'Sam bliadhnaidh thairis chaidh gu
le carroid ghéir gun stad. [léir
34 An uair a mharbhadh leis-san iad
an sin ghrad-iarr siad e,
Seadh phill iad, agus bha iad fòs
gu moch ag iarraidh Dhé.

35 Is chuimhnich iadsan gu'm b'e Dia
an carraig threun a ghnàth:
Is gu'm b'e fòs an Dia a's àird'
b'fhear-saoraidh dhoibh gach là.
36 Ach rinn iad miodal ris le 'm beul,
le 'n teangaidh breug is gò:
37 Cha robh an cridhe ceart; 's cha
'na chùmhnant dìleas da. [robh
38 Ach Dia, gu iochdmhor mhaith an
lochd,
's an sgrios cha d'rinn gu geur:
Bu tric a phill e 'chorruich uath',
's nior dhùisg e 'fhearg gu léir.
39 Oir annta chuimhnich e nach robh
ach feoil théid as mar bhlàth,
Is osag ghaoith' a ghabhas seach,
's nach pill a rìs gu bràth.

40 Cia tric a bhrosnuicheadh e leo
san fhàsach thartmhor chruaidh;
San dithreabh chuireadh corruich air
le eusaontas an t-sluaigh?
41 Seadh phill iad uile air an ais,
bhrosnuich iad Dia le chéil':
Is chuir iad tomhas mar an ceudn
air Ti naomh Israeil.

Dhìchuimhnich iad, 's cha d'thug
fa'near
a ghairdean treun 's a làmh:
No 'n là san d'thug e furtachd dhoibh
is fuasgladh deas o 'n nàmh:
43 No fòs mar rinneadh anns an Eiph't
comhara Dhé nam feart:
Air machair Shòain mar an ceudn'
a mhìorbhuile le neart.

44 An srutha chaochail e gu fuil :
'S na h-uillt nach feudtadh 'n òl.
45 Chuir losgainn thuc', is cuileagan ;
's leo chlaoidheadh iad gu mòr.
46 An toradh thug e is am bàrr
do'n bhurras sgriosach bheag ;
Is saothair fòs an làmh air fad,
fo ailghios locust leag.

47 Am fion-chroinn bhris e mar an ceudn'
le cloich-shneachd chruaidh 's gach àit
Is amhluidh mhill le reodhadh teann
an cranna-figis àrd.
48 Am feudail thug e thairis fòs
do'n chloich-shneachd sgaiteich ghéir ;
'S le saighdibh teine-dealanaich,
ghrad-chuir e as d'an treud.

49 Teas feirge, trioblaid 's corruich
sud thilg e orr' gu grad ; [mhòr,
Le ainglibh olc a chur 'nam measg,
g'an claoidh gu goirt air fad.
50 D'a chorruich rinn e bealach réidh :
'n anam nior chum o'n bhàs ;
Am beatha thruagh thug thairis fòs
do ghalar-plàigh 's do'n chàs.

51 Throm-bhuaileadh leis-san anns an
gach ceud-ghin a bha ann : [Eiph't,
Toiseach an neirt sna pàilliunaibh
a bha aig gineil Ham.
52 Ach thug e mach a phobull caomh
mar chaoraich as an tìr :
Is rinn mar threud san fhàsach mhòr,
an treòrachadh gu fior.

53 Leis stiùireadh iad gu tèaruinte,
gun eagal is gun sgàth :
Ach air an naimhdibh dh'iadh an
's an sluagh ud uile bhàth. [cuan,
54 Gu crìochaibh ionaid naomha féin
thug e a phobull leis :
Gu ruig an cnoc so choisinn e,
's a bhuadhaich a làmh dheas.

55 Thilg e na cinnich rompa mach,
's an oighreachd roinn le crann :
Do Isra'l thug e'n àite sud
gu còmhnuidh ghabhail ann.
56 Ach bhrosnuich agus ghrànaich iad,
an Dia a's àirde glòir ;
Is idir cha do choimhid iad
a naomh-reachd mar bu chòir.

57 Ach phill iad mar an sinnseara,
's gu fealltach ghluais air fad :
Mar bhogha fiar chaidh iad a thaobh,
is chlaon iad uaith gu grad.
58 Le'n dealbhaibh, is le'n àitibh àrd'
chuir iad air fearg is eud :
59 Tràth chuala Dia bha corruich air
is gràin ri Israel.

60 Ionnus a phobull gu'n do thrèig,
an Siloh chuir a làmh :
'S am pàilliun fòs a shocruich e
measg dhaoine ghabhail tàimh.
61 Gu bruid thug suas an neart, 's an
gu làimh nan naimhde garg. [glòir
62 Do 'n chlaidheamh thug e suas a shluagh,
ri 'oighreachd ghabh e fearg.
63 An teine loisg an òigridh ghleust' ;
pòsadh cha d'fhuair an òigh'n.

64 An sagairt thuit le claidheamh geur :
's cha d' rinn am bantraich bròn.
65 Ghrad-mhosgail Dia an sin, mar
ag éirigh as a shuain : [neach
Mar churaidh 'n déigh bhi pòit air fion
tràth ni e iolach chruaidh.

66 'Nan deireadh bhuaileadh leis gu
a naimhde féin le tàir : [geur
Is chuir e iad o sin a mach
gu masladh buan is nàir'.
67 Is pàilliun Ioseiph dhiùltadh leis :
nior thagh treubh Ephraim fòs :
68 Ach thagh e Iudah, sliabh Shioin
d'an d'thug e gràdh gu mòr. [féin

69 Thog esan 'fhàrdoch naomh an sud,
mar lùchairt àrd ro-dheas :
'S mar ionad àrd air talamh teann
a dhaingnich e am feasd.
70 Is 'òglach Daibhidh thagh, is thug
o chrò nan caorach e :
71 'S o leantuinn fòs nan caorach trom
le h-àl am measg an spréidh ;

Is thug se e a bheathachadh
Iacob a phobuill naoimh,
Is gineal Isr'eil mar an ceudn'
a b' oighreachd dha ro-chaomh.
72 Réir ionracais a chridhe féin,
bheathaich e iad gu beachd :
A réir deadh sheòltachd fòs a làmh,
stiùireadh leis iad gu ceart.

SALM LXXIX.

Thainig, a Dhé, na fineachan
a steach do d' oighreachd féin,
Thruaill iad do theampull naomh, is
'na tòrr Ierusalem. [dh'fhàg
2 Is thug iad cuirp do sheirbhiseach
mar bhiadh do eoin nan speur :
Is feoil do naomh mar chobhartach,
do bheathaichibh an t-sléibh.

3 Mu thimchioll fòs Ierusaleim,
dhòirt iad am fuil mar uisg' :
Is cha robh neach g'an adhlacadh
's g'an cur san uaigh an taisg.
4 Ball fanoid agus maslaidh sinn
d'ar coimhearsnachaibh féin :
Cùis spòrs' is mhagaidh do gach neach
a ta m'ar cuairt gu léir.

5 Cia fhad a bhitheas corruich ort,
a Dhé, am bi gu bràth ?
Is t'eud am bi a' losgadh ruinn
mar lasair theith a ghnàth ?
6 Do chorruich air na cinnich dòirt
aig nach 'eil eòlas ort ;
Is air na rìoghachdaibh nach gairm
air t'ainm, a Dhia nam feart.

7 Oir mhill iad Iacob, 'fhàrdoch fòs,
'na fàsach chuir iad sìos.
8 Na peacaidh fòs a rinneadh leinn
na cuimhnich dhuinn - rìs ;
Tionndadh gu luath do thruacantas
ruigeadh e oirnn mu thràth :
Oir 's dìblidh bochd a nis ar staid
a' tuiteam sìos gach là.

9 Dean còmhnadh leinn, O Dhé ar
air sgàth glòir t'ainme féin ; [slàint'
Sgàth t'ainme saor sinn, agus glan
ar peacaidh uainn gu léir.
10 Ciod uime' n abradh fineacha,
c'àit bheil a nis an Dia ?

Measg fhineacha 'nar sealladh féin,
aithnicheadh iad an Triath,

Le dioghaltas a ghabhail diubh ;
oir dhòirteadh leo gun iochd
Fuil neòchiontach do sheirbhiseach,
gu saoibhir is gu tric.
11 Osnaidh a' phriosanaich a'd' làth'r
thigeadh, a Dhé nam feart ;
'S an dream a dh'orduicheadh chum [bàis
saor-sa, réir meud do neirt.

12 Riusan tha dhuinn 'nan coimhears-[naich
'nam brollach, diol am beum :
Gach masladh le'n do spreig iad thu,
seachd uaire pill riu féin.
13 Treud t'ionaltraidh, 's do phobull [sinn
molaidh sinn thu a ghnàth ;
Is cuiridh sinn an céill do chliu
o linn gu linn gu bràth,

SALM LXXX.

1 Eisd, aodhair Israeil, a stiùir
Ioseph mar threud le d'làimh.
Thusa ta d' thàmh measg cheruban,
dealruich a mach mu thràth.
2 An làthair Ephraim 's Bheniamin,
agus Mhanaseh fòs,
Dùisg-sa do chumhachd : agus thig
g'ar saoradh mar is nòs.

3 Pill sinn a rìs, a Dhé nam feart :
tog oirnne suas gu h-àrd
Deadh dhealradh glan do ghnùis a nis,
is saorar sinn le d' ghràs.
4 Cia fhad, a Thighearna nan sluagh,
a leanas corruich riut,
Ri guidhe ghéir na muinntir sin
a's pobull dìleas duit?

5 Oir bheathaich thu do shluagh gu [léir
le aran deur is bròin :
Is tomhas saoibhir thug thu dhoibh
do dheuraibh goirt r'an òl.
6 Is rinn thu sinn mar aobhar strì
d'ar coimhearsnachaibh féin :
'Nar n-aobhar spòrs' is abhacais
d'ar n-eascairdibh gu léir.

7 Pill sinn a rìs, O Dhé nan slògh ;
tog oirnne suas gu h-àrd
Deadh dhealradh glan do ghnùis a nis,
is saorar sinn le d' ghràs.
8 Thug thu fionain as an Eiphit :
na cinnich thilg thu mach,
Is shuidhich thus' an fhionain ud
'nan ionad sud fa seach.

9 Réitich thu àite dhi ; is ghabh
i freumh gu daingean teann,
Le d' bheannachadh; is lìonadh leath'
an tìr o cheann gu ceann.
10 Na cnuic ro-àrda dh'fholuich i
le sgàil 's le dùbhar féin :
A geugan bha a cinneachduinn
mar sheudair àluinn réidh.

11 An dara taobh gu ruig an cuan
chuir i a mach a meòir ;
An taobh ud eil' a geugan shìn
gu ruig an amhainn mhòir.
12 A callaid c'uim' a bhriseadh leat !
ionnus gu bheil gach neach
Théid seachad air an rathad mhòr,
'ga spionadh leò fa seach.

13 Tha'n torc a thig o'n choille mach
'ga fàsachadh gu léir.
Tha beathaich allt' na machrach fòs
'ga slugadh suas le chéil'.
14 Pill, guidh'mid ort, a Dhé nan [sluagh,
is seall o nèamh a nuas,
Feuch, agus fiosraich féin a nis
an fhionain so le truas :

15 Am fion-lios sin a shuidhich thu,
le neart do làimhe deis' :
'S am meanglan ud a neartaich thu
dhuit féin le lùth is treis.
16 Le lasair theine loisgeadh i,
is ghearradh i a nuas :
Làn-mhilleadh agus sgriosadh iad,
le achmhasan do ghnùis.

17 Air fear do dheas làimh féin, a Dhé,
gu robh do làmh gu treun :
Air mac an duin' a rinneadh leat
a neartachadh dhuit féin.
18 Mar sin cha phill sinn uait a rìs ;
ath-bheothaich sinn gach lò,
Is gairmidh sinn air t'ainm an sin,
an cian a bhios sinn beò.

19 Pill sinn a rìs, a Dhé nam feart,
is foillsich féin gu h-àrd
Deadh dhealradh glan do ghnùis a nis,
is saorar sinn le d' ghràs.

SALM LXXXI.

1 Seinnibh gu h-ait do Dhia ar neart;
Dhia Iacoib fòs gu binn,
2 Is glacaibh salm, is tiompan fòs ;
saltair is clàrsach ghrinn.
3 An trompaid séidibh san ré nuadh
air làithibh orduicht' féill'.
4 Bu lagh sud aig Dia Iacoib fòs ;
's bu reachd do Israel.

5 Do Ioseph dh'orduich sud mar theist
air dol dha trìd na h-Eiph't ;
'S an cualas cainnt is uirghioll fòs
nach tuiginn as am beul.
6 O'n uallach shaor mi 'ghuala-san :
o obair chrè a làmh.
7 Ghair thusa ann ad thrioblaid orm,
is shaor mi thu gun dàil :

An ionad dìomhair tairneanaich,
do fhreagair mi do ghlaodh :
Aig uisgibh comhstri Mheribah,
do dhearbh mi thu faraon.
8 Eisd, O mo shluagh, is bheir mi [dhuit
deadh fhianuis fòs gu ceart,
Ma dh'éisdeas tu ri guth mo bhéil,
O Israeil gu beachd.

9 Annad na biodh aon uair air bith
dia eile coigreach bréig',
Is do dhia coimheach fòs air bith
na crom-sa sìos 's na géill.
10 'S mise do Dhia Iehobhah treun,
thug thus' o'n Eiph't le neart ;
Gu farsuinn fosgail rium do bheul,
is lìonam e gu pailt.

11 Gidheadh cha d' thug mo phobull [féin
éisdeachd do ghuth mo bhéil,
'S cha ghabhadh rium an aitim ud
a ghin o Israel.
12 Mar sin do mhiann an cridhe féin
thug mise thairis iad :
'S ghluais iad 'nan comhairle neo-ghlic
a' cur an cion' am meud.

13 O b'fhearr gu'm biodh mo phobull [féin
a' tabhairt géill do m' reachd :

Is fòs gu'n gluaiseadh Israel
a'm' shlighibh féin gu ceart!
14 An naimhde smachdaichinn gu
le buaidh 'g an leagadh sìos; [luath,
Is phillinn air an eascairdibh
mo làmh, g'an cur fo chìs.

15 Luchd-fuath' an Tighearna mar sin
bheireadh làn-ùmhlachd dha;
Ach biodh an aimsir-san ro-bhuan
is maireannach gu bràth.
16 Is bheireadh e g'am beathachadh,
smior cruithneachd fòs d'a shluagh:
Do làn-dhiol bheirinn duit faraon
do'n mhil o'n charraig chruaidh.

SALM LXXXII.

1 An coimhthional nan treun a ta
'na sheasamh Dia nam feart:
Am measg nan dée bheir esan breth
le cothrom is le ceart.
2 Cia fhad a bheir sibh breitheanas
gu h-eucorach 's gach cùis;
Toirt leth-bhreth air na daoinibh daoi,
'gam meas a réir an gnùis?

3 Do dhaoinibh bochd 's do dhilleachd-
deanaibh-sa dìon le ceart: [ain
Is cumaibh còir riu sud a ghnàth
ta cràiteach bochd gun neart:
An t-ainnis lag 's an deòradh truagh,
sior-theasairgibh 'nam feum,
Deanaibh o làimh nan aingidh fòs
deadh-fhuasgladh dhoibh gu treun.

5 Eòlas no tuigse cha'n 'eil ac',
a' triall san dorcha taid;
Tha bunaite na talmhainn fòs
air gluasad as an àit.
6 Is dée sibh (thubhairt mi,) 's is mic
do'n Ti a's àirde t'ann: [dhaoin',
7 Ach tuitidh, 's gheibh sibh bàs mar
's mar aon do phrionnsaibh fann.

8 Dhia, éirich, air an talamh dean
deadh bhreitheanas gu grad:
Oir gabhaidh tu mar oighreachd
na fineachan air fad. [dhuit

SALM LXXXIII.

1 Na bi a'd' thosd a nis, na bi
a'd' thàmh, O Dhia ar neart,
Na bi-sa sàmhach nis 'nar feum,
Dhia chumhachdaich nam feart.
2 Oir feuch, a ta do naimhde treun
ri strì is buaireas àrd;
'S an dream ud leis am fuathach thu,
an cinn thog suas an àird.

3 Oir dhealbh iad olc gu cuilbheartach
'n aghaidh do phobuill féin,
'N aghaidh do mhuinntir dhìomhair
ghabh comhairle le chéil'. [fòs
4 A deir iad, thigibh leinn g'an sgrios
o bhi ni 's mò 'nan sluagh;
A chum nach biodh air Israel
iomradh gu bràth no luaidh:

5 Oir ghabh iad comhairle le chéil':
a' t'aghaidh ceangal rinn.
6 Pàilliun Edoim, 's Ismaelich,
Moab is Hagaren;
7 Gebal, Amon, is Amalec,
Palestin, 's muinntir Thìor;
8 Dhruid Asur leo: 's bu chòmhnadh
do ghineil Lot gu fìor. [iad
9 Mar rinneadh leat air Midian,
's air Sisera le chéil':
Air Iabìn aig sruth Chisoin cas,
dean orra sud d'a réir:
10 Aig Endor mar a chaidh an claoidh
mar aolach air an làr.
11 Air Oreb mar rinn thu, 's air Seeb,
dean air an uaislibh tàir:
Mar Sheba fòs is Shalmuna,
am prionnsan dean gu léir:
12 A thubhairt, Glacamaid dhuinn féin
mar oighreachd àrois Dé.
13 Dean iad mar asbhuain, O mo Dhia;
mar mholl roimh ghaoith nan
gleann.
14 Mar chlaoidheas teine coillteac
's mar loisgeas lasair beann: [chrìon,
15 Mar sin le d' dhoininn orra sud,
dean thusa tòrachd dhian;
Le d'iom-ghaoith, is le d' dhoininn
cuir orra geilt is fiamh. [mhòir,
16 An eudan lìon le masladh mòr,
's le rughadh-gruaidh' gach rè,
Gu ruig an uair an iarrar leo
t'ainm glòrmhor féin, a Dhé.
17 Biodh amhluadh orra mar an
ceudn',
is trioblaid mhòr a chaoidh;
Is glacadh nàire mhaslach iad,
g'am milleadh is g'an claoidh.
18 Gu'n aithnich iad gur tusa mhàin
d'an ainm Iehobhah treun,
Tha t'uachdaran os ceann gach tìr'
san domhan mhòr gu léir.

SALM LXXXIV.

1 Cia mòr an airidh-ghràidh do
theach,
Iehobhah mhòir nan sluagh!
Cia taitneach dhomh-sa t'àros naomh,
O Thighearna nam buadh!
2 Tha m'anam fann, aig meud a
air cùirtibh Dhé gach lò: [mhiann
Mo chridh' is m'fheoil ri scairteach
'n geall air an Dia ta beò. [chruaid
3 Feuch fhuair an sud an gealbhon
beag
tigh còmhnuidh maith 'na fheum,
San gobhlan-gaoithe mar an ceudn'
do sholair nead dhi féin.
Is taisgidh i an sin a h-eoin,
's a h-àlach beag gun chlì:
Aig t'altair féin, O Dhia nan sluagh,
mo Thighearn, is mo Righ.
4 'S beannaicht' an dream an còmh-
a' d' àros naomh, a Dhé, [nuidh ta
Oir bheir iad, (mar is cubhaidh
dhoibh,)
mòr-mholadh dhuit gach rè.
5 'S beannaicht' an duine sin 'gam
annads' a neart gach là: [bheil
An dream 'gam bheil 'nan cridhe stigh
do shlighe féin a ghnàth.
An dream sin tre ghleann Baca théid,
ni tobair ann, 'nam feum:
Is lìonaidh 'n t-uisge thig a nuas
na sluic gu ruig am béil.
7 Sior-ghluaisidh iad mar sin gun
a' dol o neart gu neart: [sgìos,
An Sion nochdar iad fadheòidh
an làthair Dhé nam feart.

8 O Dhia nan sluagh, cluinn m'ur-
nuigh féin,
Dhé Iacoib, éisd gu grad.

9 O Dhia ar sgiath, feuch 's amhairc
gnùis t'ungaidh féin gun stad. [air
10 'S fearr là a'd' chùirt na mìle la:
b'fhearr leam bhi dorsaireachd
An àros Dé, na m' chòmhnuidh fòs
am pàilliun aingidheachd.

11 Oir 's grian, 's is sgiath Iehobhah
is bheir e gràs is glòir; [Dia;
'S cha chum e maith air bith o'n dream
ghluaiseas gu dìreach còir.
12 O Thighearn is a Dhia nan sluagh,
is beannaicht' e gun cheisd,
An duine sin, gu muinghineach,
d'an dòchas thu am feasd.

SALM LXXXV.

1 Bha thusa gràsmhor fàbharach,
a Dhé, do d' dhùthaich féin;
Bruid Iacoib thug thu air a h-ais
a rìs le d' ghairdean treun.
2 Cionta do phobuill mhaith thu féin;
dh'fholuich thu 'n uile lochd.
3 Choisg thu do chorruich uile, 's phill
o'n lasan a bha ort.

4 Pill sinn a rìs, a Dhia ar slàint',
is tog do lasan dhinn.
5 Am bi do chorruich ruinn gu bràth?
's an sìnear t'fhearg gach linn?
6 Nach deanar leatsa, Dhia nan gràs
a rìs ar tabhairt beò:
Gu'n deanadh annad gairdeachas
do phobull féin gach lò?

Taisbein do thròcair dhuinn a nis,
a Thighearn is a Dhé:
Is deònuich dhuinne t'fhurtachd fòs,
's do shlàinte féin gach rè.
8 Nis éisdeam ris an ni their Dia:
labhraidh e sìth gu beachd
R'a phobull naomh; 's na pilleadh iad
a rìs chum amaideachd.

9 Gu dearbh tha chabhair dlùth do'n
d'an eagal e gu fìor; [dream
Chum glòir a bhi 'na còmhnuidh fòs
gu bunaiteach 'nar tìr.
10 Tha tròcair agus firinn ghlan
air còmhlachadh a chéil':
Tha ceartas agus sìochaint mhaith
a' pògadh beul ri beul.

11 Is fàsaidh as an talamh fòs
firinn a nìos gu pailt:
Is seallaidh ceart is fìreantachd
o nèamh a nuas gun airc.
12 Is amhluidh bheir Iehobhah dhuinn
ni maith gu toirbheartach;
Is bheir ar fearann is ar fonn
deadh thoradh trom a mach.

13 Sìor-ghluaisidh ceart is fìreantachd
'na fhianuis-san gu réidh:
Is sinn air sligh' a cheumanna
gu dìreach stiùraidh e.

SALM LXXXVI.

1 Aom rium do chluas is cluinn mi,
oir tha mi ainnis truagh: [Dhia,
2 Dean thusa, chionn gu'm buin mi
m'anam a dhìon gu luath: [dhuit,
Oir 's tu mo Dhia, saor t'òglach féin
tha 'g earbsadh riut a ghnàth.
3 Dean tròcair orm, a Dhia, le iochd:
oir gaiream ort gach là.

Dean anam t'òglaich dhìleis féin
sìor-aoibhinn agus ait:
Air son gu'n togam riut, a Dhé,
m'anam gu léir a'm' airc.
5 Oir tha thu féin ro-mhaith, a Dhé,
làn iochd is acarachd:
Is tha thu do na ghairmeas ort,
pailt ann an tròcaireachd.

6 Eisd m'urnuigh, Dhia; is thoir
fa'near
guth gearanach mo chaoidh.
7 An là mo thrioblaid gaiream ort:
oir freagraidh tusa mi.
8 Am measg nan dée cha'n 'eil, a Dhia,
aon neach tha cosmhuil riut:
No gnìomh air bith tha cosmhuil ris
gach gnìomh a rinneadh leat.

9 Thig iad, gach cinneach rinneadh
is sleuchdaidh dhuit, a Dhé, [leat,
Is bheir iad glòir is moladh àrd
do t'ainm-sa feadh gach rè.
10 Air son, a Dhé, gu bheil thu mòr,
's gu'n deanar oibre leat [mhàin
Tha mìorbhuileach; 's tu féin a
Dia cumhachdach nam feart.

11 Do shlighe teagaisg dhomh, a Dhia,
a'd' fhìrinn gluaisidh mi:
Chum eagal t'ainme gu'm biodh orm
mo chridhe druid riut féin.
12 Le m' uile chridh' àrd mholam thu
O Thighearna mo Dhia:
Do t'ainm ro-uasal bheir mi fòs,
àrd ghlòir air feadh gach ial.

13 Oir 's mòr do thròcair dhomhsa,
is fòs o ifrinn shìos [Dhé,
Thug thusa saors' do m'anam bochd,
is thog thu e a nìos.
14 Luchd-àrdain dh'éirich rium, a Dhé,
is cuideachd làidir dhian,
'G iarraidh m'anam', ach thus', a Dhé,
nior chuir iad rompa riamh.

15 Ach tha thu, Dhé, mòr-thròcaireach,
ro-iochdmhor anns gach càs;
Chum feirge mall, ach saoibhir pailt
am firinn is an gràs.
16 O pill rium, is dean tròcair orm,
thoir neart do t'òglach féin,
Do mhac do bhanoglaich faraon
dean fuasgladh ann a fheum.

17 Comhar air maith nochd dhomhsa,
Dhia,
luchd m'fhuath' gu'm faiceadh e,
'S gu'n gabhadh nàir' a chionn gur tu
mo neart, is m'fhurtachd féin.

SALM LXXXVII.

1 Tha 'bhunaite sna sléibhtibh
naomh':
2 'S ro-ionmhuinneach le Dia
Geatacha Shioin, thar gach àit
a bha aig Iacob riamh.
3 Nithe ro-ghlòrmhor innsear ort,
a chaithir àluinn Dé.
4 Rahab, is Babel cuimhnicheam,
do'n dream d'an aithne mi;

Gabh beachd air Tirus mar an ceudna,
is dùthaich Phalestin,
Maille ri Etiopia:
am fear so rugadh 'n sin.
5 Mu thimchioll Shioin theirear so,
Am fear so rugadh fòs,
'S am fear ud innt'; an Tì a's àird
socraichidh i air chòir.

6 Tràth sgrìobhas Dia le cuimhne
na fineacha fa leth, [mhaith
'N sin àirmhidh e gu'm b'ann an sud
bha 'm fear so air a bhreith.
7 Luchd-seinn nan òran bidh an sud,
luchd innil-ciuil d'an réir :
'S ann annad féin, a Dhia nan gràs,
mo thobair tha gu léir.

SALM LXXXVIII.

1 Iehobhah Dhia mo Shlànuighir,
ort ghair mi dh'oidhch' 's a là.
2 A'd' fhianuis thigeadh m'urnuigh
is éisd mo ghlaodh a ghnàth. [fòs ;
3 Oir m'anam làn do thrioblaid ta ;
's do'n uaigh mo bheatha dlùth.
4 Seadh mheasadh mi mar neach
théid sìos
do'n t-slochd, is mi gun lùth.

5 Saor tha mi measg nam marbh, is fòs
mar mharbh san uaigh gun deò,
A sgathadh sìos le d' làimh gu beachd,
's nach cuimhnichear ni 's mò.
6 Chuir thu mi'n àite domhain, dorch,
san t-slochd a's ìsle t'ann.
7 Is chlaoidh thu mi le d' shumaineadh
luidh orm-sa t'fhearg gu teann.

8 Chuir thu luchd m'eòlais fada uam :
's ro-sgreataidh mise leo :
Mar neach am prìosan druidt' a taim,
nach faigh a mach ni's mò.
9 Do bhrìgh mo thrioblaid tha mo
ri caoidh is bròn a ghnàth : [shùil
Mo làmhan shìn mi riut, a Dhé,
is ghairm mi ort gach là.

10 Do mhìorbhuile do'n dream tha
a Dhé, an taisbein thu ? [marbh,
An éirich iad a nìos a rìs,
a thabhairt dhuitse cliu ?
11 Do thròcair is do chaoimhneas
am foilisichear san uaigh ? [caomh,
Air t'fhìrinn ann an sgrios a' bhàis,
le neach an toirear luaidh ?

12 Am bi maoin eòlais anns an dorch'
air t'fheartaibh mìorbhuileach ?
No 'm bi an tìr na dìchuimhn' fios,
no beachd air t'fhìreantachd ?
13 Ach riutsa ghlaodh mi, O mo Dhia :
gu moch théid m'urnuigh suas.
14 Dhia c'uim' an tilg thu m'anam
uait ?
's an cum thu uam do ghnùis ?

15 O m' òige tha mi air mo chràdh,
ro-dhlùth do bhàs is uaigh ;
Air dhomh bhi fulang t'uamhasan,
tha mi an imcheist chruaidh:[trom ;
16 Oir dh'imich tharum t' fhearg gu
chlaoidh t'uamhais mi a ghnàth :
17 Mar uisge chaidh iad timchioll orm,
ga m' chuairteachadh gach là.

18 Mo charaid chuir thu uam am fad,
's am fear thug dhomhsa gràdh :
Luchd m'eòlais mar an ceudna tha
an dorchadas 'nan tàmh.

SALM LXXXIX.

1 Air tròcair Dhé sior-sheinnidh mi
is ni mi oirre sgeul ;
O àl gu h-àl gu maireannach
air t'fhìrinn thig mo bheul.
2 Oir thubhairt mi, gu'n togar suas
do thròcair mhòr do shìor :
Is t'fhìrinn cheart sna nèamhaibh àrd
socruichear leat gu fìor.

3 Coimhcheangal rinn mi ris an Tì
a roghnaich mi gu sìor :
'S do Dhaibhidh tha 'na òglach dhomh,
mhionnaich mi féin gu fìor.
4 Socraichidh mi gu daingean buan
do ghinealach 's do shìol,
Do chaithir rìoghail togam suas
o linn gu linn gu sìor.

5 Molaidh na nèamhan àrd' gu binn
do mhìorbhuilean, a Dhé ;
Is t'fhìrinn ann an coimhthional
do chloinne naomha féin.
6 Oir cò sna nèamhaibh choimeasar
ri Dia Iehobhah mòr ?
Is cò ta measg nan cumhachdach
cosmhuil ri Dia na glòir' ?

7 An coimhthional nan naomh gu
beachd
's cùis eagail Dia gun cheisd :
Ard-urram o gach neach mu'n cuairt
dha 's dleasdanach am feasd.
8 O Thighearna 's a Dhia nan sluagh,
cò 'n Triath sin ann an neart
Is cosmhuil riut ? a'd' fhìrinn fòs
ga d' chuairteachadh gu beachd ?

9 Ard-onfha cuain is fairge mòir',
's tu chuireas iad fo reachd :
A tonnan àrd' tràth dh'éireas suas,
coisgidh tu iad le smachd.
10 Mar dhuine buailte dol do'n eug,
mhìn-phronnadh Rahab leat :
Do naimhde sgaoil thu as a chéil'
le d' ghairdean treun 's le d' neart.

11 Is leatsa, Dhé, na flaitheanais,
's an talamh ta fo'r bonn :
'S tu dhaingnich fòs an cruinne-ce,
le 'làn do thoradh trom.
12 An àirde deas is tuath faraon,
do chruthaicheadh iad leat :
Sliabh Thaboir agus Hermoin àird
a'd' ainm bidh aoibhneach ait.

13 Tha agad gairdean cumhachdach ;
a ta do làmh ro-threun,
A Dhé, a ta do dheas làmh fòs
àrduichte mar an ceudn'
14 Mar àite tàimh do d chaithir rìgh
tha cothrom agus ceart :
Bidh tròcair agus fìrinn fòs
dol roimh do ghnùis gu beachd.

15 'S beannaicht' an sluagh a thuigeas
an fhuaim tha aoibhneach ait : [fòs
An solus glan do ghnùis', a Dhé,
sior-ghluaisidh iad gu ceart.
16 A'd' ainms' air feadh an là bidh iad
gu h-aoibhneach mar bu chòir :
Is ann ad fhìreantachd faraon,
àrduichear iad gu mòr.

17 Oir maise is glòir an spionnaidh sud
is tus' a mhàin a Dhé :
Ar n-adharc ann ad chaoimhneas
àrduichear leat gu treun. [caomh
18 Oir 'se Iehobhah Dia nam feart,
ar targaid is ar sgiath ;
'Se 'n tì ro-naomh sin Israeil
ar n-Ard Rìgh is ar Triath.

19 An taisbean, anns an àm sin féin
labhair thu, Dhé, gu ceart

Si d' dhuine naomh; is thubhairt thu,
le firinn, ris gu beachd;
Leag mise 's chuir mi cuideachadh
air gaisgeach treun nam buadh;
Is dh'àrduich mi gu mòr an neach
a thagh mi as an t-sluagh.
20 B'e Daibhidh neach a fhuaradh
leam,
mo sheirbhiseach ro chaomh;
Se sin an neach a rinneadh leam
ungadh le m'oladh naomh.
21 Is socruichear mo làmh do shior
gu dìleas daingean leis;
Is mo ghairdean cumhachdach
a neartachadh le treis.
22 Le mac an uilc cha chlaoidhear e:
a nàmh cha tog dheth cìs.
23 Buailidh mi 'eascairde 'na làth'r,
leagaidh mi nàmh a sìos.
24 Ach bidh mo thròcair maille ris,
is m'fhìrinn mar an ceudn':
Is 'adharc-san a'm' ainm-sa fòs
bidh àrdaichte gu treun.
25 A làmh-san cuiridh mi sa' chuan,
's na sruthaibh a làmh dheas.
26 Carraig mo shlàinte, their e rium,
m' athair, mo Dhia, 's mo threis.
27 Mo cheud-ghin ni mi dheth faraon,
àrduichte thar gach righ.
28 Mo chùmhnant seasaidh daingean
mo ghràs dha gleidhidh mi. [leis;
29 Is bheir mi air a shliochd gu mair
iad feadh gach linn gu bràth:
'S a chaithir rioghail uasal àrd
mar làithe nèimh a ghnàth.
30 Ma 'se 's gu'n tréig a chlann mo
lagh,
's nach gluais iad ann am reachd;
31 Gu'n truaill iad m'àitheanta ro-
naomh,
m'iarrtuis nach cum gu ceart:
32 Fiosraichidh mi an sin gu beachd
le slait, an eucoir chlaon;
Am peacaidh fiosraicheam 's an lochd,
le sgiùrsadh goirt faraon.
33 Gidheadh, gu tur mo chaoimhneas-
gràidh
cha bhuin mi uaith gun cheisd:
Cha'n fhuiling mi gu'm breugaichear,
mo ghealladh fior am feasd.
34 Mo choimhcheangal cha bhrisear
no'n cùmhnant rinn mi ris; [leam,
'S am focal a chaidh as mo bheul,
am feasd cha chaochail mis'.
35 Oir aon uair mhionnaich mi mar so,
's ann air mo naomhachd féin,
Do Dhaibhidh tha 'na òglach dhomh,
am feasd nach dean mi breug.
36 Bithidh a shliochd 's a ghinealach
sior-mhaireannach gach ial,
'S a chaithir rioghail bithidh i
a'm' fhianuis mar a' ghrian.
37 Is bithidh mar a' ghealach ghlan
gu daingean buan do shior:
'S mar fhianuis anns na nèamhaibh
bhios tairis agus fior. [àrd'
38 Ach thilg thu uait, is thréig gu tur,
is ghabh thu gràin a nis;
'S an ti dh'ung thu le t'oladh naomh,
tha thu an corruich ris.
39 Coimhcheangal t'òglaich dhìleis
sgaoil thusa, Dhé, le tàir: [féin,
'S a choron uasal thruaillleadh leat,
'g a thilgeadh air an làr.
40 A ghàradh dìdein bhriseadh leat;
's a dhaingneach làidir leag
41 Mar chobhartach e do luchd-ròid:
d'a choimhearsnaich mar sgeig.
42 Làmh dheas a nàmhaid thog thu
uil' eascaird' rinn thu ait. [suas;
43 Is phill thu faobhar 'arm; sa' chath
cha d'thug thu dhasan neart.
44 Choisg thu a ghlòir, 's a chaithir-
leag thusa sìos gu làr. [righ
45 Is aimsir 'òige ghearradh leat;
chòmhdaich thu e le nàir'.
46 Cia fhad a dh'fholuicheas tu, Dhé,
thu féin a chaoidh nan cian?
An loisg do chorruich fòs gu cas,
mar theine lasrach dian?
47 Tabhair fa'near is cuimhnich féin
giorrad mo ré 's mo lò:
C'arson a rinn thu clann nan daoin
mar dhìomhanas no ceò?
48 Cò e am fear am measg nam beò,
am bàs nach faicear leis?
No 'anam féin o làimh na h-uaigh',
an teasairg e le treis?
49 C'àit bheil do chaoimhneas-gràidh,
a thaisbein thu o thùs, [a Dhé,
A mhionnaich thu air t'fhìrinn cheirt
do Dhaibhidh chumail suas?
50 Cuimhnich, a Thighearn, toibheum
do sheirbhiseach gu léir: [trom
Is mar a ghiùlain mis' a'm' uchd
masladh a' phobuill thréin,
51 Le'n d'thug do naimhde masladh
gun aobhar, Dhé nam feart, [uath'
Oir mhasluich iadsan ceumanna
an ti a dh' ungadh leat.
52 Mòr-bheannaicht' agus cliùiteach
gu robh Iehobhah treun, [fòs
Gu siorruidh suthain fad gach ré!
Amen agus Amen.

SALM XC.

1 'S TU b'ionad còmhnuidh dhuinn
gach linn,
a Thighearna na glòir';
2 Cian mu'n do ghineadh fòs na cnuic,
's na slèibhte beag no mòr.
Cian mu'n do dhealbh thu'n talamh
no'n cruinne-cé le d' neart; [trom,
O bhith-bhuantachd gu bith-bhuan-
is tusa Dia gu beachd. [tachd,
3 Gu neo-ni pillear leatsa rìs
an duine truagh g'a sgrios;
Is their thu fòs, O chlann nan daoin
grad-phillibh air 'ur n-ais.
4 Oir mìle bliadhn' a'd' shealladh féin,
mar an là 'n dè a ta,
'N tràth théid e seach: is amhluidh
mar fhorair' oidhch' a'd' làth'r. [fòs
5 Dh'fhuadaich thu sìos iad mar le
mar chodal iad no suain: [sruth
Sa' mhaduinn bidh iad mar am feur
gu moch a dh'éireas suas.
6 Air maduinn brisidh e fo bhlàth,
is fàsaidh e gu h-àrd:
Ri àm an fheasgair gearrar e,
is seargaidh air an làr.

7 Oir chaitheadh sinn le d' chorruich
ghéir;
chlaoidh t'fhearg-sa sinn gu tur.
8 Ar peacaidh dhiomhair, is ar lochd,
an sealladh t'eudain chuir.
9 Oir ann ad fheirg ar n-uile làith'
tha teireachduinn fa seach:
Is chaithear leinn ar bliadhnaidh fòs
mar sgeul a dh'innseadh neach.

10 'S iad làith' ar bliadhna mar an
tri fichead bliadhn' 'sa deich, [ceudn'
No, feudaidh bhith, le tuilleadh neart
ceith'r fichead bliadhn' do neach:
Gidheadh cha 'n'eil 'nan spionnadh
ach cràdh is cùradh geur: [sud
Oir sgathar sìos gu h-ealamh e,
is siùbhlaidh sinn gu léir.

11 Cò aig am bheil deadh thuigs' is
air neart do chorruich féin? [fios
Is amhluidh fòs mar t'eagal mòr,
tha lasair t'fheirg' d' a réir.
12 O teagaisg dhuinn, a Dhé nam feart
mar àirmhear leinn ar làith';
A chum ar cridh' a shocruchadh
air gliocas ceart gach tràth.

13 O Thighearna Iehobhah mhòir,
pill féin a rìs: cia fhad?
Mu thimchioll staid do sheirbhiseach
gabh aithreachas gu grad.
14 O dean ar sàsuchadh gu moch
le d' thròcair chaoimh, a Dhé,
A chum gu'm bi sinn aoibhneach ait,
ri fad ar là 's ar ré.

15 Dean subhach sinn a réir nan là
a chràidh thu sinn gu goirt:
A réir nam bliadhna ud faraon
am faca sinn an t-olc. [ghnìomh,
16 Taisbein do d' sheirbhisich do
faiceadh an clann do ghlòir.
17 Is bitheadh mais' ar Tighearn Dia
a' dealradh oirnn gu mòr.

Na gnìomhara a rinn ar làmh,
socruich iad dhuinn, a Dhé;
Na gnìomhara a rinneadh leinn,
dean daingean iad gu léir.

SALM XCI.

1 An neach sin tha 'na thàmh gach
an ionad uaigneach Dhé, [uair
Fo sgàil an Uile-chumhachdaich
buan-chòmhnuidh ni gach ré.
2 Their mi a nis mu thimchioll Dhé,
mo thearmunn e, 's mo neart;
Mo dhaingneach: cuiream dòchas ann:
mo Dhia, 's e Dia nam feart.

3 Gu dearbh o rib an eunadair
ni esan fuasgladh ort,
Is ni do shaoradh mar an ceudn'
o'n phlàigh tha gràineil goirt.
4 Le 'iteich ni e d'fholach fòs,
bidh t'earbsa fuidh a sgéith;
Is 'fhìrinn bidh 'na targaid dhuit,
mar sgéith do d' dhìon gach ré.

5 Fa chùis an uamhais anns an oidhch'
cha bhi ort geilt no sgàth;
No fòs fa chùis na saighde bhios
a' ruith air feadh an là:
6 Cha bhi maoin eagail ort roimh 'n
tha triall an dorchadas: [phlàigh
No fòs fa chùis an uilc a bhios
mu mheadhon là ri sgrios.

7 Bidh mìle tuiteam sìos ri d' thaobh,
deich mìle fòs ri d' dheis;
Ach olc dhiubh sud cha tig a' d' chòir
no m' fagus duit am feasd.
8 A mhàin le d' shùilibh seallaidh tu,
is bheir fa'near le beachd:
Droch-dhìol is tuarasdal nan daoi,
gun cheisd do chithear leat.

9 A chionn gu'n d' ròghnaich thusa
Dia,
mar chòmhnuidh dhuit gach àm,
An Dia ud tha 'na thearmunn domh,
'se 'n Ti a's àirde t'ann:
10 Aon olc cha'n éirich dhuit; is
do d'fhàrdaich cha tig dlùth.[plàigh
11 Oir bheir e àithn' d'a ainglibh,
a'd' ròd gu'n dìon iad thu. [chum

12 Is togaidh iadsan thusa suas
gu h-àrd air bhàrr am bos;
Eagal gu'm buailteadh leat air cloich,
aon uair air bith do chos.
13 Air leòmhan is air nathair-nimh'
gun dòrainn saltrar leat:
Pronnaidh tu 'n dràgon sìos le d' chois,
's an leòmhan òg le d' neart.

14 A chionn gur ionmhuinn leis-san mi,
sàr-fhuasgladh bheir mi dha;
Air m'ainm a chionn gur eòlach e,
àrdaicheam e gach là.
15 Gairidh e orm, is freagram e:
'na thrioblaid bitheam leis;
Onoir is urram bheir mi dha,
is fuasglam air gu deas.

16 Le saoghal fad is maireannach
sàsuicheam e gu leòr:
Mo shlàinte dha-san mar an ceudn'
foillsichidh mi gu mòr.

SALM XCII.

1 Bhi tabhairt buidheachais do Dhia,
's ni sàr-mhaith maiseach e;
Bhi tabhairt cliu, O Thi a's àird',
do t'ainm-sa feadh gach ré:
2 Do chaoimhneas-gràidh sa' mhaduinn
gach là bhi cur an céill; [mhoich,
'S air t'fhìrinn ta neo-mhearachdach,
gach oidhch' bhi deanamh sgéil,
3 Air inneal-ciùil nan teuda deich,
is air an t-saltair ghrinn;
'S air clàrsaich le guth fonnmhor àrd,
a sheinneas ceòl gu binn.
4 Oir tre do ghnìomhara, a Dhé,
rinn thu mi aoibhin ait;
Is ann an oibribh fòs do làmh
nim' gairdeachas gu pailt.

5 T'oibre-sa, Dhé, cia iongantach!
do smuainte cò d'an léir?
6 An t-amadan cha tuig e so,
's cha'n eòl do'n amhlair e.
7 Tràth chinneas luchd na h-aingidh-
a nìos mar chinneas feur, [eachd
Tràth bhitheas fòs luchd-deanamh
a' fàs fo bhlàth gu léir: [uilc
'Se sud is deireadh dhoibh fadheòidh
gu'n sgriosar iad am feasd.
8 Ach thusa, Dhé, gu sìorruidh ta
àrd-urramach gun cheisd.
9 Oir feuch, do naimhde féin, a Dhé,
oir feuch, do naimhde féin,
Làn-sgriosar iad: iom-sgaoilear fòs
luchd-aingidheachd gu léir:

10 Ach m'adharc togaidh tusa suas, mar adharc buabhuill àird':
Is mar le h-oladh fhior-ghlan ùir, ungar mi féin le d' ghràs.
11 Chi mi mo mhiann air m'eascairdis cluinnidh fòs mo chluas [ibh;
A toil air luchd na h-aingidheachd, a'm' aghaidh dh'éireas suas.

12 Bidh piseach air an fhìrean chòir mar phailm-chrann ùrar glas:
Mar sheudar àrd air Lebanon, a' fàs gu dìreach bras.
13 An dream tha air an suidheachadh an tigh 's an àros Dé,
An cùirtibh greadhnach àrd' ar Dia, sìor-fhàsaidh iad gach ré.

14 San àm am bi iad aosmhor liath, bheir iad mòr mheas a mach;
Is bithidh sultmhor le deadh bhlàth dhiubh sud gach uile neach.
15 A chum gu feuch iad gu bheil Dia ro-chothromach is ceart;
Mo charraig e, 's cha 'n'eil ann féin aon eucoir no droch bheart.

SALM XCIII.

1 Is Rìgh Dia, air a sgeudachadh le mòralachd gach àm;
Ta air a sgeudachadh le neart, is criosluichte gu teann.
Shocruicheadh leis an cruinne-cé, nach gluaisear e a chaoidh.
2 Do chaithir daingean ta o chian; 's tu féin gun tùs gun chrìoch.

Do thog na tuiltean suas, a Dhé, na tuiltean thog an guth;
Seadh thog na tuilte suas gu h-àrd an tonna mòr' gu tiugh.
Is treise Dia ta chòmhnuidh shuas na fuaim nan uisge garbh'.
Is treise Dia na sumainnean, is tonna cuain gu dearbh.

5 A ta do theisteis is do reachd ro-dhaingean agus fìor:
Tha naomhachd iomchuidh air do thigh, a Dhé nam feart, gu sìor. [thigh,

SALM XCIV.

1 O Dhia, d'am buin ceart-dhioghaltas, Iehobhah neartmhoir thréin, [tas,
D'am buin a mhàin ceart-dhioghaltas, gu dealrach nochd thu féin.
2 O Bhreitheimh cheirt na talmhainn, thu féin a thogail suas; [dean
Is ìoc do luchd an uaibhreachais ceart-luigheachd agus duais,

3 Cia fhad a ni luchd aingidheachd, cia fhad, a Dhia, a ni
Luchd aingidheachd ùr-ghairdeachas, le aoibhneas mòr gun dìth?
4 Cia fhad a bhrùchdar briathra leò, a' teachd air nithibh cruaidh?
'S a bhitheas luchd na h-aingidheachd, ri ràiteachas is uaill?

Bhris iad do shluagh gu mìn, a Dhé, is t'oighreachd chlaoidh gu goirt.
6 Bantracha, coigrich, 's dìlleachdain, 'gam marbhadh, is 'gam mort.
7 Their iad gidheadh, cha léir do Dhia is fòs ni mò a ni
Dia Iacoib sud a thoirt fa'near, 's cha chuir am feasd am prìs.

8 O dhaoine brùideil measg an t-sluaigh, nis tuigibh agaibh féin, [t-sluaigh,
Is amadain, cia fhad a bhios sibh gabhail thugaibh céill'?
9 An neach a chuir air faillein cluas, am bi gun chlàisteachd ghéir?
An Ti a dhealbh an t-sùil faraon, nach ann da féin is léir?

10 'N ti smachdaicheas na fineachan, an e nach cronuich e?
An ti bheir eòlas do gach neach, an neach gun eòlas e!
11 Air smuaintibh dhaoin' is fiosrach gur dìomhan iad gu beachd, [Dia,
12 Dhia, 's beannaicht' iad d'an toir thu smachd,
is teagasg as do reachd:

13 Chum fois gu'n tugadh tusa dhoibh, o làithibh àmhghair olc,
Gu ruig an uair an cladhaichear do dhaoinibh daoi an slochd.
14 Oir Dia cha tilg e dheth am feasd an sluagh d'an d'thug e spéis:
'S ni mò na sin a thréigear leis an oighreachd a's leis féin.

15 Ach pillidh breitheanas a rìs ri fìreantachd air ais:
Is luchd a chridhe threibhdhirich leanaidh 'na dèigh gu cas.
16 An aghaidh fòs luchd-deanamh uilc cò dh'éireas leam an àird?
An aghaidh luchd na h-aingidheachd cò sheasas air mo phàirt?

17 Mur bitheadh Dia Iehobhah leam, ga m' chuideachadh le buaidh,
'S beag nach robh m'anam bochd an gu tosdach anns an uaigh. [tàmh
18 Tràth thubhairt mi, a ta mo chos air sleamhnachadh uam sìos;
Do thròcair chaomh-sa 'n sin, a Dhé, chum suas mi, agus dhìon.

19 Air bhith do m' smuainte muladach, is lìonmhor ann am chom,
Do chomhfhurtachd-sa thug an sin sòlas do m'anam trom.
20 Aig caithir rìoghail luchd an uilc 'm bi comunn riut gu beachd,
Tha dealbh gu seòlta aimhleis mhòir, 's ga orduchadh le reachd?

21 An aghaidh an'ma 'n fhìrein chòir chruinnicheadh leò gu dlùth;
A dh'fhàgail ris fuil neochiontaich, le breitheanas nach fiù.
22 Ach Dia mo dhaingneach 'se: mo Dhia, mo charraig dhìon gach lò. [Dhia,
23 'Se dhìolas orra sud air ais gach eucoir rinneadh leo,

An sgathadh sìos do nithear leis gu ceart 'nan eucoir féin;
Is ni Iehobhah mòr ar Dia, an sgathadh sìos gu treun.

SALM XCV.

1 O thigibh, seinneamaid do Dhia: thigeadh gach neach 'na làth'r;
Do charraig thréin ar slàinte fòs, togamaid iolach àrd.
2 A steach 'na fhianuis thigeamaid le buidheachas gach là:
Togamaid ceòl gu suilbhireach a' seinn le salmaibh dha:

3 Is Dia ro-mhòr Iehobhah treun;
rìgh mòr os ceann gach dia. [làimh:
4 Doimhneachd na talmhainn tha'na
's leis neart nan cnoc 's nan sliabh.
5 'Se rinn an cuan tha farsuinn mòr,
tha còir aig air is sealbh;
'S an talamh tioram le a làimh
'se chruthaich is a dhealbh.

6 O thigibh agus sleuchdamaid,
is deanar cromadh leinn;
Is air ar glùinibh tuiteamaid
do 'n Dia a chruthaich sinn:
7 Oir 'se ar Dia, is sinn a shluagh,
a bheathaich e mar threud, [leibh,
Caoraich a làimh'; ma dh' éisdear
an diugh r'a ghuth gun bhreug.

8 Na cruaidhichear 'ur cridhe leibh,
mar anns a' chomh-stri dhian,
Mar rinneadh leibh san fhàsach
chruaidh,
ga m' bhuaireadh le bhur miann:
9 Tràth dh'fhionn 's a dhearbh ur'
sinnsir mi,
's mo ghnìomh tràth chunnaic iad.
10 An t-àl ud ré dà fhichead bliadhn'
chuir campar orm is eud:

Thubhairt mi, 'S pobull iad 'gam bheil
droch chridhe seachranach:
Is air mo shlighibh nach do ghabh
riamh eòlas fìrinneach:
11 D'an d'thug mi féin mo mhionnan
mòr,
a'm' fheirg 's a'm' chorruich ghéir,
Nach rachadh iad a chaoidh a steach
do m'ionad-suaimhneas féin.

SALM XCVI.

1 Canaibh do'n Tighearn òran nuadh,
gach aon tìr, canaibh dha.
2 Seinnibh do Dhia: 'ainm beannaich-
nochdaibh a shlàint' gach là. [ibh,
3 Am measg nam fineachan gu léir
sìor-thaisbeinibh a ghlòir:
Am measg gach pobuill aithrisibh
a mhìorbhuile ro-mhòr.

4 Oir 's mòr Iehobhah Dia nam feart,
's ion-mholta feadh gach ré;
Is aobhar eagail e faraon
os ceann nan uile dhée;
5 Oir uile dhée nam fineachan
is ìodhoil iad gu léir:
Ach 'se Iehobhah Cruithfhear àrd
nam flaitheas is nan speur.

6 Ard-urram agus mòralachd
'na fhianuis-san a ta:
Treun-spionnadh agus maisealachd
'na theampull naomh a ghnàth.
7 O fhineacha nan slògh gu léir
thugaibh do Dhia nam feart;
Thugaibh do'n Tighearna faraon
glòir, urram, agus neart.

8 A' ghlòir a's cubhaidh fòs d'a ainm,
do'n Tighearn thugaibh uaibh:
Thigibh d'a chùirtibh naomha steach,
is thugaibh ofrail leibh.
9 Do Dhia Iehobhah sleuchdaibh sìos
am mais' a naomhachd féin:
Biodh eagal oirbh, gach uile thìr,
'na fhianuis-san gu léir.

10 Abraibh measg fhineach, gu bheil
riaghladh mar rìgh gu beachd. [Dia
Buan-dhaingnichear an domhan leis:
air daoinibh bheir breth cheart.
11 Biodh aoibhneas air na nèamhaibh
is biodh an talamh ait; [àrd',
Beucadh an cuan gu farumach,
's a lànachd-san gu pailt.

12 Biodh aoibhneas air a' mhachair fòs,
is air gach ni a t'ann:
An sin bidh aiteas air gach coill',
is air gach craoibh is crann
13 An làthair Dhé; oir tha e teachd,
oir tha e teachd gu breth;
Air talamh chum gu'n deantadh leis
ceart-bhreitheanas fa leth:

Le ceartas maith bheir e a mach
breth air a' chruinne-ché;
Bheir air a' phobull breitheanas
le fìrinn fhìor-ghloin réidh.

SALM XCVII.

1 Iehobhah mòr 'se tha 'na Rìgh,
biodh aiteas air gach tìr;
'S air eileanaibh tha lìonmhor ann,
biodh gairdeachas gu léir.
2 Tha neula tiugh' is dorchadas
m'a thimchioll air gach leth:
'Se 's còmhnuidh fòs d'a chaithir-rìgh
deadh chothrom is ceart-bhreth.

3 Tha teine millteach roimh a ghnùis
ag imeachd air gach àird,
Le'n loisgear suas gu lasarach
a naimhdean anns gach àit,
4 Le solus glan a dhealanaich
dhealruich an cruinne-cé:
Chunnaic an talamh sud gu dearbh,
ghrad-chlisg is chriothnuich e.

5 Na cnuic, an làthair Dhia nan dùl,
leagh as air fad mar chéir:
Roimh ghnùis Ard-Rìgh an domhain
leagh iadsan as gu léir. [mhòir
6 Na nèamha cuiridh 'n céill a cheart;
is chì gach sluagh a ghlòir.
7 Do dhealbhaibh snaidhte meud 'sa
chrom
gu'n robh dhoibh amhluadh mòr,

Tha deanamh uaill' is ràiteachais
á iodholaibh nach fiù;
Gach uile dhée a ta sibh ann,
sleuchdaibh do Dhia nan dùl.
8 Rinn Sion aoibhneas nach bu ghann,
an uair a chual i 'n sgeul,
Rinn nighean Iudah gairdeachas
mu d' bhreitheanais, a Dhé.

9 Oir tha thu, Dhia Iehobhah, àrd
os ceann gach uile thìr:
Tha thu air t'ardachadh gu mòr,
os ceann gach dia gu léir.
10 Sibhse le'n ionmhuinn Dia ro-
fuathaichibh olc a chaoidh; [naomh
Anam a naomh sìor-ghleidhidh e;
saoraidh o làimh nan daoi.

11 Cuirear mar phòr gu frasach pailt,
solus do'n fhìreanach;
Is aoibhneas dhoibh-san fòs a ta
'nan cridhe treibhdhireach.
12 Biodh aiteas oirbh an Dia na glòir
O fhìreana gu léir:
Is thugaibh buidheachas do Dhia
ri cuimhn' a naomhachd féin.

SALM XCVIII.

1 O SEINNIBH òran nuadh do Dhia,
rinn bearta mìorbhuileach:
'Si 'dheas làmh féin 's a ghairdean naomh
thug dhasan buaidh a mach.
2 Feuch, thaisbein Dia gu follaiseach
'fhurtachd 's a shlàinte mhòr:
Am fianuis chinneach nochdadh leis
'fhìreantachd féin gu leòr.

3 Chuimhnich e 'fhìrinn is a ghràs
do theaghlach Israeil;
Is slàint' ar Dia-ne chunnaic fòs
gach iomall tìr gu léir.
4 Do Dhia Iehobhah togaibh suas
àrd-iolach ait, gach tìr:
Togaibh bhur guth: bibh subhach fòs
is seinnibh moladh fìor.

5 Do Dhia Iehobhah mòr nam feart
seinnibh air clàrsaich ghrinn;
Le clàrsaich (deirim) seinnibh dha,
le guth na sailm gu binn.
6 Le fuaim na h-adhairc seinnibh dha,
's le guth na trompaid àird':
Do Dhia an t-Ard-Righ seinnibh fòs,
le iolach ait 's gach àit.

7 Beucadh an fhairge mhòr gu borb,
's an làn tha innt' le chéil';
An domhan, is gach dùil a ta
an còmhnuidh ann gu léir.
8 Buaileadh na tuilte mòr' am bos';
na sléibhte bitheadh ait,
9 An làthair Dhé; oir tha e teachd
air talamh thabhairt ceirt:

Le ceartas maith bheir e a mach
breth air a' chruinne-ché;
Bheir air a' phobull breitheanas
le cothrom fìor-ghlan réidh.

SALM XCIX.

1 THA Dia 'na Righ, is criothnaicheadh
gach uile shluagh air bith:
'So shuidheas eadar cheruban,
biodh air an talamh crith.
2 An Sion tha Iehobhah mòr,
is àrd os ceann gach sluaigh.
3 T'ainm mòr ro-uamhor molar leo,
oir tha e naomh r'a luaidh.

4 Is toigh le neart an Righ ceartbhreth:
's tu shocruicheas a' cheart:
An Iacob breitheanas is còir
cuiridh tu 'n gnìomh gu beachd.
5 Ar Dia Iehobhah àrdaichibh,
is sleuchdaibh dha gu caomh,
Aig stòl a chos gu h-urramach;
oir tha e féin ro-naomh.
6 Am measg a shagart Aaron 's Maois,
bha Samuel do'n dream
A ghair air 'ainm: dh'iarr iadsan Dia,
fhreagair e iad san àm.
7 Am baideal neoil gu gràsmhor caoin
labhair an Tighearn riu:
Na h-àitheantan a thug e dhoibh,
's a theisteas ghleidheadh leo.

8 Iehobhah Dia, thug freagradh dhoibh:
's tu 'n Dia a mhaith an lochd,
Ge d' rinn thu orra dioghaltas
air son an innleachd olc.
9 Ar Dia Iehobhah àrdaichibh,
's 'na thulaich naomh a ghnàth,
Sìos sleuchdaibh dha gu h-iriosal;
oir 's naomh ar Dia gu bràth.

SALM C.

1 TOGADH gach tìr àrd-iolach glaoidh,
do Dhia Iehobhah mòr.
2 Thigibh, is deanaibh seirbhis ait,
'na làthair-san le ceòl.
3 Biodh agaibh fios gur esan Dia,
'se rinn sinn, 's cha sinn féin;
A phobull sinn, 's a chaoraich fòs
dh' ionaltradh leis gu léir.

4 Thigibh a nis le buidheachas
'na gheataibh-san a steach,
Is thigibh fòs le moladh mòr
an cùirtibh naomh' a theach:
Is thugaibh dha mòr-bhuidheachas,
'ainm beannaichibh gu binn.
5 Oir Dia ta maith, tha 'thròcair buan,
is 'fhìrinn feadh gach linn.

SALM CI.

1 BRETH cheart is tròcair canar leam;
Dhé, seinneam dhuit le ceòl.
2 Is iomchaiream mi féin gu glic
air slighe fhoirfe chòir.
O c'uin do m'ionnsuidh-sa a thig
thu féin, a Dhia nam feart?
A steach a'm' fhàrdaich gluaisidh mi
le cridhe fìor-ghlan ceart.

3 Fa chomhair fòs mo shùile féin
cha chuir mi olc am feasd:
Obair luchd-ceannairc 's fuathach leam,
's cha lean i rium gun cheisd.
4 An cridhe iargalt ceannairceach
uam triallaidh e an céin:
Eòlas no furan air an daoi
a chaoidh cha chuir mi féin.

5 An ti bheir beum d'a choimhearsnach,
lom-sgriosaidh mi as 'àit;
An cridhe borb cha 'n fhuiling mi,
no neach a sheallas àrd.
6 Bidh m' air' air fìreanaibh na tìr',
gu'n gabh iad còmhnuidh leam:
An ti bhios foirfe glan 'na bheus,
'se 's òglach dhomh gach àm.

7 Fear deanamh ceilg' is mealltaireachd,
a'm' thigh-sa cha 'n fhaigh tàmh;
A'm làthair, neach a labhras breug
cha 'n fhuirich e gu bràth:
8 Lom-sgriosaidh mise fòs gu moch
gach droch dhuin' as an tìr,
Chum luchd an uilc a sgathadh as
o chaithir Dhé gu léir.

SALM CII.

1 RI m' urnuigh éisd, Iehobhah Righ
is ruigeadh ort mo ghlaodh.
2 Na foluich uam do ghnùis san là
thig trioblaid orm gach taobh:
San là an gairm mi ort gu geur,
crom thugam féin do chluas;
Is freagair mi gu deifireach,
a' furtachd air mo chruas.

3 Do bhrìgh gu bheil 'mo làith' mar cheò
a' teireachduinn a ghnàth;
Mar lic an teinntein 's amhluidh sin
mo chnàmhan loisgte tà.
4 Trom-bhuailte tha mo chridhe bochd
is shearg e mar am feur;
Ionnus gu'n d' dhearmad mi gu beachd
greim arain chur a'm' bheul.

5 Le guth mo chaoidh, mo chnāmhan
ri m' chraicionn féin gu teann : [lean
6 Mar phelican an fhàsaich mi,
's mar chaillich-oidhch' nam beann.
7 Ri faire taim gu furachair,
is cosmhuil mi a ghnàth
Ri gealbhonn beag 'na aonar fòs
air mullach tighe ta.

8 Ri fad an là mo naimhde garg'
ga m' mhasluchadh gu trom ;
A'm' aghaidh mhionnaich iad gu lèir
air bhoile dh'éirich rium
9 Le m' dheuraibh choimhmeasg mi mo
mar aran dh'ith mi luath', [dheoch ;
10 Tre lasan t'fheirg' ; oir thog thu mi
is leag thu rìs gu truagh.

11 Mar sgàile chlaon mo làithean sìos ;
is shearg mi féin mar fheur.
12 Ach mairidh tus', am feasd, a Dhé,
's do chuimhne féin gu sìor.
13 Nis éiridh tu a dheanamh gràis
air Sion naomh gu dlùth :
Oir âm a cabhair tha air teachd,
seadh, 'n t-âm a dh'orduich thu.

14 Oir t'òglaich tha a' gabhail tlachd
'na clachaibh breagh' gach uair ;
Tha deadh thoil aig do sheirbhisich
d'a luaithre is d'a h-ùir.
15 Mar sin bidh air na fineachaibh
eagal roimh ainm an Triath :
Is air gach righ air thalamh ta
bidh roimh do ghlòir-sa fiamh.

16 'Tràth thogar Sion suas le Dia
taisbeanar e 'na ghlòir.
17 Urnuigh nam bochd bheir e fa'near,
's cha diùlt e iad le tàir.
18 Do 'n àl a ta ri teachd 'nar déigh,
sud sgrìobhar dhoibh gu beachd :
'S an dream a ghinear o so suas,
molaidh iad Dia nam feart.

19 Oir dh'amhairc e a nuas gu beachd,
o àird a naomhachd féin ;
Is air an talamh dh'amhairc Dia,
a nuas o nèamh nan speur.
20 A chluinntinn osnaich ghearanach
a' phrìosanaich ta 'n sàs ;
Chum fuasgladh air a' mhuinntir sin
a dh'orduicheadh chum bàis.

21 An Sion chum a chur an céill
ainm uasal àrd ar Dia,
'S a dh'innseadh an Ierusalem
moladh is cliù an Triath.
22 An t-àm a bhios na fineacha
air cruinneachadh le chéil' ;
'S gu seirbhis Dé tràth thionailear
na rìoghachda gu léir.

23 Air feadh na slighe is an ròid
mo threòir do lagadh leis :
Mo làithe chuir an giorrad fòs.
24 'S mar so do labhair mis,
Mo Dhia, na glacar mi le bàs,
mu thimchioll leth mo là :
O aois gu h-aois gu maireannach,
do bhliadhnaidh buan a ta.

25 O chian leag thusa bunaite,
na talmhainn so, a Dhé ;
Is iad na nèamha fìor-ghlan àrd
oibre do làmha féin.
26 Teirgidh iadsan 's théid iad as,
ach mairidh tusa, Dhé :
Seadh teirgidh iadsan 's gabhaidh
mar eudach sean gu léir : [seach
Feuch caochlaidh tu mar thrusgan iad,
is caochl'ear iad gun cheisd.
27 Tha thus' a mhàin gun chaochladh
ort,
's do bhliadhnaidh buan am feasd.
28 Bidh clann do sheirbhiseach, a Dhé,
maireannach buan a ghnàth :
Is ann ad fhianuis socruichear
an gineal-san gu bràth.

SALM CIII.

1 O M'ANAM, beannaich thusa nis
an Dia Iehobhah mòr :
Moladh gach ni an taobh stigh dhiom
'ainm naomha mar is còir.
2 O m'anam, beannaich féin a nis
Iehobhah mòr do Dhia :
Na dìchuimhnich na tiodhlacan
a dheònuich dhuit an Triath.

3 'Se mhaitheas duit gu gràsmhor
gach peacadh annad fein : [caoin
'Se bheir dhuit slàint', is furtachd fòs,
o t'euslàintibh gu léir.
4 Do bheatha fòs o sgrios a' bhàis,
'se dh'fhuasglas duit gu pailt :
'Se chrùnas thu le coron gràidh,
's le tròcair chaoimh gun airc.
5 Le 'mhaitheas is le 'thiodhlacaibh
sàr-lionaidh e do bheul :
'S tha t'òige air a nuadhachadh
mar iolair luath nan speur.
6 Air sgàth na muinntir ud, a ta
le fòirneart air an claoidh,
Ceartas is breitheanas faraon,
'se Dia ni dhoibh gun dìth.

7 Do Mhaois an neach a b' òglach dha,
a shlighe chuir e 'n céill :
Is mar an ceudna 'ghnìomhara
do chlannaibh Israeil.
8 Tha'n Tighearn iochdmhor trò
caireach,
's mall 'fhearg, 's is pailt a ghràs.
9 Cha bhi e tagradh ruinn do shior
's cha ghléidh e 'fhearg gu bràth.
10 A réir ar peacaidh iomarcaich,
dioghaltas oirnn cha d'rinn ;
'S a réir ar ciont' is eusaontais
cha d'thug e luigheachd dhuinn.
11 Oir mar os ceann na tàlmhainn ta
na speuran àrd gach ré,
Is amhluidh sin tha 'thròcair mòr
do'n dream d'an eagal e.

12 Mar tha an rd an ear 's an iar
a' gabhail ad o chéil' ;
'S co fhad a chuireas Dia nan gràs
ar peacaidh uainn gu léir. [dàimh
13 Amhluidh mar ghabhas athair
is truas d'a leanbaibh maoth,
Mar sin d'a fhìor luchd-eagail féin
Dia gabhaidh truas gu caomh.

14 Oir 's aithne dhasan agus 's léir
ar cruth 's ar dealbh gu ceart ;
Gur duslach talmhainn sinn air fad,
is cuimhne leis gu beachd.
15 An duine truagh, a ta a làith'
amhluidh mar fheur a ghnàth ;
Mar bhàrr na luibh' air machair fòs
a ta e fàs fo bhlàth.
16 Oir gabhaidh thairis osag ghaoith'
's cha bhi e idir ann ;

S cha 'n fhaicear e san ionad ud
an robh e fàs gu teann.
17 Ach mairidh tròcair Dhé gu sìor
do'n dream d'an eagal e,
Is fòs do chloinn an cloinne-san
bidh 'fhìreantachd gach ré :

18 Do 'n aitim ud a chumas ris
an cùmhnant rinn e riu :
'S a chuimhnicheas 'uil' àitheantan,
a chum gu'n deant' iad leo.
19 Dia shocruich anns na nèamhaibh
a chaithir rìoghail féin ; [àrd'
A rìoghachd tha an uachdar fòs
os ceann gach ni fo 'n ghréin.

20 Sìor-bheannaichibh Iehobhah mòr,
O 'aingle treun an neart,
Tha deanamh iarrtuis mar is còir ;
's a' tabhairt géill d'a reachd.
21 Gach uile shluagh a bhuineas da,
beannaichibh Dia a nis ;
A sheirbhisich le 'n coimhlionar
gach ni a's toileach leis.
22 'Uil' oibre, feadh a thighearnais,
a rinneadh leis an Triath.
An rìgh Iehobhah beannaichibh :
O m'anam, beannaich Dia.

SALM CIV.

1 O M'ANAM, beannaich thusa Dia :
mo Dhia, 's tu 'n Triath ro-mhòr ;
Tha thusa air do sgeadachadh
le mòralachd is glòir.
2 Seadh chuir thu solus dealrach glan,
mar thrusgan umad féin ;
Is shìn thu mach, is sgaoileadh leat,
mar chùirtein nèamh nan speur.

3 Sailean a sheòmar leagadh leis
air uisgeachaibh mar stéidh ;
Mar charbad rinn na neula tiugh,
'se ruith air sgiathaibh gaoith'.
4 'Se féin a rinn na h-aingil fòs
'nan spioraid làidir threun ;
'Se rinn 'nan teine lasarach
a theachdairean gu léir.

5 Is bunaite na talmhainn fòs
shocruicheadh leis 'nan àit
A chum nach gluaist' as 'ionad e
a chaoidh nan cian gu bràth.
6 Is dh'fholuich thu le doimhneachd e
ceart mar gu'm b'ann le brat :
Os ceann nam beann 's nan sléibhte
na h-uisgeacha do stad. [àrd'
7 Air cluinntinn doibh guth t'ach-
mhasain,
theich iad air falbh gu cas :
Is fos ri guth do thairneanaich,
le deifir chaidh iad as.
8 Ri taobh nam beann chaidh iad a
's a sìos air feadh nan gleann : [suas,
Gu ruig an t-àit' a dh'orduich thu
's a shocruich thu gu teann.

9 Chuir thusa rompa crìocha buan
nach téid iad tharta null ;
'S nach pill iad air an ais a rìs
dh'fholach na tìr' le tuinn.
10 Cuiridh e mach na tobraichean
air feadh nan glac 's nan gleann,
A ta gun tàmh le 'n sruthaibh bras,
a' ruith air feadh nam beann.

1 Do bheathaichibh na macharach
deoch bheir e dhoibh r'a h-òl :
'S na h-asail fhiadhaich coisgidh iad
an tart 's an ìota mòr.
12 Am fagus doibh ni eoin nan speur,
tigh clùthor tàimh dhoibh féin :
Is eadar gheugan cuirear leo
an ceileir binn an céill.

13 Uisgichidh e o 'sheòmraibh àrd'
na beannta mòr' gun tàmh :
An talamh tioram gheibh a dhìol
le toradh gnìomh do làmh.
14 Bheir e air feur bhi fàs do'n spréidh
's air luibh bhi fàs gun sgìos
Do dhaoinibh, chum gu'n tugadh iad
o'n talamh biadh a nìos :

15 Is fìon a chuireas cridhe dhaoin'
air shubhachas 's air ghean,
Is oladh fòs a ni an gnùis
le maise dealrach glan.
'Se bheir dhoibh aran mar an ceudn'
fhreasdal am feum gu leòr,
An cridhe dhaoin' a chuireas neart,
le misneich mhaith is treòir.

16 Tha craobhan àrd' an Tighearna
ro làn do bhrìgh gu léir,
Is seudair mhaiseach Lebanoin
a shuidhicheadh leis féin.
17 Is bithidh nid san ionad ud
aig eunlaith luath nan speur :
Na craobhan giumhais aig an storc
mar ionad tàimh dhi féin.

18 An tearmunn féin, am beanntaibh
na gabhair fhiadhaich leag ; [àrd'.
Na coinein bheaga mar an ceudn'
an còsaibh blàth nan creag.
19 A' ghealach dh'orduich esan fòs
a sgarachduinn nan tràth :
Is aig a' ghréin tha eòlas maith
mar luidheas i gach là.

20 Do nithear leat-sa dorchadas,
is thig an oidhch' gu grad ;
An sin bidh beathaich allt' na coill'
a' dol a mach air fad.
21 Ri beucadh bidh na leòmhain òg'
ag iarraidh cobhartaich,
Is bithidh iad ag iarraidh bìdh
air Dia ro-chumhachdach.

22 An sin 'nuair dh'éireas suas a
cruinnichidh iad le chéil', [ghrian,
Gu h-uaigneach luidhidh iad a stigh
'nan garaidh dìdein féin.
23 Is théid an duine mach an sin
gu 'obair mar is còir.
Is leanaidh e gu dìchiollach
a shaothair gu tràth nòin'.

24 Cia lìonmhor t'oibre mòr', a Dhé !
an gliocas rinn thu iad :
An talamh fòs le d' shaoibhreas mòr,
tha làn air fad 's air leud.
25 Mar sin an cuan tha farsuinn mòr,
's gach ni a shnàgas ann,
Na beathaichean tha beag is mòr,
gun orra cunntas cheann.

26 Tha longan siubhal ann gu tiugh ;
's tha'n Lebhiàtan mòr,
A chumadh is a dhealbhadh leat.
ri sùgradh ann le treòir.
27 Na slòigh ud uile tha, a Dhé,
a' feitheamh ort a ghnàth,
A chum dhoibh biadh gu'n tugadh tu
g'an cumail beò gach tràth.

28 Na bheir thu dhoibh a'd' thoir-
'ga thional sud tha iad: [bheartas
Tràth dh'fhosglas tu do làmh gu pailt,
le maith sàr-lìonar iad.
29 Air folach dhuit do ghnùis a rìs,
thig cabhag orr' air fad;
Eugaidh, tràth bheir thu asd' an deò,
pillidh ri 'n ùir gu grad.
30 Do spiorad féin g'an cruthachadh,
rìs cuirear leat a mach:
Aghaidh na talmhainn mar an ceudn'
nuadhaichidh tu le dreach.
31 Bidh gloir an Triath ro-mhaireann-
air feadh gach linn am feasd; [ach
Is ni Iehobhah gairdeachas
'na ghnìomharaibh gun cheisd.
32 Air sealltuinn air an talamh dha,
criothnaichidh e gu grad:
Tràth bheanas e ri sléibhtibh àrd'
bidh deatach dhiubh air fad.
33 Do Dhia Iehobhah seinnidh mi
an cian a bhios mi beò;
Is bheir mi moladh mòr do m' Dhia
ri fad mo rè 's mo lò.
34 'S ro-mhilis blast' mo smuaintean
biom ait an Dia a ghnàth. [air;
35 Gu'n tigeadh sgrios air peacaichibh,
mach as an tìr gu bràth,
'S na biodh na h-aingidh ann ni 's mò.
O m'anam, moladh seinn
Do Dhia Iehobhah; seinneamaid
le h-Alleluia binn.

SALM CV.

O thugaibh buidheachas do Dhia;
air 'ainm-san gairibh féin;
Is cuiribh fòs a ghnìomhara
am measg nan sluagh an céill.
2 Seinnibh do Dhia Iehobhah mòr,
sailm seinnibh dha gu binn;
Is aithrisibh gu h-iomlan fòs
na mìorbhuilean a rinn.
3 As 'ainm ro-naomha-san faraon
deanaibh deadh-uaill is glòir;
Biodh gairdeachas air cridh' an dream
dh'iarras Iehobhah mòr.
4 Iarraibh Iehobhah mòr nam feart,
iarraibh a neart a ghnàth:
A ghnùis ta gràsmhor fàbharach,
sìor-iarraibh i gu bràth.
5 Cuimhnichibh fòs na mìorbhuile
a rinneadh leis gu treun:
A ghnìomhara ro-iongantach,
is breitheanais a bhéil;
6 O sibhs' a ghineil Abrahaim,
deadh òglaich dhìlcis Dé:
Sibhse chlann Iacoib mar an ceudn',
a ròghnuich e dha féin.
7 'S esan ar Tighearn is ar Dia,
Iehobhah mòr gu fior:
Tha 'bhreitheanais ro-chothromach
air sgaoileadh feadh gach tìr'.
8 Oir chuimhnich e gu siorruidh buan
a choimhcheangal gu beachd;
'S am focal fòs a dh'orduich e
do mhìltibh àl ri teachd;
9 An coimhcheangal a rinn e féin
ri Abraham gu caoin,
'S na mionnan a thug e le 'bheul
do Isaac òglach caomh:
10 Is amhluidh sin do Iacob fòs
dhaingnich se e mar reachd;
Mar choimhcheangal gu siorruidh
do Israel gu beachd: [buan
11 Ag ràdh, Tìr Chanaain bheir mi
dhuibh,
mar chrann bhur n-oighreachd féin
12 'Nuair bha iad tearc, 's 'nam buidh-
inn bhig,
's 'nan coigrich innt' gu léir.
13 Is air bhi dhoibh ag imeachd fòs
o thìr gu tìr gun tàmh;
A' triall feadh sluaigh is rìoghachda,
nach fac' iad riamh roimh làimh:
14 Cha d' leig le neach an gortachadh,
ach smachdaich air an sgàth
Mor-rìghre neartmhor cumhachdach,
's a riu mar so ag ràdh;
15 'Feuchaibh nach bean sibh ris an
a dh' ungadh leam gu caomh: [dream
Is fòs na deanaibh cron air bith
no lochd air m' fhàidhibh naomh.'
16 Fòs ghairm e gorta steach do 'n tìr,
is lorg an arain bhris.
17 Ach chuir e Ioseph rompa sìos,
reiceadh mar thràill gun fhios.
18 Le geimhlibh dhochainn iad a chos'
luidh e an iarunn teann;
19 Gu 'n uair an d'thàinig focal Dé
is dhearbh sud e san àm.
20 An righ an sin chuir airsan fios,
is dh'fhuasgail air gu caoin:
Seadh uachdaran nam fineacha
is leig se e fa sgaoil.
21 Is air a theaghlach thug e dha
àrd-thighearnas gu léir:
Ard-uachdranachd a stòrais mhòir,
thug esan dha d'a réir.
22 A cheangal mar a chiteadh dha
àrd-cheannardan na tìr':
'S gu'n tugadh e d'a sheanairibh
teagasg air gliocas fior.
23 Do rìoghachd na h-Eiphit thàinig
clann Israeil gu léir. [fòs
S bha Iacob is a shliochd air chuairt
an talamh Cham le chéil':
24 Thug esan air a phobull féin
an sin ro-lìonmhor fàs,
Is ni bu treise rinn e iad
na'n naimhdean anns gach càs.
25 Cridhe an dream ud dh'iompaich e
thoirt fuath d'a phobull naomh,
'S gu'm buineadh iad gu cealgach olc
r'a sheirbhisich ro-chaomh.
26 An sin chuir e 'dheadh òglach
Aaron a thagh e féin. [Maois,
27 Nochd iad a bhearta mìorbhuileach,
an talamh Cham gu treun.
28 Chuir orra duibhre, 's dhorchaich-
'n sin thug iad géill d'a ghuth. [eadh;
29 Dh'iompaich gu fuil an uisgeachan,
is mharbh e 'n t-iasg 'nan sruth.
30 Is losgainn ann an lìonmhoireachd
sin bhrùchd an tìr a mach,
Am fàrdaichibh an rìghre-san,
's 'nan seòmraichibh a steach.
31 Air 'iarrtus thàinig iomadh gnè
do chuileagaibh gu grad:
Is miala lìonmhor mar an ceudn
'nan criochaibh féin air fad.
32 Air son an uisge thug e dhoibh
clach-shneachd gu frasach geur-

Is lasair theine-dhealanaich
air feadh na tìr' gu léir.
33 Na craobhan fion, is fige fòs
ghrad-bhuaileadh leis gu trom;
Is bhriseadh agus reubadh leis
gach crann a bha 'nam fonn,

34 Thug esan àithne 's thàinig iad,
locuist gu lìonmhor ann,
'S na burruis sgriosach iomarcach,
gun orra cunntas cheann;
35 Gach luibh san fhearann dh'itheadh
is dh'itheadh leo gach meas. [leo;
36 Bhuail e gach ceud-ghin anns an
toiseach am brìgh 's an treis'. [tìr,
37 Le h-òr 's le h-airgiod thug e mach
a phobull féin gun dìth;
'S cha robh 'nan treubhaibh-san air
neach euslainteach gun chlì. [fad
38 Bu shubhach leis na h-Eiphitich
'nuair chaidh iad uath' a mach.
Oir thuit an eagal-san gu mòr
le h-uamhunn air gach neach.

39 Neul os an ceann sgaoil esan mach
mar bhrat no cùirtein mòr;
Le teine mar an ceudn' san oidhch'
thug solus dhoibh gu leòr.
40 Am pobull dh'iarr, is thug e dhoibh
na gearra-goirt gu pailt;
'S le h-aran nèimh o speuraibh àrd'
thug dhoibh an sàth gun airc.

41 A' charraig sgoilt e, bhrùchd a
na h-uisgeacha gu leòr; [mach
Is anns an fhàsach thartmhor theth
ruith iad mar amhainn mhòir.
42 Chionn gu'n do chuimhnich e an
'fhocal 's a ghealladh naomh, [sin
Is mar an ceudna Abraham
'òglach ro-dhìleas caomh.

43 Is uime sin thug e a mach
a shluagh le h-aoibhneas mòr;
'S a dhaoine féin a ròghnaich e,
le gairdeachas is ceòl.
44 Is fearann fòs nam fineacha
thug esan dhoibh air fad;
Is mheal iad mar an oighreachd féin
saothair nan cinneach ud.

45 A chum gu'n tugadh iad fa'near
a reachdan mar is còir,
'S gu'n gleidheadh iad a lagh faraon.
Molaibh Iehobhah mòr.

SALM CVI.

1 O THUGAIBH moladh mòr do Dhia,
is buidheachas faraon,
Oir tha e maith, mairidh gu bràth
a thròcair ghràsmhor chaoin.
2 Gniomhara treun' Iehobhah mhòir,
cò dh'fheudas chur an céill?
Cò dh'fheudas fòs a chliu ro-mhòr
a thaisbeanadh gu léir?

3 'S beannaicht' an aitim ud gu beachd
a ghleidheas breitheanas,
'S an neach ud fòs a ni gach uair
ceartas is ionracas.
4 Dhia, cuimhnich ormsa, leis a'
thug thu do d' phobull féin; [ghràdh
O thig le d' shlàinte shòlasaich
gu m' fhiosrachadh a'm' fheum.

5 Gu faic sinn maith do dhaoine
taght',
'S gu'n dean sinn aoibhneas mòr
'Nan aoibhneas sud; 's le t'oighreachd
gu'n dean sinn uaill is glòir. [féin
6 Do pheacaich sinn le'r sinnsearaibh
is fòs do rinneadh leinn
Mòr chiont' a' d' aghaidh féin, a Dhé;
gu h-aingidh pheacaich sinn.

7 Ar sinnseara cha d'thug fa'near
do bhearta mìorbhuileach,
A rinneadh leat an tìr na h-Eiph't
gu treunmhor cumhachdach;
Is lìonmhoireachd do thròcair
chaoimh'
dhìchuimhnich iad gu truagh:
'S iad aig a' mhuir ga d' bhrosnachadh,
ri cois na fairge ruaidh'.

8 Ach theasairg e gu tèaruint' iad,
air sgàth dheadh ainme féin;
A chum gu'n nochdadh e mar sin
a chumhachda ro-threun.
9 Leig e a mach geur achmhasan
is thiormaich a' mhuir ruadh;
Is stiùir e troimh an doimhneachd iad,
Mar troimh an fhàsach chruaidh.
10 O làimh an ti thug dhoibhsan fuath,
dh'fhuasgail e 'phobull féin,
'S o làimh an naimhde mi-runach
shaoradh leis iad gu treun.
11 Is dh'fholuich uisg' an eascairde:
cha d'fhan fiu aon diubh beò.
12 Chreid iad an sin a bhriathra-san,
's a chliu do sheinneadh leo.

13 Air dearmad leigeadh leo gu cas
a ghnìomhara ro-threun;
Cha d'fhuirich iad gu foighidneach
r'a chomhairl' eagnuidh féin.
14 San fhàsach ghlac miann ciocrach
'n sin bhuair iad Dia gu luath. [iad,
15 An iarrtus thug e dhoibh, ach chuir
caoil' air an anam truagh.

16 Sa' champa ghabh iad farmad mòr
ri Maois an duine caomh,
'S ri Aaron neach a ròghnaich Dia
dha féin 'na shagart naomh.
17 An talamh dh'fhosgail e a bheul,
shluig Datan sìos gu grad;
Buidhinn Abiraim mar an ceudn'
dh'fholuich e iad air fad.

18 Is fòs am measg an cuideachd-san
ghrad-las an teine teth;
Is loisg an lasair suas gu léir
na h-aingidh ud fa leth.
19 Dhealbh iad an sin is rinn iad
gu truagh aig Horeb àrd, [laogh
'S do'n ìomhaigh leaght' a rinneadh
aoradh thug iad gun dàil. [leo
20 Is amhluidh chaochail iad gu bochd,
an Dia 's an glòir gu léir,
Gu cosamhlachd is ìomhaigh fhaoin
an daimh a dh'itheas feur.
21 An Dia thug tèarnadh dhoibh 'nam
dhìchuimhnich iad gu grad: [feum
An neach le 'n d' rinneadh bearta mòr'
an tìr na h-Eiph't air fad:

22 Is gnìomhara ro-iongantach
an dùthaich Cham le buaidh,
Mar sin is nithe uamhasach
ri cois na fairge ruaidh':
23 Thubhairt e air an aobhar sin
gu'm millt' iad leis gu léir,
Mur seasadh òglach taghta, Maois,
fa chomhair, anns a' bheum:

A chum gu'n deant' a chorruich mhòr
a philleadh air a h-ais,
Eagal 'na fheirg gu'n deanadh e
a phobull féin a sgrios.
24 Dhiùlt iad le tàir an tìr-ro-mhaith;
nior chreid iad focal Dé: [mòr,
25 'Nam pàilliunaibh rinn monmhor
's d'a ghuth cha d'thug iad géill.

26 An sin 'nan aghaidh thog e 'làmh,
g'an sgrios san fhàsach lom: [eacha,
27 A sgrios an sliochd measg fhin-
's g'an sgaoileadh feadh gach fuinn.
28 Ri Baal-peor mar an ceudn',
naisg siad iad féin gu dlùth:
Is dh'ith iad cuid do ìobairtibh
nan ìodhol marbh' nach fiù.

29 Bhrosnuich iad e mar sin gu feirg,
le'n innleachdaibh gu truagh;
Is bhris a' phlàigh an sin gu mòr
a steach am measg an t-sluaigh.
30 Sheas Phinehas, is rinn e 'n ceart;
'n sin sguir a' phlàigh d'an claoidh:
31 Sud mheasadh dha mar fhìreant-
o linn gu linn a chaoidh. [achd

32 Aig uisge comh-stri Mheribah
bhrosnuich iad Dia a rìs;
Air chor, fa chùis a' phobuill ud,
gu'n d' éirich olc do Mhaois.
33 Oir rinneadh leo a spiorad-san
a bhrosnachadh gu geur:
Ionnus gu'n d' labhair e an sin
gu cabhagach le 'bheul.

34 Na cinnich cha do sgriosadh leo
mar dh'àithn Iehobhah dhoibh:
35 Ach mheasg iad leis na fineachaibh,
is dh'fhòghluim iad an dòigh.
36 Do ìodholaibh nam fineacha
iad seirbhis rinn gu truagh:
Bha sud mar lìon 's mar ribe dhoibh,
le'n ghlacadh iad gu luath.

37 Seadh thug iad suas mar ìobairtean
do dheamhnaibh 's dhealbhaibh
Am mic 's an nigheana faraon, [brèig',
an aghaidh naomh-reachd Dhé.
38 Is fuil nan neòchiontach gu truagh
do dhòirteadh leo gun sgàth;
B'i fuil am mac 's an nighean féin
a dhòirt iad gun chion-fàth

Do ìodholaibh Chanaain fòs
mar ìobairt thug an sliochd;
Mar sin do thruailleadh leo an tìr,
le fuil gun truas gun iochd.
39 Is amhluidh sin le'n gnìomharaibh
do thruailleadh leo iad féin:
Chaidh iad air strìopachas o Dhia
le 'n innleachdaibh gu léir.

40 Fa'n aobhar ud las corruich Dhé
r'a phobull féin gu teth:
Ionnus gu'n ghabh e gràin gu mòr
d'a oighreachd air gach leth.
41 Is amhluidh rinn e 'n tabhairt suas
do làimh nam fineach fiat';
Is thug thu dhoibh mar uachdarain,
an dream a dh'fhuathaich iad.

Rinneadh gu mòr an sàruchadh
le 'n naimhdibh làidir treun';
Is leagadh iad gu h-ìosal sìos
fo'n làimh sud mar an ceudn'.
43 Gu minic thug e saorsa dhoibh;
ach bhrosnuich iad e rìs
Le n comhairlibh, is leagadh iad
air son an ceannairc sìos.

44 Ach thug e 'n àmhghar mòr fa'near
tràth chualar leis an glaodh;
45 Is chuimhnich e dhoibh mar an
ceudn'
a chùmhnant gràsmhor caomh;
Is ghabh e aithreachas a réir
mòr-shaoibhireachd a ghràis: [diubh
46 'S' nan sealladh-san rinn braighde
fhuair e dhoibh iochd is truas.
47 Thusa Iehobhah mhòir ar Dia,
dean saoradh dhuinn 'nar feum,
Is dean, am measg nam fineacha,
ar tional leat gu léir:
Do t'ainm ro-naomh gu'n tugamaid
mòr-bhuidheachas gu pailt':
Do chliu 's do mholadh mòr faraon
gu seinneamaid gu h-ait.

48 'S beannaicht' an Triath, Dia
o chian nan cian gu bràth: [Israeil,
Abradh an sluagh gu léir, Amen!
Molaibh-sa Dia a ghnàth.

SALM CVII.

1 O thugaibh moladh mòr do Dhia,
is buidheachas faraon,
Oir tha e maith, 's mairidh gu bràth
a thròcair ghràsmhor chaoin.
2 Pobull Iehobhah shaoradh leis,
labhradh mar so gun tàmh,
A' mhuinntir ud a bhuin e saor
a mach o làimh an nàmh:
3 Is as gach tìr san robh iad sud
do chruinnicheadh iad leis,
O 'n àird an ear, 's o'n àird an iar,
o'n àirde tuath, is deas.
4 San fhàsach iad air seachran chaidh
an ionad falamh fàs;
Is bail' air bith cha d'fhuaradh leo
gu còmhnuidh ann no tàmh.
5 Ocrach is ìotmhor bha iad fòs;
chlaoidheadh an anam truagh.
6 Ghlaodh iad an sin ri Dia 'nan teinn
shaor iad o'n àmhghar chruaidh.
7 Stiùir esan agus threòruich iad
air bealach ceart fa'n cois,
A chum gu'n rachadh iad fadheoidh
gu baile tàimh is fois'.

8 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin'!
9 Oir ni e 'n t-anam miannach trom
a shàsuchadh gun airc,
'S an t-anam ciocrach lìonaidh e
le 'mhaitheas féin gu pailt.

10 An dream a shuidh an dorchadas,
is ann an dubhar bàis;
Fo chuibhreach ta an àmhghar truagh,
's an iarunn cruaidh an sàs;
11 Air son gu'n robh iad ceannairceach
an aghaidh briathra Dhé,
'S air comhairle an Tì a's àird'
gu'n d'rinn iad tàir gu léir;

12 An sin an cridhe leag e sìos
le saothair is le péin;
Thuit iad, is aon neach cha robh ann
g'an cuideachadh 'nam feum:
13 Ghlaodh iad an sin ri Dia 'nan airc
dh'fhuasgail o'n teinn gu grad.

14 O'n dorcha bhuin, 's o dhubhar bàis,
'S an cuibhreach bhris air fad.
15 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin'!
16 Chionn gu'n do bhriseadh leis le
na geatan prais gu léir; ['neart
Na stapuill iaruinn is na croinn
sgaoil esan as a chéil'.
17 Bha amadain le 'n cron, 's le 'n
fo àmhghar goirt an sàs. [lochd,
18 Bha 'n anam gabhail gràin do
bhiadh,
'S iad dlùth do dhorsaibh bàis.[feum,
19 Ghlaodh iad an sin ri Dia 'nam
dh'fhuasgail o'n teinn gu grad.
20 Le 'fhocal rinn e 'n slànuchadh:
is shaor o'n sgrios air fad.
21 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin'!
22 Thugadh iad ìobairt buidheachais
is cliu do Dhia na glòir';
Aithriseadh iad a ghnìomhara,
le subhachas is ceòl.
23 Luchd-loingeis théid air muir, 's a
ri gnìomh an uisgibh buan; [bhios
24 Dhoibh sud is léir mòr-oibre Dhé,
's a mhìorbhuilean sa' chuan.
25 Air 'iarrtus, dùisgear leis a' ghaoth
gu h-àrd 's gu doinionnach:
Le 'n togar suas gu h-atmhor borb
a thonna garbh' fa seach.
26 Tha iad ag éirigh suas gu nèamh:
's a rìs dol domhain sìos:
Ionnus gu'n d' leagh an anam truagh
le trioblaid chruaidh 's le sgìos.
27 Dol thuig' is uaith, gu tuisleach fòs,
amhluidh mar dhuin' air mhisg;
Ionnus gu'n d' thréig gu buileach iad
gach gliocas bha 'nam measg.
28 Ghlaodh iad ri Dia 'nan teinn; is
e iad o'n trioblaid ghéir. [shaor
29 Ghrad-chuireadh leis an stoirm gu
's na tuinn 'nan tàmh gu léir; [fèith,
30 An sin tha iad ro-ait, air son
gu bheil iad sàmhach beò:
'S gu'n d'thug e iad do'n chaladh sin,
's do'n phort bu mhiannach leo.
31 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin'!
32 Is fòs an coimhthional an t-sluaigh
àrd-mholar e gu mòr;
'S an cruinneachadh nan seanair glic'
cliu thugar dha is glòir.
33 Aimhniche ni 'nam fàsach lom,
tobair 'nan talamh cruaidh:
34 Tìr bheartach ni e fàs, air son
mòr aingidheachd an t-sluaigh.
35 Am fàsach tioram tionndaidh e
gu uisge tàimh nach gann,
'S gu tobair fìor-uisg' iompaichidh
am fearann tartmhor teann.
36 Do dhaoinibh ocrach bheir e sud
mar àite fois' is tàimh;
A chum gu'n deasuicht' caithir leo
chum còmhnuidh ann a ghnàth.
37 Chum craobhan fion' a shuidheach-
is sìol a chur san fhonn, [adh,
A bheir a mach san aimsir cheirt
cinneas is toradh trom.
38 Bheannaich e fòs am pobull ud,
is dh'fhàs iad lìonmhor mòr;
'S nior leig e dhoibh dol air an ais
'nam feudail no 'nan stòr.
39 Lughdaichear iad gidheadh a rìs,
is leigear iad gu bochd,
Le sàruchadh is àmhghar geur,
is doilgheas brònach goirt.
40 Air prionnsaibh dòirtear tarcuis
san fhàsach mar an ceudn', [leis
Cuiridh e iad air seachran fiar,
gun bhealach ann d'an ceum.
41 'S o thrioblaid togaidh e am bochd,
's ni teaghlach dha mar threud.
42 Sud chi na fireana, 's bidh ait,
is druidear beul nam beud.
43 Cò iad tha glic, 's a bheir fa'near
na nithe sud gu ceart?
'S iad sin a thuigeas tròcair chaomh
is maitheas Dhé nam feart.

SALM CVIII.

1 Mo chridh' tha ann am fonn, a Dhé
gu socair mar is còir;
Is seinnidh mi gu ceòlmhor dhuit,
is molam thu le m' ghlòir.
2 Mosglaibh, is éiribh grad an àird,
'shaltair 's a chlàrsach ghrinn:
Mosglaidh mi féin, is éiridh mi
gu moch chum ceòl a sheinn.
3 O Thighearna Iehobhah mhòir,
measg chinneach, molam thu,
'S am measg an t-sluaigh gu h-urram
àrd-seinnidh mi do chliu. [ac
4 Oir tha do thròcair mòr os ceann
nan nèamha shuas gu léir;
Is ruigidh t'fhìrinn mar an ceudn'
gu neultaibh àrd' nan speur
5 Bi thusa, Dhé, os ceann nan nèamh
air t'àrdachadh gu mòr;
Is fòs os ceann gach uile thìr
togar gu sìor do ghlòir.
6 A chum gu deanta fuasgladh leat
do d' phobull ionmhuinn féin,
O teasairg mi le d' ghairdean deas,
is freagair mi a'm' fheum.
7 'Na naomhachd labhair Dia nam
feart:
bidh aoibhneas orm nach gann,
Air Sechem ni mi roinn gu ceart,
gleann Shucoit toimhsear leam.
8 'S leam Gilead le dlighe cheirt,
Manaseh 's leam gu beachd;
'S i treubh Ephraim neart mo chinn;
bheir Iudah mach mo reachd.
9 Is soitheach-ionnlaid Moab dhomh,
tilgeam thar Edom thruaigh
Mo bhròg: is ni mi caithream binn
thar Palestin le buaidh.
10 Cò bheir do 'n chaithir dhaingein
's gu h-Edom bheir gu ceart! [mi!
11 Nach tusa, Dhé, le'n d'thréigeadh
sinn?
's nach téid thu mach le'r feachd?

12 O thrioblaid tabhair còmhnadh dhuinn,
oir 's dìomhain furtachd dhaoin'.
13 Trid Dhé ni sinne treubhantas:
'se shaltras naimhde fodh'nn.

SALM CIX.

1 O Dhia, ta t'aobhar molaidh
gu balbh a'd' thosd na bi. [dhomh,
2 Oir beul nan daoi, 's nam fealltach
gnàth-fhosgailt' air mo thì: [tha
Le teangaidh bhreugaich labhair iad
a'm' aghaidh-sa a ghnàth:
3 Chuairtich iad mi le briathraibh fuath':
chuir cath orm gun chion-fàth.

4 Air son mo ghaoil taid naimhdeil
is mi ri urnuigh ghnàth. [dhomh,
5 Olc dhìol iad rium an éiric maith,
is fuath air son mo ghràidh.
6 Fear droch-bheirt cuir-sa os a
biodh Satan aig a dheis. [cheann;
7 Urnuigh gu robh 'na peacadh dha,
fàgar am binn e rìs.

8 Gearr gu robh 'aois; is glacadh neach
oifig 's a dhreuchd gun iochd.
9 Gu'n robh a bhean 'na ban-treabh-
's 'nan dìlleachdain a shliochd.[aich,
10 Air seachran biodh a shliochd a ghnàth,
ag iarraidh déirc' 'nam feum;
's as an àitibh falamh fàs
ag iarraidh bìdh dhoibh féin.

11 Gu'n glacar fòs le luchd nam fiach
gach ni a bhuineas da:
'S a shaothair-san mar chobhartaich,
gu'm buineadh coigrich leo.
12 Na biodh neach ann ni tròcair air;
na bitheadh fòs a h-aon
A ghabhas truas d'a shliochd, a bhios
'nan dìlleachdain gun mhaoin.

13 Sgrios gu robh air a ghineil-san,
g'an sgathadh as gu léir;
Gu'n cuirear as an ainm air fad,
san àl a thig 'nan dèigh.
14 Aingìdheachd 'aithriche gu'n robh
air chuimhn' aig Dia a ghnàth:
Is ciont' a mhàthar mar an ceudn'
na cuirear as gu bràth.

15 Gu robh iad air an taisbeanadh
am fianuis Dhé do shìor;
A chum gu'n sgathadh e a mach
an iomradh as an tìr.
16 Oir dhearmaid e bhi tròcaireach,
is shàruich e am bochd,
'S an t-ainnis, chum gu marbhadh e
neach 'g an robh cridhe goirt.

17 Mar thug e toil do mhallachadh,
mallaicht' biodh e gach là:
Is mar nach b'àill leis beannachadh,
na éireadh beannachd dha.
18 Amhluidh mar rinneadh leis e féin
a chuairteachadh gach àm,
Le h-eascaint is le mallachadh,
ceart mar le trusgan teann,

'S amhluidh gu tigeadh sud gu beachd
mar uisge steach 'na chom,
'S mar oladh drùidheadh sud gu geur
'na chnàmhaibh féin gu trom
19 Biodh sud mar eudach uime-san,
sa 'fholach air gach tràth;
Is amhluidh mar an crios a bhios
'g a chrioslachadh a ghnàth.

20 O'n Tighearna gu'n toirear sud
do m' naimhdibh mar an duais,
'S do'n dream an aghaidh m'anam' ta
gnàth-labhairt uilc gun truas.
21 Ach air mo chrann bi thusa, Dhé,
air sgàth t'ainm' uasail féin;
Do bhrìgh gu bheil do thròcair maith,
dean saoradh dhomh a'm' fheum.

22 Oir tha mi aim-beartach gu beachd,
is tha mi ainnis lom,
A ta mo chridhe air a lot
an taobh a stigh do m' chom.
23 Is amhluidh ta mi gabhail seach
mar sgàil a' claonadh sìos;
Air m'fhuadach' mar an locust truagh
thuig' agus uaith a rìs.

24 Mo ghlùine ta air fàilneachadh,
aig meud mo thraisg a ghnàth;
Is m' fheòil aig diobhail saill' is sult'
air seargadh as a ta.
25 A'm' aobhar fochaid tha mi fòs
do'n aitim ud gu léir:
Chrath iad an cinn gu fanoideach,
tràth sheall iad orm gu geur.

26 Fòir orm, a Thighearna mo Dhia
a'd' thròcair cuidich mi:
27 Gu'n tuig iad gur i so do làmh,
's gur tu rinn sud, a Dhé.
28 'N tràth bhitheas iad ri mallach-
beannaich-sa sinn gu pailt; [adh,
Biodh orra nàir', air éirigh dhoibh;
ach t'òglach-sa biodh ait.

29 Gu robh iad air an cuairteachadh
m'uil' eascairde le nàir';
'S mar fhalluinn air an uachdar biodh
an amhluadh féin le tàir.
30 Ach mise, ghnàth, àrd-mholaidh mi
Iehobhah Dia le m' bheul:
Is fòs, am measg a' choimhthionail,
cuiridh mi' chliu an céill.

31 Oir tha e leis an duine bhochd
'na sheasamh air a dheis,
G'a theasairginn o'n dream le 'm b'àill
'anam-san fhàgail ris.

SALM CX.

1 Thubhairt Iehobhah ri mo Thriath,
Bi d' shuidhe air mo dheis,
T'uil' eascairde gu'n cuir mi dhuit
'nan stòl fo bhonn do chois',
2 A Sìon cuiridh Dia a mach
slat-shuaicheantais do neirt;
'S am builsgean t'eascairde gu léir
bi féin a'd' uachdran ceart.

3 Bithidh do phobull taghta féin
ro-thoileach mar is còir,
San là sin anns am foillsich thu
do chumhachda gu mòr:
Am mais' 's an sgéimh 'na naomhachd
o bholg na maidne moich, [ghrinn,
Mar dhealt a thig a nuas o nèamh,
tha t'òigridh iomarcach.

4 Do mhionnaich Dia Iehobhah mòr,
's cha'n aithreach leis gu'n d' rinn,
Réir orduigh mhaith Mhelchisedeic,
gur sagart thu gach linn.
5 An Tighearna ta air do dheis,
trom-bhuailear leis gu garg

Mòr rìghrean làidir cumhachdach,
san là a lasas 'fhearg.
6 Bheir esan breth measg fhineachan,
lìonaidh gach àit gu fìor
Le corpaibh marbh': is lotar leis
na h-uachdrain thar gach tìr.
7 Is anns an t-slighe òlaidh e
deoch as na sruthaibh luath';
Is air an aobhar ud fa-dheòidh
togaidh e 'cheann le buaidh.

SALM CXI.

1 MOLAIBHSE Dia, sìor-mholams' e
le m'uile chridh' gu h-àrd;
An coimhthional nam fìrean còir',
sa' chuideachd mhòir 's gach àit.
2 Tha gnìomharan an Tighearna
iomarcach mòr gu léir;
Is leis an dream le'n tlachdmhor iad,
rannsaichear iad gu geur.
3 Tha 'obair-san ro-urramach,
ro-ghlòrmhor i gun cheisd;
Tha fìreantachd Iehobhah fòs
buan mhaireannach am feasd.
4 A ghnìomhara ro-iongantach,
air chuimhne chuir gu beachd:
A ta Iehobhah gràsmhor caoin,
is làn do thruacantachd.
5 Thug esan biadh is lòn do'n dream
d' an eagal e a ghnàth,
'S a choimhcheangal a rinn e leo
cuimhnichidh e gu bràth.
6 Neart 'oibre iongantach chuir Dia
an céill d'a phobull féin;
A thabhairt doibh mar sheilbh gu buan
oighreachd nan sluagh gu léir.
7 Fìrinn is ceartas gnìomh a làmh;
'uil' àitheantan tha fìor.
8 Deanta le ceartas fìrinneach:
taid seasmhach buan do shìor.
9 Shaoradh le Dia a phobull féin;
is dh'orduich e am feasd.
A choimhcheangal: tha 'ainm-san
is urramach gun cheisd. [naomh
10 Se tùs a' ghliocais eagal Dé,
tha deadh thuigs' aig an dream
Le'n coimhlionar a reachda-san:
mairidh a chliu gach àm.

SALM CXII.

1 O THUGAIBH moladh mòr do Dhia:
's beannaicht' an tì gu beachd
D' an eagal Dia, 's a ghabhas toil
gu mòr d'a lagh 's d'a reachd.
2 Bidh 'shliochd-san làidir anns an tìr,
's ro-bheannaicht' sìol nan saoi.
3 Bidh maoin is saoibhreas mòr 'na thigh;
bidh 'cheartas buan a chaoidh.
4 Tràth bhitheas saoi an dorchadas,
'n sin éiridh solus da:
Tha e fìor-ghràsmhor tròcaireach
is cothromach a ghnàth.
5 Is truacant' fòs, deadh-choingheall-
an duine maith a chaoidh; [ach,
's bheirear leis gu seòlta glic
a ghnothuiche gu crìch:
6 Gu dearbh cha tig aon nì am feasd
le'n gluaisear e gu mòr;
Ach cuimhn' is iomradh maith a
bidh air an fhìrean chòir. [chaoidh
7 Is air-san cha bhi faiteachas,
air cluinntinn dha droch-sgéil;

Tha 'chridhe socrach muinghinneach
an Dia Iehobhah treun.
8 Tha 'chridhe air a shocrachadh,
cha bhi air geilt no fiamh,
Gu ruig an uair am faicear leis
air eascairdibh a mhiann.
9 Sgaoil e a chuid, is thug do'n bhochd,
's buan 'fhìreantachd am feasd;
Bidh 'adharc air a h-àrdachadh
le urram mòr gun cheisd.
10 Cràdhar an daoi, tràth chì e so;
casaidh e 'fhiacla geur',
Seargaidh e as: is sgriosar miann
nan aingidh ud gu léir.

SALM CXIII.

1 MOLAIBHSE Dia, O molaibh e,
òglacha dìleas Dé;
Ard-mholaibh fòs gu h-urramach
deadh ainm Iehobhah thréin.
2 Ainm Dhé biodh beannaichte gu
o'n àm so is gu bràth. [mòr,
3 O éirigh gu ruig luidhe gréin',
ainm Dhé ion-mholta ta.
4 'S àrd thar gach tìr Iehobhah mòr
's a ghlòir thar nèamha fòs.
5 Co 's coimeas ris an Tighearna
ar Dia, ta chòmhnuidh shuas?
6 'S esan an neach a chromas sìos,
's a dh'ìslicheas e féin,
Dh'amharc gach nì san talamh ta,
's an nèamhaibh àrd' nan speur.
7 Togaidh e 'n deòradh truagh o'n dus
's am bochd o'n òtrach bhreun;
8 G'an cur 'nan suidh' le prionnsaibh
le prionnsaibh 'phobuill féin. [àrd';
9 Bheir e do'n mhnaoi a ta gun sliochd
tigh còmhnuidh teaghlaich mhòir'
Gu bhi 'na màthair aoibhneach mhac
Molaibhse Dia na glòir'.

SALM CXIV.

1 AIR teachd do Isra'l as an Eiph't,
's do Iacob mach o'n dream
'G an robh an cainnt ro-chruaidh is
aig coimhicheas an teang'. [dorch
2 Bha Iudah dha mar chòmhnuidh
bu rìoghachd Isra'l leis. [naomh,
3 Air faicinn sud, ghrad-theich an
sruth Iordain phill air ais. [cuan;
4 Mar reithe bras leum beannta suas;
leum cnocan beag' mar uain:
5 Iordan, c' arson a phill air t'ais?
c' arson a theich thu, chuain?
6 C'arson a leum sibh, shléibhte àrd'
mar reithe meargant bras?
C'arson, mar uain nan caorach fòs,
a leum sibh, chnoca glas'?
7 O thalaimh, criothnaich fòs le geilt,
roimh ghnùis Iehobhah mhòir;
O criothnaich fòs le geilt roimh
Dhé Iacoib mar is còir! [ghnùis,
8 Oir thionndaidh e an ailbhinn theann
gu loch do uisge tàimh,
'S a' charraig chruaidh gu tobar uisg'
le cumhachdaibh a làimh'.

SALM CXV.

1 DHUINNE cha 'n ann, a Thriath, cha
ach do t'ainm uasal féin ['n ann,
Tabhair an cliu 's a' ghlòir, air sgàth
do ghràis is t'fhìrinn réidh.

2 C' arson a theireadh fineacha,
c'àit bheil an Dia a nis?
3 Ar Dia a ta air nèamh, is rinn
gach gnìomh bu toileach leis.
4 An ìodhoil 's airgiod iad is òr,
gnìomh làmha dhaoine féin.
5 Tha béil ac', leis nach labhair iad;
is sùilean, leis nach léir.
6 Tha cluasan ac', 's cha chluinn iad
is sròin', gun fhàile annt'. [leo ;
7 An làmh gun chlì, an cos gun cheum;
an scornan gun smid chainnt'.
8 Iadsan a dhealbh 's a ghéilleas
's ro-chosmhuil iad riu féin. [doibh,
9 O Isra'l, dean-sa bun á Dia ;
'se 'n sgiath, 's an còmhnadh treun.
10 Thigh Aaroin, O dean bun á Dia;
'se 'n còmhnadh, is an sgiath.
11 Luchd-eagail Dé, làn-earbaibh as :
an sgiath 's an neart 'se Dia.
12 Iehobhah Dia bha cuimhneach
beannaichidh e sinn féin ; [oirnn
Beannaichear leis tigh Israeil,
's tigh Aaroin mar an ceudn'.
13 Na big 's na mòir d'an eagal Dia,
beannaichidh e gu caoin.
14 Cuiridh e sibh an lìonmhoireachd,
sibh féin 's 'ur sliochd faraon.
15 Is beannaicht' sibh o'n Tighearna,
rinn nèamh is làr gu léir.
16 An talamh thug do chloinn nan
daoin';
's leis féin àrd nèamh nan speur.
17 Na mairbh, no'n dream théid tosd-
ach sìos
do'n uaigh, cha mhol iad Dia.
18 Ach molar leinn e nis, 's gu bràth.
Molaibh gu h-àrd an Triath.

SALM CXVI.

1 Is toigh leam Dia, air son gu'n d'éisd
ri m' ghuth, 's ri m'urnuigh fòs.
2 A chionn gu'n d'aom e rium a
sìor-éigheam ris ri m' bheò.[chluais,
Chaidh umam dòruinn geur a' bhàis,
ghlac piantan ifrinn mi :
Theann-ghlacadh mi le trioblaid
thruaigh,
Is àmhghar cruaidh do m' chlaoidh.
4 Air ainm Iehobhah ghair mi 'n sin ;
(mar so a' labhairt ris,)
O Dhia mo Thighearn, guidheam ort,
saor m' anam bochd a nis.
5 A ta Iehobhah gràsmhor, ceart ;
's is tròcaireach ar Dia.
6 'Se ghleidheas daoine simplidh ciùin':
lag bha mi, 's dh'fhòir an Triath.
7 O m'anam, feuch gu'm pill thu nis,
gu d' shuaimhneas is gu d' thàmh ;
Oir dheònuich Dia gu saoibhir dhuit
mòr thoirbheartas a làimh'.
8 O ghàbhadh is o chunnart bàis
shaor thusa m'anam bochd ;
Mo chosan shaor o shleamhnachadh,
's mo shùil o dheuraibh goirt'.
9 An sealladh Dhé, an tìr nam beò,
gu dìreach gluaisear leam.
10 Do bhrìgh gu 'n chreid mi, labhair
's mi air mo chlaoidh gu trom. [mi;
11 A'm' dheifir thubhairt mi mar so;
'S breugach gach duin' air bith
12 Ciod dh' ìocas mi do Dhia, air son
na rinn e dhomh do mhaith?
13 Cupan na slàinte glacar leam,
air ainm Dhé gaiream féin.
14 Iocam mo bhòid do Dhia, a nis
an làth'r a shluaigh gu léir.
15 Aig Dia 's ro-phrìseil bàs a naomh.
16 Dhé, t'òglach 's mi gu beachd ;
'S mi t'òglach, mac do bhanoglaich ;
mo chuibhreach sgaoileadh leat.
17 Bheir mise ìobairt-molaidh dhuit :
air ainm Dhé gaiream féin.
18 Iocam mo bhòid do Dhia, a nis
an làth'r a shluaigh gu léir.
19 An cùirtibh àluinn àrois Dé,
a'd' bhuilsgean féin gu fìor,
O chaithir àrd Ierusaleim.
Molaibh an Triath gu sìor.

SALM CXVII.

1 O THUGAIBH moladh mòr do Dhia.
gach fine t'ann fa leth ;
Seadh molaibh Dia gu fonnmhor àrd.
gach uile shluagh air bith.
2 Oir 's mòr a chaoimhneas tròcair.
a dheònuich e dhuinn féin ; [each,
Tha fìrinn Dé sìor-mhaireannach.
Molaibh Iehobhah treun.

SALM CXVIII.

1 O MOLAIBH Dia, oir tha e maith,
sìor-mhairidh tròcair Dhé :
2 Abradh clann Israeil a nis,
gur buan a ghràs gach ré.
3 Tigh Aaroin abradh iad a nis,
sìor-mhairidh tròcair Dhé.
4 Abradh an dream d'an eagal Dia,
gur buan a ghràs gach ré.
5 A'm' éigin ghair mi air an Triath
fhreagair e mi gu deas,
An ionad farsuinn agus réidh
shocruich e mi le treis.
6 Tha Dia Iehobhah air mo chrann,
cha'n eagal leam a chaoidh,
Aon ni a dh'fheudas clann nan daoin'
a dheanamh orm ga m' chlaoidh.
7 Measg luchd mo chuideachaidh tha
a' seasamh leam gu beachd: [Dia
Air luchd mo mhi-ruin, uime sin,
chì mi mo mhiann a' teachd.
8 'S fearr na bhi 'g earbs' á duine beò
ar dòchas chur an Dia.
9 'S fearr na bhi 'g earbs' á prionns-
aibh mòr',
ar dòchas chur san Triath.
10 Do chuairtich umam air gach
na dùthchanna gu léir : [làimh
Ach sgatham agus sgriosam iad,
an ainm Iehobhah thréin.
11 Do chuairtich iad mi air gach taobh
chuairtich iad mise fòs ;
Ach sgatham agus sgriosam iad
an ainm Iehobhah mhòir.
12 Mar bheachaibh chuairtich iad
iad as mar theine dris ; [ach chaidh
Oir ann an ainm Iehobhah thréin,
ni mi gu léir an sgrios.
13 Ga m' leagadh, theann thu orm gu
ach chuidich leam-sa Dia. [dlùth
14 'Se Dia mo cheòl, 's mo shlàinte fòs
is e mo threòir an Triath.
15 Guth gairdeachais is slàinte ta
am pàilliunaibh nan saoi :

Deas làmh Iehobhah uile thréin
fhuaradh gu treubhach i.
16 Ta gairdean deas an Tighearna
air 'àrdachadh gu mòr;
Is rinneadh bearta treubhantais
le deas làimh Dhé na glòir'.
17 Cha'n fhaigh mi bàs, ach maiream
is innseam oibre Dhé. [beò,
18 Throm-smachdaich Dia mi, ach gu
cha d'thug e thairis mi. [bàs
19 O fosglaibh dhomh gu farsuinn
geatan an ionracais : [réidh
Is racham orra-san a steach;
Iehobhah molaidh mis'.
20 So dorus Dé, air 'n téid a steach
na daoine còire naomh'.
21 Sior-mholam thu, oir chual' thu mi;
is tu mo shlàinte chaomh.
22 A' chlach a dhiùlt na clachairean,
clach-chinn na h-oisinn i.
23 'Se Dia rinn sud, 's ro-iongantach
'nar sùilibh-ne an gnìomh.
24 So féin an là a dh'orduich Dia,
sam bi sinn suilbhir ait.
25 Fòir, guidheam, guidheam ort, a
nis soirbhich leinn gu pailt. [Dhé;
26 Beannaicht' gu robh an neach a thig
an ainm Iehobhah thréin:
Thug sinne beannachd oirbhse mach,
á tigh Iehobhah féin.
27 'Se Dia Iehobhah dhealraich oirnn:
ceanglaibh le cordaibh cruaidh,
Ri adharcaibh na h-altair' naoimh',
an iobairt bheir sibh uaibh.
28 'S tusa mo Dhia, is molam thu:
àrdaicheam thu, mo Dhia.
29 O molaibh Dia, oir tha e maith:
sior-mhairidh gràs an Triath.

SALM CXIX.

ALEPH.

'S BEANNAICHT' an dream tha foirfe
san t-slighe dhìrich cheirt; [glan
An dream a ghluaiseas ann an lagh
àrd-Thighearna nam feart.
2 'S beannaicht' an aitim ud faraon
le 'n coimhdear teisteas Dé,
'S a dh'iarras e gu dìchiollach,
le 'n uile chridhe féin.
3 'Na shlighibh-san sior-ghluaisear leo,
's cha dean iad aingidheachd.
4 Dh'àithn thu dhuinn gu coimhead-
gu dìchiollach do reachd. [amaid
5 O stiùir mo cheum, 's gu coimhdear
do reachda dìreach féin! [leam
6 Cha ghabh mi nàir', tràth bheir mi
do t'àitheantaibh gu léir. [spéis
7 Le cridhe treibhdhireach gun ghò
mòr-mholam thu gu binn,
Tràth dh'fhoghlumas mi breitheanais
do cheartais naomha ghrinn.
8 'Se so mo rùn gu coimhdear leam
do reachda naomh a ghnàth:
O Thighearna, na tréig-sa-mi
gu buileach no gu bràth.

BETH.

9 Ciod leis an glan an t-òganach
a shlighe féin gu ceart?
Trid faiciil mhaith is furachrais,
reir t'fhocail is do reachd.
10 Le m'uile chridhe féin, a Dhé,
dh' iarradh leam thu gu caomh:
Na leig dhomh dol air seacharan
o t'àitheantaibh ro-naomh.
11 Air eagal peacaidh, dh'fholuich mi
a'm' chridhe t'fhocal ceart.
12 O teagaisg dhomh do reachda
naomh':
's beannaicht' thu, Dhia nam feart.
13 Le m' bhilibh, breitheanais do bhéil
nochd mi air fad 's air leud.
14 Slighe do theisteis b'aoibhnich'
na saoibhreas mòr d'a mheud. [leam,
15 Socraichidh mi mo smuaineachadh
air àitheantaibh do reachd;
Air ceumannaibh do shlighe féin
sior-dhearcaidh mi le beachd.
16 Gabhaidh mi tlachd is ciata mhaith
do d' statuisibh gu léir:
Air dearmad fòs cha leig mi chaoidh
deadh fhocal glan do bhéil.

GIMEL.

17 Riumsa ta m'òglach dhuit, a Dhé,
dean toirbheartas gach àm;
A chum gu bithinn beò, is fòs
gu'n coimhdear t'fhocal leam.
18 Fosgail mo shùilean, 's chi mi 'n sin
mòr-iongantais do reachd.
19 'S coigreach air thalamh mi: na
orm t'àitheanta ro-cheart. [ceil
20 Tha m'anam briste brùite sìos,
is muladach a ghnàth:
Aig meud mo thograidh is mo mhiann
do d' bhreitheanais gach tràth.
21 Luchd-uabhair mhallaicht' smachd-
a chlaon o t'iarrtus ceart. [aich thu,
22 Cuir spìd is masladh fada uam,
oir choimhdeadh leam do reachd.
23 A'm' aghaidh labhair prionnsan
air suidhe dhoibh le chéil': [mòr'
Ach air do statuisibh ro-naomh
do smuainich t'òglach féin.
24 A ta mi gabhail tlachd gu mòr
do d'theisteis naomha féin;
Is mar an ceudna tha iad dhomh
'nan comhairlich a'm' fheum.

DALETH.

25 Tha m'anam leantuinn ris an ùir:
réir t'fhocail beothaich mi.
26 Nochd mi mo shligh', is dh'éisd thu
seòl dhomh do lagh, a Dhé. [rium
27 Air slighe fhior-ghloin t'àitheanta
thoir dhomhsa tuigse gheur;
Mar sin air t'oibribh iongantach
labhram, 'g an cur an céill.
28 Tha m'anam leaghadh as le bròn:
réir t'fhocail deònuich neart.
29 Cuir slighe bhreugach fada uam;
a'd' ghràs thoir dhomh do reachd.
30 Slighe na fìrinn foirfe gloin,
is i bu roghainn leam:
Is chuir mi do cheart bhreitheanais
fa m' chomhair féin gach àm.
31 Lean mi gu dlùth 's gu faicilleach
ri d' theisteis naomha féin:
Na cuir gu h-amhluadh nàire mi,
O Thighearna ro-thréin.
32 An slighe fhior-ghloin t'àitheanta
sior-ruithidh mi le tlachd;
Tràth nithear leat mo chridhe fearr
a chur am farsuinneachd.

HE.

33 Slighe do statuin teagaisg dhomh,
O Dhia Iehobhah thréin:
Is coimhdeam i gu dìchiollach,
gu crìch mo shaoghail féin.
34 Tuigs' agus eòlas tabhair dhomh,
is coimhdidh mi do reachd;
Is fòs le m'uile chridhe féin
coimhdear leam e gu beachd.

35 An ceum do lagh' thoir orm bhi
oir leam 's ro-thlachdmhor e.[triall;
36 Gu d' theisteis naomh', 's cha'n
mo chridhe lùb, a Dhé.[ann gu sànnt,
37 Mo shùile pill mu'n amhairc mi
air dìomhanas gun stà:
Ach ann do shlighibh naomha féin
ath-bheothaich mi a ghnàth.

38 O daingnich t'fhocal fìrinneach
do t'òglach féin gu mòr:
Do'n neach thug suas e féin air fad
do t'eagal mar is còir.
39 Pill uam an nàir a's eagal leam;
oir 's maith do bhreth, a Dhé.
40 Feuch, 's miannach leamsa t'àith-
a'd' cheartas beothaich mi. [eanta:

VAU.

41 Thigeadh do thròcair mar an ceudn'
a m'ionnsuidh féin, a Dhé;
Do chomhfhurtachd, 's do shlàinte
a réir do gheallaidh féin. [chaomh,
42 Mar sin do'n neach bheir masladh
bidh agam freagradh deas: [dhomh,
Oir ann ad fhocal fìrinneach
mo dhòchas cuiridh mis'.

43 Focal na fìrinn na buin leat
gu h-iomlan as mo bheul;
Oir ann ad bhreitheanais ro-cheart
a ta mo dhòchas féin.
44 Mar sin gu suthain is gu sìor,
gnàth-choimhdidh mi do reachd:
45 Air son gu'n iarram t'àitheanta,
gluaiseam am farsuinneachd.
46 Ri rìghribh labhram air do theist,
gun amhluadh orm no sgàth.
47 Is gabham tlachd do t'àitheantaibh,
's ann doibh a thug mi gràdh.
48 Ri t'àitheantaibh d'an d' thug mi
togam mo làmha féin: [toil,
Is ann ad statuisibh ro-naomh
bitheam ri cnuasachd ghéir.

ZAIN.

49 Cuimhnich am focal ud, a Dhé,
do t'òglach féin a nis, [dhomh,
Thug thu mar bharrant dòchais
's thug orm gu'n d'earb mi ris.
50 'Se so mo chomhfhurtachd ro-mhòr
a'm' theinn 's a'm' àmhghar geur:
Oir rinn do bhriathar fìrinneach
m'ath-bheothachadh gu treun.
51 Bha mi mar aobhar fanoid mhòir
aig daoinibh àrdanach;
Gidheadh cha d' aom mi o do lagh,
le claonadh seachranach.
52 Do bhreitheanais a ta o chian,
chuimhnich mi, Dhia, gu léir:
Is ghlac mi thugam féin an sin
deadh chomhfhurtachd a'm' fheum.
53 Air son gu'n d' thréig an daoi do
ghlac uamhunn mi gu mòr. [lagh,
54 An tigh mo chuairt is m'oil-thire,
do statuin b'iad mo cheòl.

55 Chuimhnich mi t'ainm san oidhch'
a Dhé,
is choimhdeadh leam do reachd.
56 B'e so mo chuid, oir choimhid mi
t'iarrtuis, a Dhé, gu beachd

CHETH.

57 Mo chuibhrionn is mo chrannchur
O Thighearn is a Dhé; [thu,
Le gealladh cinnteach thubhairt mi;
gu coimhdinn t'fhocal féin.
58 Le m'uile chridhe dh'iarr mi ort
do ghnùis 's do ghràsa saor:
A réir do bhriathar fhìrinnich,
dean tròcair orm gu caoin.
59 Do chnuasaich mi mo shlighe féin,
's ri d' theisteis phill mo chos.
60 Rinn deifir choimhead t'àitheanta,
's nior ghabh mi tàmh mo fois.
61 Chreach buidhinn aingidh mi;
gidheadh
nior dhearmaid mi do reachd.
62 Eiream mu mheadhon oidhche,
gu molam do bhreth cheart. [chum
63 'S fear-comuinn mi is companach
do 'n dream d'an eagal thu;
'S do 'n aitim ud a choimhdeas fòs
t'fhìor-àitheantan gu dlùth.
64 A Thighearna, tha'n talamh làn
do d' ghràs 's do d' thròcair
chaoimh:
Tuigs' agus eòlas tabhair dhomh
a'd' statuisibh ro-naomh.

TETH.

65 Do t'òglach rinn thu maith, a Dhé
a réir do bhriathair cheirt.
66 Deadh thuigs' is eòlas teagaisg
oir chreid mi féin do reachd.[dhomh,
67 Mu'n robh mi 'n teinn, air seachran
ach t'fhocal ghléidh mi nis.[chaidh:
68 'S maith thus', is nithear maitheas
a'd' statuin teagaisg mis'. [leat:
69 A'm' aghaidh luchd an àrdain
bhuirb
dhealbh breuga baoth le chéil':
Ach gleidhidh mise t'àitheanta
le m' chridhe féin gu léir
70 Tha 'n cridhe-san co reamhar fòs,
ri saill aig meud an sògh:
Ach gabhaidh mise tlachd dhomh féin
a'd' lagh-sa, Dhé, gach lò.
71 'S maith dhomhs' a nis gu robh mi
an teinn 's an àmhghar geur, [féin
A chum gu fòghlumainn le beachd
do statuin cheart gu léir.
72 'S fearr dhomh gu mòr an lagh a ta
a' teachd o d' bheul a mach,
Na mìlte mòr do'n airgiod ghlan,
's do'n òr a's deirge dreach.

IOD.

73 Do rinn, 's do dhealbh do làmhan
dean tuigseach mi d'a réir, [mi;
A chum gu faighinn eòlas maith
Air t'àitheantaibh gu léir.
74 Tràth chì luchd t'eagail mi, bi'd
oir dh' earb mi as do theist. [ait:
75 Dhia, 's ceart do bhreitheanais, 's
leòn thusa mi gun cheisd. [le còir
76 Dhé, guidheam ort, do thròcair
chaoin
bhi dhomh mar chomhfhurtachd:
A réir an fhocail labhair thu
ri t'òglach féin gu beachd.

77 O thigeadh thugam féin a nis
do thròcair chaomh, a Dhé,
Ga m' chumail beò : oir 'se do lagh
mo thlachd 's mo mhiann gach ré.

78 Bìodh nàir' air luchd an àrdain mhòir,
bhuin riumsa, gun chion-fàth,
Gu fealltach fiar ; ach smuainicheam
air t'àitheantaibh a ghnàth.
79 Pilleadh luchd t'eagail rium, 's an
ta eòlach air do theist. [dream
80 Gu robh mo chridhe ceart a'd' reachd,
nach nàraichear mi 'm feasd.

CAPH.

1 Tha m'anam air a chlaoidh gu mòr,
feitheamh do shlàinte, Dhé :
Ach tha mo dhòchas bunaiteach
a' d' fhocal tairis féin.
2 A' feitheamh t' fhocail chaith mo
furtachd, O c'uin a ni ? [shùil :
3 Oir taim mar shearraig anns an toit;
's do reachd nior dhearmaid mi.

4 Cia lìon iad làithean t'òglaich féin ?
is fòs, a Dhé, cia uair
huireas tu breitheanas an gnìomh
orra ta orms' an tòir ?
5 An dream ta làn do 'n àrdan bhorb,
chladhaich iad dhomh gu beachd
luichd dhomhain, chum mo ghlacadh
nach robh a réir do reachd. [leo,

An tòir gu fealltach tha iad orm ;
Dhé, cuidich leam gu grad :
ir tairis agus fìrinneach
tha t'àitheantan air fad. [chlaoidh ;
' Air talamh chaidh ach beag mo
nior thréig mi t'iarrtus naomh.
'S gu'n coimhdinn teisteas fìor do
ath-bheothaich mi gu caomh. [bhéil,

LAMED.

Tha t'fhocal bunaiteach gu bràth,
sna nèamhaibh àrd', a Dhé :
Tha t'fhìrinn is do thairisneachd
buan-mhaireannach gach ré :
dhaingnicheadh an talamh leat,
's na sheasamh tha d'a réir.
Taid buan an diugh réir t'orduigh
do mhuinntir iad gu léir. [féin ;

Mur bhith gu 'n ghabh mi ciata
lo t'fhocal fìrinneach, [mhòr
rad-fhàilnichinn is gheibhinn bàs
'm' àmhghar iomarcach.
T'iarrtuis cha dìchuimhnich mi
oir bheothaich thu mi leo. [chaoidh ;
'S leat mi, fòir orm ; oir dh'iarr mi
'àitheanta-san gach lò. [féin

Bha luchd an uilc gu furachar
a m' fheitheamh chum mo sgrios ;
h air do theisteas fìrinneach
m' smuaintibh dearcaidh mis'.
Chunnaic mi crioch gach ni a ta
a' bheatha so d' a mheud :
h t'àithne tha gun tomhas fòs
ig farsuinneachd is leud.

MEM.

Cia ionmhuinn leam do lagh-sa,
o smuaineach' e gach là. [Dhé !
Thar m'eascar thug thu gliocas
dhomh
d' reachd, ta leam a ghnàth.

99 Is tuigsich' mi na'n aitim ud
thug teagasg dhomh gu léir ;
Bhrìgh gur ann air do theisteas naomh
taim smuaineachadh gu geur.

100 Taim tuigseach eagnuidh fòs os
gach seanair anns an tìr : [ceann
Air son gun choimhdeadh leam gu
iarrtuis do reachd gu fìor. [beachd
101 Phill mi mo chos o ròd gach uilc,
gu'n coimhdinn t'fhocal ceart.
102 Nior chlaon mi fòs o d' bhreitheam-
oir theagaisgeadh mi leat. [ais

103 Le m' bhlas cia milis, O mo Dhia,
do bhriathra ceart gu léir !
Do m' chàirean 's milse iad gu mòr
na mil air feadh mo bhéil.
104 Tre t'àitheanta taim faghail fòs
tuigs' agus eòlais mhaith ;
Is uime sin 's ro-fhuathach leam
gach slighe cham air bith.

NUN.

105 Is lòchran t'fhocal féin do m' chois,
solus do m' cheum gu beachd.
106 Do mhionnaich mi, 's ni mi d'a réir:
gu'n coimhdinn féin do reachd.
107 Tha mis' an trioblaid iomarcaich.
O Thighearna nam feart :
A réir an fhocail labhair thu,
ath-bheothaich mi le d' neart.

108 Gabh uam gu taitneach, guidheam ort,
ofrail mo bhéil a nis, [ort,
A bheir mi dhuit gu toileach saor ;
stiùir mi a'd' bhreitheanais.
109 Tha m'anam bochd a'm' làimh a
ghnàth :
ach chuimhnich mi do reachd.
110 Leag droch dhaoin' romham lìon
gidheadh
nior chlaon o t'iarrtus ceart.

111 Do theisteis fhior ghabh mise féin
mar m' oighreachd bhuan am feasd;
Oir 's iad a bheir do m'chridhe leòint'
mòr-shubhachas gun cheisd.
112 Dh'aom mi mo chridhe fòs a chum
gu deanar leam a ghnàth,
Do statuin cheart a chur an gnìomh,
o so a mach gu bràth.

SAMECH.

113 Is fuath leam smuainte dìomhan-
ach ;
do d' reachd ach thug mi gràdh.
114 'S tu m' ionad-folaich, 's tu mo
'S t'fhocal m' earbsa ta. [sgiath :
115 O sibhs' a chleachd bhi deanamh
imichibh uam a nis ; [uilc,
Oir àitheanta mo Thighearna
le cùram coimhdidh mis'.

116 Réir t'fhocail dean mo chumail
a chum gu mairinn beò ; [suas,
'S na leig fo nàire mi, fa chùis
mo dhòchais féin gach lò. [slàn ;
117 Neartaich mi, 's tearnaidh mise
sior-dhearcam air do reachd.
118 Shaltair thu air na chlaon o d
lagh ;
oir 's breug am feall gu beachd.

119 Mar shal droch-mhiotail tilgear
gach daoi air thalamh ta : [uait
Is uime sin 's ro-chaomh leam féin
teisteis do bhéil a ghnàth.

120 Do chriothnaich m'fheòil fa'n eagal
a ghabh mi romhad féin; [ud
Is lìonadh mi le uamhunn fòs,
fa d' bhreitheanais gu léir.

AIN.

121 Rinn mi breth chothromach; na fàg
fo iochd luchd m' fhòirneirt mi.
122 Air t'òglach 'n urras bi chum maith;
na leig luchd-buirb do m' chlaoidh.
123 Mo shùilean tha air fàilneachadh
feitheamh do shlàinte, Dhé;
'S a' feitheamh gus an coimhlionar
deadh bhriathar ceart do bheil.
124 Ri t'òglach buin a réir do ghràis,
seòl dhomh do lagh gu beachd.
125 'S mi t'òglach, tabhair eòlas domh,
gu'n tuiginn féin do reachd.
126 'S mithich dhuit gnìomh a thais-
a Dhé Iehobhah thréin: [beanadh,
Oir sgaoileadh agus bhriseadh leò
t'àitheanta naomh' gu léir.
127 Fa'n aobhar ud, O Thighearna,
gu dearbh is ionmhuinn leam
T'àitheanta féin os ceann an òir,
an òir a's fearr a t'ann.
128 Measam t'uil'-iarrtuis, uime sin,
bhi anns gach aon ni ceart;
Is fuathach fòs le m' chridhe féin
gach slighe bhréig' gu beachd.

PE.

129 Tha t'fhocal is do theisteis féin,
a Dhé, ro-iongantach:
Is uime sin ni m'anam bochd
'n coimhead gu cùramach.
130 Bheir tionnsgnadh t'fhocail solus
ri dol a stigh 'na phàirt; [maith
Do dhaoinibh simplidh aineolach,
do bheir e eòlas àrd.
131 Gu farsuinn dh'fhosgail mi mo
's' ploscartaich gu mòr; [bheul,
Fa mheud mo thoil' do t'àitheantaibh
bhiom muladach gu leòr.
132 Seall agus amhairc orm, a Dhia,
dean tròcair orm gu caomh:
Mar rinneadh leat a ghnàth do'n dream
le'm b'ionmhuinn t'ainm ro-naomh.
133 Peacadh na biodh an uachdar orm;
a'd' fhocal stiùir mo cheum.
134 O fhòirneart dhaoine teasairg mi;
is coimhdeam t'iarrtuis féin.
135 Dealradh do ghnùis' air t'òglach
seòl dhomh do statuin cheart. [tog,
136 Ruith srutha dheur o m' shùilibh
air briseadh leo do reachd. [fòs,

TSADDI.

137 'S ro-chothromach thu féin, a Dhé,
's is dìreach réidh do bhreth.
138 Do theisteis dh'àithn thu dhuinn,
ro-thairis ceart gach leth. [a ta
139 Do rinn mo ghràdh is m'eud ro-
mo chaitheadh as gu léir; [mhòr
Do bhrìgh gu 'n dhearmaid m'eas-
deadh bhriathra ceart do bhéil.[cairde
140 'S ro-fhiorghlan t'fhocal; uime sin
's ionmhuinn le t'òglach e.
141 Taim suarach beag, gidheadh do
air dìchuimhn' nior leig mi. [reachd
142 Do cheartas féin is ceartas e
ta siorruidh buan gu bràth;
Is amhluidh sin do lagh ro-cheart
'na fhìrinn ghloin a ta.
143 Ghlac trioblaid mi, is ghabh orm
teinn agus àmhghar geur; [greim
Gidheadh a ta mo thlachd gu mòr
a'd' àitheantaibh gu léir.
144 Ceartas do theisteis féin, a Dhé,
tha siorruidh buan gun cheisd:
Deadh thuigse tabhair thusa dhomh,
is bitheam beò am feasd.

KOPH.

145 Ghlaodh mi le m' uile chridh';
Dhé,
éisd, 's coimhdidh mi do reachd.
146 Ghlaodh mise riut, fòir orm; 's a
coimhdeam do theist gu beachd. [si
147 Do thionnsgain mi roimh 'n chamh
is ghlaodh mi riutsa, Dhé; [anaich
Oir tha mo dhòchas bunaiteach
a'd' fhocal daingean féin.
148 Mo shùilean tha ni's furachair'
na forair' theann na h-oidhch';
A chum gu bithinn smuaineachadh
air t'fhocal féin a chaoidh.
149 A réir do chaoimhneis thròcairic
éisd féin ri m' ghuth a nis:
A réir do bhreitheanais ro-mhòir,
Iehobhah, beothaich mis'
150 Luchd leanmhuinn uilc tha tean
a ta iad fad o d' reachd. [adh orm
151 Dhé, tha thu 'm fagus: agus th
t'uil' iarrtuis fior is ceart.
152 Fa thimchioll fòs do theiste
o thoiseach b'fhiosrach mi,[naomh
Gu'n d'rinneadh leat an socrachadh
a chum bhi buan gach ré.

RESH.

153 Amhairc, a Dhé, air m'àmhgh
is fuasgail orm a'm' fheum; [goi
Fa'n aobhar nach do dhearmaid mi
an reachd a dh'àithn thu féin.
154 Tagair mo chùis, is fuasgail orr
réir t'fhocail cum mi beò.
155 'S fad slàint' o luchd an uilc:
do reachd nach iarrar leo. [s
156 'S ro-lionmhor mòr do thròc
a Thighearn is a Dhé: [chaom
A réir do bhreitheanais ro-cheirt
dean beothail ealamh mi.
157 'S lionmhor luchd leanmhuinn o
is m'eascairde faraon; [an tò
Ach mis' o d' theisteas fìrinneach,
cha deach' air seachran claon.
158 Chunnaic mi peacaich, chrài
do reachd oir bhriseadh leo. [sud
159 Feuch mar is ionmhuinn leam
a'd' chaoimhneas cum mi beò. [la
160 A Thighearna tha t'fhocal f
o thoiseach daingean fìor;
Is tha do bhreitheanais air fad
ceart agus buan gu sìor.

SCHIN.

161 Bha prionnsan làidir orm an t
gun aobhar no cion-fàth;
Ach air mo chridh' tha eagal mór
roimh t'fhocal féin a ghnàth.
162 Tha aiteas orm ri t'fhocal mai
mar neach fhuair creach gun tòi

63 'S ollilteil 's is fuath leam breug;
ach thug
mi gràdh do d' lagh gu mòr.
64 Tha mi a' tabhairt molaidh dhuit
seachd uairean gach aon là,
Air son do bhreitheanais gu léir
ta ceart, a Dhé, gu bràth.
65 'S mòr sìth na muinntir ud a ta
a' tabhairt gràidh do d' reachd;
Cha'n éirich tuisleadh idir dhoibh,
no oilbheum fòs gu beachd.
66 Ri d'shlàinte dh'fheith mi féin, a
Dhé;
coimhdeam do reachd air chòir.
67 Do theisteis choimhid m'anam
's ionmhuinn leam iad gu mòr.[féin;
68 Do theisteis agus t'àitheanta,
do choimhdeadh leam a ghnàth;
Oir tha mo shligheanna gu léir
fa d' chomhair féin gach là.

TAU.

69 Thigeadh mo ghlaodh am fagus
a'd' fhianuis féin, a Dhé: [duit
s fòs réir t'fhocail fhìrinnich
dean tuigseach eòlach mi.
70 A'd' làthair thigeadh m' ath-
réir t'fhocail ormsa fòir. [chuinge;
71 Air teagasg dhuit do statuin
dhomh,
mo bheul bheir dhuitse glòir.
72 Labhraidh mo theang' air t'fhocal
oir tha t'uil' iarrtuis ceart. [fìor;
73 Deanadh do làmh-sa còmhnadh
oir ròghnaich mi do reachd. [leam;
74 A' feitheamh air do shlàinte, Dhé,
bhiom féin gu tuirseach trom;
mar an ceudna tha do reachd
ro-thlachdmhor ciatach leam.
75 Deònuich do m'anam bochd bhi
is dhuitse bheir e glòir: [beò,
deanadh do cheart-bhreitheanais
deadh chòmhnadh dhomh le fòir.
76 Do chaidh mi féin air seacharan
mar chaoraich chaillte thruaigh:
rr t'òglach, oir cha d' leig do d'
dol as mo chuimhne uam. [reachd

SALM CXX.

A 'm' éigin ghlaodh mi suas ri Dia,
is dh' éisd e rium gach ré.
O'n teangaidh chealgaich, m'anam
's o bheul nam breug, a Dhé. [saor;
Ciod bheirear dhuit, no nithear ort,
a theangadh làn do ghò!
Mar shaighdibh laoich, 's iad geur-
mar eibhlibh aiteil beò. [aichte;
Mo thruaighe mi, gu bheil mo
am Mesech; is mo thàmh [chuairt
m bùthaibh Chedair choigrich
gu muladach gun dàimh! [bhuirb,
Rinn m'anam còmhnuidh fhada
le neach thug fuath do shìth.[bhuan
Gu cogadh tha iad togarach;
air sìth 'n tràth labhras mi.

SALM CXXI.

Mo shùile togam suas a chum
nam beann, o'n tig mo neart.
O'n Dia rinn talamh agus nèamh,
tha m'fhurtachd uile teachd.
Cha leig do d' chois air choir air bith
gu'n sleamhnuich i gu bràth;
Tàmh-neul cha tig sin air an neach
's fear-coimhid ort a ghnàth.
4 Feuch, air fear-coimhid Israeil,
codal cha'n aom no suain:
5 'Se Dia t'fhear-coimhid; 'se do sgàil
air do làimh dheis gu buan.
6 A' ghrian cha bhuail i thu san là,
no ghealach fòs san oidhch'.
7 Ni Dia do choimhead o gach olc;
ni t'anam dhìon a chaoidh.
8 Do dhol a mach, 's do theachd a
coimhididh Dia a ghnàth; [steach,
O'n aimsir so a nis a t'ann,
's o sin a mach gu bràth.

SALM CXXII.

1 BHA aoibhneas orm tràth thubhairt
Gu tigh Dhé théid sinn suas. [iad,
2 A'd' dhorsaibh, O Ierusalem,
ar cosa seasaidh fòs.
3 Ierusalem, mar chaithir i,
thogadh gu dìleas dlùth;
4 D'an téid na treubhan suas gu léir,
's iad treubhan Dhé nan dùl:
Gu teisteas Israeil, a chum
ainm Dhé gu moladh iad.
5 Oir caithrichean chum breth tha'n
's le teaghlach Dhaibhidh iad. [sin;
6 Sìor-ghuidhibh do Ierusalem
sìth-shàimh is sonas mòr:
A' mhuinntir sin le'n ionmhuinn thu
soirbhichidh iad gu leòr.
7 An taobh a stigh do d' bhallachaibh,
biodh sìth is sonas maith;
Deadh shoirbheas fòs gu robh gu bràth
a'd' lùchairt àird a stigh.
8 Air sgàth mo bhràithrean 's luchd
mo ghaoil,
dhuit guidheam sìth a ghnàth.
9 Air sgàth tigh naomh ar Tighearn
iarram do leas gu bràth. [Dia,

SALM CXXIII.

1 Mo shùile togam riutsa ta [speur,
'n còmhnuidh air nèamh nan
2 Feuch, mar tha sùil nan seirbhis-
air làimh am maighstir féin, [each
'S mar shùile banoglaich air làimh
a ban-tighearn faraon,
Feithidh ar sùil air Dia, gus 'n dean
e tròcair oirnn gu caoin.
3 Dean tròcair oirnn, Iehobhah Dhia,
dean tròcair oirnn gu luath;
Oir tha sinn air ar lìonadh làn
do tharcuis is do fhuath.
4 Le fanoid luchd na seasgaireachd,
lìonadh ar n-anam bochd;
'S le spìd na muinntir ud a ta
làn àrdain is an-iochd.

SALM CXXIV.

1 NIS abradh Israel gu fìor,
mur biodh Iehobhah leinn:
2 Mur biodh Iehobhah as ar leth,
tràth dh'éirich daoine ruinn;
3 'N sin dheantadh leo ar slugadh beò,
'n tràth las an corraich ruinn.
4 Is ruitheadh tharuinn tuilte bras,
sruth làidir thar ar ceann.
5 'N sin rachadh thar ar n-anam bochd,
na tuiltean àrd' gu lèir.
6 Moladh do Dhia, nach d' thug e sinn
mar chreich d'am fiaclaibh geur'.

7 Mar eun á lìon an eunadair,
ar n-anam truagh chaidh as :
Bhriseadh an lìon is sgaoileadh e,
is shaoradh sinn gu cas.
8 Ar còmhnadh ta 's ar cuideachadh
an ainm Iehobhah thréin :
An neach a rinn an talamh fòs,
's a chruthaich nèamh nan speur.

SALM CXXV.

1 THA'N dream ni dòchas ann an Dia
mar shliabh Shioin a ghnàth,
Nach feudar fòs a charuchadh,
ach mhaireas ann gu bràth.
2 Ceart mar a ta na beannta tric
timchioll Ierusaleim,
Tha Dia mar sin, o nis gu sìor,
timchioll a phobuill féin.
3 Oir slat luchd-uilc cha ghabh i tàmh
air chrann nan daoine còir ;
Eagal gu'n sìn na fìreanaich
an làmh gu peacadh mòr.
4 An aitim ud tha maith, a Dhé,
do mhaitheas pàirtich leò ;
Is leis an dream tha tréibhdhireach
's 'nan cridhe ta gun ghò.
5 Ach iadsan uile théid a thaobh
d'an slighibh claon le chéil',
Iomainidh Dia le luchd an uilc,
'S bidh sìth air Israel.

SALM CXXVI.

1 'N TRATH thug Iehobhah air a h-ais
bruid Shioin, b' ionnan sinn
Is daoine chunnaic aisling mhòr,
's a mhosgail as an suain.
2 Lìonadh ar beul le gàir an sin,
's ar teangadh fòs le ceòl ;
Am measg nan cinneach thubhairt [iad,
Rinn Dia dhoibh bearta mòr'.
3 Rinn Dia mòr-bhearta air ar son,
chuir oirnne gairdeachas.
4 Iehobhah, pill ar bruid a rìs,
mar shruth san àirde deas.
5 Iadsan a chuir gu deurach sìol,
gu subhach ni iad buain.
6 An neach gu cur a théid a mach
le sìol ro-phriseil caoin,
Air bhith dha gul gu muladach,
'g a iomchar sud gu fonn,
Le h-aiteas pillidh e gu dearbh,
a' giùlan sguaba trom'.

SALM CXXVII.

1 MUR tog Iehobhah féin an tigh,
luchd-togail tha iad faoin ;
Mur gléidh Iehobhah 'm baile fòs,
luchd-faire chaill an saoth'r.
2 Dhuibh 's dìomhain bhi ri moch-cirigh,
san oidhch' ri caithris bhuain,
Bhi 'g itheadh arain bròin ; mar sin
d'a sheircin bheir e suain.
3 'Se Dia bheir toradh bronn mar dhuais ;
mar oighreachd bheir e clann.
4 Bidh mic na h-òig' mar shaighdibh geur',
'n làimh ghaisgich thréin gach àm.
5 Is sona 'm fear 'gam bi dhiubh sud
a ghlac 's a dhorlach làn ;
Gun rughadh labhraidh iad sa' gheat
r' an naimhdibh olc gu dàn.

SALM CXXVIII.

1 'S BEANNAICHT' gach aon neach ai[am bhe
eagal Iehobhah mhòir ;
Is ann an slighibh fiorghlan Dé
stiùireas a cheum air chòir.
2 Oir toradh gnìomh do làmha féin,
ithidh tu e gu h-ait :
Beannaichear thu gu mòr mar sin,
's bidh sonas ort gu pailt.
3 Mar fhionain tharbhaich bidh d[o] bhean
'n taobh stigh do t'fhàrdaich féin ;
Do chlann mar òg chroinn-olaidh ùi[r]
timchioll do bhùird gu lèir.
4 Feuch, 's amhluidh sin a bheann[aichea]
an neach d'an eagal Dia.
5 A Sion gheibh thu beannachadh,
is sonas pailt o'n Triath ;
Is chi thu maith Ierusaleim
rè fad do làith' gu léir.
6 Seadh, clann do chloinne chi th[u fòs]
is sìth air Israel.

SALM CXXIX.

1 BU tric a chràidh iad mi o m' òig'
deir Israel gu truagh :
2 O m' òige chràidh iad mi gu tric,
gidheadh cha d' thug iad buaidh.
3 'N luchd-treabhaidh threabh iad a[ir]
mo dhruim ;
tharruing iad claisean fad.
4 Ach 's ceart Iehobhah, 's bhrisead[h le]
cordan nan daoi gu grad.
5 Air naimhdibh Shioin gu robh nài[re]
's rachadh air cùl gu luath :
6 Mar fheur air mullach tighe ta,
a shearg mu'n d'fhàs e suas :
7 Ni leis nach lìonar glac an fhir
a bhios gu tric a' buain ;
Is leis nach lìonar sgiath an ti,
a bhios ri ceangal sguab.
8 Ni mò their luchd an rathaid riu,
Gu robh oirbh beannachd Dhé ;
Tha sinne fòs 'gar beannachadh,
an ainm Iehobhah thréin.

SALM CXXX.

1 O'N doimhne, O Iehobhah Dhé,
do ghlaodh mi riutsa suas.
2 Dhia, eisd ri m' ghuth gu furacha[ir]
's ri m'urnuigh crom do chluas.
3 Ma chomhraichear leat aingid[each]
a Dhé, cò sheasas riut ?
4 Ach agad-sa ta iochd : a chum
gu'n striochdt' a'd' eagal dhuit,
5 Ri Dia tha mise feitheamh, fòs
tha m'anam feitheamh ris ;
Is ann a bhriathar fìrinneach
mo dhòchas cuiridh mis'
6 Tha m'anam bochd ni 's furacha[ir]
a' feitheamh Dhé a ghnàth'
Na bhios luchd faire maidne fòs
ri sgarachdainn nan tràth :
Ni 's furachair', a deiream fòs,
'g a fheitheamh-san gun ghò,
Na bhios luchd-faire anns an oidhc[he]
ri teachd a steach do'n lò.
7 Biodh dòchas Israeil an Dia ;
oir tha a thròcair mòr :
'S ann aig an Tighearna gu beachd,
tha fuasgladh pailt gu leòr.
8 Is bheir e féin gun choisd air bith
d'a phobull Israel.

an-shaorsadh agus fuasgladh glan
o'n aingidheachd gu léir.

SALM CXXXI.

Mo chridhe cha 'n'eil àrdanach,
no fòs mo shùil, a Dhé;
ior ghluais mi ann an cùisibh mòr',
a's àirde na mi féin. [o'n chìch,
Gu dearbh, mar naoidhean chaidh
chum mi mi féin a'm' thosd:
[ar naoidhean chaidh o chìch a
mhàth'r,
is amhluidh m'anam bochd.

Biodh dòchas maith aig Israel
an Dia Iehobhah treun,
'n aimsir so a nis a t'ann,
's air feadh gach linn an céin.

SALM CXXXII.

Air Daibhidh dean-sa cuimhne, Dhé,
's air uile àmhghar geur:
Mar thug e mionn' do Dhia, is bòid
do Dhia ud Iacoib treun.
Do m'thigh cha téid mi féin a steach,
no air mo leabaidh suas:
Do m' shùilibh codal fòs cha leig,
no do mo rosgaibh suain;

Gu ruig an uair am faigh mi àit
do Dhia Iehobhah treun,
ionad-còmhnuidh bunaiteach
do Dhia ud Iacoib féin.
Feuch, ann an crìochaibh Ephrata,
do chuala sinn an sgeul;
ir machairibh nan coilltean dlùth,
fhuair sinn e mar an ceudn'.

Aig stol a choise sleuchdaidh sinn,
an àros Dhé nam feart.
Eirich, a Dhé, gu t'ionad tàimh;
thu féin is àirc do neirt.
Sgeudaicht' gu robh do shagairt-sa
a ghnàth le h-ionracas;
deanadh do luchd-muinntir naomh.
gun tàmh ùr-ghairdeachas.

Air sgàth do sheirbhiseach, ro-
chaomh,
Daibhidh do'n d'thug thu buaidh,
ghaidh an ti a dh' ungadh leat,
na cuir air ais gu truagh.
Do Dhaibhidh mhionnaich Dia gu
's cha phill e uaith' am feasd, [fior;
'd' chaithir-rioghail cuiridh mi
t'iarmad 's do shliochd gun cheisd.

Ma ni do chlann mo choimhcheang-
a choimhead, is mo reachd, [al
n teist a ni mi theagasg dhoibh,
ma chumar leo gu ceart:
n sliochd-san suidhidh mar an ceudn'
a'd' chaithir righ, gu bràth.
Oir mhiannaich agus ròghnaich Dia
Sion mar ionad tàimh;

'S i so mo thàmh 's mo shuaimhneas
gu suthain is gu sìor: [fòs,
n so ni mise fàrdach dhomh,
oir 's i mo mhiann gu fior.
Mor-bheannaicheam a stòr gu pailt;
diolam a bochd le lòn.
Le slàint' a sagairt eudaicheam;
's a naoimh ni iolach mhòr.

Bheir mi an sin gu h-ùrar glas
air adhairc Dhaibhidh fàs;
lòchran dh' orduich mi do 'n ti
a dh'ungadh leam tre ghràs.

18 Cuairtichidh mi a naimhde-san
le nàir' is rughadh gruaidh':
Ach air-san bidh a choron féin
a' fàs le h-iomadh buaidh.

SALM CXXXIII.

1 O feuch, cia meud am maith a nis
cia meud an tlachd faraon,
Bràithrean a bhi 'nan còmhnuidh
an sìth 's an ceangal caoin. [ghnàth
2 Mar oladh phrìseil air a' cheann,
ruith air an fheusaig sìos,
Air feusaig Aaroin, agus shruth
gu iomall 'eudaich rìs.
3 Mar dhealt air Hermon, 's mar an
air sléibhtibh Shioin shuas: [drùchd
'N sin dh'orduich Dia am beannach-
a' bheatha shiorruidh bhuan. [adh

SALM CXXXIV.

1 Oglacha Iehobhah mhòir,
beannaichibh Dia a chaoidh;
Sibhse le 'n gnàth bhi 'n àros Dé
'nur seasamh feadh na h-oidhch'.
2 'Na theampull togaibh suas 'ur làmh,
beannaichibh Dia nam feart.
3 Beannaicheadh Dia á Sion thu,
rinn neàmh is làr le neart.

SALM CXXXV.

1 Molaibhse Dia, àrd-mholaibh fòs
deadh ainm Iehobhah thréin,
Is thugaibh cliù is moladh dha,
òglacha Dhé gu léir.
2 O sibhse ta 'nur seasamh fòs
an tigh Iehobhah mhòir,
An cùirtibh àluinn tigh' ar Dia,
molaibh e mar is còir.
3 Molaibh an Tighearna, do bhrìgh
gu bheil e maith gach ré:
D'a ainm-san seinnibh moladh ait,
oir 's ni ro-thlachdmhor e.
4 Oir Iacob fòs do ròghnaich Dia
'na thròcair mhòir dha féin:
Dha féin mar ionmhas is mar sheilbh,
do thagh e Israel.
5 Oir 's fios'ach mi 's is deimhin leam
gu bheil Iehobhah mòr,
Gu bheil ar Tighearna faraon
os ceann gach dia an glòir.
6 Gach ni air bith bu mhiannach leis,
rinn Dia an nèamh nan speur,
'S air talamh, 's anns na cuantaibh
mòr',
's na doimhneachdaibh gu léir.
7 Bheir esan air a' cheò dol suas
o chrìch a' chruinne-ché;
Is uisge ni le dealanaich;
gaoth as a stòir bheir e.
8 Gach ceud-ghin anns an Eiphit bha,
do bhuaileadh leis gu trom;
Do dhuine 's ainmhidh anns gach àit
ag imeachd bha air fonn.
9 O Eiphit! chuir e comhara,
is mìorbhuile le chéil',
A'd' bhuilsgean-sa; 's air Pharaoh fòs
's air òglachaibh gu léir.
10 Na cinnich lionmhor chlaoidheadh
leis
mharbh rìghrean cumhachdach.
11 Do mharbhadh Og righ Bhàsain leis,
Sihon nan Amorach:
Gach uile rìoghachd mar an ceudn
cia h-iomadh bha iad ann,

Lom-sgriosadh agus mhilleadh leis,
d'an robh an tìr Chanaain:
12 Am fonn 's am fearann sud air fad,
mar oighreachd thiodhlaic e;
Mar oighreachd do chloinn Israeil,
a phobuil dìleas féin.

13 Tha t'ainm, a Thighearna nam feart,
buan-mhaireannach a ghnàth;
Tha t'iomradh buan air chuimhne,
o linn gu linn gu bràth. [Dhé,
14 Oir air a phobull féin ni Dia
ceart bhreitheanas gu beachd;
Is gabhaidh esan aithreachas
m'a òglachaibh le iochd.

15 Iodhoil nan cinneach tha do'n òr,
's do'n airgiod ghlas faraon;
Is cha 'n'eil annt' ach dìomhanas
rinneadh le làmhaibh dhaoin'.
16 Tha beul ac', is gun chòmhradh ann;
is sùilean, leis nach léir.
17 Tha cluasan ac', 's cha chluinn iad
gun anail fòs 'nam beul. [leo;
18 A'mhuinntir tha 'gan deanamh sud,
ro-chosmhuil iad riu fèin;
'S amhluidh gach neach ta annta fòs
ag earbsa mar an ceudn'.
19 O beannaichibh Iehobhah mòr,
a theaghlach Israeil;
'S a theaghlach Aaroin, beannaichibh
an Tighearna le chéil'.

20 O theaghlach Lebhi, beannaichibh,
is thugaibh cliu do Dhia:
Sibhse d'an eagal Dia faraon,
mòr-bheannaichibh an Triath.
21 A Sion beannaicht' gu robh Dia,
'g am bheil a chòmhnuidh bhuan
An caithir naoimh Ierusaleim.
Molaibhse Dia gach uair.

SALM CXXXVI.

1 O Thugaibh buidheachas do Dhia,
do bhrìgh gur sàr-mhaith e;
Air son gu mair a thròcair chaomh,
gu siorruidh feadh gach ré.
2 Thugaibh do Dhia nan uile dhia
mòr bhuidheachas le chéil';
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

3 Thugaibh do Thriath nan uile
mòr bhuidheachas gu léir; [thriath
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
4 Do'n Ti 'na aonar fòs a rinn
mòr mhiorbhuile gu treun;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

5 Do'n Ti le gliocas iongantach
a chruthaich nèamh nan speur;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
6 Do'n Ti a shin air uachdar tuinn
an talamh trom gu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

7 Do'n Ti a rinn na soluis mhòr'
ta soillseachadh nan speur;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
8 A' ghrian gu h-uachdranachd san là,
chum dhuinne gu'm bu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
9 A' ghealach is na reulta glan'
a' riaghladh oidhch' le chéil';
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré. [Eiph'
10 Do'n Ti rinn bualadh trom sa
air ceud-ghin dhaoin' is spréidh;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

11 Thug as am builsgean-san a mach
a phobull Israel;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
12 Le neart a ghairdein sìnte mach,
's le làimh a ta ro-threun;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
13 Do'n Ti a sgoilt an fhairge ruadh,
'na roinnibh as a chéil';
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
14 Is troimh a meadhon stiùradh lei
gu tèaruint' Israel;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

15 San fhairge ruaidh ghlan-sgriosad
Pharaoh 's a shluagh gu léir; [lei
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
16 Do'n Ti sin tre an fhàsach mhòr
a stiùir a mhuinntir féin;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

17 Dhasan a bhuail 's a lot gu trom
na rìghrean làidir treun';
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
18 Is rìghrean mòr is iomraiteach,
mharbh e le 'ghairdean féin;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
19 Seadh Sihon rìgh nan Amorach,
bha naimhdeil guineach geur;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré:
20 Is Og air Basan bha 'na rìgh,
do mharbh is chasgair e;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
21 Is thug e fòs mar oighreachd bhua
am fearann-san gu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
22 An oighreachd thug do Israel,
'òglach ro dhìleas féin;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
23 Neach, air bhi dhuinn ro-ìosal truagh,
a chuimhnich oirnn 'nar feum;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
24 Gu tèaruint' bhuin e sinn a mach
o neart ar naimhde treun';
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

25 Tha tabhairt beatha do gach feò
is lòin do'n uile chré;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

26 O thugaibh moladh agus cliu
do Dhia nan nèamh 's nan speur;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

SALM CXXXVII.

1 Aig sruthaibh coimheach Bhabiloin,
A shuidh sinn gu brònach bochd;
An sin air Sion chuimhnich sinn,
is ghuileadh leinn gu goirt.
2 Air gheugaibh seilich chrochadh
ar clàrsaichean an sin. [leinn
3 Oir iadsan a rinn braighde dhinn
dh'iarr òran oirnn is gean:

Seadh iadsan le'n do chreachadh sinn
dh'iarr luathghair oirnn is ceòl;
Seinnibh do laoidhibh Shioin duinn,
(ars' iadsan) mar bu nòs.
4 'N tìr choigrich cia mar dh'fheudar
òran Iehobhah sheinn? [leinn
5 Mur cuimhn'cheam thu, Ierusalem,
ri m' dheis nior lean a seirm.

6 Mo theangadh leanadh teann ri m'
mur cuimhnichear thu leam; [ghial,
Mur fearr leam na m'uil' aoibhneas àrd
caithir Ierusaleim.
7 Clann Edoim cuimhnich thusa, Dhé,
oir thubhairt iad le tàir,
An làithibh truagh' Ierusaleim,
leag, leag i, sìos gu làr.

8 O nighean uaibhreach Bhabiloin,
a dh'fhàsaichear gu léir:
Is sona dha, mar rinn thu oirnn,
a dhìolas dhuit d'a réir.
9 Is sona dha-san ghlacas fòs
do mhaoth-chlann bheag is thruagh,
'S a phronnas iad gun acarachd,
ri clachaibh daingean cruaidh'.

SALM CXXXVIII.

1 Le m'uile chridh' àrd-mholam thu,
Le àrd-mholam thu gu caomh
'N làthair nan dia. Is sleuchdam
dhuit,
2 m'aghaidh ri d'theampull naomh,
Is molam t'ainm, bhrìgh t'fhìrinn
cheirt,
's do chaoimhneis ghràdhaich féin:
Oir t'fhocal fiorghlan dh'àrdaich thu,
os ceann t'uil' ainm' gu léir.

3 San là a ghlaodh mi riut, a Dhé,
fhreagair thu mi gu luath;
Is thug thu spionnadh dhomh gu leòr,
le treòir, a'm' anam truagh.
4 Bheir rìghre mòr' na cruinne dhuit,
àrd-mholadh binn gu léir,
An uair an cluinnear leo, a Dhia,
deadh bhriathra glan do bhéil.

5 An slighibh fòs Iehobhah mhòir,
seinnidh iad ceòl gu h-ait;
Air son gur urramach, 's gur àrd
glòir àluinn Dhé nam feart.
6 Ge h-àrd Iehobhah, seallaidh e
air daoinibh umhal còir;
Ach 's léir dha'n dream ud, fad o làimh,
tha làn do'n àrdan mhòr.

7 Ged ghluaisinn ann am builsgean fòs
na trioblaid mòir' do m' chlaoidh,
ta mi fiosrach dòchasach
gu beothaich thusa mi:
An aghaidh corruich mhòir' mo nàmh
do làmh-sa sìnear leat;
Is ni do dheas làmh ann am fheum
mo theasairginn le neart.
8 Gach ni air bith a bhuineas domh
coimhlionaidh Dia gu treun;
Is buan do ghràs, a Dhia, gu bràth;
oibre do làmh na tréig

SALM CXXXIX.

1 Do rannsuich thu 's is aithne dhuit
mise, Iehobhah thréin:
2 Mo shuidh', is m' éirigh 's aithne
dhuit;
's léir dhuit mo smuain an céin.
3 Mo cheuma is mo luidhe sìos;
do chuairtich thu gu dlùth;
Is air mo shlighibh féin gu léir,
's geur fhiosrach eòlach thu.
4 Feuch cha 'n 'eil focal mòr no beag
no cainnt air bith a'm' bheul,
Mu'n labhram sud, a Dhia nam feart
nach aithne dhuit gu léir.
5 Do chuairtich thu mi air gach taobh
romham faraon 's am dhéigh:
Do làmh ta neartmhor cumhachdach
leag thusa orm, a Dhé.
6 Tha 'n t-eòlas so ro iongantach,
is ormsa tha e cruaidh;
Cha ruig mi air, or tha e àrd
r' a thuigsinn is r'a luaidh.
7 Cia 'n t-àit air bith am feud mi dol
o d' spiorad glic, a Dhé?
O d' ghnùis ta uile-léirsinneach
cia 'n taobh a theicheas mi?
8 Nan rachainn suas air nèamh nan
a ta thu féin an sud; [speur,
Nan luidhinn ann an ifrinn shìos,
tha thu san ionad ud.
9 Air bharraibh sgiath na maidne fòs
nan siùbhlainn fad o làimh,
Gu h-iomallaibh na fairge mòir'
chum còmhnuidh agus tàimh;
10 Stiùraidh tu mi an sin, a Dhé,
le d' làimh ta treun an neart;
Is nithear leat mo chumail fòs
le d' dheas làimh mhòir gu beachd.
11 Nan abrainn, gu dean dorchadas
gu deimhin m'fholach uait;
Bidh 'n oidhche féin mar sholus glan
ag iadhadh orm mu'n cuairt.
12 Cha'n fholuich uaitse dorchadas,
's co-shoilleir oidhch' is là;
'S ceart-ionnan duits' an duibhre
is solus glan nan tràth. [dorch,
13 Oir feuch ghabh thusa sealbh gu
air m'airnibh is mi maoth; [moch
'S ann leat a rinneadh m'fholach fòs
am broinn mo mhàthar chaoimh.

14 Ard-mholam thu, oir 's uamhasach
's is mìorbhuileach mo dhealbh:
Tha t'oibre iongantach; 's is léir
do m'anam sin gu dearbh.
15 Trath rinneadh mi an dìomhair
's a dhealbhadh mi gu ceart, [eachd,
An àitibh iochdrach talmhainn shìos;
bu léir dhuit brìgh mo neirt.
16 Mo cheud-fhàs an-abuich gun
do d' shùilibh-sa bu léir; [dreach,
Mo bhuill gu h-iomlan chuireadh sìos
sgrìobht' ann ad leabhar féin

Gidheadh ri aimsir is ri ùin,
do dhealbhadh iad san àm;
Air bhi dhoibh roimhe sin gun dreach
's nach robh a h-aon diubh ann.
17 'S ro-phrìseil uime sin, a Dhé,
do smuaintean uile leam:
'S ro-lìonmhor mòr r'an àireamh iad,
's r'an cur air cunntas cheann.
18 Ri 'n aireamh 's mòr gur lìonmhoir'
na gaineamh mhìn na tràigh': [iad
Air mosgladh as mo chodal domh,
taim maille riut a ghnàth.
19 Marbhar an t-aingidh leat gu
O Thighearna ro-thréin: [beachd,
A nis, O dhaoine fuileachdach,
imichibh uam an céin.
20 Oir labhair iad a'd' aghaidh, Dhé,
le aing'eachd eusaontais;
Is thug do naimhde mi-runach
t'ainm naomh an dìomhanas.
21 Nach 'eil mi tabhairt fuath, a Dhia,
do'n dream thug dhuit-sa fuath?
Nach 'eil mi gabhail gràin do'n dream
a'd'aghaidh dh'éirich suas?
22 Fuath iomlan thug mi dhoibh gu
beachd:
mar naimhdibh nim' am meas.
23 Rannsaich mi, Dhé, mo chridhe faic;
mo smuainte feuch, dearbh mis'.
24 Feuch agus amhairc féin am bheil
sligh' aingidh olc a'm' chlé;
Is anns an t-slighe shiorruidh chòir
gu dìreach treòraich mi.

SALM CXL.

1 O'n droch-dhuin' saor is teasairg mi,
O Dhia Iehobhah naoimh:
O'n fhear a ta ri fòireigneadh
dean dìdean dhomh gu caomh.
2 'Nan cridh' tha iad a' smuaineach-
air aimhleas mòr gach là; [adh
Chum cath' is comhraig chruaidh tha
air cruinneachadh a ghnàth. [iad
3 Mar theangaidh nathrach, rinneadh
an teangadh sgaiteach geur: [leo
A ta nimh mhillteach nathrach fòs
am folach ann am beul.
4 O làimh nan daoi, gléidh mise, Dhé;
's o luchd an fhòirneirt, dìon;
Mo cheuman thilgeadh bun os ceann,
'se sud an rùn 's am miann.
5 Dh'fholuich na h-uaibhrich ribe
is corda fòs gu m' sgrios; [dhomh,
Ri taobh a' bhealaich sgaoil iad lìon,
is leag iad ceap gun fhios.
6 Ri Dia Iehobhah thubhairt mi,
's tu féin gu beachd mo Dhia;
Eisd ri guth m' athchuinge a nis,
O Thighearn is a Thriath.
7 Is tu a's spionnadh slàinte dhomh,
Iehobhah Dhia nam flath;
Cuir dìon is folach air mo cheann
an aimsir teinn is cath'.
8 Na deònuich miann an aingidh uilc,
O Thighearna nam feart;
Ais-innleachd fòs na soirbhich leis,
mu'n dean iad uaill 'nan neart.
9 Ach cinn an dream a chuairtich mi
gach taobh le tuaileas bhreug,
Gu robh iad air am folach fòs
le aimhleas mòr am béil.
10 Orra gu'n tuiteadh eibhle loisgt'
tilg iad san teine beò:
An slochdaibh domhain sìos, a chum
nach éirich iad ni 's mò.
11 Na daingnichear air talamh fòs
fear-labhairt uilc a chaoidh:
Biodh olc a' sealg fir-fòireignidh,
g'a leagadh is g'a chlaoidh.
12 Is aithne dhomh-sa gu dean Dia
do'n dream ta 'n àmhghar goirt,
An cùis a sheasamh dhoibh gu treun,
is còir nan daoine bochd.
13 Do bheir na fìreana gu dearbh
do t'ainm-sa moladh mòr;
Bidh còmhnuidh bhuan a' d'fhianuis
a Dhé, aig daoine còir. [féin,

SALM CXLI.

1 O Dhia, a ta mi 'g éigheach riut,
dean deifir thugam féin;
Is tabhair éisdeachd fòs do m' ghuth,
tràth ghlaodham riut a'm' fheum.
2 Mar bholtrach tùis a'd' làthair suas,
mar sin biodh m'urnuigh riut;
Is togail suas mo làmh, gu robh
mar 'n ìobairt fheasgair dhuit.
3 Cuir faire air mo bheul, a Dhia;
dorus mo bhéil-sa gléidh.
4 Gu droch-bheirt, no gu olc air bith
na aom mo chridh', a Dhé:
Eagal le luchd na h-aingidheachd,
gu'n cuirinn olc an gnìomh,
Ge milis blasd' an sògh 's an gleus,
cha'n ith mi féin maoin diubh.
5 Buaileadh am fìrean mi le smachd,
gabhaidh mi sin gu caomh:
Gabhaidh mi uaith an t-achmhasan,
mar oladh phrìseil mhaoth;
Cha bhris am bualadh ud mo cheann,
oir fòs théid m'urnuigh suas,
Tràth bhios an aitim ud gu truagh
'nan àmhghar cruaidh an sàs.
6 Tràth thilgear sìos air clachaibh
am breitheamhna gu léir; [cruaidh
'N sin cluinnidh iad, oir 's milis binn,
-deadh bhriathra grinn mo bhéil.
7 Ar cnàmhan fòs aig beul na h-uaigh
do sgaoileadh leò le táir;
Mar ghearrar is mar sgoiltear fiodh
'na spealtaibh air an làr.
8 Ach tha mo shùilean riutsa suas,
Iehobhah Dhia nam feart:
Na fàg-sa m'anam bochd gun treòir,
's tu féin mo dhòigh 's mo neart.
9 O teasairg mi o'n rib', a Dhé,
a leag iad chum mo sgrios;
'S o lìontaibh luchd na h-aingidheach
a dh'fholuich iad gun fhios.
10 Ach tuiteadh luchd na h-aingidh
'nan lìontaibh rinneadh leo, [each
Am feadh bhios mise gabhail thart',
's a' teàrnadh asta beò.

SALM CXLII.

1 Ghlaodh mi ri Dia le m' ghuth; i
fòs
le m' ghuth rinn m'urnuigh ris.
2 Mo chaoidh 'na fhianuis dhòirt m
mach,
's mo thrioblaid dh'fhoillsich mis'.
3 Tràth bha mo spiorad bàite stigh,
'n sin b'aithne dhuit mo cheum

Sa' bhealach san do shiubhail mi,
gun fhios do leag iad lìon.
4 Dh'amhairc mi air mo dheis, is dh'fheuch,
's cha robh fear m'eòlais ann ;
No neach do m'anam bheireadh spéis ;
thréig cabhair mi san àm.
5 O Thighearna, do ghlaodh mi riut,
is thubhairt mi gun ghò,
Gur tu a's tèarmunn dìleas domh,
's mo chuid an tìr nam beò.
6 Chionn gu 'n do chlaoidheadh mi gu
éisd ri mo ghlaodh san àm ;[truagh,
Is saor mi o luchd m'fhòirneirt mhòir,
oir 's treise leo na leam.
7 A prìosan m'anam buin a mach,
t'ainm-sa gu molar leam :
Is iadhaidh umam fìreana,
oir ni thu pailteas rium.

SALM CXLIII.

1 Ri m'urnuigh éisd, is aom do chluas
ri m'athchuinge, a Dhé ;
A' d'fhìrinn, is a'd' cheartas àrd,
gu gràsmhor freagair mi.
2 Na tionnsgain ann am breitheanas
le t'òglach dìleas féin :
Oir 's dearbh nach saorar duine beò
a' d'fhianuis ann am binn.
3 Oir lean an nàmhaid eucorach
le tòir ghéir m'anam bochd,
Mo bheatha thilg e sìos le tàir,
leag ris an làr gun iochd :
Is chuir e mi an dorchadas
chum còmhnuidh ann gu truagh ;
Is ionnan mi 's an dream gu dearbh
bhiodh fada marbh san uaigh.
4 Is uime sin tha m'anam bàit'
gu cràiteach ann am chom :
Mo chridh' a'm' chliabh gu muladach,
air fàs gu tuirseach trom.
5 Na làith' o chian do chuimhnich mi,
taim cnuasachadh gun tàmh
T' oibre gu léir ; 's a' smuaineachadh
air gnìomharaibh do làmh.
6 Mo làmhan shìn mi riutsa suas ;
an geall tha m anam ort,
Amhluidh mar bhitheas fearann
air tiormachadh le tart. [cruaidh
7 Eisd rium, a Thighearna, gu grad ;
chaidh as do m'anam bochd :
Do ghnùis na ceil, chum nach bi mi
mar dhream théid sìos do'n t-slochd.
8 Thoir orm gu'n cluinnear leam, gu moch,
guth binn do chaoimhneis-ghràidh ;
Oir annad chuir mi féin gu mòr
mo dhòchas is mo dhòigh :
Am bealach fòs an gluaisear leam,
thoir orm gu'n aithnich mi :
Oir riutsa tha mi togail suas
mo spioraid thruaigh, a Dhé.
9 O m' naimhdibh guineach teasairg
O Thighearn is a Rìgh : [mi,
A d'ionnsuidh theich mi fòs, a chum
gu foluicht' leatsa mi. [dhomh,
10 Do thoil a dheanamh teagaisg
oir 's tu mo Dhia gu beachd :
'S maith do spiorad ; treòruich mi
gu tìr na fìreantachd.
11 Sgàth t'ainme beothaich mi gu
a Dhé Iehobhah mhòir : [treun.
Sgàth 't fhìreantachd, saor m'anam
o thrioblaid ghoirt 's o leòn. [bochd
12 Cuir as do m' naimhdibh tre do
is sgrios iad sin gu léir [ghràs,
A ta cur m'anam' thruaigh fo leòn ;
oir 's mise t'òglach féin.

SALM CXLIV.

1 Beannaicht' gu robh Iehobhah treun,
mo charraig e 's mo threòir ;
Mo làmh a theagaisgeas gu cath,
's gu comhrag mhaith mo mheòir :
2 Mo mhaith, mo dhìon, 's mo bhaideal àrd,
mo shlànuighear, 's mo sgiath ;
'Se cheannsaicheas mo dhaoine fo'm
mo mhuinghinn is e Dia.
3 Dhia, ciod e 'n duine, gu bheil thu
a' gabhail eòlais air ?
No ciod e mac an duine fòs
gu'n d'thug thu e fa'near ?
4 An duine, 's cosmhuil e gu fìor
ri dìomhanas gun stà ;
'S a làith' mar sgàil, 's mar fhaileas fòs
a' gabhail seach a ta.
5 O lùb, a Dhia, do fhlaitheis àrd',
thig féin gun dàil a nuas :
Bean ris na sléibhtibh mòr' le d neart
is uath' théid deatach suas.
6 Cuir uait a mach do dhealanach,
is sgaoil iad sud air fad :
Is tilg a mach do shaighde geur',
is claoidhear iad gu grad.
7 Sìn uait do làmh á t'ionad àrd,
saor mi, is fuasgail orm,
O uisgibh làidir iomarcach,
's o làimh nan coigreach borb'.
8 Iadsan 'g am bheil am béil a' teachd
air dìomhanas gach lò :
An deas làmh sud, is deas làmh i
làn iogain agus gò.
9 Dhuit seinneam òran nuadh, a Dhé,
's ann air an t-saltair ghrinn ;
Air inneal-ciùil nan teuda deich,
dhuit seinneam moladh binn.
10 'Se Dia a bheir do rìghribh mòr'
slàint' agus buaidh gu treun,
'Se shaoras Daibhidh 'òglach caomh
o'n chlaidheamh mhillteach gheur.
11 Saor mi, is fuasgail orm o làimh
nan coimheach, 'g am bheil beul
Làn dìomhanais : 's an deas làmh fòs
'na deas làimh foill' is brèig'.
12 A chum gu'm biodh ar mic a' fàs
mar ùr-chrann suas 'nan òig' :
'S ar nigheana mar chlachaibh snaidht'
an oisinn lùchairt mhòir.
13 Ar saibhlean làn do'n uile stor ;
ar treudan fòs a' breith
Nam mìltean, seadh deich mìltean
'nar machairibh gach leth. [fòs
14 Ar daimh gu h-obair làidir calm,
gun bhriseadh mach no steach ;
A chum 'nar sràidibh fòs nach biodh
guth caoidh' gu gearanach.
15 'S beannaicht' am pobull sin a ta
san inbhe so gu beachd ;
'S beannaicht' am pobull fòs, d'an Dia,
Iehobhah Triath nam feart.

SALM CXLV.

1 ARDUICHEAM thu, mo Dhia 's mo Righ
t'ainm beannaicheam gu bràth.
2 Do t'ainm am feasd bheir mise cliu;
àrduicheam thu gach là.
3 Tha Dia Iehobhah mòr gu dearbh;
ion-mholta Dia gu mòr:
Cha'n fheudar meud a mhòrachd-san
a rannsachadh gu leòr.

4 Molaidh gach àl do ghnìomhara
do'n àl a thig 'nan dèigh;
Is t'oibre cumhachdach ro mhòr
sior-chuirear leò an céill.
5 Urram do mhòrachd ghlòrmhoir féin
cuiridh mi'n céill gu beachd;
Air t'oibribh iongantach gu léir.
labhram, a Dhé nam feart.
6 Labhraidh daoin' eile fòs air neart
do bhearta uamhasach:
Is mise foillsicheam gu mòr
do mhòrachd iongantach.
7 Is cuirear leo an céill gu pailt
iomradh do mhaitheis mhòir;
Do cheartas glan, is t'ionracas
molaidh gu binn le ceòl.

8 Tha'n Tighearna ro-ghràsmhor
is làn do thruacantachd; [caoin,
A ta e mall chum feirg', is fòs
pailt ann an tròcaireachd.
9 Is maith Iehobhah do gach dùil;
tha 'thròcair chaomh gu beachd
Os ceann gach obair agus gnìomh
a rinneadh leis le neart.

10 Dhia, molaidh t'oibre thu air fad;
le d' naomhaibh molar thu:
11 Air glòir do rìoghachd labhraidh iad;
innsidh do neart le cliu.
12 A chum a bhearta cumhachdach
gu'n tuigeadh clann nan daoin';
Gu bheil a rìoghachd làn do ghlòir,
is mòralachd faraon.

13 Do rìoghachd féin, is rìoghachd i
ta siorruidh buan gu beachd;
Is mairidh t'uachdranachd gu bràth
air feadh gach àil ri teachd.
14 Cumaidh Iehobhah suas le neart
an dream tha tuiteam sìos;
'S an dream tha claonadh chum an làir,
togaidh e 'n àird a rìs.

15 Tha sùile fòs gach dùil' air bith
a' feitheamh ort, a Rìgh;
Is tha thu anns na tràthaibh ceart
a' tabhairt dhoibh am bidh.
16 A ta thu ann ad thoirbheartas
fosgladh do làimh' gu mòr,
Is miann gach nithe beò air bith
sàsuichear leat gu leòr.

17 Tha Dia 'na uile shlighibh ceart,
is naomh 'na uile ghnìomh.
18 'S dlùth Dia do mheud 's a ghairmseadh
ghairmeas air gu fìor. [eas air,
19 Deadh mhiann gach neach d'an
coimhlìonaidh e gu pailt; [eagal e,
Is éisdidh esan fòs r'an glaodh,
saoraidh e iad 'nan airc.

0 An dream tha tabhairt gràidh do
dhoibh ni e tèarmunn deas; [Dhia,
Ach fòs na h-aingidh olc gu léir
do ni e féin an sgrios.

21 A' luaidh air cliu Iehobhah thréin,
bithidh mo bheul gun cheisd:
'Ainm naomha beannaicheadh gach
gu siorruidh buan am feasd. [feoil,

SALM CXLVI.

1 DIA molaibh; mol, O m'anam, Dia,
2 Molaidh mi Dia ri m' bheò;
Ard-seinnidh mise cliu do m' Dhia,
ri fad mo ré 's mo lò.
3 Na earbaibh is na deanaibh bun
á prionnsaibh làidir treun';
No fòs á mac aoin duin' a t'ann,
's gun fhurtachd ann ri feum.

4 Tha 'anail-san dol as a mach,
théid e g'a ùir air ais,
Théid as d'a smuaintibh-san gu léir,
san là sin féin gu cas.
5 'S beannaicht' an duine sin 'gam
Dia Iacoib mar a neart; [bheil
'G am bheil a dhòchas ann a Dhia,
Iehobhah Triath nam feart.

6 'Se chruthaich nèamh, is muir, is tìr,
's gach aon ni annta ta;
'S e choimhdeas fìrinn mar an ceudn
gu siorruidh is gu bràth.
7 Ri daoinibh ta fo fhòirneart mòr,
cumaidh e còir gu caoin,
Bheir biadh do'n ocrach: cuiridh Dia
na priosanaich fo sgaoil.

8 'Se Dia ta fosgladh sùil nan dall
togaidh Iehobhah mòr
An dream a ta air cromadh sìos:
is caomh leis daoine còir.
9 Dia seasaidh bantrach 's dìlleachdan
'se 's dìon do 'n choigreach ann:
Ach slighe fhiar nan daoine daoi
tilgidh e bun os ceann.

10 Bidh Dia 'na Ard-Rìgh mòr gu
do Dhia-sa, Shion naomh; [bràth,
O linn gu linn gu maireannach.
Molaibhse Dia gu caomh.

SALM CXLVII.

1 MOLAIBHSE Dia; oir 's maith bhi seinn
àrd-mholadh binn d'ar Dia,
Oir 's tlachdmhor e 's is maiseil sud,
bhi tabhairt cliu do'n Triath.
2 Suas togaidh Dia Ierusalem;
cruinnichidh e ri chéil',
An dream d'an d' rinneadh dìobaraich
do ghineal Israeil.

3 Do'n aitim 'g am bheil cridhe brùit'
bheir esan slàinte mhor:
Is ceanglaidh suas gu faicilleach
gach cneadh ta orra 's leòn,
4 Na reulta lìonmhor àirmhear leis;
g' an ainmeachadh gu léir.
5 Is mòr ar Dia, 's is mòr a neart;
gun tomhas air a chéill.

6 Togaidh Iehobhah suas gu dearbh
na daoine ciùin a rìs,
Is leagar leis na daoi le tàir,
gu làr, 'g an tilgeadh sìos.
7 Seinnibh do Dhia Iehobhah mòr,
le buidheachas gu binn:
Seinnibh d'ar Dia-ne moladh àrd
air teud na clàrsaich grinn.

8 'Se dh'fhol'cheas nèamh le neulaibh
dh'ulluicheas uisge fòs [tiugh'

Do'n talamh; 'se bheir air an fheur
bhi fàs air sléibhtibh mòr',
9 Do'n ainmhidh 's do gach beathach
bheir esan lòn gun dìth; [beò,
Is do na fithich òg' faraon
a ghlaodhas 'g iarraidh bidh.
10 An neart an eich cha bhi a dhùil,
ge mòr a lùth 's a threis;
Cha ghabh e tlachd an cosaibh fir
sheasas gu dìreach deas.
11 Tha Dia a' gabhail tlachd gu mòr
do'n dream d'an eagal e,
Chuireas an dòchas is an dòigh
'na thròcair-san gach ré.
12 Thoir moladh, O Ierusalem,
do Dhia Iehobhah mòr,
Do d' Dhia-sa tabhair moladh fior,
O Shion, mar is còir.
13 Croinn-dhruididh fòs do dhorsa mòr'
do neartaich e gu maith;
Is bheannaich e do shliochd gu léir
a'd' mheadhon féin a stigh.
14 'Se chuireas ann ad chriochaibh fòs
sìth agus sonas mòr:
'Se ni le smior a' chruithneachd ghloin
do shàsuchadh gu leòr.
15 'Se chuireas 'àithne mach air tìr,
ni 'fhocal ruith gu luath.
16 Bheir sneachd mar olainn; sgaoil-
an liath-reodh mar an luath. [idh e
17 Leac-eighe tilgidh e a mach,
mar ghreamanna nach gann;
Is anns an fhuachd a rinneadh leis,
cò dh'fheudas seasamh ann?
18 Cuiridh e 'fhocal mòr a mach,
is leaghar iad a rìs:
Air séideadh dha le gaoith an sin,
sruthaidh na tuilte sios.
19 Do Iacob tha e foillseachadh
a bhriathar fior-ghlan naomh,
A statuin is a bhreitheanais
do Israel gu caomh.
20 So maitheas nach do dheònaich e
dh'aon chinneach ta fo 'n ghréin:
A bhreitheanais cha b'aithne dhoibh.
Molaibh Iehobhah treun.

SALM CXLVIII.

1 MOLAIBHSE Dia. Ard-mholaibh fòs
Iehobhah mòr gu bràth,
O nèamh nan speur; molaibhse Dia,
's na h-ionadaibh a's àird'.
2 Uil' aingle Dhé, mòr-mholaibh e:
molaibh e, 'shluagh gu léir.
3 O ghrian 's a ghealach, molaibh e
's a reulta glan nan speur.
4 O nèamha àrd' nan uile nèamh,
is uisgeachan a ta
An còmhnuidh shuas os ceann nan
molaibhse Dia a ghnàth. [speur,
5 Thugadh iad cliu is moladh binn
do ainm Iehobhah thréin;
Oir chuir e 'àithne mach le neart,
is rinneadh iad d'a réir.
6 Do rinn e fòs an daingneachadh
a chum bhi buan a ghnàth
Is chuir e statuin orra sud
nach téid air chùl gu bràth.
7 O'n talamh fòs a ta fo nèamh
molaibh Iehobhah treun;
Uil' dhràgona ro-uamhasach,
's a dhoimhneachda gu léir.
8 Tein'-athair agus clach-shneachd
chruaidh,
an ceò theid suas, 's an sneachd;
Gaoth dhoinionnach a' coimhlionadh
a bhriathar-san gu beachd.
9 Na sléibhte farsuinn atmhor mòr',
's na tulaich fòs le chéil':
Gach craobh bheir toradh agus blàth,
's na seudair àrd' gu léir.
10 Gach beathach, ainmhidh, is gach
a shnàigeas air an làr, [dùil
'S gach eunlaith sgiathach iteagach,
ta 'g itealaich gu h-àrd.
11 Gach righ air thalamh, làidir mòr,
's gach pobull fòs air bith:
Na prionnsan is luchd breitheanais
tha thar gach tìr fa leth.
12 Na h-òig-fheara ta calma deas,
's na maighdeana le chéil';
Na seanaire ta eòlach glic,
's gach leanabh òg' gu léir.
13 Ainm Dhé àrd-mholadh iad, oir tha
'ainm-san a mhàin ro-mhòr:
Os ceann na talmhainn is nan nèamh
air àrdachadh tha 'ghlòir.
14 Adharc a shluaigh leis àrdaichear,
seadh cliu a naomh gu léir,
Sluaigh Israeil, tha dhasan dlùth.
Molaibh Iehobhah treun.

SALM CXLIX.

1 MOLAIBHSE Dia: is oran nuadh
seinnibh do Dhia gu caomh;
Seinnibh a mholadh-san gu binn,
an coimhthional nan naomh.
2 Biodh Isra'l aoibhneach ann an Dia
an Ti a chruthaich e;
Deanadh clann Shioin gairdeachas
'nan Righ air feadh gach ré.
3 Is anns an dannsadh thugadh iad
d'a ainm-san moladh binn:
A chliu le tiompan seinneadh iad,
is leis a' chlàrsaich ghrinn.
4 Oir tha Iehobhah gabhail tlachd
'na phobull dìleas féin:
Ro-sgiamhach fòs le 'shlàinte ni
na daoine sèimh gu léir.
5 Biodh air na daoinibh naomh an sin
ùr-ghairdeachas an glòir:
Is air an leabaidh seinneadh iad
do Dhia le h-iolaich mhòir.
6 Gu'n robh àrd-chliu an Tighearna
gu dligheach ann am beul:
Is ann an làimh-san fòs gu robh
claidheamh dà-naobhair geur.
7 A chum gu deant' air fineachaibh
làn-dìoghaltas gu léir:
Is mar an ceudna air na slòigh
làn-smachdachadh gu geur.
8 A chum gu'n deant' an righrean-san
a chur fo chuibhreich ghéir;
Fuidh gheimhlibh teann do'n iarunn
an uaisle mòr' gu léir. [chruaidh
9 Chum dioghaltas a chur an gnìomh,
ta sgrìobht' 'na fhocal ceart:
So cliu nam fìreanach gu léir.
Molaibhse Dia nam feart.

SALM CL.

1 MOLAIBHSE Dia. 'Na theampull
molaibhse Dia gu mòr: [naomh
An speuraibh àrd' a chumhachd fòs
molaibh e mar is còir.

2 Air son a ghnìomhara ro-threun,
molaibhse Dia 's gach àit ;
A réir a mhòrachd molaibh e,
's a ghlòir a ta ro-àrd.

3 Le guth na trompaid mar an ceudn'
molaibhse Dia gu binn :
Air clàrsaich seinnibh moladh dha,
is air an t-saltair ghrinn.
Le tiompan thugaibh moladh dha,
san dannsadh mar an ceudn'
Le organ togaibh suas a chliu,
's le inneal-ciùil nan teud.

5 Air ciombalaibh ta làbhar binn
molaibhse Dia gun tàmh :
Molaibhse Dia air ciombalaibh,
ni toirm is fuaim ro-àrd.

6 Gach uile dhùil sam bith ta beò,
'g am bheil an deò 'nan cré,
Ard-mholadh iadsan Dia gu mòr.
Molaibh Iehobhah treun.

A' CHRIOCH.

LAOIDHEAN

O NA

SGRIOPTUIRIBH NAOMHA.

LAOIDH I. Genesis i.

1 O neo-ni éireadh talamh 's nèamh,
so labhair guth an Triath:
O neo-ni dh'éirich talamh 's nèamh,
gu h-ùmhal mar a dh'iarr.
2 Shuidh air an aigein duibhre tiugh,
thuirt Dia, Biodh solus ann:
Ghrad-las an solus dealrach glan,
's an duibhre theich gu teann.

3 Do neulaibh dh'àithn e togail suas,
suas thog na neoil d'a réir;
Le'n ionmhas uisg' sgaoil iad 's gach
a' snàmh air feadh nan speur. [àit,
4 Dh'àithn e do'n uisg' a luidh air fonn'
grad-thional gu h-aon àit;
Dhian-ruith an fhairge, tonn air thonn
is feuch an talamh tràight' !

5 Le lùibhibh gorm is craobhaibh meas
chòmhdaich e 'n talamh lom;
Mu'n d' thàinig fras no drùchd o'n
speur,
's mu 'n d' éirich grian air fonn.
6 Sgeadaich e 'n sin na nèamhan àrd';
gu dealrach las a' ghrian:
A' ghealach is na reulta dhùisg,
a chuntas mhìos is bhliadhn'.

7 Do'n uisge dhealbh Iehobhah treun
gach gineal éisg sa' chuan;
Is ghairm o'n doimhne mar an ceudn'
gach eun san ealtainn shuas.
8 Gach dùile beò air thalamh ta
dhealbh thu le d' làimh, fa leth;
Do'n leòmhan bhorb 's do'n chnuimh-
eig fhaoin
thug thu maraon am bith.

9 An duine chruthaich thu fadheoidh,
a'd choslas glòrmhor féin,
Gu bhi 'na uachdran dligheach fior
os ceann gach ni fo'n ghréin.
10 T'uil' oibre 'n sin a'd' làth'r, a Dhé,
gu ciatach àluinn sheas;
Sheall thu, is thuirt gu robh gach ni
gu fìor-mhaith agus deas.

Cia glòrmhor t'oibre-sa gu léir !
cia treun thu féin an neart;
Co 'n ti nach tugadh dhuit-sa cliù !
molams' thu, Dhia nam feart !

LAOIDH II. Gen. xxviii. 20—22.

1 Dhe Bhéteil ! le d'làimh thoirbheart-
taich
's tu bheathaich t'Isra'l féin:
'S a threòraich feadh an turuis sgìth,
ar sinnseara gu léir;
2 Ar bòid 's ar n-urnuigh nis a ta
aig lath'r do chaithir ghràis;
Bi leinn, O Dhia ar n-aithriche !
's na dìobair sinn gu bràth.

3 Tre cheumaibh dorch' ar beatha 'n
O treòraich thusa sinn; [so,
'S o là gu là ar teachd-an-tìr,
's ar n-éidibh-cuirp thoir dhuinn.
4 Fo sgàil do sgéith, O dean ar dìon
gu crìch ar seachrain sgìth,
Is thoir d'ar n-an'maibh fois fadheòidh
a'd' chòmhnuidh shuas an sìth.

5 Na tiodhlaca so, Dhé nan gràs,
thoir dhuinn o d'làimh gu fial;
'S a nis, 's o so a mach gu bràth,
is tu a ghnàth ar Dia.

LAOIDH III. Iob i. 21.

1 Lomnochd mar thàinig sinn a steach
do 'n t-saoghal so air tùs,
Is amhluidh théid sinn lomnochd as,
is taisgear sinn san ùir.
2 Gach ni ri 'n canar leinn gu faoin
ar maoin 's ar stòras féin,
Is iasad goirid aoin là e,
's grad-dhìolar e gu léir.

3 'Se Dia bheir dhuinn gach comh-
fhurtachd,
no ghearras iad air falbh;
Ma thug e leis, 'se féin thug uaith:
beannaicht' gach uair biodh 'ainm !
4 Beannaicht' gu siorruidh gu robh Dia !
cha ghearain sinn ni 's mò;
Docrach no socrach biodh ar cor,
dhuits', Athair, gu robh glòir.

LAOIDH IV. Iob iii. 17—20.

1 Cia sàmhach ciùin an talla dorch
san gabh sinn uile tàmh;
An tir na dìchuimh' far nach gluais
aon fhuathas sinn no nàmh.
2 Cia tosdach sèimh an leabadh 'n
a ghabhail suain is fois; [uaigh,

Théid crìoch air dragh luchd-euceirt innt'
'S gheibh daoine sgìth innt' clos.

3 Innte cha chaoidh am prìosanach
ni 's mò mar fhuair e chlaoidh;
Cha dochainn smachd an droch rìgh bhuirb,
'S is balbh guth mhillt fhir dhaoi.

4 Tha lag is làidir, beag is mòr,
co-shìnt san uaigh le chéil';
Tha naimhdean sàmhach taobh ri taobh,
is luchd na combstri réidh.

5 Co-ionnan coidlidh iad air fad
fo ghlasaibh teann a' bhàis,
Gu'n uair an gairmear iad le Dia
'na fhianuis là a' bhràth.

LAOIDH V. Iob v. 6—12.

1 Amhghar o'n duslach ged nach dùisg,
o'n ùir ged nach tig bròn;
Gidheadh is lìonmhor iad na h-uile
th' air mac an duine 'n tòir.

2 Amhluidh mar dh'éireas srada suas
gu luath air lorg a chéil':
Mar sin tha'n duine air a bhreth
gu bròn is cùradh geur.

3 Ach earbam-sa ri Dia mo chùis,
is deanam m'urnuigh ris;
Riaghladh an domhain tha 'na làimh,
gu 'làthair teichidh mis'.

4 Tha 'oibre lìonmhor agus mòr,
cò chuireas iad an céill?
An t-anam brònach ni e ait,
'S an t-anam lag ni treun.

LAOIDH VI. Iob viii. 11—22.

1 Gun làthach am fàs luachair ghlas?
no seilisteir gun sruth?
Ged fhàs, is diombuan gearr an cuairt,
seargaidh, gun bhuain, an cruth.

2 Is ionnan dòchas baoth an daoi,
nach feud a chaoidh bhi buan;
Mar lìon an damhain-allaidh fhaoin,
théid leis gach gaoth mu'n cuairt.

3 Trath leigeas e a thaic r'a thigh,
aomaidh gach clach is crann;
'S luath ghreimicheas e ris, ach 's luaith'
théid 'fhardoch bun os ceann.

4 Ged fhàs 'na ghàradh ris a' ghréin
a gheuga dosrach ùr;
'S ged sgaoil e 'fhreumhan domhain teann
do-spìonta ta ear ùin':

5 Gidheadh air teachd d'a bhinn o nèamh,
spìonar a fhreumh á bun;
'Aite cha 'n aithnich e ni's mò;
caochlaidh a ghlòir gu tur.

6 Feuch, 's amhluidh gàirdeachas nan daoi,
ni tàir air naomhreachd Dhé;
Grad-thuitidh iad: 's co grad a thig
'nan àite daoine sèimh.

7 Ach Dia nan gràs, le cumhachd mòr,
ni daoine còir a dhìon;
An cridhe lìonaidh e le gean,
's am beul le moladh sìor.

LAOIDH VII. Iob ix. 2—10.

1 Am bi sìol Adhaimh saor o chiont',
no glan am fianuis Dé?
Ma thagras e réir ceartais ruinn,
fa' smachd théid sinn do'n eug.

2 Gu geur-chuiseach ma thoimhseas e
gach smuain, is guth, is gnìomh;
Leithsgeul, air son mo mhìle ciont'
a dhealbh cha'n urrain mi.

3 Is glic a chridh' 's is treun a làmh,
's nach aingidh dàn an sluagh
A thogas ceann an aghaidh Dhia;
cò riamh thug air-san buaidh?

4 Roimh 'fheirg, na sléibhte criothnaichidh,
is clisgidh iad o'm bonn;
O 'bhunchar luaisgidh null 's a nall,
le garbh-chrith, 'n talamh trom.

5 Ma thoirmisgeas e éirigh gréin',
cha'n éirich grian gu bràth:
Dubh-neulach ni e 'n speur air fad,
's gach reul théid as 'na smàl.

6 Coisichidh Dia san fhairge ghairbh,
carbad do ghaothaibh ni;
A shlighe àrd cò lorgaicheas
a cheuma dorch' co chi?

LAOIDH VIII. Iob xiv. 1—15.

1 O dhuine th'air do bhreth le mnaoi,
cia tearc is truagh do làith'!
O'n duslach thàinig thu, is théid
gu d' dhuslach féin gun dàil.

2 Mar mhaoth-lus fasaidh tu fo bhlàth
is gheibh thu bàs gu beachd:
Mar fhaileas teichidh tu gu luath,
's cha bhuan air thalamh neach.

3 Làn ciont' is truaigh, an seas aon dùil,
fa chomhair sùilean Dé?
Co chaoidh bheir uisge soilleir glan
á tobar salach créidh?

4 Ar làithean air an àireamh ta,
's gun tàmh a' gabhail seach;
Is goirid gus an tig an uair
a ni do'n uaigh ar teach.

5 Dhé mhòir! na smachdaich ann ad fheirg
an tomhas goirid faoin,
Do làithibh diombuan an-shocrach
thug thu do chloinn nan daoin'.

6 Ged chrìonas lus, cha'n fhaigh e bàs,
thig 'fhas ri h-ùine nìos;
'S ged sheargas craobh sa' gheamhradh fhuar
ni'n t-earrach nuadh i ris.

7 Ach aon uair 's gu'm faigh duine bàs,
cha phill a làith' ni 's mò;
A bheatha cha dean earrach nuadh,
's air 'uaigh cha bhris an lò.

8 Amhluidh mar shruth a ruitheas bras,
's nach pill air ais r'a shliabh;
Tha làith' is bliadhnaidh 's linn dol seach,
's cha phill ri neach an triall.

9 San uaigh 'n tràth luidheas duine sìos,
coidlidh e 'n dìon a' bhais;
'S cha dùisg e tuilleadh gus an téid
an cruinne-cé 'na smàl.

10 O biodh an uaigh 'na leabadh thàimh
dhomh féin, gu là mo Thriath,
San éirich mi gu h-aobhach suas
le naomh-shluagh maiseach Dhia!

11 San dòchas ait, le foighid mhòir,
feithidh mi ordugh Néimh,
A thig san àm a shonruich Dia
an triall mi thuige féin.

LAOIDH IX. Iob xxvi. 6—14.

1 Co ghleachdas ris a' ghairdean threun
a dhealbh na speuran àrd'?
No c'àit am folaich neach e féin
o'n t-sùil d'an léir gach àit?
2 'Na shealladh-san tha ifrinn féin
is léir-sgrios uile rùisgt':
'S an ceilear lochd air bith no beud
o fhradharc geur a shùl?

3 Air neo-ni chroch e'n domhan mòr,
's an àirde tuath do sgaoil
Ar ionad falamh, agus phaisg
uisge sna neulaibh faoin'.
4 Tràth chithear cumhachd Dhé's gach àit,
tha sgàil 'ga fholach féin;
Tha 'chaithir cuairtichte le neòil,
's do dhuine beò cha léir.

5 Onfha na fairge pillidh e
le tràigh, air meud a neirt
Is air a' chrìch a thug e dhi
cha téid i chaoidh a thart.
6 Roimh achmhasan Iehobhah thréin,
tha talamh 's nèamh air chrith:
Clisgidh an stéidh ma lasas suas
a chorruich uair air bith.

7 Gun doinionn luaisgidh e an cuan,
's tògaidh e suas a thuinn;
'S an t-uaibhreach tilgidh e, gun namh,
o 'àirde bun os ceann
8 'S e lìonas nèamh le cuideachd naomh,
's a ni iad aobhach ait;
Ach sliochd na nathrach tilgidh sìos
gu ionad claoidh le smachd.

9 D'a oibribh 's beag a chithear leinn,
's cha tuig sinn iad sin féin:
Ach tairneanach a chumhachd mhòir,
cò dh'fheudas chur an céill?

LAOIDH X. Gnath-fhocail i. 20—31.

1 An coimhthional nan iomadh slògh,
is anns na ròidibh tiugh',
Ri cloinn nan daoin' tha Gliocas néimh
a' togail suas a ghuth';
2 Cia fhad a ni luchd fanoid tàir
air fìrinn 's gràsa Dhé?
'S a bheir sibh, amadana, spéis
d'ur toil mhi-cheillidh féin?

3 Pillibh air m' earails', air 'ur n-ais,
is bidh sibh sona chaoidh:
Pillibh, 's a chum bhur beannachadh,
mo spiorad bheir mi dhuibh.
4 Ach mur toir sibh mo ghuth fa'near,
's mur éisd sibh ri mo ghlaodh:
Tràth ghlaodhas sibhs' an là bhur n-airc,
'ur n-athchuinge bidh faoin.

5 Tràth ghlacas léir-sgrios sibh 'na cuairt,
mar iom-ghaoth luath nan speur.
Ni mise fanoid air 'ur caoidh,
's 'ur n-urnigh chaoidh cha'n éisd.
6 O'n ròghnaich sibh roimh bheatha bàs,
's éigin gu brath bhi truagh;
Oir ciod air bith a chuireas neach,
dheth sin ni 'n neach sin buain.

LAOIDH XI. Gnath-fhoc. iii. 13—17.

1 Cia sona 'n tì do theagasg Dhé!
bheir éisdeachd gach aon uair;
'S ri gliocas nèimh, le mòran tlachd,
philleas gu moch a chluas?
2 Is fearr a stòr na 'n t-ionmhas faoin
a ta san t-saogh'l gu léir;
'S is luachmhoire a dhuais gu mòr
na òr a' chruinne-ché.

3 Tha saoghal fada 'na làimh dheis,
is urram 'na làimh chlì;
Iadsan air fad a bheir dha gràdh,
's leo saoibhreas, slàint', is sìth.
4 Do 'n òg 'na shlighe fhiorghlan réidh,
sòlas bheir e gu pailt,
'S do 'n aosda bheir e coron glòir,
's tròcair o Dhia gun airc.

5 An uair tha dìchioll dhaoine mòr,
tha 'dhuais-san mòr d'a réir:
Do shòlasaibh tha 'shlighe làn;
is sìth a ghnàth 's gach ceum.

LAOIDH XII. Gnath-fhoc. vi. 6—12.

1 Eirich a lundaire gu grad,
'S thoir ort an seangan beag gun stad.
Oir ged nach d'fhuair e riamh fear iùil',
No neach g'a ghreasadh air a chùl;
2 Fa chomhair geamhraidh ni e deas,
A' cuimhneachadh gun tàmh a leas;
San t-samhradh trusaidh e a lòn,
San fhoghar iomlan tha a stòr.

3 Ach c' uin' a dh'éireas tus'o d' shuain?
A lundaire, nach dùisg thu suas?
Cha'n iarr do leisg ach tuilleadh tàimh,
Le clò do'n t-sùil, is pasgadh làmh.
4 Ach feuch! tha bochdainn agus bròn,
Ag iadhadh air gach làimh a'd' chòir;
'S mar ghaisgeach armach teachd a'd' dhàil,
Trom-bhruthaidh iad do cheann fo'n sàil.

LAOIDH XIII. Gnath-fhoc. viii. 22—36.

1 Bibh tosdach uile, chlann nan daoin
tràth ghlaodhas Gliocas Dé,
A bhriathra thugar leibh fa'near,
's d'a earail thugaibh géill.
2 Bu mhise Aonsachd Dhé o thùs,
mu'n robh na nèamha ann;
'S mu'n d'fhuair an domhan mòr a bhith,
bha mise, feadh gach àm.

3 Mu'n robh ann sléibhte mòr no beag',
mu'n robh ann muir no tir,
No ni air bith sa' chruinne-ché;
aig deas làimh Dhé bha mi.
4 Tràth dhealbh e neòil is athar àrd,
an talamh traight' 's an cuan,
'S tràth ghearr e 'n criochan doibh fa leth,
bha mise leis san uair.

5 Tràth chroch e 'n talamh cothrom
gun taic ris o aon taobh, [aicht'
Dhearc mi le gàirdeachas an sin
air ionad còmhnuidh dhaoin'.
6 Dhealbh smuain mo chridh' o shiorruidheachd
làn-tearmunn doibh o'n bhàs;
Neo-chaochlaidheach, uaith sin gu so,
tha m'ìochd dhoibh is mo ghràdh.

7 Ri m' theagasg éisdibh uime sin,
is gheibh sibh beatha uaith,
Is sona 'n ti bheir géill do m' lagh;
bidh 'n ti nach tabhair truagh.
8 Is mise ni gu nèamh an t-iùl,
's an slighe réidh do m' shluagh:
Tha béatha 's càirdeas aig gach neach
a leanas mi gach uair.

9 Ach 's naimhde mòr'd'an an'maibh
na dhiultas géill do m' reachd; [féin
'S na bheir sior-fhuath do m' theagasg
naomh,
chum ifrinn théid gu beachd.

LAOIDH XIV. Ecles. vii. 2—6.

1 O Sibhs' air fad le 'm b' àill bhi glic,
bibh tric an tigh a' bhròin:
Oir luath no mall tha sinn gu léir
ri fulang péin is leòn.
2 Is fearr gu mòr bhi giùlan goimh,
o àmhghar tigh na caoidh;
Na 'n cridh' a lot le sòlas baoth,
an cuideachd dhaoine daoi.

3 'N tràth bhios an aghaidh tuirseach
's an t-sùil a' sileadh dheur, [trom,
Gheibh smuainte naomh' san anam
's ni iad ni 's fearr an gné. [tamh,
4 An duine crìonna théid gu tric
gu bothan bochd a' bhròin:
Ach leis an dream air bheagan céill'
is aoibhinn talla cheòil.

5 Is diombuan aighear dhaoine daoi,
's is dlùth dhoibh àmhghar truagh:
Mar bhoisge fuaimneach droighinn
fhaoin
ghrad-chaochlaidheas gu luath.

LAOIDH XV. Ecles. ix. 4, 5, 6, 10.

1 'Se nis an t-àm bhi réidh ri Dia;
'S e nis an t-àm thoirt géill do'n Triath;
Am feadh a mhaireas là nan gràs:
Feudaidh gach neach dol as o'n bhàs.
2 'S i so an uair a sheachnadh truaigh',
'S a thabhairt nèimh a mach le buaidh;
So cothrom aigh, ta dian-dhol seach,
Deanar deadh bhuil dheth leis gach
neach.

3 Is fios do'n bheò gu faigh e bàs,
Air dìchuimhn' tha gach marbh an
tràs: [aimn,
An cuimhne dh'fhalbh, is dh'fhalbh an
Cha'n aithnich'r iad, 's cha'n aithne
dhoibh.
4 Theirig an gràdh, is sguir am fuath,
'S tha'm farmad sìnte leo san uaigh;
Cha 'n eòl doibh ni sam bith fo 'n
ghréin;
An saothair sguir maraon riu féin.

5 Dean dìchioll uime sin 'na thràth,
Crioch a chur air saothair do làmh;
Oir saothair, seòl, no obair ghlic,
Cha deanar leat gu bràth fo 'n lic.
6 San uaigh, do'm bheil sinn uile triall,
Maith'neas cha'n fhaigh,'s cha d'fhuaradh riamh;
Gun chaochla' bithidh cor gach neach
Gu àm d'a bhinne teachd a mach.

LAOIDH XVI. Ecles. xii. 1.

1 Cuimhnich do Dhia an làithibh t'òig
làithibh gun bhròn gun chal;
Mu'n tig na bliadhnaidh breòite tinn,
's am fàs air t'inntinn smal.
2 Mu'n tig gu àirde cruas do chridh',
grad-sgrìobh air lagh do Dhia;
'S do Chruithfhear cuimhnich fòs an
mu 'm fàs thu aosmhor liath. [tràs,

3 Oir, goirid uait tha pian is bròn,
na neòil tha cheana dlùth
Ni t'aoibhneas dorch, is t'òige sean,
a' cur do ghean air chùl.
4 'S gearr gus an gearain thu gu goirt
fo sprochd is iarguin aois',
'S an cuimhnich thu air aighear t'òig',
nach pill ni 's mò do d'thaobh.

LAOIDH XVII. Isaiah i. 10—19.

1 A mhaithean Shodoim! gabhaibh
do fhocal Righ nam feachd; [suim
Fheara Ghomorah! thigibh dlùth,
is bithidh ùmh'l d'a reachd.
2 Mar so a deir e, Ciod is brìgh
d'ur n-ìobairtibh gun stà?
Tha m' altair sgìth d'ur tiodhlacaibh,
's ghabh mi d'ur n-aoradh gràin.

3 Ged las 'ur n-ìobairtean gu nèamh,
's ged dhorchaich tùis an speur;
Gidheadh bheir mise fuath is gràin
do ghìomh 'ur làmh 's duibh fein.
4 Bhur trasg 's 'ur n-urnuigh 's fuathach
's 'ur làithe féill faraon; [leam,
Oir tha 'ur cridhe làn do cheilg,
's 'ur slighe cam is claon.

5 Glanaibh 'ur làmhan o gach olc,
's na deanaibh lochd ni 's mò;
'Nur giùlan uile bithibh ceart,
's 'nur cridhe glan, gun ghò.
6 Na tairgibh dhomhsa urram faoin,
ach foghlumaibh mo reachd;
Teann-thagraibh cùis na bantraich
truaigh
's air fann na deanaibh lochd.

7 An sin, dearg mar chorcur ged robh
'ur lochdan, nighear uaibh
An sal, is bidh sibh glan, tre ghràs,
mar shneachd a's àille snuadh.

LAOIDH XVIII. Isaiah ii. 2—6.

1 Feuch! éiridh san linn dheireannaich
naomh theampull Dhia na glòir',
Os ceann nam beann 's nan sléibhtean
fàth iongaintais ro mhòir! [àrd';
2 D'a ionnsuidh thig na cinnich ait,
gach teangadh 's treubh le chéil':

Ag ràdh, Suas greasamaid gun dàil
gu teampull àluinn Dé.

2 An solus thig O Shion àrd
dealraidh feadh dhùthcha céin;
'S do 'n Righ 'na shuidh' air Salem
bheirear 's gach àite géill. [ta

4 Measg chinneach 's eilean iomallach
àrd-shuidhidh e gu breth:
Is smachduichear 'na cheartas leis
gach uile shluagh fa leth.

5 Le connspoid is le h-an-iochd borb
cha bhuairear linn nan gràs;
Gu speal is coltar iompaichear
gach claidheamh 's inneal bàis.

6 Le nàmh ni 's mò cha chasgrar nàmh
's cha bhi san àraich caoidh:
Cha chruinnich trompaid slòigh r'a chéil',
's cha 'n éighear cath a chaoidh.

7 O ghineil Iacoib, uime sin,
thigibh gu teampull Dé;
'S 'na sholus-san ta dealrach glan-
sior thriallamaid gu néamh.

LAOIDH XIX. Isaiah ix. 2—8

1 Feuch! dh'éirich solus air na slòign
bha chòmhnuidh 'n duibhre bàis;
Is air an t-sluagh a bha fo sgàil,
nis dhealraich Grian nan gràs.

2 A d'ionnsuidh-sa, a Ghrian an aigh!
le fàilte thig gach sluagh,
'S iad aoibhinn mar luchd buain o'n
's am foghar taisgte suas. [fhàich,

3 Oir thog thu dhinn ar n-eallach ghoirt,
is lotadh leat ar nàmh, [sìos
Le d' ghairdean treun ghrad-thilg thu
luchd mi-ruin chum an làir.

4 Mar laoch a' ruith feadh fola 's àir,
tha Slanuighear nam buadh;
Mar cheumaibh dhealanaich nan speur
bheir thu fo ghéill gach sluagh.

5 Feuch dhuinne rugadh Mac an aigh;
fhuair sinn Slànuighear treun!
Gach treubh air thalamh géillidh dha,
is aingle nèimh gu léir.

6 Prionnsa na siochaint canar ris,
's e'n Ti ta glic is treun;
Le ceartas riaghlaidh e gach sluagh,
o 'chaithir shuas air néamh.

LAOIDH XX. Isaiah xxvi. 1—7.

1 Cia glòrmhor àluinn caithir Dhè!
Sion cia breagh a snuadh!
Innte chuir Dia a chaithir-righ,
chum marsuinn siorruidh buan.

2 A balla dìonaidh e le 'ghràs,
gu làr cha tuit i chaoidh;
Ni slàinte téarmunn di gach taobh,
's ifrinn cha 'n fheud a claoidh.

3 A dhorsa siorruidh, èiribh suas,
fosglaibh gu luath o chéil';
'S gu'n rachadh naomh-shluagh Dhé a steach
a thug d'a reachd-san géill.

4 An so gun airceas mealaidh sibh
sìth shòlasach gu bràth;
Sibhse le n' ionmhuinn àrd-ainm Dhé
's tha deanamh buin à 'ghràs.

5 Earbaibh á Dia, sìor-earbaibh as;
gach eagal fògraibh uaibh;
Aig Dia tha cumhachd chum 'ur dìon,
feadh linn nan linn gu buan.

6 Còmhnuidh nan droch dhaoin', ged is
bheir Dia le 'làimh i nuas; [àrd,
'S am mòr-chuis tilgidh esan sìos,
co ìosal ris an uaigh.

7 Saltraidh am bochd an sin le tàir,
air àrois árd' nan daoi:
Tràth bbios iad sìnte air an làr,
gun éirigh 'n áird a chaoidh.

LAOIDH XXI. Isaiah xxxiii. 13—18.

1 Ho! gach aon neach fad as no dlùth,
do'n chùis so gabhaibh suim;
Bidh àgh is beannachd aig na naoimh,
ach sgriosar daoine daoi.

2 An ti bhios ionraic treibhdhireach
fa chomhair Dhé gach uair, [làmh,
Ri gnìomh gun iochd nach cuir a
's air bréig gu bràth nach luaidh;

3 An ti nach laimhsich duais an uilc,
's gu ceilg nach buair an saogh'l,
Nach seall gun ghràin air lochd air bith,
's nach gluais air slighe chlaoin:

4 An ti sin còmhnuidh gheibh gu bràth
an daingneach làidir Dhè;
Gun easbhuidh gheibh e 'theachd-
is caisgear iota 's fheum. [antir,

5 Fadheòidh bidh Nèamh dha fosgailte,
le dorsaibh farsuinn fial,
'Se le Righ nan righrean bithidh e
gu téaruint' feadh gach ial.

LAOIDH XXII. Isaiah xl. 27—31.

1 C' arson a dhòirtear leat a mach
do chaoidh, gun dùil ri iochd?
Ceart mar nach tugadh Dia fa' near
cùis neach air bith d'a shliochd.

2 Esan a chruthaich talamh 's nèamh,
am bheil a thearmunn gann?
No 'm feud an làmh a dhealbh gach
fàs sgìth gu bràth no fann? [ni

3 Maith, glic, is uile-chumhachdach,
tha 'n Triath a ta 'gar dìon;
A shlighe ged nach léir do neach,
is ceart e anns gach gnìomh.

4 'S mòr fàth ar misnich, uime sin,
fo cheannsal Dhia na sluagh;
Do 'n fhìrean lag bheir esan neart,
's do'n anmhunn bheir e buaidh.

5 Caillidh na daoine sean an treòir,
's an òigridh féin an lùth;
Ach mheud 's a dh'fheith ri Dia nan
tha slàinte dhoibhsan dlùth. [gràs,

6 Le cosaibh lùthar siubhlaibh iad
san t-slighe dh' ionnsuidh glòir';
'S fàsaidh an neart mar thriallas iad,
'nan giùlan diadhaidh còir.

7 Air sgiathaibh creidimh éiridh iad,
mar iolar luath nan speur,
Os ceann an t-saoghail dhorcha so,
gu Dia an àirde nèimh.

LAOIDH XXIII. Isaiah xlii. 1—13.

1 Feuch m' òglach! feuch mo sheircinn ghràidh
'S e àrdaicht' ann am neart;
Mo roghainn e do'n t-sluagh gu léir,
dha thug mi spéis gu beachd.
2 Airsan gu saoibhir tuirlingidh
mo Spiorad naomha féin,
Chum anns na dùthchaibh iomallach
mo bhreth gu'n cuir e 'n céill.

3 Séimh agus ciùin, gun gheilt no buirb,
bheir esan breth neo-chlaon; [brùit',
Cha bhris e 'm feasd a' chuilc tha
'S cha mhùch e'n lasair chaol.
4 Gu lasair séidear leis an t-srad;
do'n lag bheir e làn-bhuaidh;
Feadh mhòr-thìr 's eilean sgaoilidh ['eud,
is géillidh dha gach sluagh.

5 So deir an Dia ghairm nèamh gu bith,
's a las na lòchrain iùil,
A thug do 'n duine spiorad glic,
's a dhealbh gach uile dhùil:
6 'S tu m' Fhàidh, a ghairm 's a thog mi suas!
gach uair is leat mo neart; [treòir
O m' uile chumhachd gheibh thu
gu d' chòmhnadh anns gach beairt.

7 Annadsa ni mi ris gach tìr
coimhcheangal siorruidh gràidh,
Thoirt saorsa do na braighdibh leòint',
's do chinnich eòlas aigh.
8 Na dorsa prais grad-bhrisidh tu,
's na glasa làidir teann:
Is solus aoibhinn agus saors'
bheir thu do 'n daor 's do'n dall.

9 'S mise Iehobhah; 's e sin m' ainm
air feadh gach uile ial; [faoin',
Mo ghlòir cha bhuin do dhealbhaibh
's mi féin a'm' aonar Dia.
10 Feuch! choimlionadh a nis gach ni
gheall mi o shean do'n t-saogh'l;
'S na nithe ghealla leam an tràs
coimhlionar iad faraon.

11 Canaibh do 'n Tighearn òran nuadh:
air 'ainm biodh luadh 's gach àit;
Feadh muir, is tìr, is innse cian,
biodh moladh Dhia gu bràth.
12 A chaithir mhòr! is fhàsaich fhaoin!
molaibh araon ar Dia;
'Sa mhachair thugaibh moladh dha,
's na bheil 'nur tàmh feadh shliabh.

13 Seinnidh gach sluagh, gu h-aon-sgeulach,
glòir ion-mholt' Dhé bhith-bhuain;
'S do'n chaithream aoibhinn agus throm
co-fhreagradh fonn is cuan!

LAOIDH XXIV. Isaiah xlix. 13—17.

1 A neamha togaibh luathghair ait;
a thalamh, binn-cheol seinn;
A shléibhte, canaibh co-sheirm chiùil,
's gach dùil air feadh gach linn!
2 Feuchaibh cia tròcaireach ar Dia!
cluinnibh a bhriathra gràis;
Do'n anam thruagh bheir comfhurt- [achd,
is saors' o dhochann bàis.
3 Sguiribh, an làithibh goirt 'ur claoidh',
d'uir caoidh 's d'ur gearan cruaidh;
An saoil sibh nach toir Dia fa'near
staid gach aoin neach d'a shluagh?
4 An dìobair màthair ciochran maoth
a brollaich, le h-an-iochd?
Nach maothaich osna 's deòir a cridh'
's nach gabh i truas d'a sliochd?

5 Ach, arsa Dia, ged chaochail iochd
d'a gineil anns gach mnaoi,
Mo ghaol is m'iochd-sa do mo shluagh,
gun chaochladh mairidh chaoidh.
6 Domhain air dearnaibh mo dhà làimh
ainm Shioin ghearr mi sìos;
A balla briste càiridh' mi,
's a h-àrois togaidh rìs.

LAOIDH XXV. Isaiah liii.

1 Cia tearc an dream, le creidimh beò
a ghabhas eòlas uainn;
No mhothaicheas o'm fiosrach féin,
mòr-chumhachd Dhé nan sluagh?
2 Tha IOSA teachd! gun ghreadh-nachas,
a dh'fhoillseachadh cia dlùth;
Oir àille thalmhaidh air cha bhi,
no bheag do ioghnadh shùl.

3 Mar chinneas ann am fàsach fhaoin
luibh mhaoth, gun chùram sluaigh,
Mar sin, san t-saoghal aingidh so,
dh'fhàs Criosd fo ainneart suas.
4 Fo dhìmeas is fo tharcuis dhaoin',
feuch fear an àmhghair thruaigh!
Is bròn a' leantuinn ris gun chlos,
an taobh a bhos do'n uaigh.

5 Ach cha b'e féin, ach sinne thoill
gach cràdh a rinn a leòn;
Oir, neochiontach sheas e 'nar riochd,
's gu h-iochdmhorghabh ar bròn.
6 Gidheadh mar dhroch dhuin' mheas-
's mar fhògarach o ghràs: [adh e,
Tràth dhòirt e 'fhuil air son an t-sluaigh,
fo osnaidh chruaidh a' bhàis.

7 Le 'naomh-fhuil nigh e dhinn gu glan,
ar truaillidheachd 's ar lochd;
Leighis a chreuchdan, 's shaor a bhàs
gu bràth ar n-an'ma bochd.
8 Chaidh daoine dall is ceannairceach
air seachran trua', mar threud;
Ach ghiulain Criosd ar n-eusaontas,
is dhìol ar n-uile bheud.

9 Fo bhuillibh trom' ar smachdach-aidh,
feuch giulan caomh Mhic Dhé!
Mar uan a' chasgraidh, 's amhluidh
cha d'fhosgail e a bheul. [sin,
10 A neochionta cò dh 'fhoillsicheas!
's e'n cuibhreach chruaidh an sàs?
Feuch dhìteadh e le samhladh reachd,
is thugadh seach gu bàs.

11 Le peacaich luidh e sìos san dus,
na beartaich thug dha uaigh; [e,
Mar chaith e 'bheatha, chriochnaich
gun chiont', air meud a thruaigh'.
12 Mar so ge d' bhruthadh e le Dia,
dh'éirich ar Triath a rìs.

Oir iobairt iomlan aoin Mhic féin
dhiol ceartas Dé gu sìor:
13 Oir, arsa Dia, làn-shoirbhichidh
mo thlachd 'na làimh gun cheisd;
Bidh 'ghineal lìonmhor feadh gach
'S bidh inbhe mòr am feasd. [linn,
14 Bidh 'anam ait tràth dhearcas e
air toradh pailt a phéin;
Is bheir na slòigh a shlànuich e,
cliu sìor d'an Slàn'ear treun.

15 Roinnidh e chreach le laochraibh treun';
's do 'n eug bheir gach aon nàmh;
Le ciontaich ge d' luidh e san uaigh,
dh'éirich le buaidh an àird.
16 Dh'fhuiling e dhìolaidh cionta dhaoin'
a dh'fhaotainn sìth' d'a shluagh;
'S mar charaid sìor-bheò nis air nèamh,
tagraidh e'n cùis gach uair.

LAOIDH XXVI. Isaiah lv.

1 O DHAOINE tartmhor ! thigibh chum
sruth pailt nan uisge beò;
An nasgaidh gheibh am bochd a dhìol,
gun airgiod is gun òr.
2 C'ar son a struidheas sibh'ur maoin
air nithibh faoin' nach biadh;
'S a chailleas sibh 'ur saoth'r gach là,
mu ni nach sàsuich miann?

3 Gu deònach cromaibh riums' 'ur cluas,
ma 's àill leibh suaimhneas fìor;
Le m' theagasg bidh 'ur n-an'ma beò,
is gheibh sibh sòlas sìor.
4 Eisdibh, is mairibh beò gu bràth!
mo chùmhnant gràsmhor 's leibh;
An tròcair a rinn Daibhidh ait,
gun airc bheir mise dhuibh.

5 Mar fhianuis ròghnaich 's thog mi e,
mar cheannard treun do m' shluagh;
Gach fine gairmidh e o chéin,
's bheir iad fo 'bhrataich buaidh.
6 Feuch criocha cian nach b'aithne
is do nach b'aithne thu, [dhuit,
Ard-fhàidh! a d'ionnsuidh cruinnichidh,
's do m' ainm-sa bheir iad cliu.

7 Grad-iarraibh Dia am feadh tha 'chluas
'ga cromadh nuas r' ur glaodh;
'S 'nuair tha e tairgseadh dhuibh a ghràis,
gabhaibh ri 'shlàinte shaor.
8 Tréigeadh an t-aingidh 'shlighe chlaon,
's an droch dhuin' smuain a chridh',
Is pilleadh iad ri Dia gun dàil,
is gheibh iad slàint' is sìth.

9 Oir Dia tha saoibhir ann an iochd,
is laghaidh e gach beud;
Cha'n ionnan nàdur dha 's do dhaoin',
a thròcair chaomh cha tréig.
10 Oir mar is àrd an speur, deir Dia,
os ceann na talmhainn faoin
'S co-àrd tha m' iùil 's mo smuaintean
thar iùl is smuainte dhaoin'.
11 Nuas silidh frasa sneachd is uisg',
's cha phill a rìs an àird,
An talamh gus an taisich iad
a ghiùlan lòin 's gach àit.
12 Mar so aon ghuth a labhras mis'
cha tig air ais gun bhuil; [dùil,
Mo ghairm gheibh eisdeachd o gach
is bidh iad ùmh'l do m' thoil.

13 N' sin stiùrar dùthchan iompaichte,
le h-aoibhneas is le fois:
Na sléibhte seinnidh air gach taobh:
buailidh gach craobh a bos.
14 An àite droighinn agus dris
bidh ùr-chroinn uaine fàs; [dùil,
Mar so sìor-mhairibh; 's bheir gach
àrd-chliu do Dhia nan gràs.

LAOIDH XXVII. Isaiah lvii. 15, 16.

1 EISDIBH ! gach neach air thalamh tà,
guth Dhé ro-aird is naoimh;
'S iad so a bhriathra tròcaireach,
fàth dòchais chloinn nan daoin'.
2 An àirde nèimh mo chaithir righ
o shiorrui'chd shocruich mis';
'S leam cliu nan aingeal feadh gach
's gach buaidh ta iomlan leis. [linn,

3 Gidheadh o m' ionad còmhnuidh
sealladh ni nuas a ghnàth, [shuas,
Air luchd a' chridhe bhriste bhrùit',
's 'nam bùthan ni mi tàmh:
4 A cheangal suas an spioraid bhrùit',
's g'a thoirt o'n ùir a nìos;
'S a bheòthachadh nan an'ma truagh'
tha dol do'n uaigh a sìos.

5 Na h-an'ma sin a dhealbh mi féin,
gheibh téaruinteachd fo m' ghràs;
Tagradh cha dean mi riu do shìor,
mun tuit iad sìos a'm' làth'r.

LAOIDH XXVIII. Isaiah lvii. 5—9.

1 FEUCH ! ciod an trasg is àill le Dia,
an e bhi cianail trom!
No sgeadaichte le samhladh bròin,
is aghaidh leòinte chrom?
2 An ionmhuinn leamsa éididh bròin,
deir Righ na glòir' e féin?
Le ceann air lùbadh, 's gnùis fo smal,
am faigh sibh uamsa spéis?

3 Ri daoine truagh 'gan sàruchadh,
cum baigh is cothrom maith;
'S do dhaoine bochd is an-shocrach
gabh curam, 's biodh ort rath'.
4 Do'n dilleachd ocrach thoir do bhiadh,
's biodh d'fhardach fial gach uair
Do'n choigreach tha gun àite tàimh,
's do'n acrach dhìblidh thruagh.

5 Còmhdaich an lomnochd, dìon am
tog suas an tì fo leòn; [fuar,
'S na druid do chridhe le h-an-iochd
o neach air bith san fheòil.
6 An sin mar mhaduinn shoilleir chiùin
bidh t'ùin' air thalamh bhos;
Air t'uile shlighe dealraidh Dia,
's o t' iarguin gheibh thu fois.

LAOIDH XXIX. Tuir iii. 37—40.

1 Am measg nan cumhachdach cò 'n ti
a bheir gu crìch na 's àill ?
Nach 'eil gach ni sa' chruinne-ché,
fo ordugh Dhé a mhainn :
2 'S esan a ni ar n-aoibhneas mòr,
no bheir dhuinn bròn fa seach ;
'S i 'làmh a dhealbh an solus iuìl,
's do dhuibh-neòil thug an dreach.

3 Ciod uim' an gearain duine beò,
'ga leòn fo smachdach' Dhé ?
A chum a leas tha Dia 'ga chlaoidh
gu thoirt d'a ionnsuidh féin.
4 O dhaoine ! rannsaichibh gu geur,
gach ceum d'ur slighe chlaoin ;
'S pillibh o 'r seachranaibh gu Dia,
thaobh meud a thròcair chaoin.

LAOIDH XXX. Hosea vi. 1—4.

1 Thigibh, is rachamaid gu Dia,
le chridhe tiamhaibh bròin :
Ge d' pheacaich sinn, ni esan iochd
air an'maibh briste leòint'.
2 Air 'iarrtus dùisgidh 'n doinionn gharbh,
is fàsaidh balbh a rìs ;
Is ged tha 'ghairdean treun gu sgrios,
tha e co treun g'ar dìon.

3 B' fhada 's bu chian ar n-oidhche bhròin,
bheir teachd an lò dhuinn gean ;
Oir thig ar Dia is fògraidh e
gach dòlas ruinn a lean.
4 'N sin gheibh sinn eòlas air a ghràdh,
ma thig sinn dhasan dlùth ;
Bidh 'ghnùis mar ghrein na maidne gloin',
's a ghuth mar inneal-ciùil.

5 Mar dhrùchd air bhàrr nan luibhean maoth ;
's iad air gach taobh fo bhlàth ;
No mar na frasan thig a nuas
air fearann cruaidh is fas ;
6 Mar sin ni dealradh gnùis ar Dé
ar n an'ma aoibhinn ait :
Fograidh e duibhre 's doilghios uainn,
is ni sinn uaill gun airc.

LAOIDH XXXI. Micah vi. 6—9.

1 Cia leis a thig mi 'm fianuis Dhé,
àrd thriath a' chruinne-ché !
No ciod an ìobairt bheir mi dha,
chum e bhi ghnàth rium rèidh ?
2 An toilich mìle ìobairt-loisgt',
le'm boltrach tuis' an Triath ?
Deich mìle sruthan olaidh 'n leòr,
's gach ainmhidh beò san t-sliabh ?

3 Mus leòr, an gabh e mo cheud-ghin,
an riochd mo bheatha féin ;
Toradh mo chuirp an éiric m' an'm'
chum bhi 's gach àm rium réidh ?
4 Cha'n fhoghainn so : is aobbar gràin
le Dia gach cràbhadh saoi ;
'Na fhocal leig e ris a rùn,
a stiùradh chloinn nan daoin'.

5 O dhuine ! so na dh'iarr e ort ;
dean ceartas, miannaich iochd ;
Gu h-umhal gluais an làth'r do Dhia,
is dean a riar gu glic.

LAOIDH XXXII. Habac. iii. 17, 18

1 Chaoidh ged nach toir crann fige blàth,
's nach fàs air fìon-chrann meas ;
Saoth'r a' chroinn-olaidh ged a thréig,
's fàs dèis 'gun bhi air slios ;
2 Gach treud o'n mhainnir ged a bhuail
grad fhuathas 'nuair nach saoil :
Greigh ged nach fàg an t-Earrach cruaidh,
no bò air uachdar raoin ;

3 Gidheadh san Triath bidh mise ait,
is ni mi uaill 'na ghràdh ;
Mòr aoibhneas ni mi ann am Dhia ;
's e Dia mo shlaint' gu bràth.
4 Bheir Dia dhomh neart chum ruith gu dian
mar fhiadh air fireach àrd :
Is bheir e mi gu rìogh'chd na glòir',
fa sheola caomh a ghràis.

5 'Se Dia mo stòr, mo bheatha 's m'iùl
o'n tig mo lùth 's mo threis ;
Gainne no gort', beatha no bàs,
cha sgar o 'ghràdh mi 'm feasd.

LAOIDH XXXIII. Mat. vi. 9—14.

1 Athair gach dùil a bhos is shuas !
d'an dual gach cliu is glòir ;
A'd' làthair strìochdaidh sinne sìos,
gu h-ìosal mar is còir.
2 T'ainm naomhaichear 's na b-uile àit,
is aoradh dha gach slògh ;
Craobh-sgaoil do Shoisgeul, 's thoir dha buaidh,
is luathaich rìogh'chd na glòir'.

3 Deanadh gach dùil air thalamh bhos
do thoil mar ainglibh nèimh ;
Dhi géilleadh iad le cridhe ait
's le giulan macant' sèimh.
4 Ar n-aran làthail deònuich dhuinn,
is cridhe taingeil leis ;
Is ciod air bith a's cuibhrionn duinn,
do bheannachd biodh 'na chois.

5 Maith dhuinn ar fiacha trom, a Dhé,
a réir mar mhaithear leinn,
D'ar feichnibh féin an euceartan,
's gach beum a thug iad dhuinn
6 Na leig am buaireadh sinn, a Dhé,
ach gléidh sinn o gach lochd ;
Oir rìoghachd, cumhachd, agus glòir,
is leat le còir gu beachd.

LAOIDH XXXIV. Mat. xi. 25—30.

1 Buidheachas follaiseach thug Criosd
d'a Athair féin, ag ràdh,
Sìor-bheannaicht' bi-sa, Dhia nam feart,
o linn gu linn gu bràth !
2 'S tu cheil air daoinibh saogh'lta glic
dearbh-fhìrinn shlàinteil nèimh,
Gidheadh a thaisbein soilleir i
do leanbaibh ùmhal sèimh.

3 'Si so do thoil-sa, Athair chaoimh !
's do naomh-reachd seasmhach buan ;
Na iarradh aingle naomh' no daoin
làn-fhios an aobhair uainn.

4 Gach uile chumhachd dhomhs' thug
dha mhàin is fios mo ghnè ; [Dia ;
Is dhomh-sa mhàin a ghnè-san 's eòl,
'S do'n dream d'an seòl mi e.

5 O sibhse ta le uallach trom
an uilc 's an eagail leòint',
Thigibh a m'ionnsuidh-sa, is gheibb
bhur n-anama fois is treoir.

6 Le cridhe umhal togarach
mo chuing-sa togaibh oirbh :
Do m' cheannsal géillibh, is do m'
reachd,
gu beachd cha 'n'eil e doirbh.

7 Oir caomh tha mise agus sèimh,
's cha dean mo chuing 'ur cràdh ;
Foghlumaibh uam, 's 'ur n-an'ma
fois shiorruidh gheibh is àgh.[sgith

LAOIDH XXXV. Matt. xxvi. 26—29.

1 San oidhche san do bhrathadh Ios',
'S e réidh gu 'bheatha leigeadh sìos,
Ghlac e aran, bheannaich e, [nèamh.
Toirt buidheachais do Righ nan

2 'N sin thubhairt e r'a chàirdibh gaoil,
('S e briseadh 'n t-samhlaidh sin air
'fheòil,)
Glacaibh, ithibh ; uaith so gu brath,
Air chuimhne gleidhibh là mo bhàis.

3 Ghlac e an cupan fòs 'na làimh,
Is thog e rìs a ghuth an àird,
Trath labhair e le briathraibh sìth',
Is teas-ghràdh lasadh suas 'na
chridh':

4 M'fhuil, amhuil so, bheir mise seach,
Mar éiric an'm' air son gach neach ;
So seula cùmhnaint slàint' is gràis',
Cruaidh-naisgte leamsa ann am bhàs.

5 Làn luchdaichte le gràdh do dhaoin',
Tha'n cupan so, 's an ioc-shlàint'
saor ;
Gabhaibh dheth uile, 's bithibh beò ;
Bibh cuimhneach orms' thug suas an
deò.

LAOIDH XXXV. Air sheòl eile.

1 San oidhch' an d' éirich gach aon
nàmh,
an aghaidh Slànuighear dhaoin',
Ghlac e, 's e réidh gu dol gu bas,
aran 'na làmhaibh naomh'.

2 'S air toirt da buidheachais do Dhia,
tha riaghlaidh talamh 's nèimh,
An t-aran bhris, mar shamhl' air
fheoil,
is thuirt gu foil r'a threud ;

3 Mo chorp-sa briste, amhuil so,
feuch bheir mi dhuibh gu saor ;
Oir air 'ur sonsa bhriseadh e,
's air son a' chinne-daoin'.

4 Glacaibh is ithibh, uime sin,
is cuimhnichibh mo bhàs,
Gach uair a ni sibh 'n obair cheudn'
'na dhéigh so, gu là bhrath.

5 Ghlac e an sin 'na làimh an cup',
's thug buidheachas faraon,
Bha 'chridhe laiste le teas ghràdh,
shruth slàint' o 'bhilibh caoin.

6 Feuch amhuil so bheir mise m'fhuil,
gu'r tèarn' o ghuin a' bhàis ;
Gabhadh gach neach ; tha 'n ioc-
shlaint saor
do gach uil' aon le'n àill.

7 Air feadh gach linn sìor-chuimh-
nichibh, [ghrais,
mòr-shaoibhreas m'iochd 's mo
So seul a' chùmhnaint ni mi ruibh,
is cuimhneachan mo bhàis.

LAOIDH XXXVI. Luc. i. 46—56.

1 Ni m'anam uaill is gairdeachas
an Dia mo shláinte chaoimh ;
Oir thog a mhaitheas Inilt suas
o m'inbhe shuaraich fhaoin.

2 Canar mi sona leis gach linn,
oir rinn mo Dhia orm iochd,
Is naomha 'ainm, 's is buan a ghràs,
nis is gach tràth gu beachd.

3 Feuch, dh'fhoillsich Dia a ghairdean
treun,
an t-uaibhreach thréig e tur ;
Luchd-àrdain thilg o'n caithir-righ,
's an t-ìosal thog o'n dus.

4 An t-ocrach shàsuich e le lòn,
an saoibhir leòn le gort',
Ri luchd an àilghios chuir e cùl,
is thug a rùn do'n bhochd.

5 Chuimhnich e 'thròcair is a ghràs
do Iacob òglach fèin,
Is thug e cabhair, mar a gheall,
san aimsir fad o chéin.

LAOIDH XXXVII. Luc. ii. 8—15

1 Air bhith do bhuachaillibh le chéil'
a' faireadh treud san oidhch',
Thaisbeanadh Aingeal doibh o
nèamh,
's am magh lìon e le soills'.

2 Bu mhòr an oillt', ach thuirt e riu,
na gabhaibh geilt no sgàth,
Oir sgeul ro-ait tha agam dhuibh,
is do gach linn gu bràth.

3 'N diugh rugadh dhuibh am baile 'n
Righ,
an Slànuighear, seadh Criosd,
Feuch, cluinnibh uamsa comhara,
le 'm mothaich sibh gur fior:

4 An naoidhean nèamhaidh ghèibh sibh
follais do rosgaibh dhaoin', ['n sin
Se paisgt' an trusgan an-uasal,
's na luidh' am prasaich fhaoin.

5 Labhair an Seraph so, 's air ball
bha 'm magh do Ainglibh làn,
A' seinn gu bìnn do Dhia na sìth',
's b' e so bu bhrìgh d'an dàn,

6 " Gach glòir do Dhia sna nèamhaibh
sìth bhuan air thalamh ta ; [shuas,
Nochd Dia 'dheadh-thoil do'n chinne-
daoin'
's cha traogh am feasd a ghràdh.

LAOIDH XXXVIII. Luc. ii. 25—33.

1 Do Shimeon an duine naomh
dh'innseadh le Spiorad Dhia,
Gu faiceadh e roimh uair a bhàis,
an Slàn'ear, Criosd an Triath.

2 An gealladh sòlasach so dh'fheith
an naomh, o là gu là;
Is cha do mhealladh e 'na dhùil,
choimhlionadh chùis 'na tràth.

3 'Nuair thugadh Iosa réir an lagh
a stigh do 'n teampull naomh,
Do Shimeon dh'fhoillsicheadh cò e,
le Spiorad nèimh gu saor.
4 'Na ghairdean aosda ghlac an naomh
an naoidhean, 's thug e cliu
Do Dhia, 's e seinn le aoibhneas àrd,
's le gairdeachas 'na ghnùis.

5 " Nis leig do t'òglach triall an sìth
chum siorruidheachd mar gheall;
O'n chunnaic mi do shlàint', a Thriath
mo thriall na bitheadh mall.
6 Na làmhan so, a ghlac mo Righ,
na glacadh ni 'na dhéigh;
'S na sùilean so a chunnaic Criosd,
na faiceadh ni fo'n ghréin.

7 Tha'n t-slàinte gheall thu dhuinn o shean
's a cho-gheall thu faraon,
A'dearbhadh dhuinn gur fior do ghràdh
gu bràth do'n chinne-daoin.
8 So Grian an aigh le'm fògrar duibhr'
a' Gheintilich gun iùl,
Is anns an cuir do theaghlach taght'
clann Israeil an dùil.

LAOIDH XXXIX. Luc. ix. 18, 19.

1 Cluinnibh sgeul ait; Tha Ios' air teachd
ri'n robh o shean ar dùil!
Lìonar gach cridh' le gairdeachas,
seinnear gu bràth a chliu.
2 Tha'n Spiorad dhòirteadh air gu pailt,
ri fhaicinn anns gach ni:
Tha gliocas, cumhachd, eud, is gràdh,
dealrach 'na u ile ghnìomh.

3 Le 'theachd, làn shaorar braighde truagh'
bh'aig Satan fo chruaidh-ghlais;
Cir sgaoilidh e gach cuibhreach theann,
is sgealbaidh dorsa prais.
4 Le 'theachd, neul cionta théid air chùl,
's thig fradharc iùil do'n dall;
Clàisteachd do'n bhodhar, 's cainnt do'n bhalbh,
's do'n bhacach lùth nam ball.

5 Le 'theachd, gheibh bochd is uireas'ach
làn dìol do shaoibhreas gràis;
An cridhe briste ceanglar suas,
an t-anam truagh bidh slàn.
6 Thàinig là-saoraidh ait o'r Dia,
's maithear ar fiacha dhuinn:
Oir choimhlion Dia a ghealladh mòr,
is bidh e 'n còmhnuidh leinn.

7 Hosana ait do Righ na sìth'!
o so a mach gu bràth;
Co-fhreagradh nèamh, is muir, is tìr,
le co-sheirm shiorruidh dha.

LAOIDH XL. Luc. xv. 13—25.

1 Le misg is mi-bheus 'nuair a chaith
an struidhear truagh a mhaoin,
'S e 'g iarraidh lòin am measg nam muc,
do phlaosgaibh falamh faoin'.
2 Ged bhàsaichinn, thuirt e, le gort',
am fearann coigreach céin,
An teaghlach m'athar gheibh gach tràill
na 's aill le 'chridhe fein.

3 Nis pillidh, 's tuitidh mi a sìos
an làthair m' Athar chaoimh;
Och! pheacaich is cha'n airidh mi,
air t'iochd-sa no iochd nèimh.
4 Ag ràdh so, gu tigh 'Athar phill,
le inntinn thuirseach throm;
Tràth chunnaic 'athair e fad as,
las tlus is iochd 'na chom.

5 Ghrad-ruith 'na chòdhail, 's thug e pòg,
le furan mòr d'a mhac;
Is b'aithreach leis an struidhear thruagh
gu'n d'thug e fuath d'a smachd.
6 Och! pheacaich, is cha'n airidh mi,
air t'iochd-sa no iochd nèimh;
Dean mi a'm' sheirbhiseach a mhàin,
O Athair cháirdeil chaoimh!

7 Thugaibh a mach, ars' 'Athair ait,
a' chulaidh thaghta dha?
'S gach iochd is urram dìolamaid
do'n iompachan gun dàil:
8 Oir bha e marbh, is tha e beò;
caillte, 's fadheòidh air sgeul;
Biodh gairdeachas oirnn uime sin,
's biodh so 'na làtha féill'.

9 Mar sin bidh gairdeachas air nèamh
tràth thèarnar peacach baoth;
Le pilleadh dha le h-aithreachas
gu 'Athair iochdmhor caomh.

LAOIDH XLI. Eoin iii. 14—19.

1 'Nuair thogadh suas an nathair phrais
le Maois, san fhàsach chruaidh,
Dhearc oirre 'n dream bha dlùth do'n bhàs,
is shlànuicheadh an sluagh;
2 Mar so tha Criosd air àrdachadh,
gu slainte thabhairt duinn;
Seallaidh na slòigh chaidh lot an àird,
is slànuichear gach tinn.

3 Cia an-mhor tròcair Dhia nan gràs!
cia pailt a ghràdh is 'iochd,
A thug a mhac mar ìobairt suas,
a dh'fhulang truaigh' 'nar riochd!
4 Cha'n ann a dhìteadh cloinn nan daoin'
a thàinig Criosd o nèamh;
Geur-lann gu sgrios cha robh 'na làimh
no bagradh bàis 'na bheul.

5 Le creidimh slainteil géillibh-sa,
a luchd mi-bheus, d'a reachd;
Is bheir e tèaruint' sibh an sìth,
g'a rìogh'chd a ta ri teachd.
6 Ach leanaidh dioghaltas gu luath
an sluagh nach géill 'na thràth,
An dream ni dimeas air mac Dhé,
's nach éisd ri tairgs' a ghràis.

LAOIDH XLII. Eoin xiv. 1—7.

1 Uaibh fògraibh eagal 's iomgain cridh'
's na biodh 'ur dòchas fann;

Earbaidh á freasdal Dé a ghnàth,
'S a' m' Ghràdh-sa gach aon àm.
2 Gu àros m' Athar pillidh mi,
ann 's lìonmhor ionad tàimh:
'S is dealrach glòir na rìoghachd sin,
'ga lìonadh air gach làimh.

3 Mur biodh na nithe so mar so,
dhuibh dh'innsinn sin o thùs;
Cha mheallainn sibh le dòchas baoth,
no muinghinn fhaoin mu'n chùis.
4 Roimhibh théid mise chum, 'nur n-ainm,
gu'n gabhainn sealbh air néamh;
'S gu'n ulluichinn a' m' rìoghachd dhuibh
gu siorruidh àite tàimh.

5 Ach pillidh mi air m'ais a rìs,
is bheir mi sibhse leam;
An sin cha dealaich sinn ni 's mò,
's cha bhi sibh brònach trom.
6 A' bheatha, 'n fhìrinn, is an rod
a threòraicheas gu nèamh,
Is mise sin; 's na leanas mi,
gu sonas bheir mi iad.

LAOIDH XLIII. Eoin xiv. 25—28.

1 Mo ghuth cha chluinn sibh tuilleadh nis,
ghairm m' Athair mi chum nèimh,
O'n tig an comhfhurtair gun dàil,
an Spiorad gràsmhor naomh.
2 A'm' ainm-sa cuiridh 'n t-Athair e,
a dheanamh dhuibh an iùil;
A thoirt na chuala sibh 'nur cuimhn',
's a dh'fhoillseachadh gach cùis

3 Mo shìth mar bheannachd dealachaidh,
's mar dhìlib gheibh sibh 'n tràs;
Mo shìth bheir dhuibh lan-chomhfhurtachd,
'nur beatha is 'nur bàs.
4 A réir droch nòis an t-saoghail chlaoin,
cha mheall mi sibh gun cheisd
Is gealladh gun a choimhlionadh
cha toir mi dhuibh am feasd.

5 A'd' ghealladh, Thriath, ni sinne bun,
ré fad ar turuis fhaoin;
'S ar n-earbsa làidir bidh a'd' ghradh,
ri fàgail dhuinn an t-saogh'l.

LAOIDH XLIV. Eoin xix. 30.

1 Feuch! Iosa ceusda air a' chrann!
's a cheann a' lùbadh nuas;
'Fhuil chraobhach o gach creuchd a' ruith,
is cruitheachd bàis 'na ghruaidh.
2 "Tha'n obair criochnaicht,"—Labhair e,
's e tiomn' a spioraid suas;
Lub e a cheann 's cha d'fhuiling e
gnè tuilleadh péin no truaigh.'

3 "Tha'n obair criochnaicht,"—Bhàsaich Criosd
air son a' chinne-daoin',
Làn-fhuasgladh thug e dhuinn o'n bhàs;
o chumhachd Shatain shaor.
4 "Tha'n obair criochnaicht,"—Sguir a leòn:
le 'bhròn, le 'shaoth'r, 's le 'fhuil
Làn-cheannsaich e gach uile nàmh,
is chreach e iad gu tur.

5 "Tha'n obair criochnaicht,"—'s linn an Lagh'
do linn an t-Soisgeil ghéill:
Seann nithe chaidh a nis air chùl,
's tha 'n saoghal ùr gu lèir.

LAOIDH XLV. Rom. ii. 4—8.

1 O dhaoine daoi! an dean sibh tàir
air gràs is foighid Dhia?
'S an dean sibh fanoid air a neart?
an gleachd sibh ris, gun chiall?
2 A chionn gu bheil a thròcair pailt,
is' fhoighdinn cho buan,
Am meudaich sibh 'ur seacharain,
's am peacaich sibh gach uair?

3 A ghin mhi-thaingeil! nach ro-mhò
bu chòir do mhaitheas Dé,
Do stiùradh dh'ionnsuidh aithreachais,
's do tharruing thuige féin;
4 Am fearr leat corruich chur air Dia,
's an Triath bhi dhuit 'na nàmh,
Is ionmhas feirge thasgaidh suas,
ni truagh thu là a' bhràth.

5 An là sin 's dluth, le 'dhioghaltas,
's do bhinne ni e teann:
Thig fearg is claoidh ort air gach làimh,
gun neach gu d' thèarnadh ann.
6 Ach iadsan uil' thug géill do'n Triath,
's a ghluais gu diadhaidh naomh.
Gheibh crùn na beatha mar an duais
bhith-bhuain, fad saogh'l nan saogh'l.

LAOIDH XLVI. Rom. iii. 19—22.

1 Cia dìomhain earbsa chloinn nan daoin'
á saoth'r an làmha féin.
O nàdur truaillidh ceannairceach
cha sruth ach olc 's mi-bheus.
2 Biodh Iudhaich's Geintilich 'nan tosd,
gun fhocal as am beul;
'S na deanadh duin' air bith do'n t-sluagh
aon uail am fianuis Dé.

3 An gràs a ni dhinn fìreana,
cha toill ar gniomh'ra féin;
Oir dìtidh 'n Lagh gach duine beò
gu bròn bith-bhuan is péin.
4 Iosa! tràth dh'earbas sinn á t'ainm,
cia luachmhor dhuinn do ghràs!
Do ghras! a bheir dhuinn fìreantachd,
's do'r n-anam dìon gu bràth.

LAOIDH XLVII. Rom. vi. 1—7.

1 'San buanaich sinn gu dàn 'nar ciont',
bhrìgh saoibhreis gràsa Chriosd?
Nar leigeadh Dia gu faigh gu bràth
an smuain so tàmh 'nar cridh'.
2 Tràth thugadh sinn do Dhia gu moch,
ri droch-bheirt chuir sinn cùl;
Is gheall sin gluasad fad ar làith'
mar chruthach àluinn ùr.

3 Do'n pheacadh bhàsaich sinn le Criosd;
leis dh'éirich sinn o'n uaigh
Gu beatha naoimh, a threòraicheas
gu beatha ghlòrmhoir shuas.
4 Seadh, nis cha tràillean sinn ni 's mò
do pheacadh no do bhàs:

Oir dh'fhuasgail Criosd gach cuibh-
reach dhinn,
is mhill ar n-uile nàmh.

LAOIDH XLVIII. Rom. viii. 31.

1 Le creidimh 's dòchas fògramaid,
geilt, ciont', is dòruinn uainn ;
'Se Dia ar caraid, 's mòr a threis ;
cia 'n t-eascair bheir oirnn buaidh ?
2 An Ti thug 'aon-mhac air ar son,
mar chobhartach do'n bhàs ;
Nach toir gach tiodhlac eile dhuinn ?
's an ceil e oirnn a ghràs ?

3 Feuch, fhuair sinn anns a ghibht bu
làn-chòir air nithibh 's lugh' ; [mhò
Tha Criosd air nèamh is talamh fòs,
'na earlas a ir gach àgh.
4 Cò nis a chuireas ciont' á leth
sluaigh thaghta Dhé nan gràs ?
Cò dhìteas iad ? no dhiultas sìth,
o dh' fhuiling Criosd am bàs ?

5 Dh' fhuiling e 'm bàs, ach dh' éirich
gu deas làimh Dhé le buaidh ; [e
'N sin tagraidh e ar cùis do shìor,
is bheir làn dìon d'a shluagh.
6 Cò nis ma ta a sgaras sinn
o chaidreamh caomh ar Triath ?
An sgaoil aon neach an cuibhreach
a cheangail sinn r'ar Dia ? [sin

7 Ged éirich dragh, 's ged bhagair bàs,
's ged iadh gach namh mu'n cuairt,
Tre Chriosd bheir sinn gu dùlanach,
orr' uile tuilleadh 's buaidh.
8 Ifrinn no talamh, beath' no bàs,
no sàruch ùine buain',
O ghràdh ar Triath cha dealaich sinn,
's cha sgar am feasd sinn uaith.

9 Bheir so dhuinn sonas feadh gach
mar rinn e gus an tràs ; [linn,
O shiorruidheachd gu siorruidheachd
bheir Criosd d'ar n-an'maibh gràdh.

LAOIDH XLIX. I Cor. xiii.

1 Le briathraibh dhaoin' is aingle
nèimh,
ged labhrainn le sgèimh ghrinn ;
Impidh ged chuirinn air gach neach
le teangaidh bhlasda bhinn :
2 Ard-fhiosachd Faidh ged bu leam,
's ged fhoillsichinn rùn Dé ; [so,
Gun ghràdh, is faoin gach ni dhiubh
cha dean iad dhomh gnè fheim ;

3 Ged ath'rraichinn le creidimh treun,
na slèibhtean as an ceal,
Is neo-ni mi gun seirc is gràdh,
cha mhair mo ghràs ach seal.
4 Ged bheathaichinn le m' mhaoin am
's mo chorp ged loisginn fòs, [bochd,
Air son mo chreidimh, 's mi gun
ghràdh,
cha diong e bheag fadheòidh.

5 'S fad-fhulangach neo-fharmadach,
's is cairdeil gràdh gun cheisd ;
Cha dean e uaill á bheartaibh féin,
's cha séidear suas e 'm feasd.
6 Droch amharus cha bhi aig gràdh,
's ni foighid ri droch dhaoin' :
'S fàth bròin leis iomradh uile is ciont
's is toigh leis 'n fhirinn chaoin.

7 Giùlan neo-iomchuidh 's fuath 1
seirc,
's féin-spéis nan cleasa claon ;
Tha 'cridhe làn le iochd is blàs
do chàch air feadh an t-sao'il.
8 Giulainidh gràdh fad ùine mhòir',
le dòchas nithe 's fearr;
'S fuilingidh è gu macant sèimh
iom' eucoir agus tàir.

9 Air nèamh is talamh, feadh gach cian
sior-riaghlaichidh caomh-sheirc ;
Tràth sguireas teangadh 's fiosachd
Fàidh,
buan-mhairidh gradh gun cheisd.
10 'S neo-fhoirfe 'n so gach gràs air bith,
ach tionnsgnaidh làithe 's fearr,
'S an tig lan-iomlaineachd a steach,
's an teich gach ni tha cearr.

11 An tràs 'nar n-òige gluaisidh sinn
mar naoidheana gun iùl :
Chum foirf'eachd ; ach 'nuair dh'-
fhàsas sinn,
théid leanbaidheachd air chùl.
12 Air thalamh mar tre dhubh-neul
dorch'
is léir dhuinn dealradh Dhé ;
Ach gnùis ri gnùis an nèamh na glòir'
gu soillear chi sinn e.

13 Tha creidimh, dòchas agus gràdh,
an tràs an so le chéil' ;
Ach creidimh 's dòchas fàilnichidh,
's buan-mhairidh gràdh gach ré.
14 Oir sluigear dòchas le làn-sheilbh,
is creidimh le beachd sùl ; [gràdh
'S iad so na meadhoin, 's i chrìoch
nach téid gu bràth air chùl.

LAOIDH L. 1 Cor. xv. 52—58.

1 Le fuaim na trompaid deireannaich
criothnaichidh 'm fonn gu garbh :
Fosglaidh gach uaigh is brùchdaidh
nios
chum siorrui'chd cuirp nam marbh.
2 Feuch, éiridh cuirp nan saoi an sin
le misnich is mòr-sgèimh,
Iad bàsmhor thuit, ach éiridh chum
neo-bhàsmhorachd air nèamh.

3 Feuch fàistneachd fhìor nam Fàid-
hean naomh'
coimhlionta nis gu beachd ;
Gu géilleadh bàs do bheatha shìor.
's gu criochnaicheadh an gleachd.
4 Suas togadh creidimh luathgair ait,
is canadh e mar laoidh,
C'àit nis am bheil do ghath, a Bhàis ?
c' ait, Uaigh, am bheil do bhuaidh ?

5 B'i choguis chiontach gath a bhàis,
teann-shaithte 'n cridhe 'n daoi ;
'S b'e 'n Lagh a thug do chiont' a
neart
gu luchd a' pheacaidh chlaoidh.
6 Ach beannaicht' gu robh Dia gu
a chuir ar nàmh fo chois, [bràth !

'S a thug dhuinn trìd ar Ceannaird Criosd
buaidh shiorruidh agus fois.

9 Fa 'n aobhar sin, le dùrachd cridh',
d'ar Rìgh bheir sinne géill ;
Làn-dearbhta gu faigh sinn fadheòidh,
crùn glòir' an rìoghachd nèimh.

LAOIDH LI. 2 Cor. v. 1—11.

1 Grad-thuitidh 'n corp so sìos do'n
'na smùr fo chumhachd bàis ; [ùir
Ach gheibh ar n-an'ma còmhnuidh 's
gu h-àrd le Dia nan gràs : [fearr,
2 Gheibh an'ma naomh' an còmhnuidh
san tigh a thog dhoibh Dia ; ['n sin
Tràth shaorar iad o'n phriosan thruagh,
san bheil an cuairt ré cian.

3 D'ar n-uallach talmhaidh sgìth, mar
's tric thairngear osna leinn ; [so
Ach saoraidh 'm bàs gu caomh sinn uaith,
is dhachaidh suas théid sinn.
4 Oir tha ar n-earbs á tigh a's fearr,
tràth dh'fhàgas sinn a' chriadh ;
Cha'n e bhi rùisgt' ach sgeadaichte
ri 'm bheil ar dùil 's ar miann.

5 So dòchas ait nan an'ma naomh'
o 'n Slàn'ear caomh an tràs,
A thug an Spiorad dhoibh maraon,
mar sheul is earlais gràidh.
6 Sior-ghluaisidh sinn le creidimh beò,
an gealladh glòrmhor Dhia ;
'S bidh sinn, ré fad ar cuairt' sa' chorp,
ag osnaich 'n déigh ar Triath.

7 Na 's ait le 'r n-an'maibh fhaotainn
's ro-fhada leinn e uainn ; ['s fad,
Air imrich b' ait leinn dol o 'n fheòil,
's ar còmhnuidh fhaotainn shuas.
8 Ach anns a' chorp, no as a' chorp,
an so no 'n sin 'gam bi,
Sinn féin thoirt suas do sheirbhis
'se so ar miann gu sìor. [Dhia,

9 Chum caithir-bhreitheanais Mhic Dhé,
feuch, théid gach uile neach ;
A dh'fhaotainn péin no turasdail,
mar thoill iad uaith fa seach.
10 Breth chothromach neo-chlaon an sin
gheibh deadh-ghnìomh agus lochd ;
'S bidh cor gach neach gu siorruidh,
a bheus, ma's maith no olc. [réir

LAOIDH LII. Philip. ii. 7—12.

1 Sibhse ta ainmichte air Criosd,
leanaibh gu sìor a cheum ;
'Nur n-inntinn is 'nur coluadar
bibh cosmhuil ris gu léir. [Criosd,
2 Cruth 's coslas Dhé ged bha air
's uil' ìomhaigh Rìgh na glòir'
Ged b' ionnan nàdur 's inbhe dhoibh,
co-ionnan air gach doigh ;

3 Gidheadh a mhòrachd chuir e thaobh,
is daoineachd ghabh air féin
Chum sinne shaoradh, chuir e sgàil,
ré seal, air àilleachd nèimh.

4 Seadh chrom ar Slànuighear a sìos
gu inbhe ìosal tràill ; [ceus'
Striochd e do'n bhàs, seadh bàs na
an ro-mhòr péin is nàir.

5 Feuch dh'àrdaich Dia, fa'n aobhar
an Triath a shaor a shluagh ; [sin
Thug e dha rìoghachd thar gach rìgh,
is ainm thar ainm r'a luadh.
6 A chum do ainm an Tighearn Ios'
gu'n striochd gach uile ghlùn,
Sna nèamhaibh shuas, air talamh bhos,
gu h-urramach 's gu h-ùmh'l.

7 Seadh striochdaidh dhasan mar an
is gèillidh ifrinn shìos : [ceudn',
Gach treubh is teangadh 's dùil a t'
aidichidh 'ainm gu sìor. [ann,

LAOIDH LIII. 1 Tesal. iv. 13—18.

1 Biodh misneach aig luchd-muinntir Chriosd,
tràth chi iad luchd an gaoil
A' dol gu codal ann an Ios',
cha 'n i so crìoch an sao'il.
2 C'ar son ma ta bhios sibh ri bròn,
mar dhream gun dòchas mòr;
Am bheil sa' bhàs ach teachdair sìth
'gan gairm gu rìogh'chd na glòir'?

3 Mar chaochail Criosd' 's mar dhùisg
le buaidh o staid a' bhàis : [e suas
Is amhluidh dh'éireas fos a shluagh
le luathghair là a' bhràth.
4 O thig an là san tuirling Criosd,
le h-iolaich, o na neòil,
Le guth Ard-aingil's fuaim na truimp,
a chluinn gach marbh is beò.

5 'N sin ath'rraichear an dream tha beò,
's dùisgear na slòigh ta marbh ;
Liubhraidh gach uaigh na fhuair i féin,
's bidh sléibht' air chrith gu garbh.
6 Eiridh na naoimh a suas air tùs,
o'n ùir le h-aoibhneas mòr ;
Ni aingle Dhé an coinneachadh,
's an togail leo gu glòir.

7 Le chéile théid iad suas gu h-ait,
gu tigh an Athar chaoimh,[Triath,
Sam faigh iad còmhnuidh shìor le 'n
gun iarguin is gun chlaoidh.
8 Fòs tamull beag, is ruigidh sinn
an caladh ait fadheòidh,
San coinnich sinn na sgaradh uainn,
's cha dealaich sinn ni 's mò.

LAOIDH LIV. 2 Tim. i. 12.

1 Cha 'n aobhar náire leamsa Criosd,
na 'chùis a dhìon gu beachd :
A crann a cheusaidh ni mi uaill ;
géilleam gach uair d'a reachd.
2 IOSA, mo DHIA ! is eòl dhomh
is earbam as gu bràth ; ['ainm,
Cha nàraich esan m'anam truagh,
's cha chum e uam a ghràs.

3 Daingean is buan, mar chaithir Dhia,
gach cian tha gealladh Chriosd ;

O ! 's tèaruint' m'anam-sa 'na làimh,
gu là a theachd a rìs.
4 San là sin fàiltichidh e m' ainm,
an làthair 'Athar chaoimh ;
Is sealbh san Nuadh Ierusalem
do m'anam bheir le naoimh.

LAOIDH LV. 1 Tim. iv. 5, 7, 8, 18.

1 Chrìochnaich mi nis mo chath 's mo réis ;
is dlùth dhomh eug is uaigh ;
M'anam a choisrig mi do Dhia,
triallaidh gu nèamh le buaidh.
2 Le armaibh nèamhaidh chuir mi'n cath,
fo bhrataich Chriosd mo Thriath :
Ruith mi mo réis, mo dhìlseachd dhearbh,
's tha m' earbs' á duais o m' Dhia.
3 Fa m' chomhair-sa thaisg Dia air nèamh,
gu tèaruint' crùn na glòir' ;
A chuireas a làmh-san air mo cheann
air teachd do'n là mhòr.
4 Mo Dhia cha d' orduich dhomhsa
an coron so mar dhuais ; [mhàin
Ach do gach neach le'n ionmhuinn
a mhic, o nèamh a nuas. [teachd
5 O lochd 's o chunnart dìonaidh Criosd ;
mo chòmhnadh ni gach uair;
'S gu tèaruint' m'anam treòraichidh
gu rìogh'chd na glòire shuas.
6 Bheir mi, le còmhnadh treun mo
dùlan do ifrinn féin ; [Thriath,
Is dhasan gu robh glòir ro-àrd
is cliu gu bràth. Amen !

LAOIDH LVI. Titus iii. 3—9.

1 Aidichidh sinn le tuirse cridh'
ro mheud ar ciont', a Dhé,
B' amaideach faoin ar n-uile smuain,
's cha b'fhearr ar giulan gnè.
2 Ach thoir, O m'anam, cliu is gràdh
do àrd-ainm Rìgh nan sluagh,
Nach d'fhag thu 'm feasd, gun teas-airginn,
am peacadh, nàire, 's truaigh.
3 Cha 'n ann tre oibribh fìreantachd,
no gnìomh ar làmha féin,
Ach tre ghràs Dhé, an Iosa Criosd,
a shaorar sinn o phéin.
4 Is ann an tròcair Dhé a mhàin,
a ta ar muinghinn threun;
A thròcair shaor ar n-an'ma truagh',
's ghlan uainn gach ciont' is beud.
5 Tha'n Spiorad dhòirteadh oirnn tre
a' nigheadh dhinn gach sal, [Ios',
A' fadadh teas ghràidh feadh ar cridh',
's 'gar deanamh naomha glan.
Mar so, làn-fhìreanaicht' le gràs ;
gach là le beatha nuaidh [leinn,
Sìor-ghluaisidh sinn, 's an Spiorad
gu ruig ar n-oighreachd shuas.
7 Na h-uile 'gam bheil shamhuil so
do chreidimh 's dòchas naomh,
Sìor-dhearbhadh iad, le giùlan maith,
nach 'eil an dòchas faoin.

LAOIDH LVII. Eabh. iv. 14.

1 Iosa Mac Dhé, leig aon uair sìos
a bheath' air son a shluaigh.
Tha nis a' tagradh 'n cùis air neamh
mar shagart treun bheir buaidh.
2 Tre beatha 's bàs sìor-leanamaid
ri Criosd gu daingean dlùth :
O chreidimh 's dòchas gheibh sinn
is théid gach geilt air chùl. [neart
3 Gu borb cha bhuin ri laigse dhaoin'
caomh-Shagart àrd an àigh ;
Tha 'chridhe làn do thruacantachd,
tha 'anam làn do ghràdh.
4 Co-fhulangas tha aig an Triath
air iarguin 's laigs' a shluaigh ;
Oir dh'fhiosraich e 'na phearsa féin
gach deuchainn agus truaigh'.
5 Dh'fhiosraich e 'na phearsa féin,
gidheadh as eugmhais lochd :
Oir nàdur duine ge do ghabh,
cha b'aithne dha-san olc.
6 Bu tuirseach deurach air ar son,
a chaith e 'làith' fo 'n ghréin ;
'S ge h-àrd e nis air deas làimh Dhé,
co-mhothaichidh ar péin.
7 Le dànachd naomha, uime sin,
théid sinn gu 'chaithir-ghràis ;
Is fàth gach gearain dòirtidh sinn
'na fhianuis anns gach càs :
8 A chum gu'n còmhnadh esan leinn
réir saoibhireachd a ghràis ;
'S gu'n tugadh e d'ar n-an'maibh lag
neart agus fois gu bràth.

LAOIDH LVIII. Air dhòigh eile.

1 San teampull am bheil Dia 'na
thàmh, [làimh,
(Tigh nach do thogadh riamh le
Tha Sagart àrd a' chinne-daoin',
Ar Slànuighear 's ar caraid caoin.
2 Esan a sheas an àit a shluaigh,
Dhoirt 'fhuil 'nan riochd, 's a luidh
san uaigh,
Tha cuimhneach orra fòs air nèamh,
An Slànuighear 's an caraid sèimh.
3 Ge h-àrd e nis sna nèamhaibh shuas
Tha 'shùil a' dearcadh oirnn a nuas;
Lan sgeadaichte le nàdur dhaoin',
Tha e min eòlach air an saoth'r,
4 Co-fhulangas tha aige ghnàth.
'S co-mhothachadh ri 'r n-uile
chràdh ;
Tha cuimhn' aig air a thrioblaid féin,
A dheoir, a ghoimh, is 'osnaich gheur.
5 Gach dòrainn dh'fheudas oirnne
teachd,
Fo shamhuil sin rinn esan gleachd ;
D'ar n-uile bhròn tha 'chuid-san
mòr,
Is bheir e cabhair dhuinn gu leòr.
6 Fa 'n aobhar sin théid sinn gu dàn
Le 'r n-uile ghearan gus a làth'r :
Is guidhidh sinn a chòmhnadh treun
G'ar cuideachadh an uair ar féum.

LAOIDH LIX. Eabh. xii. 1—13.

1 Feuch neoil ro-thiugh do fhianuisibh
ag iadhadh oirnn mu 'n cuairt:
An déigh, mar sinne, fulang cian,
thug Dia leis iad a suas.
2 Air lorg nan naomh so ruitheamaid,
chum Chriosd, le foighid bhuain;
Gach leth-trom 's peacadh leanailgrad-thilgeamaid fad uainn. [teach
3 Ach riaghailt-stiùraidh 's fearr na so,
's ion thoirt fa'near air tùs;
Eisempleir Ios' a stiùras sinn,
tre chreidimh chum ar crùin.
4 Ri 'r Ceannard, suas sior-dhearcamaid,
neach, air son aoibhneis mhòir
Bha roimhe, dh'fhuiling ceusadh 's nàir,
's an tràs tha riaghladh 'n glòir.
5 Ma ghiulain Criosd gu foighidneach
droch chainnt is fanoid sluaigh,
'N ion duine, 'nuair ar sàruchaidh,
bhi gearan cràidh no truaigh'?
6 Ri deuchainn ghairbh an d'rinn sibh
mar Ios', gu fuil is bàs? [strì
Is focal Dè 'n do dhearmaid sibh,
tha gealltuinn duibh a ghràis.
7 A mhic, deir e, le foighidinn,
sior-fhuiling mo chaomh-smachd,
Is creid, 'nuair dhearbhas àmhghar
gu bheil aig Dia dhiot tlachd. [thu,
8 Teagaisgidh 'n t-Athair caomh mar
a naomh-chlann dhìleas féin, [so
G' am fiosrachadh le docair chruaidh,
's le iomadh truaigh is péin.
9 Chi sinn mar so gur toigh leis sinn,
tràth smachdaichear sinn leis,
'S nach leig e uaith air seachran sinn,
gun suim air bith d'ar leas. [bhos,
10 Do ghuth ar n-Athar thalmhaidh
nach tric a thug sinn géill? [shuas
'S do thoil ar n-Athar nèamhaidh
nach toir sinn suas sinn féin?
11 Bheir Athair talmhaidh smachd gu tric,
gun fhios c'ar son d'a chloinn;
Ach Dia a mhàin a chum ar leas,
bheir dochair 's euslaint dhuinn.
12 Is deacair leinne achmhasan
is smachdachadh ar Dé;
Ach toradh sìth, is fìreantachd
gu siorruidh thig 'nan déigh.
13 A nis ma ta na meathar sinn
le misnich lag ni 's mò,
Ach earbamaid á tròcair Dhé,
's dha gèilleamaid r'ar beò.

LAOIDH LX. Eabh. xiii. 20, 21.

1 Athair na sìth', 's a Dhé na seirc!
do d' neart bheir sinne cliu;
An neart a dhùisg ar n-Aodhair suas,
le buaidh, o ghlais na h-ùir'.
2 O'n ùir thog thu ar Triath an àird,
gun spàirn o chuibhreich bàis;
Mar sin le 'fhuil is 'aiseirigh,
shìor naisg e 'n cùmhnant gràis.
3 Le d' spiorad seulaich sinn, a Dhé,
is dean sinn ùmh'l do d' thoil;
Chum as o d' naomh-reachd nach bi
air seachran truagh a' dol. [sinn
4 O! sgrìobh do lagh air clàr ar cridh'
'nar gnìomh sior-dhealradh e?
'N sin ruigidh sinn, fo cheannsal Chriosd,
air seilbh an rìoghachd nèimh.

LAOIDH LXI. 1 Pead. i. 3—4.

1 Beannaicht' gu robh ar Dia gu sior,
caomh Athair Chriosd ar Triath;
Beannaicht' gu robh a thròcair mhòr,
's a mhòrachd feadh gach ial.
2 O'n uaigh tràth thog thu rìs do
's a ghlac thu e gu nèamh, [Mhac,
Làn-chinnteach rinn thu sinne fòs
gu'n toir thu beò sinn féin.
3 Ri oighreachd shiorruidh ann an glòir
beò dhòchas thug thu dhuinn;
Oighreachd neo-thruaillidh saor o
a mhaireas feadh gach linn. [smal,
4 Gu ruige sin, le d' chumhachd treun,
làn thearuint' bidh gach naomh;
Tre chreidimh stiùrar sinn gu slàint'
le gràs do Spioraid Naoimh.

LAOIDH LXII. 2 Pead. iii. 3—14.

1 Feuch! anns na làithibh deireannach
suas èiridh gineal olc; [srian
D'am miannaibh peacach bheir iad
's 'nam briathraibh their mar so:
2 C' àit bheil an gealladh thuirt o shean
gu robh am breitheamh dlùth?
O linn ar sinnsear gus a so,
cha'n fhaic sinn gnè do mhùth,
3 Tha bliadhn' air bhliadhnaibh ruith gun tamh,
mar bha o thùs an t-sao'il: [traigh,
'S mar thonn air thuinn a' ruith gu
gu bràth bidh gineal dhaoin'.
4 So deir iad, aineolach d'an deòin
gu'n d' dhòirteadh tuil a nuas,
A sgrios an saoghal ceannairceach
a chaidh air seachran truagh.
5 Ach sgrios nach ionnan gheibh an saogh'l-s'
s' na daoine olc a t'ann;
Le teine lasrach millear iad,
's is gearr gu ruig an t-àm.
6 Ge fada leis na naoimh an dìn',
's an dùil ri teachd an Triath,
'Na shealladh-san is ionnan là
is linn, no mile bliadhn'.
7 Cha dìchuimhn' geallaidh rug ar Criosd,
ach gaol bhi 'n sìth ri daoin';
A' feitheamh dh'fheuch am pillear
's an iarr iad tròcair chaoin. [leo,
8 Gidheadh mar ghaduich anns an oidhch'
nach cum na croinn a mach,
Grad-thuirlingidh an Triath a nuas,
's thig fuathas air gach neach.
9 Le tairneanaich 's le dealan speur,
na nèamha teichidh as;

Na dùilean leaghaidh, 's théid an saogh'l
'na chaoiribh le dian theas.
10 O'n théid gach ni mar so a sgrios,
mar fhuair sinn fios o Dhia,
Nach iomchuidh dhuinne deasachadh
fa chomhair teachd ar Triath.

11 Cia naomh bu chòir dhuinn bhi gach uair [gnìomh,
'nar smuain, 'nar 'cainnt, 's 'nar
'Nuair tha ar sùil ri crìch an t-saogh'l
's ri caochladh gach aoin ni?

LAOIDH LXIII. 1 Eoin, iii. 1—4.

1 Feuch! saoibhreas iongantach a ghràidh
thug Dia ar slàinte dhuinn,
Peacach is truaillidh fòs ged bha,
clann dha-san rinneadh dhinn.
2 Folaicht' tha 'n t-urram so an tràs,
's ro-àrd á sealladh dhaoin';
Mar so air Criosd e féin san fheòil
neo-eòlach bha an saogh'l.

3 Is àrd ar n-inbhe cheana 'n so,
ach 's àirde bhios sinn shuas;
Gidheadh an inbhe sin cha léir
do neach fo 'n ghréin san uairs'.
4 Ach 's léir dhuinn so, gu faic sinn Dia,
ar Triath, seadh gnùis ri gnùis;
'S gu'n iompaichear gu 'choslas sinn
tràth mhosglas sinn o'n ùir.

5 Gach neach 'gam bheil an dòchas so,
'na chòmhradh is 'na gnìomh,
Biodh déigh aig air bhi naomh is glan,
ceart amhuil a bha Criosd.

LAOIDH LXIV. Taisb. i. 5—9.

1 Dhasan a ghràdhaich an'ma dhaoin',
's a dhòirt gach braon d'a fhuil,
A chum ar cionta ghlanadh uainn,
's ar deanamh naomh gu tur:
2 Dhasan rinn sagairt 's rìghrean dhinn,
air feadh gach linn, do Dhia,
Biodh moladh, urram agus gràdh,
gu bràth air feadh gach ial.

3 Lìonar gach beul le binn-cheòl da,
's gach cridh' le teas-ghràdh caomh,
Air talamh canar moladh dha,
's gu h-àrd le ainglibh naomh'!
4 Feuch teachd mhic Dé air neulaibh
's ro-ait, le 'shluagh an là; [tiugh',
Ach guilidh a luchd-casgraidh truagh,
le àmhghar is le cràdh.

5 'S tu'n ceud neach, 's an neach deireannach,
's leat bith gun tùs gun chrìoch;
Maith, glic, is uile-chumhachdach,
bha, tha thu, 's bithidh chaoidh.

LAOIDH LXV. Taisb. v. 6.

1 Air caithir rìoghail 'Athar féin,
feuch dealradh glòir' an Uain;
Ur-urram deasaichibh d'a ainm,
is bibh le taing 's luadh.

2 Feuch, ìosal aig a chosaibh striochdt
tha'n Eaglais shiorruidh shuas,
Le boltrach cùbhraidh ìobairt thùis'
's le clàraibh ciùil ri fuaim.

3 Is iad so urnuighean nan naomh,
's na laoidhean tha iad seinn;
Ri 'n urnuigh cromaidh Criosd a chluas,
dò'n luathghair gabhaidh suim.
4 Rùn dìomhair siorruidh do thoil'
O Athair, cò d'an léir? [naoimh,
Cò ach do mhac a leughas sin,
's a dh'fhuasgaileas gach seul!

5 Cluinn! armailt nèimh le'n luathghair ait,
timchioll na caithreach-righ;
Mìlte do mhìltibh 's àireamh dhoibh,
ach 's aon a mhàin an cridh'.
6 'S airidh an t-Uan, a dh' ìobaireadh,
deir iad, air inbh' ro-ard!
'S airidh, oir b'e ar n-ìobairt-ne,
co-fhreagradh daoin' 's gach àit!

7 Is airidh an t-Uan, a strìochd do'n bhàs,
air àgh is beannachd buan;
Biodh slàinte, glòir, is aoibhneas àrd
gu bràth air ceann an Uain!
8 O'r cionta shaor e sinn le 'fhuil,
's thug braighde truagh' á péin;
Rinn sagairt 's rìghrean dhinn do
gu riaghladh shuas leis féin. [Dhia,

9 As gach aon teangaidh agus tìr,
thional 's thug Criosd a shliochd;
Gach dùthaich chéin is innis cuain,
fios fhuair air saoibhreas 'iochd.
10 'S airidh air géill 's air ceannsal Criosd,
air talamh 's nèamh gu bràth;
Is cliu ni 's fearr na 's urrainn daoin',
thugadh naomh-aingle dha!

11 Gach neach tha 'g àiteachadh nan
no chruinne-chè a bhos; [nèamh,
Gach dùil air bith, do Rìgh nan sluagh,
seinnibh gach uair gun fhois.
12 An cruthach' aontaicheadh gu léir,
thoirt géill is cliu do 'n Triath,
Tha riaghladh anns na nèamhaibh shuas,
's do 'n Uan air feadh gach ial.

LAOIDH LXVI. Taisb. vii. 15.

1 Cia dealrach glòir a 'mhaith-shluaigh
an trusgain ùr' cia geal! [ud!
Cionnus a thàinig iad gu soills'
's cò dh'ionnlaid dhiubh gach sal?
2 Feuch, sud an dream a ràinig nèamh,
troimh dheuchainn ghairbh is chruaidh,
'S a nigh an trusgain ann am fuil,
fuil ioc-shlainteach an Uain.

3 Nis sleuchdar leo le glùnaibh lùbt
gu h-ùmh'l aig caithir Dhia;
'S le an'maibh cràbhach molaidh iad
a mhòrachd feadh gach ial. [Dhè,
4 Gach cridh' bidh ait le làth'reachd
's gach beul am fonn gu seinn;

Co-fhreagraidh 'n teampull naomh
gach tràth
d'an àrd Hosana bhinn.

5 Ocras no tart cha chlaoidh an sin,
no boisge loisgeach gréin;
'S e Dia an grian, 's o dhealradh
sior-sgaoilidh là an céin. [caomh,
6 Stiùraidh an t-Uan a naomh-threud
féin
gu tobar slàint' nach traigh;
Is tiormaichidh gu bràth o'n gruaidh
deur truaighe, bròin is cràidh.

LAOIDH LXVII. Taisb. xxi. 1—9.

1 Nach glòrmhor àrd an sealladh so,
chithear le sùilibh dhaoin'!
Am fonn's an fhairge gabhail seach,
's na speura sean maraon.
2 O nèamh thig Nuadh Ierusalem,
làn ulluichte d'a Righ;
Feuch nis gach ni ath-nuadhaichte;
is fhuair sinn àgh gu sìor.

3 Cliu seinnidh aingle coimheadachd,
is armailt fhlathail nèimh.
Feuch, chi gach sùil a' chaithir-righ
air an suidh Iosa féin. [nuas
4 Dh' atharraich Dia chum dhaoin' a
a phàilliun uasal naomh:
Le daoin' tha chòmhnuidh; 's iad a
shluagh; [caomh.
's d'a shluagh 's e 'n tearmun

5 Deur mulaid siabaidh e le 'làimh
gu cairdeal bhàrr an gruaidh;
Is eagaidh eagal, caoidh, is cràdh,
is àmhghar, bàs, is uaigh.
6 Feuch, gach ni saoghalt' caochlaidh
so deir an Righ sior-bheò; [mi!
An domhan as an amhare théid,
's cha ruith ùin' féin ni 's mò.

7 'S mi'n ceud neach, 's an neach deir-
eannach,
gun ath'rrachadh, gu bràth;
ATAIM: so m'ainm 's mo chuimh-
neachan
air feadh gach linn gu bràth;
8 Do dhaoinibh bheir mo ghràsa pailt
ni maith, gun luach, gu saor;
O dhuine thartmhoir, òl do dhìol
do 'n ìoc-shlàint so nach traogh.

9 Do'n ti bheir buaidh air eusaontas,
bheir mise oighreachd mic;
Is aidhichidh mi 'n lath'r gach
a ghluasad naomha glic. [sluaigh,
10 Ach daoine neòghlan 's breugairean
's luchd-muirt thug spéis do bhàs,
Le mheud 's a dhiùlt gu h-amaideach
mo ghràs, le fanoid 's tàir;

11 A' m' fhianuis tilgear fada sìos,
an cuibhreich shiorruidh chruaidh
Gu builsgean fairge lasaraich,
sam faigh iad peanas buan.
12 O bitheam-sa air deas làimh Chriosd
tràth dhiobras fonn is cuan;
Is faigheam failte uaith air m' ainm
gu sonas anmhor buan.

DANA SPIORADAIL.

DAN. I.

1 Air t'uile thròcair, O mo Dhia,
tràth dhearcas mi gu dlùth,
A' mosgladh suas tha m'anam blàth,
le h-ioghnadh, gràdh, is cliu.
2 Cha'n urrainn mi le briathraibh beòil,
an taing a chur an céill,
Tha lasadh ann am chridhe stigh,
ach dhuits' an sin is léir.

3 Do fhreasdal chum mo bheatha beò,
gun uireasbhuidh, gun dìth,
Ri àm dhomh bhi sa bhroinn a'm'
's an crochadh ris a' chich. [thosd,
4 Ri m'ghearan is ri m'osnaich mhaoth,
chrom thu gu caomh do chluas,
'S mu m b'urrainn mi aon urnuigh
dhealbh,
do 'n bhalbh ghabh thusa truas.

5 Tiodhlaca lionmhor dheònaich t'iochd
gu tric do m'anam maoth,
Mun robh a'm' chridhe leanbaidh
a thoirt fa'near a h-aon. [neart.

6 Tràth ruith mi dian, gun mhothachadh,
an ceumaibh sleamhna m' òig';
Do làmh nach facas, dhìon is stiùir,
is chum, gu so, mi beò.

7 O iomadh slochd do-lèirsinn leam,
o rib is eangach bàis, [uilc,
'S o bhuairibh cealgach blasd' an
thug thu mi tèaruint' slàn.
8 Tràth shearg mo ghruaidh fo anshocrinn
thus i nuadh le slàint'; [cair
'S tràth bha mi bàitht' am peacadh '
do m'anam dheònaich gràs. [bròn

9 Shruth mìle sochair shaoghalta,
o d' làimh ro fhaoilidh chaoin;
Is ann an caraid dìleas dlùth,
dhùblaich tha m' uile mhaoin.
10 Deich mìle mhilte comhar gràidh
fhuair mi gach là o m' Dhia;
Is ni nach lugha, cridhe ait,
a mhealrle tlachd iad riamh.

11 Am fad is beò mi molaidh mi
ard-righ mo bheatha 's m'iùil;
'S an déigh mo bhàis, an saoghal céin
cuiridh mi 'n céill a chliu.
12 Tràth theirgeas nèamh, is muir, is tir,
's thig crioch air là is oidhch',
Mo chridhe taingeil seinnidh cliu
do Dhia nan dùl a chaoidh.

13 Feadh linnte bith-bhuantachd gu léir
togaidh mi òran binn; [achd,
Ach O! 's ro ghoirid bith-bhuant-
gu moladh Dhé a sheinn.

DAN. II.

1 Na speuran àrd a's àille dreach,
'S a sgaoil an gorm-bhrat cian a mach,
Le 'n reultaibh dealrach maiseach
grinn, [bhinn.
Tha seinn d'an Cruithear co-sheirm
2 Tha ghrian gun sgios o là gu là,
A' sgaoileadh cliu a Dia 's gach àit,
'S a glaodhaich feadh gach tìr fa leth,
"Cia treun an Dia thug dhomh mo
bhith"!

3 An-moch, tràth dh'aomas neòil nan
speur,
Togaidh a' ghealach ait an sgeul;
'S do'n talamh, chluinn le tosd a guth,
Innsidh i cò thug dhi a cruth.
4 Na mìlte reul tha dh'ise dlùth,
Gach solus eile 's lòchran iùil,
Canaidh an sgeul so fad is cian,
O 'n àird an ear gu ruig an iar.

5 Sàmhach is ciùin ged tha an triall,
Mu 'n talamh dhorcha so ag iadh;
Guth ged nach cluinnear fòs no fuaim,
Nan imeachd dealrach tosdàch shuas;
6 Gidheadh le cluaisibh tuigse glic,
Cluinnear am fonn 's an ceòl gu tric,
A' seinn gun tàmh air feadh gach linn,
"Is tusa, Dhia, a chruthaich sinn."

DAN. III.

1 Trath dh'éireas mi le ciont' is geilt,
o leabaidh dhoirch a' bhàis,
'S a chi mi m' Breitheamh gnùis ri
cò ghiulaineas a làth'r. [gnùis:
2 Ma 's e 's gu bheil mo chridh' fo
seadh cheana leis an smuain [gheilt,
Tràth dh'fheudar tròcair fhaotainn
is maitheanas gu saor; [pailt,

3 O cionnus idir sheasas mi,
tràth dh' fhoillsichear thu, Righ,
A'd' shuidh' air caithir bhreitheanais,
a thoirt air m'anam binn'.
4 Ach dh'innis thu do luchd a' bhròin,
tha leònt' air son an lochd,
Gu'm faigh an urnuigh is an caoidh
sàr-éisdeachd uait gu beachd.

5 O seall ma ta air bròn mo chridh'
mu 'm bi e tuilleadh 's mall,
'S éisd acain bàis mo Shlànuighir
a ghuidh fhomh slàint' gu teann
6 Mo dhùil ri maitheanas, a Dhé,
cha chaill mi féin gu bràth;
Oir 's ann a chosnadh maitheanais
a fhuair do Mhac am bàs.

DAN. IV.

1 Failte do 'n là san d' éirich Criosd,
le cumhachd nios o'n uaigh;
'S an d' fhuair e air gach uile nàmh,
air ifrinn 's bàs làn-bhuaidh,
2 'Na leabaidh thosdaich anns an uir
ghabh Righ nan dùl a thàmh,
Gu ruig an treas là glormhoir sin
a shonraich e roimh làimh.

3 Chuir ifrinn 's uaigh an lamh r'a
chéil',
g'a chumail shìos fo ghlais;
Ach bhris an gaisgeach dheth gach
is dhùisg e'n àird gu cas. [sàs,
4 Do t'ainm ro àrd, a Thriath nam
gach uair bheir sinne cliu; [buadh,
'S le 'r n-ait Hosana fàilticheidh
an là san d'éirich thu.

5 Slainte is cliu gun chrìch d'ar Dia,
an Triath e'n d' shaoradh sinn;
Dha seinneadh nèamh is fonn is cuan
gach uair Hosana bhinn.
6 Do'n Ath'r, do'n Mhac, 's do'n
Spiorad Naomh,
an t-aon Dia beò is fior,
Biodh glòir mar bha, a ta, 's a bhios
o so a mach gu sìor.

DAN. V.

1 Thainig an uair: 's tha mis' a' triall;
Chual mi 'n guth ta ga m' ghairm gu
Dia;
Sguireadh m' uil' àmhghar nis, a Righ,
'S ceadaich do t'òglach triall an sìth.
2 Chriochnaich mi nis mo chath 's mo
reis [réidh;
Mo dhuais tha cinnteach, 's m'anam
Tha m'fhianuis shuas le Dia nan gràs,
Mo theisteas anns na nèamhaibh àrd'.

3 M' earbsa cha'n 'eil a'm' neòchiont
féin;
Striochdam san dus am fianuis Dé;
Tre fuil is fearta Chriosd a mhàin,
Tha m'earbs a' d'iochd, O Dhia 's a
d' shlaint. [t-saogh'l
4 Cha chruaidh leam dealach' ris an
Mur cruaidh bhi fàgail luchd mo
ghaoil;
Leighis am bròn, a Dhia nan gràs,
'S ri call dhoibh caraid, cum riu
bàigh.

5 Air t'iarrtus tha mi falbh gun dàil,
Mo spiorad tiomnam suas do d'làimh;
O! sìn a mach do ghairdean treun,
'S o ghath a bhàis dìon mi le d' sgéith.
6 Thainig an uair: 's tha mis' a' triall;
Chual mi 'n guth ta ga m' ghairm gu
Dia;
Sguireadh m' uil' àmhghar nis, a Righ,
'S ceadaich do t'òglach triall an sìth

A'CHRIOCH.